

अथश्रीमन्महाभारतेउद्योगपर्वप्रारभ्यते.

श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वत्यैनमः श्रीमद्गोपालमानम्यश्रीलक्ष्मणपदानुगः नीलकंठोभावदीपंकरोत्युद्योगपर्वणि १ गोपालनारायणलक्ष्मणा-
याधीरेशगंगाधरनीलकंठाः चिंतामणिः सांबशिवस्वपूज्यादिशं तु सर्वेश्वरवोमतिमे २ भारतेसारमुद्योगमिति वृद्धानुशासनम् अतोविस्तरसस्तत्रव्याख्या-
नमुपपद्यते ३ अभिमन्योः सपक्षाः यादवपांडवाद्याः तस्यैवविवाहंकृत्वा मुदिता अभूवन्निनिशेषः प्रतीताः प्रबुद्धाः १ मणयोमुक्ताप्रचालादयः तेषांप्रवे-
को जालादिरूपः समूहः तेन उत्तमरत्नैः हीरपयरागैश्च चित्रामणिः रूपापुंसयोरश्मजातौ मुक्तादिकेष्वपीति मेदिनी २ आविशतामुपविष्टौ पित्रावसूदेवे

श्रीगणेशायनमः नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ वैशंपायन उवाच
कृत्वा विवाहं तु कुरु प्रवीरास्तदा अभिमन्यो मुदिताः सपक्षाः विश्रम्य चत्वार्युषसि प्रतीताः सभां विराटस्य ततो भिजग्मुः १ सभा तु सामस्य
पतेः समूहमणिप्रवेकोत्तमरत्नचित्रा न्यस्तासनामाल्यवती स्रगंधातामभ्ययुस्ते नरराजवृद्धाः २ अथासना न्याविशतां पुरस्तादुभौ
विराटदुपदौ नरेन्द्रौ वृद्धौ च मान्यौ पृथिवीपतीनां पित्रासमं रामजनार्दनौ च ३ पांचालराजस्य समीपतस्तु शिनिप्रवीरः सहर्षो हिणेयः
मत्स्यस्य राजस्तससन्निहृष्टो जनार्दनश्चैव युधिष्ठिरश्च ४ कृताश्वसर्वेद्रुपदस्य राज्ञो भीमार्जुनौ माद्रवतीकृतौ च प्रद्युम्नसांबौ च यु-
धिप्रवीरौ विराटपुत्रौ च सहा अभिमन्युः ५ सर्वे च शूराः पितृभिः समाना वीर्येण रूपेण बलेन चैव उपाविशन् द्रौपदेयाः कुमाराः सुवर्णचि-
त्रेषु वरासनेषु ६ तथोपविष्टेषु महारथेषु विराजमाना भरणवरेषु रराज साराजवती समूहाग्रहैरिव द्यौर्विमलैरुपेता ७ ततः कथास्ते
समवाययुक्ताः कृत्वा विचित्राः पुरुषप्रवीराः तस्युर्मुहूर्तपरिचिंतयंतः कृष्णां चूपास्ते समुदीक्ष माणाः ८ कथां तमासाद्य च माधवेन सं-
घटिताः पांडवकार्यहेतोः ते राजसिंहाः सहिता ह्यश्वपुण्वन्वाक्यं महार्थं समहोदयं च ९ श्रीकृष्ण उवाच सर्वे भवद्भिर्विदि-
तं यथायं युधिष्ठिरः सौबलेनाक्षवत्याम् जितो निहत्या पृथुं च राज्यं वनप्रवासे समयः कृतश्च १० शक्तैर्विजेतुं तरसामहीं च सत्ये स्थि-
तैः सत्यरथै र्यथावत् पांडोः कृतैस्तद्वत् सुग्रूपं वर्षाणि षट्सप्त च वीर्णमग्रे ११ त्रयोदशैव स दुस्तरौ जयमज्ञायमानैर्भवतां समी-
पे क्लेशान स ह्यान्विविधान्सहद्भिर्महात्मभिश्चापिवने निविष्टम् १२

न ३ रौहिणेयः बलरामः ४ ५ ६ ७ ८ संघटिताः सन्नदीकृताः महार्थं सारार्थं

म् महोदयं श्रेष्ठफलम् ९ अक्षवत्यां द्यूतक्रीडायाम् निहत्या ललेन समयः पणः १० सत्यरथैः सत्यथिव्यसेजं मि त्यत्वा आकाशौ उभयत्र अकुंठितोर-
थो येषां तैरिति मध्यमपदलोपेन समासः सत्यरथवदारो दुद्योग्येषां वा पाठांतरे सत्यैकप्रियैः ११ १२ श्रीमद्गोपालकृष्णायनमः १३ १४ १५ १६

१३ १४ बुभूषेत् प्राप्तुमिच्छेत् तदुभावआर्षः १५ अनामयंकुशलम् १६ यत्तुधनादिकं स्वयमेव समाहृतं न पित्रादिभिः १७ १८ १९ पारयित्वेति पाठे समा-
प्य २० अतो राज्यार्द्धप्रदानात् २१ कार्ये राज्यलाभनिमित्तं तैर्धातृराष्ट्रैः कृतं विप्रकारं अपकारं निशम्य ज्ञात्वा तान् पाण्डवान् यदिदमान् बाधेयुः तर्हि तेषां पितान्

एतैः परप्रेष्यनियोगमुक्तैरिच्छद्भिरासुं स्वकुलेन राज्यम् एवं गते धर्मसूतस्य राज्ञो दुर्योधनस्यापि च यद्वितं स्यात् १३ तच्चिंतयध्वं
कुरुपुंगवानां धर्म्यं च युक्तं च यशस्करं च अधर्म्यं युक्तं न च कामयेत राज्यं सराणामपि धर्मराजः १४ धर्मार्थं युक्तं तु महीपति त्वंग्रामेपि क-
स्मिंश्चिदयं बुभूषेत् पित्र्यं हिराज्यं विदितं नृपाणां यथाऽपकृष्टं धृतराष्ट्रपुत्रैः १५ मिथ्योपचारेण यथा ह्यनेने कच्छं महत्याममसत्वरू-
पम् न चापि पार्थो विजितोरणे तैः स्वतेजसा धृतराष्ट्रस्य पुत्रैः १६ तथापि राजा सहितः स हृद्भिरभीप्सते नामयमेव तेषाम् यत्तु स्वयं-
पाण्डुसूतैर्विजित्य समाहृतं भूमिपतीन् प्रपीड्य १७ तस्यार्थं यते पुरुषप्रवीराः कुंतीसूतामाद्रवती सूतौ च बालास्त्वमेतैर्विविधैरुपा-
यैः संप्रार्थिता हंतुमभिन्नसंयैः १८ राज्यं जिहीर्षद्भिरसद्भिरुग्रैः सर्वे च तद्दो विदितं यथावत् तेषां च लोभं प्रसमीक्ष्य हृद्धं धर्मज्ञतां चा-
पियुधिष्ठिरस्य १९ संबन्धतां चापि समीक्ष्य तेषां मतिं कुरुध्वं सहिताः पृथक् इमे च सत्येभिरताः सदैव तं पालयित्वा समयं यथावत्
२० अतोऽन्यथा तैरुपचर्यमाणा हन्त्युः समेतान् धृतराष्ट्रपुत्रान् तैर्विप्रकारं च निशम्य कार्ये स हृद्भिरनास्तान् परिवारयेयुः २१ युद्धेन बा-
धेयुरिमास्तथैव तैर्वध्यमाना युधितांश्च हन्त्युः तथापि नेमेऽन्यतया समर्थास्तेषां जयायेति भवेन्मतं वः २२ समेत्य सर्वे सहिताः स हृ-
द्भिस्तेषां विनाशाय यतेयुरेव दुर्योधनस्यापि मतं यथावन्न ज्ञायते किंतु करिष्यतीति २३ अज्ञायमाने च मते परस्य न किं समारभ्य
तमं मतं वः तस्मादितो गच्छतु धर्मशीलः शूचिः कुलीनः पुरुषोऽप्रमत्तः २४ दूतः समर्थः प्रशमाय तेषां राज्यार्द्धदानाय युधिष्ठि-
रस्य निशम्य वाक्यं तु जनार्दनस्य धर्मार्थं युक्तं मधुरं समंच समाददेवाक्यमथाग्रजोस्य संपूज्य वाक्यं तदतीव राजन् २५

इति श्रीमन्महाभारते उद्योगपर्वणि कृष्णवाक्यं नानाप्रथमोऽध्यायः १ बलदेव उवाच श्रुतं भवद्भिर्गदपूर्वजस्य
वाक्यं यथा धर्मवदर्थं वच्च अजानत शत्रोश्च हितं हितं च दुर्योधनस्यापि तथैव राज्ञः १ अर्धं हिराज्यस्य विसृज्य वीराः कुंतीसूतास्त-
स्य कृते यतं ते प्रदाय चार्द्धं धृतराष्ट्रपुत्रैः सरवीसहास्माभिरतीव मोदेत् २

कोरवान् हन्त्युः इमे पाण्डवाः २२ २३ २४ २५ इति श्रीमन्महाभारत

ते उद्योगपर्वणि टीकायां प्रथमोऽध्यायः १

१ अर्धं राज्यस्य विसृज्य तस्य कृते अर्धस्य राज्यस्यार्थम् २

७

७

७ Sri Gargi, ७ Digitized by eGangotri

राज्यं राज्यार्थं १४ बलं चतुरंगं निगमो नीतिशास्त्रं ते उभे प्रधानं येषाम् श्रुतेन कालेन च वृद्धाः वृत्ता इति पाठे श्रुतं कालवृत्तं सर्वसंहारकत्वं यैस्ते ६ समागते-
षु सभायां भित्तिशेषः ७ वाक्यमेवाह सर्वास्त्विति सर्वथाऽपि ते पांडवाः न कोप्याः भवद्भिरिति शेषः सोऽर्थो ग्रस्तः वनवासादिप्रतिज्ञानिस्तीर्णेत्यर्थः बलं सत्य-

लब्ध्वा हि राज्यं पुरुषप्रवीराः सम्यक् प्रवृत्तेषु परेषु चैव ध्रुवं प्रशांताः सारवमाविशेषु स्तेषां प्रशांतिश्च हितं प्रजानाम् ३ दुर्योधनस्यापि
मत्तं च वेत्तुं वक्तुं च वाक्यानि युधिष्ठिरस्य प्रियं च मे स्याद्यदि तत्र कश्चिद्भजेच्छमार्थं कुरुपांडवानाम् ४ स भीष्ममामंथकुरुप्रवीरं वै चित्र
वीर्यं च महानुभावम् द्रोणं स पुत्रं विदुरं कृपं च गंधारराजं च समस्तपुत्रम् ५ सर्वे च ये न्येधृतराष्ट्रपुत्रा बलप्रधाना निगमप्रधानाः स्थिता-
श्च धर्मेषु तथा स्वकेषु लोकप्रवीराः श्रुतकालवृद्धाः ६ एतेषु सर्वेषु समागतेषु परेषु वृद्धेषु च संगतेषु ब्रवीतु वाक्यं प्रणिपातयुक्तं कुंती स न स्या
र्थकरं यथा स्यात् ७ सर्वास्वस्थास्तु च तेन कोप्याग्रस्तो हि सोऽर्थे बलमाश्रितैस्तेः प्रियाभ्युपेतस्य युधिष्ठिरस्य द्यूते प्रसक्तस्य हतं च रा-
ज्यम् ८ निवार्यमाणश्च कुरुप्रवीरः सर्वैः सह द्भिर्हयमप्यतज्ज्ञः स दीव्यमानः प्रतिदिव्यं चैव गंधारराजस्य सक्तं मेताक्षम् ९ हित्वा हि
कर्णं च स यो धनं च समाह्वय देवितुमाजमीढः दुरोदरास्तत्र सहस्रशोऽन्ये युधिष्ठिरो याचिषहेतजे तुम् १० उत्तमज्यतान् सो बलमेव चायं स
माह्वयत्तेन जितोऽक्षवत्याम् स दीव्यमानः प्रतिद्वनेन अक्षेषु नित्यं तु पराङ्मुखेषु ११ संरंभमाणो विजितः प्रसह्यतत्रापराधः शकुनेन क-
श्चित् तस्मात्पणस्यैव वचो ब्रवीतु वै चित्रवीर्यं बहुसामयुक्तम् १२ तथा हि शक्यो धृतराष्ट्रपुत्रः स्वार्थं नियोक्तुं पुरुषेण तेन अयुद्धमाकांक्ष
त कौरवाणां साम्ने वदुर्योधनमाह्वयध्वम् १३ साम्ना जितोऽर्थोऽर्थकरो भवेत्तयुद्धे न यो भवितानेह सोऽर्थः १४ वैशंपायन उवाच एवं
ब्रुवत्येवमधुप्रवीरेशिनिप्रवीरः सहस्रोत्पपात तच्चापि वाक्यं परिनिद्य तस्य समाददेवाक्यमिदं समन्तुः १५ इति श्रीमन्महाभारते उ-
द्योगपर्वणि बलदेववाक्यं नाम द्वितीयोऽध्यायः २ सात्यकिरुवाच यादृशः पुरुषस्यात्मा तादृशं संप्रभाषते यथारूपं तरात्मा
ते तथा रूपं प्रभाषते १ संति वै पुरुषाः शूराः संतिका पुरुषास्तथा उभावेतौ दृढौ पक्षौ दृश्येते पुरुषान् प्रति २ एकस्मिन्नेव जायेत कुले क्ली-
बमहाबलौ फलाफलवती शारवेयथैकस्मिन्वनस्पतौ ३

पालने सामर्थ्यम् पूर्वकोपिता अपि अतः परं न कोप्या इति भावः ८ अयं युधिष्ठिरः अतज्ज्ञः
युताज्ञभिः १० ११ संरंभमाणः हतं कुर्वाणः संरंभमान इति पाठे संहृददर्प इत्यर्थः १२ १३ इह सामोपाये सोऽर्थः अनयः १४ १५ इति उद्योगपर्वणि द्वितीयोऽध्यायः २
यादृशः आत्मा शूद्रः पापो वा तादृशं शूद्रं पापं वा भाषते १ २ फलाफलवती सपोलुक आर्षः पूर्वसवर्णो वा ३

सर्वदावकी सन् सर्वतोभद्रं च के वेधेन स्वाती स्थः सन् रोहिणी नक्षत्रं पीडयतीत्यर्थः १७ वक्रेति तत्रैव सर्वतोभद्रं च के मघास्थो लोहितांगोऽगारकः व
क्रानुवक्रं कृत्वा पुनः पुनर्वकी भूय ब्रह्मणा बृहस्पतिना कांतं राशिं नक्षत्रं श्रवणं समावृत्य सम्यक् पूर्णं दृष्ट्वा विधातिष्ठति १८ परिच्छिन्नाच्छादिना पंचशी
र्षाणि शिवा सद्यः शानियेषांते पंचशीर्षाः १९ २० २१ २२ शोणितमया आवर्ताय स्यां रक्तप्रवाहवतीत्यर्थः अतएव ध्वजा एव उडुपानि क्षुद्र
नावस्तेः समाकुला वैशसे विरोधे २३ २४ छर्दयन् श्रोतृणां क्लेशकरत्वेन रक्तवसनं कारयतीव २५ शस्त्राणि प्रतप्तत्वा ज्ज्वलन्तीव २६ संवत्सरेति
पूर्वं श्रवणस्थो बृहस्पतिः भगनक्षत्रस्थः सूर्यपुत्र इत्युक्तं तावुभौ विशारवा समीपेति र्यग् वेधेन शतपदे च के विशारवानक्षत्रं विध्यत इत्यर्थः तथा हितस्मिन् च-

रोहिणीं पीडयत्येवमुभौ च शशिभास्करो चित्रा स्वात्यंतरे चैव धिष्ठितः परुषो ग्रहः १७ वक्रानुवक्रं कृत्वा च श्रवणं पावकप्रभः ब्रह्मरा-
शिं समावृत्य लोहितांगो व्यवस्थितः १८ सर्वसंस्थपरिच्छिन्ना पृथिवी सस्यशालिनी पंचशीर्षायवाश्चापिशतशीर्षाश्च शालयः १९
प्रधानाः सर्वलोकस्य या स्वायत्तमिदं जगत् तागावः प्रसुतावस्तेः शोणितं प्रक्षरं त्यक्त २० निश्चेरुरर्चिषश्चापात्त्वद्वाश्च ज्वलिता-
भृशम् व्यक्तं पश्यंति शस्त्राणि संयामं समुपस्थितम् २१ अग्निवर्णायथाभासः शस्त्राणां मुदकस्य च कवचानां ध्वजानां च भवि-
ष्यति महानक्षयः २२ पृथिवी शोणितावर्ता ध्वजोऽप्यसमाकुला कुरूणां वैशसे राजन् पांडवैः सह भारत २३ दिक्षु प्रज्वलिता स्याश्च-
व्याहरंति मृगादिजाः अत्याहितं दर्शयन्तो वेदयन्तो महद्भयम् २४ एकपक्षाक्षि चरणः शकुनिः खचरो निशि रोद्रं वदति संरब्धः शोणि-
तं छर्दयन्निव २५ शस्त्राणि चैव राजेन्द्र प्रज्वलन्तीव संस्थिता सप्तर्षीणां मुदाराणां समवच्छाद्यते प्रभा २६ संवत्सरस्था यिनो च ग्र-
हो प्रज्वलितावुभौ विशारवायाः समीपस्थो बृहस्पतिश्च नैश्चरो २७ चंद्रादित्यावुभौ ग्रस्तावेकाङ्गा द्वयोदशीम् अपर्वणि ग्रहं यातो
प्रजासंक्षयमिच्छतः २८ अशोभितादिशः सर्वाः पांसुवर्षैः समंततः उत्पानमेघारोद्राश्च रात्रौ वर्षंति शोणितम् २९ ३०

केसिखुरवे इति श्रवणां त्यपादत्रयेण व्युत्क्रमेण विशारवाद्यपादत्रयेणाति तु ते इत्यनेन विध्यते तृतीयेन चतुर्थो द्वितीयेन तृतीयः पथमेन द्वितीय इति तच्च क्रविदो म-
त्यक्षम् १७ चंद्रादित्याविति अपर्वणि पर्वदर्शारब्धं पंचदशोद्भिभवति एकतिथिर्द्वौ षोडशो वा एकतिथि क्षये चतुर्दशो वा द्विभवति तिथिर्द्वयक्षयस्तु लोके-
त्यंतमप्रसिद्ध इति अपर्वणी त्यक्तं ग्रहं यातो राहुणा ग्रहणं प्राप्नो एतदेव प्रजासंक्षयहेतुत्वेन शास्त्रे दृष्टमित्याह प्रजेति २८ अशोभिता अमंगलाः

चित्रास्वात्यंतरस्थः परुषो ग्रहो रोहिणीं पीडयतीत्यक्तं तत्र चित्रांशे स्थित्वा रोहिणीं अष्टादशत्वेन सामुदायिक नक्षत्रं पीडयति स्वात्यंशे स्थित्वा कृत्तिकां षोडशत्वेन संघातिक नक्षत्रं पीडयति सर्वतोभद्रचक्रे तथा च दर्शनात् तदेतदाह कृत्तिकामित्यर्थेन तीक्ष्णोः क्रूरैः कर्मभिरुपलक्षितो राहुरित्यर्थः ३० धूमकेतु उत्पत्तविशेषमनुलक्ष्यावस्थिताः विषमं वैरं युद्धमिति यावत् ३१ त्रिधिति त्रिष्वपि छत्रेषु नरपतिविजयप्रोक्तेषु यथाऽश्विन्यादिभिर्नवभिर्नक्षत्रैरोदीच्य स्यात्पतेऽच्छत्रे चामरं कलशं वीणा छत्रं दंडं पतङ्गः आसनं कीलकं रज्जुरित्यवयवाः कल्प्यन्ते एवं मघादिनवकेन प्राच्यस्य गजपतेः तथा मूलादिनवकेन दक्षिणत्यनरपतेः एवं विधेः त्रिष्वपि छत्रेषु तत्रापि सर्वेषु नक्षत्रनक्षत्रेषु नास्ति क्षत्रमेभिरित्योगेन क्षत्रविरोधिषु नक्षत्रेषु नक्षत्राणि च तानि नक्षत्राणि भानितेषु क्रूराक्रान्तत्वादिना क्षत्रियाभावकरोषु नक्षत्रेषु गृधः पापग्रहः शीर्षं कलशस्थानं संपतते तेन छत्रत्रयस्य तदंतर्गतानामन्येषां च मांडलीकानां राज्ञां नाशः सूच्यते तत्रैवं सति मघायां कुजोऽस्ति तथा यदा भगवन्क्षत्रं पूर्वाफलानीतदा तत्रत्यः शनैश्चरो वश्यं युद्धादिना गजपतेर्महत्भयं करिष्यतियथोक्तं तत्रैव कलशस्थे भवेद्यदंरणे रोगो महद्भयं घानपातादिकं सर्वजायते नात्र संशय इति कलशस्थे शनैश्चरे इति शेषः तथा विशारवाज्येऽपि अत्रैव

कृत्तिकां पीडयन्तीक्ष्णोर्नक्षत्रं पृथिवीपते ३० अभीक्ष्णवातावायन्ते धूमकेतुमवस्थिताः विषमं जनयन्त्येत आक्रंदजननं महत् ३१ त्रिषु सर्वेषु नक्षत्रनक्षत्रेषु विशांपते गृधः संपतते शीर्षं जनयन् भयमुत्तमम् ३२

छत्रे क्रूरविद्धे क्रूराक्रान्ते वर्तेते इति अव

श्यं गजपतेऽच्छत्रभंगः एवं प्रथमं छत्रेऽपि कृत्तिकारोहिण्योः पुष्यस्य च पीडास्ति तथांति मच्छत्रेऽश्वपणप्रोष्ठपदयोर्दृहस्पतिश्च क्रौवर्तेते इति तथापि तावन्निष्फलावेव एवं पूर्वस्य निरन्वयो नाशः इतरयोऽच्छत्रयोः राजनाशोऽपि तत्पुत्राणां छत्रप्राप्तिरस्तीति विशेषः तथा च मध्यमं छत्रे मघासंभौमः स्वात्यां सूर्यचंद्राहवः पूर्वस्यामुत्तरस्यां वा फल्गुन्यां शनैश्चरः विशारवायां वेधेन दृहस्पतिश्चास्ति तेषां फलं तत्रैवोक्तं क्रूरग्रहचतुष्टयं बुधचंद्रेण संयुतम् पूर्वच्छत्रविनाशाय कथितं पूर्वसूरिभिरिति तत्र सिंधुसागरसंगमात् गोदावरीसागरसंगमपर्यंतं एकारेखा तदक्षिणे नरपतिः तत एव कर्णप्रावरणपर्यंतं द्वितीया तदुत्तरे गजपतिः तयोरेखयोर्मध्येऽश्वपतिः हस्तिनापुरं तु ईशानदेशस्थत्वात् गंगाद्वारात् पूर्वभागे स्तीति छन्नांतर्गतमेव हरिद्वारं तु देहली दीपन्यायेनाश्वपतिगजपत्योरेतर्गतमिति तेन हस्तिनापुरस्थानां प्राच्यत्वादत्यंतं क्षत्रक्षयः तथैव पांचालादीनामपीति एतच्च नरपतिविजयदर्शनां स्पष्टं ईशानदेशाः कूर्मचक्रे प्रोक्ताः रेवती अश्विनीयाम्येपादे ईशानगोचरे गंगाद्वारं कुरुक्षेत्रं श्रीकंठं हस्तिनापुरम् अश्ववह्ने कपादाश्च कर्णप्रावरणास्तथा विनश्यन्ति च ते सर्वे देशास्तीशानगोचरे इति दिक् ३२

चंद्रादित्यावुभोयस्तावित्येतेन श्लोकेनोक्तमर्थं विशदयति द्वाभ्याम् चतुर्दशीमिति त्रयोदशीं त्रयोदशानामङ्गां पूरणीं पंचदशीं अमां वास्यां भूतपूर्वनाभिजानेन जानामि अतिभूयसा कालेन अयं दुर्योग आगत इति भावः एकमासी एकस्मिन्नेव मासे भवां पूर्वं त्रयोदश्यां रात्रौ पक्षसमाप्त्या सूर्यग्रहणमेवोक्तं इदानीं तु एकस्मिन्मासे चंद्रः पूर्णमास्यां ग्रहेण राहुणा ग्रस्तः सूर्यो मावास्यायां यदा सूर्यो ग्रस्तस्तदा चंद्रोऽपि ग्रस्त एव दर्शयितुं योः संहतत्वात् ३३ अपर्वणीति लोकाप्रसिद्धे पर्वणीति पूर्ववत् ज्ञेयम् ३४ प्रतिस्त्रोतसोमहानद्यः विपरीतप्रवाहाविभक्तिलोपआर्षः विशेषणं विशेषेण बहुलमिति समासो वा क्रिया विशेषणं वा कूपाः जलाशयाः कूर्दंति क्रीडंति

चतुर्दशीं पंचदशीं भूतपूर्वां च षोडशीम् इमां तु नाभिजानेहममावास्यां त्रयोदशीम् चंद्रसूर्यावुभोयस्तावेकमासीं त्रयोदशीम् ३३ अपर्वणिग्रहेणेतौ प्रजाः संक्षययिष्यतः शोणितैर्वल्कसंपूर्णा अतृप्तास्तत्र राक्षसाः ३४ प्रतिस्त्रोतोमहानद्यः सरितः शोणितोदकाः फेनायमानाः कूपाश्च कूर्दंति वृषभा इव ३५ पतंत्यल्काः सानिर्घाताः शक्राशनिसमप्रभाः अद्य चैव निशां त्युष्टामनयंसमवाप्स्यथ ३६ विनिःसृत्य महोल्काभिस्तिमिरं सर्वतो दिशम् अन्योन्यमुपतिष्ठद्भिस्तत्र चोक्तं महर्षिभिः ३७ भूमिपालसहस्राणां भूमिः पात्यति शोणितम् कैलासमंदराभ्यां तु तथा हि मवतो विभो सहस्रशो महाशब्दः शिखराणि पतन्ति च ३८ महाभूता भूमिकं पेचत्वारः सागराः पृथक् वेला मुहूर्तयंती वक्षोभयंतो वसुंधराम् ३९ वृक्षानुन्मथ्य वां त्यग्रावाताः शर्करकर्षिताः आभग्नाः समहावांतैरशनीभिः समाहताः ४० वृक्षाः पतन्ति चैत्याश्च ग्रामेषु नगरेषु च नीललोहितपीतश्च भवत्यग्निर्हुतो द्विजैः ४१ वामार्चिर्दुष्टगंधश्च मुंचन्ते दारुणं स्वनम् स्पर्शागंधारसाश्चैव विपरीता महीपते ४२ धूमं ध्वजाः प्रमुंचन्ति कंपमाना मुहुर्मुहुः मुंचत्यगारवर्षे च भेर्यश्च पटहास्तथा ४३ शिखराणां समृद्धानां मुपरिष्ठात्समंततः वायसाश्च रुवंत्यग्रं वामं मंडलमाश्रिताः ४४ पक्वापक्वेति स भृशं वा वाश्यं नैव यांसि च निलीयन्ते ध्वजाग्रेषु क्षयाय पृथिवीक्षताम् ४५

वातैः क्षभ्यंत इत्यर्थः ३५ अनयं अनीतिफलम् ३६ महोल्काभिः दीपाभावात् शण

काष्ठज्वालयारात्रौ विनिःसृत्य गृहाद्गहिर्निर्गत्य ३७ महाशब्दः कियत इति शेषः ३८ महाभूताः वृद्धाभूताः अभूततद्भावे महच्छब्दात् भवतो परे दार्च्यमर्ग्यादामुल्लंघितवन्त इवेत्यर्थः ३९ अशनीभिः अशनिर्दयोर्लिङ्गयोरितिकोशात् त्र्यक्षितम् ४० ४१ ४२ ४३ शिखराणां हुमाणाम् शिखरोत्प्रीदुमाग्रे चेति मेदिनी ४४ पक्वापक्वेति विनाशाभिमुखानां परस्परयुद्धमिति पक्वं परिणतेऽपि स्यात् विनाशाभिमुखे विधिति मेदिनी पक्वापक्वेति पक्षिरुताकरणम् वा वाश्यं ते अतिशयेन शब्दं कुर्वन्ति ४५

प्रकिरंतः शक्रन्मूत्रमिति शेषः व्यालाः दुष्टहस्तिनः सलिलाश्रयाः अत्यंतं प्रसेदयुक्ताः ४६ ४७ ४८ ४९ ५० मुनिः एवं तथेत्कहेतिसंबंधः धृ-
तराष्ट्रेण हेतुना तदर्थमित्यर्थः ध्यानं चिंताम् ५१ क्षीयते क्षिणोति ५२ धर्म्यं धर्मादनपेतं पंथानं देशय शिष्य ५३ अयं दुर्गोधनः ५४ सधर्मः एनं धर्महन्तारं

ध्यायंतः प्रकिरंतश्च व्यालावपथसंयुताः दीनास्तरंगमासर्वे वारणाः सलिलाश्रयाः ४६ एतच्छ्रुत्वा भवानत्र प्राप्तकालं व्यवस्यतां
यथालोकः समुच्छेदनायंगच्छेत् भारत ४७ वैशंपायन उवाच पितुर्वचो निशम्येत हृतराष्ट्रो ब्रवीदिदम् दिष्टमेतत्पुरामन्ये भविष्य-
ति नरक्षयः ४८ राजानः क्षत्रधर्मेण यदि वध्यं निसंयुगे वारलोकं समासाद्य सखं प्राप्स्यंति केवलम् ४९ इह कीर्तिं परे लोके दीर्घकालं
महत्सखम् प्राप्स्यंति पुरुषव्याघ्राः प्राणांस्त्यक्त्वा महाहवे ५० वैशंपायन उवाच एवं मुनिस्तथेत्युक्त्वा कवीन्द्रो राजसत्तम धृतरा-
ष्ट्रेण पुत्रेण ध्यानमन्त्रगमत्परम् ५१ समुहूर्तं तथा ध्यात्वा पुनरेवाब्रवीद्वचः असंशयपार्थिवेन्द्रकालः संक्षीयते जगत् सृजते च पुनर्लो-
कान्नेह विद्यति शाश्वतम् ५२ ज्ञानीनां वै कुरूणां च संबंधिस्तदन्तथा धर्म्यदेशय पंथानं समर्थो ह्यसि वारणे ५३ क्षद्रं ज्ञातिवधं प्राहुर्मा-
कुरुधममाप्रियम् कालोऽयं पुत्ररूपेण तव जातो विशांपते ५४ नवधः पूज्यते वेदे हितं नैव कथंचन हन्यात्स एनं यो हन्यात्कुलधर्मस्वकां-
तनुम् ५५ कालेनोत्सथगता सि शक्ये स नित्यथापदि कुलस्यास्य विनाशाय नथैव च महीक्षिताम् ५६ अनर्थो राज्यरूपेण तव जातो
विशांपते लुप्तधर्मापरेणासि धर्मदर्शय वै सतान् ५७ किं ते राज्येन दुर्धर्षयेन प्राप्तोसि किल्बिषम् यशोधर्मच कीर्तिं च पालय स्वर्गमाप्स्य-
सि ५८ लभन्तां पांडवाराज्यं शमंगच्छंतु कोरवाः एवं ब्रुवति विप्रेन्द्रे धृतराष्ट्रो बिकासतः आक्षिप्य वाक्यं वाक्यज्ञो वाक्यं चैवाब्रवीत्पुनः
५९ धृतराष्ट्र उवाच यथाभवान्वेति तथैव वेत्ता भावाभावो विदितौ मे यथार्थौ स्वार्थे हि संसृज्यति तात लोको मां चापि लोकात्मकमेव-
विद्धि ६० प्रसादयेत्वा मत्तुल्यप्रभावत्वं नो गतिर्दर्शयिता च धीरः न चापि ते महशगामहर्षे न चाधर्मं कर्तुमर्हा हि मे मतिः ६१ त्वं हि धर्मप्रवृ-
त्तिश्च यशः कीर्तिश्च भारती कुरूणां पांडवानां च मान्यश्चापि पितामहः ६२ व्यास उवाच वैचित्रवीर्यनृपते यने मनसि वर्तने अभि-
धत्स्व यथाकामं छेत्तास्मिन् वृत्तं शयम् ६३ धृतराष्ट्र उवाच यानि लिङ्गानि संग्रामे भवन्ति विजयिष्यतां तानि सर्वाणि भगवज्ज्ञेयानि मिच्छामि तत्त्व-
तः ६४

५५ शक्येऽनापदिसत्यां किमर्थं आपदीव उन्मार्गगामी भवसीत्यर्थः ५६ परेण अतिशयेन ५७ ५८ आक्षिप्य वाक्यं निंदा वाक्यं ब्रुवतीति संबधः

५९ वेत्ता ज्ञाता स्मीति शेषः भावाभावो स्थिति विनाशो परेषां स्वेष्टांच ६० गतिः परायणं दर्शयिता उपदेश ६१ त्वं हि धर्मादौ हेतुरित्यर्थः ६२ ६३ ६४ ६५

रूपंगमकंचिदं ६५ ६६ इष्टादित्येष्टतोभाषमाणा वायसास्तेगंतारंस्तरयंतिसिद्धिसूचका इत्यर्थः येपुरतोभाषमाणास्तेगमनंनिषेधयंतीत्यर्थः ६७ ६८
 ६९ ७० प्रविष्टस्यपरसेन्यमितिशेषः इष्टाः मारितोमारितइतिदक्षिणाः दाक्ष्ययुक्ताः हतोसिहतोसीत्याद्याः पश्चादर्थेपाश्चात्यंप्रयोजनंजयारब्धसंधारयंति निश्चिन्वन्ति
 याश्चाग्रेप्रतिषेधिकाः मायुध्यस्वमरिष्यरिष्यसीत्येवंजातीयकास्ता अपिमरणस्यैवसूचकास्ताश्चदुर्योधनंप्रत्येवप्रवर्ततइतिभावः ७१ ७२ अनुगाअनुकूलाः

ल्यासउवाच प्रसन्नभाः पावक ऊर्ध्वरश्मिः प्रदक्षिणावर्तशिरवोविधूमः पुण्यागंधाश्चाहुतीनांप्रवांतिजयस्येतद्भाविनोरूपमाहुः ६५
 गंभीरघोषाश्चमहास्वनाश्चशंखामृदंगाश्चनदंति यत्र विशद्भरश्मिस्तपनः शशीचजयस्येतद्भाविनोरूपमाहुः ६६ इष्टावाचः प्रसन्ना
 वायसानांसंप्रस्थितानांचगमिष्यतांच येष्टतस्तेत्वरयंतिराजन्येचाग्रतस्तेप्रतिषेधयंति ६७ कल्याणवाचः शकुनाराजहंसाः श
 काः कौंचाः शतपत्राश्चयत्र प्रदक्षिणाश्चैवभवंतिसंख्येध्रवंजयस्तत्रवदंतिविप्राः ६८ अलंकारैः कवचैः केतुभिश्चस्वरप्रणादैर्ह
 षितैर्वाहयानाम् भ्राजिष्मतीदुः प्रतिवीक्षणीयायेषांचमूर्तेविजयंतिशत्रून् ६९ इष्टावाचस्तथासत्वंयोधानांयत्रभारत नमूयांति
 स्रजश्चैवतेतरंतिरणोदधिम् ७० इष्टावाचः प्रविष्टस्यदक्षिणाः प्रविविक्षतः पश्चात्संधारयंत्यर्थमग्रेचप्रतिषेधिकाः ७१ शब्दरूप
 रसस्पर्शागंधाश्चाविकृताः शब्दाः सदाहर्षश्चयोधानांजयतामिहलक्षणम् ७२ अनुगावायवोयांतितथाभ्राणिवयांसिच अनुस्रवन्ति
 मेघाश्चतथैवैन्द्रधनूंषिच ७३ एतानिजयमानानांलक्षणानिविशांपते भवन्तिविपरीतानिमुमूर्षूणांजनाधिप ७४ अत्यायांवामहत्यांवा
 सेनायामितिनिश्चयम् हर्षोयोधगणस्येकोजयलक्षणमुच्यते ७५ एकोदीर्णोदारयतिसेनांसमहतीमपि तांदीर्णांमनुदीर्यतेयो-
 धाः शूरतरा अपि ७६ दुर्निवर्त्यातदाचैवप्रभग्नामहतीचमूः अपामिवमहावेगास्त्रस्तामृगगणा इव ७७ नैवशक्यासमाधातुंसंनि-
 पातेमहाचमूः दीर्णमित्येवदीर्यतेस्रविहंसोपिभारत ७८ भीतान्भग्नांश्चसंप्रेक्ष्यभयंभूयोपिवर्द्धते प्रभग्नासहसाराजनदि
 शोविद्रवतेचमूः ७९ नैवस्थापयितुंशक्याश्चैरपिमहाचमूः संस्मृत्यमहतीसेनांचतुरंगामहीपतिः ८० उपायविजयंश्चेष्टमाहु-
 र्भेदेनमध्यमम् जयन्त्येषविजयोयोयुधेनविशांपते महान्दोषः सन्निपातस्तस्याधः क्षयउच्यते ८१

७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८

७९ ८० उपायविजयंलाभपूर्वकंजयंसा म्ना प्रार्थनयादानेनवा शत्रुणांवावाप्रार्थितस्यधनेनवासंतर्पितस्यसुरयोजयः शत्रुंमेदयतोमध्यमः निघ्नतोः
 धमइत्यर्थः सन्निपातः योधानांसंघर्षः ८१ ८२ ८३ ८४ ८५

丁
三

1

1

११ येषु चतुर्दशस्यज्ञाः प्रतिष्ठिताः तेमानवाः त्रैवर्णिकाः पशवश्चगवाद्याः जरायुजानांमध्ये प्रवरा इति योजाना १२ ग्राम्याणां वक्ष्यमाणानां पशूनांमध्ये तथारण्यवासिनामित्यपि पुरुषवैदेवाः पशुमालभन्त तस्मात्त्रयः पशूनां हस्त्यादीनां पुरुषो हस्ती मर्कट इति विध्यर्थवादादिषु पुरुषेषु पशुत्वमस्त्येवेति ग्राम्यपशुपुरुषस्य गणनं १३ उद्भिज्जाभूमि उद्भिज्जाताः वृक्षाः अश्वत्थादयः गुल्माः कुशकाशादिस्तंबाः लताः वृक्षाद्या रूढाः गुडूच्यादयः बल्यः भूमिप्रसाराः वर्षमात्रस्थायिन्यः कुशमांडाद्याः त्वक्सारः वेण्वादयः तएव तृणजातयः न तु वृक्षाः १४ तेषामिति सप्तग्राम्याः पशवः सप्तारण्याः पंचोद्भिज्जा इत्येको नाविंशति संख्यानां विकाराणां प्रकृतिभूतेषु पंचसु महाभूतेषु प्रक्षेपे सति चतुर्विंशत्यक्षरसंख्या साम्यात् प्रकृतिविकृत्यात्मिका गायत्री यं भवति अत्र स्वेदजानां उद्भिज्जे संतर्भावः ते हि भूमिमुद्भिज्जा यन्ते स्वेदजास्तजलमुद्भिज्जा यन्त इति साम्यात् तृतीयेनावरोधः संशोकजस्येति न्यायाच्च अंडजानामपि मैथुनजत्वसाम्याज्जरायुजे चैवांतर्भावः जरायुर्गर्भवैष्टेन तद्रूपस्य अंडस्येव तत्र सत्त्वादित्या-

त्रसानां रवतु सर्वेषां श्रेष्ठाराजन् जरायुजाः जरायुजानां प्रवरामानवाः पशवश्च ये ११ नानारूपधरा राजंस्तेषां भेदाश्चतुर्दश वेदोक्ताः पृथिवीपालयेषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः १२ ग्राम्याणां पुरुषाश्च श्रेष्ठाः सिंहाश्च रण्यवासिनाम् सर्वेषामेव भूतानामन्योन्येनोपजीवनम् १३ उद्भिज्जाः स्थावराः प्रोक्तास्तेषां पंचैव जातयः वृक्षगुल्मलतावल्यस्त्वक्सारस्तृणजातयः १४ तेषां विंशतिरेको नाम महाभूतेषु पंचसु चतुर्विंशतिरुद्भिष्टा गायत्री लोकसंमता १५ य एतां वेदगायत्रीं पुण्यां सर्वगुणान्विताम् तत्त्वेन भरतश्चेष्टसत्लोकेन प्रणश्यति १६ भूमौ च जायते सर्वे भूमौ सर्वे विनश्यति भूमिः प्रतिष्ठाभूतानां भूमिरेव सनातनम् १७ अरण्यवासिनः सप्तसप्तैषां ग्रामवासिनः सिंहा व्याघ्रावराहाश्च महिषावारणास्तथा १८ क्रक्षाश्च वानराश्चैव सप्तारण्याः स्मृतानृप गौरजा विमनुष्याश्च अश्वाश्च तरगर्दभाः १९ एते ग्राम्याः सप्तारण्याः पशवः सप्तसाधुभिः एते वै पशवो राजन् ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश २० यस्य भूमिस्तस्य सर्वजगत्स्थावरजंगमम् तत्रातिगृह्णाराजानो विनिघ्नन्तीतरेतरम् २१ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि भूवर्णनं नाम चतुर्थोऽध्यायः ४

शये चतुर्विंशतिः तदिदं कार्यकारण

समुदायात्सकं गायत्र्या रच्यं ब्रह्म गायत्री वा इदं सर्वभूतमित्युपक्रम्य सैषा चतुष्पदा षड्विधा गायत्री तदेतद्व्याप्य नूक्तं तावानस्य महिमा ततो ज्यायां च पुरुषः पादोऽस्य सर्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवी तिष्ठोदोग्ये उपसंहारदर्शनात् १५ १६ १७ १८ १९ २० यस्य भूमिरिति राजा हि सार्वभौमो राजसूयेने स्वास्वाराज्यं प्राप्नोति अश्वमेधेने स्वाक्रममुक्तिस्थानं प्राप्नोतीति यस्य कृत्स्ना भूमिस्तस्य इदं सर्वयज्ञद्वारा वशो भवति तथा च वाजसनेयके श्रूयते पुरुषो ह वै नारायणोऽकामयतात्यतिष्ठेयं सर्वाणि भूतान्यहमेवेदं सर्वस्यामिति स एतं पुरुषमेधं पंचरात्रयज्ञं चतुस्रं पश्यदित्यादिना २१ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि चतुर्थोऽध्यायः ४

एवं वक्ष्यमाण भगवद्गीतोपनिषदर्थज्ञानाधिकारार्थकर्मणामनुष्ठेयत्वप्रकारांतरेणोपपाद्याधिकृतानामुत्पन्नास्त्विविदिषाणामपि सूक्ष्मतमात्मतत्त्वग्रहणयोग्यता-
सिद्ध्यर्थस्थूले भगवत्तोरूपे कृत्स्नब्रह्मांडात्मके चित्तसंयमः कर्तव्य इत्याशयेन भुवनकोशवर्णयति नदीनांपर्वतानांचेत्यादिना तत्सर्वं श्रुतवानसीत्यंतेनाध्यायानामष्टकेन
१ २ तत्र तावत्पंचेमानिमहाराजेत्यादिना तदेषां रूपमेव श्रुतमित्यंतेन सर्वं विद्यदादिकं भगवदुपादानकत्वात्कुंडलकटकन्यायेन भगवत्तोरूपमिति प्रतिपादयति म-
हाभूतानि पृथिव्यादीनि तान्येव जगती कृत्स्नब्रह्मांडरूपाणि पिंडरूपाणि च तत्स्थानि च सर्वाणि चैतन्यपदवाच्यानि समानितुल्यान्येव बहुत्वं उपाधिभेदाभिप्रायेण
न हि कुंभद्रोण्याद्युपाधिघाकाशस्येव मशकमतंगजादिशरीरेषु चैतन्यस्य स्वतो विषमत्वं दृश्यते तस्मात्सर्वाणि जगतीस्थानि समान्येव वक्ष्यति च भगवान्पंडि-
ताः समदर्शिनि इति ३ भूमिरिति वायोरग्निरिति श्रुतेरग्निहेतुर्वायुरग्नेः परोद्भव्यः गुणोत्तराणि पूर्वपूर्वापेक्षया उत्तरोत्तरमेकैकगुणाधिकं इदं च आकाशाद्वायु

धृतराष्ट्र उवाच नदीनांपर्वतानांच नामधेयानि संजय तथा जनपदानांच ये चान्ये भूमिमाश्रिताः १ प्रमाणं च प्रमाणज्ञपृथिव्या
मम सर्वतः निखिलेन समाचक्ष्व काननानि च संजय २ संजय उवाच पंचेमानिमहाराज महाभूतानि संग्रहात् जगतीस्था
नि सर्वाणि समान्याहुर्मनीषिणः ३ भूमिरापस्तथा वायुरग्निराकाशमेव च गुणोत्तराणि सर्वाणि तेषां भूमिः प्रधानतः ४
शब्दस्पर्शश्चिरूपंचरसोगंधश्च पंचमः भूमेरेते गुणाः प्रोक्ताः कृषिभिस्तत्त्ववेदिभिः ५ चत्वारोऽप्यगुणाराजन् गंधस्तत्र न वि-
द्यते शब्दस्पर्शश्चिरूपंच तेजसोऽथ गुणास्त्रयः शब्दस्पर्शश्च वायो रक्त आकाशोऽशब्द एव तु ६ एते पंचगुणाराजन् महाभूतेषु पं-
चसु वर्तन्ते सर्वलोकेषु येषु भूताः प्रतिष्ठिताः ७ अन्योन्यं नाभिवर्तन्ते साम्यं भवति वैयदा ८ ९ १०

वायोरग्निरग्नेरापोऽयः पृथिवीति श्रूयमाणजन्मक्रमाभिप्रायेणोक्तम् ४ शब्दादयोरगुणाः प्रसिद्धाः ५ एते पंचेति महाभूतेषु पंचमहाभूतात्मकेषु
सर्वेषु लोकेषु भोग्यवस्तुषु शरीरादिघटांतरेषु एते पंचगुणाः सन्ति एते के येषु गुणेषु भोक्तारो भूताः नित्यनिर्वृताश्चेतनाः पुरुषाः प्रतिष्ठिताः देहेन्द्रियादीन् भोग्या-
नधिष्ठाय चेतनाः शब्दादीनि भोग्यांतराणि भंजन्ते देहादीनामपि भोगोपकरणत्वाद्भोग्यत्वमेव न भोक्तृत्वमित्यर्थः ७ अन्योन्यमिति साम्यं भावः साम्यं-
ब्रह्मभावः संमत्तात्वेति विद्यात् निर्दोषं हि समं ब्रह्मेति श्रुतिस्मृत्योर्ब्रह्मणिसमशब्ददर्शनात् भोक्तृभोग्ययोर्यदा स्फुटिप्रलयसमाधि मोक्षेषु ब्रह्मभावो भव-
ति तदा ते उभे अन्योन्यं नाभिवर्तन्ते व्यवहारतो विद्यमानमपि भोग्यं भोक्तारं नोपसर्पति नापि भोक्ताऽलुप्यद्वापि भोगाय न नस्य देहेन्द्रियादेरभावाद्भोग्यजातमु-
पसर्पतीत्यर्थः ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

यदात्विति भोगप्रदकर्माद्वकालेविषमीभावंसाभ्यामन्युतिंआविशंतिप्राप्नुवति तदातएवभोक्तारोभोग्यपदार्थाश्चदेहेः स्वस्वरूपेः देहवतः लब्धस्वरूपाभू-
त्वातैरेवस्वरूपैः परस्परंन्यतिरोहंति भोक्तारोभोग्येषुनिपतंति भोग्यार्थाश्चभोक्तारिस्वरूपेणस्ववासनांजनयंतीत्यर्थः ९ आनुपूर्व्याभूम्यादिक्रमेणावि-
नश्यंति जायंतेचअनुपूर्वशाआकाशादिक्रमेण विपर्ययेणक्रमोऽतउपपद्यतेचेतिन्यायेनसृष्टिक्रमविपरीतत्वात्संहारक्रमस्य अतएवउत्पत्तिविनाशशीलत्वादेव
सर्वाण्येतानिभोक्तृभोग्यान्यपरिमेयानिअनंतानिमरीचिकोदकद्रुतुल्यत्वात्नहिमरीचिकोदकमियत्यमाणमितिपरिमातुंशक्यम् यतएनान्यपरिमेयाणितत् तस्मा
द्धेतोः एषारूपंऐश्वरमेवनतुभौतिकंनह्यध्यस्तस्याधिष्ठानादन्यतरूपमस्तिअतएवसर्वस्वत्विदंब्रह्मात्मैवेदंसर्वंब्रह्मैवेदंसर्वमिति सर्वस्यब्रह्मभावश्चवणमुपप-
द्यतइत्यर्थः १० अपरिमेयत्वमेवाह तत्रतत्रेति सिद्धाअपियत्रब्रह्मांडंभित्वागच्छंतितत्रापिवासनामयाः धातवः व्यक्तयः पांचभौतिकादृश्यंतेऽतोपरिमेयाएवते एवंसत्यपि
मनुष्याः गणकादयः तर्केणसूर्यगत्यादेशभेदेनदिनमानभेदपादच्छायाभेदादिनाचतेषांप्रमाणानि एतच्चोपलक्षणंआकारभेदस्यापि तथाहिकेचित्कंदुकाकारंकेचिच्चतुरस्त्रं-
केचित्त्रिकोणंकेचिच्चक्राकारंभूमिसंस्थानंकल्पयंति तथाप्रमाणभेदोपिजंबुदीपपरिणाहगणकाः तद्भासः कुशुजंगसायकभुवः १५ ८१ सिद्धांशकेनाधिकाइतिवदंति

यदातुविषमीभावमाविशंतिपरस्परम् तदादेहेदेहेहवंतोव्यतिरोहंतिनान्यथा ९ आनुपूर्व्याविनश्यंतिजायंतेचानुपूर्वशः सर्वाण्यपरि-
मेयाणितदेषारूपमेश्वरम् १० तत्रतत्रहिदृश्यंतेधातवः पांचभौतिकाः तेषामनुष्यास्तर्केणप्रमाणानिप्रचक्षते ११ अचिंत्याः
स्वलुयेभावानतांस्तर्केणसाधयेत् १२

६२

पंचदशशतान्येकाशीतियोजनानियोजनचतुर्विंशंशसेहिता

नि तथालक्षयोजनंनत्परिणाहइतिपुराणांतरेअपिअष्टादशसहस्राणिषट्शतानिचेतिवक्ष्यति ११ कस्तर्ह्यत्रसिद्धांतइत्याशंक्यानिर्वचनीयएवायमर्थोनतर्केणसाधयितुं-
योग्यइत्याह अचिंत्याइति योभावाः जगज्जन्मोपादाननिमित्तपरिमाणधर्माधर्मादयः पदार्थाः चिंतयितुमयोग्यास्तांस्तर्केणनसाधयेत् नहिनेतर्केणसाधयितुंशक्यंते तर्क-
तरेणतस्यबाधसंभवान् तर्काप्रतिष्ठावादितिन्यायाच्च अतएवास्यश्लोकस्योत्तरार्द्धमन्यत्रपठंतिनाप्रतिष्ठिततर्केणगंभीरार्थस्यमिश्रयइति तथाहिकंदुकाकारेभुवनकोशो-
क्त्यमानेयेकंदुकपृष्ठेकमटपृष्ठोपमेतिष्ठंति तेषां कियानपिदेशोजलपक्षमनुष्याश्चययोग्योस्तीतिवक्तुंयुक्तंयेतुतन्नितंबेतदधश्चवसंतिनेषांशुरुत्ववनामर्थानांअधस्तादाश्रया
भावेनावश्यंपतनंभवतीतितावान्देशोरिक्त एवास्तीतिवक्तव्यंतथाच तदाश्रयातत्कृतादीपांतरकल्पनालोकदृष्टिविरुद्धेतिपामराअपिप्रतिपत्तिं ननुयथापृथिव्याअंतरिक्षे
अस्थानशक्तिः दिगंबरादन्यैः सर्वैर्वादिभिः कल्प्यतेतथावयमपितस्याआकर्षणशक्तिमन्यांकल्पयामहेयथासर्वदिक्स्थाः प्राणिनः पृथिवीपादाधस्थामेवमन्यंतेस्वंचोपरिस्थ-
मिति तर्हि लोकदृष्टिविरुद्धकल्पनापेक्षयासर्वप्राणिप्रत्यक्षस्वप्नमायेंद्रजालादितुल्यंतेवास्याः कुतो न कल्प्यते ननुस्वमादिवदस्याः बाधोनदृश्यतइतिचेत्प्राक्ब्रह्मात्मज्ञानान्मादृशि-
किंनश्छिन्नंश्रुत्यातुज्ञातुंहेतुंनविद्यते नेह नानास्तिकिंचनेत्यादिकयाब्रह्मदर्शनेनरज्जुदर्शनेनसर्पस्येवप्रपंचबाधआम्नायते तथाचनिर्कलंकतश्चुतिप्रमाणात्ब्रह्माहेतुमेवादति-
व्यंनतुसकलंकातर्काज्जगतोनिर्वचनीयत्वमितिभावः १२

तर्हि किमस्य प्रमाणं कावा आकृतिस्तवाभिमतेत्याशंक्याह सदर्शनमिति सदर्शनो नाम जंबूद्वीपविशेषस्तन्नामांकितो यं द्वीपः सदर्शनद्वीपः कृत्स्नं ब्रह्मांडमित्यर्थः तं प्रमाणत आकृतिस्तथा प्रकर्षेण वक्ष्यामि तु शब्दः पक्षांतरे व्यावृत्त्यर्थः परिमंडलः परमाणुमात्रं परिमाणतो दुर्लक्ष्य इत्यर्थः एषो णुरात्मा चेतसा वेदितव्य इत्यात्मवदिति भावः परिमंडल इत्यस्य सर्वतो वृत्तरूपः कंदुकाकार इति व्याख्याने प्रागेव दोष उक्तः अथ चक्राकार इत्युच्यते चेन्न चिपिराकारे तस्मिन् परिमंडलशब्दस्यायोगात् चक्रसंस्थित इत्यनेन चक्रवत्संस्थितं संस्थानमाकारोत्पत्त्ये न नैव सिद्धत्वाच्च अयं हि शब्दस्तार्किकाणां परमाणुपरिमाणे प्रसिद्धः न चानेन परिमाणेनोपेतं निरंशं वस्तु सिध्यति यस्य कस्याप्यल्पपरिमाणस्य एकादशादिगवच्छेद्यप्रदेशभेदवत्त्वेन तस्यापि निरंशात्वायोगात् न हि परमाणोः पूर्वदिगवच्छिन्नो देशः प्रतीच्याप्यवच्छिद्यते इति वक्तुं शक्यं दृष्टिविरोधात् तस्मात् परिमंडलशब्दो दुर्लक्ष्यसद्वस्तुमात्रवचनः तार्किकाणां परमाणुरपि तादृशा एव तत्र परिभाषिकपरिमाणकल्पनं प्रस्थानभेदापादनार्थं शून्यकारणतानिरोसार्थं चेति दिक् एवं सदर्शनद्वीपस्य परिमाणमुक्त्वा आकारमाह चक्रसंस्थित इति परिदृश्यमानराष्ट्राकार इत्यर्थः चक्रं राष्ट्रास्त्रयोरपीति विश्वः १३ तदेव संस्थान

(प्रकृतिभ्यः परं यत्तु तदचित्यस्य लक्षणम्) सदर्शनं प्रवक्ष्यामि द्वीपं तु कुरुनंदन परिमंडलो महाराज द्वीपो सौ चक्रसंस्थितः १३ नदीजलपतिच्छन्नः पर्वतैश्चाक्रसन्निभैः पुरैश्च विविधाकारैरेभ्येर्जनपदैस्तथा १४ दृक्षेः पुष्पफलोपेतैः संपन्न धनधान्यवान् लवणेन समुद्रेण समंतात्परिवारितः १५ यथा हि पुरुषः पश्येदादर्शो मुखमात्मनः एवं सदर्शनद्वीपो दृश्यते चंद्रमंडले १६ द्विरंशोऽपि पलस्तत्र द्विरंशो च शशो महान् सर्वोऽधि समावायः सर्वतः परिवारितः १७

माह द्वाभ्यां नदीति १४ १५ नन्वेवं विधस्य कथमनिसूक्ष्मत्वमुच्यते तज्माह

यथा हीति चंद्रमंडले चंद्राधिष्ठिते मनसीत्यर्थः यद्येतद्ब्रह्मांडं महाप्रमाणं स्यात्कथं तर्हि गिरिगुहैकदेशस्थो योगीस्वीये सूक्ष्मे हृदयावकाशे तत्कृत्स्नं आदर्शमुखवत् पश्येत् न ह्यल्पप्रमाणो सर्षपादौ महाप्रमाणानां मेर्वादीनां संनिवेशो युज्यते प्रपंचस्य स्वभादिव दनिर्वचनीयत्वांगीकारं विनेति भावः १६ द्विरंश इति तत्र चंद्रमंडलारव्ये मनसि अंशे एकदेशे दृष्ट्या न त्यादनंतस्य मनस एकदेशे एकाकारा सूक्ष्मावृत्तिरंशस्तत्र द्विः कार्यकारणरूपेण स्थूलसूक्ष्मरूपेण वा हिरावृत्तः पिप्पलो गीतासूक्ष्ममाणः संसाराश्च तथोस्ति सर्वमेतन्मनोमात्रमित्यर्थः द्विरंशो च शशो महान् चकारात्तत्रेत्यनुवर्तते तस्मिन्नेव मनसि महान् परमात्मा शश इव शशः सुतगतिः शीघ्रगामी मनसो जीवीय इति तद्भावतोऽन्यानत्येतीति च श्रुतेः अंशे एकदेशे द्विर्वर्तते नियम्य नियामकभावेनेत्यर्थः तथा च कार्यकारणप्रपंचो जीव ईश्वरश्च परब्रह्मण्यधिष्ठाने मनसैव कल्पित इत्यर्थः १७

अस्य शशस्य प्रत्यगभेदं वक्ष्यन् प्रपञ्चादिभ्यः पृथक् माह आप इति आप इत्यंबूष लक्षितं भूतपञ्चकमुच्यते आपः पुरुषवचसो भवन्तीत्यादि श्रुतौ तथा दर्शनात् एतेन क-
 ल्मं भूतभौतिकं कार्यं ततः शशादन्यत् तर्हि कारणं वस्तुतदभिन्नं स्यादित्याशङ्क्या ह शेषः संक्षेप उच्यते इति समस्तकार्यप्रत्यये सति शिष्यत इति शेषः कारणं तदपि संक्षेप-
 कार्यस्यैव सूक्ष्मं रूपं आकुञ्चितावयवकूर्मसमानं उच्यते तौ व्याकृतं कारणमपि आप इवानात्मैवेत्यर्थः ततो व्याकृतं व्याकृतात् इत्यात् अन्यः शशः शब्दं ब्रह्म तदेव अयं
 प्रत्यगात्मा जीव इत्युच्यते वेदे तत्त्वमस्य हं ब्रह्माऽस्मि अयमात्मा ब्रह्मेत्यादौ परमात्मन एव प्रत्यगात्मत्वं मुच्यते न ततो न्यो जीवो नाम कश्चिद्वा तुरस्तीत्यर्थः एनं प्रत्यगाभि-
 न्नं परमेश्वरं शशारव्यं संक्षेपतः मया प्रोच्यमानं शृणु जंबू इति जंबू द्वीपः रवंडः एकदेशो यस्य तस्य ब्रह्मांडस्य निर्माणे विस्तारे इत्यर्थः १८ इति श्रीमन्महाभारते भी-

आपस्तनो न्याविज्ञेयाः शेषः संक्षेप उच्यते ततो न्य उच्यते चायमेनं संक्षेपतः शृणु १८ इति श्रीमन्महाभार-
 ते भीष्मपर्वणि जंबूरवंडवर्णनं नाम पञ्चमोऽध्यायः ५ धृतराष्ट्र उवाच उक्तो द्वीपस्य संक्षेपो विधिवद्विधिमंस्त्वया
 तत्त्वज्ञश्चापि सर्वस्य विस्तरं ब्रूहि संजय १ यावान् भूम्यवकाशो यं दृश्यते शशलक्षणे तस्य प्रमाणं प्रब्रूहि ततो वक्ष्य-
 सि पिप्पलम् २

पर्वणि दीक्षायां पञ्चमोऽध्यायः ५ पिप्पलशशयोः स्वरूपप्रश्रवणे स्वस्यानधिकारं पश्यन् स्थूलमेव तावत् भगवत्पौरुषं श्रोतुमिच्छन् धृतराष्ट्र उवाच उक्तो द्वी-
 पस्येति द्वीपस्य विस्तरमिति संबंधः १ यावानिति शशलक्षणे परमात्मनः ज्ञापके मायाशब्दे हार्दं ब्रह्मणि माया कल्पितो भूम्यवकाशो यावान् व्यवहारदृष्ट्या सत्यवत् प्र-
 तीयमानो योगिवरेर्दृश्यते तस्य प्रमाणं प्रब्रूहि ननु कारणमेवादौ ज्ञातव्यं यत् ज्ञानात्सार्वज्ञं भवतीति वेदे प्रसिद्धं किं द्वीपज्ञानेनेत्याशङ्क्या ह ततो वक्ष्यसीति पिप्पलमिति
 शशं च वक्ष्यसीति शेषः प्रागेव कारणज्ञानात्तत्तद्विभूतिकार्यमेव वदेत्येतेन तत्रात्यंतमादरो भवतीति भावः २

प्रागायताः पूर्वपश्चिमसमुद्रस्यार्शिनः अत्रेयंशास्त्रानुभवयोरविरोधेनभूकल्पनाप्रतिभाति यथाहस्तमात्रस्यचतुरस्रस्यचतुर्विंशत्यंगुलानिपरिणाहः षण्णवत्यंगुला
निपरिधिः किंचिन्यूनानिचतुस्त्रिंशदंगुलानिकर्णोभवति एवंअष्टादशसहस्राणिषट्शतानिचजंबूपर्वतसंज्ञितायाः भ्रुवः प्रमाणमुक्तम् तदेवात्रपरिधित्वेनचत्वारि
सहस्राणिषट्शतानिपंचाशच्चयोजनान्येकैकोभुजइतितदेवसमचतुरस्रस्यविष्णुप्रमाणं अस्यकर्णः शतलक्षशास्त्रोक्तरीत्याषट्सहस्राणिपंचशतानिषट्स
सतिश्चयोजनानि तस्यास्यभूचतुरस्रस्यचतुर्भिः समुद्रैर्वैष्टितस्यकोणाविदिक्षुर्वर्तते तेनदक्षिणस्यांदिशिरामसेतोद्वयोः समुद्रयोः संधिः एवमितरास्वपिदिक्षु
समुद्रसंधयोज्ञेयाः यस्त्वज्ज्योतिर्विदांभूपरिधिः सप्तांगनंदाध्ययोजन ४९ ६७ संमितोभिमतः स एवास्माकंचतुरस्रविष्णुभः स्वबाणरसवेदमितः ४६ ५० यत्तु
एतयोरंतरंसेतुराम ३७७ तदपियजमानेनोर्ध्वबाहुनाप्रपदोच्छ्रितेनवाउन्मितस्यसूत्रस्ययः पंचमोशः सहस्तइतिविकल्पस्यकात्यायनादिभिरुक्तत्वात् ह-
स्तप्रमाणभेदकल्पनयायोजनबहुत्वात्पत्वचनेनसमाधेयम् तथाभूमेश्चतुरस्रत्वेपितन्मध्यस्थमत्कच्छ्रितंमेरुं प्रदक्षिणीकुर्वतः सूर्यस्यमार्गोमंडलाका

संजयउवाच प्रागायतामहाराजषडेतेवर्षपर्वताः अवगाढाह्यभयतः समुद्रोपूर्वपश्चिमो ३ हिमवानहमेकूटश्चनिषधश्चनगोत
मः नीलश्चवेदूर्यमयः श्वेतश्चशशिसन्निभः ४ सर्वधातुपिनद्धश्चशृंगवान्नामपर्वतः एतैर्वैपर्वताराजन्सिद्धचारणसेविताः ५

रोक्ष्मीतिनवोद्गाभिमतंसूर्यद्वयंकल्प्यंभवति अन्यत्सर्वयुक्त्यविरुद्धंज्योतिर्विन्मत्तमेवात्रानुसर्तव्यंचतुपुराणोपंचाशत्कोटियोजनंभूगोलप्रमाणमित्युक्तं तदपिअ
चिंत्याः खलुयेभावानतांस्तरैणसाधयेदित्यनेनैवप्रत्यक्तम् अव्यवस्थितत्वान्मतानांनिर्वचनीयवादएवशरणीयइत्येवंपरंचहासर्वत्रयत्प्रमाणंहृष्टं तद्विशेषेनतद्दोष्यं
तेनपंचाशत्कोटिस्थानेसार्धकोटिद्वयविस्ताराभूमिः लक्षस्थानेऽपंचसहस्रविस्तारोजंबूद्वीपः नवसहस्रस्थानेसार्धचतुःशतयोजनायामंभरतखंडमितिआस्मिन्पक्षेउदाह
रिष्यमाणवैष्णवादिताव्येजंबूद्वीपश्चतुर्दलकमलाकारः तस्याप्रांतपरिधिः षट्शताधिकान्यष्टादशयोजनसहस्राणि त्रयस्त्रिंशच्छतानिमध्यव्यासः तेनफलतः पंचस
हस्रव्यासताज्ञेया एवंसतियदाप्रागायतोहिमाचलः पूर्वपश्चिमसमुद्रौस्पृष्ट्वास्तितादाः यंभरतवर्षस्त्रिकोणोभवतितेनपृथिवीत्रिकोणो निलोकप्रवादोनुभवश्चालुस्यतो
भवति अन्यथाभरतवर्षस्यधतुराकारत्वेभूमध्यरेखायाः लंकातः सेतुमार्गेणप्रस्थितायाः पुरीरक्षसां देवकन्याथकांचीसितः पर्वतः पर्यलीवत्सगुल्मं पुरीचोज्जयिन्याद्वयाग
र्गराटंकुरुक्षेत्रमेषाभुवोमध्यरेवेतिस्मर्यमाणायामध्यरेखाकुरुक्षेत्रस्यरामसेतुः सन्निहितोद्वारकाचदूरेस्थान् द्वारकासमीपेसेतुश्चदूरेइतिप्रत्यक्षमुपलभ्यतेभरतवर्षस्य
त्रिकोणमित्येषैवकल्पनासाधीयसीतिदिक् ३ ४ ५

एवंदक्षिणादिशामारभ्ययावदुत्तरसमातिषट्प्राक्पश्चिमायताः पर्वतास्तेष्वसप्तवर्षाणिभवन्तिमध्येमध्येवासयोग्यानिस्थानानिभवन्ति तेषांस्थानानांवर्षारख्याना-
मंतरमाह तेषामिति विष्कंभोविस्तारः सहस्रशः शब्द एषशतशः शब्दपरः कर्तव्यः लंकाहिमालययोरनेकसहस्रयोजनांतराभावात् षष्ठ्यधिकशतचतुष्कयोजनसं-
मितस्यैवांतरस्यप्रसिद्धेः तत्रापिशतंसेतोः परतः षष्ठ्यधिकं त्रिशतंयोजनानिसेतुतोहिमालयइतिप्रत्यक्षसिद्धम् वर्षाणिवर्षेतिकोमेसिंचन्तिपूरयन्तीतिवर्षा-
णिरम्यस्थानानि ६ वसंत्येषुतानिवर्षाणीतियोगांतरमाह वसन्तीति हिमवतोदक्षिणेभारतंवर्षेउत्तरतोहेमवतंवर्षेद्वितीयम् हेमकूरनिषधयोर्मध्येहरिवर्षम् ७
निषधनीलयोर्मध्येमेरुः तस्यप्राक्माल्यवान् पूर्वसमुद्रावधिः ८ पश्चिमसमुद्रावधिर्गंधमादनइत्यर्थः परिमंडलशब्दस्यपूर्वोक्तएवार्थः अत्याश्चर्यमयो-

तेषामंतरविष्कंभोयोजनानिसहस्रशः तत्रपुण्याजनपदास्तानिवर्षाणिभारत ६ वसन्तितेषुसत्वानिनानाजातीनिसर्वशः इदंतुभा-
रतंवर्षेनतोहेमवतंपरम् हेमकूटात्परंचैवहरिवर्षंप्रचक्षते ७ दक्षिणेनतुनीलस्यनिषधस्योत्तरेणतु प्रागायतोमहाभागमाल्यवा-
न्नामपर्वतः ८ ततः परंमाल्यवतःपर्वतोर्गंधमादनः परिमंडलस्तयोर्मध्येमेरुःकनकपर्वतः ९ आदित्यतरुणाभासोविधूमद्वपा-
वकः योजनानांसहस्राणिचतुराशीतिमुच्छ्रितः १० अधस्ताच्चतुराशीतिर्योजनानांमहीपते ऊर्ध्वमधश्चतिर्यक्चलोकानाद्यत्यनिष्ठ-
ति ११ तस्यपार्श्वेष्वमीदीपाश्चत्वारः संधिताविभो भद्राश्वःकेतुमालश्चजंबूद्वीपश्चभारत उत्तराश्वेचकुरवः कृतपुण्यप्रतिश्रयाः
१२ विहगःसुमुखोयस्कसपुर्णस्यात्मजः किल सर्वेविचिंतयामाससोवर्णान्तीक्ष्यवायसान् १३ मेरुरुत्तममध्यानामधमानांचप-
क्षिणाम् अविशेषकरोयस्मात्तस्मादेनंत्यजाम्यहम् १४ तमादित्योनुपर्येतिसततंज्योतिषांवरः चंद्रमाश्चसनक्षत्रोवायुश्चैवप्रद-
क्षिणः १५ सपर्वतोमहाराजदिव्यपुष्पफलान्वितः भवनेरावृतःसर्वैर्जोबूनदपरिष्कृतैः १६ तत्रदेवगणाराजनांधर्वास्तरराक्षसाः
अप्सरोगणसंयुक्ताःशैलेक्रीडन्तिसर्वदा १७ तत्रब्रह्माचरुद्रश्चशक्रश्चापिसुरेश्वरः समेत्यविविधैर्यज्ञैर्यजन्तेऽनेकदक्षिणैः १८

मेरुः प्रतिक्षणंनवनवइत्यर्थः ९ आदित्यतरुणोबालादित्यः १० चतुराशीतिसहस्रस्थानेद्विचत्वारिंशच्छ्रतीउच्छ्रायोबोध्यः अधस्तात्भूमेर्गर्भे ११ तस्यपा-
र्श्वेष्वितिपार्श्वेषुचतुर्दिक्षु दीपाइवदीपाः नद्यंतरत्वात्तवर्षाणिभद्राश्वदिसाहचर्याज्जंबूद्वीपशब्दोचभारतवर्षपरः तस्यतत्सारत्वज्ञापनार्थः तानेवस्मोतिकृतपु-
ण्यप्रतिश्रयाइत्यादिना कृताविहिताः पुण्यैःपुण्यवद्भिःप्रतिश्रयाआश्रमाः येषुते १२ तत्रसुखवारत्येनपक्षिणामेकंत्वह्नाप्रश्रयः कृतइत्याहविहगइतिह्याभ्याम्
एनंत्यजामित्यह्नाउत्तरानुकुरुनेवगच्छामीतिशेषः १३ १४ तंमेरुंआदित्योनुपर्येतिसततदक्षिणीकरोति १५ १६ १७ १८ १९ २०

下

90

Seti Gangeshwari Digital Foundation

धनुः संस्थे धनुः कोटी संस्थाशब्दः समासिवचनः संतिष्ठते ग्नोत्रमित्यादिप्रयोगदर्शनात् तेन मिश्रितधनुः कोटिद्वयाकारे इत्यर्थः शार्ङ्गस्य हि धनुषोद्देकोटी एकी-
कृते मध्ये किंचिन्न तंत्रिकोणं भवति अत एव रामसेनो धनुः कोटिशब्देनैव रत्नाकरमहोदध्याख्यसमुद्रद्वयसंगमप्रदेशो व्यवहियते एवमाकारं दक्षिणे भरतवर्षे उत्तरे
ऐरावतं च मध्ये पंचेति सप्तवर्षाणि ३७ ३८ समन्वितानि भिन्नभावेन संगतानि ३९ हेमेति हेमकूट एव कैलासः तस्योत्तरे मैनाकः तस्योत्तरतो हिरण्यशृंगः एत
यो रंतराले बिंदुसरोस्तीति श्लोकत्रयार्थः ४० ४१ ४२ ४३ भूतपतिः रुद्रः ४४ ४५ पावनी सरस्वती त्र्येका ४६ प्रभोरी श्वरस्य एष सप्तनद्यात्मकः स

धनुः संस्थे महाराजदेवर्षे दक्षिणोत्तरे इत्यावृतं मध्यमंतु पंचवर्षाणि चेव हि ३७ उत्तरोत्तरमेतेभ्यो वर्षमुद्विच्यते गुणैः आद्युः प्रमाणमा
रोग्यं धर्मतः कामतोर्थतः ३८ समन्वितानि भूतानि तेषु सर्वाणि भारत एवमेषा महाराजपर्वतैः पृथिवीचिता ३९ हेमकूटस्तु समहान्
कैलासो नाम पर्वतः यत्र वैश्रवणो राजन् गुह्यकैः सह मोदते ४० अस्त्युत्तरेण कैलासं मैनाकं पर्वतं प्रति हिरण्यशृंगः समहान् दिव्यो मणि
मयोगिरिः ४१ तस्य पार्श्वे महद्विष्यं शक्राभकांचनवालुकम् रस्यं बिंदुसरो नाम यत्र राजा भगीरथः ४२ दृष्ट्वा भगीरथीं गंगां सुवास बहु
लाः समाः यूपामणिमयास्तत्र श्रैत्याचापि हिरण्यमयाः तत्रैवातुगतः सिद्धिं सहस्राक्षो महायशाः ४३ स्वप्नाभूतपतिर्यत्र सर्वलोकेः सना-
तनः उपास्यते तिग्मतेजा यत्र भूतैः समंततः ४४ नरनारायणो ब्रह्मा मनुश्चाणुश्च पंचमः तत्र दिव्यानि पथगा प्रथमंतु प्रतिष्ठिता ४५ ब्र-
ह्मलोकादपक्रांता सप्तधा प्रतिपद्यते वस्वोक्तसारानलिनी पावनी च सरस्वती ४६ जंबूनदी च शीता च गंगा सिंधुश्च सप्तमी अचिंत्यादि
व्यसंकाशा प्रभोरेषैव संविधिः ४७ उपासते यत्र शक्रं सहस्रयुगपर्यये दृश्यादृश्या च भवति तत्र तत्र सरस्वती ४८ एता दिव्याः सप्तगं-
गास्त्रिषु लोकेषु विश्रुताः रक्षांसि वै हिमवति हेमकूटे तु गुह्यकाः ४९ सर्पानागाश्च निषधे गोकर्णे च तपोधनाः ५० देवासुराणां सर्वेषां
श्वेतः पर्वत उच्यते गंधर्वा निषधे नित्यं नीले ब्रह्मर्षयस्तथा ५१ शृंगवांस्तु महाराजदेवानां प्रति संचरः इत्येतानि महाराजसप्तवर्षाणि
भागशः ५२ भूतान्युपनिविष्टानि गतिमंति ध्रुवाणि च तेषामृद्धिर्बहुविधा दृश्यते देवमानुषी ५३

विधिः समीचीनं नो कोपकारार्थं विधानम्

एषेवेति संधिरार्षः कारुण्यात्परमेश्वरेण पावनाः पदार्थानि निर्मिता इत्यर्थः ४७ ४८ ४९ ५० श्वेतः पर्वतः स्थानमिति शेषः गंधर्व-
संतीति शेषः ५१ प्रतिसंचरः व्यवहारस्थानम् इतीति वर्षाणितत्र उपनिविष्टानि गतिमंति जंगमानि ध्रुवाणि स्थावराणि च सर्वाणि भूतान्येव सर्वे दृश्यं आ-
श्रयाश्रितरूपं पांचभौतिकमेवेत्यर्थः ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६०

बुभूषणाश्रेयः प्राप्नुमिच्छताश्च देया अदृष्टे धर्मेषु श्रद्धावान् हितस्यास्यर्थे चोदितानि कर्माणि करोति न त्वश्रद्धा न इत्यर्थः एवं भूयः स्थानमुक्त्वा एतदेव परमात्मनः शरीरमिति चिंतनीयमित्याशयेनाह यांत्विति दिवि मायाशब्दे भवादिभ्यां मायिकं शशस्य चिदात्मनः आकृतिं पिप्पलारव्यां ततो वक्ष्यसि पिप्पलमिति च पूर्वत्वर्थे वोक्तत्वात् इदानीं पृच्छसि अवसरं प्राप्य वक्ष्यसि वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवन्निर्देशः तामहं त्वया पृष्ट्वा मपि वक्ष्यामीति शेषः ५४ तामेवाह पार्श्वे इति भक्तस्यान्नादेः संग्रहस्थानं पार्श्वद्वयं यथा एवं कर्मसंचयस्थानं भरतवर्षे एकं परमेश्वरस्य दक्षिणपार्श्वत्वेन ज्ञेयं तथा ऐरावतवर्षमपि योगसंचयस्थानं उत्तरपार्श्वत्वेन ज्ञेयं तत्र हि ब्रह्मलोकच्युता योगभ्रष्टाः विदेहप्रकृतिलयारव्या एव जायन्ते ते च पूर्वसंस्कारात् पुनर्योगमभ्यस्यन्ति भरतवर्षे तु कर्मयोर्द्वयोरप्यनुष्ठानाय योग्यमिति दक्षिणकुक्षित्वेनाभ्यर्हितत्वमस्य सूचितं यथा लौकिकेशशरीरे कर्णोऽत्कच्छित्तं स्थानं तत्तुल्यो परमेश्वरशरीरे नागद्वीपकाश्यपद्वीपोऽक्रमेण दक्षिणोत्तरोऽर्चिरादिमार्गप्राप्यः सत्यलोकः योगिप्राप्यः धूमादिमार्गप्राप्यो देवलोकः कर्मभिः प्राप्यश्च विश्वकोशो नागेतुसीसकेरंगे इत्यपक्रम्य श्रेष्ठे स्यादुत्तरस्थित इति सत्तौ परिस्थे श्रेष्ठे हिरण्यगर्भे नागशब्दप्रयोगदर्शनात्तस्य द्वीप इव द्वीपो लोकः इतरेरेगम्य इति नागद्वीपः सत्यलोकः तथा कश्यपमद्यं सरासोमादिरूपमादकं क्रतौ ये-

अशक्या परिसंख्यातुं श्रद्धेया तु बुभूषणा यां तु पृच्छसि मां राजन् दिव्यामेतां शशाकृतिम् ५४ पार्श्वे शशस्य देवर्षे उक्ते ये दक्षिणोत्तरे कर्णोऽनु नागद्वीपश्च काश्यपद्वीप एव च ५५ ताम्रपर्णशिलो राजन् श्रीमान् मलयपर्वतः एतत् द्वितीयं द्वीपस्य दृश्यते-
शशसंस्थितम् ५६ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि षष्ठोऽध्यायः ६ ७ ८ ९

पिबन्ति ते कश्यपाः कर्मिणः तेषामयं काश्यपद्वीपः स्वर्गः एवं शशस्य कुक्षिकर्णानुसारेण ये ब्रह्मांडेऽत्र प्रदेशास्ते कुक्ष्यपरिभागत्वेन ये चाधः प्रदेशास्ते कुक्षेरधोभागत्वेन च कल्पनीयाः तथा च श्रुतिः अग्निर्मूर्धा चक्षुषी चंद्रसूर्यौ दिशः श्रोत्रे वाग्विवृताश्च वेदाः वायुः प्राणो हृदयं विश्वं मस्य पद्भ्यां पृथिवी ह्येष सर्वभूतांतरात्मेति अत्रापि चंद्रसूर्यपदेन कृष्णशुक्लमार्गावेतदृश्येते दिक्शब्देन च तत्प्राप्यो शशकर्णस्थानीयो देशभेदाविति ज्ञेयम् ५५ एवं शशस्य मायिकं बाह्यं प्रथमं रूपमुक्तं तद्वासनोत्थं द्वितीयमांतरं रूपमाह ताम्रेति रंजनात्मा कत्वा त्रं रंजस्ताम्रशब्दितं तत्प्रधानं मनोपिताम्रमेव तन्मयानि पर्णोपलक्षितानि वस्त्रान् फलपुष्पादीनि शिलोपलक्षितानि हर्म्यादीनि च यत्रासौ ताम्रपर्णशिलः अतएव श्रीमान् मलयपर्वतः आरामेषु पर्वत इव उच्छ्रितः श्रेष्ठतम आराम इत्यर्थः मलयो देश आराम इति विश्वः आराममस्य पश्यन्ति न तं पश्यन्ति कश्चनेति बृहदारण्यकषष्ठे प्राप्तप्रपंचे आरामपदप्रयोगदर्शनात् एतत् मलयरूपं द्वीपस्य जंबूद्वीपस्य द्वितीयं वासनामयं शशसंस्थितं शशरूपम् एतेन ह्येव ब्रह्मणो रूपे मूर्तं चैवामूर्तं चेति श्रुतिप्रसिद्धे स्थूलसूक्ष्मपरमेश्वरस्य हेतु रूपे चित्तत्वेन दर्शिते ते उभे धृतराष्ट्रेणापि चिंतनीये-
इति वक्रुराशयः ५६ इति श्रीभाग. भी. प-६

एवमुक्तेपि ध्यानमार्गे चित्तदोषेणानधिकारात् कर्मप्राप्त्या न्येव स्वर्गच्युतानां स्थानानि पृच्छति मेरोरिति १ २ मधुफलाः स्वादुफलाः ३ ४ ५ ६ शुक्लाभि
जनो विष्णोः भक्तजनस्तेन संपन्नास्तत्संगिनः ७ ८ ९ चक्रवाको सहचरो पक्षिदंपती १० जहति सममेव द्वावपि शरीरं त्यजत इत्यर्थः ११ १२ १३

धृतराष्ट्र उवाच मेरोरथोत्तरं पार्श्वपूर्वचाचक्ष्वसंजय निखिलेन महाबुद्धे मा ल्यवंतं च पर्वतम् १ संजय उवाच दक्षिणेन तु नील
स्य मेरोः पार्श्वे तथोत्तरे उत्तराः कुरवो राजत्पुण्याः सिद्धनिषेविताः २ तत्र वृक्षामधुफलानित्यपुष्पफलोपगाः पुष्पाणि च सुगंधीनि
रसवंति फलानि च ३ सर्वकामफलस्तत्र केचिद्दृक्षाजनाधिप अपरे क्षीरिणो नाम वृक्षास्तत्र नराधिप ४ ये क्षरन्ति सदा क्षीरं षड्रसं-
चामृतोपमम् वस्त्राणि च प्रसूयन्ते फलेष्वाभरणानि च ५ सर्वमणिमयी भूमिः सूक्ष्मकांचनवालुका सर्वतुल्यस्वसंस्पर्शानिष्पंका
च जनाधिप ६ देवलोकच्युताः सर्वे जायन्ते तत्र मानवाः शुक्लाभिजनसंपन्नाः सर्वे सप्रियदर्शनाः ७ मिथुनानि च जायन्ते स्त्रियश्चा-
प्सरसोपमाः तेषां ते क्षीरिणां क्षीरं पिबन्त्यमृतसन्निभम् ८ मिथुनं जायते काले समंतच्च प्रवर्द्धते तुल्यरूपगुणोपेतं समवेष्टं तथैव-
च ९ एवमेवालुरूपं च चक्रवाकसमं विभो निरामयाश्च ते लोकानित्यं सुदितमानसाः १० दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च जीवंति
ते महाराज न चान्योन्यं जहत्यत ११ भास्करा नाम शकुनास्तीक्ष्णतुंडा महाबलाः तान्निर्हरन्ती ह मृतान्दरीषु प्रक्षिपन्ति च १२ उत्तराः
कुरवो राजन् व्याख्यातास्ते समासतः मेरोः पार्श्वमहं पूर्ववक्ष्याम्यथ यथा तथा १३ तस्य मूर्धाभिषेकस्तु भद्राश्वस्य विशांपते भद्रशाल
वनं यत्र कालास्त्रमश्नन् महाद्रुमः १४ कालास्त्रस्तमहाराज नित्यपुष्पफलः शुभः द्रुमश्च योजनोत्सेधः सिद्धचारणसेवितः १५ यत्र ते पु
रुषाः श्वेतास्ते जोयुक्ता महाबलाः स्त्रियः कुमुदवर्णाश्च सुंदर्यः प्रियदर्शनाः १६ चंद्रप्रभाश्चंद्रवर्णाः पूर्णचंद्रनिभाननाः चंद्रशीत
लगाव्यश्च नृत्यगीतविशारदाः १७ दशवर्षसहस्राणि तत्रायुर्भरतर्षभ कालास्त्ररसपीतास्ते नित्यं संस्थितयो वनाः १८ दक्षिणेन तु नी
लस्य निषधस्योत्तरेण तु सुदर्शनो नाम महान् जंबूवृक्षः सनातनः १९ सर्वकामफलः पुण्यः सिद्धचारणसेवितः तस्य नाम्ना समाख्या
तो जंबूद्वीपः सनातनः २० योजनानां सहस्रं च शतं च भरतर्षभ उत्सेधो वृक्षराजस्य दिवस्पृच्छन्नुजेश्वर २१ २२ २३

मूर्धाभिषेको मूर्धाभिषिक्तं मुख्यमिति यावत् १४

दिंशोऽंशः पंचपंचाशत् २१

१५

१६

१७

१८

१९

२०

योजनानामिति अत्राप्येकादशशत्या

२२

२३

२४

२५

२६

२७

२८

२९

丁巳

12

Sri Gargeshwar Digital Librarian

७ शृंगाणिशृंगवतः षष्ठस्यवर्षपर्वतस्यसानूनि ८ ९ शृंगस्यशृंगवतः शृंगं शृंगवत् यस्मात्सर्वधातुविचित्रश्चशृंगवान्नामपर्वतइत्युक्तमहिम्नापर्वतेनपरि-
च्छिन्नंइदंऐरावतारव्यवर्षतस्मात्अतःपूर्वोक्ताद्वर्षगणात्परंश्रेष्ठमिदंवर्षमित्यर्थः १० एतदेवाहनतत्रेत्यादिना ११ १२ अनिष्टंदाअस्वेदाः देवतुल्याइत्यर्थः
१३ १४ आदित्यतापतघास्तेविशंतिशशिमंडलमिति विराड्भावंत्यक्कासूत्रात्मभावंगच्छंतीत्युक्तंस्थूलसूक्ष्मरूपकार्यद्वयं इदानीं पिप्पलं तु वदिष्यसीत्युक्तः स
जयो वसरं प्राप्य पिप्पलारव्यं कारणमप्याह क्षीरोदस्येति तत्राधिदैवं लवणे क्षुकरा सर्पिर्दधिक्षीरशत्योदकानां सप्तसमुद्राणामुपान्यः क्षारोदः अध्यात्मं अन्नमयः
कोशः आत्मा प्राणमयरूढं द्वियमयप्राणमयभेदेन द्विविधइति होचतुर्थो मनोमयः पंचमो विज्ञानमयः षष्ठ आनंदमयः सर्वकारणभूतः सप्तमः शक्त्यंब्रह्मेति त-
त्रक्षीरोदात्परतो महाविष्णोर्जगज्जन्मादिहेतोः स्थानमस्त्यदिदं दहराद्यपासकेः प्राप्यते यत्रारण्य आर्णवो यत्र प्रभृतिमितं हिरण्यं यं वेश्म यत्राश्वत्थः सोमवस-

जीवन्ति ते महाराज नित्यं सुदितमानसाः एकादशसहस्राणि वर्षाणां ते जनाधिप ७ आयुः प्रमाणं जीवन्ति शतानि दशपंचच शृंगाणि च
विचित्राणि त्रीण्येव मनुजाधिप ८ एकं मणिमयं तत्र यथैकं रौक्ममद्भुतम् सर्वरत्ननयं चैकं भवनेरुपशोभितम् तत्र स्वयं प्रभादेवी नित्यं
वसति शांडिली ९ उत्तरेण तु शृंगस्य समुद्रांते जनाधिप वर्षमैरावतं नाम तस्मात् शृंगवतः परम् १० न तत्र सूर्यस्तपति न जीर्यते च मानवाः
चंद्रमाश्च सनक्षत्रोज्योतिर्भूत इवावृतः ११ पद्मप्रभाः पद्मवर्णाः पद्मपत्रनिभेक्षणाः पद्मपत्रस्रग्ंधाश्च जायन्ते तत्र मानवाः १२ अनिष्टं
दाइष्टं गंधानिराहाराजितेन्द्रियाः देवलोकच्युताः सर्वे तथा विरजसो नृप १३ त्रयोदशसहस्राणि वर्षाणां ते जनाधिप आयुः प्रमाणं जीव-
न्ति नरा भरतसत्तम १४ क्षीरोदस्य समुद्रस्य तथैवोत्तरतः प्रभुः हरिर्वसति चैकुंठः शकटे कनकामये १५ अष्टचक्रं हितघानं भूतयुक्तं म-
नोजवम् अग्निवर्णं महातेजो जांबूनदविभूषितम् १६

न इत्यादिचिह्नमुक्तं श्रुतिप्रसिद्धं सप्रभुरंतर्यामी हरिः सर्वसंहर्ता वैकुंठोऽकुंठितसामर्थ्यः शकटेश-
कटवदचेतने कनकामये कनकवद्भास्वरज्योतिर्मये अन्योभ्योपि दृश्यत इति दीर्घः चिन्मयेशरीरेव सति १५ अस्य वस्तुत्वायद्यपि चिन्मयत्वं तथापि हिलोकप्रसिद्धं
अष्टचक्रं अष्टाभिर्भगवन्ननुभिः उद्यत इति अष्टचक्रं यानं इहलोकपरलोकगतिसाधनं अष्टौ चक्राणि तु कर्मेन्द्रियपंचकं ज्ञानेन्द्रियपंचकं मनआदिचतुर्कं प्राणपंचकं सूक्ष्मभूतपंचकं
अविद्याकामः कर्मचेति पुर्यष्टकात्मकं लिङ्गं शकटवदचेतनमचलमपि भूतयुक्तं भूतेन नित्यसिद्धेन ब्रह्मणा अनुप्रविष्टं सत्तमनोजवंशीघ्रगंभवति प्राणनादिक्रियाः करो-
तीत्यर्थः अतएव श्रूयते कोह्येवान्यात्कः प्राण्यात् यदेष आकाश आनंदो न स्यादिति अग्निवर्णं अग्निवत् वर्णो वर्णनायस्य अत्यंतसंसारदुःखप्रदमित्यर्थः महानेजः
अनेकविधज्ञानेन्द्रियमधानं जांबूनदं दिव्यरूपवर्णं चेतोहरणं वासनाजालं तेन विभूषितं तन्मयमित्यर्थः आधिदैवं तु स्पष्ट एवार्थः १६ ६९ ६९ ६९

सप्रभुरितियोस्मिन् शकदेवसतिस एव सर्वेषां जीवानां प्रभुर्नियंता विशुर्व्यापकः संक्षेपः संहर्ता विस्तरः सम्यक् विस्वयिता कर्ता जीवरूपेण कारयिता ईश्वररूपेण
१७ एवमध्यात्माधिदेवरूपत्वमुक्त्वाधिभूताधियज्ञरूपत्वमिति तस्येवाह एथिवीति सर्वेषां भूतानां संबंधीयथाधिकारो निर्बल्येयज्ञः स एव आस्यंतस्य हुताशनः
विशेषतस्तस्य ज्ञेनेव तृप्यतीति भावः १८ एवं संजयेन उक्त उपदिष्टो धृतराष्ट्रो महामनाः महतिष्यलापरपर्याय विश्वरूपदर्शनयोग्यं मनो यस्य सा एव भूतो ध्यानं
सविकल्पसमाधिं अन्वगमत् संजयवाक्यश्रवणमनुप्राप्तवान् १९ तत्र च यथाऽर्जुनेन विश्वरूपदर्शनकाले भावी क्षत्रक्षयो दृष्टस्तद्वत्सोऽपि नरनारायणाभ्यां क्रियमा
णं सर्वक्षत्रक्षयं हस्वास्वपुत्रान् प्रतिविचिंत्य पुनरेवाब्रवीत् तदेव वचनमाह असंशयमिति २० इह लोके त्वदुक्ते जंबूरवंदेशाश्वतंशाश्वद्रवमेवादि कमपि नास्ति किंतु

सप्रभुः सर्वभूतानां विश्वश्च भरतर्षभ संक्षेपो विस्तरश्चैव कर्ता कारयिता तथा १७ एथिव्यापस्तथाकाशं वायुस्तेजश्च पार्थिव सयज्ञः सर्व
भूतानामास्यंतस्य हुताशनः १८ वैशंपायन उवाच एवमुक्तः संजयेन धृतराष्ट्रो महामनाः ध्यानमन्वगमद्राजा पुत्रान् प्रतिजना-
धिप १९ सविचिंत्य महातेजाः पुनरेवाब्रवीद्वचः असंशयं सूत पुत्रकालः संक्षिपते जगत् २० सृजते च पुनः सर्वे नेह विद्यति शाश्वतं
नरो नारायणश्चैव सर्वज्ञः सर्वभूतहृत् देवा वैकुण्ठमित्याहुर्नरा विष्णुमिति प्रभुम् २१ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि जंबूरवंड
निर्माणे अष्टमोऽध्यायः ८ धृतराष्ट्र उवाच यदिदं भारतं वर्षं यत्रेदं मूर्च्छितं बलम् तत्रातिमात्रलब्धो यं पुत्रो दुर्योधनो मम १ यत्र
गृद्धाः पांडुपुत्राय त्रमे सज्जते मनः एतन्मोत त्वमाचक्ष्वत्वं हि मे बुद्धिमान्मतः २ संजय उवाच न तत्र पांडवा गृद्धाः शृणुराजन्वचो म-
म गृद्धो दुर्योधनस्तत्र शकुनिश्चापि सौबलः ३ अपरे क्षत्रियाश्चैव नानाजनपदेश्वराः ये गृद्धाभारते वर्षे न मृष्यंति परस्परम् ४ अत्र ते-
कीर्तयिष्यामि वर्षं भारतं भारतं प्रियमिंद्रस्य देवस्य मनोर्वैवस्वतस्य च ५ एथोश्च राजन्वेन्यस्य तथेक्ष्वाकोर्महात्मानः ययातेरं बरीषस्य-
शिवेरोशीनरस्य च ६ ऋषभस्य तथैलस्य नृगस्य नृपतेस्तथा कुशिकस्य च दुर्योधनस्यैव महात्मानः ७ सौमकस्य च दुर्योधनस्यैव
स्य तथैव च अन्येषां च महाराज क्षत्रियाणां बलीयसां ८

सर्वदृष्टनष्टस्वभावं संकल्पमात्रेण किंतु हिंसाश्वतमस्ति नरो नारायणश्चेति जीवेश्वरावेव शा-
श्वतो नेत्याहुः उभयं मिलित्वा एक एव सर्वज्ञः सर्वभूतहृत् तमेवेश्वरं देवा वैकुण्ठं आहुः अधिदेवं स एव वैकुण्ठाधिपतिरित्युच्यत इत्यर्थः नराजीवास्तु तमेव विष्णुं
अध्यात्मं अंतः प्रविष्टं जनानां शास्तरं अष्टचक्रस्य शकटस्य चालकं आहुः तथापि प्रभुं कृत्वापि लेपशून्यं अतर्ह्येश्वरस्य चिकीर्षितः क्षत्रक्षयो नास्मद्दोषज इ-
ति भावः २१ इति भीष्मपर्वणि टी० अष्ट० यः ८ यदिदं १ गृद्धाः लोभयुक्ताः एतत् एतस्य मे महंतत्त्वं यथार्थं २ ३ ४ प्रियमिति कर्मभूमित्वादिं द्वादीनामिदं प्रि-
यं ५ ६ अयोस्यैवार्थोऽयं ७ ८ ९

सर्वेषामेवराजेन्द्रप्रियंभारतभारतम् तत्तेवर्षेप्रवक्ष्यामियथायथमरिंदम शृणुमेगदतोरान्यन्मात्तंपरिपृच्छसि ९ महेंद्रोमल-
यःसह्यःशक्तिवानुक्षवानपि विंध्यश्चपारियात्रश्चसप्तैतेकुलपर्वताः १० तेषांसहस्रशोराजन्पर्वतास्तेसमीपतः अविज्ञाताःसा-
रवंतोविपुलाश्चित्रसानवः ११ अन्येततोपरिज्ञाताद्रस्वाद्वस्वोपजीविनः आर्याम्लेच्छाश्चकोरव्यनैर्मिश्राःपुरुषाविभो १२ नदीपि
बन्तिविपुलांगंगांसिंधुंसरस्वतीम् गोदावरीनर्मदांचबाहुदांचमहानदीम् १३ शतद्रुचंद्रभागांचयमुनांचमहानदीम् दृषद्वतीविषा-
शांचविषापांस्थूलवालुकाम् १४ नदीवेत्रवतीचैवकृष्णावेणींचनिम्नगाम् इरावतीवितस्तांचपयोष्णीदेविकामपि १५ वेदस्मृतां
वेदवतींचिदिवामिक्षलांकुमिम् करीषिणींचित्रवाहांचित्रसेनांचनिम्नगाम् १६ गोमतींधूतपापांचगंडकींचमहानदीम् कोशिकीं
त्रिदिवांकृत्यानिचितांलोहतारिणीम् १७ रहस्यांशतकुंभांचशरयूंचतथैवच चर्मपवतींचैववतींहस्तिसोमांदिशं तथा १८ शराव-
तींपयोष्णींचवेणांभीमरथीमपि कावेरींचलुकांचापिवाणींशतबलीमपि १९ नीवारांमहितांचापिस्त्रप्रयोगांजनाधिप पवित्रांकुं-
डलींसिंधुराजनींपुरमालिनीम् २० पूर्वाभिरामांवीरांचभीमामोघवतींतथा पालाशिनीपापहरांमहेंद्रांपाटलावतीम् २१ करी-
षिणीमसिक्तींचकुशाचीरांमहानदीम् मकरी प्रवरांमेनांहेमांघृतवतींतथा २२ पुरावतीमनुष्णांचशैल्यांकापींचभारत सदानीरा
मधृष्यांचकुशधारांमहानदीम् २३ सदाकांतोशिवांचैवतथावीरवतीमपि वस्त्रांस्रवस्त्रांगौरींचकंपनांसहिरण्वतीम् वरांवीरक-
रांचापिपंचमींचमहानदीम् २४ रथ चित्रांज्योतिरथांविश्वामित्रांकपिंजलाम् उपेंद्रांबहुलांचैवकुवीरामंबुवाहिनीम् २५ विनदीं
पिंजलांवेणांतुंगवेणांमहानदीम् विदिशांकृष्णावेणांचनाम्नांचकपिलामपि २६ खलुंस्रवामांवेदाश्वारिश्वावांमहोपमाम् शीघ्रांच
पिच्छलांचैवभारद्वाजींचनिम्नगाम् २७ कौशिकींनिम्नगांशोणांबाहुदामथचंद्रमाम् दुर्गामंत्रशिलांचैवब्रह्मबोध्यांबृहद्वतीम् २८
यवक्षामथरोहींचतथाजांबूनदीमपि स्ननसांतमसांदासींवसांचवरुणामसीम् २९ नीलांघृतिमतींचैवपर्णाशांचमहानदीम् मान-
वींषभांचैवब्रह्ममेध्यांबृहद्वतीम् ३० एताश्चान्याश्चबहुधामहानद्योजनाधिप सदानिरामयांकृष्णांमंदगांमंदवाहिनीम् ३१

ब्राह्मणीचिमहागौरीदुर्गामपिचभारत चित्रोपलांचित्ररथामंजुलांवाहिनींतथा ३२ मंदाकिनीवैसरिणीकोशांचापिमहानदीम् मुक्तिम-
तीमनिगांचपुष्पवेणुत्पलावतीं ३३ लौहित्यांकरतोयांचतथैववृषकाक्ष्याम् कुमारीमृषिकूल्यांचमारिषांचसरस्वतीम् ३४ मंदाकि-
नीस्रपुण्यांचसर्वांगंगांचभारत विश्वस्यमातरः सर्वाः सर्वाश्चैवमहाफलाः ३५ तथानद्यस्तप्रकाशाः शतशोधसहस्रशः इत्येताः स-
रितोराजन्समारव्यातायथास्मृति ३६ अत ऊर्ध्वजनपदान्निबोधंगदतोमम तत्रैमेकुरुपांचालाः शाल्वामाद्रेयजांगलाः ३७ शूरसे-
नाः पुलिंदाश्चबोधामालास्तथैवच मत्स्याः कुशाद्याः सोशल्यः कुंतयः कांतिकोशलाः ३८ चेदिमत्स्यकरूपाश्चभोजाः सिंधुपुलिंदकाः
उत्तमाश्चदशार्णाश्चमेकलाश्चोत्कलैः सह ३९ पांचालाः कोशलाश्चैवनेकपृष्ठाधुरंधराः बोधामद्रकलिंदाश्चकाशयोपरकाशयः ४० ज-
ठराः कुरुराश्चैवसदशार्णाश्चभारत कुंतयोवंतयश्चैवतथैवापरकुंतयः ४१ गोमंतामंदकाः खंडाविदर्भाः रूपवाहिकाः अश्वकाश्चैव
राश्चैवगोपराष्ट्राकरीतयः ४२ अधिराज्यकुशाद्यश्चमल्लराष्ट्रंचकेवलम् वारवास्यापवाहाश्चवक्रावक्रातयः शकाः ४३ विदेहामगधाः
स्वक्षामलयाविजयास्तथा अंगावंगाः कलिंगाश्चयकल्लोमानएवच ४४ मल्लाः सुदेष्णाः प्रल्हादामाहिकाः शशिकास्तथा बाल्हीका
वाटधानाश्चआभीराः कालतोयकाः ४५ अपरांताः परांताश्चपंचालाश्चर्ममंडलाः अरवीशिरवराश्चैवमेरुभूताश्चमारिष ४६ उ-
पावृत्तानुपावृत्ताः स्वराष्ट्राः केकयास्तथा कुट्टापरांतामाहेयाः कक्षाः सामुद्रनिक्षुटाः ४७ अंधाश्चबहवोराजन्तर्गिर्यास्तथैवच
बहिर्गिर्यं गमलजामगधामानवर्जकाः ४८ मल्लजराः प्रावृषेया भार्गवाश्चजनाधिप पुंड्रालगार्गाः किराताश्चसुदेष्टायासुनास्तथा
४९ शकानिषादानिषधास्तथैवानर्तनैर्कृताः दुर्गालाः प्रतिमत्स्याश्चकुंतलाः कुशलास्तथा ५० तीरग्रहाः शूरसेना ईजकाः कन्य-
कागुणाः तिलभारासमीराश्चमधुमन्ताः सुकंदकाः ५१ काश्मीराः सिंधुसौवीरागांधारादर्शिकास्तथा अभीसाराउल्लूताश्चशैव-
लाबाल्हिकास्तथा ५२ दर्वचिवानवादर्वीवातजामरथोरगाः बाहुवाद्याश्चकोरव्यसुदामानः समुद्रिकाः ५३ बभ्राः करीषका
श्चापिकुलिंदोपत्यकास्तथा वानायवादशार्णाश्चरोमाणाः कुशविंदवः ५४

५५

५६

५७

५८

५९

६०

६१

६२

६३

६४

६५

६६

६७

६८

यथागुणबलमिति यथागुणसत्त्वादिगुणान्ननतिक्रम्यतद्वत्तथाबलशौर्येवाऽनतिक्रम्यत्रिवर्गस्थधर्मार्थकामात्मकस्यमहाफलंउत्क-
ष्टफलंहेरण्यगर्भपदप्राप्त्यंतं सम्यगनुष्ठितासम्यक्पालिताभूमिर्दुह्येतप्रपूरयेत्तधेनुरिवकामान्अन्यांश्चदुग्धेदतिकामधुक ६९ गृध्यन्तिअभिकांक्षांकुर्वन्ति

कच्छागोपालकक्षाश्चजांगलाः कुरुवर्णकाः किराताबर्बराः सिद्धावेदेहास्ताम्रलिसकाः ५५ औंडापोंडाः सैसिकताः पार्वतीयाश्चमारि-
प अथापरेजनपदादक्षिणाभरतर्षभः ५६ द्राविडाः केरलाः प्राच्याभूषिकावनवासिकाः कर्णाटकामाहिषकाविकल्पाभूषकास्त-
था ५७ जिह्लिकाः कुंतलाश्चैवसोहदानभकाननाः कौकुटकास्तथाचोलाः कौंकणामालवानकाः ५८ समंगाः कारकाश्चैवकुकरांगार-
माषिषाः ध्वजिन्युत्सवसंकेतास्त्रिगर्ताः शाल्वसेनयः ५९ बकाः कौकबकाः घोष्ठाः समवेगवशास्तथा तथैवविंध्यचुलिकाः पुलिंदाकल्क-
लैः सह ६० मालवामल्लवाश्चैवतथैवापरवल्लीभाः कुलिंदाः कालदाश्चैवकुंडलाकररास्तथा ६१ मूषकास्तनवालाश्चसनीयाघटसं-
जयाः अलिंदापाः शिवाराश्चतनयाः स्तनयास्तथा ६२ ऋषिकाविदर्भाः काकास्तंगणाः परतंगणाः उत्तराश्चापदेस्तेच्छाः क्रूराभर-
तसत्तम ६३ यवनाश्चीनकांबोजादारुणाम्लेच्छजातयः सरुद्राहाः कुलत्याश्चहूणाः पारसिकैः सह ६४ तथैवरमणाश्चीनास्तथैव
दशमालिकाः क्षत्रियायोनिवेशाश्चवैश्यशूद्रकुलानिच ६५ शूद्राभीराश्चदरदाः काश्मीराः पशुभिः सह रवाशीराश्चांतचाराश्च
पल्हवागिरिगह्वराः ६६ आत्रेयाः सभरद्वाजास्तथैवस्तनपोषिकाः प्रोषकाश्चकलिंगाश्चकिरातानां चजातयः ६७ तोमराहंसमार्गाश्च
तथैवकरभंजकाः एतेचान्येजनपदाः प्राच्योदीच्यास्तथैवच ६८ उद्देशमात्रेणमयादेशाः संकीर्तिताविभो यथागुणबलं चापित्रिव-
र्गस्यमहाफलम् दुह्येतधेनुः कामधुकभूमिः सम्यगनुष्ठिता ६९ तस्यांगृह्यन्तिराजानः शूराधर्मार्थकोविदाः तेत्यजंत्याहवेषाणान्व-
सगृह्णास्तरस्विनः ७० देवमानुषकायानां कामभूमिः परायणम् अन्योन्यस्यावलुपंतिसारमेयायथामिषम् ७१ राजन्याभरतश्चेष्ट-
भोक्तुकामावसंधराम् नचापितृप्तिः कामानां विद्यतेद्यापिकस्यचित् ७२ तस्मात्परिग्रहेभूमेर्यतंतैकुरुपांडवाः सास्त्राभेदेनदानेन
दंडेनैवचभारत ७३

वसगृह्याः धनलुब्धाः ७० देवकायानांयज्ञेनमानुषकायानामन्नप्रसवेनभूमिः परायणंशरणम् ७१ ७२ तस्मात्अनृ-

सत्वात् ७३

६९

६९

६९

६९

६९

६९

६९

एवमधिलोकं भूमिजयफलमुक्तं अथाध्यात्मं भूमिजयफलमाह पितेति अच्छिद्रं संपूर्णं दर्शनं यस्याः सा भूमिः योगमार्गरीत्याकात्स्न्येन दृष्टासतीति वादिवदिह भौतिके
भ्यः आघातेभ्यः पातिवज्जकायत्वं प्रयच्छतीत्यर्थः रवंरवस्थं सूर्यादीनां पदं द्यौः स्वर्गपदं च सैव भवति तत्तत्प्रापयतीत्यर्थः ७४ इति भारते भीष्मपर्वणि टीकायां नव

पिताभ्राताचपुत्राश्च रवं द्यौश्च नरपुंगव भूमिर्भवति भूतानां सम्यगच्छिद्रदर्शना ७४ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि नदीदेशा-
दिनाम जयमोऽध्यायः ९ धृतराष्ट्र उवाच भारतस्यास्य वर्षस्य तथा हैमवतस्य च प्रमाणमायुषः सूतबलं चापिशभाशुभं
१ अनागतमतिक्रान्तं वर्तमानं च संजय आचक्ष्वमे विस्तरेण हरिवर्षे तथैव च २ संजय उवाच चत्वारि भारतवर्षे युगानि भरत-
र्षभ कृतं त्रेताद्वापरं च तिष्यं च कुरुवर्द्धन ३ पूर्वकृतयुगं नाम तत्स्त्रेतायुगं प्रभो संक्षेपाद्वापरस्याथ तत् तिष्यं प्रवर्तते ४ चत्वारि च
सहस्राणि वर्षाणां कुरुसत्तम आयुः संख्याकृतयुगे संख्याताराजसत्तम ५ तथा त्रीणिसहस्राणि त्रेतायां मनुजाधिप द्वे सहस्रे द्वा-
परे तु भुवितिष्ठंति संप्रतम् ६ न प्रमाणस्थितिर्ह्यस्ति तिष्येस्मिन् भरतर्षभ गर्भस्थाश्च म्रियन्ते तत्र तथा जाना म्रियन्ति च ७ महाबलाम-
हासत्वाः प्रज्ञागुणसमन्विताः प्रजायन्ते च जाताश्च शतशोऽथ सहस्रशः ८ जाताः कृतयुगे राजन्धनिनः प्रियदर्शनाः प्रजायन्ते च-
जाताश्च सुनयो वै तपोधनाः ९ महोत्साहामहात्मानो धार्मिकाः सत्यवादिनः प्रियदर्शनावपुष्पांतो महावीर्या धनुर्धराः १० वरार्हा-
युधिजायन्ते क्षत्रियाः शूरसत्तमाः त्रेतायां क्षत्रियाराजन् सर्वे वै चक्रवर्तिनः ११ आयुष्मांतो महावीरा धनुर्धरवरायुधि जायन्ते क्षत्रि-
याः शूरास्त्रेतायां वंशवर्तिनः १२ सर्वे वर्णाश्च जायन्ते सदा चैव च द्वापरे महोत्साहावीर्यवन्तः परस्परजयेषिणः १३ तेजसाऽल्पेन
संयुक्ताः क्रोधनाः पुरुषानृप लुब्धा अनृतकाश्चैव तिष्ये जायन्ति भारत १४ ईर्ष्यामानस्तथा क्रोधो माया सूया तथैव च तिष्ये भव-
ति भूतानां रागो लोभश्च भारत १५ संक्षेपो वर्तते राजन् द्वापरे स्मिन्नराधिप गुणोत्तरं हैमवतं हरिवर्षे तथैव च १६ इति श्री
मन्महाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडवर्णने दशमोऽध्यायः १० धृतराष्ट्र उवाच जंबूखंडस्त्वया प्रोक्तो यथा वदिह संजय
विश्वं भूमस्य प्रब्रूहि परिमाणं तत्तत्ततः १ समुद्रस्य प्रमाणं च सम्यगच्छिद्रदर्शनं शाकदीपं च मे ब्रूहि कुशदीपं च संजय २

मोऽध्यायः ९ भारतस्येति १ २

तिष्यं कलियुगं ३ ४ ५ ६ ७ प्रजायन्ते प्रजां जनयन्ति ८ ९ वपुष्मांतः प्रशस्तदेहाः १० ११ १२ सर्वे वर्णाः परस्परजयेषिणो जायन्त इति संबधः १३ १४ ई-
र्ष्या परोत्कर्षा सहिष्णुत्वं मानः स्वस्मिन् पूज्यता बुद्धिः क्रोधो भिज्वलनं माया कपटं असूया परगुणेषु दोषा विस्मरणं रागो विषयेषु प्रीतिः लोभस्तद्विप्रा १५ संक्षे-
पो गुणानामिति शेषः १६ इति भा. भी. दशमः १० जंबू १ २

३ ग्रहं राहुम् ४ अष्टादशसहस्राणि षट्शतानि च योजनानि विष्कम्भः चतुर्दलकमलाकारस्य जंबूद्वीपस्य पञ्चांतपरिधिः तादृशविस्तार एव पिंडप्रमाणमंतर्भाव्यपर्वताक-
तित्वात् जंबुपर्वत इत्युच्यते ५ लावणस्येति क्षेत्रफलतः पंचसहस्रायामत्वात् जंबूद्वीपस्य तदुभयतः पंचपंचभिः सहस्रैः समुद्रस्य विष्कम्भो विस्तारः द्विगुणितः तेन सम-
समुद्रस्य द्वीपस्य पंचदशसहस्रयोजनो व्यासः द्विगुणः दशसहस्रयोजनः परिमंडलश्चेदुभयतः समुद्रवेष्टनेन सह चत्वारिंशत्सहस्रः एव तृतीयोऽंशोऽसि सहस्रः चतुर्थः षष्टि

शाल्मलिं चैव तत्वेन क्रौंचद्वीपं तथैव च ब्रह्मिणा वल्गाणे सार्धं राहोः सोमार्कयोस्तथा ३ संजय उवाच राजन्स बहवो द्वीपा ये रितं संत-
तं जगत् समद्वीपान्यवक्ष्यामि चंद्रादित्यौ ग्रहं तथा ४ अष्टादशसहस्राण्योजनानां विशांपते षट्शतानि च पूर्णानि विष्कम्भो जंबुपर्व-
तः ५ लावणस्य समुद्रस्य विष्कम्भो द्विगुणः स्मृतः नानाजनपदा कीर्णो मणि विद्रुमचित्रितः ६ नैकधा तु विचित्रश्च पर्वतैरुपशोभितः सि-
द्धचारणसंकीर्णः सागरः परिमंडलः ७ शाकद्वीपं च वक्ष्यामि यथा वदिह पार्थिव शृणु मे त्वं यथान्यायं ब्रुवतः कुरु नंदन ८ जंबूद्वीपप्रमाणे
न द्विगुणः स नराधिप विष्कम्भेण महाराज सागरोऽपि विभागशः ९ क्षीरोदो भरतश्चेष्टयेन संपरिवारितः तत्र पुण्याजनपदास्तत्र नम्रियते
नरः १० कुत एव हि दुर्भिक्षं क्षमातेजो युताहिते शाकद्वीपस्य संक्षेपो यथा वद्वरतर्षभ उक्त एव महाराज किमन्यच्छेत्तुमिच्छसि ११
धृतराष्ट्र उवाच शाकद्वीपस्य संक्षेपो यथा वदिह पूर्वशः उक्त एव महाप्राज्ञ विस्तरं ब्रूहि तत्त्वतः १२ संजय उवाच तथैव पर्वताराज
नृसमात्रमणिभूषिताः रत्नाकरास्तथानद्यस्तेषां नामानि मे शृणु १३ अतीव गुणवत्सर्वे तत्र पुण्यं जनाधिप देवर्षिगंधर्वयुतः प्रथमो मे
रुरुच्यते १४ प्रागायतो महाराज मलयो नाम पर्वतः ततो मेघाः प्रवर्तन्ते प्रभवन्ति च सर्वशः १५ ततः पूर्वेण कौरव्यजलधारो महागि-
रिः यत्र नित्यमुपादने वासवः परमं जलम् १६ ततो वर्षं प्रभवति वर्षकाले जनेश्वर उच्चैर्गिरिरेव तको यत्र नित्यं प्रतिष्ठितं १७ रेवती दि-
विनक्षत्रं पितामहकृतो विधिः उत्तरेण तुराजेन्द्रश्यामो नाम महागिरिः १८ नवमेघप्रभः प्रांशुः श्रीमान् जुज्वलविग्रहः ततः श्यामत्वमा-
पन्ना जनाजनपदेश्वर १९ धृतराष्ट्र उवाच समहान्संशयो मेघप्रोक्तो यं संजय त्वया प्रजाः कथं सूत पुत्रसं प्राप्ताः श्यामतामि-
ह २०

सहस्राधिकं लक्षम् पंचमोलक्षत्रयं विंशतिसहस्राणि षष्ठः लक्षषट्कं चत्वारिंशत्सहस्राणि सप्तमो द्वादशलक्षाण्यंशीतिसहस्राणि एतेषां संकलने पं-
चविंशतिलक्षाणि पंचत्रिंशत्सहस्राण्योजनानि सप्तानां द्वीपानां समुद्राणां विस्तारः ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३
१४ १५ १६ १७ रेवती ज्योतिर्मंडलरूपेणादिविबंभस्य माणापि दिव्येन रूपेणात्रापि वर्तते एवं विधिर्मर्यादापि नामहेन कृता १८ १९
२० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

प्रमगवर्णव्याचष्टेयोरिति मिश्रवर्णः पतगइत्यर्थः २१ कारणगुणाः कार्यगुणानारभन्तइति न्यायेन श्यामपर्वतप्रभवः श्यामवर्णः शाकाद्यन्तपरिणामेन मनुष्या अपि
श्यामत्वं गता इत्यर्थः यस्मात् श्यामो गिरिस्तस्मान्नस्थानं श्यामो वर्णः प्रवृत्त इत्यर्थः २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२

संजय उवाच सर्वेष्वेव महाराज द्वीपेषु कुरु नंदन गौरः कृष्णाश्च पतगस्तयोर्वर्णान्तरे नृप २१ श्यामो यस्मात्प्रवृत्तो वै तस्माच्छ्यामो गिरिः
स्मृतः ततः परं कौरवंद्रुर्गशैलो महोदयः २२ केशरी केशरयुतो यतो वातः प्रजायते तेषां योजनविंशं भो द्विगुणः प्रविभागशः २३ वर्षाणि
तेषु कौरव्यसप्तोक्तानि मनीषिभिः महामैरुर्महाकाशोजलदः कुमुदोत्तरः २४ जलधारो महाराज सकुमार इति स्मृतः रेवतस्य तु कोमा
रः श्यामस्य मणिकांचनः २५ केदारस्याथ मोदा कीपरेण तु महापुमान् परिवार्य तु कौरव्यदैर्घ्यैर्द्रुस्त्वमेव च २६ जंबूद्वीपे न संख्यात
स्तस्य मध्ये महाद्रुमः शाको नाम महाराज प्रजायस्य स दालुगा २७ तत्र पुण्याजनपदाः पूज्यते यत्र शंकरः तत्र गच्छंति सिद्धाश्च चार
णा देवतानि च धार्मिकाश्च प्रजाराजश्च त्वारो तीवभारत २८ वर्णाः स्वधर्मनिरतान च स्तेनोऽवदृश्यते दीर्घायुषो महाराज जरा मृत्युविव
र्जिताः २९ प्रजास्तत्र विवर्धते वर्षास्त्विवसमुद्रगाः नद्यः पुण्यजलास्तत्र गंगा च बहुधा गता ३० सकुमारी कुमारी च शीता शीवेणिका तथा
महानदी च कौरव्य तथा मणिजलानदी ३१ चक्षुर्वर्धनिका चैव नदी भरतसत्तम तत्र प्रवृत्ताः पुण्योदानद्यः कुरुकुलोद्बह सहस्राणां श
तान्येव यतो वर्षति वासवः ३२ नतासां नाम धेयानि परिमाणान्तथैव च शक्यते परिसंख्यातुं पुण्यास्ता हि सरिद्धराः ३३ तत्र पुण्याजनप
दाश्च त्वारोलोकसंमताः मृगाश्च मशकाश्चैव मानसामंदगस्तथा ३४ मृगा ब्राह्मणभूयिष्ठाः स्वकर्मनिरतास्तथा मशकेषु तुराजन्या
धार्मिकाः सर्वकामदाः ३५ मानसाश्च महाराज वैश्यधर्मोपजीविनः सर्वकामसमायुक्ताः शूरा धर्मार्थनिश्चयाः ३६ शूद्राश्च मंदगा
स्तत्र पुरुषा धर्मशीलिनः न तत्र राजा राजेन्द्र न दंडो न च दंडिकाः स्वधर्मैर्णैव धर्मज्ञास्ते रक्षंति परस्परम् ३७ एतावदेव शक्यं तु तत्र द्वीपे प्र
भाषितुम् एतदेव च श्रोतव्यं शाकद्वीपे महोजसि ३८ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि शाकद्वीपवर्णने एकादशोऽध्यायः ११
संजय उवाच उत्तरेषु च कौरव्यद्वीपेषु श्रूयते कथा एव तत्र महाराज ब्रुवतश्च निबोध मे १ घृततोयः स सुद्रोऽवदधिमंडोदकः परः स
रोदः सागरश्चैव तथान्योजलसागरः २ परस्परेण द्विगुणाः सर्वे द्वीपा नराधिप पर्वताश्च महाराज स सुदैः परिवारिताः ३ गौरस्तु म
ध्यमे द्वीपे गिरिर्मानः शिलो महान् पर्वतः पश्चिमे कृष्णो नारायण सरवो नृप ४

इति श्रीभारते भीष्मपर्वणि टीकायां एकादशोऽध्यायः ११

उत्तरेषु १ २ ३ मानः शिलो मनः शिलामयः ४

३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८

तत्ररत्नानिदिव्यानिस्वयंरक्षतिकेशवः प्रसन्नश्चाभवत्तत्रप्रजानां व्यदधत्स्वरम् ५ कुशस्तंभः कुशद्वीपेमध्येजनपदेः सह सं
 पूज्यते शाल्मलिश्च द्वीपे शाल्मलिके नृप ६ कौंचद्वीपे महाकौंचो गिरिरत्नचयाकरः संपूज्यते महाराजचातुर्वर्ण्येन नित्यदा ७ गोमं
 तः पर्वतो राजन्समहान्सर्वधातुकः यत्र नित्यं निवसति श्रीमान्कमललोचनः ८ मोक्षिभिः संगतो नित्यं प्रभर्नो रायणो हरिः कुश
 द्वीपे तुराजेन्द्रपर्वतो विद्मोऽश्वितः ९ स्वनामनामादुर्दृष्टो द्वितीयो हेमपर्वतः द्युतिमान्नामकोरव्यतृतीयः कुमुदोगिरिः १० चतुर्थः पुष्प
 वान्नामपंचमस्तकुशेशयः षष्ठो हरिगिरिर्नाम षड्दत्ते पर्वतोत्तमाः ११ तेषामंतरविष्कंभो द्विगुणः पर्वभामशः ओद्दिदं प्रथमं वर्षं द्वि-
 तीयं वेणुमंडलम् १२ तृतीयं सरथाकारं चतुर्थं कंबलं स्मृतम् धृतिमत्पंचमं वर्षं षष्ठं वर्षं प्रभाकरम् १३ सप्तमं कपिलं वर्षं सप्तैते
 वर्षलंभकाः एतेषु देवगंधर्वाः प्रजाश्च जगतीश्वर १४ विहरन्ते रमन्ते च न तेषु भ्रियते जनः न तेषु दस्यवः सन्ति स्ते च्छजात्योपिवानृ
 प गौरप्रायोजनः सर्वः स्रकुमारश्च पार्थिव १५ अवशिष्टेषु सर्वेषु वक्ष्यामि भक्तुजेश्वर यथाश्रुतं महाराज तदव्यग्रमनाः शृणु १६
 कौंचद्वीपे महाराज कौंचो नाम महागिरिः कौंचात्परो वामनको वामनादंधकारकः १७ अंधकारात्परो राजन्मैनाकः पर्वतोत्तमः
 मैनाकात्परो राजन् गोविंदो गिरिरुत्तमः १८ गोविंदात्परो राजन्निबिडो नाम पर्वतः परस्तद्विगुणस्तेषां विष्कंभो वंशवर्धन १९
 देशास्तत्र प्रवक्ष्यामि तन्नो निगदतः शृणु कौंचस्य कुशलो देशो वामनस्य मनोनुगः २० मनोनुगात्परश्चोष्णो देशः कुरुकुलोद्दह
 उष्णात्परः प्रावरकः प्रावारादंधकारकः २१ अंधकारकदेशात्तुमुनिदेशः परः स्मृतः मुनिदेशात्परश्चैव प्रोच्यते दुंदुभिस्वनः २२
 सिद्धचारणसंकीर्णो गौरप्रायोजनाधिप एते देशा महाराज देवगंधर्वसंविताः २३ पुष्करं पुष्करेणामपर्वतो मणिरत्नवान् तत्र नित्यं
 प्रवसति स्वयं देवः प्रजापतिः २४ तं पर्युपासते नित्यं देवाः सर्वे महर्षयः वाग्भिर्मनोऽनुकूलाभिः पूजयन्तो जनाधिप २५ जंबूद्वीपात्प
 र्वन्ते रत्नानि विविधान्युत द्वीपेषु ते सर्वेषु प्रजानां कुरुसत्तम २६ ब्रह्मचर्येण सत्येन प्रजानां हि दमेन च आरोग्यायुः प्रमाणाभ्यां-
 द्विगुणं द्विगुणं ततः २७ एको जनपदो राजन् द्वीपेषु ते सुभारत उक्ता जनपदा येषु धर्मश्चैकः प्रदृश्यते २८ ईश्वरो दंडमुद्यम्य स्वयं
 मेव प्रजापतिः द्वीपानेता महाराज रक्षां स्तिष्ठति नित्यदा २९ सराजास शिवो राजन् सपिता प्रपिता महः गोपायति नरश्चैव प्रजाः स
 जडपंडिताः ३०

३१ चतुरस्रचतुर्दलकमलाकारंजंबूमंडलमितिशेषः तस्यपूर्वआस्तांतपरिधिरुक्तः अष्टादशसहस्राणिषट्शतानिचभारतेतिइहपत्रमध्यममंडलपरिधिस्त्रयस्त्रिंशच्छतयोजनइत्युच्यते तत्रश्चपंचसहस्रीतोयावान्पत्राग्रभागोबहिर्दृष्टस्तावानेवत्रयस्त्रिंशतोऽपंचसहस्रीतोर्गर्भभागोऽनइतिज्ञेयम् ३२ तत्रपत्रसंधिस्थानेषुचतुर्षु
३३ तस्यगजचतुष्टयस्यपृथिव्याआश्रयभूतस्य तत्कस्योपरिवर्ततेइतिदुर्वचनेनईश्वरशक्त्येवदिग्गजाः धियंतइतिभावः सः गजसमूहः ३४ वातरज्जुभिर्गजावद्वा

भोजनंचात्रकौरव्यप्रजाः स्वयमुपस्थितम् सिद्धमेवमहाबाहोतद्विभुंजंतिनित्यदा ३१ ततः परंसमानामदृश्यतेलोकसंस्थितिः च
तुरस्रमहाराजत्रयस्त्रिंशत्तुमंडलम् ३२ तत्रतिष्ठंतिकौरव्यचत्वारोलोकसंमताः दिग्गजाभरतश्रेष्ठवामनेरावतादयः ३३ स्रष्ट
ताकस्तथाराजन्यभिन्नकरदामुरवः तस्याहंपरिमाणंतुनसंख्यातुमिहोत्सहे असंख्यातः सनित्यंहितिर्यगूर्ध्वमधस्तथा ३४ तत्रवे
वायवोवांतिदिग्भ्यः सर्वाभ्यएवहि असंबद्धामहाराजतान्निगूहंतितेगजाः ३५ पुष्करैः पद्मसंकाशैर्विकसद्भिर्महाप्रभैः शतधापुन
रेवाश्रुतेतान्मुचंतिनित्यशः ३६ श्वसद्भिर्मुच्यमानास्तदिग्गजैरिहमारुताः आगच्छंतिमहाराजततस्तिष्ठंतिवैप्रजाः ३७ धृत
राष्ट्रउवाच परोवैविस्तरोत्यर्थंत्वयासंजयकीर्तितः दर्शितंद्दीपसंस्थानमुत्तरंब्रूहि संजय ३८ संजयउवाच उक्ताद्दीपाम
हाराजग्रहान्वैशृणुतत्वनः स्वर्भानोः कौरवश्रेष्ठयावदेवप्रमाणतः ३९ परिमंडलोमहाराजस्वर्भानुः श्रूयंतग्रहः योजनानांसह-
स्राणिविष्कभोद्वादशास्यवै ४० परिणाहेनषट्त्रिंशद्विपुलत्वेनचानघ षष्टिमाहुः शतान्यस्यबुधाः पौराणिकासुतथा ४१ चंद्रमा
स्तसहस्राणिराजन्नेकादशः स्मृतः विष्कभेनकुरुश्रेष्ठत्रयस्त्रिंशत्तुमंडलम् ४२ एकोनषष्टिविष्कभंशीतरश्मेर्महात्मनः सूर्यस्त्व
ष्टौसहस्राणिह्येचान्येकुरुनंदन ४३ विष्कभेनतनोराजनमंडलंविंशतासमम् अष्टपंचशतंराजनविपुलत्वेनचानघ ४४ श्रूय
तेपरमोदारः पतगोसोविभावस्तः एतत्प्रमाणमर्कस्यनिर्दिष्टमिहभारत ४५ सराहुच्छादयत्येतोयथाकालंमहनया चंद्रादित्यौ
महाराजसंक्षेपोयमुदाहृतः ४६ इत्येतन्महाराजपृच्छतः शास्त्रचक्षुषा सर्वमुक्तंयथातत्वंतस्माच्छ्रममवासुहि ४७ यथोद्दि-
ष्टमयाप्रोक्तंसनिर्माणमिदंजगत् तस्मादाश्वसकौरव्यपुत्रंदुर्योधनंपति ४८ श्रुत्वेदंभरतश्रेष्ठभूमिपर्वमनोनुगः श्रीमान्भव
तिराजन्यः सिद्धार्थः साधुसंमतः आयुर्वलंचकीर्तिश्चतस्यतेजश्चवर्धते ४९

तेकुर्वंतीत्याहतानिति ३५ पुष्करैः शंङ्गाद्यैः ३६ ३७ उत्तरंसूर्येदुराहुप्रमाणम् ३८ ३९ ४० परिणाहेनपरिधिनाषट्त्रिंशत्सहस्राणिविपुलत्वेनततोऽप्या
धिक्येनषष्टियोजनानिपरिणाहएवेत्यर्थः ४१ ४२ ४३ ४४ पतगः शीघ्रगः विभावस्तः सूर्यः ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५०

५० ५१ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि भारतभावदीपे जंबूवर्णप्रकाश टीकायां द्वादशोऽध्यायः १२ अथ गावल्गाणिः १ २ ३ ककुदंशज्ञांम
ध्वजतुल्यंककुत्स्त्रीककुदोप्यस्त्रीवृषांगोराध्वजं बरे इति मेदिनी धामतेजः ४ ५ ६ अपसंभ्रमो निर्भयः ७ ८ ९ १० ११

यः शृणोति महीपालः पर्वणीदं यतव्रतः प्रीयंते पितरस्तस्य तथैव च पितामहाः ५० इदं तु भारतं वर्षं यत्र वर्तमानं हे वयम् पूर्वेः प्रवर्तितं पु
ण्यं तत्सर्वं श्रुतवानसि ५१ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि जंबूवर्णप्रकाश टीकायां द्वादशोऽध्यायः १२ वेशं पायन उवाच
अथ गावल्गाणिर्विद्वान्संयुगादेत्य भारतं प्रत्यक्षदर्शी सर्वस्य भूतभव्यभविष्यवित् १ ध्यायते धृतराष्ट्राय सहस्रोत्पत्य दुःखितः आचष्ट
निहतं भीष्मं भारतानां पितामहम् २ संजय उवाच संजयो हं महाराज नमस्ते भरतर्षभ हतो भीष्मः शांतनवो भरतानां पितामहः
३ ककुदं सर्वयोधानां धाम सर्वधनुष्मताम् शरतल्पगतः सोद्यशे ते कुरु पितामहः ४ यस्य वीर्यं समाश्रित्य द्यूतं पुत्रस्तवाकरोत् सशेते नि
हतो राजन्संख्ये भीष्मः शिखंडिना ५ यः सर्वान्पृथिवीपालान्समवेतान् महामृधे जिगाये करधेनैव काशिपुर्धौ महारथः ६ जामदग्न्यं रणो-
रामं यो युध्यदपसंभ्रमः नहतो जामदग्न्येन सह तोद्य शिखंडिना ७ महेंद्रसदृशः शौर्यैर्यथैव हिमवानिव समुद्र इव गांभीर्ये स हिष्णुत्वे-
धरासमः ८ शरदंष्ट्रो धनुर्वल्कः खड्गजिह्वोदुरासदः नरसिंहः पिता ते द्युपां चाल्येन निपातितः ९ पांडवानां महासेन्यं दृष्ट्वा द्यूतमाहवे
प्रावेपत भयो द्विगुणं सिंहं दृष्ट्वेव गोगणः १० परिरक्ष्य स सेनां तां दशरात्रं प्रवीरहा जगामास्तमिवादित्यः कृत्वा कर्मसुदुष्करम् ११ यः सश-
क इवाहो भयो वर्षन्वाणान्सहस्रशः जघान युधियो धानामर्बुदं दशभिर्दिनैः १२ सशेते निहतो भूमौ वातभग्न इव द्रुमः तव दुर्मित्रे ते राजन्य-
थानार्हः स भारत १३ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि भीष्ममृत्युश्रवणोत्रयोदशोऽध्यायः १३ धृतराष्ट्र उवाच कथं कुरूणामृषभो हतो-
भीष्मः शिखंडिना कथं रथात्स न्यपतत् पितामेवासवोपमः १ कथमासंश्रमे पुत्राहीना भीष्मो ण संजय बलिना देवकल्पेन गुर्वर्थे ब्रह्मचा-
रिणा २ तस्मिन् हते महाप्राज्ञे महेश्वासे महाबले महासत्त्वे नरव्याघ्रे किमु आसीन्मानस्तव ३ आर्तिपरां माविशति मनः संश्रुत्य मे हतम्
कुरूणामृषभं वीरमकंपं पुरुषर्षभम् ४ केतं यांतमनुप्राप्ताः केवास्यासन्पु रोगमाः केतिष्ठन्केन्यवर्तेत केभ्यवर्तेत संजय ५ केशूरारथ-
शार्दूलमद्भुतं क्षत्रियर्षभम् तथा नीकं गाहमानं समरे पृष्ठतोऽन्वयुः यस्तमोऽर्क इवापोहन्यरसेन्यममित्रहा ६ सहस्वरश्मिप्रतिमः परे
षां भयमादधत् अकरोदुष्करं कर्मरणोपांडुसूतेषु यः ७ अर्बुदं कोटिदशकं लक्षं वा पूर्वमयुतस्य प्रत्यहं प्रतिज्ञातान् १२ १३ इति भाष्म

पर्वणि टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः १३

कथम् १

२

३

४

५

६

७

८

९

१०

११

१२

१३

अस्यत्वमंतिके स्थित्वा सर्वदृष्टवानसीति शेषः ८ ९ १० प्रचिन्वंतं पुष्पवदाददानम् ११ समचेष्टतामियमाणपशुवद्वस्तपादविक्षेपं कृतवत् १२ १३
१४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ आजहुः त्यक्तवन्तः २३ २४ २५ मोर्वीघोषस्तनयितुर्ग

ग्रसमानमनीकानियएनपर्यवारयत् कतिनंतंदुराधर्षसंजयास्यत्वमंतिके ८ कथं शांतनवं युद्धे पांडवाः प्रत्यवारयन् निकृंतंतमनीका-
निशरदंष्ट्रंतरस्त्रिनः ९ चापत्यात्ताननंधोरमसिजिह्वदुरासदं अनर्हं पुरुषव्याघ्रं मंतमपराजितम् पातयामास कौन्तेयः कथंतमजितं यु-
धि १० उग्रधन्वानमुग्रेषु वर्तमानं रथोत्तमे परेषामुत्तमागानि प्रचिन्वंतमथेषुभिः ११ पांडवानां महत्सैन्यं यदृष्ट्वोद्यंतमाहवे कालाग्नि-
मिव दुर्धर्षं समचेष्टत नित्यशः १२ परिकृष्य ससेनां तु दशरात्रमनीकहा जगामास्तमिवादित्यः कृत्वा कर्मसदुष्करम् १३ यः सशक्र इवा-
क्षय्यं वर्षं शरमयं क्षिपन् जघान युधियो धानामर्बुदं दशभिर्दिनैः १४ सशोते निहतो भूमौ वातभग्न इव द्रुमः मम दुर्मित्रेनाजो यथानार्ह-
तिभारतः १५ कथं शांतनवं दृष्ट्वा पांचालानामनीकिनी प्रहर्तुमशक्तत्रभीष्मभीमपराक्रमम् १६ कथं भीष्मेण संग्रामं प्रकुर्वन् पांडुनंद-
नाः कथंच नाजयद्भीष्मो द्रोणे जीवतिसंजय १७ कृपे सन्निहिते तत्र भारद्वाजात्मजे तथा भीष्मः प्रहरतांश्रेष्ठः कथं सनिधनंगतः १८
कथं वातिरथस्तेन पांचाल्येन शिखंडिना भीष्मो विनिहतो युद्धे देवैरपि दुरासदः १९ यः स्पर्धते रणे नित्यं जामदग्न्यं महाबलम् अजितं-
जामदग्न्येन शक्रतुल्यपराक्रमम् २० तंहंतं समरे भीष्मं महारथकुलोदितम् संजया चक्ष्वमेवीरं येन शर्मनविद्यहे २१ मामकाः केमहे-
घासानाजहुः संजया च्युतम् दुर्योधनसमादिष्टाः केवीराः पर्यवारयन् २२ यच्छिखंडिमुखाः सर्वे पांडवाभीष्मभययुः कच्चिते कुरवः
सर्वे नाजहुः संजया च्युतम् २३ अशमसारमयं नूनं हृदयं स हृदं मम यच्छ्रुत्वा पुरुषव्याघ्रं हतं भीष्मं नदीर्यते २४ तस्मिन्सत्यं च मेधा च
नीतिश्च भरतर्षभे अप्रमेयाणि दुर्धर्षे कथं सनिहतो युधि २५ मोर्वीघोषस्तनयितुः पृषत्कृष्णतो महान् धनुः द्वादमहाशब्दो महामेघ-
इवोन्नतः २६ योऽभ्यवर्षत कौन्तायान्सपांचालान्ससृजयान् निघ्नन्पररथान् वीरो दानवानिव वज्रभृत् २७ इषस्य सागरंधोरं बाणग्रा-
हं दुरासदम् कार्मुकोर्मिणामक्षय्यमद्दीपंचलमपुवम् २८ गदाऽसिमकराभासं हयावर्तं गजाकुलम् पदातिमत्स्यकलिलं शंखदुंदु-
भिनिःस्वनम् २९ हयान् गजपदातींश्च रथांश्च तरसा बहून् निमज्जयंतं समरे परवीरापहारिणाम् ३० विदद्यमानं कोपेन तेजसा च-
परंतपम् वेल्लेव मकरावासं केवीराः पर्यवारयन् ३१ जन्मेघ इव पृषत्कृष्णतो बाणा बिंदुः धनुषैव द्वाद रूपो महाशब्दोऽशनिध्वनिरूपो यस्य ३२ ३३

कार्मुकोर्मिणं चापोर्मिमंतं अद्दीपं निराश्रयं अपूर्वंतरणोपायहीनम् २८

२९

३०

३१

३२

३३

३४

३२ अपासेधनन्यवारयन् ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ यः प्रजापतेर्दक्षादेः परमेष्ठीपरमेष्ठेतिष्ठतीति तथा हिरण्यगर्भ इव तस्मिन्निति शेषः ३८
३९ ४० ४१ पुत्रलक्ष्मणपुत्रोत्तमे लक्ष्मचिह्ने प्रधाने चेति विश्वः ४२ प्रोक्तं लोकारख्यातं ४३ सर्वास्त्रविनयोपेतं सर्वास्त्रशिक्षायुक्तं विनयातुं बलायां स्त्रीषु

भीष्मो यदकरोत्कर्म समरे संजयारिहा दुर्योधनहि नार्थाय केन दास्य पुरोऽभवन् ३२ केरुक्षन् दक्षिणं चक्रं भीष्मस्यामितनेजसः पृष्ठ-
तः के परान्वीरानपासेधन्यतघनाः ३३ के पुरस्तादवर्त्तन्तरक्षन्तो भीष्ममतिके केरुक्षन्नुत्तरं चक्रं वीरावीरस्य युध्यतः ३४ वामे च केव-
र्तमानाः केऽघ्नन्संजयसंजयान् अग्रतोऽग्रमनीकेषु केऽभ्यरक्षन् दुरासदम् ३५ पार्श्वतः केऽभ्यरक्षन्तगच्छन्तो दुर्गमांगतिम् समू-
हे के परान्वीरान्यत्युध्यन्त संजय ३६ रक्षमाणः कथं वीरैर्गोप्यमानाश्च तेन ते दुर्जयानामनीकानि नाजयन्तरसायुधि ३७ सर्वलोके-
श्वरस्येव परमेष्ठी प्रजापतेः कथं प्रहर्तुमपि तेशोकः संजय पांडवाः ३८ यस्मिन्हीपे समाश्वस्य युध्यन्ते कुरवः परैः तन्निमग्नं न रक्ष्याघं
भीष्मं शंससि संजय ३९ यस्य वीर्यं समाश्रित्य मम पुत्रो हृद्बलः न पांडवानगणयत्कथं सानिहतः परैः ४० यः पुरा विबुधैः सर्वैः सहा
य्ये युद्धदुर्मदः कांक्षितो दानवान्मद्भिः पिताममहावतः ४१ यस्मिन्जाते महावीर्यं शान्तनुर्लोकविश्रुतः शोकं दैन्यं च दुःखं च प्राजहत्युत्र
लक्ष्मणि ४२ प्रोक्तं परायणं प्राप्तं स्वधर्मनिरतं शत्रुचिम् वेदवेदांगतत्त्वज्ञं कथं शंससि मे हतम् ४३ सर्वास्त्रविनयोपेतं शान्तं दानं मन-
स्विनम् हतं शान्तं वंश्चुत्वामन्ये शेषं हतं बलम् ४४ धर्मादधर्मो बलवान्संप्राप्त इति मे मतिः यत्र वृद्धं गुरुं हत्वा राज्यमिच्छन्ति पांडवाः ४५
जामदग्न्यः पुरारामः सर्वास्त्रविदनुत्तमः अंबार्थमुद्यतः सरव्ये भीष्मेण युधि निर्जितः ४६ तमिन्द्रसमकर्माणं ककुदं सर्वधन्विनाम् हतं
शंससि मे भीष्मं किं नु दुःखमतः परम् ४७ असकृत्क्षत्रियव्राताः संख्येयेन विनिर्जिताः जामदग्न्येन रामेण परवीरनिघातिना न
हतो मे महाबुद्धिः सहतो घशिखंडिना ४८ तस्मान्नूनं महावीर्याद्भार्गवाद्युद्धदुर्मदात् तेजोवीर्यबलैर्भूर्याञ्छिखंडी दुपदात्मजः ४९
यः शूरं कृतिनं युद्धे सर्वशास्त्रविशारदम् परमास्त्रविदं वीरं जघान भरतर्षभम् ५० के वीरास्तमित्रघ्नमन्वयुः शस्त्रसंसदि शंसमे
तद्यथा चासीद्युद्धं भीष्मस्य पांडवैः ५१ योपेव हतवीरामे सेनापुत्रस्य संजय अगोपमिव चोद्भातं गोकुलं तद्वलं मम ५२ पौरुषं सर्व-
लोकस्य परं यस्मिन्माहाहवे परासक्ते तस्मिन्कथमासीन्मनस्तदा ५३ जीवितेऽप्यद्यसामर्थ्यं किमेवास्माकसंजय घातयित्वा महा-
वीर्यं पितरं लोकधार्मिकम् ५४ अगाधसलिले मग्नानां वंदस्तेव पारगाः भीष्मे हते भृशं दुःखान्मन्ये शोचन्ति पुत्रकाः ५५

क्षायं प्रणतोऽपमानं

तिमेदिनी ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ परासक्ते परलोकप्रिये ५३ ५४ ५५ ५६

अद्विसारमयं नूनं हृदयं मम संजय यच्छ्रुत्वा पुरुषव्याघ्रं हतं भीष्मं नदीर्यते ५६ यस्मिन्नस्त्राणि मेधाचनीतिश्च पुरुषर्षभे अप्रमेयाणि-
 दुर्धर्षकथं सनिहतो युधि ५७ न चास्त्रेण न शौर्येण तपसा मेधया न च न धृत्या न पुनस्त्यागान्मृत्योः काश्चिद्दिमुच्यते ५८ कालो नूनं महावीर्यः
 सर्वलोकदुरत्ययः यत्र शांतनवं भीष्मं हतं शंससि संजय ५९ पुत्रशोकाभिसंतप्तो महद्दुःखमचिंतयन् आशंसे हं परं त्राणं भीष्माच्छांतनु-
 नंदनात् ६० यदादित्यमिवापश्यत्पतितं भविसंजय दुर्योधनः शांतनवं किं तदा प्रत्यपद्यत ६१ नाहं स्वेषां परेषां वा बुध्या संजय चिंतयन् शे-
 षं किंचित्प्रपश्यामि प्रत्यनीके महीक्षिताम् ६२ दारुणः क्षत्रधर्मो यस्मिन् विभिः संप्रदर्शितः यत्र शांतनवं हत्वा राज्यमिच्छति पांडवाः ६३ वयं वा
 राज्यमिच्छामो घातयित्वा महाव्रतम् क्षत्रधर्मस्थिताः पार्थानां पराध्यंति पुत्रकाः ६४ एतदार्येण कर्तव्यं कृच्छ्रास्वापत्सु संजय पराक्रमः प-
 राशक्तिस्तनुतस्मिन् प्रतिष्ठितम् ६५ अनीकानि विनिघ्नंतं हीमंतं पराजितम् कथं शांतनवं तात पांडुपुत्रान्यवारयन् ६६ यथा युक्तान्यनी-
 कानि कथं युद्धं महात्मभिः कथं वा निहतो भीष्मः पिता संजय मे परैः ६७ दुर्योधनश्च कर्णश्च शकुनिश्चापि सौबलः दुःशासनश्च कितवो हते
 भीष्मे किमब्रुवन् ६८ यच्छरीरैरुपस्तीर्णान् रवारणवाजिनाम् शरशक्तिमहारवद्भुतो मराक्षां महाभयाम् ६९ प्राविशान् कितवामंदाः सभां
 युद्धविशारदाः प्राणघ्नुते प्रतिभये केदीव्यं तनरर्षभाः ७० केजीयंते जितास्तत्र कृतलक्ष्यानि पातिताः अन्ये भीष्माच्छांतनवा तन्माचक्ष्व
 संजय ७१ न हि मे शांतिरस्ती हश्चुत्वा देवव्रतं हतम् पितरं भीमकर्माणं भीष्ममाहवशो भिनम् ७२ आर्तिमेहृदये रूढां महतीं पुत्रहानिजाम्
 त्वं हि मे सर्पिषे वाग्निमुद्दीपयसि संजय ७३ महान्तं भारमुद्यम्य विश्रुतं सार्वलौकिकम् दृष्ट्वा विनिहतं भीष्मं मन्ये शोचंति पुत्रकाः ७४ श्रोष्या-
 मितानि दुःखानि दुर्योधनकृतान्यहम् तस्मान्नो सर्वमाचक्ष्व यद्व्रतं तत्र संजय ७५ यद्व्रतं तत्र संग्रामे मंदस्या बुद्धिः संभवम् अपनीतं सनीतं
 यत्तन्माचक्ष्व संजय ७६ यत्कृतं तत्र संग्रामे भीष्मेण जयमिच्छता तेजोयुक्तं कृतास्त्रेण शंसतश्चाप्यशेषतः ७७ यथा तदभवत्कुरु-
 पांडवसेनयोः क्रमेण येन यस्मिंश्च काले यच्च यथाभवत् ७८ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि धृतराष्ट्रप्रश्ने चतुर्दशोऽध्यायः १४
 संजय उवाच त्वद्युक्तोऽयमनुप्रश्नो महाराज यथाऽर्हसि न तु दुर्योधने दोषमिममासक्तुमर्हसि १ य आत्मनो दुश्चरितादशभं प्राप्नुया-
 न्नरः एनसातेन नान्यं स उपाशंकितुमर्हति २ महाराज मनुष्येषु निघ्नयः सर्वमाचरेत् स वत्स्यः सर्वलोकस्य निदिनानि समाचरेत् ३

निकारो निवृत्तिप्रज्ञोः पाण्डवैस्त्वत्पत्नीक्षया अनुभूतः सहामात्यैः क्षांतश्चरुचिरं वने ४ हयानां च गजानां च राज्ञां चामितनेजसाम् प्रत्यक्षं य
नया हृष्टं दृष्टं योगबलेन च ५ शृणुत तत्पृथिवीपालमाचशोके मनः कृथाः दिष्टमेतत्पुरा नूनमिदमेव नराधिप ६ नमस्कृत्वा पितुस्ते हं पारा
शर्याय धीमते यस्य प्रसादाद्दिव्यं तत्प्राप्तं ज्ञानमनुत्तमम् ७ दृष्टिश्चातीन्द्रियाराजन् दूराच्छ्रवणमेव च परचित्तस्य विज्ञानमतीतानागतस्य
च ८ व्युत्थितोत्पत्तिविज्ञानमाकाशे च गतिः शुभा अस्त्रैरसंगो युद्धेषु वरदानान्माहात्मनः ९ शृणु मे विस्तरेणेदं विचित्रं परमाद्भुतम् भर-
तानामभूद्व्यङ्ग्यथा तल्लोमहर्षणम् १० तेष्वेनीकेषु यत्नेषु व्यूढेषु च विधानतः दुर्योधनो महाराज दुःशासनमथाब्रवीत् ११ दुःशासन रथा-
स्तूर्णयुज्यतां भीष्मरक्षिणः अनीकानि च सर्वाणि शीघ्रं त्वमनुचोदय १२ अयं समामभिप्रातो वर्षपूगाभिचितितः पाण्डवानां ससैन्यानां कु-
रूणां च समागमः १३ नातः कार्यतमं मन्येरणे भीष्मस्य रक्षणात् हन्याद्गुप्तो ह्यसौ पार्थान्सोमकांश्च ससृजयान् १४ अब्रवीच्च विशद्वात्मा
नाहं हन्यां शिरवन्दिनम् श्रूयते स्त्रीत्यसौ पूर्वतस्माद्दुर्योरणे मम १५ तस्माद्भीष्मोरक्षितव्यो विशेषेणोति मे मतिः शिरवन्दिनो वधेयताः सर्वे
तिष्ठतु मामकाः १६ तथा प्राच्याः प्रतीच्याश्च दक्षिणात्योत्तरापथाः सर्वशस्त्रेषु कुशलास्ते रक्षन्तु पितामहम् १७ अरक्ष्यमाणं हित-
को हन्यात्सिंहं महाबलम् मासिंहं जंबुकेनेव घातयामः शिरवन्दिना १८ वामं चक्रं युधामन्युरुत्तमोजाश्च दक्षिणम् गोसारो फाल्गुनं प्रोक्तौ
फाल्गुनोऽपि शिरवन्दिनः १९ संरक्ष्यमाणः पार्थेन भीष्मेण च विवर्जितः यथानहं न्याद्गंगेयं दुःशासनतथा कुरु २० इति श्रीमन्महाभा-
रते भीष्मपर्वणि दुर्योधनदुःशासनसंवादे पंचदशोऽध्यायः १५ संजय उवाच ततो रजन्यां व्युष्टायां सशब्दः समभून्म
हाश्च क्रोशतां भूमिपालानां युज्यतां युज्यतामिति १ शरवदुंदुभिद्योषेः श्वसिंहनादैश्च भारत हयहेषितनादैश्च रथनेमिस्वनेस्तथा
२ गजानां बृंहतां चैव योधानां चापि गर्जताम् क्ष्वेलितास्फोटितो कुप्यैस्तुलः सर्वतो भवत् ३ उदतिष्ठन्महाराज सर्वयुक्तमशेषतः
सूर्योदये महत्सैन्यं कुरु पाण्डवसेनयोः ४ राजेन्द्र तव पुत्राणां पाण्डवानां तथैव च दुष्प्रधृष्ट्याणि चास्त्राणि सशस्त्रवचनानि च ५ ततः
प्रकाशे सैन्यानि समदृश्यन्त भारत त्वदीयानां परेषां च शस्त्रवन्ति महानि च ६ तत्र नागारथाश्चैव जांबूनदपरिष्कृताः विभ्राजमाना दृश्यं
ते मेघा इव सविद्धतः ७ रथानीकान्यदृश्यन्त नगराणीव भूरिशः अतीव शशभेतत्र पिताते पूर्णचंद्रवत् ८ १५ १६ १७ १८ १९

10

2

मयाविषयगः सोमस्तद्दिनं प्रत्यपद्यतेति मयापि च्यनक्षत्रं तस्य विषयो देशः पितृलोकस्तद्गतः सोमः कुरुपांडवयुद्धारंभदिनमुक्तं भारतसावित्र्यां हेमंते प्रथमे मासि शक्रपक्षे त्रयोदशी प्रवृत्तं भारतं युद्धं नक्षत्रे मयदेवते प्रथमे मार्गशीर्षे अत्र त्रयोदशी शब्देन तद्वक्ता चतुर्दशेव ग्राह्या अर्जुनेन हतो भीष्मो माघमासे सिताष्टमीति त्रयोदश्यां तु मध्याह्ने भारद्वाजो निपातित इति तत्रैव युद्धस्य दशमे पंचदशे चाङ्किहतयोर्भीष्मद्रोणयोरष्टमी त्रयोदशी संयोगदर्शनात् अत्र पुष्ये पिमाघशब्दो मकारायनाभिप्रायेण तदानीं तत्संभवात् असिताष्टमीति च्छेदः अन्यथा सप्तमी द्वादशयोरेव तयोर्हननं प्राप्नोति यत्तु अमावास्यायां दुर्योधनहननं तत्रैवोक्तं तत्राप्यमावास्याशब्दः इष्टिदिने प्रतिपद्येव प्रयुक्तो वेदितव्यः यमदेवते इति भरणी न ग्राह्या किंतु युग्मदेवतं मृगशीर्षमेव ग्राह्यं तस्य हि पूर्वदलं शक्रदेवत्यादासरं उत्तरार्द्धं तु बुधदेवस्य त्वाह्वैवम् तेन तत्रास्मराणां सुपरमौ देवानां मभ्युदयश्च सिध्यति किंच चत्वारिंशदहान्यद्यदेचमेनिःसृतस्यैव पुष्येण संप्रयातोऽस्मि श्रवणे पुनरागत इति युद्धारंभादष्टादशो द्वितीयात्रात आगतस्य बलदेवस्य वचनात् श्रवणे युद्धसमाप्तिर्दृश्यते ततः प्राचीनेऽष्टादशर्क्षे मृगशीर्षे एव युद्धारंभः संभवति न त्वेकविंशे भरण्याम् अष्टादशदिनमध्ये नक्षत्रत्रयस्य कल्पयितुं अयुक्तत्वात् कार्तिकीकृत्तिकायोगानुपातेन चतुर्दश्यां मृगस्यैव संभावनाच्च एतेन युद्धारंभं प्रकृत्य मया विषयगः सोमस्तद्दिनं प्रत्यपद्यतेति भीष्मपर्वणि संजयवाक्यान्माघायां युद्धारंभ इत्यपि निरस्तम् बलदेववाक्यविरुद्धत्वात् शब्दार्थस्तु मयापदेन तत्सहचराः पितरो लक्ष्यंते तेन युद्धे मृतानां उत्तमदेहप्रदानार्थं चंद्रमास्तदा पितृलोके सन्निहितो भूदिति स्वर्गिणां

मयाविषयगः सोमस्तद्दिनं प्रत्यपद्यत दीप्यमानाश्च संपेतुर्दिविसप्तमहाग्रहाः २

दिव्यदेहलाभश्चंद्राधीन इति शास्त्रप्रसिद्धः तथा द्वादश्यां त्रिपुद्धे चंद्रोदयकाले त्रिभागमात्रशेषायां रात्रौ युद्धमवर्तते तत्र त्रिभागेत्यस्य त्रिमुहूर्तशेषायामित्यर्थः तथा अष्टपंचाशतं रात्र्यः शयानस्याद्यमेगता इति भीष्मवचनं तु माघोयं समनुप्राप्तः त्रिभागमात्रः पक्षोयं इति वाक्यशेषानुसारात् अशतं शतहीनं यथास्यानथा अष्टपंच अष्टपंचाशद्वा त्रयोव्यतीता इति व्याख्येयं विलोमशोधनात् अष्टपंचाशदूनं शतं रात्र्योद्वा चत्वारिंशद्वा त्रयोव्यतीता इत्यर्थः तथा च पौषकृष्णाष्टमीतो माघशक्रपंचम्यां तावतीदिनसंख्या पूर्णते पक्षस्य चतुर्थीयो भागो गतो भवति तत्राप्येकतिथिस्तथा पंचम्याः द्विचत्वारिंशत्तमत्वं ज्ञेयं शेषो भावितुमर्हतीत्यत्र कार्यशेषो देहत्यागादिव शेषो न तु पक्षशेष इति व्याख्या ज्ञेया तत्रायं निश्चयः कार्तिकशक्रद्वादश्यां रेवत्यां कृष्णप्रयाणम् ततो मार्गशीर्षकृष्णपंचम्यां पुष्ये सेनयोर्निर्घाणम् ततः पंचम्या उपरिषष्टीमारभ्य सप्तदिनानि गणयित्वा तदुपर्यष्टमो द्विअमावास्या भवतीत्यनेन त्रयोदशदिनात्स कोयं कृष्णपक्षो महोत्पातजनक इति सूचितं क्षीणयोश्च तिथ्योः पक्षांतरे पुनर्द्विधा संख्या पूरणं भवतीति मार्गशीर्षकृष्णपंचमीमारभ्य पौषशुक्लप्रतिपत्तद्विचत्वारिंशीतिथिः भवतीति बलदेववाक्योक्ता दिनसंख्या नक्षत्रसंख्या चालु गृहीता भवति यत्तु सप्तमात्रापि दिवसादमावास्या भविष्यति संग्रामं योजयेन्न तनां ह्यहः शक्रदेवताम् प्रयाध्वं वै कुरुक्षेत्रं पुष्ये घेति पुनः पुनरिति दुर्योधनवाक्यं तत्र संग्राममित्यनेन संग्रामे जयसाधनं धारावधादिकं तस्यां योजयेदित्युक्तं शक्रदेवतामित्यनेन तस्यां ज्येष्ठानक्षत्रयोग उच्यते सच तिथिद्वयस्य च तत्रासंभवनपितृवतिथिबदेवनक्षत्रक्षयाद्वा तिथिनक्षत्रयोरार्धतयोगाद्वा ज्ञेय इति सर्वसमंजसं महाग्रहाः राहुकेनोपग्रहत्वात्समैव २

३ ववाशिरेशब्दं कृतवन्तः ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० अयोनिधनं अयसाशस्त्रेण मरणम् ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ ता

द्विधाभूत इति दित्युदये प्रत्यदृश्यत ज्वलन्त्याशिरवयाभूयोभानुमानुदितोरविः ३ ववाशिरेचदीमायां दिशि गोमायुवायसाः लिप्समानाः शरीराणि मांसशोणितभोजनाः ४ अहन्यहनिपार्थानां वृद्धः कुरुपितामहः भरद्वाजात्मजश्चैव प्रातरुत्थाय संयतौ ५ जयोस्तपांडुपुत्राणामित्यूचतुररिंदमौ युयुधानेतवार्थाय यथासमयः कृतः ६ सर्वधर्मविशेषज्ञः पिता देवव्रतस्तव समानीयमहीपाला निदं वचनमब्रवीत् ७ इदं वः क्षत्रियाद्वारं स्वर्गायापावृतं महत् गच्छध्वं तेन शक्रस्य ब्रह्मणः सह लोकताम् ८ एष लक्षाश्वतः पंथाः पूर्वेः पूर्वतरेः कृतः संभावयध्वमात्मानमव्यग्रमनसोऽसुधि ९ नाभागोऽथ ययातिश्च मांधातानहुषो नृपः संसिद्धाः परमं स्थानं गताः कर्मभिरीदृशैः १० अधर्मः क्षत्रियस्येव यद्वाधिमरणं गृहे यदयोनिधनं याति सोऽस्य धर्मः सनातनः ११ एवमुक्तामहीपालाभीष्मोणभरतर्षभ निर्ययुः स्वान्यनीकानि शोभयंतो रथोत्तमैः १२ सतुर्वैकर्तनः कर्णः सामात्यः सह बंधुभिः न्यासितः समरेशस्त्रांभीष्मोणभरतर्षभ १३ अपेतकर्णाः पुत्रास्ते राजानश्चैव तावकाः निर्ययुः सिंहनादेन नादयंतो दिशो दश १४ श्वेतैश्छत्रैः पताकाभिर्ध्वजवारणावाजिभिः तान्यनीकानि शोभंतं गजैरथ पदातिभिः १५ क्षीरपणवशब्दैश्च दुंदुभीनां च निःस्वनैः रथनेमिनिनादैश्च बभूवाकुलितामही १६ कांचनांगदकेयूरैः कार्मुकैश्च महारथाः भ्राजमाना व्यराजंतसाग्नयः पर्वता इव १७ तालेन महताभीष्मः पंचतारेण केतुना विमलादित्यसंकाशास्तस्थौ कुरुचमूपतिः १८ ये त्वदीयामहेष्वासाराजानो भरतर्षभ अवर्तंत यथादेशं राजञ्छांतनवस्यते १९ सतु गोवासनः शैव्यः सहितः सर्वराजभिः ययौ मानं गराजेन राजार्हेण पताकिना २० पद्मवर्णस्त्वनीकानां सर्वेषां मग्नतः स्थितः अश्वत्थामाय यौ यनः सिंहलांगूलकेतुना २१ श्रुतायुधश्चित्रसेनः पुरुमित्रो विविंशतिः शल्योभूरिश्रवाश्चैव विकर्णश्च महारथः २२ एते सप्त महेशासाद्रोणपुत्रपुरोगमाः स्यंदनेर्वरवर्माणोभीष्मस्यासन्पुरोगमाः २३ तेषामपि महोत्सोधाः शोभयंतो रथोत्तमान् भ्राजमाना व्यरोचंत जांबूनदमया ध्वजाः २४ जांबूनदमया वेदीकमंडलुविभूषिता केतुराचार्यसुरव्यस्यद्रोणस्य धनुषा सह २५ अनेकशतसाहस्रमनीकमनुकपैतः महान्दुर्योधनस्यासीन्नागोमणिमयो ध्वजः २६ तस्य पौरवकालिंगकांबोजाः सस्रदक्षिणाः क्षेमधन्वा च शल्यश्च तस्थुः प्रसुरवतोरथाः २७ स्यंदनेन महार्हेण केतुना वृषभेण च प्रकर्षन्नेव सेनाग्रं मागधस्य कपोययौ २८

अंगपतिनाकर्णपुत्रेणवृषकेतुना २९ वराहेणकेतुमुख्येनेतिसंबंधः ३० ३१ ३२ ३३ ३४ निष्केणकंदाभरेण ३५ ३६ ३७ ३८

तदंगपतिनागुसंकूपेणचमनस्विना शारदापत्रघनप्रख्यं प्राच्यानां स्रमहद्वलम् २९ अनीकप्रमुखेतिष्ठन्वराहेणमहायशाः शशभेकेतु
मुख्येनराजनेनजयद्रथः ३० शतरथसहस्राणांतस्थासन्वशवर्तिनः अष्टोनागसहस्राणिरथानामधुतानिषट् ३१ तत्सिंधुपतिनाराज्ञा
पालितं ध्वजिनीसुरवं अनंतरथनागाश्चमशोभतमहद्वलम् ३२ षष्ठ्यारथसहस्रैस्तनागानामधुतेनच पतिः सर्वकलिंगानां यथौकेतुम
नांसह ३३ तस्यपर्वतसंकाशाव्यरोचंतमहारथाः यंत्रतोमरतूणीरपताकाश्चस्रशोभिताः ३४ शशभेकेतुमुख्येनपावकेनकलिंगकः श्वे
तच्छत्रेणानिष्केणचामरव्यजनेनच ३५ केतुमानपिमातंगंविचित्रपरमांकुशम् अस्थितः समरेराजन्मेघस्थइवभानुमान् ३६ तेजसा-
दीव्यमानस्तवारणोत्तममास्थितः भगदत्तोयथोराजायथावज्रधरस्तथा ३७ गजस्कंधगतावास्तांभगदत्तेनसंमितो विंदानुविंदावावंत्यो
केतुमंतमनुव्रतौ ३८ सरथानीकवान्यूहोहस्त्यंगोनृपशीर्षवान् वाजिपक्षः पतत्कशः प्रहसन्सर्वतोसुरवं ३९ द्रोणेनविहितोराजनृश
ज्ञाशांतवेनच तथैवाचार्यपुत्रेणबाल्हीकेनकूपेणच ४० इतिश्रीमन्महाभारतेभीष्मपर्वणिसेन्यवर्णनं नामसप्तदशोऽध्यायः १७
संजयउवाच ततोमुहूर्तात्तुमूलः शब्दोहृदयकंपनः अश्रूयतमहाराजयोधानांप्रयुयुत्सताम् १ शंखदुंदुभिघोषैश्चवारणानांचद्वं
हितैः नेमिघोषैरथानांचदीर्यतीववसुंधरा २ हयानांहेषमाणानांयोधानांचैवगर्जताम् क्षणेनैव नभोभूमिः शब्देनाप्ररितेतदा ३ पुत्रा
णांतदुर्धर्षपांडवानांतथैवच समकंपंतसेन्यानिपरस्परसमागमे ४ तत्रनागारथाश्चैवजांबूनविभूषिताः भ्राजमानाव्यदृश्यंतमेघाइव
सविद्यतः ५ ध्वजाबहुविधाकारास्तावकानांनराधिप कांचनांगादिनोरेजुर्ज्वलिताइवपावकाः ६ स्वेषांचैवपरेषांचसमदृश्यंतभारत
महेंद्रकेतवः शस्त्रामहेंद्रसदनेष्विव ७ कांचनैः कवचैर्वीराज्वलनार्कसमप्रभैः सन्नद्धाः समदृश्यंतज्वलनार्कसमप्रभाः ८ कुरुयोधवरा-
राजन्विचित्रायुधकामुकाः उद्यतैरायुधैश्चित्रैस्तालबद्धाः पिनाकिनः ऋषभाक्षामहेशासाश्चमूसुखगतावभुः ९ पृष्ठगोपास्तभीष्मस्य
पुत्रास्तवनराधिप दुःशासनोदुर्विषहोदुर्मुरवोदुःसहस्तथा १० विंविंशतिश्चित्रसेनोविकर्णश्चमहारथः सत्यव्रतः पुरुमित्रोजयोभूरि
श्रवाः शलः ११ रथाविंशतिसाहस्रास्तथैवामनुयायिनः अभीषाहाः शूरसेनाः शिवयोधवसातयः १२ शाल्वामत्स्यास्तथाः बष्ठास्त्रैग
र्ताः कैकयास्तथा सौवीराः कैतवाः प्राच्याः प्रतीच्योदीच्यवासिनः १३

३९ ४० इतिश्रीभारतेभीष्मपर्वणिटीकायांसप्तदशोऽध्यायः १७ ततः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

१४ १५ शनानामयुतानिषद् पदशतान्ययुतगुणानिषष्टिलक्षाणीति यावत् १६ १७ १८ इति श्रीभीष्मपर्वणि टीकायां अध्यायः १८ अक्षोहिण्य-
इति १ २ ३ संहतानिति अत्यैः संहत्यैव योद्धव्यं बहुभिस्तु विशकलितैरपि योद्धुं शक्यमित्यर्थः ४ ५ व्यूहं व्यूहं कुरु ६ ७ ८ ९

द्वादशैते जनपदाः सर्वे शूरास्तनुत्यजः महानाथवंशेन ते रक्षः पितामहम् १४ अनीकं शतसाहस्रं कुंजराणां तस्मिन्नाम् मागधो येन नृ-
पतिस्तद्रथानीकमन्वयात् १५ रथानां चक्ररक्षाश्च पादरक्षाश्च दंतिनां अभवन्वाहिनीमध्ये शनानामयुतानिषद् १६ पादानां चक्राग्रतोऽ-
गच्छन् धनुश्चर्मासिपाणयः अनेकशतसाहस्रानरवरप्रासयोधिनः १७ अक्षोहिण्यो दशैकाचतवपुत्रस्य भारत अदृश्यं तमहाराज गंगेव य-
मुनांतरा १८ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि सैन्यवर्णने अष्टादशोऽध्यायः १८ धृतराष्ट्र उवाच अक्षोहिण्यो दशैकाच-
व्यूढा दृष्ट्वा युधिष्ठिरः कथमत्येन सैन्येन प्रत्यव्यूह तपांडवः १ यौ वेदमानुषं व्यूहं देवगंधर्वमासुरम् कथं भीष्मसकौंतेयः प्रत्यव्यूह तसंज-
य २ संजय उवाच धार्तराष्ट्रान्यनीकानि दृष्ट्वा व्यूढानि पांडवः अभ्यभाषत धर्मात्मा धर्मराजो धनंजयम् ३ महर्षेर्वचनात्तात वेदयंति
बृहस्पतेः संहतान्यो धयेदल्पान्कामं विस्तारयेद्बहून् ४ सूचीसुरवमनीकं स्यादल्पानां बहुभिः सह अस्माकंच तथा सैन्यमल्पीयः सतरां प-
रैः ५ एतद्वचनमाज्ञाय महर्षेर्व्यूहपांडव एतच्छ्रुत्वा धर्मराजं प्रत्यभाषत पांडवः ६ एष व्यूहामिते व्यूहं राजसत्तम दुर्जयम् अचलं नाम
वज्राख्यं विहितं वज्रपाणिना ७ यः सवान इवोद्भूतः समरे दुःसहः परैः स न पुरो योत्स्यते वै भीमः प्रहरतां वरः ८ ते जांसिरिषु सैन्यानां मृदुन्यु-
रुषसत्तमः अग्रेऽग्रणीर्यस्यति नो युद्धोपायविचक्षणः ९ यं दृष्ट्वा कुरवः सर्वे दुर्योधनपुरोगमाः निवर्तिष्यंति संव्रस्ताः सिंहं क्षद्रमृगाय
था १० तं सर्वे संत्रयिष्यामः प्राकारमकुतोभयाः भीमं प्रहरतां श्रेष्ठं देवराजमिवामराः ११ न हि सोऽस्ति पुमौल्लोके यः संकुदं हृकोदरम् द्रष्टु-
मत्कथं कर्माणं विषहेत न र्षभम् १२ एवमुक्त्वा महाबाहुस्तथा चक्रे धनंजयः व्यूहानि बलान्याशुप्रययो फाल्गुनस्तथा १३ संप्रयातान्
कुरून्दृष्ट्वा पांडवानां महाचमूः गंगेव पूर्णास्ति मितास्पदमाना व्यदृश्यत १४ भीमसेनोऽग्रणीस्तेषां धृष्टद्युम्नश्च वीर्यवान् नकुलः सहदेव-
श्च धृतकेतुश्च पार्थिवः १५ विराटश्च ततः पश्चाद् राजाऽथाऽक्षोहिणीव्रतः भ्रातृभिः सह पुत्रैश्च सोऽभ्यरक्षत पृष्ठतः १६ चक्ररक्षो तु भीम-
स्य माद्रीपुत्रो महाघुती द्रौपदेयाः ससोभद्राः पृष्ठगोपास्तरस्मिनः १७ धृष्टद्युम्नश्च पांचाल्यस्तेषां गोसामहारथः सहितः एतनाभूरैरथ-
सुरव्यैः प्रभद्रकैः १८ शिरवंडी तु ततः पश्चादर्जुनेनाभिरक्षितः यनो भीष्मविनाशाय प्रययो भरतर्षभ १९

१० ११ १२ १३ स्पंदमाना किंचिच्चलंती १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२

२० २१ धृतराष्ट्रस्यदायादाइत्यनेनतवेवेतेभागइतिसूचयति २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ वारणाशानमन्वयुरितिसंबंधः अचलाः
निष्कंपाः ३० जीमूताः पर्वताः जीमूतोद्भाविमिमेदिनी ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ प्रावात्प्रववौसपृषतः सविंदुः ३६ वाताः रुद्रावायवः ३७

पृष्ठतोप्यर्जुनस्यासीद्युधानोमहाबलः चक्ररक्षोतुपांचाल्योयुधामन्युतमोजसौ २० कैकेयोधृष्टकेतुश्चचेकितानश्चवीर्यवान् भीमसेनोग
दांबिभ्रह्मजसारमयीददाम् चरन्नेगेनमहतासमुद्रमपिशोषयेत् २१ एतेतिष्ठंतिसामात्याः प्रेक्षंतस्तेजनाधिप धृतराष्ट्रस्यदायादाइ
तिवीभत्सरब्रवीत् २२ भीमसेनंतदाराजन्दर्शयिस्वमहाबलम् बुवाणंतुतथापार्थसर्वसैन्यानिभारत २३ अपूजयंस्तदावाग्निरनुकू-
लाभिराहवे राजातुमध्यमानीकेकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः २४ बृहद्भिः कुंजरैर्मनैश्चलद्विरचलैरिव अक्षोहिण्याः त्रपांचाल्योयजसेनोमहामनाः
विराटमन्वयात्पश्चात्पांडवार्थंपराक्रमी २५ तेषामादित्यचंद्राभाः कनकोत्तमभूषणाः नानाचिन्हधराराजन्रथेष्वासन्महाध्वजाः २६ स
मुत्सार्यततः पश्चात्पृष्ठदक्ष्मोमहारथः भ्रातृभिः सहपुत्रैश्चसोऽभ्यरक्षद्युधिष्ठिरम् २७ त्वदीयानांपरेषांचरथेषुविपुलान्ध्वजान् अभि
भूयार्जुनस्येकोरथेतस्योमहाकपिः २८ पादातास्त्वग्रतो गच्छन्नासिशतयष्टिपाणयः अनेकशतसाहस्राभीमसेनस्यरक्षिणः २९ वार
णादशसाहस्राः प्रभिन्नकरदामुरवाः शूराहैममयेर्जालैर्दीप्यमाना इवाचलाः ३० क्षरंत इव जीमूतामहार्हाः पद्मगंधिनः राजानमन्वयुः
पश्चाज्जीमूता इव वार्षिकाः ३१ भीमसेनोगदांभीमांप्रकर्षन्परिघोपसां प्रचकर्षमहासैन्यंदुराधर्षोमहामनाः ३२ तमर्कमिवदुष्येक्ष्यंत
पंतमिववाहिनीं नशेकुः सर्वयोधारुतेप्रतिवीक्षितुमंतिके ३३ वज्रोनामेषसव्यूहोनिर्भयः सर्वतोमुखः चापविद्यस्त्वजोघोरोरुमोगांडी
वधन्वना ३४ यंप्रतिव्यूह्यतिष्ठंतिपांडवास्तववाहिनीम् अजेयोमानुषेलोकेपांडवैरभिरक्षितः ३५ संध्यांतिष्ठत्सैन्येषुसूर्यस्योदय-
नंप्रति प्रावात्सपृषतोवायुर्निरफ्येस्तनयितुमान् ३६ विषगवाताश्चविववुर्नीचैः शर्करकर्षिणः रजश्चोत्थूयतमहनमआच्छादयज्जग-
त् ३७ पपातमहतीचोल्काप्राड्युरवीभरतर्षभ उद्यंतंरूर्यमाहत्यव्यशीर्यतमहास्वना ३८ अथसज्जीयमानेषुसैन्येषुभरतर्षभ निष्प्र
भोऽभ्युद्यतेसूर्यः सद्योषंभूश्चालच ३९ व्यशीर्यतसनादाचभूस्तदाभरतर्षभ निर्घाताबहवोराजन्दिक्षुसर्वासुचाभवन् ४० प्रादुरा
रसीद्रजस्तीव्रनप्राज्ञायतकिंचन ध्वजानांधूयमानानांसहसामातरिध्वना ४१ किंकिणीजालबद्धानांकांचनस्वगवरांबरैः महतांसपताका
नामादित्यसमतेजसाम् ४२ सर्वेक्षणशूणीभूतमासीत्तालवनेध्विव एवंपतेपुरुषव्याघ्राः पांडवायुद्धनंदिनः ४३ आहत्यआस्फाल्य ३८

मज्जानइतिनोऽस्माकं योधानां मज्जाः धातुविशेषान् ग्रसन्त इवेति योज्यं भीमसेनं हृत्वा व्यवस्थिता इति संबंधः ४४ इति श्री महाभारते भीम द्वाकायां एकोनविंशोऽध्या-
यः १९ भीष्मो नेतानिर्वोढायेषां नेभीष्मनेत्राः १ मेवंपुष्कलं यथास्यात्तथा ब्रूहि मेवमिति मीवतेः पुष्ट्यर्थस्य धाजिरूपं गोडास्ति ह पाठांतरं कल्पयन्ति सर्वमेतद् ब्रूहि मेत्वं

व्यवस्थिताः प्रतियूह्यतवपुत्रस्य वाहिनीम् ग्रसन्त इव मज्जानो योधानां भरतर्षभ हृत्वा ग्रतो भीमसेनं गदापाणिमवस्थितम् ४४ इति श्री
मन्महाभारते भीष्मपर्वणि एकोनविंशोऽध्यायः १९ धृतराष्ट्र उवाच सूर्योदये संजय केन पूर्वयुयुत्सवो हृष्यमाणा इवा सन् मामकावाभी-
ष्मनेत्राः समीपे पांडवावाभीमनेत्रास्तदानीम् १ केषां जघन्यौ सोमसूर्यौ सवायू केषां सेनांश्चापदाश्चाभयंत केषां यूनां मुखवर्णाः प्रसन्नाः स
र्वमेत्वं ब्रूहि मेव यथावत् २ संजय उवाच उभे सेने तुल्यमिवोपयाते उभे व्यूहे हृष्टरूपे नरेन्द्र उभे चित्रे वनराजिप्रकाशे तथैवोभे नागरथा
श्च पूर्णौ ३ उभे सेने बृहत्तयो भीमरूपे तथैवोभे भारतदुर्विषहो तथैवोभे स्वर्गजयायसृष्टे तथैवोभे सत्पुरुषोपजुष्टे ४ पश्चान्मुरवाः कुरवो धार्तरा
ष्ट्राः स्थिताः पार्थाः प्राङ्मुखोत्स्यमानाः दैत्येन्द्रसेने वचकोरवाणां देवेन्द्रसेने वचपांडवानाम् ५ चक्रे वायुः पृष्ठतः पांडवानां धार्तराष्ट्रान्श्वा
पदा व्याहरन्ति गजेन्द्राणां मदगंधांश्च तीव्रान्नसेहिरेतवपुत्रस्य नागाः ६ दुर्योधनो हस्तिनं पद्मवर्णं सवर्णं कक्षं जालवंतं प्रभिन्नं समास्थितो
मध्यगतः कुरूणां संस्तूयमानो बन्दिभिर्मोगधैश्च ७ चंद्रप्रभं श्वेतमथातपत्रं सौवर्णं स्मग्भाजति चोत्तमांगो तं सर्वतः शकुनिः पार्वतीयेः सार्ध-
गांधारेयातिगांधारराजः ८ भीष्मोऽग्रतः सर्वसैन्यस्य वृद्धः श्वेतच्छत्रः श्वेतधनुः सरवद्धः श्वेतोष्णीषः पांडुरेण ध्वजेन श्वेतैरश्वैः श्वेतशौ
लप्रकाशैः ९ तस्य सैन्ये धार्तराष्ट्राश्च सर्वे बाल्हीकानामेकदेशः शलश्च ये चांबुष्ठाः क्षत्रिया ये च सिंधोरुस्तथा सौवीरा पंचनदाश्च शूराः १० शो
णोर्हयैरुक्थारथो महात्मा द्रोणो धनुष्याणि रदीनसत्त्वः आस्ते गुरुः प्रायशः सर्वराजांश्चात्र भूमीं द्रुपद इवाभियाति ११ वार्धक्षत्रिः सर्वसैन्यस्य
मध्ये भूरिश्च वाः पुरुमित्रो जयश्च शाल्वामत्स्याः कैकयाश्चेति सर्वे गजानी कैर्भार्तरो योत्स्यमानाः १२ शारद्वतश्चोत्तरधूर्महात्मा महेष्वासो गो
तमश्चित्रयोधी शकैः किरातैर्यवनेश्च सार्धं तदा चमू सुतरतो भियाति १३ संसप्तकानामयुतरं स्थाना मृत्युर्जयो वाऽर्जुनस्येति सृष्टाः येनार्जुन
स्तेन राजन्कृतास्त्राः प्रयातारस्ते त्रिगर्ताश्च शूराः १४ साग्रं शतसहस्रं तु नागानां तव भारत नागेनागे रथशतं शतमश्वारथैरथैः १५ अश्वेऽश्वे
दशधा लुक्काधानुक्के दशचर्मिणः एवं व्यूढान्यनीकानि भीष्मेण तव भारत १६ संव्यूह्यमानुषं व्यूहं दैवगांधर्वमाकरं दिवसे दिवसे प्राप्ते भीष्मः
शांतनवोऽग्रणीः १७ महारथो घृषिपुलः समुद्र इव घोषवान् भीष्मेण धार्तराष्ट्राणां व्यूहः प्रत्यङ्मुखो युधि १८ यथावदिति २ व्यूहेस्तेस्ते इति शेषः ३

४ ५ ६ ७ ८ ९ १० भूमीं द्रुपदपर्वत इव अप्रकंप्य इत्यर्थः ११ १२ १३ येन यत्र तेन तत्र १४ १५ १६ १७ १८ १९

अनंतरूपावद्दीप्तदीयानतुपांडवानांसेनावद्दीप्तथापितावद्दीप्तीमेवमन्येइतिसंबंधः १९ इतिभीष्मपर्वणिटीकायांविंशोऽध्यायः २० बृहतीम् १ २ ३ ४ उत्थानंजयः

अनंतरूपाध्वजिनीनरेद्रभीमात्वदीयानतुपांडवानाम् तांचैवमन्येबृहतींदुष्यधर्षयिष्यामेताकेशवश्चार्जुनश्च १९ इतिश्रीमन्महा-
भारतेभीष्मपर्वणिसेन्यवर्णनेविंशोऽध्यायः २० संजयउवाच बृहतींधार्तराष्ट्रस्यसेनां दृष्ट्वा समुद्यतां विषादमगमद्राजाकुंतीपुत्रो
युधिष्ठिर १ व्यूहंभीष्मेणचाभेद्यंकल्पितंप्रेक्ष्यपांडवः अभेद्यमिवसंप्रेक्ष्यविवर्णोऽर्जुनमब्रवीत् २ धनंजयकथंशक्यमस्माभिर्योद्दुमाह
वे धार्तराष्ट्रेर्महाबाहोयेषांयोद्धापितामहः ३ अक्षोभ्योऽयमभेद्यश्चभीष्मेणामित्रकर्षिणा कल्पितःशास्त्रदृष्टेनविधिनाभूरिवर्चसा ४
तेवयंसंशयं प्राप्ताः ससेन्याःशत्रुकर्षिणः कथमस्मान्महाव्यूहादुत्थानंनोभविष्यति ५ अथार्जुनो ब्रवीत्पार्थयुधिष्ठिरममित्रहा विषण्ण
मिवसंप्रेक्ष्यतवराजन्ननीकिनीम् ६ प्रजयाभ्यधिकाञ्छुरान्गुणयुक्तान्वहूनपि जयंत्यत्यतरायेनतान्निबोधविशंपते ७ तत्रनेकारणंरा
जन्यवद्व्याम्यनसूयवे नारदस्तमृषिर्वेदभीष्मद्रोणोचपांडव ८ एनमेवार्थमाश्रित्ययुद्धेदेवास्फुरेऽब्रवीत् पितामहः किलपुरामहेन्द्रादी-
न्दिवौकसः ९ नतथावलवीर्याभ्यांजयंतिविजिगीषवः यथासत्यानृशंसाभ्यांधर्मेणैकेनचानघ १० ज्ञात्वाधर्ममधर्मंचलोभंचोत्तममास्थि-
ताः युध्यध्वमनहंकारायतोधर्मस्तनोजयः ११ एवंराजन्विजानीहिध्रुवोऽस्माकरणोजयः यथातुनारदःप्राहयतःकृष्णस्तनोजयः १२ गु-
णभूतोजयःकृष्णोपृष्ठतोऽभ्येतिमाधवम् तद्यथाविजयश्चास्यसन्नतिश्चापरेगुणाः १३ अनंततेजागोविंदः शत्रुपूरुषेणुनिर्व्यथः पुरुषःस
नातनमयोयतःकृष्णस्तनोजयः १४ पुराह्येषहरिर्भूत्वाविकुंठोऽकुंठसायकः सुरासुरानवस्फूर्जन्नब्रवीत्केजयंत्विति १५ कथंकृष्णं
जयेमेतिथैरुक्तंतत्रतैर्जितम् तत्पसादाद्वित्रैलोक्यंप्राप्तंशक्रादिभिःस्फुरैः १६ तस्यतेनव्यथाकांचिदिहपश्यामिभारत यस्यतेजयमा
शास्तेविश्वभुक्त्रिदिवेश्वरः १७ इतिश्रीमन्महाभारतेभीष्मपर्वणियुधिष्ठिरार्जुनसंवादेएकविंशतितमोऽध्यायः २१
संजयउवाच ततोयुधिष्ठिरोराजास्वांसेनांसमनोदयन् प्रतिव्यूहन्ननीकानिभीष्मस्यभरतर्षभ १ यथोद्दिष्टान्यनीकानिप्रत्यव्यूहंत-
पांडवाः स्वर्गं परममिच्छंतः स्वयुद्धंकुरुतानघाः २ मध्येशिरवर्दिनोऽनीकरक्षितंसव्यसाचिना धृष्टद्युम्नश्चरन्नयेभीमसेनेनपालि-
तः ३ अनीकंदक्षिणाराजन्युयुधानेनपालितम् श्रीमतासात्वताग्रेणशक्रेणैवधनुष्मता ४ महेन्द्रयानप्रतिमंरथंतु सोपस्करंहारकर-
तचित्रम् युधिष्ठिरःकांचनभांडयुक्तंसमास्थितोनागपुरस्यमध्ये ५

अकुंठसायकःअप्रतिहतायुधः १५ १६ १७ इतिभीष्मटीकायांएकविंशः २१ ततो १ २ ३ ४ पुरस्यमध्येस्थित इदानीमानीतमितिभावः तत्रविदितंवा ५

६ ७ ८ सहस्रसूर्यतुल्यान्यादर्शचक्राणियस्मिन्सहस्रसूर्यः ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ पादांतरे योनः सेनां यो भीष्मो नोऽस्मभ्यं अस्म-
नः सेनां स्वां आररक्ष अभेद्यं हृत्वनयारक्षितवान् १६ गूहंति परिवारयन्ति भरतर्षभेण भीष्मेण १७ इति श्रीभा. भीष्मपर्वटीकायां द्वाविंशोऽध्यायः २२ इदानीं स्व-
स्य दिव्यं ज्ञानं अस्तीति दर्शयन् संजय उवाच धार्तराष्ट्रबलमिति हितार्थाय हितश्चासावर्थश्चेति हितोऽर्थो जयस्तदर्थं १ दुर्गायाः अस्मरनिहंतृत्वेन प्रसिद्धायाः स्तोत्रं उदी-
रयां कुराशां शत्रूणां पराजयाय २ संख्ये संग्रामे ३ हेसिद्धसेनानि सिद्धानां योगिनां सेना समुदायस्तस्य नेत्री परमपद प्रापिका योगसिद्धि करीत्यर्थः आर्यैः क्र गतौ -

समुच्छ्रितं दंतशलाकमस्यस्तपांडुरं छत्रमतीव भानि प्रदक्षिणं चैनमुपाचरेत्तमहर्षयः संस्मृतिभिर्महीद्रं ६ पुरोहिताः शत्रुवधंवदंति ब्रह्मर्षिं सि-
द्धाः श्रुतवन्त एनम् जपे श्रमं त्रैश्रमहौषधीभिः समन्ततः स्वस्त्ययनं ब्रुवन्तः ७ ततः सुवस्त्राणितथैव गाश्च फलानि पुष्पाणि तथैव निष्कान् कुरू-
न्तमो ब्राह्मणसान् महात्मा कुर्वन् ययो शक्र इवामरेशः ८ सहस्रसूर्यः शतकिंकिणीकः परार्ध्यजां बुनदहेमचित्रः रथोऽर्जुनस्याग्निरिवार्चिर्माली-
विभ्राजते श्वेतहयः सचक्रः ९ तमास्थितः केशवसंगृहीतं कपिध्वजो गांडिवबाणपाणिः धनुर्धरो यस्य समः पृथिव्यां न विद्यते नो भविता कदाचित्
१० उद्धर्तयिष्यंस्तव पुत्रसेनामतीवरौ द्रुपदसिंभर्तिरूपम् ११ अनासुधो यः स भ्रजो भुजाभ्यां नरांश्च नागांस्त्युधिभस्म कुर्यात् स भीमसेनः स-
हितो यमाभ्यां वृकोदरो वीररथस्य गोप्ता १२ तंतत्र सिंहर्षभमन्तरवेलं लोके महेंद्रप्रतिमानकृत्यम् समीक्ष्य सेनाग्रगतं दुरासदं संविब्यथुः पं-
कगतायथा द्विपाः १३ वृकोदरं वारणराजदर्पयोधास्त्वदीयाभयविघ्नसत्वाः १४ अनीकमध्येतिष्ठं तं राजपुत्रं दुरासदम् अब्रवीद्भरतश्चेष्टगु-
डाकेशं जनार्दनः १५ वासुदेव उवाच या एषरोषात्पतन्बलस्थो योनः सेनां सिंह इवाचकर्ष स एष भीष्मः कुरुवंशकेतुर्येनाहतास्त्रिंश-
तं वाजिमेधाः १६ एतान्यनीकानि महानुभावंगूहंति मेघा इवरश्मि मन्तम् एतानि हत्वा पुरुषप्रवीरकांक्षस्व युद्धं भरतर्षभेण १७ इति श्री-
मन्महाभारते भीष्मपर्वणि कृष्णार्जुनसंवादे द्वाविंशोऽध्यायः २२ संजय उवाच धार्तराष्ट्रबलं दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् अर्जुनस्य हि-
तार्थाय कृष्णो वचनमब्रवीत् १ श्रीभगवानुवाच शत्रुचिर्भूत्वा महाबाहो संग्रामाभिमुखे स्थितः पराजयाय शत्रूणां दुर्गास्तोत्रमुदीरय
२ संजय उवाच एवमुक्तोर्जुनः संख्ये वासुदेवेन धीमता अवतीर्य रथात्पार्थः स्तोत्रमाह कृतांजलिः ३ अर्जुन उवाच ४ नमस्ते सि-
द्धसेनानि आर्ये मंदारवासिनि कुमारिकालिकापालिकपिले कृष्णपिंगले ४

अस्मात्तदहलोर्ण्यत् प्राप्तब्रह्मस्वरूपे इत्यर्थः मंदरे मंदरवने वसतीति त-
था कुमारी अविपुतब्रह्मचर्ये जरादिहीने इति वा कालिकालशक्ते कपालिकपालस्यायं पतिः कपालोरुद्रस्तत्पत्निकपिलः कृष्णपिंगलश्च वर्णविशेषो न इति ४

भद्रकल्याणकालयतिभक्तान् प्रतिआनयति सा भद्रकाली महती चासौ काली च कालयित्री संहर्त्री कालरूपा महाकाली चंडि चंडेस्य कालांतकस्य भार्ये चंडे प्रगल्भे तारिणि संकटो-
त्तरणकर्त्रि वरवर्णिनी सर्वसौभाग्यलक्षणेतास्त्रीनद्रूपे ५ कात्यायनि कृतगोत्रोद्भवे महाभागे अतिपूज्ये करालि क्रूरे विजये विशिष्टो जयो यथासाजय प्रदेइत्यर्थः जये जयस्व
रूपे ६ अट्टं अत्यत्करंभूलं तदेव प्रहरणमायुधं यस्याः खेटकंचर्म ७ कौशिकी कुशिक कुलोत्पन्ने अट्टहासे प्रशस्तस्मिते कोकंचक्रवत्तु नंवारकबीजवधे सरादानशीलं वाममुखं
यस्याः सा कोकमुरवा ८ श्वेते महेश्वररूपे कृष्णो वासुदेवरूपे हिरण्याक्षि पीतनेत्रे विरूपाक्षि विविधरूपयुक्ते नेत्रे मनुष्यादौ सधूमाक्षि मार्जारादौ एतेन सार्वत्र्यमुक्तं भवति
९ ब्रह्मण्येयज्ञकर्मविप्रादिषु सा धीब्रह्मण्या जानवेदसि अतीतज्ञे अतीतैर्ज्ञाते वा जंबूकटकेषु जंबूद्वीपराजधानीषु चैत्येषु देवता लयेषु नित्यं सन्निहितः आलयः स्थानं यस्याः
सा तथा १० महानिद्रा ब्रह्मविद्याफलभूता मुक्तिः स्कंदमातरिति सर्वदेवतारूपत्वोपलक्षणं ११ स्वाहेति सर्वकर्मरूपत्वं कलेति सर्वस्थूल सूक्ष्म कालरूपत्वं सा वित्रीति सर्ववाङ्मय रूपत्वं

भद्रकालिनमस्तुभ्यं महाकालिनमोस्तुते चंडि चंडेनमस्तुभ्यं तारिणि वरवर्णिनि ५ कात्यायनि महाभागे करालि विजये जये शिखिपिच्छध्वजधरे
नानाभरणभूषिते ६ अट्टंभूलप्रहरणे रवद्रखेटकधारिणि गोपेन्द्रस्यानुजे ज्येष्ठे नंदगोपकुलोद्भवे ७ महिषासृक्प्रिये नित्यं कौशीकिपीतवासिनि
अट्टहासे कोकमुरवेनमस्ते स्तुरणाप्रिये ८ उमेशाकंभरि श्वेते कृष्णे कैटभनाशिनि हिरण्याक्षि विरूपाक्षि सुधूमाक्षि नमोस्तुते ९ वेदश्रुतिमहापुण्ये
ब्रह्मण्ये जानवेदसि जंबूकटके चैत्येषु नित्यं सन्निहिता लये १० त्वं ब्रह्मविद्याविद्यानां महानिद्रा च देहिनां स्कंदमातर्भगवति दुर्गे कान्तारवासिनि ११
स्वाहाकारः स्वधा चैव कलाकाष्ठा सरस्वती सा वित्री वेदमाता च तथा वेदांत उच्यते १२ स्मृता सित्वं महादेवि विशद्देनांतरात्मना जयो भवतु मे नित्यं त्व
त्पसादाद्रणाजिरे १३ कान्तारभयदुर्गेषु भक्तानां पालनेषु च नित्यं वससि पातालेषु हे जयसि दानवान् १४ त्वं जंभनी मोहिनी च माया द्वीश्रीस्तथैव च
संध्याप्रभावती चैव सा वित्री जननी तथा १५ तृष्टिः पुष्टिर्धृतिर्दासि श्वं द्रादित्यविवर्द्धिनी भूतिर्भूतिमतां संरज्ये वीक्ष्यसे सिद्धचारणैः १६ च उच्यते १२ रणाजि

रे युद्धांगणे १३ १४ जंभनी तंद्रा मोहिनी निद्रा माया अद्भुतप्रदर्शनम् झीलज्जारख्या चेतोवृत्तिः एतच्च कामादिवृत्तीनामप्युपलक्षणं श्रीः लक्ष्मीः विद्यातपोधनादिसमृद्धिरूपा संध्यासंधौ
आदावन्ते च भवासंध्यासृष्टिप्रलयकर्त्रीत्यर्थः प्रभावती चंद्रसूर्यप्रभायुक्ता होरावरूपा सा वित्री सवितुः सूर्यस्य संबंधिनी प्रभाप्रकाशनशक्तिस्तद्रूपा जननी मातृवत्पालयित्री १५ तृष्टिः
संतोषः पुष्टिरुपचयः धृतिर्धैर्यं दीप्तिर्ज्योतिः यथा कात्याचंद्रादित्यो वर्धेते अत्यंतं कान्तिमंतो भवतः वक्ष्यति च यदादित्यंगतं तेजो जगद्भासयते शिवं यच्चंद्रमसि यच्चाग्नौ तत्तेजो विद्मि मा भूक
मिति येन सूर्यस्तपति तेजसे हृदयि श्रुतिश्च परं चिन्मात्रं ब्रह्मैवेत्यर्थः भूतिः ऐश्वर्यं भूतिमतां महेश्वरादीनां एषास्य परमा संपत्तिरिति श्रुते ब्रह्मरूपैव संख्ये सम्यक्त्वा नं प्रकाशनं यत्र तस्मि
न्मात्मानात्मविवेकरूपे समाधौ सिद्धेः जीवन्मुक्तेश्वरारणैः आजानसिद्धेश्वरीक्ष्यसे ३ तुभूयसे प्रत्यगात्मत्वेन तदेवमाकारविशेषोपहितं ब्रह्माभिध्यानं तत् सर्वा मोक्षादवाचीनाः राज्यवि-
जयादि सिद्धीः प्रयच्छतीति प्रदर्शितं तदेव वक्ष्यति भगवान् यत्त्वय्यदेवताभक्तयजंते श्रद्धयान्विताः तेषामेव कौन्तेय जंत्यविधिपूर्वकमिति लभन्ते च ततः कामान्मयैव विहितानि निति

च तथा महती विमोक्षारव्यासिद्धिरपि सर्वाकारानुपहितब्रह्मज्ञानादेवभवतीति प्रतिपादनाय गीताशास्त्रं प्रारम्भमानेन तत्र विश्वासोत्पत्त्यर्थं सद्यः प्रत्ययकरं देवीस्तोत्रं कुर्वीति निश्चयो
 र्जुनो देवी प्रत्यक्षतो हृत्वा जान प्रत्ययोगीतास्वपिश्रद्धां बन्धीयादित्याशयवता भगवता एतदुक्तमिति प्रघट्टकार्यः एवमेव वेदेपिकारी र्थादीनां सद्यो वृत्त्यादिफलानां कर्मणां विधानं जट्टार्थं
 पुनर्कर्मसु श्रद्धोत्पादनार्थमेवेति निगूढं पूर्वार्थैः १६ ततः पार्थस्येति अंतरिक्षगतं तस्यैव प्रदर्शनार्थं विशेषणं १७ नरस्त्वमिति अर्जुनाय पूर्व नरनारायणात्मकं रूपं स्मारयति तेन च
 तत्समृत्त्यैव सर्वभयनिघ्निर्भवति तद्दिस्मरणादेव च पराजयभयमित्यपि दर्शितं एवमयं गीताशास्त्रस्य वक्ष्यमाणस्योपोदघातो दर्शितः १८ १९ कथमनुसंधत्ते लब्धव्येत्यादिना २० एतत्स्तोत्रं

संजय उवाच ततः पार्थस्य विज्ञाय भक्तिमानववत्सला अंतरिक्षगतो वाच गोविंदस्याग्रतः स्थिता १७ देव्युवाच स्वत्येनैव तु कालेन शत्रून् जेष्य
 सि पांडव नरस्त्वमसि दुर्धर्ष नारायण सहायवान् १८ अजेयस्त्वं रणोरीणामपि वज्रभृतः स्वयं इत्येव मुक्त्वा वरदाक्षणेनान्तरधीयत १९ लब्ध्वा वरं
 तु कौंतेयो मेने किं जयमात्मनः आरुरोहत ततः पार्थैरथं परमसंगतं कृष्णार्जुनावेकरथौ दिव्यौ शरवौ प्रदध्मतुः २० यद्दं पठते स्तोत्रं कल्प उत्थाय मा
 नवः यत्सरक्षः पिशाचेभ्यो न भयं विद्यते सदा २१ न चापिरिपवश्चेभ्यः सर्पाद्याये च दंष्ट्रिणः न भयं विद्यते तस्य सदा राजकुलादपि २२ विवादे ज
 यमाप्नोति बद्धो मुच्येत बंधनात् दुर्गंतरति चावश्यं तथा चैरेर्विमुच्यते २३ संग्रामे किं जयोनित्यं लक्ष्मीं प्राप्नोति केवलं आरोग्यबलसंपन्नो जीवेद्
 र्षशतं तथा २४ एतद्दृष्ट्वा सादात्तु मया व्यासस्य धीमतः मोहादेनैनं जानति नरनारायणावृषी २५ तव पुत्रादुरात्मानः सर्वमन्युवशानुगाः प्राप्तकालमि
 दं वाक्यं कालपाशेन कुंठिताः २६ द्वैपायनो नारदश्च कण्वो रामस्तथानभः अवारयंस्तव सुतं न चासौ तद्गृहीतवान् २७ यत्र धर्मो द्युतिः कान्तिर्यत्र द्वीः श्री
 स्तथामतिः यतो धर्मस्ततः कृष्णो यतः कृष्णस्ततो जयः २८ इति श्रीम. भी. दुर्गास्तोत्रं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः २३ धृतराष्ट्र उ० केषां प्रहृष्टास्तत्रा
 ग्रेयो धायुर्ध्यातिसंजय उदग्रमनसः केवा केवादीनां विचेतसः १ के पूर्व प्राहरंस्तत्र युद्धे हृदय कंपनं मामकाः पांडवे यावाननामा चक्षुः संजय २ कस्य से
 नासमुदये गंधमात्यसमुद्भवः वाचः प्रदक्षिणाश्चैव यो धानामतिगर्जतां ३ संजय उ० उभयोः सेनयोस्तत्र यो धाजहृषिरेतदा स्वजः समाः स्रगं
 धानासु भयत्रसमुद्भवः ४ संहतानामनीकानां व्यूढानां भरतर्षभ संसर्गात्समुदीर्णानां विवर्णास्तमहानभूत् ५ वादित्रशब्दस्तु मलः शरवभेरी वि
 मिश्रितः शूराणां रणशूराणां गर्जनामि तरेतरं उभयोः सेनयो राजन्महान्यतिकरो भवत् ६ अन्योन्यं वीक्ष्यमाणानां यो धानां भरतर्षभ कुंजराणां च
 नदतां सेन्यानां च प्रहृष्टतां ७ इति भी. धृतराष्ट्र संजय संवादे चतुर्विंशोऽध्यायः २४

पाठफलमाह यद्दमिति कल्पे प्रभाते तेभ्यो न भयमिति पूर्वोक्तसंबंधः २१ २२

२३ २४ २५ २६ २७ यत्रेति धर्मफलं द्युतिप्रभृतयः तर्हि मत्पक्षेऽपि धर्मोऽस्त्येवेति मन्वानं प्रत्याह यत्र धर्मस्तत्र कृष्णः त्वत्पक्षे कृष्णाभावाद्दर्मोऽपि नास्ति तत्फलभूता द्युत्यादयोऽपि न संती
 त्वर्थः फलितमाह यतः कृष्णस्ततो जय इति २८ इति भी. टी. त्रयोविंशोऽध्यायः २३ केषामित्यध्यायः स्पष्टार्थः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ इति श्रीमत्पद्मवाक्यप्रमाणज्ञमर्यादाधुरंधर
 चतुर्थरवंशावतंस श्रीगोविंदसूरिस्त्रुनोः श्रीनीलकण्ठस्य कृतो भारतभावादीपे भीष्मपर्वणि जंबूवन्दिनिर्माणे कात्यायनीस्तवांतग्रंथार्थप्रकाशो नाम चतुर्विंशोऽध्यायः २४ ६९

श्रीगणेशायनमः ओं नमो ब्रह्मादिभ्यो ब्रह्मविद्यासंप्रदायकृत्भ्यो वंशकृत्भ्यो नमो गुरुभ्यः प्रणम्य भगवत्पादान् श्रीधरादींश्च सद्गुरुन् संप्रदायानुसारेण गीताव्याख्यां समाभे
१ भारते सर्ववेदार्थो भारतार्थश्च कल्पशः गीतायामस्ति तेनेयं सर्वशास्त्रमयी मता २ कर्मोपास्तिज्ञानभेदेः शास्त्रं कांडत्रयात्मकम् अन्ये तूपासनाकांडान्तर्तीयो नातिरिच्यते ३ तदेव ब्र-
ह्मविदित्वं नेदं यत्तदुपासते इति श्रुत्यैव वेद्यस्य ह्युपास्यादन्यतेरित्ता ४ इयमष्टादशाध्यायी क्रमात्पट्टविकेणाहि कर्मोपास्तिज्ञानकांडत्रितयात्मानि गद्यते ५ तत्र युद्धोद्यमं श्रुत्वोत्सुक्या
द्यमि मं वृत्तानं बुभुक्स् धृतराष्ट्र उवाच धर्मक्षेत्रे इति तत्र वेदेतेषां कुरुक्षेत्रे च देवयजनमासेनिकर्मकांडप्रसिद्धं कुरुक्षेत्रं मन्यन् अविमुक्तवै कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनमि-
त्यविमुक्तारव्यं ब्रह्मपासिस्थानभूतं कुरुक्षेत्रं मन्यन् ब्रह्मसदनत्वं चास्य अत्र हि जंतोः प्राणेषूत्क्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावभृती भूत्वा मोक्षीभवतीति वाक्यशेषेण व्युत्पा-
दितं एतद्व्याख्यार्थं धर्मक्षेत्रे इति विशेषणं कुरुक्षेत्रांतर्गतं हि कुरुक्षेत्रं धर्मक्षेत्रमेव न तु तत्र ब्रह्मसदनम् प्रवर्ग्यकांडेन स्थधर्मक्षेत्रत्वमात्रश्रवणात् तत्र समवेताः मिलिताः युयुत्सवो युद्ध-

धृतराष्ट्र उवाच धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः मामकाः पांडवाश्चैव किमकुर्वत संजय १ संजय उवाच दृष्ट्वा तु पांडवानीकं व्यूढं दुर्योध-
नस्तदा आचार्यमुपसंगम्य राजा वचनमब्रवीत् २ पश्यैतां पांडुपुत्राणामाचार्य महतीं चमूम् व्यूढां द्रुपदपुत्रेण तव शिष्येण धीमता ३ अवश्रमामहे
घासा भीमार्जुनसमा युधि युधामन्युविराटश्च द्रुपदश्च महारथः ४ धृष्टकेतुश्चेकितानः काशिराजश्च वीर्यवान् पुरुजित्कुन्तिभोजश्च पौण्ड्र्यश्वनर-
पुंगवः ५ युधामन्युश्च विक्रान्त उन्नमोजश्च वीर्यवान् सौभद्रो द्रौपदेयाश्च सर्वे एकमहारथाः ६ अस्माकं तु विशिष्टा ये तानि बोधहि जौत्तम नाथ
काममसैन्यस्य संज्ञार्थं तान् ब्रवीमि ते ७ भवान् भीष्मश्च कर्णश्च कृपश्च समितिर्जयः अश्वत्थामा विकर्णश्च सोमदन्तिर्जयद्रथः ८ अन्ये च बहवः
शूरामदर्थं त्यक्तजीविताः नानाशस्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धविशारदाः ९ अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम् पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीमाभि-
रक्षितम् १० मिच्छवः पांडवानां पृथग्युद्धान्तेषु ममत्वाभावसूचनार्थम् १ व्यूढं व्यूहं रचनया स्थितम् आचार्येन्द्रोऽपि राजा दुर्योधनः राजा ब्रवीदित्येव सिद्धे वचनपदेन संक्षिप्तबह-
र्थत्वादिगुणवत्त्वं वाक्यस्य सूच्यते २ द्रुपदपुत्रेणोति पूर्ववैरसूचनेन क्रोधोद्दीपनार्थं विशेषणम् ३ महेशासाः महान्त इवासाः धनुर्विषेपांते युधुधानः सात्यकिः द्रुपदश्च महारथ इत्येकः ४ धृष्ट-
केत्वादयः षट् ५ युधामन्युः उन्नमोजसौ सोभद्रौ भिमन्युः पंचद्रौपदेयाः प्रतिविंध्यादयश्चेति अष्टौ चकारात् पांडवाद्यतोत्कचादयश्चातिप्रसिद्धा ग्राह्याः सर्वेऽपि महारथा एव तल्लक्षणस्तु एकाद-
शसहस्राणि योयं यद्यस्तधन्विनाम् शास्त्रशास्त्रप्रवीणश्च सर्वे प्रोक्तो महारथः अमितान्योयं यद्यस्तः स प्रोक्तो निरथस्तः रथस्तेकेन योद्वास्यात्तन्यूनो र्दूरथः स्मृत इति ६ विशिष्टाः श्रेष्ठा नि-
बोधबुद्ध्या स्वभौवादिकषयपरस्मैपदिनो बुधेरिदं रूपं संज्ञार्थं अस्मत्पक्षेऽपि शूराः संतीति ज्ञापनार्थं परेषु प्राबल्यं दृष्ट्वा न वोत्साहभंगो मा भूदित्यर्थः ७ विकर्णः स्वभ्राता सोमदन्तिर्भूरिश्रवाः ज-
यद्रथपदस्थानेतथैव चेति कचित्प्रातः ८ अन्ये शाल्यकृतवर्मप्रभृतयः शास्त्राणिविदारकाणिरवद्गादीनि प्रहरणानि केवलं प्रहारार्थानि गदादीनि नानाविधानि चेषांते नानाशस्त्रप्रहरणाः ९ पर्याप्तं प-
रित आसंव्यासपरिरेषितं पांडवसेन्यं हि समाक्षौहिणीमित्तादल्पं बहु नैकादशाक्षौहिणीमितेनास्मत्सेन्येन वेष्टयितुं शक्यं न तु तदीयेनास्मदीयमित्यर्थः एवं च पर्याप्तमित्यस्य पारणीयमित्यर्थः १०

अयनेषु च सर्वेषु यथाभागमवस्थिताः श्रीष्ममेवाभिरक्षन्तु भवन्तः सर्व एव हि ११ तस्य संजनयन् हर्षं कुरु वृद्धः पितामहः सिंहनादं विनद्योच्चैः शंसन्
ध्रौ प्रतापवान् १२ ततः शंखाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुरवाः सह सेवाभ्यहन्यन्त सशब्दस्तुमुलोऽभवत् १३ ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यंदने स्थितौ
माधवः पांडवश्चैव दिव्यौ शंखौ प्रदध्मतुः १४ पांचजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनंजयः पौंड्रं ध्रुवो महाशंखं भीमकर्मा वृकोदरः १५ अनंतविजयं राजाकुं
ती पुत्रो युधिष्ठिरः नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पको १६ काश्यपश्च परमेष्वासः शिखंडी च महारथः धृष्टद्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः
१७ दुपदो द्रोपदेयाश्च सर्वशः पृथिवीपते सौभद्रश्च महाबाहुः शंखान् दध्मुः पृथक् पृथक् १८ स घोषो धार्तराष्ट्राणां हृदयानि च दारयन् नभश्च पृथि
वी चैव तुमुलो व्यनुनादयन् १९ अथ व्यवस्थितान् दत्त्वा धार्तराष्ट्रान्कपिध्वजः प्रवृत्तेशस्त्रसंपातैर्धनुरुद्यम्य पांडवः २० हृषीकेशं तदा वाक्यमिदं
माह महीपते सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मे २१ यावदेतानि रीक्ष्ये हं यो दुःकामानवस्थितान् कैर्मया सह यो हव्यमस्मिन्प्राप्तुमिच्छामि २२
यो त्स्य मानानवेक्ष्ये हं य एतेऽत्र समागताः धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धे र्दुष्टे प्रियचिकीर्षवः २३ संजय उवाच एवमुक्तो हृषीकेशो गुडाकेशो नभारत
सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम् २४ श्रीष्मद्रोणप्रसुरवतः सर्वेषां च महीक्षिताम् उवाच पार्थ पश्यैतान् समवेतान् कुरूनि २५ तत्राप-
श्य स्थितान् पार्थः पितृन् तथा पितामहान् आचार्यान् मातुलान् भ्रातृन् पुत्रान् पौत्रान् सर्वांस्तथा २६ श्वशुरान् कृत्स्नं हृदयैव सेनयोरुभयोरपि तान्समी-
क्ष्य सकौंतेयः सर्वान् धून्वस्थितान् २७ कृपया परया विशो विषीदन्निदमब्रवीत् अर्जुन उवाच हस्वमं स्वजनं कृष्णायुतं संसुपस्थितं २८

कत्वेनपरचित्तज्ञं वाक्यमेवाह ननु कंचिदर्थमिति द्योतनार्थं वाक्यपदं वाक्यमेवाह सेनयोरिति ११ रथस्थापनप्रयोजनमाह यावदिति केः सहमयायोद्भव्यं मया सहवाक्येयोद्भव्यमित्यभय
त्रसहशब्दसंबन्धः केवामांजेतुंयतंते मयावाक्येजेतव्याइत्यालोचनार्थमित्यर्थः १२ योत्स्यमानान्ननुतुषांतिकामान् यतोदुर्बुद्धेः प्रियंचिकीर्षितेनतेषामपित्तुल्यत्वं सूचितं १३ रथोन-
मंस्थापयित्वाउवाचेतिद्वयोः संबंधः १४ महीक्षितां पृथ्वीश्वराणां १५ पितृन्पितृव्यान्भूरिश्रवः प्रभृतीन्पितामहान्भीष्मादीन्मातुलान्शाल्यादीन् भ्रातृन्दुर्योधनादी-
न्पुत्रान्लक्ष्मणादीन् पौत्रान्लक्ष्मणादिपुत्रान्सरवीन्अश्वत्थामादीन् १६ सहृदः कृतवर्मादीन् १७ कृपयारुहेन सचस्वजनमिति विशेषणेन प्रदर्शयते १८ ५

सीदंति निश्चेष्टानि भवन्ति रौमहर्षोरोमांचः २९ ३० निमित्तानि लोकक्षयकराणि भूमिकंपादीनि ३१ ३२ ३३ स्यात्ता इति स्यात् शब्दोदंत्यादिः विजामातुरुतवाद्या स्यात्ता इति मंत्रव-
र्णान् स्यात्ता जानावपतीति वास्यं श्रुपेस्थनेरिति वास्कः ३४ हंतुमिच्छापिममनभवति किमु न हंतुं चमित्यर्थः महीकृते पृथिव्यर्थे ३५ आततायिनः अग्निदोगरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः क्षे-
त्रदारहरश्चैव षडेते आततायिनः आततायिनमायांतं हन्यादेवा विचारयन् आततायिवधेदोषो हंतुर्भवति कश्चनेति यद्यप्येवं तथापि एतान् हत्वा अस्मान् आपमेव आश्रयेत् आततायिवधो-
हि अर्थशास्त्रविहितः न हिंस्यात्सर्वं भूतानीति तु धर्मशास्त्रम् तच्च पूर्वस्मात्प्रबलं यथोक्तं याज्ञवल्क्येन स्मृत्योर्विरोधेन्यायस्तु बलवान् व्यवहारतः अर्थशास्त्रात्प्रबलवद् धर्मशास्त्रमिति
स्थितिरिति अस्मान् हत्वा एतान् आततायिनः पापमेवाश्रयेदित्यपरा योजना तथा च त एवास्मद्द्वयेन नश्यंतु न तु वयमेतेषां वधेन न क्ष्याम इति भावः ३६ ३७ ३८ ननु आहूतो न नि

सीदंति मम गात्राणि सुरवंचपरिश्रयति वेपथुश्च शरीरे मे रौमहर्षश्च जायते २९ गांढी वंशं सते हस्तात्त्वक्चेव परिदह्यते न च शक्नोम्यवस्थातुं भ्रमतीव च
मेमनः ३० निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव न च श्रेयोऽनुपश्यामि हत्वा स्वजनमाहवे ३१ न कांक्षे विजयं कृष्ण न च राज्यं सरवानि च किन्नो
राज्येन गोविंद किं भोगे जीवितेन वा ३२ येषामर्थे कांक्षितं नो राज्यं भोगाः सरवानि च त इमे व स्थिता युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा धनानि च ३३ आचार्याः पितरः
पुत्रास्तथैव च पितामहाः मातुलाः श्वशुराः पौत्राः स्यात्ताः संबंधिनस्तथा ३४ एतान् हंतुमिच्छामि घ्नतोऽपि मधुसूदन अपि त्रैलोक्यराज्यस्य हेतोः
किन्तु महीकृते ३५ निहत्य धार्तराष्ट्रान् काप्रीतिः स्याज्जनार्दन पापमेवाश्रयेदस्मान् हत्वा नानाततायिनः ३६ तस्मान्नाहं वयं हंतुं धार्तराष्ट्रान् स्व
बंधवान् स्वजनं हि कथं हत्वा सरविनः स्याम माधव ३७ यद्यप्येतेन पश्यंति लोभोपहतचेतसः कुलक्षयकृतं दोषं मित्रदोहे च पातकम् ३८ क
थं न ज्ञेयमस्माभिः पापादस्मान्निवर्तितुम् कुलक्षयकृतं दोषं प्रपश्यद्भिर्जनार्दन ३९ कुलक्षये प्रणश्यंति कुलधर्माः सनातनाः धर्मे नष्टे कुलं कृत्स्नं
मधर्मोऽभिभवत्युत ४० अधर्माभिभवात्कृष्णप्रदुष्यंति कुलस्त्रियः स्त्रीषु दुष्टासु वार्ष्णेय जायते वर्णसंकरः ४१

वर्तेत द्यूतादपिरणादपीति विजितं क्षत्रि

यस्येति च युद्धादनिवृत्तिः हिंसा च वृत्तिः क्षत्रियस्येष्टा तत्कथं युद्धानि वृत्तिमिच्छतां शक्या ह कथमिति साहिलोभमूलिका स्मृतिः कुलक्षयदोषविधिना बाध्यते यथा ओदुंबरीं स्पृ-
ह्योद्वायेदिनिस्पर्शनविधिनाविरुद्धा सती ओदुंबरी सर्वा वेष्टयितव्येति सर्ववेष्टनस्मृतिर्बाध्यते लोभमूलत्वात् तद्वत् न हि विधिमात्राद्यत्किंचित्कर्तव्यं श्येनादीनामधर्मरूपाणामप्यवस्था-
नुष्ठेयत्वापत्तेः तस्माद्यत्फलतो न दुष्यति तदेव विहितं धर्मरूपमनुष्ठेयम् यथोक्तम् फलतोपि च यत्कर्म नानर्थे नालुबध्यते केवलं प्रीतिहेतुत्वात् न हर्म इति कथ्यत इति श्येनादिवत्पापानुबं-
धित्वा त्रयुक्तं राज्यमेवेत्यर्थः ३९ प्रणश्यंति अनुष्ठातृणां वृत्तानामभावात् अवशिष्टं बालादिरूपं वंशं धर्मलोपादधर्मोऽभिभवति ४० दुष्टासु पुत्रार्थं वर्णांतरं उपासीना

कथं तर्हि जामदग्न्येन रामेण क्षत्रियेषु हतेषु तस्मिन् पुनः पुनर्ब्राह्मणेभ्यः पुत्रान् जनयामासुरित्कपारव्यायने कथं वा धृतराष्ट्रादीनां असंकरजत्वमित्याशंक्याह पतंतीति हि शब्दो वेदि-
कीं प्रसिद्धिं द्योतयति सा हि न शेषोऽग्नौ अन्यजानमस्तीति श्रुतिः अन्यस्माज्जानं शेषोऽपत्यं नास्तीति तदर्थः अन्योदयो मनसाऽपि न मंतव्यो ममायं पुत्र इति यास्कवचनाच्च ये यजामह इ-
ति शास्त्रात् ये वयं यजामहे इत्यर्थकान् दृश्यमानस्य पित्रादेः संशयग्रस्तत्वादयं मम पितृवेति निश्चयस्य दुःसाध्यत्वात् मंत्रश्च यो हमास्मि स सन्यजे ब्राह्मणोऽर्थवादश्च न चैतद्विद्यो ब्राह्म-
णास्मो वयमब्राह्मणावेति तस्माद्दीजपतेरेव पिंडादिप्राप्तिर्न तु क्षेत्रपतेरिति तु सपिंडोदकक्रियात्वादवश्यं पितृणां पातो भवति क्षेत्रजपुत्रस्मृतिरुक्त इह लोके वंशस्थापनमात्रं परान्तुते
न क्षेत्रपतेः कश्चिदमुष्मि वउपकारोक्तिरुदाहृतश्रुतिविरोधात् अयंच संकरोस्माभिः स्वयंकृतश्चेदवश्यमस्मान्वाधिष्यत एवेति भावः ४२ एतदेव विवृणोति द्वाभ्यां दोषैरिति ४३ ४४
४५ ४६ संख्येसंग्रामे ४७ इति नैलकंठीये भारतभारतभावदीपे श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्री-
शारंगभारतं राजानं प्रति संजय उवाच तं तथेति तमर्जुनं तथा स्वजनं हिकथं हत्वा सखिनः स्याम माधवेत्युक्तप्रकारेण कृपया स्नेहेन न तु दयाया परदुःखप्रहरणेच्छारूपया तस्याः परदोषं

संकरो नरकायेव कुलघ्नानां कुलस्य च पतंति पितरो ह्येषां लुप्तपिंडोदकक्रियाः ४२ दोषैरेतैः कुलघ्नानां वर्णसंकरकारकैः उत्साद्यंते जातिधर्माः कुलधर्मा-
श्च शाश्वताः ४३ उत्सन्नकुलधर्माणामनुष्याणां जनार्दन नरके नियतं वा सो भवतीत्यनुशश्रुम ४४ अहो बन्धुमहत्यापंकर्तुं व्यवसिता वयम् यदाज्य-
स्करवलोभेन हंतुं स्वजनमुद्यताः ४५ यदि मामप्रतीकारमशस्त्रं शस्त्रपाणयः धार्तराष्ट्रारणो हन्युस्तन्मे क्षेमतरं भवेत् ४६ संजय उवाच एवमु-
क्त्वा अर्जुनः संख्येयो पस्थउपाविशत् विसृज्य स शरं चापं शोकसंविग्नमानसः ४७ इति भीष्मभगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्री-
कृष्णा अर्जुनसंवादे अर्जुनविषादो नाम प्रथमोऽध्यायः १ संजय उवाच तं तथा कृपया विषमश्रुपूर्णाकुलेक्षणम् विषीदतमिदं वाक्यमुवाच मधु-
सूदनः १ श्रीभगवानुवाच कुतस्त्वा कश्मलमिदं विषमे समुपस्थितं अनार्यजुष्टमस्वर्ग्यमकीर्तिकरमर्जुन २ क्लैव्यं मास्मगमः पार्थ नैनं तत्स्युप-
पद्यते क्षद्रं हृदयदोर्बल्यं त्यक्त्वोत्तिष्ठ परंतप ३

त्यनिश्चयोत्तरभाविन्या अर्जुने यादिवाने जयेयुरिति स्वपराजयमाशंकमाने दुर्भणत्वात् यानेव हत्वानजिजीविषाम इति
स्नेहातिशयसूचकवाक्यशेषविरोधाच्च आविष्टं व्याप्तम् विषीदंतं सीदंति मम गात्राणीत्यादिना उक्तरूपं विवादं प्राप्तुं वंतम् इदं वक्ष्यमाणं वाक्यं वचनीयं उवाच मधुसूदन इति दुष्टहं-
नृत्वं न देवार्जुनं निमित्रीकृत्य त्वत्पुत्रानपि हनिष्यत्येवेति त्वया जयाशानकार्येति भावः १ अर्जुनं उद्योजयन् श्रीभगवानुवाच कुत इति कश्मलं वै क्लैव्यम् विषमे युद्धसंकटे अनार्ये-
र्भीरुभिर्जुष्टं सेवितुम् न तुत्वादशोः शूरैः न आर्यैर्जुष्टमिति वा यत्तु आर्यैरजुष्टमिति विग्रहो दर्शितः तत् अर्थेऽपि पदव्युत्क्रमदोषादुपेक्ष्यम् अत एवास्मागर्थमकीर्तिकरं च हे अर्जु-
नस्वच्छस्वभावतव नैतद्वक्तमिति भावः २ तदेवाह क्लैव्यमिति क्लैव्यं निवीर्यत्वं न च शत्रोर्म्यवस्थानुमित्युक्तं रूपं मागाः नैनं तत्त्वधिमहादेव प्रतिभटे युक्तम् अतः क्षद्रं तुच्छं हृदयक-
तमेव तव दोर्बल्यं न तु शक्तिसहायाद्यभावकृतं तत्त्यक्त्वा उत्तिष्ठ युद्धाय परंतप शत्रुतापन ३

ननु शत्रवो वा स्वभावदुष्टा वा तापनीयाः ननु बांधवाः साधवश्चेत्यर्जुन उवाच कथमिति मधुसूदनारिः सूदनेति संबोधयन् तवापि दुष्टान दुष्टानपि शत्रून् वतापयतः पूजा ह्येति दुष्टे गुरुवर्मा
 प्पद्मे णो जहीति वक्तुं मधुसूदनमिति सूचयति समानार्थकमिदं संबोधनद्वयं वक्तुः शोकेन विह्वलत्वात् नृपो नरकस्य दोषावहमित्यन्ये इषुभिरिति ताभ्यां सहवाचापि योऽहमशक्यं किमु तवा-
 णोरिति भावः ४ ननु युद्धोद्यतानां गुरुणामपि वधः श्रेयानित्याशंक्याह गुरुनिति यद्यपि तदुक्तं प्रशस्तमेव तथापि महाबलवान् अहत्वा भैक्ष्यमेव भोक्तुं श्रेयः प्रशस्ततरं एव तर्हि गुरु-
 स्यत्कादुर्योधनादीनेव दुष्टान् जहीत्याशंक्याह अर्थकामानिति धनार्थिनो गुरवोः वश्यं दुर्योधनसाहाय्यं करिष्यति तेन तद्दूषोपि प्रसक्त एवेत्यर्थः तुशब्दः पक्षांतरोपन्यासार्थः इहैव न तु प-
 रलोके भुंजीयेति संप्रश्ने हि गुरुन् अहत्वा भैक्ष्यं श्रेयः उत हत्वा भागसंपादनं श्रेय इति संप्रश्ने स्वयमेवांत्यपक्षे दूषणमाह रुधिरप्रदिग्धानिति ५ एवं तर्हि भैक्ष्यमेव तव श्रेय इत्याशंक्याह-
 न चैतदिति यद्यप्यक्षत्रियस्य भैक्ष्यमेवेष्टं तथापि नः अस्माकं क्षत्रियाणां भैक्ष्यभोगयोर्मध्ये कतरन् गरीय इति वयं न विद्यः न चूक्तं युद्धमेव गरीय इति तत्राह यदेति यदि वा वयं जयेमश-
 चून्यदिवा नोऽस्मान् शत्रव एव जयेयुः इदमपि न विद्यः अंत्यपक्षे पुनर्मरणमप्रार्थितं भैक्ष्यमेवापद्यत इति भावः ननु मायि सहाये सति तव जय एव निश्चित इत्यत आह यानेवेति

अर्जुन उवाच कथं भीष्महंसं रव्ये द्रोणं च मधुसूदन इषुभिः प्रतियोत्स्यामि पूजार्हा वरिः सूदन ४ गुरुन् अहत्वा हि महाबलवान् श्रेयो भोक्तुं
 भैक्ष्यमपीह लोके हत्वार्थकामांस्त गुरुनिहैव भुंजीय भोगान् रुधिरप्रदिग्धान् ५ न चैतद्विद्यः कतरन् नो गरीयो यद्वा जयेम यदि वा नो जयेयुः यानेव हत्वा
 न जिजीविषामस्तेऽवस्थिताः प्रसुरवे धार्तराष्ट्राः ६ कार्पण्यदोषोपहत स्वभावः पृच्छामित्वां धर्मसंमूढचेताः यच्छ्रेयः स्यान्निश्चितं ब्रूहि तन्मोक्षिष्यसे
 हंशाधिमां त्वां प्रपन्नम् ७ न हि प्रपश्यामि ममापनुद्याद्यच्छोकमुच्छोषणमिन्द्रियाणाम् अवाप्य भूमावसपत्नमृध्वां राज्यं सुराणामपि चाधिपत्यं-
 ८ संजय उवाच एवमुक्त्वा हृषीकेशं गुडाकेशः परंतप न योत्स्य इति गोविंदमुक्त्वा तूष्णीं बभूव ह ९ तमुवाच हृषीकेशः प्रहसन्निव भारत
 सेन योरुभयोर्मध्ये विषीदंतमिदं वचः १०

इष्टनाशाज्जयोऽपि पराजयरूप एवेत्यर्थः यत्तु निश्चितेऽपि भैक्ष्यश्रेयस्त्वे पुनर्युद्धभैक्ष्ययोः कतरन् श्रेय इति संशयो नोचितः अ-
 तो नः अस्माकं मध्ये कतरन् सेन्यगरीय इति प्यारव्येयमिति तदसत् धर्मसंमूढचेता इति वाक्यदोषादुक्तसंशयस्यैवोचितत्वात् सेन्यगरीयस्त्वसंशयेनैव जयसंशयो न्यथा सिद्धेऽन्य-
 तरसंशयवैयर्थ्यात् विशेष्याध्याहारदोषाच्च ६ उक्तसंशयवानेव पृच्छति कार्पण्येति कार्पण्यं दीनत्वं स्वभावः शौर्ये तेजोर्धृतिर्दाक्ष्यमित्यादिनावक्ष्यमाणालक्षणः शेषं स्पष्ट-
 म् ७ ननु ह्मद्रं हृदयदोर्बल्यंत्यक्त्वोत्तिष्ठ परंतपेति युद्धमेव श्रेय इत्युक्तं किंपुनः पृच्छसीत्यत आह न हीति बंधुनाशानिमित्तः शोको राज्यलाभेन स्वर्गाधिपत्यलाभेन वाननिव-
 र्तायिष्यत इति युद्धादन्यत्कंचित् निवृत्तिरूपं शमोपायं ब्रूहीत्याशयः अत्रार्जुनविषादव्याजेन ब्रह्मविद्याधिकारिविशेषणं भैक्ष्यचर्या इहामुत्रार्थफलभोगविरागश्च दर्शितः ८
 ९ तमिति मूढोऽप्यमूढवद्ब्रूतीति प्रहसन्निव इदं वक्ष्यमाणम् १०

६४

६४

६४

६४

६४

६४

६४

६४

६४

अर्जुनस्य देहनाशो आत्मनाशधीः स्वधर्मसुखे चाधर्मधीरिति मोहद्वयम् तत्राद्यं ब्रह्मविद्यासूत्रभूतेर्विशत्याश्लोकेरपि नीषन् श्रीभगवानुवाच अशोच्यानन्वशोचस्त्वमिति जीवापेक्षं
वावकिलेदं प्रियनेन जीवो भवति इति श्रुतेः देहाद्युपाधिनाशोऽप्याकाशवन्नाशरहितत्वेन अशोचनीयान् भीष्मादीनन्वशोचः कथमेतेशुरवो मया हन्तव्याः कथं वानैर्विना हं जीविष्यामी
ति शोकं कृतवानसि एवं मूढोऽपि त्वं प्रज्ञावादान् प्रज्ञावतां देहादन्यमात्मानं जानतां वादान् शब्दान् नरके नियतं वासः पतंति पितरो ह्येषामित्यादीन् भाषसे परम् न तु प्रज्ञावानसि तत्र हे
सुः गतासूनि तिगतासून् गतप्राणान् देहान् नातु शोचंति प्रत्युत निर्हरत्येव एतेन प्राण इव इष्टो न तु देहः तथा च श्रुतिः प्राणो ह पिता प्राणो माता प्राण आचार्य इत्यादिः अत एव स प्राणा
नेतान् अवगणयन्तं नरं पित्रादिहन्ता त्वमसि धिक्त्वमिति वदन्ति उत्तमान् प्राणान् दहन्तमपि नैवं वदंतीति लोकवेदप्रसिद्धिः तस्मात् आत्मा देहादन्यः चेत्तत्त्वात् व्यतिरेकेण घटवत् देहो-
नचेतनः दृश्यत्वात् घटवत् यदि देहश्चेतनः स्यात् मृतेऽपि तत्र चैतन्यमुपलभ्येत तस्माद्देहनाशो नात्मनाशमन्वानो मूर्ख एवासीत्यर्थः यत्तु प्रज्ञानां पण्डितानां अवादान् वक्तुमयो-
न्यान् भाषसे इति तार्किकव्याख्यानं तत् अर्हार्थे घञो दुर्लभत्वात् विशेष्याध्याहारसापेक्षत्वाच्चोपेक्ष्यम् ११ न तु देहादन्योऽपि देहनाशेन नश्यतां कोशकार इव कोशनाशेनेति
ब्राह्मणत्वे वाहमिति त्वमहमिमे च सर्वे अनाद्यो नन्ताश्च स्म इत्यर्थः जातुकदाचित् अहं न आसमिति न अपि तु आसमेव तथा त्वमपि नासीरिति न अपि तु नासीरेव इमे जनाधि-
पाः राजान इत्यपलक्षणं सर्वस्य जंतुजातस्य नासन्निति न अपि तु नासन्नेवेति योजना अनादित्वादनन्ताश्चेत्याह नचेति न भविष्यामिति नैव किंतु सर्वे भविष्याम एव न तु देहस्या

श्रीभगवानुवाच अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे गतासून् गतासून् च नातु शोचंति पण्डिताः ११ न त्वेवाहं जातु नासं न त्वं नेमे-
जनाधिपाः न चैव न भविष्यामः सर्वे वयमतः परम् १२

नास्मत्वेकथं तत्पीडयायं पीडयत इति चेत् यक्षवत्तदभिमानमात्रादिति ब्रूमः यदा हि यक्षः परशुरिरेषि
शतितदा तत्पीडया देहपतिर्न बाध्यते तस्य तदानीं देहाभिमानाभावात् यक्षस्तु बाध्यतेऽभिमानसत्त्वादिति लोके प्रसिद्धम् किंच प्राचीनकर्मव्यतिरेकेण जीवनं नोपपद्यते-
कृतहानाकृताभ्यागमप्रसंगात् वृक्षादिष्वपि प्राक् कर्मास्तीत्यनुमेयं स्थावरजीविका प्राक् कर्मपूर्विका जीविकात्वात् पाकादिक्रिया पूर्वकास्मदादिजीविकावत् अपि च क्रियावैचि-
व्यात्कार्यवैचित्र्यं दृष्टं घटशरावोदंचनादिषु तद्दिहापि सरवदुःखादिवैचित्र्यं प्राक् कर्मवैचित्र्यादनुमेयम् तथा सद्योजानस्य गोवत्सस्य स्तनपानादौ प्रवृत्तिः जंतुमाभस्य
मरणान्नासश्च प्राग्भवीयानुभवजनितसंस्कारजन्यो भोजनादिप्रवृत्तिचौरत्रासादिवदित्यतोऽस्ति प्राचीनकर्म अपि च कौलिकं शास्त्रप्रसिद्धमेतत् यथा देवदत्तः स्व-
शरीरे कंटकवेधेन खिद्यते एवं शत्रुकृतायां देवदत्तप्रतिमायां कंटकेन विलयायां देवदत्तो न व्यथते तत्र व्यथाहेतुर्नोत्तरं यातु वैषम्यं नापि बाह्यं कंटकवेधादिकिंतु केवलं प्राक्-
र्ममात्रम् एवं च बीजांकुरन्यायेन कर्मतज्जन्यसंस्कारपरंपरयानादिः संसारइति न देहनाशो आत्मनाशो स्तीति न भीष्मादयः शोचनीयाः अत्र पूर्वस्मिन् श्लोके आत्मनो
देहादन्यत्वमुक्तम् गतासून् देहानिति विशेषणेन अत्र तु सूक्ष्मशरीरविशिष्टस्यात्मनो व्यवहारदृष्ट्या नित्यत्वं साधितमिति भेदः १२

श्रीरामोजयति

५

५

५

५

५

५

५

५

यद्यप्येवं तथापीष्टदेहवियोगजः शोको भवत्येवेत्याशंक्याह देहिन इति देहोऽस्थूलसूक्ष्मो विद्येते अस्य सदेही चिदात्मा तस्य यथा स्मिन्स्थूलशरीरे कोमाराद्यवस्था सदेहभेदेऽपि एक ए
वाहंबालासमिदानीं वृद्धोऽस्मात्प्रत्यभिज्ञानादेक्यम् बालादिशरीरेभ्योन्यत्वं व्यावृत्तेभ्यो नुवृत्तं भिन्नकुसुमेभ्यः सूत्रमिवेति न्यायात् एवं देहांतरप्राप्तिरपि स्थूलाशरीरादभ्येषां
लिङ्गशरीराणां सूक्ष्माणां स्थूलशरीरास्तु कारिणां प्राप्तिः अयमर्थः यथा एकमपि स्थूलशरीरं कोमाराद्यवस्थाभेदादनेकरूपं एवं नित्यमपि लिङ्गशरीरं प्राणिकर्मभेदान् सारनरतिर्यगा
द्यवस्थाभेदादनेकं भवति ततश्चोक्तन्यायेन स्थूलादिवसूक्ष्मादपिशरीरादात्मा विविक्त एव एवं च शोकादिधर्मिणो लिङ्गादपि विभिन्नस्य तद्वद्वियोगजः शोकोऽपि न युक्तः अतएव तत्र त-
स्मिन् विषये धारो न मुह्यति अभिमानिको शोकमोहो देहद्वयाभिमानत्यागात् धारं न बाधेते अतस्त्वमपि धीरो भवेति भावः पूर्वश्लोकयोर्गतांस्मृतिं वयमिति च बहुवचनं उपाधिभेदाभिप्रा-
यं अत्र तु देहिन इत्येकवचनं उपधेयं चिदात्मैक्याभिप्रायमिति ज्ञेयम् तथा च श्रुतिरेकस्यात्मनो उपाधिकं भेदमाह यथा स्वयं ज्योतिरात्मा विवस्वानपौ भिन्ना बहुधेको नुगच्छन् उपाधिना क्रियते-
भेदरूपो देवः क्षेत्रेष्वेव मजौ यमात्मैति क्षेत्रेषु चक्ष्यमाणलक्षणेषु स्थूलसूक्ष्मदेहद्वयात्मकेषु एको देवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतान्तरात्मैति एकत्वाच्च विभुत्वमप्यस्य सिद्धं तेन दे-
हादीनामनित्यानामविभूतानां च पराभिमतमात्मत्वं प्रत्यारब्ध्या तं वेदितव्यं १३ ननु आत्मनो लिङ्गशरीरादन्यत्वेऽपि अहं दुःखीत्याद्यनुभवाद् दुःखादिधर्माश्च यत्वंदुर्वारं ततश्च भीष्मादिबन्धुवर्गनाशो
दुःखित्वं दुर्निवारं उपाधिश्च मूलप्रकृतेर्यापिका वामात्रारूप इति तत्सत्त्वे

देहिनोऽस्मिन्यथा देहे कोमारयौवनं जरा तथा देहांतरं प्राप्तिर्धरस्तथ न मुह्यति १३ मात्रास्पर्शास्तु कौंतेय शीतोष्णस्रवदुःखदाः आगमायायिनो नि-
त्यास्तां स्तितिस्तस्वभारत १४

सति दुःखसंबन्धो भवत्येवेत्याशंक्याह मात्रास्पर्शा इति मीयंते विषया आभिस्ता मात्रा इन्द्रियवृत्तयः यद्वा दशप्रज्ञामात्राः वागादयः दशभूतमात्राः ना-
मादयः कौपीनकिप्रसिद्धा इन्द्रियविषयरूपाः ग्राह्याः तासां स्पर्शाप्ररस्परं विषयविषयिभावेन संबन्ध इति व्याख्येयं यद्वा मात्राप्रमात्रासहस्पर्शाः विषयेन्द्रियसंबन्धाः स्पर्शशब्दस्य तद्वाचित्वं स्प-
र्शान्कृत्वा बहिर्बाह्या नित्यब्रह्म तत्र स्पर्शपदेन तद्वतोऽविषयेन्द्रियोरपि लाभः तेन प्रमातुः प्रमाणद्वारा प्रमेयेन सह संबन्धाः सर्वशीतोष्णादिवदागमायायिनः उत्पत्तिविनाशशीला अ-
तएवानित्याश्च तद्देवस्वरवदुःखदाश्च अतस्मान्न तितिस्तस्वसहस्रहेकौंतेयभारतेत्यक्तमवश्यत्वेन धीरत्वमस्य सूचयति प्रमातृत्वादिरनर्थो हि सति समाधिग्रहवशादिधर्मावाज्जाग्रत्स्वमा-
दोभावाच्च कादाचित्कतया आत्मानि प्रतीयमानोऽपि रज्जूरगादिवन्मिथ्याभूतः सन्नतद्वर्मत्वं भजते यद्विषयाभेदेन कदाचिद्वा तिकदाचिन्न तत्राध्यस्तं रज्ज्वा मिव सर्वः प्रमात्रादिश्च प्रतीची प्रत्य-
गभेदेन कदाचिद्वा तिकतो मिथ्येति निश्चितं तेन प्रतीचिप्रमातृसंबन्ध एव नास्ति सत्यमिथ्यावस्तुनोर्वास्तवसंबन्धायोगात् प्रमातृधर्माणां दुःखादीनां तु प्रतीचीसंबन्धो दूरावेत एव कथं तद्वात्मानि
दुःखित्वप्रत्ययः तत्तदुपाधितादात्माध्यासादिति ब्रूमः अतएव जाग्रतिदृष्टदुःखं स्वप्ने नावर्तते स्वप्नदृष्टं वा जाग्रति न दृश्यते तथा च श्रुतिः स यन्न वपश्यति पुण्यं च पापं चानन्वागतस्तेन भवत्यसंमो-
हयं पुर इति कामः संकत्यो विचिक्षेत्स्यादिश्रुतिरेतत्सर्वमन एवेति अभेदानेर्देशात्कामादिसर्वविकारोपादानत्वं मनस एवाह तस्मात्स्वप्न इवात्मनि दुःखित्वप्रतीतिर्भौतिरेवेति इष्टवियोगजनि

तितिक्षाफलं प्रत्यक्षमेवेत्याह यंहीति एतेमात्रास्पर्शाः प्राक्कृत्याख्यातरीत्याविविधा अपि ये जाग्रति स्वमेसं प्रज्ञानसमाधौवानव्यथयंति स्वास्थ्यं प्रच्यावयंति पुरुषं पूर्णं अष्टास्रवसतीति पुरुषस्त्वं पुरश्चकर्मैन्द्रियाणिरखतुपंचनथापराणि ज्ञानेन्द्रियाणि मन आदि चतुष्टयं च प्राणादिपंचकमथोविद्यदादिकंच कामश्च कर्मचतमः पुनरष्टमी प्रतिप्रसिद्धाः यद्वास्थूलसूक्ष्मोपाधिमध्ये एव इतरासां अंतर्भावात् अत्र पूरितिनम एव ग्राह्यं तेन कारणोपाधेरपि आत्मनो विविक्तत्वं दर्शितं पुरुषवर्षभेति त्वमप्येतदनुभावितुं योग्योसि सर्वपुरुषश्रेष्ठत्वादिति सूचयति उपाधि त्रयत्यागादेव समेदुःस्वस्वरवेयस्य तम् न हि समाधिस्थस्य स्वरवायदुःस्वायवाशीतोष्णास्पशौ भवत इति युक्तं मस्य समदुःस्वस्वरवत्वं धीरंध्यायिनं योगिनं न व्यथयंति सोमृतत्वाय मोक्षाय कल्पते योग्यो भवति १५ ननु सति समाध्यादौ त्यक्तोपाधेरात्मनः समदुःस्वस्वरवत्वेऽपि सोपाधिकदशायांतसायः पिंडस्य दग्धत्वमिव तस्य दुःखित्वं दुर्वारम् उपाधिश्च मूलप्रकृतेर्व्यापिकायामात्रारूप इति तत्सत्त्वे सति न निर्मूलोच्छेदमर्हत्यतः सोमृतत्वाय कल्पत इत्यनुपपन्नमित्याशंक्याह नासत इति प्रमात्रादेरागमापाधित्वेन कादाचित्कत्वात् रज्जूरगादिवत् असतः भावः सत्ताकालत्रयेऽपि नास्ति अयमर्थः प्रमात्रादिमूलाज्ञानेन चिदात्मनिकल्पितः मूलाज्ञानस्य चात्मज्ञानेन निवृत्तौ कारणाभावान्न पुनः प्रमात्राद्यद्बोक्तीति निश्चय्य ह ममृतत्वं ज्ञानात्सिध्यतीति न च प्रतीतिमात्रात्प्रमात्रादेर्मिथ्यात्वोपगमे आत्मनोऽपि सुत्यादावप्रतीयमानत्वाविशेषान्मिथ्यात्वमस्तु उभयोर्वासत्यत्वमस्तु इत्याशंक्याह नाभावो विद्यते सत इति सदस्त्वनः अभावोऽसत्त्वं कदाचिदपि न विद्यते सत्तु स्यादावपि अनुभूतयोः स्वरवाज्ञानयोः स्वरवमहमस्वाप्सं न किंचिदवेदिषामिति-

यं हि न व्यथयंत्येते पुरुषं पुरुषवर्षभ समदुःस्वस्वरवंधीरं सोमृतत्वाय कल्पते १५ नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः उभयोरपि दृष्टोऽतस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभिः १६

उत्थाने परामर्शदर्शनात् सदनुभवमंतरेण तयोः परामर्शसंभवात् अतः सतो सत्त्वं नास्ति श्रुतिरपि सति केवल्ययोर्मात्राद्यभावं दृशो नित्यत्वं चाह यद्वैतन्न पश्यति पश्यन्नेतन्न पश्यति न हि द्रष्टुं दृष्टेर्विपरिलोपो विद्यते विनाशित्वान्न तु न द्वितीयमस्ति ततो न्यादिभक्तं यत्पश्येदिति यदि मात्रादिः सत्यस्तर्हि सतोऽर्थस्य सत्त्वादावदर्शनं सान्निध्याभावाद्वा द्रष्टुं दृष्टोपादावक्तव्यं नाद्यः आत्मनि दृष्टनष्टस्वभावस्यान्यत्र सद्भावकल्पनायोगात् नात्यः उदाहृतया श्रुत्येव तन्निषेधात् तस्मात् उभयोरपि सत्यत्वेन मिथ्यात्वेन वा सास्यं दुर्वचनं ननु सत आकाशादेः किंचिदपि देशकाले चाभावो यद्यपि नास्ति तथापि सत एव परमाणोर्देशांतरे भावोऽस्ति प्रागसतोऽपि घटादेर्भावश्च दृष्टः तत्त्वमुच्यते नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सत इत्याशंक्य विदुदनुभवेन निरस्यति उभयोरपीति अंतोयाथात्म्यं यथास्वप्ने न भः कुंभ रज्जूरगादयो नित्यत्वानित्यात्मसत्यत्वादिधर्मोपेततयानिश्चिता अपि प्रबोधे बाध्यं तेन ह्यजाग्रदृष्टा अपि तेन ह्यज्ञानेन बाध्यंते ननु जाग्रद्भासनावशात्स्वामनभ आदौ नित्यत्वादिनिश्चयो भवम इति चेत् अनादिकालप्रवृत्त प्राक् भवीयसंस्कारवशाज्जाग्रन्नभ आदावपि स भवम एवेतु तुल्यं ननु स्वरूपं सदेव रजतादिकं शक्त्यादावध्यस्य तेन त्वसत् शशशृंगादिकं गगनादिकं तु त्वद्वात्या स्वरूपेण असदपि कथमात्मन्यध्यास्यत इति चेत् न अध्यासे हि पूर्वानुभवमात्रमपेक्ष्य तेन त्वनुभूतस्य स्वरूपेण सत्वमपि दर्पणप्रतिबिंबिते गगनेऽपि नेत्याध्यासदर्शनात् न च गगने नैत्यं स्वरूपेण सत्यमस्ति अथ चान्यत्राध्यस्य ते तस्मात् भवमपरंपरायाः संभवात् स्वप्नदृष्टाभिरिवारम्भाभिरदृष्टमपि सदसतो रीत्यात्म्यं प्रबुद्धेर्द्रष्टुं शक्यमेव तथा च श्रुतयः नेह नानास्ति किंचन आस्तीत्येवोपलब्धव्यः अतो न्यदा र्त्तमित्याद्याः

अनात्मनोऽसत्त्वं आत्मनश्च सत्त्वं प्रतिपादयंति एवं सतो ज्ञानेनासतो बाधात् केवल्यं सिध्यतीति भावः १६ ७

यस्याभावो नास्ति तस्य सतः सत्त्वे किं मानमित्याशंक्याह अविनाशीति तच्छब्देन प्रकृतं सत् परामृश्यते येन सता इदं सर्वं विद्यदादित तं व्यासं घटः सत्पटः सन्नितिसर्वस्य सदभेदानुभवात् यथा घटो मृत् शसवो मृदिति घटादीनां मृदभेदानुभवान् मृदुपादानकत्वं तद्वत्सर्वस्यापि सदुपादानकत्वं बोध्यम् ननु मृदत्सदपि किं विकारवद्भवतीत्याशंक्याह अविनाशीति तत्सदविनाशिविद्धि अयमर्थः पूर्वावस्थापरित्यागोऽविनाशः मृद्विपिंडाकारतां त्यक्त्वा घटी भवति अतः सा विनाशशीला विकारधाराश्च यत्वात् ब्रह्म तु न तथा किं तर्हि रज्जुवत्स्वयमविनश्यदेव कार्यकारणं भवति स्वकीये च सत्ता स्फुरणे कार्यैः पयति अतोऽविनाशि तथा च श्रुतयः अजायमानो बहुधा विजायते जात एव न जायते को न्वेन जनयेत्पुनः अजायमानः जन्मारब्धविकारमलभमानोऽपि जायते विद्यदादिरूपेणा विर्भवति तथा लोकदृष्ट्या जातो घटादिः परमार्थदृष्ट्या न जायते परिणामस्युपादानस्याभावात् मृदादेस्तत्त्वात्प्रमृदादिवत्तच्छत्वात् अत एव घटादिको नु जनयेन्न कोऽपि कुतस्तर्हि भासत इति चेत् रज्जूरगादिवदिति दत्तो न रमेतत् तथा प्राणा वै सत्यं ते पामेष सत्यम् तस्य भासा सर्वमिदं विभातीति सतः सत्यत्वेन प्राणोपलक्षितस्य प्रपंचस्य सत्यत्वं सतो भानमेव प्रपंचस्य भानमिति तथा च प्रपंचगते सत्ता स्फूर्तिः सतः सत्त्वे प्रमाणमित्यर्थः श्रुतिश्च अन्नेन सोम्य शंगेनापो मूलमन्विच्छ अद्भिः सोम्य शंगेन तेजो मूलमन्विच्छ तेजसा सोम्य शंगेन सन्मूलमन्विच्छ सन्मूलाः सोम्येमाः प्रजाः सदायतनाः सत्यतिष्ठा इति सतो जगदुपादानत्वं कार्यलिङ्गे-

अविनाशितु तद्विधियेन सर्वमिदं ततम् विनाशमव्ययस्यास्य न कश्चित्कर्तुमर्हति १७ अतर्व-
तदमेदेहानित्यस्योक्ताः शरीरिणः अनाशिनोऽप्रमेयस्य तस्माद्यद्वास्वभारत १८ १९ २०

न दृढयति सतो विनाशित्वं च विनाशहेत्वभावादित्याह विनाशमिति न व्येति नापक्षीय तदित्यव्ययं एतेन सर्वविकारभूतस्य विनाशो नास्तीत्यर्थः अपक्षयो हि जन्मादिविकारवत् एव भवतीति स एवात्र सर्वविकारोपलक्षणतया बोध्यः न कश्चिदित्यनेन तदन्यस्य विनाशहेतोर्भावो दर्शितः द्वितीयाद्देभ्यं भवतीति श्रुतेः १७ एवं सत आत्मानो नित्यत्वं असतो देहादेरनित्यत्वं चोक्तमुपसंहरन् एनं युद्धाभिमुखं करोति अतर्वत इति यद्यपि नासतो विद्यते भाव इति असतो देहानां कालत्रयेऽपि सत्त्वं नास्तीति परमार्थदृष्ट्या उक्तं तथापि तां दृष्टिं प्रतिपद्यमानस्य नकारादिभयमलुरुध्यमानस्य व्यवहाराभिप्रायेण नित्यानित्यविभागमभिप्रेक्ष्य देहानां मतवत्त्वमुच्यत इति तदोषः नित्यत्वं कालापरिच्छेद्यत्वं तच्च व्यवहारेण भसोऽप्यस्तीत्यत उक्तं अनाशिन इति नाशोऽदर्शनं तद्वा न हि आकाशः न भ आत्मानि लीयत इति स्मृतेः अयं तु न तथेत्यनाशी सर्वदेव प्रकाशमान इत्यर्थः एतदपि न घटादिवद्दृश्यत्वेनेत्याह अप्रमेयस्येति तथा च श्रुतिरात्मन अप्रमेयत्वमाह एतदप्रमयं ध्रुवमिति अप्रमयमित्यस्या अप्रमेयमित्यर्थः एतच्चात्मनि प्रमाणा प्रस रात्तेयं तथा च श्रुतिः येनेदं सर्वं विजानाति तं केन विजानीयादित्ता ना रमरे केन विजानीयादिति प्रसिद्धस्त्वस्य प्रत्यगात्मत्वादेव यत्साक्षादपरोक्षा द्रष्टव्य आत्मा सर्वान्तर इति श्रुतेः उक्तं च प्रमाणमप्रमाणं च प्रमाभासरूपेणैव च यत्प्रसादात्प्रसिध्यति तदसंभावना कुत इति तस्माद्युध्यस्वभारत भीष्मादिदेहानां मिथ्यात्वाद नित्यत्वाच्च स्वयमेव नष्टप्रायतया हननान्निवृत्त्या त्वया स्वधर्मो न नाशनीय इति भावः १८ १९ २०

ननु नासतो विद्यते भाव इति न्यायेनासतो मात्रादेर्मिथ्यात्वेन निःस्वरूपत्वाकर्तृत्वं न संभवति अतः सत एव कर्तृत्वं बंधमोक्षभाक्त्वं च वाच्यं अन्यथा नः करणे बंध आत्मनश्च मोक्ष इ-
 तितयोर्वैयधिकरण्यस्यात् तथा येन सर्वमिदं तत्तमिति सतो देहाद्युपादानत्वं चोक्तं तथा च हननक्रियां प्रत्येकस्यैव कर्तृत्वं कर्मत्वं चापत्तितत्तत्र विरुद्धं स्वात्मनि व्यापारायोगात् न हि व-
 द्विर्वा द्वे देहनीतियुक्तमित्याशंक्याह एनमिति यश्च तार्किकादिरेनमात्मानं हंतारं हननक्रियायाः कर्तारं मन्यते यश्च चार्वाकादिरेनं हंतं हननक्रियायाः कर्मभूतं मन्यते तावुभावपिन-
 जानीत आत्मतत्त्वमिति शेषः यस्मात् नायं हंतिनहन्यते न हि यः कर्ता स आत्मा नापि देह आत्मा तयोः प्रागेवानात्मत्वावधारणात् अयं भावः यथाऽयः पिंडे बद्धि संबंधादेव दग्धत्वं न
 तु स्वतः एवं मात्राद्युदयसमनियतं कर्तृत्वं मात्रादिधर्म एव नात्मनः आत्मनितु कर्तृत्वं प्रतीतिर्मात्रादिसंबंधादेव अतो मात्रादिविशिष्टस्यैव बंधो न केवल्यस्य मोक्षश्च मात्रादिविद्यो-
 ग एवेति न बंधमोक्षयोर्वैयधिकरण्यं न च मात्रादेर्निस्वरूपत्वमस्ति सत्त्वा सत्त्वाभ्यामवर्चनीयस्य व्यवहारयोग्यस्य ब्रह्मज्ञानैकबाध्यस्य स्वप्रमाया गंधर्वनगरादितुल्यस्य न

य एनं वेति हंतारं यश्चेनं मन्यते हतम् उभौ तौ न विजानीतो नायं हंतिनहन्यते १९

त्वरूपस्याभ्युपगमात् तस्मान्न कर्तृत्वमात्मधर्मः यथोक्तं आत्मा कर्त्रादिरूपश्चेन्माकांक्षीस्तर्हि मुक्तताम् न हि स्वभावोभावानां व्यावर्त्तेनोप्यवद्वैरिति किंच कर्तृत्वं रागद्वेषा
 द्विविकारवत् एव संभवति तद्वांश्च दुःखीति आत्मनोऽनुभूयमानं साक्षित्वं बाध्यते यथोक्तं न तस्याद्विक्रियां दुःखी साक्षिताकाविकारिणः धीविक्रिया सहस्राणां साक्ष्यमोक्षमविक्रि-
 य इति न च सतो देहाद्युपादानत्वेन हननक्रिया कर्मत्वं संभवति विवर्तधादाभ्युपगमात् न तदध्यस्तस्य धर्मैरधिष्ठाने विकारो दृश्यते यथोक्तं भाष्ये यत्र यत्र यदध्यस्तं स तत्त्वं तैमिरगुणो-
 न दोषेण वा अणुमात्रेणापि न संबध्यत इति विवृतं चेत्तद्दृष्टेः न हि भूमिरूपरवती मृगतृजलवाहिनी सरितमुद्रहति मृगवारिपूरपरिपूरवती न नदी तथोपरमुवं स्पृशतीति एतेन क-
 र्तृत्वकर्मत्वयोरनात्मधर्मत्वाद्नात्मनश्चानेकरूपत्वादेकत्रात्मनितदुभयविरोधोद्भावनमपि निरस्तं वेदितव्यं एवं चार्वाकतार्किकाभिमतो देहात्मा कर्त्रात्मा वा दोहंता चेन्न मन्यते हंतं हत-
 श्चेन्न मन्यते हतं उभौ तौ न विजानीतो नायं हंतिनहन्यत इति काठकोक्तेन मात्रेण पूर्वार्धे पाठभेदात् पठितेन परिहृतो वेदितव्यो १९

नायं हंति न हन्यत इत्युक्तं तत्र न हन्यत इत्येतदुपपादयति तत्र तेनैव द्वितीयेन मंत्रेण न जायत इति अयं आत्मा कदाचित् न जायते अभिनवो नोत्पद्यते न वा म्रियते निरन्वयोन नश्यति
 तार्किकाभिमतघटवत् तत्र क्रमेण हेतुद्वयं अजो नित्य इति अजत्वान्न जायते नित्यत्वाच्च न वाम्रियत इत्यर्थः अस्तु तर्हि क्षणिकविज्ञानधारारूपः तस्य विज्ञानवादिभिः अज-
 त्वनित्यत्वाभ्युपगमादित्याशंक्याह भूत्वा भवितावानभूय इति अयं भूत्वा भूयो भविता न भूयो सकृत् भूत्वा भवितेति भवनक्रियाद्वयस्य त्वप्रत्ययोक्तं समानकर्तृत्वं धारैक्या
 भिप्रायेण भूत्वेव भविताननुभूत्वा स्थित्वा विनश्येत् तार्किकाणां हि विज्ञानोत्पत्तिस्थितिनाशक्षणावस्थापित्वात् विज्ञानावस्थायि विज्ञानवादिनां तु पूर्वस्यानाशक्षणा एवो-
 न्नरस्योत्पत्तिक्षणाः स एतस्य स्थितिक्षणाश्चेति क्षणिकत्वात् विज्ञानानां भवनक्रियाद्वयस्याव्यवधानाद्भूत्वा भवि- तेत्युक्तं तादृशोपयनयनः शाश्वतः शाश्वदेकरूपः यो
 हं बाल्येऽपि तु रावभूवं सोऽहं स्थाविरे प्रणम्य ननु भवामीति बाल्यस्थाविरयोरात्मैक्यप्रत्यभिज्ञानात् न च सोऽहं स्थात्यत्यभिज्ञानं सादृश्यग्रहीतुः स्थिरस्याभावात् यद्वा जन्म
 मरणहीनोऽपि धर्मांतरविशिष्टः पूर्वं भूत्वा पुनर्जन्मांतरविशिष्टो भविता इत्यपि न भूत्वेव भवितानत्वभूत्वेति योजना आर्हता हि शरीरपरिमाणमात्मानमभ्युपगच्छंती

न जायते म्रियते वा कदाचिन्नायं भूत्वा भवितावानभूयः अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे २०

नित्यस्यैकस्यैवात्मनः क्रमेण व्युत्क्रमेण वामशकमनुजमतं गजशरीरप्राप्तौ परिमाणभेदं मन्यमानाः भूतस्यैवात्मनो विशेषणी भूतपरिमाणभवनादौ पचारिकं भवनम-
 भ्युपगच्छंति तदपि न शाश्वतत्वादेव उपचयापचयवतो मध्यमपरिमाणस्य वस्तुनो नित्यत्वायोगात् अनेनैव सुखदुःखादिधर्मांतरोत्पत्त्यात्मनो भात्वं भूत्वा भवनं प्रत्या-
 ग्येयं न हि दुःखादिधर्मिणः स्वनाशमंतरेण आत्यंतिकदुःखोच्छेदः संभवति घटादौ यावद्रूपनाशदर्शनात् न च जत्वं नित्यत्वं शाश्वतत्वं चाकाशोपस्थितं अत आह पुरा-
 ण इति पुरा विद्यदादि सृष्टेः प्रागपि न व एव एतेन अपक्षयादिधर्मे राहित्यान्मुख्यमजत्वादिकं आत्मन एव विद्यदादेस्तु सुखं तदिति दर्शितं अत एव शरीरे हन्यमाने न ह-
 न्यते भाष्ये तु वा शब्दश्चार्थे न जायते म्रियते चेत्यर्थः तत्रोपपत्तिः अयं भूत्वा अभूत्वा अनुत्पद्य न भविता घटादिव दतो न जायते अथवानभः पूर्वान्वयित्वं न जायते न
 वाम्रियत इति यतो भूत्वा अभविता घटवदिनाशिनः अतो न म्रियत इति शाश्वतः पुराण इत्येताभ्यामपचयोपचयो निषिध्यते इति न हन्यते न विपरिणम्यत इति च-
 आख्यानं केचिदेवमाहुः न जायते म्रियत इति प्रतिज्ञा कदाचिदित्यादिना तस्या उपपादनं अज इत्यादिरूपसंहार इति २०

नायं हंतीत्येतदुपपादयति वेदेति विनष्टुं अदर्शनं गंतुं शीलमस्येति विनाशिरञ्जुरगतुल्यमुपाधि त्रयं स्थूलसूक्ष्मकारणशरीरारब्धं ततो न्ये अविनाशिनं अतएव नित्यं
नाशहीनं तत्र हेतुः अजं जन्मवान् हि अनित्यः अयं तु अजत्वान्नित्यश्चेत्यर्थः ननु विनाशिनः स्वकार्यापेक्षया अन्यत्वमजत्वं नित्यत्वं च सारव्याभिमतप्रधाने-
तार्किकाभिमतं न भवति अत उक्तं अव्ययमिति नव्येति पूर्वावस्थां त्यजतीत्यव्ययमपरिणामिप्रधानं तु च लं गुणवृत्तिमिति न्यायेन गुणसांभवावस्थायाम-
पि परिणाममात्रमेव सर्वदा स्तीति तेषामभ्युपगमात् आकाशस्यापि तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूत इति उत्पत्तिश्च वणादजत्वाभावादेव नाव्ययत्वं तादृशं आत्मानं
यो वेद अपरोक्षीकरोति स पुमान् कथं केन प्रकारेण कमन्यं घातयति हननक्रियायां प्रवर्तयति कं वा हंति न केनचित्प्रकारेण कमपि घातयति न वा हंतीत्यर्थः हेतुभावात्
तथा हि श्रुतिर्विद्यावस्थायां सर्वकारकव्यापारं निषेधति यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत् न केन पश्येदित्यादिः अविद्यावस्थायामेव च सर्वकारकव्यवहारं दर्शयति यत्र हि द्वे-
तमिव भवति तदितर इतरं पश्यतीत्यादि एतेन सर्वकारकोपमर्दिन्याविद्यायाः सर्वकारकसापेक्षैः कर्मभिः सह समुच्चयोनिरस्तः परस्परविरुद्धस्वभावत्वेन शीतो-
ष्णयोरिव द्वयोरेककार्यकारित्वस्य रथाश्वन्यायेनासंभवादित्यन्यत्र विस्तारः मादृशानां ज्ञानिनां व्युत्थानकाले विद्यालेशानुवृत्त्या घातयितृत्वादेः प्रसक्तापि विद्यया तस्य

वेदाविनाशिनं नित्यं य एनमजमव्ययं कथं स पुरुषः पार्थ कं घातयति हंतिकं २१ वासांसि जीर्णानि यथाविहाय नवानि गृह्णाति नरो पराणि तथा श-
रीराणि विहाय जीर्णान्यन्यानि संयाति नवानि देही २२ नैनं छिंदंति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः न चैनं क्लेदयन्त्यापो न शोषयति मारुतः २३

बाधितत्वादागाभिकर्मणामश्लेषाच्च न दोषः तथा च वक्ष्यते हत्वापि स इमान् लोकान् न ह्नेति न निवध्यते इति २१ ननु ब्राह्मणो यजेत जातपुत्रः कृष्णकेशोऽग्नीनादधीते
आत्मानं वयोवर्णादिविशेषणवंतमेवाधिकृत्य कर्मविधयः प्रवर्तन्ते तेन नीलाहुत्यलमिव देहादन्य आत्मा वधारयितुं न शक्यत इत्याशंक्याह वासांसीति दंडी प्रेषान-
न्वाहेति दंडस्य विशेषणत्वेऽपि न प्रेषानुव स्वरूपांतर्गतत्वं एवं ब्राह्मणत्वादे रपि न स्वर्गकामरूपांतर्गतत्वमिति वस्त्वदेव दत्तयोरिव जडजडयोर्देहात्मनोरत्यंत विलक्ष-
णत्वमस्तीति वस्त्वगेन देवदत्तनाशमन्वानस्येव तद्देहनाशादात्मनाशमन्वानस्यात्यंतमौद्विग्यस्पृष्टमिति भावः स्पष्टार्थश्च श्लोकः २२ कीदृशोसौ देहीत्यत आह
नैनमिति एनं शस्त्राणि न छिंदंति न देहाकुर्वन्ति अस्थूलत्वात् तर्हि पार्थिवपरमाणुवत्याकजरूपाद्याश्रयो भविष्यतीत्याशंक्याह नैनं दहति पावक इति अचणुत्वा-
त् आपश्चैनं न क्लेदयन्ति अस्पर्शत्वात् स्पर्शवद्दिद्रव्यमद्भिर्द्राद्र्द्राकर्तव्यं न त्वस्पर्शं न शोषयति मारुतः अस्नेहत्वात् एतेन अस्थूलमनणु अशब्दमस्पर्शमरूपम-
व्ययं तथारसं नित्यमगंधवच्च यदिति श्रुतिप्रसिद्धानामदीर्घत्वाशब्दत्वादीनामपि संग्रहो ज्ञेयः २३

कुतो हेतोरस्य शास्त्रादीनि छेदादीन् कुर्वतीत्याशंक्य तस्य छेदाद्ययोग्यत्वादित्याह अच्छेद्योयमिति अत्राच्छेद्यत्वादो पूर्वोक्तान्येव अस्थूलत्वादीनिकारणानि ज्ञेयानि
 एवमच्छेद्यत्वादिना स्थूलादिनभाव रूपान् गुणानुक्ताभाव रूपान् गुणानाह नित्य इति सर्वैर्विशेषणैरखंडैरसम्यैव वस्तुनो लक्ष्यत्वा न्नित्यत्वादिभिरुत्पाद्यत्वादि
 केनिराक्रियते यतो नित्य अतो षट्पदनुत्पाद्यः यतः सर्वगतः अतो ग्रामवदप्राप्यः यतः स्थाणुः पूर्वरूपापरित्यागेन स्थिरस्वभावः अतः क्षीरादिवदविकार्यः अचलः य
 थादर्पणः स्वतः स्वाच्छादं प्रच्युतोऽपि मलरूपेणावरणेन स्वाच्छात्मा व्याप्यते एवं स्वयं स्थाणुरपि अन्यसंयोगाच्चाचल्यमश्रुवीत सच दोषापकर्षणलक्षणं संस्कारमपेक्षते
 अयंतु अचलत्वान्न तथा एवं च उत्पत्त्यापि विकृति संस्कृतिरूपं चतुर्विधं क्रियाफलमात्मनि संभवतीत्युक्तं तत्र हेतुः सनातन इति सनादित्यव्यं नैरंतर्यं तच्च देशतः का
 लतो वस्तुतश्च परिच्छेदराहित्यं परमते परमाणूनां कालतः परिच्छेदाभावेऽपि देशपरिच्छेदोक्ति आकाशस्य तदुभयाभावेऽपि वस्तुतः परिच्छेदोक्ति सोऽपि त्रिविधः सजाती
 यविजातीयस्वगतभेदरूपः यथा वृक्षस्य स्वगतभेदः पत्रपुष्पफलादितः वृक्षांतरात्सजातीयो विजातीयः शिलादितः ततश्च सनातनैरंतर्येण त्रिविधपरिच्छेदराहि
 त्येन भवति अस्तीति सनातनोः खंडैरसोऽयस्मात्तस्मात् नोत्पत्त्याद्याश्रय इत्यर्थः २४ एवं ज्ञेयं वस्तु तच्च तत्राध्यस्त देहत्रय निरासेन अपरोक्षीकर्तव्यमित्याह

अच्छेद्योयमदात्योयमकूद्योशोष्य एव च नित्यः सर्वगतः स्थाणुरचलोऽयं सनातनः २४ अच्यक्तोयमचित्योयमविकार्योयमुच्यते तस्मादेवं विदित्वैनं
 नानुशोचितुमर्हसि २५ अथ चेन्न नित्यजातं नित्यं वामन्यसेमृतं तथापि त्वं महाबाहो नैवं शोचितुमर्हसि २६ जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्म मृतस्य च त
 स्मादपरिहार्यैः तेन त्वं शोचितुमर्हसि २७

अच्यक्तोयमिति व्यक्तं स्थूलशरीरं प्रत्यक्षगम्यंतदन्योऽयं प्रत्यगात्मा तथा अचित्योयं चिंता योग्यरूपादिप्रकाशकार्येणानु
 मेयं चक्षुरादिसमुदायात्मकं लिंगशरीरं अप्रत्यक्षं ततोऽप्यन्योन्यं तथा अविकार्योयं विकारं स्थूलसूक्ष्मकार्येभावेनावस्थानमर्हतीति विकार्यं त्रिगुणात्मकं मूलाज्ञानं कार
 णशरीरं सुप्तोत्थितस्य न किंचिदवेदिषमिति परामर्शदर्शनादहं न जानामीत्यनुभवाच्च साक्ष्येकगम्यंततोऽप्यन्योन्यं उच्यते व्यक्तादिनिषेधमुखेन न तु शृंगग्राहिक
 यायमेवंविध इति विधिमुखेनोच्यते यस्मादेवमयमुच्यते तस्मादेनं विदित्वानानुशोचितुमर्हसि तत्रातिशोकमात्मविदिति श्रुतेरात्मविद्रुत्वाबंधुवियोगजं शोकं माकार्षी
 रित्यर्थः उक्तं चात्मनो वस्थात्रयातीतत्वं स्वप्ननिद्रायुतावाधीना ज्ञस्वप्ननिद्रया न निद्रानैव च स्वप्नंतुर्ये पश्यंति निश्चिता इति २५ एवं तत्त्वदृष्ट्या शोको नोचित इत्युक्तं
 इदानीं प्राकृतजनदृष्ट्यापि शोको नोचित इत्याह अथ चेदिति नित्यं नियमेन जातं नित्यजातमिति चार्वाकपक्षः नित्यं सर्वदा जातमिति क्षणिकविज्ञानवादिपक्षः नित्यश्चा
 सोऽपूर्वदेहेन्द्रियसंबंधाज्जातश्चेति तार्किकादिपक्षः एवं नित्यं वामन्यसेमृतमित्यपि योज्यं पक्षत्रयेऽपि शोको न युक्तः महाबाहो इति युद्धार्थमुत्साहयति २६ शोचितुं
 र्हसीत्युक्तं तत्र हेतुमाह जातस्येति ध्रुवोः परिहार्यः मृत्युर्मरणं अपरिहार्यं अर्थमरणारब्धे तदुद्योगं विनापि अवश्यं भाविनिविषयेन त्वं शोचितुमर्हसि वक्ष्यति चमयेवे

तेनिहताः पूर्वमेवेति

अस्वात्मनोः शोच्यत्वं तथापि इष्टदेहविनाशजः शोको भवत्येवेत्याशंक्यसकारणस्य देहादेर्मिथ्यात्वं साधयति अव्यक्तादीनीति भूतानिविधदादीनितद्विकारभूता
निजराज्यजादीनि च न व्यक्तमव्यक्तं अज्ञानं तदेव आदिर्येषां तथाविधानि व्यक्तः स्पष्टः मध्यः उत्पत्तिमारभ्य मरणात् प्रागवस्थायेषां अव्यक्ते एव निधनं लयो येषामिति
अयमर्थः रज्जूरगादिकारणमज्ञानं रज्जुवत् उरगवद्वा व्यक्तमस्ति परीक्ष्यमाणं च न दृष्टिपथमवतरति अतस्तदव्यक्तं तत उत्पन्नः सर्पस्तत्रैव लीयते न रज्ज्वा एव आ
त्मनिकल्पितानां भूतानां आदिरंतश्चाव्यक्तमेव तेन आदावंते च यन्नास्ति वर्तमाने पितृत्वेति न्यायेन मध्ये मासमानान्यपि तानि रज्जूरगवत् असंख्येव एवं विधेते
अतस्मिन्निषये कापरिदेवना को वा विलापः न हि मरु मरीचिका हृदोनष्ट इति कुश्चित्तत्त्ववित् विलपति अतएव भूतानां रज्जूरगादीनामिव प्रतीतिः समकालिकी स
ष्टिमभिप्रेत्य कोपीत किः ब्राह्मणे स्वापम बोधयो जंगलु यो दयो पश्यते स यदा स्वपितृ तदेनं वाव सर्वे नो मभिः सहास्येति चक्षुः सर्वेरूपैः सहास्येति श्रोत्रं सर्वैः शब्दैः

अव्यक्तादीनि भूतानि व्यक्तमध्यानि भारत अव्यक्तनिधनान्येव तत्र कापरिदेवना २८

सहास्येति मनः सर्वे ध्यानेः सहास्येति स यदा प्रबुध्यतेः धैतस्मादात्मनः सर्वे प्राणायथायतनं विप्र तिष्ठते प्राणो ज्यो देवा देवेभ्यो लोका इति प्राणाः चक्षुरादीन्द्रियाणि देवास्त
दनुग्राहकाः सूर्यादयः लोकाः रूपादयः नन्विहान्यत्र च आत्मेव सर्वं भूतानां लयोदयस्थानमित्युच्यते सत्यं अज्ञानाश्रयत्वाद् द्रष्टव्यतया त्वव्यपदेशो वस्तुगत्यान हि
अपरिणामिनः कूटस्थस्य मृदत्कार्यप्रविलयोदयस्थानत्वं संभवति यथोक्तं अस्य हेतुर्द्रजालस्य यदुपादानकारणं अज्ञानं तदुपाश्रित्य ब्रह्मकारणमुच्यते
इति २८ श्रीगोपीमानसराजहंसाय नमः ६२ ६३ ६४ ६५

ननु वज्रपंजरतुल्यस्य सर्वप्रमाणसिद्धस्य विद्ययादिप्रपञ्चस्य कथं रज्जूरगादिव दज्ञानप्रभवत्वेनात्यन्ततुच्छत्वमुच्यते कथं वा कर्मज्ञानकांडापेक्षितमात्मनो यज्ञादिकर्तृत्वं श्रवणादिकर्तृत्वं चापह्नूय न इत्याशं कथाह आश्चर्यवदिति कश्चित् ज्ञातात्मतत्त्वं एनं अतीतानंतरश्लोकोक्तं भूतग्रामं आश्चर्यवत् आश्चर्यं अद्भुतं स्वप्रमायेदं जालादिकं तेन तुल्यं आश्चर्यवत् तथा भूतं पश्यति तथा कश्चिदेनं आश्चर्यवत् वदति सत्त्वेन असत्त्वेन वा निर्वक्तुं अशक्यमपि अभिर्वचनीयेनैव लोकाप्रसिद्धेन रूपेणोपपादयति तथा हि रज्जूरगावत्प्रपञ्चः संश्लेषेनैव नानास्ति किंचनेति श्रुत्या न बाधेत असंश्लेषेन प्रतीयेत तस्मादभिर्वचनीयो यमिति तद्विदं सर्वं व्यवहारास्य दस्योपि प्रपञ्चस्यामिथ्यात्वोपपादनमत्याश्चर्यमित्यर्थः तथा एनं प्रपञ्चं अन्य आश्चर्यवत् शृणोति इमे लोका इमे देवा इमे त्रेधा इदं सर्वं यदयमात्मेति प्रत्यक्षेण अनात्मतया उपलभ्यमानस्यापि प्रपञ्चस्य यत्प्रत्यगाभिन्नत्वेन श्रवणं तदत्यन्तं आश्चर्यं न हीयं श्रुतिः यजमानः प्रस्तर इत्यादिव दुपचरितार्था प्रपञ्चस्यात्मनः पृथक्त्वे आत्मनो वा अरे दर्शनेन श्रवणेन मत्या विज्ञानेनेदं सर्वं विदितं भवतीत्येकविज्ञानात्मसर्वविज्ञानप्रतिज्ञोपरोधापत्तेः न च प्रतिज्ञाष्योपचारिकी प्रदेशांतरे स्थितस्य यथा सोम्येकेन मृत्पिंडेन सर्वं सूक्ष्मं विज्ञानं स्यादिति दृष्टान्तस्योपरोधापत्तेः तस्मात्प्रतिज्ञादृष्टान्तनिगमनानामेकवाक्यत्वात् न प्रपञ्चस्यात्मान्यत्वं तच्च भेदग्राहिप्रत्यक्षविरोधादाश्चर्यमिव शृणोति तथा कश्चिदेनं प्रपञ्चं प्रत्यगनन्यत्वेन श्रुत्वा अपि शब्दात् उद्भास्वमादिदृष्टान्ते रूपपाद्यदृष्ट्वा ध्यानेन च साक्षात्कृत्वा पितृत्वमनवेद न जानाति तथा हि प्रामाण्यप्रज्ञातीव विक्षेपवतः परिहीयत इति वक्ष्यति तस्मादात्मैक्यात्संभवत्येव प्रपञ्चस्य रज्जूरगादितुल्यत्वेन तुच्छत्वम् यद्वा एनं आत्मानं कर्तृत्वभोक्तृत्वदुःखित्वानित्यत्वजडत्वसंगित्वपरि

आश्चर्यवत्पश्यति कश्चिदेनमाश्चर्यवद्ददति तथैव चान्यः आश्चर्यवच्चेन मन्यः शृणोति श्रुत्वाप्येनं वेद न चेव कश्चित् २९

च्छिन्नत्वादिधर्मवत्तया प्रसिद्धमपि तत्त्वमसीत्यागमोत्थया ब्रह्माकारांतःकरणवृत्त्या ब्रह्मविद्यास्त्वया अकर्तारमभोक्तारमानंदधनं सत्यचिद्रूपमसंगमनंतमपरोक्षीकरोतीति महदाश्चर्यं यत् पश्यति तदाश्चर्यवदिति क्रियाविशेषणं वा आविद्यकमपि दर्शनमविद्यास्वात्मानं च कतकरजोवन्निवर्तयतीति यद्वायः पश्यति स आश्चर्यवदिति कर्तृविशेषणं यत् एक एव विद्वान्समाधिव्युत्थानयोः परस्परविरुद्धमात्मनो ब्रह्मभावं जीवभावं च यावदारब्धकर्मक्षयमनुभवतीति तथा वाड्जनसातीति मप्यात्मानं यद्वा चावदति तदप्याश्चर्यम् अगृहीतसंगतिवेनापिशब्देन यथा सप्तः प्रबोध्यते तद्वत् यथोक्तं वार्तिके अगृहीतैव संबंधमभिधानाभिधेययोः हित्वानिद्रां प्रबुध्यन्ते सप्तुप्ते बोधिताः परैः जाग्रद्वनयनः शब्दसप्तुप्तेवेति कश्चन ध्वस्तेऽनो-ज्ञानतोऽज्ञाने ब्रह्मास्मीति भवेत्फलम् अविद्याघातिनः शब्दाद्याहं ब्रह्मेति धीर्भवेत् नश्यत्यविद्यासार्धं हत्वारोगमिवौषधमिति तथायः शृणोति सोऽपि आश्चर्यवत् अतिदुर्लभ इत्यर्थः श्रवणायापि बहुभिर्योनलभ्य इति श्रुतेः शृण्वंतोऽपि बहवो यन्न विद्वरिति श्रुतिद्वितीयपादार्थसंगृह्यानि श्रुत्वाप्येनमिति आश्चर्यवत्ताकुशलोऽस्य लब्धा आश्चर्यो ज्ञाताकुशलेनानुशिष्ट इति उत्तरार्धरूपश्लोकपूर्वार्धेन संगृहीत इति ज्ञेयम् दुर्विज्ञेयमात्मा तत्त्वं तज्ज्ञानार्थं यतस्त्वेति भावः २९

श्रीकृष्णार्पणम्

देहीनित्वमवध्योऽयं देहे सर्वस्य भारत तस्मात्सर्वाणि भूतानि नित्वं शोचितुमर्हसि ३० स्वधर्ममपि चावेक्ष्य न विकंपितुमर्हसि धर्म्यादियुद्धाच्छ्रे-
यो न्यतस्तत्रियस्य न विद्यते ३१ यदृच्छया चोपपन्नं स्वर्गद्वारमपावृतम् स्रस्विनः क्षत्रियाः पार्थ लभन्ते युत्थमीदृशम् ३२ अथ चेत्त्वामिमं धर्म्यं स-
ग्रामं न करिष्यसि ततः स्वधर्मे कीर्तिं च हित्वा पापमवाप्स्यसि ३३ अकीर्तिं चापि भूतानि कथयिष्यन्ति ते व्ययाम् संभावितस्य चाकीर्तिर्मरणाद्
निरिच्यते ३४ भयाद्गणादुपरतं मे स्यन्ते त्वां महारथाः येषां च त्वं बहुमतो भूत्वा यास्यसि लाघवम् ३५ अवाच्यवादांश्च बहून् वदिष्यन्ति तवाहि-
ताः निदंतस्तव सामर्थ्यं ततो दुःस्वतरन्तु किम् ३६ हतो वा प्राप्स्यसि स्वर्गं जित्वा वा भोक्ष्यसे महीम् तस्मादुनिष्ठकोऽनेययुद्धाय कृतनिश्चयः
३७ स्रग्वदुःखे समे कृत्वा लाभालाभौ जयाजयौ ततो युत्थाय युज्यस्व नैवं पापमवाप्स्यसि ३८ ५ ५ ५ ५

दुःखतरमधिकंदुःखं किं न किं मपीत्यर्थः ३६ यद्वाजयेम यदि वानोजयेयुः इत्युक्तं तत्राह हतो वेतिरणो स्थिरस्य स्वर्गो वाराज्यं वा सिद्धमस्तीति पक्षद्वयमपि हितावहमित्यर्थः
३७ स्वधर्मस्य युद्धस्याकरणे धर्मकीर्त्योर्नाशः पापावाप्तिश्चाथ चेदिति श्लोकेन भगवता यद्यप्युक्तं तथापि युद्धस्य अर्जुनाभिमतं कास्यत्वापक्षे अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यव-
सितावयम् यद्वाज्यं सर्वलोभेन हंतुं स्वजनमुद्यता इति तत्करणे पापप्रसक्तिरस्ति तां निवारयितुं सिध्यसिध्योः समत्वलक्षणं योगमाह सर्वदुःखे इति समेकत्वात्
स्वदुःखयोस्तत्त्वोः राज्यलाभालाभयोस्तत्त्वोश्च जयाजययोरागद्वेषावकृतेत्यर्थः केवलं स्वधर्मो यमिति मत्वा युद्धाय युज्यस्व यदस्व एवं कुर्वस्व पापं नावाप्स्य-
सि यस्त्वरज्यलोभेन सह हृदं करोति तस्यास्त्येव पापमिति भावः कथं तर्हि स्वधर्मत्वेनातु तिष्ठतोऽपि युद्धे हतो वा प्राप्स्यसि स्वर्गमित्यादि फलस्मरणं आनुषंगिकमिति ब्रूमः
तथाचापस्तवः तद्यथा न्ये फलार्थं निमित्ते छायागंध इत्यनूत्पद्यते एवं धर्मं चर्यमाणमर्थाननूत्पद्यते न धर्महानिर्भवतीति आम्बनिदर्शनेन प्रतिपादयति ३८ ६१

एवमर्जुनस्य पूर्वोक्तो ह्यपि मोहावपनीतौ तत्र कंघातयति हंति कमितिकर्तृत्वकारयितृत्वयोरात्मन्यसंभवउक्तः ततो युथायुज्यसेति नियोगश्चोक्तः न ह्यकर्तृ-
 राकाशवत्सर्वगतस्य नियोज्यत्वं संभवतीति परस्परव्याहतं मेतद्वितीमामाशंकां अधिकारिभिर्देन उभयं व्यवस्थापयन् परिहरति एषाते इति एषाते तुभ्यं अभिहिता अशोच्या-
 नन्वशोचस्त्वमि त्यादिना स्वधर्ममपि चावेक्ष्येत्यतः प्राक्तेन संदर्भेण उक्ता सारं ल्ये सम्यक्ख्यायते प्रकथ्यते वस्तुतत्त्वमनयेति संख्या उपनिषत्तत्र विदिते सारं ल्ये ओपनि-
 षदे ब्रह्मणि विषये बुद्धिर्ज्ञानं संसारनिवर्तकम् एषाते सारं ल्ये बुद्धिरभिहितेति संबंधः योगोऽसिध्यसिध्योः समो भूत्वा समत्वं योग उच्यते इति वक्ष्यमाण लक्षणो विषये तु शब्दः पूर्ववैल-
 क्षण्यद्योतनार्थः वक्ष्यति च ज्ञानकर्मनिष्ठयोर्विभिन्नाधिकारिकत्वम् लोके स्मिद्धिविधानिष्ठापुराप्रोक्ता मयानय ज्ञानयोगेन सरव्यानां कर्मयोगेन योगिनामिति एतेन ज्ञानकर्मणोः
 समुच्चयशंकाप्यपास्ता इमां स्वधर्ममपि चावेक्ष्येत्यादिनाऽन्तरग्रंथेनोक्ता मपि विस्तरेणाभिधीयमानां शृणु इमामेव बुद्धिस्तोस्ति सार्धेन बुद्ध्येत्यादिना ननु कर्मबंधप्रहाणमात्मज्ञाने
 नैव श्रूयते तस्येवात्मपदं विदित्वानलिप्यते कर्मणा पापकेनेति श्रुतेः कर्मयोगस्तु कर्मबंधं हृद्वा करिष्यत्येवेति कथमुच्यते कर्मबंधं प्रहास्यसीति चेत् श्रुतिबलादिति ब्रूमः तथा हि ईशावास्यमिदं
 सर्वं यत्किंचिज्जगत्यां जगत् तेन त्यक्तेन भुंजीथा मागृधः कस्यस्विन्नं कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः एवं त्वयि नान्यथेऽतोऽस्ति न कर्मलिप्यते नरे इति श्रुतिरीश्वरेणोदसर्वसं-
 भितमस्तीति न कश्चित्कंचित्स्वेच्छया कर्तुं प्रभवति अतः सर्वत्र मम ताहीनः सन् भोक्तृत्वाभिमानत्यागेनैव भोगान् भुंक्ष्व कर्माणि च कुरु एवं कुर्वन् त्वयि कर्मलोपो नास्ति इतो न्यदुपायांतरं च

एषातेभिहता सारं ल्ये बुद्धिर्योगेति मां शृणु बुद्ध्या युक्तो यया पार्थ कर्मबंधं प्रहास्यति ३९ नैहाभिक्रमनाशोऽस्ति प्रत्यवायो न विद्यते स्वल्पमप्यस्य ध-
 र्मस्य वायते महतो भयात् ४०

नास्तीति वदति तस्मात्कतककार्णायसादिवत्केनचिद्विशेषरूपेणोपेतं कर्मैव सजातीयोच्छेदनिमित्तं भविष्यतीति युक्तमुक्तं कर्मयोगेना-
 पिकर्मबंधं प्रहास्यसीति ३९ एतदेवोपपादयति नेहेति इह कर्मबंधं प्रहाणार्थं कर्मयोगे लुप्तीयमाने अभिक्रम्यते व्याप्यत इत्यभिक्रमः कर्मरंभः कर्मैव वा तस्य नाशो नास्ति अन्यत्तु फल-
 दत्तानशयति न त्विदमिष्टफलस्याजननात् नन्वेतस्यापि काम्यातः पातितयानित्याकरणजनितः प्रत्यवाय उत्पद्येतैव सकृदनुष्ठितस्य बंधं प्रहाणप्रत्यवायपरिहारस्य फलद्वयहेतुत्वायो-
 गादित्याशंक्याह प्रत्यवायो न विद्यत इति तमेतदेदालुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति यज्ञेन दानेन तपसानाशकेनेति श्रुत्या संयोगपृथक्कन्यायेन दध्नेन्द्रियकामस्य जुहुयादित्यनेन नित्यस्य दध्ने-
 वीर्यार्थत्वमिव नित्यानामपि कर्मणां विविदिषार्थत्वं विनियोगबलात् सिध्यति ततश्च काम्येनैव प्रयोगेण नित्यस्यापि सिध्येन्नित्याकरणनिमित्तो वा काम्यत्वात्सर्वो गानुपसंहारनिमित्तो-
 वा मत्प्रत्यवायो विद्यते नित्यानामेव विनियोगात् नित्येषु च यथाशक्त्युपबंधस्यानुज्ञानात् वार्तिकेतु काम्यानामप्यत्र विनियोगो हृष्टः यथावेदालुवचनादीनामैकात्म्यज्ञानजनने तमेतमिति वा-
 क्येन नित्यानां वक्ष्यते विधिः यद्वा विविदिषार्थत्वं काम्यानामपि कर्मणां तमेतमिति वाक्येन संयोगस्य पृथक्कत इति अस्मिन् पक्षे काम्यानामपि तुल्यफलत्वात् नित्यवद्यथाशक्त्युपबंधो भवि-
 ष्यतीति न सर्वो गानुपसंहारजनितः प्रत्यवायो विद्यते स्वल्पमपि अस्य योगधर्मस्यानुष्ठितं अनुपभुक्तबीजकल्पं जन्मजन्मांतराभ्यस्तदानमध्ययनं तपः तेनैवाभ्यासयोगेन न चैवाभ्यस-
 ते पुनरिति स्मृतं कृत्तरोत्तरसंस्काराधानद्वारा स्वसजातीयवृद्धेर्निमित्तं सत्कामादिदोषक्षपणाद्वारामहतो भयात्संसारान्वायते तस्मात्सारं ल्येनाधिकारिणा कर्मयोग एवालुष्ये इति भावः

नन्वेवंसांख्ययोगयोः महाभयान्त्राणहेतुत्वंतुल्यं
वसायस्तत्त्वनिश्चयस्तदात्मिकातदाकाराबुद्धिरनन्तरा
द्विभातोद्दोषब्रह्मलोकइतिश्रुतेः ब्रह्मेवल्लोकोब्रह्मलोकइहब्रह्मेव नहिसकृत्ज्ञानेब्रह्मणिज्ञानव्यंकर्तेव्यंवाकिंचिदवशिष्यते कृतकृत्यत्वाद्ब्रह्मविदोऽतोस्यपातशंका-
नास्ति अव्ययसायिनामज्ञातिनांतुल्ययोनंताः ताश्चपत्येकंबहुशारवाइतिइदमेवममश्रेयइतिनिश्चयस्यदुर्लभत्वात्कदाचिदश्रेयस्यपिश्रेयोबुद्धौसत्यापातशंकास्तीति महासा-
योर्विशेषइतिभावः ४१ उत्तरार्धमेवविवृणोतिश्रीमामित्यादिना अव्ययसायिनोमूढाः यांपुष्पिताम् पुष्पितद्रुमवदूरतोरमणीयांवाचंअक्षय्यंहवैचातुर्मास्ययाजिनः स-
कृतंभवति अपामसौमममृताअमृमेत्येवंरूपांप्रवृत्तिरतिअविपश्चितः अव्ययसायिनोमूढाः यतोवेदवादरताः वेदांतर्गतेषुअर्थवादेशुयस्यपर्णमयीजुहूर्भवतिनसपापः श्लोकः
शृणोतीत्येवमादिषुरताः ब्रह्मश्रुत्याः अतएवकर्मणोः न्यत्आत्मज्ञानंतत्फलं मोक्षश्चनास्तीतिवादिनोवदनशीलाः ४२ तथाभोगाश्चऐश्वर्यंचतयौर्गतिः प्राप्तिः तांप्रतिपद-

व्यवसायात्मिकाबुद्धिरेकैककुरुनंदन बहुशारवाह्यनंताश्चबुद्धयोऽव्यवसायिनाम् ४१ यामिमांपुष्पि-
तांवाचंप्रवदत्यविपश्चितः वेदवादरताः पार्थनान्यदस्तीतिवादिनः ४२ कामात्मानः स्वर्गपराजन्म-
कर्मफलप्रदाम् क्रियाविशेषबहुलांभोगैश्वर्यगतिप्रति ४३ भोगैश्वर्यप्रसक्तानांतयापहतचेतसाम्
व्यवसायात्मिकाबुद्धिः समाधौनविधीयते ४४

र्थमित्यर्थः कामात्मानः कामग्रस्तचित्ताः अतएवस्वर्गपराः कीदृशीभोगैश्वर्यगतिंजन्यकर्मफल-
प्रदांप्राप्तभोगैश्वर्योहिपुरुषस्तदासनावासितः पुनर्भोगैश्वर्यप्राप्तयेजन्मलभतेतदर्थं कर्माणिचकुरुतेफलंचततोभोगादिकंप्राप्नोतीतिचक्रमनिशमावर्ततेनेननिष्ठातश्च्युतो
भवतीत्यर्थः किंचक्रियाविशेषेणबहुलांयथायथाविन्नव्यायासाद्याधिक्यंतथातथाभोगैश्वर्यप्राप्तेरप्याधिक्यमित्यर्थः एतेनात्यंतायाससाध्येषपिकर्मफललोभात्स-
ज्जंतइत्फक्तंभाष्येभोगैश्वर्यगतिंप्रतिसाधनभूताः येक्रियाविशेषाअग्निहोत्रादयः तद्बहुलाम् जन्मरूपंयत्कर्मफलंतत्प्रदांचवाचमेवेतिव्याख्यानम् ४३ भोगेति तया
पुष्पितयावाचाअपहतचेतसांपुसांबुद्धिः समाधौसमाध्यनुष्ठानकालेव्यवसायात्मिकाव्यवसायोज्ञानंतदात्मिकाशुद्धचिन्मात्राकारानविधीयतेनभवतिकर्मकर्तरिलक्षार-
विरक्तस्याहिबुद्धिः समाधौचिन्मात्राकाराभवतिनतुभोगाद्यासक्तस्येतिस्पष्टमेवभाष्येतुसमाधौअंतःकरणेव्यवसायात्मिकाबुद्धिर्नभवतीतिव्याख्यातंयद्वासमाध्यनु-
ष्ठानार्थमेवनिश्चयात्मिकातेषांबुद्धिर्नभवतीतिव्याख्येयम् ४४

कस्यतर्हि समाधौ बुद्धिर्भवतीत्यत आह त्रैगुण्येति त्रैगुण्यं गुणत्रयकार्यं उर्ध्वमध्याधोगतिरूपं संसरणं तदेव प्रकाशयत्वेन विषयो येषां तादृशाः कर्मकांडपरावेदाः त्वंतु निस्त्रैगु-
ण्यो भव उर्ध्वगता अपि विरक्तो भवेत्यर्थः वक्ष्यति च तत्तदुपप्रधानं गतित्रयं तर्ध्वगच्छंति सत्त्वस्था इति दिव्येभ्योपि विषयेभ्यो विरक्तः समाधावधिक्रियत इति भावः किंलक्षणो सो-
निस्त्रैगुण्य इत्यत आह निर्द्वंद्व इति सरवदुःखे मानापमानोऽशुभमित्रौ शीतोष्णोऽत्यादीनि द्वंद्वानि सप्रतिपक्षपदार्थरूपाणि तेभ्यो निर्गतो निर्द्वंद्वः सर्वत्र समबुद्धिरित्यर्थः ननु बा-
धमानमुष्णादिकं कथं शीतादिवत् मंतुं शक्यमत आह नित्यसत्त्वस्थ इति नित्यं सर्वदा सत्त्वं धैर्यं सत्त्वगुणो वा तदाश्रितो भूत्वा धीरो हि सर्वसोऽदुंशक्तः सात्विको वा प्रारब्धकर्मोपस्था-
पितमिदं दुःखमपरिहार्यं किमु तत्तयेति जानन्न सर्वसोऽदुंशक्तोऽप्येव ननु अत्यंतदुःसहं क्षुधादिदुःखं कथं निस्त्रैगुण्येन सर्वथा प्रवृत्तिं शून्येन सोऽदुंशक्यमत आह निर्योगक्षेम-
इति अप्राप्तस्य प्राप्त्योर्योगः प्राप्तसंरक्षणं क्षेमः एतत् द्वयमपि प्रारब्धकर्माधीनमिति ततोऽपि निर्गत इत्यर्थः तत्र हेतुः यतः आत्मवान् जितचित्तः साहसर्वास्वप्यापत्कृत् अनाकु-
लो नित्यतृप्ततथानिरुद्धमश्वभवतीति त्वमप्येतादृशो निस्त्रैगुण्यो भवेत्यर्थः ४५ ननु आत्मत्वं चित्तशुद्धौ सत्यामेव भवति सा च सकलवेदोक्तकर्मानुष्ठानसाध्या अतो निस्त्रै-
गुण्यत्वं दुर्लभमित्याशंक्या ह यावानिति सर्वतः संपुतोदके महति उदपाने जलाशये पुरुषस्य यावान् अर्थः यावत् स्नानपानादिकं प्रयोजनं घटमात्रजलनिवर्त्यं भवति न कृत्स्न-

त्रैगुण्यविषयावेदानिस्त्रैगुण्योऽप्यनुन निर्द्वंद्वो नित्यसत्त्वस्थो निर्योगक्षेम आत्मवान् ४५ यावानर्थ उदपाने सर्वतः संपुतोदके तावान्-
सर्वेषु वेदेषु ब्राह्मणस्य विज्ञानतः ४६ कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन मा कर्मफलहेतुर्भूर्माने संगोऽस्त्वऽकर्मणि ४७ ५

जलाशयव्ययनिवर्त्यम् तावानेवार्थः विज्ञानतोऽत्युत्पन्नचित्तस्य ब्राह्मणस्य ब्रह्मबुभूषोः सर्वेषु वेदेषु वेदैकदेशोऽपि निषच्छ्रवणमात्रनिवर्त्यो भवति न कृत्स्नवेदार्थानुष्ठानं स्वसि-
ध्यर्थमपेक्षते एकेन जन्मना कृत्स्नवेदार्थानुष्ठानासंभवात् ऐहिकेन जन्मान्तरीयेण वाजपादिना चित्तशुद्धौ सत्यामुपनिच्छ्रवणानिस्त्रैगुण्यता संभवतीति भावः वृथास्तस-
र्वतः संपुतोदकस्थानीये आत्मज्ञाने पुरुषस्य तावानर्थः कृत्स्नोऽपि भवति यावान् अनेककूपरूपोदपानस्थानीयेषु सकलवेदोक्तकर्मास्त्वुचित्तेषु भवति ब्रह्मानंदेक्षद्रानंदानामं-
तर्भावात् तथा च श्रुतिर्ज्ञाने सर्वकर्मफलांतर्भावदर्शयति यथा कृताय विजिताया धरेऽयाः संयंत्येव मे वै न सर्वतदस्मि समेतियत्किंच प्रजाः साधुकुर्वन्ति यस्तद्देदयस्स वेदेति व-
क्ष्यति च सर्वकर्मास्विलंपार्थ ज्ञाने परिसमाप्यत इति गंगा तुल्यज्ञानोदयात् प्रागेव कूपोपमानिकर्माणि कर्तव्यानीति भाव इति व्याचरत्युः अस्मिन्पक्षे पूर्वार्हे अनेकस्मिन् यथा-
तथा भवतीति पदचतुष्टयाध्याहारः यावान् तावान् पदयोरनुषंगश्च दर्शयति केद्रष्टव्यः ४६ ननु ममापि ओपनिषदात्मज्ञानार्थिनः शम एवेष्टस्तत्तथं मां पुद्गलस्वेति प्रेरयसीत्याशं-
क्या ह कर्मण्येवेति कर्मण्येवाधिकारो न ज्ञाननिष्ठायां माफलेषु संगोऽस्त्वित्यपेक्ष्यते कर्मफलं स्वर्गपश्चादिहेतुः कर्मसु प्रवर्तकं यस्य तादृशो माभूः अकर्मणि कर्माकरणोपेतवसं-

एतदेव विवृणोति योगस्थ इति योगस्थः सन्संगं फलतृष्णां कर्तृत्वाभिमानं च त्यक्त्वा कर्माणि ज्ञानार्थं कुरुहे धनं जयसि ध्यसि ह्योः कर्मफलस्य विविदिषादेः सिद्धोऽसि-
द्धौ वा समो हर्षविषादश्चून्यो भूत्वा कर्माणि कुर्विति संबंधः इदमेव सिध्यसि ध्योः समत्वं योग इत्युच्यते ४८ इममेव बुद्धियोगं स्तोति दूरेणोति कर्मफलकामेन क्रियमाणं बुद्धि-
योगात् पूर्वोक्तानि कर्मात्कर्मणः दूरेण हि प्रसिद्धमवरं अत्यंतं निरुद्धं अतो बुद्धौ योगरूपायां तत्फलभूतायां सारं व्यरूपायां वा तन्निमित्तं शरणं रक्षितारं आश्रयं वा ईश्व-
रं अन्विच्छ प्रार्थय स्वतत्प्रीत्यर्थं कर्माणि कुर्वित्यर्थः यतः फलहेतवः फलमेव हेतुः प्रवर्तकं येषां तादृशाः फलतृष्णा व्रतः रूपणाः दीनाः भवन्ति यो वा एतदक्षरं गार्ग्य वि-
दित्वाऽस्मा लोकात्प्येति सकृपण इति श्रुतेः ४९ किंच बुद्धीति बुद्धियुक्तः समत्वबुद्धियुक्तः योगाय समत्वबुद्धियोगाय युज्यस्व घटस्व योगः सिध्यसि ध्योः समत्वबु-
द्धिः कर्मसंबंधकेषु पिकोशलं बंधनिवर्तकत्वं संपादनम् ननु बुद्धियुक्तः कर्माभिः दुष्कृतं त्यजतु धर्मेण पापमपनुदतीति श्रुतेः कुरुतं तु सजातीयत्वात् नैर्दुष्परिहरमिति कथं
उभे सकृदुष्कृते जहातीत्युच्यते सत्वशक्तितानोऽपि द्वारेति प्रांचः अर्वाचरुत दुष्कृतत्यागमुक्तरीत्याभ्युपेत्य फलत्यागात् सकृदुष्कृतत्यागोऽपि कर्मयोगिनो भवति दुष्कृतफलवन्मो-
क्षप्रतिबंधकतत्फलस्यानुत्पादात् आपस्तंबोक्ता मरुद्वानि दर्शनेन नांतरीयकं सकृदुष्कृतफलमुक्तं न तत्फलत्वेनोपपद्यते नांतरीयकत्वादेव तस्मात्फलद्वारा मोक्षप्रतिबंधके क्रियमा-

योगस्थः कुरु कर्माणि संगं त्यक्त्वा धनं जय सिध्यसि ध्योः समो भूत्वा समत्वं योग उच्यते ४८ दूरेण ह्यवरं कर्म बुद्धियोगाद्धनं जय बुद्धौ शरणम-
न्विच्छ रूपणाः फलहेतवः ४९ बुद्धियुक्तो जहातीह उभे सकृदुष्कृते तस्माद्योगाय युज्यस्व योगः कर्मसंकोशलम् ५० कर्मजं बुद्धियुक्ता हि
फलं त्यक्त्वा मनीषिणः जन्मबंधविनिर्मुक्ताः पदंगच्छन्त्यनामयम् ५१ यदा ते मोहकलिलं बुद्धिर्व्यतितरिष्यति तदा गतां सिनिर्वेदं श्रोतव्य-
स्य श्रुतस्य च ५२ श्रुतिविप्रतिपन्ना ते यदा स्थास्यति निश्चला समाधावचला बुद्धिस्तदा योगमवाप्स्यसि ५३

नो एव सकृदुष्कृते कर्मयोगी जहातीति ज्ञा-
नीतुसंचितेऽपि ते जहातीति तयोर्विशेष इत्याहुः ५० एतदेवाह कर्मजमिति बुद्धियुक्ताः समत्वबुद्धियुक्ताः क्रियमाणकर्मजं फलं त्यक्त्वा मनीषिणो मनोनिग्रहसमर्था भूत्वा जन्मरूपेण
बंधेन मुक्ताः संतोऽनामयं निरुपद्रवपदं मोक्षारव्यंगच्छन्ति ५१ कदा मनीषिणो भवन्तीत्यत आह यदेति तेन वमोहः इष्टानिष्टवियोगसंयोगजपरितापजन्यवैचित्यं तदेव कलिलमिव क-
लिलं कालुष्यं बुद्धिगतं बुद्धिर्व्यतितरिष्यति तद्व्यतिवृत्तिरिति बुद्धिः प्रसन्ना भविष्यति तदा श्रोतव्यशास्त्रभागस्य श्रुतस्य च निर्वेदे वैराग्यंगतासि अयं भावः मलिनायां बुद्धौ असकृ-
द्वृहीतस्यापि शास्त्रार्थस्यास्फुरणात् श्रोतव्यं श्रुतं च त्रयेव तद्वत्तत्तद्वापि बुद्धौ सद्यः शास्त्रार्थस्फुरणात् तयोर्वैयर्थ्यमित्यभयथापितं निर्वेद उचितः प्रसन्ना च बुद्धिर्निर्गृहीतं-
योग्या भवतीति श्रवणादिकं त्यक्त्वा ध्याननिष्ठ एव भवेदिति ५२ ननु बुद्धिप्रसादोऽपि केन लिङ्गेन ज्ञेय इत्यत आह श्रुतीति श्रुतिभिर्ना विषयाश्च श्रवणोर्विप्रतिपन्ना आत्मानित्योऽनि-
त्यो वा नित्योऽपि कर्ता अकर्ता वा अकर्ताप्येकोनेको वेत्येवमादिसंशयग्रस्ता सती यदा असंभावना विपरीतभावना निरासपूर्वकं श्रुतितात्पर्यविषयी भूते ब्रह्मादौ ते निश्चला पुनः कुतर्कैरनास-
दनीत्यानिर्विचिकित्सपरोक्षानि श्रयवती भूत्वा समाधौ निर्विकल्पके प्रत्यगात्मनि अचलालयविहोपशून्या स्थास्यति स्थिरा भविष्यति तदा योगं विवेकप्रज्ञां प्राप्स्यसि निश्चलसमाधिला-
भा एव बुद्धिप्रसादलिङ्गमिति भावः ५३

लब्धसमाधेः स्थितप्रज्ञापरनाम्नोलक्षणानिबुधुत्सुर्जुन उवाच स्थितप्रज्ञस्येति स्थिताप्रत्यगात्मनिप्रतिष्ठिताप्रज्ञायस्यतस्य स्थितप्रज्ञस्यसमाधिस्थस्यसमाधौस्थित-
 स्यकाभाषाभाषणवचनं कथमसौ परेर्भाष्यते इत्येकः प्रश्नः स्थितधीः स्थितप्रज्ञः अर्थाद्युत्थितः सन् किंभाषते कथं वदति कथमास्ते कथं वा वजति विषयान्भुंक्ते इति प्रश्नत्रयम्
 ५४ एतेषां क्रमेण उत्तराण्याह भगवान् प्रजहातीत्यादिना अत्रयान्येव कृतार्थलक्षणानितानि ज्ञानसाधनानीति मत्वा उपदिश्यन्ते स्थितप्रज्ञलक्षणानि तेषां अकृतार्थेषु य-
 त्साध्यत्वात् कृतार्थेषु स्वभाविकत्वात् यथोक्तं उत्पन्नात्मप्रबोधस्य ह्यद्वैतत्वादयोरुणाः भवन्त्ययत्नतस्तस्य न तु साधकरूपिण इति यदायं योगी सर्वान् स्थूलसूक्ष्मकारण-
 शरीरभोग्यान् कामान् काम्यमानान् चिषयान् प्रकर्षेण समूलं जहाति त्यजति कीदृशान् कामान् मनोगतान् मनस्येव संकल्पविकल्पात्मकं स्थितान् न तु बहिः यथोक्तमक्षपादाचार्यैः
 दोषनिमित्तरूपादयो विषयाः संकल्पकृता इति तत्र स्थूलानां कामानां त्याग एकांतसेवनमात्राद्भवतीति सस्थवीयानेव विलीनकरणग्रामस्य समनस्कस्य जाग्रद्वासनामयाः
 स्वप्ने ये कामाः स्फुरन्ति तेषामपित्यागो भवेत् ध्यानादिरूपसद्वासनाभ्यासबलेन भवति येतूपसंहतकरणस्य संप्रज्ञातसमाधिकाले दिव्याः कामाः संकल्पमात्रोपनताः द-

अर्जुन उवाच स्थितप्रज्ञस्य काभाषा समाधिस्थस्य केशव स्थितधीः किं प्रभाषेत किमासीत् प्रजेत किम् ५४ श्रीभग-
 वानुवाच प्रजहाति यदा कामान् सर्वान् पार्थ मनोगतान् आत्मान्येवात्मना तुष्टः स्थितप्रज्ञस्तदोच्यते ५५ दुःस्वेद्यनुद्दिग्मम-
 नाः स्फुरेषु विगतस्पृहः वीतरागभयक्रोधः स्थितधीर्मुनिरुच्यते ५६ यः सर्वत्रानभिस्नेहस्तत्प्राप्य शशभम् नाभिनन्दति
 न ह्येष्टितस्य प्रज्ञाप्रतिष्ठिता ५७ यदा संहरते चायं कूर्मो गानीव सर्वशः इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञाप्रतिष्ठिता ५८

हरविद्यादिषु प्रसिद्धास्तेषामपित्यागो संप्रज्ञातसमाध्यभ्यासबलेन भवति एवं त्रिविधान् कामान् त्यक्त्वा आत्मान्येवास्वेतुं करसे आत्मना स्वेनेव स्वरूपानंदेन तुष्टः बाह्यविषय-
 निरपेक्षो यदा भवति तदायं स्थितप्रज्ञ इत्युच्यते ५५ दुःस्वेद्येषु शरूपातादिषु दुःस्वसाधनेषु प्राप्य नुद्दिग्ममना अचंचलमनाः वक्ष्यति च यस्मिन् स्थितो न दुःस्वेन गुरुणापि वि-
 चाल्यत इति स्फुरेस्फुरवसाधनेषु स्फुरन् वंदनादिषु प्राप्तेषु विगतस्पृहो निवृत्तिकत्वाद्भवति अतएव वीताः रागभयक्रोधादस्मात् सतथानहितस्यामवस्थायां रागादयो दुःखा-
 दयो वा संभवन्ति एवं विधः समाधिस्थः स्थितधीः स्थितप्रज्ञ उच्यते ५६ स्थितधीः किं प्रभाषेतेत्यस्योत्तरमाह यः सर्वत्रेति सर्वेषु धनदारदेहजीवनादिषु अनभिस्नेहः अ-
 भिस्नेहवाङ्मिथनदारादिषु विकलेषु सकलेषु बाह्येव विकलः सकलोऽस्मीति दैन्यदर्पोपेतः पूर्वापरानुसंधानरहितो जल्पति अयं तु न तथेति भावः तथा शशभं प्राप्य नाभिनन्दति संतु-
 ष्टो भूत्वा शशभं प्रापयितारं न प्रशंसति तथा अशशभं प्राप्य न ह्येष्टि दुःखी भूत्वा अशशभं प्रापयितारं न निन्दति यस्तस्य प्रज्ञाप्रतिष्ठिता ५७ किमासीतेत्यस्योत्तरमाह यदेति
 इन्द्रियार्थेभ्यः शब्दादिविषयेभ्यः प्रारब्धकर्मवशेन व्युत्थितोऽपि योगाद्वैतदर्शनादुद्दिग्मः सन् निरोधसंस्कारप्राबल्यात् प्रीत्या समाधिगनुतिष्ठन्नेवास्ते इत्यर्थः शेषं स्पष्टं ५८

ननुविषयेभ्य इन्द्रियाणानि वृत्तिश्चेत्स्थितप्रज्ञताहेतुस्मर्हि स सिमूर्च्छालयग्रहावेशादावपि सास्तीति सर्वोपि स्थितप्रज्ञ एवेत्याशंक्याह विषया इति संत्यं देहि नो देहाभि-
मानवतो मूढस्य सस्यादो निराहारस्य इन्द्रियोर्विषयाननाहरतो अभुञ्जानस्य विषयाः विनिवर्तते एतत्तथापि रसवर्जं रसो रागस्तद्वर्जं निवर्तते तदापि सूक्ष्मरूपेण रागोस्ति
रागमूलस्यात्मा ज्ञानस्यादाहान्नासौ स्थितप्रज्ञ इत्यर्थः अस्यैव पुनः परं दृष्ट्वा आत्मानं साक्षात्कृत्य निराहारस्य शब्दादीन् अगृह्णतः रसोपि निवर्तते मूलाज्ञानदाहादि-
ति अस्ति सप्तादेः समाधिस्थस्य च महान्विशेष इति भावः प्राञ्चस्क रोगिणः काष्ठतपस्विनो वा मूढस्यापि विषयाननाहरतो रसवर्जं विषया विनिवर्तते तस्यैव परं दृष्ट्वा
स्थितस्य रसोपि निवर्तते इति व्याचरन्त्युः ५९ किञ्च सप्तादेरिन्द्रियाणि श्रान्त्या स्वयमेव लीयन्ते समाहितेन तु तानि कूर्मेणाङ्गानीव स्वेच्छया संद्रियन्ते एतच्चान्त्यंता सं-
साध्यमित्याह यत इति विपश्चितः शास्त्राचार्योपदेशवतो यतनोपि समाधिसिद्ध्यर्थं यतमानस्यापि पुरुषस्य इन्द्रियाणिकटुणिमनः प्रतीची स्थिरीक्रियमाणं कर्माभू-
तं हरति विषयप्रवणं कुर्वन्ति यतः प्रमाथीनियथा बहवश्चोरावने एकं पुरुषं प्रमथ्य तस्यावित्तं हरन्ति एवं इन्द्रियाणियतनो मनो हरन्ति यतः प्रसभमतिशयेन प्रमथनशी-

विषया विनिवर्तते निराहारस्य देहिनः रसवर्जं रसोप्यस्य परं दृष्ट्वा निवर्तते ५९ यतनो ह्यपि को तेन य पुरुषस्य-
विपश्चितः इन्द्रियाणि प्रमाथीन हरन्ति प्रसभं मनः ६० तानि सर्वाणि संयम्य युक्त आसीत मत्परः वशे हि यस्येन्द्रियाणि
तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ६१ ध्यायतो विषयान् पुंसः संगस्तेषूपजायते संगोऽसंजायते कामः कामात्क्रोधो भिजायते ६२
क्रोधाद्भवति संमोहः संमोहात्स्मृतिविभ्रमः स्मृतिभ्रंशाद्बुद्धिनाशो बुद्धिनाशात्प्रणश्यति ६३ ६४ ६५

लानि ६० यद्यप्येवं तथापि तानि नियन्तव्या न्येवान्यथा स्थितप्रज्ञत्वस्यैवासिद्धेरित्याह तानीति संयम्य वशीकृत्य युक्तः सन्नद्धः मत्परः अहमेव सर्वेषां प्रत्यगात्मा परः स्यादि-
भ्यो बाह्येभ्यो देहेन्द्रियादिभ्य आन्तरेभ्यश्च उत्कृष्टः प्रियतमः यस्य समत्परः सन्नासीत हि यस्मात् वशोऽज्ञायां शेषं स्पृष्टं ६१ यदापञ्चावतिष्ठन्ते ज्ञानानि मनसा सह बुद्धि-
श्च न विचेष्टिता माहुः परमां गतिमिति श्रुतौ इन्द्रियमनो बुद्धीनां निग्रहे परमपदप्राप्तिरित्युक्तम् तत्र उपसंहृतकरणस्य बाह्यान् शब्दादीन् अगृह्णतो मनोमात्रेणावस्थितस्य
योगिनः मनसोऽनिग्रहे किं स्यादित्याह ध्यायत इति द्वाभ्यां विषयान् शब्दादीन् ध्यायतश्चित्तयतः पुंसः पुरुषस्य ते पुंशब्दादिषु संगः संबन्धो जायते बाह्यार्थेभ्यो निगृहीता-
न्यपि इन्द्रियाणि मनो दोषास्तु नर्वाह्यार्थान् गृह्णन्तीत्यर्थः ततः संगोऽसंजायते कामात्कृतश्चिद्वेतोः प्रतिहतादभिज्वलनात्मा क्रोधाभिजाय-
ते ६२ ततः क्रोधात्संमोहः कार्यकार्यविवेकाभावो भवति ततः स्मृतिविभ्रमः शास्त्रानुसंधानस्य विभ्रंशरूपं चलनं भवति स्मृतिभ्रंशाद्बुद्धिनाशः शास्त्रार्थस्य निश्चित-
स्यापि निरोधानं भवति तस्मिंश्च शास्त्रज्ञे परोक्षज्ञानेऽपि नष्टे पुरुषो नश्यति पुरुषार्थोऽप्यो भवति यो हि तादृशः स नष्ट एवेति लोके वदन्ति ६३ ६४ ६५

ननुविषयान् अध्यायतोपियोगिनो व्युत्थाने प्रमाणस्वाभाव्यादिन्द्रियाणां विषयेषु संगोदुष्यरिहरस्ततश्चोक्तरीत्या तस्यापि नाशप्रसक्तिरित्याशंक्याहरागद्वेषेति विधेयात्मा
किं करीकृतमनास्तु आत्मवशयेर्मनोऽधीनेरिन्द्रियैः स्वामिनश्चित्तस्य किं करीकृतस्य कामक्रोधहीनत्वात् स्वयमपिरागद्वेषवियुक्तैः विषयान् पथिपतितत्तृणादीनि वाऽनास्थ-
याचरन् पश्यन् पिपुमान्तत्र कामाद्यनुदयात् प्रसादसंकल्पविकल्पपंकले पप्रक्षालनेन मनसः स्वाच्छयेऽधिगच्छति मनसः स्वाच्छयमेव प्रत्यगात्मनः स्वाच्छयंतस्य तदु-
पासारत्वात् अजितमनस्कमिव जितमनस्कं विषयसंयोगो न बाधतेऽतो मनोजयोऽवश्यं कर्तव्य इत्यर्थः ६४ किंच चित्तस्य प्रसादे हि अस्य पुंसः सर्वदुःखानां काममूलकानां
कामाभावान् हानिः परिहारो जायते कामानुदये हेतुमाह प्रसन्नेति हि यस्मात् प्रसन्नचेतसः पुंसो बुद्धिर्ब्रह्मात्मैक्यनिश्चयः आशशीघ्रं पर्यवतिष्ठते स हृदो भवति तस्मिं
श्वसति प्राप्याभावान्न कामोदय इत्यर्थः ६५ समनस्कानामिन्द्रियाणामनिग्रहे दोषः बुद्धेरपर्यवस्थाने को दोष इत्यत आह नास्तीति असुक्तस्य श्रवणमननयोरनासक्तस्य
बुद्धिर्ब्रह्मात्मैक्यनिश्चयो नास्ति प्रमाणविषयासंभावनायाः प्रमेयविषयासंभावनायाश्चानिरासात् तथा असुक्तस्य असमाहितमनसः भावना ब्रह्माकारांतः करणावति

रागद्वेषवियुक्तैस्तु विषयानिन्द्रियैश्चरन् आत्मवशयेर्विधेयात्मा प्रसादमधिगच्छति ६४ प्रसादे सर्वदुःखानां हानि
रस्योपजायते प्रसन्नचेतसो ह्याशब्दबुद्धिः पर्यवतिष्ठते ६५ नास्ति बुद्धिरसुक्तस्य न चायुक्तस्य भावना न चाभावयतः
शांतिरशांतस्य कुतः स्वरवम् ६६ इन्द्रियाणां हि चरतां यन्मनोऽनुविधीयते तदस्य हरति प्रज्ञां वायुर्नावमिवाभसि
६७ तस्माद्यस्य महाबाहो निगृहीतानि सर्वशः इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ६८

प्रवाहो नास्ति मनसश्चांचत्येन बु-

द्धेरपि चांचल्यात् अभावयतोऽध्यानमकुर्वतः शांतिः सर्वदुःखोपरमश्च नास्ति चेतसोऽनवस्थितत्वेन दुःखावश्यं भावात् अशांतस्यानुपरत सर्वदुःखस्य स्वरवंप्रत्यगद्व्या-
नंदात्मकं कुतः न कुतश्चित् दुःखित्वादेव आद्यं असुक्तस्येति पदं युजिर्योगे इत्यस्य रूपं द्वितीये युजसमाधावित्यस्य तस्मादुत्थेः पर्यवस्थानमावश्यकं ६६ तदभावे दो-
षमाह इन्द्रियाणां हीति हि यस्मात् इन्द्रियाणां चरतां स्वस्वविषये प्रवर्तमानानां कर्मणिषष्ठी यत्तरागादिकलुषितं मनः तान्यनुलक्षीकृत्य विधीयते प्रवर्त्यते कर्मकर्तृरिलकारः प्र-
वर्तत इत्यर्थः तत् इन्द्रियाणुसारि मनः अस्य साधकस्य प्रज्ञां आत्मतत्त्वविषयां बुद्धिं हरति तस्याः मनोऽनुसारित्वात् दृष्टांतः स्पष्टार्थः अन्येतु इन्द्रियाणामध्ये यद्दिन्द्रियमनुलक्षी-
कृत्य मनः प्रवर्तते तद्दिन्द्रियं अस्य साधकस्य मनसो वा प्रज्ञां हरतीति योजयन्ति आत्मविषयां प्रज्ञां हृत्वा मनो विषयविषयां करोतीति भाष्यमप्यालोचनीयम् ६७ यतनो ह्यपी-
त्यत्रोपक्रांतमर्थं बहुधा उपपाद्य उपसंहरति तस्मादिति यस्मादिन्द्रियाधीनं मनो मनोऽनुगाच प्रज्ञा तस्मात् हे महाबाहो यस्य यतः इन्द्रियाणि सर्वशः सर्वप्रकारेण स्वकारणेन म-
नसा सहितानीति यावत् इन्द्रियार्थेभ्यः शब्दादिभ्यो निगृहीतानि भवन्ति तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठितेति विद्धि ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५

यदापंचावतिष्ठन् इत्युदाहृत्युतेः नामाहुः परमांगतिमित्येतच्चतुर्थपादं व्याचष्टे यानिशेति सर्वेषां भूतानामज्ञानां यानिशो वनिशा यस्यां मध्यं दिने उत्तूका इवानंधा अव्यंथा
एव सर्वे प्राणिनो भवन्ति न स्यान्तस्मिन् प्रत्यग्न्योतिषि संयमी इन्द्रियमनोबुद्धीनां निग्रहणशीलो योगी जागर्ति इन्द्रियादीनां हृक्शक्तिलोपेऽपि अनुपरतदृक्शक्तिरेवास्ते तथा
चक्षुःश्रुतिः नहि द्रष्टुं दृष्टेर्विपरिलोपो विद्यते विनाशित्वादित्यस्यामविद्याख्यायां क्रियाकारकादिहैतस्वमप्रवर्तिकायां सर्वाणि भूतानि जाग्रति निशीथे उत्तूका इव स्वस्वव्यापा
रे प्रवर्तन्ते सा अविद्या पश्यतो मुनेः आत्मदर्शनवतो योगिनः प्रारब्धकर्मणा विदेहकैवल्यप्रतिबंधान् लेशतोऽनुवर्तमाना व्युत्थानकाले व्यवहरन्तोऽस्य गाढांधकारवती निशेवकुं
शकरी भवति अतिसूक्ष्मा राहियोगिनः बाह्यव्यवहारादुद्भिजंते नरा इव गाढांधकारे संचारात् यथोक्तयोगभाष्ये अक्षिमात्रकृत्यो हि विद्वानत्यल्पदुःखलेशो नाप्युद्भिजन् इ
ति अत्र चार्त्तिकानि कारकव्यवहारे हि शब्दं वस्तुन वीक्ष्यते शुद्धे वस्तुनि सिद्धे च कारकव्यावृत्तिस्तथा काकोलूकनिशेवायं संसारोऽज्ञात्वा वेदिनोः यानि शासर्वभूतानामित्य-
वोचत्स्वयं हरिरिति बुद्धतत्त्वस्य लोको यं जडोन्मत्तपिशाचत्बुद्धतत्त्वोऽपि लोकस्य जडोन्मत्तपिशाचवदिति तदेवं किमासीतेत्यस्योत्तरं यदा सहरते चायमित्यादिना एतदंतेन प्र-
थेन स्थितप्रज्ञः सदा स माधिमनुतिष्ठन् परमांगतिं प्राप्यास्त इत्युक्तम् ६९ ननु प्रजहाति यदा कामान् इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यो निगृहीतानीत्यादिनाऽसकृत् विषयाणां ग्रहाणं
तेभ्यश्च इन्द्रियादीनां प्रत्याहरणमुक्तं तेन ते पामात्मनः पृथक्सत्त्वमस्तीति सिद्धम् न च नेह नानास्ति किंच नेत्यादि श्रुत्या तेषां बाधान्न तदस्तीति वाच्यम् इहेति प्रतीच्येव तन्निषेधात्

यानि शासर्वभूतानां तस्यां जागर्ति संयमी यस्यां जाग्रति भूतानि सानि शापश्यतो मुनेः ६९ आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रविशंति य-

दत् तद्वत्कामायं प्रविशंति सर्वे स शांतिमाप्नोति न कामकामी ७०

नहि इह भूतल्लेघरो नास्तीत्युक्ते घटस्य स्वरूपं निषिध्यते तस्य भूतलसंबन्धमात्रं तस्मात्कामानां
पृथक्सत्त्वमस्य तोनाहैतसिद्धिरित्याशंक्य सदृष्टांतं परिहरति आपूर्यमाणमिति प्रविशंतीभिरद्विगपूर्यमाणमपि अचलप्रतिष्ठं अनुद्विक्तं च द्विहीनत्वात् एवं निर्गच्छंतीभिरद्वि-
रित्यमानमपि अचलप्रतिष्ठं अरिक्तं ह्यसहीनत्वादित्यपि बोध्यं एवं विधं समुद्रं यद्वत् आत्मप्रभवा आपः प्रविशंति तद्वत् यं पुरुषं कामेरापूर्यमाणं हीयमानं वा अचलप्रतिष्ठं निर्विकारं च
द्विद्वासहीनत्वात् आत्मप्रभवाः सर्वे कामाः प्रविशंति स एव शांतिं मोक्षं आत्यंतिकदुःखोपरमं प्राप्नोति ननु कामकामी विषयार्थी अयं भावः कूटस्थादात्मनः सर्वस्य उत्पत्तिस्तत्रैव च-
लयइति सर्वश्रुतिस्मृतिप्रसिद्धं तेन कामानां ग्रहाणं तेभ्यश्च इन्द्रियाणां प्रत्याहरणं स्मर्यमाणं न तेषां परमार्थतः पृथक्सत्त्वं साधयति बहुप्रमाणविरोधात् किंतु पामरप्रसिद्धं पृथक्स-
त्वमभिप्रेत्य ग्रहाणादिकमुक्तं प्रविलापनत्वेनैव व्याख्येयं यथाग्नये पथि कृतेष्टा कपालं निर्वपेदित्यादौ निर्वपति नायाग उच्यते ननु श्रौतार्थमात्रं तद्वदिहापि ज्ञेयम् नेह-
नानास्तीत्यपि इह परिदृश्यमाने प्रपंचे आत्मातिरिक्तं नाना किमपि नास्तीत्येवं परतया व्याख्येयं तथा च आत्मैवेदं सर्वं ब्रह्मैवेदं सर्वम् सर्वस्वत्विदं ब्रह्मेत्यादयः श्रुतिवादाः सं-
गच्छन्ते आत्मानिकल्पितस्यास्य तत्रैव निषेधेनान्यत्र सत्त्वालुपपत्तेर्न कामानां पृथक्सत्त्वमस्तीति युक्त एव समुद्रदृष्टांतः यत्तु समुद्रात्पृथग्गंगायाः सत्त्वमस्तीति तन्न कार्य-
कारणसन्नतिरिक्तसन्नायाऽअभावात् वाचारंभणं विकारो नामधेयमिति कार्यस्य वामालंबनमात्रत्वश्च वणादित्यन्यत्र विस्तरः ७० ७१ ७२ ७३

प्रासंगीकमाशंकापरिहृत्य प्रजेत किमत्यस्य प्रश्नस्योत्तरमाह विहायेति पूर्वोक्तान् विविधान् कामान् विहाय यः चरति विषयान् भुंक्ते निस्पृहश्च यतो निर्ममः ममतावान् हि इदं मम भूयादित्यन्यथनाद्यर्थे स्पृहां करोति निर्ममोऽपि कुतः यतो निरहंकारः न ह्यहंकारश्चून्यस्य ससादो ममता दृष्टान् स्मादहंकारप्रविलयात् शांतिं मोक्षं प्राप्नोति अत्र यः सर्वज्ञानभिस्नेह इति सर्वत्र यच्छब्ददर्शनात् साधनविधिपर एवायं ग्रंथः अन्यथा स्थित प्रज्ञस्य प्रकृतत्वात् ननु वादार्थो यच्छब्दो नर्थकः प्राप्नोति लोकेऽपि हि परस्वभावकथने एव करोतीति तच्छब्द एव प्रयुज्यते न तु यच्छब्दः विधौ तु य एव करोति स इदं प्राप्नोतीति द्वयोरपि प्रयोगो दृश्यते लक्षणकथनार्थत्वेऽपि तत्र नात्यर्याभावाद् द्विधा चैव पर्यवस्यतीति द्विक् ७१ प्रतिपादितो कर्मयोगप्राप्त्या सांख्यनिष्ठां फलेन स्तुवन्नुपसंहरति एषेति एषा स्थित प्रज्ञ लक्षणप्रसंगात् कथिता ब्राह्मी ब्रह्मशब्देनात्र ब्रह्मविदुच्यते ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवतीति श्रुतेः तस्येयं ब्राह्मी स्थितिः निष्ठा एनां निष्ठां प्राप्य नरो न विमुह्यति पुनर्मोहनं प्राप्नोति अस्यां अंतकालेऽपि स्थित्वेति सकृज्ज्ञाता पीयं फलवती न तूपासनावच्चिराभ्याससापेक्षेत्यक्तं ब्रह्म कच्छति प्राप्नोति किं लोकांतरवत् गतिप्राप्यं ब्रह्म नेत्याह निर्वाणमिति निर्गतं वामंगमनं यस्मिन् प्राप्ये ब्रह्मणि तान् निर्वाणम् तथा च शु-

विहाय कामान्यः सर्वान् पुमांश्चरति निस्पृहः निर्ममो निरहंकारः स शांतिमधिगच्छति ७१ एषा ब्राह्मी स्थितिः पार्थ नैनां प्राप्य विमुह्यति स्थित्वास्यामंतकालेऽपि ब्रह्म निर्वाणमृच्छति ७२ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे सांख्ययोगो नाम द्वितीयोऽध्यायः २ २६ अर्जुन उवाच ज्यायसी चेत्कर्मणस्ते मता बुद्धिर्जनार्दन तत्किं कर्मणि घोरे मां नियोजयसि केशव ?

तिः न तस्य प्राणा उत्क्रामंत्यत्रैव समवनीयं ते ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येतीति

गतिमंतरेण प्राणरूपोपाधिप्रविलयमात्रात् घटाकाशस्य महाकाशत्वप्राप्तिवत् जीवस्य ब्रह्मप्राप्तिमाह अंतकालेऽपि त्यपिशब्दात् यो ब्रह्मचर्यादारभ्या च निष्ठति स ब्रह्म निर्वाणं कैमुतिकन्यायेन प्राप्नोतीति गम्यते अस्याऽध्यायस्यार्थः संगृहीतो मधुसूदनश्रीपादैः ज्ञानंतत्साधनं कर्मसत्त्वशुद्धिश्च तत्फलं तत्फलं ज्ञाननिष्ठैवेत्यध्याये स्मिन्प्रकीर्तितम् ७२ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिरसूनोः श्रीनीलकण्ठस्य कृतौ भारतभावदीपे भीष्मपर्वणि श्रीभगवद्गीतार्थप्रकाशो नाम द्वितीयोऽध्यायः २ २६ पूर्वस्मिन् अध्याये एषा ते भिहिता सांख्ये बुद्धिर्योगोत्तिमांश्चण्विति द्वे बुद्धीप्रदर्शय्य वसायास्मिका बुद्धिरिति श्लोकेन सांख्यनिष्ठावतां पातशंका नास्तिकर्मयोगनिष्ठावतां तु सास्तीत्यक्लायावानर्थ उदपाने इति सांख्यनिष्ठायां सर्वकर्मफलान्तर्भावश्च वणात्तामेव प्रशमात्मिकां स्वाशयानुकूलामन्वानौर्जुन उवाच ज्यायसीति हे जनार्दन कर्मणो निष्कामकर्मयोगापेक्षया बुद्धिः सांख्यनिष्ठालक्षणां ज्ञानं ज्यायसी प्रशस्ततरा चेत्तेन तव मता तत्तर्हि मां मोक्षय हत्यापितृभ्यं नंदोरे बंधुवधारव्ये कर्मणि किंकुतो हेतोर्नियोजयसि पुनः पुनर्युध्यस्वेति वदन् १ ७२ ७३ ७४ ७५

ननु तव ज्ञाननिष्ठाया मनधिकारान्कर्मेव कुर्वित्वा ब्रवीमीत्याशंक्याह व्यामिश्रेणेति व्यामिश्रेण अविभक्तेन इव शब्दो विविक्तेषु द्विदोषादविविक्ततां गृह्णामीति सूचयति एतेन वाक्येन त्रैगुण्यविषयावेदानिस्त्रैगुण्यो भवार्जुने निष्कचिद्देदनिष्ठां त्याज्यसिकर्मण्येवाधिकारस्ते इति तामेव च ग्राहयामितथानिर्द्देशो नित्यसत्त्वस्थो निधौ गच्छेत्तम आत्मवान् भवेति च निवृत्तिमार्गं उपदिशसि धर्म्याद्विषयत्वात् श्रेयो न्यत्सवियस्य न विद्यत इति प्रवृत्तिमप्युपदिशामि न ह्येकेन मया युगपदुभयं स्थितिगतिवदनुष्ठातुं शक्यं अतो मे मम बुद्धिर्मोहयसीव वस्तुतस्तु मम मोहो नाशयितुं प्रवृत्तोऽसीति इव शब्देनोच्यते तत्तयोर्मध्ये यदेकं प्रधानं मद्योग्यं तन्निश्चित्य वदयेनानुष्ठितेनाहं श्रेयः कल्याणं आप्नुयाम् २ अत्रोत्तरं श्रीभगवानुवाच लोकेऽस्मिन्निति पुरा पूर्वाध्याये मयानिष्ठा एकैव प्रोक्तं परंतु साद्विविधा द्विप्रकारा एकस्या एव ब्रह्मनिष्ठायाः प्रकारद्वयमुक्तं अधिकारिभेदेन नतु ब्रह्मप्राप्तये परस्परनिरपेक्षमार्गद्वयमुक्तमिति भावः हेऽनघ विशाखांतःकरणमद्वचनस्यार्थसम्यगालोचयेत्यर्थः तदेव प्रकारद्वयमाह ज्ञानयोगेनेति सारं व्यानां प्रकृतिपुरुषयोर्विविक्तत्वं जानतां आत्मानात्मविवेकज्ञानवतां ज्ञानार्थं युज्यत इति ज्ञानयोगः ज्ञानोपायो वेदान्तश्रवणमनननिदिध्यासनात्मकस्तेन ज्ञानयोगेन ब्रह्मणि निष्ठां परिसमाप्तिं सारं व्याः प्राप्नुवंतीत्यर्थः योगिनां सिद्धयसिद्धयोः समो भूत्वा समत्वं योग उच्यत इति उक्तलक्षणयोगवतां कर्मयोगे न संध्योपासनादिनि

व्यामिश्रेणैव वाक्येन बुद्धिर्मोहयसीवमे तदेकं वदनिश्चित्य येन श्रेयोऽहमाप्नुयाम् २ श्रीभगवानुवाच लोके
ऽस्मिन् द्विविधानिष्ठा पुरा प्रोक्ता मयानघ ज्ञानयोगेन सारं व्यानां कर्मयोगेन योगिनाम् ३

विकल्पकसमाध्यनुष्ठानांतमिह कर्मयोगपदार्थः ते

न योगिनो ब्रह्मनिष्ठां प्राप्नुवंतीत्यर्थः अयं भावः इह जन्मनि जन्मांतरे वा ईश्वरप्रीत्यर्थं मनुष्ठितैः कर्मभिर्विशुद्धसत्त्वोविवेकवैराग्यशमादिषट्कोपेनोत्तममुमुक्षुः प्रत्यक्प्रवणा चित्तः श्रवणमननाभ्यामेव कृतकृत्यो भवति स चेत् श्रवणादेः प्रागसमाहितचित्तस्तर्हि निदिध्यासनमस्यापेक्षितं अतएव सहकार्यतरविधिः पक्षेणेति सूत्रकृतानि दिध्यासनस्य पाक्षिकत्वमुक्तं सोऽयं सारं व्यामार्गः तथा सर्वाणि कर्माणि परमगुरावर्पयन् श्रवणमननात्मकं विचारमंतरेणैव केवलं श्रद्धामात्रात् प्रतीचोर्निर्विशेषब्रह्मरूपत्वं गुरुवाक्यतो निश्चित्या संभावनादिदोषरहितआचार्यान् निर्गुणब्रह्मोपास्तिप्रकारमाधिगम्य कर्मच्छिद्रेषु समाध्यभ्यासं कुर्वन् निष्कलं प्रत्यगात्मस्वरूपं साक्षात्करोति सोऽयं योगमार्गः तेन उहापोहकोशलं येषामस्ति ते सारं व्याः येषां तन्मास्ति ते योगिन इति अत इयं द्विप्रकारानिष्ठाननुष्ठेति भूमितयं यथोक्तं वसिष्ठेन द्वौ क्रमौ चित्तनाशस्य योगो ज्ञानं च राघवयोगो वृत्तिनिरोधो हि ज्ञानं सम्यगवेक्षणं असाध्यः कस्यचित्तत्वं निश्चयोजगतीतत्वे प्रकारोद्धोततो देवो जगाद परमः शिव इति चित्तादर्शनोपलक्षितस्य ब्रह्मसाक्षात्कारस्य द्वौ क्रमौ चित्तादेर्मिथ्यात्वपक्षे ज्ञानमेव यथारज्जूरगादिसम्यगवेक्षणेनैव नश्यति तद्वत् तस्य सत्यत्वपक्षे योग एव यथा सत्य उरगः मंत्रादिना निरुद्ध प्रचारः स्वयमेव नश्यति तद्वच्चित्तमपि योगेन निरुध्यमानं नश्यति तस्य निरन्वयोच्छेदस्तु प्रारब्धकर्मांतपक्षद्वयेऽपि तुल्य इति ३ ४ ५

अनयोः प्रकारयोरेङ्गिभावमाह नकर्मणाभिति कर्मणां यज्ञादीनां अनारंभात् अननुष्ठानेनैकैकर्मज्ञाननिष्ठाणां भूतेन प्राप्नोति विविदिषंति यज्ञेनेति श्रुत्या यज्ञादीनां विद्यां गत्वेन विधानात् ननु सन्त्ययप्रधान्यात् कर्मणां विविदिषांगत्वमत्र गम्यते तेन विविदिषायां यज्ञादिनां स्मिद्धायां एतमेव पञ्चाजिनो लोकमिच्छतः प्रव्रजंतीति श्रुतेः प्रव्रज्या रूपमेव नैकैकर्मसिद्धिज्ञाननिष्ठासाधनं ग्राह्यं न ज्ञानं नैकैकर्मसिद्धिपरमाभित्यादाविवात्र तद्वाहकस्य परमत्वविशेषणस्याभावात् नच कर्मयोगजनि तच्चित्तशुध्य भावे केवलात् सन्यासात् सिद्धिसमधिगच्छतीति योजनायां विष्णुप्रयोगज्ञानकर्मणोः समुच्चयासंभवस्याभीष्टसिद्धेः किमिति नैकैकर्म शब्देन ज्ञाननिष्ठागृह्यत इति चेत् सत्यंगुणैः कर्मकार्यत इति वाक्यशेषान्नेर्गुण्यहेतुकं मुख्यज्ञानमेव हेतुं नैकैकर्मपदार्थः ननु प्रव्रज्यादिविविदिषंति यज्ञेनेत्यत्रापि जिगमिषत्यस्यैव जिघांसत्वमिति नैत्यादावि वतृतीयांतस्य धात्वर्थेनैवान्वयात् अश्वादीनां गमनादाविवयज्ञादीनां वेदन एवान्वयो ज्ञेयः एतमेवांशुतिस्तु विविदिषासंन्यासाभिप्रायेण प्रवृत्ता एत एवेतसा त्मानं विदित्वा ब्राह्मणाः पुत्रेषणायाश्च वित्तेषणायाश्च लोकेषणायाश्च व्युत्थायाथ भिक्षाचर्यं चरंतीति ज्ञानपरिपाकार्यस्य जीवत्सुखसुखार्थस्य वा याज्ञवल्क्यादिभि रनुष्ठितस्य विदित्संन्यासस्यापि शास्त्रे दर्शनात् असंन्यासिनो ज्ञानमेव नोत्पद्यत इति प्राचा माग्रहो विक्षेपककर्मत्यागरूपसंन्यासविषयः ननु काषायपरिधानमात्रविष

नकर्मणामनारंभान्नैकैकर्मपुरुषो भूते नच संन्यासनादेव सिद्धिसमधिगच्छति ४ नहि कश्चित्संन्यासमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृतं कार्यतेत्यवशः कर्मसर्वः प्रकृतिजैर्गुणैः ५ कर्मेन्द्रियाणिसंयम्य च आस्ते मनसा स्मरन् इन्द्रियार्थान्विमूढात्मा मिथ्याचारः स उच्यते ६ यस्मिंश्चिद्रियाणि मनसानियम्या रभन्तेर्जुन कर्मेन्द्रियैः कर्मयोगमसक्तः स विशिष्यते ७

यः गर्गाव्याधवसिष्ठादीनाम तथा विधानामपि ज्ञानोत्पत्त्यवगमादित्यास्तां तावत्कर्मभिरशोधितचित्तस्य मंदबुद्धेः रागद्वेषादियस्तस्य आत्मानात्मा विवेकद्वारा वानैकैकर्मप्रतिनास्तीति पूर्वार्थार्थः नन्वयं भयं सर्वभूतेभ्यो दत्तानैकैकर्ममाचरेदिति केवलात्कर्मसंन्यासादीपनैकैकर्मसिद्धिः स्मर्यते तत्कथमुच्यते न कर्मणामनारंभान्नैकैकर्ममस्तीति तत्राह नचेति कर्मजचित्तशुध्यभावे कृतादपि संन्यासान्तमोक्षसिद्धिः उदाहृत स्मृतिस्तु चित्तशुद्धिपूर्वकसंन्यासाभिप्रायानहिरागादियस्तः सर्वभूतेभ्यः सर्वात्मना भयं दातुमीष्टेः तौ युक्तमुक्तचनचसंन्यासानादेवेति ४ एतदेव प्रपंचयति नहीति अवशः कर्मजशुध्यभावात् अजितचित्तः कश्चिदपि जातुकदाचित्समाधिकालेपि अकर्मकृतं कर्मणि दुर्मनोरथादीनि अकुर्वन् हि प्रसिद्धं नतिष्ठति हि यस्मात्सर्वोपलोकः प्रकृतिजैर्गुणैः सत्वरजस्तमोभिः स्वभावप्रभवेः रागद्वेषादिभिर्वाकर्मकायिके वाचिके मानसिके वा कार्यते वश्यं तत्र प्रवर्त्यते ५ ननु संन्यासपूर्वकं ध्यानं नैव चित्तशुद्धिमापि स पादयि ध्यामिकं कर्मभिरित्याशंक्याह कर्मेन्द्रियाणीति यो विमूढात्मा रागाद्याक्रान्तचित्तः कर्मेन्द्रियाणि वागादीनि संयम्य निगृह्य आस्ते एकान्ते ध्यानापदेशेनोपविशति समिथ्याचारस्तस्य तदा सनादिके आचरणे मिथ्याभिलोकनेषु निष्फलत्वात् तत्र हेतुः इन्द्रियार्थान् मनसा स्मरन् नित्यतः इन्द्रियार्थान् शब्दादीन् शब्दादिभिर्गृह्णाति मनसा च स्मरति अतो मिथ्याचारः स विषयान् चिंतयन् योगनिष्ठा मात्मनो लोके भिद्यन् कुरु अतः कपदीत्यर्थः तस्मात्कर्मव्यतिरिक्तश्चित्तशुध्यपायो नास्तीति भा कः ६ यस्तु पूर्वस्मान्मिथ्याचारात् विलक्षणः इन्द्रियाणि मनसा सह नित्यम्यरागद्वेषयुक्तानि कृत्वा कर्मेन्द्रियैः कर्मयोगं आरभते हेर्जुन सः कर्मफले स्वर्गादौ ऐहिके वा शब्दादौ असक्तो नासक्तो नो विशिष्यते पूर्वस्मादधिको भवतीत्यर्थः ७

नियतमिति यस्मादेवंतस्मात्तन्नियतं संध्योपासनादिकर्मैव कुरु यद्वा नियतं नियमेन त्वं कर्म नित्यकाम्यसाधारणं यस्यापि निवर्तकस्वभावतदेव कुरु हि यस्मात् अकर्म
णः सकलकर्मैर्द्वियनिग्रहेण तदकारणात् चित्तजयश्च न्यात्कर्मैव ज्यायः प्रशस्ततरं अपि च ते तव क्षत्रियस्य अकर्मणः सत्यापि चित्तशुद्धौ सर्वकर्मत्यागिनः शरीरयात्रा
देहव्यवहारः न प्रसिध्येत् भौत्यचर्यायामनधिकारात् ब्राह्मणाः पुत्रैषणायाश्च विनैषिणायाश्च व्युत्थायाथ भिक्षाचर्यं चरंतीति सत्यासविधायके वाक्पराजारा
जसूयेन स्वाराज्यकामो यजेतेत्यत्र राजपदवत् ब्राह्मणपदस्य विवक्षितस्वार्थत्वात् चत्वारः अथ मा ब्राह्मणस्य त्रयो राजन्यस्य द्वौ वैश्यस्येति स्मृतेः अन्यत्रास्य
क्तं पारिव्राज्यं कृत्यं मुरजाना मयं धर्मो वैष्णवं लिंगधारणं बहुजाते रूजातानां पथर्मा विधीयत इति ८ ननु कर्मणा वाध्यते जेतुरितिकर्मणो बंधकत्वस्मृतेः कथं मुमुक्षुर्मा
तत्र निषेजयसीत्याशं क्वाह यज्ञार्थादिति यज्ञः परमेश्वरा राधनं यज देव पूजाया मिति धात्वर्थानुगमात् तदर्थं यज्ञो वै विष्णुरिति श्रुतेर्विष्णुर्वा तदाराधनार्थं य
य कर्म ततो न्यत्र कर्मणि स्वर्गाद्यर्थे प्रवृत्तौ यं लोकाः कर्मबंधनः कर्मणा वाध्यते न त्वीश्वरा राधनार्थेन अतस्तदर्थं ईश्वरा राधनार्थं कर्मवर्णाश्च मा चितं हे को ते यमुक्त

नियतं कुरु कर्म त्वं कर्म ज्यायो ह्यकर्मणः शरीरयात्रापि च तेन प्रसिद्धो दकर्मणः ८ यज्ञार्थात्कर्मणो न्यत्र लोको यं कर्म बंधनः
तदर्थं कर्म कौंतेय मुक्तसंगः समाचरः ९ सह यज्ञाः प्रजाः सृष्ट्वा पुरोवाच प्रजापतिः अनेन प्रसविष्यध्वं प्रसवो ह्स्त्विष्टकामधुक् १०
देवान् भावयता न ते देवा भावयंतु वः परस्परं भावयंतः श्रयः परमवाप्स्यथ ११ इष्टान् भोगान् हि वो देवा दास्यंते यज्ञभाविताः
तैर्देवान् प्रदायैभ्यो या भुक्ते स्तेन एव सः १२ यज्ञशिष्टा सनः संतो मुच्यंते सर्वं किल्बिषैः भुजंते ते त्वय पापा ये प्रचक्ष्यात्मा कारणात् १३

संगः फलाभित्यपश्यन्त्यः सन् समाचरसम्यक्कुरु ९ एतदेवार्थं वादेन द्रुतयति सहेति यज्ञैस्साहेति सह यज्ञाः वो पसुर्जनस्येति पक्षे सादेशाभावः कर्माधिकृता इति
यावत् प्रजास्रैवर्णिकाः अनेन यज्ञेन प्रसविष्यध्वं प्रसवो ह्स्त्विष्टकामधुक् १० इष्टार्थं पूरकत्वं मे वाह देवा
निति भावयत न पयत अनेन देवता पूजात्मकेन यज्ञेन वः युष्मान् भावयंतु तुष्ट्यादिदानेन परस्परं भावयंतो देवाश्च यूयं च श्रयः परं प्राप्स्यथ ११ किंच इष्टान् पुत्र
पश्चादंश्च वः युष्माभ्यं एभ्यो देवेभ्यस्तद्वत्तानेव ब्रीहिपश्चाज्यादीन् अप्रदाय अकृत्वा देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागात्मकं यागं नित्येनेमिन्निकरूपं वैश्वदेवाग्निहोत्र
जातेष्ट्यादिरूपं अकृत्वेत्यर्थः अदत्त्वा यो मुक्ते सस्तेन एव १२ ये तु यज्ञशिष्टाशिनः वैश्वदेवादिशेषान् भोजनशिलासंतः ऋणापाकरणात् ते मुच्यंते स
र्वं किल्बिषप्रमादकृतैः विहिताकरणनिमित्तैः पंचसूना निमित्तैर्ब्राह्मिण्ये चात्मकारणात् स्वार्थमेव पंचंति न तु पंच महायज्ञार्थं ते पापास्त्वयं पापरूपा एव संतः
पापमेव भुजंते तथा च स्मृतिः कंडूणीषे णोचुर्ह्युदकुं भी च मार्जनी पंचसूना गृहस्थस्य तोभिः स्वर्गे न विंदतीति पंचसूना कृतं पापं पंच यज्ञैर्व्यपोहतीति च शु
निश्च इदमेवास्य तत्साधारणमभ्यं यदिदमद्यते सय एतदुपास्तेन स पाप्मने व्यावर्तते मिथ्येत्येतदिति मंत्रवर्णोपि मोक्षमभं विंदते अप्रचेताः ससं ब्रवीमि वध इत्सत
स्य नार्थमणं पुष्यति नो सरवायं केवलाघो भषति केवलादीति १३

जगच्चक्रप्रवृत्तिहेतुत्वादपिकर्मकर्तव्यमित्याह अन्नादिति अन्नात्तरेनोरूपेण परिणतात् भूतानि प्राणि शरीराणि भवंति अभ्रं च पर्जन्यात् एतत्प्राप्तिद्वयमेव यज्ञा
द्ववति पर्जन्यः अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपनिष्ठते आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टरन्तेततः प्रजाइति स्मृतेः यज्ञो देवताराधनजो धर्मः कर्मस्यो याग होमदा
नादिभ्यः समुद्भवतीति कर्मसमुद्भवः १४ कर्मब्रह्मोद्भववेद एव धर्मप्रमाणं ननु पास्वडादि प्रणीता गमः ब्रह्मवेदोपि अक्षरसमुद्भव अस्य महतो भूतस्य नि
श्चयसिद्धमेतद्यद्वेदो यजुर्वेद इत्यादि स्मृतेः साक्षात्परमेश्वरादेव उत्पन्नः अतो न तत्र भ्रमविप्रलंभकत्वादि दोषाकांत पास्वडादि वाक्यवदप्रामाण्यशंका
स्तीति भावः यस्मादेवं तस्मात् सर्वस्मिन्दे शकाले च वर्तमानं ब्रह्मवेदः एतेन वेदस्य नित्यत्वं शब्दस्य विभक्त्यं च दर्शितं नित्यं नियमेन यज्ञे प्रतिष्ठितं तात्पर्येण
पर्यवसन्नं १५ भवत्वेवं ततः किं फलितमित्यत आह एवमिति भूतानां मादौ वेदाधिगमस्ततः कर्मज्ञानंततः कर्मानुष्ठानंततो देवानां तृप्तिस्ततो वृष्टिस्ततो न
ततो भूतानि तेषां वेदाधिगम इत्येवं रूपेण चक्रमिव चक्रं निरंतरमावर्तमानं जगद्यात्रा निर्वहकं नानुवर्तयति नानुनिष्ठतिसः आघायुः पापजीवनः इन्द्रियारा
मो ननु धर्माराम आत्मारामो वा मोघं व्यर्थं दंशमशकादिवत् जीवति यस्त्वेतदनुवर्तयति स जगदुष्कारको धन्य इति भावः तथा च श्रुतिः अथो अयं वा आत्मा

अन्नाद्भवंतिभूतानिपर्जन्यादन्नसंभवः यज्ञाद्भवतिपर्जन्योयज्ञःकर्मसमुद्भवः १४ कर्मब्रह्मोद्भवंविद्धिब्रह्माक्षरसमुद्भवं तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म नित्यं यज्ञे प्रतिष्ठितं १५ एवं प्रवर्तितं चक्रं नानुवर्तयतीहयः अथायुरिन्द्रियारोगोमोघं पार्थ स जीवति १६ यस्त्वात्मरतिरेव स्यादात्मा तृप्तश्च मानवः आत्मन्येव च संतुष्टस्तस्य कार्यं न विद्यते १७ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

सर्वेषां भूतानां लोकः स यज्जुहोति यद्यजते तेन देवानां लोको यदनुब्रूते तेन क्रूषाणामथ यस्मिन् भ्यो निवृणाति यत्प्रजामिच्छति तेन पितॄणामथ यन्मानुष्या-
न्वासयते यदेभ्यो शनंददाति तेन मनुष्याणामथ यत्पशूभ्यस्त्वृणोदकं विंदति तेन पशूनां यदस्य गृहेषु श्वापदा वयांस्यापि पीलिकाभ्य उपजीवन्ति ते-
न तेषां लोक इति १६ एवमीश्वरेण वेदयज्ञपूर्वकं जगच्चक्रं प्रवर्तितमसैरधिकृतैरनुवर्तितव्यमित्युक्तं अस्याननुवर्तने च मह्यप्रत्यवाय उक्तः स ब्र-
ह्मविदमपि स्पृशेदिति संभाविता माशं कं परिहरति यस्त्विति आत्मन्येवरतिः प्रीतिर्यस्य नतुरुद्यादौ सतथानचात्मनि प्रीतिः प्राणिमात्रस्यानौपाधिकी
अस्ति प्रत्यक्ततदर्थत्वेनैव रुद्रादिष्वपि प्रीतिर्भूषतीत्यत उक्तं आत्मतृप्त इति आत्मनैव परमानंदरूपेण तृप्तो न मिष्टान्नादिना ननु मदाग्निरपि-
रुद्रादौ न रमनेनापि मिष्टान्नेन तृप्यति अत उक्तं आत्मन्येव च संतुष्ट इति मंदाग्निर्हि धातुवृद्धिं जातरोहीपनं च कामयमान औषधाद्यर्थमि-
तस्ततो धावति न त्वात्मन्येव तृप्यति विहांस्तरति तृप्तिं तु शिरात्मनैवानुभवति न रुच्यं च धनादिभिरिति तस्य कार्यैकतव्यं किमपि नास्ति क्रिया प्राप्यस्य-
कस्याविदप्यर्थस्याभावात् १७

एतदेवाहनेवेति तस्यात्मरतेः कृतेन कर्मणा अर्थः प्रयोजनं नास्ति स्वागदौलिप्साभावात् मोक्षस्य चाक्रियासाध्यत्वात् नास्त्यकृतः कृतेनेति श्रुतेः अ-
कृतो मोक्षः कृतेन कर्मणा स्तीति श्रुत्यर्थः अकृतेन विरुद्धकर्मणापि अर्थो नरकादिरस्य नास्ति अत्र कृताकृतशब्दौ मित्रा मित्रपदवत् परस्परविरुद्धार्थवा-
चितया पुण्यपापवचनौ येन अकृतेनेति भावे निष्ठा नित्याकरणात् गृहीतत्वरूपेण प्रत्यवाय्यप्राप्तिरूपेण वा कश्चनार्थो विदुषो नास्तीति व्याचक्षते तेषां
मध्यभावाद्वा तत्तेरनस्य पगमात् नित्यानां कालेयदन्यद्विहितं क्रियेत तत एव प्रत्यवायोत्पादो वक्तव्य इति घटकुट्टाप्रभातवृत्तात् आपद्यते अत्रोपपत्तिमाह
नचेति चोहेतौ यस्मात् अस्य आत्मरतेः सर्वभूतेषु चेतना चेतनेषु उत्तममध्यामाधमेषु कश्चिदपि अर्थव्यपाश्रयः सखभोगात्मकप्रयोजनाभिसंबंधो ना-
स्ति आत्मरतित्वादेव निष्कामत्वाद् विदुषः पुण्यपापफलसंबंधो नास्तीत्यर्थः १८ यस्मान्निष्कामस्य कर्मलोपो नास्ति तस्मात्स्वमपि असक्तः फलशक्तिश्च

नैव तस्य कृतेनार्थो नाकृतेनेह कश्चन न चारय सर्वभूतेषु कश्चिदर्थव्यपाश्रयः १८ तस्मादसक्तः सततं कार्यकर्म समाचर असक्तो
त्याचरन्कर्मपरमामोति पूरुषः १९ कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादयः लोकसंग्रहमेवापि संपश्यन्कर्तुमर्हसि २० २१ २२

न्यः सततं सर्वदा कार्यं अवश्यकर्तव्यं कर्मनित्येनेमिन्निकं समाचर हियस्मात् असक्तः कर्माचरन्परं मोक्षसत्त्वशुद्धिद्वारेणामोति १९ अत्र शिष्टचा-
रं प्रमाणयतिकर्मणेति कर्मणैव सह संसिद्धिश्च वणादिसाध्यां ज्ञाननिष्ठांगतं आस्थिताः प्रवृत्ताः जनकादयस्त्वादृशाः क्षत्रियाननुसन्त्यासेन ननु
शुद्धचित्तस्य मम नास्तिकर्मापेक्षेत्याशंक्याह लोकेति लोकस्य संग्रहः स्वधर्मे प्रवर्तनं ननु स्वप्रयोजनाभावोपिकेवलं लोकसंग्रहार्थं चेत्कर्मकर्तव्यं त-
दा विदुषां ब्राह्मणानामपि सन्त्यासो न स्यात् यती वसन्त्यासधर्मान् ग्राहयितुं तेषां सन्त्यास इति चेत् अर्जुने पि न तद्द्वारितमस्ति ननु क्षत्रियस्य सन्त्यासेपि
कारणेनास्तीति चेत् लिंगधारणेधिकाराभावेपि भरतः ऋषभादिव द्विष्टपकर्मत्यागमात्रेधिकारात् वार्तिकसर्वाधिकारविच्छेदज्ञानं चेदभ्युपेतये कृतो
धिकारनियमो व्युत्थाने क्रियेत बलादिति विद्वत्संन्यासे क्षत्रियादेरपि अधिकारस्य साधितत्वात् अतो लोकसंग्रहो न मुख्यं कर्मप्रयोजनमिति चेत् सत्यं न मे पा-
र्थस्तिकतर्कमिति स्वदृष्टान्तेन अधिकारिकत्वाद् अर्जुन एवेव नियोज्यते न क्षत्रियमात्रमिति तु व्युत्थानं भवान् २० २१ २२ २३ २४ २५ २६

२१ कर्मणि वर्ते एव अहं कर्म करोम्येवेत्यर्थः २२ यद्यहं कर्मणि न वर्तेयं तर्हि मनुष्या ममेव कर्तानुवर्तते अतएव न कर्म न कुर्वीरन्नित्यर्थः अतद्विदोऽनन्तरः सर्वशः सर्वप्रका-
रैः २३ ततश्च किमित्यत आह उत्सीदेयुरिति यद्यदाचरतीत्यादेरपरायोजनाकेवलं लोकसंग्रहं पश्यन् न कर्तुमर्हसि अपितु श्रेष्ठानारत्यादपीत्याह यद्यदिति तथा च मम श्रेष्ठ
श्रयादृश आचारस्तादृश एव मदनुवर्तिना त्वया अनुष्ठेयः न स्वातंत्र्येणान्य इत्यर्थः कीदृशस्तवाचारो यो मया अनुवर्तनीय इत्याकांक्षायां न मे पार्थेत्यादिभिस्त्रिभिः श्लोकै-
स्तत्पदार्थनमिति मधुसूदनश्रीपादाः २४ यदि मादृश एव त्वं कर्ता र्थोसि तथापि परानुग्रहार्थं कर्माणि कुर्वित्याह सक्ता इति कर्मणि कर्मफले कुर्वति कर्माणीति शेषः अस-
क्त इति च्छेदः २५ विद्वान् अज्ञानां कर्मस्वाप्तानां बुद्धिभेदं बुद्धेश्चालनं न जयेत् नोत्पादयेत् किंतु तान् सर्वाणि कर्माणि जोषयेत्सेवयेत् कथं युक्त आह नोभूत्वा समाचर-
न् २६ अविद्वान् कथं कर्मसु सज्जत इत्यत आह प्रकृतेः पारमेश्वर्याः सत्त्वस्वस्तमोगुणात्मिकायाः देवात्मशक्तिस्वगुणैर्निर्गूढा मिति श्रुतिस्मिद्धायाः शक्तेः गुणैः कार्य-
कारणसंघातात्मकैः क्रियमाणानि कर्माणि अहंकारेण स्वस्मिन् न्यस्तेन विमूढः तदीयान् कर्तृत्वादीनां धर्मत्वेन पश्यन् आत्मनश्च असंगानंदसंविद्रूपतामपश्यन् आत्मा

यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तदेवेतरो जनः स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते २१ न मे पार्थोस्ति कर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किंचन नानवासमवा-
स्यं वर्त एव च कर्मणि २२ यद्यहं न वर्तेयं जातु कर्मण्यतद्वितः मम वर्त्मानुवर्तते मनुष्याः पार्थ सर्वशः २३ उत्सीदेयुरि मे लोकान् कु-
र्यां कर्मचेदहं संकरस्य च कर्ता स्यामुपहन्यामि माः प्रजाः २४ सक्ताः कर्मण्यविद्वांसो यथा कुर्वन्ति भारत कुर्याद्विद्वांस्तथा असक्तश्चि कीर्षु-
र्लोकसंग्रहं २५ न बुद्धिभेदं जनयेदज्ञानां कर्मसंगिनां जोषयेत्सर्वकर्माणि विद्वान्युक्तः समाचरन् २६ प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्मा-
णिसर्वशः अहंकारविमूढात्मा कर्ताहमिति मन्यते २७ तत्त्ववित्तु महाबाहो गुणकर्मविभागयोः गुणा गुणेषु वर्तन्त इति मत्वा न सज्जते २८

अहंकारेण विमूढश्चासावासेति विग्रहः अहं कर्माणि कर्मणां कर्तेति मन्यते कर्त्तव्यासेन कर्ताहमिति तून् प्रत्ययः तेन न लोकाव्ययनिष्ठा खलुर्थवृत्तामिति षष्ठीनिषेधः अन्यथा तू-
च्प्रत्ययकर्मणां कर्ताहमिति षष्ठ्याभाव्यम् २७ एवं सक्तस्य कर्मचरणं प्रदर्शयितुं सक्तस्य तत्तद्दर्शयति तत्त्वविदिति गुणकर्मविभागयोः गुणविभागस्य कर्मविभागस्य च त-
त्त्वविदिति भाव्यं नाहं गुणात्मक इति गुणेषु आत्मनो विभागः नाहं कर्मात्मक इति कर्मस्य आत्मनो विभागस्तयोर्गुणकर्मविभागयोस्तत्त्वं वेतीति श्रीधरः मधुसूदनस्तु गु-
णाः देहेन्द्रियांतः करणानि अहंकारास्पदानि कर्माणितु तेषां व्यापारभूतानि ममकारास्पदानि गुणकर्मेति द्वंद्वैकवद्भावः विभज्यते सर्वेषां जडानां भासकत्वेन पृथग्भवती-
ति विभागः स्वप्रकाशज्ञानरूपो असंग आत्मा गुणकर्मे च विभागश्चेति द्वंद्वः तयोर्जडजडयोस्तत्त्वं यो वेत्तिसः गुणाः करणात्मकाः गुणेषु विषयेषु वर्तन्त इति मत्वा न स-
ज्जते कर्तृत्वाभिनिवेशनं न करोतीत्यर्थः गुणविभागस्य कर्मविभागस्य च तत्त्वविदिति पक्षे गुणकर्मणो रित्येव सिद्धो विभागपदव्यर्थमिति यद्वा यस्तत्त्ववित्सः गुणाः
गुणेषु वर्तन्त इति मत्वा गुणविभागे कर्मविभागे च न सज्जत इति योजना गुणानां सत्त्वस्वस्तमो विभागः बुद्ध्यहंकारज्ञानेन्द्रियविषयरूपेण विभज्यावस्थानेन तस्मिन् न स-

ज्जते इदमहमिति न मन्यते तथा हि शरीरे गौरेः हं गौरेः स्मिहस्ताभ्यामात्मे मयेदमात्तमिति चक्षुषा दृष्टे मयेदं दृष्टमिति अहंकारेणाभिमाने ममेदमित्यभिमान्यते बुद्धो वि-
क्रियमाणायामहंस्वरूपीति च सर्वेषु बुद्ध्यादिषु विभज्य गृह्यमाणेषु पि प्रत्येकं प्रत्युक्तमध्यस्याहमिदमिति ममेदं कर्मेति च मन्यते एतेन कर्मविभागो व्यावश्यकत्वेन
व्याख्यातः अन्यथा चिदात्मन्येव आदानादिकर्तृत्वं दुःखादिमत्त्वं चापनति अयं च कर्मविभागः श्रुत्यापि दर्शितः अंधो मणिमविंदत् तमनंगुलिरावयत् अग्नीवः प्र-
त्यसुंचत् तमजिह्वोऽग्रसञ्चेति अंधः स्वयंप्रकाशहीनोऽपि चक्षुरादि मणिं रूपादिकं विषयं अविंदत् प्रकाशयति अनंगुलिः काष्ठलोष्ठादिवत् जडत्वात् स्वयंकर्म
कर्तुमशक्तोऽपि पाण्यादिः आवयत् विषयं उपादत्ते अग्नीवः छिन्नशिरस्कवन्निर्जीवो हंकारस्तं प्रत्यसुंचत् ग्रीवायां धारयति मयेदं लब्धमिति मन्यते अजिह्वो धी-
धातुः जडत्वात् स्वगतस्वरवदुःखयोः घट इव स्वगतं रूपादेः प्रकाशने असमर्थोऽपि अहंस्वरूपी दुःखीति चानुभवति तथा च आत्मनात्मनोर्याथात्म्यज्ञः व्यावृत्तेष्वहं-
कारादिषु तत्कर्मसु चाभिमानादिषु कर्मेषु सूत्रमिवावर्तमानं आत्मानं तेभ्यः पृथग्भूतं जानन्नगुणाः धीचक्षुरादयः गुणेषु दुःखरूपादिषु वर्तते न त्वात्मेति मत्वा
न सज्जते हमेव हस्तादिसंघातरूपो ममेवेदमादानादिकं कर्मेति न सक्तो भवतीत्यर्थः २८ एवं सक्ता सक्तयोः कर्माणि विभज्य सक्तकर्मानुवादपूर्वकं न बुद्धिभेदं

प्रकृतेर्गुणसंभूताः सज्जन्ते गुणकर्मसु तानकृत्स्नविदो मंदान् कृत्स्नवित्रविचालयेत् २९ मयि सर्वाणि कर्माणि सन्नस्याध्यात्मचेतसा
निराशीर्निर्ममो भूत्वा युध्यस्व विगतज्वरः ३० ये मे मतमिदं नित्यमनुतिष्ठन्ति मानवाः श्रद्धावन्तो न स्युः संन्यतेऽपि कर्माभिः ३१

जनयेदज्ञानमित्यपक्रांतमुपसंहरति प्रकृतेरिति गुणैरहंकारादिभिः स्वस्मिन् अध्यस्तैः संभूताः एकीभावेन अभेदाध्यासेन मूढास्तु प्रकृतेः प्रकृतिसंबन्धिषु गुणेषु देहादिषु
कर्मसु गमनादिषु च सज्जन्ते अहमयं ब्राह्मणो ममेवेदं यज्ञादिकं कर्मेति सज्जन्ते सक्ता भवन्ति तान् मूढत्वात् अकृत्स्नविदः आत्मज्ञानहीनान् आविद्धि कृत्स्नवित् आत्मनो-
वा अरे दर्शनेन श्रवणेन मत्याविज्ञानेनेदं सर्वं विदितमिति श्रुतेः मंदान् शास्त्रार्थग्रहणासमर्थान् कृत्स्नवित् आत्मवन् विचालयेत् कर्मनिष्ठा नो न प्रव्यावयेत् ते-
षां उभयभ्रष्टत्वापत्तेः प्रकृतेर्गुणैः संभूताः गुणानां कर्मसु सज्जन्त इति प्राचां योजना २९ मयीति त्वंतु अज्ञो मुमुक्षुश्च मयि सर्वांतर्यामिणि सर्वाणि कर्माणि सन्नस्य-
समर्प्य अध्यात्मचेतसा आत्मानमधिकृत्य प्रवृत्तं शास्त्रं अध्यात्वं तत्र प्रवणेन चेतसा शाकपार्थिवादिवन्मध्यमपदलोपी समासः आत्मानात्मविवेकवतेत्यर्थः ईश्वर-
प्रेरितो हं करोमीत्यनया बुद्ध्या निराशीः फलमनिच्छन् निर्ममो लब्धेममत्वाभिमानश्च भूत्वा युध्यस्व विगतज्वरो विशोकः सन् ३० येम इति येऽन्येऽपित्वा-
दृशाः मेमममतं असक्त्या कर्मानुष्ठानं अनुतिष्ठन्ति अनुवर्तन्ते मानवाः श्रद्धावन्तः अनुसूयन्ते अब्रह्मदोषमपश्यन्तः तेऽपि स्वकर्मभिर्धर्माधर्माख्येः मुच्यन्ते ३१

४२

४२

४२

४२

४२

४२

४२

४२

४२

४२

४२

विपक्षे दोषमाहयेत्विति सर्वशब्द ईश्वरवाची सर्वसमाप्नोषितोसि सर्व इति निर्वचनान् तस्य ज्ञाने विषये विशेषेण मूढान् पारोक्ष्येणापिते ईश्वरमज्ञानं तो देहमात्रनिष्ठा-
 स्तान्नष्टान् स्वर्गापवर्गभ्रष्टान् अचेतसः विवेकशून्यान् ३२ ननु ते चेत्तव मतं नानुतिष्ठन्ति तर्हि कथं तवांतर्यामित्वमित्यत आह सदृशमिति स्वस्याः प्रकृतेः स्वकीयस्य प्राग्भवी
 यधर्माधर्मसंस्कारस्य सदृशमनुरूपं ज्ञानवानपि चेष्टते किमु मूर्खपश्चादिभिश्चाविशेषादि निन्यायान् तस्मात् प्रकृतिं यांति अनुसरन्ति भूतानि प्राणिनः तत्र मम वा न्यस्यवानि
 ग्रहः किं करिष्यति न किमपि अहमपि पूर्वकर्मापेक्षयैव नान् प्रवर्तयामीति भावः ३३ एवं तर्हि पुरुषस्य स्वातंत्र्याभावाद् द्विधिनिषेधशास्त्रं व्यर्थमित्याशङ्क्याह इन्द्रियस्येति द्वि-
 र्वचनं वीप्सायां प्रतीतिद्वयं स्वेस्तेऽर्थशब्दादौ वचनादौ च विषये रागद्वेषोऽलुक्तेरागः प्रति कूले द्वेषश्च व्यवस्थितो नित्यसंबंधौ तत्र तयोर्वशं नागच्छेदिति शास्त्रस्याभ्य-
 नुज्ञापुरुषस्य च न दनुष्टाने स्वातंत्र्यमस्ति हियतः तौ रागद्वेषावैवास्य प्राणिनः परिपंथिनौ दृष्टद्वारेण प्रवर्तकत्वात् ननु ईश्वरोऽस्य परिपंथी तस्य वैषम्यादिदोषापत्तेः
 अयं भावः यथा ह्यस्तनेन स्वाज्ञोऽलंघनजेनापराधेन कुपितो राजाऽपराधिनं हि निगडादौ निगृहीतुं स्वीयान् भटान् प्रवर्तयति स एवाद्यतनैव प्रसादित एनं तेषामेव

येत्वेतदभ्यसूयंतो नानुतिष्ठन्ति मे मतम् सर्वज्ञानविमूढांस्तान्विद्धि नष्टान् अचेतसः ३२ सदृशं चेष्टते स्वस्याः प्रकृतेर्जा-
 नवानपि प्रकृतिं यांति भूतानि निग्रहः किं करिष्यति ३३ इन्द्रियस्येन्द्रियस्यार्थे रागद्वेषो व्यवस्थितौ तयोर्न वशमाग-
 च्छेत्तौ ह्यस्य परिपंथिनौ ३४ श्रेयान् स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः
 ३५ अर्जुन उवाच अथ केन प्रयुक्तोऽयं पापं चरति पूरुषः अनिच्छन्नपि बाष्पोऽथ बलादिव नियोजितः ३६

भटानामाधिपत्ये नियुक्ते एवं पूर्वकर्मांशुसारी ईश्वरो रागादिद्वारा पुरुषं बाधमानोऽपि विधिप्रतिषेधशास्त्रानुसारिणा तेनैव भक्तिध्यानप्रणिधानेनावर्जितः एनं रागा-
 दिजये नियुक्ते तस्माद् द्विधिप्रतिषेधशास्त्रस्य नानर्थक्यं पुरुषस्य स्वातंत्र्यसत्त्वान्नापीश्वरे वैषम्यादिकं प्राणिकर्माय न त्वादिति ३४ यस्मादेवं तस्मात् श्रेयान् प्रशस्तरः स्वधर्मो
 स्वस्य वर्णाश्रमालुरूपेण ईश्वरेण विहितत्वात् विगुणो हिंसादिभिश्चोपि किंचिदंगहीनोऽपि परधर्मात् हिंसादोषरहितधर्मापेक्षया स्वनुष्ठितात् सर्वगोपसंहारेण सम्यगनुष्ठि-
 तादपि स एव श्रेयान् स्वधर्मे युद्धादौ निधनं मरणमपि श्रेयः विहितत्वात् परस्य धर्मो भेदचर्यादिर्भयावहः क्षत्रियस्य न वनिषितत्वात् तस्मात्स्वतंत्रेण त्वया स्वधर्म एवालुछेय इ-
 ति भावः ३५ ईश्वरो धर्माधर्मौ रागद्वेषो वा पुरुषस्य प्रवर्तको भवत इति आत्मनो स्वातंत्र्यमन्वानोऽर्जुन उवाच अथ केनेति केन ईश्वरादीनामन्यतमेनान्येन वा प्रयुक्तः प्रवर्तितः स
 न्ययं पुरुषः पापमनिष्टं चरति करोति अनिच्छन्नित्यनेन रागद्वेषयोः प्रवर्तकत्वं निरस्तं सति हिरागे इच्छा भवति अतः इच्छाया अभावाद्वा रागाभावः रागस्याप्रवर्तकत्वेन न न्यूलभूत
 संस्कारहेतोर्धर्माधर्मयोरप्रवर्तकत्वं ततश्च तत्सापेक्षस्य ईश्वरस्यापीति सर्वेषामाक्षेपः तस्मात्सुख्यं प्रवर्तकं यत्तद्वाच्यमित्यर्थः बलादिव नियोजितः विष्टिगृहीत इवेत्यर्थः ३६

अत्रोत्तरं काममय एवायं पुरुष इत्यादि श्रुतिसिद्धं श्रीभगवानुवाच काम एष इति एष प्रसिद्धः कामः सो कामयन्नायामे स्यादथ प्रजायेयाथ वित्तं मे स्यादथ कर्म कुर्वन् वि-
 ति श्रुतेरिदं मे भूयादित्दं मे भूयादिति तीर्त्वा भिलाषहेतुभूतश्चेतसोऽनवस्थितत्वापादको ह निविशेषः स च चेत्तोरूप एव कामः संकल्प इत्युक्तं स एतत्सर्वमइत्यपसंहारात्
 स एष कामः केन चिन्मिनेन प्रतिहतः क्रोधरूपेण परिणमतेतः क्रोधो भिज्वलनात्माप्येष एव तमेन मिह शरीरेऽन्तःस्थितं वैरिणं विद्वि कुतो वैरी यतः रजोगुणसमुद्भवः रजो-
 रंजनात्मकः प्राक्तनो गुणः तस्य गुणो कार्यभूतो तूष्णसंगो नावेव उद्भवो यस्य सरजः कार्यत्वादुःखैकफलोपमतो वैरी यद्द्वारजोगुणस्य लोभप्रवृत्त्यादिलक्षणस्य समुद्भवो
 यस्मात् ननु विषयाभिलाषात्मकः कामो विषयार्पणेन शाम्यति विषयस्य दौर्लभ्यनिश्चये स्वतएव नानिर्वर्तते अंध इव रूपदर्शनाभिलाषादित्याशंक्याह महाशनो महा-
 पाप्मोति महत्दातुमपारणीयं अशनमस्य स तथा यथोक्तं न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति ह विषाकृष्णवर्त्मवभूय एवाभिवर्द्धते इति यत्पृथिव्यां व्रीहियवं-
 हिरण्यं पशवः स्त्रियः नालमेकस्य तत्सर्वमिति मत्वा शमं व्रजेदिति तथा महापाप्मा अत्ययः सहिसहस्रशः प्रबोधितोऽपि न निर्वर्तते तद्ददयमापि दुश्चिकित्सः महाश-
 नत्वान्नायं वैरीदानसाध्यः नापि सामभेदसाध्योऽत्यग्रत्वात् अनो हन्तव्य एवेति ३७ अस्य वैरित्वमेव विवृणोति धूमेनेत्यादिना उत्त्वेन गर्भवेष्टनेन जरायुणा तेन कामे

श्रीभगवानुवाच काम एष क्रोध एष रजोगुणसमुद्भवः महाशनो महापाप्मा विद्ध्येनमिह वैरिणं ३७ धूमेनाव्रियते वह्निर्यथा
 ३८ दृशो मलेन च यथोत्त्वेनावृतो गर्भस्तथा तेनेदमावृतम् ३८ आवृतं ज्ञानमेतेन ज्ञानिनो नित्यं वैरिणा कामरूपेण कौन्तेय दुष्पूरे-
 णानलेन च ३९ इन्द्रियाणि मनो बुद्धिरस्याधिष्ठानमुच्यते एतेर्विमोहयन्तेष ज्ञानमावृत्य देहिनम् ४०

न इदं वक्ष्यमाणं ज्ञानं आवृतम् आवरणीय

स्य त्रैविध्यात् न दत्तु गुणं दृष्टान्त्रयं ज्ञेयं ३८ आवृतमिति ज्ञानं अन्तःकरणसत्त्वं द्वाधीर्भीरित्येतत्सर्वमन एवेति श्रुतेः एतेन कामेन रजोगुणात्मकेन आवृतम् ज्ञानिनः अन्तः
 करणविशिष्टस्य प्रमातुः नित्यं वैरिणा कामरूपेण दुःपूरेण पूरयितुमयोग्येन अयं हि पूर्यमाणोऽनर्थानेव प्रसवेत् अनलेन अथापि पूर्यते चेत् अनलः नास्त्यलं पर्याप्तिर्य-
 स्य स तथा तेनानलेन न ह्यनलः काष्ठे स्तर्पयितुं शक्यः किंतु वर्धते एव तद्ददयमापीत्यर्थः अयं भावः अन्तःकरणसत्त्वं हि प्रकाशात्मकं तत्सहजेन कामेन वह्निरिव धूमेन आवृतं
 चेत् प्रमानारंजनर्थे पातयति अन्यथा तदेव स्वभावप्रत्यत्वात् विवेकवैराग्योपगंभूत्वात् मुद्घरेत् अनोयं कामो ज्ञानिनो नित्यं वैरीति ३९ किंच इन्द्रियाणीति अयमर्थः
 इन्द्रियमनोबुद्धयोहिकामेनाधिष्ठिताः बाह्यार्थप्रवणा भवन्ति ते श्रुतथाभूतैरयं कामः ज्ञानं चिदाकाशरूपेणादर्शित्यपरव्ययत्रययोगिनो व्यवहृतं विप्रकृष्टमनीतमनाग-
 तं वा पश्यन्ति यथोक्तमाचार्यैः विश्वं दर्पणदृश्यमाननगरीतुल्यं निजांतर्गतं पश्यन्त्यात्मनीति निजांतर्गतं शरीरांतर्गतं आत्मनि हादाकाशारव्ये ब्रह्मणितत् मलेन आद-
 र्शमिव आवृत्य देहिनं देहाभिमानिनं विशेषेण मोहयति विशब्दात् देहाभिमानशून्ययोगिन मपि व्युत्थानावस्थायां किंचिन्मोहयतीति गम्यत इति अक्षरयोजनास्पष्टा

यस्मादिति यस्मादिन्द्रियाण्यस्याधिष्ठानं सामंतस्येव गिरिदुर्गादिकं तस्मान्नान्येव नियम्यवशीकृत्य एनं कामं हि निश्चयेन प्रजहि प्रकर्षणनाशाय गिरिदुर्गादी-
 न्चायत्तीकृत्येव तत्स्थं सामंतं घ्नति राजानस्तद्वत् हंतव्यत्वे हेतुः पाप्मानं अत्यग्रम् तत्रापि हेतुः ज्ञानविज्ञाननाशनमिति ज्ञानस्य शास्त्राचार्योपदेशजस्य
 परोक्षस्य विज्ञानस्य निदिध्यासनपरिपाकजस्यापरोक्षस्य च नाशनम् ४१ न केवलं बाह्येन्द्रियजयेनैव कृतार्थत्वं किंतु मनोबुध्योरपि जयः कर्तव्यः कामस्य
 समूलोच्छेदाय त्रिपाकारकदुर्गस्थस्य सामंतस्येवाभ्यंतरपाकारद्वयजयेन अतो मनोबुध्योर्जयार्थं योगं दर्शयति इन्द्रियाणीति अत्र परत्वं सूक्ष्मत्वेन बो-
 ध्यम् इन्द्रियाणि चक्षुरादीनि पराणि स्वविषयेभ्यः पृथिव्यादिस्वाश्रयसहितेभ्यो गंधादिभ्यो वित्तपुत्रशरीरेभ्यश्च तेषां तत्कारणत्वात् तथा च कोषीतकिनः
 समामनंति प्राणेभ्यो देवादेवेभ्यो लोका इति व्युच्चरंतीत्यनुषज्यते प्राणेभ्य इन्द्रियेभ्यः देवास्तदधिष्ठात्र्यो देवता उत्पद्यंते देवेभ्यश्च लोकाः भूतभौतिका उत्प-
 द्यंत इति श्रुत्यर्थः इन्द्रियेभ्यः परं मनः मनसा ह्येव पश्यति मनसा शृणोतीति श्रुतेरिन्द्रियाणां मनोविकारत्वात् तेन बाह्यार्थेभ्य इन्द्रियाण्याकृष्य मनसि प्रविला

तस्मात्त्वमिन्द्रियाण्यादौ नियम्य भरतर्षभ पाप्मानं प्रजहि ह्येनं ज्ञानविज्ञाननाशनं ४१ इन्द्रियाणि पराण्याहुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः
 मनसस्तु पराबुद्धिर्यो बुद्धेः परतस्तसः ४२

पनीयानीति दर्शितम् केवलं परव्रमात्रप्रतिपादने प्रयोजनाभावात् मनसस्तु पराबुद्धिः तस्मा-
 द्वा एतस्मान्नो मया त् अन्योऽन्तरात्मा विज्ञानमय इति श्रुतेः मनसः प्रविलापनं तत्कारणे बुद्धौ कर्तव्यमित्यर्थः समाष्टिबुद्धेरप्यत्रैवांतर्भावः यो बुद्धेः परत-
 स्तु सः यस्तु शब्दोभास्यवर्गादुक्त्या देर्भासकस्य ज्ञानस्य वैलक्षण्यं गमयति यो बुद्धेरपि परतः सः ज्ञानपदाभिधेयः कामेन आहत इति व्यवहितेन संबंधः
 तथा च श्रुतिः यच्छेद्वाङ्मनसी प्राज्ञस्तद्यच्छेज्ज्ञानात्मनि ज्ञानमात्मनि महति नियच्छेच्छांत आत्मनीति एतदुक्तं भवति वागादिबाह्येन्द्रियव्यापारमुत्सृज्य
 मनोमात्रेणावतिष्ठेत् मनोपिविषयविकल्पाभिमुखं ज्ञानात्मशब्दोदितायां बुद्धौ धारयेत् तामपि महत्यात्मनि समाष्टिबुद्धौ धारयेत् तत् तं महान्तमात्मानं
 शान्ते निष्कले परस्मिन् ज्योतिषि प्रत्यगात्मनि धारयेदिति ४२

एवंबुद्धेः परंबुद्ध्या संस्तभ्यात्मानमात्मना जहिशत्रुं महाबाहो कामरूपंदुरासदम् ४३ इति श्रीभीष्म श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु
ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णाऽर्जुनसंवादे कर्मयोगो नाम तृतीयोऽध्यायः ३ २७ श्रीभगवानुवाच इमं विवस्वते योगं प्रोक्तवा
न ह मच्च्ययम् विवस्वान् मनवे प्राह मनु रिक्ष्वाक वेऽब्रवीत् १ एवं परंपरा प्राप्तमिमं राजर्षयो विदुः सकालेनेह महता योगो नष्टः परंतप
२ स एवायं मया तेऽद्य योगः प्रोक्तः पुरातनः भक्तोऽसि मे सखा चेति रहस्यं ह्येतदुत्तमम् ३ भिमानीने सर्वेषां क्षत्रियाणामादिभ्यताया हं आ-

दित्यान्तर्यामीय एषोत्तरादित्ये हिरण्यमयः पुरुषो हृष्यते हिरण्यमश्नुर्हिरण्यकेशः आपणवात्सर्व एव सर्वार्णस्तस्य यथा कल्यासं पुंडरीकमेव क्षणीतस्योदिति ना-
मेत्यादिश्रुतिप्रसिद्धः प्रोक्तवान् पुरा अव्ययं अविच्छिन्नसंप्रदायं तेनानादित्वमपि मनवेस्वपुत्राय वितस्वान् प्रादान् इक्ष्वाकवे मनुः स्वपुत्रायाः ब्रवीत्
१ एवमिति एवं परंपरा प्राप्तं इक्ष्वाको निर्मिना भागादि क्रमेण राजर्षयः जनका जातशत्रुकैकेयप्रभृतयो राजानः ऋषयश्च सनकवसिष्ठाद्याः सूक्ष्मार्थं
दर्शिनस्ते राजान एव ऋषय इति वा अविदुर्ज्ञातवन्तः सिजभ्यस्तविदिभ्यश्चेति लुडिडौर्जुस् नष्टः अदर्शनंगतः २ स इति अद्य संप्रदायविच्छेदे सति भ-
क्तः शरणगतः सरवाग्नीतिविषयः रहस्यंगोप्यं अभक्तादिभ्यो न देयं अन्यथानिर्वीर्याविद्याभवेदित्यर्थः तथा च मंत्रवर्णः विद्याहवे ब्राह्मणमाजगामगोपा-
यमाशेवधिष्टेः ह्यस्मि अस्तूय काया नृजवेः व्रताय न मां ब्रूया अवीर्यवती च तथा स्यामिति ३ ६२ ६३ ६४ ६५

ॐ ॥ श्री ॥ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

भगवद्देहस्य वस्तुदेवादुत्पत्तिमन्वानोऽर्जुन उवाच अपरमिति अपरं अर्वाकालिकम् परं बहुकालिकं विजानीयां यद्यपि शब्दादयमर्थो ज्ञातः तथापि विरुद्धार्थस्य वाक्यस्यावोधकत्वात् कथमेतद्विजानीयमित्युक्तं पदयोजनास्पृष्टा ४ स्वदेहस्याजत्वं साधयितुं स्वस्य सर्वज्ञत्वं तावदाह बहूनीति स्पष्टार्थः श्लोकः ५ किं तर्हि योगिनां सर्वज्ञत्वप्रसिद्धे स्वं जानिस्मरो जीवोऽसीत्याशंक्याह अज इति देहानि कृष्टस्याजत्वाव्ययत्वेन त्वेवाहं जातुनाममित्यत्र साधिते इह तु देहविशिष्टस्यैव ते उच्यते ईश्वरोपीत्यनेन देहानि कृष्टस्यास्मादादेरपीश्वरत्वं तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मीत्यादि श्रुतिसिद्धमतो देहविशिष्टस्यैवाजत्वमित्यत्वे दृढीक्रियते अन्यथानीश्वरत्वप्रसंगात् न ह्यादित्यांतर्यामिणः परमेश्वरस्य हिरण्यप्रमथुत्वादिविशिष्टो देहो जन्मव्ययवानिति वक्तुं शक्यं अकर्मजत्वात् कर्मफलस्य हि पराकाष्ठाहैरण्यगर्भशरीरप्राप्तिः न च पुरुषो ह वै नारायणो कामयत अत्यतिष्ठेयं सर्वाणि भूतानि अहमेवेदं सर्वं स्यामिति स एतं पुरुषमेधं पंचरात्रं यज्ञक्रतुमपश्यदित्यादिनाशतपथेनारायणारव्यस्य परमात्मनः सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् स भूमिं विश्वतो दृत्वा त्यतिष्ठ दृशां गुलमिति पादोऽस्य सर्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवीति च पुरुषसूक्तप्रतिपाद्यस्य सर्वाणि भूतान्यति क्रम्य स्थितस्येश्वरस्यापि शरीरं पंचरात्रारव्यकर्मविशेषफलमिति श्रूयते इति वाच्यं तत्र नारायणशब्देन हिरण्यगर्भस्यैव विवक्षितत्वात् न हि परमेश्वरस्य पूर्णकामस्य सर्वानति क्रम्य स्थितस्य पुनरत्यतिष्ठेयं सर्वाणि भूतानीति कामना भवति

अर्जुन उवाच अपरं भवतो जन्म परं जन्म विवस्वतः कथमेतद्विजानीयां त्वमादौ प्रोक्तवानिति ४ श्रीभगवानुवाच बहूनि मे व्यतीतानि जन्मानि तव चार्जुन तान्यहं वेद सर्वाणि न त्वं वेत्स्य परंतप ५ अजोऽपि सन्न व्ययात्मा भूतानामीश्वरोऽपि सन् प्रकृतिं स्वा मधिष्ठाय संभवाम्यात्ममायया ६ ननु परमेश्वरेऽपि कामना दृष्टासौ कामयत बहुस्यां प्रजायेयेतीति चेत् श्लाघनीय प्रज्ञो देवानां प्रियो यत आत्मका

मस्य कास्पृहेति श्रुतेर्लोकवत्तुलीलाकैवल्यमिति न्यायाच्च निस्पृहस्य लीलयैव ब्रह्मांडकोटीः सृजतो भगवतो राजगोपालस्य कर्म किं करेण कर्मणा सार्वात्म्यं प्रार्थयता साम्यमापादयति तस्मान्न कर्मफलं भगवतः शरीरं अत एव न भौतिकं विराट्सूत्रात्मानिरिक्तस्य भौतिकस्य भावात् तस्माद्युक्तं अजोऽपि सन्निति ननु तर्हि भगवच्छरीरस्य किमुपादानं अविद्येति चेत् परमेश्वरे तदभावात् जीवाविद्या चेत् शक्तिरजनादेरिव तुच्छत्वापत्तेः चिन्मात्रं चेन्न चितः साकारत्वायोगात् तथा त्वेवा तस्यातींद्रियत्वापत्तिः तस्मात्किमालंबनोऽयं भगवद्देहो देवकी गर्भप्रवेशजननबाल्यकौमार्यौ गंडयोवनादिप्रतीतिविषय इति चेत् शृणु प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्ममाययेति अयमर्थः जीवात्मनो हि अनात्मभूतां प्रकृतिं तेनैव नानात्मिकां पंचभूतात्मिकां वा अधिष्ठाय संभवति जन्मादीन् लभते अयं तु सांप्रत्यगनन्यां प्रकृतिं प्रत्यक्चैतन्यमेवेत्यर्थः तदेवाधिष्ठाय न तूपादानांतरं आत्ममायया स्वीयया मायया संभवामि यथा कश्चिन्मायावी स्वयं स्वस्थानाद् प्रच्युतस्वभावोऽपि अदृश्यो भूत्वा स्थूलसूक्ष्मभूतान्यनुपादयैव केवलया मायया द्वितीयं मायाविनं स्वस

32

ममवत्मानुवर्तनमनुष्याः पाञ्चसर्वशः ११ मेवप्राप्नोति एतेन भगवतो जन्मानिकर्माणि च भगवत्प्राप्तिकामेन गेयानीति दर्शितं ९ एतस्यापि भगवत्प्राप्तिकामेन गेयानीति दर्शितं ९ एतस्यापि भगवत्प्राप्तिकामेन गेयानीति दर्शितं ९ एतस्यापि भगवत्प्राप्तिकामेन गेयानीति दर्शितं ९

कांक्षंत इति हि यस्मात्मानुषेलोके कर्मजा सिद्धिः काम्यकर्मफलं पुत्रपश्चादिकं क्षिप्रं भवति न तु निष्कामकर्मजा चित्तशक्तिः अतो ये कर्मणां सिद्धिफलं इहैव क्षिप्रं कांक्षतः कांक्षमाणाः देवताः इन्द्रादीन् यजन्ते तेऽपि ममैव वर्त्मानुवर्तन्ते इति पूर्वेणान्वयः वक्ष्यति च येऽन्यदेवताभक्ता इत्यादि १२ अन्यदेवता अपि कस्मात्पुनः कारणा न वैवर्त्मानुवर्तन्ते नान्यस्येत्यत आह चातुर्वर्ण्यमिति चातुर्वर्ण्यं नोहितं चातुर्वर्ण्यगुणाश्च कर्माणि चेति गुणकर्मद्वन्द्वैकवद्भावः कर्माणि अग्निहोत्रादीनि गुणाश्च द्रव्यदेवतादिरूपाः विभागशः साधारणा साधारणविभागेन तथा हि दानदयादिकं सर्वसाधारणं अग्निहोत्रादिकं त्रैवर्णिकस्यैव न शूद्रस्य राजसूयादिकं राज एव नेतरेषामिति विभागो दृश्यते यतश्चातुर्वर्ण्यगुणकर्ममया सृष्टं ततोऽन्यदेवतानामपि मत्स्थत्वान् पुत्रप्रीत्यापितुं रिक्तत्वात्त्याममैव तु निररणीत्यर्थः यद्वा गुणविभागशः कर्मविभागश इति योज्यं तथा हि सत्त्वप्रधानाः ब्राह्मणाः तेषां कर्मशमादिकं सत्त्वोपसर्जनरजः प्रधानाः क्षत्रियास्तेषां कर्मशौर्यादि तम उपसर्जनरजः प्रधाना वेश्यास्तेषां कर्मकृष्यादि रज उपसर्जनतमः प्रधानाः शूद्रास्तेषां कर्मशूद्र्येवेति गुणकर्मविभागो दृश्यते तदा चातुर्वर्ण्यमिति स्वार्थेऽप्यत्र चत्वारो-

कांक्षंतः कर्मणां सिद्धिं यजन्त इह देवताः क्षिप्रं हि मानुषेलोके सिद्धिर्भवति कर्मजा १२ चातुर्वर्ण्यं मया सृष्टं गुणकर्मविभागशः तस्य कर्तारमपि मां विद्ध्य कर्तारमव्ययम् १३ न मां कर्माणि लिप्सन्ति न मे कर्मफले स्पृहा इति मां यो भिजानाति कर्मभिर्न स बध्यते १४ एवं ज्ञात्वा कृतं कर्म पूर्वैरपि मुमुक्षुभिः कुरु कर्मैव न स्मात्त्वं पूर्वैः पूर्वतरं कृतम् १५ किं कर्म किमकर्मेति कवयोऽप्यत्र मोहिताः तत्ते कर्म प्रवक्ष्यामि यज्ज्ञात्वा मां ह्यसे शूरा भात १६

वर्णाः गुणकर्मविभागशो मया सृष्टा इत्यर्थः

अन्यदेवताभक्ता अपि मनुक्तकर्मकारित्वान्माद्भक्ता एवेति भावः ननु यद्येवं त्वं स्वसंतति तर्पणो न स्वाज्ञाकरणेन प्रीयसे तदर्थं च त्वया चातुर्वर्ण्यं सृष्टं तर्हि महान् संसारी त्वमसीत्याशंक्याह तस्येति कर्तारमाययोगात् वस्तुतोऽकर्तारम् अत एवाव्ययं अविकारिणम् १३ ननु कर्तुरपि कथमकर्तृत्वमत आह न मामिति कर्मलेपोऽपि अतो नास्तीत्यत आह न मे इति यः कर्तृत्वाभिमानोऽलिप्यते यस्तु फलेच्छुः स एवात्मनः कर्तृत्वं मन्यत इति फलेच्छाभावादकर्ताऽकर्तृत्वाच्च न लिप्यते य इति मां यो भिजानाति स कर्मफलस्पृहात्यागात् कर्मभिर्न निबध्यते १४ एतदेव विशिष्टाचारप्रदर्शनपूर्वकं ग्राहयति एवं ज्ञात्वेति पूर्वतरं वेदोक्तत्वात् न स्वधुना केनचित्कल्पितमित्यर्थः पूर्वतरं प्रथमतः कृतं अत्यावश्यकत्वादि निवार्थः १५ आवश्यकत्वेऽपि कर्मणो वृत्तानुगतिकतया लुप्तानं कर्तव्यं किंतु ज्ञात्वा कर्माणि कुर्वन्ति चेति वचनात् कर्मश्रितं कंचिद्विशेषं ज्ञापयितुं उपोद्धानयाति किं कर्मेति यतः कर्माकर्माणीकवीनामपि दुर्निख्येन न स्मान्नेतुभ्यं कर्म अकर्म चाकारप्रश्लेषेण ग्राह्यते उभे प्रवक्ष्यामि यत्तद्व्यं ज्ञात्वा शूरा भात साराभौक्ष्यसे १६

84

TABLE 1

तत्त्वं नाप्येतादृशज्ञानेषु द्विमत्त्वादिसत्त्वपपनिशितदिक् येतुकर्मणिज्ञानकर्मणिद

श्येजडेसद्रूपेणस्फुरणरूपेणवाऽनुस्यूतंसर्वभ्रमाधिष्ठानंअकर्मआद्येवंस्वप्रकाशचेतन्यंपरमार्थदृष्ट्यायःपश्येत्तथाअकर्मणिस्वप्रकाशोद्भवस्तनिक-
ल्पितंकर्मदृश्यंमायामयंनपरमार्थसदितियःपश्यतिसबुद्धिमानितिपरमार्थदर्शित्वाद्वास्तवैरेवगुणैस्नूयनंइत्यपिव्याचरन्त्युःतदप्यसंगतमेवकर्मकुरु-
कर्मप्रवक्ष्यामीत्यनुष्ठेयकर्मप्रस्तावेनत्वज्ञानानवसरात्नापिकर्तुरीप्सिततमंकर्मेतिपारिभाषिक्याकर्मसंज्ञयादृश्यस्यकर्मशब्दार्थत्वंगृहीतुंशक्यं तस्याः
धुरिभादिसंज्ञानाभिगमार्थनिर्णयानर्हत्वादितिसंक्षेपः यद्वा कर्माकर्मणीवक्तव्यत्वेनबोद्धव्यत्वेनचोपक्षिप्यात्रतयोर्लक्षणाप्रदर्शनमुचिनंअतोयदकर्मणा
विशोषितंतदेवकर्मनान्यदितिकर्मलक्षणंयच्चकर्मणाविशोषितंतदेवाकर्मेत्यकर्मलक्षणमिति व्याख्येयं अक्षरार्थस्तकर्मयज्ञादिकंसमाधनंतत्अकर्म
स्यंदत्तून्यंकूटस्थंब्रह्मयःपश्येत्कर्मतदंगेषुब्रह्मदृष्टिमध्यस्येत्अहंकृतुरहंयज्ञःस्वधाहमहमौषधंमंत्रोहमहमेवाज्यमहमग्निरहंदुतमित्यक्तप्रकारेणअन्य
थायत्कृतंतंहथाचेष्टारूपमेवानोगहनाकर्मणोगतिःकिंतदकर्मयत्कर्मण्यध्यस्यतइत्याकांक्षायांयत्रैतत्कर्मपुण्यपापात्मकंदृश्यतेपुण्योवैपुण्येनकर्मणाभ
वतिपापःपापेनेतितत्फलंचस्फुरदुःखादिकंअहंस्फुरवीअहंदुःस्वीतिसप्रत्यक्चेतनोऽकर्मतत्रैवेदंकर्मअस्पंदेस्पदात्मकमसर्पेसर्पइवाध्यस्तमिति यः

पश्येदिति अयं भावः यथारज्ज्वामध्यस्तं सर्पं पश्यन् नायं सर्पो रज्जुरियमिति वाक्यान्तरज्जुत्वं विक्षेपप्राबल्यादप्रतिपद्यमानो नरः सर्पमिमं रज्जुदृष्ट्वा पा-
 स्वेति नियोज्यते स चोपासनादाढ्ये सर्पं विस्मृत्य रज्जुत्वं त्वमेव विंदति यस्तु वाक्यादेवरज्जुत्वं विंदति न तस्य प्रत्ययावृत्तिलक्षणाया उपास्या प्रयोजनम-
 स्ति एवं कर्मण्यध्यस्तं कर्त्रादितत्त्वमसीति वाक्याद्वाधित्वाऽकर्मप्रतिपत्तिर्भवति श्रद्धासत्त्वस्य अन्यस्य तु कर्त्रादीने वा कर्मदृष्ट्या उपासीनस्य भावना दा-
 द्यात्कर्त्रादिरूपतिरोधानेनाकर्मत्वप्रतिपत्तिरिति १८ अविदुषां कर्मण्यकर्मभावनां दृढयितुं विदुषां कर्मदर्शनं स्तोत्रियस्य सर्वसमारंभा इत्यादिभिः
 यस्य विदुषः सर्वसमारंभ्यंत इति समारंभाः कर्माणि कामेन फलेच्छया संकल्पेन अहमिदं करोमीत्यभिमानवर्जिताः विज्ञानाग्निना कर्मादावकर्मादि-
 दर्शनेन दग्धानि अंकुरीभावात् च्यावितानि कर्माणि श्रद्धानियेन तं पंडितं बुधा आहुः १९ ननु प्रायश्चित्ते नैव ज्ञानाग्निना पूर्वकर्मदाहेऽपि क्रियमाणं तत्फला-
 यभवेदित्यत आह त्यक्तेति आत्मलाभेन नित्यतृप्तत्वात् फलासंगं त्यक्त्वा निराश्रयत्वात् अहंकाराद्याश्रयेणाहिकर्मक्रियते निराश्रयो निरहंकारो यस्मात्ततो कर्मासंगं अहं करोमीत्य-
 भिमानं च त्यक्त्वा कर्मणि लोकि के वैदिके वा अभितः सर्वो गोपसंहारेण प्रवृत्तोऽपि स नैव किंचित्करोति अतोऽस्य क्रियमाणमपि कर्म न फलाय प्रभवतीत्यर्थः २० नन्वेतस्माद्गोणात्

यस्य सर्वसमारंभाः कामसंकल्पवर्जिताः ज्ञानाग्निदग्धकर्माणंतमाहुः पंडितं बुधाः १९ त्यक्त्वा कर्म फलासंगं नित्यतृप्तो निराश्रयः कर्मण्यभिप्रवृ-
 त्तोऽपि नैव किंचित्करोति सः २० निराशीर्यत चिन्तात्मा त्यक्तसर्वपरिग्रहः शारीरं केवलं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषं २१ यदृच्छालाभसंतुष्टो हं द्वानी
 तो विमत्सरः समः सिद्धावसिद्धौ च कृत्वापि न निबध्यते २२

कर्मकरणादकरणं सुरव्यमेव न हर्मित्याशंक्य गृहस्थस्य न त्यज्य वा यावह भिति व्यतिरेक सुरवेनाह निरा-
 शारित्यो निष्परिग्रहः स्त्र्यादिपरग्रहहितः सन्यासी स चेन्न निराशीः योगेश्वर्यमप्यनिच्छन् यतं चित्तं बुद्धिः आत्मा च देहो द्रियसंघातो ये न स यत चिन्तात्मा समाधिकाले निरुद्धवा-
 त्याभ्यंतरवृत्तिरित्यर्थः सच्युत्थानकाले शारीरं शरीरस्थितिमात्रप्रयोजनं भिक्षारनादिकेवलं तदपि संग्रहमकुर्वन्नापि किल्बिषं यावज्जीवमग्निहोत्रं जुहुयादित्यावज्जीवाधिकारचोदि-
 तान्निहोत्राद्यकरणजं प्रत्यवायनाभोतिविधितस्तेषां त्यागात् यस्तु स परिग्रहः स निराशीरपि यत चिन्तात्मापि केवलमपि शारीरं कर्म कुर्वन् विहिताकरणात् किल्बिषं प्राप्नोत्ये-
 वेत्यर्थः २१ ननु स परिग्रहः कुटुंबभरणव्यग्रतया कथं विन्ययायाससाध्या न्यग्निहोत्रादीन्यनुतिष्ठेदित्याशंक्याह यदृच्छेति यदृच्छया अप्रार्थितोपनतो लाभो
 यदृच्छालाभस्तेन संतुष्टः तथा हि क्रतामृताभ्यां जीवनं ब्राह्मणस्य विधाय व्याख्यातं क्रतुमुच्छशिलं प्रोक्तममृतं स्यादयाचितमिति हं द्वानीतः बहुलाभे अलाभे
 वा स्फुरदुःखाद्यतीतः विमत्सरः परस्य लाभं हं ह्यासंतापहीनः समः यदृच्छलाभे नैव इष्टिपशुचातुर्मास्यादेर्नित्यात्कर्मणः सिद्धौ असिद्धौ वा समो निर्विकार-
 एवं भूत इत्यादीनि कृत्वाऽपि तन्मूलेन स्वर्गादिना न निबध्यते अपि शब्दानज्जेन प्रत्यवायेन निबध्यते बंधहेतोः कर्मणस्तत्त्वज्ञानेनैव दाहान् तथा च स्मृतिः
 न्यायागतधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोऽतिथिप्रियः श्राद्धकृत्सत्यवादी च गृहस्थोऽपि विमुच्यत इति भाष्ये त्वयं श्लोकः सन्यासि परत्वेनैव व्याख्यातः २२ ५९

त्यक्त्वा कर्म फलासंगमित्यादिना श्लोकत्रयेण विद्वान्कर्माणि कुर्वन् नपिन करोति अतो न लिप्यते लेपाभावाच्च न बध्यत इत्युक्तं ननु किं कर्मणः फलदानशक्तिप्रति-
बंधो वा ज्ञानेन क्रियते उत निरन्वयोच्छेद एवेत्याशङ्क्याद्ये मुक्तस्यापि पुनः संसारप्रसक्तिं पश्यन् द्वितीयमभ्युपगच्छति गतसंगस्येति यतः विद्वान्गतसंगतः क-
र्तृत्वाभिमानशून्योऽतो न करोतीत्युक्तं यतो मुक्तः फलकामतः अतो न लिप्यत इत्युक्तं यतो यज्ञायैव यज्ञार्थमेवाचरति न फलांतरार्थं प्राप्याभावात् अतस्त्वमे-
वोत्पाद्यकृतेः कर्मभिर्न बध्यते इत्युक्तं यतो यज्ञाने सम्यग्दर्शनेऽवस्थितचेताः प्रतिष्ठित प्रज्ञः अतर्दश्वरप्राप्तिफलस्य ज्ञाननिष्ठास्वरूपस्य लाभात् गतसंगस्य मु-
क्तस्य यज्ञाय कर्माचरतो ज्ञानावस्थितस्य सर्वकर्मक्रियमाणादिकं सर्वप्रकारेण निष्प्रयोजनं समग्रेण फलेन वासनया सह समग्रं प्रकर्षेण निरन्वयं विलीयते
नश्यत्यतो न कदाचिदपि प्रादुर्भवति अयंचक्रियमाणकर्म फलयोर्वद्दृष्ट्वैव स्वाभाविकस्य तेषां फलजननसामर्थ्यस्य वद्दोष्यवदप्रत्यारख्यत्वात् अत-
एव ज्ञानेन पूर्वकर्मणां दाहः उत्तरेषामश्लेषश्च श्रूयते नोत्तरेषामपि दाहः तद्यथैषीकातुलमग्नौ पोतं प्रदूयेते तं हास्य सर्वपाष्मानः प्रदूयंत इति तं विदि-
त्वानकर्मणालिप्यते पापकेनेति च तस्य पुत्रादाय सुपयं निःसृज्य दः साधुकृत्यां द्विषंतः पापकृत्यामिति विदुषो धनस्यैव कर्मणामप्यन्यत्र गमनदर्शनात् न

गतसंगस्य मुक्तस्य ज्ञानावस्थितचेतसः यज्ञायाचरतः कर्मसमग्रं प्रविलीयते २३ ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हु-
तम् ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्मसमाधिना २४

तेषां वस्तुतया प्रलयोऽस्तीति ध्येयम् २३ कुतो विदुषां कर्माणि प्रविलीयंत इत्याशङ्क्याह
ब्रह्मार्पणमिति यतस्ते विद्वांसः सविकल्पसमाधौ सर्वजगत्प्रत्यक्षितिशक्तिनिर्मितं पश्यन्ति तथा च श्रुतिः किं कारणमित्युपक्रम्य कालः स्वभाव इति
कालादीति लोकदृष्ट्यानेकानि कारणात्युपक्षिप्य कारणनिर्णयं ते ध्यानयोगानुगता अपश्यन् देवात्मशक्तिं स्वगुणैर्निर्गूढामिति समाधिना दर्शयति तथा
च समाधिना सर्वस्य ब्रह्मणिकल्पितत्वं पश्यन्तं तेषां यदर्पणसाधनम् मंत्रजुह्वादि नत् ब्रह्मैव एव शब्दः सर्वत्रानुषंजनीयः यदर्पणीयं हविस्तद-
पि ब्रह्मैव यत्तु हतं हवनक्रिया हुतं तर्पितं देवब्राह्मणादिवानदपि ब्रह्मैव यत् अग्नौ हुतं तदपि ब्रह्मण्येव हुतं अत्र ब्रह्मणीति पदमध्याहर्तव्यं यत् यज-
मानेन हुतं तद्ब्रह्मणो वहुतं यत्नेन कर्मणा गन्तव्यं प्राप्तव्यं फलंतदपि ब्रह्मैव किं बहुना यत्किंचित्तस्य कर्मशयनासनादिकं तत्सर्वं ब्रह्मैव तत्र कारणं समाधि-
ना समाधिजेनात्मसाक्षात्कारेण यतः सर्वमस्य ब्रह्मात्मकं ब्रह्म च प्रत्यगनन्यत् अतः प्रदेयस्य फलस्याभावात् कर्माणि प्रविलीयंत इत्याभावाद् हन इवेति
भावः यत्तु कर्मणि तदंगेषु च नामादिष्विव ब्रह्म हृष्टिरविविधीयत इति व्याख्यानं तत्तु उपक्रमादिविरोधात् ब्रह्मविद्यायाः प्रकृतत्वाच्चासंगतमिति भाष्ये एव निर-
स्तं याहि ब्रह्मविदां कर्मणो गणुतात्किं ब्रह्म हृष्टिः कीर्त्यते सा स्थित प्रज्ञलक्षणवद्ब्रह्मविदामनुष्ठानायैव फलतो भवतीति न तत्र तस्यास्तात्पर्यवर्णनीयमिति दिक्

एवंसम्यग्दर्शनस्य यज्ञत्वं संपाद्य तत्कृत्यर्थं यज्ञान्तराण्युपक्षिपति देवमेवेत्यादिना देवं देवता प्रधानमेव दर्शयित्वा पूर्णमासादियज्ञं नान्येके योगिनः पर्युपासते
 अपरे तु ब्रह्मेव सत्यं ज्ञानं तानं दात्मकं मरुतं देवं संवस्तुतं देवज्ञानं सत् सर्वकर्मदग्धत्वाद्ग्निरिव ग्निर्ब्रह्माग्निस्तत्र यज्ञं जीवं यज्ञशब्दस्यात्मना मरुपात्तत्वं
 सोपाधियज्ञेनैव आत्मनैव निरुपाधिकेन रूपेण जुहति घटाकाशमिव महाकाशोऽपाधिप्रहाणेन प्रविलापयति सोयं ज्ञानयज्ञो मरुतः २५ यज्ञान्तरमाह
 श्रोत्रादीनीति तत्र किंचिद्वाह्यं आप्यन्तरं वा विशेषमुपादाय तत्र चेतसो नियमनं क्रियते ते च संयमाः अनेकविषयत्वाद्नेके पृथक्फलाश्च तथा च योगसू-
 त्रकृता प्रोक्तम् श्रुतज्ञानं सूर्यसंयमात् चंद्रेताराव्यूहज्ञानं कंठकूपेक्षत्विपासानिरतिरित्यादि ते एवाग्नयज्ञं द्रिये धनसंहारहेतुत्वात् तेषु संयमाग्निषु
 श्रोत्रादीनि जुहति प्रक्षिपति तत्र श्रोत्रं अनाहतध्वनौ सन्नियम्य हंसोपनिषदुक्तरीत्या घटानादादीन् दशनादाननुभवति न हितत्र सन्नियते चेतसि शब्दो-
 तरग्रहणं न दाभवति सोयं श्रोत्रस्य संयमाग्नौ होमो बोध्यः एवमन्यत्रापि तद्द्वारा च निष्कलं तत्वं प्रतिपद्यते तथान्ये विषयेभ्यः प्रत्याहृतकरणाः धारणाः

देवमेवापरे यज्ञं योगिनः पर्युपासते ब्रह्माग्नावपरे यज्ञं यज्ञेनैवोपजुहति २५ श्रोत्रादीनीं द्रियाण्यन्ये
 संयमाग्निषु जुहति शब्दादीन् विषयानन्येन्द्रियाग्निषु जुहति २६ सर्वाणीन्द्रियकर्माणि प्राणकर्माणि-
 चापरे आत्मसंयमयोगाग्नौ जुहति ज्ञानदीपिते २७

ध्यानसमाध्यात्मकं मनसः संयमं एकत्र मूलाधाराद्यन्यतमचके कर्तुं मश-
 क्ताः समनस्केंद्रियेषु विषयवियोगाद्दृग्धेनानलवत्स्वयं विलीनेषु येषां समाधिबुद्धिः तैः इन्द्रियेषु विषया एवोपसंहृताः न त्विन्द्रियादीनि मन आदि-
 शुपूर्वोक्तरीत्या उपसंहृतानि तानेता निन्द्रियचिंतकान् प्रकृत्योक्तं वायवीये दशमन्तराणीह तिष्ठन्तीन्द्रियचिंतका इति २६ इतो विशिष्टयोगान्तरमाह सर्वाणी-
 ति इन्द्रियाणां कर्माणि शब्दादिग्रहणानि प्राणकर्माणि आकुंचनप्रसारणश्वासप्रश्वासादीनि अपरे योगिनः आत्मनि बुद्धौ संयमः स एव योगो ग्निश्च त-
 स्मिन् ज्ञाने न देहेंद्रियप्राणमनोव्यतिरिक्तात्मज्ञानेन दीपिते प्रकाशिते जुहति प्रविलापयति इन्द्रिययोगिनां हि स्रक्साविव प्राणोऽनुपसंहृत एवास्ते तत्सह-
 चरस्य मनसोऽनुपसंहारात् बुद्धियोगिनां तु मनसोऽप्युपसंहारात् न दायतस्य प्राणस्याप्युपसंहारो भवतीति विशेषः एतेषामपि बुद्धौ बोद्धव्याभावात् पूर्वव-
 द्दीनायां समाधिबुद्धिरस्ति न त्वेनैर्बुद्धेरन्यत्वेन आत्मा ज्ञातो नापि तस्मिन् बुद्धिरुपसंहृता अनएवैतान् प्रकृत्योक्तं वायवीये बोद्धादशसहस्राणि तिष्ठन्ति
 विगतज्वरा इति बोद्धाः बुद्धौ लीनाः दशसहस्राणि मन्वन्तराणीत्यनुषंगान् २७

द्रव्ययज्ञास्तपोयज्ञायोगयज्ञास्तथापरे स्वाध्यायज्ञानयज्ञाश्चयतयः संशितव्रताः २८ अपानेज्जुहतिप्राणं-
प्राणोऽपानं तथापरे प्राणापानगतीरुद्ध्वाप्राणायामपरायणाः २९ अपरेनियताहाराः प्राणान्प्राणेषुज्जुहति
सर्वेऽप्येतेयज्ञविदोयज्ञक्षपितकल्मषाः ३०

मनःप्राणस्य गतिः तद्विपर्ययेणाधोगमनं अपानस्य गतिः तेषां प्राणापानगती एते रूपाणि
रूढ्यप्राणायामपरायणाः प्राणायामनत्पराः कुंभकारव्यं प्राणायामं कुर्वन्तीत्यर्थः २९ द्वादशं यज्ञमाह अपर इति नियतो निगृहीत आहारो विषयभोगोपे
स्ते नियताहाराः वैराग्यादिमनःप्राणान् अत्र समनस्कांनीन्द्रियाणि प्राणशब्देन गृह्यन्ते द्वितीयांतप्राणशब्देन श्रोत्रादीनि वागादीनि च गृह्यन्ते तान् प्राणान् प्राणे
षु मनश्चित्ताहंकारेणतः करणवृत्तिभेदेषु बुद्धेः प्राक् गृहीतत्वात् अग्रहणम् जुहति प्रविलापयन्ति इन्द्रियाणि संकल्पात्मके मनसि संहृत्य मनोऽपि स्मरणा
त्मके चित्ते संहृत्य तदपि अहंकारे संहरन्ति सचाभिमानरूपोऽहंकारोऽभिमतव्याभावात्त्वयमेव दग्धे धनानलवद्विलीयते तत्र येषां समाधिबुद्धिरस्ति ते
आभिमानिकाः बुद्धियोगिभ्यः पूर्वोक्तेभ्यो निरुद्धाः अतएव एतान् प्रकृत्योक्तं वायवीये सहस्रं त्वाभिमानिका इति सहस्रं मन्त्रं तराणीत्यनुषंगः भोति
कस्तु योगोऽत्र नोक्तः यदनुष्ठातृन् प्रकृत्यतत्रैवोक्तं भोतिकस्तु शतं पूर्णमिति अत्रापि शतं मन्त्रं तराणीत्यनुषंगं जनीयम् सर्वेऽप्येते यज्ञविदो यज्ञलब्धारे
यज्ञेन क्षपितं कल्मषं येषां ते तथा विधा भवन्ति सर्वे यज्ञाः कल्मषक्षयायैव भवन्ति न पुनः साक्षान्मोक्षायेत्यर्थः ३० २१ २२ २३

सर्वेषामेतेषांमध्येऽन्यतममप्यनुष्ठातुमशक्तं प्रतिपादयतीति यज्ञः पञ्चमहायज्ञः तेष्व्यः शिष्टमवशिष्टमन्त्रममृतारख्यं येभ्यः जतेतेपि चित्तशक्तिद्वारा
 रासनातनं ब्रह्मयांति प्राप्नुवन्ति अयज्ञस्य पूर्वोक्तेषु द्वादशस्वन्यतमो वानित्याः पञ्चवायस्य यज्ञानसंति स अयज्ञः तस्य अयमपिलोको नास्ति परलोक
 आत्मलोको वा कुतो भवेन्न कुतश्चिदित्यर्थः ३१ एवमिति ब्रह्मणो वेदस्य मुखे द्वारे वेदद्वारेणैव वितताः विस्तारिताः गुरुभिरुपदिष्टा इत्यर्थः कर्म
 जान्कायिकवाचिकमानसिककर्मजान् न तु नैकस्य रूपान् एवं ज्ञात्वा अस्मादश्वान्मोक्ष्यसे तत्त्वज्ञानोत्पत्तिद्वारेणेत्यर्थः ३२ यदर्थमेते यज्ञा उप-
 न्यस्तास्तं ज्ञानयज्ञं स्तोति श्रेयानिति द्रव्यं बाह्यमाभ्यन्तरं च देहं द्विधा दितत्सा ध्यात् द्रव्यमयात् यज्ञात् ज्ञानयज्ञः निःशेषवाङ्मनः कायप्रवृत्त्युपरमा-
 त्मकः श्रेयान्प्रशस्ततरः इयं सुप्रत्ययेन तेषामपि प्रशस्तत्वं द्योत्यते तत्र हेतुः सर्वमिति कर्मकर्मफलं सर्वं अखिलं सर्वं गोपसंहारयुक्तं ज्ञाने परिसमाप्य-
 ते अंतर्भवति यथा कृताय विजिताया धरेऽयाः संयंत्येव मेवैनं सर्वं तदभिसमेतियत्किंच प्रजाः साधुकुर्वन्ति यस्तद्देदयत्सद्देदयत्सवेदेति ३३ तद्विद्वाति

यज्ञशिष्टामृतभुजो यांति ब्रह्म सनातनम् नायं लोकोऽस्त्ययज्ञस्य कुतोऽन्यः कुरु सत्तम ३१ एवं बहुविधायज्ञावितता ब्रह्मणो
 मुखे कर्मजान् विदितान् सर्वानेवं ज्ञात्वा विमोक्ष्यसे ३२ श्रेयान् द्रव्यमयाद्यज्ञाज्ज्ञानयज्ञः परंतप सर्वकर्मखिलं पार्थ ज्ञाने परिस-
 माप्यते ३३ तद्विद्विप्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः ३४ यज्ञात्वा न पुनर्मोहमेवं यास्य-
 सि पांडव येन भूतान्यशेषेण द्रक्ष्यस्यात्मन्यथो मयि ३५ अपि चेदसि पापेभ्यः सर्वेभ्यः पापकृत्तमः सर्वज्ञानपूर्वेनैव वृजिनं-
 संतरिष्यसि ३६ यथेधांसि समिद्धोऽग्निर्भस्मसात्कुरुतेऽर्जुन ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते तथा ३७ न हि ज्ञानेन स-
 दृशं पवित्रमिह विद्यते तत्त्वयं योगसंसिद्धः कालेनात्मनि विंदति ३८ ज्ञानिनः ग्रंथज्ञाः तत्त्वदर्शिनः अनुभववन्तः ज्ञानं ब्रह्मस्य सार्थः श्लो-

कः ३४ यज्ञात्वेति यत्तन्निष्ठास्वरूपं ब्रह्म ज्ञात्वा एवं इदानीमिव पुनर्मोहं न यास्यति अथो अपि च येन ज्ञानेन भूतानि ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतानि आ-
 त्मनि मयित्वं पदलक्ष्यार्थादनन्यभूते परमेश्वरे द्रक्ष्यसि नान्योऽतोऽस्ति द्रष्टेति प्रतीचोऽन्यस्य द्रष्टुर्निषेधात् भाष्ये तु साक्षादात्मनि मत्स्थानी मानी
 ति द्रक्ष्यसि अथो अपि मयि वा स देवे परमेश्वरे च इमानीति क्षेत्रज्ञेश्वरैकत्वं सर्वोपनिषत्प्रसिद्धं द्रक्ष्यसीत्यर्थ इति ३५ अपि चेति वृजिनं वृजिनार्णवं
 धर्मोपीह मुमुक्षोः पापमित्युच्यते ३६ यथेति एधांसि काष्ठानि कर्माणि प्रारब्धादन्यानि ३७ न हीति योगेन निष्कामकर्मानुष्ठानेन समा-
 धियोगेन वा संसिद्धः संसृजतो योग्यतामापन्नः कालेनेति चिरप्रयत्नसाध्यत्वं ज्ञानस्योच्यते ३८

११

१२

१३

१४

१५

१६

१७

१८

१९

CC-0. Gurukul Kangri Digitalization

श्रद्धावान्ज्ञानंलभतेश्रद्धावानपिमदप्रयत्नोमाभूदतआह नत्परइति तत्परोप्याजितेन्द्रियोमाभूदतआह संयतेन्द्रियइति परांशान्तिविदेहकेवल्यंअचि
रेणप्रारब्धकर्मसमाप्तौसत्याम् ३९ अज्ञइति अज्ञःसुरवेनचिकित्सितुंशक्यः अश्रद्धधानोयत्नेन संशयात्मात्वसाध्यएवयतः मित्रादिषापिसंशयं
कुर्वतोस्यअयंलोकोपिनास्तिनापिपरः वेदवाक्येपिसंशयात् अतएवसर्वदासंशयाकुलत्वात्सरवमपितस्यनास्ति तस्मात्संशयोनकर्तव्यः ४० किंच
योगेति योगेनकर्मण्यकर्मदर्शनात्मकैरसन्नस्तानिफलतः स्वरूपतोवात्यक्तानिकर्माणिनेनतं योगसन्नस्तकर्माणांज्ञानेनसम्यग्दर्शनेनसम्यक्
छिन्नाः संशयाः आत्मादेहोन्योवा अन्योपिविभुरविभुर्वाविभुरपिकर्ताः कर्तावा अकर्ताप्येकोऽनेकोवाएकोपिसगुणोनिर्गुणोवेत्येवमादयः यस्यसज्ञा
नसंछिन्नसंशयस्तंआत्मवतंशमदमादिपरंकर्माणिक्तानिननिबध्मन्तिहेधनंजय ४१ तस्मादिति ह्यस्थंलुद्धिस्थंज्ञानासिनाज्ञानरवद्देन योगसम्यग्द-
र्शनोपायानिष्कामकर्मआतिष्ठकुरु उत्तिष्ठयुद्धायेतिशेषः ४२ इतिश्रीभी० भगवद्गी० टीकायांचतुर्थोऽध्यायः ४ २८ तृतीयेऽध्यायेलोकेस्मिन्
द्विविधानिष्टेति विभिन्नाधिकारिकंनिष्ठाद्वयंप्रस्तुत्यनकर्मणामनारंभान्नैकस्यैपुरुषोऽमुनइत्यादिनाकर्मनिष्ठायाज्ञाननिष्ठोगत्वेनभूयसानिबध्मनात्

श्रद्धावांल्लभतेज्ञानंतत्परः संयतेन्द्रियः ज्ञानंलब्ध्वापरांशान्तिमचिरेणाधिगच्छति ३९ अज्ञश्चाश्रद्धानश्चसंशयात्माविनश्य
ति नायंलोकोऽस्तिनपरोनसरवंसंशयात्मनः ४० योगसन्नस्तकर्माणांज्ञानसंछिन्नसंशयं आत्मवतंनकर्माणिनिबध्मन्तिध-
नंजय ४१ तस्मादज्ञानसंभूतंह्यस्थंज्ञानासिनात्मनः छित्वैनंसंशययोगमातिष्ठोत्तिष्ठभारत ४२ इतिश्रीमन्महाभा०भी०
भगवद्गीतासूप० ब्रह्मार्पणयोगोनामचतुर्थोऽध्यायः ४ २८ अर्जुनउ० सन्यासंकर्मणांकृष्णापुनर्योगंचशंससि यच्छ्रेयएतयो
रेकंतन्येब्रूहिस्मनिश्चितं १

श्रेयत्वमुक्तकर्मण्येवाधिकारस्तइत्यादिना चतुर्थेतूत्यन्नसम्यग्दर्शनेः कृतमपिकर्माकृतमेवभवति ज्ञानेनकर्तृत्वादिबाधात्
अतस्तेर्वाचेष्टावत्कर्मवाकर्तव्यंसन्यासौवाकर्तव्यइत्यनास्थयाप्रोक्तं अथेदानींपंचमषष्ठयोरज्ञानिनाज्ञानार्थिनावैराग्योत्पत्तेः प्राक्कर्मैवालुप्तेयं संपन्नेतुवे
राग्येदृष्टविक्षेपनिवृत्त्यर्थकर्मसन्यासंकृत्वाज्ञानोत्पत्त्यर्थयोगोऽनुष्ठेयइत्युच्यते तत्रचतुर्थेत्यक्तसर्वपरिग्रहइतिसन्यासः योगमातिष्ठोत्तिष्ठेतिकर्मयोगश्चै
कमांशतिविहितः नचैनयोः स्थितिगतिवध्मगपदेकेनमयानुष्ठानंकर्तुंशक्यतेपरस्परविरुद्धत्वादितिमन्वानोऽर्जुनउवाच सन्यासमिति हेकृष्णापापकर्मणोमेम
त्यंज्ञानार्थिनेसन्यासंकर्मयोगंचेतिद्वयंपरस्परविरुद्धंकथंशंससि कथयसिपुनरित्यनेनप्रागपित्तयावेदकर्त्राददंइदंविहितमस्तीतिगम्यते तथाचश्रुतीभवतः एत
मेवप्रजाजिनोलोकमिच्छंतः प्रवृजंतिसंसारमेवंनिःसारंदृष्टासारदिदृक्षयाप्रवृजंत्यक्तनोद्वाहाः परंवैराग्यमास्थिताइतिच तथातमेतंवैदालुवचनेनब्राह्मणा-
विविदिषंतियज्ञेनदानेनतपसानाशकैर्नैतिमहायज्ञैश्चब्राह्मीयंक्रियतेतत्तुरितिच ब्राह्मीब्रह्मदर्शनयोग्याअतएतयोः श्रुतिविहितत्वेनप्रशस्तयोर्मध्येएकंश्रेयः प्र-
शस्ततरयंतन्येसुनिश्चितंब्रूहीतिप्रश्नः १

अस्योत्तरं भगवानुवाच सन्यास इति निश्चयसकरो ज्ञानोत्पत्तिहेतुतया तथापि कर्मसंन्यासात् अविरक्तकृतात्कर्मयोग एव विशिष्यते चित्तशुद्धिद्वारा वैरा-
ग्यादिहेतुत्वात् २ ननु प्रत्यक्षः कृद्योगिनां विक्षेपः सन्यासिनां तु सनास्तीति कथमुच्यते कर्मयोगो विशिष्यत इत्याशंक्याह ज्ञेय इति यो रागद्वेषरहितः
सकर्मसंस्वरूपतस्त्यक्तेष्वत्यक्तेषुवानित्यं सन्यास्येव एतेन साधनभूतयोः सार्वव्ययोगयोः रागद्वेषराहित्यकृतं साम्यमुक्तं फलभूतयोस्तु सर्वविकल्प-
राहित्यसाम्यं अनंतरं श्लोकाभ्यामुच्यते तथापि चित्तस्वाभाव्यात्कदाचित्सन्यासिनो रागोदये पाताशंकास्ति नेतरस्येति स एव श्रेयानिति भावः यद्य-
प्येवं तथापि हि प्रसिद्धं निर्द्वंद्वः द्वंद्वं सत्यानृतयोरात्मानात्मनो मिथुनं परस्परार्थासक्तद्रवितः सार्वव्ये रागाद्यदयहेतोरज्ञानस्यात्यंतोच्छेदात् सार्वक-
र्मकरणायासंविनापि बंधात् संसारात्केवलेन ज्ञानेनैव मुच्यते न कर्मण्यपेक्षते यद्वा निर्द्वंद्वो द्वंद्वं वै मिथुनं तस्माद्वंद्वान्मिथुनात्पजायते इति श्रुतेर्द्वंद्वं
पुंसयोर्मिथुनं तद्रहितः स्यादित्यागी सन्यासी अनायासेन मुच्यते रागादिजयस्योभयवतुल्यत्वात् अत्र च कुटुंबभरणवैयर्थ्याभावात्सर्वमुच्यत इत्य-
र्थः ३ नन्वेकत्र पाताशंका एकत्र कर्मश्रमस्तदनयोः पथोः कतरः श्रेयानित्याशंक्य द्वयोरपि फलतः साम्यमित्याह सार्वव्ययोगाविति सार्वव्यसमित्येकीभा-

श्रीभगवानुक्त सन्यासः कर्मयोगश्च निश्चयसकरावुभौ तयोस्तु कर्मसंन्यासात्कर्मयोगो विशिष्यते २ ज्ञेयः स नित्यसन्यासी यो न
द्वेषिनकोक्षति निर्द्वंद्वो हि महाबाहो सार्वबंधात्पमुच्यते ३ सार्वव्ययोगो पृथग्बालाः प्रवदन्ति न पंडिताः एकमव्यास्थितः सम्यग्भ-
योर्विदते फलं ४

वेदित्यास्तः एकीभावेनात्मानन्यत्वेन रच्यायते प्रकाशयते वस्तुस्वरूपमनयेति सार्वव्यास्थूलसूक्ष्मकारणाप्रपंचस्य निर्विकल्पे प्रत्यगात्मनि
प्रविलापनेन उदिताचेतो हृतिः तत्साधनभूतो यं सार्वव्यः सन्यासः स च दारादिबुध्यंतानां पदार्थानामात्मन्येकीभावेन न्यसनं त्यागः प्रविलापनं तथा योगो-
पि अग्निहोत्रसंध्योपासनादिनिर्विकल्पसमाध्यंतमनुष्ठानंतत्रमुरव्यस्य योगस्य लक्षणं योगश्चिन्तयति निरोध इति वृत्तयश्च प्रमाणा विपर्ययविकल्पनिद्रास्मृत-
य इति पंच तत्र प्रत्यक्षानुमानागमाः प्रमाणानितेषु प्रत्यक्ष इन्द्रियं तज्जाहृतिः शुक्त्यादिविषयं याथार्थ्येन ज्ञानं विपर्ययस्तत्रैवरजतादिविषयं भांतिरू-
पज्ञानं संशयोपि इयं श्रुतिर्विरजतं वेति अनिर्धारितान्यतरकोटिकं ज्ञानं स विपर्ययास एवांतर्भवति विकल्पस्तु शब्दज्ञानानुपाती वस्तुशून्यः यथा पुरुष-
स्य चैतन्यं वंध्यापुत्र इति न हि पुरुषचैतन्यतत्संबंधानां पृथक्कमस्ति किंतु चैतन्यमेव हि शब्दत्रयेणोच्यते पिवंध्यास्तस्य स्वरूपमस्ति अथापि शब्देना-
भिलष्यते सोऽयं विकल्पः शब्दाज्ञानानुपाती वस्तुशून्यः एकस्मिन्ननेकबुद्धिरसति च सदुद्धिरिति निद्रास्मृतीलोकप्रसिद्धे एतासां निरोधेऽपि निर्विकल्पः
प्रत्यगात्मैवावशिष्यते तावेतौ फलभूतौ सार्वव्ययोगोऽतसाधनभूतौ सन्यासकर्मयोगारव्यौ तत्रांत्ययोः साम्यं ज्ञेयः स नित्यसन्यासीत्यनेन सूचितं आ-
द्ययोस्ते कथमवोच्यते आस्थितः अनुतिष्ठन् फलं निर्विकल्पात्मनाः वा स्थितिरूपं ४

योगैः योगिभिः अर्शआद्यचप्रत्ययान्तोययोगशब्दस्थानं मोक्षारत्यम् एकं अभिन्नं स्पष्टा योजनाश्लोकद्वयस्य ५ नन्वेवं निर्विकल्पस्थानप्राप्तये द्वौ मार्गावु-
क्तौ स्यातां तच्च नान्यः पन्थाविद्यते यनायेति श्रुतिविरुद्धमित्याशंक्याह सन्न्यासस्त्विति सन्न्यासो नैकस्यैव अयोगतो योगं विना अवाप्तुं दुःखं हेमहाबाहो अयमर्थः
निर्विकल्पकसमाधिरपितत्वमसीत्येतद्वाक्यार्थप्रतिपत्तपायभूत एव न स्वतः पुरुषार्थ इति द्वितीयमार्गस्याभावा न्नोदाहृतश्रुतिविरोधः शांतोदांत उपरतस्ति-
तिक्षुः समाहितो भूत्वा तन्मये वात्मानं पश्यतीति श्रुत्यैव शमादिवत्समाधेरप्यात्मदर्शनार्थत्वस्य दर्शितत्वात् तथा च समाहितपदवार्तिककारैर्व्याख्यातं स्वानं च
येषु कर्तुः स्यात्करणाकरणं प्रति नान्येव तु निषिद्धानिकर्माणीह शमादिभिः शमादिश्रुत्या अस्वानं च तेषु स्यात्करणाकरणं प्रति समाहितोक्त्या धेदानीं तानि
रोधो विधीयते अस्वानं च गुणरूपदेशापेक्षत्वं येषु मानमेयव्यवहारनिरोधेषु पिंडीकृत्येन्द्रियग्रामं बुद्धावारोप्यनिश्चलं विषयांस्तस्मृतीस्त्यक्त्वा तिष्ठेच्चिदतुरो-
धतः एषोभ्युपायः सर्वत्र वेदान्तेषु प्रतिष्ठितः तत्त्वमस्यादिवक्त्यर्थज्ञानोत्पत्त्यर्थमादरादिति एवं च निरेकमुक्त्वा न्वयमाह योगयुक्त इति मुनिः सन्न्यासी न चि-
रेण शीघ्रमेव ब्रह्माधिगच्छति वाक्यश्रवणमात्रेण न तु केवलसन्न्यासी यथोक्तं न च सन्न्यसनादेव सिद्धिं समधिगच्छतीति ६ योगेति योगेन निर्विकल्पसमा-

यत्संख्यैः प्राप्यते स्थानं तद्योगैरपि गम्यते एकं सारं च योगं च यः पश्यति स पश्यति ५ सन्न्यासस्तु महाबाहो दुःखमाप्तुम-
योगतः योगयुक्तो मुनिर्ब्रह्मनचरेणाधिगच्छति ६ योगयुक्तो विशत्त्वात्मा विजितात्मा जितेन्द्रियः सर्वभूतात्मभूतात्मा कुर्व-
न्नपि न लिप्यते ७

धिना युक्तो योगयुक्तः अतएव विशत्त्वात्मा वृत्तिसारूप्यदोषेण हीनः आत्मा प्रत्यक्चेतनो यस्य निर्विकल्पावस्थायां केवल एव-
चेतनोऽस्ति नान्यदेत्युक्तं तदा द्रष्टुः स्वरूपेव स्थानं वृत्तिसारूप्यमितरत्रेति तदा वृत्त्यभावे इतरवृत्तिकाले इति सोऽत्र पदद्वयार्थः अत्र हेतुः यतो यं विजिता-
त्मा विजितचित्तोजितेन्द्रियश्च एवं शुद्धः त्वंपदार्थ उक्तः तस्य तत्पदार्थभेदमाह सर्वभूतात्मभूतात्मेति सर्वेषां भूतानां ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतानां वियदादीनां च
चेतनाचेतनानां आत्मभूतः उपादानत्वेन स्वरूपभूतः कनकमिव कुंडलादीनां स्वरूपभूतं कारणानन्यत्वात् कार्यस्य सर्वभूतात्मभूत आत्मा प्रत्यक्चेतनो यस्य
स सर्वभूतात्मभूतात्मा यत्तु सर्वेषां भूतानां आत्मभूत आत्मा यस्येति भाष्यं सर्वभूतात्मन्येतावतैवार्थलाभादात्मभूत इत्यधिकमिति दूषितं स्वयं च सर्वभूत-
आत्मभूतश्चासौ आत्मा यस्येति विग्रहो दर्शितः तत्र संकोचे कारणाभावात् सर्वपदेनैव चिज्जडयो ग्रहे परस्यापि आत्मभूतेत्यधिकमेव सर्वभूतः चेतनाचेत-
नप्रपंचभूत आत्मा यस्येति तत्रापीष्टार्थलाभात् सर्वच आत्मानश्च न द्रूत आत्मा यस्येति विग्रहसर्वात्मभूतात्मेत्येतावतैव सिद्धे प्रथमभूतपदस्यैवैयर्थ्यं च भाष्य-
मते ब्रह्मादीनां प्रत्यग्भूत आत्मा यस्येति श्रुत्यैव जीवेशाभेद उच्यते परस्य तु उपादानत्वलिङ्गेन जडसाधारण्येन जीवस्य ब्रह्माभेदो गम्यत इति विद्वद्विरविनयः क्षं-
तव्यः यतो यं सर्वेषां प्रत्यगात्मा तौ ह मिव सोऽपि कुर्वन्नपि न लिप्यते असंगात्मज्ञानात् कर्त्रीदेर्वाधितत्वाच्च व्युत्थाने तत्पतीतावपि उत्तमतदंष्ट्रोरगवदबाधकत्वाच्चे-

नलिप्यते इत्येतदुपपादयति नैवेति हाभ्यां तत्त्ववित् अहं नैव किंचित् करोमीति मन्येत मन्यते तत्र हेतुः इन्द्रियाणि उपलक्षणमिदं प्राणादेरपि इन्द्रियादयः
 इन्द्रियार्थेषु स्वेषु विषयेषु वर्तते इति धारयन् निश्चिन्वन् नतु अहं विषयेषु वर्तते इति मन्यते धारयन्निति हेतौ शतृप्रत्ययः अत्र दर्शनादयः पंचज्ञानेन्द्रियाणां
 व्यापाराः गमनविसर्गप्रलपनग्रहणानि कर्मेन्द्रियाणां तानि च आनंदस्य उपलक्षणानि श्वसान्निधिप्राणस्य स्वपन्निति बुद्धेः उन्मेषणानि मेषणो कूर्मा
 रज्यप्राणस्येति विभागः क्रमस्त्वविवक्षितः एतानि कुर्वन्नप्याभिमानाभावान्न लिप्यते इत्यर्थः ८ ९ ब्रह्मणीति यतो विद्वान् असंगत्वात् कुर्वन्
 पिन लिप्यते तस्मादविद्वानपि ब्रह्मणिसर्वान्तर्यामिणिकर्माणि आधाय अयमेव कारयितवान् त्वहं कर्तेति समर्प्यथः कर्माणि करोतिसः पापेन न लिप्य-

नैव किंचित् करोमीति युक्तो मन्येत तत्त्ववित् पश्यन् छृण्वन् स्पृशन् जिघ्रन् श्रृण्वन् गच्छन् स्वपन् धूसन् ८ प्रलपन् वि-
 मृजन् गृह्णन् नृमिषान् मिषान् नपि इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषु वर्तते इति धारयन् ९ ब्रह्मण्याधाय कर्माणि संगत्य स्का-
 करोति यः लिप्यते न स पापेन पद्मपत्रमिवाभसा १० कायेन मनसा बुद्ध्या केवलैरिन्द्रियैरपि योगिनः कर्म-
 कुर्वन्ति संगत्य स्कात्मशक्त्यै ११ युक्तः कर्मफलं त्यक्त्वा शान्तिमाप्नोति नैष्ठिकीं अयुक्तः कामकारेण फले सक्तो नि-
 बध्यते १२

तेऽभसापद्मपत्रमिव १० कायेनेति केवलैरिति विपरिणामेन सर्वत्र संबंधनीयं केवलेन कायेन सह मयं ब्राह्मणो यु-
 वेत्यात्माध्यासशून्येन एव मन्यत्रापि संगत्य स्कादेहादिभ्यो विविक्तेषु आत्मानि तार्किकादिबद्धं करोमीत्यभिनिवेशं त्यक्त्वा योगिनः कर्म कुर्वन्ति आ-
 त्मशक्त्येव चित्तशक्त्यर्थं तस्मात्तवापि तत्रैवाधिकारोऽस्तीति तदेव त्वंकुरु ११ किंच युक्त इति युक्तो ब्रह्मण्याधाय कर्माणीत्यादिना उक्तलक्षणः
 कर्मणां फलं त्यक्त्वा ईश्वरे समर्प्य शान्तिं केवल्यं नैष्ठिकीं सत्त्वशक्त्यादिक्रमप्राप्तब्रह्मनिष्ठाफलभूतां प्राप्नोति अयुक्तः तद्विपरीतः कामकारेण
 स्मैरवृत्त्या फले सक्तः सन्नितरां बध्यते १२

एवमविद्वान्फलासक्त्यनासक्तिवशान्कर्मभिर्बल्यतेन बल्यते चेत्कृतं विद्वांस्तद्विपरीत इत्याह सर्वकर्माणीति वशीजितचित्तः समाधिस्थो योगी नवद्वारे
नवैव पंचज्ञानेन्द्रियाणि षष्ठः प्राणस्तेनैव तत्प्रवर्त्यनां कर्मेन्द्रियाणां संग्रहः बुद्ध्यहंकारचिन्तनीति नव एतानि द्वाराणीव पुरपतेर्जविस्मयभोगार्थे विषयप्रवेशा
स्थानानि यस्मिन् नवद्वारे शरीरारब्धे पुरे विचित्रवासनाकल्पितानंतविषयवति अनेकैः कर्मसचिवैरधिष्ठितैस्सर्वदुःखादिना नापण्यवति मनसा सर्वद्वारोद्घा
टनकुंचिकया सह सर्वाणिकर्माणि पुरपतिरिव राजकार्याणिसन्त्यस्य स्वरवंनिर्विकल्पसंविन्मात्ररूपेणास्ते कर्माणि क्षेत्रस्यैव धर्मः नत्वात्मान इति क्षेत्रेत्कृतं
शक्यानेव तथा च त्र्युतिः शरीरे पाप्मनो हित्वेति यत्र स्फुहार्दः स्रक्तो भंदते विहाय रोगं तन्वाः स्वायामिति च देही सन् देहाभिमानकाले सुस्थाने पीत्यर्थः
तदापि नैव कुर्वन्नास्तेनापि कारयन्नास्ते राजैवामात्येषु निहितभारः समाधौ क्षेत्रेण सहात्मानः संबंधाभावदर्शनात् यद्वा नवद्वाराणि चैकैः श्रोत्रनासाबि

सर्वकर्माणि मनसा सन्न्यस्यास्ते स्वरवं वशी नवद्वारे पुरे देही नैव कुर्वन् न कारयन् १३ न कर्तृत्वन्न कर्माणि लोकस्य सृजति प्रभुः
न कर्मफलसंयोगं स्वभावस्तु प्रवर्तते १४

लहं ह्यनिषट्सप्तमं मुखम् अधस्तने देह इति अस्मिन् क्षेत्रेन्द्रियाणि परिचारिकाः बुद्धिरमात्यः अहं-
कारो युवराज इत्यादिकमुद्वां विदुषः कर्मसंबंध एव नास्ति पुरे न फलासक्त्यनासक्त्ये इति भावः १३ नन्वेवं भृत्यवत्कर्तृत्वं स्वामिचत्कारयितृत्वं वास्यमा-
स्तु अयस्कांतवदविकारस्यैव सतः कर्त्रादिधर्मकाहंकारादिप्रवर्तकत्वमास्त्वित्याशंक्याह न कर्तृत्वमिति कर्तृत्वमहंकारस्य कर्माणि इन्द्रियाणां वचना-
दानादीनि च लोकस्य लोक्यते प्रकाशयत इति लोको जडवर्गः प्रभुश्चिदात्मा सूर्य इवास्मदादीनां प्रकाशकोपि न कर्मादौ प्रवर्तकस्तद्वत् अस्य कर्मफल-
संयोगवानसृजति किंतु यो यादृक् यस्य स्वभावः स तथा प्रवर्तते यथा सूर्यः प्रसूदिते कमलानां विकसनं कुमुदानां सुप्नुद्राणां चेति तद्वत् एव मात्मानि
प्रकाशमाने घटादयो न चेष्टन्ते मनुष्यादयस्तु चेष्टन्ते नत्वात्मा कस्यचित्प्रवर्तको निवर्तको वा लोहाय स्कांतयोरिव सत्यानृतयोरान्मात्मानोः संबंधाभावादिति
भावः १४

ननु एष ह्येव साधु कर्मकारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निनीषते एष ह्येवासाधु कर्मकारयति तं यमो धो निनीषत इति श्रुत्या परमेश्वरे कारयितृत्वं बोध्यते न त्वथ मु-
च्यते स्वभावस्तु प्रवर्तत इति तत्राह नादत्त इति कस्यचित्कर्तुः पापं अयं नादत्तेनापि स्मृतं आदत्ते कारयितृत्वाभावात् यतो विश्वः व्यापकः निश्चि य इति या-
वत् सक्रियो ह्यन्यं प्रवर्तयन् तदीयं पापं पुण्यं वा लभते अयं तु न तथा किंतु सूर्यवत् प्रकाशत एव न तु स्वप्रकाशानां कर्त्तादीनां कर्मणा संबध्यत इति भावः का-
रयितृत्वमप्यस्य स नामात्रेण सूर्यवत् यथा यदः प्रकाशते स विना प्रकाशयतीति नोदाहृतश्रुतिविरोधः कथं तर्हीश्वराराधनार्थं कर्माणि कुर्वति तदकरणा च-
विभ्यतीत्याशंक्याह अज्ञानेनेति यथा हि महाराजस्य सार्वभौमस्याहं सर्वेश्वरो निर्वृत्तोऽस्मीति ज्ञानं अज्ञानेन सोऽपुमेनाहृतं चेत्स तत्र विविधानि परचक्रादी-
नि महान्तिसंकरशतानि पश्यति अहो अहं हीनोऽस्मि दुःख्यस्मीति च मुह्यति तद्देते जंतवः स्वस्याहं ब्रह्मास्मीति प्रमाणेन ब्रह्मभावमजानंत ईश्वरादात्मानं प-
थक् मन्यमानाः ईशात्मनोः सेव्यसेवकभावं च पश्यंतो मुह्यन्ति तथा च श्रुतिः अथ योन्यां देवतासु पास्तेऽन्योऽसावन्योऽहमिति न स वेद यथा पशवेव स

नादत्ते कस्यचित्पापं न चैव स्मृतं विश्वः अज्ञानेनाहृतं ज्ञानं तेन मुह्यन्ति जंतवः १५ ज्ञानेन तु तदज्ञानं येषां नाशितमात्मनः तेषां
मादित्यवज्ञानं प्रकाशयति तत्परम् १६ तद्दुह्यस्तदात्मानस्तन्निष्ठास्तत्परायणाः गच्छन्त्यपुनरावृत्तिं ज्ञाननिर्धूतकल्मषाः
१७ विद्याविनयसंपन्ने ब्राह्मणे गवि हस्तिनि श्वनि वैवश्वपाके च पण्डिताः समदर्शिनः १८

देवानामिति एष ह्येवेति श्रुतिरपि भ्रांतजनव्यव-
हारविषये वेति भावः १५ तत् आत्मन आवरकमज्ञानं येषां ज्ञानेन ब्रह्मास्मीति प्रमाणजेन नाशितं तेषां तत्ज्ञानं कर्तृ आदित्यवत् आदित्यो यथा कृत्स्नं दृश्यं प्र-
काशयति तद्वत् परं परमात्मतत्त्वं परमार्थवस्तु प्रकाशयति अज्ञानजानर्थनिवृत्त्यर्थं ज्ञानमेष्टव्यमिति भावः १६ तद्दुह्य इति यत्परं ब्रह्म प्रकाशितं तत्रैव बुद्धिः
अस्ति ब्रह्मेति निश्चयो येषामापाततः श्रुत्यर्थविदां ते तद्दुह्यः तदेव आत्मा प्रत्यक्तत्वं येषां श्रवणमननात्मकविचारेण प्रमाणप्रमेयगतासंभवानाविहीनानां-
ते तदात्मानः तत्रैव निष्ठाविजातीयवृत्त्यनंतरितसजातीयवृत्तिप्रवाहो येषां देहादावनात्मनि आत्मधीरूपविपरीतभावना रहितानां ते तन्निष्ठाः तदेव परं अय-
नं अज्ञानरूपोपाधिरासेन प्राप्यं येषां अखंडानंदमग्नानां ते तत्परायणाः अपुनरावृत्तिं मोक्षं गच्छन्ति यतः ज्ञानेन निर्धूतं कल्मषं मूलाज्ञानं संसारबीज-
भूतं येषां ते ज्ञाननिर्धूतकल्मषाः १७ एतेषां जगति दृष्टिमाह विद्येति उन्नम ब्राह्मणे चंडालादौ वा समं ब्रह्मैव सद्रूपेण स्फुरणरूपेण च भासमानं द्रष्टुं शीलं ये-
षां ते समदर्शिनः यथोक्तं अस्ति भाति प्रियं रूपं नाम चेत्यंशपंचकं आद्यं त्रयं ब्रह्म रूपं जगद्रूपं ततो ह्यमिति चराचरं जगद्ब्रह्म ह्येव पश्यंतीत्यर्थः १८ ५१

ननुसमासमाभ्यांविषमसमेपूजातइतितुल्यश्चतशीलायब्राह्मणद्वयायविषमांपूजांप्रयुक्तवतः तथाअतुल्यश्चतशीलायब्राह्मणद्वयायचसमांपूजांप्रयु-
क्तवतश्चाभोज्यान्तत्त्वगोतमेनस्मर्यतेतत्कथं ब्राह्मणचंडालयोः समदर्शित्वंयुक्तमित्याशंक्याह इहैवेति येषांमनः सर्वभूतेषुसाम्येब्रह्मभावेस्थितंनिश्च-
लंतैः इहैकजीवद्विरेवसर्गोजन्मजितोवशीकृतः हियस्मात्निर्दोषंसमंसर्वत्राविषमंब्रह्मास्तेयथाहिरण्यमययोर्देवतातत्पीठयोः स्वर्णद्वकूसाभ्यंपश्यति
पूजकस्तुआकारदृकारतम्यंपश्यतितद्वत् पूजास्मृतिः भ्रान्तिकृततानरम्यविषयासादृष्टिस्तत्त्वविषयेतिभावः यस्मादेवंतेसाम्यंपश्यंतितस्मात्ब्रह्म-
णिअरवद्वैकरसेतेदृष्टारः स्थिताः एकीभावेनसमाधिगताः १९ नप्रहृष्येदिति यस्मात्निर्दोषंसमंब्रह्मतस्मात्प्रियंपुत्रादिंप्राप्यनप्रहृष्येत्अप्रियं-
शत्रुंदुःखदंप्राप्यनोद्विजेत् बुद्धिस्थितिरबुद्धेनालुप्येतिज्ञापयितुमुभयत्रलिः प्रयोगः स्थिरबुद्धिः प्रत्यगद्वैतेश्चतिसुक्तिभ्यांस्थिरीकृतप्रज्ञः असंमू-
ढः ध्यानजसाक्षात्कारेणनिर्गतमोहः अतएवब्रह्मवित्ब्रह्मभावस्यलब्धाब्रह्मभावंगतइत्यर्थः ब्रह्मण्येवप्रत्यगद्वयेत्युत्थानावस्थायामपिस्थितः स-
र्वब्रह्मेत्येवपश्यन्नित्यर्थः २० नन्वननुभूतात्मस्वरूपस्याप्रसिद्धंबाह्यस्वरूपंयत्कुमशाक्यमतोनप्रहृष्येदित्यसंगतमतआह बाह्येति बहिर्भावाः बाह्याः स्प-

इहैवतैर्जितःसर्गोयेषांसाम्येस्थितंमनः निर्दोषंहिसमंब्रह्मतस्माद्ब्रह्मणितेस्थिताः १९ नप्रहृष्येत्यियंप्राप्यनोद्विजेत्प्राप्य-
चाप्रियं स्थिरबुद्धिरसंमूढोब्रह्मविद्ब्रह्मणिस्थितः २० बाह्य स्पर्शेषसक्तात्माविदित्यात्मनियत्स्वरूपम् सब्रह्मयोगयुक्तात्मा
स्वरूपमक्षय्यमश्नुते २१ यैहिसंस्पर्शजाभोगादुःखयोनयएवते आद्यंतवंतःकौंतेयनतेषुरमतेबुधः २२

श्रीः विषयेन्द्रियसंबंधास्तेषु-

असक्तात्माअनासक्तचित्तः सन्आत्मनिप्रत्यगद्वयानंदेसप्तिकालेस्थित्वायत्स्वरूपंविंदतिलभते सः तदेवस्वरूपंविधेयापेक्षंपुंस्त्वम् कस्तत्स्वरूपयोग-
ब्रह्मयोगेब्रह्मणियोगः समाधिस्तत्रयुक्तोयोजितआत्माबुद्धिर्येनसः ब्रह्मयोगयुक्तात्माब्रह्मविदित्यर्थः ब्रह्मविद्ब्रह्मेवभवतीतिश्नुतेः ब्रह्मयोगयुक्ता-
त्मातदेवस्वरूपंविंदतीतिवक्तव्येब्रह्मविदेवतत्स्वरूपमिति तस्यस्वरूपाभिन्नत्वविवक्षयाइदंमुक्तम् ननुअयमेकमेवस्वरूपंचैत्कः सप्तसमाधिस्थयोर्वि-
शेषइत्याशंक्याह स्वरूपमिति अक्षयंसवरूपमोक्षः तंअश्नुतेव्याप्नोति हैतादर्शनस्यतुल्यत्वादुभयत्रैकमेवस्वरूपंतथापियोगीमूलाविद्यायाः नष्टत्वाद-
क्षयंसवरूपमश्नुतेनसप्तः अविद्यानुच्छेदात् तथाचमोक्षस्वरूपस्यापिअनुभूतत्वान्नदर्थंबाह्यस्वरूपंसत्यजमित्यर्थः २१ ननुसंशुषितुल्यस्यमोक्षसु-
खस्यार्थेकः पामरोबाह्यदिव्यरूपनपानगीतवाद्यादिस्वरूपंयजेदित्याशंक्यबाह्यस्वरूपंअनित्यत्वात्निंदतिपेहीतिसंस्पर्शजाः विषयसंबंधजाः दुः-
खयोनित्वेहेतुः आद्यंतवंतइतिजातेषुत्रेयत्स्वरूपंतस्मिन्नुपेनश्यतिदुःखंचमहत्प्रयच्छतीतितेषुभोगेषुबुधः परिपाकदर्शनिर्गते २२ ५१

कः पुनर्मुख्यः सरवीत्याह शक्नोतीति इहैव जीवत्येव देहे प्राक्शरीरविमोक्षणात् यावद्देहपातं मया कामक्रोधौ जिताविति विसंभो न कर्तव्य इत्यर्थः
 श्रुते दृष्टेऽनुमिते वा विषये योगस्य स्वरूपा अतुमिश्च सकामः क्रोधस्तादृशो एव विषये द्वेषस्तौ कामक्रोधौ उद्भवो यस्य वेगस्य सरोर्मान्न दृष्टे नैव क्र-
 लिंगो अंतःकरणप्रक्षोभरूपः कामोद्भवो वेगः गात्रप्रकंपयस्वेदसंदष्टोष्णपुटरक्तनेत्रादिलिंगः क्रोधोद्भवो वेगस्तं कामक्रोधोद्भववेगं सोढुं यः शक्नोति
 स एव युक्तो योगी मुख्यः सरवीचनान्यः २३ कोसो योगी यो मुख्यः सरवीत्युक्ते तत्राह य इति सखं विषयसंगजा प्रीतिः आरामः प्रीतिहेतुः स्या
 दिभिः सह क्रीडा ज्योतिः क्रीडोपकरणानां प्रकाशः तदेतन्नयं अंतरेव सोऽतः सरवोऽंतरारामोऽतज्योतिश्च न त्विन्द्रियद्वारक इति एव शब्दार्थः य एवं भूतः स-
 योगी किमन्यद्येवं ब्रह्मनिर्वाणं गत्य प्राप्य परमानंदं ब्रह्म इहैवाधिगच्छति यतो ब्रह्मभूतो जीवन्नेव ब्रह्मदर्शनेन ब्रह्मभावं गतः २४ लभंत इति ऋषयः सम्य-
 गदर्शिनः छिन्नद्वेधाः छिन्नसंशयाः यतात्मानो जितचित्ताः २५ किंच कामेति अभितो जीवतां मृतानां च विदितात्मनां ज्ञातात्मनत्वानाम् २६ एवं सम्य-
 गदर्शननिष्ठानां सद्यो मुक्तिरुक्ता कर्मयोगश्च संगफलत्यागेन ईश्वरप्रीत्यर्थं मनुष्ठितः स त्वशब्दज्ञानप्राप्तिद्वारेण मोक्षाय भवतीत्युक्तं अथेदानीं सम्यगदर्शनं

शक्नोतीहैव यः सोढुं प्राक्शरीरविमोक्षणात् कामक्रोधोद्भववेगं सयुक्तः स सरवीनरः २३ योतः सरवोऽंतरारामस्तथाऽतज्योतिरे-
 व यः स योगी ब्रह्मनिर्वाणं ब्रह्मभूतोऽधिगच्छति २४ लभन्ते ब्रह्मनिर्वाणमुषयः क्षीणकल्मषाः छिन्नद्वेधायतात्मानः सर्वभूत-
 हितेरताः २५ कामक्रोधवियुक्तानां यतीनां यतचेतसां अभितो ब्रह्मनिर्वाणं वर्तते विदितात्मनाम् २६ स्पर्शान्कृत्वा बहिर्बाह्यां
 श्वक्षेत्रे तांतरे भ्रूवोः प्राणापानौ समो कृत्वा नासाभ्यंतरचारिणौ २७

स्यांतरंगं साधनं ध्यानयोगं विस्तरेण वक्ष्यामीति तत्सूत्रभूतान्त्रीं च श्लोका-
 नुपदिशति स्पर्शानिति अत्र उत्तरार्द्धेन प्राणायाम उक्तः स्पर्शान्कृत्वा बहिर्बाह्या निति प्रत्याहार उक्तः भ्रूवोरंतरे चक्षुः कृत्वेति धारणा उक्ता विगते च्छाभय-
 क्रोध इति साधनभूताः फलभूताश्च द्विविधायमनियमा उक्ताः यतेंद्रिय इति वितर्कव्यः संप्रज्ञातः यतमना इति विचारव्यः यतबुद्धिरित्यानंदा सिता-
 स्यो मोक्षपरायण इत्यसंप्रज्ञात उक्तः शेषेण योगफलमिति विभागः पाठक्रममननुरुद्ध्यार्थक्रमेणाक्षरार्थः स्पष्टीक्रियते तत्र विगते च्छो विगतभयो वि-
 गतक्रोध इति संबंधः यो हि इच्छावान् स इष्टसिद्ध्यर्थं हिंसा नृतस्तेयस्वी परिग्रहानिच्छेत् अतो विगते च्छपदेन तद्विपर्ययान् अहिंसा सत्यास्तेयब्रह्मचर्याप-
 रिग्रहायमा इति सूत्रोक्ता न्यलक्ष्यति तथा भयं स्वोच्छेदशंका तया ह्यदिग्गोनशौचसंतोषतपः स्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि नियमा इति सूत्रोक्तान्-
 नियमान् स्वीकर्तुमीष्टोऽतो विगतभय इत्यनेन तेषां ग्रहणं तथा क्रोधाक्रांतो मैत्रादीन् भावयितुमशक्तश्चित्तप्रसाधनं कर्तुं न शक्नोति तच्च मैत्री करुणा मुदितो
 पेक्षाणां सरवदुःखपुण्यापुण्यविषयानां भावनाऽभावनानाश्चित्तप्रसाधनमिति सूत्रितं तत्र विगतक्रोधः शांतप्रकृतित्वात् सखितेषु मैत्रीपरस्येष्टेन यमैवेष्ट-

मिदं जातमिति भावयेत्तदुःखितेषु करुणापुण्यवत्सु मुदितोपापवत्सूपेक्षाभावयेत् न चैतेन प्रसाधनेन विनाशनादर्शस्य नेर्मल्यं भवति एवं साधनावस्थायां यम
नियमचित्तप्रसाधनानां सिध्यर्थं विगतेच्छाभयक्रोधत्वमीप्सितं एवं फलावस्थायामपितदीप्सितं तथा हि संप्रज्ञातसमाधिफलभूतायां मधुमत्यायोगभूमौ स्थितयो
गिनं प्रति दिव्याः कामा उपनिषन्ते तत्रापि विगतेच्छत्वमिष्टं तथा हि स्थात्युपनिमंत्रणे संगमयाकरणं सुनरनिष्टप्रसंगादिति सूचितं स्थानिनो देवाः उपनिमंत्रणे इहा
स्यंतां इमे रम्यावस्थाः इमारम्यारामाः इमानि जरामरणहराणि रसायनानि इमे वयं किंकराः स्वपुण्यार्जितमिदं स्थानं त्वया भुज्यतामिति प्रार्थनायां क्रियमाणायां सं
गोलिप्सा तत्र न कर्तव्या नापितस्त्राभेनात्मनो महाभागत्वं देवप्रार्थ्यत्वं मत्वा गर्वोपि कर्तव्यः तयोः संगमययोः भ्रंशहेतुत्वादिति सूत्रार्थः तथा भयमपि द्विविधं यो
गोन्तरायजं वितर्कजं च तत्राद्यं व्याधिस्त्यानसंशयप्रमादालस्याविरतिभ्रान्तिदर्शनालब्धभूमिकत्वानवस्थितत्वानि चित्तविक्षेपास्तेऽन्तरायाः दुःस्वदोर्मनस्यां-
गमेजयत्वश्वासप्रश्वासाविक्षेपसहभुव इति सूत्राभ्यामुक्तं स्थानं अकर्मण्यता अविरतिरखैराग्यं अंगमेजयत्वं कंपवायुः वितर्काहिंसादयस्तज्जं च भयं आद्यस्य नि
वारणार्थं श्वरप्रणिधानेन तथा च सूचितं ततः प्रत्यक्केतनाधिगमोन्तरायाभावश्चेति तत ईश्वरप्रणिधानात् द्वितीयस्य प्रतिपक्षभावेन न तथा च सूचितं वितर्कबाधने प्रतिप
क्षभावनमिति वितर्काहिंसादयः कृतकारितानुमोदितालोभक्रोधमोहमूला मृदुमध्याधिमात्रादुःस्वाज्ञानानंतफला इति प्रतिपक्षभावनमिति च आदिपदादनृतस्तेया
दयः हिंसादयः प्रत्येकं कृतकारितानुमोदितभेदेन त्रिविधाः तेपि प्रत्येकं लोभादिमूलकत्वेन त्रिविधाः तेपि मृदुमध्याधिमात्रभेदेन प्रत्येकं त्रिविधाः ते मूलभूता वित-
र्काः त्रयः चत्वारः पंचाधिका वा त्रिस्त्रिगुणिता एकाशीतिरष्टोत्तरशतं पंचत्रिंशदधिकं शतं अधिका वा भवन्ति शारवाप्रशारवाभेदेनानन्ताश्च दुःस्वरूपं अज्ञानरूपं च अ
नंतं फलं येषां ते दुःस्वाज्ञानानंतफला इत्यनया प्रतिपक्षभावनया ते निवर्तनीया इति एवं यमनियमचित्तप्रसाधनप्रतिपक्षभावेनैर्निरंतरायं मृदूकृतचित्तौ योगीविविक्ते-
देशो आसीनः संभवादिति न्यायेन स्थिरस्वरमासनमध्यासीन तत्र देशासने श्रूयते समेश्वरचोशर्करावद्भिवात्तुकाविवर्जितेशब्दजलाश्रयादिभिः मनोबुक्त्वेन तु चक्षु-
षीडने गृहानिवाताश्रयेण प्रयोजयेत् त्रिरुन्नतं स्थाप्य समं शरीरं हृदीं द्विधा निमनसा सन्निरुध्य ब्रह्मोद्भूतेन प्रतरेत विद्वान्मोतांसि सर्वाणि भयावहानीति चक्षुरित्य
त्र विसर्गलोपश्छांदसः त्रिरुन्नतं कटिवक्षः कंधराप्रदेशेषून्नतं तनोजितासनः प्राणायाममभ्यसेत् तेन हि मंदगतो प्राणे सति तदनुसारि मनोपि चांचल्यं त्यजति-
नो चेद्वायुविक्षेपेण विक्षिप्यते तत्र प्राणजयप्रमाणं प्राणान्यपीडयेत्समुक्तचेष्टः क्षीणे प्राणेनासिकयोत्सृज्यतेति श्रुत्युक्तमेव संपृणहति प्राणापानौ समोक्तत्वा ना
साभ्यन्तरचारिणाविति प्राणापानौ समौ तुल्यौ र्ध्वधोगनिविच्छेदेन नासाभ्यन्तरचारिणो कुंभकेन कृत्वा ततो बाह्यान्बहिर्भवान्स्पर्शान् विषयसंबंधान् इन्द्रियहा
रानित्यं अंतर्बुद्धौ क्रियमाणान् योगीन्द्रियाणां प्रत्याहरणेन तान्बहिरेव कुर्यात् ततो विषयेभ्यो व्यावृत्तेषु करणेषु स्वप्रकाले इवां तर्मनो मात्रेणावतिष्ठेतेत्यर्थः
इमं प्रत्याहारं कर्तुं मशक्तस्याविरक्तस्य कागतिरित्यत आह चक्षुश्चैवांतरेभ्यो वोरिति च शब्दो वार्थे चक्षुरेव वाभ्युवोरंतरे कुर्यात् रवेचरीमुद्रामभ्यसेदित्यर्थः सा
चोक्ता योगसारे लंबिकोर्ध्वस्थिते गर्ते जिह्वां व्यावृत्य धारयेत् हृदासनाश्रयं तिष्ठेन्मुद्रेण रवेचरीमता भूमध्यदक्षिणेष्वामहादेवेन कीर्तितेति एवं सर्वोऽपि वा-
ह्ये विषये सूर्यादौ संयमो यथोक्तं प्रत्याहारमनुष्ठातुमशक्तान् प्रत्येवोपादिष्यत इति ज्ञेयम् २७ ५२

जितेंद्रियइति यस्मिन्कस्मिंश्चित्स्थूलेविषयेसूर्येतद्विषयवाविष्णुप्रतिमायांवाऽनाहतध्वनौवान्यत्रवाचक्षराद्यन्यतमहारामनोधारयेत् तच्चमनस्तद्विषया
कारतां प्राप्तं तत्रैव विराभ्यासेन विश्रान्तेस्वदेहमपिन पश्यति सेयं महाविदेहानामधारणा अस्यांसिद्ध्यामिन्द्रियगणः स्वस्वविषयं न गृण्हाति सोऽयं बहिर्वि-
षयः प्रत्याहारः पूर्वोक्तस्त्वांतरइति भेदः अतएव द्वयोस्तत्त्वफलत्वं सूचितम् ततः क्षीयते प्रकाशावरणमिति ततः आभ्यन्तरप्रत्याहारात् तथा बहिरक-
ल्पितावृत्तिर्महाविदेहानां यमात्मकाशावरणक्षयइति यदाचित्तं देहमविस्मृत्यैव हरेन पुरस्थितमूर्त्याद्याकारं क्रियते तदा साचित्तस्य मूर्त्याकारनामरूपा-
वृत्तिः कल्पिता यदा तु निरवशेषेण देहं विस्मृत्य चेत् केवलं ध्येयाकारमात्रं भवति तदा सा महाविदेहानामधारणा तस्या अपि फलं तदेव तत्संयमा-
नृतस्याचेतसो निग्रहात् प्रकाशावरणक्षयो भवति सोऽयं बाह्यविषयः समाधिः वितर्कारव्योद्विधः सवितर्कनिर्वितर्कभेदात् तत्राद्यस्य लक्षणं सू-
चितं शब्दार्थज्ञानविकल्पैः संकीर्णसवितर्केति सवितर्कानामसमापत्तिः समाधिरित्यर्थः यदा विष्णुप्रतिमादौ पूर्वापरानुसंधानेन शब्दार्थोद्धरेण-
वभावना प्रवर्तते तदा सवितर्कसमापत्तिः अस्मिन्नेवालंबने पूर्वापरानुसंधानेन शब्दार्थोद्धरेण मन्तरेण भावना प्रवर्तते तदा निर्वितर्कानामसमापत्तिः
तथा च सूत्रं स्मृतिपरिशुद्धौ स्वरूपशून्ये वार्थमात्रनिर्भासानिर्वितर्का स्मृतेः शब्दार्थस्मारणस्य परिशुद्धौ वर्जने सति भावयितुः स्वरूपेण शून्या तदा ह मि

जितेंद्रियमनोबुद्धिर्मुनिर्मोक्षपरायणः विगतेच्छाभयक्रोधोयः सदा मुक्त एव सः २८ दंभावयामीत्येवमाकारावृत्तिरपि भावयितु-

र्नास्तीवेति भाति यतोर्थमात्रनिर्भासाध्ये यार्थमात्रमस्यांभासते न त्वन्यदिति सूत्रार्थः अस्यांसिद्ध्या योगीजितेंद्रियइत्युच्यते जितमनाइति आ-
भ्यन्तरप्रत्याहारपूर्वकं यदा मनः कल्पिते सूक्ष्मे विषये पूर्ववच्छब्दार्थोद्धरेण पूर्वकं तद्वर्जं च मनसो भावना प्रवर्तते तदा ते उभे समापत्तौ सविचारनिर्विचारा-
ख्ये भवतः तथा च सूत्रं एतयैव सविचारानिर्विचारा च सूक्ष्माविषया व्याख्यातेति अत्र सूक्ष्माविषयेति ग्रहणात् पूर्वस्यां स्थूलविषयत्वं गम्यते एतयैव द्वि-
विधवितर्कसमाप्त्येव निर्विचारसमायत्तौ दृढायां योगीजितमना इत्युच्यते यदा पुनश्चेतसो मूर्त्याकारतां परित्यज्य सत्त्वोद्रेकात् समाहितमनो मया विषया
अहमेवेदं सर्वोस्मीत्येवमाकाराभावना प्रवर्तते सोऽयं सानंदः समाधिः यदा तु तामपि भावनां परित्यज्य विषयवेदनमन्तरेणास्मीत्येतावन्मात्राकाराभावना-
प्रवर्तते सास्मिता अस्मिताहंकारयोर्भेदस्तक्रमेण विषयवैमुरख्यतदा भिमुरख्यमात्रकृतः यथैक एव पूर्वाभिमुखः पश्चिमाभिमुखश्चेति तद्वत् अस्याम-
वस्थायां योगीबुद्धितः विविक्तस्य त्वंपदार्थस्य साक्षात्कारात् जितबुद्धिरित्युच्यते तदेतदुक्तं जितेंद्रियमनोबुद्धिरिति एतान्येव सप्रधानानि गुणपर्वण्युच्यं-
ते तथा च सूत्रम् विशेषाविशेषलिङ्गमात्रालिङ्गानि गुणपर्वणीति तत्र विशेषाः स्थूलभूतानि एकादशो द्रव्याणि च अविशेषाः पञ्चतन्मात्राणि अहं-
कारश्च लिङ्गमात्रं महत्त्वं अलिङ्गं प्रधानं तत्र विशेषादविशेषं प्रविक्षतो योगिनो देनो दिनलयाभ्यासात् समतस्कानीन्द्रियाणि लीयन्ते सल्लयः बहिर्मुख-

न्येववाभवंतिसविक्षेपः आविशेषेभ्योऽङ्गमात्रं प्रविविक्षतोऽपिलयविक्षेपोऽस्तः लिङ्गमात्रापुरं पुरुषं प्रविविक्षतोऽपिसोऽस्तः तावेतौ लयविक्षेपोऽहेयो-
श्रयेने लयविक्षेपरहितं मनः कृत्वा स निश्चलम् यदा यात्यमनीभावं तदा तत्परमं पदमिति एतेषु त्रिषु लीनेष्वयः सप्त एव द्वितीयो विगलितदेहा
हंकारत्वाद् द्विदेहसंज्ञः तृतीयः प्रकृती लय इति एतयोः समाधिर्गौणः अत एव सूत्रितं भवप्रत्ययो विदेहप्रकृतिलयानां भवप्रत्ययोजन्मांतर
हेतुरेषां समाधिर्भवति यदा जन्मांतरे एतेषां जन्मनेव समाधिसिद्धिः पक्षिणा माकाशगमनसिद्धिः वद्वतीति सूत्रार्थः सर्वथापितेषां सद्यो मुक्तिर्नास्तीति सि
द्धं यदा तु अस्मिन्मात्रस्यापि निर्विकल्पे चिन्मात्रे लयो भवति तदा यं विद्वान् कैवल्यं धर्ममेधसमाधारव्यमनुभवति यमधिकृत्य श्रूयते क्षणमेकं क्रतुशत
स्य चतुः सप्तत्या यत्फलं तदवाप्नोतीति अयमेव मोक्षारव्यः परं अयनं प्राप्य स्थानं यस्य समुनिर्मोक्षपरायण इत्युच्यते यतोऽस्यामेवावस्थायां योगी जीव
मुक्त इत्युच्यते विगतेच्छाभयक्रोध इति पादः प्रागेव व्याख्यातः य एवं भूतः स सदा मुक्तः बंधप्रतीतिकालेऽपि समुक्त एवास्ति अज्ञानमात्रव्यवधाना-

भोक्तारं यज्ञतपसां सर्वलोकमहेश्वरम् स हृदं सर्वभूतानां ज्ञात्वा मां शान्तिमुच्छति २९ इति श्रीमहाभारते भी-
ष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे सन्यासयोगो नाम पंचमोऽध्यायः ५

मुक्तेः एतेनाहंकारादेर्बन्धस्य कालत्रयेऽपि असत्त्वोक्त्या मिथ्यात्वं दर्शितम् २८ एवं समाहितचित्तेन किं विज्ञेयमित्युच्यते भोक्तारमिति सोपाधिकेन रू-
पेण यज्ञानां तपसां च कर्तृरूपेण देवतारूपेण च भोक्तारं तथा सर्वेषां भूतानां हिरण्यगर्भादीनामपि महान्तं व्यापकं ईश्वरं ईशितारमंतर्यामिणं स हृदं सर्व
भूतानां प्राणिनां प्रत्युपकारनिरपेक्षतया उपकारिणं सर्वप्रत्ययसाक्षिणं नारायणं मां प्रत्यगभेदेन ज्ञात्वा साक्षात्कृत्य तद्भावं प्राप्य शान्तिमनुपाध्य व-
स्थां निरुपाख्यां कैवल्यसंज्ञां कच्छति प्राप्नोति एवं च सोपाधिब्रह्मभावप्राप्तिपूर्विकैव निरुपाधिप्राप्तिरिति गम्यते यथोक्तं वार्तिकसारे सोपाधि-
निरुपाधिश्च द्वेधा ब्रह्मविदुच्यते सोपाधिकस्यात्सर्वात्मानिरुपाख्यो नुपाधिकः जक्षन् श्रीडनरतिं प्राप्नोति सोपाधिकस्य तु आंदोग्ये सर्वकामासि-
सार्वात्म्यात् स्पष्टमीरिता अहमन्तं तथान्नादः श्लोककार्यव्यहो अहं इति तत्त्वविदः सामगानसर्वात्मताश्रुता अत्रापि च कदृष्टान्तात् सोपाधिस्तत्त्वविदुः
अपूर्वानपराधुक्त्या श्रोष्यते निरुपाधिक इति २९ इति नैलकंठीये भारतभाष्ये भीष्मपर्वणि गीतार्थप्रकाशे टीकायां पंचमोऽध्यायः ५

पूर्वाध्यायान्ते सूत्रितं ध्यानयोगं विवरीतुमिच्छन् तत्राधिकारहेतुत्वात्कर्मयोगं तावत्तौति ह्यभ्यासः अनाश्रित इति यः कर्मणां फलं अनाश्रितोऽनपेक्ष-
माणः कार्ये अवश्यकर्तव्यं नित्यं कर्म करोति स एव फलसंकल्पत्यागात् सन्न्यासी च योगी च भवति न तु निरग्निः यो विधितः श्रोतस्मार्तकर्मत्यागी स
एव सन्न्यासी नापि अक्रियस्त्यक्तवाङ्मनः कायक्रिय एव वा योगीति १ केन साम्येनायं सन्न्यासी योगी चेति स्तूयते त आह यमिति यो हित्यक्तसर्वसं-
कल्पः स सन्न्यासी तादृशश्च ध्यानयोगी अतो न तयोर्भेदः निःसंकल्पस्तदस्थस्तिष्ठेदेतन्मोक्षणमिति मैत्रायणीयोपनिषच्छ्रुतस्य मोक्षलक्षणस्य निःसं-
कल्पत्वस्योभयत्रापितुल्यत्वात् अतो यमपि कर्मयोगी फलसंकल्पत्यागात् निःसंकल्पत्वसाम्यात् सन्न्यासी योगी च भवतीति स्तूयत इत्यर्थः योगाधि-
कारसिद्धये निष्कामकर्माण्यनुष्ठेयानीति श्लोकद्वयतात्पर्यम् २ तत्र कर्मानुष्ठानस्यावधिमाह आरुरुक्षोरिति यावद्विद्योगं यमनियमाद्यष्टांगोपेतम-
त्यौत्सुक्यादारो हुमिच्छति तावत्कर्माण्यनुष्ठेयतस्य आरुरुक्षोर्मुनेरा रुरुक्षाकारणं तीव्रवैराग्योत्पादनद्वारा कर्म भवति तस्यैव योगारूढस्य योगांगानु-

श्रीभगवानुवाच अनाश्रितः कर्मफलं कार्यं कर्म करोति यः स सन्न्यासी च योगी च न निरग्निर्न चाक्रियः १ यं सन्न्यासमिति
प्राहुर्योगंतं विद्धि पांडव न ह्यसन्न्यस्तसंकल्पो योगी भवति कश्चन २ आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्म कारणमुच्यते योगारूढस्य तस्यै-
व शमः कारणमुच्यते ३ यदा हि नेन्द्रियार्थेषु न कर्मस्वनुषज्जते सर्वसंकल्पसन्न्यासी योगारूढस्तदोच्यते ४ उद्धरेदात्मनात्मा
न नात्मानमवसादयेत् आत्मैव ह्यात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः ५ बंधुरात्मात्मनस्तस्य येनात्मात्मना जितः अनात्मनस्त-
त्तु त्वेव तं नात्मावशं ब्रुवत् ६

ज्ञाने प्रवृत्तस्य विक्षेपासहस्ययोगारोहे कर्मणां शमः सन्न्यासः कारणमुच्यते न हि कर्मसंख्यापूतो न न्यचित्त-
या योगमनुष्ठातुमीष्टे ३ ननु योगपदेन मुख्ययावृत्त्या निर्बीजः समाधिरुच्यते तमारूढस्य कर्मणां त्यागः स्वतः सिद्धत्वादविधेय इत्याशंक्य प्रक-
ते योगारूढपदस्यार्थमाह यदा हीति इन्द्रियार्थेषु शब्दादिषु रमणीयेषु कर्मसु च तत्प्राप्तिसाधनेषु न दर्शनमनुनसृज्जते वैराग्यदाढ्यात्सक्तो न भ-
वति नापि मनसा इदं मे भूयात् एतदर्थं महमिदं कर्म कुर्यामिति संकल्पयति तादृशश्च सर्वसंकल्पसन्न्यासी यदा भवति तदा योगारूढ इत्युच्यते
यथा तीव्रबुभुक्षयोपेतो न्यत्र नीरागो व्यासंगांतरत्यक्काभोजनारूढ एव भवति तथा तीव्रा रुरुक्षावान् सर्वत्र वीतरागस्त्यक्तसर्वकर्मा योगारूढ-
एव भवति तावत्कर्माणिकर्तव्यानि ततः परं त्याज्यानीत्यर्थः ४ उद्धरेदिति एवंक्रमेण कर्मद्वारा चित्तशुद्धिं संपाद्य योगारूढोऽभ्यासवैराग्यब-
लेन आत्मानं उद्धरेत् आत्मैव ह्यात्मनो बंधुः न पुत्रादय उद्धर्तुं क्षमाः आत्मैव रिपुरात्मनः न त्वन्ये शत्रवः संसारे मज्जयितुमेनं क्षमा इत्यर्थः ५ आत्मा
मनः आत्मना मनसा अनात्मन अजितचेतस आत्मा मन एव शत्रुः ६

मनसोजयेफलमाह जितात्मन इति शीतोष्णादिषु प्राप्तेषु जितात्मनः निर्विकारचित्तस्य आत्माचित्तं परं उत्कर्षेण समाहितः समाधिं प्राप्नोति अतः समाधिसिद्धयर्थं मनोजेतव्यमेवेत्यर्थः ७ समाधिसिद्धेरपि किं फलमत आह ज्ञानेति ज्ञानं शास्त्रोपदेशजा बुद्धिः विज्ञानं शास्त्रार्थध्यानजप्रमार्हणानुभवः ताभ्यां तृप्तः संजातालं प्रत्यय आत्माचित्तं यस्य स ज्ञानविज्ञानतृप्तात्मा अतः कूटस्थोऽप्रकल्पः संसारतापानास्कंदितो भवतीति समाधिफलं अस्य लोकप्रसिद्धं लक्षणमाह विजितेन्द्रिय इति समलोपाशमकांचन इति एवंविधो योगी स युक्तः प्राप्तयोग इत्युच्यते विद्वद्भिः ८ समत्वमेव स्तोति स्फुटं दिति स्फुटं प्रत्यक्षपकारमनपेक्ष्य उपकर्ता मित्रं स्नेहवान् अरिः शत्रुः उदासीनः उपयत्र पक्षपातश्च न्यः मध्यस्थः उभयहिते पीड्य आत्मनो प्रियः बंधुः संबंधीनेषु पुण्यकृत्कृपापेषु पापचारेषु कस्य किं कर्मेत्यनालोचयन्तेषु सर्वेषु यः समबुद्धिः स विशिष्यते ९ योगीति योगी योगाभ्यासपरः रहसि एकांते स्थितः सन् आत्मानं बुद्धियुं जीत समादध्यात् सततमिति नैरंतर्यमुक्तं निराशीः योगसिद्धेरन्यदप्रार्थया

जितात्मनः प्रशान्तस्य परमात्मा समाहितः शीतोष्णास्करवदुःखेषु तथा मानापमानयोः ७ ज्ञानविज्ञानतृप्तात्मा कूटस्थो विजितेन्द्रियः युक्त इत्युच्यते योगी समलोपाशमकांचनः ८ स्फुटं मित्रार्थदासीनमध्यस्थद्वेष्यबंधुषु साधुषु पि च पापेषु समबुद्धिर्विशिष्यते ९ योगी युं जीत सततमात्मानं रहसि स्थितः एकाकी यतचित्तात्मानिराशीरपरिग्रहः १० शत्रौ देशे प्रतिष्ठाप्य स्थिरमासनमात्मनः नात्युच्छ्रितं नातिनीचं चैलाजिनकुशोत्तरं ११ तत्रैकाग्रमनः कृत्वा यतचित्तेन्द्रियक्रियः उपविश्या स नेयुं ज्याद्योगमात्मविशुद्धये १२

नः तदेकनिष्ठ इति यावत्तेन सत्कार उक्तः एकाकी असहायः सन्न्यासीत्यर्थः यतो स्थिरीकृतोचित्तमनः आत्मा सेंद्रियं शरीरयेन सयतचित्तात्मा तथा अपरिग्रहः एकाकित्वेपि कथापुस्तकादिबहुपरिग्रहश्च न्यः १० योगं युं जीते त्यक्तं न तत्कथमित्याकांक्षायां तदंगान्यासनादीन्याह शत्रौ देशे इत्यादिना शत्रौ स्वभावतः संस्कारतो वा पुण्ये देशे स्थाने प्रतिष्ठाप्य सत्स्थितं कृत्वा स्थिरं निश्चलं आस्ते सिमानित्यासनं स्थंडिलं निश्चलमित्यनेन मृन्मयमेव स्थंडिलं न तु काष्ठमयं पीठं आत्मन इति परासनव्यावृत्त्यर्थं नात्युच्छ्रितं नात्युच्चं नातिनीचं चैलाजिनकुशाः उत्तरे उपर्युपरि यस्य तत्र चैलाजिनकुशोत्तरं अजिनादुपरि चैलं कुशोभय उपरि अजिनं स्थंडिलस्योपरि कुशा इत्यर्थः ११ प्रतिष्ठाप्य किं कुर्यादिति तत्राह तत्रैतितत्रासने पद्मस्वस्तिकाद्यन्यतमेनासने गोपविश्य यताः निगृहीताः चित्तस्य क्रियाः विषयाणां स्मरणानि इन्द्रियक्रियास्तेषां ग्रहणं येनासौ यतचित्तेन्द्रियक्रियः अतएव बाह्याभ्यंतरविषयानुपरक्तनया एकं ध्येयमेव प्रत्यक्तत्वं अग्रे यस्य स्फुरति नान्यत् तदेकाग्रं कृत्यंतरानंतरित ब्रह्मेकाकारवृत्तिप्रवाहिकृत्वा आत्मविशुद्धये चित्तशुद्ध्यर्थं योगं वृत्तिप्रवाहस्यापि निरोधं युं ज्यात्

अनुतिष्ठेत् चित्तस्य स्थैर्यतापादनेन १२ १३

आसने उपविश्येत्युक्तं तत्कथमित्यत आह सममिति कायः शरीरमध्यं शिरः ग्रीवा च कायशिरो ग्रीवं समं मूलाधारमारभ्य मूर्ध्नि तं अवक्रं अचलं निष्कंपं धारय
नस्थिरः भूत्वा संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वमिति नासिकाग्रावेक्षणं न विधीयते किंतु निमीलने लयभयं उन्मीलने विक्षेपभयमनोदिशो पिरुष्यादिविक्षेपकवि
षयदर्शनभयादनवलोकयन् न ह्येन्मीलितेनेत्र आसीतेति उत्तरेणान्वयः १३ एवमासने उपविष्टेन यत्कर्तव्यं तदाह प्रशांतात्मेति योयुक्तो योगी ब्रह्म
चारि ब्रूते भेदय चर्यायां स्थितः स न्यासीत्यर्थः मच्चित्तो मयि परमे चित्तं यस्य स एवं भूतो मय्येव मनः संयम्य मत्पर आसीत् स प्रशांतात्मा भूत्वा विगत
भीर्भवतीति योजना भवति हि कश्चिदात्मनो न्यमीश्वरं मत्वा तच्चित्तं मेवाराध्यत्वेनाभिगतः तत्रैव च मनसः संयमं करोति न तु स तत्परः तमेव परम
पुरुषार्थं तथा प्राप्यत्वेन मन्यते किंतु तत्प्रीत्याऽन्यदेव फलं कामयते अयं तु मच्चित्तो मय्येव मनः संयम्य मत्परो मामेव सर्वोत्तरं प्रत्यगद्वयं कामयत इति
यतो मत्परोऽतएव प्रशांतात्मा प्रकर्षेण बाह्याभ्यंतरविषयत्यागेन समाधिस्वरवात्त्वात् त्यागेन च शांत उपरत आत्मा चित्तं यस्य सोऽस्मिन्नामात्रावशेषो विगत-
भीर्भवति इयमेवावस्था स त्वपुरुषान्यतारव्यातिरिति ब्रह्मसाक्षात्कार इति च विकल्पने सर्वथा तस्यां सिद्धायां पुरुषः परमपुरुषार्थभाग भवति १४

समं कायशिरो ग्रीवं धारयन् चलं स्थिरः संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोकयन् १३ प्रशांतात्मा विगतभीर्ब्रह्मचारि ब्रू-
ते स्थितः मनः संयम्य मच्चित्तो युक्त आसीत् मत्परः १४ युजन्नेवं सदात्मानं योगी नियतमानसः शान्तिं निर्वाणपरमां मत्सं-
स्थामधिगच्छति १५ नात्यश्नतस्तु योगोऽस्ति न चैकांतमनश्नतः न चानिस्वप्नशीलस्य जाग्रतो नैव चार्जुन १६ अस्याः फलमाह

युजन्निति एवमनेन प्रकारेण सदानिरंतरं दीर्घकालं च आत्मानो म नो युजन् समादधानो योगी नियतं रव्याति फलादपि निगृहीतं मानं संयेन स नियतमा-
नसः शान्तिं परं वैराग्यबलात् रव्यातिमपि निरुध्य निर्विकल्पं पदं निर्वाणं मोक्षस्तदेव परमानिष्टाय स्याः शान्तेः तां मत्संस्थामध्ये वसंस्था एकीभावेना-
वस्थानं समाप्तिर्वायस्यास्तां अधिगच्छति प्राप्नोति रव्यातिफलं च सूत्रकृता दर्शितं प्रसंख्याने व्यकुसीदस्य सर्वथा विवेकरव्यातेर्धर्ममेधः समाधिरि-
ति तत्परं पुरुषं रव्यातेर्गुणवैतृष्यमिति सत्वपुरुषान्यतारव्यातिमात्रात्सर्वज्ञातृत्वं सर्वभावाधिष्ठातृत्वं चेति सूत्रत्रयेण प्रसंख्याने ध्याने अकुसीदस्य
वणिज इव फलानिच्छोः सर्वथा विवेकरव्यातिरेव भवति तस्याश्च फलं धर्ममेधः समाधिः स च प्रागेव व्याख्यातः ततो वैराग्यं परंपरं संज्ञं पुरुषं रव्यातेः
फलं तस्य लक्षणं गुणेषु दिव्यादिव्यविषयेषु वैतृष्यं एतस्यैव हि नांतरीयकं फलं कैवल्यमिति योगावदंति तृतीयसूत्रोक्तं फलं सर्वज्ञादिकं तु अभि-
प्रेत्य श्रूयते कस्मिन्नुभगवो विज्ञायते सर्वं भिदं विज्ञातं भवतीति सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः सर्वस्याधिपतिरित्यादिकं १५ एवं योगाभ्यासनिष्ठस्या-
हारादिनियममाह द्वाभ्याम् नात्यश्नत इति एकांतं अतिशयेन अतिजाग्रत इत्यत्राप्यतिशब्दो योज्यः १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

युक्ताः परिमिताः आहारादयो यस्य स तथा १७ निर्वाणपरमांशानि प्राप्तस्य लक्षणान्याह यदेत्यादिभिः षड्भिः विनियतं विशेषेण एकाग्रताभूमेरपि नि-
यतं निरुद्धं आत्मानि प्रत्यगात्मन्येवावतिष्ठते तत्वास्मितादिरूपेण उद्दिच्यते तदा योगी सर्वेभ्यः जाग्रत्स्वप्नसबीजसमाधिषूपस्थितेभ्यः ल्यक्कोपेपंच-
मीसार्वात्म्यप्राप्त्येव तान् प्राप्यतेषु निस्पृहो भवति तदा युक्तो निर्विकल्प इत्युच्यते १८ एकाग्रतावस्थायां योगचित्तस्योपरममाह यथेति नेगतेन चलति
तद्वत् यतंच तच्चित्तं च यतचित्तं तस्य एकाग्रतां प्राप्तं चित्तं निर्वाणप्रदीपवन् चलतीत्यर्थः आत्मनो योगसमाधिं युंजतो लुपतिष्ठतः १९ यत्रेति एवमेका-
ग्र्यभूतं चित्तं सत् योगसेवया निरुद्धं यत्र यस्यामवस्थायां उपरमते विलीनं भवति यत्र वा आत्मना चित्तेन आत्मानं निर्विकल्पं पश्यन्नात्मनितुष्यति न बाह्या-
र्थतुष्टिभजने २० किंच स्रवमिति आत्यंतिकं अनंतं यत्स्रवंतत्केवलं बुद्धिग्राह्यं सोऽष्टमस्रववत् यतोऽतीन्द्रियम् इन्द्रियागोचरं यत्र स्रवे स्थितोऽ-
यं न वेति वेद्याभावात् न किंचिदनुभवति नापि तत्त्वतश्चलति बुद्धिना दात्म्याध्यासकाले चलतीवेति भाति परंतु तत्त्वतो न चलति तथा च श्रुतिर्ध्याय-

युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु युक्तस्वभावबोधस्य योगो भवति दुःखहा १७ यदा विनियतं चित्तमात्मन्येवावतिष्ठते
निस्पृहः सर्वकामेभ्यो युक्त इत्युच्यते तदा १८ यथा दीपो निवातस्थो नेगते सोऽपमास्पृता योगिनो यतचित्तस्य युंजतो योगमा-
त्मनः १९ यत्रोपरमते चित्तं निरुद्धं योगसेवया यत्र चैवात्मना आत्मानं पश्यन्नात्मनितुष्यति २० स्रवमात्यंतिकं यत्तद्बुद्धिग्राह्य-
मतीन्द्रियम् वेति यत्र न चैवायं स्थितश्चलति तत्त्वतः २१ यलब्धा चापरं लाभं मन्यते नाधिकं ततः यस्मिन् स्थितो न दुःखेन गु-
रुणापि विचाल्यते २२ तं विद्यादुःखसंयोगवियोगं योगसंज्ञितम् स निश्चयेन योक्तव्यो योगो निर्विण्णचेतसा २३ ५५

तीव्रलेलायतीवेति इवशब्दं प्रयुंजानाध्यानादेरनालिकत्वं दर्शयति बुद्धौ ध्यायत्याध्यायतीवेति लेलायत्यां लेलायतीवेति श्रुत्यर्थः यद्वा तत्स्रवं यत्रायं वे-
ति अनुभवतीति संबंधः यत्रेत्यादिभिर्नवाक्यं २१ दुःखेन शस्त्रपातादिलक्षणेन गुरुणामहता २२ तमिति यत्रोपरमते चित्तमित्यादिना उक्तल-
क्षणं तदुःखसंयोगस्यापि अंतःकरणसंबंधस्य वियोगमेव संतं विरुद्धलक्षणया योगसंज्ञितं विद्यात् योगफलमुपसंहृत्य पुनर्निश्चयानिर्वेदयोः साध-
नत्वविधानपूर्वकं तमेव शतकृतोपि पथ्यं वदितव्यमिति न्यायेन विधत्ते स इत्यादिना सयोगः निश्चयेन अध्यवसायेन अनिर्विण्णं निर्वेदरहितं चेतो यस्य ते
न योक्तव्योऽभ्यसनीयः यद्वा शांतो दांत उपरतस्ति तिष्ठः समाहितो भूत्वा आत्मन्येवात्मानं पश्येदिति श्रुतिविहितं श्रुत्यंतरदृष्टं श्रद्धाचित्तपदोपेतं शमादिषट्क-
मत्रक्रमतो विधीयते तत्र निश्चयेनेति गुरुवेदवाक्यादौ फलावश्यं भावनिश्चयलक्षणा श्रद्धात्रनिश्चयपदेन गृह्यते तथा निर्विण्णचेतसो निर्वैराग्येन हृदसहिष्णु-
त्वलक्षणातिनिष्ठाविधीयते इति ज्ञेयं २३

अथशमदमोपरमसमाधानानिक्रमेणश्लोकद्वयेनविधत्तेसंकल्पेति संकल्पइदंमेभूयादितिचेनोहतिः ततउद्भवेयेषांतान्काम्यमानान्विषयान्श-
 शेषतोवासनोच्छेदपूर्वकंसंकल्पनिरोधेनत्यक्त्वा एतेनान्तरिन्द्रियनिग्रहलक्षणाः शमउक्तः बाह्येन्द्रियनिग्रहलक्षणंदममाह मनसेवेति विषयदोष-
 दर्शनामनसेवसर्वतः सर्वप्रकारेणश्रोत्रादिकमिन्द्रियग्रामंसमंततः सर्वेभ्योविषयेभ्योविनियम्यउपरमेदित्युत्तरेणान्वयः २४ शनैःशनैरिति भू-
 मिकाजयक्रमेणदिव्यादिव्यविषयेभ्यः उपरमेत्त्व्यावत्तोभवेत् कथं धृतिगृहीतयाबुध्येति धृतिः धृत्याययाधारयतेमनः प्राणेन्द्रियक्रियाः योगेनाव्य-
 भिचारिण्याधृतिः सापार्थसात्विकीत्युक्तलक्षणातयागृहीतयावशीकृतयाबुद्ध्याउपरमेत् तथाएवमुपरतमनः आत्मनिस्वरूपेसंस्थाप्यनतुदृश्ये-
 द्रष्टरिवात्ततथाआत्मैकाकारमेकाग्रमित्यर्थः द्रष्टृदृश्योपरक्तंचित्तंसर्वार्थम् सर्वार्थतैकार्थतयोः क्षयोदयोचित्तस्यैकाग्रतापरिणामइतिसूत्रितमे-
 काग्र्यंप्रापयेत् सूत्रार्थस्तुअहमिदंपश्यामीत्यनुभवेद्दिद्रष्टादृश्यंदर्शनंचभासतेतत्रदर्शनिभानमप्रत्यारख्येयमतोद्रष्टरिदृश्येचोपरक्तंचित्तंसर्वार्थ-
 भितिनतुदर्शनोपरक्ततापिसर्वार्थतायांगणितातदभावेचित्तस्यनाशापत्तेः द्रष्टृदृश्योपरागाभावेतुएकार्थतदुच्यतेयथास्वप्नेतत्रहिदृश्यंनस्तीतिपा

संकल्पप्रभवान्कामांस्त्यक्त्वासर्वानशेषतः मनसेवेन्द्रियग्रामंविनियम्यसमंततः २४ शनैःशनैरुपरमेदुद्ध्याधृतिगृहीत-
 या आत्मसंस्थमनः कृत्वानकिंचिदपिचिंतयेत् २५ यतोयतोनिश्चरतिमनश्चंचलमास्थिरं ततस्ततो नियम्येतदात्मन्येव
 वशंनयेत् २६

मराणामपिप्रसिद्धम् द्रष्टापिनास्तितदाइन्द्रियाणामभावात् आत्मेन्द्रियमनोयुक्तंभोक्तेतिश्रुत्यैवभोक्तृत्वस्येन्द्रियसन्निधौग-
 शिष्टत्वात् किंतु द्रष्टृदृश्यवासनावासितंचित्रपटसदृशमेकमनएवास्तितच्चस्वयंज्योतिषापुरुषेणभास्यमानंजाग्रदुत्त्वमेपिद्रष्टृदृश्योपरागेप्रकाश-
 यतितद्वासनावासित्वात् एवंसतियदासर्वार्थतायाःक्षयः एकार्थतायाउदयश्चतदाचित्तस्यैकाग्रतारूपः परिणामोभवतीतितदेवमात्मसंस्थमनः कृ-
 त्वेति संप्रज्ञातसमाधिरुक्तः तत्रापिपूर्वाभ्यासवश्यात्चित्तस्यद्रष्टृदृश्योपरागोवासनामयोभातीतितन्निवारणेनअसंप्रज्ञातसमाधिमाह नकिं-
 चिदपिचिंतयेदितिध्यातृध्यानध्येयविभागमपिनस्मरेत् किंतु अखंडैकरससंविदात्मनासुषुप्तवतिष्ठेदित्यर्थः २५ शनैःशनैरित्येतद्वाच्यं
 यतोयतइति त्रिभिः यतोयतोहेतोर्नयविषयंगृहीतुंमनोनिश्चरतिबहिर्गच्छतिततस्ततः तत्रतत्रदोषदर्शनेनततस्ततोविषयात्एतन्मनोनि-
 यम्यप्रत्याहृत्यआत्मानि स्वरूपेएववशंनयेत् पर्यवस्थापयेत् एतेनपूर्वाह्णद्व्यारख्यातम् २६

एवमात्मवशेमनसिकिंस्यादित्याशंक्याह प्रशांतेति हियस्मात् एनंप्रशांतमनसमांतराणांचविषयाणां त्यागात् शांतरजसंप्रक्षीणमोहादिक्लेशप्रकर्षेण उप-
रतचेतसंयोगिनं एकाग्रताभूमौ उत्तमं सरवसंप्रज्ञातसमाधिफलभूतं उपैति शौतिकानां बाह्यानां मानोरधिकानां च नाशेन शांतरजसं ब्रह्मभूतं सद्वस्तरू-
पं अकल्मषं धर्माधर्मवर्जितं यथोक्तं योगभाष्ये यस्त्वेकाग्रचेतसि सद्भूतमर्थप्रयोजयतिकर्मबंधनानि श्लथयति निरोधमभिमुखीकरोति क्षिणोति च क्ले-
शान्संस्पृशतो योगइत्यारव्यायतइति एतेनात्मसंस्थं मनः कृत्वेति व्याख्यातम् २७ अस्य फलमाह युंजन्निति एवमनेन प्रकारेण योगी आत्मा

प्रशांतमनसं ह्येनं योगिनं सरवमुत्तमम् उपैति शांतरजसं ब्रह्मभूतमकल्मषम् २७ युंजन्नेवं सदात्मानं योगी विग-
तकल्मषः सरवेन ब्रह्मसंस्पर्शमत्यंतं सरवमश्नुते २८

नमनोयुंजन्समादधानः विगतकल्मषो निरस्ता विद्यादिक्लेशः
सरवेन अनायासेन ब्रह्मसंस्पर्शं निर्विशेषं ब्रह्मण ऐक्यं त्रिविधोपाधिप्रविलयात् अश्नुते प्राप्नोति कीदृशं ब्रह्मसंस्पर्शं अत्यंतं अंतोदृष्ट-
दृश्यं भावेन परिच्छेदः तमतिक्रांतं निर्विशेषं सरवपरमानंदैकरूपम् एतेन न किंचिदपि चिंतयेदिति चतुर्थपादो व्याख्यातः २८
श्रीकृष्णाभ्यां नमः ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५

द्विविधस्यापियोगस्य फलमाह सर्वेति सोपाधिर्निरुपाधिश्च द्वेधा ब्रह्मविदुच्यते सोपाधिकः स्यात्सर्वात्मानिरुपाख्योऽनुपाधिक इति वार्तिकोक्तरीत्या संप्र-
 ज्ञाते आत्मनः सर्वात्म्यमनुभवन्योगी सर्वभूतेषु उपादानतया स्थितं आत्मानं ईक्षते पश्यति तथा असंप्रज्ञाते सर्वाणि भूतानि ब्रह्मादिस्त्वं पर्यंतानि आत्म-
 न्येकतांगतानि रज्ज्वा मिवाध्यस्तसर्वदंडधारादीनि तद्वत्पश्यति योगयुक्तात्मा योगेन समाहितचित्तः अस्मै वक्ष्ये त्वानावस्थामाह सर्वत्रेति सर्वेषु ब्रह्मांडा-
 दिस्थावरांतेषु विषमेषु भूतेषु समं निर्विशेषं ब्रह्मात्मैकत्वं विषयदर्शनं यस्य स सर्वत्र समदर्शनः तथा च श्रुतयः यस्तु सर्वाणि भूतानि आत्मन्येवानुपश्यति
 सर्वभूतेषु चात्मानं ततो न विजुगुप्सते सर्वस्यात्मा भवति सर्वमस्यात्मा भवति ब्रह्मदाशा ब्रह्मदासा ब्रह्मेमेकितवा उत इदं सर्वं यदयमात्मेत्यादय एतमर्थं प्रति-
 यत्तु योगयोगयुक्तात्मा यो वा सर्वत्र समदर्शनः स आत्मानमीक्षत इति योगिसमदर्शिना वात्मेक्षणाधिकारिणा बुक्तौ यथा हि चित्तवृत्तिनिरोधः साक्षिसाक्षात्कार-
 हेतुः तथा जडविवेकेन सर्वानुस्यूतचेतन्यप्यथ करणमपि नो वश्यं योग एवापेक्षित इति तन्न समाहितो भूत्वा आत्मन्येवात्मानं पश्यति तत्तत्कृतं पश्यति निष्कलं-
 ध्यायमानः इत्यादिश्रुतिभिः समाधिध्यानापरपर्याययोगस्यैवात्मदर्शने हेतुत्वप्रतिपादनात् तत्कारणं सारव्ययोगाभिपन्नम् विद्यामेतां योगविधिं च-

सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानि चात्मानि ईक्षते योगयुक्तात्मा सर्वत्र समदर्शनः २९ ५२

कृत्स्नमिति लिङ्गाच्च ज्ञानयोगयोः समुच्चयावगमात् न च श्रौतयौक्तिकमात्राज्जडाजडयोः देहात्मनोः पृथक्करणं संभवति सोपाधिकस्य भ्रमस्य उपा-
 धिनिवृत्तिमंतरेण निवृत्त्यसंभवात् आदर्शाद्यनिवृत्तावपि प्रतिबिंबादिभ्रमनिवृत्त्यापत्तेः अत एवाधिष्ठानज्ञानदार्ढ्ये सति तत्र कल्पितस्या चित्तस्य तद्-
 श्यस्य चादर्शनमनायासेनैवोपपद्यत इति निरस्तम् योगं विनाधिष्ठानज्ञानस्यैवासंभवात् यदा ह दक्षः स्वसंवेद्यं हित दृष्ट्वा कुमारी स्त्रीं स्मरन् यथा अयो-
 गी नैव जानाति जात्यंधो हि यथा घटमिति यत्कृतं भगवत्पूज्यपादैः ब्रह्मविदः कुत्रापि योगापेक्षां न व्युत्पादयाम्बभूवुरिति तदथातो ब्रह्मजिज्ञासेत्यत्राथश-
 ब्दसूचित्तमुमुक्षुविशेषणीभूतसाधनचतुष्टयांतर्गतं शमाद्यपेयं समाधिमद्वैतमिति न दोषः द्वौ क्रमाविति वसिष्ठवाक्यतात्पर्यं तु परस्परनिरपेक्ष-
 मार्गद्वयोपगमेनान्यः पन्था इति श्रुतिबाधापत्त्या प्रतिपत्तिकमभेदमात्रपरतया प्रागेव वर्णितमिति दिक् किंच योगप्रकरणे योगानपेक्षं मार्गांतरप्रतिपाद-
 नमसंगतं न च तत्सूचको वक्राभिच्छब्दो वर्तते संभवति वा उक्तमुक्तेरतो यो वा समदर्शन इति वापदाध्याहारोप्यसंगत इति दिक् २९ ५२

अस्यात्मैकत्वदर्शनास्यापि फलमाह यो मामिति सर्वत्रास्मच्छब्दः प्रत्यगात्मपरः यो योगी आत्मानं सर्वत्र पश्यति सर्वत्रात्मानि पश्यति तस्य योगिनः ज्ञा-
त आत्मानं प्रणश्यति अदर्शनं न गच्छति ज्ञात आत्मानं पुनस्तिरोभवति सकृन्मृष्यमूलाज्ञानस्य बीजाभावेन पुनरुदयाऽसंभवादित्यर्थः ननु कार्यकारण
संघाताभिमानिनां शुक्तिरूप्यवद्ब्रह्मण्यध्यस्तेन तदभिमानत्यागपूर्वकं ज्ञातं स्वाधिष्ठानभूतं ब्रह्म भाति तिरोधापि बुद्धेस्तत्त्वपक्षपातित्वात् ब्रह्म हस्यात्
मुक्तजीवस्य निरन्वयोच्छेदो भवतीत्याशंक्याह सचमेन प्रणश्यतीति सचविद्वान्मेममनप्रणश्यति न तिरोभवति मदभिन्नत्वात् भवेदेतदेवं यदि जी-
वो मयि अध्यस्तो वा मम विकारो वा भवेत् तदानिरन्वयोच्छेदं प्राप्नुयात् अहमेव तु सः तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मि अयमात्मा ब्रह्मेत्यादिशास्त्रान् तस्माद्युक्त-
मुक्तं सचमेन प्रणश्यतीति ३० यस्मात्सर्वात्मकत्वदर्शी अहमेव अतो नास्य मोक्षः प्रतिबध्यत इत्याह सर्वभूतेति सर्वोपादानतया सर्वेषु भूतेषु सत्ता-
रूपेण स्फुरणरूपेण च स्थितं मां परमात्मानं एकत्वं जीवब्रह्मणोरेक्यमास्थितः सन् भजति निर्विकल्पेन समाधिना सेवते स योगी ल्युत्थानदशायां प्रारब्ध-

यो मां पश्यति सर्वत्र सर्वं च मयि पश्यति तस्याहं न प्रणश्यामि सचमेन प्रणश्यति ३० सर्वभूतस्थितं यो मां भजत्येकत्वमास्थितः
सर्वथा वर्तमानोऽपि स योगी मयि वर्तते ३१ आत्मोऽप्येन सर्वत्र समं पश्यति योऽर्जुन सरवं वायुं दिवा दुःखं स योगी परमो मतः ३२
अर्जुन उवाच योऽयं योगस्त्वया प्रोक्तः साम्येन मधुसूदन एतस्याहं न पश्यामि चंचलत्वात् स्थितिं स्थिरां ३३ चंचलं हि मनः क-
ष्णप्रमाथिबलवद्दृढं तस्याहं निग्रहं मन्ये वा योरिव सदुष्करम् ३४

कर्मवशात् बाधितानुवृत्त्या देहमारूढः सर्वथा सर्वप्रकारेण याज्ञवल्क्यादिव-
त्कर्मत्यागेन वा वसिष्ठजनकादिवद्विहितकर्मणा वा दत्तात्रेयादिवान्निषिद्धकर्मणा वा वर्तमानोऽपि त्यक्त्वा हरन् पिमस्येव वर्तते न मत्तश्च नो भवति यतो देवेभ्योऽपि
नारयभयमिति श्रूयते तस्य ह न देवाश्च नाभूत्या ईशत आत्मा ह्येषां स भवतीति च नेत्यव्ययमप्यर्थं देवा अपि तस्य ब्रह्मविदः अभूत्येऽनैश्वर्याय न ईशते
न समर्था भवन्ति यतो यमेषां मात्मेति श्रुत्यर्थः स न पुनः संसारी पूर्ववद्भवतीत्यर्थः ३१ यद्यपि निषिद्धकर्मणाऽपि आत्मविन्नबध्यते तथापि शीलवानेव योगी
श्रेष्ठ इत्याह आत्मोऽप्येनेति यथा स्वस्य सरवमिष्टं दुःखमनिष्टं हृत्परस्यापीति बुद्ध्या योऽन्यस्मै दुःखं न प्रयच्छति असौ हिंसकः परमो योगी मन इत्य-
र्थः ३२ साम्ययोगमशक्यं मन्वान उपायां तरुषु सुत्सयाऽर्जुन उवाच योऽयमिति योऽयं योगस्त्वया साम्येन प्रोक्तो हिंसाप्राधान्येन स न्यासपूर्वकतया वर्णितः हे
मधुसूदन तस्य योगस्य सर्ववृत्तिनिरोधरूपस्य स्थितिं न पश्यामि मनसश्चंचलत्वादिति शेषः ३३ एतदेवोपपादयति चंचलं हीति प्रमाथिबहुदस्य वदेकस्य प्रम-
थनशीलं ३४

मनसोदुर्ग्रहत्वमभ्युपेत्य श्रीभगवानुवाच यद्यप्येवं तथापि अभ्यासवैराग्यसमुचित्वाभ्यां दुर्निग्रहमपि मनो निगृह्यते तत्र अभ्यासो नाम कस्यांचित्
चित्तभूमौ समानप्रत्ययावृत्तिः वैराग्यं तु दृष्टादृष्टेषु भोगेषु समाधनेषु दोषदर्शने वैतृष्यं तत्र यथा केंदारिकः केंदारेषु कुल्याजलसंचारयन् एकस्य
द्वारं पिधाया परस्योद्धारयति तद्वत् वैराग्येण विषयस्रोतः स्थित्वा क्रियते अभ्यासेन कल्याणस्रोत उद्धारयत इति द्वयोरपि आवश्यकत्वम् तथा च सू-
त्रं अभ्यासवैराग्याभ्यां तन्निरोध इति ३५ असंयतात्मना अजितचित्तेन वश्यात्मना जितचित्तेन उपायतः अभ्यासवैराग्यरूपात् ३६ मनसोदु-
र्निग्रहत्वाद्योगसिद्धौ विघ्नं पश्यन् अर्जुन उवाच हे कृष्ण योगात्कर्मयोगाच्चलितमानसस्त्यक्तकर्मासन्न्यासीत्यर्थः श्रद्धया उपेतो योगमार्गं प्रविष्टोऽपि
अयतिः आयुषो ल्यत्वा ह्यवैराग्यदोर्वल्याद्वा अल्पप्रयत्नः अलवणाय वा गूरुरिति वदन्नाल्यार्थेन ज्ञ सकदा चित् योगसंसिद्धि योगफलं सम्यग्दर्शनम्
प्राप्य मृतश्चेत्कांगतिं गच्छति ३७ कच्चिदिति कच्चिन्नो भयविभ्रष्टः कर्ममार्गोऽद्योगमार्गोऽपि विभ्रष्टः छिन्नाभ्रमिव पूर्वमपरं वामेधमप्राप्य मध्ये एव नश्यति

श्रीभगवानुवाच असंशयं माहाबाहो मनोदुर्निग्रहं चलम् अभ्यासेन तु कौन्तेय वैराग्येण च गृह्यते ३५ असंयतात्मना यो
गोदुः प्राप इति मे मतिः वश्यात्मना तु यतता शक्यो वासुमुपायतः ३६ अर्जुन उवाच अयतिः श्रद्धया उपेतो योगाच्चलित-
मानसः अप्राप्य योगसंसिद्धिं कांगतिं कृष्ण गच्छति ३७ कच्चिन्नो भयविभ्रष्टः छिन्नाभ्रमिव नश्यति अप्रतिष्ठो माहाबा-
हो विमूढो ब्रह्मणः पथि ३८ एतन्मो संशयं कृष्णच्छेत्तुमर्हस्य शेषतः त्वदन्यः संशयस्यास्य छेत्तान्तरुपपद्यते ३९ श्रीभग-
वानुवाच पार्थ नैवेह नासुत्रविनाशस्तस्य विद्यते न हि कल्याणकृत्कश्चिद्दुर्गतिं तात गच्छति ४० प्राप्य पुण्यकृतां लोकानुषि-
त्वांशां श्वतीः समाः शरूचीनां श्रीमतां गेहे योगभ्रष्टोऽभिजायते ४१ अथ वा योगिनामेव कुले भवति धीमतां एतद्दिदुर्लभतरं लो-
के जन्म यदीदृशं ४२

ति तद्वत् अप्रतिष्ठो निराश्रयः हे माहाबाहो विमूढो ब्रह्मणः पथि ब्रह्मप्राप्तिमार्गं ३८ एतत् एतं स्पष्टमन्यत् ३९ अत्रोत्तरं श्री-
भगवानुवाच पार्थेति हेतातेति वात्सल्यात्संबोधयति तस्य इह विनाशो नीचयोनिप्राप्तिः असुत्रविनाशो नरकप्राप्तिस्तदुभयमपि न जायते हियतः क-
ल्याणकृत्शुभकृत् दुर्गतिं नैव प्राप्नोति ४० इहा सुत्रचतस्य महत्त्वमेवास्तीत्याह प्राप्येति उषित्वा वा संकृत्वा शाश्वतीः समाः नित्यान् वत्सरान् योग-
भ्रष्टो रागी चेदल्पकालाभ्यस्तयोगश्चेत् श्रीमतां गेहे जायते तत्रापि श्रीमदवतीत्याशंक्य शरूचीनामित्यक्तं शरूचयो हि सत्कार्येष्वेव यमुपयुजानाः
पूर्वापेक्षया महत्तरं स्थानमासादयन्तीत्यर्थः ४१ स योगी विरक्तश्चिराभ्यस्तयोगो वाचेन स्य गतिमाह अथवेति ४२

अत्रविधिपिजन्मनि पूर्वदेहिकं पूर्वदेहेषां संबुद्धिसंयोगं यावती योगभूमिः पूर्वजन्मनि जिना तत्र च यावान् बुद्धिलाभो जातस्तो वतं बुद्धिसंयोगं पूर्वाभ्यासाद-
त्येनैवाभ्यासेन लभते ततः तस्मादपि भूयस्यां बह्यां संसिद्धौ र्ध्वं भूमिलाभार्थमित्यर्थः यतने यत्नं करोति ४३ कुतो यतनेऽशिक्षितो पीत्यत आह पूर्वति अ-
वशोऽपि प्रहादादिवत् पित्रादिभिरन्यथानीयमानोऽपि तेनैव पूर्वाभ्यासेन बलवता हियते योगप्रवणः क्रियते यतः योगस्य जिज्ञासुर्ज्ञानमात्रमिच्छन्त्यः भव-
ति सोऽपि शब्दब्रह्मकर्मकांडं वेदमपि अतिक्रम्य वर्तते किंपुनः पित्राद्याज्ञाम् इत्थं पूर्वाभ्यासबलं यन्महांतमपि पित्र्यादियत्नं तथा करोतीत्यर्थः ४४ एवं योग-
भ्रष्टगतिमुक्त्वा यो विषयेर्हियमाणोऽपि प्रयत्नेन योगमेवाभ्यसितुं प्रवर्तते तस्य गतिमाह प्रयत्नादिति प्रयत्नात्पुरुषात् हराद्वायुनिरोधादिरूपात्स्वेचर्यादिमु-
द्राविशेषाभ्यासात् यो यतमानः स संशुद्धकिल्बिषो निःपापो भवति यदाहमसुः प्राणायामेर्दहे देन इति हठयोगानां सर्वेषां पापनिवृत्त्यपयोगित्वं न तु साक्षात्का-
रे साक्षात्साधनमित्यर्थः अतएव सः अनेकैर्जन्मभिः संसिद्धः प्राप्तयोगो भूत्वा ततः परांगतिं मोक्षं याति एतेन च क्षत्रैवांतरेऽश्वुवोरिति पंचमांते यत्सूत्रितं

तत्र तं बुद्धिसंयोगं लभते पौर्वदेहिकम् यतने च ततो भूयः संसिद्धौ कुरु नंदन ४३ पूर्वाभ्यासेन तेनैव हियते ह्यवशोऽपि सः जिज्ञा-
सरपि योगस्य शब्दब्रह्मातिवर्तते ४४ प्रयत्नाद्यतमानस्तु योगी संशुद्धकिल्बिषः अनेकजन्मसंसिद्धस्ततो याति परांगतिम्
४५ तपस्विभ्योऽधिको योगी ज्ञानिभ्योऽपि मतोऽधिकम् कर्मिभ्यश्चाधिको योगी तस्माद्योगी भवार्जुन ४६ योगिनामपि सर्वे-
षां मद्गतेनांतरात्मना श्रद्धावान् भजते यो मां सम्युक्ततमो मतः ४७ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणे श्रीमद्भगवद्गीता
सूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अध्यात्मयोगो नाम षष्ठोऽध्यायः ६ ३० ४१ ४२ ४३

ह्यारव्यातम् ४५ एवं योगिनं स्तोति तपस्विभ्य इति तपस्विनो ब्रह्मचर्यादायणमासोपवासादिकर्तारः ज्ञानिनश्च शास्त्रीयपांडित्यवंतः कर्मिणोऽग्निहोत्राद्य-
नुष्ठातारः तेभ्यः सर्वेभ्यो योगीयतोऽधिकस्तस्माद्योगी भवार्जुन ४६ समासः कर्मप्रधानस्त्वं पदार्थविवेकः अतः परं उपासनाप्राधान्येन तत्पदार्थनिरूपयि-
तुं कामस्तदुपासनां महाफलत्वेन स्तोति योगिनामिति देवमेवापरे यज्ञमित्यादिना पंचमाध्यायप्रोक्ताः द्वादशयोगाः सद्गतां योगिनां सर्वेषां मध्ये यो मद्गतेन-
मयि वासुदेवे समर्पितेन अंतरात्मना चित्तेन श्रद्धावान् सन् मां भजते समेयमयुक्ततमोऽतिशयेन युक्तः श्लाघ्यो मतो भिषेतः तस्मान्मद्भक्तो भवेति भा-
वः ४७ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंस श्रीगोविंदसूनु श्रीनीलकण्ठकृतौ भारतभावरूपे भीष्मपर्वणि भगव-
द्गीतासूपनिषत्सु योगशास्त्रे षष्ठोऽध्यायः ६ ३० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७

पूर्वाध्यायान्तेयोमांभजतेसमेयुक्तमोमतइत्यक्तंतत्रकीदृशंपूर्वोक्तनिकामयोगापेक्षयाविलक्षणंतवभजनंकेनवारुणेनपूर्वयोगापेक्षयातस्ययुक्ततमत्वमित्येतामर्जुनस्याशकांस्वयमेवपरिहरन् श्रीभगवानुवाच मयीति कश्चिद्राजाश्रयोधनमानासक्तमनाभवतिअयंतुमदाश्रयेणमामेवपरमपुरुषार्थभूतंप्राप्तुमिच्छन्नित्यर्थः ईदृशोयोगंयुंजन्समाधिमनुतिष्ठन् त्वंपदार्थविवेककालेयद्यपिसार्वज्ञमस्ति सर्वभूतस्थमात्मानमित्यादिवचनान्तथापिस्वरूपादन्यईश्वरोऽस्तिनवेतिपातंजलकापिलयोर्विवादस्तार्किकमीमांसकयोर्वीशेश्वरनिरीश्वरयोर्मतभेदात्संशयः कारणाज्ञानाच्चसमग्रंतत्सार्वज्ञमितिमत्वाआह असंशयंसमग्रमितिमांतत्पदार्थमीश्वरेयथाज्ञास्यसितत्तंप्रकारेष्टुण् अत्रवक्ष्यमाणरीत्यासर्वंब्रह्मवास्तुदेवात्मकंइतिभजनेवैलक्षण्यंकारणज्ञातृत्वमस्ययोगिनः पूर्वयोग्यपेक्षयाऽधिगम्यमितिभावः १ एतदेवाह ज्ञानमिति ज्ञानंशुद्धप्रज्ञानधनंब्रह्मसत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मविज्ञानमानंदंब्रह्मेतिश्रुतेतुभ्यमहंवक्ष्यामि अशेषतः साधनकलापसहितंकिंवचनमात्रजेनपरोक्षज्ञानेनशब्दस्यस्वविषयेपरोक्षज्ञानजनकत्वानियमादित्याशंक्याह सविज्ञानंअनुभवसहितं दशमस्त्वमसीत्यादौशब्दादप्यपरोक्षज्ञानोत्पत्तिदर्शनात् कस्मिन्नुभगवोविज्ञानेसर्वमिदंविज्ञातमिति

श्रीभगवानुवाच मय्यासक्तमनाः पार्थयोगंयुंजन्मदाश्रयः असंशयंसमग्रंमांयथाज्ञास्यसितच्छृणु १ ज्ञानंतेहंसविज्ञानमिदंवक्ष्याम्यशेषतः यज्ज्ञात्वानेहभूयोन्यत्ज्ञातव्यमवशिष्यते २ मनुष्याणांसहस्रेषुकश्चिद्यततिसिद्धये यततामपिसिद्धानांकश्चिन्मांवेतितत्त्वतः ३ भूमिरापोऽनलोवायुःखंमनोबुद्धिरिवच अहंकारइतीयंमेभिन्नाप्रकृतिरष्टधा ४ एकविज्ञानात्सर्वविज्ञानप्रति-

ज्ञांश्रौतीमेवदर्शयतियत्ज्ञात्वेति जगत्कारणाधिष्ठानस्यज्ञानरूपस्यब्रह्मणोज्ञानेसंशयोच्छेदात् सर्वस्यात्ममात्रत्वेनज्ञातव्यानवशेषोयुक्तइत्यर्थः २ एतदेवज्ञानंदौर्लभ्यप्रदर्शनेनस्तोतिमनुष्याणांइति यततांयतमानानां ३ एवमेकविज्ञानात्सर्वविज्ञानंप्रतिज्ञायतदुपपत्तयेसर्वस्यजडाजडप्रपंचस्यज्ञानात्मकब्रह्मप्रभवत्वमाह त्रिभिः भूमिरिति अत्रभूम्यादिपदेस्तत्कारणान्येवगृह्यतेप्रकृतिरित्यधिकारात्स्थूलभूम्यादेश्विकृतिमात्रत्वात् तथाचभूमिरितिगंधतन्मात्रंआपइतिरसतन्मात्रं अनलइतिरूपतन्मात्रं वायुरितिस्पर्शतन्मात्रं खमितिशब्दतन्मात्रं मनइतितत्कारणमहंकारः बुद्धिरितिसमाष्टिबुद्धिर्महत्त्वं अहंकारोत्यनेनेत्यहंकारोमूलप्रकृतिः करणेयजोदुर्लभत्वेप्यगत्याबाहुलकात्तद्दोष्यं इयंमेमत्तःअभिन्नाअपृथक्सिद्धाशुक्तिशकलादिवरजतं अष्टधाऽष्टप्रकाराप्रकृतिः जडप्रपंचोपादानभूता यद्द्वानात्राव्यक्तमहदहंकारपंचतन्मात्राण्येवाष्टौसारव्याभिभूताएवप्रकृतयोद्याह्याइतिनियमोस्ति मनसाह्येवपश्यति मनसाश्रूणोतीतिमनसइंद्रियांतरप्रकृति त्वश्रवणेननवापिप्रकृतयः तथाचैवंयोज्यं इयंमेमदभिन्नाप्रकृतिरव्याकृतारव्याभूम्यादिभेदेनाष्टयेति मूलप्रकृतेरत्रभूम्यादिभिः सहपादांजन्यत्वमवगम्यतेनसारव्यानामिवाजन्यत्वंतस्मादव्यक्तमुत्पन्नंत्रिगुणांद्भिजसत्तमेतिअव्यक्तंपुरुषेब्रह्मनिष्कलेसंप्रतीयतइतिचतस्याअपिप्रभवपल्लवयोःस्मरणात् ४

एवंक्षेत्रात्मिकां प्रकृतिमुक्त्वा क्षेत्रज्ञात्मिकां तामाह अपरेयमिति इयं प्राशुक्ता सा अपरा अश्वेषा जडत्वात् इतस्तु विलक्षणामन्यां परां चेतनत्वेन भदनन्यत्वात् उत्कृष्टां मे मत्संबन्धिनीं प्रकृतिं जीवभूतां प्राणधारणनिमित्तभूतां क्षेत्रज्ञारव्यां विद्धि जानीहि हे महाबाहो यथा प्रकृत्या अंतः प्रविष्टया इदं जगत् स्थावरजंगमशरीरात्मकं धार्यते ५ एतदिति एते परा परे क्षेत्रक्षेत्रज्ञरूपे प्रकृती योनिः उत्पत्तिलयस्थानं एषां तानि एतद्योनीनि भूतानि चतुर्विधानि इत्येतदुपधारय सम्यग्जानीहि किं पार्तजलानामिव एते प्रकृती ईश्वरादन्ये इत्याशंक्या हाहमिति कृत्स्नस्य स्वस्वप्रकृतिसहितस्य जगतो जडा जडारूपस्य प्रभवः प्रभवत्यस्मादिति प्रभवः उत्पत्तिकारणं तथा प्रलीयते स्मिन्निति प्रलयः लयस्थानं च अतस्ते उभे अपि प्रकृती मत्तो नातिरिच्येते ६ एवमेकविज्ञानात् सर्वविज्ञानं प्रकृतं आत्मनो जगदुपादानत्वेनोपपाद्यत एवात्मनो निर्विकारत्वहाने प्राप्ते प्राह मत्त इति कारणान्मृदादेः परंपृथक् भूतं घटादिव्यवहारे तयोर्भेदानुभवात् परतरं तु गवाश्वादिमृदनुपादानकत्वात् एवं ब्रह्मणः परतरं तदनुपादानकं किंचिदपि नास्ति हे धनंजय एवं प्रपंचे ब्रह्माव्यतिरेकं प्रदर्श्य ब्रह्मणि प्रपंचव्यतिरेकं सदृष्टांतमाह मयीति मयि सद्वृत्तेण स्फुरणरूपेण च सूत्रवत् सर्वत्रालुस्यूते यदिदं सर्वमणिगणवत्परस्परव्यावृत्तं तत्सोक्तं तेन व्यावृत्तेभ्योऽनुवृत्तं भिन्नमिति न्यायेन प्रपंचा

अपरेयमिति स्वान्यां प्रकृतिं विद्धि मे पराम् जीवभूतां महाबाहो यथेदं धार्यते जगत् ५ एतद्योनीनि भूतानि सर्वाणीत्युपधारय अहं कृत्स्नस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथा ६ मत्तः परतरं नान्यत् किंचिदास्ति धनंजय मयि सर्वमिदं प्रोक्तं सूत्रे मणिगणा इव ७ रसोऽहमप्सकौंतेय प्रभास्मि शशिसूर्ययोः प्रणवः सर्ववेदेषु शब्दः रवेर्पौरुषं नृषु ८ पुण्यो गंधः पृथिव्या च तेजश्चास्मि विभावसौ जीवनं सर्वभूतेषु तपश्चास्मि तपस्विषु ९

तीतो न मम विकारित्वमित्यर्थः ७ नन्वेवं प्रपंचपरमात्मनोर्मणि सूत्रवदुपादानोपादेयभावोऽपि न स्यात् न हि उपादानं च जननुवृत्तं चेति घटते मृद्वटादावदर्शनादित्याशंक्य स्वममायेन्द्रजालरज्जूरगतुल्यत्वं प्रपंचस्योपपाद्योभयमव्यविरुद्धमित्यपदिष्टं चेदयमकस्मादुद्दिग्गोभविष्यतीति मत्वा दृष्टांतांतरैरेवानुवृत्तित्व्यावृत्तीविज्जडयोर्दर्शयति रस इति यथारसोऽप्येकमप्यरमाणुमपरित्यज्यानुस्यूतो दृश्यते रसरूपे मयि आपः प्रोताः एवं प्रभायां चंद्रादयः प्रोताः प्रणवे सर्ववेदाः प्रोताः तद्यथा शंकुना सर्वाणि पर्णानि संतृणानि एवमोंकारेण सर्वा वाक् संतृणा इति प्राड्यात्रे प्रणवानुस्यूतिश्च वणात् संतृणानि संग्रथितानि एवमाकाशशब्दः सारभूतस्तस्मिन्माधिरवं प्रोतं एवं पुरुषेषु सारं पौरुषं शौर्यं धैर्यादिरूपं तत्र पुरुषाः प्रोताः एवमग्रेऽपि द्रष्टव्यं ८ पुण्य इति रसादिष्वपि द्रष्टव्यं अपुण्यस्य सर्वस्याविद्यामात्रविलसितत्वात् विभावसौ वद्वो तेजः परमशक्तिः जीवंत्यनेनेति जीवनमन्त्रं विराजंतं ब्रह्म सर्वाणि भूतानि प्रोतानि अन्येतु जीवनं आयुरिति व्याचक्षते तपश्चेति तपोधर्मः तद्रूपे मयि तपस्विनः प्रोताः एवमग्रेऽपि द्रष्टव्यं ९

बीजंकारणं सर्वभूतानां पिंडब्रह्मांडात्मकानां बीजे मयि पिंडादिकं प्रोक्तं कनकेकुंडलादिवत् सनातनं नित्यं बीजांतरादनुत्पन्नं बुद्धिरूपे मयि बुद्धिमंतः प्रो-
ताः तेजः प्रागल्भ्यंतद्रूपे मयि प्रगल्भ्याः प्रोताः १० बलरूपे मयि बलवंतः प्रोताः कामरागविवर्जितं कामस्तृष्णारागः रंजना मोहिआविद्यको अतो निरवि-
द्यस्य बलवर्जितं एवं धर्माविरुद्धकामरूपे मयि तादृशाः कामवंतः प्रोताः ११ सात्विकाः धर्मज्ञानवैराग्येश्वर्यादयः राजसाः लोभप्रवृत्त्यादयः तामसाः
निद्रालस्यादयः तान् सर्वान्मत्त एवरसतन्मात्रादिरूपात्सूत्रात्मनो निर्गता इति विद्धि नन्वेवं तव सर्वजगदात्मनो विकारित्वापत्त्या कोटस्थहानिरित्याशं क्त्वा
ह न त्वहं तेषु ते मयीति येष्वबादयः प्रोतास्तेषु सूत्रावयवभूतेषु रसादिषु अनृतजडरूपेषु अबाधितात्मा चिन्मात्ररूपो घटशरावोदंचनादाविव मृत्तना-
स्मि अनृतस्यास्य सत्तास्फुरणे एव स्वकीये प्रयच्छामि न त्वनृतात्मा भवामीत्यर्थः तेषु मध्ये बाध्यस्तामदनन्याः यथारज्ज्वामध्यस्ताः सर्पादयोरज्ज्व

बीजं मां सर्वभूतानां विद्धि पार्थ सनातनम् बुद्धिर्बुद्धिमतामस्मि ते जस्ते जस्विनामहम् १० बलं बलवतां चाहं काम-
रागविवर्जितम् धर्माविरुद्धो भूतेषु कामोस्मि भरतर्षभ ११ ये चैव सात्विका भावाराजसास्तामसाश्च ये मत्त एवेति
तान् विद्धि न त्वहं तेषु ते मयि १२ त्रिभिर्गुणमयैर्भावाैरेभिः सर्वमिदं जगत् मोहितं नाभिजानाति मामेभ्यः परमव्ययं १३

नन्याः तदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्य इति न्यायात् अनन्यत्वव्यतिरेकेणाभावः नरत्वनन्यत्वमित्यभेदं श्रूमः किंतु भेदं व्यासेधामः कुतः आरंभण
शब्दात् वाचारंभणं विकारो नामधेयमिति विकारस्य चागालंबनत्वेन स्वममायेंद्रजालिकविषयसाम्यश्रुतेः नहि आत्मनो विचित्रप्रपंचात्मत्वे ते मयी-
त्यंशाविरोधेपिन त्वहं तेषु त्वं शो विरोधपरिहारोऽयुज्यते कार्यस्य कारणात्मकत्वावश्यभावात् तस्माद्विवर्तवादाश्रयेणैव ब्रह्मणो जगदुपादानत्वकूटस्थ-
त्वे निर्वहत इति साधूक्तं न त्वहं तेषु ते मयीति १२ कथं तर्हि स्थूलसूक्ष्मप्रपंचबाधेन जना आत्मानं नावगच्छंतीत्याशं क्त्वा ह त्रिभिरिति एभिः पूर्वोक्तैस्त्रि-
भिस्त्रिविधैः भावैः प्रकाशप्रवृत्तिनियमाद्यैर्गुणमयैः सत्वरजस्तमोगुणविकारैः इदंचराचरं प्राणिजातं जगच्छब्दवाच्यं मोहितं सत् एभ्यो गुणैभ्यः
परं मां न जानाति यथारज्ज्वां सर्पभ्रमेण व्याकुलः सर्पात्परां रज्जुं न जानाति तद्वत् परत्वे हेतुः अव्ययं एते भावाः परिणामित्वात् व्ययवंतः अहंतुनाद्विपरीतः साक्षी इ-
त्यव्ययः १३

देवस्य जीवरूपेण लीलायां क्रीडतो मम संबंधिनीयं देवी हि प्रसिद्धा पिंडब्रह्मांडरूपेण वितता एषाममचिन्मात्रस्य मायामामहं न जानामीति साक्षिप्रत्यक्षत्वेनापला-
पानर्हा अनृतस्य प्रपंचस्येदं जालादेरिव प्रकाशकारुणमयी सत्वरजस्तमोऽणुणमयी दुरत्यया दुरतिक्रमा ये मामेव सर्वभूतस्थं भगवंतं वासुदेवं प्रपद्यंते विषयी-
कुर्वन्ति त एवैतां मायांतरंति अधिष्ठानज्ञानेनैव समूलस्य भ्रमस्योच्छेदो भवति न तु ज्ञानांतरेण वा घृतिनिरोधेन वेत्यर्थः अयमर्थः जीवेश्वरविभागशून्येशब्द-
चिन्मात्रेकत्पितो मया दर्पणः चित्पतिविंबरूपं जीववशीकृत्य विंबचैतन्यमनुरुध्य प्रचलति अयस्कांतमनुरुध्ये वलोहशलाका इदमेव ईश्वराधीनत्वं माया-
द्वारा सर्वस्मृत्वमपि तथा च श्रुतिः अस्मान्मायी सृजते विश्वमेतत्तस्मिंश्चान्यो मायया सन्निरुद्ध इति तथा चैकैव माया जीवेश्वरयोरुपाधिर्दर्पण इव विंबप्रति-
विंबयोः विंबप्रतिविंबभवनान्नांतं सुभयानुस्यूतं शब्दचिन्मात्रमन्यत्तत्तृतीयमुक्तं प्राप्य जीवेश्वरोऽप्युपाधिपक्षपातदशायां अत्यजत्वसर्वज्ञत्वशास्यत्वशा-
सितृत्वादिभावं भजेते तावेव तदभावेऽप्युपाधिप्रचारदर्शिनोऽदासीनबोधरूपतया जीवसाक्षीश्वरसाक्षीति शब्दाभ्यां व्यवह्रियेते एवं च जीवः ईश्वराराधना-
वासप्रत्यक्षत्वज्ञानेन मायायां नष्टायां तत्कार्यस्यापि नाशेन साक्षाद्वात्साक्षित्वमपि परित्यज्य विंबप्रतिविंबानुस्यूतं शुद्धतृतीयचैतन्यं प्राप्नोतीति तदिदमुक्तं दे-

देवीत्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया मामेव प्रपद्यंते मायामेतांतरंति ते १४ नमांदुष्कृतिनो मूढाः प्रपद्यंते नराधमाः मायया
पहतज्ञाना आसुरभावमाश्रिताः १५ चतुर्विधा भजंते मां जनाः सकृत् नोर्जुन आर्तो जिज्ञासुरार्थार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ १६

वीमायेति चैकस्या एव जीवेश्वरसंबंधित्वं जीवस्येश्वरभजनेन मायांतरणमिति च १४ कुतस्तर्हि सर्वेषां प्रपद्यमायां नंतरंतीत्याशंक्याह नमामिति यतो दुष्क-
ृतिनः अतश्चित्तशुद्ध्यभावान्मूढाः आत्मानात्माविवेकहीनाः अतएव नराधमाः मां प्रपद्यंते कुतो दुष्कृतिनः यतो मायया अपहतंति रस्कृतं ज्ञानं अरबंडसं-
विद्रूपं ब्रह्मयेषां ते पहतज्ञानाः एतेन मायाया आवरणशक्तिरुक्ता किंच आसुरं असुराणां विरोचनादीनां भावं चित्ताभिप्रायं आत्मेवाहमहमप्यासेत्यादिनाश्र-
तंदेहद्वयसंघातखसम्यक्संतर्पणीय इत्येवंविधं आश्रिताः एतेन मायाया विक्षेपशक्तिरुक्ता तदेव मायया स्वरूपानंदं आवृत्य देहात्त्यभ्रमेजनिने सति न-
दभिमाना देहादिषु ह्यर्थदुष्कृतं कुर्वन्ति तेन च मूढाः संतो नराधमा मां प्रपद्यंते सर्वानर्थमूलं मायेवेत्यर्थः १५ येषु सत्यपि देहाद्यध्यासे मनो विभ्यति म-
त्तीत्यर्थं सकृत्तमेव वाचरंति तेऽपि चतुर्विधाः न केवलं सर्वमदेककामा इत्याशयेनाह चतुर्विधा इति आर्तः पीडितः पीडापरिहारार्थी जिज्ञासुः स्वाज्ञानना-
शार्थी अर्थार्थी धिनाद्यर्थी ज्ञानी चेति चतुर्विधामां भजंते १६

किं सर्वेपिसमा एते सकृत्तिन इति साधारण्येन विशेषणादत आह तेषामिति तेषामध्ये ज्ञानी विशिष्यते यतो नित्ययुक्तः आर्तोदयो हि कामिनः कामपूर्तौ न
मद्भजने युक्ता भवन्ति अयं तु नित्ययुक्त एकभक्तिश्च एकभावेन भजनं करोति तथा हि आर्तारोगिणः सूर्यं भजन्ते जिज्ञासवः सरस्वतीं अर्थार्थिनः कुबेरादा
निति तेषां तत्तत्कामार्थत्वेनानेकभक्तत्वं दृश्यते तस्य नित्ययुक्तत्वे एकभक्तित्वे च हेतुः हियतः ज्ञानिनो ह्यमत्यर्थं प्रियः आत्मत्वादेव आत्मा च प्रियः नि
रुपाधिप्रेमगोचरत्वात् तदेतत्प्रेमः पुत्रात्प्रेमो न्यस्मात्सर्वस्मादांतरो यमात्मेति श्रुतेश्च स च ज्ञानी मम प्रियः भक्तानां दुर्लभत्वादिति भावः १७ उदा
रा इति सर्वेप्येते उदारा उत्कृष्टा एव ज्ञानी तु मम आत्मैवेति मम मतं निश्चितं हियतः सः युक्तात्मा अहमेव भगवान् वासुदेव इत्यभेदेन मयि समाहितचित्
तः मामेव अनुत्तमां श्रेष्ठां गतिं आस्थितः न तु मत्तो न्यदारोग्यादिकं कामयानो मद्भक्तिं करोति किंतु मत्प्राप्त्यर्थमेव मां भजत इत्यर्थः १८ किंच वासुदे-

तेषां ज्ञानी नित्ययुक्त एकभक्तिर्विशिष्यते प्रियो हि ज्ञानिनो त्यर्थमहं स च मम प्रियः १७ उदाराः सर्वे एवैते ज्ञानीत्वा-
त्प्रेममेव मतम् आस्थितः सहियुक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिं १८ बहूनां जन्मनामंते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते वासुदेवः सर्वमि-
तिसमहात्मा सुदुर्लभः १९ कामैस्ते स्ते हृतज्ञानाः प्रपद्यन्ते अन्यदेवताः तं तं नियममास्थाय प्रकृत्या नियताः स्वया २० यो
यो यां यां तनुं भक्तः श्रद्धया चित्तुमिच्छति तस्य तस्या चलां श्रद्धांतामेव विदधाम्यहम् २१ सतया श्रद्धया युक्तस्तस्या राधन-
मीहते लभते च ततः कामान्मयेव विहितान् हितान् २२

वः सर्वमिति ज्ञानवान् यो बहूनां जन्मनामंते चरमजन्मनि मां प्रपद्यते सम्यग्द-
र्शनेनापरोक्षीकरोति समहात्मा ब्रह्मभूतः सुदुर्लभ इति योजना १९ अन्येतु तैस्ते कामैः पुत्रपश्वादिविषये हृतज्ञानाः हृतदूरीकृतज्ञानं विवेको
येषांते अन्यदेवता अहमेतस्या आराधनेनेदं फलमवाप्तवानीति भेदबुद्ध्या प्रपद्यन्ते इन्द्रादीन् तं तं नियमं चतुर्दशयुपवासादिकं आस्थाय स्वया प्रकृत्या व-
क्ष्यमाणविधया देव्या आसुर्या वा नियताः २० किंच यो यो भक्तः सात्विको राजसस्तामसो वा यां यां तनुं तादृशीमेव देवादिरूपां यक्षरक्षोरूपां भूत-
प्रेतरूपां वा श्रद्धया तादृश्यैव अर्चितुमिच्छति तस्य भक्तस्य तामेव श्रद्धां सात्विकी राजसी तामसी वा हंसर्वेश्वरोऽचलां विदधामि २१ ततश्च
सतया श्रद्धया युक्तः सन् तस्याः मूर्तेः आराधनं ससाधनं वशीकरणमीहते इच्छति ततश्च कामान्विषयान् लभते मयेव विहितान् आज्ञापितान्
हितान् ईप्सितान् एतेन सर्वासां देवतानां स्वाज्ञावशावर्तित्वं दर्शितं २२

अलोअथयत्रान्यत्यथत्यन्यच्छृणोत्यन्यन्मनुतेऽन्यद्विजानातिनदत्यामिनिश्रुतेः हेतुंअल्पंतत्रैवमेधायेषांतेबाह्यार्थाभिलाषिणइत्यर्थः तेषांतत्फलं-
अंतवत्सर्वस्यबाह्यार्थस्यांतवत्वादेव तुशब्दोभेदेनेश्वरभक्तेभ्योविभेदार्थः यतोदेवयजोदेवान्यजंतेइतिदेवयजः तेदेवान्अंतयुक्तानेवयांति एवं
यक्षरक्षोभक्ताः यक्षादीनेवयांतिभूतप्रेतभक्ताश्चभूतादीनेवेत्यपिदृष्टव्यं मद्रूक्तास्तमामेवानंतंयांति अतस्तेऽनंतफलभाजइत्यर्थः २३ एवंत-
र्हि कुतस्त्वामेवसर्वेनप्रतिपद्यंतइत्याशंक्याज्ञानादित्याह अव्यक्तमिति अव्यक्तंसर्वोपाधिशून्यत्वेनअस्यष्टमपिवासुदेवशरीरेणव्यक्तिमाप-
न्नंअस्मदादिवच्छरीराभिमानिनंमामबुद्धयोमन्यंतेयतः ममपरंभावंपरत्वंउत्कृष्टत्वंअजानंतः उत्कृष्टत्वमेवविशिनष्टि अव्ययंनव्येतीत्यव्ययं
अविनाशि अनुत्तमंयस्मादन्यत्उत्कृष्टंचनास्तिनिरतिशयमरवंदैश्वर्यरूपमित्यर्थः २४ कुतस्त्वद्विषयमज्ञानंलोकस्येत्यतआह नाहमिति हे-
योगयोगिन् अर्शाआद्यचप्रत्ययांतोयंयोगशब्दः अहंतत्पदार्थः सर्वस्ययोगिनस्त्वंपदार्थमात्राभिज्ञस्यनप्रकाशोस्मि तत्रहेतुः मायासमावृतइति

अंतवत्तुफलंतेषांतद्वत्यल्पमेधसाम् देवान्देवयजोयांतिमद्रूक्तायांतिमामपि २३ अव्यक्तंव्यक्तिमापन्नमन्यंतेमाम्
बुद्धयः परंभावमजानंतोममाव्ययमनुत्तमम् २४ नाहंप्रकाशःसर्वस्ययोगमायासमावृतः मूढोऽयंनाभिजानातिलो-
कामामजमव्ययम् २५ वेदाहंसमतीतानिर्वर्तमानानिचार्जुन भविष्याणिचभूतानिमातुवेदनकश्चन २६ इच्छाहं-
षसमुत्थेनद्वंद्वमोहेनभारत सर्वभूतानिसंमोहंसर्गेयांतिपरंतप २७

भाष्येतुयोगोयुक्तिः गुणानांघटनंसैवयोगमाया चित्त-
समाधिर्वायोगोभगवतस्तत्कृतामायेतिभगवत्संकल्पवशवर्तिनीमायेत्यर्थः उत्तरार्थः स्पष्टार्थः २५ ननुत्वदभिन्नंलोकंत्वन्मायामोहयतिचे-
त्वांकुतो नमोहयतीत्यतआह वेदाहमिति सत्यंसत्यपिलोकस्यममचाभेदेपिओपाधिकभेदस्यसत्वात्उपाधिधर्माभिमानित्वालोकोमूढः तदभा-
वाच्चाहंसर्वज्ञइतिविशेषः अक्षरार्थः स्पष्टः २६ केनपुनर्निमित्तेनातीतादीनिभूतानिनजानंतीत्याशंक्याह इच्छेति इच्छारागः द्वेषः तौभ्यां-
समुत्थितोद्वंद्वमोहः शोभनाशोभनसत्यासत्यनित्यानित्यात्मानात्मरूपविपर्ययः अशोभनेशोभनबुद्धिः शोभनेवाशोभनबुद्धिरित्येवंरूपरस्तेन
हेभारतभरतान्वय सर्वभूतानिसर्गसृष्टिविषयेमोहंअविवेकंयांतिहेपरंतप अयंभावः योहिसृष्टेरुपादानस्वरूपंचनत्वतोजानातिसब्रह्मवि-
त्सर्वज्ञत्वादतीतादीन्जानातिसृष्टौचसर्वेषांमोहोस्ति अशोभनेरुद्धादौशोभनाध्यासात् असत्येप्रपंचेसत्यत्वाध्यासात्सत्येचात्मनोऽसंगत्वेऽ-
सत्यत्वाध्यासात् अनित्येस्वर्गादौनित्यत्वाध्यासात् अनात्मनिदेहादावात्माध्यासात् अतोविपर्ययेणसृष्टिज्ञानंप्रतिबद्धंतेनचसार्वभौमजानतेस्मदादी-
नामिति २७

केषांतर्हि सार्वज्ञ्यं भवतीत्याशंक्याह येषां त्विति द्वाभ्यां येषां पुनः जनानां पुण्यकर्मणां पापं अंतर्गतं अंतर्नाशं प्राप्तं द्वितीयाश्रितेति समासः ते हं हं
मोह उक्तलक्षणस्तेन निर्मुक्ताः संतः प्रथमं हृदयताः शमदमादि दार्ढ्यभाजो भूत्वा मां भजन्ते २८ ततश्च जरा मरणयोः प्रवाहात् आत्मनो मो-
क्षाय मामाश्रित्य मयि समाहितचेतसो भूत्वा ये यतं तियतं ते ज्ञानलाभाय वेदान्तश्रवणादौ तेन तत्सर्ववेदान्तप्रसिद्धं कृत्स्नं ब्रह्म विदुः विराडाक्षपासका ह्यकृत्स्न
ब्रह्मविदः सूत्रकारणयोर्निर्धूलस्य चाज्ञानात् श्रीगोपालबालोपासकास्तत्तदलक्ष्यकृत्स्नब्रह्मविदोऽतस्ते अध्यात्मादिकं काल्पन्यं न जानन्तीति सर्वविदो भवं-
तीत्यर्थः अनेन यज्ञज्ञात्वानेह भूयोऽन्यत्ज्ञानव्यमवशिष्यत इत्येकविज्ञानात्सर्वविज्ञानमतिज्ञाया पूर्वकृता तस्या उपसंहारो दर्शितः अध्यात्मं आत्मनि शरी-
रे स्थितं प्रत्यगात्मा विषयं वस्तुशुद्धत्वं पदार्थमित्यर्थः कर्मचतत्वं पदार्थज्ञानयोः साधनं श्रवणादिकं सर्वविदुः २९ एवं तत्पदार्थविवेकं सद्यो मुक्तिहे-
तुं समाप्य तत्प्राप्त्युपायभूतास्तुपासनानि क्रममुक्तिफलानि विस्तरेण वक्तुं कामः संक्षेपेण सूत्रयति साधिभूतेति अधिभूतं च अधिदैवं च ताभ्यां सहितं सा-

येषां त्वंतर्गतं पापं जनानां पुण्यकर्मणां ते हं हं मोहनिर्मुक्ता भजन्ते मां हृदयताः २८ जरा मरणमोक्षाय मामाश्रित्य यतं तिये ते
ब्रह्मतद्विदुः कृत्स्नमध्यात्मकर्मचारिणः २९ साधिभूताधिदैवमांसाधियज्ञं च ये विदुः प्रयाणकालेऽपि च मां ते विदुर्युक्तचेतसः
३० इति श्रीमन्महाभाष्ये श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु विज्ञानयोगो नाम सप्तमोऽध्यायः ७ ३१ ३२ ३३

अर्जुन उवाच किं तद्ब्रह्म किमध्यात्मं किंकर्म पुरुषोत्तम अधिभूतं च किं प्रोक्तमधिदैवं किमुच्यते १ अधियज्ञः कथं कोऽब्रह्मेऽस्मि
न्यधुसूदन प्रयाणकाले च कथं ज्ञेयोऽसि नियतात्मभिः २ अधिभूताधिदैवं तथाऽधियज्ञेन सहितं साधियज्ञं च मां ये विदुः उपासते ते युक्तचेतसः यतः

नित्यं समाहितचित्तास्ततो मां प्रयाणकालेऽपि सर्वजनव्यामोहकेऽपि दुःखे भावना दार्ढ्यान्मरणकालेऽपि तस्य ज्ञानस्य प्रमोषो न भवत्यतो भगवति नैरंतर्येण हृदा-
भावना कर्तव्येति भावः अधिभूतादिपदार्थं तु भगवानेव व्याख्यास्यतीति नोक्तवंतो वयम् ३० इति नैलकंठीये भारतभाष्ये श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु सप्तमोऽध्यायार्थप्रकाशः ७ ३१ पूर्वस्मिन्नध्याये मायोपाहितं ब्रह्म जगत्कारणमुक्तं तच्च उत्तमानामनुपाधिब्रह्मप्रतिपत्तौ उपलक्षणम् मध्यमानासुपास्यं चेति म-
त्वा प्रतिपत्तव्यं ब्रह्मतद्विषय एकउपासनाविषयाश्च षट् एव संतप्रश्नविषयास्ते ब्रह्मतद्विदुरित्यध्यायांते सार्द्धं श्लोकेन भगवता सूत्रितस्तद्वृत्तिरूपोऽयमध्या-
य आरभ्यते तत्र सूत्रितानां ब्रह्मादिशब्दानामर्थबुद्धिस्तु रर्जुन उवाच किमिति किंतं कृत्स्नं ब्रह्मेति प्रथमः प्रश्नः शेषः स्पष्टार्थः १ अधियज्ञः कोऽ-
ब्रह्म कइति स्वरूपप्रकथनं ज्ञेयइति पदापकर्षेण तत्तदुपासनाप्रकारप्रश्नश्चेति द्वयमिलित्वा एक एव प्रश्नः शेषं स्पष्टम् २ ३२ ३३ ३४

३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५०

कमेणेषां प्रश्नानामुत्तरमाह अक्षरमित्यादिभिस्त्रिभिः तत्र किं तद्ब्रह्मेति अस्योत्तरं अक्षरं परमं ब्रह्मेति यत्परमं अक्षरं तद्ब्रह्मेति योजना अक्षरशब्द-
स्य वर्णेषु कृतत्वात् ओमित्येतदक्षरमित्यादिश्रुतौ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मेति स्मृतौ च दर्शनेनात्रापि प्रणवस्याक्षरशब्देन ग्रहणं परममिति विशेष-
णं प्रणवस्य परब्रह्मत्वासंभवात् अतश्च एतद्ब्रह्मैतदक्षरं गार्गि ब्राह्मणा अभिवदत्यस्थूलमनण्वहस्वमदीर्घमिति श्रुतिप्रसिद्धमखंडं करसं ब्रह्म अक्षर-
शब्दितं तद्ब्रह्मेति प्राज्ञः यद्वा अक्षरशब्देन जीवः कूटस्थोऽक्षर उच्यते उत्तमः पुरुषस्त्वन्य इति गीतासूक्ष्मं अक्षरं प्रधानममृताक्षरं हरः क्षरात्माना वीशते देव-
एक इति श्रुतौ च कूटस्थपदेनामृतपदेन च विशेषितस्याक्षरपदस्य जीववाचित्वदर्शनात् अमृतोऽक्षरमित्यपेक्षिते उल्पाभावच्छांदसः तथाचाक्षरं जी-
वारख्यं परमं ब्रह्म परममिति विशेषणेन सोपाधिकस्य पूर्वाध्यायोक्तव्यावृत्तिः नहि जीवस्य सोपाधिकस्य ब्रह्मभावः संभवति व्यावर्तकोपायो मायादर्पणे
जायतितयोरभेदायोगात् किं तद्ब्रह्मेति प्रश्ने परममिति विशेषणाभावेऽपि ते ब्रह्मतद्विदुः कृत्स्नमिति प्रश्नोत्थापके सूत्रे परमत्ववाचिना कृत्स्नपदेन ब्रह्म-

श्रीभगवानुवाच अक्षरं ब्रह्म परमं स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते भूतभावोऽवकरो विसर्गः कर्मसंज्ञितः ३ अधिभूतक्ष-
रोभावः पुरुषश्चाधिदैवतम् अधियज्ञोऽहमेवावदेहे देहभृतां वर ४

णो विशेषितत्वादतोऽपि ब्रह्मणः परममिति विशेषणं युज्यत एव प्र-
श्नेऽपि तच्छब्देन कृत्स्नत्वस्यैव ग्रहात् ततश्च किं तत्कृत्स्नं ब्रह्मेति प्रश्ने यदक्षरं जीवारख्यं तदेव अपेतोपाधिसंबंधं सतत्कृत्स्नं ब्रह्मेति तत्त्वमसीति महावाक्या-
र्थः प्रतीचो ब्रह्मभावः प्रतिपादितो भवतीति ह्यं तथा स्वोऽनागतुकोभावः स्वरूपस्वभावः शब्दस्त्वपदार्थः सोऽध्यात्म उच्यते भाष्ये तु तस्यैव परस्य ब्र-
ह्मणः प्रतिदेहं प्रत्यगात्मभावः स्वोभावः स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते अध्यात्मशब्देनाभिधीयते इति विसर्गः देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागात्माकोयागः सकर्मसं-
ज्ञितः तमेव विशिनष्टि भूतेति भूतानां भावः सात्विकादिः स्वभावः उद्भवश्चतस्रोः करणान् भूतभावोऽवकरः तथाहि बुद्धिः कर्मानुसारित्वं भावस्य-
स्मर्यते तथा उद्भवोऽपि कर्मत एव स्मर्यते अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपनिष्ठते आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नंततः प्रजा इति ३ क्षरोभावोऽजनि-
मदस्कर्मफलभूतं तत्साधनभूतं च तदधिभूतमित्युच्यते अधिदैवतं पुरुषः सर्वाङ्गपूर्ववसतीति सर्वकरणानुग्राहकः सकलदेवतात्मा हिरण्य-
गर्भः अधियज्ञो यज्ञाभिमानिविष्णुरंतर्यामी सोऽहमेवावदेहे देहभृतां वर ४

अत्र षट्प्रश्ना उत्तरेषु प्रथमे जीवस्य ब्रह्मभाव उक्तः तं जानतां प्रयाणमेव नास्ति न तस्य प्राणा उत्क्रामंत्येवैव समवनीयं ते ब्रह्मैव सन् ब्रह्मा व्येति इति श्रु-
तेः द्वितीये शुद्धस्त्वपदार्थ उक्तः तत् ज्ञानस्यापि वस्तुतत्त्वविषयत्वान्न तत्र भावनापेक्षा स्तीति न भावनाफलभूतकालेतत्त्वत्ययोऽपेक्ष्यते तृतीयचतुर्थ-
योस्तु कर्मतत्साधनफलभूतं च जन्यं वस्तुतत्त्वम् तत्रापि न भावनापेक्षास्ति अंतकाले प्रबलेनैव कर्मणा चित्तस्यावरोधान्तत्साधनफलभूतस्यैव स्मरणा-
वश्यंभावेन तत्र भावनायावैयर्थ्यात् परिशेषात् अंत्ययोरेव कार्यकारणब्रह्मणोः सोपाधिकनिरुपाधिकयोरन्यतरस्य भावनासदृशचेदंतकाले न-
त्यसंगोऽवश्यंभावीति तयोरन्यतररूपं परमात्मानं स्मरन्त्यः कलेवरं मुक्ताऽर्चिरादिमार्गेण प्रयातिसुः ब्रह्मलोकप्राप्तिद्वाराक्रमेण मद्भावं मोक्षं या-
तीत्याह अंतकाले चेति स्पष्टा योजना नास्त्यत्र संशय इति सोपाधिकब्रह्मोपास्तिं प्रकृत्य शतं चैकाचहृदयस्य नाड्यस्तासां भूर्द्वा नमभिनिःसृ-
तैका तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति विधगन्या उत्क्रमणे भवतीति तदुपासकस्य गतिपूर्वकस्यामृतत्वस्य श्रवणात् यस्तु शुद्धत्वं पदार्थरूपमध्यात्म-
वस्तुमात्रं वेद असौ ब्रह्मात्मैक्यज्ञानाभावान्न तस्य प्राणा उत्क्रामंतीत्येतद्वाक्यविषयो न भवति किंतु शतं चैकाचेत्येतस्यैव विषयः ननु तस्यानुपासक-

अंतकाले च मामेव स्मरन् मुक्ताकलेवरम् यः प्रयातिसमद्भावं याति नास्त्यत्र संशयः ५. यं यं वापि स्मरन् भावं त्यजत्यंते क-
लेवरम् तंतमेवैति कौन्तेय सदा तद्भावभावितः ६

त्वां त्कथमेतदिति चेत् न हि कल्याणकृत्कश्चिद्दुर्गतिं तात गच्छतीति न्यायेन तस्यो-
भयभ्रष्टत्वासंभवात् कठवल्लीषु निकलप्रत्यगात्मविदं केवलं योगिनं प्रकृत्य शतं चैकाचेत्याम्नाताच्च वेदांतविज्ञानसंनिश्चितार्थाः सन्न्यासयो-
गाद्यतयः शब्दसत्त्वाः ते ब्रह्मलोके तु परांतकाले परामृतात्परिमुच्यंत इति श्रुतेः निश्चितार्थानां शोधितत्वं पदार्थानामेव क्रमसुक्तिरवगम्यते न च-
त्रस्तनिश्चितार्था इत्यनेन ब्रह्मात्मैक्यनिश्चयवन्तो गृहीतुं शक्याः तेषां गत्यभावस्य प्रोक्तत्वात् नाप्युपासकाः असंभवात् उपासनाहिनामजत-
स्मिंस्तदुद्दिः यथा शालग्रामे विष्णुबुद्धिरेवं सूत्रविराडंतर्यामिष्वात्मबुद्धिरिति न तदंतः स्तनिश्चितार्था इति वक्तुं शक्यम् तस्मादध्यात्मविदो ब्रह्मा-
त्मैक्यस्यानवगमात् अनुपासकत्वेनांत्यप्रत्ययाभावेऽपि अर्चिरादिगतिप्राप्तिरस्तीति सर्वमनवद्यम् ५. न केवलं कार्यकारणब्रह्मणोरेव भावना-
त्यप्रत्ययवशात् तद्भावप्राप्तिहेतुरपि तु कीटकस्य जीवत एव भावनाबलात् भाव्यवस्तुभावप्राप्तिर्दृश्यते न हि के श्वरस्य च स्मर्यते सहि महादेवभाव-
यन्तत्सारूप्यं देहांतरं विनैव प्राप्त इति योगशास्त्रेऽपि प्रसिद्धम् तत्र किमु वक्तव्यं अंत्यप्रत्ययवशाद्देहांतरे भाव्यभावप्राप्तिरस्तीति मत्वा तमेवा-
र्थमन्यत्रापि दर्शयति यं यमिति तद्भावभावितः भाव्याकारवासनयाजित इत्यर्थः ६. ७. ८. ९. १०. ११. १२.

यस्मादेवं तस्मात्सर्वेषु कालेषु मामनुस्मरन् अतः काले मत्स्मृत्या मद्भावात्प्रत्यर्थम् बुध्यचेति चकारात्कर्मोपास्योः समुच्चयवगम्यते ज्ञानकर्म समुच्चय
कर्तरि च तदुभयानुष्ठाने एकस्मिन्नेवाधिकारिण कर्तृत्वप्रत्ययकृतविरोधाभावात् मयि अर्पिते मदेकनिष्ठतां नीते मनोबुद्धीयेन समव्यर्पित-
मनोबुद्धिस्त्वं असंशयं मामेवैष्यसि प्राप्स्यसि अतः काले स्मरणेनेति शेषः ७ एतदेव श्लोकत्रयेण विवृणोति अभ्यासेति अभ्यासयोगयुक्तेन त-
त्र स्थितौ यत्नोऽभ्यास इति सूत्रितो अभ्यासः तत्र ध्येये वस्तु निश्चितस्य स्थिरीकरणार्थो यत्नः स च विजातीयप्रत्ययानंतरितसजातीयप्रत्ययप्रवाही
करणरूपः सोऽत्राभ्यासः तत्र भाव्यो विषयः सिद्धः विष्णुप्रतिमादिर्विराडादिर्वा असिद्धस्तमानसप्रतिमादिः तत्रासिद्धे मनसः प्रतिमाका-
रणसंपादने तत्र स्थैर्यसंपादने चेति विषयभेदात् द्विगुणो यत्नः कर्तव्यो भवति सिद्धेतु चित्तस्थिरीकरणार्थ एक एव यत्नः तत्र यथा स्वतः स्व-
च्छः स्फटिकः जपाकुसुमपरागाल्लोहितः स्फटिक इति तत्र लोहित्याभ्यासः तस्या बल्यात्तत्रैव स्फटिकधीप्रमोषे पद्मरागत्वाभ्यासः पद्मरा-
गेऽपि चंद्रिकायां इंद्रनीलत्वाभ्यासस्तत्रैव तदानीमेव किंचिद्दूरस्थेऽतिहीनोपलब्ध्यास इति उत्तरोत्तराभ्यासक्रमेण शुद्ध एक एव स्फटिकः पंच-
विधो भवति एवं स्वतः शुद्धं चैतन्यम् मायोपरागान्तदेवेश्वरः मायाप्राबल्ये तस्यैवेश्वरत्वांशप्रमोषे तत्रैव सूत्रात्माभ्यासः सूत्रेऽपि अज्ञानदादर्यादि

तस्मात्सर्वेषु कालेषु मामनुस्मरन् बुध्य च मय्यर्पितमनोबुद्धिर्गामेवैष्यस्य संशयम् ७ अभ्यासयोगयुक्तेन चेतसाना-
न्यगामिना परमं पुरुषं दिव्यं याति पार्थानुचिंतयन् ८ राडध्यासः तत एव विराडेकदेशेषु शरीरादिषु आत्मत्वभ्रमः तत्र यथा घ-

टांतर्गतः प्रदीपः घटमात्रं भासयति घटाच्छिद्राद्वाहिर्गतः कंचित्त्वप्रभया संसृष्टं विषयं मवभासयति सर्वात्मना घटाद्वाहिर्गतस्तत्कृत्स्नं भवनोद-
रवर्तिपदार्थजातं प्रकाशयति तद्वत् देहांतर्गता चितिर्देहमात्रं भासयति देहच्छिद्राच्चक्षुरादेर्बाहिर्गता सती तत्संनिकृष्टं कंचिद्विषयरूपं रूपा-
दिकमवभासयति सर्वात्मना गुरुक्तयुक्त्या देहकृतपरिच्छेदाभिमाने त्यक्ते तु अपरिच्छिन्ना सती कृत्स्नं विराडात्मानमवभासयति यथोक्तं बा-
ह्यग्रंथेषु मणिहृतवहता रासो मसूर्यादयोऽपि क्षितिर्विषयमिहाल्पं बाह्यमुद्योतयन्ति सहजलयसमुत्थं द्योतयेज्ज्योतिरंतरिभुवनमपि सू-
क्ष्मस्थूलभेदक्रमेणोति सहजलयः स्वाभाविकदेहकृतपरिच्छेदाभिमानस्तस्य लयमात्रादेव उत्थितं क्रमेण संकल्पक्रमेण सदीक्षणा मात्रा
भिनिर्वृत्तत्वात्सर्वस्य प्राक्संकल्पादसत्त्वात् तथा च श्रुतिः स यदि पितृलोककामो भवति संकल्पादेवा स्य पितरः समुत्तिष्ठंतीति श्रुतेः दोष-
निमित्तरूपादयो विषयाः संकल्पकृता इत्यक्षपादसूत्राच्च दोषाः रागादयः तदेवं प्रकाशमाने विराजि अहमेवेदं सर्वं स्मीति मन्यते सोऽस्य
परमोलोक इति शास्त्रप्रामाण्यादुपासकेन गृहीतोऽहं ग्रहः यद्यपि वस्तुतत्त्वापेक्षया भ्रान्तिरूपस्तथापि स्वाभाविकाद्देहाहं ग्रहात् सत्यरू-

पः यथास्फटिकेहीनोपलत्वग्रहापेक्षयाइंद्रनीलत्वग्रहस्तद्वत् यथाचस्फटिकेप्रणिधीयमानंचक्षरुत्तरोत्तरोपलविष्टद्वौइंद्रनील-
 त्वं बाधित्वापद्वरागत्वंतद्वाधेनलोहितस्फटिकत्वंतद्वाधेनशुद्धत्वंचावगच्छति एवंगुरुत्तयुत्तयाप्रत्यगात्मनिप्रणिधीयमानंमनोऽ-
 स्यबाह्यं बाह्यंरूपमपोह्य आंतरेऽवतिष्ठते चरमंविशुद्धंरूपंप्राप्यतुस्वयमेवविलीयते यथोक्तंयेनत्यजसितत्यजेति येनमनसात्यज
 सिविराडिदिभावंतदपिमनः त्यजेत्यर्थः तदेवंनित्यव्यवहारापेक्षयासिद्धेषुविराट्सूत्रांतर्था मिषुमनसः स्थिरीकरणार्थेयत्नोऽभ्यासस्तत्फ-
 लभूतोयोगः समाधिः ध्येयवस्तुन्येवचेतसः स्थैर्यातेनगुणयुक्तं यच्चेतस्तेननान्यगामिनाअनन्यगामिनानैकधेतिवत्समासः तेनचेतसापर-
 मंसर्वोत्कृष्टंपरमंनिरस्ताशेषदोषंयत्सर्वेषांपुरस्तात्सर्वान्प्राप्नोति तस्मात्पुरुषइतिनिर्वचनात् दिव्यंद्योतमानंअनुचिंतयन्अहमेवभगवा-
 न्सर्वात्मावास्तुदेवइतिसंततंआचार्योपदेशमनुध्यायन्तमेवनदीसमुद्रन्यायेनयातिहेपार्थं तथाचश्रुतिः यथानद्यःस्पदमानाः समुद्रेऽस्तं

कविंपुराणमनुशासितारमणोरमणीयांसमनुस्मरेद्यः सर्वस्यधातारमचिंत्यरूपमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ९

गच्छन्तिनामरूपेविहाय तथाविहात्पुण्यपापेविधूयपरात्परंपुरुषमुपैतिदिव्यमितिपरात्सूत्रात्परंअंतर्धामिणम् - तदेवंउपासनायाः
 स्वरूपमुक्त्वाउपास्यस्वरूपमाह कविमिति कविक्रान्तदर्शिनंसर्वज्ञंपुराणंचिरंतनंअनुशासितारंजगतोतर्धामिणंअणोःसूक्ष्मादप्याकाशा-
 देःअणीयांसंसूक्ष्मतरंयोऽनुस्मरेत्अनुचिंतयेत् सर्वस्यकर्मफलस्यधातारंविभागेनप्रदातारंअचिंत्यरूपंनास्यरूपंविद्यमानमापिकेनचि-
 च्चिंतयितुंशक्यम् आदित्यवर्णंआदित्यस्येवनित्यप्रकाशरूपोवर्णोदीप्यमानतायस्यतंआदित्यवर्णम् सर्वजगदवभासकमित्यर्थः तमसः
 देहेंद्रियादावनात्मनिआत्मनिनामरूपाः विद्यातः परस्तात्पराचीनम् सतिदेहाभिमानेनप्रकाशतेयोगयुत्तयात्यक्तेतुतस्मिन्स्वयमेवप्रका-
 शतइत्यर्थः ९

उपासनायाः फलमाह प्रयाणोति प्रयाणकाले मनसाऽचलेन वृत्त्यन्तरवर्जितेन भक्त्या भगवति वासुदेवे आराध्यत्वबुद्ध्या युक्तो योगबले
न योगः मनः प्राणोद्विग्नक्रियानिरोधः हृदयपुण्डरीके तेषां वशीकरणमित्यर्थः तस्यैव बलेन च युक्तो भूमिकाजयक्रमेण प्रागेव मूलाधारादि
ब्रह्मरंध्रांतस्यानेषु आरोहावरोहक्रमेण संचारितपवनोऽतकालेष्वुवोर्मध्ये आज्ञाचक्रे प्राणो आवेश्य सुषुम्नयानाड्या मूलाधारादुत्थापन-
पूर्वकं सम्यक् निवेश्य स्थापयित्वा स्थापनप्रयोजनं तु अन्यविस्मरणपूर्वकं दिव्यपुरुषचिंतनम् तच्च भूमध्यादुपर्युन्नीयमाने वा यो मनो
सूच्छमापद्यत इति तस्यामवस्थायां न भवतीत्यंत्यप्रत्ययस्तत्रैव संपाद्यस्ततोऽर्चिरादिमार्गपर्वणाऽमानवस्य पुरुषस्य स्थानविशेषे प्राप-
कस्य प्राप्यस्थानस्य च तास्मिन्नेव स्मरणं कर्तव्यं तद्वासनावासितं मनः भूमध्याद्योगिना ऊर्ध्वयानाड्या उत्क्षिप्ते प्राणो मुक्तेषु ब्रह्मण्ड-
रवर्परं भित्त्वा प्रचलिते सति मनो लब्धवृत्तिकं भूत्वा पूर्वसंस्कारप्राबल्यात् योगमाहात्म्याच्च दिव्योपाध्युपेतमर्चिरादिपर्वदेवताभिरभि-
पूज्यमानं उत्तरोत्तरं स्थानं प्रत्येति वा ह्यमानममानवेन च पुरुषेण संगच्छमानं तेन च यथाभिलषितं स्थानं प्रापितमानं दंपश्यति तदिदमु-
क्तं भ्रुवोर्मध्ये सम्यक् प्राणो आवेश्येति स एव कृत्वा योगीकविपुराणमित्युक्तलक्षणं परंपुरुषं हिरण्यगर्भं रत्नसर्वस्य भूतजातस्य जनयितारं-

प्रयाणकाले मनसाऽचलेन भक्त्या युक्तो योगबलेन चैव भ्रुवोर्मध्ये प्राणो आवेश्य सम्यक् सतं परंपुरुषमुपैति दिव्यं १०

यदक्षरं वेदविदो वेदंति विशंतियद्यतयो वीतरागाः यदिच्छंतो ब्रह्मचर्यं चरंतितत्ते पदसंग्रहेण प्रवक्ष्ये ११ नारायणादिशब्द

प्रतिपाद्यं उपैति समीपे प्राप्नोति तल्लोकं प्राप्नोतीत्यर्थः नहि पौराणिकानां भिवैवेदिकानां मते ब्रह्म विष्णुरुद्रलोकानां उपर्युपरिकल्पनास्तिकिं तर्हि
सर्वे हिरण्यगर्भलोकारत्ये सत्यलोक एवांतर्भवन्ति पराहि सोपासनकर्माजितहिरण्यगर्भप्राप्त्यंते ब्रह्मदारण्यके तद्वाप्यादौ च स्पष्टं १० भ्रुवोर्मध्ये प्रा-
णो आवेश्येत्युक्तं तत्किं कृत्वा कर्तव्यं तत्कृत्वा च किं कर्तव्यमित्येतत्तद्व्यवदिष्यन्तत्र प्रतीकत्वेन चिंत्यं प्रणवतावद्वाच्यवाचकयोरभेदाविवक्षयास्तौ नित्यद-
क्षरमिति यदक्षरं प्रणवारव्यवाचकं वेदविदो वेदादो वेदंति यद्वा यदक्षरं ब्रह्म तद्वाच्यं एतद्वै तदक्षरं गार्गि ब्राह्मणा अभिवदंत्यस्थूलमनण्वहस्वम-
दीर्यमित्येवं लक्षणं वा वेदविदो उपनिषद्भिदो वेदंति यच्च यतयो विशंति ब्रह्म प्रतीकत्वेन शरणीकुर्वन्ति पक्षे सम्यग्दर्शने सरित्सागरन्यायेन यत्प्रवि-
शंतियतयः यत्तदक्षरमिच्छंतो ब्रह्मचर्यं चरन्तीति पक्षद्वयेऽपि समानं तत्ते पदवर्णत्रयात्मकं पदनीयं वा स्थानं विष्णोः परमपदसंग्रहेण वक्ष्ये अयंच वा-
च्यवाचकयोरभेदः श्रुतिच्छायागम्यते अन्यत्र धर्मादन्यत्र धर्मादिति सर्वधर्मातीतं ब्रह्म प्रकृत्य सर्ववेदाद्यत्पदमामनांति तपांसि सर्वाणि च यद्वदंति य-
दिच्छंतो ब्रह्मचर्यं चरंतितत्ते पदसंग्रहेण ब्रवीम्योमित्येतदित्योकारेणोपसंहारात् फलं च प्राप्तिभावात् ॐ कारप्रतीकत्वेन प्रकल्प्यतद्द्वारा शरद्वंशबलं वा
ब्रह्म प्रतिपत्तव्यं तथा च श्रुत्यन्तरे एतद्वै सत्यकामपरंचापरंच ब्रह्म यदोकार इत्युपक्रम्य तस्मादेवं विद्वानेते नैवायतनैर्नैकतरमन्वेतीति दृष्टं आयतनं शालग्रामवत्प्रतीकं ते

श्रुवोर्मध्ये कथं प्राणं आवेशयेदित्यत आह सर्वेति सर्वाणि शब्दादिविषयग्रहणद्वाराणीन्द्रियाणिसंयम्य निगृह्य तथा हृदि मनोपि निरुद्ध्य तेषां
 कंचुकभूतं प्राणं मूर्द्धन्य नाड्यासु पुष्पारव्ययामूर्ध्नि श्रुवोर्मध्ये आधाय कथं योगधारणं योगशास्त्रोक्तां धारणां मनसो देशविशेषनिबंधिनीं आस्थि-
 तः अलुतिष्ठन् सन् १२ मूर्ध्नि प्राणमाधाय किं कुर्यादत आह ओमिति ओंकाररूपं एकाक्षरं एकंचतदक्षरंच वर्णो ब्रह्म चततव्याहरन् उच्चरन् मां च ब्रह्मभूतं अलु-
 स्मरन् यो हि देवदत्तं स्मृत्वा तन्नाम व्याहरति तस्मै देवदत्तोऽभिमुखो भवत्येवं ब्रह्मणो नामोच्चारणेन सन्निहिततरव्यापकं ब्रह्मसाधकस्य सन्निधी-
 यते सन्निहिते च ब्रह्मणियः देहं त्यजन् म्रियमाणः प्रयाति उर्ध्वनाड्यायाति सपरमांगतिं सन्निकृष्टब्रह्मरूपां याति ब्रह्मेव प्रकृत्य श्रूयते एषा
 स्य परमांगतिरेषा स्य परमासंपदेषोऽस्य परमआनंद इति तामेव गतिं शुद्धं ब्रह्मेव प्राप्नोति ब्रह्मलोकप्राप्तिद्वारा १३ इयं गतिरतीव दुर्लभा इति-
 मामंस्था इत्याह अनन्येति नास्ति अन्यत्र चेतीयस्यासौ अनन्यचेता इत्यनेन स्मरणेन आदस्तु च्यते सततमिति नैरंतर्ययो मां स्मरति नित्यश इति दीर्घका

सर्वद्वाराणिसंयम्य मनो हृदि निरुद्ध्य च मूर्ध्नि आधाय तन्नाम व्याहरन् प्राणमास्थितो योगधारणाम् १२ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म-
 व्याहरन्नामनुस्मरन् यः प्रयाति त्यजन् देहं स याति परमांगतिम् १३ अनन्यचेताः सततं यो मां स्मरति नित्यशः तस्या
 हं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य योगिनः १४ मासुपेत्य पुनर्जन्म दुःखालयमशाश्वतम् नाप्नुवन्ति महात्मानः संसिद्धिं-
 परमांगताः १५ आब्रह्मश्रुवनाल्लोकाः पुनरावर्तिनोऽर्जुन मासुपेत्य तु कौन्तेय पुनर्जन्म न विद्यते १६

लत्वं यावज्जीवं स्मरतीत्य

र्थः तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य नित्ययोगिनामावश्यके युक्ताहारविहारादौ यमनियमादौ च युक्तस्यावहितस्य योगिनो योगमनुतिष्ठतः १४
 तल्लाभेपि किं स्यादत आह मामिति मासुपेत्य पुनर्जन्मना मुवति यज्जन्म दुःखानामालयभूतं मूढहृदया किंचित्स्मरन्नालयेत्यपि अशा-
 श्वतं न श्वरं तुच्छमित्यर्थः केना मुवन्ति महात्मानः योगेन जितचित्ता अतएव परमांसिद्धिं मोक्षं गता अगता अपि प्रत्यासन्नत्वाद्गता एव तथा
 ब्रह्मलोकगतान् प्रकृत्य स्मर्यते ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्ते प्रतिसंचरे परस्यां ते कृतात्मनः प्रविशन्ति परंपदमिति प्रतिसंचरे ब्रह्मप्रलये पर-
 स्य चतुर्मुखस्य अंते नाशो १५ तदल्लाभेपि किं स्यादत आह आब्रह्मेति आब्रह्मश्रुवनात् ब्रह्मलोकमभिव्याप्य ब्रह्मलोके न संहैवेत्यर्थः लो-
 कपुनरावर्तिनः पुनरावृत्ति स्वभावाः हेऽर्जुन शेषं स्पष्टम् अत्रैवं व्यवस्थोपक्रममुक्तिफलाभिर्दहरादिविद्याभिर्ब्रह्मलोकंगतास्ते तत्रैव-
 ज्ञानं प्राप्य ब्रह्मणा सह मुच्यन्ते ये तु पंचाग्निविद्यादिभिर्ब्रह्मलोकंगतास्ते नृपासितपरमेश्वराः पुनरावर्तन्ते इति १६

आवृत्तिभाजांकालपरिच्छेदमाह सहस्रेतियुगशब्दोत्रचतुर्युगपर्यायः चतुर्युगसहस्रंतुब्रह्मणोदिनमुच्यतइतिपुराणांतरेदर्शनात् सह-
स्रचतुर्युगानिपर्यंतोवसानंयस्यतच्चतुर्युगसहस्रंब्रह्मणोदिनम् रात्रिरपितावतीत्याहरात्रिमितिअत्रापिचतुर्युगसहस्राणांअंतेभव-
तितांचतुर्युगसहस्रांतंतेप्रसिद्धाहोरात्रविदोजनाविदुः १७ किंब्रह्मणोद्विजायतेकिंवारात्रावित्यतआह अव्यक्तादिति अत्रेदेनांदिन-
सृष्टिप्रलययोः प्रकृतत्वादव्यक्तशब्देननाव्याकृतंविद्यदादिकारणमिहग्राह्यंतदाकाशादीनांसत्वात् किंतर्हिप्रजापतेः स्वापावस्थेवेहा
व्यक्तशब्दार्थःअयंभावः प्रजापतेः स्वापकालेनत्कल्पितः स्थावरजंगमप्रपंचः सर्वोपितदीयेऽज्ञानेऽव्याकृतारव्येलीयतेरात्र्यागमे तथा-
दिवसागमेपुनस्ततएवयथापूर्वमाविर्भवति एवंदृष्टिसृष्टिन्यायेना स्मत्कल्पितोऽव्ययंविद्यदादिप्रपंचोऽस्मत्कसौलीयते अस्मत्प्र-
बोधेयथापूर्वंप्रादुर्भवतीति १८ कृतहानाकृताभ्यागमदोषापनुत्तयेबंधमोक्षशास्त्रप्रवृत्तिसाफल्यअविद्यादिवशाच्चावशोऽयंभूत-

सहस्रयुगपर्यंतमहर्षिब्रह्मणोविदुः रात्रियुगसहस्रांतंतेहोरात्रविदोजनाः १७ अव्यक्ताद्व्यक्तयः सर्वाः प्रभ-
वत्यहरागमे रात्र्यागमेप्रलीयतेतत्रैवाव्यक्तसंज्ञके १८ भूतग्रामः स एवायंभूत्वाभूत्वाप्रलीयते रात्र्यागमे
वशः पार्थप्रभवत्यहरागमे १९ परस्तस्मात्तुभावोऽन्योव्यक्तोऽव्यक्तात्मनातनः यः ससर्वेषुभूतेषुनश्यत्स्वन-
विनश्यति २०

ग्रामः पुनः पुनर्भूत्वापुनः पुनः प्रलीयतइत्याह वैराग्योत्पादनार्थंभूतग्रामइति अहरागमेभूत्वाभूत्वारात्र्या-
गमेप्रलीयतइतियोजना स एवभूत्वाप्रलीयतेनान्योऽग्निनवोभवतीत्यर्थः कुतः यतोवशः अविद्याकामकर्माधीनस्तस्मात्सर्वानर्थबी-
जभूतायाअविद्यायाविद्ययाउच्छेदेजन्ममरणप्रवाहविच्छेदायावश्ययतितव्यमित्यर्थः १९ एवंब्रह्मभुवनांतानामावृत्तिव्याख्या-
ययत्प्राप्तानामावृत्तिर्नास्ति तदक्षरंपरमंब्रह्मेत्कपक्रांतवस्तुलक्षयति परस्तस्मादिति त्रिभिः परइति तस्मादव्यक्तात्भूतग्रामबी-
जभूतादविद्यालक्षणात् अनृतात् अन्योअत्यंतविलक्षणोभावः सत्तात्तुशब्दात्पराभिमतंसत्तासामान्यंवारयति तस्यसामान्या-
दिभ्योव्यावृत्तत्वात् अस्यचसर्वत्रानुगतत्वात् सनातनोनित्यैकरूपः उपाधिमान्हिउपाधिविक्रिययानित्यंविक्लीयतइवभा-
तिअयंत्वनुपाधित्वान्नित्यैकरूपएव यः सः भावः सर्वेषुभूतेषुविद्यदादिषुनश्यत्स्वनविनश्यतिकेवलसत्तारूपत्वात् एते-
नतस्यकालत्रयावाध्यत्वंनित्यत्वंचोक्तम् २०

अव्यक्तो न व्यज्यत इति दृश्यत्वं निरस्तं अक्षरोऽश्रुते व्याप्नोतीति त्रिविधपरिच्छेदश्च न्यत्वमुक्तं तं भावं परिभांगतिं ब्रह्मलोकांता गतिरपरमाकार्यत्वात् इयंतु परमाकार्यकारणातीतत्वात् आहुः एषस्य परमागतिरित्यादयः श्रुतयः यं भावं प्राप्य न निवर्तते तेषु नः संसारेन पतंतितदिति विधेयापेक्षं कृत्वा त्वंस एव मम विष्णोः परमं उपाध्यस्पृष्टं धाम प्रकाशः तद्विष्णोः परमं पदमिति श्रुतिप्रसिद्धं निष्कलं ब्रह्म २१ एवं ज्ञेयं प्रत्यगभिन्नं ब्रह्म उक्ता जगत्कारणमुपासनीयमितोऽन्यदित्याह पुरुष इति तु शब्दः पूर्ववैलक्षण्यद्योतनार्थः हे पार्थ योऽयं भक्त्या आराधनेन उपासनेनेति यावत् कीदृशया अनन्ययानास्त्यन्यो यस्यां सा तथा उपास्योपासकभेदमंतरेण अहं ग्रहरूपयेत्यर्थः तथा भक्त्या यो लभ्यः स परः पूर्वोक्ता दव्यावृत्ताननुगता दक्षरादन्यः कारणात्मेति यावत् लभ्यत्वादेवास्यान्यत्वमपि न ह्यात्मा चलभ्यश्चेति युज्यते अस्य कारणत्वमेवाह यस्येति यस्य पुरुषस्यांतस्थानि बीजेदुम इव सर्वाणि विद्यदादीनि स्थावरजंगमानि च येन च इदं सर्वं ततं व्याप्तमुपादानत्वात् स भक्त्या लभ्य इति योजना २२ पूर्वोक्तानामोंकारद्वारा स-

अव्यक्तोक्षर इत्युक्तस्तमाहुः परमांगतिम् यं प्राप्य न निवर्तते तद्द्वाम परमं मम २१ पुरुषः स परः पार्थ भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यथा यस्यांतस्थानि भूतानि येन सर्वमिदं ततम् २२ यत्र काले त्वनाहृतिमावृत्तिं चैव योगिनः प्रयातायां तितं कालं वक्ष्यामि भरतर्षभ २३ अग्निर्ज्योतिरहः शुक्लः षण्मासा उत्तरायणम् तत्र प्रयातागच्छंति ब्रह्म ब्रह्म विदो जनाः २४ धूमो रात्रिस्तथा कृष्णः षण्मासा दक्षिणायनम् तत्र चांद्रमसं ज्योतिर्योगी प्राप्य निवर्तते २५ शुक्रे कृष्णे गती ह्येते जगतः शाश्वते मते एकयायात्यनाहृतिमन्यया वर्तते पुनः २६ नैते सृती पार्थ जानन्नयोगी सुहृदिकश्च न तस्मात्सर्वेषु कालेषु योगयुक्तो भवार्जुन २७

गुणब्रह्मविदां क्रममुक्तिभाजां ब्रह्म प्रतिपत्तये उत्तरो मार्गो वक्तव्य इत्यत आह यत्रेति आवृत्तिमार्गोपन्यासोऽनावृत्तिमार्गस्त्यर्थः योगिन इति योगिनः कर्मिणश्चोच्यते तेषां यथा योग्यं मार्गद्वयविभागः शेषं स्पष्टम् २३ तत्रोपासकानां देवयानं पंथानमाहाग्निरिति अग्निर्ज्योतिरित्येव विभक्तिमानिनी देवतालक्ष्यते एवं अहरित्यहरभिमानिनी एवं शुक्लपक्षस्य षण्माससंमितस्योत्तरायणस्य चाभिमानिन्यो देवते एव एतच्चान्यासामप्युलक्षणं तत्र प्रयाता उक्तांताः ब्रह्मकार्यं ब्रह्मतद्वारा परं च गच्छंति ब्रह्मविदो ब्रह्मोपासका जनाः २४ एतेन धूमो रात्रिरित्येषोऽपि धूमादिमार्गः कर्मिणामपक्षयोगिनां च उचित आवृत्तिफलश्च व्याख्यातः २५ उक्तो मार्गो वृषसंहरति शुक्लेति शुक्रे ज्ञानहेतुत्वाद्विरादिगतिः तदभावात् कृष्णाधूमादिगतिः एकया शुक्लया अन्यया कृष्णया २६ एते सृती मार्गो आवृत्य नाहृतिफले जानन्नयोगी न सुहृदिकश्चोच्यते यतिरत्यप्रयत्नश्च योगी न भवति कश्चन कोपि यस्मादेवं तस्मात्सर्वे धित्यादि स्पष्टम् २७ ध्रु ७१ ७२ ७३

पुनः श्रद्धाविद्वद्ध्येयोगंस्तौति वेदेति वेदेषु सम्यगधीतेषु यज्ञेषु तपःसूचसम्यगनु तपितेषु दानेषु च सम्यग्दत्तेषु यत्पुण्यं तत्फलं चेति पु-
ण्यफलं सर्वेषु ससुचितेषु यत्पुण्यं तत्फलं चेति पुण्यं तत्फलं चेति पुण्यं तत्फलं चेति पुण्यं तत्फलं चेति पुण्यं तत्फलं चेति पुण्यं तत्फलं चेति पु-
पैति प्राप्नोति च क्रमेणेत्यर्थः आद्यं न तु केनचिन्निर्मितं तदनेनाध्यायेन ध्येयस्तत्पदार्थो व्याख्यातः अग्रिमेध्याये ज्ञेयम् ब्रह्म व्याख्यास्य-
ति २८ इति नैलकंठीये भारतभाष्यदीपे श्रीभगवत्पर्वणि गीतार्थप्रकाशे अष्टमोऽध्यायः ८ ३२ पूर्वाध्याये किं तत् ब्रह्मेत्यादिसप्तप्रश्ना-
अक्षरं ब्रह्म परममित्यादिना संक्षिप्य व्याख्यातायां तज्ज्ञानस्य पृथक् प्रयोजनाकांक्षायां कर्मविदां आधिभौतिकं धूमादिमार्गं प्राप्य स्थान-
मिति निरूपणेन प्राप्य प्रापकादिविभागो दर्शितः तेन कर्माधिभूते व्याख्याते तथा सूत्रान्तर्यामिणोरूपासकस्यार्चिरादमार्गेण क्रमसु-
क्तिस्थानप्राप्तिरिति उक्तं तेन आधिदैवाधियज्ञौ व्याख्यातौ ओमित्येकाक्षरमित्यादीनामंतकाले कथं ज्ञेयो सित्यस्योत्तरं व्याख्यातम् त-

वेदेषु यज्ञेषु तपःसूचैव दानेषु यत्पुण्यं तत्फलं चेति पुण्यं तत्फलं चेति पुण्यं तत्फलं चेति पुण्यं तत्फलं चेति पुण्यं तत्फलं चेति पुण्यं तत्फलं चेति पु-
इति श्रीम. भीष्मप. भगवद्गीतासू. पुरुषोत्तमयोगो नाम अष्टमोऽध्यायः ८ ३२ श्रीभगवानुवाच इदं तु ते गुह्यतमं-
प्रवक्ष्याम्यनसूयवे ज्ञानं विज्ञानं सहितं यज्ज्ञात्वा मोक्षयेऽशभात् १

देवं ध्येयं ब्रह्म विद्यासांगानिरूपितापरिशिष्टमाद्यं ज्ञेयं ब्रह्म वि-
षयं प्रश्नद्वयं किं तद्ब्रह्म किमध्यात्ममिति तद्विवरणाय नवमोऽध्याय आरभ्यते न केवलं अर्चिरादिगतिप्राप्याकालांतरे एव मुक्तिरस्ति किं त्विहैव सद्यो मुक्ति-
रस्तीति विशेषं वक्तुं श्रीभगवानुवाच इदं तु ते इति इदं वक्ष्यमाणं तु पूर्वस्मात् ध्येयात् विलक्षणं ज्ञेयं ते तुभ्यं गुह्यतममिति गोप्यं प्रवक्ष्यामि अनसूयवे अ-
सूयारुणेषु दोषाविकरणं तद्वाहिताय ज्ञानं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं ब्रह्म विज्ञानेन अनुभवेन सहितं न तु केवलं पारोक्ष्येण यत्ज्ञानं ज्ञात्वा साक्षात् कृत्य अशभा-
त्संसात् मोक्षयेऽशभात् अत्र यत्समादौ ज्ञानं तेऽहं स विज्ञानमिदं वक्ष्याम्यशेषत इति प्रतिज्ञातं यस्य च विज्ञानाय शारवाचं द्रव्यायेनोपलक्षणीभूतं जगत्कारणं ब्र-
ह्मतत्त्वं निरूपितं यद्विज्ञानेऽधिकारसंपत्त्यर्थं तस्यैव सगुणस्योपासनमुक्तं तद्विह सर्वशोषीभूतं ब्रह्म वक्तव्यमिति तथैव प्रतिजानीते वचनमात्रेणैवात्रापरोक्ष-
ज्ञानं जायत इति तच्च तत्रैव व्युत्पादितं न प्रसमर्तव्यम् १ ४२

एतदेवस्तौति राजविद्येति विद्यानाराजाइतिराजविद्या अध्यात्मविद्या गुह्यानाराजाइतिराजगुह्यं राजदंतादिषु परमित्कपसर्जनस्य पर
निपातः पवित्रं पावनं उत्तमं पूर्वापरदुरितनाशाश्लेषहेतुत्वात् प्रायश्चित्ताद्यपेक्षया श्रेष्ठम् प्रत्यक्षावगमं प्रत्यक्षानित्यापरोक्षं यत्प्रत्यगात्मवस्तु
तदेव याथात्म्येनावगम्यते नैनेति प्रत्यक्षावगमम् प्रत्यक्षेण स्रक्वादिवदवगमो यस्येति वा अस्मिन् यक्षे विज्ञानसहितमिति विशेषणस्य श्लो
कांतरस्थत्वान्न तेन पो न रुक्त्यदोषः तर्हि अपूर्वत्वाभावाभिफलं स्यादत आह धर्म्यं धर्मायहितं तथा हि क्षणमपि प्रत्यगात्माकारवृत्तौ सत्त्वां
श्रूयते क्षणमेकक्रतुशतस्य चतुः सप्तत्यायत्फलं तदवाप्नोतीति तर्हि दुःसाध्यं स्यान्नेत्याह सुस्रक्वं कर्तुमिति कर्तुं संपादयितुं आविर्कर्तुं सुस्र
क्वं अनायाससाध्यं अज्ञानापनयमात्रसिद्धत्वात् तर्हि आश्रयविनाशिफलं चेदव्ययं वस्तुमात्रविषयत्वात् अनंतफलं न तु कर्मफलवन्नश्य
ति २ तर्हि कुत एतत्ज्ञानं सर्वेन संपादयंतीत्याह अद्विधा इति स्पष्टार्थः श्लोकः ३ एवं स्तत्त्वाऽभिसुखीकृत्य यद्वक्तव्यं तदाह मयेति मया
इदं सर्वं जगत्तत्तं व्यासउपादानत्वात् कनकेनेव कुंडलादीनि ननु प्रागेवैतदुक्तं अहं सर्वस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथेति तथा च राजविद्ये-
त्यादिस्तुतिरस्थाने एव कृता स्यात् वक्तव्यविशेषाभावादिति चेत् अत्र ब्रूमः यथा यतो वा इमानि भूतानि जायंते येन जातानि जीवंति यत्प्र-

राजविद्याराजगुह्यं पवित्रमिदमुत्तमम् प्रत्यक्षावगमं धर्म्यं सुस्रक्वं कर्तुमव्ययम् २ अथ द्विधाः पुरुषा धर्मस्यास्य
परंतप अप्राप्यमानि वर्तेते मृत्युसंसारवर्त्मनि ३ मया ततमिदं सर्वं जगदव्यक्तमूर्तिना मत्स्थानि सर्वं भूतानि न चाहंते
धवस्थितः ४ यंत्यभिसंविशंति तद्विजिज्ञासस्व तद्ब्रह्मेति ज्ञेयस्य ब्रह्मणो लक्षणं जगज्जन्मादिहेतुत्वमुक्त्वा तस्यानुगमं अन्नादिश-

ब्दशब्दितेषु विराडादिषु दर्शयति अन्नाद्येवरवाल्विमानि भूतानि जायंते प्राणारूपे वेत्यादिना तस्य निर्णयवाक्यं तु आनंदाद्येवरवाल्वि-
मानि भूतानि जायंत इति सैषा भार्गवी वारुणी विद्येति तत्रैव विद्यायाः पर्यवसानाभिधानात् एवमिहापि सत्तमे भूमिरापो न लोवायु-
रित्यादिना सर्वभूतात्मकस्य विराजो जगज्जन्मादिहेतुत्वं प्रदर्शय पश्चादहं सर्वस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथेत्यनेन मायाशब्देन पितृ-
दर्शय इदानीं शुद्धे प्रत्यगात्मन्येव तद्दर्शयति स्थूलारुंधतीन्यायेन प्रतिपत्तिः सौकार्यार्थमिति गम्यते राजविद्येत्यादिना स्तुतत्वात् यथा क-
श्चिद्गुलं दृष्ट्वा सूक्ष्ममरुंधतीं दिदर्शयिषुस्तत्समीपस्थां स्थूलान्तरामरुंधतीं तिग्राहयति ततस्तामपो ह्यनेयमरुंधतीं किंतु ततः सूक्ष्मात्
तत्समीपस्थाम् तद्वितीयां मरुंधतीमिति ग्राहयति एवं पूर्वापूर्वाप्रत्यारब्धायया अन्ते उक्ता सैव सुरव्यारुंधतीति ग्राहयति प्रति-
पद्यते चानेनैव क्रमेण प्रतिपत्ता एवमिहापि कार्यकारणप्रतिपत्तिद्वारा अकार्यकारणस्य शुद्धस्य प्रतिपत्तिर्युक्ता अतएव भगवान्भा-

व्यकारो मया ततमिदं सर्वमित्यत्र मया मयः परोभावस्तेन ततं व्याप्तमिति व्याचरव्यो न त्वहं सर्वस्य जगतः प्रभव इत्यत्र मयः परोभावः स-
सर्वस्य जगतः प्रभव इति सच भगवतः कारणात्मनः परोभावः परमानन्द एव तेनैव चेदं ततम् आनंदाद्वेत्सु दाहृतं श्रुतेस्तस्यैव जगदुपादा-
नत्वेन तदीयसत्तास्फूर्तिभ्यां जगतो व्याप्तत्वात् अत एव अव्यक्तमूर्तिर्नेति विशेषणम् मायाशबलं हि कारणं बुद्धिग्राह्यत्वात्करणगोचरः शब्दं
हि बुद्धेः परत्वात्करणगोचर इति किं भूताकारेणानन्दः परिणमत इत्यत आह मत्स्थानीति मयि प्रत्यगानन्दे रज्ज्वांस्त्रकृ सर्पदंडधारादय इव स-
र्वभूतानि स्थितानि अतो मत्स्थानीत्युपचारादुच्यंते अधिष्ठानाध्यस्तयोर्वास्तवसंबंधायोगात् एतदेवाह न चेति नचाहं परमानन्दस्तेषु भूतेषु
वस्थितोऽस्मि घटादाविव भूत् अपरिणामित्वादेव ४ एवमभ्युपगतं आनन्दस्य जगद्विवर्ताधिष्ठानत्वं तदप्यपव दति न च मत्स्थानीति अयं भा-
वः अस्य द्वैतेन्द्रजालस्य यदुपादानकारणम् अज्ञानं तदुपाश्रित्य ब्रह्मकारणमुच्यतेति वार्तिके रज्ज्वांस्त्रकृ सर्पदंडधारादय इव स-
ततश्चतुच्छतरेण तत्कार्येण भूतसंघेन नममासंगस्य आधाराधेयभावसंबंधः अनिर्वचनीयोप्यस्ति आह तं हि रज्ज्वादिकमनिर्वचनीयेन सर्पादि-
ना संबध्यते अहंतु सर्वदाऽनाहतसाक्षिरूपत्वात्संबंधश्च न्य इति न च मत्स्थानीभूतानीत्युक्तमिति ननु साक्षिणस्तव ब्रह्मणो युवास्त रवी चेति-

न च मत्स्थानीभूतानि पश्य मे योगमैश्वरम् भूतभृन्न च भूतस्थो ममात्मा भूतभावनः ५ ६

प्रतीच्येव भूतसंबंधानुभवात् कथं न च मत्स्थानीत्वात्किरित्याशंक्याह पश्य मे योगमैश्वरमिति मे मम भूतेः सहयोगं युक्तिघटनां पश्य ऐश्वरं ई-
श्वरेण मायाविनानिर्मितं गगने गंधर्वनगरेणेव अत एव मम कारणशरीरस्य आत्मा प्रत्यगानन्दः भूतभृत् भूतस्थो न च कारोप्यर्थे भिन्नक्रमश्च-
खमिव गंधर्वनगरभृदपि तत्स्थं न तस्य तदाकारेण परिणामासंभवात् एवं रूपोऽपि परानन्दरूपो ममात्मा स भूतभावनः भूतानां वृद्धिकरः एत-
स्यैवानन्दस्यान्यानि भूतानि मात्रासु पजीवंति कोऽप्येवान्यात्कः प्राण्यात् यदेष आकाश आनन्दो न स्यादित्यादि श्रुतिभ्यः आकाशे अव्यक्ता-
रव्ये स्वाधिष्ठानभूत आनन्दोऽनुस्यूतो न स्यात्तर्हि प्राणापानक्रियां कश्चिदपि न कुर्यात् कारणगतं जाड्यं कार्यं पि स्यात् आकाशे आनन्दानुवेधे-
तु कारणस्य चेतनत्वात् कार्यमपि चेतनावत् स्यादिति श्रुत्यर्थः बृहदारण्यकेऽपि यदूर्ध्वं गार्गि दिवो यदवाक् पृथिव्या यदतराद्या वा पृथिवी इमे य-
द्भूतं च भवच्च भविष्यच्चेत्याचक्षत आकाश एव तदोतं च प्रोतं चेति मायाविनि सर्वस्योतत्वप्रोतत्वमुक्त्वा कस्मिन् नुरवत्वाकाशोतश्च प्रोतश्चेत्य-
स्योत्तरं एतस्मिन् नुरवत्वक्षरे गार्गि आकाशोतश्च प्रोतश्चेत्यस्थूलादिलक्षणा स्यात्क्षरस्याकाशाधारत्वमुक्तम् तस्माद्युक्तमुक्तमाकाशशरीरे-
ण भवताकारेणोपाधिनिष्कृष्टचिन्मात्राभिप्रायेण ममात्मा भूतभावन इति ५ ६ ६ ६ ६

श्लोकद्वयोक्तेर्देष्टव्यं तमाह यथेति यथालोके आकाशस्थितो नित्यं सदा वायुः सर्वत्रगः परिमाणतश्च महान् तथा सर्वाणि भूतानि सर्वगतमपि असंश्लेषेणैव स्थितानीत्येवमुपधारयेति प्राञ्चः किं तद्ब्रह्मेति प्रश्नोत्तरमुक्तं अक्षरं परमं ब्रह्मेति अक्षरसंज्ञाशब्दः स्त्वं पदार्थ एव निरुपाधिकं ब्रह्मेत्युक्तं तत्र निरुपाधिकं ब्रह्मश्लोकद्वयेन व्याख्यातम् इदानीं तस्याक्षरारव्येन जीवेनाभेदं सदृष्टान्तमाह यथेति वायुः सूत्रात्मा वायुर्वैगीतम तत्सूत्रमिति श्रुतेः सर्वत्रग इति समष्टिलिङ्गत्वात्तस्य सर्वगतत्वम् महानिति बाह्यवायुव्यावृत्त्यर्थं स यथा आकाशस्थितः अव्याकृताकाशो स्वकारणो स्थितः नित्यमितिकालत्रयेऽपि तस्याकाशसंबन्धोक्तः सर्वाणि भूतानि उपाधिनिष्कृष्टत्वं पदार्थरूपी चेतनवर्गः बहुत्वं लोकाभिप्रायेण यथा कार्यं सर्वोत्पत्तेः प्राक्नाशादूर्ध्वमध्ये च स्वकारणे एवाभेदेन तिष्ठति एवं सर्वोपि जीववर्ग उपाद्ध्युत्पत्तेः प्राक्तन्नाशादूर्ध्वमध्ये वा घटाकाशो महाकाशादिव परस्माद्ब्रह्मणः कालत्रयेऽपि नातिरिच्यत इत्यर्थः एतेन जीवब्रह्माभेदकथनेन स्वभावोऽध्यात्मसुच्यत इति यत्प्रागुक्तं ब्रह्मेव जीव इति तद्वि-

यथाकाशस्थितो नित्यं वायुः सर्वत्रगो महान् तथा सर्वाणि भूतानि मत्स्थानीत्युपधारय ६ सर्वभूतानि कौंतेय प्रकृतिं यांति मामिह कल्मषये पुनस्तानि कल्पादौ विसृजाम्यहम् ७ प्रकृतिं स्वामवष्टभ्य विसृजामि पुनः पुनः भूतग्राममिह कल्मषमवशं प्रकृतेर्वशात् ८ न च मां तानि कर्माणि निबध्नन्ति धनं जय उदासीनवदासीनमसक्तं ते-
षु कर्मसु ९

वृत्तम् ६ नन्वेवं उपाधिरहितस्यैव ब्रह्मणिलयश्चेदुपाधेः कागतिरित्याशंक्याह सर्वेति सर्वाणि भूतानि स्थावरजंगमशरीराणि मामिह कल्मषमायाविनः प्रकृतिं त्रिगुणात्मिकां अपरां सूक्ष्मभूत्याद्यात्मिकां यांति प्रविशन्ति कदायांति कल्मषये पुनश्च तान्येव भूतानि प्रकृतौ सत्ताविवसंस्कारात्मना स्थितानि एकतांगतानि कल्पादौ विसृजामि विविधरूपेण सृजाम्यहं कारणात्मा मायावी ७ एतदेवाह प्रकृतिमिति एवमविद्यालक्षणां स्वां प्रकृतिं अवष्टभ्य आश्रित्य तां विना केवलस्य स्रष्टृत्वा संभवात् इमं भूतग्रामं पुनः पुनर्विविधं सृजामि किं भूतं प्रकृतेर्वशात् स्वभाववशात् अवशं रागद्वेषाद्यधीनम् ८ ननु विषमां सृष्टिं कुर्वन्तस्तवैषम्येनैर्दृष्टेयस्याताम त आह नचेति तानि विषमसृष्टिरूपाणि कर्माणि मां न निबध्नन्ति तत्र हेतुः उदासीनवत् आसीनमिति यथा पर्जन्यो न बीजविशेषेषु रागवेषेषु चिद्वेषं चाकुत्वा उदासीनः सन् वर्षति एवं ईश्वरोऽपि पुण्यवत्सरागं पापिषु द्वेषं चाकुर्वन् जगत्सृजति तत्तदसाधारणकर्मबीजवशात्ते ते विभिन्नफले प्राप्नुवन्तीति नेश्वरस्यैषम्यादीत्यर्थः ९

५

५

५

५

५

५

५

५

५

ननुविस्तृजामिउदासीनवदासीनमितिपरस्परविरुद्धमुच्यतइत्याशंक्याह मयेति मयाकूटस्थेनअध्यक्षेणअयस्कांतकल्पेनप्रवर्तकेनप्रकृ-
तिः चराचरंजगत्सूयतेउत्पादयति अनेनअध्यक्षत्वेनैवहेतुनाहेकोतेयजगद्विपरिवर्ततेजन्माद्यवस्थासुभ्रममिति अयस्कांतवदहमुदासीन-
श्चसृष्टिप्रवर्तकश्चभवामीतिभावः तथाचमंत्रवर्णः एकोदेवः सर्वभूतेषुगूढः सर्वव्यापीसर्वभूतांतरात्मा कर्माध्यक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षी-
चेताकेवलोनिर्गुणश्चेति एकस्यैवदेवस्यसर्वाध्यक्षत्वंसाक्षित्वंचप्रतिपादयति १० एवंभूतमांसंतमूढाः अवजानंतियतोमानुषीतनुंआश्रितंमनु-
ष्यदेहेनव्यवहरंतम् ममपरंप्रकृष्टंभावंतत्वंअजानंतः भूतानांमहेश्वरंमामवजानंतीतिसंबंधः ११ मदवज्ञानाच्चतेमोघाशाः दृथैवआशिषोयेषां
तेमोघाशाः तथामोघकर्माणः निष्फलोद्योगाः मोघज्ञानाः निष्फलज्ञानाः यतोविचेतसः निर्विवेकाः यतोराक्षसीआसुरींचरजस्तमः प्रधानांमो-
हिनींमोहकरींप्रकृतिंश्रिताः छिंधिभिंधिपिबस्वादपरस्वमपहरेत्येवंशीलाकूरकर्माणोभवन्तीत्यर्थः १२ तथा येमहात्मानः अक्षुद्रचित्तास्त-

मयाध्यक्षेणप्रकृतिः सूयतेसचराचरम् हेतुनानेनकोतेयजगद्विपरिवर्तते १० अवजानंतिमांसूढामानुषीतनुमाश्रि-
तम् परंभावमजानंतोममभूतमहेश्वरम् ११ मोघाशामोघकर्माणोमोघज्ञानाविचेतसः राक्षसीमासुरींचैवप्रकृतिंमो-
हिनींश्रिताः १२ महात्मानस्तुमांपार्थदेवींप्रकृतिमाश्रिताः भजंत्यनन्यमनसोज्ञात्वाभूतादिमव्ययम् १३ सततंकीर्तयं-
तोमांयतंतश्चदृढव्रताः नमस्यंतश्चमांभक्त्यानित्ययुक्ताउपासते १४ ज्ञानयज्ञेनचाप्यन्येयजंतोमासुपासते एकत्वे-
नपृथक्केनबहुधाविश्वतोसुरवम् १५

पूर्वेभ्योऽत्यंतं विलक्षणाः मांभजंति यतोदैवींप्रकृतिंसत्वप्रधानांआश्रिताः अनन्यमनसः ए-
काग्रचेतसः किंगतानुगतिकतयादंभेनवाभजंतिनकिंतर्हिमांभूतादिसर्वभूतकारणंअव्ययंमत्वाज्ञात्वाभजंति १३ भजनस्वरूपमाह सत-
तमिति यतंतः इन्द्रियोपसंहारशमदमादिषुप्रयतमानाः दृढान्यहिसादीनिघ्नतानियेषांतेदृढव्रताः नमस्यंतश्चमांहृदयेशयंप्रतिमादिरूपं
वाभक्त्यानित्ययुक्तानित्यमवाहिताः सततउपासते १४ ज्ञानयज्ञेननिर्विकल्पसमाधिनापातंजलाः एकत्वेनअहमेवभगवान्वास्तुदेवइत्य-
भेदेनोपनिषदाः पृथक्केनअयमीश्वरोममस्वामीतिबुद्ध्याप्राकृताः अन्येपुनर्बहुधाबहुप्रकारंविश्वतोसुरवंसर्वेद्वारेः यत्किंचिदृष्टंतद्भग-
वत्स्वरूपमेवयच्छ्रुतंतत्तन्नामैवयद्वत्तंभक्तंवातत्तद्वर्णितमेवेत्येवंरूपांविश्वतोसुरवंयथास्यात्तथामांउपासते १५

५ श्रीराम

५

५

५

५

५

५

५

५

५

इदमेवोपासनं विवृणोति अहमिति क्रतुः संकल्पो देवता ध्यान रूपः यज्ञः श्रोतः स्मार्तश्च देवतोद्देशेन द्रव्य त्यागः स्वधापितृणामन्नं औषधं म
नुष्याणामन्नम् मंत्रोयेन दीयते सः आज्यं हविः अग्निर्हुतं प्रक्षेप क्रिया इदं सर्वं यस्मादहमेवातस्तेषां विश्वतोऽसुरवं उपासनं युक्ततरमित्यर्थः
१६ धाता कर्मफलानां कर्ता वेद्यं वेदितव्यं ब्रह्म पवित्रं पावनं तप आदिकम् १७ गतिर्मुक्तप्राप्यं स्थानम् भर्ता कर्मफलदानेन पोषकः प्रभुः
अंतर्यामी साक्षी कृता कृता वेक्षकः निवसंत्यास्मिन्निति निवास आश्रयो यजमानादिः शरणं रक्षकः सत्तत् उपकारमनपेक्ष्य उपकर्ता प्रभ
व उत्पत्तिस्थानं प्रलयो लयस्थानं स्थानं स्थितिस्थानम् निधानं कर्मफलसमर्पणस्थानं कालांतरे फलप्रसवार्थम् बीजं प्ररोहकारणम् प्र
रोहधर्मिणम् अव्ययं यावत्संसारमावित्वात् १८ अहं तपामि आदित्यो भूत्वा अहं वर्षं वृष्टिः तां निगृह्णामि अष्टसु मासेषु केचिद्विंशतिभिः

अहं क्रतुरहं यज्ञः स्वधाहमहमौषधम् मंत्रोहमहमेवाज्यमहमग्निरहं हुतम् १६ पिताहमस्य जगतो माता धातापि
तामहः वेद्यं पवित्रमोकारं ब्रह्म साम यजुरेव च १७ गतिर्भर्ता प्रभुः साक्षी निवासः शरणं सत्तत् प्रभवः प्रलयः स्थानं
निधानं बीजमव्ययम् १८ तपाम्यहमहं वर्षं निगृह्णाम्युत्सृजामि च अमृतं चैव मृत्युश्च सदसच्चाहमर्जुन १९ त्रै-
विद्यामांसोमपाः पूतपापा यज्ञैरिष्ट्वा स्वर्गं तिप्रार्थयन्ते तेषु पुण्यमासाद्य सुरैर्द्रलोकमश्नन्ति दिव्यान् दिवि देवभोगान्
२० तैर्तं भक्त्वा स्वर्गलोकं विशालं क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोके विंशति एव त्रयीधर्ममनु प्रपन्ना गता गतं कामकामालभं
ते २१

उत्सृजामि च चतुर्षु मासेषु केचिदिति अमृतं जीवनं मृत्युर्मरणं अमृतं देवान्वा सत्साधु असदसाधु एतत्सर्वं अहमेव अतस्तेषां विश्व
तोऽसुरवं मम भजनं कुर्वतां सर्वरूपेणाहं अनुग्रहं करोमीति भावः १९ येषु न रुक्तेषु प्रकारेषु अन्यतमेनापि मानं भजन्ते ते केवलं कर्मठाः कांग
तिं प्राप्नुवन्तीति शृणु त्रैविद्या इति तिस्रः ऋग्यजुः सामरूपाः विद्यायेषां त्रिविद्याः त एव त्रैविद्याः सोमपाः सोमपायिनो याज्ञिकाः यज्ञेर्मां इ
ष्ट्वा स्वर्गं तिफलं प्रार्थयन्ते दिव्यान् अप्राकृतान् संकल्पमात्रोपनतान् दुःखासंभिन्नान् २० त्रयीवेदत्रयीतस्यामुक्तं धर्मं त्रयीधर्मं काम्ययज्ञम्
कामकामाः विषयकामकाः गता गतं याता यातं लभन्ते तथा च श्रुतिः पूवाद्येते अदृढा यज्ञरूपा अष्टादशोक्तमवरं येषु कर्म एतच्छ्रेयोयेभिर्न दं
ति मूढा जरा मृत्युं तेषु नरे वापियन्तीति अष्टादश षोडश ऋत्विजः यजमानः पत्नी चेति द्वौ २१

एवंकर्मिणामावृत्तिफलं च उक्त्वा भक्तानामपि मद्भजने नैव सर्वसिद्धिरित्याह अनन्या इति नास्ति अन्य उपास्यो येषां अहमेव भगवत्प्राप्तदेव इति अभेदेन चिंतयंत इत्यर्थः ये जनाः पर्युपासते परितः साकल्येन कार्त्तयेनाद्वैतदृष्टेः इत्यर्थः उपासते तेषां नित्याभियुक्तानां सतताभियोगिनां योगः अप्राप्तस्य अन्नादेर्योगभूमिकाया वा प्रापणक्षेमः तस्यैव प्राप्तस्य संरक्षणं तत्तद्वयं अहमेव वहामि निर्वहामि तैरेन्नाद्यर्थं वा योगभूमिषू-
र्ध्वोर्ध्वभूमि लाभार्थं वा चिंतानकर्तव्येत्यर्थः अनन्यचेतसां तेषां मदभिन्नत्वात् सर्वमेत्यतीत्यर्थः तथा चोक्तं ज्ञानीत्वात्मेव मे मत इति २२ अ-
विधिपूर्वकं विधिरभेदबुद्धिस्तद्वाहित्यादिविधिपूर्वकत्वं तदीयभजनस्य २३ हियतः सर्वयज्ञानामहमेव सर्वदेवतारूपेण भोक्ता प्रभुः फल-
दाता च एवं सति ते मां प्रत्यगाभिन्नतत्वेन याथातथ्येन न जानन्ति अतश्च्यवंति ज्ञाननिष्ठा मलब्धा संसारगर्ते पतन्ति २४ सर्वभक्ताः यथाभज-

अनन्याश्चिंतयंतो मां ये जनाः पर्युपासते तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहम् २२ येऽन्यदेवताभक्ता यजन्ते
श्रद्धयान्विताः तेऽपि मामेव कौन्तेय यजन्त्यविधिपूर्वकम् २३ अहं हि सर्वभूतानां भोक्ता च प्रभुरेव च न तु मामभिजानन्ति
तत्वेनातश्च्यवंति ते २४ यांति देवव्रता देवाः पितृन् यांति पितृव्रताः भूतानि यांति भूते ज्यायांति मद्याजिनोऽपि माम् २५ पञ्चपुष्पं
फलं तोयं चो मे भक्त्या प्रयच्छति तदहं भक्त्युपहतमश्नामि प्रयतात्मनः २६ यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि ददासि यत् य-
त्तपस्यसि कौन्तेय तत्कुरु यमदर्पणम् २७ शुभाशुभफलैरेवं मोक्ष्यसे कर्मबन्धनैः सन्यासयोगयुक्तात्मा विमुक्तो मामुपै-
ष्यसि २८

नंप्राप्नुवंति स्वाराध्यसान्निध्यमित्याह यांतीति भूतार्थमिज्यायेषां ते भूते ज्याः २५ मद्भक्तिरिति स्रकरादेवतांतरभाक्तिस्तु
बहुवित्तव्ययायाससाध्येत्याशयेनाह पत्रमिति भक्तिरेव केवलं ममापोक्षितानान्यदिति भावः भक्त्युपहतं भक्त्या समर्पितम् २६ अतः सर्वम-
दर्पणं कुर्वित्याह यत्करोषि गमनादिकं तद्भगवत एव प्रदक्षिणादिकं करोमीति मत्प्रीत्यर्थमेव तदर्पणं कुर्विति एवं वचनादिष्वपि नाम कीर्तनादि-
दृष्ट्या ऊह्यम् २७ एवं कुर्वतः फलमाह शुभाशुभेति शुभाशुभफलैः कर्मरूपैर्बंधनैः एवं कुर्वन्त्वं मोक्ष्यसे भगवदर्पणबुध्या यत्किंचि-
त्कर्म कुर्वतः कर्मलेपो नास्तीत्यर्थः अयमेवोक्तलक्षणः कर्मफलसन्यासरूपो योगः तत्र युक्तात्मा समाहितचित्तः सन् विमुक्तः कर्मबन्धनै-
र्विमुक्तः सन् मां सर्वेषां प्रत्यगात्मानं उपैष्यसि २८

यतोभक्तानेवानुगृह्णातिनेतरानित्यतोरागद्वेषवान्भगवानित्यतआह समोऽहमिति यथाग्निः रागादिभूत्योपिसमीपस्थानामेवशीतं ना
शयति नदूरस्थानांतद्वत्सर्वत्रसमोप्यहंशरणागतानामेवबंधनाशयामिनान्येषामित्यर्थः अतो नममरागोद्वेषोवेतिभावः मयितेतेषुचाप्यहं-
भक्ताअनन्यशरणतयामध्येववर्तते अहमपितेष्टेववर्तेअभक्तचित्तानारागाद्याक्रान्ततत्वेनतत्रममविशेषतोऽभिव्यक्तिर्नास्तीतिभावः
२९ भक्तेर्माहात्म्यमाह अपिचेदिति अत्यंतपापिष्ठोऽपिमांयद्यनन्यचेताः सत्भजते तथापिससाधुरेवमंतव्यः हियतः ससम्यग्व्यवसि-
तः सम्यग्वृत्तः ३० सम्यग्व्यवसितत्वादेवक्षिप्रंशीघ्रंधर्मात्माभवति शांतिंचशश्वत् निगच्छतिप्रामोतिहेकोतेयत्वमेवमदाज्ञयाप्रतिजानी-
हिप्रतिज्ञांकुरुमेममभगवतोहरेर्भक्तोननश्यतीति ३१ किंच हेपार्थहिप्रसिद्धंमांयपाश्रित्यआश्रित्ययेऽत्यंतपापयोनयः स्त्र्यादयस्तेऽपिप-

समोऽहंसर्वभूतेषुनमेद्वेष्योऽस्तिनप्रियः येभजंतितुमांभक्त्यामयितेतेषुचाप्यहम् २९ अपिचेत्सदुराचारोभ-
जतेमामनन्यभाक् साधुरेवसमंतव्यः सम्यग्व्यवसितोहिसः ३० क्षिप्रंभवतिधर्मात्माशश्वच्छांतिनिगच्छति कौं
तेयप्रतिजानीहि नमेभक्तः प्रणश्यति ३१ मां हि पार्थव्यपाश्रित्ययेऽपि स्युः पापयोनयः स्त्रियोवैश्यास्तथाशूद्राः
स्तेपियांतिपरांगतिम् ३२ किंपुनर्ब्राह्मणाः पुण्याभक्ताराजर्षयस्तथा अनित्यमस्करवलोकमिमंप्राप्यभजस्व-
माम् ३३ मन्मनाभवमद्भक्तोमद्याजीमांनमस्कुरु मामेवैष्यसि युक्तेवमात्मानंमत्परायणः ३४ इति श्रीमन्महा
भारतेभीष्म० श्रीमद्भगवद्गीतासूपनि० कृष्णार्जुनसंवादेराजविद्याराजगुह्ययोगोनामनवमोऽध्यायः ९ ३३ ४१

रांगतिंयांति ३२ ब्राह्मणादयः पुनः पुण्याः मदाश्रयेणपरांगतिंयांतीत्यत्रकिंचित्रंअतस्त्वंइमंमृत्युलोकंअनित्यंनश्वरंअस्करवंस्करवलेशाहीनंप्रा-
प्यमांपरमात्मानंभजस्वलोकान्तरभजनंनभवतीत्यर्थः तथाचश्रुतिः इहचेदवेदीदथसत्यमास्तिनचेदवेदीर्महतीविनष्टिरिति ३३ भजनप्रकारंदर्श-
यति मन्मनाइति मध्येवमनोयस्यनपुत्रादोसमन्मनाः ममेवभक्तोनराजादेर्धनाद्यर्थसमद्भक्तः मद्याजीमदर्थमेवयजतेनस्वर्गाद्यर्थसमद्याजी-
तादृशोभव मामेवनमस्कुरुशरणंव्रजनत्वन्यात् एवमनेनप्रकारेणयुक्तायोगंरुत्वामामेवात्मानंसर्वान्तरंएष्यसिप्राप्यसि अभेदेनघटाकाशइव
महाकाशं यतोमत्परायणअहमेवसर्वोपाधिभूत्य श्विदात्मापरंसर्वोत्कृष्टंअयनंप्राप्ययस्यसमत्परायणः तथाचश्रूयतेयथानद्यः स्यंदमानाः स-
मुद्रेऽस्तंगच्छंतिनामरूपेविहाय तथाविहान्नामरूपादिसुक्तः परात्परंपुरुषमुपैतिदिव्यमिति ३४ इति श्रीनैलकंठी० भा० भी० गीतासुनवमोऽध्यायः

सप्तमे त्वत्पदवाच्योऽर्थो निरूपितः तदुपासनाच्चक्रममुक्तिरित्यष्टमे प्रोक्तं न वमेतत्पदलक्ष्यार्थ उक्तस्तस्यास्ये च विश्वतो मुरवं सर्वत्र भगवद्भाव-
नात्मकं भगवद्भजनमुक्तं तद्वागद्वेषकलुषितमनसामशक्यमिति मन्वानो भगवांस्तस्मिन् द्वये स्वविभूतीः केषुचिदेव पदार्थेषु भगवद्बुद्धि विधाना-
र्थास्तावदुपदिशति दशमे तत्फलभूतं विश्वतो मुरवं स्योपासनं तेन च विश्वरूपदर्शनमेकादशे द्वादशे पुनस्तत्पदलक्ष्यस्याव्यक्तस्यापासनम्
तदुपासकलक्षणा निचोक्ता उपासनाकांडं तत्पदार्थशोधनार्थं समापयिष्यति तत्र वात्सल्यात्स्वयमेव श्रीभगवानुवाच भूय एवेति हे महा-
बाहो भूयः प्रागुक्तमपि पुनर्मे परमं निरतिशयवस्तुनः प्रकाशकं वचः शृणु प्रीयमाणाय अमृतपानादिव महत्तनात्मीति मनुभवते वक्ष्यामि
हितकाम्ययातवहितेच्छया १ दुर्ज्ञेयत्वाच्च मत्स्वरूपस्याहंत्वां ब्रवीमीत्याह न मे इति प्रभवं प्रकृष्टभवं ऐश्वर्यम् विद्यदादि सृष्टि सामर्थ्येन-
विदुः तत्र हेतुः अहमिति अयं भावः देहोत्पत्त्यनंतरं हि देवादीनां बुद्ध्यादिलाभः न चार्वाचीनैर्बुद्ध्यादिभिः स्वोत्पत्तिप्राक्कालीनोर्थः परिच्छे-

श्रीभगवानुवाच भूय एव महाबाहो शृणु मे परमं वचः यत्ते हं प्रीयमाणाय वक्ष्यामि हितकाम्यया १ न मे विदुः स-
रगणाः प्रभवं न महर्षयः अहमादिर्हि देवानां महर्षीणां च सर्वशः २ यो मामजमनादि च वेत्ति लोकमहेश्वरम् असं-
मूढः समर्त्येषु सर्वपापैः प्रमुच्यते ३ बुद्धिर्ज्ञानमसंमोहः क्षमा सत्यं दमः शमः करवंदुः खं भवोऽभावो भयं चाभ-
यमेव च ४

तुं शक्यत इति पदार्थः स्पष्टः २ कस्तर्हि त्वां वेत्तीत्यत आह य इति यः असंमूढः समं वेत्ति स एव च सर्वपापैः प्रमु-
च्यत इति संबंधः जडाजडयोर्बुद्ध्यात्मनो रेकीभावेन अन्योन्याध्यासलक्षणेन मूढः तद्विपरीतो संमूढः तत्त्वज्ञानेन बाधिताध्यासः स एवा-
त्मवित्त्वात् इतरस्य जनिमनुभवन् मां प्रत्यगात्मानं लोकमहेश्वरं अनादि कारणं तच्छून्यं अत एवाजं अजातं वेत्ति सः सर्वैः कृतैः क्रियमा-
णैर्वा पापैः प्रमुच्यते मर्त्येषु मध्ये ३ मम महेश्वरत्वादेव मत्तो बुद्ध्यादयो भवन्तीत्याह बुद्धिरिति बुद्धिः अंतःकरणस्य सूक्ष्मार्थावबोधने साम-
र्थ्यम् ज्ञानं आत्मानात्मादि पदार्थावबोधः असंमोहः प्रत्युत्पन्नेषु बोद्धव्येषु अव्याकुलतया विवेकपूर्विका प्रतिपत्तिः क्षमा आकृष्टस्य ताडि-
तस्य वा अविहृतचित्तता सत्यं प्रमाणेनावगतस्यार्थस्य यथार्थत्वेन भाषणम् दमो बाह्येन्द्रियनियमः शमो मनोनिग्रहः करवं आल्हादः दुःखं
तापः भवउत्पत्तिः भावः सत्ता अभावः तद्विपर्ययः भयं त्रासः अभयमेव च तद्विपरीतम् ४

अहिंसाप्राणिनामपीडा समतामित्रामित्रादौसमचित्तता तुष्टिःसंतोषः लब्धेऽर्थेपर्याप्तबुद्धिः तपइन्द्रियसंयमपूर्वकंशरीरपीडनम् दानंयथा-
 शक्तिसंविभागः यशोधर्मनिमित्ताकीर्तिः अयशोअधर्मनिमित्ताअकीर्तिः एतेबुद्ध्यादयोविंशतिभावाः मत्तएवप्राणिनांभवन्तिपृथग्विधाः प्र-
 त्येकंनानाप्रकाराः ततउत्तमगुणलाभायाहमेवत्वयाशरणीकरणीयइतिभावः ५ एतदेवशिष्टाचारप्रदर्शनेनदृढयतिमहर्षयइतिसप्त-
 भृगवाद्याः चत्वारःसनकादयश्चपूर्वप्रसिद्धाः महर्षयइतिसंबधः तथासनवश्चतुर्दशप्रसिद्धाः तेसर्वेमानसाः हिरण्यगर्भरूपस्यमममन-
 सएवोद्भूताः अयोमित्राः जाताउत्पन्नाइमाः चतुर्विधाः अयंलोकश्चतदाधारभूतः तदुभयंयेषांयत्संबधिसंततिर्येषांसंततिरित्यर्थः यद्वा
 येषामितिषष्ठीपंचम्यर्थे येभ्यइमाः प्रजाअयंलोकश्चजातइत्यर्थः तेपिमद्भावाः मय्येवभावोमनोयेषांते प्रसिद्धमहिमानोऽप्येतेयतोमामेवो-
 पासतेऽतस्त्वमपिमासुपास्वेतिभावः ६ उपास्तावधिकारिणमाह एतामिति एतांवक्ष्यमाणंविभूतियोगंचविश्वतोमुखेभगवतिमनः समाधा-
 नंयस्तत्त्वतोवेनिसम्यगनुष्ठातुंज्ञातुंचसमर्थोभवतिसः अविकंपेनअचलेननिर्विकल्पकेनषष्ठाध्यायोक्तेनयोगेनमाद्विषयेणसमाधिनायुज्य

अहिंसासमतातुष्टिस्तपोदानंयशोऽयशः भवन्तिभावाभूतानांमत्तएवपृथग्विधाः ५ महर्षयः सप्तपूर्वचत्वारोमन-
 वस्तथा मद्भावामानसाजातायेषांलोकइमाः प्रजाः ६ एतांविभूतियोगंचममयोवेत्तितत्त्वतः सोऽविकंपेनयोगे
 नयुज्यतेनात्रसंशयः ७ अहंसर्वस्यप्रभवोमत्तः सर्वप्रवर्तते इतिमत्वाभजंतेमांबुधाभावसमन्विताः ८ मच्चि-
 त्तामद्गतप्राणाबोधयंतः परस्परम् कथयंतश्चमानित्यंतुष्यन्तिचरमंतिच ९ तेततश्चकृतकृत्योभवन्ति नात्रसंशयइति-

प्रवृत्त्यतिशयार्थमुच्यते भगवद्वचसिसंशयासंभवात् ७ उपासनास्वरूपमाहद्वाभ्याम् अहमितिबुधाः मांप्रत्यगात्मानंइतिमत्वाभजं-
 तेइतिकथंअहमेवसर्वस्यजगतः प्रभवउत्पत्तिः मत्तः मदनुग्रहंप्राप्येवसर्वबुद्ध्यादिकंस्वस्वकार्यंयप्रवर्तते अहमेवजगतःकर्तातर्यामीचेति
 अहंग्रहेणात्मानंउपासीतेतिभावः भावसमन्विताः भावनायुक्ताः एतच्चोत्तरार्थः ८ एवंध्यानेभावनाप्रकारमुक्त्वाव्युत्थानेतमाह मच्चिन्ताइति
 अहमेवचित्तेयेषांतेमच्चिन्ताः तथाहमेवगतोविद्यमानोयेषुतेमद्गतास्तथाविधाः प्राणाइन्द्रियाणियेषांते मद्गतप्राणाः चित्तेनोद्विग्यैर्वायद्गुह्यते
 तत्सर्वंप्रत्यगात्मावास्तुदेवइतिभावयंतइत्यर्थः इममेवार्थंपरस्परंबोधयंतः श्रुतिश्रुक्तिप्रदर्शनेसमानानांसमुदायेज्ञापयंतः कथयंतश्चशि-
 ष्यान्प्रति तुष्यन्तितेनैवज्ञानेननतुमिष्टान्नादिनारमंतिचनतुख्यादावित्यर्थः ९

श्रीसाम्बसदाशिव

६

७

८

९

१०

११

१२

उपासनायाः फलमाह तेषामिति सततयुक्तानां नित्योत्साहवतां प्रीतिः प्रेमातत्पूर्वकं भजतां सेवमानानां तेभ्यो ददामि तबुद्धियोगं ज्ञानरूपं योगं समाधिज्ञाननिष्ठा मित्यर्थः तां ददामि येन यथानिष्ठया ते मासु पयांति समुद्रमिव नद्योऽभेदेन प्रविशन्ति १० किंच तेषां भक्तानां सुपर्यनुकंपार्थं न स्वप्रयोजनसिद्ध्यर्थम् राजवत् बुद्धियोगप्रदानेन अज्ञानजं अविवेकादुत्थितं मिथ्याप्रत्ययलक्षणं मोहांधकारं तमोनामकं सर्वानर्थनिदानं मूलाज्ञाननाशेन नाशयामि आत्मभावस्थः आत्मनो भावोतः करणगृहंतस्थेन ज्ञानरूपेण भास्वता प्रबलेन अयं भावः तत्त्वमसीति वाक्यजा ब्रह्माकारोतः करणवृत्तिः स्वोत्पत्तये श्रवणमननध्यानानि शमादीनि कर्माणि चापेक्षते यथा दीपः स्वोत्पत्तये तैलवर्त्यादीन् उत्पन्ना तु तमोनाशेन स्वविषयप्रकाशनार्थम् संप्रत्ययावृत्तिलक्षणं प्रसरत्यानंच कर्मभिरुपकारं वानापेक्षते न हि ज्ञाने घटे तदाकारप्रत्ययावृत्तिर्वा कर्मपेक्षा वा तज्ज्ञानदाढ्यायापेक्ष्यते प्रमाणव्याप्तिमात्रसापेक्षत्वाज्ज्ञानस्य तस्मात् ये उत्पन्नज्ञानानामपि प्रसरत्यानापेक्षां कर्मभिरुपकारापेक्षांच

तेषां सततयुक्तानां भजतां प्रीतिपूर्वकम् ददामि बुद्धियोगं तं येन मासु पयांति ते १० तेषां मेवानुकंपार्थं महमज्ञानजं तमः नाशयाम्यात्मभावस्थो ज्ञानदीपेन भास्वता ११ अर्जुन उवाच परंब्रह्म परंधाम पवित्रं परमं भवान् पुरुषं शाश्वतं दिव्यमादिदेवमजं विष्णुम् १२ आहुस्त्वा मुषयः सर्वदेवर्षिर्नारदस्तथा असितो देवलो व्यासः स्वयंच व ब्रवीषिमे १३ सर्वमेतद्वत्तं मन्येयन्मां वदसि केशव न हि ते भगवन् व्यक्तिं विदुर्देवान दानवाः १४ स्वयमेवात्मनात्मानं वेत्थ त्वं पुरुषोत्तम भूतभावन भूतेश देवदेव जगत्पते १५ वक्तुमर्हस्य शेषेण दिव्यात्मात्मविष्णुतयः यामि विष्णूतिभिर्लोका निमांस्त्वं व्याप्य तिष्ठसि १६

वदन्ति ते बलादेव मोक्षस्य कृतकृत्यतामनित्यतांच प्रार्थयन्ति इति दिक् ११ एतां विष्णूतिं योगं चेत्यादिना विष्णूतिज्ञानस्य फलोदके श्रुत्वा तत्प्राप्त्युत्सुकः प्रथमं स्तुत्या भगवंतं मार्जवयन् अर्जुन उवाच परमिति परंब्रह्म न त्वपरमुपास्यं तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासत इति श्रुतेः परंधामज्योतिः न त्वपरं वृत्तिरूपं ज्ञानम् तस्य धीर्दीर्घीरित्येतत्सर्वमन एवेति श्रुतेर्दृष्टिरूपत्वात् परमं पवित्रं न तु तीर्थादिवदपरमं भवान् तत्र मानमाह पुरुषमिति सार्द्धेन पुरुषं देहोतस्थं शाश्वतं नित्यं दिव्यं दिवि हार्दकाशे आविर्भूतम् आदिभूतम् आदिदेवं सूत्रात्मानोप्याद्यं अतएव अजम् विष्णुं व्यापकं त्वां ऋषय आहुरिति संबंधः १२ १३ व्यक्तिप्रभवं १४ हे भूतभावन भूतानां भावक १५ एवं स्तुत्या मनोबुभुक्षितमाह वक्तुमिति १६

कथमिति योगेश्वर्यतद्वन्द्वे योगिन् त्वांकथंचर्मचक्षुषाविद्यां न कथमपीति विश्वरूपदर्शनस्य दोर्लभ्यं मन्वानः कतिपये धेवस्थानेषु भगवं-
तंचिंतयिष्यामि विश्वरूपदर्शनेधिकारसिद्धयर्थमित्याशयेनाह केचित्ति १७ योगेश्वररूपं विभूतिं ध्यानालंबनम् अमृतं अमृतस्य मो-
क्षस्य साधनम् १८ अत्रोत्तरं श्रीभगवानुवाच हंतोति हंत इदानीम् हंतोत्यनुमतो वा हियाः पुराणांतरेष्वपि श्रेष्ठत्वेन प्रसिद्धाः विभूतयस्ताः
कथयामीति योजना प्राधान्यत इति योगोपकारित्वेन विभूतय इह प्राधान्येन योगस्तु संक्षेपेणैवोच्यते तस्याग्रे वक्ष्यमाणत्वादिति भावः अ-
न्यथा योगं विभूतिं च कथयेति एषे विभूतिमात्रकथनेन वहितचित्तत्वं भगवतः स्यात् नास्त्यंतो विस्तरस्य मे विभूतीनामिति विपरिणामेना-
नुषंजननीयम् १९ संक्षेपेण योगमाह अहमिति हेगुडाकेश हेजितनिद्रहे धनकेशोति वा अहं वासुदेव आत्मा अततीत्यात्मा व्यापकः अतए-
व सर्वेषां भूतानां माशयः एकीभावस्थानं जलानां भिवकासारो जलाशयस्तद्वदहं सर्वभूताशयः स्थितः अचलः शर्परैरवरिवा विसर्गलोपो व-

कथं विद्यामहं योगिंस्त्वांसदा परिचिंतयन् केषु केषु च भावेषु चिंत्योसि भगवन्मया १७ विस्तरेणात्मनो योगं विभूतिं
च जनार्दन भूयः कथय त्वसि हि शृण्वतो नास्ति मेऽमृतम् १८ श्रीभगवानुवाच हंत ते कथयिष्यामि दिव्याद्यात्मविभू-
तयः प्राधान्यतः कुरु श्रेष्ठ नास्त्यंतो विस्तरस्य मे १९ अहमात्मा गुडाकेश सर्वभूताशयस्थितः अहमादिश्वमध्यं च भूता-
नामंत एव च २० आदित्यानामहं विष्णुर्ज्योतिषां रविरंशुमान् मरीचिर्मरुतामस्मि नक्षत्राणामहं शशी २१ वेदानां सामवे-
दोऽस्मि देवानां मस्मि वासवः इन्द्रियाणां मनश्चास्मि भूतानां मस्मि चेतना २२ रुद्राणां शंकरश्चास्मि विज्ञेशो यक्षरक्षसां
वसूनां पावकश्चास्मि मेरुः शिखरिणामहं २३

कथ्य इति वार्तिकेन पक्षे विसर्गलोपः भाष्येतु सर्वेषां भूतानां माशये तर्ह्यदि स्थित इति व्याख्यातम्
सर्वभूताशयत्वादेव अहं आदिः जन्मकारणं मध्यं स्थितिकारणम् भूतानां अंतः लयस्थानं सर्वमिदं ब्रह्मांडं मय्येवास्तीति भावः २० योगमुक्त्वा विभूती-
राह आदित्यानामित्यादिना यावदध्यायसमाप्ति आदित्यानां द्वादशानां मध्ये विष्णुनामा आदित्यो हं वामनावतारो वाज्योतिषा मग्न्यादीनां मध्ये रविः
अंशुमान् अत्यंतं प्रतपनशीलो निदाय मध्याह्ने तीव्रतापवानहमेवेत्यर्थः मरुतां सप्तसप्तकानां मध्ये मरीचिरहम् नक्षत्राणां ताराणां अत्र प्रायेण नि-
र्धारणोपपत्तिः भूतानां मस्मि चेतनेत्यादौ संबंधोऽपि शशी चंद्रमाः २१ सामवेदो गानेन रमणीयत्वात् वासवः देवराजत्वात् मन इन्द्रियांतरप्रवर्तकत्वात्
चेतनाधीवृत्तिः चिदाभिव्यक्तिहेतुत्वात् एते वेदादीनां मध्ये श्रेष्ठाः २२ रुद्राणां एकादशानाम् वसूनां अष्टानां शिखराणिरत्नविशेषास्तद्वत्तां मध्ये मे-
रुहम् २३

भा.मी.टी.
७२

पुरोधसां पुरोहितानां बृहस्पतिदेवराजपुरोहितत्वात् सेनानीनां सेनापतीनां स्कंदः कार्तिकेयः सरसां जलाशयानाम् २४ एकं अक्षरं ओं का-
 रारत्यम् जपयज्ञो हिंसाभूत्यत्वात् स्थावराणां स्थितिमताम् २५, २६ अमृतोद्भवममृतमथनावसरे उद्भवो यस्य तम् २७ प्रजनोऽपत्य-
 जनपिता कंदर्पः कामः न तु वृथा भैथुनरूपः २८ नागानां सर्पावांतरभेदानां यादसां जलचराणां संयमतां नियमनकर्तृणाम् २९ कल-
 यताम् गणनं कुर्वतां ३० पवतां पावयितृणां वेगवतां वा रामो दाशरथिः रामादीनां परमेश्वराणामपि विभूतिमध्ये गणनं ध्यानार्थम् झषा-
 णां मत्स्यादीनां मकरोजातिभेदः स्रोतसां नदीनाम् ३१ सर्गाणां भौतिकानाम् भूतानामादिरंत इति प्रागेवोक्तत्वात् विद्यानां चतुःषष्टिसं-

पुरोधसां च सुरव्यं मां विद्मि पार्थ बृहस्पतिम् सेनानीनामहं स्कंदः सरसामस्मि सागरः २४ महर्षीणां भृगुरहंगिराम्
 सम्येकमक्षरम् यज्ञानां जपयज्ञोऽस्मि स्थावराणां हिमालयः २५ अश्वत्थः सर्ववृक्षाणां देवर्षीणां च नारदः गंधर्वाणां-
 चित्ररथः सिद्धानां कपिलो मुनिः २६ उच्चैः श्रवसमश्वानां विद्मि माममृतोद्भवम् ऐरावतं गजेंद्राणां नराणां च नराधिप-
 म् २७ आयुधानामहं वज्रधेनुनामस्मि कामधुकं प्रजनश्चास्मि कंदर्पः सर्पाणामस्मि वासुकिः २८ अनंतश्चास्मि
 नागानां वरुणा यादसामहम् पितृणां भयमाचास्मि यमः संयमतामहम् २९ प्रल्हादश्चास्मि देत्यानां कालः कलय-
 तामहम् मृगाणां च मृगेंद्रोऽहं वैनतेयश्च पक्षिणाम् ३० पवनः पवतामस्मि रामः शस्त्रभृतामहम् झषाणां मकरश्चा-
 स्मि स्रोतसामस्मि जाल्हवी ३१ सर्गाणां मादिरंतश्च मेध्यं चैवाहमर्जुन अध्यात्मविद्याविद्यानां वादः प्रवदतामहम्
 ३२ अक्षराणामकारोऽस्मि दृढः सामासिकस्य च अहमेवाक्षयः कालो धाता हं विश्वतो मुखः ३३

रत्नानां मध्ये अध्यात्मवि-

द्याबंधच्छेदहेतुत्वात् प्रवदतां प्रवक्तृद्वारेण वदनभेदा एव वादजल्पवितंडा इह गृह्यन्ते तेषां मध्ये वादस्तत्त्वनिर्णयार्थत्वादहम् ३२ अक्षराणां-
 मध्येऽकारः अकारो वै सर्वा वागिति श्रुतेः सामासिकस्य समासस्य समुदायस्य मध्ये हं दं द्रोऽस्मि उभयपदार्थप्रधानत्वादिति प्राज्वः समं ए-
 कत्रासनं समासो विदुषां वा गुरुशिष्याणां वा मंत्रार्थं कथार्थं एकत्रावस्थानम् तत्र विदितमर्थं जातं सामासिकम् चातुरर्थिकं कृत्तस्येक इति
 इकादेशः यस्येति चेत् त्रलोपः तस्य मध्ये दं द्रो रहस्योऽर्थोऽहम् दं द्रो रहस्येति सूत्रे दं द्रशब्दस्य रहस्यवाचित्वं शाब्दिकप्रसिद्धसू अक्षयः क्ष-
 यहीनः कालः क्षणादिः परोवा ईश्वरः कालस्यापि कालोऽस्मि धाता कर्मफलप्रदः विश्वतो मुखः सर्वपाणि तृत्या तृप्यामीत्यर्थः ३३ ६१

सर्वहरः प्रलयकालिको मृत्युरस्मिन्नाविष्यतां भाविकल्याणानां उद्भवैश्वर्योत्कर्षो हम् कीर्त्यादिसप्तकमप्यहं यासां संश्रयमात्रेणामनु-
 खुकृतार्थतावुद्धिर्भवति ३४ बृहत्सामत्वामिद्विहवामह इत्यस्यामृचिगीयमानं सामपृष्ठस्तोत्रे विनियुक्तं इन्द्रदेवत्यं तत्साम्नां मध्येहमस्मि-
 छंदसां मध्ये गायत्री द्विजत्वसपादनात्सोमाहरणाच्च श्रेष्ठाहमस्मि कुसुमाकरो वसंतः ३५ व्यवसायो निश्चय उद्यमो वा ३६ वृष्णीनां यादवानां सु-
 शनाश्रुकः ३७ दमयतां राजादीनां दमनसाधनं दंडोऽहमस्मि जिगीषतां जेतुमिच्छतां जयसाधनं नीतिरस्मि मौनं वाचो नियहः ३८ सर्वभूतानां बी-
 जमित्यनेन सर्वभूतानि माद्विभूतिरिति दर्शितम् तदेवोपपादयति न तदस्तीति मया विनाभूतं किमपि नास्ति उपोदयस्य उपादानमंतरेण स्थित्यसंभ-

मृत्युः सर्वहरश्चाहमुद्भवश्च भविष्यताम् कीर्तिः श्रीर्वाक्च नारीणां स्मृतिर्मेधाधृतिः क्षमा ३४ बृहत्सामतथा साम्नां गाय-
 त्री छंदसामहम् मासानां मार्गशीर्षोऽहमृतूनां कुसुमाकरः ३५ द्यूतं छलयतामस्मितेजस्तेजस्विनामहम् जयोऽस्मि व्यव-
 वसायोऽस्मि सत्वं सत्ववतामहम् ३६ वृष्णीनां वासुदेवोऽस्मि पांडवानां धनंजयः सुनीनां मप्यहं व्यासः कवीनां सुशनाकविः
 ३७ दंडो दमयतामस्मि नीतिरस्मि जिगीषताम् मौनं चैवास्मि गृथानां ज्ञानं ज्ञानवतामहम् ३८ यच्चापि सर्वभूतानां बीजं
 तदहमर्जुन न तदस्ति विनायत्स्यान्मया भूतं चराचरम् ३९ नांतोऽस्ति मम दिव्यानां विभूतीनां परंतप एष तूद्देशतः प्रो-
 क्तो विभूतेर्विस्तरो मया ४० यद्यद्विभूतिमत्सत्वं श्रीमदूर्जितमेव वा तत्तदेवावगच्छत्वं मम तेजोऽंशसंभवम् ४१ अथ
 वा बहूनेतेन किं ज्ञानेन तवार्जुन विष्टम्याहमिदं क्लृप्तमैकांशेन स्थितो जगत् ४२ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मप-
 र्व० श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्म० श्रीकृष्णार्जुनसंवादे विभूतियोगो नाम दशमोऽध्यायः १० ३४ ४२

वात् ३९ नांतोस्तीति उद्देशतः एकदेशेन विभूतेर्विस्तरो विस्तारो मया प्रोक्तः ४० सर्वभूतानां बीजमहं इत्युक्त्या स्वस्य सार्वभूतयोक्तेः सर्वस्ववि-
 भूतिरित्युक्तमेव तथापि न बृहणाशक्तं प्रतिप्राह यद्यदिति यद्यत्सत्वं प्राणिविभूतिमत् ऐश्वर्ययुक्तं श्रीर्लक्ष्मीः शोभावातयुक्तं ऊर्जितं बला-
 द्यतिशययुक्तम् तत्तत्सर्वमम तेजसः चिच्छक्तेरंशसंभवं अंशात्संभूतत्वं अवगच्छजानीहि लोके यदतिरमणीयं तद्भगवत्पुरुषमिति ध्याये-
 दित्यर्थः ४१ उत्तमाधिकारिणमुद्दिश्याह अथवेति मूढान्यत्येतदुक्तत्वं तु एतावदेव विद्वि एकांशेन एकदेशेनाहमिदं विष्टम्यव्याप्यस्थितोऽस्मि
 पादोऽस्य विष्टाभूतानीति श्रुतेः तस्मात्परिच्छिन्नं दर्शनं त्यक्त्वा सर्वत्र ब्रह्मबुद्धिमेव कुर्वित्याशयः ४२ इति नैलकंठीये भा० भी० गीतासु दशमोऽध्यायः १०

पूर्वस्मिन्नध्याये योगो विभूतिश्च व्याख्येयत्वेन प्रतिज्ञातो एतां विभूतियोगं च मम यो वेनीति आत्मनो योगं विभूतिं च जनार्दन भूयः कथयेतीत
रेण च श्रोतव्यत्वेन प्रार्थितो तत्र अहमात्मा गुडाकेश सर्वभूताशया स्थित इति संक्षेपेण योगो भगवतः सर्वभूताधारत्वलक्षण उक्तः प्राग्विभू-
तिकथनात् तदन्ते च विष्टभ्याह मिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगत् इति कुसूलेन धान्यमिव मये दंजगद्विष्टमिदमित्युक्त्या स एव स्मारितः तदेव-
भगवतः सर्वभूताधारत्वं साक्षात्कर्तुं कामोऽर्जुन उवाच मदनुग्रहायेति मयि अनुग्रहोऽनुकंपा तदर्थं मदनुग्रहाय परमं सद्यः शोकमोहनि-
वर्तकत्वेन उत्कृष्टं गुह्यं गोप्यं अध्यात्मसंज्ञितं आत्मानात्मविवेकार्थं शास्त्रं अध्यात्मतत्संज्ञितं यत्त्वया च अशौच्या नन्वशौच इत्यादिना षष्ठा-
ध्यायपर्यंतं त्वंपदार्थं शुद्धिप्रधानं नायं हंति न हन्यते इत्यात्मनोऽकर्तृत्वाभोक्तृत्वप्रतिपादकं तेन मम मोहअविवेकोयं विशेषेण गतो नष्टः अत्र
प्रथमे पादेऽक्षराधिक्यमार्षम् १ भवेति तथा सप्तमाध्यायमारभ्य दशमपर्यंतं त्वया भूतानां भवाप्ययावपि उक्तो अहं सर्वस्य जगतो मत्तः स
र्वं प्रवर्तत इति तावपि मया विस्तरशः त्वत्तः श्रुतो हे कमलपत्राक्ष अव्ययं माहात्म्यमपि न च मां तानि कर्माणि लिपंतीति विषमसृष्टिकर्तुरपि

अर्जुन उवाच मदनुग्रहाय परमं गुह्यमध्यात्मसंज्ञितम् यत्त्वयोक्तं वचस्तेन मोहोऽयं विगतो मम १ भवाप्य-
यो हि भूतानां श्रुतो विस्तरशो मया त्वत्तः कमलपत्राक्ष माहात्म्यमपि चात्ययम् २ एवमेतद्यथात्म्यत्वमात्मानं प-
रमेश्वरं द्रष्टुमिच्छामि ते रूपमेश्वरं पुरुषोत्तम ३ मन्यसे यदि तच्छक्यं मया द्रष्टुमिति प्रभो योगेश्वर ततो मे-
त्वदर्शयात्मानमव्ययम् ४ वैषम्येनैर्गुण्यदोषो नास्ति जगत्कर्तुरपि विकारगंधो नास्तीत्येवमादिरूपतत्पदार्थशुद्धिप्रधानं शु-

तमित्यनुषंगः २ एवमिति यच्च त्वं विष्टभ्याह मिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगदित्यात्मानं जगदाधारमात्थतदपि इत्थमेव न ममात्रसंभावनास्ति-
हे परमेश्वर ते तव रूपं ऐश्वर्यं ईश्वरस्येदं विश्वात्मकं मायामयमित्यर्थः हे पुरुषोत्तम क्षराक्षरातीत विश्वरूपं मायामयं वास्तवंतु रूपं मायातीतमित्यैश्व-
रमिति पुरुषोत्तमेति च पदार्थांलभ्यते तथा च वक्ष्यति मायादोषामया सृष्टाय न्मां पश्यसि नारद सर्वभूतगुणैर्युक्तं नैवं मां ज्ञातुमर्हसीति उक्तं च शुद्धं
पमभिप्रेत्य अव्यक्तो यमचित्यो यमिति ३ मन्यसे इति हे योगेश्वर योगानां योगिनामीश्वरतद्रूपं यदि मया द्रष्टुं शक्यमिति मन्यसे यदि मयित दर्शना-
धिकारं पश्यसि तर्हि दर्शय तत्तर्हि मे मया अव्ययं मायामयं आत्मानं दर्शय मायामयत्वादेवास्याव्ययत्वं मायायां हि सर्वसर्वात्मकं सर्वदा स्तीति प्रासिद्धं
यथोक्तं वसिष्ठेन वर्तमानमतीतं च भविष्यस्थूलमण्वपि तथा दूरमदूरं च निमेषः कल्प इत्यपि चिदात्मनि स्थितान्येव पश्यमाया विजृम्भितं न हि म-
रुमरीचि सरसी क्रमशः शुष्यति अतो मायामयत्वादेवास्य ऐश्वर्यस्य रूपस्याव्ययत्वम् ४ ध ध ध ध ध ध

एवंप्रार्थितः सन् भगवान् उवाच पश्येति शतश इत्यादिना अनंतानीत्युक्तं नानावर्णानि नानाकृतीनि च ५ दिव्यानि तावदाह पश्यादित्यानि अह
 षपूर्वाणि आश्चर्याणि अद्भुतानि चतुर्मुखपंचमुखषण्मुखवादीनि ६ हेगुडाकेशजितनिद्रइहममदेहे एकस्थं एकस्मिन्नेवावयवेन रवाग्रमात्रे स्थितं
 कृत्स्नं वर्तमानं जगत् पश्य यत् चान्यत् अतीतमनागतं विप्रकृष्टं व्यवहितं स्थूलं सूक्ष्मं वातत्सर्वमिह पश्य ७ यत्तुक्तं मन्यसे यदि तच्छक्यं मया द्रष्टु-
 मिति तत्राह न त्विति शक्यसे शक्नोषि पदविकरणव्यत्ययआर्षः अनेन प्राकृतेन दिव्यमप्राकृतम् ऐश्वरं ईश्वरसंबन्धिनं योगं विश्वाश्रयत्वं लक्षणं
 सामर्थ्यम् ८ एवमुक्त्वा भगवानर्जुनाय दिव्यं रूपं दर्शितवान् स च दृष्ट्वा विस्मया विष्टो भगवंतं विज्ञापितवानितीमं वृत्तांतं एवमुक्तेत्यादिषड्विः श्लोके-
 र्धृतराष्ट्रं प्रतिसंजय उवाच एवमुक्तेति ततः दिव्यचक्षुः प्रदानानंतरं राजर्षे हे धृतराष्ट्र महाश्वसौ योगेश्वरश्चेति विग्रहः महतो योगस्य वा ईश्वरः

श्रीभगवानुवाच पश्य मे पार्थ रूपाणि शतशोऽथ सहस्रशः नानाविधानि दिव्यानि नानावर्णकृतीनि च ५ पश्यादित्यान्
 सूनुद्रान् भिनोमरुतस्तथा बहून्यहृष्टपूर्वाणि पश्याश्चर्याणि भारत ६ इहैकस्थं जगत् कृत्स्नं पश्याद्यसचराचरम् मम देहे गुडा-
 केशयच्चान्यद्द्रष्टुमिच्छसि ७ नेतुमांशक्यसे द्रष्टुमनेनैव स्वचक्षुषा दिव्यं ददामि ते चक्षुः पश्य मे योगमैश्वरम् ८ संजय-
 उवाच एवमुक्त्वा ततो राजन्महायोगेश्वरो हरिः दर्शयामास पार्थाय परमं रूपं मे श्वरम् ९ अनेकवल्कनयनमनेकाद्भुतद-
 र्शनम् अनेकदिव्याभरणं दिव्यानेकोद्यतायुधम् १० दिव्यमाल्यांबरधरं दिव्यगंधानुलेपनम् सर्वाश्चर्यमयं देवमनंतं वि-
 श्वतोमुखम् ११ दिविसूर्यसहस्रस्य भवेद्युगपदुत्थिता यदिमाः सहशीसास्याद्भासस्तस्य महात्मनः १३

परमं दिव्यं रूपं ऐश्वर्यं

रं मायाविसंबन्धनं तु मायातीतं दर्शयामास ९ तदेवरूपं विशिनष्टि द्वाभ्यां अनेकेत्यादिना अनेकानि अनंतानि वल्काणि नयनानि च यस्मिन् तद-
 नेकवल्कनयनम् अनेकान्यद्भुतानि दर्शनानि यस्मिन् स दनेकाद्भुतदर्शनं दिव्यानि अनेकानि च उद्यतानि आयुधानि च कादीनि यस्मिन् १० विश्व-
 तोमुखमिति पूर्वोक्तस्य एकत्वेन पृथक्नेन बहुधा विश्वतोमुखमित्यस्यायं परामर्शः अनंतं सर्वतः परिच्छेदरहितम् ११ दिवि अतस्मिन् दिवाः
 दीप्तिः आसादीप्तेः अभूतोपमेयं निरूपमतामेव तस्य दीप्तेर्दर्शयति उभौ यदि व्योम्नि पृथक् प्रवाहावित्यादिवत् १२

श्रीकृष्ण ४३

४३

४३

४३

४३

४३

४३

४३

४३

इहैकस्थंजगत्कल्मषं पश्येति यस्याकुम्भगवता उक्तं तदप्यपश्यदित्याह तत्रेति अनेकधाप्रविभक्तमित्यनेन वर्षासूत्रेणातंत्रिणीबीजेन सूक्ष्म-
रूपेण तत्तद्वर्णयते तदन्माभूदिति दर्शयितुं सावकाशं अनेकधा विभागयुक्तं विविक्तं अपश्यत् एकं स्थं एकावयवस्थम् अयमर्थः यदा भगवत
श्वत्सुर्मुखं रूपं चिंत्यते तत्र च चेतसिलब्धपदे सति क्रमशस्तद्व्यावयवान् त्यक्त्वा सुरवे स्मिते वापदनखे वा चिंतयितुं धियते तत्रापिलब्धपदे तस्मिन् तदपित्य
ह्माविष्मरूपमारोहति दिव्यं चक्षुरपि एवं सूक्ष्मतामादितमन एव मनोस्य देवं चक्षुः सते न देवेन चक्षुषामनसैतान् कामान्यश्च नृमत् इति श्रुतेः
कामान्विषयान् एतान् दार्हाकाशारव्यसंगुणब्रह्मगतानिति श्रुतिपदयोरर्थः यद्योक्तं श्रीभागवते तत्र लब्धपदं चित्तमाकृष्यैकत्रधारयेत् नान्यानि-
चिंतयेद्भूयः स्मृतिं प्रावयेत्तुल्यं तत्र लब्धपदं चित्तमाकृष्यव्योम्निधारयेत् तच्च त्वह्मादरोहो न किंचिदपि चिंतयेदिति तत्र मूर्तो एकत्र अंगे

तत्रैकस्थं जगत्कल्मषं प्रविभक्तमनेकधा अपश्यद्देवदेवस्य शरीरे पांडवस्तदा १३ ततः सविस्मया विष्टो हृष्टो रोमाध-
नं जयः प्रणम्य शिरसा देवं कृतांजलि रभाषत १४ अर्जुन उवाच पश्यामि देवांस्तव देवदेहे सर्वं स्तथा भूतविशेष
संघान् ब्रह्माणामीशं कमलासनस्थं मूर्ध्नि च सर्वानुरगांश्चैदित्यान् १५ अनेकबाहूदरवल्कनेत्रं पश्यामि त्वां सर्वतो
ऽनंतरूपम् नांतनमभ्यनपुनस्तवादिं पश्यामि विश्वेश्वर विश्वरूपम् १६ किरीटिनं गदिनं चक्रिणं च तेजोराशिं स
र्वतो दीप्तिमंतम् पश्यामि त्वां दुर्निरीक्ष्यं समं तादृशीं सानलार्कं धृतिमप्रमेयम् १७ ध्रु ध्रु ध्रु

व्योम्निकारणे मदारोहोनिर्विकल्पे ब्रह्मण्यारूढः तदिदमुक्तं देवदेवस्य शरीरे कल्मजगदेकस्थं पांडवोऽपश्यदिति १३ हृष्टरोमारोमाञ्चि-
तगात्रः १४ देवान् आदित्यादीन् भूतविशेषाः चतुर्विधा जरायुजादयः तेषां संधान् समूहान् ब्रह्माणं चतुर्मुखं ईशं ईशितारं कमलासन-
स्थं मित्यनेन दूरदर्शनमुक्तम् उरगान् पातालस्थान् अनन्तादीन् दिव्यान् कैलासादौ स्थितान् वासुकिप्रसुरवान् एतेन व्यवहितदर्शनमुक्तम्
१५ अनेके अनन्ताः बाहवः उदराणि वल्काणि चनेत्राणि च यस्मिन् तदनेकबाहूदरवल्कनेत्रं सर्वतः चतुर्दिक्षु उपर्यधश्च अनन्तमपरिच्छिन्नरू-
पमस्य तम् अनन्तत्वमेवाहनांतमिति दीर्घरज्वा इव तवाद्यंतो दैशिको नस्तइत्यर्थः १६ किरीटगदाचक्रधारिणं दीप्तिमत्त्वादेव दुर्निरीक्ष्यं द्रुम-
शक्यम् समन्तात् सर्वतो ये दीप्ताः अनलाः अर्काश्च तद्गत् कतिर्यस्य तं समन्ताद्दीप्तानलार्ककतिमित्येकं पदम् अतएवाप्रमेयं द्रुमशक्यप-
रिच्छेदम् १७

एवंतवयोमे ^{एवंतवयोमे} ^{तदेवत्वमास} ^{एतन्नसगुणरूपस्य} ^{निर्गुणज्ञापकत्वमुक्तं} ^{शारवाग्रस्येवचंद्रज्ञापकत्वम्} ^{अतएववेदितव्यं} ^{वेदांतप्रमाणेनज्ञातुंयोग्यं} ^{नतूपासनीयं} ^{सगुणं} ^{ब्रह्मापित्वमेवेत्याह} ^{त्वमस्येति} ^{निधानंलयस्थानं} ^{एतेनकारणत्वमुक्तम्} ^{अव्ययः} ^{अमृतः} ^{देवत्वात्} ^{शाश्वतस्येवेदिकस्य} ^{धर्मस्य} ^{गोप्तेत्यनेनकार्यं} ^{ब्रह्मत} ^{तः} ^{हिरण्यगर्भरूपत्वमुक्तम्} ^{सनातनश्चिरंतनोऽनादिः} ^{पुरुषोजीवात्मासोपित्वमेवमेमतः} ^{१८} ^{देशतः} ^{कालतश्चादिमध्यांतहीनत्वात्} ^{अनादिमध्या-} ^{तंदीप्तोद्गताशोवत्केयस्येति} ^{भास्वरदंतत्वं} ^{व्यज्यते} ^{स्वतेजसाचैतन्यज्योतिषा} ^{इदंविश्वंविश्वरूपंतपंतंप्रकाशयंतं} ^{अनादित्वादिसर्वविशेषणाविशिष्टं} ^{विश्वं} ^{तपिकर्मीभूतं} ^{तापयंतं} ^{त्वांपरं} ^{ज्योतीरूपंपश्यामि} ^{जानामि} ^{चित्रपटस्थानीयं} ^{विश्वरूपंसकलकारकात्मकधीवासनोपेतं} ^{येनज्योतिषाप्रकाशते} ^{तदेवत्वम}

त्वमक्षरंपरमंवेदितव्यंत्वमस्यविश्वस्यपरंनिधानम् त्वमव्ययःशाश्वतधर्मगोप्तासनातनस्त्वंपुरुषोमतोमे १८ अ
नादिमध्यांतमनंतवीर्यमनंतबाहुंशाशिसूर्यनेत्रम् पश्यामित्वांदीप्तोद्गताशवक्रंस्वतेजसाविश्वमिदंतपंतम् १९ द्यावा
पृथिव्योरिदमंतरंहिव्यामन्त्वयैकेनादिशश्चसर्वाः दृष्ट्वाद्भुतरूपमुग्रतवेदंलोकत्रयंप्रव्यथितंमहात्मन् २० अमीहित्वा-
स्तरसंघाविशान्तिकेचिद्गीताः प्रांजलयोगुणांति स्वस्तीत्युक्तामहर्षिसिद्धसंघाः स्तुवंतित्वांस्तुतिभिः पुष्कलाभिः २१ रु-
द्रादित्यावसवोयेचसाध्याविश्वेऽश्विनोमरुतश्चाष्मपाश्च गंधर्वयक्षास्तरसिद्धसंघावीक्षंतत्वाविस्मिताश्चैवसर्वे २२ रूपं
महत्तेवहुवक्रनेत्रंमहाबाहोबहुबाहूरुपादम् बहूदरंबहुदंष्ट्राकरालंहृस्वालोकाः प्रव्यथितास्तथाहम् २३

सीतिजानामीतिभावः १९ एवं

स्वयंविश्वरूपदर्शनेनकृतकृत्योभूत्वातदुपसंहारमिच्छन्स्तोतिद्यावापृथिव्योरिति हेमहात्मन्निप्रत्यक्षंत्वयाएकेनइदंद्यावापृथिव्योरंतरंमध्यं
सर्वाः दिशश्चव्याप्ताः अतस्तवेदंअद्भुतंउग्ररूपंहृस्वालोकात्रयंप्रकर्षेणव्यथितम् अतःपरंइदमुपसंहरेत्यभिप्रायः २० व्यथामेवाह अमीहीति
हियतः अमीत्वात्वांअस्तरसंघाः अस्तरांशाः दुर्योधनादयस्त्वांपतंगाः पावकमिवअदृष्टप्रेरिताः विशान्तिमरणायेत्यर्थः केचिद्गीताः प्रांजलयोबद्धां
जलयोगुणांतिस्तुवंति २१ किंच येत्वद्वलुगृहीताः रुद्रादयस्तेपि विस्मिताः सर्वेत्वांवीक्षंतइत्याहरुद्रादित्यादितिसाध्याः विश्वेचदेवगणाविशेषोरु-
द्रादित्यवत्त्रैयोर्ऽष्मपाः पितरः गंधर्वाणांयक्षाणांअस्तराणांसिद्धानांजातिभेदानांसंघाः समूहाः तएतेषोषस्पष्टं २२ पुनर्लोकानामात्मनश्च-
व्यथामाह रूपमिति महत्आदिमध्यांतहीनंहेमहाबाहोतेतवकरालंमहारूपंहृस्वालोकाव्यथितास्तथाहंचव्यथितइतियोजना २३

करालत्वप्रपंचनेन स्वव्यथामेवाह नभ इति नभः स्पृशं व्योम व्यापिदृगुपधलक्षणाः कः तेन नभस्पृशशब्दोऽकारांतः दीप्तं जालं वज्राज्ज्वल्यमानं व्या-
त्ताननं विस्तारितं सुरवंदीप्तविशालनेत्रं रक्तनेत्रमित्यर्थः द्विप्रत्यक्षं त्वात्वात् दृष्ट्वा प्रव्यथितांतरात्मा प्रकर्षेण व्यथितचित्तः धृतिर्धैर्यं न विंदामि न-
लभे शमं च शांतिं स्वास्थं च न लभे हे विष्णो व्यापकभयानकं त्वदाक्रांतं देशं त्यक्त्वाऽन्यत्र गंतुं मशक्यं तव व्यापकत्वादिति भावः २४ कालानलः प्र-
लयाग्निः तत्तुल्यानि प्रसीदमसन्नः स्रखदो भवेत्यर्थः २५ अमीत्वां विशंतीत्यग्निमश्लोकादपकृत्यते २६ तेभीष्मादयः उत्तमांगैः शिरोभिः
अयं भावः धृतराष्ट्रस्य पुत्राः पापिष्ठाः भगवंतमेव त्रैलोक्यशरीरं विशंति पापानुरूपं तस्य पापस्थानस्थितान् नरकानेव गच्छंतीति तत्रत्वां विशंतीत्येवो

नभस्पृशं दीप्तमनेकवर्णं व्यात्ताननं दीप्तविशालनेत्रम् दृष्ट्वा द्विप्रत्यक्षं त्वात्वात् धृतिं न विंदामि शमं च विष्णो
२४ दंष्ट्राकरालानि च ते सुरवानि दृष्ट्वेव कालानलसंनिभानि दिशो न जाने न लभे च शर्म प्रसीद देवेश जगन्निवास २५
अमी चत्वां धृतराष्ट्रस्य पुत्राः सर्वे सहेवावनिपालसंघैः भीष्मोद्गोणः सूतपुत्रस्तथासौ सहास्रदीपैरपियोध सुरव्यैः २६
वक्राणिते त्वरमाणा विशंति दंष्ट्राकरालानि भयानकानि केचिद्विलग्ना दशनान्तरेषु संदृश्यंते चूर्णितैरुत्तमांगैः २७ य-
थानदीनां बहवो बुवेगाः समुद्रमेवाभिमुखं द्रवन्ति तथा नवामी नरलोकवीरा विशंति वक्राण्यभिविज्वलन्ति २८
यथा प्रदीप्तं ज्वलनं पतंगानां विशंति नाशाय समुद्रवेगाः तथैव नाशाय विशंति लोकास्तवापि वक्राणि समुद्रवेगाः २९
लेलिह्यसे ग्रसमानः समंताल्लोकान् समग्रान् वदनैर्ज्वलद्भिः तेजोभिरापूर्यजगत्समग्रं भासस्तवोग्राः प्रतपंति विष्णो ३०

कंभीष्मादयस्तु भक्ताः यतोऽग्निर्ब्राह्मणावेदाश्च प्रसूतास्तद्भवतो सुरवं प्रविशंतीति वैषम्यगति सूचनार्थं त्वां धृतराष्ट्रस्य पुत्रा विशंति भीष्मादयस्ते वक्रा-
णि विशंतीति विभागदर्शनं युक्तमिति २७ इदमेव सदृष्टांतमाह यथेति तव वक्राणि विशंतीति संबंधः अभिविज्वलन्ति सर्वतः जाज्वल्यमानानि २८
बुद्धिपूर्वकमेव ते त्वद्वक्राणि प्रविशंतीति सदृष्टांतमाह यथा प्रदीप्तमिति २९ ये च पतंतस्त्वां स्त्वं करुणावानपिनवारयसितुमिच्छस्येवेत्याह लेलिह्य-
से भूयो भूयो ति शयेन वा स्वादयति कीदृशस्त्वं समंताल्लोकान् समग्रान् ग्रसमानः एवं निर्घृणस्यापि तव तेजो न हीयते प्रत्यक्तवर्धत एवेत्या-
ह तेजोभिरिति हे विष्णो व्यापनशील समग्रं जगत् तेजोभिरापूर्यत व उग्राः स्रष्टुमशक्याः भासद्दीप्तयः प्रतपंतीति योजनापदार्थः स्पष्टः ३० ४१

एवदीत्यासाकुलीभूतोऽर्जुनः भगवानयमिति विस्मृत्याह आरव्याहीति एवमुग्ररूपः क्रूरकर्माभवान्कोसीत्यारव्याहिअसुकोस्मीतिकथयप्र-
सीदशानोभवत्वामहंविज्ञातुमिच्छामि यतस्तव प्रवृत्तिं चेष्टान्नजानामि ३१ एवमर्जुनेन प्रार्थितः श्रीभगवानुवाच काल इति इहास्मिन्संग्रामेलोका-
न्समाहर्तुमिह प्रवृत्तः प्रवृद्धो महान् लोकक्षयकृत् कालो नाम परमेश्वरोऽस्मि यस्मादेवं तस्मात् ऋते पितृत्वात्वा विनापि सर्वे न भविष्यन्ति मरिष्यन्ति
के ते सर्वे ये प्रत्यनीकेषु शत्रुसैन्येषु योधाः शूरा भीष्मादयो वस्थितास्ते ३२ तस्मादिति यस्मात्त्वा विनाप्येते मरिष्यन्ति तस्मात्त्वं उन्निष्ठं युद्धाय शेषं स्पष्टं ३३
माव्यथिष्ठाः एते महान्तः कथं हंतुं शक्या इत्याकुलीभावं मागा इत्यर्थः जेतासि जेष्यसि सपत्नान् शत्रून् ३४ भगवता एवमुक्ते सति पश्चात्किं वृत्तमित्यपे-
क्षायां संजय उवाच अत्र कृतान्जलित्वादिना चिह्नेन भगद्वाक्योद्धरणं किरीटी न करिष्यतीति सूच्यते सगद्गदं मय हर्षाद्यावेशेन गद्गदेन कंठाकंपने

आरव्याहि मे को भवानुग्ररूपो नमोऽस्तु ते देववरप्रसीद विज्ञातुमिच्छामि भवंतमाद्यं न हि प्रजानामितव प्रवृत्तिम्
३१ श्रीभगवानुवाच कालोऽस्मि लोकक्षयकृत् प्रवृद्धो लोकान्समाहर्तुमिह प्रवृत्तः ऋते पितृत्वा न भविष्यन्ति सर्वे ये वस्थि-
ताः प्रत्यनीकेषु योधाः ३२ तस्मात्त्वमुन्निष्ठं यशोलभस्व जित्वा शत्रून् ऋद्वराज्यं समृद्धम् मयैवैते निहताः पूर्वमेव निमि-
त्तमात्रं भवसव्यसाचिन् ३३ द्रोणं च भीष्मं च जयद्रथं च कर्णं तथा न्यानपियोधवीरान् मया हतांस्त्वं जहि माव्यथिष्ठा यु-
द्धस्व जेतासि रणे सपत्नान् ३४ संजय उवाच एतच्छ्रुत्वा वचनं केशवस्य कृतान्जलिर्वैपमानः किरीटी नमस्कृत्वा भू-
य एवाह कृष्णं सगद्गदं भीतभीतः प्रणम्य ३५ अर्जुन उवाच स्थाने हृषीकेश तव प्रकीर्त्या जगत्प्रहृष्यत्यनुरज्यते च
रक्षांसि भीतानि दिशो द्रवन्ति सर्वे नमस्यन्ति च सिद्धसंघाः ३६

न सह वर्तत इति सगद्गदं यथा भवति तथा साह उक्तवान् भीतभीतः अ-
त्यंतभीतः सन्नाहेति संबंधः अत्र आहेति पदच्छेदे पुनर्जुन उवाचेति पुनरुक्तं स्यात् अतः प्रणम्य अर्जुन उवाचेत्येव संबंधः न तु प्रणम्य आहेति-
कातर्हि आहेति क्रियायाः गतिः नेयं क्रिया किंतु आहेति प्रसिद्धार्थमत्ययमित्यदोषः ३५ एकादशभिः श्लोकै रर्जुन उवाच स्थाने इति हे हृषीके-
श सर्वे द्विप्रवर्तक अंतर्धामिन् तव प्रकीर्त्या जगत्प्रहृष्यति यत्तत्स्थाने इत्यव्ययं युक्तमित्यर्थे यत्तव प्रकीर्त्या नाम संकीर्तनेन जगत्अनुर-
ज्यते तदपि स्थाने युक्तं यत्तव प्रकीर्त्या रक्षांसि भीतानि संति दिशो द्रवन्ति पलायंते तदपि स्थाने युक्तम् यच्च त्वां सर्वे सिद्धसंघाः कपिलादीनां ससु-
दायाः नमस्यन्ति तदपि स्थाने अयं श्लोको रक्षोघ्नमंत्रत्वेन मंत्रशास्त्रे प्रसिद्धः सच नारायणाष्टाक्षरसुदर्शनास्त्रमंत्राभ्यां संप्रदितो ज्ञेय इति रहस्यम्

भार. मी. टी.
७६

कुतोमांसिद्वसंयानमस्यंति यतस्तेऽपि आहमिव ब्रह्मांडशतानि स्रष्टुमर्हतीत्यत आह कस्मादिति हेमहात्मन् कस्माद्धेतोस्तैत्वांन न मेरन् अपितु न मेरन्नेव तत्र हे-
तुः गरीयसेतेपि गुरवस्त्वमपि गुरुस्तथापि त्वं अतिशयितो गुरुरसीत्यर्थः कुतोममेवानि शयः तेषां मम च समानेऽपि सत्यसंकल्पादौ सति अत आह ब्रह्म
णो हिरण्यगर्भस्यापि आदिकर्त्रे पिता महायपंच महाभूतसृष्टिद्वारा ब्रह्माणं सृजते इत्यर्थः जगद्व्यापा रवर्ज्यं प्रकरणादसन्निहितत्वाच्चेति न्यायेन नि-
त्यसिद्धेश्वरस्य तवाज्ञया ते सर्वेपि ऐश्वर्यमाजो भवंति न तु त्वत्समास्ते अत एव त्वं हे अनंत देवानां ईश जगन्निवास जगतामालयभूत त्वं अक्षरं शब्दं
ब्रह्म कीदृशमक्षरं यत् सदसत्तत्परं सच्च असच्च सदसतीताभ्यां परंच सदसत्तत्परम् कार्यकारणतदुभयातीतं चेति त्रिविधमित्यर्थः ३७ पुनरपि स्तो-
त्रं त्वमिति आदिदेवो जगतः स्रष्टृत्वात् पुरुषः सर्वशरीरशाधी पुराणः शरीरनाशादिनाप्यविनश्यन् विश्वस्यास्य त्वं परं निधानं निधीयतेऽस्मिन्निति लयस्या-
नं किं सारव्यानां जडां प्रकृतिं वारयति वेत्ता ज्ञाता वेद्यं दृश्यं च त्वमेव परंच वेत्तु वेद्याभ्यामन्यत् धाम चैतन्यं त्वया विश्वं ततं व्याप्तं स्वसत्तास्फूर्तिभ्यां हे अनंतरू-

कस्माच्च तेन न मेरन् महात्मन् गरीयसे ब्रह्मणोऽप्यादिकर्त्रे अनंत देवेश जगन्निवास त्वमक्षरं सदसत्तत्परं यत् ३७ त्वमादिदेवः
पुरुषः पुराणस्त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् वेत्ता सि वेद्यं च परंच धाम त्वया ततं विश्वमनंतरूप ३८ वायुर्यमोऽग्निर्वरुणः श-
शांकः प्रजापतिस्त्वंप्रपिता महश्च नमोनमस्तेस्तु सहस्रकृत्वः पुनश्च भूयोपि नमोनमस्ते ३९ नमः पुरस्तादथ एष्टतस्ते न-
मोऽस्तु ते सर्वत एव सर्व अनंत वीर्यामितं विक्रमस्त्वं सर्वसमामोषिततोमि सर्वः ४० सरवेति मत्वा प्रसभं यदुक्तं हे कृष्ण हे या-
दव हे सरवेति अजानतामहिमानं तवेदं मया प्रमादात्प्रणयेन वापि ४१ यच्चावहासार्थं मसत्कृतोऽसि विहारशय्यासनमौ-
जनेषु एकोऽथ वाप्यच्युत तत्समक्षं तत्क्षामयेत्वा महमप्रमेयम् ४२ पञ्चविधपरिच्छेदभूतस्वरूप ३८ सर्वदेवतात्वात्वेन स्तोत्रिवायु-

रिति प्रजापतिर्दक्षादिः चतुर्मुखो वा प्रपिता महः चतुर्मुखपिता ३९ हे अनंत वीर्ययः सर्वसमामोषि एकीभावेनासमंतात् व्यामोषिततो हेतोः सर्व इति त-
वनामपुरस्तात्कर्मणामादौ एष्टतस्तेषां समाप्तो सतः मध्येऽपि तेन मोऽस्तु ४० एवं कृत्वा स्वापराधान् क्षमापयते सरवेतीति अयं मम सरवा इति मत्वा प्रस-
भं स्तोत्रार्थं विहरणपूर्वकं यत् मया उक्तं हे कृष्ण हे यादव हे सरवेति शब्देन पुनः संधिरार्थः कुतः उक्तं तव इदं एवं विधं महिमानं माहात्म्यं अजानता कदाचित् प्र-
मादात् चित्तविक्षेपात् कदाचित् प्रणयेन स्महेन च ४१ तथा यच्च अवहासार्थं विहारादिषु असत्कृतोऽसि परिभूतोऽसि एको वा सस्वीनां वियोगकाले वा-
तत्समक्षं सखि जनसमक्षं वाऽसत्कृतोसि तत्क्षामयेत्वा क्षमापयेय तत्त्वं अप्रमेयोऽचित्यस्वभावः करुणापरः यतः शत्रुभ्योऽपि शिशुपालादिभ्य उक्तमांगतिं
दत्तवानसीत्यर्थः ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

अप्रमेयत्वमेवाह पितासीति यतस्त्वमस्माकं पिताऽसि अतोऽस्माभिः शिशुभिः कृता अपराधास्त्वया क्षंतव्या एवेति भावः ४३ एतदेवाह तस्मादिति
यस्मात्त्वं पिता गुरुश्च तस्मात्कायं शरीरं प्रणिधाय भूमौ धृत्वा दंडवत् प्रणम्य त्वां प्रसादये ईड्यं स्तुत्यं स्पृष्टमन्यत् ४४ एवं स्तुत्वा स्वेष्टं प्रार्थयते अहं
पूर्वमिति हे देव कदाचिदपि पूर्वं न दृष्टम् तादृशं अहं पूर्वं तव रूपं दृष्ट्वा हृषित उत्फुल्लोऽस्मि तथा विकराल रूपदर्शनं जैनभयेन च मे मम मनः प्रव्यथितम्
अतस्ते देवधारणा विषयभूतं रूपं मे मत्स्यं दर्शय ४५ तदेव रूपमाह विश्वमूर्ते सहस्रबाहुत्वादिकं उपसंहृत्य तेनैव रूपेण भव प्रकटो भव ४६ एवम-
र्जुनेन प्रार्थितस्तं स्तुतवन् श्रीभगवानुवाच भयेति त्रिभिः हे अर्जुन प्रसन्नेन भयात् कतुभ्यं दंडं परं रूपं दर्शितम् आत्मयोगात् त्वसामर्थ्यात् करुणायानतु तव
दर्शनेधिकारोऽस्ति तथा च प्रागुक्तं कर्मण्येवाधिकारस्त इति तेजोमयं चिद्रूपं दिव्यं विश्वं विश्वात्मकम् आद्यं अनादि अनंतं च यत् रूपं त्वदन्येन कदाचिद-

पितासिलोकस्य चराचरस्य त्वमस्य पूज्यश्च गुरुर्गरीयान् न त्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्यो लोकत्रयेऽप्यप्रतिम प्रभावः ४३
तस्मात्प्रणम्य प्रणिधाय कायं प्रसादये त्वामहमीशमीड्यं पितेव पुत्रस्य सखेव सख्युः प्रियः प्रियायार्हसि देवसोढुं ४४ अ-
हं पूर्वं दृष्टोऽस्मि दृष्ट्वा भयेन च प्रव्यथितं मनो मे तदेव मे दर्शय देव रूपं प्रसीद देवेश जगन्निवास ४५ किरीटिनंग-
दिनं चक्रहस्तमिच्छामित्वां द्रष्टुमुहंत्येव तेनैव रूपेण चतुर्भुजेन सहस्रबाहो भव विश्वमूर्ते ४६ श्रीभगवानुवा-
च भयात् प्रसन्नेन तवार्जुनेन रूपं परं दर्शितमात्मयोगात् तेजोमयं विश्वमनंतमाद्यं चोत्पद्यते न दृष्टपूर्वम् ४७ न
वेदयज्ञाध्ययनेनैर्न दानैर्न च क्रियाभिर्न तपोभिरुग्रैः एव रूपः शक्य अहं तु लोके द्रष्टुं त्वदन्येन कुरु प्रवीर ४८ मातेव्य
यागाच्च विमूढभावो हृष्टारूपं घोरमीह डभमेदम् व्यपेतभीः प्रीतमनाः पुनस्त्वं तदेव मे रूपमिदं प्रपश्य ४९ ५

पिन पूर्वं दृष्टं न दृष्टपूर्वं ४७ योगैकगम्यं एतत्कर्मिणां दुः प्रापमित्याह न वेदेति वेदानां यज्ञानां च अध्ययने रधिगमैः न च दानैः न च क्रियाभिः स्मृत्य-
क्ताभिरापूर्तादिभिर्वापीकृपां मादिभिः तपोभिः रुच्छुचां द्रायणाद्यैः उग्रैः मासोपवासाद्यैः तु लोके एव रूपोऽहं द्रष्टुं न शक्यः शक्यत्वाभावस्यार्थः त्व-
दन्येन कुरु प्रवीर ४८ इदमतिदुर्लभदर्शनं रूपं दृष्ट्वापि चेद्वाच्यं ते तर्हि उपसंहरामीदमित्याशयेनाह माते इति मम इदं ईदृक् घोरं रूपं दृष्ट्वा ते तव-
व्यथामाभूदिति शेषः विमूढभावो मोहश्च ते माभूत् व्यपेतभीः निर्मयः प्रीतमनाश्च पुनस्त्वं भूत्वा तदेव यत् त्वया द्रष्टुं प्रार्थितं मे ममेदं रूपं प्रपश्य

99

Discussion

सप्तममारभ्येतावताग्रंथेनतत्पदवाच्यार्थो निरूपितः इदानींतत्पदार्थशोधनमुपासनाकांडंचसमापयिष्यान्निहार्थतः प्राधान्येनतत्पदलक्ष्यमर्थतद्दिदाल-
क्षणानिचप्रदर्शयते शब्दतस्तुलौकिकबुद्धानुसारेणतत्पदवाच्यस्यैवोपासनादिकंप्रपंच्यते तत्रपूर्वाध्यायांतेमत्कर्मकृन्मत्परमइत्यादिनास्वभजनमुक्तं-
तत्रमच्छब्दार्थः किंसगुणमुतनिर्गुणंब्रह्मउभयत्रापिअस्मच्छब्दस्यपूर्वप्रयोगदर्शनात्संदिहानः पृच्छति एवमिति एवमित्यव्यवहितंमत्कर्मकृदित्या-
दिनाउक्तंप्रकारंपरामृशतिअनेनप्रकारेणयेसततयुक्ताः नित्यंसमाहितचित्ताः भक्ताः सगुणवेदिनस्त्वांपर्युपासते येचापिअक्षरंअस्थूलादिलक्षणंअ-
व्यक्तंबुद्ध्याद्यगोचरंउपासतेतेषांमध्येयोगवित्तमाः केकतरेइत्यर्थः १ निर्गुणस्यदुष्प्रापत्वोक्त्येवश्रेष्ठत्वंसूचयन् सगुणप्राशस्त्यंचशब्दतोदर्शयन्श्री-
भगवानु० मयीति मयिसगुणेब्रह्मणिमनआवेश्यप्रवेश्ययेमांनित्ययुक्ताः सदोद्युक्ताः मांपरमेश्वरमुपासतेचिंतयन्तिश्रद्धयाआतिव्यबुद्ध्यापरयासा-
त्त्विक्याअवश्यंपरमात्मायमाराधितोऽस्मांस्तारयिष्यतीत्येवंनिश्चयरुपयाश्रद्धयाउपेताः तेमेममज्ञानीत्वात्मेवमेमतमितिज्ञानिनमात्मत्वेनैवपश्यतोमू-
र्वेद्यपिकारुण्यात्पक्षपातवतः सर्वज्ञस्ययुक्ततमामताः २ एवमुपासकान्स्तत्त्वाअव्यक्तविदांज्ञानिनांदौर्लभ्यंश्लोकत्रयेणाह येत्विति तुशब्दःस

अर्जुनउवाच० एवंसततयुक्तायेभक्तास्त्वांपर्युपासते येचाप्यक्षरमव्यक्तंतेषांकेयोगवित्तमाः १ श्रीभगवानुवा-
च० मय्यावेश्यमनोयेमांनित्ययुक्ताउपासते श्रद्धयापरयोपेतास्तेमेयुक्ततमामताः २

गुणाद्वैलक्षण्यार्थः अक्षरंएतद्वैतद-
क्षरंगार्गिब्राह्मणाअभिवदंत्यस्थूलमनण्वद्भस्वमदीर्घमित्यादिस्तुत्यासर्वधर्मशून्यांनिरूपितं अतएवानिर्देश्यंनिर्द्दुमशक्यंवाचा अव्यक्तंच वाचा
मगोचरत्वाद्बुद्धेरप्यविषयइत्यर्थः तथाचश्रुतिः यतोवाचोनिवर्ततेअप्राप्यमनसासहेतिब्रह्मणोवाद्भानसातीतत्वंदर्शयति पर्युपासतेसर्वप्रकारेणो-
पासतेउपासनमिहअनात्मनामदर्शनमेवयथोक्तंअनात्मादर्शनेनैवपरात्मानमुपास्महइति ननुतर्ह्येवंविधस्यशून्यस्यशून्यकल्पस्यसत्त्वेकिंमानमत-
आह सर्वत्रगमितिसत्तारूपेणस्फुरणरूपेणचसर्वत्रगतंयत्सत्तथासर्वसत्तावद्भवतिकथंतस्यासत्त्वंवाच्यमितिभावः नन्वेवंतार्किकाभिमतंसत्तासा-
मान्यमुक्तंस्यात्तद्विद्यतः सत्पदः सन्नितिसर्वत्रानुगतंदृश्यतेइत्याशंक्याह अचिंत्यमिति सत्तासामान्यंहिप्रत्यक्षंतदपिब्रह्मसत्तासुवेधेनैवात्मानंल-
भतेनस्वतः सिद्धंसामान्यंसत्जातिः सतीद्यत्त्वंसदितिप्रत्ययात्सामान्यस्यसदितिप्रत्ययागोचरत्वेतुतस्याअसत्त्वापत्त्यापदार्थत्वमेवनस्यात् तस्मात्स-
र्वाधिष्ठानभूतंब्रह्मरूपादिहीनत्वाच्चिंतयितुमशक्यंदूरेतस्यसर्वगतत्वेनप्रत्यक्षगोचरत्वमित्यर्थः ननुतत्सदितिप्रत्ययस्यान्यथाप्युपपत्तौसत्तासामा-
न्यवादिनंप्रतिनेनाधिष्ठानभूतंब्रह्मनसाधयितुंशक्यमतआह कूटस्थमिति वस्तुतोऽसदपिसदिवावभासमानंकूटंयथाकूटकार्षापणंकूटतुलैतितद-

येत्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तं पर्युपासते सर्वत्रगमचित्यंचकूटस्थमचलं ध्रुवम् ३ सन्नियम्येन्द्रियग्रामं सर्वत्रसमबुद्धयः
ते प्राप्नुवन्ति मामेव सर्वभूतहिते रताः ४

दिगुणहीनो प्रकाशमानोऽस्येवेत्याशंक्याह ध्रुवमिति ननु आत्मा किं सत्तामात्रेणायस्कांतवत्क
रणानि प्रवर्तयति उत व्यापाराविष्टः सन् नाद्यः इष्टापत्तेः त्वन्मते च आत्मनः कर्तृत्वासिद्धिः नांत्यः अनित्यत्वापत्तेः व्यापारो हि स्पंदः स च परिच्छिन्नस्यै
व युज्यते न विभोः विभुत्वहाने चाणुत्वानभ्युपगमान्मध्यमपरिमाणत्वे घटादिवदनित्यतापत्तिः तस्मात् ध्रुवं अप्रच्युतस्वभावमक्षरमित्यर्थः ३ एवं
विधमक्षरं कथमुपासनीयमित्यत आह सन्नियम्येति सर्वत्र काले सर्वदा एतेन ध्यानस्य नैरंतर्यसुक्तं इन्द्रियग्रामं समनस्कानि इन्द्रियाणि सन्नियम्य ए
कीभावेनात्मनि वशो कृत्वा स्वकारणे प्रविलाप्येत्यर्थः समाचांतवत्यहीना बुद्धिर्येषां ते समबुद्धयो भवन्ति तेऽपि मामेव निर्विकल्पं परं ब्रह्म परं काष्ठां प्राप्नुवन्ति
श्रुतिश्च यदापंचावतिष्ठते ज्ञानानिमनसा सह बुद्धिश्च न विवेकतितामाहुः परमांगतिमिति सर्वभूतहिते रता इत्यनेन सर्वभूताभ्युदयानेन सन्न्यासोपध्या
नांगमिति विधीयते ४ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५

अस्यागतेर्दुः प्रापत्वमाह क्लेश इति यद्यपिसगुणविदामधिकः क्लेशोऽस्त्येव तथापि तैसा लंबनाः ध्यायंतिसोपानारोहक्रमेण परां काष्ठां प्रविशंति येषां तु-
निरालंबं ध्यानं आकाशयुद्धसमं तेषां निर्विषये चेतः स्थिरीकरणे अधिकतरः क्लेशोऽस्ति तत्र क्रमिकं ध्यानप्रयोगः ईतद्देहि चित्मात्रे विश्वरूपं माययाऽध्यस्तम्
तत्र च केवलमातिवाहिकं कृत्स्नं जडमाधिभौतिकमध्यस्तम् यथोक्तं वसिष्ठेन आतिवाहिक एवायं त्वाद्दृशौ चित्तदेहकः अधिभौतिकया बुद्ध्या गृहीतश्चि-
रभावनादिति अतिक्रम्य पाषाणादीन् वहति इष्टदेशं नयत्यभिमानिनमित्यतिवाहिसर्वत्राप्रतिहतगतिकं भूतसूक्ष्मम् तेन निर्वृत्त आतिवाहिको यं कृत्स्न-
प्रपंचः यतः चित्तदेहकः चित्तमेव देहः स्वरूपमस्येति स्वप्रतुल्य एव सन् चिरभावनात् वज्रपंजरवत् काष्ठिष्ये नोपेत आधिभौतिकया स्थूलभूतप्रभया
गृहीत इति श्लोकार्थः एवं च यथा तीव्राभिनिवेशेन निरीक्ष्यमाणो रज्जुरगः स्वयं शास्त्र्यति तदधिष्ठानभूतारज्जुश्चाविर्भवति तथा वस्तुतश्चिद्रूपायामपि
मयवादिमूर्तेर्जोड्यमध्यस्तं तामेवाभिनिवेशेन चिरकालं चर्मचक्षुषैव पश्यतस्तस्यामूर्तेर्जोड्यं तिरोधीयते चैतन्यमाविर्भवति अतएव बाणादयः स्वा-
राख्येः सार्द्धं स्वाभिभूत्यन्यायेन व्यवहरंतीति सर्वत्रोपारज्यायते एवं चैतनायामूर्तेरपि तत्त्वं विश्वरूपमेवेति मूर्तिमेवात्यादरेण पश्यन् तस्यास्तत्त्वं वि-

क्लेशोऽधिकतरस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसाम् अव्यक्ताहिगतिर्दुःखं देहवद्विरवाप्यते ५

स्वरूपमवगच्छति यदपश्यदर्जुनो वासुदेवदेहे एतदेव वितर्कजं प्रत्यक्षं प्रकृत्योक्तं भगवता योगभाष्यकारेण बादरायणेन तत्परं प्रत्यक्षं तच्च श्रुता-
नुमानयोर्बीजमिति स्थूलालंबनः समाधिर्वितर्कः विश्वरूपस्यापि अस्मितामात्रे ध्यासात् तस्यावलोकनेऽस्मितामात्रमवशिष्यते अस्मिताया-
अपिशब्दायां चित्तावध्यस्तत्वात् तस्यामपि समाहिते मनसि सहेव मनसा स्मितातिरोधीयते शुद्धाचितीरेवावशिष्यते इति एवं व्यक्ताऽसक्ताः
सोपानारोहक्रमेण परां काष्ठां प्रतिपद्यंते ये तु अव्यक्तासक्ताः पाक्षिवदकस्मादूर्ध्वपदमारुरुक्षंतिलयेन विक्षेपेण वा भृशं बाध्यंते लयमेव च क-
दाचित्समाधित्वेनाभ्युपगच्छंति इति तेषां पराभवसंभावनाप्यस्तीत्यत उक्तम् क्लेशोऽधिकतरस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसामिति हि यस्या-
त् अव्यक्तानिरालंबनागतिः पदमाप्तिः देहवद्भिः देहाभिमानिभिः दुःखं यथा स्यात् तथा अवप्यते न तु सा सुखमाप्येति भावः ५

श्रीकृष्णाभ्यां नमः

५

५

५

५

५

५

५

५

५

नन्वव्यक्तासक्तचेतसां क्लेशाधिक्येऽपि क्लेशान्ते सद्यः केवल्यसिद्धिरस्तीति किं विलंबसाध्ये न व्यक्तभावेनेत्याशंक्याह योत्विति द्वाभ्याम् सर्वाणि नित्यने-
मिक्तिकस्वाभाविकादीनि सन्न्यस्य समर्प्य मत्पराः अहमेव परः सर्वकर्मभिः प्राप्योयेषां ते मत्पराः मत्स्थानपरावा अनन्येन भेदशून्येन अहमेव भगवान्वा-
सुदेव इति परमेश्वरेऽहं ग्रहलक्षणयोगेन चेतः समाधानेन मां ध्यायंत उपासते तत्रैव ध्याने स्थैर्यं लभन्ते ६ तेषां ध्यायिनां न चिरात् शीघ्रमेवाहं समुद्धर्ता
समुद्धरणकर्ता यतस्ते मयि सगुणै विश्वरूपे आवेशितचेतसो भवन्ति अतः व्यक्तासक्ता अपि शीघ्रमेव परंपदमारोढुमर्हा इति नाव्यक्तेऽत्यंताभिनिवेशव्य-
मिति भावः ७ यस्मादेवं तस्मात् मय्येव विश्वरूपे ईश्वरे मनः संकल्पविकल्पात्मकं आधत्स्व स्थापय मय्येवाध्यवसायं कुर्विति बुद्धिं निवेशय तत्फलं च नि-
वसिष्यसि निवत्स्यसि निश्चयेन मदात्मना मयि वासं करिष्यसि अतः शरीरपातादूर्ध्वं न संशयः कर्तव्यः ८ विश्वरूपधारणायामशक्तं प्रति प्राह अथेति मयि

ये तु सर्वाणिकर्माणि मयि सन्न्यस्य मत्पराः अनन्येनैव योगेन मां ध्यायंत उपासते ६ तेषामहं समुद्धर्ता मृत्युसंसारसा-
गरात् भवामिनचिरात्पार्थ मय्यावेशितचेतसाम् ७ मय्येव मन आधत्स्व मयि बुद्धिं निवेशय निवसिष्यसि मय्येव अत-
ऊर्ध्वं न संशयः ८ अथ चित्तं समाधातुं न शक्नोषि मयि स्थिरम् अभ्यासयोगेन ततो मामिच्छातुं धनं जय ९ अभ्यासेऽप्य-
समर्थोऽसि मत्कर्मपरमो भव मदर्थमपि कर्माणि कुर्वन्सिद्धिमवाप्स्यसि १० अथैतदप्यशक्तोऽसि कर्तुं मद्योगमाश्रि-
तः सर्वकर्मफलत्यागं ततः कुरु यतात्मवान् ११

विश्वेश्वरे विश्वरूपे अथ यदि चित्तं समाधातुं निवेशयितुमचलं धारयितुं न शक्नो-
षि ततस्तर्हि अभ्यासयोगेन चित्तस्यैकस्मिन्नाभ्यन्तरे बाह्ये वा प्रतिमादावालंबने सर्वतः समाहृत्य पुनः पुनः स्थापनं अभ्यासरूपं पूर्वको योगः स-
माधानलक्षणाः तेनाभ्यासयोगेन मां विश्वरूपं प्राप्तुं इच्छ प्रार्थयस्व हे धनं जय ९ अभ्यासेपीति अभ्यासे पूर्वश्लोके क्लेशमत्कर्मश्रवणं कीर्त-
नं विष्णोः स्मरणं पादसेवनम् अर्चनं वंदनं दास्यं सरस्यमात्मनि वेदनमिति नवविधभजनात्मकं भगवत्प्रीत्यर्थं कर्म मत्कर्मशब्दितं तदेव परमं
अवश्यं यस्य तादृशो भव कर्माणि श्रवणादीनि सिद्धिं सत्त्वशुद्धिम् १० मद्योगं श्रवणादौ निष्ठां तर्हि पूर्वोक्तं श्रोतस्मार्तं सर्वकर्मफलत्यागं कुरु-

११

६

६

६

६

६

६

६

६

६

६

हेरुणा हेयादव

६

६

६

६

६

६

६

६

कर्मफलत्यागमेव श्रेयो हेतुत्वात्सौति श्रेयोहीति अभ्यासान्निदिध्यासनात्ज्ञानंश्रवणमननजंपरोक्षम् श्रेयः ज्ञानादपि ध्यानंविष्णोः श्रवणकीर्तनादिविशिष्यते ततोपि कर्मफलत्यागः श्रेयान्नयस्मादनंतरं अव्यवधानेन शांतिर्भोक्षोऽस्ति चित्तशुद्ध्याद्युत्पादनद्वारेण अत्र बाह्यसाधनं स्फुरत्वात् पूर्वपूर्वापेक्षया प्रशस्तमित्युच्यते तत्रैव प्रवृत्त्यतिशयाय यद्वा श्रवणाद्यभ्यासान्ज्ज्ञानं तत्त्वनिश्चयात्मकं श्रेयः ततोऽपि ज्ञातस्यार्थस्य साक्षात्कारार्थं ध्यानं श्रेयः ततोपि कर्मफलत्यागः योगी हि सर्वकामतां प्रजहाति प्रजहाति यदा कामानिति प्रोक्तः अयमपि कर्मफलत्यागेन कामान्जहात्येवेति तेन सम इति स्तूयते १२ परमप्रकृतस्याक्षरस्योपासकं सौतितदुण कथने हि साधकानां तेषु गुणेष्वक्षरो भविष्यतीति बुद्ध्याह अद्वैतेति अद्वैताच्चेदुदासीनः स्यान्नेत्याह मैत्रः मित्रमेव मैत्रो न तूदासीनः कदाचिदपि नन्वन्यस्मिन् शत्रो सति कथं मैत्रत्वं स्यात्तत्राह करुण इति दुःखदातारमपि करुणायानबाधितुमीष्टेऽपि त्रातुमेवेच्छति एतेन सर्वभूताभयप्रदः सन्न्यासी उक्तः अतएव तस्य निर्मम इति विशेषणं युज्यते मुरव्यमक्षरविदोलक्षणं निरहंकार इति

श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासाज्ज्ञानाद्ध्यानं विशिष्यते ध्यानात्कर्मफलत्यागस्त्यागाच्छांतिरनंतरम् १२ अद्वैता सर्वभूतानां मैत्रः करुण एव च निर्ममो निरहंकारः समदुःखस्करवः क्षमी १३ संतुष्टः सततं योगी यतात्मा दृढनिश्चयः सम्यर्पितमनो बुद्धिर्यमेव भक्तः समेप्रियः १४ यस्मान्नो द्विजते लोको लोकान्नो द्विजते च यः हर्षमर्षमयो द्वेगैर्मुक्तो यः स च मे प्रियः १५

अहंकारो हि सर्वानर्थानिदानं स एव निर्गतो यस्मात्स निरहंकारः अतएव समदुःखस्करवेयस्य तत्र को मोहः शोक एकत्वमनुपश्यत इति श्रुतेः क्षमी क्षमवान्परिभवप्राप्तावपि स्वस्थचित्तः अन्योपि मुमुक्षुरेतान् धर्मान् अनुतिष्ठेदित्यर्थः १३ संतुष्टः यदृच्छालाभेनैव संजातालं प्रत्ययः सततं सर्वदा योगी श्रवणादौ समाहितचित्तः यतात्मा संयतशरीरं द्रियादिसंघातः दृढः स्थिरः आत्मतत्त्वविषये निश्चयो यस्य सः दृढनिश्चयः असंभावनाशून्यः दृढश्च द्वावान् मयि निर्गुणेष्वब्रह्मणि अर्पिते निहिते प्रविलापिते वा मनः संकल्पादिरूपं बुद्धिरध्यवसायस्ते उभे येन सम्यर्पितमनो बुद्धिः एतादृशो यो मे मम भक्तः समे मम प्रियः आत्मत्वादेव स परमप्रेमास्पदं ज्ञानीत्वा त्वैव मे मतमित्युक्तम् एतेन पूर्वश्लोकोक्तायाः निरहंकारतायाः साधनास्तुक्तानि १४ सच निरहंकारो द्विविधः समाधिस्थो व्युत्थितश्च तयोर्लक्षणं क्रमेणाह द्वाभ्यां यस्मादिति यस्मात् समाधिस्थत्वेन काष्ठसमात् लोको नो द्विजते न त्रस्यति लोकादपि यो निर्मनस्कत्वान्नो द्विजते अतएव हर्षद्वेष्टालाभे सति मनस उत्फुल्लता अमर्षः असाहिष्णुता भयं आत्मोच्छेदशंका उद्वेगस्तत्कतैव व्याकुलता एतैर्निर्मनस्कत्वादेव स्वयमेव मुक्तस्त्यक्तः न त्वेतान् स्वयंत्यक्तं यतते साधकवत् ईदृशो यो मद्भक्तः स च मे प्रियः १५ ४३ ४३

अनपेक्षः शुचिर्दक्ष उदासीनो गतव्यथः सर्वारंभपरित्यागी यो मे भक्तः समेप्रियः १६ यो न हृष्यति न द्वेष्टि न शोचति
न कांक्षति शतभाशतभपरित्यागी भक्तिमान्यः समेप्रियः १७ समः शत्रौ च मित्रे च तथा मानापमानयोः शीतोष्णसू-
खदुःखेषु समः संगविवर्जितः १८ तुल्यनिंदास्तुतिर्मोर्नीसंतुष्टो येन केनचित् अनिकेतस्थिरमतिर्भक्तिमान्मे प्रि-
यो नरः १९ ये तु धर्माभूतमिदं यथोक्तं पर्युपासते श्रद्धाधाना मत्परमाभक्तास्ते तीव्रमेप्रियाः २० इति श्रीम० भा० श्री०
श्रीमद्भगव० संवादे भक्तियोगो नाम द्वादशोऽध्यायः १२ ३६

निकेतः गृहशून्यः कुटीमपि चात्मार्यनारमते यतः स्थिरमतिः स्थितप्रज्ञो भ
क्तिमान्योगी मे मम प्रियो नरः पुरुषः १९ मुक्तलक्षणा न्येव मुमुक्षोः साधनत्वेन विधत्ते ये त्विति ये सुमुक्षवः तु पूर्वोक्तापेक्षया विलक्षणाः इदं अद्वेषा
सर्वभूतानामित्यादिना ग्रंथेन प्रतिपादितं धर्मजातं तदेवामृतस्य मोक्षस्य साधनत्वादमृतं धर्मा मृतं यथोक्तं उक्तानतिक्रमेण पर्युपासते सा कल्पेनानुतिष्ठति श्र
द्धधानाः श्रद्धायुक्ताः मत्परमाः अहमेव भगवान्वास्तु देवोऽक्षरारव्यः सर्वविशेषरहितः परमानंदरूपः परमः पार्यंतिकः प्राप्यो येषां ते मत्परमाः भक्ताः
शांतिदात्यादिमंतो मद्भजनशीलास्तेऽतीव मे मम प्रियाः ज्ञानी तु भगवत आत्मैव परिशेषादतीव प्रियत्वं भक्तेष्वेव पर्यवसन्नं यो मुक्तानां स्वाभाविको धर्मः स-
मुमुक्षूणां यत्नतोऽनुष्ठेय इत्यर्थः यथोक्तं वार्तिके उत्पन्नात्मप्रबोधस्य ह्यद्वैष्टत्वादयोरुणाः अयत्नतो भवंत्येव न तु साधनरूपिण इति समास उपासनस्तस्य
दार्थविवेकः अतः परं वाक्यार्थविचारो जीवब्रह्माभेदप्रतिपादको भविष्यति २० इति श्रीनैलकंठीये भा० श्रीष्वपर्वणि भगवद्गीतार्थप्रकाशे द्वादशोऽध्या

यः १२ अयं उपासनाकांडः ३६

प्रकृतिमिति १ ननु अव्यक्तोऽयमचित्योऽयमविकार्योऽयमुच्यते नित्यः सर्वगतः स्थाणुरचलोऽयं सनातन इति द्वितीये त्वंपदार्थस्वरूपमुक्तं तथा द्वाद-
शे ये त्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तं पर्युपासते सर्वत्रगमचित्यं च कूटस्थमचलं ध्रुवमिति तत्पदार्थस्वरूपमुक्तं नतयोर्भेदः संभवतिलक्षणो क्स्यात् लक्ष-
णोहितयोरव्यक्तत्वमचित्यत्वमचलत्वं सर्वगतत्वं चेत्यादिसमानम् न च द्वयोः सर्वगतत्वं संभवति अन्योन्यव्यावृत्तत्वेनासर्वगतत्वापत्तेः न च लक्ष-
णभेदाभावेऽपि तत्तदात्मगताविशेषाः संतियेमुक्तात्मनां जीवेशयोश्चान्योन्यभेदमावहन्ति स्वात्मानं च स्वाश्रयात्स्वयमेव व्यावर्तयन्तीति वाच्यम् विशेषा-
णां सत्त्वे प्रमाणाभावात् ननु मासंतु विशेषाः बंधमोक्षादिव्यवस्थान्यथानुपपत्त्या तु निर्विशेषेष्वपि पुरुषेषु भेदः सिद्ध्यति यथोक्तं सारव्यवहृद्वैः ज-
न्ममरणकरणानां प्रतिनियमादयुगपत्पवतेश्च पुरुषबहुत्वं सिद्धं त्रैगुण्यविपर्ययाच्चैवेति जन्मादिव्यवस्थातः युगपत्पवत्यदृशनात्सात्विक-
राजसादिभेदाच्च न पुरुषैक्यमित्यर्थः न व्यापकानेकात्मवादे भोगसांकर्यप्रसंगात् न ह्येकत्रांतःकरणे स्वरवादिरूपेण परिणते न त्यतिसंवेदी ए-
क एव चेत्तन इति नियमितुं शक्यं सर्वेषां सान्निध्याविशेषेऽपि संवेदनापत्तेरवर्जनीयत्वात् श्रोतस्यैकस्थापिकर्णशङ्कलीरूपोपाधिभेदादिवांतः क-

अर्जुन उवाच प्रकृतिं पुरुषं चैव क्षेत्रं क्षेत्रज्ञमेव च एतद्देदितुमिच्छामि ज्ञानं ज्ञेयं च केशव १ श्रीभगव-
वाच इदं शरीरं कौंतेय क्षेत्रमित्यभिधीयते एतद्योवेति तं प्राहुः क्षेत्रज्ञ इति तद्विदः २

रणरूपोपाधिभेदात् ए-

कस्याप्यात्मनः शब्दग्रहव्यवस्थावज्जन्मादिव्यवस्थापि सेत्स्यतीति न पुरुषबहुत्वं वक्तव्यम् ततश्च जीवेशयोर्लक्षणोक्त्यादभेदे सिद्धे किमुत्तर-
ग्रंथेनेति तत्पतिपादनार्थेनेति चेत्सत्यं यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्वेन कं पश्येदिति श्रुतेर्विद्यावस्थायां भेदाभावेऽपि अविद्यावस्थायां अंतःप्रविष्टः
शास्ता जनानाम् एष तेवसाधु कर्मकारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निनीषत इति व्यवहारदशायां शास्यशासितृभावेन कर्तृकारयितृभावेन च
प्रसक्तस्य जीवेश्वरयोर्भेदस्य निरासार्थत्वात् उत्तरग्रंथस्यारंभ उपपद्यते तत्रानुपदोक्तेन तत्पदार्थेन सहास्याभेदं वक्तुं योग्यतायेमास्यभासकभा-
वेन क्षेत्राक्षेत्रज्ञस्य कुंभाद्वास्वत इव विवेकं दर्शयति इदमिति इदमनात्मत्वेन भास्यं घटाद्यहंकारांतं शरीरं विशरणधर्मि हे कौंतेय क्षेत्रं क्षेत्रज्ञो-
त्पात्मानमविद्यया त्रायते च विद्येति क्षेत्रं कर्मबीजप्ररोहस्थानं क्षेत्रशब्देनोच्यते एतद्योवेति भासयति तद्विदात्मानं क्षेत्रज्ञ इत्यन्वर्थं संज्ञं प्राहुः
के प्राहुः तद्विदः क्षेत्रक्षेत्रज्ञविदः एतेन गच्छामि पश्यामि भुंजे इति अनुभवाद्देहोद्विधाहंकाराः प्रतीतितो भासककोटिनिविष्टा इव भांति तथापि ते-
षां तत्त्वतो भास्यत्वलक्षणो नात्मभावः सिद्धः २ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

तमेवंलक्षणमुपाधितो निष्कृष्टक्षेत्रज्ञं चातक्षेत्रमपि मां परमेश्वरमेव उभयरूपेण संतं विद्धि तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मि ब्रह्मैवेदं सर्वं सर्वं रवत्विदं ब्रह्मेति शास्त्रा-
तयस्मादुभयात्मा तस्मात्क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्थात्ज्ञानं क्षेत्रस्य बाध्यत्वेन क्षेत्रज्ञस्य सर्वबाधावधिभूतत्वेन च यत्ज्ञानं आपरोक्ष्येण तत्त्वनिश्चयस्तदेव ज्ञानं म-
म द्विषयं सम्यग्ज्ञानं एतयोरेव ज्ञानं ब्रह्मज्ञानमिति मतं निश्चितं ब्रह्मविद्धिः नेह नानास्ति किंचनेति क्षेत्रस्य बाधात् नान्योऽस्ति द्रष्टेति क्षेत्रज्ञादन्यस्य द्र-
ष्टुर्निषेधाच्च यद्यपि सर्वस्य ब्रह्माभिन्नत्वात् यत्किंचिदपि ज्ञानं तत्सर्वं ब्रह्मविषयमेव भवति तथापि रज्जुसर्पात्मना पश्यतो न रज्जुविषयं सर्पविषयं वा सम्यक्ज्ञानम-
स्ति नापि तस्य ज्ञानस्य रज्जुव्यतिरेकेण विषयांतरं वास्तवमस्ति किंतु यदा सर्पबाधेन रज्जुतत्त्वमधिगच्छति तदैव सर्पमिथ्यायमिति सम्यग्ज्ञानान्तिरज्जुं च
तद्वदिहाप्युभयवदेव सम्यग्ज्ञानीत्यर्थः नहि अन्यतरस्य तत्वे ज्ञाते कृतकृत्यतास्ति नहि सांख्यो निर्विशेषात्मविदपि प्रपञ्चमबाधमानः शून्यवादी वा प्रप-
ञ्चतुच्छत्वेन पश्यन् अधिष्ठानं ब्रह्म नास्तीति ब्रुवाणः कृतकृत्यो भवतीति वक्तुं युक्तमतो ह्ययोरपि तत्त्वं बोध्यमेव ३ क्षेत्रक्षेत्रज्ञपदे विवरीतुमारभते तदिति

क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि सर्वक्षेत्रेषु भारत क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानं यत्तज्ज्ञानं मतं मम ३ तत्क्षेत्रं यच्च यादृक् यच्च यादृक् कारियतश्च
यत् सच यो यत् प्रभावश्च तत्समासेन मे शृणु ४ ऋषिभिर्बहुधा गीतं छंदोभिर्विविधैः पृथक् ब्रह्मसूत्रपदैश्चैव हेतुम-
द्भिर्विनिश्चितैः ५

यच्चेदं क्षेत्रं निर्दिष्टं तत् यादृक् यादृशं स्वकीयैर्धर्मैरस्ति यादृक् कारिये च तस्य विकारा यत्तश्च यत् यस्माद्विकारा यज्जायत इति-
प्राञ्चः तत्पूर्वोक्तं क्षेत्रं यच्च यत्स्वरूपं यादृक् यत्प्रकारकं यादृक् कारिये च तस्य विकाराः यत्तश्च क्षेत्रावयवात् यज्जायते तत् शृणु तथा सच क्षेत्रज्ञः यो यत्स्व-
रूपः यत्प्रभावश्च तदपि मतः शृणु ४ वक्ष्यमाणेऽर्थे प्रमाणमाह ऋषिभिरिति ऋषिभिर्वसिष्ठाद्यैर्बहुधा गीतं योगवासिष्ठादौ प्रतिपादितम् छंदोभि-
र्वेदैः मंत्रैर्वा पृथक् प्रतिशारवं अनेक प्रकारं गीतं ब्रह्मसूत्रपदैः ब्रह्मणः सूचकानि पदानि समुच्चिंत्य वाक्यभावमापन्नानि ब्रह्मसूचकैर्ब्राह्मणा वाक्यैरित्य-
र्थः तत्त्वमसीत्याद्यैः हेतुमद्भिः अन्तेन सोम्यशृंगेनापो मूलमन्विच्छ आद्भिः सोम्यशृंगेन तेजो मूलमन्विच्छ तेजसा सोम्यशृंगेन सन्मूलमन्विच्छ सन्मू-
लाः सोम्ये माः प्रजा इत्यादिना कार्यलिंगकान्यनुमानानि ब्रह्माधिगमाय प्रदर्शयंतो हेतवः तद्वद्भिः निश्चितैः असकृदभ्यासेन सकलशकापंकक्षालने-
न निश्चितार्थैः क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः स्वरूपं एतैः सर्वैर्यद्गीतं तत् शृणु इति पूर्वेण संबंधः ५ ६ ७ ८ ९

महाभूतान्यहंकारो बुद्धिरव्यक्तमेव च इंद्रियाणि दशैकं च पंचचेंद्रियगोचराः ६ इच्छा द्वेषः स्मरणं दुःखं संघातः
श्वेतनाथः एतत्तत्त्वत्रयं समासेन साविकारमुदाहृतम् ७

गोधिनीचेतोवृत्तिः सरस्वदुःखेप्रसिद्धे संघातः आत्मोद्विगमनोयुक्तो-
भोक्तेत्याहुर्मनीषिण इति श्रुतेरिन्द्रियमनश्चिदात्मनामेकलोलीभावरूपोभोक्ताचेतनायापूर्वोक्ताबुद्धिः सैवसुखासत्वमयत्वाद्विमलादर्शवच्चित्य-
तिविंबग्राहिणीतप्तायः पिंडोवह्निवमिवस्वयमचेतनोपिचेतनत्वंप्राप्तः यथाव्यासः स्थूलपिंडोऽपिचेतनएवप्रतीयते सेयंचेतनामनः संज्ञितासै-
वइच्छादिरूपापरिणमते तथाचश्रुतिः कामः संकल्पोविचिकित्साश्रद्धाः श्रद्धाधृतिरधृतिर्हर्षिर्भिरित्येतत्सर्वमन एवेति कामादीनामनोवृत्ति-
त्वमाह एतत्क्षेत्रमव्यक्ताख्यं सविकारं विकारेण महदादिना ताद्विकारेण चेच्छादिना सहितं उदाहृतम् नान्विच्छादयोऽहंप्रत्ययविषयस्यात्मनो
धर्मा इति काणादावदंति सत्यमेव वदंतिते परंतु सोऽस्माकं सुरख्य आत्मैव न भवति तस्य श्रद्धायांचिति अभेदेनाध्यस्तत्वादिति प्रागेवोक्तम् अतः
क्षेत्रांतर्गतस्याहमर्थस्य दृश्यस्य तादृशा एव दृश्या इच्छादयो धर्माः संतु ननः किंचिच्छिन्नं आत्मनोऽसंगत्वमहंकारस्यानृतत्वं च अनुभवासि-
त्थेश्रुती अप्यनुवदतः असंगोत्थयंपुरुष इति अनृतेन हि प्रत्युदाहति ७ ४ ४ ४ ४ ४

५

इदानीं ज्ञानसाधनानि विधत्तेः मानित्वमिति अमानित्वादयोऽपि चेतोवृत्तिविशेषादृश्यत्वात्क्षेत्रविकारा एव सन्तः सत्त्वगुणकार्यत्वात् ज्ञानस्थसा-
धनभूता अपि उपचारात् ज्ञानपदवाच्या भवन्ति एतत् ज्ञानमिति प्रोक्तमित्युपसंहारात् तत्र विद्यमानैर्वागुणैरात्मनः श्लाघित्वम् लाभपूजारव्या-
त्यर्थस्वधर्मस्य प्रकटीकरणं दंभित्वम् कायवाङ्मनोभिः प्राणिनां पीडनं हिंसातेषां वर्जनं अमानित्वं अदंभित्वं अहिंसा च परेणापकृतेऽपि चित्तस्य
निर्विकारत्वं क्षांतिः आर्जवं अकौटिल्यं आचार्योपासनं स्पृष्टम् शौचं मृज्जलाभ्यां वात्यम् भावशुद्धिरांतरस्थैर्यमोक्षसाधने प्रवृत्तस्य विद्यसद्भावेऽपि
तदगणनम् आत्मविनिग्रहः देहेंद्रियादिप्रचारसंकोचः ८ इंद्रियार्थेषु दृष्टेषु आलुश्रविकेषु वा शब्दादिषु वैराग्यं रागाभावः अनहंकारः दर्पराहि-
त्यम् अयोग्यवच्छेदार्थ एवकारः समुच्चयार्थश्चकारः जन्मादिषु यज्जायमानंदुःखंदोषाश्च दैन्यादयस्तेषां परस्य व्यथाऽनुदर्शनम् ९ असक्ति-

अमानित्वमदंभित्वमहिंसाक्षांतिरार्जवम् आचार्योपासनं शौचं स्थैर्यमात्मविनिग्रहः ८ इंद्रियार्थेषु वैराग्य-
मनहंकार एव च जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखंदोषानुदर्शनम् ९ असक्तिरनभिधंगः पुत्रदारगृहादिषु नित्यं-
च समचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिषु १० मयि चानन्ययोगेन भक्तिरव्यभिचारिणी विविक्तदेशसेवित्वमरति-
र्जनसंसदि ११ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं तत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् एतज्ज्ञानमिति प्रोक्तम् ज्ञानं यदतोऽन्यथा १२

रिति सक्तिः पुत्रादौ ममतामात्रम् अभिधंगस्तेन सहतादात्म्याभिमानोऽयमेवाहमिति च पुत्रादेः सखेः हमेव सखीतस्य दुःखेः हमेव दुःखीति-
संगाभिधंगो तद्वर्जनमित्यर्थः समचित्तत्वं हर्षविषादराहित्यं कुत्र इष्टानिष्टोपपत्तिषु इष्टप्राप्तौ हर्षाभावः अनिष्टप्राप्तौ विषादाभावः १० मयीति
श्लोकः स्पष्टार्थः ११ अध्यात्मशास्त्रज्ञे ज्ञाने निष्कृत्वम् अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं तत्त्वज्ञानस्य अर्थः प्रयोजनं अविद्यानिवृत्तिरानंदावाप्तिश्च तयोर्दर्श-
नम् एतत् अमानित्वादितत्त्वज्ञानार्थदर्शनांतं विशकं ज्ञानं ज्ञानसाधनसाधनमिति प्रोक्तं वेदेषु अज्ञानं ज्ञानविरोधि इतोऽन्यथा यत्तत् मानित्वादिक-
मित्यर्थः तस्मात्तत्परित्यागेन अमानित्वादिकमेवोपादेयमिति भावः १२

एवंक्षेत्रं व्याख्याय सच योयत्यभावश्चेत्यक्तं क्षेत्रज्ञस्वरूपं तस्य मायिकं प्रभाववत्त्वं व्याचष्टे ज्ञेयमिति एतैर्ज्ञानसाधनैर्यत्क्षेत्रं तत्प्रवक्ष्यामि यत्क्षेत्रं ज्ञात्वा अमृतं मोक्षं अश्नुते प्रामोति तस्य स्वरूपं तावदाह अनादिमदिति आदिमत्त्वव्यक्तं तस्मादव्यक्तमुत्पन्नमिति तदुत्पत्तिस्मरणात् तदन्यत्-
अनादिमत्त्वअनादीत्येतावदुक्ते प्रवाहनित्यत्वमव्यक्तादीनामप्यस्तीकितेषामप्यनादितायां तत्प्रतिषेधार्थं अनादिमत्त्वइत्युक्तं यद्वा आदिमच्च तत्-
परंच आदिमत्परे कार्यकारणताभ्यामन्यत् अनादिमत्परमिति अतएव परं निर्विशेषं न चापरं सविशेषम् ब्रह्मत्रिविधपरिच्छेदशून्यम् न सत्प्र-
धानपरमाणवादिवत् सदिति नोच्यते नाप्यसत्शून्यवदसदपि नोच्यते तथाच श्रुतिः नासदासीन्नोसदासीत्तदानीं नासीद्रजो नोव्योमापरो यदिति असच्छब्दितस्य शून्यस्य सच्छब्दितस्य प्रधानस्य रजःशब्दितानां परमाणूनां परंच्योमशब्दितस्य अस्मदभिमतस्याव्यक्तस्यापि स्पष्टेः प्राक् निषे-
धं दर्शयति १३ एवं सच यइत्येतत्क्षेत्रज्ञस्वरूपमपास्तसमस्तविशेषमुपपाद्ययत्यभावइति प्रतिज्ञातं तस्य प्रभावं वैश्वरूप्यलक्षणमुपपादयति सर्वत-
इति सर्वतः सर्वास्तदिक्षु अंतर्बहिश्च पाणयः पादाश्चास्य संतीति सर्वतः पाणिपादं एवं सर्वतोऽक्षीणि सिरांसि मुखानि च यस्य तत्सर्वतोऽक्षि शिरोमुखं स-
र्वतः श्रुतिमत् श्रवणवत् लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति तथा स्वमदृक्ते जसो वासनामये नैव पाणिपादादिना स्वाभं प्रपंचमनुभवति तस्य न्वजाग्रत्का-

ज्ञेयं यत्तत्प्रवक्ष्यामि यज्ज्ञात्वा अमृतमश्नुते अनादिमत्परं ब्रह्म न सत्तन्नासदुच्यते १३ सर्वतः पाणिपादं तत्सर्वतोऽक्षि
शिरोमुखं सर्वतः श्रुतिमत् लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति १४

ले उपाधिभूतं पिंडगतमेव पाणिपादादिकम् तदेवं स्थूलप्रपंचालुभवः संस्कारा-

धीनद्वारा वासनामयस्य प्रपंचस्य कारणं वासनामयश्च स्थूलप्रपंचस्य कारणमिति बीजांकुरन्यायेनानयो रन्योन्यास्मिन्नन्योन्यसद्भावोऽन्योन्यकारण-
त्वं चास्तीति एवं सकलप्राणिधीवासनोपरकाज्ञानोपाधिकं चैतन्यं सकलप्राणिधीवासनामयं समष्टिसूक्ष्मप्रपंचमेव भासयति अस्य चोपाधिभूतं ब्र-
ह्मांडगतसकलप्राणिपाणिपादादिकमेव एवं च पूर्ववत् स्थूलसूक्ष्मयोरपि समष्टिप्रपंचयोरन्योन्यबीजांकुरन्यायेन कार्यकारणभावमन्योन्यास्यान्यो-
न्यास्मिन्सद्भावं चाभिप्रेत्योक्तं भगवता भाष्यकारेण सकलप्राणिकरणोपाधिद्वारेण ज्ञेयब्रह्मणोऽस्तित्वं प्रतिपाद्यत इति कार्यद्वारा करणास्तित्वसि-
द्धौ च कारणभावोऽप्यपोद्यते अनादिमत्परं ब्रह्म न सत्तन्नासदुच्यत इति ननु प्रक्षालनाद्विपं कस्य दूरादस्पर्शनं वरमिति न्यायेन व्यर्थस्तर्हि कारणोप-
न्यासइति चेत्ततः विनाशकृद्वाधिगमायोगात् शाखाचंद्रन्यायेन हि सगुणं निर्गुणं स्ववस्तुनो ज्ञापकं यथोक्तं भाष्ये उपाधिकृतं मिथ्या रूपमव्यस्ति-
त्वाधिगमाय ज्ञेयधर्मवत्परिकल्प्योच्यते सर्वतः पाणिपादमित्यादितथा हि संप्रदायविदां वचनमध्यारोपापवादाभ्यां निष्प्रपंचं प्रपंचं न्यत इति १४ ६३

भा. श्री. टी.
८३

ननु यथाहवनीयादिवदलौकिकमपि ब्रह्मकार्यकारणप्रपञ्चविशिष्टं विचित्रमेव सर्वतः पाणिपादतदित्यादिना शास्त्रेण कार्यशेषतया समर्प्यते न च वा-
च्यं उपासनापरं शास्त्रं न ब्रह्मणो वैचित्र्यं प्रतिपादयितुमीष्टे देवताधिकरणन्यायेन देवताविग्रहादिवत्तद्वैचित्र्यस्यापि अवांतरतात्पर्यविषयतया सि-
द्धेः न च देवताविग्रहादेर्व्यावहारिकमेव सत्त्वं न पारमार्थिकं ब्रह्मज्ञानेन तस्य बाधादिति वाच्यम् सत्तद्वैचित्र्यस्यापि सिद्धेः तस्मात्सर्वतः पाणिपादत्वा-
दिकं ब्रह्मणो वास्तवमेवेति नापवादमर्हतीत्याशङ्क्याह सर्वेन्द्रियेति सर्वाणि अंतराणि बाह्यानि च इंद्रियाणि मनो बुद्ध्याहंकारचित्ताख्यानि श्रोत्रादीनि
चेति ग्राहकमात्रं संगृहीतं गुणाश्च विषयाः तेन ग्राह्यमात्रं गृह्यते समस्तग्राह्यग्राहकवदाभासते न तु ग्राह्यग्राहकस्वरूपं विचित्रम् यथा जलसूर्योऽथ
स्थ इव कं पतद्वावभासते न तु वस्तुतोऽथ स्थः कं पतेवातद्वत् आत्मनो ग्राह्यग्राहकाकारत्वं मिथ्येत्यर्थः कुत एतत्प्रत्ययः सर्वेन्द्रियविवर्जितम् इंद्रियेति गुणा-
नामस्युपलक्षणं महि ब्रह्मणिकं चित् ग्राह्यरूपादि ग्राहकं वा मन आदिवर्तते अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं अप्राणो ह्यमनाः शूभ्रः यत्तद्गुण्यमग्राह्य-
मचक्षुः श्रोत्रं तदपाणिपादमित्यादिशास्त्रात् तस्मान्न प्रपञ्चविशिष्टं विचित्रं ब्रह्म कथं तर्हि सर्वं ब्रह्मेति शास्त्रमित्याशङ्क्याह असक्तं सर्वभृच्चैवेति
अत्र सर्वभृदिति सर्वाधारत्वोक्त्या सर्वस्मात्प्रथमभूतामित्यक्तं सर्वस्य ब्रह्मणा सहा धाराधेयभावोऽपि किं घटरूपयोरिव समवायसंबंधेन कुण्डबदरयो-

सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् असक्तं सर्वभृच्चैव निर्गुणं गुणभोक्तृ च १५ ॥ ६

रिवसंयोगसंबंधेन वेत्याशङ्क्य संबंधं विनैव सर्वभृत्त्वं ब्रह्मण इत्याह असक्तमिति ननु व्याहृतमेतत् असक्तमिति च सर्वभृदिति चेति नैष दोषः न ह्युपर-
भूमिर्मरीचिकोदकेन संसक्ता अथ च तदाधारभूतापि भवति तद्देतद् विष्यति नन्वेवं प्रपञ्चस्य मिथ्यात्वमापतति तथा च कर्मोपास्तिविधय उपरुद्धे-
रन् न ब्रह्मात्मैकत्वज्ञानेन यावत्तद्वैतं न बाध्यते तावत्क्रियाकारकादिसर्वव्यवहारस्य सत्यत्वोपगमात् प्राणो वै सत्यं तेषामेष सत्यमिति श्रुत्यापि प्राणोपल-
क्षितस्य कृत्स्नस्य प्रपञ्चस्य व्यावहारिकं सत्यत्वं मुक्ता ततोऽप्यधिकं परमार्थसत्यं ब्रह्म दर्शितं सत्यत्वं चाबाध्यत्वं तत्कंचित्कालं प्राणानामस्ति ब्रह्मणस्तु
सार्वदिकमिति यथा भूपतीनां भूपतिरित्युक्ते ऐश्वर्यात्पत्न्यभूयस्त्वक्तो भेदः स्पष्ट एव मिहापि द्रष्टव्यं तस्माद्ब्रह्मणः सविशेषत्वं निष्कलात्म बोधात् प्रा-
गेवनतूर्ध्वमिति अवश्यं तत्त्वज्ञानेन बाधितुं शक्यमित्यनुपाधिकं ब्रह्म न केनचित्कार्यशेषतां नैतुं शक्यं तदधिगमे क्रियाकारकादिहैतोपमर्हादुपास्योपा-
सकोपासनाभेदस्य बाधितत्वात् तस्माद्युक्तमुक्तं उपाधिकं तत्त्वं मिथ्येति किंच निर्गुणं गुणभोक्तृ च ग्राह्यग्राहकसंबंधं भूयमपि ग्राहकेषु बुद्ध्या-
दिषु ग्राह्यसंबंधात्स्वरवाधाकारेण परिणतेषु सत्सु केवलं तत्प्रकाशमात्रेण भोक्तृत्वमप्यस्य चिदाभासरूपस्योपपद्यते प्रतिबिंबोपाधिकं चलनादि-
कं तथा च श्रुतिः ध्यायती वले लायती वेति बुद्धौ ध्यायत्यांतत्र प्रविष्टा भिदाभासो ध्यायती व विषयान् बुद्धौ लेलायत्यां विषयप्रदेशं गच्छत्यां सोपिलेला

यतीवनतु स्वतोऽध्यायतिलेलायतीवेति श्रुतिः प्रतिपादयति एतेन अपाणिपादो जवनो गृहीता पश्यत्यचक्षुः सशृणोत्यकर्ण इत्यपि ब्रह्मण उपाधिगुणानु-
गुण्यभजनशक्तिमत्त्वेनैव व्याख्येयम् अपादोऽपि पादे जववति जववान्भवतीति अंधो मणिमविंददित्यादि वचनजातं चात्रानुसंधेयम् तस्माद्युक्तमुक्तं-
निर्गुणं गुणभोक्तृचेति भाष्ये तु निर्गुणं सत्त्वादिगुणरहितमपि तेषां गुणानां स्वरदुःखमोहात्मकत्वेन परिणतानां भोक्तृत्वं च उपलब्धं चेति व्याख्यातं
१५ नन्वसक्तमसंबद्धं चेत्कथमुपलब्धं स्यादित्याशंक्याह बहिरिति भूतानां प्राणिनां एकादशेन्द्रियाणि स्थूलभूतानि च केवलविकारत्वेन व्यवहित-
त्वात् बहिरित्युच्यते महदहंकारपंचतन्मात्राव्यक्तानि प्रकृतिरूपत्वेन सन्निहितत्वात् तदन्तरित्युच्यते चराचरमिति तूभयनिष्कृष्टाः चराचरोपाध्युपलक्षि-
ताः अवधिभूताः पुरुषाः चरमचरं चेत्यनेन उच्यते तत्र चराचरं ज्ञेयमिति सामानाधिकरण्यात् पुरुषाणां ज्ञेयब्रह्मभाव उक्तः बहिरंतश्च ज्ञेयमिति-
षोडशस्रविकारेष्वष्टास्रप्रकृतिषु च ज्ञेयस्य संबंध उक्तः सच संबंधो यादृशो यद्वस्तु तादृशो बहिरिति न्यायेन अध्यस्तप्रकृतिविकृतिनिरूपितत्वेनाध्य-
स्त एव एवं च पुरुषस्य उपलब्धिमात्रशरीरस्य गुणैः सह अध्यासिक संबंधसत्त्वात् गुणोपलब्धत्वं युज्यते यथा प्रकाशमात्रस्वरूपस्य रवेः प्रकाश्यसं

बहिरंतश्च भूतानामचरं चरमेव च सूक्ष्मत्वात्तदविज्ञेयं दूरस्थं चांतिके च तत् १६

बंधापेक्षं प्रकाशयितृत्वं तद्वादित्यर्थः ननु नित्यापरोक्षः पुरुषः प्रकृतिविकारसंबद्धश्च तर्हि कुतो न सर्वे गृह्यत इत्याशंक्याह सूक्ष्मत्वाद्दुर्लभ्यत्वा-
त्तत्ज्ञेयं अविज्ञेयं दुर्विज्ञेयम् यथा जपाकुसुमोपहितस्य स्फटिकस्य शौक्यं सन्निहितमपि रूपांतरविक्षेपेणातिरोहितं सन्नगृह्यते एवं नित्यापरोक्ष-
मपि असंगं ब्रह्मोपाध्युपधानाद्विक्ततया न गृहीतुं शक्यं किंतु औपाधिकधर्मोपेतमेव गृह्यते सूटैः विद्वाद्भिस्तूपाधिप्रविलापनेन स्रग्ग्रहमित्याशयः
एतदेवाह दूरस्थं चांतिके च तदिति यथा मूढो जले सूर्यबिंबं सूर्याद्विदूरस्थं मन्यते विद्वांस्तूपाधिप्रतिहतनयनरश्मीनामुपर्युत्प्लुत्य गतां नां बिंब-
ग्राहित्वं स्पष्टं बिंबस्याधः स्थत्वग्रहणं तु पूर्वप्रवृत्ताधोमुखवृत्तिसंस्कारापेक्षं इति जानन् बिंबदेशे एव प्रतिबिंबं पश्यति बिंबे एव जलस्थत्वमध्यस्य
तेन तु जले प्रतिबिंब इति उपाधोधर्म्यध्यासकल्पनातः बिंबस्योपाधिसंसर्गमात्राध्यासकल्पने लाघवात् एवं बिंबभूतं ब्रह्म प्रतिबिंबभूता जी-
वात् मूढानां विकृष्टम् विदुषां तु अत्यंतसन्निकृष्टमिति १६

श्रीकृष्ण

५

५

५

५

५

५

५

५

५

५

एतदेवोपपादयत्यर्हेन अविभक्तं चेति एक एव भूतात्मा भूते भूते व्यवस्थितः एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवदिति श्रुतेः मतेषु कार्यकारणसंघाताप-
 न्नेषु जलपात्रेषु चंद्रस्येव ब्रह्मणः प्रतिबिंबा जीवाः ते एवोक्तरीत्या बिंबादनन्या इति न द्रूपेण भूतेषु अविभक्तं च विभागमप्राप्तमपि ज्ञेयवस्तु मूढदृष्ट्या विभ-
 क्तमिव दूरदेशस्थमिव चात्विभिन्नमिव च स्थितं एवं तर्हि चंद्रादुदपात्राणामिव भूतानां पृथक् सत्त्वापत्तिरित्याशंक्याह भूतभर्तृ चेति अधिष्ठानत्वेन सर्वा-
 णि भूतानिधारयतीति न तत्तेषां पृथक् सत्तास्ति रज्जुत इव तदध्यस्तानां सर्पदंडादारादीनामित्यर्थः एतदेवाह ग्रसिष्णुप्रभविष्णु च यथारज्जुस्तत्त्वज्ञान-
 दशायां सर्पादीन् ग्रसति अज्ञानदशायां च तानेव प्रसूतेतद्वत् ज्ञातं ब्रह्म सर्वभूतग्रसिष्णुग्रसनशीलं अज्ञातं च सर्वभूतानां प्रभविष्णु उत्पादनशीलम् १७
 एवं ज्ञेयस्य तदस्थलक्षणमुक्त्वा स्वरूपलक्षणमाह ज्योतिषां बाह्यानामादित्यादीनामांतराणां च बुद्ध्यादीनामितरावभासकानामपि तत्ज्ञेयं ब्रह्म ज्यो-
 तिरवभासकत्वोपपत्तेः तथा च श्रुतयः येन सूर्यस्तपति तेजसेद्भुः तस्य भासा सर्वमिदं विभातीत्याद्याः वक्ष्यति च यदादित्यगतं तेज इत्यादि तमसोः ज्ञा

अविभक्तं च भूतेषु विभक्तमिव च स्थितम् भूतभर्तृ च तज्ज्ञेयं ग्रसिष्णुप्रभविष्णु च १७ ज्योतिषामपि त-
 ज्ज्योतिस्तमसः परमुच्यते ज्ञानं ज्ञेयं ज्ञानगम्यं हृदिसर्वस्य अधिष्ठितम् १८ इति क्षेत्रं तथा ज्ञानं ज्ञेयं चोक्तं स-
 मासतः मद्रक्त एतद्विज्ञाय मद्भावा योपपद्यते १९

नात् भूतग्रसप्रसवहेतोः परंदूरस्थं तदुच्यते ननु यथा चांद्रस्य ज्योतिषो वभा-
 सकं तत्स जातीयं सौरं ज्योतिरिति ज्योतिः शास्त्रे प्रसिद्धं एवं सौरादिज्योतिषामप्यवभासकं किंचित्स जातीयं ज्योतिरलौकिकं स्यादित्याशंक्याह ज्ञानमि-
 ति केवलज्ञातिमात्रशरीरं यत् ज्योतिर्न तु भौतिकं तदेव ज्ञेयं वस्तु आहतत्वात् ज्ञानेन प्राप्तमिष्टतमं कुतस्तर्हितं ज्ञानमत आह ज्ञानगम्यमिति यतस्तत् ज्ञा-
 नेन अमानित्वादिना ज्ञानसाधनेन गम्यं प्राप्यम् किंतर्हि ग्रामांतरवत् देशव्यवहितं वा बाल्याद्यौ वनमिव अवस्थांतरवत् कालव्यवहितं वा तस्याप्यमस्तीत्य-
 तस्माह हृदिसर्वस्य अधिष्ठितमिति स्वात्मभूतमेव तदंतर्दृष्टीनां सम्यक्प्रकाशन इत्यर्थः १८ उक्तमर्थं जातमुपसंहरति इतीति क्षेत्रं महाभूतादिभूतं तं
 ज्ञानं ज्ञानसाधनं अमानित्वादितत्त्व ज्ञानार्थदर्शनांतम् ज्ञेयं अनादिमत्सरमित्यादिधिष्ठितमित्यंतं श्रुतिभ्यः स्मृतिभ्यश्च समासतः संक्षेपत उक्तं मद्रक्तः
 एतत्त्रयं विज्ञाय मद्भावा य ब्रह्म भावा योपपद्यते युक्तो भवति भक्त्यैव प्राप्यं ब्रह्म यत्प्राप्यं ब्रह्मैव भवति तथा च श्रुतिः यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गु-
 रौ तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशं ते महात्मन इति वेदब्रह्मैव भवतीति वा १९

एवंक्षेत्रंशरीरारव्यमव्यक्तमुक्तम् तत्प्रकाराश्चमहदाद्यास्त्रयोविंशतिः तद्विकाराश्चच्छादयोज्ञानाज्ञानशब्दिताअमानित्वमानित्वादयः पुरुषश्चउक्तः
इदानींक्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्मध्येयस्माद्यज्जायतेतच्चक्षेत्रज्ञस्यप्रभावश्चेतिद्वयंवक्तव्यम् तत्राद्यंविष्णोतित्रिभिः प्रकृतिमितिसप्तमाऽध्यायेऽष्टायाप्रकृति
रपराउक्तासातत्रप्रकृतिः यातुजीवभूतापराप्रकृतिरुक्तासात्रपुरुषशब्देनोच्यतेएतौहि संपृक्तौसंसारंजनयतः वियोगश्चतयोर्मोक्षः तत्रनैवउभाव-
प्यनादीविद्वितयोरादिमत्त्वेसंसारस्याकस्मिकत्वापातात्कृतहानाकृताभ्यागमप्रसंगश्चेत्यन्यत्रविस्तरः विकारान्दृच्छादीन्गुणान्बुद्धीन्द्रियादींश्चप्र-
कृतिसंभवान्विद्धि २० उभयोरपिसंसारंप्रतिकारणत्वेद्वारमाह कार्येति कार्यशरीरंतदारंभकाणिभूतानिबिषयाश्च कारणत्रयोदशेन्द्रियाणितदा
श्रिताश्चस्वरवदुःखमोहात्मकागुणाश्चकरणमितिपाठेपिसएवार्थः एतयोः कार्यकारणयोः कर्तृत्वेनिमित्तैसतिकर्तृत्वेनेत्यर्थः हेतुः संसारस्यकारणं
प्रकृतिर्भवति यथापुरुषः स्वरवदुःखानांभोक्तृत्वेनसंसारस्यहेतुरिति यदिहिकार्यकारणस्वरवदुःखस्वरूपेहेतुफलात्मनाप्रकृतिर्नपरिणमेततदा

प्रकृतिंपुरुषंचैवविद्वानादीउभावपि विकारांश्चगुणांश्चैवविद्विप्रकृतिसंभवान् २० कार्यकारणक-
र्तृत्वेहेतुः प्रकृतिरुच्यते पुरुषःस्वरवदुःखानांभोक्तृत्वेहेतुरुच्यते २१

पुरुषः किमुपलभेत् अनुपलब्धावाकथंसंसारी

स्यात् अनुपलब्धकाप्रकृतिः कुत्रोपयुज्येत तस्मादुपलभ्योपलब्धसंयोगः संसारकारणमिति यथाभाष्यं व्याख्यानं यद्वापुरुषस्यकार्यत्वेकारणत्वे
कर्तृत्वेचप्रकृतिरेवपुरुषतादात्म्यंप्राप्ताहेतुर्भवति बन्हितादात्म्यंप्राप्तंलोहंवक्त्रेश्चतुष्कोणत्वादाविवहेतुर्भवति तथाप्रकृतेःस्वरवदुःखमोक्तृत्वेस्वच्छा-
याप्रदानेपुरुषः कारणम् वक्त्रिरिवलोहस्यस्वच्छायाप्रदानेनदग्धत्वे तथाहिकार्यत्वादयः प्राकृतदेहेन्द्रियबुद्धिधर्माः संतश्चिदात्मन्यारोप्यन्तेगोरोहंम-
नुष्यपुत्रोहंस्वजोहंकरोम्यहमकार्षमहमिति तथाचिच्छायापन्नाबुद्धिः चेतयाम्यहंस्वरवदुःखादीनुपलभेइतिमन्यते सोऽयंप्रकृतिपुरुषयोरन्योन्य-
धर्माध्यासः संसारस्यकारणमित्युपपादितंभवति सांख्यामिमंतपुरुषस्यभोक्तृत्वमपिनिरस्तंभवति अन्यथाप्रकृतिः कर्त्रीपुरुषोभोक्तेतिकर्तृत्वभो-
क्तृत्वयोर्वैयधिकरण्यमापद्येत नचभोक्तुःपुरुषस्यनिर्विकारत्वमपिवक्तुंशक्यमित्यन्यत्रविस्तरः द्वंद्वान्तेश्चयमाणांपदंप्रत्येकंअभिसंबध्यनइतित्व-
प्रत्ययस्यपूर्वाभ्यामभिसंबंधेकार्यत्वंकारणत्वंकर्तृत्वंचेतिविग्रहः द्वंद्वैकवद्भावश्चातिपदिकार्थलिंगपरिमाणवचनमात्रेप्रथमेत्यादिवत् २१ ४१

ननु यथा बोद्धं कर्तृत्वं पुंसि आरोप्यत एवं पोस्तं भोक्तृत्वं बुद्धावस्थित्येतं भ्रमं वारयति पुरुष इति हि प्रसिद्धं प्रकृतिस्थः देहेन्द्रियमनः संघातमध्याहृतस्तत्ता-
दात्म्यं तद्व्यर्थः प्रकृतिजान् सरवदुःखमोहात्मकान् भुंक्ते उपलभते यदा तु सत्सि समाधिमूर्च्छादौ प्रकृतिस्थत्वं नास्ति तदान् सरवादीनुपलभते
तेन उपाधिगतान्येव सरवादीनि तदभावेन प्रतीयन्त इति सिद्धं श्रुतिरपि आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिण इति इन्द्रियमनोयोगादेवात्मनि भोक्तृत्वं दर्श-
यन्ती श्रुद्ध्यैव स्य भोक्तृत्वं नास्तीति दर्शयति कुतस्तर्ह्यभोक्तुरप्यस्य प्राक्तनो बन्ध इति तत्राह कारणमिति अस्य पुरुषस्य सदसद्योनिजन्मसूतत्रसद्यो-
निजन्मानो देवाः असद्योनिजन्मानस्तिर्यञ्चस्थावराश्च सदसद्योनिजन्मानो मनुष्याः एतेषु त्रिषु विजन्मसु प्राप्येष्टु अस्य पुंसः गुणसंगः सरवादिषु
अभिधंगः कारणहेतुः तथा हि सात्विका देवा भवन्ति राजसामनुष्यास्तामसाश्च पशवः तेषां तत्तद्योनिप्राप्तौ तत्तद्गुणप्राधान्यमेव कारणमुपलक्ष्यति च ऊ-

पुरुषः प्रकृतिस्थो हि भुंक्ते प्रकृतिजान् गुणान् कारणगुणसंगोऽस्य सदसद्योनिजन्मसू २२

ध्वं गच्छन्ति सत्त्वस्था इत्यादियद्वा प्रकृतिस्थो विद्वानविद्वान्वा गुणान् भुंक्ते पश्चादिभिश्चाविशेषादिति न्यायात् तत्किं विद्वानिवा विद्वानपि कुतो न मुच्य-
ते अविद्वानिवा विद्वान्वा कुतो न बध्यते इत्याशंक्याह कारणमिति गुणेषु देहेन्द्रियविषयेषु संगः अहमिदं ममेदमित्यभिनिवेशः स एव जन्मकारणं विदुषां तु त-
दभावान्न जन्म समानेऽपि देहसंबन्धे यदा यक्षो देहाभिमानं धत्ते तदा स एव देहपीडया पीड्यते न तु देहपतिर्जीवः यदा तु अयं देहाभिमानं धत्ते तदाने-
तरः इति प्रसिद्धं संगस्य बन्धकत्वं न तु सामान्यमात्रं बन्धकं अतो विद्वदविदुषोः समानेऽपि देहसंबन्धे संगतदभावकृतौ महाविशेष इति भावः २२ ६५

६५

६५

६५

६५

६५

६५

६५

६५

६५

सच यो यत्प्रभावश्चेति क्षेत्रज्ञतत्त्वभावो व्याख्यायते त्वेन प्रतिज्ञातौ तत्र क्षेत्रज्ञः प्रागेव वर्णितः तस्येदानीं प्रभावमाह उपद्रष्टेति तत्र पूर्वगुणसंगोजन्मकारणमित्युक्तं तत्र संगश्चतुर्विधः पुरुषापलापेन गुणमात्रप्राधान्येन वा तन्मन्तर्भाव्यगुणप्राधान्येन वा गुणानां समप्राधान्येन वा अप्राधान्येन वेति तत्राद्येदेहेन्द्रियमनआदिरूपगुणसंघातमेव आत्मत्वेन पश्यन् भोक्ता भवति यथा चार्वाकादिः द्वितीये गुणानां प्राधान्यादात्मनि वास्तवकर्तृत्वाद्यभिमानेन कर्मफलानां भर्ता संचेता भवति यथा तार्किकादिः तृतीये गुणानां समप्राधान्येन गुणगतमपि भोक्तृत्वमसंगे व्यात्मनि वस्त्रे भस्मात्तत्कां कवदनुमन्यते यथा सांख्यः चतुर्थे सर्वथापि गुणधर्माणामात्मनिसंक्रममपश्यन्नुदासीनबोधरूपत्वेना गुणप्रचारदर्शी उपद्रष्टा भवति यथा स्माकं साक्षी एतेषु चतुर्थपि गुणसंगिषु उपद्रष्टा उत्तमः अनुमन्ता मध्यमः भर्ता अधमः भोक्ताऽधमाधमः स एव गुणान्वशीकृत्य यदा क्रीडति तदा महेश्वर इत्युच्यते यः सर्गस्थित्यंतकर्ता प्रभुर्जगदंतर्हामी स एव गुणानपहाय स्थितः परमात्मेति चाप्युक्तो भवति यद्यपि उपद्रष्टापि गुणानपहाय तत्साक्षित्वेन स्थितो भवति तथापि तस्यैकसंघातोपहितस्य संघातांतरप्रचारदर्शित्वाभावादयं सकलसंघातप्रचारदर्शीति सत्त्वोक्तृत्वात्परमोऽयमात्मा तमेन वक्ष्यति उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः योलोकत्रयमाविश्य विभर्त्य व्यय ईश्वर इति एतावपि गुणसंगिनो एवमेक एव देहेऽस्मिन् विद्यमानः परोगुणातीतः स्वात्मनि गुणान्यविलाप्य स्थितो

उपद्रष्टानुमन्ता च भर्ता भोक्ता महेश्वरः परमात्मेति चाप्युक्तो देहेऽस्मिन् पुरुषः परः २३ य एवं वेति पुरुषं प्रकृतिं च गुणैः सह सर्वथा वर्तमानोऽपि स भूयोऽभिजायते २४ ध्यानेनात्मनि पश्यंति केचिदात्मानमात्मना अन्ये सांख्येन योगेन कर्मयोगेन चापरैः २५

ः खंडैर्करस आत्मा गुणसंगेन षड्विधो भवति अयमेवास्य प्रभावः तत्र अनुमन्तृभर्तृभोक्ताभिरस्त्रिभिरूपैरयं बध्यते उपद्रष्टृ महेश्वरपरमात्मरूपैस्तु नित्यमुक्त एक एवेति ज्ञेयं अत्र भाष्याऽर्थऽप्यनुसंधेयो विस्तरभयात्तु न प्रदर्शितः २३ एवं यथोक्तलक्षणात्मज्ञानेफलमाह य एवमिति गुणैः स्वविकारैः सर्वथा विहितेन निबिद्धेन वा कर्मणा वर्तमानोऽपि स भूयो न जायते पुनर्जन्म न लभते मुक्तो भवतीत्यर्थः २४ एवं विधात्मदर्शनेऽधिकारिभेदेन उपायविकल्पानाह ध्यानेनेति अत्र ये आत्मानं विविदिषन्ति ते निष्कामकर्मणा परमेश्वरं आराधयन्ति ते कर्मयोगिनः त एवोत्पन्नविविदिषाः वेदांतश्रवणे प्रवर्तन्ते ततः प्रमाणगता संभावनानि वृत्तौ सत्यांतस्येवार्थस्य मनने प्रवर्तन्ते प्रमेयगता संभावनानि वृत्त्यर्थं ते सांख्याः ततः प्रमाणप्रमेयगता संभावनयोर्निवृत्त्यर्थं नेतरे अनात्मनि देहादावात्मबुद्धिरूपाय विपरीतभावनायानिवृत्त्यर्थं निदिध्यासनं विजातीयप्रत्ययतिरस्कारपूर्वकसजातीयप्रत्ययप्रवाहीकरणलक्षणं कर्तुं प्रवर्तन्ते ततस्तत्परिपाके आत्मनि बुद्धि वृत्तौ आत्मानं परमेश्वरं पश्यन्ति ते ध्यायिनः तत्र ये कर्मसांख्ययोर्निष्णातास्ते ध्यानेनात्मनि देहे आत्मानं परमेश्वरं आत्मना बुद्ध्या पश्यन्ति अन्ये कृतकर्माणाः सांख्येन योगेन विचारात्मकेन योगेन ध्यानद्वारा पश्यन्ति अन्ये पुनः कर्मयोगेनैव पूर्वोक्तलक्षणेन सांख्यध्यानद्वारा पश्यन्तीति साधनत्रयस्य समुच्चयेन तु विकल्पः २५ ६५

पक्षांतरमाह अन्येत्विति येन्येउहापोहकौशलहीनाः तुशब्देनपूर्वभ्योविलक्षणाएवपूर्वोक्तप्रकारंअजानंतः अन्येभ्यश्चाचार्येभ्यः श्रुत्वाआत्मनोनिर्विशेषब्रह्मचेतन्यरूप-
त्वंतदुपासनामार्गंचाधिगत्यउपासते यथोक्तप्रकारेणध्यायति तेपिचमृत्युसंसारंतरंत्येव अपिशब्दात्पूर्वश्लोकोक्तस्तरंतीत्यत्रकिमाश्चर्यगम्य
तेएवशब्दानेषांमुख्यक्रमाभावेऽपितरणेसंशयोनास्ति यतस्तेश्रुतिपरायणाः श्रुतिः श्रवणंतदेवपरंअयनंमोक्षसाधनंयेषांतेतथा ध्यानेप्रवृत्त्यतिशयान्न
तेषांचित्तशुद्ध्यर्थंकर्मापेक्षावेदोक्ततत्वेदृढनिश्चयाच्चासंभावनानित्यर्थंश्रवणमननापेक्षेतिभावः अयंचब्रह्मसाक्षात्कारः संवादिभ्रमरूपइतिकेचित्प्र
मारूपइत्यन्ये तथाहियथाकश्चिन्माणिप्रभांमणिबुद्ध्यापश्यन्भ्रांतएवतथापितद्ब्रह्मणकालेमणिलभतेऽतःसंसंवादिभ्रमः एवंपदार्थतत्पदार्थमणि
प्रभाभूतंतत्पदार्थबुद्ध्याभावयन्व्यवहारतोभ्रांतएवतथापितत्साक्षात्कारकालेतदन्यस्यतत्पदार्थस्यसाक्षात्कारोपिसंवादिभ्रमन्यायेनजायतइति त
थाचवसिष्ठः असत्येसत्यतासाधोशाश्वतीपरिदृश्यते शून्येनध्यानयोगेनशाश्वतंप्राप्यते पदमिति व्यवहारतोनिर्विशेषरूपत्वेनअसत्येआत्मनितत्रनि

अन्येत्वेवमजानंतः श्रुत्वा न्येभ्य उपासते तेपिचातितरंत्येवमृत्युंश्रुतिपरायणाः २६ यावत्संजायतेकिंचि-
त्सत्त्वंस्थावरजंगमम् क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंयोगात्तद्विद्धिभरतर्षभ २७ समंसर्वेषुभूतेषुतिष्ठंतपरमेश्वरम् विन-
श्यत्स्वविनश्यंतयः पश्यतिसपश्यति २८

विशेषत्वभावनंशून्योनिर्विषयोऽयं ध्यानयोगो योषितिअग्निध्यानवत् तथापितेनशाश्व-
तीसत्यताप्राप्या दृश्यतइतिवसिष्ठवाक्यार्थः कल्पद्रुमाचार्यस्तु वेदांतवाक्यजध्यानभावनाजाऽपरोक्षार्थः मूलप्रमाणदाढ्येननभ्रमत्वंप्रपद्यतेइति
प्राहुः २६ पूर्वकार्यकारणकर्तृत्वेइत्यत्रचिदचितोः पुं प्रकृत्योरन्योन्यधर्माध्यासउक्तस्तस्यैवगुणसंगेरूपस्यकारणगुणसंगोस्येतिनानाजन्महेतुत्वंचो
क्तंतद्विशदयति यावदिति सत्त्वंजीवरूपम् गुणसंगोऽत्ररूपाद्यासक्तिर्नकिंतुक्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः संयोगोऽन्योन्यात्मकताध्यासलक्षणो बोध्यः शेषंस्प
ष्टम् २७ तन्नाशोपायमाह सममिति सममपरिणामिनंकूटस्थानित्यंसर्वेषुभूतेषुदेहाद्याकारेणपरिणतेषुतिष्ठंतएतेनदेहएवतदधिगमस्थानमि
त्यक्तं परमेश्वरंअतर्क्यामिणंसर्गस्थित्यंतकर्तारंअतएवअंतर्मुखवदृष्ट्याविनश्यत्स्फुटेषुरज्जूरगादिवत्कल्पितत्वात्अदर्शनमगच्छत्स्वविभक्त्वादा
त्सत्त्वान्नित्यद्वगूरूपत्वाच्चअविनश्यंतंसर्वस्वव्यवस्थास्तुअदर्शनमगच्छंतयः पश्यतिस एवपश्यतिअन्येधाइत्यर्थः २८ ६१ ६१ ८६

दर्शनफलमाह सममिति स्वदेहेइवसर्वत्रदेहमात्रेसमवस्थितंसम्यगवस्थितं ईश्वरंसमंसमतयापश्यन् हियतः ससर्वाभेददर्शीआत्मनादेहादि-
नाआत्मानंईश्वरंनहिनस्तिनानायोगिसंकटेषुपातनेननपीडयति किंतु ततः परांगतिमोक्षंयाति यद्वा ऐकात्मदर्शित्वात्स्वात्मानमिवान्यमपिनहि-
नस्ति सर्वत्रदयालुर्भवतीतिभावः ततश्चपरांगतिंयाति २९ ननुविषमस्वभावानिभूतानिकः समबुद्ध्यापश्यत्यग्निमिवशीतबुद्ध्येत्याशंक्याह प्रकृ-
त्यैवेति सर्वशः सर्वप्रकारेणकर्माणिवाङ्मनः कायैरारब्धानिप्रकृत्यैवक्रियमाणानीति यः पश्यतितथाआत्मानंचाकर्तारंयः पश्यतिपूर्वोक्तरीत्यासएव
सर्वत्रसमंपश्यतीतिपूर्वेणान्वयः ३० ननुकथं प्रकृतैरेवकर्तृत्वंनत्वात्मनइत्याशंक्याह यदेति भूतानांविद्यदादीनांजरायुजादीनांचपृथक्भावानाना-
भावेनावस्थानंपरिदृश्यमानमिदंयदाएकस्थंएकस्मिन्मात्मनिस्थितंरज्जांसर्पादिवत्कनकेवाकुंडलादिवत्विलीनंशास्त्राचार्योपदेशमनुपश्यतिततए-
वएकस्मात्विस्तारंचभूतपृथग्भावस्यव्युत्थानावस्थामनुस्वमादिवत्पश्यतितदाब्रह्मसंपद्यते ब्रह्मेवभवति अयंभावः कर्तृत्वंहि क्रियापरिस्पंदः सचप-
रिच्छिन्नस्यपृथग्भूतस्यप्राकृतस्यबुद्ध्यादेरेवसंभवतिनतुव्यापकस्यसर्वभूतपृथग्भावप्रसिद्धोरात्मनइति ३१ नन्वात्मनोविभुत्वेनरूपेणकर्तृत्वंमा-

समंपश्यद्विसर्वत्रसमवस्थितमीश्वरं नहिनस्यात्मनात्मानंततोयातिपरांगतिम् २९ प्रकृत्यैवचकर्माणिक्रियमाणानि
सर्वतः यः पश्यतितथाआत्मानमकर्तारंसपश्यति ३० यदाभूतपृथग्भावमेकस्थमनुपश्यति ततएवचविस्तारंब्रह्मसंपद्य-
तेतदा ३१ अनादित्वान्निर्गुणत्वात्परमात्मायमव्ययः शरीरस्थोऽपिकौंतेयनकरोतिनलिप्यते ३२ स्वीकारिदेहाद्यवच्छिन्नेनतु रूपे

पातद्वक्तव्यंअन्यथानुभवविरोधादित्याशंक्याह अनादित्वादिति अयंसर्वेषांप्राणिनानित्यापरोक्षः परमात्मादेहादिभ्योऽपरमेभ्यआत्मभ्योन्यः कोश-
पंचकातीतः आत्मापरमात्माअव्ययः नव्येति परिच्छिद्यतेदेशतः कालतोवस्तुतश्चेत्यव्ययः अव्ययत्वेहेतुः अनादित्वादितियद्विआदिमदाकशादितद्यो-
तिनत्वयंव्येतिअनादित्वात् नन्वनादिभावस्यानंत्यनियमेनात्मनः कालतः परिच्छेदोमास्तुतथादेशतः परिच्छिन्नस्यनाशावश्यंभावादनादित्वायोगाच्चदेशा-
तोपिपरिच्छेदो ब्रह्मणोमास्तुननु परमाणुवद्भविष्यतीतिचेन्नदशादिगवच्छेद्यप्रदेशभेदवतोद्रव्यस्यनिरवयवरूपाणुत्वासिद्धेः नहिपरमाणोः पूर्वदिगवच्छि-
न्नोभागः पश्चिमयाप्यवच्छेत्तुंशक्यते अतुभवविरोधात् देशतः परिच्छेदाभावादेवसजातीयविजातीयवस्तुसद्भावकतः परिच्छेदोऽपिमास्तु तथापिवि-
चित्रशक्तियुक्तस्यअभिनवप्रपंचरचनापटीयसः परस्यसर्वेश्वरत्वसर्वज्ञत्वाद्विगुणयुक्तस्यस्वगतभेदोवश्यंभावीस्वशक्तिमायावच्छिन्नेनरूपेणजगत्कर्तृत्वंदेहाद्य-
वच्छेदेनाग्निहोत्रादिकर्तृत्वंचावश्यंक्तव्यमित्याशंक्याह निर्गुणत्वादिति योहिगुणवानाकाशादिः ससंयोगंविभागंवापाधिंप्राप्यस्वगुणंशब्दंआविकरोति नतुस्वस्मिन्नसंतं-
स्पर्शकेनचिदपिउपाधिनादर्शयितुमीष्टेएवआत्मासर्वगुणहीनः सत्यप्यवच्छेदलाभेकर्तृत्वादिकंगुणमाविर्कृतुंनसमर्थइति फलितमाह शरीरस्थोऽपि स्पष्टा

किंच सर्वेषु भूतेषु उपादानभूतेषु पृथिव्यामोषधयइवयाः मूर्तयः शरीराणि स्फुरन्तरित्येकस्थावरात्मकानि चतुर्विधानि संभवन्ति तासां मूर्त्तीनां ब्रह्म मह-
त्पूर्वोक्तं महतो ब्रह्म ब्रह्म महत् राजदन्तादित्वा दुपसर्जनस्य परनिपातः मायैव योनिरित्यर्थः अहं तु तासां बीजप्रदः पिता तास्वपि स्वप्रतिबिम्बस्यार्पयिता य-
था पुरुषो भार्यायां अलुशयिसं पृक्तं रेतो निषिंचति ततो भार्यातः पिंडोत्पत्तिः रेतोऽंशतस्तत्र चैतन्योत्पत्तिरिति चैतन्यविशिष्टस्य पिंडस्य पिताऽहं माता च मा-
येत्यर्थः ४ एवं ईश्वराश्रयेण प्रकृतिर्भूतानि सृजतीत्युक्तं इदानीं साकथं भूतानि बध्नाति तदुच्यते सत्वमिति प्रकृतिः सत्त्वरजस्तमसां साम्यावस्था
ततः सकाशात् परस्परं गांगिभावेन वैषम्येण उद्विच्यमानाः प्रकृतिसंभवा इत्युच्यन्ते न तु प्रकृतितोऽन्ये वैशेषिकाणां मित्रव्याहुणा अन्ये एते हे महाबाहो
देहे अव्ययमविकारिणमपि देहिनं स्थूणायां वत्समिव रशनाभूता गुणानि बध्नाति ५ तत्र कः केन संगेन बध्नातीत्युच्यते तत्रेति तत्र तेषु गुणेषु सत्त्वं नि-
र्मलत्वात् दुःस्वमोहारव्यमलराहित्यात् प्रकाशकं आलोकवत्सर्वार्थवद्योतकं यतोऽनामयं रजस्तमोभ्यामनभिभूतं तत् स्फुरवसंगेन ज्ञानसंगेन च नरं अ-

सर्वयोनिषु कौंतेय मूर्तयः संभवन्ति याः तासां ब्रह्म महद्योनिरहं बीजप्रदः पिता ४ सत्त्वरजस्तम इति गुणाः प्रकृति
संभवाः निबध्नाति महाबाहो देहे देहिनमव्ययम् ५ तत्र सत्त्वं निर्मलत्वात् प्रकाशकमनामयम् स्फुरवसंगेन बध्ना-
ति ज्ञानसंगेन चानय ६ रजोरागात्मकं विद्वितृष्णासंगं समुद्रवम् तन्निबध्नाति कौंतेय कर्मसंगेन देहिनम् ७ तम
स्त्वज्ञानजं विद्धि मोहनं सर्वदेहिनाम् प्रमादालस्यनिद्राभिस्तन्निबध्नाति भारत ८ सत्त्वं स्फुरवसंजयति रजः कर्म-
णि भारत ज्ञानमावृत्य तु तमः प्रमादे संजयत्यतः ९

विद्ययातिरोहितस्वरूपज्ञानानंदं अहं स्फुरवी अहं ज्ञानीत्यभिमानेन अंतःकरण

वृत्तिधर्मयोः स्फुरवज्ञानयोरात्मनि आरोपेण बध्नाति हे अनय अव्यसनं ६ रजोरागात्मकं विद्वितृष्णाप्राप्यमाणेऽपि अर्थेषु अतृप्तिः
संगः प्राप्ते विषये मनसः प्रीतिलक्षणाः संश्लेषः तयोः समुद्रवनिदानभूतं तद्रजो देहो कौंतेय कर्मसंगेन दृष्टादृष्टार्थेषु कर्मसंगस्तत्परतातेन निबध्ना-
ति देहिनं देहाभिमानिनम् ७ तमो गुणस्तत्पूर्वाभ्यां विलक्षणाः अज्ञानं मायाया आवरणशक्तिस्तत उद्धृतं अज्ञानजं विद्धि अतः सर्वेषां देहिनां मोहनं
भ्रांतिहेतुः प्रमादोऽनवहितत्वं सत्त्वकार्यप्रकाशविरोधी आलस्यं जडता तच्च रजः कार्यप्रवृत्तिविरोधि उभयकार्यनिरोधिनी तमो गुणालंबना
वृत्तिर्निद्राताभिरेतत्तमो नितरां बध्नाति हे भारत देहिनमित्यनुवर्तते ८ सत्त्वमुत्कृष्टं सत् स्फुरवेदुःस्वकारणमभिभूय संजयति संश्लेषं जनयति
एवमुत्तरं ज्ञानप्रकाशमावृत्य प्रमादे अवश्यकर्तव्यस्याकरणे ९

सत्त्वादयः कदास्वस्वकार्यप्रभवन्तीत्याशंक्य इतरेतरयोरभिभवेसतीत्याह रजइति रजस्तमसीअभिभूयसत्वंभवतिवर्धते एवंपि सत्त्वतमसीअभिभूयभवति तथातमोपि सत्त्वरजसीअभिभूयभवतीत्यर्थः १० तत्तद्गुणोद्भवलिङ्गान्याह त्रिभिः सर्वेति अस्मिन्देहेयदासर्वेषुद्वारेषुबाह्याभ्यन्तरविषयोपलब्धिसाधनेषु बाह्याभ्यन्तरकरणेषु प्रकाशः स्वस्वविषयावरणविरोधीपरिणामविशेषोजायतेतेनचज्ञानशब्दादिविषयस्ययाथात्मेनप्रकाशोयदाजायतेतदासत्त्वंविबुद्धमिति विद्याज्जानीयात् उतअपि स्फुरादिलिङ्गेनापिजानीयादित्यर्थः ११ लोभः प्राप्ताधिकेगर्भः प्रवृत्तिरग्निहोत्रादौआरंभोगृहादेः कर्मणांअशमः सतामसतांवाकार्याणांअनुपरमः स्पृहादृष्टेपरधनादौउपादित्सा रजसिविबुद्धेसति एतानिलिङ्गानिजायन्तेहेभरतर्षभ १२ सत्यप्रबोधकेगुर्वीदौअप्रकाशः सत्त्वकार्यप्रकाशानुदयः अप्रवृत्तिः सत्यपिप्रवृत्तिनिमित्तेरजः कार्यप्रवृत्त्यनुदयः प्रमादः कार्यकार्यविवेकराहि-

रजस्तमश्चापिभूयसत्वंभवतिभारत रजःसत्त्वंतमश्चैवतमःसत्त्वरजस्तथा १० सर्वद्वारेषुदेहेऽस्मिन्प्रकाशउपजायते ज्ञानंयदातदाविद्याद्विवृद्धंसत्त्वमित्कत ११ लोभः प्रवृत्तिरारंभः कर्मणामशमः स्पृहा रजस्येतानिजायन्तेविबुद्धेभरतर्षभ १२ अप्रकाशोऽप्रवृत्तिश्चप्रमादोमोहएवच तमस्येतानिजायन्तेविबुद्धेकुरुनन्दन १३ यदासत्त्वेप्रवृद्धेनुप्रलयंयातिदेहभृत् तदोत्तमविदालोकानमलान्यतिपद्यते १४ रजसिप्रलयंगत्वाकर्मसंगिषुजायते तथाप्रलीनस्तमसिमूढयोनिषुजायते १५ कर्मणः सकृत्तस्याहुः सात्त्विकंनिर्मलंफलम् रजसस्तुफलंदुःखमज्ञानंतमसःफलम् १६ सत्त्वात्संजायतेज्ञानंरजसोलोभएवच प्रमादमोहौतमसोभवतोऽज्ञानमेवच १७ ऊर्ध्वगच्छंतिसत्त्वस्थामध्येतिष्ठंतिराजसाः जघन्यगुणवृत्तिस्थाऊर्ध्वगच्छंतितामसाः १८

त्यंमोहोनिद्रादिरूपः १३ प्रलयंमरणम् उत्तमविदालोकां हिरण्यगर्भाद्युपासकानां देवानांवा लोकान्अमलान्निर्दुःखान् १४ कर्मसंगिषुश्चोतस्मार्त्तकर्मालुष्ठात्पुमनुष्येषु मूढयोनिषुतिर्यक्स्थावरचंडालादिषु १५ सकृत्तस्यसात्त्विकस्यकर्मणः फलंनिर्मलंदुःखज्ञानमलभून्यंसात्त्विकंज्ञानंवैराग्यादिकं रजसोराजसस्यकर्मणः फलंदुःखम् तमसस्तामसस्यकर्मणः फलंअज्ञानम् सात्त्विकादिकर्मलक्षणंचनियतंसंगरहितमित्यादिनाऽष्टादशोवक्ष्यति १६ एतादृशफलवैचित्र्येपूर्वोक्तमेवहेतुमाह सत्त्वादिति १७ यतः सत्त्वादिभ्योज्ञानादीनिजायन्तेऽतः सत्त्वादिवृद्धिकालेप्रलयंगच्छंतः क्रमेणोत्तममध्यमाधमासुयोनिषुजायन्तेइत्याह ऊर्ध्वमिति ऊर्ध्वदेवभावे मध्येमानुषभावे अधः नरकतिर्यक्स्थावरभावम् जघन्यनिधंयद्गुणवृत्तंनिद्रालस्यप्रमादादितत्स्थास्तामसाः १८

कथं प्रकृतिः पुरुषं बध्नातीत्यस्योत्तरमुक्तं कथं वा ततोऽस्य मुक्तिरित्यस्योत्तरमाह नान्यमिति गुणेभ्यः कार्यकारणविषयाकारपरिणतेभ्योऽन्यं हि शिमा-
 चं आत्मानं द्रष्टुं जीवः कर्तारं नानुपश्यति किंतु गुणा एव कर्तार इत्येव पश्यति नत्त्वहं कर्तेति तथा गुणेभ्यः परं गुणव्यापारसाक्षिभूतं मां यदा वेत्ति त-
 दा स वेदितामद्वावं ब्रह्म भावं गच्छति अन्यदा तु गुणभावं गतो भवति १९ कथं त्वद्भावं गच्छतीति तत्राह गुणानिति एतान् गुणान् महदादित्रयोविंश-
 तिविकारात्मना परिणतान् देहसमुद्भवान् स्थूलदेहस्य समुद्भवो येभ्यस्तान् अतीत्य जीवन्नेवानि क्रम्य निर्विकल्पकसमाध्यभ्यासेन बाधित्वाऽमृतं मोक्षं अ-
 श्रुते प्राप्नोति एतेनानंदावाप्तिर्गुणात्ययप्रयोजनमुक्तं यतो मुक्तो जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तः सन्नितितु अनर्थनिवृत्तिरुक्ता २० प्रकृतितो मुक्तिप्र-
 कारे उक्तेषु मुक्तलक्षणानि पृच्छन् अर्जुन उवाच कैर्लिङ्गैस्त्रीन् गुणान् एतान् व्याख्यातान् अतीतो भवति पुमान् हे प्रभो सच किमाचारः को-
 स्याचारः कथं केन च प्रकारेणैतां स्त्रीन् गुणानतिवर्तते २१ तत्राद्यस्योत्तरमाह प्रकाशमिति प्रवृत्तिमोहाः सत्वरजस्तमसां कार्याण्युत्थानावस्था-

**नान्यं गुणेभ्यः कर्तारं यदा द्रष्टुं पश्यति गुणेभ्यश्च परं वेत्ति मद्भावं सोऽधिगच्छति १९ गुणानेता नतीत्यत्रिन्देही
 देहसमुद्भवान् जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तोऽमृतमश्रुते २० अर्जुन उवाच कैर्लिङ्गैस्त्रीन् गुणानेता नतीतो भव-
 ति प्रभो किमाचारः कथं चैतां स्त्रीन् गुणानतिवर्तते २१ श्रीभगवानुवाच प्रकाशं च प्रवृत्तिं च मोहमेव च पाण्डव
 नद्देहि संप्रवृत्तानि न निवृत्तानि कांक्षति २२**

यांस्तानि सम्यक् प्रवृत्तानि साम्येन पुंसकता संप्रवृत्तान् नद्देहिनापि समाध्यवस्थायां तानि निवृ-
 त्तानि सन्ति कांक्षति सोऽयं नित्यसमाधिस्थो ब्रह्मविद्दरिष्टः यं प्रकृत्य श्रीभागवते स्मर्यते देहं च न श्वरमवास्थितसुत्थितं वा सिद्धौ न पश्यतीति अत्र वासि-
 ष्ठे योगभूमय उक्ताः ज्ञानभूमिः श्रुतेच्छायाप्रथमा समुदाहृता विचारणाद्वितीया तु तृतीया तु मानसा सत्त्वापत्तिश्चतुर्थी स्यात्ततोऽसंस्कृता-
 मिका पदार्थाभावनीषणी सप्तमी तु र्यगा समृतेति तत्र यथोक्तसाधनसंपत्सु मुमुक्षांता प्रथमा श्रवणमननविचारात्मिका द्वितीया निदिध्यासनरूपा तृ-
 तीया एताः साधनभूमयः सत्त्वापत्तिः ब्रह्मसाक्षात्काररूपा चतुर्थी फलभूता अस्यां योगीकृतार्थोपि जीवन्मुक्तिस्वरूपं फलं नानुभवति परास्ति-
 त्वो जीवन्मुक्तेरवांतरभेदाः तत्रापि पंचम्यां भूमौ स्वतः स्वयमेव व्युत्तिष्ठति षष्ठ्यां परप्रयत्नेन सप्तम्यां तु न स्वतः परतो वा व्युत्तिष्ठति सोऽयं नित्यस-
 माधिस्थः प्रकाशमित्यनेन भूक्तोऽनौक्तः २२

अथ षष्ठ्यां पदार्थाभावन्यांगतो ब्रह्मविहरीयानुच्यते उदासीनवदिति योऽयं समाधौ उदासीन इवास्ते व्युत्थाने किमपि प्रयोजनमपश्यच्च इदं मम कर्तव्य-
मस्तीति वासनाशून्यत्वात् यथास्ते एव न तु परप्रयत्नमंतरेण कदाचिदपि गुणोर्विचाल्यते परेण व्युत्थापितो गुणान् पश्यन् गुणावर्तते इत्येव ज्ञात्वापि यो-
वतिष्ठति स्तब्ध एव वर्तते न तु गुणकृतैः मिष्टामिष्टस्पर्शैः इंगते चलति अयमर्थः यथा कश्चिद्गुणानोरसनामोदयात् स्वयं शाकादिरसं न विंदति परेण-
ज्ञापितोपि किंचिद्रसविशेषमुपलभ्यापितो उदासीन एवास्ते इति त्वेव विशेषदर्शनस्य तिरोधानात् न तत्कृतं स्फुरदुःखं वा पश्यति तद्दयं ज्ञेयः २३
अथ पंचम्यां भूमावसंसक्तिनामिकायां स्थितो ब्रह्मविहृ उच्यते समेति समाधौ समेदुःखस्फुरवेयस्य समदुःखस्फुरवः स्वस्थः स्वेनैव स्वेच्छयेवति
ष्ठतीति स्वस्थः यदा तु न समाधौ इच्छा तदा स्वयमेव व्युत्तिष्ठतीति भावः सोऽपि व्युत्थानावस्थायां समलोष्टाश्रमकांचनो विरक्त इत्यर्थः तुल्यप्रियाप्रि-
यः तुल्यनिंदात्मसंस्कृतिश्च प्रियाप्रिययोर्निंदास्तुल्यो हर्षविषादशून्योऽब्रहेतुर्धीरिति यथा कश्चिच्छूरस्तीव्रप्रहारवेदनातोपि न व्यासु-
ह्यति धैर्याद्देदनांचानुभवति तद्दयं हर्षविषादावनुभवन् पि धैर्यान्न चलति पूर्वस्य तु जातायामपि वेदनायां हर्षाद्युदय एव नास्ति तत्पूर्वस्य तु वेदने वनां स्ती

उदासीनवदासीनो गुणैर्योनविचाल्यते गुणावर्तते इत्येव योऽवतिष्ठति नेंगते २३ समदुःखस्फुरवः स्वस्थः सम-
लोष्टाश्रमकांचनः तुल्यप्रियाप्रियो धीरस्तुल्यनिंदात्मसंस्कृतिः २४ मानापमानयोस्तुल्यस्तुल्यो मित्रारिपक्षयोः
सर्वारंभपरित्यागी गुणातीतः स उच्यते २५ मांचयोऽव्यभिचारेण भक्तियोगेन सेवते स गुणान्समतीत्यैतान् ब्रह्मभूयाय-
कल्पते २६ तिषेदः एतेन श्लोकत्रयेण सर्वेषां जीवन्मुक्तानां समाधौ लिंगानितत्संवेद्यानि आचाराश्च परसंवेद्यानि लिंगान्युक्तानि २४ अथ च

तुर्थ्यां भूमौ सत्त्वापत्ति संज्ञायां स्थितस्य योगिनः समाधिस्फुरवभावेन स्वसंवेद्यलिंगाभावात् तत्त्वनिश्चयेन द्वैतस्य बाधात् तल्लिंगमाचारश्च परसंवेद्य एव त-
दाहमानेति यथा हि परीक्षकः कूटकार्षापणस्य लाभे विनाशे वा हर्षविषादशून्यो न च तल्लाभार्थं यत्नमारभते मूढस्तु ताभ्यां बाध्यते तल्लाभार्थं यत्नं चा-
रभते एवं विद्वान् द्वैतं मरुमरीचिकाद्भूतसमानं पश्यन् न तन्मानापमानयोर्वा मित्रारिपक्षयोर्वा तुल्य एव न त्वन्यतरलाभाय परिहाराय वा यत्नमारभते
ऽतौ गुणातीत इत्युच्यते सर्वत्र पदार्थः २५ अथ कथं ब्रीह्युणानतिवर्तते इत्यस्योत्तरं विवक्षन् साधनभूता स्फुरत्पुष्पमिषु तृतीयां तनुमानसा-
माह मांचेति यश्च साधको मां प्रत्यगात्मानं चकार स्वर्थे पूर्वभूमिस्थापेक्षया स्वैलक्षण्यं द्योतयति अव्यभिचारेण ह्यत्यंतरानंतरितेन भक्तियो-
गेन मयि भगवति तेनैव गवदविच्छिन्नवृत्तिप्रवाहि मनः प्राणिधानरूपेण योगेन सेवते ध्यायति स एवं सूक्ष्मीकृतचित्तः एतान् गुणान्समतीत्यथा-
नपरिपाकांते स त्वमपि बाधित्वा ब्रह्मभूयाय ब्रह्मभावाय कल्पते योग्यो भवति फलवो भाव इति भवतेः क्यप् २६ ४३ ४३ ४३ ४३

प.
६

90

Sri Gangeshaan Digital Foundation

अधश्च मानुषेभ्यस्तिर्यक्स्थावरादयो वीच्यन्ताः उर्ध्वं च मानुषेभ्य एवोपरि च गंधर्वयक्षादिहिरण्यगर्भपर्यंतं प्रसृताः प्रसरं प्राप्ताः तस्य शारवाः गुणैः सत्त्वादिभिः प्रकर्षेण वृद्धा गुणप्रवृद्धाः विषया एवरंजकतया कोमलपल्लवरूपाणि प्रवालानियासांताः संसारवृक्षस्य परंमूलं ब्रह्म उक्तम् अधश्च इह मनुष्यलोके च तस्य मूलानि वासनारूपाणि अवांतरमूलानि संततानि प्रवाहन्तित्यानि यतः कर्मानुबन्धीनिकर्मैव धर्माधर्मरव्यनुबन्धः पश्चाद्वा वीर्येषां तानिकर्मानुबन्धीनि वासनाभ्यः कर्माणि कर्मभ्यो वासना इत्यनवरतसंतानो यंवृक्षा इत्यर्थः २ ननु श्वोपि स्थातुमनर्हश्चाव्ययश्चेत्कृत्ते प्रतिक्षणविनाशिविज्ञानसंतानरूपो वा घ्रीह्यादिवत्प्रवाहन्तियो वायं संसारस्तर्हि दुरुच्छेद्यो वासनानां कर्मणान्च बीजां कुरवदन्योन्यजन्महेतुत्वस्यावर्जनीयत्वादित्याशंक्य सत्त्वासत्त्वाभ्यामनिर्वचनीयो यमित्येतं पक्षमाश्रित्य परिहरति न रूपमिति रज्जूरगस्येवास्य रूपं सम्यग्दृशा वीक्ष्यमाणं सत्तनोपलभ्यते इह जीवत्येव देहे यथा पूर्वमज्ञानदशायां तथा नोपलभ्यते ज्ञानदशायां तेनास्य मृषात्वमनुभवेकवेद्यमित्युक्तम् एतेन अनुपलभ्य रूपत्ववचनेन स्वप्रकाशानां विज्ञानानां रूपवतां बीजादीनां च सादृश्यस्य व्यावृत्तिः तर्हि शिषाविषाणवत्तुच्छ एवायं स्यादित्यत आह नांतोन-

अधश्चोर्ध्वं प्रसृतास्तस्य शारवा गुणप्रवृद्धा विषयप्रवालाः अधश्च मूलान्यनु संततानि कर्मानुबन्धीनि मनुष्यलोके २ न रूपमस्येह तथोपलभ्यते नांतोन चादिर्न च संप्रतिष्ठा अश्वत्थमेन स विरूढमूलमसंगशस्त्रेण दृढेन छित्वा ३

चादिरिति उपादानस्य मूलज्ञानस्याद्यंतश्चून्यत्वादयमपि आद्यंतश्चून्य इत्यर्थः तर्हि आत्मवदपरिहार्यः स्यादित्याशंक्याह न च संप्रतिष्ठा अस्य प्रतिष्ठारव्यंलयस्थानं वृक्षस्य भूमिरिव नास्ति न चायं ब्रह्मणो विकारो येन तत्रैव लीयेत न चैषापत्तिः ब्रह्मणः कोटस्थ्यभंगापत्तेः किं तर्हितुच्छेदमज्ञानमस्योपादानंतस्मिंश्च ज्ञानेन विनष्टे समूलस्यास्योच्छेदो भवति अज्ञानस्य च तुच्छत्वं तुच्छेनाश्वपिहितं यदा सीदिति श्रुत्या तत्कार्यस्य रज्जूरगादेः प्रलये तदनुपलंभस्यानुभवेन च सिद्धम् तस्मादस्य संप्रतिष्ठानोपलभ्यत इति युक्तमेवाक्तम् तमिममश्वत्थं वासनानां दादर्यात् स विरूढमूलं दृढतरमूलमपि असंगशस्त्रेण संगोदेहादितादात्म्यबुद्धिस्तद्वर्जनमसंगः तेन दृढेन परिपक्वेन छित्वा ततः पदं तत्परिमार्गितव्यमित्युत्तरेणात्वयः यद्यपि स्थूलसूक्ष्मयोः संसारयोरसंगः स्रुष्टौ स्वयमेव जायते तेन तन्मूलवासनाभिरप्यात्मनोः संगोत्तमीयते तथापि वासनारूपमूलस्याज्ञानेनानुच्छेदात् नासंगंधीर्दृढा भवति तस्मान्निर्विकल्पसमाध्यभ्यासेन कारणशरीरस्याप्यसंगः साध्यः तेन चासंगशस्त्रेणास्योच्छेदो मूलोच्छेदः लवणोदकवत् रज्जूरगवद्वा प्रविलापनरूपः कर्तव्यः न तु सारव्यानामिव स्वरूपेण सतः परिवर्जनमात्रम् ३ ४ ५

तस्मिन्मन्त्रे चित्वा किं कर्तव्यमत आह तत इति न केवलं निर्विकल्पसमाधिना तदसंगमात्रेण कृतार्थता किं तर्हिततोऽसंगानंतरंतत्श्रुतिप्रसिद्धं पदं
पदनीयं ब्रह्मपरिमार्गितव्यं श्रुतियुक्तिबलेनाहमेव ब्रह्मास्मीति ज्ञातव्यम् यस्मिन् पदे निर्विकल्पे गताः प्राप्ताः संतो न निवर्तन्ति न पुनर्निवर्तन्ते तमेव-
प्रत्यगानंदमाद्यं पुरुषं पुरिशरीरेशयानमपि प्रपद्येशरणंगतोस्मीति भावयेत् भगवत एव वा इदं वचनं लोकशिक्षार्थं वर्तते एव च कर्मणीति वत् कोसो-
पुरुषः यतः पुराणी आद्या प्रवृत्तिः सो कामयत बहुस्यां प्रजायेयेति इत्येवं रूपा प्रसृता अस्मास्वपि प्रवृत्ता यतो वयमपि इदानीं कामयामहे धनादिना
वर्यं भूयांसः स्याम प्रजायेमहीति चेति येनेयं प्रवृत्तिर्दर्शिता तत्प्रणामेनेव सानि वर्तिष्यत इत्यर्थः ४ एवं ऐकान्तिकस्य स्वरस्य च्छादकं संसारा-
श्वत्थं तच्छेदकं मसंगशस्त्रं चोक्ता तस्य स्वरस्य प्राप्तावधिकारी तस्य स्वरूपं चाह द्वाभ्याम् निर्मानेति मानोदर्पः मोहो विपर्ययः तद्द्रहिताः निर्मा-
न मोहाः जितः संगः कर्ता हमित्यभिमानः दोषो रागादिश्च ये स्ते जितसंगदोषाः अध्यात्मं आत्मनि नित्याः निष्ठावन्तः आत्मध्यानपरा इति यावत् वि-
निवृत्तकामाः त्यक्तसर्वपरिग्रहाः द्वंद्वैः स्वरवदुःखेत्कपलक्षणं शीतोष्णादीनामपि तैर्विमुक्तास्ति तिक्षावन्त इत्यर्थः असूटा विद्ययाः विद्याना-

ततः पदंतत्परिमार्गितव्यं यस्मिन्नाताननिवर्तते भूयः तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्येतः प्रवृत्तिः प्रसृता पुराणी ४
निर्मानमोहाजितसंगदोषा अध्यात्मनि नित्या विनिवृत्तकामाः द्वंद्वैर्विमुक्ताः स्वरवदुःखसंज्ञैर्गच्छन्त्यमूढाः पदम-
व्ययंतत् ५ नतद्भासयते सूर्यो न शशांको न पावकः यद्भूत्वा न निवर्तते तद्दाम परमं मम ६ शंकुतवन्तः तत्पदं अव्ययम्

पुनरावृत्तिं गच्छन्ति ५ ननु यदि तदूर्ध्वं पदं गच्छन्ति तर्हिततः पातोऽप्यवश्यं भावी पतनांताः समुच्छ्रया इति न्यायात् ततश्च यस्मिन् गताननिवर्तन्ती-
त्यनुपपन्नमित्याशंक्यतस्य पदस्य स्वरूपमाह नतदिति तत्पदं सूर्यो न भासयति रूपादिहीनत्वेन चक्षुर्योग्यत्वात् एतेन सर्वेषां बाह्येन्द्रियाणां नि-
वृत्तिः यद्विरूपवच्चक्षुर्योग्यं तत्सर्वेण चक्षुरनुग्राहकेण भास्यं इदं तु न तथा इत्यर्थः न शशांकश्चंद्रोऽपि भासयति यन्मनो ग्राह्यं वस्तु तच्चंद्रेण मनसो
नुग्राहकेण भास्यं इदं तु न तथा यन्मनसानमनु तदिति श्रुत्याऽस्य मनो ग्राह्यत्वं निषेधात् नापि पावकः भासयति यद्विवाचा ग्राह्यं तत्तदनुग्राहकेण पा-
वकेन भास्यं इदं तु न तथा यद्वाचानभ्युदितमिति श्रुत्यास्य वागोचरत्वं निषेधात् न च क्षुषा गृह्यते नापि वाचेत्यादि श्रुत्यंतरं च यतश्चक्षुर्मनोर्वा-
चामगम्यं तेन स्थूलसूक्ष्मकारणप्रपंचातीतं प्रत्यगद्वयं नांतः प्रज्ञानबहिः प्रज्ञमिति अस्थूलमनणु इत्यादि श्रुतिभिः सर्वविशेषरहितं यत्प्रति-
पादितं तत्तममपरमं धाम वृत्तिरूपज्ञानादपरमादन्यत् ज्योतिश्चिन्मात्रं मेति संबंधो राहोः शिर इति वदुपचारात् यदभिन्नं ज्योतिः स्वयंप्रकाश-
मित्यर्थः अतएव यद्भूत्वा प्राप्य ज्ञात्वेत्यर्थः न निवर्तते निवृत्तिकारणस्य मूलाज्ञानस्याभावात् एवं व्याख्याने हि यदा ह्येवैष एतस्मिन् दृश्येना-

त्येनिरुक्तेः निलयनेभयं प्रतिष्ठां विंदतेः थसोः भयंगतोभवतीति श्रुत्यर्थानुगमो दृश्यते अदृश्ये इति ह गयोग्यत्वेन सूर्यभास्यत्वं पश्यदस्यते अ-
नात्ये आत्मनो मनसो योग्यं आत्यंतदन्यत्र अनात्ये इति मनसोऽप्ययोग्यत्वेन चंद्रभास्यत्वं निरस्यते अनिलयने निलीयतेऽस्मिन् सर्वं स्थूलसूक्ष्म
मिति निलयनं कारणं तदभिन्ने अतएवानिरुक्ते निर्वचना योग्ये वाचा भगोचर इत्यर्थः तेन पावका प्रकाशे इति सिद्धं येन सूर्याद्यप्रकाशं अर्चिरा-
दिमार्गगम्यं सत्यलोकादस्य परितनं अप्राकृतं वैष्णवं पदं नित्यं देशान्तरे स्तित इत्वा पुनर्न निवर्तत इति व्याचक्षते तेषां न रूपमस्येह तथोपलभ्य-
त इति दृश्यस्य तुच्छत्वादेव तादृशस्यापि तुच्छत्वमपरिहार्यं दृश्यत्वाविशेषात् तस्माद्यथोक्त एव श्लोकार्थः ६ ननु यदि सूर्याद्यभास्यज्योती-
रूपस्त्वं क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धीति स्वस्यैव क्षेत्रज्ञत्वं ब्रूषे तर्हि क्षेत्रज्ञस्य सतः तव यदादि प्रकाशो किमिति सूर्याद्यपेक्षा दृश्यते न हि यः स्वयं ज्योती-
रूपः स्वविषयावभासने ज्योतिरंतरमपेक्षते दीपादिघटदर्शनादित्याशंक्याह विभिः ममैवेति यत्तस्मात् ईश्वरो जगत्प्रकाशशरीरं अवाप्नोति स-
एष इह प्रविष्ट आनरवाग्नेभ्यः तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशदित्यादि श्रुतिभ्यः ईश्वर एव शरीरधारी तथा यद्यस्माद्धेतोः अपिशब्दो वधारणार्थे चः ससु-
च्यार्थे कस्मिन्वाहसुक्तांत उक्तांतो भविष्यामि कस्मिन्वा प्रतिष्ठिते प्रतिष्ठास्यामीति तु स प्राणमसृजतेति श्रुतेः प्राणधारणे नोपाधिना ईश्वर एव

ममैवांशो जीवलोके जीवभूतः सनातनः मनः षष्ठानींद्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षति ७ शरीरं यदवाप्नोति यच्चा-
प्युत्क्रामतीश्वरः गृहीत्वैतानि संयाति वायुर्गंधानि वाशयात् ८

च उत्क्रामति ततो हेतुद्वयात् जीवलोके संसारे यो जीवभूतः प्राणी स सनातनः सर्वदैकरूपो ह मेवेति वक्तव्ये यथाग्नेः क्षुद्राविस्फुलिंगाव्युच्चरंत्येव मेवेतस्मादात्मनः सर्व एत आत्मानो व्युच्चरंतीति बन्धि-
विस्फुलिंगन्यायेन ममैवांश इत्यंशांशि भावोक्तिः यद्यपि बद्धो भेदः परिमाणं च स्वगतं न दृश्यते तथापि तूपाधिगतमेव तद्वदुभयं तत्राप्युपच-
र्यते अयमस्मादग्नेर्भिन्नः अयमस्य स्फुलिंग इति अस्मादत्य इति एवमस्थूलमनण्वद्रस्वमदीर्घमिति श्रुतेः श्रुतुर्विधपरिमाणशून्ये ब्रह्मणि
ममैवांश इति अंशांशि भावेन भेदोत्पत्त्यमहत्वे चोपचारादोपाधिके ध्येये तथा च श्रुतिः बुद्धेर्गुणेनात्मगुणेन चैव ह्याराग्रमात्रो ह्यवरोपि दृष्ट-
इति समः सार्वभौमसमो भगवन्समो नागेन सम एभिस्त्रिभिर्लोकैरिति च यथा च विस्फुलिंगो वद्धिरेव न तु बद्धं यशः एवं जीवोपि ब्रह्मेव न तु-
ब्रह्मांशः ब्रह्मदासा ब्रह्मेमेकितवा उतेति दासादिष्वपि पिंडेषु गोत्वस्यैव कात्स्न्येन एकैकस्मिन् ब्रह्मभावपरिसमाप्तिदर्शनात् निरंशोऽंशांशिकल्प-
नाया अयोगाच्च स एव जीवभूत एव ईश्वरो ममैवांश इवांशो रूपभेदो मनः षष्ठ्येषु तानि मनसा सह षडिंद्रियाणि प्रकृतिस्थानि इंद्रियाणां स्वभावविषय-
प्रावण्यंतवस्थितानि कर्षति स सि प्रलयसमाधिकाले पुंसं कोचयति ७ तथैतान्येव आशयात् स्वलयस्थानात् गृहीत्वा संयाति विषयदेशं प्रति गच्छति
प्रबोधसर्गव्युत्थानकालेषु तत्र दृष्टान्तः वायुर्गंधानि वाशयात् गंधाश्च यात्पुष्पात्

92

यदीनामपिभासकत्वंलोकेदृश्यतेतदपिमदावेशादेवेत्याह यदादित्येति अत्राप्यादित्यादिपदैः करणाधिष्ठात्र्योदेवतास्तदधिष्ठेयानिकरणानिचतंत्रे
णैवगृह्यन्ते यदादित्यादिषुबाह्यकरणाधिष्ठातृषुतत्तदधिष्ठेयेषुबाह्यकरणेषुचगतंविद्यमानंतेजोविषयप्रकाशनसामर्थ्यंतेजोमामकंमदीयांवाङ्म-
येनसूर्यस्तपतितेजसेद्भूः येनचक्षुर्दृष्टिपश्यन्तीत्यादिश्रुतिभ्यः एवंमनश्चंद्रमसोर्यदांतरप्रपंचप्रकाशनसामर्थ्यंतदपिमामकमेवतथायद्वागग्न्योः स-
र्वजगद्भासयते अव्याकृतादिविषयप्रकाशनसामर्थ्यंतदपिमामकमेवेत्यर्थः अक्षरयोजनास्पष्टा १२ नकेवलमादित्यादिगतंप्रकाशनसामर्थ्यमा-
मकंअपितुपृथिव्यादिगतंभूतधारणाप्यायनसामर्थ्यमपिमदीयमेवेत्याह गामिति गां पृथिवींआविश्यतां दृढांकृत्वाभूतानिअहमेवधारयामि
ओजसाबलेनअन्यथापृथिवीसिकतामुष्टिवद्विदीर्येत तथाचर्मप्रवर्णः येनद्यौरुग्रापृथिवीचदृढेतिसदाधारपृथिवीमितिच तथाहमेवसोमोरस-
त्वाकोजलात्मकः रसोजलंरसोहर्षइत्यनेकार्थमंजरीजलमयोभूत्वासर्वाओषधीः पुष्पाभिच रसवतीः पुष्टाश्चकरोमि सोमोहिस्वात्परसानुप्रवेशो
नसर्वाओषधीः पुष्पातीतिप्रसिद्धम् १३

अहंवैश्वानरसंज्ञउदरस्थोऽग्निर्भूत्वाप्राणिनां सर्वेषां देहं आश्रितः सन् प्राणापानाभ्यां वायुभ्यां समायुक्तः समुदीपितश्चतुर्विधमन्नमदनीयं मह्यं दंतव्या-
 पारापेक्षमपूपादि भोज्यं तदनपेक्षं पायसादिलेह्यं गुडशर्करादिचोष्यं निश्चोष्यत्यज्यमानं इक्षुदंडादि एतेन सर्वत्र सर्वाशक्तिर्यादृश्यते सामदीये वेति भा-
 वः तदेवं भोक्ता वैश्वानरोऽग्निर्भोज्यमन्नं सोमस्तदेवमुभयमग्नीषोमौ सर्वमिति पश्यतो न्नदोषलेपो न भवतीत्यपि द्रष्टव्यम् १४ किंच सर्वस्य प्राणिजा-
 तस्याहं हृदिसन्निविष्ट आत्मेत्यर्थः अतो मत्त आत्मनस्तेषां स्मृतिः ज्ञानं च पुण्यवतां पापिनां तु तयोरपोहनं विस्मरणमज्ञानं च भवति तथा सर्वैः वेदैः कर्मो-
 पास्ति ज्ञानकांडात्मकैरहमेव परमात्मा वेद्यो वेदांतकृत् वेदांतोक्तविद्यासंप्रदायकृत् वेदावित् वेदार्थविज्ञाहमेव एतेन वेदांतविद्वेदविच्चस्य विभूतिरित्यु-
 क्तं भवति १५ सर्वशास्त्रहृदयं संगृह्णाति ह्वाविति लोके प्रसिद्धोऽमोहावेव पुरुषोक्षरो विनाशी स च सर्वाणि भूतानि प्राणवन्ति कर्मक्षये साक्षिप्रलयकै-
 वल्यादौ उपाधिनाशमनुविनाशशीलो जीवो ब्रह्म प्रतिबिंबभूतो जलाकोपमः प्रज्ञानघन एवैतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविशतीति श्रुतेः कूट-

अहंवैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विधम् १४ सर्वस्य चाहं हृदिसन्नि-
 विष्टो मत्तस्मृतिज्ञानमपोहनं च वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यो वेदांतकृद्देवविदेव चाहं १५ ह्वाविमो पुरुषो लोके क्षरश्चाक्षर ए-
 व च क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थो क्षर उच्यते १६ उत्तमः पुरुषः स्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः यो लोकत्रयमाविश्य-
 विभर्त्यव्यय ईश्वरः १७ यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपि चोत्तमः अतोऽस्मिलोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः १८ यो
 मामेवमसंमूढो जानाति पुरुषोत्तमं स सर्वविद्भूजति मां सर्वभावेन भारत १९

स्थो निर्विकारो मायोपाधिरक्षरः तदुपाधेरकर्मजत्वेन ना-
 शा संभवात् उपाधिदोषेणावशीकृतत्वाच्चासौ न क्षरति स्वरूपान्नच्यवते इत्यक्षरः १६ एताभ्यां कार्यकारणोपाधिभ्यामन्योनिरुपाधिरुत्तमः पुरुषः यो सो-
 परमात्मेति उदाहृतः शास्त्रे यो सोमाय या ईश्वरो भूत्वा लोकत्रयं उत्तममध्यमाधमशरीररूपं अविषयधारयति शरीरत्रयं अथापि अव्ययः सर्वज्ञत्वेन ईश्वर-
 धर्मेण अत्यज्ञत्वेन जीवधर्मेणानव्येति वर्द्धते क्षीयते वेत्यर्थः १७ यस्मादिति क्षरं उपाधिं अक्षरं च उपाधिं अतीतोति क्रम्यास्थितो हं अतो क्षरादपि चो-
 चशब्दात्क्षरादपि उत्तमः उत्कृष्टतमः जडाक्षररूपादुपाधेः उत्कृष्टस्तदुपाहितो जीवश्चेतनत्वात् ततोऽप्युत्कृष्टतरो मायोपाधिः स्वतंत्रत्वात् ततोऽप्यु-
 कृष्टतमोऽनुपाधिः अनागतं कुरूपत्वात् अक्षरार्थः स्पष्टः १८ एतद्विज्ञानफलं मायिभक्तिरेवेत्याह यो मामिति असंमूढः मम पुरुषोत्तमत्वे संशयविप-
 र्यासादिहीनः स एव सर्ववित् यतो मां पुरुषोत्तमं जानाति तत्फलं च मां सर्वभावेन सर्वात्मना सर्वैः प्रकारैर्भजति १९

किंच तेजः प्रागल्भ्यं न तूग्रताक्षमा आकृष्टस्य ताडितस्य वांतर्विक्रियानुत्पत्तिः उत्पन्नायां विक्रियायां प्रशमनं मक्रोध इत्युक्तं रुतिर्देहं द्वियेषवसादं-
 प्राप्तेषु तस्य प्रतिषेधकोऽतः करणवृत्तिविशेषः येनोत्तंभितानि देहादीनि नावसीदन्ति शौचं द्विविधं मृज्जलाभ्यां बाह्यं आंतरं मनोबुध्योर्नैर्मल्यमा-
 यारागादिकालुष्याभावः अद्रोहः परिजिघांसाद्यभावः नातिमानिता अत्यंतमानराहित्यं एतानि अभयादीनि देवीं सत्वप्रधानां संपदं अभिल-
 क्ष्यजातस्य स्वभावतो भवन्ति हे भारत ३ अथेदानीं रजस्तमोमयी आसुरी संपदुच्यते दंभ इति दंभो धर्मध्वजित्वं दर्पः धनाभिजननिमित्त उत्सेकः
 अभिमानः आत्मानिषूज्यता बुद्धिः क्रोधः प्रासिद्धः पारुष्ये निष्ठुरभाषणं अज्ञानं अविवेकजनितो मिथ्या प्रत्ययः एते आसुरी संपदमाभिलक्ष्य जात-
 स्य भवन्ति हे पार्थ ४ अनयोः संपदोः कार्यमाह देवीति देवी पूर्वोक्ता अर्जुनस्य शंका किमहमासुरी संपदि जातोऽस्मीति तामपनुदति माशुच इति ५

तेजः क्षमा धृतिः शौचमद्रोहो नाभिमानिता भवन्ति संपदं देवीमभिजातस्य भारत ३ दंभो दर्पोऽभिमानश्च क्रोधपा-
 रुष्यमेव च अज्ञानं चाभिजातस्य पार्थ संपदमासुरीम् ४ देवी संपदि मोक्षाय निबन्धायासुरीमता माशुचः संपदं
 देवीमभिजातोऽसि पांडव ५ द्वौ भूतसर्गौ लोकेऽस्मिन् देव आसुर एव च देवो विस्तरतः प्रोक्त आसुरं पार्थ मे शृ-
 णु ६ प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च जनानां विदुरासुराः न शौचं नापि चाचारो न सत्यं तेषु विद्यते ७ असत्यमप्रतिष्ठं ते-
 जगदाहुरनीश्वरम् अपरस्परसंभूतं किमन्यत्कामहेतुकम् ८ एतां दृष्टिमवष्टभ्य नष्टात्मानोऽत्यबुद्धयः प्र-
 भवन्त्युग्रकर्माणः क्षयाय जगतो हिताः ९

द्वौ द्विसंख्यौ भूतसर्गौ भूतानां स्वभावौ मेमद्वचनात् शृणु ६ प्रवृत्तिं विधिवाक्यं नि-
 वृत्तिं निषेधवाक्यं न विदुः धर्माधर्मयोरिष्टानिष्टहेतुत्वज्ञानरहिता इत्यर्थः ७ असत्यं सत्यवर्जितं जगत् प्राणिजातम् तथा प्रतिष्ठं धर्माधर्मा-
 रत्वा प्रतिष्ठा आश्रयस्तच्छून्यं अनीश्वरं अनियंतृकम् आहुः अपरस्परसंभूतं अपरस्परः क्रियासातत्ये इति कटुबीजांकुरवत्परस्परकारणाभू-
 तानां धर्माधर्मतद्दासनानीयत्सातत्यं तस्मात्संभूतं किमन्यत् लोकेऽस्ति न किंचिदपि धर्माद्यपेक्षया उत्पद्यते किंतु सर्वकर्महेतुकं स्त्रीपुंसयोर्बिभृ-
 णीभावः कामस्तदुत्थमेव स्वभावादेव जंतुर्जीयते न त्वदृष्टादित्यर्थः ८ एतां मनुष्यदोषां लोकायतिकानामभिप्रेतां दृष्टिं अवष्टभ्यतामाश्रि-
 त्य नष्टात्मानः कामादिवशत्वेन नष्टधैर्याः यतो लोके द्रष्टृदृष्टस्त्वेव बुद्धिर्येषां ते अत्यबुद्धयः अहिता हिंसाः ९ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५

असद्वाहान्वयव्याकर्षणनिध्वंजनकायसिद्धादिसाधनेषु असमीचीनेषु ग्राहाः निर्बन्धात्वंताभिनिवेशाः तान्गृहीत्वाअशक्तीनि मद्यमांसादिसा-
पेक्षाणि व्रतानि नियमविशेषा येषां ते तथाभूताः संतः कुमारगप्रवर्तनेन प्रवर्तने जगत्क्षयायेति संबंधः १० चिंतां योगक्षेमविषयां प्रलयांतां मरणादधि-
एतावत् देह एवात्मा कामभोग एव पुरुषार्थ इतो न्यन्तास्तीति निश्चिताः निश्चयवन्तः तथा च बार्हस्पत्यं सूत्रं चैतन्यविशिष्टः कामः पुरुषः काम एवैकः पु-
रुषार्थ इति च ११ अन्यायेन परवंचनादिना अर्थसंचयान् धनराशीन् ईदंतो लिप्सन्ते १२ आशापाशां विवृणोति इदमद्येति १३ क्रोधपरायणत्वं काम-
परायणत्वं च पूर्वोत्तराभ्यामर्थाभ्यामाह असाविति ईश्वरः समर्थः सर्वेषां निग्रहे सिद्धः लब्धाखिलभोगसाधनः बलवान् विषयोपभोगे समर्थः अत एव-
स्मरवी १४ आद्यो धनी अभिजनवान् कुलीनः अज्ञानेन अविवेकेन मोहिताः विविधं भ्रमं प्रापिताः १५ अनेकनास्ति एकं चिंतनीयं यस्य तत् अनेकं ब-

काममाश्रित्य दुःपूरंदंभमानमदान्विताः मोहाद्गृहीत्वा असद्वाहान्वयवर्तनेषु चित्रताः १० चिंतामपरिमेयां च प्रलयांता-
मुपाश्रिताः कामोपभोगपरमा एतावदिति निश्चिताः ११ आशापाशां तैर्वन्धाः कामक्रोधपरायणाः ईदंतं कामभोगा-
र्थमन्यायेनार्थसंचयान् १२ इदमद्यमया लब्धमिमं प्राप्स्येमनोरथम् इदमस्तीदमपि मे भविष्यति पुनर्धनम् १३ अ-
सौमयाहतः शत्रुर्हनिष्ये चापरानपि ईश्वरोऽहमहंभोगी सिद्धोऽहं बलवान् स्मरवी १४ आद्योभिजनवानास्मिको न्यो-
ऽस्ति सदृशो मया यद्येदास्यामि मोदिष्य इत्यज्ञानविमोहिताः १५ अनेकचित्तविभ्रान्ता मोहजालसमावृताः प्रस-
क्ताः कामभोगेषु पतन्ति नरकेश्वरौ १६ आत्मसंभाविताः स्वध्याधनमानमदान्विताः यजन्ते नाम यज्ञे स्ते दंभेनावि-
धिपूर्वकम् १७ अहंकारं बलं दर्पं कामं क्रोधं च संश्रिताः मामात्मपरदेहेषु प्रद्विषन्तोऽभ्यसूयकाः १८

ह्युपविषयेषु पूर्वोक्तेषु लग्नं चित्तं येषां ते

अनेकचित्ताः ते च ते विभ्रान्ताश्च किमिदमादौ साधनीयमिदमादौ साधनीयमिति विशेषेण भ्रान्त्या कुलाः अनेकचित्तविभ्रान्ताः मोहोऽसत्त्वपिसद्बुद्धिः तदेव जालं ते-
न आवृताः प्रसक्ताः प्रकर्षेण लग्नाः अश्वचो विष्णुश्चादिमये १६ आत्मनेवात्मानं महान्तं मन्यन्ते ते आत्मसंभाविताः स्वध्याः अप्रणताः धनानिमित्तो मानो गर्वो मद उन्म-
त्तता ताभ्यां अन्विताः धनमानमदान्विताः नामयज्ञैर्नाममात्रैर्यज्ञैः दंभेन धर्मध्वजितया अविधिपूर्वकं यथोक्तधनज्ञानस्वयमृत्विक्पत्यादिशत्रुद्विरहितं यजन्ते १७
अहंकारो हमेव सर्वश्रेष्ठ इति बुद्धिः बलं शरीरं जातिधनाभिजननिमित्तं च दर्पपरावज्ञां कामं क्रोधं च संश्रिताः सां सर्वदेहेषु आविष्टं आत्मदेहे स्वदेहशोषणेन क-
र्षयन्तः शरीरस्थं भूतग्राममचेतसः सांचैवांतः शरीरस्थं तान्विध्यासुरनिश्चयानिति वक्ष्यमाणदिशा परदेहे च हिंसादिना प्रद्विषन्तः अभ्यसूयकाः सर्वभ्रूणेषु वेदो-
क्तेषु शमादिषु अशक्तत्वादिलक्षणं दोषमारोपयन्तः १८

तानहोद्विषतः क्रूरान्संसारेषु नराधमान् क्षिपाम्यजस्रमशुभानासुरीष्वेव योनिषु १९ आसुरीं योनिमाप-
न्नामूढाजन्मनिजन्मनि मामप्राप्येव कौन्तेय ततो यांत्यधर्मांगतिम् २० त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः
कामः क्रोधस्तथा लोभस्तस्मादेतन्नयंत्यजेत् २१ एतेर्विमुक्तः कौन्तेय तमो द्वारैस्त्रिभिर्नरः आचरत्यात्मनः श्रेय-
स्ततो याति परांगतिम् २२ यः शास्त्रविधिमुत्सृज्य वर्तते कामकारतः न स सिद्धिं नवाप्नोति न सुखं न परांगतिम्
२३ तस्माच्छास्त्रं प्रमाणं ते कार्याकार्यव्यवस्थितौ ज्ञात्वा शास्त्रविधानोक्तं कर्म कर्तुमिहार्हसि २४ इति-
श्रीभगवद्गीतासूक्तं १० श्रीमद्भगवद्गीतासूक्तं १० देवास्तरसंपद्विभागयोगो नाम षोडशोऽध्यायः १६ ४० ६५

यासः सिद्धिं चित्तशुद्धिं स्वरं वैराग्यादिजनितानां तृसिंपरांगतिं मोक्षं च नावाप्नोति २३ यस्माच्छास्त्रातिगः श्रद्धादिकं त्रयेणाप्नोति -
।स्मान्नेतवश्रद्धादिकामस्य शास्त्रमेव प्रमाणं किं कार्यं किं न कार्यमित्यस्यां व्यवस्थायाम् एवं ज्ञात्वा शास्त्रं इदं कर्तव्यमिदं न कर्तव्य-
मिति शासनं वेदाजालरूपं विधानं च तदुल्लंघने प्रतिसमाधानं अग्निहोत्राद्यकरणैः यदोषस्तत्परिहारार्थमिदं कृच्छ्रादिकं प्रायश्चित्तं ब्रह्महत्या
दिकरणैः यदोषस्तत्परिहारार्थमिदं वाजसनेय्यादि अन्यद्वा प्रायश्चित्तं शास्त्रं च विधानं च ताभ्यामुक्तं कर्म इह मनुष्यलोके कर्तुमर्हसि लोकान्तरे कर्म
स्वनधिकारं दर्शयितुमिदं त्कर्तुं तदेवं शास्त्रानुवर्तिन एव चित्तशुद्धादिकं नान्यस्येति सिद्धं २४ इति नैलकंठीये भा० श्री० गीतार्थप्र० षोडशोऽध्या-
यः १६ ४०

नस्माच्छास्त्रप्रमाणं तदिति प्रश्नबीजमुपलभ्यार्जुन उवाच यदिति ये पुरुषाः शास्त्रविधिशास्त्रपदेनाश्रयति स्मृतिशिष्टाचारकुलाचारागृह्यन्ते सर्वे पांथर्मे प्र-
माणत्वात् तत्रयोविधिर्विधेयं तदुत्सृज्य सर्वात्मना परित्यज्य यजन्ते पूजयन्ति तात कृपादीन् मत्पित्राकृतो यंकूपो गंगाशतादव्यधिकोऽत्रैव स्नानपानाव-
गाहनपरिचर्याप्रदक्षिणप्रक्रमरूपा देतत्सेवनादहमिष्टफलमवश्यं प्राप्स्यामीति दृढतरयाश्रद्धयान्विताः संतः तेषां निष्ठा इयं काकी दृशी किं सत्त्वं सा-
त्विकी वापि त्र्येकूपे श्रद्धाधिक्यदर्शनात् किं रजः राजसीवा तेषां निष्ठा शास्त्राति क्रमेण कामकाररूपत्वात् आहो इति प्रश्ने किं तमः तामसीवा सा निष्ठारंगे रज-
तधीरिवा शास्त्रीया अल्पे महत्त्वबुद्धेर्विपर्ययरूपायाः दर्शनात् यदपि तु भाष्ये वृद्धव्यवहारदर्शनादेव श्रद्धा न तया देवादीन् यजन्त इत्युक्तं तत्रापि वि-
गीत एव वृद्धव्यवहारो ग्राह्यः अविगीतेऽस्मिन्नाम सत्त्वादिशंकाया अयोगात् १ एवं सामान्यतः पृष्टे सामान्यमेवोत्तरं श्रीभगवानुवाच त्रिविधेति स्वभा-
वः प्राक्प्रावीथो धर्मा धर्मो ततो जाता स्वभावजा यदि प्राग्भवे सात्विको देवता पूजादि धर्मोऽनेनानुष्ठितस्तर्हि तस्य श्रद्धा सात्विक्येव श्रद्धा भवति यदि राज-
सो यक्षादि पूजारूपस्तर्हि राजस्येव यदि तामसो भूतप्रेतादि पूजारूपस्तर्हि तामसी श्रद्धा भवति एवं त्रिविधा श्रद्धा देहिनां देहाभिमानवतां भवति तामया-

अर्जुन उवाच यैशास्त्रविधिमुत्सृज्य यजन्ते श्रद्धयान्विताः तेषां निष्ठा तु का कृष्या सत्त्वमाहोरजस्तमः १ श्रीभगवा-
नुवाच त्रिविधा भवति श्रद्धा देहिनां सा स्वभावजा सात्विकी राजसी चैव तामसी चेति तां शृणु २ सत्त्वानुरूपा सर्वस्य
श्रद्धा भवति भारत श्रद्धामयो यं पुरुषो यो यच्छ्रद्धः स एव सः ३

व्याख्यास्यमानां शृणु २ ननु श्रद्धान्वितो भूत्वा त्वन्ये वात्मानं पश्येदि-
ति श्रद्धया आत्मदर्शनसाधनेष्वन्तरंगत्वमुच्यते कथं तस्या राजसत्त्वं तामसत्त्वं चोच्यते इत्याह सत्त्वेति प्राक्कर्मसंस्कारोपेतं यादृशं बुद्धि सत्त्वं सात्विकं रा-
जसं तामसं वा तदनुरूपैव सात्विक्यादिरूपदेवतादि पूजासु फलावश्यं भावनिश्चयाश्रद्धापि भवति तथाऽयं पुरुषोपि श्रद्धामयः श्रद्धाप्रधानो यो यच्छ्र-
द्धो यो यथाश्रद्धोपेतः स एव स इति सात्विक्याश्रद्धया उपेतः सात्विकः एवं राजस्याराजसस्तामस्यातामस इति एवं सति यदि तात कूपभक्तः पूर्वपु-
ण्यवशान्तं देववन्मन्यते तर्हि तं सात्विकं पुडरीकमिव देवा अनुगृण्णन्ति नित्यकर्मत्यागनिमित्तमपि दोषमस्यापनुदंति यदि त्वेनं भवन्तं तत्रादिना सिद्धं
पूर्ववासनावशाद्यक्षादिरूपं मन्यते तदा तं राजसं यक्षा एवानुगृण्णन्ति नास्य कामकारवतो नित्यकर्मत्यागजं दोषमनपेतुमर्हति नाहि देवतापराधीय-
क्षे स्मृतुं शक्यते यदि त्वयं प्रेतः पितामत्कुटुंबमाबाधिष्ठेति सर्वधर्मं त्यक्त्वा एनमस्य त्रिवेकूपे पूजयामीति मन्यते तदा तं पितरि प्रेतत्वं बुद्धियोगाद्विपर्य-
स्तं तामसं प्रेता एवानुगृण्णन्ति क्षद्रभोगैः देवाश्च नरकं पातयन्ति ३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९

कुत एतदेवं कल्पते यस्मान्मात्सात्विकादयो देवादीनेव यजंते इत्याह यजंते इति यजंते पूजयंति ४ सात्विकानां दोर्लभ्यमभिप्रेत्याह अशास्त्रेति
शास्त्रं वेदादिना हिरोधिना कोलिकाद्यागमेन विहितं घोरं स्वमांसहोमेन ब्राह्मणलोहितादिना वा देवतासंतर्पणाद्यात्मकं येजनाः तपस्तप्यंते तानास्म
रन्निश्चयान्विहीति द्वयोः संबंधः दंभो धर्मध्वजित्वं अहंकारः स्वस्मिन्पूज्यता बुद्धिः तथा संयुक्ताः कामरागो विषयाभिलाषः बलं साहसेनापि विष-
यसाधने उत्साहः ताभ्यां अन्विताः ५ कर्षयंतः कुशं कुर्वतः भूतग्रामं करणसमूहं अचेतसो मूढाः मां चान्तः शरीरस्थं भोक्तृरूपेण शरीरांतः
स्थं मां परमेश्वरं वा भोग्यस्य शरीरस्य कृशीकरणेन मदाज्ञालंघनेन वा कृशीकुर्वतः तान्विध्यास्तरनिश्चयान् ६ अत्र सात्विकानां श्रद्धाराध्याहा-
रयज्ञतपोदानानां परिग्रहार्थं राजसतामसानां कर्जनार्थं च तेषु प्रत्येकं त्रैविध्यं विधीयते तथापि श्रद्धा त्रैविध्यं आराध्य त्रैविध्यं च प्रागेवोक्तं आहा-
रादीनां त्रैविध्यं प्रतिज्ञा पूर्वकमाह आहारस्त्विति आर्क्षीयत इत्याहारो न्नंततः परंप्रायेण पदार्थः स्पष्टः तथापि क्वचित्क्वचित्किंचिद्धारव्या-

यजंते सात्विका देवान्यक्षरक्षांसिराजसाः प्रेतान्भूतगणांश्चान्ये यजंते तामसाजनाः ४ अशास्त्रविहितं घोरं-
तप्यंते ये तपोजनाः दंभाहंकारसंयुक्ताः कामरागबलान्विताः ५ कर्षयंतः शरीरस्थं भूतग्राममचेतसः मां-
चैवान्तः शरीरस्थं तान्विध्यास्तरनिश्चयान् ६ आहारस्त्वपि सर्वस्य भिविधो भवति प्रियः यज्ञस्तपस्तथादानं ते-
षां भेदमिमं शृणु ७ आयुः सत्वबलारोग्यस्वरूपीति विवर्धनाः रस्यास्तिग्धाः स्थिरा हृद्या आहाराः सात्विक-
प्रियाः ८ कटुम्ललवणात्फणातीक्ष्णारूक्षविदाहिनः आहाराराजसस्येष्वादुःखशोकामयप्रदाः ९ यातयामंगतरसंप्रतिप-
र्युषितं च यत् उच्छिष्टमपि चामेध्यं भोजनं तामसप्रियम् १०

यते ७ आयुर्जीवनं सत्वमुत्साहः बलं शक्तिः आरोग्यं रोगराहित्यं स्वरूपं चित्तप्र-
सादः प्रीतिः अभिरुचिः एतेषां विवर्धनाः वृद्धिकराः ते आयुः सत्वबलारोग्यस्वरूपीति विवर्धनाः रस्याः रसोपेताः स्निग्धाः स्नेहवन्तः स्थिराः देहे रसांशेन-
चिरकालस्थायिनः हृद्याः हृष्टमात्रा एव हृदयप्रियाः आहारा गृह्यक्षीरसितादयः सात्विकप्रियाः ८ कट्विति अतिशब्दः सर्वत्र संबध्यते अति कटुनिंवादि
अत्यम्लानिलवणात्फणाः प्रसिद्धाः अति तीक्ष्णो मरीचादिः अतिरूक्षः स्नेहशून्यः कंगुकोद्रवादिः अतिविदाहीराजिकादिः दुःखं तात्कां लिकापी-
डां शोकं पश्चाद्वा विदोर्मनस्यं आमयोधातुवैषम्यापादनरोगस्तत्प्रदाः ९ यातयामं ग्रहरात्प्राकृतं शीतलतांगतमित्यर्थः यातयामं मर्धपकं निर्वर्षिष्य गतर-
सेनेवोक्तत्वादिनिभाष्यं गतरसं रसविमुक्तं पूतिदुर्गंधि पर्युषितं पक्वं सद्राभ्यंतरितं उच्छिष्टमुक्तावशिष्टं अमेध्यं यजानर्हं भोजनं अन्नं तामसप्रियम् १०

यज्ञत्रैविध्यमाह अफलेतिविधिदृष्टः आवश्यकतयाविहितः यष्टव्यमेवेतिमनः समाधायसमाहितं कृत्वा यो यज्ञ इ-
त्यनेससात्विकः ११ राजसंयज्ञमाहाभिसंधायेति १२ विधिहीनं शास्त्रोक्तविधिहीनं असृष्टं न दत्तं अन्नं यस्मिन् न तं असृष्टान्नं १३ देवाः विष्णवाद्याः
द्विजाः ब्राह्मणाः गुरवो मातृपित्राचार्यादयः प्राजाः ब्रह्मनिष्ठाः तेषां पूजनं आर्जवं मकोटित्यम् १४ प्रियं च तद्दत्तं च प्रियं दत्तं श्रवणकाले परिणामि च
सुरवदमित्यर्थः १५ मनः प्रसादः रागद्वेषादिराहित्यं सौम्यत्वं परहिते पितृमौनं वाक्संयमः आत्मनि ग्रहो मनोनिरोधः भावसंश्लक्ष्णः परैर्व्यवहारकाले
मायाराहित्यं इति एवं प्रकारेण अन्यत्वादिकां एतन्मानसं तप उच्यते १६ त्रिविधं कायिक वाचिक मानस भेदेन युक्तैः अवहितैः १७ सत्कारः लोको
साधुरयमिति वाक्यपूजा मानः अभ्युत्थानाभिवादानादिः कायिका पूजा पूजालाभादि एतदर्थं दंभेन च यत्तपः क्रियते तत्तुराजसंचलं विनाशि अशुभं अ-

अफलाकांक्षिभिर्यज्ञो विधिदृष्टो य ईज्यते यष्टव्यमेवेतिमनः समाधाय ससात्विकः ११ अभिसंधाय तु फलं दंभार्थम-
पि चैव यत् इज्यते भरत श्रेष्ठं तं यज्ञं विद्विराजसं १२ विधिहीनमसृष्टान्नमं ब्रह्महीनमदाक्षिणं श्रद्धाविरहितं यज्ञं तामसं-
परिचक्षते १३ देवा द्विजगुरुप्राज्ञपूजनं शौचमार्जवं ब्रह्मचर्यमहिंसा च शारीरं तप उच्यते १४ असृष्टं गकरं वाक्यं स-
त्यं प्रियं दत्तं च यत् स्वाध्यायाभ्यासनं चैव वाङ्मयं तप उच्यते १५ मनः प्रसादः सौम्यत्वं मौनमात्मविनिग्रहः भावसंश्ल-
क्ष्ण इति ये तत्तपो मानसमुच्यते १६ श्रद्धया परया तप्तं तपस्तत्रिविधं नरैः अफलाकांक्षिभिर्युक्तैः सात्विकं परिचक्षते १७
सत्कारमानपूजार्थं तपो दंभेन चैव यत् क्रियते तदिह प्रोक्तं राजसंचलमशुभं १८ मूढग्राहेणात्मनो यत्पीडया क्रियते-
तपः परस्योत्सादनार्थं वा तन्नामसमुदाहृतं १९ दातव्यमिति यद्दानं दीयते अनुपकारिणे देशकाले च पात्रे च तद्दानं सात्वि-
कं स्मृतं २०

निश्चितफलं १८ मूढग्राहेण अविवेककृतेन दुराग्रहेण आत्मनः शरीरस्य उत्सादनार्थं विनाशार्थं १९ दातव्यमेवेति बुद्ध्या यद्दान-
नं प्रदेयद्रव्यं दीयते न तु फलमुद्दिश्य दीयते कस्मै अनुपकारिणे प्रत्युपकारा समर्थाय देशे कुरुक्षेत्रादौ काले संक्रांत्यादौ यद्दीयते तत्सात्विकमिति संबंधः
यच्च पात्रे दानं समर्पणं तदपि सात्विकमिति योजना अन्यत्र आद्यो दानशब्दः कर्मणि व्युत्पन्नः प्रदेयद्रव्यवाची द्वितीयांतः तत्संयोगात्संप्रदाने चतुर्थ्यपे-
क्षो द्वितीयास्तु भावव्युत्पन्नः त्यागमात्रवाची तेन तत्र पात्रभूते पुंसि चतुर्थ्यपेक्षा कर्मणा यमभिप्रेतिसंप्रदानमिति द्विपारिभाषिक्याः संप्रदानसंज्ञाया
अत्र कर्मणि विभक्त्यभावेनाप्रवृत्तेः तेन पात्रे इति चतुर्थ्यर्थे समीतिवापातृशब्दस्य चतुर्थ्यमिति वाक्यत्पन्नं व्यर्थमेव दानशब्दस्यावृत्त्या च देशकाला-
नुपकारित्वविशिष्टे दानमित्येकाकोटिः पात्रे दानमित्यपरा उभयसमुच्चये तु मद्दानं गुण इति भावः २०

परिक्रिष्टं कथमेतावद्ब्रह्मव्ययः कर्तव्य इत्याकुलतायुक्तं यथास्यात्तथा दीयते इति क्रियाविशेषणम् २१ असत्कृतं प्रियभाषणापादप्रक्षालनादिपूजासत्कार-
 रहितं अवज्ञातं पात्रपरिभवयुक्तं दानं प्रदेयं हिरण्यादि २२ अदृष्टार्थानां यज्ञदानतपः प्रभृतीनां वैकल्पशंकायां सादुपयसिस्त्वर्थं प्रायश्चित्तं उपादिश्यते
 ॐ तत्सदिति ॐ मिति तदिति सदिति च त्रिविधस्त्रिप्रकारोऽयं ब्रह्मणो निर्देशो नाम्नापाठः यथा सहस्रनामपाठे सहस्रनामानि एवमास्मिन्नपि नामपाठे-
 त्रीण्येव नामानीत्यर्थः ओमिति ब्रह्मेति तेति शिष्ये तदिति एतस्य महतो भूतस्य नाम भवतीत्येतरेयके सदेव सोम्येदमग्र आसीदिति छान्दोग्ये च एतेषां शब्दा-
 नां ब्रह्मनामत्वप्रसिद्धेः येन नाम त्रयेण ब्राह्मणादयो विहिताः पुरा सर्गादौ ब्रह्मणा एतन्नाम त्रयोच्चारणसामर्थ्येनैव विधात्रा विप्रादयो विहिताः प्रकाशि-
 ता इत्यर्थः २३ यस्मादेतन्नाम त्रयपूर्वकं एतेषां विधानं सर्गादौ दृष्टं तस्मात् त्रिधेतेषु नामसु ओमित्येकमेव नाम उदाहृत्य ब्रह्मवादिनां वैदिकानां विधा-
 नोक्ताः यज्ञादयः क्रियाः सततं प्रवर्तन्ते तथा च श्रुतिः ओमिति ब्रह्मा प्रस्तौति ओं शोमिति शस्त्राणि शंसति ओमित्यध्वर्युः प्रतिगरं प्रतिगृह्णाति ओमि

यत्तु प्रत्युपकारार्थं फलमुद्दिश्य वा पुनः दीयते च परिक्रिष्टं तद्दानं राजसंस्मृतम् २१ अदेशकाले यद्दानं मपात्रेष्व-
 श्वदीयते असत्कृतमवज्ञातं तन्नाम समुदाहृतम् २२ ॐ तत्सदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधस्मृतः ब्राह्मणास्तेन वे-
 दाश्च यज्ञाश्च विहिताः पुरा २३ तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञदानतपः क्रियाः प्रवर्तन्ते विधानोक्ताः सततं ब्रह्मवादिनां
 २४ तदित्यनभिसंधाय फलं यज्ञतपः क्रियाः दानक्रियाश्च विविधाः क्रियन्ते मोक्षकांक्षिभिः २५

तिसामानि गायन्तीति यज्ञे सर्वेषामृ-
 त्विजां क्रियाओंकारपूर्विका इत्येतद्दर्शयति २४ ओमिति नाम्नः काम्याकाम्यकर्मसाधारण्येन यज्ञादिविनियोगसु कृतादिति नाम्नो निष्क्रमेण सुसुद-
 कर्मसु विनियोगं दर्शयति तदिति मोक्षकांक्षिभिः फलं अनभिसंधाय विविधाः यज्ञतपः क्रियाः दानक्रियाश्च क्रियन्ते इति योजनाननुफलं चेन्नाभि-
 संधीयते तर्हि किमभिसंधाय क्रियन्त इत्याकांक्षायामाह तदिति क्रियन्ते इति सर्वाः क्रियास्तदिति ब्रह्मेति क्रियन्ते यथा ब्रह्मवादिभिर्ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हवि-
 र्ब्रह्माग्नेर्ब्रह्मणा हुतं ब्रह्मेव तेन गंतव्यं ब्रह्म कर्म समाधिनेत्युक्तदिशा सर्वाः समाधनफलाः क्रियाः ब्रह्मे वेदं सर्वमिति बुद्ध्या क्रियन्ते तथा सुसुद-
 पीत्यर्थः यदेव हि सुक्तानां स्वाभाविकं शीलं तदेव नुसुदकणाशास्त्रेण विधीयत इति प्रसिद्धेः फलमनभिसंधायति सान्निध्यात्तदतीत्यत्रापि साम-
 र्थ्यादाभिसंधायेति लभ्यते तेन फलमनभिसंधाय तदित्यभिसंधाय क्रियाः प्रवर्तन्त इत्यन्वयोपि फलमएव तदिति ब्रह्माभिधानमुच्चार्येति भाष्ये
 पि उदाहृत्येति पूर्वश्लोकोक्तक्रियानुवृत्त्या योजनमस्मदुक्ताभिप्रायेणैव व्याख्येयं उच्चारणस्यापि ब्रह्मानुसंधानार्थत्वादिति दिक् २५ २६ २७

३० तच्छब्दयोर्विनिर्योगमुक्त्वा सच्छब्दस्य विनिर्योगमाह द्वाभ्यां सद्भावे इति सद्भावे अस्तित्वे साधुभावे समाचीने च सच्छब्दः सदिदं कर्मेति प्रशस्ते कर्मणि सत्त्वं वेदोक्तत्वादस्त्येवेति सत्शब्दः प्रयुज्यते आस्तिकैः २६ किंच यज्ञादौ स्थितिर्निष्ठा सादिति समीचीने इति उच्यते तदर्थे सच्छब्दार्थे कृतं तदर्थं यं परमेश्वरप्राप्त्यर्थं कृतं कर्म सदित्येव समीचीनमित्येवाभिधीयते लोके तदेवं असात्विकं त्रिगुणं वा यज्ञादिकं श्रद्धापूर्वकं ब्रह्मणो मिधानत्रयोच्चारणेन सात्विकं सद्गुणं च संपादितं भवति २७ सर्वत्र च श्रद्धैव बाहुण्यहेतुरिति व्यतिरेकसुरवेनाह अश्रद्धयेति हुतं होमः दत्तं दानं तपः तप्तं अनुष्ठितं कृतं अश्रद्धया विहितं भगवन्नामत्रयस्मरणमपि यच्चान्यत् सर्वमसत् अभावभूतमित्युच्यते पार्थ क्षत एव तत्प्रेत्यमृत्वा परलोके नोपयुज्यते इह-
अस्मिं लोके वा नैव उपयुज्यते तस्माच्छ्रद्धैव सात्विकी मातेव सखकामैः शरणी करणीयेति भावः २८ इति नैलकंठीये गीतार्थप्रकाशे सप्तदशोऽध्यायः १७ ४१ अस्यामष्टादशाध्यायां प्रथमोऽपो ह्यतिता नां द्वितीये सूत्रिता नां शेषेऽप्युत्पादिता नामर्थानां कार्त्तिक्ये नोपसंहारार्थो-

सद्भावे साधुभावे च सदित्येतत्प्रयुज्यते प्रशस्ते कर्मणि तथा सच्छब्दः पार्थ युज्यते २६ यज्ञे तपसि दाने च स्थितिः सदिति चोच्यते कर्मचैव तदर्थं यं सदित्येवाभिधीयते २७ अश्रद्धया हुतं दत्तं तपस्तप्तं कृतं च यत् असादित्युच्यते पार्थ न च तस्येत्यनोऽह २८ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादेश्च द्वात्रयविभागयोगो नाम सप्तदशोऽध्यायः १७ ४१ ४२ ४३ अर्जुन उवाच सन्यासस्य महाबाहो तत्त्वमिच्छामि वेदितुम् त्यागस्य च हृषीकेश पृथक् केशिनिषूदन १ ४४

यमंति मोऽध्याय आरभ्यते तत्र पूर्वाऽध्यायांतेऽश्रद्धया कृतं सर्वव्यर्थमित्युक्तं तत्र फलावश्यं भावानिश्चयः श्रद्धासाच फलवतां कर्मणा भेदांगं न तु कर्मविरहरूपस्य सन्यासस्य भावरूपफलवर्जितस्य अभावाद्भावोत्पत्तेरयोगात् तस्माच्छ्रद्धासापेक्षं कर्म कर्मापेक्षया श्रद्धाश्रद्धाऽनपेक्षः सन्यासः श्रेयान्नवाप्त्यैवं रूपस्य श्रद्धात्रैविध्यप्रयुक्तं सात्विकादिभेदे त्रैविध्यसंभवति येन फले तारतम्यं स्यात् तत्फलस्य दृष्टविक्षेपनिवृत्तिरूपस्य सर्वत्र तुल्यत्वात् स च सन्यासो यदि कर्मत्याग एव तर्हि सिद्धं नः समीहितम् यदितु तौ भिन्नौ तर्हि तयोर्वैलक्षण्यं विचार्य मित्याशयेनार्जुन उवाच सन्यासस्येति हेमहाबाहो हे हृषीकेश हे केशिनिषूदनेति बहुकृत्वः संबोधयन् जिज्ञासितेऽर्थेऽत्यादरं दर्शयति सन्यासस्य तत्त्वं याथातथ्यं त्यागात्पृथग्भूतं वेदितुमिच्छामि त्यागस्य याथातथ्यं सन्यासात्पृथग्भूतं वेदितुमिच्छामीति चकारेणानुवृण्यते १ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९

अत्रोत्तरं श्रीभगवानुवाच काम्यानामिति काम्यानां रागतः प्राप्तानां पुत्रकामेष्ट्यादीनां ननु फलस्य कामना विषयत्वात् सर्वस्य कर्मणाः फलवत्त्वं नियमात् सर्वं काम्यमेवेति नित्यादीनामपि सुसुद्धोः त्यागस्यादिति सिद्धं नः समीहितमित्याशंक्याह सर्वेति सर्वेषां नित्येनैमित्तिककाम्यानां कर्मणां फलत्यागमेव त्यागं विचक्षणाः प्राहुर्न स्वस्वरूपतस्त्यागं प्राहुरतो न त्वदिष्टः सन्न्यासः सिद्ध्यतीत्यर्थः अयमाशयः यद्यपि सन्न्यासत्यागशब्दौ निवृत्तिमेव उच्यते तथापि सावैराग्याद्वा कायक्लेशभयाद्वा मोढ्याद्वा भवतीति तत्कारणानां सात्त्विकादिभेदेन भिन्नत्वात् तस्या अपि सात्त्विकराजसतामसभेदेन त्रैविध्यं त्रिविधं श्रद्धा प्रधानत्वं च दुर्वारं न चाविरक्तोः श्रद्धा न श्रवत्यक्तकर्मापि दृष्टविक्षेपहीनो दृश्यते यथोक्तं वार्तिकाचार्यैः प्रमादिनो बहिः श्रिताः पिशुनाः कलहोत्सकाः सन्न्यासिनोऽपि दृश्यन्ते देवसंदुषिता शया इति तस्मादविरक्तकृतसन्न्यासापेक्षया निष्कामकर्मचरणमेव श्रेय इत्याशयेन भगवता काम्यकर्मत्यागः सन्न्यासत्वेन नित्यादिकर्मणां फलानामि संधानं च त्यागत्वेन स्तूयत इति तस्मादश्रद्धया कृतः सन्न्यासोऽप्यसन्नेवेति सन्न्यासाद्ब्रह्मणः स्थानमिति स्मृतं स्वफलं दातुं समर्थ इति युक्तमुक्तं भगवता अश्रद्धया कृतं सर्वव्यर्थमिति यत्तु नित्यानामेव विविदिषायोगात् काम्यानां तु स्वरूपतोऽपि त्यागः पूर्वार्धस्यार्थः सर्वेषां कर्मणां फलतस्त्याग इत्यर्थ इति व्याख्या

श्रीभगवानुवाच काम्यानां कर्मणां न्यासं सन्न्यासं कवयो विदुः सर्वकर्मफलत्यागं प्राहुस्त्यागं विचक्षणाः २ त्याज्यं दोषवदित्येके कर्म प्राहुर्मनीषिणः यज्ञदानतपः कर्म न त्याज्यमिति चापरे ३ निश्चयं शृणु मे तत्र त्यागे भरत सत्तम त्यागो हि पुरुषव्याघ्रविधिः संप्रकीर्तितः ४

न पक्षद्वयप्रदर्शनपरंतदाग्निमेणश्चोकेन योनिरुक्त्यभावहतीत्युपेक्षितम् २ इदमेव पक्षद्वयमाह त्याज्यमिति एके मुख्याः मनीषिणो मनोनिग्रहसमर्थाः परमात्मनि उत्पन्नाविविदिषाणां दोषवत्परागादिश्रयो यथा त्याज्यस्तद्वत्कर्म त्याज्यमिति प्राहुः अपरे तु विविदिषार्थिना यज्ञादिकं न त्याज्यमिति चात्याहुरित्यनुवर्तते तथा च द्विविधाः श्रुतं य उपलभ्यन्ते न कर्मणानप्रजयाधनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानश्रुः कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतं समा इत्याद्याः अविद्वद्विषयमेवैतत्पक्षद्वयम् विदुषां तु कर्मसु प्रवृत्तिकारणस्याज्ञानस्य नष्टत्वात् स्वतः सिद्ध एव त्याग इति तान् प्रतिकर्मविधिर्वीज्यत्यागविधिर्वीज्यवर्तते यथोक्तं न कर्माणि त्यजेद्योगी कर्ममिस्त्यज्यते ह्यसाविति ३ निश्चयमिति तत्र कर्मणां त्यागा त्यागविप्रतिपन्नौ सत्यं प्रथमोपात्ते त्यागे विषये मेम ह्च नानिश्चयं शृणुहि यस्मात्तद्देपुरुषव्याघ्रत्याग स्त्रिविधः सात्त्विकराजसतामसभेदेन त्रिप्रकारः परिकीर्तितः शास्त्रे दृढवैराग्यपूर्वकः कर्मसन्न्यासः सात्त्विकः आयासभयान्तत्यागो राजसः मोढ्यान्त्यागस्तामस इति तस्माद्ब्रह्मत्वात् त्यागो निश्चयेन विचारणीय इत्यर्थः ४

सूचीकदाह न्यायेन त्यागस्वरूपकथनात्पाकुपरमतत्यागपक्ष उपन्यस्यति यज्ञेति यज्ञादिकं कर्मन त्याज्यं किंतु कार्यमेव विधिगृहीतेनैव पुंसा अवश्यं अनुष्ठेयमेव
तत् अकरणे प्रत्यवायश्च वणात् चकारो हेत्वर्थः यस्मात् यज्ञोदानंतपश्चैव मनीषिणां निष्कामाणां दंभादिरहितानां पावनानि चित्तशोधकानि तथा च श्रुतिः
त्रयोधर्मस्कंधाय ज्ञेयं यनंदानमिति प्रथमः तप एव द्वितीयो ब्रह्मचर्याचार्यकुलवासी तृतीयः सर्व एते पुण्यलोका भवंतीति यज्ञादीनां गृहस्थधर्माणां तपसो वन
स्थधर्मस्य आचार्यकुलवासस्य ब्रह्मचारिधर्मस्य च पावनत्वं दर्शयति अत्रापि यज्ञदानशब्देन गृहस्थधर्माज्ञेयाः तप इति वानप्रस्थधर्मः परिशेषात् तत्कर्म-
ति ब्रह्मचारिधर्माश्च ज्ञेयाः ५. एवमत्यागपक्षमुक्त्वा औत्कृत्यात्प्रथमं स्वाभिमतं त्यागा त्यागसमुच्चयपक्षं दर्शयति एतानीति तु शब्दः पूर्वोपन्यस्तास्य द्वा
द्वैलक्षण्यं दर्शयति अपिशब्द एव शब्दार्थः एतान्येव कर्माणि यज्ञदानतपोसि संगंत्य क्त्वा अहमेतेषां कर्ता मया वश्यमेतानि कर्तव्यानीत्यभिमानं वयोवर्णा

यज्ञदानतपः कर्मन त्याज्यं कार्यमेव तत् यज्ञोदानंतपश्चैव पावनानि मनीषिणाम् ५. एतान्यपि तु कर्माणि संगंत्य-
क्त्वा फलानि च कर्तव्यानीति मे पार्थ निश्चितं मतमुत्तमम् ६. नियतस्य तु सन्न्यासः कर्मणो नोपपद्यते मोहान्तस्य परि-
त्यागस्तामसः परिकीर्तितः ७

ग्रह्यासनिमित्तं त्यक्त्वा एते रनुष्ठितैरहं स्वर्गं वा चित्तशुद्धिं वा ज्ञानं वा प्राप्स्यामीति फलानि च त्वत्काचकारादेशा
मकरणे मम प्रत्यवायो भविष्यतीत्येतमपि अभि संधित्य क्त्वा ब्रह्मनिष्ठवदसंगस्वभावेन पुरुषेण कर्तव्यानि इति एवं प्रकारं मे मम मतं उत्तमं पूर्वमतान्-
श्रेष्ठं तत्राहिकर्तृत्वाभिमानरूपेण संगे मम प्रत्यवायोत्पादमया च कर्मानुष्ठानं विहितम् अत्र तु तदभावादसंगत्वाद्यंशेन कर्मणां त्यागः स्वरूपेणात्या-
ग इति भेदः ६. प्राक्प्रतिज्ञातं त्यागत्रैविध्यमाह नियतस्येति तु शब्दः पूर्वोक्तपक्षद्वयवैलक्षण्यार्थः यस्मादधिकृतस्य मुमुक्षोः नियतस्य अव-
श्यानुष्ठेयस्य कर्मणः सन्न्यासः स्वरूपेण त्यागो नोपपद्यते न युज्यते अज्ञस्य शुद्धपेक्षत्वात् एवं सति यो मोहान् अज्ञानान्तस्य नियतस्य कर्मणः प-
रित्यागः सतामसः परिकीर्तितः अवश्यं कंचत्यज्यते चेति विप्रतिषेधात् ७ ४ ५ ६ ७ ८ ९

एवंतामसंत्यागमुक्त्वा राजसंत्यागमाह दुःखमिति दुःखरूपमेवेदं कर्ममिति मत्वा कायक्लेशभयाद्यस्य जेत् स पुमान् तस्मादेव हेतोः राजसंरजोगुणानि
 र्वृत्तं त्यागं कृत्वा त्यागफलं चित्तशुद्धिमसौ नैव लभेत् एवं द्वाभ्यां श्लोकाभ्यां तांमसराजसौ न मुख्यत्वेन त्यागावर्त्तौ तांमसराजसयोरसंभवस्य भगव-
 नैव मोहान्नस्य परित्याग इति कायक्लेशभयाद्यस्य जेदिति सूचनात् न ह्येवं संभवति मूढश्च करोति चेति विप्रतिषेधात् यादिकरोति नैव मूढः यादि मूढ-
 स्तर्हि नैव करोति एवं यदि कायक्लेशात् बिभेति नैव करोति यादिकरोति नैव कायक्लेशाद् बिभेति तस्मात् करोति कायक्लेशाद् बिभेति चेति विप्रतिषेधं ८
 अतस्तामसराजसयोरमुख्यत्यागयोरसंभावान्तौ नैवोक्तौ सात्विकस्त्वमुख्यस्यागः संभवति यथा स्फटिके जपाकुसमाश्रिते लोहित्यं विवेकिनां प्र-
 तीतिरित्येवास्ति न वस्तुत एवमात्मानि ईश्वराधीने विवेकिनां कर्तृत्वं प्रतीतिरित्येवास्ति न वस्तुत इति वक्तुं शक्यम् एवं च कर्तृत्वाभिनिवेशाशून्यः पुमान्
 प्रतीतिरित्येव न वस्तुतः संभवत्यस्युरव्योपि सात्विकस्याग इति तमेव मुक्तं त्यागे अधिकारहेतुं प्रथममाह कार्यमिति कार्यं कर्तव्यमित्येव यत्क-
 र्म नियतं नित्यं क्रियते हेतुर्न संगं फलं च त्यक्त्वा चेति अवधारणं प्रागुक्तस्यात्यागपक्षस्य व्यावृत्त्यर्थं स एव भूतः त्यागः सात्विको मतः वेदे दृष्टः तथा च श्रुतिः

दुःखमित्येव यत्कर्म कायक्लेशभयाद्यस्य जेत् स कृत्वा राजसंत्यागं नैव त्यागफलं लभेत् ८ कार्यमित्येव यत्कर्म-
 नियतं क्रियते हेतुर्न संगं फलं च त्यक्त्वा चेति अवधारणं प्रागुक्तस्यात्यागपक्षस्य व्यावृत्त्यर्थं स एव भूतः त्यागः सात्विको मतः ९

ईशावास्यमिदं सर्वं यत्किंच जगत्यां जगत् तेन त्यक्तेन भुञ्जीथा-
 मा गृधः कस्यस्विद्धनमिति ईशा परमेश्वरेण सर्वकार्यकरणकर्त्रात्मवर्तकेन इदं जगत् स्थावरजंगमं जगत्यां ब्रह्मांडे स्थितं वास्यमाच्छादितं व्याप्तं ये
 न हेतुना सर्वतदधीनं तेन कारणेन त्यक्तेन त्यागेन कर्तृत्वभोक्तृत्वाभिमानवर्जनेन भुञ्जीथाः विषयान् भुङ्क्ष्वमा गृधः गर्धमा कार्षीः कस्यस्विद्धनम् न-
 कस्यापि तत्र स्वामित्वमस्तीति वृथैव तत्र गृह्णत इत्यर्थः एवं कर्माप्यपि यज्ञादीनि कर्तृत्वाभिमानं त्यक्त्वा कुर्वतस्तव कर्मलोपो न भविष्यति एतद्व्यतिरेकेण-
 च उपायांतरं नास्तीति अग्रिममंत्रेण प्रदर्श्यते कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः एवं त्वयि नान्यथेतोऽस्ति न कर्मलिप्यते नरे इति इदमेव मुख्य-
 स्वमतं भगवता प्रदर्शितम् एतान्यपि तु कर्माणीति श्लोके नृनु नित्यानां फलमेव नास्ति किंत्यक्तव्यमिति चेत् इत एव भगवद् वचनान्तेषामपि फलमस्ती-
 ति जानीहि निष्फलस्य वेदेनानुष्ठानासंभवात् तथा चापस्तंबः तद्यथा स्नेफलार्थं निमित्तेच्छायागंध इत्यनूत्यद्येत एवं धर्मचर्यमाणमर्था अनूत्यद्यं
 त इति आनुषंगिकं फलं नित्यानां दर्शयति अकरणे प्रत्यवायस्मृत्यापितेषां प्रत्यवायपरिहारः फलमिति प्रदर्श्यते धर्मेण पापमपनुदतीत्यादिना च-
 नित्येष्वपि कर्मसु फलं दृश्यते तदेव त्यक्तव्यमिति न कोऽपि दोषः ९ ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८

एवमसुरव्यं सात्विक त्यागमुक्त्वा सुरव्यं तमाह न द्वेष्टीति सत्त्वेन सम्यगाविष्टो व्याप्तस्त्यागी सुरव्यः सात्विकस्त्यागी सन्न्यासीत्यर्थः अकुशलं अस्तरवप्रदं-
कर्मविषयपास्तानचतुर्गुणशोचभिद्वाटनादिप्रयासरूपं न द्वेष्टिकुशलो मिष्टान्नभिद्वादौ नानुषज्जते न संगं ग्रीतिं करोति यद्वा कर्मकुशले सेवादिकर्मकु-
शलेशिष्यादौ न सज्जते तत्राकुशलं वातं न द्वेष्टि एतेन रागद्वेषभून्यत्वमस्य दर्शितम् तदपि कुत इत्यपेक्षायामाह मेधावीति ईहापोहकोशलवन्तयानि-
त्यानित्यवस्तुविवेचनादौ प्रज्ञावान् अतएव छिन्नसंशयः किं कर्माप्येवमुक्तसाधनानि उत सन्न्यास एवेति विचिकित्सारहितः एवं त्यागीत्यनेन
यज्ञोदानंतपः कर्मन त्याज्यमित्युक्तादत्यागाद्यावृत्तिः मेधावीत्यनेन मोहान्तस्य परित्यागइत्युक्तात्तामसत्यागाद्यावृत्तिः पूर्वाह्नेन रागद्वेषाभावप्र-
तिपादनेन कायक्लेशभयत्यजेदित्युक्ताद्राजसत्यागाद्यावृत्तिः छिन्नसंशयइत्यनेन कार्यमित्येव यत्कर्मैक्यत्वात्तदसुरव्यसात्विकत्यागाद्यावृत्तिः
न ह्यसौ कर्मणां तुच्छत्वं सन्न्यासस्य महाभाग्यत्वं च तत्त्वतो वेदवेदचेत्क्षणमपि कर्मस्य न तिष्ठेत् न हि दाहोपशमार्थी निकटस्थं जानूमीमहाहृदं जा-
नन् ग्रीष्मोष्मप्रतप्तपाथसिपत्त्वलेक्षणमपि रमेत संशयच्छेदेऽपि हेतुः सत्त्वसमाविष्टइति यतः सत्त्वेनैव कर्त्रा सम्यगाविष्टोऽयं न तु अयं सत्त्वमाश्रित इति-
महान्विशेषः एवं च पूर्वश्लोकोक्तस्य सात्विकत्यागरूपस्य कर्मयोगफलभूतोऽयं सुरव्यः सन्न्यासो विविदिषूणामनुष्ठेयोऽयं दहरेव विरजेत दहरेव प्रवजे-

न द्वेष्ट्यकुशलं कर्मकुशलेनानुषज्जते त्यागी सत्त्वसमाविष्टो मेधावी छिन्नसंशयः १०

त एतमेव प्रजाजिनो लोकमिच्छंतः प्रव्रजंतीति श्रुतिप्रसिद्धः भाष्येतु ननु कर्मपरित्यागस्त्रिविधः सन्न्यासइति च प्रकृतः तत्र तामसो राजसश्चोक्तस्त्या-
गः कथमिह संगफलत्यागस्तृतीयत्वेनोच्यते यथा त्रयो ब्राह्मणा आगतास्तत्र षडंगविदौ द्वौ क्षत्रियस्तृतीयइति तद्वत् त्रैष दोषः त्यागसामान्येन स्तुत्या-
र्थत्वात् आस्तिक्यस्य सन्न्यासस्य फलाभिसंधित्यागस्य च त्यागत्वसामान्यं तत्र राजसतामसत्त्वेन कर्मत्यागनिंदया कर्मफलाभिसंधित्यागः सात्विक-
त्वेन स्तूयते सत्यागः सात्विको मतइति ग्रंथेन त्यागत्रैविध्यं समाधाय एवं संगफलत्यागपूर्वकं नित्यकर्मानुष्ठानेन विशुद्धांतः करणस्य स्वज्ञानाभि-
सुरवसन्निष्ठाक्रमकथनार्थः यं श्लोकइत्युक्तः तथैव श्लोकं व्याख्याय पूर्वोक्तस्य कर्मयोगस्य प्रयोजनत्वेन श्लोकेनोक्तमित्यप्यसंहृतम् अन्ये-
तु फलाभिसंधिविशिष्टस्य कर्मणस्त्यागस्त्रिविधः विशेषणाभावात् विशेष्याभावात् उभयाभावात् आद्योत्रैव विधित्सितः द्वितीयस्तताम-
सराजससेदेन द्विविधोऽप्यत्रैव निंदितः तृतीयस्तु कर्मनिधिकारिणा विविदिषूणा च कर्तुं योग्यो द्विविधः तत्राद्यः स्थितप्रज्ञलक्षणादौ प्राख्याख्या-
तः द्वितीयस्तु नैकर्म्यसिद्धिपरमामित्यत्र वक्ष्यते तत्र भाष्येति स्वरूपस्यागविधाः प्रतिज्ञाय द्वेयथावत् प्रदर्श्य तृतीयापिकेनचित्सामान्येन प्रतिपादिता अत्र तु ए-
कस्यां द्वयोरंतर्भावकत्वाद्देवविधे उपपाद्य तृतीयाप्रदेशांतरे प्राक्षिप्तेति प्रकृते प्रतिज्ञाया अनिर्वाहइति विशेषः १०

स्वयमेवसात्विकं त्यागं अनुद्यतस्योजनमाह द्वाभ्यां न हीति देहभृता देहाभिमानिना हि यस्मान् अशेषतः कर्माणि त्यक्तुं न शक्यं अशक्यं प्राणया बालोप-
 प्रसंगात् तस्मात् अधिकतः सन्यः कर्मफलत्यागशीलः तु शब्द एवार्थः स एव त्यागीत्यभिधीयते यस्त्वशेषतः कर्माणि त्यक्तुं शक्नोति परमार्थदर्शिसमु-
 ख्यस्त्यागीत्यर्थः ११ एवंभूतस्य त्यागस्य फलमाह अनिष्टमिति अनिष्टं नरकतिर्यगादिरूपं इष्टदेवतादिरूपं मिश्रं भानुषमाव इति कर्मणः कर्मजाती-
 यस्य फलं विविधं प्रेत्य मरणानंतरं अत्यागिनां पूर्वोक्तं सर्वं सन्यासहीनानां भवति मुख्यसन्यासिनां तु न क्वचित् द्ववति तेषां कर्तृत्वाभिमानाभावा-
 त् अन्येतु गौणसन्यासिनामेवायं कर्मलेप इत्याहुः तथा च व्याख्यातं कार्यमित्येव यत्कर्म त्यत्र अन्यथा सन्यासिनां गौणसन्यासिनां च विशेषो न-
 स्यात् न चैवं मुख्यसन्यासिनां गौणसन्यासिनां च विशेषोपपत्तिरिति वान्यम् उभयेषामुत्तरकर्मिण्येव साम्येऽपि पूर्वकर्मदाहादाहकृतस्य विशेष-
 स्य सत्वात् गौणसन्यासिनां जन्मान्तरादिकमपि पूर्वकर्मभिरेव भविष्यति आपस्तंबोक्तानि दर्शनेन योगभ्रष्टगतिवन्नांतरीयकं न तु तस्य प्रधा-

न हि देहभृता शक्यं त्यक्तुं कर्माण्यशेषतः यस्तु कर्मफलत्यागी सत्यागीत्यभिधीयते ११ अनिष्टमिष्टं मिश्रं च वि-
 विधं कर्मणः फलम् भवत्यत्यागिनां प्रेत्य न तु सन्यासिनां क्वचित् १२ पंचैतानि महाबाहो कारणानि निबोध-
 मे सांख्ये कृतांते प्रोक्तानि सिद्धये सर्वकर्मणाम् १३

न फलं स्वर्गादिभूतुमर्हत्यनुदिष्टत्वादिति ११ ननु आत्मनः कर्मलेप-
 निमित्तं यदकर्तृत्वानुसंधानंतत्किं योषिदग्निदृष्ट्या दिवदाहार्यं उत वास्तवमेव सद्विद्याध्यस्तकर्तृत्वेनावृतमिति शास्त्रदृष्ट्या कर्तृत्वतिरोधानेनाकर्तृत्वमे-
 व भाव्यते इत्याशंक्य अग्नित्वेन दृष्ट्या योषिति दग्धत्वादर्शनेन कल्पितेनाकर्तृत्वेन वास्तवस्य कर्मलेपस्यासंभवात् आद्यं निरस्य द्वितीयमुपपादयि-
 ष्यन् पूर्णाकांशमारचयति हेमद्वाबाहो सर्वकर्मणां सिद्धये इमानि वक्ष्यमाणानि पंचकारणानि निर्वर्तकानि मेमद्वचनानि बोधबुद्ध्या स्वस्ववचने वि-
 श्वासोत्पादनार्थं कारणानां समूलत्वमाह सांख्ये कृतांते प्रोक्तानीति सम्यक् विविच्य रव्यायंते प्रकटीक्रियंते तत्त्वानि आत्मानात्सपदार्थरूपाणि य-
 स्मिन् न तु सांख्यवेदान्तशास्त्रं तदेव विशिनष्टि कृतस्य कर्मणोः तः परिसमाप्तिर्यस्मिन् सर्वकर्मोऽखिलं पार्थ ज्ञाने परिसमाप्यत इति आत्मज्ञाने स-
 तिसर्वकर्मणां समाप्तेर्दर्शनात् तस्मिन् सांख्ये कृतांते प्रोक्तानि १३

तान्येवपंचाणयति अधिष्ठानमिति अधिष्ठानं इच्छाद्वेषस्वरवदुःखज्ञानादीनामभिव्यक्तेराश्रयोदेहः तस्मान्नात्मत्वं चावकाव्यतिरिक्तसमस्तवादि-
सिद्धंतथाकर्ता बुद्धिविशिष्टश्चिदाभासः प्रमाता नाहंप्रत्ययविषयो हंकारः तथेत्यनेन तद्देवअनात्मत्वेन ज्ञेय इत्युक्तम् देहस्येवसृष्टो प्रलये च त-
स्याप्युत्पत्तिविनाशयोर्दर्शनात् एतच्चविशेषणनाशाद्विशिष्टनाशविशेषणोत्पत्त्या च विशिष्टोत्पत्तिमभिप्रेत्य श्रूयते विज्ञानघन एवैतेभ्यो भूतेभ्यः स-
मुत्थाय तान्येवानुविनश्यतीति यथाग्नेः क्षुद्राविस्फुलिगाव्युच्चरंत्येवमेतस्मादात्मनः सर्व एत आत्मानो व्युच्चरतीति विशिष्टस्य चानतिरेकादनात्म-
त्वं सिद्धम् करणं च शब्दाद्युपलब्धिसाधनं पृथग्विधं द्वादशविधं पंचकर्मैर्द्रियाणि पंच ज्ञानेन्द्रियाणि मनो बुद्धिश्च तथा विविधाश्च पृथक्चेष्टाः वायवीयाः प्राणापाना-
दि स्तृपाः देवपुण्यपाप रूपं तत्करणानुग्राहकसूर्यादिदेवता रूपं पंचमं पंचानां पूरणम् १४ शरीरेति न्याय्यं धर्म्यं शास्त्रीयम् विपरीतमन्या-
यमधर्म्यमशास्त्रीयं ननु शरीरादिभिस्त्रिभिराश्रयते पंचैते तस्य हेतव इति च विप्रतिषिद्धमुच्यते नैष दोषः अत्रापि शरीरपदेनाधिष्ठानस्य नरपदे-

अधिष्ठानंतथाकर्ता करणं च पृथग्विधम् विविधाश्च पृथक्चेष्टा देवैर्वात्र पंचमम् १४ शरीरवाङ्मनोभिर्यत्कर्म-
प्रारभते नरः न्याय्यं वा विपरीतं वा पंचैते तस्य हेतवः १५ तत्रैवं सति कर्तारमात्मानं केवलं तु यः पश्यत्यकृतबु-
द्धित्वान्न स पश्यति दुर्मतिः १६

न कर्तुर्वाङ्मन इति करणस्य आरभते इति चेष्टानां न्याय्यमिति धर्माधर्मरूपस्य देवस्य च संग्रहात्
सर्वेषु कर्मरूपं चानां समानेपि उपयोगे विधिपतिपेधलक्षणं विविधमेव धर्मशास्त्रे प्रसिद्धमिति इदं शरीरं कर्मदं मानसमिदं वाचिकमिति व्यपदेशो देहादीनां प्राधा-
न्यापेक्ष इति न कश्चिद्विरोधः १५ एवं प्रतिपादनफलं कर्तृत्वस्यारोपितत्वासिद्धिरकर्तृत्वस्य स्वाभाविकत्वसिद्धिश्चेति द्वाभ्यां श्लोकाभ्यां दर्शयति तत्रेति तत्र तस्मिन्
कर्मणि एवं उक्तरीत्या पंचभिर्निर्वर्त्ये सति केवलं तु अकर्तारमपि आत्मानं चेतनं साक्षाच्चैता केवलं निर्गुणश्चेति श्रुतेः अधिष्ठानादिपंचकप्रचारदर्शिनमुदा-
सीनमपि यः कर्तारं कर्तृत्वाभ्यं पश्यति सदुर्मतिः पापाभिभूतमतिर्न पश्यति अंध एव सः अदर्शने हेतुः अकृतबुद्धित्वादिति शास्त्राचार्यपदेशाशमदमादिसं-
स्कृता बुद्धिर्यस्य सकृन् बुद्धिः तद्विपरीतोः कृतबुद्धितस्य भावस्तत्त्वं तस्मात् यथा स्वमुखस्योदपात्रसंसर्गित्वं पश्यता जलं चांचल्यमपि तत्रारोप्यते एवमात्म-
नो बुद्धिसंस्पृष्टत्वं पश्यता बुद्धिधर्मः कर्तादिरप्यात्मन्यारोप्यत इति भावः १६ ६ ६ ६ ६ ६

द्वितीयं प्रयोजनमाह यस्येति यस्य प्रमातृभावः प्रत्ययमात्रस्वरूपमात्मानाहंकृतः अहमिव कृतो अहंकारतादात्म्यं प्रापितो हंकृतः तथान यस्य बुद्धिर्न लिप्यते आत्मभावेन रंजितान भवति यस्य बुद्धेर्यतिरिक्तमात्मानं पश्यतो बुद्धिधर्माः कर्तृत्वादयो नात्मनि प्रतीयन्ते इति कर्त्तृत्ववादि तार्किक निरासः यस्य च आत्मधर्माश्चेतन्यादयो बुद्धौ न संसृज्यन्ते इति बुद्धिमेव चेतनो वदतो बोद्धव्य निरासः चिदाचितोरन्योन्यस्मिन्नन्योन्यधर्माध्यासो यस्य नास्तीत्यर्थः अत्र न हंतीत्यात्मनः कर्तृत्वाभावो दर्शितः न निबध्यते इति दुःखादिसंसर्गनिषेधेन भोक्तृत्वाभावो दर्शितः हत्वापि स इमाँल्लोकान्न हंति न निबध्यते इति तुरक्तमिमात्रं कर्तृत्वस्यैव बाधेन हंतीत्यायोगात् दग्धपदवत् कर्तृत्वानुवृत्तावपि हननक्रियायां प्रवर्तकस्य रागद्वेषादेरभावाच्च एतेन आत्मनस्तात्त्विकमकर्तृत्वं भावयता कृतं कर्म अतात्त्विककर्तृत्वाभिमाननिमित्तं स्वफलं प्रप्नोतुं नार्हतीति दर्शितं न हि रज्जु सर्पेरज्जु बुद्धिं कृत्वा प्रहरतः सर्पक्षोभजदंशनाफलं भवति सर्वे तु यथा कुर्वन्त रज्जुवत्येव तद्वदिदमपि ज्ञेयम् १७ समाप्तः सात्त्विकत्यागोपापदोषयोगी आत्मनोऽकर्तृत्वोपपादनप्रकारः अत्राह सारव्यः यदुक्तं पंचेते तस्य हेतव इति यच्चोक्तं न हंतीति तन्मृष्यामहे न ह्यपरिणामी चेतनः परिस्पंदात्मकस्य कायिकादिभेदेन विविधस्य कर्मणः कर्ता भवतीति वक्तुं शक्यते यत्तु न निबध्यते इति भोक्तृत्वमपि प्रत्यारव्यातं तन्मृष्यामहे न हि कुलालादयः स्वप्रयुक्ता एव घटादीनि कर्तयन्ति किंतु भोक्तृपुरुषप्रयुक्ताः अन्य

यस्य नाहंकृतोभावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते हत्वापि स इमाँल्लोकान्न हंति न निबध्यते १७ ज्ञानं ज्ञेयं परिज्ञाता विविधा कर्मचोदना करणं कर्मकर्तेति विविधः कर्मसंग्रहः १८

था भोक्तृणामभावे व्यर्थे वतत्यवृत्तिरित्यापतति एवं प्रधानमात्रभूताकर्त्रादयः पुरुषस्य भोगोपावर्गसाधनप्रयुक्ताः सर्वाणि कर्माणि निर्वर्तयन्ति तस्मात्पुरुषस्य भोक्तृत्वभावत्वात् अकर्तृत्वानुसंधानपूर्वकमापि कृतं कर्म भोक्ताऽवश्यमेव भोक्तव्यमिति सात्त्विकत्यागोपिकर्मालेपवचनमसंगतमिति अत्र प्रतिविधत्ते ज्ञानं ज्ञेयमिति ज्ञानं ज्ञायते प्रकाशते वस्तुतत्त्वमनेनेति प्रत्यक्षादिप्रमाणजन्यो घटादिप्रकाशः वर्तमानमतीतं वा ज्ञेयं बोधविषयो घटादिः परिज्ञाता विषयाभासधीरूपो यो भोक्तेत्युच्यते एवं रूपप्रकाशयवती विविधा कर्मणां चोदनात्रयं समुच्चितं सत्कर्मणि प्रवर्तकमित्यर्थः सत्यपि ज्ञेये ज्ञातरि वा ज्ञाने प्रवृत्त्यनुपपत्तेः ज्ञाने ज्ञातरि च सति देशकाले व्यवहिते ज्ञेये प्रवृत्त्यनुपपत्तेः सत्यपि संस्कारात्मके ज्ञाने ज्ञेये च सान्निहिते तथापि प्रमात्राभावात् प्रवृत्त्यदर्शनादेतन्नयं त्रिदंडविषं भवदन्योन्यापेक्षं स्वरूपं कार्यं जनयति हानोपादानोपेक्षा बुद्धित्वाद्धानाद्यनुकूले व्यापारे प्रवर्तयतीति कर्तृपदाभिधेयमित्यर्थः चोदनेति कर्तरि नृन्धादित्युप्रत्ययांतं तेन चोदनाशब्दः कर्तृवाचीलिंगं च शिष्यं लोकाश्रयत्वाल्लिंगस्येति वा तथा करणमिन्द्रियं कर्म तेन यत्क्रियमाणं विषयग्रहणं कर्ता पूर्वोक्त एव परिज्ञाता एतन्नयं समुचितं सत्कर्मसंग्रहः कर्मणः ईप्सिततमस्य भोग्यस्य संग्रहः संगृह्यते स्मिति संश्रयस्थानं भोक्तेत्यर्थः सत्यपि भोक्तृरि-

करणेचक्रियांविनाभोगासंभवात् क्रियायाश्चाश्रयंविनास्वरूपाभादाश्चयस्यकरणंविनाभोगकर्तृत्वानुपपत्तेश्चाएतन्नयमिलितं सत्भोक्तेत्यु-
च्यतइत्यर्थः तथाचश्रुतिः आत्मेन्द्रियमनोयुक्तंभोक्तेत्याहुर्मनीषिण इति इन्द्रियं प्रसिद्धमनइत्यनेन बुद्धिरेवगृह्यतेयुक्तं इन्द्रियद्वारा मतेर्भोग्येन स-
हसंबंधक्रिया इन्द्रियं च मनश्च युक्तं चेति विग्रहे इन्द्रियमनोयुक्तमिति द्वैकवद्भावः एवंअयंभोक्ता आत्मेत्याहुर्मनीषिण इति श्रुत्यर्थः एवं हि श्रुति-
स्मृत्योर्व्याख्याने तयोर्भूलसूलीभावोयुज्यते नान्यथा तथाचकर्तृत्वभोक्तुरपि अनात्मगुणपतितत्वात् भोक्तृत्वंभोगकर्तृत्वमिति निर्वचनात्तद्वयः
कर्ता स एव भोक्तेति प्रतिपादनात् अहमकर्ता भोक्तेति चानुसंधानपूर्वकं कर्माणि कुर्वतः कर्तृत्वभोक्तृत्वभावकृत कर्मलेपो नास्तीति सिद्धं भाष्यस्य चायमेवा-
र्थः येतु करणं क्रियायाः साधकरूपं दशविधं बाह्यं मनो बुद्धिरूपमांतरं कर्मसंग्रहः कर्मकर्तृरीप्सिततमं क्रियया व्याप्यमानमुत्पाद्यमानं विकार्यं संस्का-
र्यं चेति चतुर्विधं कर्ता कारकांतरप्रयोजकश्चिद्वातुरपि एतन्नयं कर्मसंग्रहः कर्माश्रयः कर्तेत्यर्थः ज्ञानविषयप्रकाशनशक्तिः ज्ञेयविषयः परिज्ञाताज्ञा-
नाश्रयोभोक्ता एतन्नयं कर्माणि प्रवर्तकमिति व्याचक्षते तेषामपि आत्मानकर्तानापि सारख्यानामिव भोक्तृत्वेन प्रकृतेः प्रवर्तक इत्येवाशयः तथापि क्रियया-
व्याप्यमानस्य वलयांसमानिकादिनेदानर्हीनस्य घटादिकं यस्य कर्मणः कर्तृकोटौ प्रवेशायोगः तस्य आश्रयत्वमात्रविवक्षायां प्रकृते कथमानुषयो अस्मद्ध

ज्ञानं कर्म च कर्ता च त्रिधैव गुणभेदतः प्रोच्यते गुणसंख्याने यथावच्छृणुतान्यपि १९ ७

अस्माकं तु घटादिव्यापकक्रियायाः कर्मशब्दवाच्यत्वं मुख्यं कर्तृकोटिप्रवेशश्च क्रियाक्रियावतोर्धर्मधर्मिणोरभेदापेक्षया युज्यते तथा ज्ञानेधकाशम-
क्रियेति मते क्रियारूपे तस्मिन् प्रवर्तकज्ञानांतरस्यापेक्षेति तत्र तत्राप्यस्य अन्यस्यापेक्षेत्यनवस्थादुर्वासा १८ पूर्वश्लोकोक्ते ज्ञानादिषु द्वे परिज्ञाताकर्तृचै-
क एवेति परिशिष्टाः पञ्च तेषां सर्वेषां प्रकृतत्वेन त्रिगुणात्मत्वे प्राप्ते ज्ञेयकरणयोज्योर्धदकुठारकल्पयोः परिकल्पयोः परिसंख्यार्थं त्रयाणामेव प्र-
त्येकं त्रिविधत्वं विवरीतुं प्रतिजानीते ज्ञानं कर्म च कर्ता चेति त्रयमेव गुणभेदतस्त्रिधानतु ज्ञेयकरणे गुणसंख्याने कापिलेशास्त्रे यद्यपि तत्र एकस्यां प्र-
मदायां भर्तुः स्वरं जायते तं प्रति तस्याः सत्त्वं उद्धृतत्वात् तामविंदतश्चैत्रस्य दुःखं जायते तं प्रति तस्याः रज उद्धृतत्वात् तस्यैतस्यामेव सपत्न्यादेषः तं
प्रति तस्यास्तमस उद्धृतत्वात् प्रमदयेव सर्वे भावा व्याख्याता इति कापिलानां ज्ञेयकरणयोरपि त्रैविध्यं प्रसिद्धं तथापि प्रमदादय एकस्यैव पुंसो निमित्त-
भेदेन प्रीतिदुःखद्वेषविषया अपि भवन्तीति पूर्वोक्तव्यवस्थायां निर्मूलत्वात् प्रीत्यादीनां कर्तृसमवायितया प्रतीयमानानां आलंबनभूतायाः प्रीत्याद्या-
त्मत्वं कल्पयितुं न शक्यत इति न भगवता तयोस्त्रिविधत्वं व्याख्यायते अक्षरार्थः स्पष्टः १९ ७

७

७

७

७

७

७

७

७

७

७

एवंज्ञानादित्रयस्यत्रैविध्यं वक्तुं प्रतिज्ञायज्ञानत्रैविध्यं तावदाह सर्वभूतेष्विति यथा कटककुंडलादिषु व्यावर्तमानेषु तत्त्वविदेकं कांचनमेवेदमिति एवं येन
ज्ञानेन सर्वभूतेषु विभक्तेषु नानानामरूपभेदभिन्नेषु अव्ययमपरिणामिनमेकं भावं चिन्मात्ररूपं ईक्षते सर्वं ब्रह्मैवेति पश्यति तत्ज्ञानं सात्विकं विद्धि ऐका-
त्म्यज्ञानमेव सात्विकमित्यर्थः २० भेदज्ञाने राजसत्वमाह पृथक्त्वेनेति यत्पृथक्त्वेन भिन्नत्वेन ज्ञानं तद्राजसमिति संबंधः पृथक्त्वेनेत्येतद्विद्वणोति-
सर्वेषु भूतेषु पांचभौतिकत्वेनाविशिष्टेषु नानाभावान्स्फुरन्तरातिर्यक्स्थावरत्वभेदेन नानाभावानिति बहुवचनं अत्यंतभेदप्रदर्शनार्थं पृथग्विधान् एकजा-
तीयेषु पिनरादिषु प्रत्येकं विभिन्नप्रकारान् यत्ज्ञानं वेत्तीति विषयीकरोति येन ज्ञानेन वेत्तीति वक्तव्ये एधासिपचतीति वत्ज्ञानं वेत्तीति करणे कर्तृत्वोपचा-
रो बोध्यः तेन आत्मनां परस्परभेदः तेभ्य ईश्वरादन्योन्यतश्च जडवर्गस्य भेद इति अनौपाधिकभेदकं ज्ञानं कुतार्किकाणां राजसमेवेत्यभिप्रायः २१
यत्तु ज्ञानं एकस्मिन्कार्ये देहे प्रतिमादौ वा कृत्स्नवत्परिपूर्णवदेतावानेव आत्मा ईश्वरो वेति सक्तं अभिनिवेशयुक्तं अहैतुकं निरुपपन्निकं अतत्त्वार्थवत्

सर्वभूतेषु येनैकं भावमव्ययमीक्षते अविभक्तं विभक्तेषु तत्ज्ञानं विद्धि सात्विकम् २० पृथक्त्वेन तु यज्ज्ञानं-
नानाभावान्पृथग्विधान् वेत्ति सर्वेषु भूतेषु तज्ज्ञानं विद्धि राजसम् २१ यत्तु कृत्स्नवदेकस्मिन्कार्ये सक्तमहैतुकम्
अतत्त्वार्थवदल्पंचतनामसमुदाहृतम् २२ नियतं संगरहितमरागद्वेषतः कृतम् अफलमेष्फनाकर्म यत्तत्सा-
त्विकमुच्यते २३ यत्तु कामेष्फनाकर्म साहंकारेण वा पुनः क्रियते बहुलायासं तद्राजसमुदाहृतम् २४ अनु-
बंधं क्षयं हिंसा मनपेक्ष्य च पौरुषम् मोहादारभ्य ते कर्म तत्तामसमुदाहृतम् २५

परमार्थावलंबनशून्यं अल्पतत्त्वाविष-
यत्वात् अल्पफलत्वाच्च यदेवंभूतं ज्ञानं तत्तामसमुदाहृतम् २२ अथ कर्मत्रैविध्यमाह नियतमित्यादिना नियतं नित्यं संगरहितं अभिमानवर्जितं रा-
गद्वेषातीति द्वेषोऽनिष्टोऽप्रीतिः ताभ्यां कृतं द्वेषानिष्टप्राप्तिपरिहारार्थं कृतं रागद्वेषतः कृतम् तदन्यत् अरागद्वेषतः कृतं निष्काममित्यर्थः फलशुबल्लोप-
तेवेति फलं क्रियया प्राप्य मनात्मवस्तुतदन्यदफलमनागतुकं परिपूर्णमविनाशि आत्मतत्त्वं तत्पेष्फनाकृतं विविदिषंति यज्ञेनेति श्रुत्या आत्मलाभार्थं यज्ञा-
देर्विनिर्योगात् तत्कर्म सात्विकमुच्यते २३ यत्तु कामेष्फनाफलार्थिना साहंकारेण यद्यपि सात्विकोप्यनात्मवित्साहंकारस्तथापि अहमेव कर्मकुशलो
महाश्रोत्रिय इत्यभिमानो हंकारस्तद्वत्तासाहंकारेण वा शब्दश्चार्थं क्रियते बहुलायासं अतिश्रमकरं तत्कर्म राजसमुदाहृतम् २४ अनुबंधं यत्नेनेत्यनुबंधः
फलं क्षयं शक्तेरर्थानां च नाशं हिंसां परपीडां पौरुषं स्वसामर्थ्यं अनपेक्ष्य अनालोच्य केवलं मोहादविवेकतो यदारभ्य ते कर्म तत्तामसमुदाहृतं २५ ६९

कर्तृवैविध्यमाहसुक्तेत्यादिनासुक्तसंगः त्यक्ताभिनिवेशः अनहंवादीगर्वोक्तिरहितः धृतिर्धैर्यउत्साहः साधयिष्याम्येवेति बुद्धिनिश्चयः ताभ्यां स
मन्वितः सिद्धासिद्धोः कर्मणआरब्धस्येतिशेषः निर्विकारः दर्पविषादभ्रूयः कर्तासात्विकउच्यते २६ रागीविषयलोलुपः अतएवकर्मणः फलं
प्रेषतीतिकर्मफलप्रेषः लुब्धः परद्रव्यादौसंजाततृष्णाः तीर्यादौवाद्रव्यापरित्यागी हिंसात्मकः परपीडाकरस्वभावः अश्रुचिर्बाह्यांतःशोचव
र्जितः इष्टानिष्टप्राप्तौहर्षशोकान्वितश्चयः कर्तारजसः परिकीर्तितः २७ अयुक्तोऽनवहितः प्राकृतोऽत्यंतअसंस्कृतबुद्धिर्बालसमः स्तब्धः दंड-
वन्ननमतिकस्मैचित्शठः शक्तिगूहनकारीनैकृतिकः वैचकः परावमानीवाअलसः अप्रवृत्तिशीलः कर्तव्येष्वपिविषादीसर्वदाअवसन्नस्वभावः
दीर्घसूत्रीचिरकारीएकाहसाध्यंकार्यमासैनापिनकरोतीत्यर्थः यएवंभूतः कर्तासतामसउच्यते २८ बुद्धिधृतीत्रैविध्येनव्याख्यातुमाहबुद्धे-
रिति तत्रबुद्धिविशिष्टश्चिदाभासः कर्ताबुद्धिवृत्तिः ज्ञानंचप्रागुक्तं अत्रतुकेवलाबुद्धिर्वृत्तिमतीतदीयवृत्त्यंतरोपलक्षणाथंनवृत्तिविशेषोद्ध-

सुक्तसंगोनहंवादीधृत्कत्साहसमन्वितः सिद्धासिद्धोर्निर्विकारःकर्तासात्विकउच्यते २६ रागीकर्मफलप्रेषकलुब्धोः
हिंसात्मकोश्रुचिः हर्षशोकान्वितः कर्ताराजसः परिकीर्तितः २७ अयुक्तः प्राकृतस्तब्धः शठोर्नैकृतिकोअलसः
विषादीदीर्घसूत्रीचकर्तातामसउच्यते २८ बुद्धेर्भेदं धृतेश्चैवगुणतस्त्रिविधंशृणु प्रोच्यमानमशेषेणपृथक्नेनध-
नंजय २९ प्रवृत्तिंचनिवृत्तिंचकार्यकार्येभयाभये बंधंमोक्षंचयावेत्तिबुद्धिः सापार्थसात्विकी ३० यथाधर्ममधर्मंच
कार्यंचाकार्यमेवच अथथावत्यजानातिबुद्धिः सापार्थराजसी ३१ अधर्मधर्ममितियामन्यतेतमसाधृता सर्वार्थान्वि-
परीतांस्तुबुद्धिः सापार्थतामसी ३२ धृत्याययाधारयतेमनः प्राणेंद्रियाक्रियाः योगेनाव्यभिचारिण्याधृतिः सापार्थसात्विकी

तिश्चकथ्यते त्रैविध्येनकथ्यतइत्यर्थः २९ प्रवृत्तिनिवृत्तीशास्त्रविहितप्रतिषिद्धविषयेयजेतस्वर्गकामः नस्तरांपिबेदित्यादिरूपे कार्यैकान्ति
साध्यंस्वर्गादि अकार्येनित्यासिद्धंतेननित्यानित्यवस्तुनी भयाभयेकार्यनिमित्तेबंधंमोक्षंचयावेत्तियथावेत्तीतिपूर्ववत्करणेकर्तृत्वोपचारः बु-
द्धिः सापार्थसात्विकी ३० अथथावत्संदेहास्पदत्वेनस्पष्टमन्यत् ३१ अधर्ममिति विपरीतग्राहिणीबुद्धिस्तामसीत्यर्थः ३२ यथाधृत्याअव्य-
भिचारिण्यासमाध्यनुगतयामनः प्राणेंद्रियाणांक्रियाश्चैष्टाः संकल्पश्वासप्रश्वासशब्दादिग्रहणंचयोगेनचित्तवृत्तिनिरोधेनैकाग्र्येणवा-
संयत्तास्तास्तथैवनिरोधावस्थायामैकाग्र्यावस्थायांवाधारयतिचिरमवस्थापयतिसाधृतिः पार्थसात्विकी ३३

६

६

६

६

६

६

६

६

६

६

यथा धृत्या धर्मादीन्धारयतेऽनुरुध्यतनोति प्रसंगेन धर्मादेः संबंधेन फलाकांक्षी च भवति पुरुषः साधतिः पार्थराजसी ३४ स्वप्ननिद्राभयं वासं शोकं
 प्रासिद्धं विषादं विषण्णतां मदं अशास्त्रीयं विषयसेवया चित्तस्य विवशत्वं एतान् न विमुञ्चति धारयत्येव यथा साधतिः पार्थतामसी ३५ गुणभेदेन-
 क्रियाणां च त्रैविध्यमुक्तं तत्फलस्य स्वरस्य त्रैविध्यमाह स्वरं त्वित्यादिना अभ्यासात्प्येनः पुन्येन सेवनान् यत्र सात्त्विके राजसेतामसे वा स्वरम-
 तेरति प्राप्नोति यथा रत्यादुः स्वरस्य पुत्रशोकादेरपि अंतं अवसानं निगच्छति निश्चयेन प्राप्नोति तत्स्वरं विविधं शृणुयदा त्वयमप्यर्हः सात्त्विकसुरवस्ये
 वलक्षणार्थस्तदा यत्र समाधिस्वरं अभ्यासाद्रमतेन तु विषयसुरव इव रागात् दुःस्वांतं मोक्षं च निगच्छतीत्यर्थः ३६ यत्र तस्य सिद्धं सर्वप्राणिभेदा

यथा तु धर्मकामार्थान् धृत्या धारयतेर्जुन प्रसंगेन फलाकांक्षी धृतिः सा पार्थराजसी ३४ यथा स्वप्नभयं शोकं विषादं-
 मदमेव च न विमुञ्चति दुर्मेधा धृतिः सा पार्थतामसी ३५ स्वरं त्वित्यादीनां विविधं शृणु मे भरतर्षभ अभ्यासाद्रमते यत्र
 दुःस्वांतं च निगच्छति ३६ यत्तदग्रे विषमिव परिणामेऽमृतोपमम् तत्स्वरं सात्त्विकं प्रोक्तमात्मबुद्धिप्रसादजम् ३७
 विषयेन्द्रियसंयोगाद्यत्तदग्रेऽमृतोपमम् परिणामे विषमिव तत्स्वरं राजसंस्मृतम् ३८ यदग्रे चानुबन्धे च स्वरं मोहनमा-
 त्मनः निद्रालस्यप्रमादोत्पन्नं तन्नाम समुदाहृतं ३९ न तदस्ति पृथिव्यां वा दिवि देवेषु वा पुनः सत्त्वं प्रकृतिजैर्मुक्तं यदेभिः स्यात्त्रि-
 भिरुणैः ४०

स्पष्टं अग्रे समाधारं भक्तकाले मनः प्राणोन्द्रियस्यैव निरोधेन यज्ञे संज्ञायमानस्य पशोरिव जायमानं विषमिवानितीव वेदनाकरं परि-
 णामे सात्त्विक्या धृत्या निरुद्धा समन आदि क्रियास्तु अमृतोपमं अत्याल्हादकरं आत्मनः स्वस्यैव बुद्धेः प्रसादोनेर्मल्यं रजस्तमोमलराहित्यं तज्जन्तस्मादा-
 विर्भूतं न तु विषयसंगजं निद्रालस्यादिजं वा तत्स्वरं सात्त्विकं प्रोक्तम् ३७ राजसंस्मृतमाह विषयेति अग्रे भोगकाले परिणामे विषमिव विद्योगकाले-
 इहामुत्र च दुःस्वप्नदत्त्वात् ३८ अग्रे आरंभे अनुबन्धे परिणामे मोहनं मोहकरम् आत्मनो बुद्धेः यतो निद्रादिजम् ३९ प्रकरणार्थमुपसंहरत्यनु-
 क्तमपि संगृह्य न तदस्तीति सत्त्वं प्राणिजातमन्यद्वा जडस्यापि सर्वस्यापि सर्वस्य त्रिगुणविकारत्वात् प्रकृतिजैर्जन्मांतरा यधर्मसंस्कारजैः मायाप्रभ

एवंपंचदशे संसाराश्वत्थमसंगशस्त्रेण छित्वा परंपदं मार्गितव्यमित्कक्तम् तत्रात्मनो संगत्वोपपादनाय क्रियाकारकफललक्षणस्य कृत्स्नस्य संसारस्य वि-
गुणात्मकत्वमुक्तं न ह्यात्मानात्मनोर्गुणातीतगुणात्मकयोः संगः संभवति न ह्याकाशांतर्वर्तिष्ठधिव्यादिरुणेन गंधादिनाकाशः संसृज्यते तद्वदित्क-
क्तं समासः शास्त्रार्थः अथेदानीं सर्वगीताशास्त्रार्थसुपसंहर्तुमसंगशस्त्रप्राप्त्युपायं च प्रदर्शयितुं प्रकरणांतरमारभते ब्राह्मणेत्यादिना शूद्राणाम-
समासकरणं वेदानधिकारात् प्रविभक्तानि असंकीर्णानि तत्र हेतुमाह स्वभावप्रभवेर्गुणैः स्वभाव ईश्वरस्य प्रकृतिस्त्रिगुणात्मिका सैव प्रभवो हे-
तुर्येषां गुणानां ते स्वभावप्रभवस्तैः यद्वा ब्राह्मस्वभावस्य सत्त्वगुण एव प्रभवः शांतत्वात् क्षत्रियस्वभावस्य सत्त्वोपसर्जनं रजः ईश्वरस्वभावत्वात् वै-
श्यस्वभावस्य तमोपसर्जनं रजः कृष्यादिस्वभावत्वात् शूद्रस्य रजोपसर्जनं तमः शूद्रः स्वभावत्वात् अथवा स्वभावः प्राग्भवीयः संस्कारस्तस्य भ-
वेः न तु जातिमात्रप्रभवेः पक्षिणा माकाशागमनवत् अतएव जात्यंतरव्यावृत्तानां धर्माणां शमादिषु पाठो न दृश्यते न हि शूद्राद्यावृत्तं वैवर्णिकानां म-
ध्ययनादिकं वा इतरद्वयाद्यावृत्तं ब्राह्मणानामध्यायनादिकं वा इह पठ्यते किंतु सर्वे सर्वजातीयानां साधारणधर्माः शमादयो दृश्यन्ते तथा हि द्रोणादि-

ब्राह्मणक्षत्रियविशां शूद्राणां च परंतप कर्माणि प्रविभक्तानि स्वभावप्रभवेर्गुणैः ४१

षु ब्राह्मणेष्वपिशौर्यादिकं भस्मादिषु क्षत्रियेष्वपिशमादिकं दृष्टमेव मितरत्र तस्माद्यस्मिन् कस्मिंश्चिद्वर्णेशमादयो दृश्यन्ते स शूद्रोऽपि एते लक्षणैर्ब्रा-
ह्मण एव ज्ञातव्यः यत्र च ब्राह्मणोऽपि शूद्रधर्मा दृश्यन्ते स शूद्र एव तथा चारण्यके सर्पिभूतं नहुषं प्रति युधिष्ठिरवाक्यं सत्यं दानं क्षमाशीलमाचृशंस्यं-
तपो दृष्ट्वा दृश्यन्ते यत्र नागेंद्रस ब्राह्मण इति स्मृतिः तथा यत्रैत दृश्यन्ते सर्पवृत्तं स ब्राह्मणः स्मृतः यत्रैत न्न भवेत्सर्पवृत्तं शूद्रमिति निर्दिशेदिति जा-
तिधर्मास्तु मनुना दर्शिताः अध्यापनं चाध्यायनं यजनं याजनं तथा दानं प्रतिग्रहं चैव ब्राह्मणानामकल्पयत् प्रजानां रक्षणं दानमिज्याध्ययन-
मेव च वाणिज्यं च कुसीदं च वैश्यस्य कृषिमेव च एकमेव तु शूद्रस्य प्रभुः कर्म समादिशत् एतेषां भेदवर्णानां शूद्राभिनसूययेति तस्मात् शमा-
दयो यत्रा ब्राह्मणे ब्राह्मणे वा दृश्यन्ते स एव ब्राह्मण इत्यत्र विवक्षितम् स्वैस्वै कर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते परामित्यत्र तु उक्तान्यध्यापनादीन्ये-
व स्वकर्माणि ग्राह्याणि न तु शमदमादीनि न हि ज्ञानविज्ञानवतोऽन्यासंसिद्धिर्वक्तव्यास्ति तस्मात् शमदमादयो ब्रह्मिष्ठस्यैव ब्राह्मणस्य लक्षण-
मिति दिक् ४१

ब्राह्मणकर्माण्याह शमइति अंतःकरणनियमः शमः बाह्येन्द्रियनियमोदमः तपः पूर्वोक्तं शरीरादिभेदेन विविधं शौचं बाह्यं मृज्जलाभ्यां आभ्यं
तरंभावशुद्धिः क्षांतिः क्षमा आर्जवमकोटिल्यं ज्ञानं शास्त्रीयं कर्म ब्रह्मविषयं विज्ञानं तदनुष्ठानानुभवात्मकम् आस्तिक्यं श्रद्धा एतदात्मकं ब्रह्म
कर्म ब्राह्मणत्वजात्यभिव्यंजकं कर्म स्वभावजं प्राचीनकर्म धर्मसंस्कारजम् ४२ शौर्यं पराक्रमः तेजः प्रागल्भ्यं धृतिः धैर्यं दाक्ष्यं युद्धे कौशलम्
त्सा होवादानं औदार्यं ईश्वरभावः उन्मार्गवर्तिनानियमनशक्तिः एतत्क्षेत्रं कर्म स्वभावजम् ४३ वैश्यशूद्रयोः कर्माण्याह कृषीति स्पष्टार्थः
श्लोकः ४४ कर्मप्रविभागफलमाह स्वेस्वेइति स्वेस्वेमन्वादिभिरुक्तेः अध्ययनादौ असाधारणेशमदमादौ साधारणे च कर्मणि अभिरतः नि
ष्ठावान् संसिद्धिं ज्ञानयोग्यताम् लभते नरः एतदेव विवरीतुं प्रतिजानीते स्वेति सिद्धिं वक्ष्यमाणां मुख्यसंन्यासलक्षणानैकैर्कर्म्यसिद्धिं यथा
येन प्रकारेण ४५ तमेव प्रकारमाह यइति प्रवृत्तिः कायवाङ्मनोनिर्वर्त्या चेष्टायतो हेतोः अंतर्यामिणः येन वागभ्युद्यत इत्यादिश्रुतेः येन इदं

शमोदमस्तपः शौचं क्षांतिरार्जवमेव च ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मकर्म स्वभावजम् ४२ शौर्यं तेजो धृतिर्दाक्ष्यं यु-
द्धे चाप्यपलायनम् दानमीश्वरभावश्च क्षात्रं कर्म स्वभावजम् ४३ कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यवैश्यकर्म स्वभावजं परि-
चर्यात्मकं कर्म शूद्रस्यापि स्वभावजम् ४४ स्वेस्वे कर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते नरः स्वकर्मनिरतः सिद्धिं यथा वि-
दतितच्छृणु ४५ यतः प्रवृत्तिर्भूतानां येन सर्वमिदं ततम् स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विंदति मानवः ४६ श्रेयान् स्व-
धर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् स्वभावानियतं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषम् ४७ सहजं कर्म कौंतेय सदोषमपि न-
त्यजेत् सर्वारंभा हि दोषेण धूमेनाग्निरिवावृताः ४८

सर्वदृश्यं ततं व्याप्तं उपादानत्वात् स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य संतर्प्य सिद्धिं विमोक्षं विंदति
लभते मानवो मनुष्याधिकारत्वाच्छास्त्रस्य परमेश्वरे नित्यकर्मणामेव मोक्षद्वारत्वमित्यर्थः ४६ स्वकर्मणेति विशेषणस्य फलमाह श्रेयानिति स्वध-
र्मो विगुणः किंचिदंगहीनोपिश्रेयान् प्रशस्ततरः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् सम्याग्विहितात् उक्तं च स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावह इति स्वभावानिय-
तं पूर्वोक्तविधस्वभावाज्जातं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषं दोषं नाप्नोति विषकमेर्विषमिव न दोषकरं तस्मात्तव भो द्रव्यं हिंसा शून्यमपि न युक्तम् किंतु हिंसायु-
क्तो स्वधर्म एव प्रशस्ततरः धर्मत्वेन विहितेः स्मिन्नग्नीषोमीयपश्चालं भवत् एवं कृते सति न किल्बिषप्रसंगोः स्तीत्यर्थः ४७ किंच सहजं स्वाभाविकं
क्षात्रं कर्म सदोषं हिंसा मिश्रमपि न त्यजेत् हिंसा तस्मात्सर्वारंभाः सर्वाणि कर्माणि दोषेणा हिंसादिना आवृता एव यस्मात्परधर्मो भयावहस्तस्मात्स्वकर्म न
त्यजेदित्यर्थः ४८

स्वकर्मणामीश्वरे समर्पणं कर्तव्यमित्युक्त्वाऽनंतरं श्लोकद्वयेन स्वकर्मणा मावश्यकत्वमुक्त्वा तेषां परमेश्वरेऽर्पणेन किं फलं स्यादित्यत आह असक्तोति
सन्न्यासेन कार्यमित्यवयत्कर्मनियतं क्रियतेऽर्जुन संगतं त्यक्त्वा फलं चैव सत्यागः सात्त्विको मत इति पूर्वोक्तेना मुख्यसात्त्विकत्यागेन असक्तबुद्धिः पुत्रदा
रादिषु सक्तिपदेषु आसक्तिवर्जिताः बुद्धिर्यस्य सोऽसक्तबुद्धिः विरक्त इत्यर्थः अतएव जितात्मा शांतचित्तः विगतस्पृहः विशेषेण गतास्पृहा तृष्णा यस्य ता
दृशो भूत्वा नैकर्म्यसिद्धिं कात्स्न्येन स्वरूपतः कर्मत्यागलक्षणपरित्यज्य सिद्धिं परमां पूर्वोक्ता मुख्यत्यागापेक्षयातिश्रेष्ठानंदेष्ट्य कुशलं कर्मेति श्लोके
व्याख्यातां अधिगच्छति प्राप्नोति ४९ स्वकर्मनिरतः सिद्धिं यथा विंदतीत्येतत्प्रतिज्ञातमुपपादितं इदानीं नैकर्म्यसिद्धिं प्राप्नोतीति परिवाद् वशीका
रसंज्ञा वैराग्यवानत्यर्थं ब्रह्म प्राप्नोति यथा तथा वक्तुं प्रतिजानीते सिद्धिं मिति सिद्धिं निबोध बुध्यस्व मेन द्वचनात् समासेन संक्षेपेणैव हे कौंतेय याव
त्प्राप्यं ब्रह्म विधेयापेक्षं स्वीत्वं ज्ञानस्य परानिष्ठापदेक्षयाऽन्यत्शेषं आंतरतरं नास्तीत्यर्थः ५० तमेव ब्रह्म प्राप्तिप्रकारमाह त्रिभिः बुद्धेति

असक्तबुद्धिः सर्वत्र जितात्मा विगतस्पृहः नैकर्म्यसिद्धिं परमां सन्न्यासेनाधिगच्छति ४९ सिद्धिं प्राप्नोति यथा ब्र
ह्म तथा प्राप्नोति निबोध मे समासेनैव कौंतेय निष्ठा ज्ञानस्य यापरा ५० बुद्ध्या विशुद्धया युक्तो धृत्यात्मानं नियम्य च
शब्दादीन् विषयांस्त्यक्त्वा रागद्वेषौ ल्युदस्य च ५१

बुद्ध्या वेदांतश्रवणमननपरिपाकोत्थयाऽअहंब्रह्मास्मीति परोक्षानिश्चयरूप
या विशुद्धया सर्वभूतेषु मेत्यादि भावनया विशोधितया धृत्या धैर्येण योगक्षेमादिनिमित्तवैयर्थ्यराहित्येन आत्मानं देहेंद्रियसंघातं नियम्य दृढा-
सनो भूत्वेत्यर्थः चकारात् प्राणं च नियम्य शब्दादीन् विषयांस्त्यक्त्वा ततः इन्द्रियाणि प्रत्याहृत्येत्यर्थः प्रत्याहृतकरणोपि अंतर्मनसैव विष
यान् स्मरति तत्परित्यागमाह रागद्वेषौ ल्युदस्य चेतिसंकल्पं त्यक्त्वात्यर्थः सहि विषयपरीतस्य तत्र रागं जनयतीति प्रसिद्धं तथा चाक्षपादा-
चार्यसूत्रं दोषनिमित्तरूपादयो विषयाः संकल्पकता इति दोषो रागादिः चकारादयमहमस्मीत्येतमपि भावं ल्युदस्येति ज्ञेयं ततो ब्रह्म भूयाय
ब्रह्मभावाय तं प्राप्नुं कल्पते योग्यो भवतीति तृतीयेन संबंधः ५१

कनसाधनजातेन एवं भूतो भवतीत्यत आह विविक्तेति यत्तच्छब्दाध्याहारेण योज्यम् नित्यमिति सर्वत्र संबंधनीयं योनित्यं विविक्तसेवी एकांशशीली-
लध्वाशीमिताशनशीलश्च तथा नित्यं वैराग्यं रागाभावं समुपाश्रितश्च तथा नित्यं ध्यानयोगपरो यो भवति यतवाक्कायमानसो भवति यतकायः आस-
नदाढ्येन यतवाक् विषयेभ्य इन्द्रियाणां प्रत्याहरणेन यतमानसः सर्वसंकल्पत्यागेन अत्र चतुर्भिः साधनेभ्यं यतवाक्कायमानसत्वं साध्यं नित्यं निमि-
त्तसंवादिशीलः सन् यतवाक्कायमानसो भूत्वा ब्रह्मभूयाय कल्पत इत्युक्तं तरेणैवान्वयः ५२ एवं यतवाक्कायमानसस्य योगिनो योगजाः सिद्धय
उपतिष्ठन्ति ताश्च श्रुत्या दर्शिताः पृथ्व्य पृ तेजोऽनिलरवे समुत्थिते पंचात्मके योगगुणे प्रवृत्ते नतत्रो गोनजरानमृत्युः प्राप्तस्य योगाग्निमयं श-
रीरमिति तथा यं यं लोकं मनसा संविभाति विशद्भूतसत्त्वः कामयते यांश्च कामान् तं तं लोकं जयते तांश्च कामांस्तस्मादात्मज्ञं ह्यर्चयेदिति संवि-
भातिसंकल्पयति लोकं लोचनीयमतीतानागतमर्थजातं कामान् काम्यमानान् विषयाजयते उपलभते इति श्रुतिपदानामर्थः तथानाविरतो दुश्चरिता
न्नाशांतो नासमाहितः नाशांतमानसो वापि प्रज्ञानेनैतमाप्नुयादिति प्रज्ञानेन शास्त्राचार्योपदेशजेन दुश्चरितादिसेवनादिरक्तः शांतो जितवि-

विविक्तसेवी लध्वाशीयतवाक्कायमानसः ध्यानयोगपरो नित्यं वैराग्यं समुपाश्रितः ५२ अहंकारं बलं दर्पं कामं क्रो-
धं परिग्रहं विमुच्य निर्ममः शांतो ब्रह्मभूयाय कल्पते ५३

तः समाहितः निरुद्धचित्तवृत्तिरपि अशांतमानसो योगैश्वर्या स-
क्तचित्त एतमात्मानं न प्राप्नुयादिति श्रुत्यर्थः तदिदमाह अहंकारमिति यदा तु योगीयतमानसोऽस्मितामात्रप्रत्ययो भवति तदा नीमेवास्मि-
तास्थितिर्विषयाभिमुखवाहंकार इत्युच्यते विषयविमुखत्वास्मितेति ततस्तमहंकारं निगूढं हीयान् तदनिग्रहे योगी बलं सत्यसंकल्पादिसा-
मर्थ्यमात्मनः पश्यन् दर्पं करोति न मत्तुल्योऽन्योऽस्तीति मन्यते ततश्च दृष्टो धर्म मतिक्रामतीत्यापस्तं बवचनात् तदिव्यान् कामान् गच्छति तत्र के-
नचिन्निमित्तेन कामप्रतिबंधे सति क्रोधवान् भवति ततः परोत्सादनाय भूयांसं शिष्यादिपरिग्रहं संपादयति ततो नश्यतीति तस्मात्सर्वानर्थ-
मूलभूतमहंकारमेव विमुच्य इतरान्सर्वान् विमुच्यति अहंकारविमोकेऽपि निर्ममत्वं तत्पदार्थितेषु विषयेषु ममताभूत्यत्वे सत्यहंकारः शि-
थिलीभूतो विषयवैमुख्यं प्राप्य स्वकारणेऽस्मितायां विलीयते ततः शांतोऽस्मिताया अपि प्रलयान्निरिन्धनान्निबदुपरतो योगी ब्रह्मभू-
याय कल्पते ५३

अस्यैवंशांतस्य केवलस्य योगिनो व्युत्थानावस्थामाह ब्रह्मभूत इति यो हि स सोक्षयेवा संपन्नो योगी च व्युत्थितश्चेज्जडदेहः तमौ ग्रस्त इव तंद्रालु
रुत्तिष्ठति ब्रह्मभूतस्तु प्रसन्नात्मा प्रसन्नचेताः लघुशरीरः अमृतेनेव समाधिरुखेन तृप्तः तदेकप्रवणो न शोचति न हं नाप्यप्राप्तं कांक्षति दारा-
दिकं सर्वेषु भूतेषु चतुर्विधेषु समः ब्रह्मे वेदं सर्वमिति बुद्ध्या वैषम्यवर्जितः सन्नपरांमद्वक्तिं ह्येतद्वष्टिविवर्जिताभावनांलभते पातंजलयोगीतुन-
परां दृष्टिं लभते भेददर्शित्वात् अयंच भक्तः श्रीभागवते दर्शितः सर्वभूतेषु येनैकं भगवद्भावमीक्षते भूतानि भगवत्यात्मन्येष भागवतोत्तम इ-
ति सोयंचतुर्थो भक्तो ज्ञानी त्वात्मेव मे मत्त इति भगवतापि दर्शितः ५४ अस्या अद्वैतात्मज्ञानलक्षणाया भक्तेः फलमाह भक्त्येति मां उक्तविधया भ-
क्त्या ज्ञानी अभितः सा कल्येन जानाति सा कल्यमेवाह यावानिति अणुपरिमाणो वा देह संमितो वा तार्किकाणामिवाकाशवत् सकलभूतद्रव्यसंयो-
गिलक्षणविभुत्वाश्रयो वा स प्रपंचाद्वैतवादिनामिव स्वगतभेदवान्वाः खंडैकरसो वेति परिमाणतस्तत्त्वतो मां तत्सदार्थं जानाति तथा यश्चास्मीति
किं देहं द्विप्रमाणमनसामन्यतमः कियत्कालस्थायी वा क्षणिकविज्ञानरूपो वा शून्यवाकर्ता भोक्ता वा जडो वा जडरूपो वा चिद्रूपो भोक्ता वा कर्तृ-
त्वभोक्तृत्ववर्जित आनंदयनो वेत्येवं मामजरममरमभयमशोकं जानाति तथा च श्रुतिः भिद्यते हृदयग्रंथिश्छिद्यते सर्वसंशयोः क्षीयते वास्य

ब्रह्मभूतः प्रसन्नात्मानशोचति न कांक्षति समः सर्वेषु भूतेषु मद्वक्तिलभते पराम् ५४ भक्त्या मामभिजानाति या-
वान्यश्चास्मितत्त्वतः ततो मां तत्त्वतो ज्ञात्वा विशते तदनंतरम् ५५ कर्माणि तस्मिन्दृष्टे परावरे इति आत्मदर्शने सति सर्वसंशयो-

च्छेदं दर्शयति एवंक्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि सर्वक्षेत्रेषु भारत इत्युक्तेः सर्वक्षेत्रेष्वेकं मां विभुं सच्चिदानंदयनं ज्ञात्वा सर्वपाधिविनिर्मुक्तं याथात्म्येन ज्ञात्वा
साक्षात्कृत्य ततो व्याप्तो ब्रह्मभावं गतो भवतीत्यर्थः ब्रह्मवेदं ब्रह्मेव भवतीति श्रुतेः यद्वा तत इति कारणब्रह्मभावापत्तिः सर्वात्म्यरूपा प्रथममु-
क्ता य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवति स एतमेव पुरुषं ब्रह्मततममपश्यदि श्रुतिभ्यो मुक्तानां सर्वात्म्यावगमात् ततमंततमं एकस्तका-
रश्रुतां दस्यां प्रक्रियायां लुप्तो दृष्टव्य इति श्रुतिभाष्यं अनंतरं कारणभावापत्तेरनुपदमेव तत् ब्रह्मतत्सदाभिधेयं तदिति वा एतस्य महतो भूतस्य ना-
म भवतीति श्रुतेः शब्दं ब्रह्म विशति दर्पणापाये प्रतिबिंबो बिंबमिव प्रविशति कार्योपाधीनां जीवानां कारणोपाधीश्वरप्राप्तिद्वारे वनिकलब्रह्म-
प्राप्तिरित्यावेदितं प्रागेव यद्वा मां ज्ञात्वा तद्विज्ञान इत्येतावन्तैव ज्ञानप्रवेशयोः पौर्वापर्ये सिद्धे तदनंतरमिति पदेन तच्छब्देन बुद्धिस्थं देहं परामृश्य
तत्पातानंतरमिति व्याख्येयं यतो जाते पितृत्वज्ञाने यावद्देहपातं प्रारब्धकर्मणां प्रतिबंधाद्विदेहके वत्यनं प्राप्यते अन्यथा ज्ञानसमकालमेव देह-
पातापत्तिः स्यात् विमुक्तश्च विमुच्यते भूयश्चांते विश्वमायानिवृत्तिरित्यादि मुक्तस्य मुक्तिनिवृत्तायाश्च मायायाः पुनर्निवृत्तिवदतो जीवन्मुक्तिशा

स्वंचबाधितं स्यात् यथा तार्किकाणां नष्टेऽपि सभवाधिकारणे पटादिकं क्षणमात्रमवतिष्ठते एवमस्माकमपि अनादिकाया देहाद्यपादानभूता-
या अविद्याया विनाशोऽपि किंचित्कालं देहाभिधानं युज्यते ईदृशमेव जीवन्मुक्तमपेक्ष्य भगवता उक्तं उपदेक्ष्यति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिन-
इति स्थितं प्रज्ञलक्षणं सृतिरपि तल्लक्षणाभिधित्सयेव प्रवृत्तेति दिक् ५५ ननु तद्यथैषां कातूलभग्नो मोक्षं प्रदूयेते बंधास्य सर्वपापानः
प्रदूयंत इति पूर्वकर्मणां ज्ञानेन प्रायश्चित्तेनेव सत्यपि नाशश्रवणे ज्ञानोत्तरकालीनानां कर्मणां नाशाभावात् ज्ञानोत्तरमपि देहधारणे स्वाभाविकानां कर्मणां व-
र्जनस्या संस्रवादवश्यं ज्ञानिनोऽपि बंधस्यादित्याशंक्याह सर्वकर्माणीति मध्यपाश्रयोः हमेव प्रज्ञानघनः प्रत्यगात्मा व्यपाश्रयः आश्रयो यस्य सम-
द्यपाश्रयो ज्ञानी सर्वकर्माणि विहितानि निषिद्धानि वा सदा कुर्वाणोऽपि मत्प्रसादान्मदनुग्रहात् शाश्वतं नित्यं परमं सर्वोत्कृष्टं पदं पदनीयं मोक्षमवाप्नो-
ति न तु ज्ञानोत्तरमपि क्रियमाणैः कर्मभिर्बध्यते तस्य पुत्रादायमुपयंति स्मृद्धदः साधुकृत्यां द्विषंतः पाषकृत्यामिति न ह वा एवं विदिकिंचन रज आध्वं-

सर्वकर्माण्यपि सदा कुर्वाणो मद्यपाश्रयः मत्प्रसादादवाप्नोति शाश्वतं पदमव्ययम् ५६ चेत्तसा सर्वकर्माणि म-
यिसन्न्यस्य मत्परः बुद्धियोगमुपाश्रित्य मच्चित्तः सततं भव ५७ मच्चित्तः सर्वदुर्गाणि मत्प्रसादान्तरिष्यसि अथ
चेत्त्वमहंकारान्नश्रोष्यसि विनंद्यसि ५८

सते विदित्वानलिष्यते कर्मणा पापकेन इत्यादिशास्त्रेण तत्त्वज्ञानिनः कर्मा लेपश्रवणात्
५६ एवं वर्णाश्रमादि धर्मपुरस्कारेण ससाधना सफला ब्रह्मविद्या निरूपिता तस्याः प्राप्तये पुनः साधनत्वेन भक्तिमेव विधत्ते चेत्तसेति चेत्तसा वि-
वेकबुद्ध्या सर्वाणि कर्माणि नित्येनेमिन्निकानि मयि भगवति वास्तुदेवे सन्न्यस्य यत्करोषियदस्मासीत्कृत्तरीत्या समर्प्य मत्परः अहमेव परः प्राप्यो-
यस्य सः बुद्धिर्योगं पूर्वोक्तं सिद्धा सिद्धोः समत्वलक्षणं च कर्मणां मोक्षहेतुत्वसंपादकं अपाश्रित्य आश्रित्य मच्चित्तः मदेकशरणः सततं सर्वदा भ-
व ५७ एतस्य भक्तियोगस्य करणं गुणमकरणं दोषं चाहमच्चित्त इति दुर्गाणि अध्यात्मिका धिलोकादीनि संकटानि अहंकारात्स्वपांडित्याभिमा-
नात् न श्रोष्यसि महाक्यं तर्हि विनंद्यसि पुरुषार्थभूत्यो भविष्यसि ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३

स्वतंत्रोहं स्वदुर्कं न करिष्यामीत्याशंक्याह यदिति यत्तु यदि अहंकारं सर्वं आश्रित्य न योत्स्ये बुद्धं न करिष्ये इति मन्यसे एष ते तव व्यवसायो मिथ्या-
यतः प्रकृतिः क्षत्रियस्वभावः त्वानि योक्ष्यति प्रकृतिं यांति भूतानि निग्रहः किं करिष्यतीति चोक्तम् ५९ प्रकृतिस्त्वांनि योक्ष्यतीत्येतदेव व्या-
चष्टे स्वभावजेनेति स्वभावजेन पूर्वोक्तेन शौर्यादिना अवशोपि परवशा एव तत् करिष्यसि ६० कौसोपरमेश्वर इत्यहमस्मीत्यत आह ईश्वर-
इति ईश्वर ईशानाशीलो तर्था मीपृथिव्यादीनां सर्वभूतानां हृद्देशे बुद्धिगुहायां सर्वप्राणिप्रवर्तकस्तिष्ठतिकीदृशः सर्वभूतानि भ्रामयन् ऊर्ध्वाधो मा-
र्गेषु संचारयन् काष्ठपुत्रिका इव सूत्रधारः यंत्रारूढानि यंत्रमिव यंत्रमुत्क्रमसाधनं प्राणाद्यात्मकं लिङ्गं तदारूढानि मायया स्वशक्त्या भ्रामयन्मिति
संबंधः हेः र्जुनश्च कृविशतद्वातः करणसेश्वरोसीति भावः अत्राहंकारपूर्वकं यः कर्म करोति यश्च ईश्वरपरवशो हं करोमीति बुद्ध्या करोति तयो-
रत्यंतवैलक्षण्यप्रदर्शनार्थो मंत्रोभाष्ये उदाहृतौ अहश्च कृष्णमहरर्जुनं च विवर्त्तेते रजसीवेद्याभिरिति भारद्वाजार्पम् अहश्च कृष्णमहरर्जुनं च

यदहंकारमाश्रित्य न योत्स्य इति मन्यसे मिथ्येष व्यवसायस्ते प्रकृतिस्त्वांनि योक्ष्यति ५९ स्वभावजेन कौंतेय-
निबद्धः स्वेन कर्मणा कर्तुं नेच्छसि यन्मोहात् करिष्यस्य वशोपितत् ६० ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशे र्जुन तिष्ठति
भ्रामयन् सर्वभूतानि यंत्रारूढानि मायया ६१

त्याग्निमारुतस्य प्रतिपदिति ब्राह्मणेन आग्निमारुतशस्त्रे विनियुक्ता विनियु-
क्ता प्रथमे यस्मिन् दिवसे सोमः सूयते यागार्थं तदेव जन्म साफल्यदिनं सुरव्यं अहः शब्देनाभिधीयते अन्यस्तु दिनमदिनमेव निष्कलत्वात् तथा च स्मृ-
तिः दशभिर्जन्मभिर्वेदाः आधीतं शतजन्मभिः सहस्रजन्मभिः सोमं ब्राह्मण्यं पातुमर्हतीति सोमयागस्य दोर्लभ्यं दर्शयति तदयमहः शब्दः का-
लवचनोपि सौम्ये कर्मणि वर्तते यथा दर्शपूर्णमासशब्दो तदेवं सति अहः यागः कृष्णं अविदुषा कृतं अप्रकाशमिव भवति तथा हरर्जुनं स्वच्छं तदे-
व विदुषा कृतं प्रकाशरूपमिव भवति ते एते उभे विद्वद्विद्वत्कृते अहं नीरजसी प्रवृत्तिरूपत्वात् रजोगुणकार्ये अपि वेद्याभिः कर्मणा वबद्धोपास-
नारूपा वा अहं करोमीत्यभिमानरूपा विद्याविज्ञानानि ताभिः विवर्त्तेते वैपरित्येन वर्त्तेते सोपासनं कर्मस्येतं परमात्मतत्त्वप्रकाशकं बंधविच्छेदहेतुः मूढकृतं
कर्म कृष्णं स्वरूपा वरकं बंधहेतुरित्यर्थः तदेवं भगवान् पार्थ अर्जुनेति संबंधयन् एतस्य स्वच्छांतकरणत्वद्योतनेन सुक्तधर्मेऽधिकारं दर्शयति ६१ ६२

तमेव ईश्वरं सर्वभावेन सर्वात्मना शरणमाश्रयंगच्छ श्रयतत्यसादान्नदनुग्रहात्परांशांतिमुपरतिं समाधिमिति यावत्तथा च सूत्रं समाधिसिद्धिरीश्वर
प्रणिधानादिति स्थानं च परं विष्णोः पदं मोक्षं शाश्वतं नित्यं प्राप्स्यसि ६२ सर्वगीतार्थमुपसंहरति इतीति इति एवं प्रकारं ते तुभ्यं मया सर्वज्ञेन पर
मकारुणिकेन ज्ञानं आख्यातं गुह्यतरं मंत्रं त्रयसायनादिरूपात् गुह्यात् गुह्यतरं अतिशयितं रहस्यं एतद्यथोक्तं शास्त्रार्थजातं विमृश्य सम्यगालोच्य य
थेच्छसितथा कुरु ६३ एवं यथेष्टकरणमभ्यनुज्ञावापि अतिवात्सल्यात् श्लोकद्वयेनैव कृत्स्नं शास्त्रार्थमुपदेक्ष्य नूतद्ब्रह्मेणैकाग्र्यमस्य संपादयितु
माह सर्वेति सर्वेभ्यो गुह्येभ्यः अतिशयितं गुह्यं गुह्यतमं भूयः पुनः असकृदुक्तमपि मे मम वचनं शृणु परमं परमार्थविषयत्वात् न लोभान्नापि भ
यात्वां वक्ष्यामि किं तर्हि मे मम इष्टोऽसि परमाप्तोऽसि इति हेतोः दृढं अतिशयितं ते तव हितं यतस्तनो वक्ष्यामि तव इष्टत्वात् विद्यायाश्चाहितत्वात् तद्वच
नं आप्तेनावश्यकं तव्यमिति भावः ६४ तदेव गुह्यतमं हितमाह मन्मना इति अहं प्रत्यगात्मा नंदैकघनः परिपूर्णः तदाकारं मनो यस्य समन्मनाः स

तमेव शरणंगच्छ सर्वभावेन भारत तत्सदात्परांशांतिं स्थानं प्राप्स्यसि शाश्वतम् ६२ इति ते ज्ञानमाख्यातं
गुह्याद्गुह्यतरं मया विमृश्यैतदशेषेण यथेच्छसितथा कुरु ६३ सर्वगुह्यतमं भूयः शृणु मे परमं वचः इ -
ष्टोऽसि मे दृढमिति तनो वक्ष्यामि ते हितम् ६४ मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मानमस्कुरु मामवेक्ष्यसि सत्यं ते
प्रतिजाने प्रियोऽसि मे ६५

व एतेन ब्रह्मात्मा भेदोऽपि साक्षात्करणीय इति उत्तरषट्कार्थं उक्तः कथमेवं विधा ज्ञाननिष्ठा लभ्यते त आ
ह मद्भक्तो भव एतेन भगवदुपासनात्मको मध्यमषट्कार्थं उक्तः कथमल्पपुण्यस्य भक्तिरुदेष्यतीत्यत आह मद्याजी भगवदर्थं कर्मकरणाशी
लो भव एतेन कर्म प्रधान आद्यषट्कार्थो विवृतः ननु यस्य भगवद्याजित्वं न संभवति दारिद्र्यात् आद्यभावाद्वा तस्य भगवद्भक्तिर्दौर्लभ्याद्ब्रह्माकारा
चेतो वृत्तिर्दुर्लभतरं त्याशंक्याह मानमस्कुरु प्राकृतभक्त्यैव प्रतिमादौ भगवंतं सर्वोपचारसमर्पणेन नमस्कारादिना सम्यगाश्रयेत्यर्थः तथा
चाश्वलायनो नमस्कारस्यैव यज्ञत्वमुदाहरति यो नमसा स्वधर इति यज्ञो वै नम इति हि ब्राह्मणं भवतीति च एवमुक्तस्य सोपानत्रया रूढस्य
फलमाह मामिति मामेव तत्पदार्थं सर्वजगत्कारणं सर्वेश्वरं सर्वशक्तिमरवं दैकसत्त्वं एष्यसि विबंघ इव प्रतिबिंबं घटाकाश इव महाकाशम्
अस्मिन्नर्थे शपथं करोति तेन वपुरः सत्यं अबाधितार्थं भूतं प्रतिजाने प्रतिज्ञां करोमि मामेवैष्यसीति प्रियोऽसि मे यतस्त्वं मे मम प्रियोऽसि अ-
तः प्रतारणानर्हत्वायि सत्यमेवाहं ब्रवीमीत्यर्थः ६५

एवं न मनय जनम जनम न क्रमेण सारव्यनिष्ठा उक्ताया पूर्वध्यानेनात्मनि पश्यंतीत्यनेन श्लोकेन दर्शिता इदानीं अन्ये त्वेवमजानंतः श्रुत्वान्येभ्यः
उपासते ते पिचाति तरेत्येवमृत्युं श्रुतिपरायणा इति केवलौपास्तिनिष्ठायोगारव्या उक्तातामाह सर्वधर्मानि निति सर्वेषां वर्णानामाश्रमाणां देहेन्द्रियबु
द्धीनां च धर्मान् अग्निहोत्रादीन् स्वरवदुःखादींश्च त्यक्त्वा मामेकं सर्वेश्वरं सर्वं पाधि निरुपाधि वा अखंडैकरसमानंदघनं परमात्मानं शरणं शृणा
ति हि नस्त्यविद्यादीन् क्लेशानिति शरणमाश्रयः परायणं गच्छ प्राप्नुहि मदं कशरणो भवेत्यर्थः अत्र अन्नं शुद्धं वतुष्यति न तु जलमात्रं पीत्वेति-
वत् हेतुत्वं ह्यप्रत्ययार्थः सर्वधर्मपरित्यागेन मां शरणं व्रजेत्यर्थः यथोक्तं अनात्मादर्शनेनैव परात्मानमुपास्महे इति एतस्य भगवच्छरणं कर
णस्य फलमाह अहंत्वेति अहं प्रत्यगात्मा सूर्याद्यंतर्यामी नारायणः सकलपाप्मनिर्मुक्तः सम्यग्ज्ञातः सन्त्वात्वां सर्वपापेभ्यः संचित-
क्रियमाणेभ्यो गोत्रवधादिजेभ्यः मोक्षयिष्यामि माश्रुचः शोकं माकार्षीः तथा हितत्वज्ञानफलं पापास्पर्शः शोकतरणं च सर्वश्रुतिस्मृति
प्रसिद्धं आदित्यांतर्तिनं नारायणं प्रकृत्य च्छांदाग्येश्रूयते स एष सर्वेभ्यः पाप्मभ्य उदित उदेति ह वै सर्वेभ्यः पाप्मभ्यो य एवं वेद तरति शोकमा-

सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज अहंत्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि माश्रुचः ६६ इदं तेनातपस्कायनाभ-
क्ताय कदाचन न चाशुश्रूषवे वा न्यन च मां योभ्यसूयति ६७

त्ववित् तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यत इति उदितः ऊर्ध्वं इतो
गतः पापान्मुक्तम्यगतो निष्पाप इति श्रुतिपदस्यार्थः वर्णाश्रमधर्मसंन्यासपूर्वकषष्ठाध्यायोक्तेन योगेन देहादीनां धर्माश्च त्यक्त्वा निर्विकल्पमा
त्मानं साक्षात्कुर्वती न कर्मलेप इत्यर्थः ६६ एवं श्लोकद्वयेन ज्ञानयोगेन सारव्यानां कर्मयोगेन योगिनामिति सारव्ययोगो द्वितीयाध्याये दर्शितो उपस-
हृत्य विद्यासंप्रदायविधिमाह इदमिति अतपस्कायतप आलोचनं तद्रहिताय अयत्नशीलायेत्यर्थः अभक्ता यश्चाह्मीनाय अशुश्रूषवे गुरुसेवाम-
कुर्वते मां परमात्मानं योभ्यसूयति मदीयगुणासहिष्णुतयामयि दोषारोपपरोभवति तस्मै न वा प्रत्येकं संबंधत्वादेतेषां विशेषणानामन्यतमाभावे विक-
दाचनमहत्यपि संकटे इदं न वा न्यनोपदेष्टव्यं अत्र विद्याहवै ब्राह्मणमाजगामगोपायमाशौचधिष्ठेहमस्मि असूयकायानृजवेऽयताय न मां ब्रूयावीर्यव-
ती तथास्यां यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशं ते महात्मन इति श्रवणान् असूयारहिताय आर्जवे पेतायाभ्यासशीलाय गुरुपर-
मेश्वराराधनपराय च एतद्रहस्यं देयं नान्यस्मै इत्यर्थः ६७

एवंसंप्रदायविधिमुक्तासंप्रदायकर्तुः फलमाह यइदमिति इदंपरमंगुह्यं योभक्तिहीनोमानपूजाद्यर्थसिन्मद्भक्तैषभिधास्यतिसोपिततएव-
 पुण्यात्मयिपरमेश्वरेचिदेकरसेपरांभक्तिंअद्वैतलक्षणांउपासनांकृत्वातत्रादरंप्राप्यतामनुष्ठायचमामेवैष्यतिसुक्तिंप्राप्स्यतीत्यर्थः असंशयः
 संशयोत्रनास्तिस्मर्यतेहिअजामिलादीनांभक्तिगंधहीनानामपिपुत्रसंकेतितेननारायणोतिनाम्नास्नेहवशादाकृत्यतांतावन्मात्रतुष्टेनभगव-
 तासद्गतिर्दत्ताकिमुवक्तव्यंयोवाचाएतावच्छास्त्ररहस्यंप्रतिपादयतितस्यभक्तिलाभादिक्रमेणकृतकृत्यत्वंभाविष्यतीति ६८ ननुअश्रद्धया-
 कृतंसर्वव्यर्थमिति त्वयैवोक्तंकथमभक्तस्यापिएतच्छास्त्राभिधानतोभक्त्यादिलाभः संभवेदित्याशंक्याह नचेति तस्मात् एतच्छास्त्रप्रव-
 र्त्तकात् अन्योमनुष्येषु मेममाप्रियकृत्तमः नचकश्चिदस्तिइयमेवमममहतीवाचिकीभक्तिस्तांकृत्वासोपानारोहक्रमेणममाप्रियतरोभावि-

यइदंपरमंगुह्यंमद्भक्तैषभिधास्यति भक्तिंमयिपरांकृत्वामामेवैष्यत्यसंशयः ६८ नचतस्मान्मनुष्येषुकश्चि-
 न्मेप्रियकृत्तमः भवितानचमेतस्मादन्यःप्रियतरोभवि ६९ अद्वैष्यतेचयइमंधर्म्यंसंवादमावयोः ज्ञानयज्ञेन
 तेनाहमिष्टः स्यामितिमेममितिः ७० श्रद्धावाननसूयश्चशृणुयादपियोनरः सोऽपिमुक्तः श्रुत्वांल्लोकान्प्राप्नुया-
 त्पुण्यकर्मणाम् ७१

ताभविष्यतिअनिच्छयापिसंसृष्टोदहत्येवहिपावकइति नचभविएतस्मादन्यत्परमार्थसाधनमस्तीति-
 भावः ६९ अध्यापकस्यफलमुक्ताऽध्येतुः फलमाह अध्येष्यतेचेतिज्ञानयज्ञेननिर्विकल्पसमाधिनाइष्टः पूजितः सहिधर्म-
 मेधनामापुष्कलपुण्यवृष्टिकरस्तद्देतस्यशास्त्रस्याध्ययनमपीत्यर्थः इतिमेममसर्वेश्वरस्यमतिः तेनात्रस्ततिमात्रमेतदिति नमंतव्यम्
 किंतु भूतार्थवादएवायमितिभावः ७० प्रवक्तुरध्येतुश्चफलमुक्ताश्रोतुरपिफलमाह श्रद्धावानिति शृणुयादपिअक्षरश्रवणंकुर्याद-
 पिकिमुक्तव्यमत्रादरेणार्थग्रहणंयः कुर्यात्सउक्तंफलंप्राप्नुयादिति स्पष्टार्थः श्लोकः तथाचोक्तं श्रीभागवतेवास्तुदेवकथाप्रश्नः पुरु-
 षांस्त्रीत्युनातिहिवक्तारंपृच्छकश्रोतृस्तस्यादसलिलंयथेति ७१ ६९ ६९ ६९ ६९ ६९

सर्वोतर्यामी सर्वज्ञोपि भगवान् लोकशिक्षार्थं शिष्यस्य ज्ञानं जातं न वेति पृच्छति अन्यथा पुनः पुनः स्वयमेत्युपदेशं कृतवतोऽक्रुश्रुणानिर्दा-
र्यं इव मया यं शतकृत्वोऽप्युपदेशेन कृतार्थः कर्तव्य इत्याशयेनाह कच्चिदिति कच्चिदितिकामप्रवेदने हे पार्थ एतत्त्वया एकाग्रेण चेतसा श्रोतव्य-
शब्दतोऽर्थतश्च बोद्धव्यमिति मम कामोऽस्ति ततस्त्वां पृच्छामि किमिदं त्वया श्रुतमिति शृण्वतोऽपि ततः अज्ञानकृतः संमोहो विपर्ययः अना-
त्मन्यात्मधीरूपः स्वधर्मेयुद्धे वाऽधर्मधीरूप इति स द्विविधोऽपि नष्टः कच्चित्मच्छ्रमसाफल्यमिच्छंस्त्वामहं पृच्छामीत्यर्थः ७२ एवं पृष्टः स्व-
स्य कृतकृत्यतां ज्ञापयन् अर्जुन उवाच नष्टो मोह इति मोहः पूर्वोक्तो द्विविधोऽपि नष्टः स्मृतिरयमहमस्मि परं ब्रह्मेत्यात्मानुसंधानरूपा आत्म-

कच्चिदेतच्छ्रुतं पार्थ त्वयैकाग्रेण चेतसा कच्चिदज्ञानसंमोहः प्रनष्टस्ते धनं जय ७२ अर्जुन उवाच नष्टो-
मोहः स्मृतिर्लब्धा त्वत्प्रसादान्मया च्युत स्थितोऽस्मि गतसंदेहः करिष्ये वचनं तव ७३ संजय उवाच इत्य-
हं वासुदेवस्य पार्थस्य च महात्मनः संवादमिममश्रोषमद्भुतं रोमहर्षणम् ७४

तत्त्वविषया लब्धाय स्याः लाभेन सर्वह-
दयग्रंथीनां यावान्यश्चास्मि तत्त्वत इत्यत्रोदाहृतानां चिज्जडैक्यभ्रमप्रभवानां विमोक्षो भवति तथा च श्रूयते स्मृतिलंभे सर्वग्रंथीनां विप्रयो-
ग इति त्वत्प्रसादात् मयाऽच्युत स्मृतिर्लब्धेति संबंधः स्थितोऽस्मि गतसंदेहो नष्टसंदेह इत्यनेनानात्मन्यात्मधीरूपो मोहो नष्ट इति दर्शितं
करिष्ये वचनं तवेत्यनेन स्वधर्मेयुद्धे चाधर्मधीरूपोऽपि मोहो नष्ट इति दर्शितम् ७३ समासः शास्त्रार्थः इदानीं कथाप्रबंधमेवानुवर्तयन् सं-
जय उवाचेतीति अद्भुतं चेतसो विस्मयकरं रोमहर्षणं रोमांचोद्देदजनकम् ७४ ७ ७ ७ ७

कथमयं त्वया दूरस्थयोरपि वास्तुदेवार्जुनयोः संवादः श्रुत इत्यत आह व्यासप्रसादादिति भगवता व्यासेन दिव्यचक्षुः श्रोत्रादिकमह्यदत्तयेना
हं व्यवहितं विप्रकृष्टं वा सर्वं करतलामलकवद्विजानामि अतो व्यासप्रसादान्नच्छास्त्रं परं गुह्यं गोप्यं अहं श्रुतवान् योगं च पश्य मे योगमेश्वरमि-
ति प्रतिज्ञापूर्वकं प्रदर्शितम् वैश्वरूप्यं तमपि दृष्टवानिति शेषः स्वयं कथयत इत्युक्ते अस्य महतो भूतस्य निश्वासितमेतद्यद्वेद इति श्रुतेः स्व-
निश्वासितं वेदं शिष्याचार्यपरं परया कथयत इत्यायाति तदर्थं साक्षात्कथयत इति सूच्यादौ ब्रह्माणं प्रतिवेदं इदानीमर्जुनं प्रतिसाक्षात्कथयतः
श्रुतवानहं इत्यर्थः तेन भगवदनुग्रहपात्रतया ब्रह्मणा समत्वं स्वस्य द्योत्यते अत्र एतद्योगमित्यभेदेनान्वये तु गुह्यपदापेक्षया एतद्यो-

व्यासप्रसादाच्छ्रुतवानेतद्गुह्यमहं परम् योगं योगेश्वरात्कृष्णात्साक्षात्कथयतः स्वयम् ७५ राजन्
संस्मृत्य संस्मृत्य संवादमिममद्भुतम् केशवार्जुनयोः पुण्यं हृष्यामि च मुहुर्मुहुः ७६

गमिति पुनः पुनः कलिंगयोरपि सामानाधि-
करण्यं शक्यं च यत्किंचिदश्मतापि द्रुपदं तु भित्त्यादाविव पूर्वप्रवृत्तलिंगसंस्कारप्राबल्यादुत्तरत्रभिन्नलिंगविशेषज्ञानेपि पूर्वसंस्कारो न नि-
वर्तत इति सामानाधिकरण्यं विलिंगयोरपि वक्तुं शक्यमिति ज्ञेयं ७५ केशवार्जुनसंवादश्च वणजं विश्वरूपारव्ययोगदर्शनजं चाल्हादं क्रमेण श्लो-
कद्वयेनाह राजन्निति हे राजन् हे धृतराष्ट्रपुण्यं पुण्यं करं पापहरं चेत्यर्थान् संस्मृत्य संस्मृत्येति संभ्रमे द्विरुक्तिः शेषं स्पष्टार्थम् ७६ ७७

तच्चैति रूपं विश्वरूपं एतद्दर्शनं हि ब्रह्माणमीशमिति देशतो विप्रकृष्टं वक्राणिते त्वरमाणा विशन्तीति कालतो व्यवहितं भीष्मादिक्षयं च करतला
मलकवदृष्टवान् तच्च जगतो मिथ्यात्वमन्तरेण न संभवतीति प्रतिपादितं वेदान्तकतके अतीतानागतं वस्तु वीक्षते करबिल्ववत् योगी संकल्पमात्रो
त्यमिति शास्त्रेषु डिंडिमः १ मायायां सर्वदा सर्वसर्ववस्थमिदं जगत् अस्तीति तदुपाधिश्चित्सार्वभौम्यात् सर्वमीक्षते २ आरंभपरिणामाभ्यां
स्वेन रूपेण यत्र सत् अतीतानागतं वस्तु योगी तद्दीक्षतां कथम् ३ संकल्पमात्रमानं च स्वतातादियदाप्यते नष्टस्त्रीदर्शनाभन्तत्त्याद्योगिज्ञा
नमप्रभा ४ योगी संकल्पमात्रेण तस्योत्पत्तिर्यदीष्यते ईश संकल्पमात्रेण सर्वोत्पत्तिस्तदेष्यताम् ५ आरंभपरिणामे वा देशकालाद्यतिक्रमः
नैव दृष्टः क्वचित् सोयं स्वप्नमायादिषु स्फुटः ६ युगपद्भूयते कुंभो नानादेशस्थयोगिभिः जलसूर्य इवास्माभिस्तेनासौ कलितः स्फुटः ७ योगि
भिर्गृह्यमाणत्वाद्दृष्टः सर्वत्र सर्वदा सन्नेवास्तीति चेत्कार्यं कथमीदृग्विधं भवेत् ८ व्यावृत्तं हीष्यते कार्यं युगपद्भिन्नदेशता चेत्कल्पनां विनश्ये

तच्च संस्मृत्य संस्मृत्य रूपमत्यद्भुतं हरेः विस्मयो मे महान्नाजन्तृदृष्ट्या मिच पुनः पुनः ७७ यत्र योगेश्वरः कु-
ण्डो यत्र पार्थो धनुर्धरः तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्ध्वानीति र्मतिर्मम ७८ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्व-
णि श्रीमद्भगवद्गीता० योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे सन्यासादितत्त्वनिर्णययोगो नाम अष्टादशोऽध्यायः १८ ४२

एतद्दृष्टान्तस्तत्रास्तियः ९ तस्मान्नाश्रितभिरारब्धमिति वन्नायिगव्यवत् प्रकृतेः परिणामं वा जगत्किंलिं द्रजालवम् १० सत्यं बहुदृशमिदं जा-
लं विश्वं पश्यदृशाम् अधिष्ठानाद्देवैश्च दृश्यं नास्त्येव ते दृष्ट्यादिति ११ स्पष्टार्थो मूलश्लोकः ७७ यस्मादनन्तैश्वर्यो भगवान् तदनुगृहीतोर्जुनो
युधिष्ठिरपक्षेऽस्ति अतस्त्वया जयाशानकार्येत्याह यत्रेतियत्र पक्षे ध्रुवेति सर्वत्र संबध्यते श्रीर्देवसुभादिशोभा विजयः मसिद्धः भूतिरैश्वर्यं स-
र्वनियंतृत्वं नीतिर्नयश्च एतत्सर्वं तत्र तस्मिन्पक्षे ध्रुवमिति अतः पांडवैः सह संधिरेव कर्तव्य इति विभावः ७८ इति श्रीमत्पदवाक्यम-
माणमर्यादाधुरंधरवतुर्धरवंशावतंस श्रीगोविंदसूरिसूनोः श्रीनीलकंठसूरिवर्यस्य कृतो भारतभावदीपे भीष्मपर्वणि गीतार्थमकाशे-
ष्टादशोऽध्यायः १८ ४२ इति भगवद्गीता समाप्ता श्रीकृष्णार्पणमस्तु ४२ ४२ ४२ ४२

गीतासुगीताकर्तव्या इत्यादयः सार्द्धाः पञ्चश्लोकाः गौडैर्न पठ्यन्ते ५ एवं गीतांते मन्मना भवेत्यादिना निष्कामानामात्मनिष्काममेवैष्यसी
त्यात्मप्राप्तिश्च तत्फलभूता दर्शिता सकामानां त्वर्थाधीना कामसिद्धिः अर्थश्च सतामपि पाण्डवानां भिवगुरुवधानृताद्याश्रयेणैव सिद्ध्यति सोऽपि ब
लवदलुग्रहादन्येषां तु कौरवाणामिव साध्यमानो निरुन्वयोच्छेदाय भवतीति दर्शयिष्यन् युद्धमथानं प्रथमं सौषुप्तपर्वतमारभते ॥ अस्यान-

वैशंपायन उवाच गीतासुगीताकर्तव्या किमन्यैः शास्त्रविस्तरेः याचेयं पद्मनाभस्य सुखपद्मादिनिःसृता १
सर्वशास्त्रमयी गीता सर्ववेदमयो हरिः सर्वतीर्थमयी गंगा सर्वदेवमयो मनुः २ गीता गंगा च गायत्री गोविन्देति हृदि
स्थिते चतुर्गकारसंयुक्ते पुनर्जन्मन विद्यते ३ षट्शतानि सविशानि श्लोकानां ग्राहकेशवः अर्जुनः सप्तपञ्चाशत्स
प्तषष्टिस्तु संजयः ४ धृतराष्ट्रः श्लोकमेकं गीतायामानमुच्यते भारतामृतसर्वस्य गीतायामथितस्य च ५ सारसु
हृत्य कृष्णो न अर्जुनस्य सुखे हुतम् ५ संजय उवाच ततो धनंजयं दृष्ट्वा बाणगांडिवधारिणम् पुनरेव महा-
नादं व्यसृजत महारथाः १ पाण्डवाः सृजयाश्चैव ये चैषामनुयायिनः दध्मुश्च सुदिताः शंखान् वीराः सागरसंभ
वान् २ तथा मेर्यश्च पेश्यश्च क्रकचा गोविषाणिकाः सहसैवाभ्यहन्यन्त सशब्दस्तुल्लोभवत् ३ अथ देवाः स
गंधर्वाः पितरश्च जनेश्वरः सिद्धचारणसंघाश्च समीयुस्ते दिदृक्षुः ४ ऋषयश्च महाभागाः पुरस्कृत्य शतक्रतुम्
समीयुस्तत्र सहिता द्रुपदं तद्वैशसं महत् ५ ततो युधिष्ठिरो दृष्ट्वा युद्धाय सुसमुद्यते तैसेने सागरप्रख्ये मुहुः प्रचलि
ते नृप ६ विमुच्य कवचं वीरो निक्षिप्य च वरायुधम् अवरुद्ध रथाचूर्णं पद्मामेव कृतोजलिः ७ पितामहमभिप्रेक्ष्य
धर्मराजो युधिष्ठिरः वाग्यतः प्रयथो येन प्राड्युरवोरिषुवाहिनीम् ८ तं प्रयांतमभिप्रेक्ष्य कुंती पुत्रोत्थनं जयः अव
तीर्य रथाचूर्णं भ्रातृभिः सहितोऽभ्यगात् ९ वासुदेवश्च तं राजन् पृष्ठतो नुजगाम ह पाथिवाश्चैव राजानस्तमन्वा
जग्मु र्नुत्सकाः १० अर्जुन उवाच किं ते व्यसितं राजन्यदस्मानपहाय वै पद्मामेव प्रयातोऽसि प्राड्युरवोरिषुवाहिनीं ११

यहेतुत्वं विवरातुं ततो धनंजयं दृष्ट्वेति ततः अर्जुनस्य करिष्ये वचनं तवेत्येवं रूपप्रतिज्ञानंतरं धनंजयं युद्धार्थं सन्नद्धं दृष्ट्वेत्यर्थः १ २ मेर्यः बृहत्सोढकाः
पेश्यः काहलाः क्रकचाः जयमंगलाः गोविषाणिकाः गवादिभृंगागि सहसायुगपदेव अभ्यहन्यन्त अवाद्यन्त ३ ४ ५ ६ वरायुधं धनुः श्रेष्ठं अव
रुद्ध अवतीर्य ७ येन विजयारव्येन प्रयोजनेन स्वयं युधिष्ठिरः संग्रामे दृढबुद्धिः तस्मिन् अर्थे अभिप्रेक्ष्य आलोच्य प्रथमं पितामहं प्रति प्रयथोरिषुवाहि
नीं प्रविष्येति शेषः ८ ९ १० ११

दंशितेषु सन्नद्धेषु १२ १३ १४ १५ १६ गौतमं कृपम् १७ पुराकल्पे प्राचीनशास्त्रे १८ १९ मिथोऽन्योन्यं एषोहीति सुलोपाभाव आर्षः

भीमसेन उवाच कृगमिष्यसिराजेन्द्रनिक्षिप्तकवचायुधः दंशितेष्वरिसेन्येषु भ्रातृनुत्सृज्य पार्थिव १२ नकुल
उवाच एवं गते त्वयि ज्येष्ठे मम भ्रातरि भारत भीर्मेदुनोति हृदयं ब्रूहि गन्तामवान् कुरु १३ सहदेव उवाच अ-
स्मिन् चणसमूहे वैवर्तमाने महाभये योद्धव्ये कुरु गन्तामि शत्रून् भिसुरवो नृप १४ संजय उवाच एवमाभाष्यमा-
णोऽपि भ्रातृभिः कुरुनन्दन नोवाच वाग्यतः किञ्चिद्गच्छत्येव युधिष्ठिरः १५ तातुवाच महाप्रज्ञो वासुदेवो महाम-
नोः अभिप्रायोऽस्य विज्ञातो मयेति प्रहसन्निव १६ एष भीष्मं तथा द्रोणं गौतमं शल्यमेव च अनुमान्य गुरुन्स-
र्वान्योत्स्य ते सहशत्रुभिः १७ श्रूयते हि पुराकल्पे गुरुद्वान्सबांधवान् अनुमान्य यथाशास्त्रं यस्तयुद्धो-
न्महत्तरेः ध्रुवस्तस्य जयो युद्धे भवेदिति मतिर्मम १८ एवं ब्रुवति कृष्णो तु धार्तराष्ट्रं च संप्रति हाहाकारो म-
हानासीन्निःशब्दास्त्वपरे भवन् १९ दृष्ट्वा युधिष्ठिरं वीराधार्तराष्ट्रस्य सेनिकाः मिथः संकथयन् चक्रु रेषो हि
कुलपांसनः २० व्यक्तं भीत इवाभ्येति राजा सो भीष्ममांतिकम् युधिष्ठिरः ससोदर्यः शरणार्थं प्रयाचकः २१
धनं जये कथं नाथे पांडुपुत्रे वृकोदरे नकुले सहदेवे च भीतोऽभ्येति च पांडवः २२ न नूनं क्षत्रियकुले जातो यं प्रथितोऽसु
वि यथास्य हृदयं भीतमल्पसत्त्वस्य संयुगे २३ ततस्ते सैनिकाः सर्वे प्रशंसन्ति स्म कौरवान् दृष्ट्वाः क्रमन सो भूत्वा
चेलानि दुधुवुः पृथक् व्यनिदन्ततः सर्वे योधास्तत्र विशांपते २४ युधिष्ठिरं ससोदर्यं सहितं केशवेन तु ततस्त-
त्कौरवं सैन्यं धिक्कृत्वा तु युधिष्ठिरम् निःशब्दमभवत्तूर्णं पुनरेव विशांपते २५ किं नु वक्ष्यति राजा सो किं भीमः
प्रतिवक्ष्यति किं भीष्मः समरप्लुधी किं नु कृष्णार्जुनाविति २६ विवक्षितं किमस्येति संशयः क्रमहान भूत् उ-
भयोः सेनयो राजन् युधिष्ठिरकृते तदा २७ सो वगात्त्य च मूंशत्रोः शरशक्तिसमाकुलाम् भीष्ममेवाभ्ययान् तूर्णं भ्रा-
तृभिः परिवारितः २८ तमुवाच ततः पादौकराभ्यां पीडय पांडवः भीष्मं शान्तनवं राजायुद्धाय समुपस्थितम् २९
युधिष्ठिर उवाच आमंत्रयेत्वां दुर्धर्षत्वं यायोत्स्यामहे सह अनुजानीहि मांतत्र आशिषश्चैव योजय ३० ३० व्यक्तं निय-

तं भीष्मं भीष्मस्य अतिकं समीपं २१ २२ २३ २४ धिक्कृत्वा धिक्कृत्य असमास आर्षः धिगित्य करोदिति वा २५ २६ विवक्षितं वक्तुमिष्टं नु वितर्के २७

पराभावाय पराकृतो निरस्तो भावः सत्तायत्रसः तस्मै मरणायेत्यर्थः परश्चासावभावश्चेति विग्रहे स एवार्थः ३१ ३२ एवं गते इह गाचरणव
तित्वयि सति ३३ ३४ क्लीबवत्स्वोक्तस्य वरस्य युद्धादन्यदिति स्वेनेव संकोचनात्कातरवत् भृतः पोषितः युद्धात् प्रातिभेद्यात् ३५ ३६

भीष्म उवाच यद्येवं नाधिगच्छेथा युधिमां पृथिवीपते शपेयं त्वां महाराज पराभावाय भारत ३१ प्रीतोऽस्मि पुत्रयु-
द्धस्वजयमाप्नुहि पांडव यत्नेऽभिलषितं चान्यतदवाप्नुहि संयुगे ३२ वियतां च वरः पार्थ किमस्मन्नोऽभिकांक्षसि ए-
वं गते महाराज न तवास्ति पराजयः ३३ अर्थस्य पुरुषोदासोदासस्त्वर्थेन कस्यचित् इति सत्यं महाराज बहोऽस्म्यर्थे-
न कोरवैः ३४ यतस्त्वां क्लीबवद्वाक्यं ब्रवीमि कुरुनंदन भृतोऽस्म्यर्थेन कोरव्यैर्युद्धादन्यत्किमिच्छसि ३५ युधिष्ठि-
र उवाच मंत्रयस्व महाप्राज्ञ हितार्थमिममनित्यशः युध्यस्व कोरवार्थे वै मे मेष स ततं वरः ३६ भीष्म उवाच राजन् कि-
मंत्रसद्व्यंते करोमि कुरुनंदन कामं यो तस्य परस्यार्थे ब्रूहि यत्ने विवक्षितम् ३७ युधिष्ठिर उवाच तस्मात्पृच्छाम्यहं
तात पितामहनमोऽस्तुते कथं जयेयं संग्रामे भवंतमपराजितम् एतन्मे मंत्रय हितं यदि श्रेयः प्रपश्यसि ३८ भीष्म
उवाच न तं पश्यामि कौंतेय यो मां युध्यंतमाहवे विजयेत पुमान् कश्चिदपि साक्षाच्छतक्रतुः ३९ युधिष्ठिर उवाच
तस्मात्पृच्छाम्यहं तु त्वां पितामहनमोऽस्तुते जयोपायं ब्रवीहित्व मात्मानः समरे परैः ४० भीष्म उवाच न स्मृतं ता-
त पश्यामि समरे योजयेत माम् न तावन्मृत्यु कालो मे पुनरागमनं कुरु ४१ संजय उवाच ततो युधिष्ठिरो वाक्यं भी-
ष्मस्य कुरुनंदनः शिरसा प्रतिजग्राह भूयस्तमभिवाद्य च ४२ प्रागात्पुनर्महाबाहुराचार्यस्य रथं प्रति पश्यतां सर्वसै-
न्यानां मध्येन भ्रातृभिः सह ४३ सद्रोणमभिवाद्याथ कृत्वा चैव प्रदक्षिणं उवाच वाचा दुर्धर्षमात्मानिः श्रेयसं वचः ४४
आमंत्रयेत्वां भगवन् यो तस्ये विगतकल्मषः कथं जयेरि पून्सर्वाननुज्ञातस्त्वया हि ज ४५ द्रोण उवाच यदि मां नाधिग-
च्छेथा युद्धाय कृतनिश्चयः शपेयं त्वां महाराज पराभावाय सर्वशः ४६ तद् युधिष्ठिर तुष्टोऽस्मि पूजितश्च त्वयानय अ-
नुजानामि युध्यस्व विजयं समवाप्नुहि ४७ करवाणि च ते कामं ब्रूहि यत्ने विवक्षितं एवं गते महाराज युद्धादन्यत्किमिच्छसि ४८

सद्व्यंसाहाय्यं ३७ श्रेयः प्रपश्यसि यदि वक्तुं योग्यमिति तर्हि वदेत्यर्थः ३८ ३९ ४० तावत्संप्रति ४१ ४२ ४३ आत्मानिः श्रेयसं स्वहितं
साधनम् ४४ अहं रिपून् कथं जयेत त्वां विगतकल्मषः सन् कथयेति शेषः ४५ ४६ ४७ ४८

अर्थस्यपुरुषोदासोदासस्त्वर्थेनकस्यचित् इतिसत्यंमहाराजबद्धोऽस्यर्थेनकोरवैः ४९ अतस्त्वांक्लीबवद्भूयांयु
द्धादन्यत्किमिच्छसि योत्स्यामिकोरवस्यार्थेनवाशास्योजयोमम ५० युधिष्ठिरउ० जयमाशास्वमेब्रह्मन्मंत्रयस्व
चमद्वितम् युद्धास्वकोरवस्यार्थेवरणवतोमया ५१ द्रोणउवाच ध्रुवस्तेविजयोराजन्यस्यमन्त्रीहरिस्तव अ
हंत्वामभिजानामिरणेशत्रून्विमोक्ष्यसे ५२ यतोधर्मस्ततः कृष्णोयतः कृष्णास्तनोजयः युध्यस्वगच्छकोतेयपृच्छ
माकिं ब्रवीमि ते ५३ युधिष्ठिरउवाच पृच्छामित्वां हि जश्रेष्ठशृणु मेयद्विवक्षितम् कथंजयेयं संग्रामे भवंतमपरा-
जितम् ५४ द्रोणउवाच न तेऽस्ति विजयस्तावद्यावद्युद्धाम्यहंरणे ममाशनिधनेराजन्यतस्वसहसोदरैः ५५ युधि
ष्ठिरउवाच हंततस्मान्महाबाहोवधोपायंवदात्मनः आचार्यप्रणिपत्यैषपृच्छामित्वां नमोऽस्तुते ५६ द्रोणउवाच
नशत्रुंतातपश्यामियोमां हन्याद्रणे स्थितम् युद्धमानं संसंरब्धं शरवर्षैर्यवर्षिणम् ५७ क्रते प्रायगतं राजन्य-
स्तशस्त्रमचेतनम् हन्यान्मां युधियो धानां सत्यमेतद्वीमि ते ५८ शस्त्रं चाहंरणे जह्यांश्चुत्वा समहदप्रियं श्रद्धेय-
वाक्यात्पुरुषादिति सत्यं ब्रवीमि ते ५९ संजयउवाच एतच्छ्रुत्वा महाराजभारद्वाजस्यधीमतः अनुमान्यतमा-
चार्यप्रायाच्छारद्वतं प्रति ६० सोमिवाद्यकृपराजन्कृत्वा चाभिप्रदक्षिणं उवाच दुर्धर्षतरं वाक्यं वाक्यविशारदः
६१ अनुमानयित्वा योत्स्येः हंगुरो विगतकल्मषः जयेयंचरिषून्सर्वाननुजानस्त्वयाऽनय ६२ कृपउवाच यदि मां-
नाभिगच्छेथा युद्धाय कृतनिश्चयः शपेयं त्वां महाराज पराभावाय सर्वशः ६३ अर्थस्यपुरुषोदासोदासस्त्वर्थेनकस्यचि-
त् इतिसत्यं महाराज बद्धोऽस्यर्थेनकोरवैः ६४ तेषामर्थे महाराजयोद्धव्यमिति मेमतिः ब्रवीम्यतः क्लीबवत्त्वां युद्धादन्य
किमिच्छसि ६५ युधिष्ठिरउवाच हंतपृच्छामि ते तस्मादाचार्यशृणु मेवचः इत्युक्त्वा व्यधितो राजानो वाचगतचेत-
नः ६६ संजयउवाच तंगौतमः प्रत्युवाच विज्ञायास्यविवक्षितम् अवध्योहं महाराज युद्धास्व जयमाप्नुहि ६७ प्रीत
स्तेभिर्गमेनाहं जयंत वनराधिप आशासिष्ये सदोत्थाय सत्यमेतद्वीमि ते ६८ प्रायगतं मरणाय नियतम् अचेतनं योगबले-

न त्यक्तदेहम् योधानां मध्ये कश्चिदिति शेषः ५८ जह्यां त्यजेयं श्रद्धेयवाक्यात् आदेयवचनात् ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८

६९ ७० परान्प्रकृष्टान् ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ प्रतिजानेअंगीकारोमि ८० ८१

एतच्छ्रुत्वामहाराजगोमतस्यवचस्तदा अनुमान्यकृपराजाप्रययौयेनमद्राट् ६९ सशल्यमभिवाद्याथकृत्वाचाभि
प्रदक्षिणम् उवाचराजादुर्धर्षमात्मनिः श्रेयसंवचः ७० अनुमानयेत्वांदुर्धर्षयोत्स्येविगतकल्मषः जयेयंचपरान्ना-
जन्ननुज्ञातस्त्वयारिपून् ७१ शल्यउवाच यदिमांनाभिगच्छेथायुद्धायकृतनिश्चयः शपेयंत्वांमहाराजपराभा
वायवैरपो ७२ तुष्टोऽस्मिपूजितश्चास्मियत्कांदसितदस्तुते अनुजानामिचैवत्वांयुध्यस्वजयमासुहि ७३ ब्रूहि वै
वचनंवीरकेनार्थः किंददामिते एवंगतेमहाराजयुद्धादन्यकिमिच्छसि ७४ अर्थस्यपुरुषोदासोदासस्त्वर्थोनक
स्यचित् इतिसत्यंवचोराजन्वद्वोऽस्यर्थेनकोरवैः ७५ करिष्यामिहितेकामंभोगिनेययथेप्सितं ब्रवीम्यतः क्लीबव
त्वांयुद्धादन्यकिमिच्छसि ७६ युधिष्ठिरउवाच मंत्रयस्वमहाराजनित्यंमाद्वितमुत्तमम् कामंयुध्यपरस्यार्थे
वरमेतंवृणोम्यहम् ७७ शल्यउवाच किमत्रब्रूहिसत्यंतेकरोमिचपसत्तम कामंयोत्स्येपरस्यार्थेवृतोस्यर्थेनकोर
वैः ७८ युधिष्ठिरउ० सएवमेवरःशल्यउद्योगेयस्त्वयाकृतः सूतपुत्रस्यसंग्रामेकार्यस्तेजोवधस्त्वया ७९ शल्यउ०
संपत्स्यत्येषतेकामः कुंतीपुत्रयुधिष्ठिर यथेप्सितंगच्छयुध्यप्रतिजानेजयंतव ८० संजयउ० अनुमान्याथकोंते
योमातुलंमद्रकेश्वरम् निर्जंगाममहासैन्याद्भ्रातृभिः परिवारितः ८१ वासुदेवश्चराधेयमाहवेऽभिजंगामह तनए
नमुवाचेदंपांडवार्थेगदाग्रजः ८२ श्रुतंमेकर्णभीष्मस्यदेषात्किलनयोत्स्यसि अस्मान्वरयराधेययावद्भीष्मो नह
न्यते ८३ हतेतुभीष्मेराधेयपुनरेष्यसिसंयुगं धार्तराष्ट्रस्यसाहाय्यंयदिपश्यसिचेत्समम् ८४ कर्णउ० नविप्रि-
यंकरिष्यामिधार्तराष्ट्रस्यकेशव त्यक्तप्राणांहिमांविद्धिदुर्योधनहितेपिणं ८५ तच्छ्रुत्वावचनंकृष्णः सन्यवर्तत-
भारत युधिष्ठिरपुरोगैश्चपांडवैः सहसंगतः ८६ अथसैन्यस्यमध्येतुमाक्रोशत्पांडवाग्रजः योऽस्मान्वृणोतितमहं
वरयेसहकारणात् ८७ अथतान्समभिप्रेक्ष्ययुयुत्सरिदमब्रवीत् प्रीतात्माधर्मराजानंकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरं ८८
अहंयोत्स्यामिभवतः संयुगेधृतराष्ट्रजान् युष्मदर्थेमहाराजयदिमांवृणुषेऽनघ ८९ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७

इदंवक्ष्यमाणंवचनंयुधिष्ठिरंप्रतिअब्रवीत् ८८ भवतः भवत्संबंधीमिषतइतिपाठेपश्यतस्तवेतिशेषः ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७

९० तंतुः संततिः पिंडः पितृयज्ञः अन्ये सर्वे मरिष्यन्तीति भावः ९१ भजस्वेति अभजमानः सर्वोऽपि धृतराष्ट्रपुत्रो न भविष्यति मरिष्यतीत्यर्थः
९२ ९३ ९४ ९५ पुष्करान् दीर्घकां हलान् एकपुष्करानिति पाठे सुरजान् ९६ ९७ गौरवं मान्यत्वम् ९८ सौहृदं मैत्रीं कृपां स्नेहं दयां पर-
दुःप्रहाणेच्छाम् ९९ कीर्तिमतां पांडवानां स्तुतिसंहिता वाचइति संबंधः १०० आर्याः कुलीनाः वृत्तचरितम् मदप्रमदपीडादेर्वाग्भंगगद्गदं

युधिष्ठिर उ० ऐत्येहिसर्वे योत्स्यामस्तव भ्रातृन पांडितान् युयुत्सो वासुदेवश्च वयं ब्रूम च सर्वशः ९० वृणोमित्वां महाबा-
हो युध्यस्व मम कारणात् त्वयितंतुश्च पिंडश्च धृतराष्ट्रस्य दृश्यते ९१ भजस्वास्मान्वाजपुत्रभजमानान् महाकृते न भ-
विष्यति दुर्बुद्धिधाने राष्ट्रो ह्यमर्षणः ९२ संजय उवाच ततो युयुत्सुः कौरव्यान्परित्यज्य स्तुतांस्तव जगाम पांडुपु-
त्राणां सेनां विश्राव्य दुंदुभिम् ९३ ततो युधिष्ठिरो राजा संहृष्टो महाभुजः जग्राह कवचं भूयो दीप्तिमत्कनकोज्वलं
९४ प्रत्यपद्यंत ते सर्वे रथान् स्वात्सुरुषर्षभाः ततो व्यूहं यथा पूर्वप्रत्यव्यूहं तं तेषु नः ९५ अवादयन् दुंदुभींश्च शतशश्चै-
व पुष्करान् सिंहनादांश्च विविधान्विनेदुः पुरुषर्षभाः ९६ रथस्थान् पुरुषव्याघ्रान् पांडवान्ये द्यपाथिवाः धृष्टकृष्णादयः
सर्वे पुनर्जह्यपिरेतदा ९७ गौरवं पांडुपुत्राणां मान्यान्मानयतां चतान् दृष्ट्वा महीक्षितस्तत्र पूजयांचक्रिरेभृशं ९८ सौ-
हृदं च कृपां चैव प्राप्तकालं महात्मनाम् दयांच ज्ञातिषु परां कथयांच क्रिरेभृशं ९९ साधुसाध्विति सर्वत्र निश्चिरुस्तुतिसं-
हिताः वाचः पुण्याः कीर्तिमतां मनोहृदयकर्षणाः १०० स्लेच्छाश्च आर्याश्च येन तत्र ददृशुः शतशस्तदा वृत्तं तत्पांडुपुत्रा-
णामुरुदुरस्ते स गद्गदाः १०१ ततो जघ्मुर्महाभेरी शतशश्चैव पुष्करान् शरवांश्च गोक्षीरनिभान् च दध्मुर्दृष्टमनस्विनः
१०२ इति श्रीम० भीष्मपर्वणि भीष्माद्यभिगमने त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ४३ धृतराष्ट्र उवाच एवं व्यूढे धृती-
केषु मामके धितरेषु च के पूर्वप्राहरंस्तत्र कुरवः पांडवास्तथा १ संजय उवाच भ्रातृस्तद्वचनं श्रुत्वा पुत्रो दुःशासन-
स्तव भीष्मप्रमुखतः कृत्वा प्रययौ सेनया सह २ तथैव पांडवाः सर्वे भीमसेनपुरोगमाः भीष्मेण युद्धमिच्छतः प्रय-
युर्दृष्टमानसाः ३ क्ष्वेलाः किल किलाशब्दाः क्रकचागोविषाणिकाः भेरीमृदंगमुरजा हयकुंजरनिःस्वनाः ४

विदुः १०१ १०२ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणोऽध्यायः ४३ एवं व्यूढे धृती-
निशायी भीष्मस्य पराक्रम इति तात्पर्यार्थः १ २ ३ क्ष्वेलाः सिंहनादाः मृदंगा मर्दलाः मुरजाः क्षुद्रमर्दलाः ४ ५ ६ ७

समाद्रवन् अन्योन्यसंगताअभूवन् ५ महान्समुच्छ्रयः संप्रहारोयत्र ६ ७ गोवृषोवलीवर्दश्रेष्ठः ८ अभ्यभूत् अभिभूतवान् ९ १० से
न्याः सेनासुरव्याः ११ १२ नादयन्नादंकुर्वन् १३ सोदर्याः राजातुजाः १४ १५ १६ निर्मुक्ताः मुक्तकंबुकाश्वाशीविषाउपमायेषांता

उभयोः सेनयोरजस्ततस्तेस्मासमाद्रवन् वयंतान्यतिनर्दतस्तदासीत्सुलंमहत् ५ महांत्यनीकानिमहासमुच्छ्रयेसमा-
गमेपांडवधार्तराष्ट्रयोः चकंपिरेशंरवमृदंगानिः स्वनेः मकंपितानीववनानिवायुना ६ नरेद्रनागाश्वसमाकुलानामाग-
च्छतीनामशिवेमुहूर्ते बभूवधोपस्तमुलश्चमूनांवातोद्धुतानामिवसागराणाम् ७ तस्मिन्समुत्थितेशब्देतुमुलेलोमह-
र्षणे भीमसेनोमहाबाहुः प्राणदहोवृषोयथा ८ शंखदुंदुभिनिर्घोषान्वारणानांचहंहितं सिंहनादंचसेन्यानांभीमसेनर
वोभ्यभूत् ९ हयानांहेषमाणानामनीकेषुसहस्रशः सर्वानभ्यभवच्छब्दान्भीमसेनस्यनिःस्वनः १० तंश्चुत्वानिनर्दतस्य
सेन्यास्तववितत्रसुः जीमूतस्येवनेदतः शक्राशानिसमस्वनं ११ बाहूनानिचसर्वाणिशक्रन्मूत्रंप्रसक्तुः शब्देनतस्यवीरस्य
सिंहस्येवेतरेमृगाः १२ दर्शयन्धोरमात्मानंमहाभूमिवनादयन्भीषयस्तेकृतांस्तत्रतएतान्समभ्ययात् १३ तमायांतमहे
षासंसोदर्याः पर्यवारयन् छादयंतःशरघातैर्मैघाडवदिवाकरम् १४ दुर्योधनश्चपुत्रस्तेदुर्मुखोदुःसहःसहः दुःशासनश्चाति
रथस्तथादुर्मर्षणोवृष १५ विविंशतिश्चित्रसेनोविकर्णश्चमहारथः पुरुमित्रोजयोभोजः सोमदतिश्चवीर्यवान् १६ महान्चा-
पानिधुन्वंतो जलदाडवविद्युतः आददानाश्चनाराचान्निर्मुक्ताशीविषोपमान् १७ अथतेदोपदीपुत्राः सौभद्रश्चमहारथः
नकुलः सहदेवश्चधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः १८ धार्तराष्ट्रान्यतियथुरदर्यतः शितैः शरैः वज्रैरिवमहावेगैः शिखराणिधराभृतां १९
तस्मिन्प्रथमसंग्रामेभीमज्यातलनिःस्वनैः तावकानांपरेषांचनासीत्कश्चित्पराडनुरवः २० लाघवंद्रोणाशिष्याणामपश्यंभर
तर्षम निमित्तवेधिनांराजंश्छरानुत्सृजतांभृशं २१ नोपश्याम्यतिनिर्घोषोधनुषांकुजतांतदा विनिश्चेरुः शरादीसाज्योतींषाव
नभस्तलात् २२ सर्वेत्वन्येमहीपालाः प्रेक्षकाडवभारत ददृशुर्दर्शनीयंतंभीमंजातिसमागमम् २३ ततस्तेजातसंरंभाः परस्पर
रक्तागसः अन्योन्यस्पर्द्धयाराजन्यायच्छंतमहारथाः २४ कुरुपांडवसेनेतेहस्त्यश्वरथसंकुले शशभानेरणेतीवपटेचित्र
गतेइव २५ न १७ १८ १९ भीमाभयंकराज्यानांतलानांचनिःस्वनायेतैः २० लाघवंक्षिप्रहस्तां निमित्तंलक्षं २१ २२ भीमंभयंकरं २३ जा

तसंरंभाश्चिरसंभृतकोपाः कृतागसः कृतापराधाः भीमोपिबाल्येधार्तराष्ट्रान्मर्दयन्कृतापराधोस्तीत्युक्तंपरस्परेतिव्यायच्छंतः व्यायामंचक्रुः २४ पटेइ
तिसमम्यंतं २५

२६ २७ २८ २९ अंतर्धीयत अंतर्हि तः अडभावः आर्षः सैन्यनसेनामवेन ३० ३१ अतिअतिक्रम्य ३२ इति श्रीमन्महाभा.भीष्म.टीका
यांचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ४४ पूर्वाह्नेतस्य अङ्कः पूर्वाह्ने पूर्वभागे १ संजयानां पांचालभेदानाम् २ तलज्याघातवारणम् ३ ४ तोत्रांगजद

ततस्ते पार्थिवाः सर्वे प्रगृहीताशरासनाः सहसैन्याः समापेतुः पुत्रस्य तव शासनात् २६ तेषामाधावतांतत्र गजाश्वकलिलो महा
न सिंहनादरवोन्मिथः शंखभेरीसमाकुलः २७ सद्योषवाञ्छुरग्राहधनुर्नागोसिकच्छपः व्यावलितापुरोवात आसीत् कब्धा-
ध्विवत्स्वनः २८ युधिष्ठिरेण चादिष्टा पार्थिवास्ते सहस्रशः सहसैन्याः समापेतुः पुत्रस्य तव वाहिनीं २९ उभयोः सेनयोस्तीव्रः सै-
न्यानां स समागमः अंतर्धीयत चादित्यः सैन्येन रजसावृतः ३० प्रयुद्धानां प्रभग्नानां पुनरावर्तनामपि न तु त्वेषां परेषां च विशेषः
समदृश्यत ३१ तस्मिन् सक्तुमुले युद्धे वर्तमाने महाभये अति सर्वाण्यनीकानि पिता तेति व्यरोचत ३२ इति श्रीमन्महाभा.भी-
ष्मपर्वणि युद्धारंभे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ४४ संजय उवाच पूर्वाह्ने तस्य रौद्रस्य युद्धमहोविशोपते प्रावर्तत महाघोरं
राज्ञो देहावकर्तनम् १ कुरूणां संजयानां च संग्रामे विजिगीषताम् सिंहनामिव सङ्क्रादो दिवसुर्वचिना दयन् २ आसीत् किल
किलाशब्दस्तलशंखरवैः सह जज्ञिरे सिंहनादाश्च नराणां प्रतिगर्जताम् ३ तलत्राभिहतश्चैव ज्याशब्दो भरतर्षभ पत्नीनां प-
दशब्दश्च वाजिनां च महास्वनः ४ तोत्राङ्कुशनिपातश्च आयुधानां च निःस्वनः घंटाशब्दश्च नागानामन्योन्यमभिधावतां ५
तस्मिन् समुदितः शब्दस्तुमुलोलोमहर्षणः बभूव रथनिर्घोषः पर्जन्यनिनदोपमः ६ ते मनः क्रूरमास्थाय सममित्यक्तजीविताः
पांडवानभ्यवर्तत सर्व एवोच्छ्रितध्वजाः ७ स्वयं शांतनवो राजन्मभ्यधावद्धनं जयम् प्रगृह्य कार्मुकं घोरं कालदंडोपमं रणो-
अर्जुनोऽपि धनुर्गृह्य गांडीवं लोकविश्रुतं अभ्यधावत तेजस्वी गांगेयं रणमूर्धनि ९ तावुभौ कुरुशार्दूलौ परस्परवधैर्षिणौ गां-
गेयसुरणोपार्थिविध्वानाकंपयद्वली १० तथैव पांडवो राजन्भीष्मनाकंपयद्युधि सात्यकिस्तमहेष्वासः कृतवर्माणमभ्यया-
त् ११ तयोः सक्तुमुलं युद्धं समहल्लोमहर्षणं सात्यकिः कृतवर्माणं कृतवर्मा च सात्यकिम् १२ आनर्छतुः स निर्घोषो तक्षमा-
णो परस्परम् तौ शराचितसर्वाङ्गो शक्रभातेऽथ सात्वतौ १३ वसन्ते पुष्पशबलोऽप्युषिता विवकिंशको अभिमन्युर्महेष्वासो
बृहद्बलमयो धयत् १४ ततः कोशलकोराजा सोमद्रस्य विशोपते ध्वजं विच्छेद समरे सारथिं चाभ्यपातयत् १५

मनवेणुकारव्यं वेणुबु

भसमाकारं ५ ६ ७ ८ रणमूर्धनिरणाङ्गणे ९ १० महेष्वासो महान् इष्वासो धनुर्यस्य ११ १२ आनर्छतुः पीडितवन्तौ तक्षमाणौ तनूकुर्वीणौ १३
पुष्पैः शबलो विचित्रौ किंशको पलाशौ १४ १५

१६ शिताभ्यांतीक्ष्णाभ्यां ध्वजमिति पूर्वणान्वयः एकेन पाष्णिं पृष्ठगोपमिति च १७ १८ १९ कृतिनो युद्धकुशलो २० २१ केतुं ध्वजं २२ क्षद्र-

सौमद्रस्ततः क्रुद्धपातिनेरथ सारथो बृहद्बलं महाराजविष्याधनवभिः शरैः १६ तथापराभ्यां मल्लाभ्यां शिताभ्यामरि-
मर्दनः ध्वजमेकेन चिच्छेद पाष्णिमेकेन सारथिम् १७ अन्योन्यं च शरैस्तीक्ष्णैस्ततस्तत्तरिदं मो मानिनं समरे दीप्तं क-
तैरं महारथम् १८ श्रीमसेनस्तवस्ततं दुर्योधनमयोधयत् तावुभौ नरशार्दूलौ कुरुमुख्यो महारथौ १९ अन्योन्यं शर-
वर्षाभ्यां वृधातेरणाजिरे तौ वीक्ष्य तु महात्मानौ कृतिनौ चित्रयोधिनौ २० विस्मयः सर्वभूतानां समपद्यत भारत दुःशास-
नस्तनकुलं प्रत्यधाय महारथम् २१ अविध्यन्निशितैर्बाणैः प्रहसन्निव भारत तस्य माद्रीस्ततः केतुं सशरं च शरासनं
२२ चिच्छेद निशितैर्बाणैः प्रहसन्निव भारत अथैनं पंचविंशत्याक्षद्रकाणां समर्पयत् २३ पुत्रस्तव दुर्योधनकुलस्य
महाहवे तुरंगांश्चैव चिच्छेद ध्वजं चैवाभ्यपातयत् २४ दुर्युवः सहदेवं तु प्रत्यधाय महाबलं विष्याधशरवर्षेण यतमा-
नं महाहवे २५ सहदेवस्ततो वीरो दुर्युवस्य महाहवे शरेण भृशतीक्ष्णेन पातयामास सारथिं २६ तावन्योन्यं समासा-
द्य समरे युद्धदुर्मदौ ब्रासयेतां शरैर्धौरेः कृतप्रतिकृतौषिणौ २७ युधिष्ठिरः स्वयं राजामद्राजानमभ्ययात् तस्य मद्रप-
तिश्चापद्विधाचिच्छेद पश्यतः २८ तदपास्य धनुश्छिन्नं कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः अन्यत्कार्मुकमादत्तवेगवद्बलवत्तरं २९
ततो मद्रेश्वरं राजा शरैः सन्नतपर्वभिः छादयामास संक्रुद्धस्तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ३० धृष्टद्युम्नस्ततो द्रोणमभ्यद्रवत्
भारत तस्य द्रोणः स संक्रुद्धः परासकरणं ददं ३१ धनुश्चिच्छेद समरे पांचालस्य महात्मनः शरं चैव महाघोरं कालदं-
डमिवापरम् ३२ प्रेषयामास समरे सोस्यकायेन्यमज्जत अथान्यद्दुनुरादाय सायकं चतुर्दश ३३ द्रोणं द्रुपदपु-
त्रस्तप्रतिविष्याधसंयुगे तावन्योन्यं स संरब्धौ चक्रतुः सभृशंरणं ३४ सौमदन्तिरणे शरवोरमसंरभसो युधि अ-
भ्युद्ययौ महाराजतिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ३५ तस्य वै दक्षिणं वीरो निर्विभेदरणे भुजम् सौमदन्तिस्ततः शरं वज्रमुदे-
शो समाहूतम् ३६ तयोः समभवद्क्रुद्धघोररूपं विशांपते हस्योः समरे तूर्णं देवदानवयोरिव ३७ बाल्हीकेतुरणो कु-
द्धः क्रुद्धरूपं विशांपते अभ्यद्रवदमेयात्मा धृष्टकेतुर्महारथः ३८ काणां बाणविशेषाणां २३ २४ २५ २६ २७

२८ २९ ३० परासकरणं मारणसाधनम् ३१ ३२ ३३ ३४ रभसं सत्वरम् ३५ वीरः शरवः जत्रुदेशे अंससंधौ ३६ ३७ ३८

धृष्टकेतुः शिशुपालस्तनः ३९ ४० समीयतुः अन्योन्यस्पर्द्धयासंमिलितौ ४१ ४२ ४३ सन्नतपर्वभिः अलक्षितग्रंथिभिः ४४ ४५

बाल्हीकस्तनतोरान्नृष्टकेतुममर्षणम् शरैर्बहुभिरानच्छत्सिंहनादमथानदत् ३९ चेदिराजस्तसंकुद्धो बाल्हीकं
नवभिः शरैः विव्याध समरेतूर्णमत्तोमत्तमिव द्विपम् ४० तौ तत्र समरे कुद्धौ नर्दतौ च मुहुर्मुहुः समीयतुः ससंकुद्धाव-
गारकबुधाविव ४१ राक्षसंकुरकर्माणंकुरकर्माघटोत्कचः अलंबुषप्रत्युदियाद्वलंशक्रडवाहवे ४२ घटोत्कचस्त-
संकुद्धराक्षसंतं महाबलम् नवत्यासायकैस्तीक्ष्णैर्दारयामास भारत ४३ अलंबुषस्तसमरे भैमसेनिं महाबलम् बहु
धादारयामास शरैः सन्नतपर्वभिः ४४ व्यभ्राजेतांततस्तौ तु संयुगे शरविक्षतौ शिरवंडी समरे राजन् द्रौणिमभ्यघ-
योवली ४५ अश्वत्यामातनः क्रुद्धः शिरवंडिनमवस्थितम् नाराचेन स्तुतीक्ष्णेन भृशं विध्वाव्यकंपयत् ४६ शिरष-
ड्यपित तोराजन्द्रोणपुत्रमताडयत् सायकेन सप्रीतेन तीक्ष्णेन निशितेन च ४७ जघ्नतुस्तौ तदान्योन्यं शरैर्बहुविधै-
र्मृधे भगदत्तं रणे शूरं विराटो वाहिनीपतिः ४८ अभ्यगात्त्वरितो राजंस्तौ युद्धमवर्तत विराटो भगदत्तं तु शरवर्षेण भारत ४९
अभ्यवर्षत्संकुद्धो मेघो वृष्ट्या इवाचलम् भगदत्तस्ततूर्णं विराटं पृथिवीपतिं ५० आदयामास समरे मेघः सूर्यमिवोदितं
वृहत्क्षत्रं चक्रे केयंकपः शारद्वतो ययौ ५१ तंकपः शरवर्षेण आदयामास भारत गौतमं च ससंकुद्धं शरवृष्ट्याभ्यपूरयत् ५२
ततोऽन्योन्यं हयान् हत्वा धनुश्छित्वा च भारत विरथावसियुद्धाय समीचतुर्मर्षणौ ५३ तयोस्तदभवच्छङ्खोररूपं दुरासदं
द्रुपदस्तन तोराजा सैंधवं वैजयद्रथम् ५४ अभ्युद्ययौ स संरब्धौ हृष्टरूपं परंतपः ततः सैंधवको राजा द्रुपदं विशिखैस्त्रिभिः
५५ ताडयामास समरे सचतं प्रत्यविध्यत तयोः समभवच्छङ्खोररूपं सदारुणम् ५६ ईदितृप्तीति जननं शुक्रांगारक-
योरिव विकर्णस्ततस्तत्तत्सोमं महाबलम् ५७ अभ्यगाज्जवनैरभैस्तौ युद्धमवर्तत विकर्णः स्तसोमं तु वि-
ध्वानाकंपयच्छरैः स्तसोमो विकर्णं चतदद्भुतमिवाभवत् ५८ सुशर्माणं नरव्याघ्रश्चेकितानो महारथः अभ्यद्रवत्स
संकुद्धः पांडवार्थे पराक्रमी ५९ सुशर्मा तु महाराजचेकितानं महारथं महता शरवर्षेण वारयामास संयुगे ६० चेकितानोः
पिसरब्धः सुशर्माणं महाहवे ववर्ष शरवर्षेण महामेघ इवाचलम् ६१

४६ सप्रीतेन सद्रुपाधितेन तीक्ष्णेन सूक्ष्मधारेण यतः नि-
शितेन शाणोल्लीटेन ४७ मृधे संग्रामे ४८ ४९ वृष्ट्या इवेत्यसंधिरार्षः ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ तुभ्यंतव ५७ स्तसोमं भैमसेनिं ५८ चे-
कितानो यादवः ५९ ६० ६१

६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ इरावानर्जुनपुत्रः ६८ ६९ गदाग्रेणगदामुरवेन ७० समसज्जतुः संसक्तावभूताम् ७१ तयोर्द्वे

शकुनिः प्रतिविध्यंतुपराक्रांतपराक्रमी अभ्यद्रवतराजेन्द्रमत्तंसिंहइवद्विपम् ६२ यौधिष्ठिरः ससंकुद्धः सोबलंनिशितैः
शरैः व्यदारयतसंग्रामेमघवाइवदानवं ६३ शकुनिः प्रतिविध्यंतुप्रतिविध्यन्महाहवे अदारयन्महाप्राज्ञशरैः सन्नतप-
र्वभिः ६४ स्रद्धाक्षिणंतुराजेन्द्रकांबोजानांमहारथम् श्रुतकर्मापराक्रांतमभ्यद्रवतसंयुगे ६५ स्रद्धाक्षिणस्तराजेन्द्रसाह
देविंमहारथम् विधानाकंपयतवैमैनाकमिवपर्वतम् ६६ श्रुतकर्माततः क्रुद्धः कांबोजानांमहारथं शरैर्वहुभिरानच्छ
दारयन्निवसर्वशः ६७ इरावानथसंकुद्धः श्रुतायुषममर्षणम् प्रत्युद्ययोरणेयनोयत्तरूपंपरंतपः ६८ आर्जुनिस्तस्य
समरेहयान् हत्वामहारथः ननादबलवान्नाजस्तत्सैन्यप्रत्यपूरयत् ६९ श्रुतायुस्तस्यसंकुद्धः फाल्गुनेः समरेहयान् नि
जघानगदाग्रेणततोयुद्धमवर्तत ७० विंदानुविंदावावंत्यौकुंतिभोजमहारथम् ससेनसक्तवीरसमसज्जतुराहवे ७१
तत्राद्भुतमपश्यामस्तयोर्धैरंपराक्रमम् अयुध्येतांस्थिरोभूत्वामहत्यासेनयासह ७२ अनुविंदस्तगदयाकुंतिभोजमना
डयत् कुंतिभोजस्ततंतूणेशरघातैरवाकिरत् ७३ कुंतिभोजस्तथापिविंदविव्याधसायकैः सचतंप्रतिविव्याधतदद्भु
तमिवाभवत् ७४ कैकेयाभ्रातरः पंचगांधारान्यंचमारिष ससेन्यान्सहसैन्यास्तयोधयामासुराहवे ७५ वीरबाहुश्च
तेपुत्रौवैराटिरथसत्तमं उत्तरंयोधयामासविव्याधनवभिः शरैः ७६ उत्तरश्चापितंवीरंविव्याधनिशितैः शरैः चेदिराट्स-
मरेराजलुलूकंसमभिद्रवत् ७७ तथैवशरवर्षेणउलूकंसमविध्यत उलूकश्चापितंबाणैर्निशितैर्लोमवाहिभिः ७८
तयोर्युद्धंसमभवद्दोररूपंविशांपते दारयेतांस्तसंकुद्धावन्योन्यमपराजितौ ७९ एवंद्वंद्वसहस्राणिरथवारणवाजि-
नां पदातीनांचसमरेतवतेषांचसंकुले ८० सुहूर्तमिवतद्युद्धमासीन्मधुरदर्शनम् ततउन्मनवद्राजन्नप्राज्ञायतकिंच-
न ८१ गजोगजेनसमरेरथीचरथिनंययौ अश्वोश्वंसमभिप्रेक्ष्यपदातिश्चपदातिनम् ८२ ततोयुद्धंसदुर्धर्षव्याकुलं
समपद्यत शूराणांसमरेतत्रसमासाद्यपरस्परम् ८३ तत्रदेवर्षयः सिद्धाश्चारणाश्चसमागताः प्रेक्षंततद्रणंघोरंदेवास्त
रसमंयुधि ८४ ततोदंतिसहस्राणिरथानांचापिमारिष अश्वोधाः पुरुषोधाश्चविपरीतंसमाययुः ८५ योः ७२ नेएवद्वंद्वाप्यामा

ह ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ द्वंद्वयोर्दयोर्युद्धम् ८० ८१ ८२ ८३ ८४ विपरीतंअतीतक्रमं निर्मयीदंअपेतव्यवहा
रे ८५

८६ इति श्रीमन्महाभा. श्री. टी. कायापंचचत्वारिंशोऽध्यायः ४५ राजन्निनि प्रयुद्धानियुद्धं कृतवन्ति १ जज्ञे ज्ञानवान् तत्र काले स्वस्त्रीयो
भागिनेयः २ आविष्टा इव भूतादिना गृहीता इव ३ युगानि अश्वस्कंधा र्पितानि दारुणि ४ रथेषा रथदंडाः कूबरः युगकीलः संगतैः संसुरवाग
तैः संगताः मिलिताः ५ सन्निपत्य मिलित्वा प्रभिन्नाः श्वोतन्मदाः ६ विषाणैः दंतैः तोरणानि चतुस्तंभमंडपाकारस्य गजपल्याणस्य अं-
बारीति भाषया प्रसिद्धस्य दाराणि पताकाश्च तत्रैव स्तंभशेखरस्थाः ७ ८ अभिनीताः सशिक्षिताः ९ अप्रभिन्नाः अनुद्भिन्नमदाः संसु-

तत्र तत्र प्रदृश्यन्तरथवारणपत्तयः सादिनश्च नरव्याघ्रयुध्यमाना सुहृर्मुहुः ८६ इति श्रीमन्महाभा. श्री. टी. द्वंद्वयु
द्धे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ४५ संजय उवाच राजं च्छतसहस्राणितत्र तत्र पदातिनाम् निर्मर्यादं प्रयुद्धानि
तत्ते वदया मिभारत १ नपुत्रः पितरं जज्ञेन पिता पुत्रमौ रसं न भ्राता भ्रातरं तत्र स्वस्त्रीयोनच मातुलं २ न मातुल
श्च स्वस्त्रीयन सरवायं सरवातदा आविष्टा इव युध्यन्ते पांडवाः कुरुभिः सह ३ रथानीकं नरव्याघ्राः केचिदभ्यप-
तन्त्रथैः अभज्यन्तरथैरेव युगानि भरतर्षभ ४ रथेषाश्च रथेषाभिः कूबरारथकूबरैः संगतैः संगताः केचित्पर-
स्परजिघांसवः ५ नशोकश्चलितुं केचित्सन्निपत्य रथारथैः प्रभिन्नास्त महाकायाः सन्निपत्य महागजैः ६ बहुधा
दारयन् क्रुद्धा विषाणै रितरेतरम् स तोरणपताकैश्च वारणारणवारणैः ७ अभिसृज्य महाराज वेगवद्भिर्महागजैः दंतै र
भिहतास्तत्र च कुशः परमातुराः ८ अभिनीताश्च शिक्षाभिः स्रोत्रां कुशसमाहताः अप्रभिन्नाः प्रभिन्नानां संसुरवाभि-
सुरवाययुः ९ प्रभिन्नै रपि संयुक्ताः केचित्तत्र महागजाः क्रौंचवन्निनदं कृत्वा प्राद्वन्ततस्ततः १० सम्यक्प्रणीताश्च तथा
प्रभिन्नकरदासुरवाः क्रुष्टो मरनाराचैर्निरुद्धा वरवारणाः ११ विनेदुर्भिन्नमर्माणो निपेतुश्च महासवः प्रधावन्ति दिशः
केचिन्नदंतोभैरवान्वान् १२ गजानां पादरक्षाश्च व्यूढोरस्काः प्रहारिणः क्रुष्टिभिश्च धनुर्भिश्च विमलैश्च परश्वधैः १३
गदाभिर्मसलैश्चैव भिदिपालैः सतोमरैः आयसैः परिधैश्चापि निस्त्रिंशोर्विमलैः शितैः १४ स्रगृहीतैः स्रंसंरब्धा द्रवमाणा
स्ततस्ततः व्यदृश्यन्त महाराज परस्परजिघांसवः १५

स्वाभिसुरवाः अन्योन्यसंसुरवा इत्यर्थः १० प्रणीताः प्रयुक्ताः क्रुष्टयः हस्तक्षे-
प्याः क्षुद्रमल्लाः विंध्याटव्यांकरकाडी इति प्रसिद्धाः तोमराः दीर्घदंडा मल्लाः नाराचाः महाशल्याः विस्तीर्णफलकाः शराः ११ १२ परस्वधैः कु-
ठारैः १३ भिदिपालैः परशवैः महाराष्ट्राणां गोफण इति प्रसिद्धैः परिधैः दंडैः निःस्त्रिंशैः खड्गैः १४ द्रवमाणाः धावन्तः १५ १६ १७

१६ अवक्षिप्तावधूतानां अधोमुखं पातितानां उत्तानपातितानां एषां मर्मसु पततामसीनामिति संबंधः १७ रुग्णोतीघ्राघातार्तः भिन्नः निकृतांगः
अवभिन्नः क्षतांगः १८ प्रेतानां नारकाणाम् १९ हयैः करणभूतैः चामरापीडाश्चामरकलापाः तद्धारिभिः अतएव हंसैरिव अभिविद्रुताः संसु-
खमुपागताः २० प्रासाहरतक्षेप्या भल्लाः सैती इति प्रसिद्धाः कुंता इत्यपरे आश्रुगाः शीघ्रगाः २१ अग्न्यजवेरुत्तमवेगैः २२ भल्लैः दीर्घफलैर्बाणैः
२३ २४ २५ सहसा बलेन अतर्कितं वासतिविद्यमाने २६ अभिचक्रमुः अभितो वज्रमुः २७ पुंस्त्वात् वीर्यवत्त्वात् अतिमदत्वात् उद्भिन्न-

राजमानाश्च निस्त्रिंशाः संसक्तानरशोणितैः प्रत्यदृश्यंतश्चूराणामन्योन्यमभिधावताम् १६ अवक्षिप्तावधूतानामसीनां
वीरबाहुभिः संजज्ञेतुमुलः शब्दः पततां परमर्मसु १७ गदासु सलरुग्णानां भिन्नानां च वरासिभिः दंतिदंतावभि-
न्नानां मुदितानां च दंतिभिः १८ तत्र तत्र नरो घाणां क्रोशतामितरेतरम् शुश्रुवुर्दारुणा वाचः प्रेतानामिव भारत १९
हयैरपि हयारोहाश्चामरापीडधारिभिः हंसैरिव महावेगैरन्योन्यमभिविद्रुताः २० तैर्विमुक्ता महाप्रासाजो बूनद-
विभूषणाः आश्रुगा विमलास्तीक्ष्णाः संपेतुर्भजगोपमाः २१ अग्न्यजवेः केचिदाप्युत्तमहत्तोरथान् शिरां-
स्याददिरे वीरारथिनामश्वसादिनः २२ बहूनापि हयारोहान् भल्लैः सन्नतपर्वभिः रथीजघान संप्राप्य बाणगोचर-
मागतान् २३ नवमेघप्रतीकाशांश्चाक्षिप्य तुरगान् गजाः स्वपादैरवमृद्भंति मत्ताः कनकभूषणाः २४ पाट्यमानेषु
कुंभेषु पार्श्वेषु पिकुदरुणाः प्रासैर्विमथिताः केचिद्दिने दुःपरमातुराः २५ साश्वारोहान् हयान् केचिदुन्मथ्य वर-
वारुणाः सहसा चिक्षिपुस्तत्र संकुले परमेसति २६ साश्वारोहान् विषाणाग्रैरुत्क्षिप्य तुरगान् गजाः रथोघानव-
मृद्भतः सध्वजानभिचक्रमुः २७ पुंस्त्वादतिमदत्वाच्च केचित्तत्र महागजाः साश्वारोहान् हयान् जघ्नः करैः सचर-
णैस्तथा २८ प्रतिमानेषु गात्रेषु पार्श्वेषु मिचवारणान् आश्रुगा विमलास्तीक्ष्णाः संपेतुर्भजगोपमाः २९ नरा-
श्वकायान् निर्भिद्य लोहानि कवचानि च निपेतुर्विमलाः शक्तयो वीरबाहुभिरर्पिताः महोल्का प्रतिमाघोरास्तत्र तत्र-
विशोपते ३० द्वीपिचर्मावबद्धैश्च व्याघ्रचर्मशयैरपि विकीर्णैर्विमलैः खड्गैरभिजघ्नः परान्नणे ३१ मदत्वात् २८ प्रतिमानेषु

ललाटेषु गात्रेषु अंगेषु वारणानभिगजानामभितः पश्यर्थे द्वितीया आश्रुगाः बाणाः २९ शक्तयः शक्तयः कृत्स्ना लोहदंडास्त एवम-
होल्का प्रतिमाः ३० द्वीपीचित्रव्याघ्रः विकीर्णैः प्रयोगकाले ३१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१

अभीतरस्याभिसुरव्येन सर्पणं स्यादभिलुतं तदेव स्यादभिकुदं ओष्ठदंशादिसंयुतम् वामपक्षाश्रितं यानमेकपाश्वरिवदारितम् चर्मप्रहारवारणं टा
ल इति प्रसिद्धं भाषायां ३२ आक्षिप्य आकृष्य सर्वशब्दगाः सर्वेषामाक्षौप्तृणां शब्दमनुगच्छन्ति ते तथा ३३ शंकुभिः कीलैः कंटकदंडादिगतेः

अभिलुतमभिकुदमेकपाश्वरिवदारितम् विदर्शयंतः संपेतुः खड्गचर्मपरश्वधैः ३२ केचिदाक्षिप्य करिणः साश्वानपिर
थान्करैः विकर्षतो दिशः सर्वासंपेतुः सर्वशब्दगाः ३३ शंकुभिर्दारिताः केचित्संछिन्नाश्च परश्वधैः हस्तिभिर्मृदिताः
केचित्क्षणाः केचित्पुरंगमैः ३४ रथचक्रनिकृताश्च निकृताश्च परश्वधैः व्याक्रोशंत महाराजतत्रतत्र स्मबांधवान्
३५ पुत्रानन्येपितृनन्येभ्रातृश्च सहबंधुभिः मातुलान् भागिनेयाश्च परानपि च संयुगे ३६ विकीर्णात्राः सुबहवो भ-
ग्नसक्थाश्च भारत बाहुभिश्चापरे छिन्नेः पार्श्वेषु च विदारिताः ३७ क्रदंतः समदृश्यंत सुभृशं जीवितेष्ववः तृषाप-
रिगताः केचिदल्पसत्त्वाविशोपते भूमौ निपतिताः संख्ये मृगयांचक्रिरे जलम् ३८ रुधिरौघपरिक्लिन्नाः क्लिश्यमा-
नाश्च भारत व्यनिदन् भृशमात्मानंत वपुत्रांश्च संगतान् ३९ अपरेक्षत्रियाः शूराकृतवैराः परस्परं नैव शास्त्रविमुचं
ति नैव क्रदंति मारिष- ४० तर्जयंति च संहृष्टास्तत्र तत्र विशोपते निर्दश्य दशनैश्चापिकोधात् स्वरदनच्छदं भ्रुकुटी
कुटिलैर्वक्रैः प्रेक्षन्तेपि परस्परम् ४१ अपरे क्लिश्यमानास्त शरानां विणपीडिताः निष्कृजाः समपद्यंत दृढसत्त्वामहा
बलाः ४२ अन्ये च विरथाः शूरारथमन्यस्य संयुगे प्रार्थयाना निपतिताः संक्षणावरवारणैः ४३ अशोभंत महारा-
जसपुष्पा इव किंशुकाः संबभूवुरनीकेषु बहवो भैरवस्वनाः ४४ वर्तमाने महाभीमे तस्मिन्वीरवरक्षये अहनत्तु
पितापुत्रपुत्रश्च पितरं रणे ४५ स्वस्त्रीयो मातुलं चापि स्वस्त्रीयं चापि मातुलः सरवासखाय च तथा संबंधी बांध-
वास्तथा ४६ एवमेपक्षयो वृत्तः कुरूणां पांडवैः सह वर्तमाने भये तस्मिन् निर्मर्यादे महाभये ४७ भीष्ममासा-
द्य पार्थानां वाहिनीसंमकं पत केतुना पंचतारेण तालेन भरतर्षभ ४८ राजतेन महाबाहु रुच्छितेन महारथे बभौ
भीष्मस्तदाराजंश्चंद्रमा इव मेरुणा ४९ इति श्रीम. भा. भी. संकुलसुद्धेषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६

तवंतः ३५ बंधुभिः सखिभिः ३६ भग्नसक्थाः भग्नोरवः ३७ तृषापिपासया अल्पसत्त्वाः धैर्यवर्जिताः मृगयांचक्रिरेयांचते ३८ ३९ ४० रदन-
च्छदं ओष्ठं ४१ निष्कृजाः निःशब्दाः ४२ रथमन्यस्य गंतुं प्रार्थयाना मध्ये मार्गे निपतिता इति योज्यं ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ केतुनेति सार्द्धः
अत्र चंद्रकेतोः मेरुसरथभीष्मयोश्चोपमोपमेयभावः भीष्मस्य रुक्मरथत्वात् ४९ इति श्रीम. भा. भी. टी. षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६

गतोऽतीतः पूर्वाह्नस्यभूयिष्ठोभागोयस्मिन्नहनि १ २ ३ ४ ५ नृत्यतः नृत्यमिवकुर्वतः ६ पिशंगैः पिंगलैः ७ कर्णिकारेण कर्णिकारदु
मोपमेन ८ अनुरथैः पार्ष्णिगोपादिभिः ९१० पूर्णायतविस्मृष्टेन आकर्णकृष्टत्यक्तेन प्रणिहितेन ११ १२ कर्तस्वरं सुवर्णं तान्सर्वान् १३ १४ लब्धलक्ष्यत

संजय उवाच गतपूर्वाह्नभूयिष्ठेतास्मिन्नहनिदारुणे वर्तमानेतथारौद्रेराजन्नरवरक्षये १ दुर्मुखः कृतवर्माचक्रपः
शल्योविविंशतिः भीष्मजुगुपुरासाद्यतवपुत्रेण चोदिताः २ एतैरतिरथैर्गुप्तः पंचभिर्भरतर्षभ पांडवानामनीकानि
विजगाहे महारथः ३ चेदिकाशिकरूपेषु पांचाल्येषु च भारत भीष्मस्य बहुधा तालश्चलत्केतुरदृश्यत ४ सशिरा-
सिरणे वीरोरथांश्च सयुगध्वजान् विचकर्त महावेगे भैल्लैः सन्नतपर्वभिः ५ नृत्यतोरथमार्गेषु भीष्मस्य भरतर्षभ
केचिदार्तस्वरं च कुर्नागामर्मणिताडिताः ६ अभिमन्युः स संक्रुद्धः पिशंगैस्तरुगोत्तमैः संयुक्तरथमास्थाय प्राधा
द्भीष्मरथं प्रति ७ जांबूनदविचित्रेण कर्णिकारेण केतुना अभ्यवर्तत भीष्मं च तंश्चैवरथसत्तमान् ८ सतालके-
तोस्तीक्ष्णेन केतुमाहत्य पत्रिणा भीष्मेण युयुधे वीरस्तस्य चानुरथैः सह ९ कृतवर्माणमेकेन शल्यं पंचभिराय-
सैः भित्वा नवभिरानच्छच्छराग्रैः प्रपितामहम् १० पूर्णायतविस्मृष्टेन सम्यक्प्रणिहितेन च ध्वजमेकेन चिच्छेद
जांबूनदविभूषितम् ११ दुर्मुखस्य तु भल्लेन सर्वावरणमैदिना जहार सारथेः कायात् शिरः सन्नपर्वभिः १२ धनु-
श्चिच्छेदभल्लेन कर्तस्वरविभूषितम् कृपस्य निशिताग्रेण तांश्च तीक्ष्णसुरैः शरैः १३ जघान परमक्रुद्धो नृत्यान्निव
महारथः तस्य लाघवमुद्धीक्ष्य तु तुषुर्देवता अपि १४ लब्धलक्ष्यतया कार्ष्ण्यैः सर्वे भीष्मसुरवारथाः सत्ववंतममन्यं
तसाक्षादिवधनं जयम् १५ तस्य लाघवमार्गस्थमलातसदृशप्रभम् दिशः पर्यपतच्चापगांडीवमिव घोषवत् १६
सतमासाद्यवेगेन भीष्मो नवभिराश्रुगैः विव्याध समरे तूर्णमार्जुनीं परवीरहा १७ ध्वजं चास्य त्रिभिर्भल्लैश्चिच्छे-
द परमोजसः सारथिं च त्रिभिर्बाणैराजघानयत घ्नतः १८ तथैव कृतवर्मा तु रूपः शल्यश्च मारिष विध्वानाकंप
यन् कार्ष्ण्यैर्मेनाकमिव पर्वतम् १९ सतैः परिहृतः शूरो धार्तराष्ट्रमहारथैः ववर्ष शरवर्षाणि कार्ष्ण्यैः पंचरथान्
प्रति २० ततस्तेषां महास्त्राणि निवार्य शरवृष्टिभिः ननाद बलवत् कार्ष्ण्यैर्भीष्माय विस्मृजंश्छुरान् २१ कार्ष्ण्यैः अभिमन्योः

सत्ववंतं बलवंतम् १५ अलातसदृशप्रभं क्राम्यमाणोत्सुकसममंडलाकारमित्यर्थः १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५

२२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ पुत्रेणउत्तरेण ३० ३१ ३२ केसरीसिंहः ३३ ३४ प्रगृहीताग्रहस्तेनकुंडली-
कृतसुंडाग्रेण ३५ तस्यवेगमितिसंबंधः रथेरथोपरि ३६ तस्यशल्यस्य बृहत्तः पुष्टान् साधुवाहिनः सम्यगूहनशीलान् ३७ ३८ तमः

तत्रास्यसुमहद्राजन्वाद्धोर्बलमदृश्यत यतमानस्यसमरेभीष्ममर्दयतः शरैः २२ पराक्रांतस्यतस्यैवभीष्मोपि-
प्राहिणोच्छरान् सतांश्चिच्छेदसमरेभीष्मचापच्युतान्शरान् २३ ततोर्ध्वजममोघेषुभीमस्यनवभिः शरैः चि-
च्छेदसमरेवीरस्ततउच्चुकुशर्जनाः २४ सराजतोमहास्कंधस्तालोहेमविभूषितः सोभद्रविशिरेवेच्छिन्नः पपात
भुविभारत २५ ध्वजसोभद्रविशिरेवैः पतंतंभरतर्षभ दृष्ट्वाभीमोनददृष्टः सोभद्रमभिर्हर्षयन् २६ अथभीष्मो
महारुग्णाणिदिव्यानिचबहूनिच प्रादुश्चक्रे महारौद्रेरणेतस्मिन्महाबलः २७ ततः शरसहस्रेणसोभद्रं प्रपि-
तामहः अवाकिरदमेयात्मानदद्भुतमिवाभवत् २८ ततोदशमहेद्यासाः पांडवानामहारथाः रक्षार्थमप्यधा-
वन्तसोभद्रं त्वरितारथैः २९ विराटः सहपुत्रेणघृष्टदन्तश्चपार्षतः भीमश्चकैकयश्चैवसात्यकिश्चविशंपते ३०
जवेनपततांतेषांभीष्मः शांतनवोरणे पांचाल्यंत्रिभिरानर्च्छत्सात्यकिंनवभिः शरैः ३१ पूर्णायतविसृष्टेनक्ष-
रेणनिशितेनच ध्वजमेकेनचिच्छेदभीमसेनस्यपत्रिणा ३२ जांबूनदमयः केतुः केसरीनरसत्तम पपातभी-
मसेनस्यभीष्मेणमथितोरथात् ३३ ततोभीमस्त्रिभिर्विधाभीष्मंशांतनवरणे रूपमेकेनविव्याधकृतवर्मा-
णमष्टभिः ३४ प्रगृहीताग्रहस्तेनवैराटिरपिदंतिना अप्यद्रवतराजानंमद्राधिपतिमुत्तरः ३५ तस्यवारणरा-
जस्यरथेचापततोजवात् शल्योनिवारयामासवेगमपतिमंरणे ३६ तस्यक्रुद्धः सनागेन्द्रोबृहत्तः साधुवाहिनः
पदायुगमधिष्ठायजघानचतुरोहयान् ३७ सहताम्वेरथेतिष्ठन्मद्राधिपतिरायसीं उत्तरांतकरीशक्तिं चिक्षेप
भुजगोपमाम् ३८ तयाभिन्नतनुत्राणः प्रविश्यविपुलंतमः सपपातगजस्कंधात्प्रमुक्तांकुशतोमरः ३९ स-
मादायचशल्योसिमवलुत्यरथोत्तमात् वारणेद्रस्यविक्रम्यचिच्छेदाथमहाकरं ४० भिन्नमर्माशरघातौश्छि-
न्नहस्तः सवारणः भीममार्तस्वरंकृत्वापपातचममारच ४१ एतदीदृशकंकृत्वामद्राजोनराधिपः आरुरोहरथं
तूर्णभास्वरंकृतवर्मणः ४२ मोहं प्रमुक्तं हस्ताद्गलितं अंकुशादिकं यस्य ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५

उत्तरंतु हतं दृष्ट्वा वैराटि भर्तारं तदा श्वेतः सप्त महावीरान् दृष्ट्वा क्रोधसमन्वितः धनूंषि तेषां चिच्छेद बाणैः सन्नतपर्वभिः
 ४३ निकृत्तान्येव तानि स्मसमदृश्यंत भारत ततस्तैस्तु निमेषार्हात्पतिपद्य धनूंषि च ४४ सप्तैव पृषत्कांश्च श्वेतस्योपर्य
 पातयन् ततः पुनरमेयात्मा भल्लैः सप्तभिराशुगैः ४५ निचकर्त महाबाहुस्तैषां चापानि धन्विनाम् ते निकृत्तमहाचा
 पाः स्फुरमाणामहारथाः ४६ अथ शक्तीः परामृश्य निनेदुर्भैरवान् वान् सुसुचुर्भारत श्रेष्ठ सप्त श्वेतरथं प्रति ४७ तत
 स्ताज्ज्वलिताः सप्तमहोल्काशानि निःस्वनाः अप्राप्ता सप्तभिर्भल्लैश्चिच्छेद परमास्त्रवित् ४८ ततः समादाय शरं सर्व
 कायविदारणम् प्राहिणोद्भरत श्रेष्ठ श्वेतोरुक्मरथं प्रति ४९ तस्य देहे निपतितो बाणो वक्रातिगोमहान् ततोरुक्म
 रथो राजन्सायकेन दृढहतः ५० निषसाद रथोपस्थे कश्मलं चाविशन्महतं तं विसृजं विमनसं त्वरमाणस्तु सारथिः
 ५१ अपोवाहल्लब्धसंज्ञः सर्वलोकस्य पश्यतः श्वेतोथान्यान् समादाय वाजिनो हेमभूषितान् ५२ तेषां षण्णां महा
 बाहुर्ध्वजशीर्षाण्यपातयत् हयांश्च शेषान् निर्भिद्य सारथिं च परंतप ५३ शरैश्चैनान् समाकीर्य प्रायाच्छुल्यरथं प्रति
 ततो हलहलाशब्दस्तवसे न्येषु भारत ५४ दृष्ट्वा सेनापतिं तूर्णं यातं शल्यरथं प्रति ततो भीष्मपुरस्कृत्य तव पुत्रो म
 हाबलः ५५ हतश्च सर्वसैन्येन प्रायाच्छुल्यरथं प्रति मृत्योरास्य मनुप्राप्तं मदराजममोचयत् ५६ ततो युद्धं समभव
 तु मुलं लोमहर्षणं तावकानां परेषां च व्यतिषक्त रथद्विपम् ५७ सौभद्रे भीमसेने च सात्यको च महारथे कैकेये
 च विराटे च द्रुपदुस्मे च पार्षते ५८ एते पुनरसिंहेषु चेदिसैन्येषु चैव हि ववर्ष शरवर्षाणि वृद्धः कुरुपितामहः ५९
 इति श्रीमन्महाभा० भीष्मप० श्वेतयुद्धे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७ धृतराष्ट्र उवाच एवं श्वेते महेष्वासे प्राप्ते
 शल्यरथं प्रति कुरवः पांडवेयाश्च किमकुर्वत संजय भीष्मः शान्तनवः किं वा तन्ममाचक्ष्व एच्छतः १ संजय उवा
 राजन् शतसहस्राणि ततः क्षत्रियपुंगवाः श्वेतं सेनापतिं शूराः पुरस्कृत्य महारथाः २ राजो बलं दर्शयंतस्तव पुत्रस्य
 भारत शिरादिन पुरस्कृत्य त्रानुमैच्छन्महारथाः ३ अभ्यवर्तंत भीष्मस्य रथं हेमपरिभूतं जिघांसतो युधांश्च हतदासीन् मुलं म
 हव ४

तत्तैः हंसं प्रवक्ष्यामि महावैशसमदुतम् तावकानां परेषां च यथा युद्धमवर्तत ५ तत्राकरोद्रथोपस्थान् शून्यान् शान्तन-
वो बहून् प्राकृतदुत्तमांगानि शरैरेच्छन् रथोत्तमः ६ समावृणोच्छरैरेकमर्कतुल्यप्रतापवान् तुदन्समन्तात्समरेरविरुद्यन् रथ-
थातमः ७ तेनाजौ प्रेषिताराजन् शराः शतसहस्रशः क्षत्रियांतकराः संख्येमहावेगामहाबलाः ८ पातयामास शूराणां शि-
रांसि शतशोरणे राजत्कंकटकाश्चैव वीराविगतमस्तकाः ९ रथारथेषु संसक्ता व्यदृश्यन्त विशांपते रथोरथं पर्यवर्तन्तुरंगस्त-
नुरंगमं १० सबलनिहतं वीरं लंबमानं सकासुकम् उदीणाश्च हयाराजन् बहन्तश्च ततस्ततः ११ बद्धरक्दुनिषंगाश्च विध्व-
स्तशिरसोगताः शतशः पतिता भूमौ वीरशय्यासु शेरते १२ परस्परेण धावन्तः पतिताः पुनरुत्थिताः उत्थाय च प्रधावन्तो
द्वंद्वयुद्धमवाप्तुवन् १३ पीडिताः पुनरन्योन्यं लुटन्तोरणमूर्धनि मनोगजः पर्यपतद्भूतसारथिनो हयाः १४ सरथारथिन-
श्चापिविमृद्भन्तः समन्ततः स्यंदनादपतत्कश्चिन्निहतो न्येन सायकैः १५ हतसारथिरव्युच्चैः पपात काष्ठवद्रथः युद्धमा-
नस्य संग्रामे व्यूढेरजसि चोत्थिते १६ धनुः कूजितविज्ञानं तत्रासीत्पत्ययुध्यतः गात्रस्पर्शेन यो धानां व्यज्ञास्तपरिप-
थिनम् १७ युध्यमानं शरैराजन् संजिनीध्वजिनीत्यगात् अन्योन्यं वीरसंशब्दो नाश्रूयत भटैः कृतः १८ शब्दायमाने
संग्रामे पटहैर्कर्णदारिणि युध्यमानस्य संग्रामे कुर्वन्तः पौरुषं स्वकम् १९ नाश्रौषान्नामि गोत्रोक्तिं कीर्तनं च परस्परं श्री-
ष्मचापच्युतैर्बाणैरातीनां युध्यतां मृधे २० परस्परेषां वीराणां मनांसि मसकं पयन् तस्मिन्निराकुले युद्धे तु सुलेलोम-
हर्षणे २१ पितास्वमोरसं पुत्रं नाभिजानाति कश्चन चक्रं भग्नं युगं चैव एकोद्युर्यो हयो हतः २२ आक्षिप्तः स्यंदनाद् वीरः
ससारथिरजिह्वगैः विधुरेभिन्नचक्रे चरथे च विवशीकृते २३ तेन तेन स्मृदृश्यन्ते यो धमानाः परस्परं यो हतः शिरसा
च्छिन्नो मर्मभिर्निहतो हतः २४ अहतः कोपिनैवासीद्भीष्मे निघ्नति शात्रवान् श्वेतः कुरूणामकरोत्स्वयंतस्मिन् महा-
हवे २५ राजपुत्रांस्तथोदारानवधीच्छतसंघशः चिच्छेद रथिनां बाणैः शिरांसि शतसंघशः २६ सांगदा बाहवश्चैव ध-
नूषि च समन्ततः रथिनोरथचक्राणित्वनाराणितथै च च २७ क्षुद्राणि च महार्हाणि पताकाश्च विशांपते हयो-
याश्च रथोद्याश्च नरोद्याश्चेति भारत २८

२९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४

वारणाः शतशश्चैव हताः श्वेतेन संयुगे वयं श्वेतहयाद्गीताविहायरथमुत्तमं २९ अपयातास्तथापश्चाद्यत्र पश्यामतेधुरं
शरपातमपक्रम्य कुरुवः कुरुनंदन ३० भीष्मं शांतनवयुद्धे स्थिता पश्यामसर्वशः अदीनो दीनसमये भीष्मोऽस्माकं महाहवे
३१ एकस्तस्थौ नरव्याघ्रो गिरिर्मैरुरिवाचलः आददान इव प्राणान्सविता शिशिरात्यये ३२ गभस्तिभिरिवादित्यस्तस्थौ हे
ममरीचिमान् समुमोच महेशासः शरसंघाननेकशः ३३ निघ्नन्मित्रान्समरे चक्रपाणिरिवास्तरान् ते वध्यमाना भीष्मेण
प्रजहुस्तं महाहवं ३४ स्वयूथादिव ते यूथान्मुक्ताग्निमिव दारुणाः तमेकमुपलभ्यैको हृष्टः पुष्टः परंतप ३५ दुर्योधनप्रि-
येयुक्तः पांडवान् बहुशोषयन् जीवितं दुस्थितं त्यक्त्वा मयं चक्रमहाहवे ३६ पातयामास सैन्यानि पांडवानां विशांपते प्रहरं
तमनीकानि पिता देवघ्नस्तव ३७ दृष्ट्वा सेनापतिं भीष्मो वेगितः सन्समभ्ययात् समीष्मं शरजालेन महता समवाकिरत् ३८
श्वेतं चापितथा भीष्मः शरैर्धैः समवाकिरत् तौ वृषाविव नर्दतौ मत्ताविव महाद्विपौ ३९ व्याघ्राविव स्रंसं रन्धावन्योन्यमभि-
जघ्नतुः अस्त्रैरस्त्राणि संचार्य ततस्तौ पुरुषर्षभौ ४० भीष्मः श्वेतश्च युयुधे परस्परवधे षिणौ एकान्द्धानिर्दहद्भीष्मः पांड-
वानामनीकिनीम् ४१ शरैः परमसंकुद्धः श्वेतो यदि न पालयेत् पिता महंततो दृष्ट्वा श्वेतेन विमुरवीकृतम् ४२ प्रहर्षं पांड-
वाजग्मुः पुत्रस्ते विमना ह्यभूत् ततो दुर्योधनः क्रुद्धः पार्थिवैः परिवारितः ४३ ससैन्यः पांडवानीकमभ्यद्रवत संयुगे श्वेतो
गांगेयमुत्सृज्य तव पुत्रस्य बाहिनीम् ४४ नाशयामास वेगेन वृक्षान्वायुरिवोजसा द्रावयित्वा च भूंचैव वैरादिः क्रोधमूर्छि-
तः ४५ आपतत्समहान्भूयो यत्र भीष्मो व्यवस्थितः तौ तत्रापिगतौ राजन् शरदीप्तौ महाबलौ ४६ अयुध्येतां महा-
त्मानो यथावा वृत्रवासवौ अन्योन्यं तु महाराज परस्परवधे षिणौ ४७ निगृह्य कार्मुकं श्वेतो भीष्मं विव्याध सप्तभिः
पराक्रमंततस्तस्य पराक्रम्य पराक्रमी ४८ तरसा पारयामास मत्तो मत्तमिव द्विपं वैरादिः समरे क्रुद्धो भृशमायम्य कार्मुकं ४९
आजघ्नततो भीष्मं श्वेतः क्षत्रियनंदनः तं प्रत्यविध्य दशभिर्भीष्मैः शांतनवस्तथा ५० सकिहस्तेन बलवान्नाकं पतयथाचलः श्वे-
तः शांतनवं भूयः शरैः सन्नतपर्वभिः ५१ विव्याध पंचविंशत्या तदद्भुतमिवाभवत् प्रहस्य चरणे श्वेतः सृक्किणीपरिसंलिहन् ५२

४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६०

धनुश्चिच्छेदभीष्मस्यदशभिर्दशधाशरैः संधायविशिरवंचैवशरंलोमप्रवाहिने ५३ उन्मथायतनस्तालं ध्वजंशीर्षम
हात्मनः केतुनिपतितं दृष्ट्वाभीष्मस्यतनयास्तव ५४ हतंभीष्मममन्यतश्चेतस्यवशमागतं पांडवाअपिसंहृष्टादधुः
शरवान्समंततः ५५ भीष्मस्यपतितंकेतुं दृष्ट्वातालंमहात्मनः ततोदुर्योधनः क्रोधात्त्वमनीकमचोदयत् ५६ य-
त्नाद्भीष्मपरीक्षध्वंरक्षमाणाः समंततः तानूचेपश्यमानास्तान्श्वेतोऽस्तमथवाप्यति भीष्मः शांतनवः शूरस्तथास-
त्यंब्रवीमिते ५७ राजस्तवचनंश्रुत्वात्वरमाणामहारथाः बलेनचतुरंगेणागांगेयमनुपालयन् ५८ बाल्हिकः कृत
वर्माचक्रपः शल्यश्चभारत जरासंधिर्विकर्णश्चचित्रसेनोविविंशतिः ५९ त्वरमाणास्त्वरकाकालेपरिवार्यसमंततः श-
स्त्रवृष्टिस्तबहुलांश्वेतस्योपर्यपातयन् ६० तान्कुड्यानिशितैर्बाणैस्त्वरमाणोमहाबलः अवारयदमेयात्मादर्शय
न्याणिलाघवम् ६१ सन्निवार्यतुतान्सर्वान्केसरीकुंजरानिव महताशरवर्षेणभीष्मस्यधनुराच्छिनत् ६२ ततोऽ-
न्यद्भनुरादायभीष्मः शांतनवोयुधि श्वेतंविष्याधराजेंद्रकंकपत्रैः शिलाशितैः ६३ ततःसेनापतिः कुड्योभीष्मबहु-
भिरायसैः विष्याधसमरेराजन्सर्वलोकस्यपश्यतः ६४ ततःप्रव्यथितोराजाभीष्मदृष्ट्वानिवारितं प्रवीरसर्वलोकस्य
श्वेतेनयुधिर्वैतदा ६५ निष्ठानकश्चसमहान्तवसेन्यस्यचाभवत् तंवीरंत्वरितं दृष्ट्वाश्वेतेनशरविक्षतं ६६ हतंश्वे-
तेनमन्यतश्चेतस्यवशमागतं ततः क्रोधवशंप्राप्तः पितादेवव्रतस्तव ६७ ध्वजमुन्मथितं दृष्ट्वातांचसेनानिवारिताम्
श्वेतं प्रतिमहाराजव्यसृजत्सायकान्बहून् ६८ तानावार्यरणेश्वेतोभीष्मस्यरथिनांवरः धनुश्चिच्छेदमल्लेनपुनरे-
वपितुस्तव ६९ उत्सृज्यकार्मुकंराजन्गांगेयः क्रोधमूर्च्छितः अन्यत्कार्मुकमादायविपुलंबलवत्तरं ७० तत्रसंधा-
यविपुलान्भस्त्रान्सप्तशिलाशितान् चतुर्भिश्चतुरश्चाश्वान्श्वेतस्यपतनापतेः ७१ ध्वजंद्वाभ्यांचविच्छेदस-
प्तमेनचसारथेः शिरश्चिच्छेदमल्लेनसंकुड्योलघुविक्रमः ७२ हताश्वसूतात्सरथादवप्लुत्यमहारथः अमर्षव-
शमापन्नोव्याकुलः समपद्यत ७३ विरथंरथिनांश्रेष्ठंश्वेतं दृष्ट्वापितामहः ताडयामासनिशितैः शरसंधैः समंततः ७४

सताडयमानः समरेभीष्मचापच्युतैः शरैः स्वरथेधनुस्तृज्यशक्तिं जग्राहकांचनीम् ७५ ततः शक्तिं रणो घोरांगृ-
 हीत्वोग्रामहाभयां कालदंडोपमां घोरां मृत्योश्च शमनक्षमां ७६ अब्रवीच्च तदा श्वेतो भीष्मं शांतनवरणे तिष्ठेदा-
 नीं रुसं रब्धः पश्यमां पुरुषोत्तम ७७ एवमुक्त्वा महेशो भीष्मं युधिपराक्रमी ततः शक्तिममेयात्मा विक्षेपमुज-
 गोपमां ७८ पांडवार्थे पराक्रान्तस्तवानर्थं चिकीर्षति हाहाकारो महानासीत्पुत्राणां ते विशांपते ७९ दृष्ट्वा शक्तिं म-
 हाघोरां मृत्योर्दंडसमप्रभां श्वेतस्थकरनिर्मुक्तानिर्मुक्तैरगसंनिभां ८० अपतत्सहसाराजन्महोत्केवनभस्तलात्
 ज्वलंती मंतरिक्षे तां ज्वालाभिरभिसंवृतां ८१ रुसं भ्रांतस्तदाराजन्पितादेव व्रतस्तव अष्टभिर्नवधा भीष्मः शक्तिं
 चिच्छेदपत्रिभिः ८२ उत्कृष्टहेमविकृतानि कृतानि शितैः शरैः उच्चुक्रुशस्ततः सर्वतावकाभरतर्षभ ८३ शक्तिं
 विनिहतां दृष्ट्वा वैरादिः क्रोधमूर्च्छितः कालोपहतचेताश्च कर्तव्यं नाभ्यजानत ८४ क्रोधसंमूर्च्छितो राजन् वैरादिः
 प्रहसन्निव गदां जग्राहसंहृष्टो भीष्मस्य निधनं प्रति ८५ क्रोधसंरक्तनयनो दंडपाणिरिवापरः भीष्मं समभिदु-
 द्रावजलो घडवपर्वतम् ८६ तस्य वेगमसंवार्य मत्वा भीष्मः प्रतापवान् प्रभाववित्प्रमोक्षार्थं सहसा धरणींगतः
 ८७ श्वेतः क्रोधवशाविष्टो भ्रामयित्वा तु तां गदां रथे भीष्मस्य विक्षेपयथा देवो धनेश्वरः ८८ तया भीमनिपाति-
 न्यासरथो भस्मसात्कृतः सध्वजः सहसूतेन साश्वः सहयुगंधरः ८९ विरथं रथिनां श्रेष्ठं भीष्मं दृष्ट्वा रथोत्तमाः
 अभ्यधावंत सहिताः शल्यप्रभृतयोरथाः ९० ततो न्यं रथमास्थाय धनुर्विस्फार्य दुर्मनाः शनकैरभ्ययान्छुतंगो-
 गेयः प्रहसन्निव ९१ एतस्मिन्नंतरे भीष्मः शूरावविपुलांगिरं आकाशोदीरितां दिव्यामात्मनो हितसंश्रयां ९२
 भीष्मभीष्ममहाबाहो शीघ्रं यत्नं कुरुष्व वै एष ह्यस्य जये कालो निर्दिष्टो विश्वयोनिना ९३ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं देव-
 दूतेन भाषितं स प्रहृष्टमना भूत्वा वधेतस्य मनोदधे ९४ विरथं रथिनां श्रेष्ठं श्वेतं दृष्ट्वा पदातिनं सहितास्तन्यवर्त-
 तपरीक्षंतो महोरथाः ९५ सात्यकिभीमसेनश्च दृष्ट्वा द्रुपदश्च पार्षतः कैकेयो दृष्ट्वा केतुश्च अभिमन्युश्च वीर्यवान् ९६

एतानापततोदृष्ट्वाद्रोणशान्यरूपैः सह अवारयदमेयात्मावायुवेगानिवाचलः ९७ सन्निरुद्धेषु सर्वेषु पाण्डवेषु महात्मसु श्वे-
तः रक्तमथाकृष्यभीष्मस्य धनुराच्छिनत् ९८ तदपास्य धनुश्छिन्नं त्वरमाणः पितामहः देवदूतवचः श्रुत्वा वधेतस्य मनोदधे
९९ ततः प्रचरमाणस्तपितादेव व्रतस्तव अन्यत्कार्मुकमादाय त्वरमाणो महारथः १०० क्षणेन सज्जमकरोत् शक्रचापस-
मप्रभम् पितातेभरत श्रेष्ठः श्वेतं दृष्ट्वा महारथम् १०१ वृत्तं तं तेनैरव्याघ्रैर्भीमसेनपुरोगमैः अभ्यवर्तत गांगेयः श्वेतं सेना
पतिकृते १०२ आपतंतं ततो भीष्मभीम सेनः प्रतापवान् आजघ्ने विशिखैः षष्ठ्या सेनान्यं च महारथः १०३ अभिम-
न्युच समरे पितादेव व्रतस्तव वारयित्वा शरैर्धोरैरन्यानपि महारथान् १०४ आजघ्ने भरत श्रेष्ठस्त्रिभिः सन्नतपर्वभिः सा-
त्यकिं च शतेनाजोभरतानां पितामहः १०५ धृष्टद्युम्नं च विशात्पाकैकैकं चापि पञ्चभिः तांश्च सर्वान्महेष्वासो पितादेव-
व्रतस्तव १०६ वारयित्वा शरैर्धोरैः श्वेतमेवाभिदुदुवे ततः शरं भृत्यसमंभारसाधनमुत्तमं १०७ विकृष्य बलवान्भीष्मः स-
मधनदुरासदं ब्रह्मास्त्रेण ससंयुक्तं तं शरं लोमवाहिनं ८ ददृशुर्देवगंधर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः सतस्य कवचं भित्वा
ज्वलद्ग्निसमोजसः ९ जगाम धरणीं बाणो महाशानिरिव ज्वलन् अस्तंगच्छन् यथादित्यः प्रभामादाय सत्वरः १०० ए
वं जीवितमादाय श्वेतदेहाज्जगाम सः तं भीष्मेण नरव्याघ्रं तथा विनिहतं युधि ११ प्रपतंतं मपश्यामगिरेः शृंगमिव च्यु-
तम् अयोधाः पाण्डवास्तत्र क्षत्रिया ये महारथाः १२ प्रहृष्टास्तसुताः सर्वे कुरवश्चापि सर्वशः ततो दुःशासनो राजन् श्वे-
तं दृष्ट्वा निपातितम् १३ वादित्रनिनदैर्धोरैर्नृत्यतिस्मसमंततः तस्मिन् हते महेष्वासे भीष्मेणाहवशो भिना १४ प्रावेपंत
महेष्वासा शिरवंडिप्रसुरवारथाः ततो धनंजयो राजन् वार्ष्णेयश्चापि सर्वशः १५ अवहारं शनैश्च कुर्निहते वाहिनीप-
तौ ततो वहारं सेन्यानामुभयेषां च भारत १६ तावकानां परेषां च नर्दतां हर्षतां स्वनः पार्था विमनसो भूत्वा न्यविशंत-
महारथाः चितयंतो वधं घोरं कोरवाणां परंतप १७ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि श्वेतवधे अष्टचत्वारिं-
शोऽध्यायः ४८ धृतराष्ट्र उवाच श्वेते सेनापतौ तात संग्रामे निहते परैः किमकुर्वन्महेष्वासाः पांचालाः पाण्डवैः सह १

सेनापतिसमाकर्ण्यश्वेतं युधिनिपातितम् तदर्थं यततां चापि परेषां प्रपलायनां २ मनः प्रीणातिमेवाक्यं जयं संजय-
 शृण्वतः प्रत्यवायं चिंतयतो लज्जां प्राप्नोति मे न हि ३ सहि वीरो नुरक्तश्च वृद्धः कुरुपतिस्तदा कृतवैरसदा तेन पितुः पु-
 त्रेण धीमता ४ तस्योद्वेगाद्वाचापि संश्रितः पांडवान् पुरा सर्वस्वंपरिसंत्यज्य दुःखसंश्रित्यतिष्ठति ५ पांडवानां प्रतापे-
 न दुर्गदेशं प्रविश्य च सपत्न शतसंवाधे सत्येवं समवस्थितः ६ आश्रयो वै सदा तेषां पुराराजा सुदुर्मतिः ततो युधिष्ठि-
 रे भक्तः कथं संजय सूदितः ७ प्रक्षिप्तः संयतः क्षुद्रैः पाताले पुरुषा धमैः न युद्धं रोचयेद्भीष्मो न चाचार्यः कथंचन
 ८ न कृपो न च गांधारीनाहं संजय रोचये न वा सुदेवो वाष्पेयो धर्मराजश्च पांडवः ९ न भीमो नार्जुनश्चैव न यमो पुरुष
 र्षभो वार्यमाणो मथानित्यं गांधार्या विदुरेण च १० जामदग्न्येन रामेण व्यासेन च महात्मना दुर्योधनो युद्धमना नि-
 त्यमेव हि संजय ११ कर्णस्य मतमास्थाय सौबलस्य च पापकृत् दुःशासनेन च तथा पांडवानभ्यसूयत १२ तस्याहं-
 व्यसनं घोरं मन्ये प्राप्तुं संजय श्वेतस्य च विनाशे न भीष्मस्य विजये न च १३ संक्रुद्धः कृष्णसहितः पार्थः किमक-
 रोद्युधि अर्जुनाद्विभयं भूयस्तन्मे तात न शाम्यति १४ सहि शूरश्च कौंतेयः क्षिप्रकारी धनं जयः मन्ये शरैः शरीरा-
 णि प्रमथिष्यति विद्विषाम् १५ ऐंद्रि मिंद्रात्मज सममुपेन्द्र सदृशं रणे असौ घक्रोधसंकल्पं दृष्ट्वा वः किमभून्मानः १६
 सचैव वेदविच्छूरो ज्वलनार्कसमद्युतिः ऐंद्रास्त्रविदमेयात्मा प्रापतत्समिति जयः १७ वज्रसंस्पर्शरूपाणामस्त्रा-
 णां न्यायकारिता शश्वज्ज्यासेपहस्तस्तु कौंतेयो यो महारथः १८ स संजय महाप्राज्ञो दुपदस्यात्मजो बली धृष्टद्यु-
 न्नः किमकरोत् श्वेतं युधिनिपातितं १९ पुरा चैवापराधेन वधेन च चमूपतेः मन्ये मनः प्रज्ज्वाल पांडवानां महात्म-
 नाम् २० तेषां क्रोधं चिंतयंस्तु अहः सूचनिशासूच न शांतिमधिगच्छामि दुर्योधनकृतेन हि कथंचा भून्महद्युद्धं स-
 र्वमाचक्ष्व संजय २१ संजय उवाच शृणुराज निश्चरो भूत्वा तवापनयनो महान् न च दुर्योधने दोषमिममाधातु-
 मर्हसि २२ गतो दके सेतुबंधो यादृक्तादृक् मतिस्तव सदीप्ते भवने यद्वत्कूपस्य रवननं दृष्ट्वा २३ २४ २५

गतपूर्वाण्डसमयेतास्मिन्नहनिदारुणे सेनापतौ हतेष्वेतेषां भेषेण युधिष्ठिरः २४ कृतवर्मणा च सहितं हृत्वा श-
ल्यमवस्थितं वैराटिः समरश्लाघीशं रवः परबलादनः २५ सद्यः क्रोधात्मजज्वालहविषा हव्यवाडिव सविस्फार्यम-
हं चापं शक्रं चापौ पमंबली २६ अभ्यधावज्जिघांस्तेर्वेशं रवो मद्राधिपंबली महतारथवंशेन समंतात्परिवारितः २७
सृजन्बाणमयं वर्षं प्रायान्छत्यरथं प्रति तमापतंतं संप्रेक्ष्य मन्वारणा विक्रमं २८ तावकानां रथाः सप्तसमंतात्पर्य-
वारयन् मद्राजं परीप्संतो मृत्योर्दृष्टांतरंगतं २९ बृहद्वलश्च कोशल्यो जयत्सेनश्च मागधः तथा रुक्मरथो राज-
सुत्रः शल्यश्च मानितः ३० विंदानुविंदावावंत्यौ कांबोजश्च सुदक्षिणः बृहत्क्षत्रस्य दायादः सैधवश्च जयद्रथः ३१
नानाधातुविचित्राणिकार्मुकाणि महात्मनां विस्फारितान्यदृश्यंतो यदेधिविविधुतः ३२ तैतुबाणमयं वर्षं शंखमू-
र्ध्नि न्यपातयन् निदाघांतेनिलोद्गता मेघा इव नभोजलं ३३ ततः क्रुद्धो महेष्वासः सप्तमल्लैः स्रुतेजनैः धनुषि तेषां
माच्छिद्य न नर्दत नापतिः ३४ ततो भीष्मो महाबाहुर्विनेद्य जलदोयथा तालमात्रं धनुर्गृह्य शंखमभ्यद्रवद्रणे ३५
तमुद्यंतमुदीक्ष्याथ महेष्वासं महाबलं संव्रत्नापांडवी सेनावातवेगाहतेवनौः ३६ तत्रार्जुनः संत्वरितः शंखस्या-
सीत्पुरुः सरः भीष्माद्रक्ष्यो यमघेतितत्र युद्धमवर्तत ३७ हाहाकारो महानासीद्योधानां युधियुध्यतां तेजस्तेज-
सि संपृक्तमित्येवं विस्मयं ययुः ३८ अथ शल्यो गदापाणि रवतीर्य महारथात् शंखस्य चतुरोवाहानवधीद्वरतर्ष-
म् ३९ सहताश्चाद्रथात्तूर्णं रिवद्गमादाय विद्रुतः बीभत्सोऽश्वरथं प्राप्य ततः शांतिमविंदत ४० ततो भीष्मरथात्तूर्णं
मुत्पतन्ति पतत्रिणः यैरंतरिक्षं भूमिश्च सर्वतः समवस्तृता ४१ पांचालानथ मत्स्यांश्च केरलांश्च प्रभद्रकान् भी-
ष्मः प्रहरतांश्चेष्टः पातयामास मार्गिणैः ४२ उत्सृज्य समरे राजन् पांडवं सव्यसाचिनं अभ्यद्रवत पांचाल्यं दुपदं सेन-
यावतम् ४३ प्रियं संबंधिनं राजञ्छरांश्च विकिरन् बहून् अग्निनेव प्रदग्धानिव नानि शिशिरात्यये ४४ शरदग्धा-
न्यदृशंत सैन्यानि दुपदस्य ह अतिष्ठतरणे भीष्मो विधूम इव पावकः ४५ मध्यं दिने यथादित्यंतपंतमिव तेजसा
नशोकुः पांडवेयस्य योधा भीष्मं निरीक्षितुं ४६

वीक्षांचक्रुः समंतात्तेपांडवाभयपीडिताः आतारं नाभ्यपश्यंत गावः शीतार्दिता इव ४७ सातु योधिष्ठिरासेनागां
 गेयशरपीडिता सिंहेनेव विनिर्भिन्नाः शकुनैर्गौरिव गोपते ४८ हतविप्रद्रुते सैन्ये निरुत्साहे विमर्दिते हाहाका-
 रो महानासीत्यांदुःसैन्यस्य भारत ४९ ततो भीष्मः शान्तनवो नित्यं मंडलकौमुदिकः सुमोचवाणान् दीप्ताग्रान् ही-
 नाशी विषानिव ५० शरैरेकायनी कुर्वन् दिशः सर्वा यतव्रतः जघान पांडवरथानादि श्यादि श्य भारत ५१ ततः
 सैन्येषु भगनेषु मथितेषु च भारत प्राप्ते चारुतं दिनकरेन प्राज्ञायत किंचन ५२ भीष्मं च स सुदीर्यं तं दृष्ट्वा पार्थाम-
 हा हवे अवहारमकुर्वन् सैन्यानां भरतर्षभ ५३ इति श्रीमन्महाभा० भीष्मप० प्रथमदिवसयुद्धं नाम एको-
 नपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ४९ संजय उवाच कृतेव हारे सैन्यानां प्रथमे भरतर्षभ भीष्मे च युधि संरब्धे दृष्टे दु-
 र्योधने तदा १ धर्मराजस्ततस्तूर्णमभिगम्य जनार्दनं भ्रातृभिः सहितः सर्वैः सर्वैश्चैव नरेश्वरैः २ शोकेन महता
 युक्तश्चित्तयानः पराजयं वार्ष्णेयमब्रवीद्राजा दृष्ट्वा भीष्मस्य विक्रमं ३ कृष्णपश्य महेष्वासं भीष्मं भीमपराक्र-
 मं शरैर्दहति सैन्यं मे ग्रीष्मे कक्षमिवानलः ४ कथमेनं महात्मानं शब्दयामः प्रतिवीक्षितुं लेलिहमानं सैन्यं मे ह-
 विष्मंतमिवानलम् ५ एतं हि पुरुषव्याघ्रं धनुष्मंतं महाबलं दृष्ट्वा विप्रद्रुतं सैन्यं मदीयं मार्गणा हतं ६ शक्यो जेतुं य-
 मः कुहो वज्रपाणिश्च संयुगे वरुणः पाशभृच्चापिकुबेरो वागदाधरः ७ न तु भीष्मो महाबाहुः शक्यो जेतुं महा-
 बलः साहमेवंगते मर्गे नो भीष्मा गाधजले लुतः ८ आत्मनो बुद्धिदौर्बल्याद्भीष्मासाधकेशव वनं यास्यामि वा-
 र्ष्णेयश्चेयो वामेन जीवितं ९ न त्विमान्मृथिवीपालान् दातुं भीष्माय मृत्यवे क्षपयिष्यति सेनां मे कृष्ण भीष्मो महा-
 स्त्रवित् १० यथानलं प्रज्वलितं पतंगाः समभिद्रुताः विनाशायेव गच्छन्ति तथा मे सैनिका जनाः ११ क्षयं नी-
 तोस्मि वार्ष्णेयराज्यहेतोः पराक्रमी भ्रातरश्चैव मे वीराः कर्षिताः शरपीडिताः १२ मत्कृते भ्रातृसोहादौ द्रा-
 ज्याद्भिरास्तथा स्मरवात् जीवितं बहु मन्येऽहं जीवितं त्वय दुर्लभम् १३

जीवितस्य हि शेषेण तपस्तप्यामि दुश्चरं न घातयिष्ये चरणो मित्राणीमानिकेशव १४ रथान्मेव हंसाहस्त्रान्दिव्यैरस्त्रैर्म
हाबलः घातयत्यनिशं भीष्मः प्रवराणां प्रहारिणां १५ किं नु कृत्वा हितं मे स्याद्ब्रह्माधवमाचिरं मध्यस्थमिव पश्य-
मि स मरे सव्यसाचिनम् १६ एको भीमः परं शक्त्या युध्यते षमहाभुजः केवलं बाहुवीर्येण क्षत्रधर्ममनुस्मरन् १७
गदया वीरघातिन्या यथोत्साहं महामनाः करोत्यसकं करं कर्म रथाश्वनरदंतिषु १८ नालमेषः क्षयं कर्तुं परसैन्यस्य-
मारिष आर्जवेनैव युद्धेन वीरो वर्षशतैरपि १९ एकोऽस्त्रवित्सरवातेयं सोप्यस्मान्समुपेक्षते निर्दह्यमानान् भीष्मे
ण द्रोणेन च महात्मना २० दिव्यान्यस्त्राणि भीष्मस्य द्रोणस्य च महात्मनः धृष्ट्यंति क्षत्रियान्सर्वान् प्रयुक्तानि पुनः पु-
नः २१ कृष्णभीष्मः स संरब्धः सहितः सर्वपार्थिवैः क्षपयिष्यति नो नूनं यादृशोऽस्य पराक्रमः २२ तं त्वं पश्य महाभा-
गं योगीश्वरमहारथं यो भीष्मांशमयेत्संख्येदावाग्निजलदोयथा २३ तव प्रसादाद्गोविंद पांडवानिहतद्विषः स्वरा-
ज्यमनुसंप्राप्तामो दिष्यंते सर्वा ध्रुवाः २४ एवमुक्त्वा ततः पार्थोऽध्यायन्नास्ते महामनाः चिरमंतर्मना भूत्वा शोकोपह-
तचेतनः २५ शोकात्तं पांडवं दृष्ट्वा दुःखेन हतचेतसं अब्रवीत्तत्र गोविंदो हर्षयन् सर्वपांडवान् २६ मांश्चोभरत श्रे-
ष्ठन त्वं शोचितुमर्हसि यस्य ते प्रातरः शूराः सर्वे ते लोकविश्रुताः २७ अहं च प्रियं कृत्वा जन्मसात्यकिश्च महारथः वि-
राट्द्रुपदौ चैव धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः २८ तथैव सबलाः सर्वे राजानो राजसत्तम त्वत्प्रसादं प्रतीक्षंते त्वद्भक्त्या विशा-
पते २९ अयं ते पार्षतो नित्यं हितकामः प्रियेरतः सेनापत्यमनुप्राप्तो धृष्टद्युम्नो महारथः ३० शिरवंडी च महाबाहो
भीष्मस्यांतकरः किल एतच्छ्रुत्वा महाराजो धृष्टद्युम्नं महारथम् ३१ अब्रवीत्समितौ तस्यां वासुदेवस्य शृण्वतः धृ-
ष्टद्युम्ननिबोधं दंयत्वा वदयामि मारिष ३२ नाति क्रम्यं भवेत्तच्च वचनं मम भाषितं भवान्सेनापतिर्मह्यं वासुदेवेन-
संमतः ३३ कार्तिकेयो यथानित्यं देवानामभवत्पुरा तथा त्वमपि पांडुनां सेनानी भवपार्षत ३४ सत्त्वं पुरुषशार्दूल
विक्रम्य जहिकोरवान् अहं च तेनुयास्यामि भीमः कृष्णश्च मारिष ३५ मोद्रीपुत्रौ च सहितौ द्रोपदेयाश्च दंशिताः ये चो-
न्ये पृथिवीपालाः प्रधानाः पुरुषर्षभा ३६

तत उद्धर्षयन्सर्वान्धृष्टद्युम्नोभ्यभाषत अहं द्रोणांतकः पार्थविहितः शंभुनापुरा ३७ रणेभीष्मंतथा द्रोणं कृपंश-
 ल्यं जयद्रथम् सर्वानघरणोदसान्प्रतियोत्स्यामि पार्थिव ३८ अथोक्तुष्टं महेष्वासेः पांडवैर्युद्धदुर्मदैः समुद्यते पार्थि-
 वेंद्रे पार्थते शत्रुतापने ३९ तमब्रवीत्पुनः पार्थः पार्थतं पृतनापतिम् व्यूहः कौचारुणो नाम सर्वशत्रुनिषूदनः ४०
 यं ह स्पतिरिद्रायतदा देवास्करे ब्रवीत् तं यथावत्प्रतिव्यूहं परानीकविनाशनं ४१ अहं पूर्वे राजानः पश्यंतु कुरुभिः
 सह तथोक्तः स नृदेवेन विष्णुर्वज्रभृता इव ४२ प्रभाते सर्वसैन्यानामग्रे चक्रे धनंजय आदित्यपथगः केतुस्तत्रा-
 द्रुतमनोहरः ४३ शासनात्पूरुहूतस्य निर्मितो विश्वकर्मणा इंद्रायुधसवर्णाभिः पताकाभिरलंकृतः ४४ आ-
 काशगडवाकाशे गंधर्वनगरोपमः नृत्यमान इवाभाति रथचर्यासुमारिष ४५ तै नरत्नवता पार्थः स च गांडीव
 धन्वना बभूव परमोपेतः सुमेरुरिव भानुना ४६ शिरोभूदुपदो राजा महत्या सेनया वृतः कुंतिभोजश्च वैद्यश्च
 चक्षुरास्मान् नरेश्वर ४७ दाशार्णकाः प्रभद्राश्च दासेरकगणैः सह अनूपकाः किराताश्च ग्रीवायां भरतर्षभ ४८
 पटच्चरैश्च पौंड्रैश्च राजा केरवैकेस्तथा निषादैः सहितश्चापि पृष्ठमासीद्युधिष्ठिरः ४९ पक्षौ तु भीमसेनश्च धृष्टक-
 म्भश्च पार्थतः द्रौपदेयाभिर्मन्युश्च सात्यकिश्च महारथः ५० पिशाचादारदाश्चैव पौंड्रैः कुंडीवैषैः सह यवनाद्ये-
 नुकाश्चैव तंगणाः परतंगणाः ५१ बाल्हीकास्तितिराश्चैव चोलाः पांड्याश्च भारत एते जनपदाराज नृदक्षिणं
 पक्षमाश्रिताः ५२ अग्निवेशयागजतुंडामलदादाशकारवः शबरः कुंभसाश्चैव वत्साश्च सहमालुकैः ५३ नकुलः
 सहदेवश्च वामं पक्षं समाश्रिताः रथानामयुतं पक्षः शिरश्च नियुतं तथा ५४ पृष्ठमर्बुदमेवासीत्सहस्राणि च विंश-
 तिः ग्रीवायानियुतं चापि सहस्राणि च सप्ततिः ५५ पक्षकोटिप्रपक्षेषु पक्षांतेषु च वारणाः जरमुः परिवृता राजंश्च-
 लंत इव पर्वताः ५६ जघनं पालयामास विराटः सहकैकयैः काशिराजश्च शैव्यश्च रथानामयुतौ स्त्रिभिः ५७ एवमे-
 तं महाव्यूहं व्यूह्य भारत सत्तमाः सूर्योदयनमिच्छंतः स्थिता युद्धाय दक्षिताः ५८ ५९ ६०

तेषामादित्यवर्णानिनिर्मलानिमहांति च श्वेतच्छत्राणिदृश्यंतेवारणेषुरथेषु च ५९ इति श्रीमन्महाभारतेभी०
 क्रौंचव्यूहनिर्माणेपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५० संजयउवाच क्रौंचततोमहाव्यूहमभेद्यंतनयस्तव व्यूढं-
 स्वामहाघोरं पांडवेनामितौजसा १ आचार्यमुपसंगम्य कृपंशल्यंचमारिष सोमदत्तिर्विकर्णेचसोऽश्वत्थामान-
 मेव च २ दुःशासनादीन् भ्रातृंश्च सर्वानेव च भारत अन्यांश्च सुबहूंश्चतुरान्युद्धाय स सुपागतान् ३ प्राहेदं वचनं का-
 ले हर्षयस्तनयस्तव नानाप्रहरणाः सर्वे सर्वशास्त्रार्थकोविदाः ४ एकैकशः समर्था हि ध्रुवसर्वमहारथाः पांडुपु-
 त्रानरणे हंतुं सैन्याः किमु सहताः ५ अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितं पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीमाभि-
 रक्षितं ६ संस्थानाः शूरसेनाश्च विकर्णाः कुरुरास्तथा रेचकाश्च त्रिगताश्च मदकायवनास्तथा ७ शत्रुं जयेन स-
 हितास्तथा दुःशासनेन हि विकर्णेन सुवीरेण तथानंदोपनंदकैः ८ चित्रसेनेन सहिताः सहितामणिभद्रकैः
 भीष्ममेवाभिरक्षंतु सहसैन्यपुरःसराः ९ ततो भीष्मश्च द्रोणश्च तव पुत्राश्च मारिष अव्यूहं तमहाव्यूहं पार्थानां-
 प्रतिबाधने १० भीष्मः सैन्येन महता समंतात्परिवारितः ययौ प्रकर्षन्महतीं वाहिनीं सरराडिव ११ तमन्वयान्म-
 हेष्वासोभारद्वाजः प्रतापवान् कुंतलेश्च दशापैश्च मागधैश्च विशांपते १२ विदर्भैर्मैकलेश्चैव कर्णप्रावरणैरपि
 सहिताः सर्वसैन्येन भीष्ममाहवशोभिनं १३ गांधाराः सिंधुसौवीराः शिवयोधवशांतयः शाकुनिश्च ससैन्येन भा-
 रद्वाजमपालयत् १४ ततो दुर्योधनो राजा सहितः सर्वसौदरैः अश्वत्थकैर्विकर्णैश्च तथा वामनकोसलैः १५ द-
 रदंश्च वृकैश्चैव तथा द्रुपदकमालवैः अभ्यद्रवत संहृष्टः पांडवेयस्य वाहिनीं १६ भूरिश्च वाः शलः शल्यो भगदत्त-
 श्च मारिष विद्वानुविदावावंत्यौ वामपार्श्वमपालयन् १७ सोमदत्तिः सुशमाचकांबोजश्च सुदक्षिणः शतायु-
 श्च श्रुतायुश्च दक्षिणं पक्षमाश्रिताः १८ अश्वत्थामा कृपश्चापिकृतवर्मा च सात्वतः महत्या सेनया सार्धं सेनास-
 ष्टैर्व्यवस्थिताः १९ पृष्ठगोपाश्च तस्या सन्नानाजनपदेश्वराः केतुमान् वसुदानश्च पुत्रः काश्यपस्य वा विशुः २०

ततस्तेतावकाः सर्वे हृष्टा युद्धाय भारत दध्मुः शंखान्मुदायुक्ताः सिंहनादांस्तथानदन् तेषां श्रुत्वा तु हृष्टानां कुरुवृद्धः पिता
महः २१ सिंहनादं विनद्योच्चैः शंखं दध्मौ प्रतापवान् ततः शंखाश्च भेर्यश्च पेश्यश्च विविधाः परैः २२ आनकाश्चाभ्यहन्यन्त
सशब्दस्तुमुलोभरन् ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यन्दने स्थितौ २३ प्रदध्मतुः शंखवरो हेमरत्नविभूषितौ पाञ्चजन्यं हृषी
केशो देवदत्तं धनं जयः २४ पौंड्रं दध्मौ महाशंखं भीमकर्मावकोदरः अनन्तविजयं राजा कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः २५ नकुलः
सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पको काशिराजश्च शैव्यश्चाश्वत्थिश्च शिखंडी च महारथः २६ धृष्टद्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्च महारथः
पांचाल्यश्च महेशासो द्रौपदेयाश्च पंचये २७ सर्वे दध्मुर्महाशंखान् सिंहनादांश्च नेदिरैः सुघोषैः समुद्रांस्तब्रवीरैस्तैः स-
मुदीरितः २८ नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनादयत् एवमेते महाराज प्रहृष्टाः कुरुपांडवाः पुनर्युद्धाय संजयमुस्ताप-
यानाः परस्परम् २९ इति श्रीमन्म० श्रीष्म० कौरवसैन्यव्यूह एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५१ धृतराष्ट्र उवाच ए-
वं व्यूढे धनीकेषु मामके धितरेषु च कथं प्रहरतां श्रेष्ठाः संप्रहारं प्रचक्रिरे १ संजय उवाच समं व्यूढे धनीकेषु सन्नद्धा-
रुचिरध्वजाः अपारमिव संहृश्यं सागरप्रतिमं बलं २ तेषां मध्ये स्थितो राजन् पुत्रो दुर्योधनस्तव अब्रवीत्तावकान्स-
र्वान्युध्यध्वमिति दंशिताः ३ ते मनः क्रूरमास्थाय समभित्यक्तजीविताः पांडवानभ्यवर्त्तन्त सर्व एवोच्छ्रितध्वजाः ४
ततो युद्धं समभवत्तुमुलं लोमहर्षणं तावकानां परेषां च व्यतिषक्तरथद्विपं ५ मुक्तास्तरथिभिर्बाणारुक्मपुंरवाः स-
ते जिताः संनिपेतुरकुंठाग्रानागेषु च हयेषु च ६ तथा प्रवृत्ते संग्रामे धनुरुद्यम्य दंशितः अभिपद्य महाबाहुर्भीष्मो-
भीमपराक्रमः ७ सौभद्रे भीमसेने च अर्जुने च महारथः कैकेये च विराटे च धृष्टद्युम्ने च पार्षते ८ एतेषु न ववीरेषु चे-
दिमत्स्येषु वा विभुः ववर्ष शरवर्षाणि वृद्धः कुरुपितामहः ९ प्राकंपत महाव्यूहस्तस्मिन्वीरसमागमे सर्वेषामेव सैन्या-
नामासीद्व्यतिकरो महान् १० सादिनो ध्वजिनश्चैव हताः प्रवरवाजिनः विप्रयातरथानीकाः समपद्यन्त पांडवाः ११ अर्जु-
नस्तु नरव्याघ्रादृष्ट्वा भीष्ममहारथं वार्ष्णेयमब्रवीत् कुड्रो याहियत्र पितामहः १२ एष भीष्मः सुसंकुड्रो वार्ष्णेयमवाहि-
नीं क्षपयिष्यति सव्यक्तं दुर्योधनहितैरतः १३

एषद्रोणः कृपः शल्यो विकर्णश्च जनार्दन धार्तराष्ट्रश्च सहितादुर्योधनपुरोगमाः १४ पांचालान्निहनिष्यन्तिरक्षिता दृढध-
न्विना सोहंभीष्मं वधिष्यामि सैन्यहेतोर्जनार्दन १५ तमब्रवीद्वाक्यं देवोयत्तोभवधनं जय एषत्वां प्रापयेवीरपितामहरथं
प्रति १६ एवमुक्त्वा ततः शौरिरथं तं लोकविश्रुतं प्रापयामास भीष्मस्य रथं प्रति जनेश्वर १७ चलद्बहुपताकेन बलकाव-
ल्लुवाजिना समुच्छितमहाभीमनदहानरकेतुना १८ महता मेघनादेन रथेनादित्यवर्चसा विनिघ्नन्कौरवानीकं शूरसे-
नांश्च पांडवः १९ आगच्छतरणेशीघ्रस्तृदां हर्षवर्द्धनः तमापतंतं वेगेन प्रभिन्नमिव वारणं २० ब्राह्मयानं रणेश्वरा-
न्यातयंतं च सायकैः सैधवप्रसुरैर्वैरुसः प्राच्यसौवीरकैकयैः २१ सहसा प्रत्युदीयाय भीष्मः शांतनवोर्जुनं कोहि-
गांडीवधन्वानमन्यः कुरुपितामहात् २२ द्रोणं वै कर्तनाभ्यां वारथी संयातुमर्हति ततो भीष्मो महाराजकौरवाणां पि-
तामहः २३ अर्जुनं सप्तसप्तत्या नाराचानां समार्दयत् द्रोणश्च पंचविंशत्या कृपः पंचाशताशरैः २४ दुर्योधनश्चतुःषष्ठ्या
शल्यश्च नवभिः शरैः द्रोणिः षष्ठ्यानरव्याघ्रो विकर्णश्च त्रिभिः शरैः २५ आर्ताय निस्त्रिभिर्भस्त्रैराजन्विव्याध पांडवं स-
तैर्विद्रोमहेघासः समेतान्निशितैः शरैः २६ न विव्यथे महाबाहुर्मिघमानडवाचलः समीष्मं पंचविंशत्या कृपं च नवभिः
शरैः २७ द्रोणं षष्ठ्यानरव्याघ्रो विकर्णश्च त्रिभिः शरैः आर्ताय निस्त्रिभिर्बाणैराजानं चापि पंचभिः २८ प्रत्यविरुध्य दमे-
यात्मा किरीटीभरतर्षभ तं सात्यकिर्विराटश्च द्रुपदुन्मश्च पार्षतः २९ द्रौपदेयाभिर्मन्युश्च परिवर्धुर्धनं जयम् ततो-
द्रोणं महेघासं गांगेयस्य प्रियेरतं ३० अभ्यवर्तत पांचाल्यः संयुक्तः सहसोमकैः भीष्मस्तरथिनां श्रेष्ठस्तूर्णैर्विव्या-
ध पांडवं ३१ अशीत्या निशितैर्बाणैस्ततोऽनुष्यंत तावकाः तेषां तु निनदंश्चत्वा प्रहृष्टानां प्रहृष्टवत् ३२ प्रविवेश त-
तो मध्यं रथसिंहः प्रतापवान् तेषां तु रथसिंहानां मध्यं प्राप्य धनं जयः ३३ चिक्रीडधनुषा राजं हृदयं कृत्वा महारथा-
न् ततो दुर्योधनो राजा भीष्ममाहनरेश्वरः ३४ पीडयमानं स्वकं सैन्यं दृष्ट्वा पार्थेन संयुगे एष पांडुस्ततस्तात कृणो-
न सहितो बली ३५ पातयन् सर्वसैन्यानि मूलनः परिक्रंतति त्वयि जीवति गांगेयद्रोणे च रथि नो वरे ३६

त्वत्कृते ह्येष कर्णोपिन्यस्तशस्त्रोविशांपते नयुह्यतिरणोपार्थानहितकामः सदामम ३७ सतथाकुरुगांगेययथाहन्ये
तफाल्गुनः एवमुक्तस्ततो राजप्रितादेवघ्नतस्तव ३८ धिक्कृषत्रधर्ममित्यक्काप्रायात्पार्थयप्रति उभौश्वेतहयोराजन्
संसक्तौप्रेक्ष्यपार्थिवाः ३९ सिंहनादंभृशंचक्रुः शंखान्दध्मुश्चमारिष द्रौणिर्दुयोधनश्चैवविकर्णश्चतवात्मजः ४० प-
रिवार्यरणोभीष्मांस्थितायुद्धायमारिष तथैवपांडवाः सर्वपरिवार्यधनंजयं ४१ स्थितायुद्धायमहतेततोयुद्धमवर्तत
गांगेयस्तरणोपार्थमानच्छन्नवभिः शरैः ४२ तमर्जुनः प्रत्यविध्यदृशाभिर्मर्मभेदिभिः ततः शरसहस्रेणसुप्रयुक्तेन-
पांडवः ४३ अर्जुनः समरश्लाघीभीष्मस्यावारयदृशाः शरजालंततस्तत्तुशरजालेनपार्थिव ४४ वारयामासपार्थ-
स्यभीष्मः शांतनवस्तदा उभौपरमसंहृष्टावुभौयुद्धाभिनंदिनौ ४५ निर्विशेषमयुह्येतांकृतप्रतिकृतैषिणौ भीष्मचा-
पप्रमुक्तानिशरजालानिसंघशः ४६ शीर्यमाणान्यदृश्यंतभिन्नान्यर्जुनसायकैः तथैवार्जुनमुक्तानिशरजालानि-
सर्वशः ४७ गांगेयशरानुन्नानिन्यपतंतमहीतले अर्जुनः पंचविंशत्याभीष्ममाच्छिच्छितैः शरैः ४८ भीष्मोपिस-
मरेपार्थविव्याधनवभिः शरैः अन्योन्यंतौहयान्निध्वाध्वजौचक्रमहाबलौ ४९ रथेषोरथचक्रंचचिक्रीडतुररिंदमौ
ततः क्रुद्धोमहाराजभीष्मप्रहरतांवरः ५० वासुदेवंत्रिभिर्बाणैराजघानस्तनान्तरे भीष्मचापच्युतैस्तेस्तनिर्विद्धौ
मधुसूदनः ५१ विरराजरणोराजन्सपुष्पद्विकिशकः ततोर्जुनोभृशंकुद्धोनिर्विद्धंप्रेक्ष्यमाधवं ५२ गांगेयसारथिं
संरव्येनिर्विभेदत्रिभिः शरैः यतमानौतुतौवीरावन्योन्यस्यरथंप्रति ५३ नाशकुतांतदान्योन्यमभिसंधातुमाहवे मं-
डलानिविचित्राणिगतप्रत्यागतानिच ५४ दर्शयामासत्तराजन्ब्रूतसामर्थ्यलाघवात् अंतरंचप्रहारेषुतर्कयंतौ-
विशांपते ५५ राजन्तरमार्गस्थौस्थितावास्तामुहुर्मुहुः उभौसिंहरवोन्मिश्रंशंखशब्दंचक्रतुः ५६ तथैवचा-
पनिर्घोषंचक्रतुस्तौमहारथौ तयोः शंखप्रणादेनरथनेमिस्वनेनच ५७ दारितासहस्राभूमिश्चकंपेचननादंच न
तयोरंतरंकश्चिद्दृशेभरतर्षभ ५८ बलिनौसमरेश्वरावन्योन्यसदृशावुभौ चिह्नमात्रेणभीष्मस्यप्रययुस्तत्रकौरवाः ५९

तथापांडुस्तुताः पार्थचिह्नमात्रेणजम्बिरे तयोर्नृवरयोराजन् दृष्ट्वा नादृक्पराक्रमं ६० विस्मयं सर्वभूतानिजग्मुर्भारित
संयुगे नतयोरंतरं कश्चिद्रणे पश्यतिभारत ६१ धर्मे स्थितस्य हि यथानकश्चिद्वाजिनं क्वचित् उमो हि शरजालेन ताव-
दृश्यो बभूवतुः ६२ भकाशौ तु ततस्तूर्णं बभूवतुरुभोरणे तत्र देवाः सगंधर्वाश्चारणाश्च महर्षिभिः ६३ अन्योन्यं प्र-
त्यभाषंत तयोर्दृष्ट्वा पराक्रमं नशक्यौ युधि संरब्धो जेतुं मेतौ महारथौ ६४ स देवास्तरुगंधर्वैर्लोकैरपि कथंचन आ-
श्चर्यभूतं लोकेषु युद्धमेतन्महाद्वुतं ६५ नैव चैतादृशं युद्धं भविष्यति कदाचन नैव शक्योरणे जेतुं भीष्मः पार्थ न-
धीमता ६६ सधनुः सरथः साश्वः प्रवपन्सायकान् तणे तथैव पांडवं युद्धं देवैरपि दुरासदं ६७ न विजेतुं रणे भी-
ष्म उत्सहेत धनुर्धरं आलोकादपि युद्धं हि सममेतद्भविष्यति ६८ इति स्मवाचः श्रूयन्ते प्रचरन्त्यस्ततस्ततः गां-
यार्जुनयोः संरत्यस्तव युक्ताविशांपते ६९ त्वदीयास्तु ततो योधाः पांडवेयाश्च भारत अन्योन्यं समरेज्जुस्तयो-
स्तत्र पराक्रमे ७० शितधारैस्तथारवद्भैर्विमलैश्च परश्वधैः शरैरन्यैश्च बहुभिः शस्त्रैर्नानाविधैर्युधि ७१ उभयोः
सेनयोः शूरान्यकृतं ततपरस्परं वर्तमाने तथा घोरे तस्मिन् युद्धे रुदारुणे द्रोणापांचाल्ययोराजन्महानासीत्समा-
गमः ७२ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वे भीष्मार्जुनयुद्धे द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५२ धृतराष्ट्र उवाच
कथं द्रोणो महेष्वासः पांचाल्यश्चैव पार्षतः रणो समीयतु र्यत्तौ तन्ममाचक्ष्व संजय १ दिष्टमेव परं मन्ये पीरुषाद-
पि संजय यत्र शांतनवो भीष्मो नातरद्युधि पांडवं २ भीष्मो हि समरे कुद्वो हन्या ल्लोकांश्चराचरान् सकथं पां-
डवं युद्धे नातरत्संजयैजसा ३ संजय उवाच शृणुराजन् स्थिरो भूत्वा युद्धमेतत्सुदारुणं नशक्यः पांडवो जै-
तुं देवैरपि सवासवैः ४ द्रोणस्तु विविधैर्बाणैर्धृष्टद्युम्नमविध्यत सारथिं चास्य भल्लैर्नरथनीडादपातयत् ५
तस्याथ चतुरोवाहांश्चतुर्भिः सायकोत्तमैः पीडयामास संकुद्वो धृष्टद्युम्नस्य मारिष ६ धृष्टद्युम्नस्ततो द्रोणं न व-
त्यानिशितैः शरैः विव्याध समरे वीरस्तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ७ ततः पुनरमेयात्मा भारद्वाजः प्रतापवान् शरैः
प्रच्छादयामास धृष्टद्युम्नममर्षणं ८ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वे द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५२ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

आददेचशरंघोरं पार्षतस्य वधं प्रति शक्राशानि समस्पर्शमृत्कदंडमिवापरं ९ हाहाकारो महानासीत् सर्वसैन्य
 स्य भारत तमिषु संधितं दृष्ट्वा भारद्वाजेन संयुगे १० तत्राद्भुतमपश्यामधृष्टद्युम्नस्य पौरुषं यदेकसमरे वीरस्त
 स्थोगिरिरिवाचलः ११ तंच दीप्तमहाघोरमायांतं मृत्कमात्मनः चिच्छेदशरदृष्टिचभारद्वाजे मुमोच ह १२
 तत उच्चक्रुशर्हृष्टाः पांचालाः पांडवैः सह धृष्टकृष्णेन तत्कर्मकृतं दृष्ट्वा स्फुटदुःकरं १३ ततः शक्तिं महावेगां स्वर्ण-
 वैदूर्यभूषितां द्रोणस्य निधनाकांक्षीं चिक्षेप स पराक्रमी १४ तामापतती सहसा शक्तिं कनकभूषणां त्रिधा चि-
 क्षेद समरे भारद्वाजो हसन्निव १५ शक्तिं विनिहतां दृष्ट्वा धृष्टद्युम्नः प्रतावान् ववर्ष शरवर्षाणि द्रोणं प्रति जने-
 श्वर १६ शरवर्षे ततस्तत्र सन्निवार्य महायशाः द्रोणो द्रुपदपुत्रस्य मध्ये चिच्छेद कार्मुकं १७ सच्छिन्नधन्वा-
 समरे गदांशुर्वी महायशाः द्रोणाय प्रेषयामास गिरिसारमयीं बली १८ सागदा तत्करान्मुक्ता प्रागा द्रोणजिघां-
 सया तत्राद्भुतमपश्याम भारद्वाजस्य विक्रमं १९ लाघवास्त्वं सयामास गदां हेमविभूषितां ध्वंसयित्वा गदांचै-
 व प्रेषयामास पार्षते २० भल्लान् सुनिशितान् पीतान् स्वर्णपुंरवांश्छिन्नाशितान् ते तस्य कवचं भित्वा पपुः शोणि-
 तमाहवे २१ अथान्यद्गुरुरादाय धृष्टद्युम्नो महामनाः द्रोणं युधिपराक्रम्य शरैर्विव्याध पंचभिः २२ रुधिरा-
 त्तौ ततस्तौ तु शरश्रुभातेन रर्षभौ वसंतं पुष्पशबलोपुष्पिता विवकिंशको २३ अमर्षितस्ततो राजन्यराक्रम्य च
 मूसुरवे द्रोणो द्रुपदपुत्रस्य पुनश्चिच्छेद कार्मुकं २४ अथैनं छिन्नधन्वानं शरैः सन्नतपर्वभिः अवाकिरद मे-
 यात्मा वृक्ष्यामेघ इवाचलं २५ सारथिं चास्य भल्लेन रथनीडादपातयत् अथास्य चतुरोवाहांश्चतुर्भिर्निशितैः
 शरैः २६ पातयामास समरे सिंहनादननाद च ततो परेण भल्लेन हस्ताच्चापमथाच्छिनत् २७ सच्छिन्नधन्वा
 विरथो हताश्वो हतसारथिः गदापाणिरवारो हत रव्यापय न्यो रुषं महत् २८ तामस्य विशिरे वै स्तूर्णपातयामा-
 स भारत रथादनवरूढस्य तदद्भुतमिवाभवत् २९ ततः सविपुलं चर्म शतचंद्रसंतोरणं खड्गं च विपुलं दिव्यं प्रमुख-
 कमुजो बली ३०

अभिदुद्राववेगेनद्रोणस्यवधकांसया आभिषार्थीयथासिंहोवनेमत्तमिवद्विपं ३१ तत्राश्चर्यमपश्यामभारद्वाजस्य
 पौरुषं लाघवंचास्त्रयोगेनबलंवाद्दोश्चभारत ३२ यदेकःशरवर्षेणवारयामासपार्षतं नशशाकततोगंतुंबलवा
 नपिसंयुगे ३३ तत्रस्थितमपश्यामधृष्टद्युम्नमहारथे वारयाणंशरोधांश्चर्मणाकृतहस्तवत् ३४ ततोभीमोमहा
 बाहुःसहसान्यपतद्वली साहाय्यकारीसमरेपार्षतस्यमहात्मनः ३५ सद्रोणंनिशितेर्वाणोराजन्विद्याधससभिः
 पार्षतेचतदातूर्णमन्यमारोपयद्रथं ३६ ततोदुर्योधनोराजाकलिंगंसमचोदयत् सैन्येनमहतायुक्तंभारद्वाजस्य
 गोपने ३७ ततःसामहतीसेनाकलिंगानानरेश्वर भीममभ्याययोभीमातवपुत्रस्यशासनान् ३८ पांचाल्य-
 मपिसंत्यज्यद्रोणोपिरथिनावरः विराटद्रुपदोवृद्धौयोधयामाससंगतौ ३९ धृष्टद्युम्नोपिसमरेधर्मराजंसमस्य-
 यात् ततःप्रवृत्तेयुद्धंतुमुल्लोमहर्षणं ४० कलिंगानांचसमरेभीमस्यचमहात्मनः जगतःप्रक्षयकरंधोररू-
 पंभयानकं ४१ इति श्रीम० भी० द्रोणधृष्टद्युम्नयुद्धे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ५३ धृतराष्ट्रउवाच तथा
 प्रतिसमादिष्टःकलिंगोवाहिनीपतिः कथमद्भुतकर्मोणंभीमसेनंमहाबलं १ चरंतंगदयावीरंदंडपाणिमिवांतकं योधया
 माससमरेकालिंगःसहसेनया २ संजयउवाच पुत्रेणतवराजेंद्रसतथोक्तोमहाबलः महत्यासेनयायुक्तः प्रायाद्रीम-
 र्थ्यप्रति ३ तामापतंतीमहतीकलिंगानामहाचमूं रथाश्वनागकलिलाप्रगृहीतमहायुधां भीमसेनः कलिंगानामाच्छ-
 ड्भारतवाहिनीम् केतुमंतंचनैषादिमायांतंसहचेदिभिः ५ ततःश्रुतायुःसंकुद्धोराज्ञाकेतुमतासह आससादरणेभी-
 मंव्यूढानीकेनदंशितः ६ रथैरनेकसाहसैःकलिंगानांजनाधिपः अयुतेनगजानांचनिषादैःसहकेतुमान् ७ भीमसेनं
 महाराजसमंतात्पर्यवारयत् चेदिमत्स्यकरूपास्तभीमसेनपुरोगमाः ८ अभ्यवर्तंतसहसानिषादान्सहराजभिः त-
 तःप्रवृत्तेयुद्धंधोररूपंभयानकं ९ प्रधावतांचयोधानांपरस्परजिघांसया घोरमासीत्ततोयुद्धंभीमस्यसहसापरैः १०
 यथेन्द्रस्यमहाराजमहत्यादैत्यसेनया तस्यसैन्यस्यसंग्रामेयुह्यमानस्यभारत ११

भीष्मप० त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ५३

बभूवस्तमहोच्छब्दः सागरस्येव गर्जतः अन्योन्यस्य तदा यो धानिकं तंतो विशांपते १२ महीचक्रुश्चितां सर्वा मासशोणितसंनिभां
 यो धान्स्वान्स्वान्परांश्चापिनव्यजानज्जिघांसया १३ स्वानप्याददतेतुस्वाः शूराः समरदुर्जयाः विमर्दः समहानासीदल्यानां बहुभिः स-
 ह १४ कलिंगैः सह चेदीनां निषादैश्च विशांपते कृत्वा पुरुषकारं तु यथा शक्तिमहाबलाः १५ भीमसेनं परित्यज्य संन्यवर्तत चेदयः स-
 र्वैः कलिंगैरासन्नः सन्निवृत्तेषु चेदिषु १६ स्वबाहुबलमास्थाय संन्यवर्तत पांडवः न च चालरथोपस्थाद्भीमसेनो महाबलः १७ शि-
 तैरवाकिरन्वाणैः कलिंगानां वरूथिनीं कालिंगस्तमहेवासः पुत्रश्चास्य महारथः १८ शक्रदेव इति ख्यातोजघ्नतुः पांडवशरैः
 ततो भीमो महाबाहुर्विधुन्वन्नुचिरंधनुः १९ योधयामास कालिंगं स्वबाहुबलमाश्रितः शक्रदेवस्तु समरे विसृजन्सायकान् बहुन्
 २० अश्वान् जघान चतुरो भीमसेनस्य सायकैः तदृष्ट्वा विरथंतत्र भीमसेनमरिंदमं २१ शक्रदेवोऽभिदुद्रावकिरंतं निशितैः शरैः
 भीमस्योपरिराजेंद्रशक्रदेवो महाबलः २२ ववर्ष शरवर्षाणितपांते जलदो यथा हताश्वे तुरथेतिष्ठन् भीमसेनो महाबलः २३ श-
 क्रदेवाय चिक्षेप सर्वशोक्याय सीगिदां सतयानिहतो राजन् कालिंगस्य स्फुरत्यात् २४ सध्वजः सहस्रतेन जगाम धरणीतलं ह-
 तमात्मस्ततदृष्ट्वा कलिंगानां महारथः २५ रथैरनेकसाहस्रैर्भीमस्यावारयद्दिशः ततो भीमो महाबाहुर्गदां त्यक्त्वा महाबलः २६
 उद्धवर्हसनिस्त्रिंशं चिकीर्षुः कर्मदारुणं चर्मचापतिमं राजन्नार्पभंपुरुषर्षभ २७ नक्षत्रैरर्थचंद्रैश्च शातकुंभमयेऽश्रित कालिंग-
 स्फुरततः क्रुद्धो धनुर्ज्यामवमृज्य च २८ प्रगृह्य सशरं घोरमेकं सर्पविषोपमम् प्राहिणोद्भीमसेनाय वधाकांक्षी नरेश्वरः २९ तमा-
 पतंतं वेगेन प्रेरितं निशितं शरं भीमसेनो द्विधाराजंश्चिच्छेद विपुलासिना ३० उदक्रौशच्च संहृष्टस्त्रासयानो बलंतव कालिंगोऽथ
 ततः क्रुद्धो भीमसेनस्य संयुगे ३१ तोमराप्राहिणोच्छीघ्रं चतुर्दशशिलाशितान् तानप्राप्तान् महाबाहुः स्वगतानेव पांडवः ३२ चि-
 छेद सहसाराजन्संभ्रांतो वरासिना निकृत्य तुरणो भीमस्तो मरान्वै चतुर्दश ३३ भानुमंतमभिप्रेक्ष्य प्राद्वन्पुरुषर्षभ भानुमां-
 स्फुरततो भीमशरवर्षेण दृष्टादयन् ३४ ननाद बलवन्नादं नादयानो नमस्तलं नतं समसृपे भीमः सिंहनादं महारणे ३५ ततः स्वरे
 णामहता विननादमहास्वनः तेन शब्देन विव्रस्ता कलिंगानां वरूथिनी ३६ नभीमं समरे मेनेमानुषं पुरुषर्षभ ततो भीमो महाराज
 नदित्वा विपुलं स्वनं ३७

सासिर्वेगवदालुत्यदंताभ्यांवारणोत्तमं आरुरोहततोमध्यंनगराजस्यमारिष ३८ खड्गेनपृथुनामध्येभानुमंतमथाच्छिनत्
 सौतरायुधितहत्वारजपुत्रमरिदमः ३९ गुरुभारसहस्कंधेनागस्यासिमपातयत् छिन्नस्कंधः सविनदन्यपातगजयूथपः ४० आ
 रुग्णः सिंहवेगेनभानुमानिवपर्वतः पततश्चाप्यवलुत्यगजाद्भारतभारतः ४१ खड्गपाणिरदीनात्मातस्थोऽभुविसदंशितः सच-
 चारबहून्मागनिभीतः पातयन्गजान् ४२ अग्निचक्रमिवाविद्धं सर्वतः प्रत्यदृश्यत अश्वदंष्ट्रेषुनागेषुरथानीकेषुवाविभुः ४३ प-
 दातीनीचसंघेषुविनिघ्नत्यदृश्यत श्येनवद्विचरन्संख्येयुधिभीमोमहाबलः ४४ छिंदंस्तेषांशरीराणिशिरांसिचमहाजवः
 खड्गेनशितधारेणसंख्येगजयोधिनां ४५ पदातिरेकः संक्रुद्धः शत्रूणांभयवर्द्धनः मोहयामासभूरांस्तान्कालांतकयमोपमः ४६
 मूढास्तएवचरणेविनदंतः समाद्रवन् सासिसुत्तमवेगेनविचरंतंमहारणे ४७ निकृत्परथिनामाजौरथेषांचयुगानिच जघान
 रथिनश्चापिवलवानरिमर्दनः ४८ भीमसेनश्चरन्मार्गान्स्फुबहून्प्रत्यदृश्यत भ्रान्तमुद्रांतमाविद्धमापुतंप्रसृतंरुतं ४९ संपा-
 तंसमुदीर्णंचदर्शयामासभारत केचिदग्रासिनाच्छिन्नाः पांडवेनमहात्मना ५० विनैर्दुर्भिन्नमर्माणोनिपेतुश्च गतासवः छि-
 न्नदंताग्रहस्ताश्चाच्छिन्नकुंभास्तथापरे ५१ वियोधाः स्वान्यनीकानिजघ्नुर्भारतवारणाः निपेतुरुर्व्यांचितदाविनदंतोमहार-
 वान् ५२ छिन्नांश्चतोमरान्नाजन्महामात्रशिरांसिच परिस्तोमानिचित्राणिकक्षाश्चकनकोज्ज्वलाः ५३ ग्रैवेयाप्यथशक्ती-
 श्चपताकाः करिणांतथा तूणीराण्यथयंत्राणिविचित्राणिधनुंषिच ५४ अग्निदंडानिशत्रूणाणितोत्रांश्चैवांकुशैः सह घंटाश्चविविधाका-
 राहेमगर्भान्सरूनपि ५५ पततः पतितांश्चैवपश्यामिसहसादिभिः छिन्नगात्रावरकरैर्निहतैश्चापिवारणैः ५६ आसीत्तस्मिन्नणेषूभिः
 पर्वतैः पतिनैरिव विमृद्यैवमहानागान्ममर्द्वाश्चान्नरर्षभः ५७ अश्वरोहवरांश्चैवपातयामासभारत तद्युद्धमभवद्दोरंतवतैषांचमा-
 रिष ५८ खलीनानिविचित्राणिकक्षाश्चकनकोज्ज्वलाः परिस्तोमाश्चप्रासाश्चक्रपृथश्चमहाधनाः ५९ कवचान्यथचर्मणिचित्रा-
 पयास्तराणिच तत्रतत्रापविद्धानिव्यदृश्यंतमहाहवे ६० प्रोथयंत्रैश्चचित्रैश्चखड्गैश्चविमलैस्तथा सचक्रैवस्रधांकीर्णोशबलां
 कुसुदैरिव ६१ आपुत्परथिनः कांश्चित्परांमृश्यमहाबलः पातयामासखड्गेनसध्वजानपिपांडवः ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७०

मुहुरुत्पततोदिक्षुधावतश्चरस्विनः मार्गाश्चरतश्चित्रान्वयस्मयंतरणोजनाः ६३ निजघानपदाकांश्चिदाक्षिप्यान्यानपोथय-
 त् रक्तेनान्यांश्चिच्छेदनादेरन्यानभीषयत् ६४ ऊरुवेगेनचाप्यन्यान्पातयामासभूतले अपरेचैनमालोक्यभयाद्विद्राविणोभवन्
 ६५ एवंसाबहुलासेनाकालिंगानांतरस्विनां परिवार्यरणेभीष्मभीमसेनमुपाद्रवत् ६६ ततःकालिंगसेनातां प्रसुरवेभरतर्षभ श्रु-
 ताद्युषमभिप्रेक्ष्यभीमसेनः समप्ययात् ६७ तमायांतमभिप्रेक्ष्यकालिंगोनवभिः शरैः भीमसेनममेयात्माप्रत्यविध्यत्तनांतरे ६८
 कालिंगबाणाभिहतस्तोत्रार्दितइवद्विपः भीमसेनः प्रज्ज्वालक्रोधेनाग्निरिवेधनैः ६९ अथाशोकः समादायरथं हेमपरिष्कृतं भी-
 मसंपादयामासरथेनरथिनांवरः ७० तमारुह्यरथंतूर्णकौंतेयः शत्रुसूदनः कालिंगमभिदुद्रावतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ७१ ततः
 श्रुतायुर्बलवान्भीमस्यनिशितान्शरान् प्रेषयामाससंकुद्धोदर्शयन् हस्तलाघवम् ७२ सकार्मुकवरोत्सृष्टैर्नवभिर्निशितैः शरैः
 समाहतोभृशराजन्कालिंगेनमहाबलः ७३ संचुक्रोधभृशंभीमोदंडाहतइवोरगः क्रुद्धः सचापमायम्यबलवद्बलिनांवरः ७४ का-
 लिंगमवधीत्यार्थोभीमः सप्तभिरायसैः शराभ्यांचक्ररक्षोचकालिंगस्यमहाबलौ ७५ सत्यदेवंचसत्यंचप्राहिणोद्यमसादनं
 ततः पुनरमेयात्मानाराचैर्निशितैस्त्रिभिः ७६ केतुमंतरणेभीमोगमयद्यमसादनं ततः कालिंगाः संक्रुद्धाभीमसेनममर्षणं ७७
 अनेकैर्बहुसाहस्रैः क्षत्रियाः समयोधयन् ततः शक्तिगदारवद्भूतोमरर्षिपरश्वधैः ७८ कालिंगाः शतशोराजन्भीमसेनमवार-
 यन् सन्निवार्यतुतान्राजन्च्छरदृष्टिंसमुच्छ्रिताम् ७९ गदामादायरसापरिपुत्यमहाबलः भीमः सप्तशतान्वीराननयद्यम
 सादनं ८० पुनश्चैवद्विसाहस्रान्कालिंगानरिमर्दनः प्राहिणोन्मृत्कलोकायतदद्भुतमिवाभवत् ८१ एवंसतान्यनीकानिक-
 लिंगानांपुनः पुनः विभेदसमरेवीरोभीमोभीमपराक्रमः ८२ हतारोहाश्चमातंगाः पांडवेनकृतारणे विप्रजरसुरनीकेषुघ-
 नावाताहताइव ८३ मृडंतःस्वान्यनीकानिविनदंतः शरातुराः ततोभीमोमहाबाहुः रक्तासक्तमहाभुजः ८४ संप्रहृष्टोमहा
 घोरंशरं प्रध्मापयन्बली सर्वकालिंगसेन्यानांमनांसिसमकंपयत् ८५ मोहश्चापिकलिंगानामाविवेशपरंतप प्राकंपंतचसै-
 न्यानिवाहनानिचसर्वशः ८६ भीमसेनेनसमरेगजेद्वेणेवसर्वतः मार्गान्वहन्विचरताधावताचततस्ततः ८७ ४

मुहुरुत्पलताचैवसंमोहः समजायत भीमसेनमयत्रस्तसैन्यंतत्समकंपत ८८ क्षोभ्यमाणमसंवाधं ग्राहेणेव महासरः आसि
 तेषु च वीरेषु भीमेनाद्भुतकर्मणा ८९ पुनरावर्तमानेषु विद्रवत्समंततः सर्वकालिंगयोधेषु पांडुनां ध्वजिनीपतिः ९० अवा
 दीत्स्वान्यनीकानि युध्यध्वमितिभारत सेनापतेर्वचः श्रुत्वा शिरवंडिप्रसुरवागणाः ९१ भीममेवाभ्यवर्तन्तरथानीकैः प्रहारिभिः
 धर्मराजश्चतान्सर्वानुपजग्राह पांडवः ९२ महता मेघवर्णेन नागानीकेन पृष्ठतः एवं संचोद्य सर्वाणि स्वान्यनीकानि पार्षतः ९३
 भीमसेनस्य जग्राह पाण्डिं सत्पुरुषैर्वृतः नहि पांचालराजस्य लोके कश्चन विद्यते ९४ भीमसात्यकयोरन्यः प्राणेभ्यः प्रियकृत्त-
 मः सोपश्यत कलिङ्गेषु चरन्तमरिः सूदनं ९५ भीमसेनमहाबाहुं पार्षतः परवीरहा ननाद बहुधाराज नृहृष्टश्चासीत् परंतपः ९६
 शरवन्दध्मोऽसमरे सिंहनादननाद च सचपारावताश्चरथे हेमपरिष्कृते ९७ कोविदारध्वजं दृष्ट्वा भीमसेनः समाश्वसत् धृ
 ष्ठद्युम्नश्च तं दृष्ट्वा कालिंगैः समभिद्रुतं ९८ भीमसेनमपेयात्मा त्राणायाजोऽसमभ्ययात् तौ दूरात्सात्यकिर्दृष्ट्वा धृष्टद्युम्नवृकोदरो
 ९९ कालिंगान्समरे वीरौ यो धयंतौ मनस्विनौ सतत्र गत्वा शैने योजवेन जवतां वरः १०० पार्थपार्षतयोः पाण्डिं जग्राह पुरुषर्षभः
 सकृत्वाकदनंतत्र प्रगृहीतशरासनः १ आस्थितो रौद्रमात्मानं जघान समरे परान् कलिङ्गप्रभवांचैव मांसशोणितकर्दमां २
 रुधिरस्यंदनीतत्र भीमः प्रावर्तयन्नदीं अथांतरे कलिङ्गानां पांडवानां च वाहिनीं ३ संततारस्तदुस्तारां भीमसेनो महाबलः भी
 मसेनं तदा दृष्ट्वा प्राक्रोशं स्तावकानृप ४ कालो यं भीमरूपेण कालिंगैः सह युध्यते ततः शान्तनवो भीष्मः श्रुत्वा तं निनदं-
 पो ५ अभ्ययात्त्वरितोऽनीकं व्यूढानीकः समंततः तं सात्यकिर्भीमसेनो धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ६ अभ्यद्रवन्त भीष्मस्य रथं हेम
 परिष्कृतं परिवार्य तु ते सर्वे गांगेयंतरसारणे ७ त्रिभिस्त्रिभिः शरैर्घोरैर्भीष्ममानं चूर्चुरंजसा प्रत्यविध्यत तान्सर्वान् पितादेव-
 व्रतस्तव ८ यतमानान्महेष्वासांस्त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वगैः ततः शरसहस्रेण सन्निवार्य महारथान् ९ हयान्कांचनसन्नाहा-
 न् भीमस्याभ्यहनच्छरैः हताश्वेतुरथेतिष्ठन् भीमसेनः प्रतापवान् १० शक्तिं विक्षेपत रसागांगेयस्य रथं प्रति अप्राप्ताम-
 थतां शक्तिं पितादेवव्रतस्तव ११ द्विधा चिच्छेद समरे पृथिव्यां साव्यशीर्षत ततः शैक्यायसीगुर्वी प्रगृह्य महतीं गदां १२

भीमसेनोरथाचूर्णपुष्पुवेमनुजर्षभः धृष्टद्युम्नस्तमारोप्यस्वरथेरथिनांवरः १३ पश्यतां सर्वसैन्यानामपोवाहयशास्त्रिनम् सा-
 त्यकोपिततस्तूर्णभीमस्यप्रियकाम्यया १४ सारथिकुरुवृद्धस्यपातयामाससायकैः भीष्मस्तनिहतेतस्मिन्सारथौरथिनांवरः
 १५ वातायमानैरश्वैस्तेरपनीतोरणाजिरात् भीमसेनस्ततोराजन्पनीतेमहारथे १६ प्रजज्वालयथावन्दिहन्कदाभिवोल्बणः
 सहत्वासर्वकालिङ्गान्सेनामव्यवस्थितः १७ नैनमभ्युत्सहन्केचित्तावकाभरतर्षभ संपूज्यमानः पांचाल्यैर्मत्स्यैश्चभरतर्षभ
 १८ धृष्टद्युम्नपरित्यज्यसमीयादथसात्यकिं अथाब्रवीद्भीमसेनंसात्यकिः सत्यविक्रमः १९ महर्षयन्यदुव्याघ्रो धृष्टद्युम्नस्य
 पश्यतः दिष्ट्याकलिङ्गराजश्चराजपुत्रश्चकेतुमान् २० शक्रदेवश्चकालिङ्गः कालिङ्गाश्चमुधेहताः स्वबाहुबलवीर्येणनागा-
 श्वरथसंकुलः २१ महापुरुषभूयिष्ठोवीरयोधनिषेवितः महाव्यूहः कलिङ्गानामेकेनमृदितस्त्वया २२ एवमुक्त्वाशिनेर्न-
 सादीर्घबाहुररिंदमः रथस्थंतमभिद्रुत्यपर्यव्रजतपांडवं २३ ततःस्वरथमागम्यपुनरेवमहारथः तावकानवधीकृद्धोभीम-
 स्यबलमादधत् २४ इति श्रीमन्महाभा० भीष्म० कलिङ्गवधेचतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५४ संजयउवाच गतेपूर्वा-
 णहसमयेतस्मिन्नहनिभारत रथाश्चनरनागानांसादिनांचमहाक्षये १ द्रोणपुत्रेणशल्येनकृपेणचमहात्मना समसज्जत
 पांचाल्यस्त्रिभिरेतैर्महारथैः २ मल्लोकाविदितानश्वान्निजघानमहाबलः द्रोणेः पांचालदायादः शितैर्वहुभिराश्रुगैः ३
 ततःशल्यरथतूर्णमास्थायहतवाहनः द्रौणिः पांचालदायादमभ्यवर्तततथेषुभिः ४ धृष्टद्युम्नंतुसंयुक्तद्रौणिनादृश्यभारत
 सौमद्रोऽभ्यपततूर्णविकिरनिशितांश्छरान् ५ सशल्यंपंचविंशत्याकृपंचनवभिः शरैः अश्वत्थामानमष्टाभिर्विव्याधभर-
 तर्षभ ६ आर्जुनंतुततस्तूर्णद्रौणिर्विव्याधपत्रिणा शल्योद्वादशभिश्चैवकृपश्चनिशितैस्त्रिभिः ७ लक्ष्मणस्तवपौत्रस्त-
 सौमद्रंपर्यवस्थितं अभ्यवर्ततसंकुद्धस्तयोर्युद्धमवर्तत ८ दौर्धनिस्तसंकुद्धः सौमद्रंनिशितैः शरैः विव्याधसमरेराजं
 स्ततद्भुतमिवामवत् ९ अभिमन्युश्चसंकुद्धोभ्यातरंभरतर्षभ शरैः पंचशतैः क्षिप्रंक्षिप्रहस्तोऽभ्यविध्यत १० लक्ष्मणोऽपि
 ततस्तस्यधनुश्छिन्देदपत्रिणा मुष्टिदेशमहाराजततउच्चकुशर्जनाः ११ तद्दिहायधनुश्छिन्नसौमद्रः परवीरहा अन्यदा-
 दत्तवांश्चित्रंकार्मुकंवेगवत्तरं १२ श्री० चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५४ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

तौतत्रसमरेयुक्तोक्तप्रतिकृतैषिणो अन्योन्यनिमित्तैस्तीक्ष्णैर्जघनतुः पुरुषर्षभो १३ ततोदुर्योधनोराजाहृत्वापुत्रंमहाबलं
पीडितंतवपौत्रेणप्रायान्तत्रजनेश्वरः १४ सन्निवृत्तेतवसूतेसर्वएवजनाधिपाः आर्जुनिरथवंशेनसमंतात्पर्यवारयन् १५
सतैः परिवृतः शूरेः शूरोयुधिसुदुर्जयः नस्मप्रव्याथितोराजन्कृष्णातुल्यपराक्रमः १६ सौभद्रमथसंयुक्तं दृष्ट्वातत्रधनंजयः
अभिदुद्रावसंकुद्धस्त्रातुकामस्त्वमात्मजं १७ ततः सरथनागाश्वाभीष्मद्रोणपुरोगमाः अभ्यवर्तन्तराजानः सहसासव्यसा-
चिनम् १८ उद्धृतं सहसाभोमंनराश्वरथसादिभिः दिवाकरपथंप्राप्यरजस्तीव्रमदृश्यत १९ तानिनागसहस्राणिभूमि
पालशतानिच तस्यबाणपथंप्राप्यनाभ्यवर्तन्तसर्वशः २० प्रणेदुःसर्वभूतानिबभूवुस्तिमिरादिशः कुरूणामनयस्ती-
व्रः प्रत्यपद्यतदारुणः २१ नाप्यन्तरिक्षंनदिशोनभूमिर्नचभास्करः प्राज्ञायतनरश्चेष्टशरसंघैः किरीटिनः २२ सादितध्वज
नागास्तृहताम्भारथिनोभृशं विप्रद्रुतरथाः कैचिदृश्यन्तेरथयूथपाः २३ विरथारथिनश्चान्येधावमानास्ततस्ततः तत्रतत्रे-
वदृश्यन्तेसायुधैः सांगदैर्भुजैः २४ हयारोहाहयास्त्यक्तागजारोहाश्चदंतिनः अर्जुनस्यभयाद्राजन्समंतादिप्रदुद्रुवुः २५
रथेभ्यश्चगजेभ्यश्चहयेभ्यश्चनराधिपाः पातिताः पात्यमानाश्चदृश्यन्तेऽर्जुनसायकैः २६ सगदालुघतान्बाहून्सरवङ्गांश्चविशां
पते सप्रासांश्चसन्तूणीरान्सशरान्सशरासनान् २७ सांकुशान्सपताकांश्चतत्रतत्रार्जुनोनृणां विचकर्तशरैरुग्रैरौद्रंवि-
भ्रदपुस्तदा २८ परिघाणांविदीर्णानांमुद्गराणांचमारिष प्रासानांभिंडिपालानांनिस्त्रिशानांचसंयुगे २९ परश्वधानांतीक्ष्णा
नांतोमराणांचभारत वर्मणांचापविह्वानांकांचनानांचभूतले ३० ध्वजानांचर्मणांचैवव्यजनानांचसर्वशः छत्राणांहेमदंडानांतोम
राणांचभारत ३१ प्रतोदानांकशानांचयोक्त्राणांचैवमारिष राशयः स्मप्रदृश्यन्तेविनिर्कीर्णारिणाक्षितौ नासीत्तत्रपुमान्कश्चित्तवसे
न्यस्यमारिष ३२ योऽर्जुनंसमरेभूरंप्रत्युदीयात्कथंचन योयोहिसमरेपार्थप्रत्युद्यातिविशांपते ३३ सशरैर्विशिरेवेस्तीक्ष्णैः पर-
लोकायनीयते तेषुविद्वमाणेषुतवयोधेषुसर्वशः ३४ अर्जुनोवासुदेवश्चशरंवदध्मतुरुनमो तत्प्रभग्नंबलंदृष्ट्वापितादेवव्र-
तस्तव ३५ अब्रवीत्समरेभूरंभारद्वाजंस्मयन्निव एषपांडुस्ततोवीरः कृष्णो न सहितो बली ३६

तथा करोति सैन्यानि यथा कुर्याद्द्वनंजयः न ह्येष समरेश क्यो जेतुमद्य कथंचन ३७ यथास्य दृश्यते रूपं कालांतक यमोपमं न
निवर्तयितुं चापि शक्येयं महती चमूः ३८ अन्योन्यपेक्षया पश्यदुर्बलेयं वस्तु धिनी एष चास्तंगिरि श्रेष्ठं भानुमान्प्रतिपद्यते ३९
च दहंषि सर्वलोकस्य संहारनिवसर्वथा तत्रावहारं संप्राप्तं मन्येहं पुरुषर्षभ ४० श्रान्ताभीताश्च ये यो धानयोत्स्यंतिकदाचन ए-
वमुक्ता ततो भीष्मो द्रोणमाचार्यसत्तमम् ४१ अवहारमथोचक्रे तावकानां महारथः ततो वहारः सैन्यानां तव तेषां चमारिष
अस्तंगच्छति सूर्यः भूत्संध्या च समवर्तत ४२ इति श्रीमन्महाभारते भीष्म० द्वितीयदिवसयुद्धं नाम पंचपंचाशत्तमोऽध्या-
यः ५५ संजय उवाच प्रभातायां तु शर्वर्यो भीष्मः शान्तनवस्ततः अनीकान्यथ संयाने व्यादिदेश परंतपः १ गारुडं च
महाव्यूहं चक्रेशान्तनवस्तदा पुत्राणां तेजया कांक्षीवृद्धः कुरुपितामहः २ गरुडस्य स्वयं तुंडोऽपि तादेव घ्नतस्तव चक्षुषी च भरद्वा-
जः कृतवर्मा च सात्वतः ३ अश्वत्थामा कृपश्चैव शिरस्यास्तां यशस्विनो भिगर्तैर्मित्यकैकैश्चैव रधानैश्च संयुतो ४ मूरिश्रवाः श-
लः शल्यो भगदत्तश्च मारिष मद्रकाः सिंधुसौवीरास्तथा पंचनदाश्च ये ५ जयद्रथेन सहिता ग्रीवायां सन्निवेशिताः पृष्ठे दुर्योधनो-
राजा सौंदर्यः सानुगेर्वृतः ६ विंदानुविंदावा वंत्यो कांबोजाश्च शकैः सह पुच्छमासन्महाराजशूरसेनाश्च मारिष ७ मागधाश्च-
कलिंगाश्च दासेरकगणैः सह दक्षिणं पक्षमासाद्य स्थिता व्यूहस्य दंशिताः ८ कारुषाश्च विकुंजाश्च मुंडाः कौंडीवपास्तथा वृ-
हद्वलेन सहिता वामपार्श्वे समास्थिताः ९ व्यूहं दृष्ट्वा तु तत्सैन्यं सव्यसाची परंतपः धृष्टद्युम्नेन सहितः प्रत्यव्यूहत संयुगे १० ता-
वकानां तु तं व्यूहं प्रत्यव्यूहतं पांडवाः अर्धचंद्रेण व्यूहेन व्यूहतमतिदारुणं ११ दक्षिणं शृंगमास्थाय भीमसेनो व्यरोचत नानाश-
स्त्रो य संपन्नैर्नानादेशैश्चैवैर्वृतः १२ तदन्वेव विराटश्च दुपदश्च महारथः तदनंतरमेवाथ नीलो नीलायुधैः सह १३ नीलादनंतरं-
चैव धृष्टकेतुर्महारथः चेदिकाशिकरूपैश्च पौरवैश्चाभिसंवृतः १४ धृष्टद्युम्नः शिरवंडी च पांचालाश्च प्रभद्रकाः मध्ये सैन्येन-
महता स्थिता युद्धाय भारत १५ तत्रैव धर्मराजोऽपि गजानीकेन संवृतः ततस्तसात्यकीराजन् द्रौपद्याः पंचचात्मजाः १६ अस्मि-
मन्युस्ततस्तूर्णमिरावांश्च ततः परं भैमसेनिस्त तोराजन्कैकैश्चाश्च महारथाः १७ ततो भूहिपदांश्चैष्ठो वामपार्श्वमुपाश्रितः सर्वस्य जग-
तो गोप्तायस्य गोप्ताजनार्दनः १८

एवमेतं महाव्यूहं मत्स्यव्यूहं तपांडवाः वधार्थं तव पुत्राणां तत्पक्षं ये च संश्रिताः १९ ततः प्रवृत्ते युद्धं व्यतिषत्तरथा द्विपं तावका-
नां परेषां च निघ्नतामितरेतरं २० हस्तयोद्याश्चरयोद्याश्च तत्र तत्र विशांपते संपतंतो व्यहृश्यंत निघ्नंत से परस्परं २१ धावतां चरयोद्या
नां युध्यतां च पृथक् पृथक् बभूवतु सुलः शब्दो विमिश्रो दुंदुभि स्वनेः २२ दिवस्पृङ्ग नरवीराणां निघ्नतामितरेतरं संप्रहारे तु तु सु-
लेतवतेषां च भारत २३ इति श्रीमन्महाभा. श्री. गारुडार्धचंद्रव्यूहनिर्माणेषु षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ५६ संजय उवाच
ततो व्यूढे घनी केषु तावकेषु तरेषु च धनंजयो रथानीकमवधीत्तत्र भारत १ शरैरतिरथो युद्धे पातयन् नथ युथपान् तेवध्यमानाः
पार्थेन कालेनेव युगक्षये २ धार्तराष्ट्रारणे यत्तान्यां डवान्यत्ययो धयन् प्रार्थयानाय शो दीप्तं मृत्युं कृत्वानिवर्तनं ३ एकाग्रमनसो-
भूत्वा पांडवानां वरूथिनीं बभूजुर्बहुशो राजसेचाभज्यंत संयुगे ४ द्रवद्विरथभग्नेश्च परिवर्तद्विरेव च पांडवैः कोरवे यैश्च न प्रा-
ज्ञायत किंचन ५ उदतिष्ठद्रजोभो मे छादयानं दिवाकरं नदिशः प्रदिशश्चापितत्र जजुः कथंचन ६ अनुमानेन संज्ञाभिर्नामि-
गोत्रैश्च संयुगे वर्तते स्म तदा युद्धं तत्र तत्र विशांपते ७ न व्यूहो भिद्यते तत्र कोरवाणां विशांपते रक्षितः स यथा तेन भारद्वाजे-
न मारिष ८ तथैव पांडवे यानां रक्षितः स व्यसाचिना नाभिद्यत महाव्यूहो भीमेन च स्फुरक्षितः ९ सेनाग्रादभिनिष्पत्य प्रायुध्यं
स्तत्र मानवाः उभयोः सेनयो राजन्यव्यतिषत्तरथा द्विपाः १० हयारोहैर्हयारोहाः पातयन्ते स्म महाहवे ऋषिभिर्विमलाग्राभिः प्रा-
सैरपि च संयुगे ११ रथीरथिनमासाद्य बाणैः कनकभूषणैः पातयामास समरे तस्मिन्नतिभयकरे १२ गजारोहा गजारोहान्ना-
राचशरतोमरैः संयुक्तान् पातयामास सवतेषां च संघशः १३ पत्तिसंघारणे पत्तीन् भिंडिपालपरश्वधैः न्यपातयंत संहृष्टाः प-
रस्परकृतागसः १४ रथीच समरे राजन्नासाद्य गजयोधिनं सगजं पातयामास गजीचरथिनं तथा १५ रथिनं च हयारोहः प्रा-
सेन भरतर्षभ पातयामास समरे रथीच हयसादिनं पदातीरथिनं संरव्ये रथीचापि पदातिनं १६ न्यपातयच्छितैः शस्त्रैः सेन-
योरुभयोरपि गजारोहा हयारोहान् पातयामास राहवे १७ हयारोहा गजस्थांश्च तदद्भुतमिवाभवत् गजारोहवरैश्चापि
तत्र तत्र पदातयः १८ पातिताः समदृश्यंत ते तैश्चापि गजयोधिनः पत्तिसंघाहयारोहैः सादिसंघाश्च पत्तिभिः १९

पात्यमानाव्यदृश्यंतशतशोऽथसहस्रशः ध्वजैस्तत्रापविष्टैश्चकार्मुकैस्तोमरैस्तथा २० परिस्तोमैः कुथाभिश्चकंबलैश्चमहा-
 धनैः प्रासेस्तथागदाभिश्चपरिधैः कंपनैस्तथा शक्तिभिः कवचैश्चित्रैः कुणोपेरंकुशैरपि २१ निस्त्रिंशोर्विमलैश्चैवस्वर्णपुरैः श-
 रैस्तथा भूषातिभरतश्चेष्टस्वकुदामैरिवचित्रिता नराश्वकायैः पतितैर्दंतिभिश्चमहाहवे २२ अगम्यरूपापृथिवीमांसशो-
 णितकर्दमा प्रशशामरजोभोमंत्युक्षितंनरशोणितैः २४ दिशश्चविमलाः सर्वाः समपद्यंतभारत उत्थितान्यगणोयानिकब-
 धानिसमंततः २५ चिह्नभूतानिजगतोविनाशार्थायभारत तस्मित्युद्धेमहारौदेवर्तमानेः सुदारुणे २६ प्रत्यदृश्यंतरथिनो-
 धावमानाः समंततः ततोभीष्मश्चद्रोणश्चसैधवश्चजयद्रथः २७ पुरुमित्रोविकर्णश्चशकुनिश्चापिसौबलः एतेसमरदुर्धर्षाः
 सिंहतुल्यपराक्रमाः २८ पांडवानामनीकानिबभञ्जुः समरेस्थिताः तथैवभीमसेनोपिराक्षसश्चघटोत्कचः २९ सात्यकिश्चैकि-
 तानश्चद्रोपदेयाश्चभारत तावकांस्तवपुत्रांश्चसहिताः सर्वराजभिः ३० द्रावयामासुराजिस्थांस्त्रिदशादानवानिव तथातेस-
 मरेन्योन्यंनिघ्नंतः क्षत्रियर्षभाः ३१ रक्तोक्षिताघोररूपाविरेजुः किंशुकाइव विजित्यचरिपुत्राजन्सेनयोरुभयोरपि ३२ व्यदृ-
 श्यंतमहामात्राग्रहाइवनभस्तले ततोरथसहस्रेणपुत्रोदुर्योधनस्तव ३३ अप्रययात्यांडवान्युद्धेराक्षसंचघटोत्कचं तथैवपांड-
 वाः सर्वेमहत्यासेनयासह ३४ भीष्मद्रोणोरणेशूरोप्रत्यद्युररिंदमो किरीटीतुययौक्रुद्धः समंतात्पार्थिवोत्तमान् ३५ अर्जुनिः
 सात्यकिश्चैवययतुः सौबलंबलं ततः प्रवृत्तेभूयः संग्रामोलोमहर्षणः तावकानांपरेषांचजिगीषूणांपरस्परं ३६ इतिश्री-
 मन्महाभा० भीष्म० तृतीयदिनयुद्धारंभेसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ५७ संजयउवाच ततस्तेपार्थिवाः क्रुद्धाः फाल्गुनंवी-
 क्ष्यसंयुगे रथैरनेकसाहस्रैः समंतात्पर्यवारयन् १ अथैनंरथवंशेनकोष्ठकीकृत्यभारत शरैः सुबहुसाहस्रैः समंतात्पर्यवार-
 यन् २ शक्तीश्चविमलास्तीक्ष्णागदाश्चपरिधैः सह प्रासान्परश्वधांश्चैवसुद्धरान्मुसलानपि ३ चिद्विपुः समरेक्रुद्धाः फाल्गु-
 नस्यरथंप्रति अस्त्राणामथतां वृष्टिंशलमानामिवायति ४ रुरोधसर्वतः पार्थः शरैः कनकभूषणैः तत्रतस्त्रायवदृष्ट्वाभी-
 त्सारतिमानुषं ५ देवदानवगंधर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः साक्षसाध्वितिराजेंद्रफाल्गुनप्रत्यपूजयन् ६ ७ ८ ९

सात्यकिश्वाभिमन्युश्चमहत्यासेनयासह गांधारान्समरेश्वरानुरुधुः सहसौबलान् ७ ततः सौबलकाः शूरावाष्पेयस्य
 रथोत्तमम् तिलशाश्चिच्छिदुः क्रोधाच्छस्त्रैर्नानाविधैरपि ८ सात्यकिस्तुरथत्यक्तावर्तमानेमहाहवे अभिमन्योरथतूर्णमा
 रुरोहपरंतप ९ तावेकरथसंयुक्तौ सौबलेयस्यवाहिनीं जघ्नतुर्निशितैस्तूर्णशरैः सन्नतपर्वभिः १० द्रोणभीष्मोरणेयैर्त्तै
 धर्मराजस्यवाहिनीं नाशयेतांशरैः स्तीक्ष्णैः कंकपत्रपरिच्छदैः ११ ततो धर्मस्तो राजामाद्रीपुत्रौ च पांडवौ मिषतां सर्वसै-
 न्यानां द्रोणानीकमुपाद्रवन् १२ तत्राभूत्क्रमहद्युद्धंतुमुल्लोमहर्षणं यथा देवास्तरुण्युद्धं पूर्वमासीत् क्रदारुणं १३ कुर्वाणौ
 तुमहत्कर्मभीमसेनघटोत्कचौ दुर्योधनस्ततोभ्येत्यतावुभावप्यवारयत् १४ तत्राद्भुतमपश्यामहेडिंबस्यपराक्रमम् अ-
 तीत्यपितरं युद्धेयदयुद्धात् भारत १५ भीमसेनस्तसंकुद्धो दुर्योधनममर्षणः हृद्यविल्यस्त्रपत्केन प्रहसान्निवपांडवः १६
 ततो दुर्योधनो राजा प्रहारवरपीडितः निषसादरथोपस्थैकश्मलचजगामह १७ तं विसंज्ञमथोदृष्ट्वा त्वरमाणोऽस्य सारथिः अपोवा
 हरणाद्राजंस्ततः सैन्यमभज्यत १८ ततस्तां कौरवींसेनां द्रवमाणां ततस्ततः निघ्नन्भीमः शरैस्तीक्ष्णैरनुवव्राज पृष्ठतः १९ पा
 र्श्वतश्चरणश्रेष्ठो धर्मपुत्रश्च पांडवः द्रोणस्य पश्यतः सैन्यं गां गेयस्य च भारत २० जघ्नतुर्विशिरेवैस्तीक्ष्णैः परानीकविनाशिनैः द्रव
 माणां तु तस्सैन्यं तव पुत्रस्य संयुगे २१ नाशकृतां वारयितुं भीष्मद्रोणौ महारथौ वार्यमाणं च भीष्मेण द्रोणेन च महात्मना २२
 विद्रवत्येव तस्सैन्यं पश्यतो द्रोणभीष्मयोः ततो रथसहस्रेषु विद्रवत्स्ततस्ततः २३ तावास्थितावेकरथं सौभद्राणि पुंगवौ
 सौबलीसमरे सेनां नाशयेतां परंतप २४ शरश्रभाते ततस्तौ तु शौनेयकुरुपुंगवौ अमावास्यांगतौ यद्वत्सोमस्तूयौ नभस्तले २५
 अर्जुनस्ततः क्रुद्धस्तव सैन्यं विशांपते ववर्ष शरवर्षेण धाराभिरिव तोयदः २६ वध्यमानं ततस्तनुशरैः पार्थस्य संयुगे दुद्रा
 वकौरवं सैन्यं विषादभयकंपितं २७ द्रवतस्तान्समालोक्य भीष्मद्रोणौ महाबलौ न्यवारयेतां संक्रुद्धौ दुर्योधनहितैषिणौ २८
 ततो दुर्योधनो राजा समाश्वस्य विशांपते न्यवर्तयत तस्सैन्यं द्रवमाणं समंततः २९ यत्र यत्र सतंतुभ्यं योयः पश्यति भारत ३०
 तत्र तत्र न्यवर्तंत क्षत्रियाणां महारथाः तान्निहन्तान्समीक्ष्यैव ततो न्येपीतरेजनाः ३१ अन्योन्यस्पर्द्धयाराजं लज्जया चाव
 तस्थिरे पुनरावर्ततां तेषां वेग आसीद्विशांपते ३२

पूर्यतः सागरस्येव चंद्रस्योदयनंप्रति सन्नितृत्तांस्ततस्तांस्तद्वद्वाराजासुयोधनः ३३ अब्रवीत्त्वरितोगत्वाभीष्मंशांतनवं-
 चः पितामहनिबोधेदयत्वावक्ष्यामिभारत ३४ नानुरूपमहं मन्येत्वायिजीवतिकौरव द्रोणेचास्त्रविदांश्रेष्ठेसपुत्रेससह-
 ज्जने ३५ कृपेचैवमहेशासेद्रवतेयद्वरूथिनी नपांडवान्प्रतिबलांस्तवमन्येकथंचन ३६ तथाद्रोणस्यसंग्रामेद्रोणेश्वा-
 पिकृपस्यच अनुग्राह्याः पांडुस्तानूनंतवपितामह ३७ यथेमांक्षमसेवीरवध्यमानांवरूथिनीं सोऽस्मिवाच्यस्त्वयारा-
 जन्पूर्वमेवसमागमे ३८ नयोत्स्येपांडवान्संख्येनापिसात्यकिपार्षतो श्रुत्वाहंवचनंतुभ्यमाचार्यस्यचभारत ३९ कर्णेनस-
 हितः कृत्यंचितयानस्तदेवहि यदिनाहंपरित्याज्योयुवाभ्यामिहसंयुगे ४० विक्रमेणानुरूपेणयुह्यतांपुरुषर्षभो एतच्छ्रु-
 त्वावचोभीष्मः प्रहसन्वैमुहुर्मुहुः ४१ अब्रवीत्तनयंतुभ्यंक्रोधाद्यावत्यचक्षुषी बहुशोऽसिमयाराजन्यथ्यमुक्तोहितंवचः
 ४२ अजेयाः पांडवायुद्धेदेवैरपिसवासवैः यत्तुशक्यमयाकर्तुंवृद्धेनावनृपोत्तम ४३ करिष्यामियथाशक्तिप्रेक्षोदानीं सबां-
 धवः अद्यपांडुस्तान्सर्वान्सैन्यान्सहबंधुभिः ४४ मिषतोवारयिष्यामिसर्वलोकस्यपश्यतः एवमुक्तस्तभीष्मेणपुत्रस्त-
 वनरेश्वरः ४५ दध्मौशंखंमुदायुक्तोभेरीश्चसमताडयत् पांडवाश्चततोरजंश्छुत्वातुनिनदंमहत् दध्मुः शंखांश्चभेरीश्च
 मुरजांश्चाभ्यवादयन् ४६ इतिश्रीमन्म० भीष्म० पर्वीष्मदुर्योधनसंवादेअष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८ धृतराष्ट्रउवाच
 प्रतिज्ञानेततस्तस्मिन्पुद्धेभीष्मेणदारुणे ममपुत्रस्यवाक्यैस्तक्रोधितेनविशांपते १ भीष्मः किमकरोत्तत्रपांडवेयेषुसं-
 जय पितामहेवापांचालास्तन्ममाचद्वसंसजय २ संजयउवाच गतपूर्वापहभूयिष्ठेतस्मिन्नहनिभारत पश्चिमादिश-
 मास्थायकिंचिद्यातेदिवाकरे ३ जयंमातेषुहृष्टेषुपांडवेषुमहात्मसु सर्वधर्मविशेषज्ञः पितादेवव्रतस्तव ४ अभ्ययाज्जव-
 नैरश्वैः पांडवानामनीकिनीं महत्यासेनयागुप्तस्तवपुत्रैश्चसर्वशः ५ प्रावर्ततततोयुद्धंतुमुल्लोमहर्षणं अस्माकंपांडवैः
 सार्द्धमनयात्तवभारत ६ धनुषांकूजतांतत्रतलानांचामिहन्यतां बभूवतुमुलः शब्दो गिरीणामिवदीर्यतां ७ तिष्ठस्थितोस्मि
 विद्येनंनिवर्तस्वस्थिरोभव स्थितोऽस्मिप्रहरस्वेतिशब्दाः श्रूयंतिसर्वशः ८ कांचनेषुतनुत्रेषुकिरीटेषुध्वजेषुच शिलाना-
 मिवशैलेषुपतंतीनामभूत्स्वनः ९ इतिश्रीम० भी० अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

पतिता न्युत्तमांगानि बाहवश्च विभूषिताः व्यचेष्टन्तमहीप्राप्य शतशोथसहस्रशः १० कृतोत्तमांगाः केचित्तु तथैवोद्यन्तकार्मु-
काः प्रगृहीता युधाश्चैव तस्थुः पुरुषसत्तमाः ११ प्रावर्तन्त महावेगानदीरुधिरवाहिनी मातंगांगशिलाघोरामांसशोणितक-
र्दमा १२ वराश्वनरनागानां शरीरप्रभवातदा परलोकाण्यवनदीरुध्रगोमायुमोदिनी १३ नदष्टनश्च तच्चापियुद्धमेतादृशं नृप-
यथातवस्तुतानां च पांडवानां च भारत १४ नासीद्वथ पथस्तत्र यो धैर्यं धिनिपातितैः गंजैर्निपातितैर्नीलैर्गिरिभृगैरिवाद्यतः
१५ विकीर्णैः कवचैश्चित्रैः शिरस्त्राणैश्च मारिष शतशमेतद्रणस्थानं शरदीवनभस्तलं १६ विनिभिन्नानराः केचिदन्नापी
डप्रकर्षिणः अदीनाः समरेशत्रूनम्यधावन्तदर्पिताः १७ तातश्चातः सरवे बंधो वयस्य मम मातुल मामां परित्यजेत्यन्ये च कु-
श्रुः पतितारणे १८ अथाभ्येहित्व मागच्छ किं भीतोः सिक्क्यास्यसि स्थितो हं समरे माभैरिति चान्ये विचक्षुः १९ तत्र भी-
ष्मः शांतनवो नित्यं मण्डलकार्मुकः सुमोच बाणान् दीप्ताग्रान् हीनाशीविषानिव २० शरैरेकायनी कुर्वन्दिशः सर्वाथ तव्रतः
जघान पांडवरथानादि श्यादि श्यभारत २१ नृत्यन्वैरथ मार्गेषु दर्शयन् पाणिलाघवम् अलातचक्रवद्राजं तत्र तत्र स्मदृश्यते २२
तमेकं समरेश्वरं पांडवाः सृजयैः सह अनेकशतसाहस्रं समपश्यन्त लाघवात् २३ मायाकृतात्मानमिव भीष्मं तत्र स्ममे निरे पूर्वस्यां
दिशितं दृष्ट्वा प्रतीच्यां ददृशुर्जनाः २४ उदीच्यां चैनमालोक्य दक्षिणस्यां तथैव च प्रतियुध्यन्समरे गांगेयः प्रत्यदृश्यत २५
न चैनं पांडवेयानां कश्चिच्छक्नोति वीक्षितुम् विशिरवानेव पश्यन्ति भीष्मचापच्युतान् बहून् २६ कुर्वाणं समरे कर्मसूदयानं च वाहि-
नीम् व्याक्रोशन्तरणे तत्र वीरा बहव विधं बहु २७ अमानुषेण रूपेण चरन्तं पितरन्तव शलभा इव राजानः पतन्ति स्म प्रमोहिताः २८
भीष्माग्निमभिसंक्रुद्धं विनाशाय सहस्रशः नहि मोघः शरः कश्चिदासीद्भीष्मस्य संयुगे २९ नरनागाश्वकायेषु बहुत्वा ह्यु-
योधिनः भिनत्येकेन चरणे स सुक्तेन पत्रिणा ३० गजकटकसंबद्धं वज्रेण वा शिल्लोच्चयं द्वौ वीरौ नपि गजारोहान्पि न्निडितान्पर्वता-
निव ३१ नाराचेन सती क्षणेन निजघान पिता तव यो यो भीष्मं न रथ्याग्रमभ्येतियुधिकश्चन ३२ सुहृन्तदृष्टः स भयात्पतितो
स्तु विदृश्यते एवं साधर्मराजस्य वध्यमाना महाचमूः ३३ भीष्मेणा तुलवीर्येण व्यशीर्यत सहस्रधा प्राकंपत महासेना शरवर्षाभिपी-
डिता ३४

पश्यतो वासुदेवस्य पार्थस्य च महात्मनः यतमाना पिते वीरा द्राव्यमाणा न्महारथान् ३५ नाशकुवन्वारयितुं भीष्मबाणप्रपीडिता
 न महेन्द्रसमवीर्येण भज्यमाना महाचमूः ३६ अभज्यत महाराज न च द्वौ सहधा वतः आविद्ध रथनागाश्च पतितध्वजकूबरम्
 ३७ अनीकं पांडुपुत्राणां हाहाभूतमचेतनं जघानात्र पिता पुत्रं पुत्रश्च पितरं तथा ३८ प्रियं सरवायं चाक्रंदे सरवादौ व बला-
 कृतः विमुच्य कवचांश्चान्ये पांडुपुत्रस्य सैनिकाः ३९ प्रकीर्य केशान्धावतः प्रत्यदृश्यंत भारत तद्गोकुलमिवोद्भातमुद्भातर
 थयूथपम् ४० ददृशे पांडुपुत्राणां सैन्यमार्तस्वनंतदा प्रभज्यमानं सैन्यं च दृष्ट्वा यादवनंदनः ४१ उवाच पार्थ कृष्णस्तस्मिन्
 गृह्य रथसत्तमम् अयं सकालः संप्राप्तः पार्थयः कोक्षितस्तव ४२ प्रहरास्मै न रव्याघ्र न च भोहा द्विमुद्यसे यत्त्वया कथितं
 वीरपुराराजांसमागमे ४३ भीष्मद्रोणसुरवान्सर्वान् धार्तराष्ट्रस्य सैनिकान् सानुबन्धान् हनिष्यामि यो मां यो तस्य तिसंयुगे ४४
 इति तत्कुरु कौंतेय सत्यं वाक्यमरिंदम बीभत्सो पश्य सैन्यं स्वभज्यमानमितस्तनः ४५ द्रवतश्च महीपालान् पश्य यो धिरे बले
 दृष्ट्वा तु समरे भीष्मं व्यान्ताननमिवांतकं ४६ भयार्ताः संप्रणश्यंति सिंहं द्रुमं गाव इव एव मुक्तः प्रत्यवाच वासुदेवं धनंज-
 यः ४७ चोदया श्वान्यतो भीष्मो विगाह्यैव बलार्णवम् पातयिष्यामि दुर्धर्षं दृढं कुरुपितामहं ४८ ततो श्वान्नजतप्रख्यां
 श्वोदयामास माधवः यतो भीष्मरथो राजन्दुष्ये दयोरश्मिवानिव ४९ ततस्तत्पुनरावृत्तं युधिष्ठिरबलं महत् दृष्ट्वा पार्थ
 महाबाहुं भीष्मा योद्यतमाहवे ५० ततो भीष्मः कुरुश्रेष्ठः सिंहबद्धिनदन्मुहुः धनंजयरथं तूष्णीं शरवर्षैरवाकिरत् ५१ क्ष
 णेन सरथस्तस्य सध्वजः सहसारथिः शरवर्षेण महता संच्छन्नो न प्रदृश्यते ५२ वासुदेवस्त्वसंभ्रान्तो धैर्यमास्थाय सत्त्व
 वान् चोदयामास तान् श्वान् विनुन्मान् भीष्मसायकैः ५३ ततः पार्थो धनुर्गृह्य दिव्यं जलदनिःस्वनं पातयामास भीष्मस्य
 धनुश्छित्त्वा शितैः शरैः ५४ सच्छिन्नधन्वा कोरव्यः पुनरन्यन्महद्भुजः निमेषांतरमात्रेण सज्जं चक्रे पिता तव ५५ विच-
 कर्षततो दोष्या धनुर्जलदनिःस्वनं अथास्य तदपि कुद्वाश्चिच्छेदधनु रर्जुनः ५६ तस्य तत्पूजयामास लाघवं श्रान्तनोः स्त-
 तः साधुपार्थ महाबाहो साधुभोः पांडुनंदन ५७ त्वय्यैवैतद्युक्तरूपं महत्कर्म धनंजय पीतोऽस्मि सुदृढं पुत्रकुरुयुद्धं मया सह ५८

इतिपार्थप्रशस्याथप्रगृह्यान्महद्भुतः सुमोचसमरेवीरः शरान्पार्थरथं प्रति ५९ अदर्शयिद्वास्तुदेवो हययाने परं बलं मो-
घान्कुर्वेच्छृङ्गंस्तस्यमंडलान्यन्तरल्लघु ६० ततस्तुभीष्मः सहदंवास्तुदेवधनंजयो विव्याधनिशितैर्बाणैः सर्वगात्रेषुमारि-
ष ६१ शरशभातेनरव्याघ्रोतौभीष्मशरविक्षतौ गोवृषाविवनर्दतौविषाणोल्लिखितांकितौ ६२ पुनश्चापिस्तुसंक्रुद्धः श-
रैः शतसहस्रशः कृष्णयोधैश्शसंक्रुद्धोभीष्मआवारयद्दिशः ६३ बाष्पेयंचशरैस्तीक्ष्णैः कंपयामासरोषितः सुहुरभ्यु-
त्सयन्भीष्मः प्रहस्यस्वनवत्तदा ६४ ततः कृष्णास्तुसमरेदृष्ट्वाभीष्मपराक्रमं संप्रेक्ष्यचमहाबाहुः पार्थस्यमृदुयुद्धतां
६५ तंभीष्मशरवर्षाणिसृजन्तमनिशंयुधि प्रतपन्तमिवादित्यमध्यमासाद्यसेनयोः वरान्वरान्विनिमन्तं पांडुपुत्रस्यसेनि-
कान् ६६ युगांतमिवकुर्वाणंभीष्मयौधिष्ठिरेवले अमृष्यमाणोभगवान्केशवः परवीरहा ६७ अचिंतयदमेधात्मानास्तियो-
धिष्ठिरंबलम् एकान्हाहिरणेभीष्मोनाशयेद्दैत्यदानवान् ६८ किमुपांडुसुतान्युद्धेसबलान्सपदानुगान् द्रवतेचमहत्सेन्यं पां-
डवस्यमहात्मनः ६९ एतेचकोरवास्तूर्णप्रभग्नान्दृश्यसोमकान् आद्रवंतिरणेहृष्टाहर्षयन्तः पितामहं ७० सोहंभीष्मनिह-
न्यद्यपांडवार्थायदंशितः भारमेनंविनेष्यामिपांडवानामहात्मनां ७१ अर्जुनोद्दिशरैस्तीक्ष्णैर्बाध्यमानोहिसंयुगे कर्तव्यं
नाभिजानातिरणेभीष्मस्यगौरवात् ७२ तथाचिंतयतस्तस्यभूयएवपितामहः प्रेषयामाससंक्रुद्धः शरान्पार्थरथं प्रति
७३ तेषांबहुत्वात्तुभृशंशराणांदिशोथसर्वाः पिहितावभूवुः नचांतरिक्षंनदिशोनभूमिर्नभास्करोदृश्यतरश्चिमिमाली ७४
ववुश्चवातास्तमुलाः सधूमादिशश्चसर्वाः दक्षितावभूवुः द्रोणोविकर्णश्चजयद्रथश्चभूरिश्चवाः कृतवर्माकूपश्च ७५ श्रु-
तायुरंबधृपतिश्चराजाविदानुविदौचक्रदक्षिणश्च प्राच्याश्चसौवीरगणाश्चसर्वेवशातयः दक्षद्रुक्मालवाश्च ७६ किरीटिनं
त्वरमाणाविसलुर्निदेशगाः शांतनवस्यराज्ञः तंवाजिपादातरथोद्यजालैरनेकसाहस्रशतैर्ददर्श ७७ किरीटिनंसंपरिवा-
र्यमाणंशिनेर्नसावारणयूथपैश्च ततश्चदृष्ट्वाजुनवास्तुदेवोपदातिनागाश्वरथैः समन्तात् ७८ अभिद्रुतोशस्त्रभृतांवरिष्ठो
शिनिप्रवीरोभिससारतूर्णम् सतान्यनीकानिधनुष्मतांवरः शिनिप्रवीरः सहस्राभिपत्य ७९

चकारसाहाय्यमथार्जुनस्यविष्णुर्यथावृत्रनिषूदनस्य विशीर्णनागाश्वरथध्वजौघंभीष्मेणावित्रासितसर्वयोधम् ८० युधि
ष्ठिरानीकमभिद्रवन्तं प्रोवाचसं दृश्याशिनिप्रवीरः कक्षत्रियायास्यश्चनैषधर्मः सतांपुरस्तात्काथितः पुराणैः ८१ मास्यप्रतिज्ञां
त्यजतप्रवीराः स्ववीर्यमान्प्रतिपालयध्वं तान्वासवानंतरजोनिशम्यनरेन्द्रसुरव्यान्द्रवतः समेतान् ८२ पार्थस्यदृष्ट्वा मृदुयु
द्धतांचभीष्मंचसंरव्येसमुदीर्यमाणम् अभ्युपगच्छतः सततो महात्मायशस्विनंसर्वदाशार्हभर्ता ८३ उवाचशौनेयमभिप्रशंस
न्तृष्वाकुरुनापततः समंतात् येयांतियांत्वेवशिनिप्रवीरयेः वस्थिताः सात्वततेपियांतु ८४ भीष्मंरथात्पश्यनिपात्यमानंद्रो
णंचसंरव्येसगणंमयाद्य नमेबलेसात्वतकौरवाणांकुहस्ययुद्धोत्तरणेद्यकश्चित् ८५ तस्मादहंगृह्यरथांगमुग्रं प्राणंहरिष्या
मिमहाव्रतस्य निहत्यभीष्मंसगणंतथाजौद्रोणंचशौनेयरथप्रवीरौ ८६ प्रीतिकरिष्यामिधनंजयस्यराज्ञश्चभी मस्यतथा-
श्विनोश्च निहत्यसर्वान्धृतराष्ट्रपुत्रांस्तत्पादिकायेचनरेन्द्रसुरव्याः ८७ राज्येनराजानमजानशत्रुंसंपादयिष्याम्यहमद्य-
हृष्टः ततः सुनाभंवसुदेवपुत्रः सूर्यप्रभंवज्रसहस्रतुल्यं ८८ दक्षरांतमुद्गम्यभुजेनचक्रंरथादवलुत्यविसृज्यवाहान्
संकपयन्नांचरणैर्महात्मावेगेनकृष्णः प्रससारभीष्मं ८९ मदांधमाजौसमुदीर्णदंर्पसिंहोजियांसन्निववारणेद्रं सोभिद्रव-
न्भीष्मनीकमध्येकुहोमहेन्द्रावरजः प्रमथी ९० व्यालंबिपीतांततद्वश्चकाशेघनोयथास्वेचिरमातिनद्धः सुदर्शनंचास्य-
रराजशौरेस्तच्चक्रपद्मं सुभुजोरुनालं ९१ यथादिपद्मंतरुणार्कवर्णंरराजनारायणनाभिजातं तत्कृष्णकोपोदयसूर्यबु
द्धंक्षरांततीक्ष्णाग्रसुजातपत्रं ९२ तस्यैवदेहोरुसरः प्ररूढंरराजनारायणबाहुनालं तमान्तचक्रंप्रणदंतमुच्चैः कुहंमहेन्द्रा
वरजंसमीक्ष्य ९३ सर्वाणिभूतानिभृशंविनेदुः क्षयःकुरुणामितिचिंतयित्वा सवासुदेवः प्रगृहीतचक्रः संवर्तयिष्यन्नि
वजीवलोकं ९४ अभ्युत्पतंल्लोकगुरुर्वभासेभूतानिधक्ष्यन्निबध्नुमकेतुः तमापतंतंप्रगृहीतचक्रंसमीक्ष्यदेवांहिपदांवरिष्ठ
म् ९५ असंभ्रमात्कार्मुकबाणपाणीरथस्थितः शान्तनवोऽभ्युवाच एहोहिदेवेशजगन्निवासनमोःस्तुतेशाङ्गुगदासिपा-
णे ९६ प्रसह्यमांपातयलोकनाथरथोत्तमाद्भूतशरण्यसंरव्ये त्वयाहतस्येहममाद्यकृष्णश्रेयः परस्मिन्निहचैवल्लोके ९७

संभावितोस्यंधकदृष्टिनाथलोकेस्त्रिभिश्चप्रथितप्रभावः श्रुत्वावाचः शांतनवस्यकृष्णोवेगेनधावस्तमथाभ्युवाच ९८ त्वं
मूलमस्येहभुविहयस्यदुर्योधनंवाद्यसमुद्गरिष्यासि दुर्धृतदेवीनृपतिर्निवार्यः समंविणाधर्मपथिस्थितेन ९९ त्याज्योयवाका
लपरीतबुद्धिर्धर्मातिगोयः कुलपांसनस्यात् भीष्मस्तदाकर्ण्ययदुप्रवीरंराजापरंदैवतमित्युवाच १०० त्यक्तस्तकंसौयदु-
भिर्हितार्थेसंबोद्धमानोनबुबोधराजा क्लेशायदेवादिपरीतबुद्धिः श्रोताहितंयस्थनकश्चिदस्ति १ रथादवपुत्यततस्त्वर-
वान्पार्थः पदाद्रुत्ययदुप्रवीरं जग्राहपीनोन्मत्तलंबबाहुंबाह्वोर्हरिव्यायतपीनबाहुः २ निगृह्यमाणस्तदादिदेवोभृशंस
रोषः किलचात्मयोगी आदायवेगेनजगामजिष्णुंविष्णुर्महावातइवैकवृक्षं ३ पार्थस्तुविष्टस्यबलेनपादौभीष्मांतिकंतू-
र्णमभिद्रवंतं बलान्निजग्राहशनेर्महात्मापदेचराजन्दशमेकथंचित् ४ अवस्थितंचप्रणिपत्यकृष्णंप्रीतोःर्जुनः कांचनचि-
त्रमाली ५ उवाचकोपंप्रतिसंहरेतिगतिर्भवान्केशवपांडवानां नहास्यसेकर्मयथाप्रतिज्ञंपुत्रैः शपेकेशवसोदरेश्च ५ अं
तंगमिष्यामियथाकुरूणांत्वयाहमिद्रानुजसंप्रयुक्तः ततः प्रतिज्ञांसमयंचतस्यजनार्दनः प्रीतमनानिशम्य ६ स्थितः प्रि-
येकौरवसत्तमस्यरथसचक्रः पुनराकुरो ह सतानभीषून्पुनराददानः प्रगृह्यशरंवादिषतांनिहन्ता ७ निनादयामासदि-
शोनमश्चसपांचजन्यस्यरवेणशौरिः आविद्धनिष्कांगदकुंडलंतरजोविकीर्णांचितपक्ष्मनेत्रं ८ विश्रद्धदंष्ट्रंप्रगृहीतशं-
खंविचुक्रुशतः प्रेक्ष्यकुरूप्रवीराः मृदंगभेरीपटहप्रणादानेमिस्वनादुदुभिनिस्वनाश्च ९ ससिंहनादाश्चबभूवुरुग्राः स-
र्वेधनीकेषुततः कुरूणां गांडीवघोषस्तनाघिलुकल्पोजगामपार्थस्यनभोदिशश्च १० जस्मुश्चबाणाविमलाः प्रसन्नाः स-
र्वादिशः पांडवचापमुक्ताः तंकौरवाणामधिपोबलेनभीष्मेणभूरिश्रवसाचसार्द्धं ११ प्रत्युद्ययावुद्यतबाणपाणिः कक्षादि-
धक्षान्निवधूमकेतुः अथार्जुनायप्रजहारभल्लान्भूरिश्रवाः सप्तसुवर्णपुंरवान् १२ दुर्योधनस्तोमरमुग्रवेगंशल्योगदांशां
तनवश्चशक्तिं सप्तसभिः सप्तशरप्रवेगान्संवार्यभूरिश्रवसाप्रमुक्तान् १३ शितेनदुर्योधनबाहुमुक्तंदकरेणततोमरमुन्म-
माथ ततः शरभामापततींचशक्तिंविद्युत्प्रभांशांतनवेनमुक्तान् १४ ध ध ध ध ध ध ध ध

गदांचमद्राधिपबाहुसुक्तांद्वाभ्यांशराभ्यांनिचकर्तवीरः ततोभुजाभ्यांबलवद्विकृष्यचित्रंधनुर्गांडिवमप्रमेयम् ११५ माहेंद्रमस्त्रं
 विधिवत्सुघोरं प्रादुश्चकाराद्भुतमतरिक्षे तेनोत्तमास्त्रेणततोमहात्मासर्वाण्यनीकानिमहाधनुष्मान् १६ शरौघजालैर्विमलाग्नि
 वर्षोर्निवारयामासकिरीटमाली शिलीसुरवाः पार्थधनुर्विसृष्टारथान्ध्वजाग्राणिधनुषिबाहून् १७ निहृत्यदेहान्विविशतः परे
 षांनरेंद्रनागेंद्रतुरंगमाणाम् ततोदिशः सोऽनुदिशश्चपार्थः शरैः सुधारेर्निशितैर्वितत्य १८ गांडीवशब्देनमनांसितेषांकिरी-
 टमालीव्यथयांचकार तस्मिंस्तथाघोरतमास्त्रयुद्धेशंरवस्वनादुदुभिनिस्वनाश्च १९ अंतर्हितागांडिवनिस्वनेनबभूवुरुग्राश्च
 रथप्रणादाः गांडीवशब्देनमथोविदित्वाविराटराजप्रसुरवानृवीराः २० पांचालराजोदुपदश्चवीरस्तंदेशमाजग्मुरदीनसत्वाः
 सर्वाणिसेन्यानिनुतावकानिजग्मुर्यतोगांडिवजः प्रणादः २१ ततस्ततःसन्नातिमेवजग्मुर्नतंप्रतीपोः भीमसारकश्चित् तस्मिन्
 सुघोरिनृपसंप्रहारेहताः प्रवीराः सरथाश्चसूताः २२ गजाश्चनाराचनिपाततप्तमहापताकाः शतभरुकम्पकक्षाः परीतसत्वाः स
 हसानिपेतुः किरीटिनातत्रविभिन्नकायाः २३ दृढाहताः पत्रिभिरुग्रवैगैः पार्थेनभल्लैर्निशितैः शिताग्रैः निहृत्ययंत्रानिहर्तै
 द्रजालाध्वजानृपाणांध्वजिनीसुरवेषु २४ पदातिसंघाश्चरथाश्चसंख्येहयाश्चनागाश्चधनंजयेन बाणाहतारत्नमपेतसत्वावि
 ष्म्यगात्राणिनिपेतुरुर्व्यौ २५ ऐंद्रेणतेनास्त्रवरेणराजन्महाहवेभिन्नतनुत्रकायाः ततःशरौघैर्निशितैः किरीटिनानृदेहश-
 स्त्रक्षतलोहितोदा २६ नदीसुघोरानरमेदफेनाप्रवर्तितातत्ररणाजिरैवै वेगेनसातीवपृथुप्रवाहापरेतनागाश्चशरीरतीरा
 नरांभ्रमज्जोद्धतमांसपंकाप्रभूतरक्षोगणवृक्षभूता २७ शिरः कपालाकुलकेशशाद्वलाशरीरसंघातसहस्रमालिनी विकी-
 र्णनानाकवचोर्मिसंकुलानराश्चनागास्थिनिहृतशर्करा २८ गोमायुशालावृककंकगृध्रैः क्रव्यादसंघैश्चतरक्षुभिश्च उपेतकू-
 लांददृशर्मनुष्याः क्रूरांमहावैतरणीप्रकाशां २९ प्रवर्तितामर्जुनबाणसंघैर्मेदोवसासृक्प्रवहांसुभीमां हतप्रवीरांचतथैव
 दृष्ट्वासेनांकुरूणामथफाल्गुनेन १३० तेचेदिपांचालकरूपमत्स्याः पार्थाश्चसर्वेसहिताः प्रणेदुः जयप्रगल्भाः पुरुषप्रवी-
 राः संत्रासयतः कुरुवीरयोधान् ३१ हतप्रवीराणिबलानिदृष्ट्वाकिरीटिनाशत्रुभयावहेन वित्रास्यसेनांध्वजिनीपतीनांसिंहो-
 मृगाणांमिवयूथसंघान् ३२

विनेदतुस्तावतिहर्षयुक्तो गांडीवधन्वा च जनार्दनश्च ततो रविं संवृतराशिजालं दृष्ट्वा भृशं शस्त्रपरिक्षतांगाः ३३ तदैदं मत्स्यं-
विततं च घोरमसह्यमुद्गीक्ष्य युगांतकल्पं अथापयानं कुरवः समीप्याः सद्रोणदुर्योधनबाल्हिकाश्च ३४ चक्रुर्निशांसंधिगतां
समीक्ष्य विभावसोर्लोहितरागयुक्ताम् अवाप्य कीर्तिचयशश्चलोके विमृद्य शत्रूंश्च धनं जयोऽपि ३५ ययोनरेन्द्रः सहस्रोदरैश्च समा-
सकर्मशिविरं निशायाम् ततः प्रजज्ञे तु मुलः कुरूणां निशासुरवेधोरतमः प्रणादः ३६ रणोरथानामयुतं निहत्य गजाहताः सप्तशता-
र्जुनेन प्राच्याश्च सोवीरगणाश्च सर्वे निपातिताः क्षुद्रकमालवाश्च ३७ महत्कृतं कर्म धनं जयेन कर्तुं यथानार्हतिकश्चिदन्यः श्रु-
तायुरं बध्नपतिश्च राजंस्तथैव दुर्मर्षणाचित्रसेनो ३८ द्रोणः कृपः सैंधवबाल्हिकौ च भूरिश्रवाः शल्यशलोचराजन् अन्ये च यो-
धाः शतशः समेताः क्रुद्धेन पार्थेन रणस्य मध्ये ३९ स्वबाहुवीर्येण जिताः समीप्याः किरीटिना लोकमहारथेन इति ब्रुवंतः शिवि-
राणिजग्मुः सर्वे रणाद्भारतये त्वदीयाः ४० उल्कासहस्रैश्च स्रंसं प्रदीप्तैर्विभ्राजमानैश्च तथा प्रदीपैः किरीटिना त्रासितसर्वयो-
धाचक्रे निवेशं ध्वजिनीकुरूणां १४१ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वः तृतीयदिनयुद्धं नाम एकोनषष्ठितमोऽध्यायः ५९ संज-
य उवाच व्युष्टां निशां भारत भारतानामनीकिनीनां प्रसुरवे महात्मा ययौ सपत्नान् प्रतिजातकोपस्ततः समग्रेण बलेन भीष्मः १
तंद्रोणदुर्योधनबाल्हिकाश्च तथैव दुर्मर्षणाचित्रसेनो जयद्रथश्चातिबलौ बलौ धैर्नृपास्तथान्ये प्रययुः समंतात् २ सतैर्महाद्वि-
श्वमहारथैश्च तेजस्विभिर्वीर्यवद्भिश्च राजन् रराज राजोत्तमराजमध्ये मध्ये स्फुराणामिव देवराजः ३ तस्मिन् ननीकप्रसुरवे विष-
कादौ धूयमानाश्च महापताकाः स्फुरत्तपीतासितपांडुराभामहागजस्कंधगता विरेजुः ४ सावाहिनीशांतनवे नराज्ञां महारथैर्वा-
रणवाजिभिश्च बभौ सविद्युत्स्तनयिलुकल्याजलागमेद्योरिव जातमेघा ५ ततो रणायाभिमुखी प्रयाता प्रत्यर्जुनं शांतनवाभि-
गुप्ता ससारसेना सहसा कुरूणां वेगो यथा भीम इवापगाथाः ६ तं व्याप्तनानाविधगूढसारंगजाश्वपादातरथौघपक्षं व्यूहं म-
हामेघसमं महात्मा ददर्श दूरात्कपिराजकेतुः ७ स निर्ययौ केतुमतारथेन नरर्षभः श्वेतहयेन वीरः वरूथिनीनां प्रसुरवे महात्मा बलेर्दृ-
तः सर्वसपत्नसेनां ८ सौपस्कं सोत्तरबद्धलेखं त्रायदूनामृषभेण संख्ये कपिध्वजं प्रेक्ष्य विषे दुराजो स ह वै पुत्रैस्तव कौरवेयाः ९

तृतीयदिवसयुद्धं नाम एकोनषष्ठितमोऽध्यायः ५९ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०

प्रकर्षतागुसमुदायुधेनकिरीटिनालोकमहारथेन तंव्यूहराजंददृशस्त्वदीयाश्चतुश्चतुर्व्यालसहस्रकीर्णम् १० यथाहिपूर्वे
हनिधर्मराजाव्यूहः कृतः कौरवसत्तमेन तथाभूतोमानुषैश्चेहलोकेनदृष्टपूर्वो न च विश्रुतश्च ११ ततोमहावेगसमाहतानि-
भेरीसहस्राणिविनेदुराजौ शंखस्वनास्तूर्यरवाश्चजलुः सर्वधनीकेषुचसिंहनादाः १२ ततः सवाणानिमहास्वनानिविस्फा-
र्यमाणानिधनुषिवीरैः क्षणेनभेरीपणवप्रणादानंतर्दधुः शंखमहास्वनाश्च १३ तच्छंखशब्दाद्यन्तरेक्षमुद्रुतभौ-
मद्रुतरेणजालं महावितानाच्चततः प्रकाशमालोक्यवीराः सहसानिपेतुः १४ रथीरथेनाभिहतः ससूतः पपातसाश्वैः स-
रथः सकेतुः गजोगजेनाभिहतः पपातपदातिनाचाभिहतः पदातिः १५ आवर्तमानान्यभिवर्तमानैर्घोराकृतीन्यद्रुतदर्श-
नानि प्राप्तेश्चरवद्वैश्चसमाहतानिसदश्ववृन्दानिसदश्ववृन्दैः १६ सुवर्णतारागणभूषितानिसूर्यप्रभाभानिशरावराणि विदा-
र्यमाणानिपरश्वधैश्चप्राप्तेश्चरवद्वैश्चनिपेतुरुर्व्या १७ गजैर्विषाणैर्वरहरुगरुणाः केचित्ससूतारथिनः प्रपेतुः रथर्षभाश्चा-
पिरथर्षभेणप्रपेदिरेबाणहताः पृथिव्याम् १८ गजौघवेगोद्धतसादितानांश्रुत्वाविषेदुबहुधामनुष्याः आर्तस्वरंसादिप-
दातियूनांविषाणगात्रावरताडितानां १९ संक्रान्तनागाश्वरथेमुहूर्तेमहाक्षयेसादिपदातियूनां महारथैः संपरिवार्यमाणो-
ददर्शभीष्मः कपिराजकेतुम् २० तंपंचतालोल्लिखन्तालकेतुः सदश्ववेगादतिवीर्यबाणं महास्त्रवेगाशनिदीप्तिमंतंकिरीटिनं-
शांतनवोभ्यधावत् २१ तथैवशक्रप्रतिमानकल्पमिंद्रात्मजंद्रोणामुरवाभिसक्तः कृपश्चशल्यश्चविविंशतिश्वदुर्योधनः सौम-
दन्तिश्चराजन् २२ ततोरथानीकसुरवादुपेत्यसर्वास्त्रवित्कांचनचित्रवर्मा जवेनशूरोभिससारसर्वास्तानर्जुनस्यात्मसुतोभिम-
न्युः २३ तेषामहास्त्राणिमहाबलानामसखकर्माविनिहत्यकार्ष्णिः बभौमहामंत्रहुतार्चिमालीसदोगतः सचमगवानिवाग्निः
२४ ततः सतूष्णीरुधिरोदकेनकृत्वानदांतांसमरेरिपूणां जगामसौभद्रमतीत्यभीष्मोमहारथंपार्थमहीनसत्त्वः २५ ततः प्रस-
त्याद्रुतदर्शनेनगांडीवनिर्ह्रादमहास्वनेन विपाठजालेनमहास्त्रजालंविनाशयामासकिरीटमाली २६ तमुत्तमंसर्वधनुर्ध-
राणामशक्तकर्माकपिराजकेतुः भीष्ममहात्मासववर्षभूयः शरैः सुतीक्ष्णैर्विमलैश्चभलैः २७ २८ २९ ३०

तथैवभीष्माहतमंतरिक्षेमहास्त्रजालंकपिराजकेतोः विशीर्यमाणंददृशस्त्वदीयादिवाकरेणेवतमौमिभूतं २८ एवंविधं-
 कार्मुकभीमनादमदीनवत्सत्पुरुषोत्तमाभ्यां ददर्शलोकः कुरुसृजयाश्चतद्वैरथंभीष्मधनंजयाभ्याम् २९ इति
 श्रीमन्महाभारतेभीष्मः भीष्मार्जुनद्वैरथेषष्ठितमोऽध्यायः ६० संजयउवाच द्रोणिर्भूरिश्रवाःशल्येश्चित्रसेनश्च-
 मारिष पुत्रःसांयमनेश्चैवसोभद्रंसमयोधयन् १ संसक्तमतितेजोभिस्तमेकंददृशर्जनाः पंचभिर्मनुजव्याघ्रेर्गजैः सिंहशिशुं
 यथा २ नातिलक्ष्यतयाकश्चिन्नशौर्येणपराक्रमे बभूवसदृशःकाष्ठीर्नास्त्रेनापिचलाघवे ३ तथातमात्मजंयुद्धेविक्रमंतमरिं-
 दमं दृष्ट्वापार्थोरपोयन्तःसिंहनादमथानदत् ४ पीडयानंचतत्सैन्यंपौत्रंतवविशांपते दृष्ट्वास्वदीयाराजेंद्रसमंतात्पर्यवारयन्
 ५ ध्वजिनीधार्तराष्ट्राणांदीनशत्रुरदीनवत् प्रत्युद्ययौससौभद्रस्तेजसाचवलेनच ६ तस्यलाघवमार्गस्थमादित्यसदृशप्रभं
 प्रदृश्यतमहच्चापंसमरेयुद्धातःपरैः ७ सद्रौणिमिषुणेकेनविध्वाशल्यंचपंचभिः ध्वजंसांयमनेश्चापिसोष्ठाभिःपर्यपातयत्
 ८ रुक्मदंडांमहाशक्तिंप्रेषितांसौमदत्तिना शितेनोरगसंकाशांपत्रिणाभिजहारतां ९ शल्यस्यचमहाघोरानस्यतःशत-
 शःशरान् निवार्यार्जुनदायादोजघानचतुरोहयान् १० सूरिश्रवाश्चशल्यश्चद्रौणिःसांयमनिःशलः नाभ्यवर्तंतसंरब्धाः
 काष्ठीबाहुबलोदयं ११ ततस्त्रिगर्ताराजेंद्रमद्राश्चसहकैकयैः पंचविंशतिसाहस्रास्तवपुत्रेणचौदिताः १२ धनुर्वेदवि-
 दोसुरव्याभजेयाःशत्रुभिर्युधि सहपुत्रंजिघांसंतंपरिवृष्टुःकिरीटिनं १३ तौतुतत्रपितापुत्रौपरिक्षिप्तरथर्षभौ ददर्शिरा-
 जन्यांचाल्यःसेनापतिरमित्रजित् १४ सवारणरथोघानांसहस्रैर्बहुभिर्वृतः वाजिभिःपत्तिभिश्चैवततःशतसहस्रशः १५
 धनुर्विस्फार्यसंकुद्धश्चोदयित्वाचवाहिनीं ययौतन्मद्रकानीकंकैकेयांश्चपरंतपः १६ तेनकीर्तिमतागुप्तमनीकंददधन्वना
 प्रयुक्तरथनागाश्चंयोत्स्यमानमशोभत १७ सौर्जुनंप्रसुरवेयांतंपांचालकुलवर्द्धनः त्रिभिःशारद्वतंबाणेर्जत्रुदेशेसमार्दय-
 त् १८ ततःसमद्रकामित्वादशभिर्निशितैःशरैः पृष्ठरक्षंजघानाश्रमल्लेनकृतवर्मणः १९ दमनंचापिदायादंपौरवस्यम-
 हात्मनः जघानविपुलाग्रेणनाराचेनपरंतपः २० ततःसांयमनेपुत्रःपांचाल्ययुद्धदुर्मदं अविद्यादृशभिर्बाणेर्दृशभिश्चास्यसारथिं

सोतिविद्वोमहेष्वासः सृक्किणीपरिलेलिहन् मल्लेनभृशतीक्ष्णेनचकर्तास्यचकार्मुकं २२ तथैनपंचविंशत्याक्षिप्रमेवस-
 मार्दयत् अश्वांश्चास्यावधीद्राजन्नुभौतौपाष्णिसारथी २३ हताश्वेसरथेतिष्ठन्ददशभिरतर्षभ पुत्रः सांयमनेः पुत्रं पांचा-
 ल्यस्ययशस्विनः २४ संप्रगृह्यमहाघोरं निस्त्रिंशवरमायसं पदातिरुत्पूर्णमानच्छ्रद्धयस्थंदुपदात्मजं २५ तंमहौघमि-
 वायांतरवात्पतंतमिवोरगं भ्रातावरणानिस्त्रिंशंकालोत्सृष्टमिवातकं २६ दीप्यमानमिवादित्यमत्तवारणाविक्रमं अप-
 श्यन्पांडवास्तत्रधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः २७ तस्यपांचालपुत्रस्तुप्रतीपमभिधावतः शितनिस्त्रिंशहस्तस्यशरावरणाधा-
 रिणः २८ बाणवेगमतीतस्यतथाभ्याशसुपेयुषः त्वरन्सेनापतिः क्रुद्धोविभेदगदयाशिरः २९ तस्यराजन्सनिस्त्रिंशंसु-
 प्रभंचशरावरं हतस्यपतितंहस्तात्सोधमोऽप्यपतद्भुवि ३० तंनिहत्यगदाग्रेणलेभेसपरमंयशः पुत्रः पांचालराजस्य-
 महात्माभीमविक्रमः ३१ तस्मिन्हतेमहेष्वासेराजपुत्रेमहारथे हाहाकारोमहानासीत्तवसेन्यस्यमारिष ३२ ततः सां-
 यमनिः क्रुद्धोदृष्ट्वानिहतमात्मजं अभिदुद्राववेगेनपांचाल्ययुद्धदुर्मदं ३३ तौतत्रसमरेवीरौसमेतौरथिनावरौ ददृशुः
 सर्वराजानः कुरवः पांडवास्तथा ३४ ततः सांयमनिः क्रुद्धः पार्षतं परवीरहा आजघानत्रिमिर्वाणैस्तौत्रैरिवमहाक्षिपं ३५
 तथैवपार्षतंशूरशल्यः समितिशोभनः आजघानोरसिकुद्धस्ततोयुद्धमवर्तत ३६ इतिश्रीमन्म० भीष्म० सांयमनि-
 पुत्रवधेएकषष्ठितमोऽध्यायः ६९ धृतराष्ट्रउवाच दैवमेवपरमंन्येपोरुषादपिसंजय यत्सेन्यंममपुत्रस्यपांडुसै-
 न्येनवध्यते १ नित्यंहिमामकान्सूतहतानेवहिंशंससि अहतांश्चप्रहृष्टांश्चनित्यंशंससिपांडवान् २ हीनान्पुरुषकारे-
 णमामकानद्यसंजय पतितान्पात्यमानांश्चहतानेवचशंससि ३ युत्थमानान्यथाशक्तिघटमानान्जयंप्रति पांडवा-
 विजयंत्येवहीयंतैचैवमामकाः ४ सोहंतीधाणिदुःखानिदुर्योधनकृतानिच अश्रोपंसततंतातदुःसहानिवहानिच
 ५ तसुपायंनपश्यामिहीयेरन्येनपांडवाः मामकावाजयंत्युद्धेप्राप्सुयुर्येनसंजय ६ संजयउवाच क्षयंमनुष्यदे-
 हानांगजवाजिरथक्षयं शृणुराजस्थिरोभूत्वातवैवापनयोमहान् ७ धृष्टद्युम्नश्चशल्येनपीडितोनवभिः शरैः पीडया-
 माससंकुद्धोमद्राधिपतिमायसैः ८

तत्राद्भुतमपश्यामपार्षतस्यपराक्रमम् न्यवारयतयत्तूर्णशाल्यंसमितिशोभनं ९ नांतरंददशोकश्चित्तयोः संरध्योरणे सु-
हृत्तमिवतद्युद्धंतयोः समभवत्तदा १० ततः शाल्यो महाराजधृष्टद्युम्नस्यसंयुगे धनुश्चिच्छेदभस्त्रेनपीतेननिशितेनच ११
अथैनंशरवर्षेणच्छादयामासभारत गिरिजलागमेयद्वज्जलदाजलधारिणः १२ अभिमन्युस्तसंकुद्धोद्धृष्टद्युम्नेचपीडिते
अभिदुद्राववेगेनमद्राजरथंप्रति १३ ततोमद्राधिपरथंकाष्णिः संप्राप्यकोपनः आर्तायनिममेयात्माविव्याधनिशिते
स्त्रिभिः १४ ततस्ततावकाराजन्परीप्संतोःर्जुनिरणे मद्राजरथंतूर्णपरिवार्यावतस्थिरे १५ दुर्योधनोविकर्णश्चदुःशा-
सनविविंशती दुर्मर्षणोदुःसहश्चित्रसेनःसुदुर्मुखः १६ सत्यव्रतःपुरुमित्रोविकर्णश्चमहाराथः एतेमद्राधिपरथंपा-
लयंतःस्थितारणे १७ तान्मीमसेनःसंकुद्धोद्धृष्टद्युम्नश्चपार्षतः द्रौपदेयाभिमन्युश्चमाद्रीपुत्रौचपांडवौ १८ धार्तरा-
ष्ट्रान्दशरथान्दशैवप्रत्यवारयन् नानारूपाणिशस्त्राणिविसृजंतोविशोपते १९ अपश्यवर्तंतसंकुद्धाः परस्परवधोषिणः
तैवैसमीयुःसंग्रामेराजन्दुर्मित्रितेतव २० तस्मिन्दशरथेकुद्धेवर्तमानेमहाभये तावकानांपरेषांचप्रेक्षकाराधिनोभवन् २१
शस्त्राण्यनेकरूपाणिविसृजंतोमहाराथाः अन्योन्यमभिनर्दतःसंग्रहारेप्रचक्रिरे २२ तेतदाजातसंरम्भाः सर्वेन्योन्यंजि-
घांसवः अन्योन्यमभिनर्दतःस्पर्द्धमानाःपरस्परं २३ अन्योन्यस्पर्द्धयाराजन्ज्ञातयःसंगतामिथः महास्त्राणिविसृजंतः
समापेतुरमर्षणाः २४ दुर्योधनस्तसंकुद्धोद्धृष्टद्युम्नमहाराणे विव्याधनिशितैर्बाणैश्चतुर्भिःसमरेद्रुतं २५ दुर्मर्षणश्चविंश-
त्याचित्रसेनश्चपंचभिः दुर्मुखोनवभिर्बाणैर्दुःसहश्चापिसप्तभिः २६ विविंशतिःपंचभिस्तुत्रिभिर्दुःशासनस्तथा तान्य-
त्यविध्यद्राजेन्द्रपार्षतःशत्रुतापनः एकैकंपंचविंशत्यादर्शयन्हस्तलाघवम् २७ सत्यव्रतंचसमरेपुरुमित्रंचभारत अ-
भिमन्युरविध्यत्तुदशभिर्दशभिःशरैः २८ माद्रीपुत्रौतुसमरेमातुलंमातुलंनंदनौ छादयेतांशरैस्तीक्ष्णैस्तदद्भुतमिवाभवत् २९
ततःशाल्योमहाराजस्वस्त्रीयौराधिनांवरो शरैर्बहुभिरानर्च्छकृतप्रतिकृतैपिणौ ३० छाद्यमानौततस्तौतुमाद्रीपुत्रौनचे-
लतुः अथदुर्योधनंदृष्ट्वाभीमसेनोमहाबलः ३१ विधित्तःकलहस्यांतगदांजग्राहपांडवः तमुद्यतगदंदृष्ट्वाकेलासमिवशृ-
गिणं ३२

भीमसेनं महाबाहुं पुत्रास्ते प्राद्वन्मयात् दुर्योधनस्तु संकुद्धो मागधं समचोदयत् ३३ अनीकं दशसाहस्रं कुंजराणां तर-
स्विनां गजानीकेन सहितः सेनराजा सुयोधनः ३४ मागधपुरतः कृत्वा भीमसेनमथाप्ययात् आपतंतं च तं दृष्ट्वा गजानी-
कं द्रुकोदरः ३५ गदापाणिरवारो ह द्रुपथात्सिंह इवोन्नदन् अद्रिसारमयीं गुर्वीं प्रगृह्य महतीं गदाम् ३६ अभ्यधावद्गजानी-
कं व्यादितास्य इवांतकः स गजान् गदयानिघ्नन् समरे व्यचरद्बली ३७ भीमसेनो महाबाहुर्ब्रह्मादानवेधिव तस्य नादेन
महता मनोहृदयकंपिना ३८ व्यत्यचेष्टंतं संहत्य गजानीमस्य नर्हतः ततस्तु द्रोपदीपुत्राः सौभद्रश्च महारथः ३९ नकु-
लः सहदेवश्च धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः पृष्ठं भीमस्य रक्षंतः शरवर्षेण वारणान् ४० अभ्यधावंतं वर्षतो मेघा इव गिरीनथ क्षु-
रैः दक्षरप्रेर्भल्लैश्च पीतैरंजलिकैः क्षितैः ४१ व्याहरन्नुत्तमांगानि पाण्डवा गजयोधिनां शिरोभिः प्रपतद्भिश्च बाहुभिश्च
विभ्रूषितैः ४२ अश्वमृष्टिरिवाभाति पाणिभिश्च स हांकुशैः कृतोत्तमांगाः स्कंधेषु गजानां गजयोधिनः ४३ अदृश्यं तावत्लाघ्रे
षुद्रुमाभग्नशिखा इव धृष्टद्युम्नहतानन्यानपश्याम महागजान् ४४ पतितान्पात्यमानांश्च पार्षतेन महात्मना मागधोथ मही-
पालो गजमैरावतोपमम् ४५ प्रेषयामास समरे सौभद्रस्य रथं प्रति तमापतंतं संप्रेक्ष्य मागधस्य महागजं ४६ निजघानेषुणा
वीरः सौभद्रः परवीरहा तस्यावर्जितनागस्य कार्ष्णिः परपुरंजयः ४७ राज्ञोरजतपुरंवेन भल्लेनापाहरच्छिरः विगाह्य तद्गजा-
नीकं भीमसेनोऽपि पाण्डवः ४८ व्यचरत्समरे मृद्गनाजानि द्रो गिरीनिव एकप्रहारनिहतान्भीमसेनेन दंतिनः ४९ अपश्याम
रणे तस्मिन् गिरीन्वज्रहतानिव भग्नदंतान् भग्नकटान् भग्नसक्थींश्च वारणान् ५० भग्नपृष्ठत्रिकानंधानि हतान्पर्वतोपमान्
अपश्यन्निहतान्नागान्नाजनिष्ठीवतोपरान् ५१ वमंतोरुधिरंचान्येभिन्नुकुंभामहागजाः विह्वलंतो गताभूमिं शैला इव धरा-
तले ५२ मेदोरुधिरदिग्धांगो वसामज्जासमुक्षितः व्यचरत्समरे भीमो दंडपाणिरिवांतकः ५३ गजानां रुधिराद्रां गीगदां वि-
भ्रुकोदरः घोरः प्रतिभयश्चासीत् तिनाकीव पिना कधक् ५४ निर्मथ्यमानाः क्रुद्धेन भीमसेनेन दंतिनः सहसा प्राद्वन् क्रीडा-
मृद्गतस्तववाहिनीम् ५५ तं हि वीरं महेष्वासाः सौभद्रप्रमुखारथाः पर्यरक्षंतं युद्धांतं वज्रायुधमिवामराः ५६ ध

शोणिताक्तांगदांविभ्रदुक्षितांगजशोणितैः कृतांतद्वरौद्रात्माभीमसेनोव्यदृश्यत् ५७ व्यायच्छमानंगदयादिहसर्वास्मा
 रत भीमसेनमपश्यामनृत्यंतमिवशंकरं ५८ यमदंडोपमांगुर्वीमिंद्राशानिसमस्वनां अपश्याममहाराजरोद्रींविशसनींगदां ५९
 व्युन्मिथ्रांकेशमज्जाभिः प्रदिग्धारुधिरेणच पिनाकमिवरुद्रस्यक्रुद्धस्याभिघ्नतः पशून् ६० यथापशूनांसंघातयस्यापालः प्रकाल
 येत् तथाभीमोगजानीकंगदयापर्यंकालयत् ६१ गंदयावध्यमानाश्चमार्गणैस्तेसमंततः स्वान्स्थंदनान्विसृजंतः प्राद्रवन्कुजरा-
 स्ततः ६२ महावातइवाभ्राणिविभ्रमित्वारणाद्गजान् अतिष्ठत्समरेभीमः शमशानइवभूलभृत् ६३ इति श्रीमन्महाभाष्मी
 श्रीमद्युद्धेद्विषष्टितमोऽध्यायः ६३ संजयउवाच हतेतस्मिन्गजानीकेषुत्रोदुर्योधनस्तव भीमसेनंघतेत्येवंसर्वसै-
 न्यान्यचोदयत् १ ततः सर्वाणि सैन्यानि पुत्रस्यतवशासनात् अप्यद्रवन्भीमसेनंनदंतमैरवान्नवान् २ तंबलौघमपर्यंतं दे-
 वैरपि स्रुदुःसह आपतंतं स्रुदुष्यारंसमुद्रमिवपर्वणि ३ रथनागाश्वकलिलंशंखदुंदुभिनादितं अनंतरथपादातरंजसास-
 र्वतोवृतं ४ स भीमसेनः समरेमहोदधिमिवापरं सेनासागरमहोभ्यंवेलेवसमवारयत् ५ तदाश्चर्यमपश्यामपांडवस्यमहा
 त्मनः भीमसेनस्यसमरेराजन्कर्मातिमानुषं ६ उदीर्णान्यार्थिवान्सर्वान्साम्भ्रान्सरथकुंजरान् असंभ्रमंभीमसेनोगदया
 समवारयत् ७ ससंवार्यबलौघांस्तान्गदयाबलिनांवरः आतिष्ठत्तुमुलेभीमोगिरिर्मैरुरिवाचलः ८ तस्मिन्स्रुतुमुलेघोरे
 रणेपरमदारुणे भ्रातरश्चैवपुत्राश्चष्टष्ट्युन्मश्चपार्षतः ९ द्रौपदेयाभिमन्युश्चशिरवंडीचापराजितः नम्राजहन्भीमसे
 नंभयेजातेमहाबलं १० ततः शोक्यायसीगुर्वीप्रगृह्यमहतींगदां अधावत्तावकान्योधान्दंडपाणिरिवांतकः ११ पोथय-
 न्मथदृंदानिवाजिह्वंदानिवाविभ्रुः व्यचरत्समरेभीमोयुगांतेपावकोयथा १२ विनिघ्नत्समरेयोधान्पुगांतेकालवद्विभ्रुः
 उरुवेगेनसंकर्षन्मथजालानिपांडवः १३ बलानिचममर्दाश्वनडुलानिवकुंजरः सृङ्गत्रयेभ्योरथिनोगजेभ्योगजयोधि-
 नः १४ सादिनश्चाश्वपृष्ठेभ्योभूमौचापिपदातिनः गदयाव्यहनत्सर्वान्वातोवृक्षानिवौजसा १५ भीमसेनोमहाबाहुस्तव
 पुत्रस्यैवबले मेदोमज्जावसामांसैः प्रदिग्धारुधिरेणच १६ अदृश्यतमहारौद्रीगदानागाश्वघातिनी तत्रतत्रहतेश्चापिम-
 नुष्यगजसादिभिः १७

३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७

रणांगणतदभवन्मृत्योराघातसन्निभम् पिनाकमिवरुद्रस्यक्रुद्धस्याभिघ्नतः पशून् १८ यमदंडोपमासुग्राभिद्राशानिसमप्रभां
 ददृशत्भीमसेनस्यरोद्रांविशसनीगदां १९ आविष्टातो गदांतस्य कौतेयस्य महात्मनः बभौ रूपं महाघोरं कालस्येव जगत्क्षये २०
 तंतथा महती सेनां द्रावयंतं पुनः पुनः दृष्ट्वा मृत्युमिवायांतं सर्वे विमनसो भवन् २१ यतो यतः प्रेक्षते स्म गदामुद्यस्य पांडवः तेन
 तेन स्म दीर्यते सर्वसैन्यानि भारत २२ प्रदारयंतं सैन्यानि बलौघेनापराजितं असमानमनीकानिव्यादितास्य मिवांतकं तंतथा
 भीमकर्माणं प्रगृहीतं महागदं २३ दृष्ट्वा हृकोदरं भीष्मः सहसेवसमभ्ययात् महतारथं घोषेणारथेनादित्यवर्चसा २४ छा
 दयंश्चरुवर्षेण पर्जन्य इव वृष्टिमान् तमायांतं तथा दृष्ट्वा व्याज्जननमिवांतकम् भीमसेनो महाबाहुः प्रत्युदीयादमर्षितः
 २५ तस्मिन् क्षणे सात्यकिः सत्यसंधः शिनिप्रवीरोभ्यपतत्यितामहं निघ्नन् मित्रान्धनुषादृढेन संकपयंस्तव पुत्रस्य सेनां २६
 तं यांतं मध्वेरजतप्रकाशैः शरान्वपंतं निशितान् सुपुंरवान् नाशकुवन्वारयितुं तदानीं सर्वजनाभारतये त्वदीयाः २७ आविष्टा
 देनं दशभिः पृषत्कैरलंबुषोराक्षसोसौ तदानीं शरैश्चतुर्भिः प्रतिविक्ष्य तंच नसा शिनेरभ्यपतद्रथेन २८ अन्वागतं वृष्णिर्घी
 रं निशम्य मध्येरिपूणां परिवर्तमानं प्रावर्तयंतं कुरुपुंगवांश्च पुनः पुनश्च प्रणदंतमाजौ २९ योधास्त्वदीयाः शरवर्षैरवर्ष
 न्मेघायथाभूधरमंबुवेगैः नाशकुवन्वारयितुं वरिष्ठं मध्यं दिने सूर्यमिवातपंतं ३० नतत्रकश्चिन्नविषण्ण आसीदते राजन्
 मदन्तस्य पुत्रात् सत्वाददानो धनुरुग्रवेगं भूरिश्रवाभारतसोमदन्तिः दृष्ट्वा रथान् स्वान्त्यपनीयमानान् प्रत्युद्ययो सात्य
 किं योद्धुमिच्छन् ३१ इति श्रीमन्महाभा० भीष्मप० सात्यकिभूरिश्रवः समागमे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ६३ संजय-
 उवाच ततो भूरिश्रवाराजन् सात्यकिं नवभिः शरैः अविक्ष्य दृष्ट्वा संक्रुद्धस्तोत्रैरिव महाद्विपं १ कौरवं सात्यकिश्चापिश-
 रैः सन्नतपर्वभिः अवारयदमेयात्मा सर्वलोकस्य पश्यतः २ ततो दुर्योधनो राजा सोदर्यैः परिवारितः सोमदन्तिं रणे य-
 नं समन्तात् पर्यवारयत् ३ तथैव पांडवाः सर्वे सात्यकिं तरसारणे परिवार्य स्थिताः संरक्ष्य समन्तात् क्रमहोजसः ४ भीमसे-
 नस्तु संक्रुद्धो गदामुद्यम्य भारत दुर्योधनमुरवाः सर्वपुत्रास्ते पर्यवारयन् ५ रथैरेकसाहस्रैः क्रोधा मर्षसमन्विताः न
 दकस्तव पुत्रस्तु भीमसेनं महाबलं ६ ३१ इति श्रीमन्म० भी० त्रिषष्टितमोऽध्यायः ६३ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०

विध्याधनिशितैस्तीक्ष्णैः कंकपत्रैः शिलाशितैः दुर्योधनस्तदाराजन्भीमसेनमहाबलः ७ आजधानोरसिकुक्षोमार्गणैर्नवभिः
शितैः ततोभीमोमहाबाहुः स्वरथं समहाबलः ८ आरुरोहरथश्चेष्टविशोकं चेदमब्रवीत् एतेमहारथाः शूराधार्तराष्ट्रामहाब-
लाः ९ मामेवमसि संकुक्ष्माहंतुमस्युद्यतायुधि एतानघहनिष्यामि पश्यतस्तेन संशयः १० तस्मान्ममाश्वान्संग्रामेयन्तः संयच्छसा-
रथे एवमुक्त्वा ततः पार्थः पुत्रंतव विशांपते ११ विध्याधदशभिस्तीक्ष्णैः शरैः कनकमूषणैः नंदकंचत्रिभिर्बाणैः प्रत्यविध्यस्तनांत-
रे १२ तंतुदुर्योधनः पृष्ट्वा विस्वाभीमं महाबलं त्रिभिरन्यैः स्तनिशितैर्विशोकं प्रत्यविध्यत १३ भीमस्य चरणे राजन्धनुश्च-
च्छेदभास्वरं मुष्टिदेशे शरैस्तीक्ष्णैस्त्रिभिराजौहसन्निव १४ भीमस्तप्रेक्ष्य यंतारं विशोकं संयुगे तदा पीडितं विशिरेवेस्तीक्ष्णे
स्तवपुत्रेण धन्विना १५ असृष्यमाणः संकुक्ष्मो धनुर्दिव्यपरासृशत् पुत्रस्य ते महाराज वधार्थं पुरुषर्षभः १६ समाधत्त च सर-
ब्धः क्षरप्रलोमवाहिनं तेन चिच्छेद नृपते मुष्टौ कर्मुकमुत्तमं १७ अपास्य तु धनुश्चिन्नं पुत्रस्ते क्रोधमूर्च्छितः अन्यत्कार्मुक-
मादाय सत्वरं वेगवत्तरं १८ संघाय विशिरवधोरं कालमृत्युसमप्रभं तेनाजधान संकुक्ष्मो भीमसेनस्तनांतरे १९ सगाढविद्धो-
व्यथितः स्यंदनोपस्थं आविशत् निषसाद रथोपस्थे मूर्च्छं चाभिजगाम ह २० तं दृष्ट्वा व्यथितं भीममभिमन्युपुरोगमाः नामृ-
ष्यंत महाभागाः पांडवानां महारथाः २१ ततः सुतुमुलां वृष्टिं शराणां सुग्रतेजसां पातयामास रव्यग्राः पुत्रस्य तव मूर्द्धनि २२
प्रतिलभ्यत ततः संज्ञां भीमसेनो महाबलः दुर्योधनं त्रिभिर्विस्वापुनर्विव्याध पंचभिः २३ शल्यं च पंचविंशत्या शरैर्विव्याध पांड-
वः रुक्मपुंरैर्वैर्महेष्वासः सविद्धो व्यपयाद्रणात् २४ प्रत्यक्षयुस्ततो वीरंतव पुत्रा चतुर्दश सेनापतिः कृषेणश्च जलसंधः सुलो-
चनः २५ उग्रो भीमरथो भीमो वीरबाहुरलोलुपः दुर्मुखो दुष्प्रधर्षश्च विवित्स्फुर्विकटः समः विसृजंतो बहून्बाणान् क्रोधसंरक्त-
लोचनाः २६ भीमसेनमभिद्रुत्य विव्यधुः सहितामृशं पुत्रांस्तव संप्रेक्ष्य भीमसेनो महाबलः २७ सृक्किणी विलिहन्वीरः प-
शुमध्ये दृको यथा अभिपत्य महाबाहुर्गुरुत्मानिव वेगितः २८ सेनापतेः क्षरमेण शिरश्चिच्छेद पांडवः संप्रहृष्य च दृष्ट्वा-
त्मा त्रिभिर्बाणैर्महाभुजः २९ जलसंधं विनिर्मिद्य सो नयद्यमसादनं कृषेणं च ततो हत्वा प्रेषयामास मृत्यवे ३० ६१

उग्रस्यसशिरस्त्राणंशिरश्चंद्रोयमंभुवि पानयामासभल्लेनकुंडलाभ्यांविभूषितं ३१ वीरबाहुंचसप्तत्यासांश्चकेतुंससारथिं
 निनायसमरेभीमः परलोकायपांडवः ३२ भीमभीमरथौचौभीभीमसेनोहसन्निव भ्रातरौरभसौयुद्धेह्यनयद्यमसादनं ३३ त-
 तः कलोचनंभीमः क्षुरप्रेणमहामृधे मिषतांसर्वसैन्यानामनयद्यमसादनं ३४ पुत्रास्तत्रतदृष्ट्वाभीमसेनपराक्रमं शेषायन्ये
 भवंस्तत्रतेभीमस्यभयात्तदा ३५ विप्रद्रुतारणाद्राजन्वध्यमानामहात्मना ततोब्रवीच्छांतनवः सर्वानेवमहारथान् ३६ ए-
 षभीमोरणेकुहोधार्तराष्ट्रान्महाबलान् यथाप्रज्ञान्यथावीरान्यथाशूरांश्चसंगतान् निपातयत्युग्रधन्वातंप्रगृणहीतपांडवं
 ३७ एवमुक्तास्ततः सर्वेधार्तराष्ट्रस्यसैनिकाः अभ्यद्रवन्तसंकुद्धाभीमसेनमहाबलम् ३८ भगदत्तः प्रभिन्नेनकुंजरेणविशोप-
 ते आपतत्सहसातत्रयत्रभीमोव्यवस्थितः ३९ आपतन्नेवचरणेभीमसेनंशिलाशितैः अदृश्यसमरेचक्रेजीमूतइवभास्करं
 ४० अभिमन्युमुखास्तत्रनामृष्यंतमहारथाः भीमस्याच्छादनंसंरल्येस्वबाहुबलमाश्रिताः ४१ तएनंशरवर्षेणसमंतात्पर्य-
 वारयन् गजंचशरवृष्ट्यातुबिभिदुस्तेसमततः ४२ सशस्त्रवृष्ट्याभिहतः समस्तेस्तेर्महारथैः प्राग्जोतिषगजौराजन्नानालिं-
 गैःकृतेजनैः ४३ संजातरुधिरोत्पीडैः प्रेक्षणीयोभवद्रणे गभस्तिभिरिवार्कस्यसंस्थूतोजलदोमहान् ४४ संचोदितोमदस्त्रा
 वीभगदत्तेनवारणः अभ्यधावततान्सर्वान्कालोत्सृष्टइवांतकः ४५ द्विगुणंजवमास्थायकंपयंश्चरणैर्महीं तस्यतत्समहृद्-
 पदंस्वासर्वमहारथाः ४६ असह्यंसन्यमानाश्चतेविप्रमनसोभवन् ततस्तृणपतिःकुहोभीमसेनंस्तनांतरे ४७ आजघानन-
 रव्याघशरेणानतपर्वणा सोतिविद्धोमहेष्वासस्तेनराज्ञामहारथः ४८ मूर्च्छयाभिपरीतोमोघ्वजयष्टिसुपाश्रितः तांस्तभीता-
 न्समालक्ष्यभीमसेनंचमूर्च्छितं ४९ ननादबलवन्नादंभगदत्तः प्रतापवान् ततोघटोत्कचोराजन्दृष्ट्वाभीमंतथागतं ५० सं-
 कुहोराक्षसोघोरस्तत्रैवांतरधीयत सकृत्वादारुणांमायांभीरूणांभयवर्द्धिनीं ५१ अदृश्यतनिमेषार्द्धोराक्षरूपंसमाश्रितः
 ऐरावतंसमारुह्यस्वयंमायामयंकृतं ५२ तस्यचान्येपिदिङ्गागावभूवुरनुयायिनः अंजनोवामनश्चैवमहापद्मश्चक्रप्रभः
 ५३ त्रयएतेमहानागाराक्षसैः समधिष्ठिताः महाकायास्त्रिधाराजन्यस्त्वन्तोमदंबहु ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२

तेजोवीर्यवन्नेपेतामहाजवपराक्रमाः घटोत्कचस्तस्वनागं प्रेषयामास संयुगे ५५ सगजं भगदन्तु हंतु कामः परंतप ते-
चान्ये चोदितानागाराक्षसैः समहाबलैः ५६ परिपेतुः स संक्रुद्धाश्चतुर्दंताश्चतुर्दिशम् भगदन्तस्य तं नागं विषाणैरवपीडयन्
संपीडयमानस्तेर्नागं वेदनातः शराहतः ५७ अनदत्सु महानादमिन्द्राशानि समंततः तस्य तं नदतो नादं सुघोरं भीमनिस्वनं
५८ श्रुत्वा भीष्मो ब्रवीद्राजा न च स योधनं एष युद्धाति संग्रामे हेडिंवेन दुरात्मना ५९ भगदन्तो महेष्वासः कृच्छ्रे च-
परिवर्तते राक्षसश्च महाकायः स च राजा तिकोपनः ६० ध्रुवं समेतो समरे कालमृत्युसमाबुभौ श्रूयते ह्येष दृष्टानां पांडवा-
नां महास्वनः ६१ हास्तिनश्चैव समहान् भीतस्य रुदितध्वनिः तत्र गच्छामभद्रं वो राजानं परिरक्षतुं ६२ अरक्ष्यमाणः समरेक्षि
प्रप्राणान् विमोहयति तत्त्वरध्वं महावीर्यामाचिरं कुरुतानघाः ६३ महान् हि वर्तते रोद्रः संग्रामो लोमहर्षणः भक्तश्च कुलपुत्रश्च-
शूरश्च पुत्रनापतिः ६४ युक्तं तस्य परित्राणं कर्तुमस्माभिरच्युताः भीष्मस्य तद्वचः श्रुत्वा भारद्वाजपुरोगमाः ६५ सहिताः स-
र्वराजानो भगदन्तपरीप्सया उत्तमं जवमास्थाय प्रययुर्यत्र सो भवत् ६६ तान् प्रयातान्समालोक्य युधिष्ठिरपुरोगमाः पांचा-
लाः पांडवैः सहैष्टतो नुययुः परान् ६७ तान्यनीकान्यथालोक्य राक्षसैः प्रतापवान् ननाद स महानादं नादयानो नभस्त-
लं ६८ तस्यापि निनदं श्रुत्वा हृस्वानागाश्च युद्धातः भीष्मः शान्तनवो भूयो भारद्वाजमभाषत ६९ नरोचते मे संग्रामो हेडिंवेन
महात्मना बलवीर्यसमाविष्टः स सहायश्च सांप्रतं ७० नैष शक्यो युधाजितुमपि वज्रभृतास्वयं लब्धलक्षप्रहारी च वयं च-
श्रांतवाहनाः ७१ पांचालैः पांडवैश्चैव दिवसं क्षतविक्षताः तन्मे नरोचते युद्धं पांडवैर्जितकाशिभिः ७२ युज्यतामवहारोद्यध्वो
योत्स्यामः परैः सह पितामहवचः श्रुत्वा तथा चक्रुः प्रहर्षिताः ७३ उपायेनापयातास्ते घटोत्कचभयार्दिताः कौरवेषु निवृत्तेषु-
पांडवाजितकाशिनः ७४ सिंहनादमकुर्वन्त शरववेषु स्वनेः सह एव तदभवद्युद्धं दिवसं भरतर्षभ ७५ पांडवानां कुरूणां च
पुरस्कृत्य घटोत्कचं कौरवास्ततस्तूर्णं प्रययुः शिविरं स्वकं ७६ व्रीडान्वितानि शाकाले पांडवैर्यैः पराजिताः शरविक्षतगा-
त्रास्तपांडुपुत्रा महारथाः ७७ युद्धं सुमनसो राजन् जग्मुः स्वशिविरं प्रति पुरस्कृत्य महाराज भीमसेन घटोत्कचौ ७८

पूजयंतो महाराज सुदा परमया युताः नदंतो विविधान्नादां स्तूर्यस्वनविभूषितान् ७९ सिंहनादांश्च कुर्वाणा विमिश्रांश्च रवनिः
 स्वनैः निनदंतो महात्मावः कं पयंतश्च मेदिनीं ८० घटयंतश्च मर्माणितवपुत्रस्य मारिष प्रयाताः शिविरायैव निशाकाले परंतपाः
 ८१ दुर्योधनस्तनृपतिर्दनिोभ्रातृवधेन च सुहृर्ते चिंतयामास बाष्पशोकसमाकुलः ८२ ततः कृत्वा विधिं सर्वं शिविरस्य य
 थाविधिं प्रदध्यो शोकसंतप्तो भ्रातृव्यसनकर्षितः ८३ इति श्रीमन्महाभा० भी० चतुर्थदिवसयुद्धे नाम चतुःषष्टित-
 मोऽध्यायः ६४ धृतराष्ट्र उवाच भयं मे सुमहज्जातं विस्मयश्चैव संजय श्रुत्वा पांडुकुमाराणां कर्मदेवैः सुदुष्करं १
 पुत्राणां च पराभावं श्रुत्वा संजय सर्वशः चिंतयामे महती भूता भविष्यति कथं त्विति २ ध्रुवं विदुरवाक्यानि धृष्यंति हृदयमम य-
 था हि दृश्यते सर्वदेवयोगेन संजय ३ यत्र भीष्मसुरवांश्चूरानस्त्रज्ञान्यो धसन्तमान् पांडवानामनीकेषु योधयंति प्रहारिणः
 ४ किं ते तपन्महात्मानः पांडुपुत्रा महोदधयः किं ते दत्तवरोस्तात किं वा ज्ञानं विदंति ते ५ येन क्षयं न गच्छंति दिवितारा गणा
 इव पुनः पुनर्न मृष्यामि हतं सैन्यं च पांडवैः ६ मध्ये वदंडः पतति देवात्परमदारुणः यथा वध्याः पांडुसुता यथा वध्याश्च मे सुताः
 ७ एतन्मे सर्वमाचक्ष्वयथा तत्त्वेन संजय न हि पारं प्रपश्यामि दुःस्वस्यास्य कथं च न ८ समुद्रस्यैव महतो भुजाभ्यां प्रपतन्
 रः पुत्राणां व्यसनं मन्ये ध्रुवं प्राप्तं सुदारुणं ९ घातयिष्यति मे पुत्रान्सर्वान् भीमो न संशयः न हि पश्यामि तं वीरं यो मे रक्षे-
 त्सुतान् रणे १० ध्रुवं विनाशः समरे पुत्राणां मम संजय तस्मान्मे कारणं सूतयुक्तं चैव विशेषतः ११ एच्छतौ वै यथा तत्त्वं सर्व-
 मारव्या तु मर्हसि दुर्योधनस्तयच्च के हस्वास्वान्विमुखान् रणे १२ भीष्मद्रौणौ कृपश्चैव सोवले योजयद्रथः द्रौणिर्वीरिपि मह-
 द्वा सो विकर्णौ वामहाबलः १३ निश्चयो वापि कस्तेषां तदा ह्यासीन्महात्मनां विमुखेषु महाप्राज्ञममपुत्रेषु संजय १४ संजय
 उवाच शृणुराजन्मवहितः श्रुत्वा चैवावधारय नैव मंत्रकृतं किंचिन्नैव मायां तथाविधां १५ न वै विभीषिकां कांचिद्राजकुर्वंति
 पांडवाः युद्धाति ते यथान्यायं शक्तिमंतश्च संयुगे १६ धर्मेण सर्वकार्याणि जीवितादीनि भारत आरंभं ते सदा पार्थाः प्रार्थया
 नाम हृद्यशः १७ न ते युद्धान्मवर्तते धर्मोपेता महाबलाः श्रिया परमया युक्ता यतो धर्मस्ततो जयः १८ ६२ ६२

तेनावधारणेपार्थाजययुक्ताश्चपार्थिव तवपुत्रादुरात्मानः पापेष्वभिरताः सदा १९ निष्ठुराहीनकर्माणस्तेनहीयन्ति सं-
युगे सुबहूनि नृशंसानि पुत्रैस्तव जनेश्वर २० निकृतानीह पाण्डवानां नीचैरिव यथानरैः सर्वे च तदनाहत्य पुत्राणां तव कि-
ल्बिषं २१ सापन्हवास्तथैवासन्याडवाः पांडुपूर्वज नचैनान्वहुर्मन्यन्ते पुत्रास्तव विशांपते २२ तस्य पापस्य सततं क्रिय-
माणस्य कर्मणः संप्राप्तं सुमहद्वोरफलं किंपाकसन्निभं २३ तत्तद्गुह्यमहाराज सपुत्रः ससहज्जनः नावबुद्धसि यद्वा
जन्वार्यमाणः सहज्जनैः २४ विदुरेणाथ भीष्मेण द्रोणेन च महात्मना तथा मया चाप्यसकृद्धार्यमाणो न बुद्धसे २५ वा
क्यं हितं च पथ्यं च मंदः पथ्यमिवौषधं पुत्राणां मतमास्थाय जितान्पश्यसि पांडवान् २६ शृणु भूयो यथा तत्त्वं यन्मां त्वम-
नुपच्छसि कारणं भरतश्चेष्टपांडवानां जयं प्रति २७ तत्ते हं कथयिष्यामि यथा श्रुतमस्मिंदं दुर्योधनेन संपृष्ट एतमर्थं
पितामहः २८ दृष्ट्वा फ्रातृन् पुत्रेणां विजितान् समहाराथान् शोकसंमूढहृदयो निशाकाले स्मकोरवः २९ पितामहमहा-
प्राज्ञं विनयेनोपगम्य ह यदब्रवीत्सुतस्ते सो तन्मे शृणु जनेश्वर ३० दुर्योधन उवाच द्रोणश्च त्वंच शल्यश्च कृपो-
द्रोणिस्तथैव च कृतवर्मा च हार्दिक्यः कांबोजश्च सुदक्षिणः ३१ भूरिश्रवा विकर्णश्च भगदत्तश्च वीर्यवान् महाराथाः
समारव्याताः कुलपुत्रास्तनुत्यजः ३२ अयाणामपि लोकानां पर्याप्ता इति मे मतिः पांडवानां समस्ताश्च न तिष्ठन्ति पराक्रमे
मे ३३ तत्र मे संशयो जातस्तन्ममाचक्ष्व पच्छतः यं समाश्रित्य को ते याजयंत्यस्मान्पदे पदे ३४ श्रीभीष्म उवाच शृणु-
राज न चो मद्यं यत्त्वां वक्ष्यामि कोरव बहुशश्च मयोक्तो सिनच मे तत्त्वया श्रुतं ३५ क्रियतां पांडवैः सार्द्धं शमो भरतसत्तम
एतत्क्षेममहं मन्ये एथिव्यास्तव वाविभो ३६ सुहृदे मां एथि वीराज नृफ्रातृभिः सहितः सुखी सहृदस्तर्पयन् सर्वान् नंदयन्श्चा-
पि बांधवान् ३७ न च मे क्रोशतस्तान् श्रुतवानसि वै पुरा तदिदं समनुप्राप्तं यत्पांडुनवमन्यसे ३८ यश्च हेतुरवध्यत्वे तेषां
मक्लिष्टकर्मणां तं शृणु धर्ममहाराज मम कीर्तयतः प्रभो ३९ नास्ति लोके पुनर्दुर्तं भवितानो भविष्यति योजयेत्पांडवान्स-
र्वान् पालितान् शार्द्धं धन्वना ४० यत्तु मे कथितं तात मुनिभिर्मावितात्मभिः पुरीणगीतं धर्मज्ञतच्छृणु धर्मयथा तथं ४१

पुराकिलसराः सर्वेऋषयश्च समागताः पितामहमुपासेदुः पर्वते गंधमादने ४२ तेषां मध्ये समासीनः प्रजापतिरपश्यत् वि-
मानं जाज्वलद्वासास्थितं प्रवरमंबरे ४३ ध्यानेनावेद्यत ब्रह्माकृत्वाचनियतो जलिं नमश्चकार दृष्ट्वा त्मापुरुषं परमेश्वरं ४४
ऋषयस्त्वय देवाश्च दृष्ट्वा ब्रह्माणसु स्थितं स्थिताः प्रांजलयः सर्वे पश्यन्तो महद्भुतं ४५ यथावच्च तमभ्यर्च्य ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः
जगाद जगतः स्वप्नापरं परमधर्मवित् ४६ विश्वावस्तुर्विश्वमूर्तिविश्वेशो विश्वकुसेनो विश्वकर्मावशीच विश्वेश्वरो वास्तुदेवोऽसि-
तस्माद्योगात्मानं देवतं त्वा मुपैमि ४७ जय विश्वमहादेव जय लोकहितैरत जय योगीश्वर विभो जय योगपरावर ४८ पद्मना-
भविशालाक्ष जय लोकेश्वरेश्वर भूतभव्यभवन्नाथ जय सौम्यात्मजात्मज ४९ असंख्येयगुणाधारजय सर्वपरायण नारा-
यणस्तु दुष्पारजय शार्ङ्गधनुर्धर ५० जय सर्वगुणोपेत विश्वमूर्ते निरामय विश्वेश्वर महाबाहो जय लोकार्थतत्पर ५१ महोरग-
वराहाद्यहरिकेशविभो जय हरिवासदिशामीश विश्ववासा मिताव्यय ५२ व्यक्ताव्यक्तमितस्थाननियतेन्द्रियसत्क्रिय असं-
ख्येयात्मभावज्ञजय गंभीरकामद ५३ अनंतविदितब्रह्मनित्यं भूतविभावन कृतकार्यकृतप्रज्ञधर्मज्ञविजयाजय ५४ गुह्या-
त्मन्सर्वयोगात्मन्स्फुटसंभूतसंभव भूतात्मनस्त्वलोकेश जय भूतविभावन ५५ आत्मयौने महाभाग कल्पसंख्येयतत्पर उ-
द्भावनमनोभावजय ब्रह्मजनप्रिय ५६ निसर्गसर्गनिरतकामेश परमेश्वर अमृतोद्भवसद्भावमुक्ताग्रविजयप्रद ५७ प्रजा-
पतिपते देवपद्मनाभ महाबल आत्मभूतमहाभूतकर्मात्मन् जय सर्वदा ५८ पादौतवंधरा देवी दिशो बाहुर्दिवः शिरः मूर्ति-
स्ते हंसराः कायश्चंद्रादित्यौ च चक्षुषी ५९ बलंतपश्च सत्यं च धर्मकर्मात्मजंतव तेजोग्निः पवनश्वास आपस्ते स्वेदसंभवाः
६० अश्विनोश्च वणोनित्यो देवी जिह्वा सरस्वती वेदाः संस्कारनिष्ठा हित्व दीयं जगदाश्रितं ६१ न संख्यं न परीमाणं न तेजो
न पराक्रमं न बलं योगयोगीश जानीमस्ते न संभवं ६२ त्वद्भक्तिनिरता देव नियमैस्त्वां समाश्रिताः अर्चयामः सदा विष्णोप-
रमेशं महेश्वरं ६३ ऋषयो देवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः पिशाचामानुषाश्चैव मृगपाक्षिसरीसृपाः ६४ एवमादिमया-
सृष्टं पृथिव्या त्वत्प्रसादजं पद्मनाभ विशालाक्ष कृष्णदुःस्वप्ननाशन ६५ त्वंगतिः सर्वभूतानां त्वं नेता त्वं जगत्सुखं त्वत्प्रसादे-
न देवेश सुखिनो विबुधाः सदा ६६

पृथिवीनिर्भयादेवत्वत्पसादात्सदाभवत् तस्माद्भवविशालाक्षयदुवंशविवर्द्धनः ६७ धर्मसंस्थापनार्थायदेतेयानां वधाय च
जगतोधारणार्थाय विज्ञाप्य कुरु मे विभो ६८ यत्तत्परमकं गुह्यं त्वत्पसादादिदं प्रभो वासुदेव तदेतन्नेमयोद्गीतं यथा तथ ६९
सृष्ट्वा संकर्षणं देवं स्वयमात्मानमात्मना कृष्णत्वात्मानास्माक्षीः प्रद्युम्नं ह्यात्मसंभवं ७० प्रद्युम्नाच्चानिरुद्धं तु यं विदुर्विष्णुम
व्ययं अनिरुद्धो सृजन्मां वै ब्रह्माणं लोकधारिणं ७१ वासुदेव मयः सोऽहं त्वयैवास्मि विनिर्मितः विसृज्य भागशो ज्ञानं घ्नज
मानुषतां विभो ७२ तत्रास्मिन् वधं कृत्वा सर्वलोकहिताय वै धर्मस्थाप्य यशः प्राप्य योगं प्राप्य सितत्वतः ७३ त्वां हि ब्रह्मर्ष-
यो लोके देवाश्चामितविक्रम तैस्तेः स्वेर्नामभिर्युक्ता गायंति परमाद्भुतं ७४ स्थिताश्च सर्वे त्वयि स्मृतसंघाः कृत्वा श्रयं त्वां वरदं स
बाहो अनादिमध्यान्तमपारयोगं लोकस्य सेतुं प्रवदति विप्राः ७५ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मप० पंचषष्टितमोऽध्यायः
६५ भीष्म उवाच ततः स भगवान् देवो लोकानामीश्वरेश्वरः ब्रह्माणं प्रत्युवाचे दंस्मि गंधर्भीरथा गिरा १ विदितं ता
तयोगान्मे सर्वमेतत्तवोप्सितं तथा तद्भुवि ते लुक्ता तत्रैवांतरधीयत २ ततो देवर्षिगंधर्वा विस्मयं परमंगताः कोतूहलपराः स-
र्वे पितामहमथाब्रुवन् ३ को न्वयं यो भगवता प्रणम्य विनयाद्विभो वाग्भिः स्तुतो वरिष्ठाभिः श्रोतुमिच्छामतं वयं ४ एवमु-
क्तस्तु भगवान्प्रत्युवाच पितामहः देवब्रह्मर्षिगंधर्वा न्सर्वान्मधुरया गिरा ५ यत्तत्परं भविष्यं च भविता यच्च यत्परं भूता-
त्मायः प्रभुश्चैव ब्रह्मयज्ञपरंपदं ६ तेनास्मि कृतसंवादः प्रसन्नेन स्फुरर्षभाः जगतो नुग्रहार्थाय याचितो मे जगत्पतिः ७
मानुषं लोकमातिष्ठ वासुदेव इति श्रुतः अस्मिन् राणां वधार्थाय संभवस्व महीतले ८ संग्रामे निहता ये ते दैत्य दानवराक्षसाः
तद्भुमे नृषु संभूता धोररूपामहाबलाः ९ तेषां वधार्थं भगवान्नरेण सहितो बली मानुषीं योनिमास्थाय चरिष्यति महीतले
१० नरनारायणो यो तो पुराणा वृषिसत्तमो अजेयो हिरण्यतो स मेतावमरैरपि ११ सहितो मानुषे लोके संभूता वमितद्युती
मूढास्त्वेतौ न जानंति नरनारायणा वृषी १२ यस्याहमात्मजः पुत्रः सर्वस्य जगतः पतिः वासुदेवो नुने यो वः सर्वलोकमहेश्वरः
१३ तथामनुष्यो यमिति कदाचित् स्फुरसत्तमाः नावज्ञेयो महावीर्यः शंखचक्रगदाधरः १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४

एतत्परमकंगुह्यमेतत्परमकंपदम् एतत्परमकंब्रह्मएतत्परमकंयशः १५ एतदक्षरमव्यक्तमेतत्तच्छाश्वतंमहः यत्त-
त्पुरुषसंज्ञेयंगीयतेज्ञायतेचयत् १६ एतत्परमकंतेजएतत्परमकंस्वरम् एतत्परमकंसत्यंकीर्तितंविश्वकर्मणा १७
तस्मात्स्फरास्फरैः सर्वैः संप्रैश्चामितविक्रमः नावज्ञेयोवास्तुदेवोमानुषोयमितिप्रभो १८ यश्चमानुषमात्रोयमितिब्रूया-
त्समंदधीः हृषीकेशमवज्ञानात्तमाहुः पुरुषाधमं १९ योयोगिनंमहात्मानंप्रविष्टंमानुषींतनुं अवमन्येद्वास्तुदेवं तमा-
हुस्तामसंजनाः २० देवंचराचरात्मानंश्रीवत्सांकंस्ववर्चसं पद्मनाभंनजानातितमाहुस्तामसंजनाः २१ किरीटकोस्तभध-
रमित्राणामभयंकरं अवजानन्महात्मानंधोरेतमसिमज्जति २२ एवंविदित्वातत्त्वार्थलोकानामीश्वरेश्वरः वास्तुदेवो न
मस्कार्यः सर्वलोकेः सरोत्तमाः २३ श्रीष्मउवाच एवमुक्त्वा स भगवान्सदेवर्षिगणात्पुरा विसृज्य सर्वभूतानिजगा-
मभवनंस्वकं २४ ततो देवाः सर्गंधर्वा मुनयोऽप्सरसोऽपि च कथंतां ब्रह्मणा गीतां श्रुत्वा प्रीत्या दिवं ययुः २५ एवं श्रुतं मया त-
तातऋषीणां भावितात्मना वास्तुदेवं कथयतां समवाये पुरातनं २६ जामदग्न्यस्य रामस्य मार्कण्डेयस्य धीमतः व्यास नारद
योश्चापि श्रुतं श्रुतविशारद २७ एतमर्थं च विज्ञाय श्रुत्वा च प्रभुमव्ययं वास्तुदेवं महात्मानं लोकानामीश्वरं प्रभुं २८ य-
स्य स्यादात्मजो ब्रह्मा सर्वस्य जगतः पिता कथं न वास्तुदेवो यमन्यं श्रेष्ठं च मानवैः २९ वारितो सि पुरातात मुनिभिर्भाविता-
त्माभिः मागच्छ संयुगं तेन वास्तुदेवेन धन्विना ३० पांडवैः सार्द्धमिति यत्तत्त्वमोहान्न बुद्ध्यासे मन्येत्वां राक्षसं क्रूरं तथा चासि
तमो वृतः ३१ तस्माद्विषसि गोविंदं पांडवं च धनं जयं नरनारायणो देवो को न्यो द्विष्याद्विमानवः ३२ तस्माद्वीमते राजन्नेषो-
सौ शाश्वतो व्ययः सर्वलोकमयोनित्यः शास्ता धात्री धरो ध्रुवः ३३ लोकान्धारयते यस्त्रीश्वराचरगुरुः प्रभुः यो ह्यजय-
श्च जेता च सर्वप्रकृतिरीश्वरः ३४ राजन्सत्त्वमयो ह्येष तमोरजविवर्जितः यतः कृष्णस्ततो धर्मो यतो धर्मस्ततो जयः ३५ त-
स्य माहात्म्ययोगेन योगेनात्ममयेन च धृताः पांडुसुजाराज नृजयश्चैषां भविष्यति ३६ श्रेयोयुक्तां सदा बुद्धिं पांडवानां दधा-
तियः बलं चापिरणेनित्यं भयेभ्यश्चैव रक्षति ३७ स एष शाश्वतो दिव्यः सर्वभूतमयः शिवः वास्तुदेव इति प्रोक्तो यन्मां पृच्छसि भार-
त ३८

ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च कृतलक्षणैः सेव्यतेभ्यर्च्यते चैवानित्यमुक्तैः स्वकर्मभिः ३९ द्वापरस्य युगस्यान्ते आदौ कलियु-
गस्य च सात्वतं विधिमास्थाय गीतः संकर्षणेन यः ४० स एव सर्वस्वरमर्त्यलोकं समुद्रकक्षांतरिताः पुरींश्च युगे युगे मानुष-
चैव वा संपुनः पुनः सृजते विश्वकर्मा ४१ इति श्रीमन्महाभा. श्रीष्वप. विश्वोपारव्यानेषट्षष्टितमोऽध्यायः ६६

दुर्योधन उवाच वासुदेवो महद्भूतं सर्वदेवतदेवतं न परं पुंडरीकाक्षं दृश्यते भरतर्षभ १ मार्कण्डेयश्च गोविंदं कथ-
यत्यद्भुतं महत् सर्वभूतानि भूतात्मा महात्मा पुरुषोत्तमः २ आपो वायुश्च तेजश्च त्रयमेतदकल्पयत् अदृष्ट्वा पृथिवीं दे-
वः सर्वलोके श्वरः प्रभुः ३ अक्षवैशयनं च क्रमं महात्मा पुरुषोत्तमः सर्वतेजोमयो देवो योगात्सृष्ट्वा पतत्रं ह ४ मुरवतः सोऽग्निम-
सृजत् प्राणाद्वायुमथा सृजत् सरस्वतीं च वेदांश्च वासुदेवो महामनाः ५ एष लोकान्ससर्ज दीदवांश्चर्षिगणैः सह निधनं चैव
मृत्युं च प्रजानां प्रभवोऽप्ययौ ६ एष धर्मश्च धर्मात्मा वरदः सर्वकामदः एष कर्ता च कार्यं च पूर्वदेवः स्वयं प्रभुः ७ भूतं भव्यं भ-
विष्यच्च पूर्वमेतदकल्पयत् स्रष्टारं जगतश्चापि महात्मा प्रभुरव्ययः उभे संध्ये दिशः स्वं च नियमं च जनार्दनः ८ ऋषींश्चैव-
हि गोविंदं स्तपश्चैवाभ्यकल्पयत् प्रजापतिश्च जगतो वरदः प्रभुरव्ययः ९ अग्रजं सर्वभूतानां संकर्षणमकल्पयत् शेषं चा-
कल्पयद्देवमनंतमिति यं विदुः १० यो धारयति भूतानि धरां चैमांसपर्वतां ध्यानयोगेन विप्रांश्च तं वदन्ति महौजसं ११ कर्णस्रो-
तां भवं चापि मधुना ममहौजसं तमुग्रमुग्रकर्माणमुग्रां बुद्धिं समाश्रितं १२ ब्रह्मणोपचितं यातुं जघान पुरुषोत्तमः तस्य ता-
तवधा देवा ऋषिदानवमानवाः १३ मधुसूदनमित्याहुर्ऋषयश्च जनार्दनं वराहश्चैव सिंहश्च त्रिविक्रमगतिः प्रभुः १४ एष
मातापिता चैव सर्वेषां प्राणिनां हरिः परं हि पुंडरीकाक्षं न भूतं न भविष्यति १५ मुरवतो जनयद्दिपान् बाहुभ्यां क्षत्रिया-
स्तथा वैश्यांश्चाप्युरुतोरजंश्च द्रान्पादान्तथैव च १६ तपसानियतो देवो विधानं सर्वदेहिनां ब्रह्मभूताममावास्यां पोर्ण-
मास्यां तथैव च १७ योगभूतं परिचरन् केशवं महदा मुयात् केशवः परमं तेजः सर्वभूतजगत्पतिः १८ एवमाहुर्हृषीकेशं सुन-
यो वै न राधिप एतमेव विजानीयादाचार्यं पितरं गुरुं १९ कृष्णो यस्य प्रसीदेत लोकस्तेनाक्षया जिताः यश्चैवैनं भयस्थाने केशवं
शरणं व्रजेत् २०

३० ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

सदानरः पठंश्चेदं स्वस्तिमान्सकृत्वीभवेत् ये च कृष्णं प्रपद्यन्ते ते न सुखंतिमानवाः २१ अये महति मग्नांश्च त्राति नित्यं जनार्दनः
 एवं युधिष्ठिरो ज्ञात्वा तथा तथ्येन भारत २२ सर्वात्मना महाभाग केशवं जगदीश्वरं प्रपन्नः शरणं राजन्योगानामीश्वरं प्रभुं
 २३ इति श्रीमन्महाभारते श्री० विश्वोपाख्याने सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ६७ श्रीष्ठा उवाच शृणु चेदं महाराज ब्रह्म
 भूतं स्तवं मम ब्रह्मर्षिभिश्च देवैश्च यः पुरा कथितो भुवि १ साध्यानामपि देवानां देवदेवेश्वरः प्रभुः लोकभावनभावज्ञ
 इति त्वां नारदो ब्रवीत् २ भूतभव्यं भविष्यं च मार्कण्डेयो भ्युवाच ह यज्ञत्वां चैव देवानां तपश्च तपसामपि ३ देवानामपि दे
 वं च त्वा माह भगवान् प्रभुः पुराणं चैव परमं विष्णो रूपं तवेति च ४ वासुदेवो वसूनां त्वं शक्रं स्थापयतां तथा देवदेवो सि
 देवानां मिति द्वैपायनो ब्रवीत् ५ पूर्वे प्रजापतेः सर्गे दक्ष माहुः प्रजापतिं सृष्टारं सर्वभूतानां मंगिरास्त्वां तथा ब्रवीत् ६
 अव्यक्तं तेशरीरोत्यव्यक्तं ते मनसि स्थितं देवा वाक्संभवश्चेति देवलस्त्वा तथा ब्रवीत् ७ शिरसा ते दिवं व्यातं बाहुभ्यां पृथिवीं हता
 जठरे ते त्रयो लोकाः पुरुषोऽसि सनातनः ८ एवं त्वा मभिजानंति तपसा भावितानराः आत्मदर्शनं तृप्तानां मूर्षीणां चापि सत्तमः
 ९ राजर्षीणां सुदाराणामाह वेषनिवर्तिनां सर्वधर्मप्रधानानां त्वंगतिर्मधुसूदन १० इति नित्यं योगविद्धि भगवान् पुरुषोत्तमः
 स नत्कुमारप्रमुखैः स्तूयते भ्यर्च्यते हरिः ११ एष ते विस्तरस्तात संक्षेपश्च प्रकीर्तितः केशवस्य यथा तत्त्वं स्फुटीतो भव केशवे १२
 संजय उवाच पुण्यं श्रुत्वा तदाख्यानं महाराज सतस्तव केशवं बहु मेने स पांडवांश्च महारथान् १३ तम ब्रवीन्महाराज श्री-
 ष्मः शांतनवः पुनः माहात्म्यं तेश्च तं राजन् केशवस्य महात्मनः १४ नरस्य च यथा तत्त्वं यन्मां त्वं परिपृच्छसि यदर्थं नृषु संभू-
 तौ नरनारायणावुभौ १५ अवुध्यौ च यथा वीरौ संयुगेऽपराजितौ यथा च पांडवराज नूनं वध्यायुधिकस्य चित् १६ प्रीति
 माहि दृढं कृष्णः पांडवेषु यशस्विषु तस्माद्द्वीमिराजेन्द्रशमो भवतु पांडवैः १७ पृथिवीं सुंद्वराजेन्द्रसहितो भ्रातृभिर्वली
 नरनारायणो देवाव वज्राय विनंद्यसि १८ एवमुक्त्वा तव पिता तूष्णीमासीद्विशांपते व्यसर्जय च राजानं शिविरं च विवेश ह
 १९ राजा च शिविरं प्रायात्पणिपत्य महात्मने शिष्ये च शयने शभ्रे तां रात्रिं भरतर्षभ २० इति श्रीमन्म० श्री० विश्वोपा-
 ख्याने अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ६८

संजय उवाच व्युषितायां च शर्वर्यामुदिते च दिवाकरे उभे सेने महाराज युद्धायेव समीयतुः १ अभयधावंश्च संक्रुद्धाः परस्पर-
रजिगीषवः ते सर्वे सहिता युद्धे समालोक्य परस्परं २ पांडवा धार्तराष्ट्राश्च राजन् दुर्मित्रे ते तव व्यूहौ च व्यूहसन्नद्धाः संप्रहृष्टाः
प्रहारिणः ३ अरक्षन्मकरव्यूहं भीष्मो राजन् समततः तथैव पांडवाराजन् अरक्षन् व्यूहमात्मनः ४ सनिर्ययो महाराज पिता देव
व्रतस्तव महतारथचंशेन संवृतो रथिनां वरः ५ इतरे चान्वयुः सर्वे यथा स्थानमवस्थिताः रथिनः पत्तिनश्चैव दंतिनः सादि-
नस्तथा ६ तान् दृष्ट्वा प्रोद्यतान् संरव्ये पांडवांश्च यशस्विनः श्येनेन व्यूह राजेन तेनाजस्येन संयुगे ७ अशोभत सुरवेतस्य भीम-
सेनो महाबलः नेत्रेशिरवंडी दुर्धर्षो दृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ८ शीर्षे तस्या भवद्दीरः सात्यकिः सत्यविक्रमः विधुन्वन् गण्डिवं पा-
थो ग्रीवायामभवत्तदा ९ अक्षौहिण्यास बलयावामः पक्षौ भवन्तदा महात्मा दुपदः श्रीमान् सहपुत्रेण संयुगे १० दक्षिण-
श्चाभवत्पक्षः कैकयो द्वौ हिणीपतिः पृष्ठतो द्रोपदेयाश्च सोभद्रश्चापिवीर्यवान् ११ पृष्ठे समभवच्छ्रीमान् स्वयं राजा युधिष्ठिरः
प्रातृभ्यां सहितो वीरो यमाभ्यां चारुविक्रमः १२ प्रविश्य तुरणो भीमो मकरं सुरवतस्तदा भीष्म मासाद्य संग्रामे छादयामा-
स सायकैः १३ ततो भीष्मो महारथाणि पातयामास वीर्यवान् मोहयत्पांडुपुत्राणां व्यूहं सैन्यं महाहवे १४ समुत्थतितदा सै-
न्ये त्वरमाणो धनंजयः भीष्मं शरसहस्रेण विव्याधरणमूर्धनि १५ युधिसंधाय चारथाणि भीष्ममुक्तानि संयुगे स्वनानीकै-
रुह्येन युद्धाय समवस्थितः १६ ततो दुर्योधनो राजा भारद्वाजमभाषत पूर्वदृष्ट्वा वधं घोरं बलस्य बलिनां वरः १७ प्रातृ-
णां च वधं संरव्ये त्वरमाणो महारथः आचार्यसततं त्वं हि हितकामो ममानघ १८ वयं हि त्वां समाश्रित्य भीष्मं चैव पिताम-
हं देवानपिरणे जेतुं प्रार्थयामो न संशयः १९ किमु पांडुस्तान् युद्धे हीनवीर्यपराक्रमान् स तथा कुरुभद्रं ते यथावध्यं
ति पांडवाः २० एवमुक्तस्ततो द्रोणस्तव पुत्रेण संयुगे अभिनत्पांडवानीकं प्रेक्षमाणस्य सात्यकेः २१ सात्यकिश्च ततो-
द्रोणं वारयामास भारत ततः प्रवृत्ते युद्धे घोरं रूपं भयानकं २२ शौनेयं तुरणो क्रुद्धो भारद्वाजः प्रतापवान् अविद्यादृश-
भिर्वीणैर्जशुदेशोऽस्मयन्निव २३ भीमसेनस्ततः क्रुद्धो भारद्वाजमविद्यात सरक्षन् सात्यकिराजद्रोणाच्छरभृतां वरात्

ततो द्रोणश्च भीष्मश्च तथा शल्यश्च मारिष भीमसेनं रणे क्रुद्धाश्छादयान् चक्रिरे शरैः २५ अथाभिमन्युः संक्रुद्धो द्रौपदेयाश्च मारिष
 विव्यधुर्निशितैर्बाणैः सर्वास्तानुद्यतायुधान् २६ भीष्मद्रोणौ तु संक्रुद्धावापतन्तौ महाबलौ प्रत्युद्ययौ शिरवन्दी च महेश्चासौ महा-
 हवे २७ प्रमृद्य बलवद्दीरो धनुर्जलदनिःस्वनं अभ्यवर्षच्छरैस्तूर्णं छादयानो दिवाकरं २८ शिरवन्दिनं तथा साद्य भरतानां-
 पितामहः अवर्जयत संग्रामे स्त्रीत्वं तस्यानुसंस्मरन् २९ ततो द्रोणो महाराज अभ्यद्रवत तं रणे रक्षमाणस्तदा भीष्मं तव
 पुत्रेण चोदितः ३० शिरवन्दी तु समासाद्य द्रोणं शस्त्रभृतां वरं अवर्जयत संत्रस्तो युगांताग्निमिवोज्वलं ३१ ततो बलेन म-
 हता पुत्रस्तव विशांपते जुगोप भीष्ममासाद्य प्रार्थयानो मृधंतदा ३२ तथैव पांडवाराज नृपुणस्तुत्यधनं जयं भीष्ममेवाभ्य-
 वर्तत जयेत् कृत्वा हृदां मतिं ३३ तद्युद्धमभवद्द्वोरं देवानां दानवैरिव जयमाशंसतां संख्येयशश्च महदद्भुतं ३४ इति श्री-
 मन्महाभारते भीष्म पंचमदिन युद्धारं भे एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ६९ संजय उवाच अकरोत्तु सुलं युद्धं भीष्मः शान्तनवस्त-
 दा भीमसेनभयादिच्छन् पुत्रांस्तारयितुं तव १ पूर्वाण्हेतन्महारोद्रं राजा युद्धमवर्तत कुरूणां पांडवानां च मुख्यश्चूरविनाश-
 नं २ तस्मिन्नाकुलसंग्रामे वर्तमाने महाभये अभवत्तु सुलः शब्दः संस्पृशन् गगनं महान् ३ नदद्भिश्च महानागैर्दंष्ट्रमाणैश्च
 वाजिभिः भेरीशंखनिनादैश्च तु सुलं समपद्यत ४ युयुत्सवस्तेविकांता विजयाय महाबलाः अन्योन्यमाग्निरर्जतौ गोष्ठेषु
 वृषभा इव ५ शिरसां पात्यमानानां समरे निशितैः शरैः अश्मवृष्टिरिवाकाशे बभूव भरतर्षभ ६ कुंडलोष्णीषधारीणि जात-
 रूपोज्वलानि च पतितानि स्मृश्यंते शिरांसि भरतर्षभ ७ विशिखोन्मथितैर्गात्रैः शिरोभिश्च सकुंडलैः सहस्ताभरणैश्चा-
 न्यैरभवच्छादितामही ८ कवचोपहितैर्गात्रैर्भुजैश्च समलंकृतैः सुरैर्वैश्च चंद्रसंकाशैरक्तांतनयनैस्तथा ९ गजवाजिम-
 नुष्याणां सर्वगात्रैश्च भूपते आसीत् सर्वासमाकीर्णसिंहूर्तेन वसंधरा १० रजोमेघैश्च तु मुलैः शस्त्रविद्युत्प्रकाशिभिः आयुधा-
 नां च निर्घोषः स्तनयितुस्तमो भवत् ११ ससंप्रहारस्तु सुलः कटुकः शोणितोदकः प्रावर्तत कुरूणां च पांडवानां च भारत १२
 तस्मिन् महाभये घोरैस्तु मुलैर्लोमहर्षणो ववृषुः शरजालानि क्षत्रिया युद्धदुर्मदाः १३ दिवसयुद्धारं भे एकोनसप्ततितमोऽध्यायः

क्रोशंतिकुंजराश्चात्रशरवर्षप्रतापिताः तावकानांपरेषांचपर्यधावन्समुद्यताः १४ संरन्धानांनृवीराणांधीराणामतिनेजसां
धनुषांतलघोषेणनप्राज्ञायतकिंचन १५ उत्थितेषुकबंधेषुसर्वतःशोणितोदके अपरेपर्यधावंतचपारिपुवधोद्यताः १६ श
रशक्तिगदाभिश्चखड्गैश्चामितनेजसः निजघ्नःसमरेन्योन्यंभूराःपरिघबाहवः १७ बभ्रसुःकुंजराश्चात्रशरैर्मुक्तानिरंकुशाः
अश्वश्चपर्यधावंतहतारोहादिशोदुश १८ उत्पत्यनिपतंत्यन्येशरघातप्रपीडिताः तावकानांपरेषांचपर्यधावन्समंततः १९
शरशक्तिगदाभिश्चखड्गैश्चपतितैर्भुवि गदानांपरिघाणांचहस्तानांचोरुभिःसह २० पादानांभूषणानांचकेयूराणांचसर्व-
शः राशयश्चात्रदृश्यंतेभीमभीष्मसमागमे २१ अश्वानांधावमानानांकुंजराणांनिवर्ततां संघाताःस्मप्रदृश्यंतेतत्रतत्रवि
शोपते २२ गदाभिरसिभिःप्रासैर्बाणैश्चाननपर्वभिः जघ्नःपरस्परंतत्रक्षत्रियाःकालचोदिताः २३ अपरेबाहुभिर्वीरानि
युद्धकुशलायुधि बहुधासमसज्जंतआयसैःपरिघैरिव २४ मुष्टिभिर्जानुभिश्चैवतलैःकीलैर्विशोपते अन्योन्यंजघ्निरे-
वीरास्तावकामांडवैःसह २५ पतितैःपात्यमानैश्चविचेष्टद्भिश्चभूतले घोरमायोधनंजज्ञेतत्रतत्रनरेश्वर २६ विरथारथिन
श्चात्रनिस्त्रिंशवरधारिणः अन्योन्यमभ्यधावंतपरस्परवधोषिणः २७ ततोदुर्योधनोराजाकलिंगैर्बहुभिर्वृतः पुरस्कृत्य
रणेभीष्मंपांडवानभ्यवर्तत २८ तथैवपांडवाःसर्वेपरिवार्यवृकोदरं भीष्ममभ्यद्रवन्क्रुद्धारणोरमसवाहनाः २९ इ-
तिश्रीमन्महाभा०भीष्म०संकुलयुद्धेसप्ततितमोऽध्यायः ७० संजयउवाच हस्वाभीष्मेणसंसक्तान्भ्रातृनन्यांश्च
बांधवान् समभ्यधावद्गांगेयमुद्यतास्त्रोधनंजयः १ पांचजन्यस्यानिर्घोषंधनुषोगांडिवस्यच ध्वजंचहस्वापार्यस्यसर्वा-
न्नोभयमाविशत् २ सिंहलांगूलमाकाशोज्वलंतमिवपर्वतं असज्जमानंवृक्षेषुधूमराशिमिवोत्थितं ३ बहुवर्णंचचित्रंच
दिव्यवानरलक्षणं अपश्याममहाराजध्वजंगांडीवधन्वनः ४ विद्युतंमेघमध्यस्थांभ्राजमानामिवांवरे ददृशुर्गांडिवंयो
धारुकमपृष्ठमहासूधे ५ अशुश्रुमभृशंचास्यशक्रस्येवाभिगर्जतः सघोरंतलयोःशब्दंनिघ्नतस्तववाहिनीं ६ चंडवानो
यथामेघःसविद्युस्तनयितुमान् दिशःसंस्लावयामासशरवर्षैःसमंततः ७ अभ्यधावतगांगेयंभैरवास्त्रोधनंजयः दिशंभा-
चींप्रतीचींचनजानीमोस्त्रमोहिताः ८ २६ २७ २८ २९ इतिश्रीमन्म०सप्ततितमोऽध्यायः ७० १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८

कांदिग्भूताः श्रान्तपुत्राहताश्वाहतचेतसः अन्योन्यमभिसंक्रिययोधास्तेभरतर्षभ ९ भीष्ममेवाभिलीयन्तेसहसर्वैस्त-
 वात्मजैः तेषामार्तायनमभूद्भीष्मः शान्तनवोरणे १० समुत्पततिवित्रस्तारथेभ्योरथिनस्तथा सादिनश्चाश्वपृष्ठेभ्योभूमे-
 श्चापिपदातयः ११ श्रुत्वागोडीवनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः सर्वसैन्यानिभीतानिव्यवालीयन्तेभारत १२ अथकांबोज-
 जैरश्वैर्महद्भिः शीघ्रगामिभिः गोपानांबहुसाहस्रैर्वलैर्गोपायनैर्वृतः १३ मदसोवीरगांधारैस्त्रैगतेश्चविशांपते सर्वकालिं-
 गमुख्ये श्वकलिंगाधिपतिर्वृतः १४ नानानरगणोद्येनदुःशासनपुरःसरः जयद्रथश्चनृपतिः सहितः सर्वराजभिः १५ ह-
 यारोहवराश्वैवतवपुत्रेणचोदिताः चतुर्दशसहस्राणि सौबलं पर्यवारयन् १६ ततस्तेसहिताः सर्वे विभक्तरथवाहनाः पांड-
 वाः समरेजघ्नुः स्तावकान्भरतर्षभ १७ रथिभिर्वारिणोरश्वैः पादातैश्चसमीरितं घोरमायोधनंजज्ञेमहाभ्यसदृशंरजः १८
 तोमरप्रासनाराचगजाश्वरथयोधिनां बलेनमहताभीष्मः समसज्जकिरीटिना १९ आवंत्यः काशिराजेनभीमसेनेनसैन्धवः अ-
 जातशत्रुर्मद्राणामृषभेणयशस्विना २० सहपुत्रः सहामात्यः शल्येनसमसज्जत विकर्णः सहदेवेनचित्रसेनः शिखंडिना २१
 मत्स्यादुर्योधनंजग्मुः शकुनिंचविशांपते दुपदश्चेकितानश्चसात्यकिश्चमहारथः २२ द्रोणेनसमसज्जंतसपुत्रेणमहात्मना
 कृपश्चकृतवर्माचघृष्टद्युम्नमभिद्रुतौ एवंप्रव्राजिताश्चानिभ्रांतनागरथानिच समसज्जंतयुद्धानितत्रतत्रसमंततः २४
 निरभ्रेविद्धतस्तीव्रादिशश्चरजसावृताः प्रादुरासन्महोक्ताश्चसनिर्घाताविशांपते २५ प्रादुर्वभौमहावातः पांडुर्वर्षपपातच
 नभर्यन्तर्दधेसूर्यः सैन्येनरजसावृतः २६ प्रमोहः सर्वभूतानामतीवसमपद्यत रजसांवाभिभूतानामस्त्रजालैश्चयुद्धात् २७
 वीरबाहुविरुष्टानां सर्वावरणभेदिनां संह्लादः शरजालानामतीवसमपद्यत २८ प्रकाशंचक्रुराकाशमुद्यतानिभुजोत्तमैः
 नक्षत्रविमलाभानिशस्त्राणिभरतर्षभ २९ आर्षभाणिविचित्राणिरुक्मजालावृतानिच संपेतुर्दिदृक्षुर्वा कचर्माणि भरतर्ष-
 भ सूर्यवर्णैश्चनिस्त्रिंशोः पात्यमानानिसर्वशः ३० दिदृक्षुर्वास्वदृश्यन्तशरीराणिशिरांसिच भग्नचक्राक्षनीडाश्चनिपातितमहा-
 ध्वजाः ३१ हताश्वाः पृथिवींजग्मुः स्तत्रतत्रमहारथाः परिपेतुर्हयाश्चात्रकेचिच्छुस्त्रकृतघणाः ३२ ५ ५

रथाश्चपरिवर्ततेहतेपुरथयोधिषु शराहताभिन्नदेहाबद्धयोक्राहयोनमाः ३३ युगानिपर्यकर्षततत्रतत्रहिभारत अदृश्यंतस-
सूताश्चसाश्वाःसरथयोधिनः ३४ एकेनवलिनाराजन्वाणेननिहतारणे गंधहस्तमदस्त्रावमाघ्रायबहवोरणे ३५ सन्निपातेबलो
धानांवातमाददिरेगजाः सतोरणमहामात्रैः पतद्विश्वगतास्रभिः ३६ बभूवायोधनंछन्नंनाराचाभिहतेर्गजैः सन्निपातेबलोघा
नांचोदितैर्वरवारणैः ३७ निपेतुर्युधिसंभग्नाः स्रयोधाःसर्वतोगजाः नागराजोपमैर्हस्तेर्नागैराक्षिप्यसंयुगे ३८ व्यदृश्यंतम
हाराजसंभग्नरथकूबराः विशीर्णरथजालाश्चकेशेष्वाक्षिप्यदंतिभिः ३९ दुमशारवाइवाविह्यनिष्पिष्टारथिनोरणे रथेषुच-
रथान्युद्धेसंसक्तान्वरवारणाः ४० विकर्षतोदिशःसर्वाः संपेतुःसर्वशब्दगाः तेषांतथाकर्षतांचगजानांरूपमाबभौ ४१ स
रःस्रनलिनीजालंविषक्तमिवकर्षतां एवंसंच्छादितंतत्रबभूवायोधनंमहत सादिमिश्रपदातैश्चसध्वजैश्चमहारथैः ४२ इ
तिश्रीमन्महाभारतेभीष्म० संकुल युद्धे एकसप्ततितमोऽध्यायः ७१ संजयउवाच शिरवंडीसहस्रस्येनविराटेनविशोप-
ते भीष्ममाशुमहेशासमाससादस्रदुर्जयम् १ द्रोणांकुपंविकर्षंचमहेशासान्महाबलान् राज्ञश्चान्यान्यणेश्वरान्बहूनाच्छेदन्नज-
यः २ सैधवंचमहेशासंसासात्यंसहबंधुभिः प्राच्यांश्चदाक्षिणात्यांश्चभूमिपान्भूमिपर्षभ ३ पुत्रंचतेमहेशासंदुर्योधनममर्षणं दुः-
सहंचैवसमरेभीमसेनोभ्यवर्तत ४ सहदेवश्चशकुनिमुल्हकंचमहारथं पितापुत्रोमहेशासावभ्यवर्ततदुर्जयो ५ युधिष्ठिरो
महाराजगजानीकंमहारथः समवर्ततसंग्रामेपुत्रेणानिकृतस्तव ६ माद्रीपुत्रस्तनकुलःशूरःसंकंदनोयुधि त्रिगर्तानारथो
दारैःसमसज्जतपांडवः ७ अभ्यवर्ततदुर्धर्षाःसमरेशाल्वकैकयान् सात्यकिश्चैकितानश्चसोभद्रश्चमहाबलः ८ धृष्ट-
केतुश्चसमरेराक्षसश्चघटोत्कचः पुत्राणांतेरथानीकंप्रत्यद्ययतुराहवे ९ सेनापतिरमेयात्माधृष्टद्युम्नोमहारथः द्रोणेनस-
मरेराजन्सर्मीयायोग्यकर्मणा १० एवमेतेमहेशासास्तावकाःपांडवैःसह समेत्यसमरेशूराःसंग्रहारेप्रचक्रिरे ११ मध्यंदिन-
गतेसूर्येनभस्याकुलतांगते कुरवःपांडवेयाश्चनिजघुरितरेतरं १२ ध्वजिनोहेमचित्रांगाविचरंतोरणाजिरे सपताकारथा-
रेजुर्वैयाघ्रपरिवारणाः १३ समेतानांचसमरेजिगूषाणांपरस्परं बभूवतुमुलःशब्दःसिंहानामिवगर्जताम् १४ ६१

तितमोऽध्यायः ७१

१

२

३

४

५

६

७

८

९

१०

११

१२

१३

१४

६१

तत्राहुतमपश्यामसंप्रहारं सुदारुणं यदकुर्वन्त्रणेवीराः सृजयाः कुरुभिः सह १५ नैवखं नदिशोराजन्सूर्यशत्रुतापन विदि
शोवाप्यपश्यामशरैर्मुक्तैः समंततः १६ शक्तीनां विमलाग्राणां तोमराणां तथास्यतां निस्त्रिंशानां च पीतानां नीलोत्पलनिभाः प्रभाः
१७ कवचानां विचित्राणां भूषणानां प्रभास्तथा खंदिशः प्रदिशश्चैव मासयामासुरोजसा १८ वपुर्भिश्च नरेन्द्राणां चंद्रसूर्य-
समप्रभैः विरराजत दाराजं स्तत्रतत्र रणांगणं १९ रथसिंहानरव्याघ्राः समायांतश्च संयुगे विरेजुः समरे राजन् प्रहाइवन
भस्तले २० भीष्मस्तरथिनां श्रेष्ठो भीमसेनं महाबलं अवारयत संक्रुद्धः सर्वसैन्यस्य पश्यतः २१ ततो भीष्मविनिर्मुक्ता-
रुक्मपुंरवाः शिलाशिताः अभ्यघ्नन् समरे भीमं तैलधौताः कृतेजनाः २२ तस्य शक्तिं महावेगां भीमसेनो महाबलः क्रुद्धाशी-
विषसंकाशां प्रेषयामास भारत २३ तामापतंतं सिंहसारुक्मदंडांदुरासदां चिच्छेद समरे भीष्मः शरैः सन्नतपर्वभिः २४ ततो परेण-
भल्लेण पीतेन निशितेन च कार्मुकं भीमसेनस्य द्विधा चिच्छेद भारत २५ सात्यकिस्ततस्तूर्णं भीष्ममासाद्य संयुगे आकर्ण्य हितै-
स्तीक्ष्णैर्निशितैस्तिग्मतेजनैः २६ शरैर्बहुभिरानर्च्छत्पितरं तेजनेश्वरं ततः संधाय वै तीक्ष्णशरं परमदारुणं वार्ष्णेयस्य रथाद्भीष्मः
पातयामास सारथिं २७ तस्याश्वाः प्रदुताराजन्निहते रथसारथ्यो तेन तेनैव धावंति मनोमारुतरं हसः २८ ततः सैन्यस्य सर्वस्य निः-
स्वनस्तुमुलो भवत् हाहाकारश्च संजज्ञे पांडवानां महात्मना २९ अभिद्रवत गृहीतहयान्यच्छतधावत इत्यासीत्तुमुलः शब्दो यु-
युधानरथं प्रति ३० एतस्मिन्नेव काले तु भीष्मः शांतनवस्तदा अवधीत्यांडवीं सेनामासुरीमिव वृत्रहा ३१ तेवध्यमाना भीष्मेण
पांचालाः सोमकैः सह आर्या युद्धे मतिं कृत्वा भीष्ममेवाभिदुद्रुवुः ३२ धृष्टद्युम्नसुरवाश्चापि पार्थाः शांतनवरणे अभ्यधावन् जि-
घांसंतस्तवपुत्रस्य वाहिनीं ३३ तथैव तावकाराजन् भीष्मद्रोणसुरवाः परान् अभ्यधावंत वेगेन ततो युद्धमवर्तत ३४ इति-
श्रीमन्महाभाभीष्मप० द्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२ संजय उवाच विराटोऽथ त्रिभिर्बाणैर्भीष्ममाच्छन्महारथं विव्याध
तुरगांश्चास्य त्रिभिर्बाणैर्महारथः १ तंप्रत्यविद्धादृशं भीष्मः शांतनवः शरैः रुक्मपुंरवेर्महेश्वरः कृतहस्तो महाबलः २ द्रौ-
णिर्गांडीवधन्वानं भीमधन्वामहारथः अविद्यादिपुमिः पड्मिर्दृढहस्तस्तनान्तरे ३ कार्मुकं तस्य चिच्छेद फाल्गुनः परवीरहा अविद्या-
चभृशं तीक्ष्णैः पत्रिभिः शत्रुकर्शनः ४ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ इति श्रीम० भीष्म० द्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२ १ २ ३ ४

सोः न्यत्कार्मुकमादायवेगवान् क्रोधमूर्छितः अमृष्यमाणः पार्थेन कार्मुकच्छेदमाहवे ५ अविल्यत्काल्पुनराजन् नवत्यानिशि
 तैः शरैः वासुदेवं च सप्तत्याविव्याध परमेष्ठिभिः ६ ततः क्रोधाभिताम्राक्षः सहकृष्णो न फाल्गुनः दीर्घमुष्णं च निश्वस्य चिंतयित्वा-
 मुहुर्मुहुः ७ धनुः संपीडय वामेन करेणामित्रकर्षिणः गांडीवधन्वा संक्रुद्धः शितान्सन्नतपर्वणः ८ जीवितोत्तरांशोरान्समाधत्त
 शिलीमुखान् तैस्तूर्णसमरे विद्याद्वौ णिंबलवतांवरः ९ तस्य ते कवचं भित्वा पपुः शोणितमाहवे न विव्यथे विनिर्भिन्नो द्वौ णिर्गांडीव
 धन्वना १० तथैव च शरान्यार्थे प्रतिमुंचन् विद्वलः तस्थौ स समरे राजंस्त्रातुमिच्छन् महाघ्नतं ११ तस्य तत्समहत्कर्म शशंसुः कुरु
 सत्तमाः यत्कृष्णाभ्यां समेताभ्यामभ्यापतत संयुगे १२ सहिनित्यमनीकेषु युद्धातेभ्यमास्थितः अस्त्रग्रामं संहारं द्रोणात्प्राप्य स
 दुर्लभं १३ ममाचार्यस्ततो ह्येष द्रोणस्यातिप्रियः स्तनः ब्राह्मणश्च विशेषेण माननीयो ममेति च १४ समास्थाय मतिं वीरो वीभत्सुः
 शत्रुतापनः कृपां चक्रे रथश्चेष्टोभारद्वाजस्ततः प्रति १५ द्रौणित्यक्ता ततो युद्धे कौन्तेयः श्वेतवाहनः युयुधेतावकान्निघ्नं स्वरमाणः
 पराक्रमी १६ दुर्योधनस्तदशभिर्गाईपत्रैः शिलाशितैः भीमसेनं महेशा संरुक्मपुंरवैः समर्दयत् १७ भीमसेनस्तु संक्रुद्धः परास
 करणं दृढं चित्रं कार्मुकमादत्त शरांश्च निशितान्दश १८ आकर्ण्य प्रहितैस्तीक्ष्णैर्वर्गितैस्तिग्मैर्जितैः अविद्यात्तूर्णमव्यग्रः कुरु
 राजं महोरसि १९ तस्य कांचनसूत्रस्तु शरैः परिघ्नतो मणिः रराजोरसि रवेस्तूर्यो ग्रहैरिव समावृतः २० पुत्रस्तु तव तेजस्वी भीमसे
 नेन ताडितः नामृष्यत यथानागस्तलशब्दं समीरितं २१ ततः शरैर्महाराजरुक्मपुंरवैः शिलाशितैः भीमं विव्याध संक्रुद्धस्त्रा-
 यमाणो वरूथिनीं २२ तौ युद्धमानौ समरे षष्ठमन्योन्यविद्वमतौ पुत्रौ ते देवसंकाशौ व्यरोचेतां महाबलौ २३ चित्रसेनं नरव्याघ्रः
 सौमद्रः परवीरहा अविल्यन्निशितैर्बाणैः पुरुमित्रं च सप्तभिः २४ सत्यव्रतं च सप्तत्याविध्वाशक्रसमो युधि नृत्यन्निवरणो वी
 र आर्तिनः समजीजनत् २५ तं प्रत्यविद्या दशमिश्चित्रसेनः शिलीमुखैः सत्यव्रतश्च नवभिः पुरुमित्रश्च सप्तभिः २६ सविद्धो-
 विक्षरन् रक्तशत्रुसंवारणं महत् चिच्छेद चित्रसेनस्य चित्रं कार्मुकमार्जुनिः २७ भित्वा चास्य तनुत्राणं शरेणोरस्य ताडयत्
 ततस्तेतावका वीराराजपुत्रामहारथाः २८ समेत्य युधिसंरब्धा विव्यधुर्निशितैस्तदा तांश्च सर्वांश्छिरेस्तीक्ष्णैर्जघान परमास्त्रविन्

तस्य दृष्ट्वा तु तत्कर्मपरिवृत्तः कृतास्तव दहतं समरे यो धांस्तव कक्षं यथोत्थ्वं ३० अपेत शिशिरे काले समिद्धमिव पावकम् अभ्य-
 रोचत सौभद्रस्तव सैन्यानि शातयन् ३१ तन्नस्य चरितं दृष्ट्वा पोत्रस्तव विशांपते लक्ष्मणोऽप्यपतन्तूणां सात्वती पुत्रमाहवे ३२ अभि-
 मन्त्युक्तसंकुदोलक्ष्मणं शुभलक्षणम् विव्याध विशिखैः षड्विंशतिभिः शरैः ३३ तथैव लक्ष्मणो राजसौभद्रं निशितैः शरैः
 अविद्यात महाराज तदद्भुतमिवाभवत् ३४ तस्याश्वांश्चतुरो हत्वा सारथिं च महारथः अभ्यद्रवत सौभद्रो लक्ष्मणो निशितैः शरैः
 ३५ हताश्वे तुरथेतिष्ठन् लक्ष्मणः परवीरहा शक्तिं चिक्षेप संकुद्धः सौभद्रस्य रथं प्रति ३६ तामापतन्तीं सहसा घोररूपां दुरास-
 दां अभिमन्त्युः शरैस्तीक्ष्णैश्चिच्छेद मुजगोपमां ३७ ततः स्वरथमारोप्य लक्ष्मणं गीतमस्तदा अपोवाहरथेनाजौ सर्वसैन्य-
 स्य पश्यतः ३८ ततः समाकुले तस्मिन् वर्तमाने महाभये अभ्यद्रवन्निघांसन्तः परस्परवधोषिणः ३९ तावकाश्च महेशासाः पां-
 डवाश्च महारथाः जुह्वन्तः समरे प्राणान् निजमु रितरेतरं ४० मुक्तकेशा विक्रवचा विरथाश्छिन्नकार्मुकाः बाहुभिः समयुद्धां
 तसंजयाः कुरुभिः सह ४१ ततो भीष्मो महाबाहुः पांडवानां महात्मनां सेनां जघान संकुदो दिव्यैरस्त्रैर्महाबलः ४२ हतैश्चरै-
 र्गजैस्तत्र नैरैरश्वैश्च पातितैः रथिभिसादिभिश्च वसमास्तीर्य तमेदिनी ४३ इति श्रीमन्महाभा० श्री० इंद्रयुद्धे त्रिसप्तति
 तमोऽध्यायः ७३ संजय उवाच अथ राजन् महाबाहुः सात्यकिर्युद्धदुर्मदः विक्रव्यसमरे चापंभारसाधनमुत्तमं १
 प्राशुंचत्पुंस्वसंयुक्तांश्छुरानाशी विषोपमान् प्रगाढं लघुचित्रं च दर्शयन् हस्तलाघवं २ तस्य विक्षिपतश्चापं शरानन्यांश्च सुचतः
 आदृष्टानस्य भूयश्च संदधानस्य चापरान् ३ क्षिपतश्च शरंस्तस्य रणशत्रून् विनिघ्नतः ददृशे रूपमत्यर्थमेघस्यैव प्रवर्षतः ४ तसु
 दीर्यतमालोक्य राजा दुर्योधनस्तदा रथानामयुतं तस्य प्रेषयामास भारत ५ तांस्तु सर्वान् महेशासान् सात्यकिः सत्यविक्रमः
 जघान परमेष्ठा सो दिव्येनास्त्रेण वीर्यवान् ६ सकृत्वादारुणं कर्म प्रगृहीतशरासनः आससाद ततो वीरो भूरिश्रवसमाहवे ७
 सहिसदृश्य सेनांतां युयुधानेन पीडितां अभ्यधापत संकुद्धः कुरूणां कीर्तिवर्धनः ८ इंद्रायुधसवर्णं तु सविस्फार्य महद्भु-
 व्यसृज ह्रजसंकाशांश्छुरानाशी विषोपमान् ९ सहस्रशो महाराज दर्शयन् पाणि लाघवं शरांस्तान्मृत्युसंस्पर्शान् सात्यकेरुतपदा-
 नुगाः १० महाभा० श्रीष्म० त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ७३ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०

नविषेहस्तदाराजन्दुदुवुस्तेसमंततः विहायसमरेराजन्सात्यकिंयुद्धदुर्मदं ११ तंहस्वायुयुधानस्यसुतादशमहाबलाः महा-
रथाः समारव्याताश्चित्रवर्मयुधध्वजाः १२ समासाद्यमहेष्वासंभूरिश्रवसमाहवे उचुः सर्वसुसंरब्धायूपकेतुंमहाहवे १३ भो-
भोः कौरवदायादसहस्माभिर्महाबल एहियुद्धस्वसंग्रामेसमस्तैः पृथगेववा १४ अस्मान्वात्वंपराजित्ययशः प्राप्नुहि संयुगे
वयंत्वांवापराजित्यप्रीतिंदास्यामहेपितुः १५ एवमुक्तस्तदाशूरेस्तानुवाचमहाबलः वीर्यश्लाघीनरश्रेष्ठस्तान्दृष्ट्वासमवास्थि-
तान् १६ साध्विदंकथ्यतेवीरायद्येवंमतिरघवः युद्धध्वंसहितायत्तानिहनिष्यामिवोरणे १७ एवमुक्तामहेष्वासास्तेवीराः क्षि-
प्रकारिणः महताशरवर्षेणअभ्यवर्षन्परिंदमाः १८ अपराण्हेमहाराजसंग्रामस्तमुलोभवत् एकस्यचबहूनांचसमेतानांर-
णाजिरे १९ तमेकरथिनांश्रेष्ठशरैस्तेसमवाकिरन् प्रावृषीवयथामेरुंसिषितुर्जलदानृप २० तैस्तमुक्तांश्छुरौघांस्तान्यमदं-
डाशानिप्रभान् असंप्राप्तानसंभ्रांतश्चिच्छेदशतमहारथः २१ तत्राद्भुतमपश्यामः सौमदत्तेः पराक्रमं यदेकोबहुभिर्युद्धेसमस-
ज्जदभीतवत् २२ विसृज्यशरवृष्टिंतांदशराजन्महारथाः परिवार्यमहाबाहुंनिहतुमुपचक्रमुः २३ सौमदत्तिस्ततःकुन्धस्तेषां-
चापानिभारत चिच्छेददशभिर्बाणैर्निमेषेणमहारथः २४ अथेषांछिन्नधनुषांमल्लैः सन्नतपर्वभिः चिच्छेदसमरेराजंश्छि-
रांसिभरतर्षभ २५ तेहतान्यपतन्सूमौवज्ररुग्णाइवद्रुमाः तान्दृष्ट्वानिहतान्वीरान्पुत्रान्महाबलान् २६ बाष्पेयोविनद-
न्नाजन्भूरिश्रवसमभ्यगात् रथंरथेनसमरेपीडयित्वामहाबलौ २७ तावन्योन्यस्यसमरेनिहत्यरथवाजिनः विरथावभिव-
ल्गंतौसमेयातांमहारथौ २८ प्रगृहीतमहारवद्भौतौचर्मवरधारिणौ शतशतभातेनरव्याघ्रौयुद्धायसमवस्थितौ २९ ततः सा-
त्यकिमभ्येत्यनिस्त्रिंशवरधारिणं भीमसेनस्ततैराजन्त्रयमारोपयत्तदा ३० तवापितनयोराजन्भूरिश्रवसमाहवे आरोप-
यद्रथंतूर्णंपश्यतांसर्वधान्विनां ३१ तस्मिंस्तथावर्तमानेरणेभीष्ममहारथं अयोधयंतसंरब्धाः पांडवाभरतर्षभ ३२ लोहि-
तायतिचादित्येत्वरमाणोधनंजयः पंचविंशतिसाहस्रान्निजघानमहारथान् ३३ तेहिदुर्योधनादिष्टास्तदापार्यनिबर्हणे अ-
प्राप्येवगतानाशंशलभाइवपावके ३४ ततोमत्स्याःकैकयाश्चधनुर्वेदविशारदाः परिववूरणोपार्थसहपुत्रमहारथम् ३५

३६ ३७ ३८ ३९ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मः पंचमदिवसयुद्धं नाम चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ७४ १ २ ३ ४ ५ ६

जगामास्तमथादित्योरजोमेघैः समुत्थितैः एतस्मिन्नेव काले तुरसूर्यैः स्तमुपगच्छति सर्वेषामेव सैन्यानां प्रमोहः समपद्यत ३६ अव
हारंततश्चक्रे पिता देवघ्नस्तव संध्याकाले महाराज सैन्यानां श्रान्तवाहनः ३७ पांडवानां कुरूणां च परस्परसमागमे ते सेनेभ्यः सांविग्ने
ययतुः स्वं निवेशनं ३८ ततः स्वशिबिरं गत्वान्यविशंस्तत्र भारत पांडवाः संजयैः सार्द्धं कुरवश्च यथाविधि ३९ इति श्रीमन्महाभा
रतः श्रीष्मपर्वणि पंचमदिवसयुद्धं नाम चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ७४ संजय उवाच विद्वत्यते ततो राजन् सहिताः कुरुपांडवाः
व्यतीतायां तु शर्वय्या पुनर्युद्धाय निर्ययुः १ ततः शब्दो महानासीत्तव तेषां च भारत युज्यतां रथमुख्यानां कल्प्यतां चापि दंतिनां २
सन्नह्यतां पदातीनां हयानां चैव भारत शंखदुंदुभिनिर्घोषास्तमुलाः सर्वतो भवन् ३ ततो युधिष्ठिरो राजा धृष्टद्युम्नमभाषत व्यूहं-
व्यूहमहाबाहो मकरं शत्रुतापनं ४ एवमुक्तस्तु पार्थेन धृष्टद्युम्नो महारथः व्यादिदेश महाराज रथिनो रथिनां वरः ५ शिरोभूद्वु-
पदस्तस्य पांडवश्च धनंजयः चक्रः पीसहदेवश्च नकुलश्च महारथः ६ तुंडमासीन्महाराज भीमसेनो महाबलः सौमद्रो द्रोपदेया
श्च राक्षसश्च घटोत्कचः ७ सात्यकिर्धर्मराजश्च व्यूहग्रीवां समाश्रिताः दृष्टमासीन्महाराज विराटो वाहिनीपतिः ८ धृष्टद्युम्ने-
न सहितो महत्यासेनयावृतः कैकेयाभ्यातः पंचवामपक्षं समाश्रिताः ९ धृष्टकेतुर्नरव्याघ्रश्चेकितानश्च वीर्यवान् दक्षिणपक्ष
माश्रित्य स्थिता व्यूहस्य दक्षिणे १० पादयोस्तु महाराज स्थितः श्रीमान् महारथः कुंतीभोजः शतानीको महत्यासेनयावृतः ११ शि
खंडी तु महेष्वासः सौमकैः संवृतो बली इरावांश्च नृपः पुच्छे मकरस्य व्यवस्थितो १२ एवमेतं महाव्यूहं व्यूहं भारत पांडवाः सूर्योद-
ये महाराज पुनर्युद्धाय दंशिताः १३ कौरवान् पश्यतु स्तूर्णं हस्त्यश्च रथपत्तिभिः समुच्छिन्ते ध्वजैश्च शस्त्रैश्च विमलैः शितैः १४
व्यूहं दृष्ट्वा तु तस्मै न्यपिता देवघ्नस्तव कौंचेन महाराजन् प्रत्यव्यूहतवाहिनीं १५ तस्य तुंडे महेष्वासो भारद्वाजो भ्यवर्तत अ-
श्वत्थामा कृपश्चैव चक्ररास्तानरेश्वर १६ कृतवर्मा तु सहितः कांबोजवरबाह्निकैः शिरश्चासीन्नरश्रेष्ठः श्रेष्ठः सर्वधनुष्मतां १७
ग्रीवायां शूरसेनस्ततव पुत्रश्च भारत दुर्योधनो महाराजराजभिर्बहुभिर्वृतः १८ प्राक्ज्योतिषस्तु सहितो मद्रसो वीरकैकयैः १९
रस्यभून्नरश्रेष्ठ महत्यासेनयावृतः १९ स्वसेनया च सहितः कशर्मा प्रस्थलाधिपः वामपक्षं समाश्रित्य दंशितः समवास्थितः २०

तुषारायवनाश्चैव शकेश्वरसहचूलिकैः दक्षिणं पक्षमाश्रित्य स्थिता व्यूहस्य भारत २१ श्रुतायुश्च शतायुश्च सौमदन्तिश्च मारिष
व्यूहस्य जघने तस्य रक्षमाणाः परस्परं २२ ततो युद्धाय संजग्मुः पांडवाः कौरवैः सह सूर्योदये महाराज ततो युद्धमवर्तत २३ प्रती-
यूरथिनो नागानागांश्च रथिनो ययुः हयारोहा हयारोहान् रथिनश्चापिसादिनः २४ सादिनश्च हयान् राजन्कुंजराश्च महारणे ह-
स्त्यारोहान् रथान् रथिनश्चापिसादिनः २५ रथिनः पत्तिभिः सार्द्धं सादिनश्चापि पत्तिभिः अन्योन्यं समरे राजन्प्रत्यधा वन्म-
र्षिताः २६ भीमसेनार्जुनयमैर्गुप्ताश्चान्यैर्महारथैः शोभते पांडवीसेनानक्षत्रैरिव शर्वरी २७ तथा भीष्मकपद्रोणशल्यदुर्योधनादि-
भिः तवापि विबभौ सेनाग्रहैर्द्यौरिव संघता २८ भीमसेनस्तु कौन्तेयो द्रोणं हृत्वा पराक्रमी अभ्ययाज्जवनैरश्वैर्भारद्वाजस्य वा-
हिनीं २९ द्रोणस्तु समरे कुद्वोभीमं नवभिरायसैः विव्याध समरे राजन्मर्माण्युद्दिश्य वीर्यवान् ३० दृढाहतस्ततो भीमो भारद्वाजे-
न संयुगे सारथिं प्रेषयामास यमस्य सदनं प्रति ३१ स संगृह्य स्वयं वाहान् भारद्वाजः प्रतापवान् व्यध मत्पांडवीसेनां तूलराशिमि-
वानलः ३२ ते वध्यमाना द्रोणेन भीष्मेण च नरोत्तम सृजयाः कैकयैः सार्द्धं पलायनपराभवन् ३३ तथैव तावकं सैन्यं भीमार्जुनप-
रिक्षतं मुह्यते तत्र तत्रैव समदेव वरांगना ३४ अभिद्येतांततो व्यूहौ तस्मिन्वीरवरक्षये आसीद्यतिकरौ घोरस्तव तेषां च भारत
३५ तदद्भुतमपश्याम तावकानां परैः सह एकायनगताः सर्वे यदयुद्धांतं भारत ३६ प्रतिसंधाय चास्त्राणितेन्योन्यस्य विशांपते
युयुधुः पांडवाश्चैव कौरवाश्च महामृधे ३७ इति श्रीमन्महाभारते भीष्म ० षष्ठदिनयुद्धारंभे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ७५
धृतराष्ट्र उवाच एवं बहुगुणं सैन्यमेव बहुविधं परं व्यूहमेतद्यथाशास्त्रममोघं चैव संजय १ तुष्टमस्माकमत्यंतमभिकामंचनः
सदा प्रवृद्धमव्यसनोपेतपुरस्तादृष्टविक्रमं २ नातिवृद्धमबालं च न कृशं न च पीवरं लघुवृत्ताय तत्रायं सारगात्रमनामयं ३
आतसन्नाहशस्त्रं च बहुशस्त्रपरिग्रहं असिगृहे निचुद्धे च गदायुद्धे च कोविदं ४ प्रासर्षितो मरे धाजो परिघे धाय सेषु च भिदि
पालेषु शक्तिषु सुसलेषु च सर्वशः ५ कंपनेषु च चापेषु कणपेषु च सर्वशः क्षेपणेषु च चित्रेषु सुष्ठुद्धेषु च क्षमं ६ अपरोक्षं
च विद्यासु व्यायामेषु कृतश्रमं शस्त्रग्रहणाविद्यासु सर्वासु परिनिष्ठितं ७ आरोहे पर्यवस्कंदे सरणे सांतरक्षुते सम्यक् प्रहरणे
याने व्यपयाने च कोविदं ८ ३६ ३७ इति श्रीमन्म० भी० पंचसप्ततितमोऽध्यायः ७५ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८

नागाश्वरथयानेषु बहुशः सुपरीक्षितं परीक्ष्य च यथान्यायं वेतनेनोपपादितं ९ नगोष्ठ्यानोपकारेण न संबंधनिमित्ततः न सो
 हृदबलेनापि न कुलीनपरिग्रहेः १० समृद्धजनमार्यंचतुष्टसत्कृतवां धवं कृतोपकारभूयिष्ठं यशस्विचमनस्विच ११ सजवे-
 श्वनरेर्मुख्येर्बहुशो मुख्यकर्मभिः लोकपालोपमेस्तातपालितं लोकविश्रुतैः १२ बहुभिः क्षत्रियैर्गुप्तं पृथिव्यां लोकसंमतैः अ-
 स्मानभिगतैः कामान्सबलैः सपदानुगैः १३ महोदधिमिवापूर्णमापगाभिः समंततः अपद्वैः पदिसंकाशैरथैनर्गिश्च संवृतं
 १४ नानायोधजनं भीमं वाहनोर्मितरंगिणं क्षेपण्यसिगदाशक्तिशरप्रासैः समाकुलं १५ ध्वजभूषणसंवाधं रत्नपट्टकसंचितं
 वाहनैः परिधावद्भिर्वायुवेगविकंपितं १६ अपारमिव गर्जतं सागरप्रतिमं महत् द्रोणभीष्माभिसंगुप्तं च कृतवर्मणा १७
 कृपदुःशासनाभ्यांच जयद्रथमुख्येस्तथा भगदत्तविकर्णाभ्यां द्रोणिसेबलबाल्हिकैः १८ गुप्तं प्रवीरैर्लोकस्थसारवद्भिर्महा-
 त्मभिः यदहन्यत संग्रामे दिष्टमत्र पुरातनं १९ नैतादृशं समुद्योगं दृष्टवंतोऽथ मानुषाः ऋषयो वामहाभागाः पुराणाभ्युविसं-
 जय २० ईदृशोऽपि बलघोरं नानरद्युधि पांडवान् २१ अथवा पांडवार्थयि देवास्तत्र समागताः युद्धं ते मामकं सैन्यं यथा विद्या-
 तिसंजय २३ उक्तो हि विदुरेणो ह हितं पथ्यंच नित्यशः न च गृणहाति तन्मदः पुत्रोदुर्योधनो मम २४ तस्य मन्ये मतं पूर्वसर्वज्ञस्य
 महात्मनः आसीद्यथागतं तातयेन दृष्टमिदं पुरा २५ अथवा भाव्यमेवं हि संजयैतेन सर्वथा पुराधात्रायथास्पृष्टं तत्तथा न-
 तदन्यथा २६ इति श्रीमन्महाभा० श्री० धृतराष्ट्रचिंतायां षट्सप्ततितमोऽध्यायः ७६ संजय उवाच आत्मदोषात्तथा
 राजन् प्राप्तं व्यसनमीदृशं न हि दुर्योधनस्तात पश्यते भरतर्षभ १ यानित्वं दृष्टवान् राजन् धर्मसंकरकाणिते तव दोषात्पुराह-
 तं द्यूतमेतद्विशांपते २ तव दोषेण युद्धं च प्रवृत्तं सह पांडवैः त्वमेवाद्यफलं भुङ्क्त्व कृत्वा किल्बिषमात्मनः ३ आत्मनैव कृतं क-
 र्म आत्मनैवोपभुज्यते इह वाप्येत्यवाराजस्त्वया प्राप्तं यथा तथ ४ तस्माद्राजन् स्थिरो भूत्वा प्राप्येदं व्यसनमहत् शृणु युद्धं
 धातुं तं शंसतो मम मारिष ५ भीमसेनः सुनिशितैर्बाणैर्भित्वा महाचमूम् आससाद ततो वीरः सर्वान् दुर्योधनानुजान् ६

दुःशासनंदुर्विषहंदुःसहंदुर्मदंजयं जयसेनं विकर्णं च विप्रसेनं सुदर्शनं ७ चारुचित्रं सुवर्माणं दुष्कर्णं कर्णमेव च एतान्न्या
 श्वसुबहून्समीपस्थान्महारथान् ८ धार्तराष्ट्रान्संकुद्धान्दृष्ट्वोभीमो महाबलः भीष्मेण समरे गुप्तां प्रविवेश महाचमूं ९ अ
 थालोक्य प्रविष्टं मूचुस्ते सर्व एव हि जीवग्राहं निगूणहीमो वयमेतं नराधिपाः १० सतेः परिवृतः पार्थे भ्रातृभिः कृतनिश्चयेः
 प्रजासंहरणे सूर्यः क्रूरैरिव महाग्रहैः ११ संप्राप्य मध्यं व्यूहस्य नभीः पांडवमाविशत् यथा देवास्करे युद्धे महेंद्रः प्राप्य दानवान् १२
 ततः शतसहस्राणि रथिनां सर्वशस्त्रिणां उद्यतानि शरैर्धैरैस्तमेकमनुवव्रिरे १३ सतेषां प्रवरान्यो धान्दस्त्यश्चरथसादिनः जघा-
 न समरेशूरो धार्तराष्ट्रान् चिंतयन् १४ तेषां व्यवसितं ज्ञात्वा भीमसेनो जिघृक्षतां समस्तानां वधे राजन् मतिं चक्रे महाबलः १५
 ततो रथं समुत्सृज्य गदामादाय पांडवः जघान धार्तराष्ट्राणां तं बलौघमहार्णवं १६ भीमसेने प्रविष्टे तु धृष्टद्युम्नोऽपि पार्षितः द्रोणमु-
 त्सृज्य तरसा प्रययौ यत्र सौबलः १७ निवार्य महतीं सेनां तावकानां न रर्षभः आससाद रथं तूर्णं भीमसेनस्य संयुगे १८ दृष्ट्वा
 विशोकं समरे भीमसेनस्य सारथिं धृष्टद्युम्नो महाराज दुर्मना गतचेतनः १९ अपृच्छत् बाष्पं संरुद्धो निश्चसन्वाचमीरयन् म
 म प्राणैः प्रियतमः कभीम इति दुःखितः २० विशोकस्तमुवाचे दधृष्टद्युम्नं कृतांजलिः स स्थाप्य मामिह बली पांडवः सुमहाबलः
 २१ प्रविष्टो धार्तराष्ट्राणामेको बलमहार्णवं मामुक्त्वा पुरुषव्याघ्रप्रीति युक्तमिदं वचः २२ प्रतिपालय मां सूत नियम्याश्वान्मुहूर्त-
 कं यावदेतानि हन्यद्य इमे मद्वधोद्यताः २३ ततो दृष्ट्वा गदाहस्तं प्रधावंतं महाबलं सर्वेषामेव सेन्यानां संहर्षः समजायत
 २४ तस्मिन्सुतुमुले युद्धे वर्तमाने महाभये मित्वाराजन् महाव्यूहं प्रविवेश सरवातव २५ विशोकस्य वचः श्रुत्वा धृष्टद्युम्नोऽपि-
 पार्षितः प्रत्फवाच ततः सूतरण मध्ये महाबलः २६ नहि मे जीवितेनापि विद्यते ह्यप्रयोजनं भीमसेनं रणे हित्वा स्नेहमूत्सृज्य पां-
 डवैः २७ यदियामि विनाभीमं किं मां क्षत्रं वदिष्यति एकाय न गते भीमे मयि चावस्थिते युधि २८ अस्वस्ति तस्य कुर्वन्ति देवाः शक्र
 पुरोगमाः यः सहायान्परित्यज्य स्वस्तिमाना व्रजे हृहान् २९ समे भीमः सरवाचैव संबोधी च महाबलः भक्तो मे भक्तिमांश्चाहंत-
 स्मिन्नरिनिषूदन ३० सो हंत व्रगमिष्यामि यत्र यातो वृकोदरः निघ्नंतं मारिपून्पश्य दानवानि ववासवम् ३१

३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५

एवमुक्त्वा ततो वीरो ययो मध्येन भारत भीमसेनस्य मार्गेषु गदाप्रमाथितेर्गजेः ३२ सददर्शितदाभीमदहंतं रिषुवाहिनीं वातो वृक्षा-
निव बहून्प्रभंजंतं रणेनृपान् ३३ तेहन्यमानाः समरे रथिनः सादिनस्तथा पादातादंतिनश्चैव चक्रुर्गदस्वरं महत् ३४ हाहाकारश्च
संजज्ञे तव सैन्यस्य मारिष वध्यते भीमसेनेन कृतिना चित्रयोधिना ३५ ततः कृतास्त्रास्ते वीरापरिवार्य वृकोदरम् अभीताः समकुर्वन्त
शस्त्रवृष्टिं समंततः ३६ अभिद्रुतं शस्त्रभृतां वरिष्ठं समंततः पांडवलोकवीरम् सैन्येन घोरेण संहृतेन दृष्ट्वा बलीपार्षतो भीमसे-
नं ३७ अथोपगच्छच्छरविक्षतां गंपदातिनं क्रोधविषं वर्मत आश्वासयन् पार्षतो भीमसेनं गदाहस्तं कालमिवांतकाले ३८ निः
शल्यमेनं च चकार तूर्णमारोपयन् चात्मरथे महात्मा ऋषां परिष्वज्य च भीमसेनमाश्वासयामास च शत्रुमध्ये ३९ भ्रातृनथोपेत्य तवा
पि पुत्रस्तस्मिन् विमर्दे सहसाभ्युवाच अयं दुरात्मा द्रुपदस्य पुत्रः समागतो भीमसेनेन सार्द्धं ४० तं यामसर्वे सहितानि हंतुं मानोरिषुः
प्रार्थयतामनीकं श्रुत्वाथ वाक्यंतममृष्यमाणा ज्येष्ठा ज्ञया चोदिता धार्तराष्ट्राः ४१ वधाय निष्येतु रुरुदायुधास्ते युगक्षये केतवो यद्
दुग्धाः प्रगृह्य चित्राणि धनुषि वीराज्यानेमिघोषैः प्रविकल्पयन्तः ४२ शरैरवर्षन् द्रुपदस्य पुत्रं यथा बुदाभूधरं वारिजालैः निहत्य तां
श्चापिशरैः कृतीक्ष्णैर्न विव्यथे समरे चित्रयोधी ४३ समभ्युदीर्णाश्च तवात्मजांस्तथानिशम्य वीरानभितस्थि वान्वणो जिघांसू-
ग्रं द्रुपदात्मजो युवाप्रमोहनास्त्रं युयुजे महारथः ४४ कुद्धो भृशं तव पुत्रेषु राजन् दैत्येषु यद्दत्तं समरे महेंद्रः ततो व्यमुह्यन्तरणेनृवी-
राः प्रमोहनास्त्राहतबुद्धिसत्त्वाः ४५ प्रदुद्रुवुः कौरवाश्चैव सर्वे सवाजिनागाः सरथाः समंतात् परीतकालानिवनष्टसंज्ञान्मो-
होपेतांस्तव पुत्रानिशम्य ४६ एतस्मिन्नेव काले तु द्रोणः शस्त्रभृतां वरः द्रुपदं त्रिमिरासाद्य शरैर्विव्याध दारुणैः ४७ सोतिवि-
हस्तदाराजन् रणाद्द्रोणेन पार्थिवः अपाया द्रुपदो राजन् पूर्ववैरमनुस्मरन् ४८ जित्वा द्रोणस्तु द्रुपदं शरवदध्मो प्रतापवान् तस्य
शरवस्वनं श्रुत्वा विभ्रंस्तः सर्वसोमकाः ४९ अथ शुश्रावते जस्वी द्रोणः शस्त्रभृतां वरः प्रमोहनास्त्रेणरणे मोहितानात्मजांस्तव ५०
ततो द्रोणो राजगृहीत्व रितोभ्याय योरणात् तत्रापश्यन् महेशासो भारद्वाजः प्रतापवान् ५१ धृष्टद्युम्नं च भीष्मं च विचरन्तो महारणे
मोहाविष्टाश्च ते पुत्रानपश्यत्समहारथः ५२ ततः प्रज्ञास्त्रमादाय मोहनास्त्रं व्यशातयन् अथ प्रत्यागत प्राणास्तव पुत्रा महारथाः ५३

४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९

पुनर्युद्धाय समरे प्रययुर्ममिपार्षतो ततो युधिष्ठिरः प्राह समाह्वयस्व सैनिकान् ५४ गच्छंतु पदवीशक्त्या भीमपार्षतयो र्युधि सो-
 भद्रप्रसुरवावीरारथा द्वादशदंशिताः ५५ प्रवृत्तिमधिगच्छंतु नेहिसुद्धातिमेमनः त एवं समनुज्ञाताः शूराविक्रान्तयो धिनः ५६
 बाढमित्येवमुक्त्वा तु सर्वे पुरुषमानिनः मध्यं दिनगते सूर्ये प्रययुः सर्व एव हि ५७ कैकेयाद्रोपदेयाश्च धृष्टकेतुश्च वीर्यवान् अ-
 भिमन्युं पुरस्कृत्य महत्या सेनया वृताः ५८ ते कृत्वा समरे व्यूहं सूचीमुखं मरिंदमाः विमिदुर्धातिराष्ट्राणां तद्रथानीकमाहवे ५९
 तान् प्रयातान् महेशासान् भिमन्युपुरोगमान् भीमसेनभया विष्टा धृष्टद्युम्नविमोहिता ६० नसंधारयितुं शक्ता तव सेनानराधिप
 मदसूच्यां न्वितात्मा हि प्रमदेवा ध्वनिस्थिता ६१ तेभिया यमहेशासाः सुवर्णविकृतध्वजाः परीप्संतोभ्यधा वंत धृष्टद्युम्नद्वकोद-
 रौ ६२ तौ च दृष्ट्वा महेशासान् भिमन्युपुरोगमान् बभूवुर्मुदा युक्तौ निघ्नंतौ तव वाहिनीं ६३ दृष्ट्वा च सहसा यातं पांचालो गुरुमा-
 त्मनः नाशंसत वधवीरः पुत्राणां तव पार्षतः ६४ ततो रथसमारोप्य कैकेयस्य द्वकोदरं अभ्यधा वत्ससंक्रुद्धो द्रोणमिध्वरूप-
 रणं ६५ तस्यापि पततस्तूर्णभारद्वाजः प्रतापवान् क्रुद्धश्चिच्छेद भस्त्रेण धनुः शत्रुनिषूदनः ६६ अन्यांश्च शतशो बाणान् प्रेषया-
 मास पार्षते दुर्योधनहितार्थाय मर्तुः पिंडमनुस्मरन् ६७ अथान्यद्वनुरादाय पार्षतः परवीरहा द्रोणं विव्याध सप्तत्यारुक्मपुं-
 रैः शिलाशितैः ६८ तस्य द्रोणः पुनश्चापं विच्छेदामित्रकर्षिणः हयांश्च चतुरस्तूर्णं चतुर्भिः सायकोत्तमैः ६९ वैवस्वतक्षययो-
 रं प्रेषयामास भारत सारथिं चास्य भस्त्रेण प्रेषयामास मृत्यवे ७० हताश्वात्सरथान्तूर्णमिव पुत्यमहारथः आरुरोह महाबा-
 हुरभिमन्योर्महारथं ७१ ततः सरथनागाश्वासमकंपत वाहिनी पश्यतो भीमसेनस्य पार्षतस्य च पश्यतः ७२ तत्प्रभग्नबलं
 दृष्ट्वा द्रोणेनामित तेजसा नाशकृवन्वारयितुं समस्तास्ते महास्थाः ७३ वध्यमानंतु तत्सैन्यं द्रोणेन निशितैः शरैः व्यभ्रमन्तत्र
 तत्रैव द्रोभ्यमाण इवार्णवः ७४ तथा दृष्ट्वा च तत्सैन्यं जहृषे च बलंतव दृष्ट्वा चार्यं च संक्रुद्धं दहंतं रिपुवाहिनीं चुक्रुशुः सर्वतो
 योधाः साधुसाधिति भारत ७५ इति श्रीमन्महाभा. श्री. सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ७७ संजय उवाच ततो दुर्योध-
 नो राजामोहात्प्रत्यागतस्तदा शरवर्षैः पुनर्भीमं प्रत्यवारयदच्युतं १ एकीभूताः पुनश्चैव तव पुत्रा महारथाः समेत्य समरे भी-
 मं योधयामास रुद्यताः २ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ इति भा. श्री. सप्तसप्ततितमोऽध्यायः

भीमसेनोपिसमरेसंप्राप्यस्वरथं पुनः समारुह्य महाबाहुर्धयो यत्र तवात्मजः ३ प्रगृह्य च महावेगः परासुकरणं दृढं चित्रं श-
 रासनं संरव्येशरैर्विव्याध ते सुतं ४ ततो दुर्योधनो राजन् भीमसेनं महाबलं नाराचैनसुतीक्ष्णो नभृशं मर्मापयता डयत् ५ सो-
 निविद्धो महेष्वासस्तव पुत्रेण धन्विना संरक्तनयनः क्रोधाद्देगादाकृष्य कार्मुकं ६ दुर्योधनं त्रिभिर्बाणैर्बाह्वोरु रुरसि चार्पयत् स-
 तथा मिहतो राजन् नाचलद्विरिराडिव ७ तौ दृष्ट्वा समरे कुद्धो विनिघ्नं तौ परस्परं दुर्योधनानुजाः सर्वेश्वराः सत्यक्तजीविताः ८
 संस्मृत्य मंत्रितं पूर्वं निग्रहे भीमकर्मणाः निश्चयं परमं कृत्वानि गृहीतुं प्रचक्रुः ९ तानापतत एवाजौ भीमसेनो महाबलः अभ्यु-
 द्य यौ महाराज गजः प्रतिगजानिव १० भृशं कुद्धश्च तेजस्वी नाराचैनसमार्पयत् चित्रसेनं महाराज तव पुत्रं महायशाः ११ त-
 थैतरास्तव सुतांस्ताडयामास भारत शरैर्बहुविधैः संरव्यैरुक्मपुंरैः सुवेगितैः १२ ततः संस्थाप्य समरे स्वान्यनीकानि सर्वशः
 अभिमन्युप्रभृतयस्ते द्वादशमहारथाः १३ प्रेषिता धर्मराजेन भीमसेनपदानुगाः प्रत्यक्षयुर्महाराजराजपुत्रान् महारथान् १४
 दृष्ट्वा रथस्थांस्तान् श्चुरान् सूर्याग्निसमतेजसः सर्वानेव महेष्वासान् भ्राजमानान् स्थिरावतान् १५ महाहवे दीप्यमानान् सुवर्णविकृतोज्ज-
 लान् तत्यजुः समरे भीमतव पुत्रा महाबलाः तान्नामृष्यत कौंतेयो जीवमाना गता इति १६ इति श्रीमन्महाभारते भी० भीमयुद्धे
 अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ७८ संजय उवाच अन्वीय च पुनः सर्वं स्तव पुत्रानपीडयत् अभिमन्युश्च समरे भीमसेनेन संयुतः
 १ पार्षतेन च संप्रेक्ष्य तव सेन्यं महारथः दुर्योधनप्रभृतयः प्रगृहीतशरासनाः २ भृशमश्वैः प्रजवितैः प्रययुर्यत्र ते रथाः अपरा-
 ह्णेतो राजन् प्रावर्तत महान्वणः ३ तावकानां च बलिनां परेषां चैव भारत अभिमन्युर्विकर्णस्य हयान् हत्वा महाहवे ४ अथैनं पंच-
 विंशत्या ह्मद्रकाणां समाचिनोत् हताश्वं रथमुत्सृज्य विकर्णस्तमहारथः ५ आरुरो हरयं राजंश्चित्रसेनस्य भास्वरं स्थितावेक-
 रथे तौ तु भ्रातरौ कुरुवर्द्धनौ ६ आर्जुनिः शरवर्षेण ह्लादयामास भारत दुर्जयोथ विकर्णश्च काष्ठीं पंचमिरायसैः ७ विव्याध ते नना-
 कं पत्काष्ठीर्मरु रिवस्थितः दुःशासनस्तु समरे कैकेयान् पंचमारिष ८ योधयामास राजेन्द्र तदद्भुतमिवाभवत् द्रौपदेयारणे कु-
 द्वादुर्योधनमवारयन् ९ एकैकस्त्रिभिरानर्च्छत् पुत्रं तव विशांपते पुत्रोपितव दुर्दृष्टान्द्रौपद्यास्तनयान् १० ११ १२

सायकैर्निशितैराजन्नाजधानपृथक्पृथक् तैश्चापिविद्धः शशमेरुधरेणसमुक्षितः ११ गिरिः प्रस्त्रवणैर्यद्वज्जिरिधातुविमिश्रितैः
 श्रीष्मोपिसमरेराजन्पाण्डवानां वरूथिनीं १२ कालयामासबलवान्पालः पशुगणानिव ततो गांढीवनिर्घोषः प्रादुरासीद्विशांपते
 १३ दक्षिणेन वरूथिन्याः पार्थस्यारीन्विनिघ्नतः उत्तस्थुः समरेतत्रकबंधानिसहस्रशः १४ कुरूणांचापिसैन्येषु पाण्डवानांचभा-
 रत शोणितोदंशरावर्ते गजद्वीपं हयोर्मिणं १५ रथनोभिर्नरव्याघ्राः प्रतेरुः सैन्यसागरं छिन्नहस्ताविकवचाविदेहाश्चनरोत्त-
 माः १६ पतितास्तत्र दृश्यन्ते शतशोथसहस्रशः निहतैर्मत्तमातंगैः शोणितोद्यपरिपुतैः १७ भूभातिभरतश्चेष्टपर्वतैराचितायथा
 तत्राद्भुतमपश्यामतवतेषांचभारत १८ नतत्रासीत्युमान्कश्चिद्योयोद्धुनामिकांक्षते एवंयुधिरेवीराः प्रार्थयानामहद्यशः
 तावकाः पाण्डवैः सार्द्धं कांक्षमाणा जयंयुधि १९ इति श्रीमन्महाभा० श्री० संकुलयुद्धे एकोनाशीतितमोऽध्यायः ७९
 संजय उवाच ततोदुर्योधनो राजालोहितायतिभास्करे संग्रामरमसो श्रीमिहंतु कामोभ्यधावत १ तमयांतमभिप्रेक्ष्य नृवीरं
 दृढवैरिणं श्रीमसेनः स संकुद्धदं वचनमब्रवीत् २ अयंसकालः संप्राप्तो वर्षपूगा मिकांक्षितः अद्यत्वांनिहनिष्यामि यदि नोत्सृ-
 जसेरणं ३ अद्यकुंत्याः परिक्लेशं वनवासंचकल्मशः द्रौपद्याश्चपरिक्लेशं प्रणोत्स्यामि हतेत्वयि ४ यत्पुरामत्सरोभूत्वा पाण्डवानव-
 मन्यसे तस्य पापस्य गांधारे पश्यत्यसनमागतं ५ कर्णस्य मतमास्थाय सौबलस्य च यत्पुरा अचिंत्य पाण्डवान्कामाद्यथेष्टं कृतवान-
 सि ६ यान्चमानं च यन्मोहाद्वाशार्हमवमन्यसे उत्सृक्ष्य समादेशं यद्ददासि च तद्वृषवत् ७ तेनत्वांनिहनिष्यामि सहितं सर्वबांधवैः
 शमीकरिष्ये तत्पापं यत्पुरा कृतवानसि ८ एवमुक्त्वा धनुर्घोरं विकृष्योद्ग्राम्य चासकृत् समादाय शरान्योरान्महाशानिसमप्रभा-
 न् ९ षड्विंशत्तरसाकुद्धो मुमोचाः स्रक्तयोधनैः ज्वलिताग्निशिरवाकारान्वज्रकल्याणजिह्मगान् १० ततोऽस्य कार्मुकं द्वाभ्यां सू-
 तं द्वाभ्यांचविव्यधे चतुर्भिर्जवनान्श्वाननयद्यमसादनं ११ द्वाभ्यांचस्रविकृष्टाभ्यां शराभ्यामरिमर्दनः चिच्छेद समरे छत्रं रा-
 जस्तस्य रथोत्तमात् १२ त्रिभिश्च तस्य चिच्छेद ज्वलंतं ध्वजमुत्तमं छित्वा तंच ननादोच्चैस्तव पुत्रस्य पश्यतः १३ रथाच्च सध्वजः
 श्रीमान्नानारत्नविभूषितः पपात सहस्राभूमौ विद्युज्जलधरादिव १४ ज्वलंतं सूर्यसंकाशं नागं मणिमयं शम्भुं ध्वजं कुरुपतेऽस्ति
 नंददृशः सर्वपार्थिवाः १५ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

१६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९

अथैनंदशभिर्बाणैस्तोत्रैरिवमहागजं आजघानरणेभीमः स्मयन्निवमहारथः १६ ततस्तुराजासिंधूनांरथश्रेष्ठोमहाबलः दुर्यो-
धनस्यजग्राहपाणिंसत्पुरुषैः सह १७ कृपश्चरथिनांश्रेष्ठः कौरव्यममितोजसं आरोपयद्रथंराजन्दुर्योधनममर्षणं १८ सगा-
ढविद्धोव्यथितोभीमसेनेनसंयुगे निषसादरथोपस्थेराजादुर्योधनस्तदा १९ परिवार्यरणेभीमंहंतुकामोजयद्रथः रथैरनेक-
साहस्रैर्भीमस्यावारयद्दिशः २० धृष्टकेतुस्ततोराजन्नभिमन्युश्चवीर्यवान् कैकेयाद्रौपदेयाश्चतवपुत्रानयोधयन् २१ चित्र-
सेनः सचित्रश्चचित्रांगश्चित्रदर्शनः सुचारुश्चारुचित्रश्चतथानंदोपनंदकौ २२ अष्टावैतेमहेष्वासाः सुकुमारायशास्विनः अ-
भिमन्युरथंराजन्समंतात्पर्यवारयन् २३ आजघानततस्तूर्णमभिमन्युर्महामनाः एकैकंपंचभिर्विध्वाशरैः सन्नतपर्वभिः २४
वज्रमृत्युप्रतीकोशैर्विचित्रासुधनिःसृतेः अमृष्यमाणास्तेसर्वेसौभद्रंरथसन्तम् २५ ववर्षुर्मार्गणैस्तीक्ष्णैर्गिरिर्मैरुमिवांबुदाः
सपीडयमानः समरेकतास्त्रासुद्धुर्मदः २६ अभिमन्युर्महाराजतावकान्समकंपयत् यथादेवास्फुरेयुर्देवजपाणिर्महास्तरान्
२७ विकर्णयित्वाभस्त्रान्प्रेषयामासभारत चतुर्दशरथश्रेष्ठोघोराणाशीविषोपमान् २८ सतैर्विकर्णस्यरथात्पातयामासवी-
र्यवान् ध्वजंसूतंहयांश्चापंनृत्यमानइवाहवे २९ ततश्चान्यांश्छुरान्पीतानकुंठाग्रानजिह्मगान् प्रेषयामाससौभद्रोविकर्णा-
यमहाबलः ३० तेविकर्णसमासाद्यकंकबर्हणवाससः मित्वादेहंगताभूमिंश्चसंतइवपन्नगाः ३१ तैशाराहेमपुंरवाग्राव्यदृश्यं
तमहीतले विकर्णरुधिरक्लिन्नावमंतइवशोणितं ३२ विकर्णवीक्ष्यनिर्भिन्नंतस्यैवान्येसहोदराः अभ्यद्रवंतसमरेसौभद्रप्रसु-
खान्प्रथान् ३३ अभियायतथैवाशुरथांस्तान्सूर्यवर्चसः अविध्यन्समरेन्योन्यंसंरब्धासुद्धुर्मदाः ३४ दुर्मुखः श्रुतकर्माणांवि-
ध्वासप्तभिराशुगैः ध्वजमेकेनचिच्छेदसारथिंचास्यसप्तभिः ३५ अश्वान्जाबूनंदैर्जलैः प्रच्छन्नान्चातरंहसः जघानषड्दि-
रासाद्यसारथिंचास्यपातयत् ३६ सहताश्वेरथेतिष्ठंश्चतुर्कर्ममहाबलः शक्तिंचिदोपसंक्रुद्धोमहोल्कांज्वालितामिव ३७ सादु-
र्मुखस्यविपुलंवर्ममित्वायशास्विनः विदार्यप्राविशद्भूमिंदीप्यमानास्वतेजसा ३८ तंहृत्वाविरथंतत्रसुतसोमोमहाबलः पश्य-
तांसर्वसैन्यानांरथमारोपयत्स्वकम् ३९ श्रुतकीर्तिर्महावीरोजयसेनंस्ततंव अप्ययात्समरेराजनंहंतुकामोयशास्विनं ४०

३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२

तस्यविद्विषयतश्चापंशुतकीर्तमहात्मनः चिच्छेदसमरेराजन्जयसेनस्तव ४१ दक्षरमेणस्तनीक्षणेनप्रहसन्निवभारत तद्व
 स्वाच्छिन्धन्वानंशतानीकः सहोदरं ४२ अभ्यपद्यततेजस्वीसिंहवद्विनदन्मुहुः शतानीकस्तसमरेदंविस्फार्यकार्मुकं ४३ वि
 व्याधदशभिस्तूर्णजयसेनंशिलीमुरवेः ननादस्महानादप्रभिन्मइववारणः ४४ अथान्येनस्तनीक्षणेनसर्वाविरणभेदिना ज-
 यसेनंशतानीकौविव्याधसमरेभृशं ४५ तथातस्मिन्वर्तमानेदुष्कर्णोभ्रातुरंतिके चिच्छेदसशरंचापंनकुलेः क्रोधमूर्छितः ४६
 अथान्यद्वनुरादायभारसाधनमुत्तमं समादनशरान्योरांश्छतानीकोमहाबलः ४७ तिष्ठतिष्ठेतिचामंयदुष्कर्णोभ्रातुरग्रतः सु
 मोचास्मैशितान्बाणान्ज्वलितान्यन्नगानिव ४८ ततोस्थधनुरेकेनद्वभ्यांसूतंचमारिष चिच्छेदसमरेतूर्णंतंचविव्याधसप्त-
 भिः ४९ अश्वान्मनोजवांस्तस्यकल्पापान्वीतकल्मषः जघाननिशितैस्तूर्णैर्षांद्वादशभिः शरैः ५० अथापरेणमह्येनसयुक्ते
 नारिघातिना दुष्कर्णसमरेराजन्क्रुद्धोविव्याधपत्रिणा ५१ सपपातततोभूमौवज्ररुग्ण इवद्रुमः दुष्कर्णेनिहतंदृष्ट्वापंचराज
 न्महारथाः ५२ जिघांसंतःशतानीकंसमंतात्पर्यवारयन् आद्यमानंशरघ्नोतःशतानीकंयशस्विनं ५३ अभ्यधावतसंक्रुद्धाः के
 केयाः पंचसोदराः तानभ्यापततःप्रेक्ष्यतवपुत्रामहारथान् ५४ प्रत्यद्युर्महाराजगजाइवमहागजान् दुर्मुखोदुर्जयश्चैवत
 थादुर्धर्षणोयुवा ५५ शत्रुंजयःशत्रुसहः सर्वेक्रुद्धायशस्विनः प्रत्यद्यातामहाराजकैकेयान्भ्रातरः समं ५६ रथैर्नगरसंका
 शैर्हयैर्युक्तेर्मनोजवैः नानावर्णविचित्राभिःपताकाभिरलंकृतैः ५७ वरचापधरावीराविचित्रकवचध्वजाः विविशस्तेपरसै-
 न्यंसिंहाइववनाह्वनं ५८ तेषांस्तुमुलंयुद्धंयतिषत्करथद्विपं अवर्ततमहारोद्रंनिघ्नतामितरेतरं ५९ अन्योन्यागस्कृतांरा
 जन्यमराष्ट्रविवर्द्धनं मुहूर्तास्तमितेसूर्येचक्रुर्युद्धंसुदारुणं ६० रथिनस्सादिनश्चैवव्यकीर्यंतसहस्रशः ततःशान्तनवःक्रुद्धःशरैः
 सन्नतपर्वभिः ६१ नाशयामासतांसेनांभीष्मस्तेषांमहात्मनां पांचालानांचसैन्यानिशरैर्निन्येयमक्षयं ६२ एवंभित्त्वामहेष्वासः
 पांडवानामनीकिनीं कृत्वावहारंसैन्यानांययौस्वशिरंप्रति ६३ धर्मराजोपिसंप्रेक्ष्यष्टष्टयुग्मवृकोदरो मूर्ध्निचैतावुपाधायसं-
 हृष्टःशिविरंययौ ६४ इतिश्रीमन्महाभारतेभीष्मपर्वणष्टमदिवसयुद्धसमाप्तिर्नामअशीतितमोऽध्यायः ८० ४९

संजय उवाच अथ श्रीरामहाराज परस्परकृतागसः जग्मुः स्वशिविराण्येवरुधिरेणसमुक्षिताः १ विश्रम्य च यथान्यायं पू-
जयित्वा परस्परं सन्नद्धाः समदृश्यत मूयो युद्धचिकीर्षया २ ततस्तवस्तुतो राजंश्चिंतयामि परिप्लुतः प्रस्त्रवच्छोणिताक्तो गं प-
प्रच्छेदं पितामहं ३ सैन्यानि घोराणि भयानकानि व्यूढानि सम्यग्बहुलध्वजानि विदार्य हत्वा च निपीड्य मूरास्ते पांडवानां त्वरि-
तामहारथाः ४ संमोह्य सर्वान्युधिकीर्तिमंतो व्यूहं त्वत्तन्मकरं वज्रकल्पं प्रविश्य मीमेन निवर्हितोऽस्मि घोरेः शरैर्मृत्युदंडप्रकाशैः
५ क्रुद्धं समुद्दीक्ष्य भयेन राजन्संमूर्च्छितो नलमेषांतिमद्य इच्छे प्रसादान्नवसत्यसंधया संजयं पांडवेयांश्च हंतुं ६ तेनेव मुक्तः
प्रहसन् महात्मा दुर्योधनं जातमन्युं विदित्वा तं प्रत्यवाचा विमना मनस्वी गंगासूतः शस्त्रभृतां वरिष्ठः ७ परेण यत्नेन विगाह्य सेनां
सर्वात्मना हंतवराजपुत्र इच्छामि दातुं विजयं सरवं च न चात्मानं छादयेह त्वदर्थं ८ एते तुरोदावहवो महारथाय शस्त्रिनः शूरत-
माः कृतास्त्राः ये पांडवानां समरे सहाया जितकूमाः क्रोधविषं वमंतः ९ तेनेह शक्याः सहसा विजेतुं वीर्योन्नताः कृतवैरास्त्वया-
च अहं ह्येतान्प्रतियोत्स्यामि राजन्सर्वात्मना जीवितं त्यज्य वीर १० रणे तवार्थाय महाबलुभावन जीवितं रक्षितव्यं मयाद्य सर्वा-
स्त्वार्थाय स देवदैत्यैः लोकान्दहेयं किमु शत्रूंस्तवेह ११ तान् पांडवान्यो धादिष्यामि राजन्प्रियं च ते सर्वमहं करिष्ये श्रुत्वैव चेतस्व-
रमप्रतीतो दुर्योधनः शान्तनवे बभूव १२ सर्वाणि सैन्यानि ततः प्रदृष्टो निर्गच्छते त्याह नृपांश्च सर्वान् तदा ज्ञायातात विनिर्यमुद्रुतं
रथांश्च पादातगजायुतानि १३ प्रहर्षयुक्तानि तु तानि राजन्महांति नाना युधशस्त्रवति स्थितानि नागाश्च पदानि मंति विरेजुराजौ
तवराजन्बलानि १४ वृद्धैः स्थिताश्चापि संप्रयुक्ताश्च काशिरैदंति गणाः समंतात् शास्त्रास्त्रविद्धिर्नरदेवयोधैरनुष्ठिताः सैन्यग-
णास्त्वदीयाः १५ रथैश्च पादातगजाश्च संधैः प्रयादिराजौ विधिवत्प्रणुनैः समुद्रुतं तैस्त रुणां कवर्णैरजो बभौ छादयन् सूर्यरश्मी-
न् १६ रजुः पदातारथदंति संस्थावाते रिताभ्याम्यमाणाः समंतात् नानारंगाः समरे तवराजन्मैर्धैर्युक्ता विद्युतः खेयथैव १७ धनु-
ष्विस्फुरयतां नृपाणां बभूव शब्दस्तुमुलोऽतिघोरः निर्मथ्यतो देवमहासुरौ धैर्यथापि वस्यादियुगेतदानीं १८ तदुग्रनादं बहुव-
र्णरूपं तवात्मजानां समुदीर्णवर्णं बभूव सैन्यं रिपुसैन्यं हंतुं युगांतमेघौघनिभं तदानीं १९ इति श्रीम. श्री. श्री. अर्जुनसंवा-
दे एकाशीतितमोऽध्यायः ८१ १६ १७ १८ १९ इति श्रीमन्महाभा. श्री. एकाशीतितमोऽध्यायः ८१ ४२

संजय उवाच अथात्मजंतवपुनर्गंगेयोध्यानमास्थितं अब्रवीद्भरतश्रेष्ठसंप्रहर्षकरं वचः १ अहंद्रोणश्च शल्यश्च कृतवर्मान्-
सात्वतः अश्वत्थामा विकर्णश्च सोमदत्तो यमैधवैः २ विंदानुविंदावावंत्यौ बाल्हिकः सह बाल्हिकैः त्रिगर्तराजोऽथ बलीमागधश्च
सुदुर्जयः ३ बृहद्बलश्च कोशल्यश्चित्रसेनो विविंशतिः रथाश्च बहुसाहस्राः शोभमाना महाध्वजाः ४ देशजाश्च हयाराजन्सारू-
ढा हयसादिभिः गर्जेद्राश्च मदोन्नद्धाः प्रमिन्नकरटा मुरवाः ५ पादाताश्च रथाः शूरानानाप्रहरणायुधाः नानादेशसमुत्पन्नास्त्व
दर्थयोद्धुमुद्यताः ६ एते चान्ये च बहवस्त्वदर्थे त्यक्तजीविताः देवानपिरणे जेतुं समर्था इति मे मतिः ७ अवश्यं तु मयाराजं स्तव
वान्यंहितं सदा अशक्याः पांडवा जेतुं देवैरपि सवासवैः ८ वासुदेवसहायाश्च महेंद्रसमविक्रमाः सर्वथाऽहंतुराजेन्द्रकरिष्ये
वचनंतव ९ पांडवान् चरणे जेष्ये मां वा जेष्यंति पांडवाः एवमुक्त्वा ददौ चास्मै विशल्य करणीं शक्रभां १० औषधीर्वीर्यसंपन्नां विश-
ल्यश्च भवन्तदा ततः प्रभाते विमले स्वेन सैन्येन वीर्यवान् ११ अव्यूहतस्वयं ब्यूहं भीष्मो ब्यूहविशारदः मंडलं मनुजश्रेष्ठो नानाश-
स्त्रसमाकुलं १२ संपूर्णयोधमुख्यैश्च तथा दंतिपदातिभिः रथैरनेकसाहस्रैः समन्तात्परिवारितं १३ अश्वद्वंद्वैर्महाद्रिश्च कृष्टितो
मरधारिभिः नागेनागे रथाः सप्तसप्तचाश्चारथैरथैः १४ अन्वश्वदंशधानुकाधानुक्के सप्तचारिणः एवं ब्यूढं महाराज तव सै-
न्यं महारथैः १५ स्थितं रणाय महते भीष्मेण युधिपालितं दशाम्बानां सहस्राणि दंतिनां च तथैव च १६ रथानामयुतं चापि पु-
त्राश्च तव दंशिताः चित्रसेनादयः शूरा अभ्यरक्षन्ति तामहं १७ रक्ष्यमाणश्च तेः शूरैर्गोप्यमानाश्च तेन ते सन्नद्धाः समदृश्यं
तराजानश्च महाबलाः १८ दुर्योधनस्तु समरे दंशितो रथमास्थितः व्यफ्राजतश्चिद्यजुष्टो यथाशक्रस्त्रिविष्टपे १९ ततः श-
ब्दो महानासीत् पुत्राणां तव भारत रथघोषश्च विपुलो वादित्राणां च निस्वनः २० भीष्मेण धार्तराष्ट्राणां ब्यूढः प्रत्यङ्मुखो ययौ
मंडलः समहा ब्यूहो दुर्मेघो मित्रघातिनां २१ सर्वतः शक्रभेराजन् रणोरीणां दुरासदः मंडलं तु समालोक्य ब्यूहं परमदारुणं
२२ स्वयं युधिष्ठिरो राजा ब्यूहं वज्रमथाकरोत् तथा ब्यूढे धनीकेषु यथास्थानमवास्थिताः २३ रथिनः सादिनश्चैव सिंहनादमथा-
नदन् बिभित्सवस्ततो ब्यूहं निर्ययुर्बुद्धकाक्षिणः २४ इतरंतरयोः शूराः सहसैन्याः प्रहारिणः भारद्वाजो ययौ मत्स्यं द्रोणिश्चापि शि-
खंडिनं २५

स्वयंदुर्योधिनोराजापार्षतंसमुपाद्रवत् नकुलः सहदेवश्चराजन्मदेशमीयतुः २६ विंदानुविंदावावंत्योयुधामन्युमभिद्रुतो सर्वे
नृपास्तुसमरेधनंजयमयोधयत् २७ भीमसेनंरणेयत्तोहादिक्यः समवारयत् चित्रसेनं विकर्णं च तथा दुर्मर्षणं विभुः २८ आ-
र्जुनिः समरेराजं स्तवपुत्रानयोधयत् प्राज्योतिषंतुराजानं हेंडिंबोराक्षसोत्तमः २९ अभिद्रुद्राववेगेन मत्तो मत्तमिव द्विपं अ-
लंबुषस्तदाराजन्सात्यकिं युद्धदुर्मदं ३० ससैन्यं समरे कुक्षोराक्षसः समभिद्रवत् ऋरिश्चवारणेयत्तो धृष्टकेतुमयोधयत्
३१ श्रुतायुषंतुराजानंधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः चेकितानश्च समरे कृपमेवान्वयोधयत् ३२ शेषाः प्रतिययुर्यत्ता भीमसेनं महा-
रथं ततोराजसहस्राणि परिवव्रुर्धनंजयं ३३ शक्तितोमरनाराचगदापरिघपाणयः अर्जुनस्तु ऋशं कुक्षोवाप्येयमिदमब्र-
वीत् ३४ पश्यमाधवसैन्यानि धार्तराष्ट्रस्य संयुगे व्यूढानि व्यूहविदुषा गांगेयेन महात्मना ३५ युद्धाभिकामांश्चतुरांश्च पश्य-
माधवदंशितान् त्रिगर्तराजं सहितं भ्रातृभिः पश्य केशव ३६ अद्यैतान्घातयिष्यामि पश्यतस्ते जनार्दन यदुमे मां यदुश्चेष्ट-
योद्धुकामारणाजिरे ३७ एतावदुक्ता कौन्तेयो धनुर्ज्यामवमृज्य च ववर्ष शरवर्षाणि नराधिपगणान्प्रति ३८ तैपितं परमेष्वा-
साः शरवर्षैरपूरयन् तडागं वारिधाराभिर्यथा प्रावृषितो यदाः ३९ हाहाकारो महानासीत् तव सैन्ये विशोपते छाद्यमानो भृशं
कृष्णो शरैर्दृष्ट्वा महारणे ४० देवादेवर्षयश्चैव गंधर्वाश्च महोरगाः विस्मयं परमं जग्मुर्दृष्ट्वा कृष्णो तथा चितो ४१ ततः क्रुद्धो
र्जनोराजन् नैद्रमस्त्रमुदैरयत् तत्राद्भुतमपश्याम विजयस्य पराक्रमं ४२ शस्त्रवृष्टिं परैर्मुक्तां शरैर्धैर्यदवारयत् न च शस्त्रैर-
निर्भिन्नः कश्चिदासीद्विशोपते ४३ एषाराजसहस्राणां हयानां दंतिनां तथा हाफ्यां शरैश्चिभिश्चान्यान्याथो विव्याध मा-
रिष ४४ तेहन्यमानाः पार्थेन भीष्मशान्तनवं ययुः अगाधे मज्जमानानां भीष्मस्त्रातातदाभवत् ४५ आपतद्भिश्च तैस्तत्र प्र-
भग्नां तावकं बलं संचुक्षुभेमहाराजवातैरिव महार्णवः ४६ इति श्रीमन्महाभा० भी० सप्तमदिवसयुद्धारंभे द्वाशीतितमोऽ-
ध्यायः ८२ संजय उवाच तथा प्रवृत्ते संग्रामे निवृत्ते च सुशर्मणि प्रभग्नेषु च वीरेषु पांडवेन महात्मना १ द्रुपदस्य माणो-
बले तूपांसागरप्रतिमेतव प्रत्युघाते च गांगेये त्वरितं विजयं प्रति २ दृष्ट्वा दुर्योधनोराजन् रणे पार्थस्य विक्रमं त्वरमाणः सम-
भ्येत्य सर्वं स्तान् ब्रवीन् नृपान् ३ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ इति श्रीमन्महाभा० द्वाशीतितमोऽध्यायः ८२ १ २ ३

तेषांचप्रमुखेश्वरं सशर्माणं महाबलं मध्ये सर्वस्य सैन्यस्य कृशं संहर्षयन्वचः ४ एषभीष्मः शांतनवो यो योऽङ्गकामो धनं जयं सर्वा
 त्पनाकुरु श्रेष्ठस्त्यक्त्वा जीवितमात्मनः ५ तं प्रयातं परान्वीरान् सर्वसैन्येन भारत संघत्ताः समरे सर्वपालयध्वं पितामहं ६ वा
 दमित्येवमुक्त्वा तु तान्यनीकानि सर्वशः नरेन्द्राणां महाराज अनुजग्मुः पितामहं ७ ततः प्रयातः सहस्राभीष्मः शांतनवोर्जुनं
 रणो भारतमायांतमाससाद महाबलं ८ महाश्वेताश्वयुक्तेन भीमवानरकेतुना महता मेघनादेन रथेनातिविराजता ९ सम
 रे सर्वसैन्यानामुपयातं धनं जयं अमवन्तु मुलोनादो मया हृस्वाकिरीटिनं १० अभीषु हस्तं कृष्णं च हृस्वादित्यमिवापरं म-
 ध्यादिनगते सूर्येन शोकुरभिवीक्षितं ११ तथा शांतनवं भीष्मं श्वेताश्वं श्वेतकार्मुकं नशोकुः पांडवाद्रुं श्वेतं ग्रहमिवोदितं
 १२ ससर्वतः परिहृतं स्त्रिगर्तैः समहात्मभिः क्वातुमिस्तव पुत्रैश्च तथा न्यैश्च महारथैः १३ भारद्वाजस्तु समरे कृशं विव्या
 धपत्रिणा ध्वजं चास्य शरेणाजोधनुश्चैकेन चिच्छिदे १४ तदपास्य धनुश्छिन्नं विराटो वाहिनीपतिः अन्यदा दत्तवेगेन ध-
 नुभरिसहं दृढम् १५ शरांश्चाशीविषाकारान् ज्वलितान् पन्नगानिव द्रोणं त्रिभिः प्रविव्याध चतुर्भिश्चास्य बाजिनः १६
 ध्वजमेकेन विव्याध सारथिं चास्य पंचभिः धनुश्चैकेषुणा विव्यन्त ब्राह्मणं क्रुद्धा द्विजर्षभः १७ तस्य द्रोणो वधीदश्वं श्छरैः स
 न्नतपर्वभिः अष्टाभिर्भरतश्चैष्ठसूतमकेन पत्रिणा १८ सहताश्वादवलुत्यस्य दनाद्वतसारथिः आरुरो हरथं तूर्णं पुत्रस्य रथि
 नांवरः १९ ततस्तौ तु पितापुत्रौ भारद्वाजं रथे स्थितौ महता शरवर्षेण वारयामासतुर्बलात् २० भारद्वाजस्ततः क्रुद्धः शरमा-
 शीविषोपमं चिक्षेप समरे तूर्णं शिरवं प्रतिजनेश्वर २१ सतस्य हृदयं भित्वा पीत्वा शोणितमाहवे जगाम धरणीं बाणोलोहिताद्वक्त्रं
 तच्छविः २२ सपपातरणो तूर्णं भारद्वाजशराहतः हित्वा धनुः शरांश्चैव पितुरेव समीपतः २३ हतं स्वमात्मजं हृस्वाविराटः प्रा-
 दवद्भयात् उत्सृज्य समरे द्रोणं व्यात्ताननमिवांतकं २४ भारद्वाजस्ततस्तूर्णं पांडवानां महाचमूं वारयामास समरेशातशो
 थसहस्रशः २५ शिरवंड्यपि महाराज द्रोणिमासाद्य संयुगे आजघान म्रुवोर्मध्ये नारचौ स्त्रिमिराशतगैः २६ सबभौ न
 रशार्दूलोललाटे संस्थितौ स्त्रिभिः शिरवैरेकांचनमयैर्मैरुस्त्रिभिरिवोच्छ्रितैः २७ अश्वत्थामा ततः क्रुद्धो निमेषाद्वाच्छिरव-
 डिनः सूतरं च मथोराजं स्तरगानायुधध्वजं २८

२९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१

शरैर्बहुभिराच्छिद्यपातयामाससंयुगे सहताश्वादवलुत्यरथाद्वैरथिनांवरः २९ खड्गमादायनिशितंविमलंचशरावरं श्येनव
द्विचरकुङ्कुमः शिरवंडीशत्रुतापनः ३० सरवङ्गस्यमहाराजचरतस्तस्यसंयुगे नांतरंदहशेद्रौणिस्तदद्भुतमिवाभवत् ३१ त-
तःशरसहस्राणिबहूनिभरतर्षभ प्रेषयामाससमरेद्रौणिः परमकोपनः ३२ तामापतन्तीसमरेशरवृष्टिंस्फुटारुणां असि
नातीक्ष्णधारेणचिच्छेदबलिनांवरः ३३ ततोस्यविमलंद्रौणिः शतचंद्रमनोरमं चर्माच्छिनदसिंचास्यखंडयामाससंयुगे
३४ शरंचबहुशोराजस्तंचविव्याधपत्रिभिः शिरवंडीतुततः खड्गंरवंडितंतेनसायकैः ३५ आविह्वल्यसृजन्तूर्णज्वलंतमि
वपन्नगं तमापतंतंसहसावज्जाशानिसमस्वनं ३६ चिच्छेदसमरेद्रौणि दृश्यिन्पाणिलाघवं शिरवंडिनंचविव्याधशरैर्बहु
भिरायसैः ३७ शिरवंडीतुभृशंराजस्ताड्यमानः शितैः शरैः आरुरोहंरथतूर्णमाधवस्यमहात्मनः ३८ सात्यकिश्चापिसं
कुक्षोराक्षसंतंमहाहवे अलंबुषंशरैर्घोरैर्विव्याधबलिनंबली ३९ राक्षसेंद्रस्ततस्तस्यधनुश्चिच्छेदभारत अर्धचंद्रेणस
मरेतंचविव्याधसायकैः ४० मायांचराक्षसीकृत्वाशरवर्षैरवाकिरत् तत्राद्भुतमपश्यामशौनेयस्यपराक्रमं ४१ नासंभ्रम
द्यत्समरेवध्यमानः शितैः शरैः ऐंद्रमस्त्रंचवाष्पेयोयोजयामासभारत ४२ विजयाद्यदनुप्राप्तंमाधवेनमहात्मना तदस्त्रं-
भस्मसात्कृत्वामायांताराक्षसीतिदा ४३ अलंबुषंशरैर्घोरैरभ्याकिरतसर्वशः पर्वतंवारिधाराभिः प्रावृषीवबलाहकः ४४
तंतथापीडितंतेनमाधवेनयशस्विना प्रदुद्रावमयाद्रक्षोहित्वासात्यकिमाहवे ४५ तमजेयंराक्षसेंद्रंसंख्येमघवताअपि शौनेयः
प्राणदज्जित्वायोधानांतवपश्यतां ४६ अवधीत्तावकांश्चापिसात्यकिः सत्यविक्रमः निशितैर्बहुभिर्वीणैस्तेद्रवंतमयार्दिताः
४७ एतस्मिन्नेवकालेतुद्रुपदस्यात्मजोबली धृष्टद्युम्नोमहाराजतवपुत्रंजनेश्वरं ४८ छादयामाससमरेशरैः सन्नतपर्वभिः
सं छाद्यमानोविशिरैवेधृष्टद्युम्नेनमारिष ४९ वित्यथेनचराजेंद्रतवपुत्रोजनेश्वरः धृष्टद्युम्नंचसमरेतूर्णविव्याधपत्रिभिः
५० षष्ठ्याचत्रिंशताचैवतदद्भुतमिवाभवत् तस्यसेनापतिः कुक्षोधनुश्चिच्छेदमारिष ५१ हयांश्चचतुरः शीघ्रनिजघानमहाब-
लः शरैश्चैनंस्तनिशितैः क्षिप्रंविव्याधसप्तभिः ५२ सहताश्वाभ्यह्वाहुरवलुत्यरथाद्वली पदातिरसिमुद्यम्यप्राधावत्पार्षतंपति

४२ • ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४

शकुनिस्तसमभ्येत्यराजगृहीमहाबलः राजानं सर्वलोकस्य रथमारोपयत्स्वकं ५४ ततोचपंपराजित्यपार्षतः परवीरहा निज
मेतावकं सैन्यं वज्रपाणिरिवासरान् ५५ कृतवर्मरिपो भीमं शरैराच्छन्महारथं प्रच्छादयामास च तं महामेघोरविंशया ५६ त-
तः प्रहस्य समरे भीमसेनः परंतपः प्रेषयामास संकुद्धः सायकान् कृतवर्मणे ५७ तैर्हन्यमानोतिरथः सात्वतः शस्त्रकोविदः
नाकं पतमहाराज भीममाच्छच्छित्तैः शरैः ५८ तस्याश्वांश्चतुरो हत्वा भीमसेनो महाबलः सारथिं पातयामास ध्वजं च स प-
रिहृतं ५९ शरैर्बहुविधैश्चैनमाचिनोत्परवीरहा शकलीकृतसर्वांगश्चाविद्धः समदृश्यत ६० हताश्वाच्चरथाच्चूर्णं पृषकस्य र-
थं ययौ श्यालस्य ते महाराज तव पुत्रस्य पश्यतः ६१ भीमसेनोऽपि संकुद्धस्तव सैन्यं समादवत् निजघान च संकुद्धो दंडपाणि
रिवांतकः ६२ इति श्रीमन्महाभा० श्रीष्म० द्वैरथयुद्धे व्यशीतिनमोऽध्यायः ८३ धृतराष्ट्र उवाच सबहूनि विचित्राणि
द्वैरथानि च संजय पांडुनां मामकैः साहू मश्रौषंत वज्रत्यतः १ न चैव मामकं कंचिद्दृष्टं शंससि संजय नित्यं पांडुसुतान् हृष्टा
नमग्नान्श्चैव शंससि २ जीयमानान् चिमनसो मामकान् विगतौजसः वदसे संयुगे सूतदिष्टमेव न संशयः ३ संजय उवाच यथा
शक्तियथोत्साहं युद्धे चेष्टंति तावकाः दर्शयंतः परं शक्त्या पौरुषं पुरुषर्षभाः ४ गंगायाः स्फुरन्द्यावै स्वादुभूतं यथोदकं महोद-
धियुगाभ्यासाद्धवणत्वं नियच्छति ५ तथा तत्पौरुषं राजंस्तावकानां महात्मनां प्राप्य पांडुसुतान् वीरान् व्यथिभवति संयुगे ६
घटमानान् यथा शक्ति कुर्वाणान् कर्मदुष्करं न दोषेण कुरुश्चेष्टस्वान्यो धानांतु मर्हसि ७ तवापराधात्सु महान्सपुत्रस्य विशांपते
पृथिव्याः प्रक्षयो घोरो यमराष्ट्रविवर्धनः ८ आत्मदोषात्समुत्पन्नं शोचितुं नार्हसे नृप न हिरक्षंति राजानः सर्वथा त्रापि जी-
वितं ९ युद्धेन स कृतांस्तो कानिच्छंति वसुधाधिपाः चमूं विगाह्य युद्धांति नित्यं स्वर्गपरायणाः १० पूर्वाण्हेतु महाराज प्रा-
वर्तत जनक्षयः तन्ममैकमना भूत्वा शृणु देवास्सरोपमं ११ आवंत्यौ तुमहे द्यासो महात्मानो महाकृती इरावत ममिषे ह्य
समेधातारणोत्कटौ १२ तेषां प्रवृत्ते युद्धं तु मुलं लोमहर्षणम् इरावांस्तु स संकुद्धो भ्रातरौ देवस्तपिणौ १३ विज्या
धनिशितैरतूणं शरैः सन्नतपर्वभिः तावेतं प्रत्यविद्धो मां समरे चित्रयोधिनौ १४ ६२ ६३ ६४

युद्धातां हितनोराजन्विशेषो नस्मदृश्यते यतनां शत्रुनाशाय कृतप्रतिकृतैः विष्णोः १५ इरावां स्तरणोराजन्नुविंदस्य सायकैः च
 तुर्भिश्चतुरोवाहमनयद्यमसादनं १६ मल्लाभ्यां चरुतीक्ष्णाभ्यां धनुः केतुं च मारिषं चिच्छेदसमरे राजंस्तदद्भुतमिवाभवत् १७
 त्यक्तानुविंदोत्तरथं विंदस्य रथमास्थितः धनुर्गृहीत्वा सह दंभारसाहमनुत्तमम् १८ तावेकस्थोरणे वीरावावंत्यौ बलिनांबरो
 शरात्सुमुचतुस्तूर्णमिरावतिमहात्मनि १९ ताभ्यामुक्तामहावेगाः शराः कनकभूषणाः दिवाकररथं प्राप्य च्छादयामासुरं व
 रं २० इरावां स्तरणे कुहो भ्रातरौ तौ महारथौ ववर्षशरवर्षेण सारथिं चाभ्यपातयत् २१ तस्मिन्निपतिते राजन् गतसत्वेथ सार
 थौ रथः प्रदुद्रावदिशः समुद्रान्तहयस्तनः २२ तौ सजित्वा महाराजनागराजसूतासूतः पौरुषं व्यापयंस्तूर्णं व्यधमत्तववाहि
 नीं २३ सावध्यमाना समरे धार्तराष्ट्री महाचमूः वेगान् बहुविधांश्चक्रे विषं पीत्वेवमानवः २४ हैडिंबोराक्षसेंद्रसूतभगदत्तसमा
 द्रवत् रथेनादित्यवर्णेन सध्वजेन महाबलः २५ ततः प्राग्ज्योतिषोराजानागराजं समास्थितः यथावज्जधरः पूर्वसंग्रामे तार
 कामये २६ तत्र देवाः सगंधर्वाः क्रुष्यश्च समागताः विशेषं नस्मद्विदुर्हैडिंबभगदत्तयोः २७ यथास्तरपतिः शक्रस्त्रासयामास
 दानवान् तथैव समरे राजा द्रावयामास पांडवान् २८ तेन विद्राव्यमाणस्ते पांडवाः सर्वतोदिशं भ्रातारं नाभ्यविंदंतस्वेधनीके
 षु भारत २९ भैमसेनिरथस्थंतु तत्रापश्याम भारत शेषा विमनसो भूत्वा प्राद्वन्त महारथाः ३० निवृत्तेषु तु पांडूनां पुनः सैन्येषु
 भारत आसीन्निष्ठा नकोद्योरस्तव सैन्यस्य संयुगे ३१ घटोत्कचस्तनोराजन्मगदत्तं महारणे शरैः प्रच्छादयामास मैरुंगिरिमिवां
 बुदः ३२ निहत्य तांश्चुराजानां राक्षसस्य धनुश्च्युतान् भैमसेनिरणे तूर्णं सर्वमर्मस्यताडयत् ३३ सताड्यमानो बहुभिः शरैः स
 न्तपर्वभिः न विव्यथे राक्षसेंद्रो भिद्यमान इवाचलः ३४ तस्य प्राग्ज्योतिषः कुहूस्तो मरान्सचतुर्दश प्रेषयामास समरे तांश्च
 चिच्छेद राक्षसः ३५ सतांश्चित्वा महाबाहुस्तो मरान्निशितैः शरैः भगदत्तं च विव्याध सप्तत्याकं कपात्रिभिः ३६ ततः प्राग्ज्यो
 तिषोराजा प्रहसन्निव भारत तस्याश्वांश्चतुरोराजन्पातयामास सायकैः ३७ सहतांश्चेतिष्ठन् राक्षसेंद्रः प्रतापवान् श-
 क्तिं विक्षेपवेगेन प्राग्ज्योतिषगजं प्रति ३८ तामापतन्तीं सहसा हेमदंडां प्रवेजितां त्रिधा चिच्छेद नृपतिः सात्वकीर्यतमेदिनीं ३९

शक्तिं विनिहतां दृष्ट्वा हौर्द्विः प्राद्वद्वयात् यथेद्रेणरणे पूर्वमनुचिर्देत्यसन्नमः ४० तं विजित्यरणेशं विनांतरव्यातपोरुषं अजे
यं समरे राजन्यमेनवरुणेन च ४१ पांडवीसमरे सेनां सममर्दसकुंजरः यथावनगजो राजन्मृदंश्चरति पादिनीं ४२ मद्रेश्वरश्च
समरेयमाभ्यां सह संगतः स्वस्त्रीयौ छादयां च केशरौ धैः पंदुनंदनौ ४३ सहदेवस्तु समरे मातुलं दृश्य संगतं अवारयच्छ-
रौ धेणुमेघो यद्दृष्ट्वा करं ४४ छाद्यमानः शरौ धेणुहृष्टरूपतरो भवत् तयोश्चाप्यभवत्प्रीतिरतुल्यमातृकारणात् ४५ ततः
प्रहस्य समरेन कुलस्य महारथः अश्वान्वै चतुरो राजश्चतुर्भिः सायकोत्तमैः ४६ प्रेषयामास समरेयमस्य सदनं प्रति हताश्व-
तुरथा चूर्णमिव क्षुत्यमहारथः ४७ आरुरोहत तोयानं भ्रातुरेव यशस्विनः एकस्थो तुरणेश्वरो दृढे विक्षिप्य कार्मुके ४८ म-
द्राज रथं कुहौ छादयामास तुः क्षणात् संच्छाद्यमानो बहुभिः शरैः सन्नतपर्वभिः ४९ स्वस्त्रीयाभ्यां नरव्याघ्रौ नाकं पतयथा
चलः प्रहसन्निवतां चापिशरदृष्टिं जघान ह ५० सहदेवस्ततः क्रुद्धः शरमुद्यम्य वीर्यवान् मद्राजमभिप्रेक्ष्य प्रेषयामास भार-
त ५१ सशरः प्रेषितस्तेन गरुत्मानिव वेगवान् मद्राजं विनिर्मिद्य निपपात महीतले ५२ सगाढविद्रोह्यथितोरथोपस्थे महार-
थः निपसाद महाराजकशमलं च जगाम ह ५३ तं विसंज्ञं निपतितं सूतः संप्रेक्ष्य संयुगे अपोवाहरथेनाजौ यमाभ्यामतिपीडि-
तं ५४ दृष्ट्वा मद्रेश्वर रथं धार्तराष्ट्राः पराङ्मुखं सर्वे विमनसो भूत्वा नेदमस्तीत्यचितयन् ५५ निर्जित्य मातुलं संरये माद्रीपुत्रौ
महारथौ दध्मतुर्मुदितां शरयोः सिंहनादैर्विनेदतुः ५६ अभ्यद्रवेतां सहस्रोतवसैन्यं विशांपते यथादैत्यचमूराजनिद्रोपेन्द्रा
विवामरौ ५७ इति श्रीमन्महाभारते भी० द्वादशोऽध्यायः ८४ संजय उवाच ततो युधिष्ठिरा-
जामध्यं प्राप्ते दिवाकरे श्रुतायुषमभिप्रेक्ष्य चोदयामास वाजिनः १ अभ्यधावत्ततो राजा श्रुतायुषमरिंदमं विनिमन्साय
कैस्तीक्ष्णैर्नवभिर्नतपर्वभिः २ ससंवार्य रणो राजन्रोषितो धर्मसूनुना शरान्सप्तमहेष्टासः कौंतेयाय समर्पयत् ३ तेत-
स्य कवचं भित्वा पशुः शोणितमाहवे असूनिव विचिन्वन्तो देहेतस्य महात्मनः ४ पांडवस्तु भृशं विद्वस्तेन राज्ञा महात्मना
रणे वराहकर्णेन राजानं ह्यधिविबधे ५ अथापरेण भस्मेन केतुं तस्य महात्मनः रथश्चेष्टोरथा चूर्णं भूमौ पार्थो न्यपातयत् ६

केतुनिपतितं दृष्ट्वा श्रुतायुः सतु पार्थिवः पांडवं विशिखेस्तीक्ष्णैराजन्विव्याध समभिः ७ ततः क्रोधात्पुनर्ज्वालधर्मराजो युधिष्ठिरः
 यथायुगांते भूतानि धृष्ट्या निवहुताशनः ८ क्रुद्धं तु पांडवं दृष्ट्वा देवगंधर्वराक्षसाः प्रविव्यथुर्महाराजव्याकुलं चाप्यभूज्जगत् ९ सर्वे-
 षां चैव भूतानां मिदमासीन्मनोगतं श्रील्लोकानयसंकुद्धो नृपो यं धृष्ट्या तीतिवै १० ऋषयश्चैव देवाश्च चक्रुः स्वस्त्ययनं महत् लोका-
 नानृपशांत्यर्थं क्रोधि ते पांडवे तदा ११ स च क्रोधसमाविष्टः सृक्षिणीं परिसंलिहन् दधारात्सवपुर्धोरं युगांतादित्यसंनिभं १२ ततः
 सर्वाणि सैन्यानि तावकानि विशांपते निराशान्यमवस्तत्र जीवितं प्रतिभारत १३ सतु धैर्येण तं कोपं सन्निवार्य विशांपते श्रुतायुषः प्र-
 चिच्छेदमुष्टिदेशे महद्भुः १४ अथैनं छिन्नधन्वानं नाराचेन स्तनान्तरे निर्विभेदं रणो राजा सर्वसैन्यस्य पश्यतः १५ सत्वरं चरणो
 राजंस्सस्यवाहान्महात्मनः निजघान शरैः क्षिप्रं सूतं चक्रमहाबलः १६ हताश्वं तुरथं त्यक्त्वा दृष्ट्वा राजा श्वपौरुषं विप्रदुद्राववेगे-
 न श्रुतायुः समरात्तदा १७ तस्मिन्जिते महेशासे धर्मपुत्रेण संयुगे दुर्योधनबलं राजन्सर्वमासीत्परादुत्तुरवं १८ एतत्कृत्वाम
 हाराजधर्मराजो युधिष्ठिरः व्यात्ताननो यथाकालस्तव सैन्यं जघान ह १९ चेकितानश्च दार्षण्ययोगो तमं रथिनां वरं प्रेक्षतां सर्वसै-
 न्यानां छादयामास सायकैः २० सन्निवार्य शरांस्तं स्तक्रुपः शारद्वतो युधि चेकितानं रणो यत्तं राजन्विव्याध पत्रिभिः २१ अ-
 थापरेण मल्लेन धनुश्चिच्छेदमारिषः सारथिं चास्य समरे क्षिप्रं हस्तो न्यपातयत् २२ हयांश्चास्य वधीद्राजन्मुभौ तो पाणिं सारथी
 सो व पुत्यरथात्तूष्णं गदां जग्राह सात्वतः २३ सतया वीर्यानि न्यागदयागदिनां वरः गौतमस्य हयान् हत्वा सारथिं चाप्यपातयत्
 २४ भूमिष्ठे गौतमस्तस्य शरांश्चिक्षेप षोडश तेशराः सात्वतं भित्वा प्राविशत धरातलं २५ चेकितानस्ततः क्रुद्धः पुनश्चिक्षेप
 तां गदां गौतमस्य वधाकांक्षीदृष्ट्वा स्येव पुरंदरः २६ तामापतंतीं विपुलामश्मगर्भमिहागदां शरैरेकसाहस्रैर्वीरयामास गौतमः
 २७ चेकितानस्ततः खड्गं कोशादुद्धृत्य भारत लाघवं परमास्थाय गौतमं समुपाद्रवत् २८ गौतमोऽपि धनुस्त्यक्त्वा प्रगृह्णासिं स सं-
 यतः वेगेन महता राजंश्चेकितानमुपाद्रवत् २९ तावुभौ बलसंपन्नौ निस्त्रिंशद्वरधारिणौ निस्त्रिंशाभ्यां सतीक्ष्णाभ्याम-
 न्योन्यं संततक्षतुः ३० निस्त्रिंशवेगाभिहतौ न तस्मै पुरुषर्षभो धरणीमनुसंप्राप्तौ सर्वभूतनिषेविताम् ३१ ५१

मूर्च्छयाभिपरीतांगोव्याथामेनविमोहितो ततोऽस्यधावद्देगेनकरकर्षः कृत्तया ३२ चेकितानंतथाभूतहृत्वासमरदुर्मदं रथमा-
 रोपयच्चैनंसर्वसैन्यस्यपश्यतः ३३ तथैवशकुनिःशूरःश्यालस्तवविशोपते आरोपयद्रथंतूष्णीगोतमंरथिनावरं ३४ सौमदन्ति-
 तथाकुन्दोदृष्टकेतुर्महाबलः नवत्यानिशितैर्वाणोरान्नविद्याधवक्षसि ३५ सौमदन्तिरुरस्थैस्तेभृशंबाणेरशोभत मध्यंदिने
 महाराजरश्मिभिस्तपनोयथा ३६ सूरिश्चवास्तसमरेदृष्टकेतुर्महारथं हतस्तुतहयंचक्रेविरथंसायकोत्तमैः ३७ विरथंचै-
 नमालोक्यहतान्श्वंहतसारथिं महताशरवर्षेणच्छादयामाससंयुगे ३८ सचतंरथमुत्सृज्यदृष्टकेतुर्महामनाः आरुरोह-
 ततोयानंशतानीकस्यमारिष ३९ चित्रसेनोविकर्णश्चराजत्तुर्मर्षणस्तथा रथिनोहेमसन्नाहाः सौभद्रमभिदुदुबुः ४० अ-
 भिमन्योस्ततस्तेस्तुयोरस्युद्धमवर्तत शरीरस्ययथाराजन्वानपित्तकफैस्त्रिभिः ४१ विरथांस्तवपुत्रांस्तुक्त्वा राजन्महाहवे
 नजघाननरव्याघ्रः स्मरन्भीमवचस्तदा ४२ ततोराज्ञांबहुशतैर्गजाश्वरथयाधिभिः संवृतंसमरेभीष्मदैवैरपिदुरासदं ४३
 प्रयातंशीघ्रमुद्दीक्ष्यपरित्रातुंस्मृतांस्तव अभिमन्युंसमुद्दिश्यबालमेकमहारथं ४४ वासुदेवमुवाचेदंकोतैयः श्वेतवाहनः
 चोदयाश्चान्दृषीकेशयत्रैतेबहुलारथाः ४५ एतेहिबहवःशूराः कृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः यथाहन्त्युर्ननः सेनांतथामाधवचोदय
 ४६ एवमुक्तःसवार्णेयः कोतैयेनामितौजसा रथंश्वेतैर्हयैर्युक्तंप्रेषयामाससंयुगे ४७ निष्ठानकोमहानासीत्तवसैन्यस्यमा-
 रिष यदर्जुनोरणेकुद्धः संयतस्नावकान्प्रति ४८ समासाद्यतुकोतैयोरान्नस्तान्भीष्मराक्षिणः कशर्माणमथोराजन्निदंवच
 नमब्रवीत् ४९ जानामित्वांसुधिश्चैष्ठमत्यंतंपूर्ववैरिणं अनयस्याद्यसप्राप्तंफलंपश्यस्मदरुणं ५० अद्यत्वांदर्शयिष्यामिपूर्व
 प्रेतान्पितामहान् एवंप्रजल्पतस्तस्यबीभत्सोःशत्रुतापन ५१ श्रुत्वापिपरुषंवाक्यंस्मशर्मरथयूथपः नचैनमब्रवीत्किंचि-
 द्बुभंवाद्यदिवाशक्तं ५२ अभिगत्यार्जुनंवीरंराजभिर्बहुभिर्वृतः पुरस्तात्पृष्ठतश्चैवपार्श्वतश्चैवसर्वतः ५३ परिवार्यार्जुनं
 संरव्येतवपुत्रामहारथाः शरैःसच्छादयामासमेघादिवदिवाकरं ५४ ततःप्रवृत्तेघोरः संग्रामः शोणितोदकः तावकानां
 चसमरेपांडवानांचभारत ५५ इतिश्रीमन्महाभारतेभीष्मपर्वणिषुशर्मार्जुनसमागमेपंचाशीतितमोऽध्यायः ८५

संजय उवाच सतुद्यमानस्तु शरैर्धनं जयः पदाहतो नाग इव मधुसन्बली बाणेन बाणेन महारथानां चिच्छेद चापानिरणे प्र-
 सह्य १ चिच्छेद चापानि चतानि राज्ञां तेषां रणे वीर्यवतां क्षणेन विव्याध बाणैर्युगपन्महात्मानिः शेषतां तेष्वथ मन्यमानः २
 निपेतुराजौ रुधिरप्रदिग्धास्तेनाडिताः शक्रकृतेन राजन् विभिन्नगात्राः पतितोत्तमांगा गतासवाश्चिन्नतनुवकायाः ३ महीगं-
 ताः पार्थबलाभिभूता विचित्ररूपा युगपद्विनेशतः दृष्ट्वा हतांस्तान्युधिराजपुत्रांस्त्रिगर्तराजः प्रययोरथेन ४ तेषां रथानामथ
 पृष्ठगोपाद्वा त्रिंशदन्येष्वपतंत पार्थ तथैव तेषां परिवार्य पार्थ विकृष्य चापानि महावराणि ५ अवीच्यन्वाणमहो घट्टव्या-
 यथा गिरितोयधराजलोधैः सपीड्यमानस्तु शरैर्घट्टव्याधनं जयस्तान्युधिजातरोषः ६ षष्ठ्या शरैः संयति तैलधौ तैर्जघान तान-
 व्यथ पृष्ठगोपान् षष्ठिरथांस्तानवजित्य संख्येधनं जयः प्रीतमना यशस्वी ७ अथात्वरद्भीष्मवधाय जिष्णुर्वलानिराज्ञां स-
 मरे निहत्य त्रिगर्तराजो निहतान्समीक्ष्य महात्मना तानथ बंधुवर्गान् ८ रणोत्तरस्कृत्य नराधिपांस्तान् जगाम पार्थ त्वरितो
 वधाय अभिद्रुतं चास्त्रविदां वरिष्ठं धनं जयं वीक्ष्य शिरवंडिमुख्याः ९ अभ्युद्युस्ते शितशस्त्रहस्तारिरक्षिषंतोरथ मर्जुनस्य
 पार्थोपिताना पततः समीक्ष्य त्रिगर्तराज्ञा सहितान् नृवीरान् १० विध्यं सयित्वा समहाधनुष्मान् गांडीवमुक्तैर्निशितैः दृष्टकैः श्री-
 ष्मयि यास्तं युधिसिंददर्शदुर्योधनसौधवादींश्च राज्ञः ११ आवारयिष्णुनथ संप्रयाय मुहूर्तमायो धरथेन वीरः उत्सृज्य राजान-
 मनंत वीर्ये जयद्रथादींश्च नृपान् महौजाः १२ ययौ ततो भीमबलो मनस्वी गंगेयमजौ शरचापपाणिः युधिष्ठिरश्चोग्रबलो म-
 हात्मा समाययौ त्वरितौ जातकोपः १३ मद्राधिपं समभित्य ज्येष्ठं स्वभागमाप्तं तमनंत कीर्तिः सार्द्धं समाद्रीकृत भीमसेने-
 भीष्मं ययौ शांतनवं रणाय १४ तैः संप्रयुक्तः समहारथाग्र्ये गंगाकृतः समरोचित्रयोधी न विव्यथे शांतनवो महात्मा समागतैः
 पांडुसुतैः समस्तैः १५ अथैत्य राजा युधिसत्यसंधोजयद्रथोद्युग्रबलो मनस्वी चिच्छेद चापानि महारथानां प्रसह्य तेषां धनु-
 षा वरेण १६ युधिष्ठिरं भीमसेनं यमौ च कृष्णं च पार्थं युधिजातकोपः दुर्योधनो वैरविषो महात्मा जघान बाणैरनलप्रकाशैः
 १७ कृपेण शल्येन शलेन चैव तथा विभो चित्रसेनेन चाजौ विद्धाः शरैस्तं भिविद्वद्धकोपेर्देवायथादैत्यगणैः समेतैः १८ १९

छिन्मायुधं शांतनवेन राजा शिरवंडिनं प्रेक्ष्य च जातकोपः अजातशत्रुः समरे महात्मा शिरवंडिनं कुद्वसुवाच वाक्यं १९ उक्त्वा
 तथा त्वं पितुरग्रतो मामहं हनिष्यामि महाव्रतं श्रीष्मं शरोधैर्विमलार्कवर्णैः सत्यं वदामीति कृताप्रतिज्ञा २० त्वयानर्च्येनां स-
 फलां करोषि देवव्रतं यन्न निहंसि युद्धे मिथ्या प्रतिज्ञो भवमानुवीररक्षस्व धर्मं च यशः कुलं च २१ प्रेक्षस्व श्रीष्मं युधिभीम-
 वेगं सर्वं स्तपंतं मम सैन्यसंघान् शरोधजालैरति तिग्मतेजनैः कालो यथा कालकृतः क्षणेन २२ निकृन्त चापः समरे न पेक्षः परा-
 जितः शांतनवेन राजा विहाय बंधून् यथ सोदरांश्च कया स्य सेनानुरूपं तवेदं २३ दृष्ट्वा हि श्रीष्मं तमनंतवीर्यं भग्नं च सैन्यं द्रवमा-
 णमेतत् श्रीतोऽसि नूनं दुपदस्य पुत्रं तथा हि ते सुरवर्णोऽप्रहृष्टः २४ आज्ञायमानेन धनं जयेन महाहवे पश्य युक्तं नृवीरं क-
 थं हि श्रीष्मा त्वथितः पृथिव्यां भयं त्वमद्य प्रकरोषि वीर २५ स धर्मराजस्य वचो निशम्य रुद्रसाक्षरं विप्रलापापविद्धं प्रत्यादेशं म-
 न्यमानो महात्मा प्रतत्त्वरे श्रीष्म वधाय राजन् २६ तमापतंतं हि महाजवेन शिरवंडिनं श्रीष्ममभिद्रवंतं आवारयामास हि शल्य-
 एन मस्त्रेण घोरेण सुदुर्जयेन २७ स चापि दृष्ट्वा समुदीर्यमाण मस्त्रं युगांताग्निसमप्रकाशं नासं प्रमुह्यद्दुपदस्य पुत्रो राजन्म-
 हैद्रप्रतिमप्रभावः २८ तस्थौ च तत्रैव महाधनुष्मांश्चरेत्तदस्त्रं प्रतिबाधमानः अथाददेवारुणामन्यदस्त्रमुग्रं शिरवंडी प्रति-
 घातमस्य २९ तदस्त्रमस्त्रेण निवार्यमाणं स्वस्थाः सराददृशुः पार्थिवाश्च श्रीष्मस्तराजन्समरे महात्मा धनुः सचित्रं ध्वजमे-
 व चापि ३० छित्त्वा नदत्पांडुस्तस्य वीरो युधिष्ठिरस्याजमीदस्य राज्ञः ततः समुत्सृज्य धनुः सबाणं युधिष्ठिरं वीक्ष्य भयाभि-
 मूतं ३१ गदां प्रगृह्याथ पपात संख्ये जयद्रथं भीमसेनः पदातिः तमापतंतं महाजवेन जयद्रथः सगदं भीमसेनं ३२ विव्या-
 ध घोरे र्धमदंडकल्पैः शितैः शरैर्वैनवभिः समंतात् अचिंतयित्वा सशरांस्तरस्वीवृकोदरः क्रोधपरीतचेताः ३३ जघान-
 वाहान्समरे समस्तान्पारावतान् सिंधुराजस्य संख्ये ततो भिवीक्ष्या प्रतिमप्रभावस्तवात्मजस्त्वरमाणोरथेन ३४ अभ्याय-
 यो भीमसेनं निहतुं समुद्यतास्त्रः सरराजं कल्पः श्रीमोष्यथैनं सहसा विनद्य प्रत्यक्षं योगदयातर्जमानः ३५ समुद्यतां-
 तां यमदंडकल्यादृष्ट्वा गदांते कुरवः समंतात् विहाय सर्वे तव पुत्रमुग्रं भीमं गदांतां परिहर्तुकामाः ३६ ध्र ध्र ध्र

अपक्रान्तास्तुलेसंविमर्देस्तदारुणेभारतमोहनीये अमूढचेतास्त्वयचित्रसेनोमहागदामापततीनिरीक्ष्य ३७ रथंस-
 मुत्सृज्यपदातिराजोप्रगृह्यरवद्विमलंचर्म अवपुतःसिंहइवाचलाग्राज्जगामतंभूमिपभूमिदेशं ३८ गदापिसापाप्यर
 थंस्तुचित्रसाश्वंससूतंविनिहत्यसंरथ्ये जगामभूमिंज्वलितामहोल्काप्रष्टांबराद्गामिवसंचरती ३९ आश्चर्यरूपंस्महत्त्वं
 दीयादृष्ट्वैवतद्भूतःसंप्रहृष्टः सर्वेविनेदुःसहिताःसमंतात्प्रपूजिरेतवपुत्रंससेन्याः ४० इति श्रीमन्महाभारते श्री
 चित्रसेनरथभर्गे षडशीतितमोऽध्यायः ८६ संजयउवाच विरथंतुसमासाद्यचित्रसेनंमनस्विनं रथमारोपयामासवि
 कर्णस्तनयस्तव १ तस्मिंस्तथावर्तमानेतुमुलेसंकुलेभृशं श्रीष्मः शांतनवस्तूर्णयुधिष्ठिरमुपाद्रवत् २ ततःसरथनागाश्वाः
 समकंपंतस्संजयाः सृत्योरास्यमनुप्राप्तंमेनिरेचयुधिष्ठिरं ३ युधिष्ठिरोपिकौरव्योयमाभ्यांसहितःप्रभुः मद्देष्टासंनरव्या-
 द्यंश्रीष्मंशांतनवंययौ ४ ततःशरसहस्राणिप्रमुचत्पांडवोयुधि श्रीष्मंसंच्छादयामासयथामेघोदिवाकरं ५ तेनसम्य
 कृपणीतानिशस्जालानिभागशः प्रतिजग्राहगांगेयःशतशोथसहस्रशः ६ तथैवशरजालानिश्रीष्मेणास्तानिमारिष आ
 काशेसमदृश्यंतरवगमानां व्रजाइव ७ निमेषार्द्धाच्चकौतेयंश्रीष्मंशांतनवोयुधि अदृश्यंसमरेचकेशरजालानिभागशः ८
 ततोयुधिष्ठिरोराजाकौरव्यस्यमहात्मनः नाराचंप्रेषयामासकुद्धआशीविषोपमं ९ असंप्राप्तंतुतंतत्रदक्षरप्रेषामहारथः
 विच्छेदसमरेराजन्श्रीष्मस्तस्यधनुश्च्युतं १० तंतुच्छित्त्वारणोश्रीष्मो नाराचंकालसमितं निजघ्नोकौरवेद्रस्यद्वयान्कांचन
 भूषणान् ११ हताश्वंतुरथत्यक्काधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः आरुरोहरथंतूर्णनकुलस्यमहात्मनः १२ यमावपिचसंकुद्धोसमा
 साद्यरणेतदा शरैःसंच्छादयामासश्रीष्मः परपुरंजयः १३ तौतुदृष्ट्वा महाराजश्रीष्मबाणप्रपीडितौ जगामाथपराचिंतां
 श्रीष्मस्यवधकांक्षया १४ ततोयुधिष्ठिरोवश्यान्राजस्तान्समचोदयत् श्रीष्मंशांतनवंसंरथ्येनिहतेतिस्फुटद्गणान् १५ त
 तस्तेपार्थिवाः सर्वेऽश्रुत्वापार्थिवमापितं महतारथवंशेनपरिववृष्टः पितादेवघ्नतस्तव चिक्री
 डधनुषाराजन्पातयानोमहारथान् १७ तंचरंतरणेपार्थाददृशुः कौरवंयुधि मृगमध्येप्रविश्येवयथासिंहंमहावने १८

तर्जयानंरणोभूरांस्त्रासयानं चसायकैः दृष्ट्वात्रेसर्महाराजसिंहंमृगगणाइव १९ रणोभरतसिंहस्यददृशुः क्षत्रियागतिं अ
 ज्ञेर्वायुसहायस्ययथाकक्षंदिधक्षतः २० शिरांसिरथिनांभीष्मः पातयामाससंयुगे तालेभ्यइवपद्मानिफलानिकुशलो नरः
 २१ पतद्भिश्चमहाराजशिरोभिर्धरणीतले बभूवतुसुलः शब्दः पततामश्मनामिव २२ तस्मिन्सुतुसुलेयुद्धेवर्तमानेभयानके स
 वैषामेवसैन्यानामासीद्वातिकरोमहान् २३ भिन्नेषुतेषुव्यूहेषुक्षत्रियाइतरेतरं एकमेकं समाहूययुद्धायैवोपतस्थिरे २४
 शिरवंडीतुसमासाद्यभरतानांपितामहं अभिदुद्राववेगेनतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् २५ अनादृत्यततोभीष्मस्तंशिरवंडिनमाह-
 वे प्रययौसृजयान्कुद्धः स्त्रीत्वंचित्यशिरवंडिनः २६ सृजयास्तततोहृष्टाहृष्टाभीष्मंमहारथं सिंहनादान्बहुविधांश्चक्रुः
 शंखविमिश्रितान् २७ ततः प्रवृत्तेषुद्वयतिपत्तरथाद्विपं अपरादिशमास्थायस्थितेसवितरिप्रभो २८ धृष्टद्युम्नोथपां-
 चाल्यः सात्यकिश्चमहारथः पीडयंतौमृशंसैन्यंशक्तितोमरदृष्टिभिः २९ शरैर्बहुविधैराजन्नाजघ्नुस्तावकान्चणो तेहन्य
 मानाः समरेतावकाः पुरुषर्षभ ३० आर्योयुद्धेमतिं कृत्वानत्यजंतिस्मसंयुगे यथोत्साहंचसमरेजघ्नुर्लोकंमहारथाः ३१ त-
 त्राक्रंदोमहानासीत्तावकानांमहात्मनां वध्यतांसमरेराजन्पार्षतेनमहात्मना ३२ तंश्रुत्वानिनदंघोरंतावकानांमहारथो
 विंदानुविंदावावंत्योपार्षतंप्रत्यपस्थितौ ३३ तौतस्यतुरगान्दृत्वात्वरमाणौमहारथौ छादयामासतुरुभौशरवर्षेणपार्षतं
 ३४ अवलुत्याथपांचाल्योरथाचूर्णमहाबलः आरुरोहरथंतूर्णसात्यकेःसुमहात्मनः ३५ ततोयुधिष्ठिरोराजामहत्यासे-
 नयाद्यतः आवंत्योसमरेकुद्धावधावतपरंतपौ ३६ तथैवतवपुत्रापिसर्वोद्योगेनमारिष विंदानुविंदौसमरेपरिवार्यावतस्थि-
 वान् ३७ अर्जुनश्चापिसंकुद्धः क्षत्रियान्क्षत्रियर्षभ अयोधयतसंग्रामेवज्जपागिरिवासरान् ३८ द्रोणश्चसमरेकुद्धः पु-
 त्रस्यप्रियकृत्तव व्यधमत्सर्वपांचालांस्तूलराशिमिवानलः ३९ दुर्योधनपुरोगास्तपुत्रास्तवविशांपते परिवार्यरणेभीष्मंयु-
 युधुः पांडवैः सह ४० ततोदुर्योधनोराजालोहितायतिमास्करो अब्रवीत्तावकान्सर्वोस्त्वरध्वमितिभारत ४१ युद्धानांतुतथा
 तेषांकुर्वतांकर्मदुष्कृतं अस्तगिरिमथारूढेनप्रकाशतिमास्करो ४२

प्रावर्तत नदी घोराशोणितौघतरंगिणी गोमायुशतसंकीर्णाक्षणेनक्षणादामुरवे ४३ शिवाभिरशिवाभिश्चमंतीभिः समंततः यो
रमायोधनंजज्ञेभूतसंघसमाकुलं ४४ राक्षसाश्चपिशाचाश्चतथान्येपिशिताशनाः समंततोव्यदृश्यंतशतशोथसहस्रशः ४५ अ
र्जुनोयस्रगर्मादीनराज्ञःसहपदानुगान् विजित्यएतनामध्येययौस्वशिबिरंप्रति ४५ युधिष्ठिरोपिकौरव्योफ्रातृभिः सहितस्तदा
ययौस्वशिबिरंराजनृनिशायांसेनयावृतः ४७ भीमसेनोपिराजेद्रुर्योधनमुरवान्नथान् अवजित्यनृपाः संख्येययौस्वशिबिरंप्रति ४८
दुर्योधनोपिनृपतिः परिवार्यमहारणे भीष्मंशांतनवंतूर्णंप्रयातः शिबिरंप्रति ४९ द्रोणोद्रोणिः कृपः शल्यः कृतवर्माचसात्वतः परिवा
यंचमूं सर्वेप्रययुः शिबिरंप्रति ५० तथैवसात्यकीराजनृधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः परिवार्यरणेयोधान्ययतुः शिबिरंप्रति ५१ एवमेतेम
हाराजतावकाः पांडवैः सह पर्यवर्तंतसहितानिशाकालेपरंतपाः ५२ ततः स्वशिबिरंगत्वापांडवाः कुरवस्तथा न्यविशंतमहारा-
जपूजयंतः परस्परं ५३ रक्षांकृत्वात्मनः शूराहस्वागुल्मान्यथाविधि अपनीयचशल्यंस्तेस्मात्वाचविधिवज्जलैः ५४ कृतस्व-
स्त्ययनाः सर्वेस्तूयमानाश्चबंदिभिः गीतवादित्रशब्देनचिक्रीडुस्तेयशस्विनः ५५ सुहृतादिवतत्सर्वमभवत्स्वर्गसंमितं नहियुद्ध
कथांकोचित्तत्रचक्रुर्महारथाः ५६ तेमस्रमेबलेतत्रपरिश्रान्तजनेनृप हस्त्यश्चबहुलेराजनृपेक्षणीयेवभूवतुः ५७ इति-
श्रीमन्महाभारतेभी० सप्तमदिवसयुद्धसमाप्तिर्नामसप्ताशीतितमोऽध्यायः ८७ संजयउवाच परिणाम्यनिशांतांतुस्करव
स्रस्ताजनेश्वराः कुरवः पांडवाश्चैवपुनर्युद्धायनिर्ययुः १ ततः शब्दोमहानासीत्सैन्ययोरुभयोरपि निर्गच्छमानयोः संख्येसा
गरप्रतिमोमहान् २ ततोदुर्योधनोराजाचित्रसेनोविविंशतिः भीष्मश्चरथिनांश्चेष्टोभारद्वाजः सर्वेद्विजः ३ एकीभूताः स्रसं
यन्ताः कौरवाणामहारथाः व्यूहायनिदधूराजन्याडवान्प्रतिदंशिताः ४ भीष्मः कृत्वामहाव्यूहंपितातवविशांपते सागरप्रति-
मंघोरंवाहनोर्मितरंगिणं ५ अग्रतः सर्वेसैन्यानांभीष्मः शांतनवोययौ मालवैर्दाक्षिणात्यैश्चआवंत्यैश्चसमन्वितः ६ ततो नं
तरमेवासीद्भारद्वाजः प्रतापवान् पुलिंदैः पारदैश्चापितथाक्षद्रकमालवैः ७ द्रोणादनंतरोयत्तोभगदत्तः प्रतापवान् मागधै
श्चकलिंगैश्चपिशाचैश्चविशांपते ८ प्राग्ज्योतिषादनृपः कौशल्योथवृहद्वलः मेकलैस्त्रैपुरैश्चैवचिबुकैश्चसमन्वितः ९

१० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३

बृहद्वलस्तनः शूरस्त्रैर्गतः प्रस्थलाधिपः कांबोजैर्बहुभिः सार्द्धं प्रवरेष्वसहस्रशः १० द्रौणिस्तुरभसः शूरस्त्रिगतानिनुभारत प्र-
ययोसिंहनादेननादयानोधरातलं ११ तथासर्वेणसैन्येनराजादुर्योधनस्तदा द्रौणेनंतरं प्रायात्सोदरैः परिवारितः १२ दुर्यो-
धनादनुततः कृपः शारद्वतोययो एवमेषमहाव्यूहः प्रययोसागरोपमः १३ रेजुस्तत्रपताकाश्चश्वेताच्छत्राणिवाविभो अंग
दान्यथाचित्राणितोमराणिधनुषिच १४ तंतुदृष्ट्वामहाव्यूहंतावकानांमहारथः युधिष्ठिरोब्रवीत्तूर्णपार्षतंप्रतनापतिं १५
पश्यव्यूहंमहेष्वासनिर्मितंसागरोपमं प्रतिव्यूहंत्वमपिमैकुरुपार्षतसत्वरं १६ ततः सपार्षतः शूरोव्यूहंचक्रेः सुदारुणं शृं-
गादकंमहाराजपरव्यूहविनाशकं १७ शृंगाभ्यांभीमसेनश्चसात्यकिश्चमहारथः रथैरेकसाहस्रैस्तथाहयपदातिभिः
१८ नाम्यामभून्नरश्रेष्ठः श्वेताश्वः कृष्णासारथिः मध्येयुधिष्ठिरोराजामाद्रीपुत्रौचपांडवौ १९ तथेतरेमहेष्वासाः सहसै-
न्यामहारथाः व्यूहंतंपूरयामासुर्व्यूहशास्त्रविशारदाः २० अभिमन्युस्ततः पश्चाद्विराटश्चमहारथः द्रौपदेयाश्चसहस्रा
राक्षसश्चघटोत्कचः २१ एवमेतंमहाव्यूहंव्यूह्यभारतपांडवाः अतिष्ठन्समरेशूरायोद्धुकामाजयैषिणः २२ मेरीशब्दाश्च
तुमुलाविमिश्राः शरवनिः स्वनेः ह्वेडितास्फोटितोत्क्रुष्टैः स्रग्भीमाः सर्वतोदिशः २३ ततः शूरासमासाद्यसमरेतेपरस्परं ने-
त्रैरनिमिषैराजन्नेवैक्षंतपरस्परं २४ नामभिस्तेमनुष्येन्द्रपूर्वयोधाः परस्परं युद्धायसमवर्तंतसमाह्वयेतरेतरं २५ ततः प्र-
वृत्तेयुद्धंधोररूपंभयानकं तावकानांपरेषांचनिघ्नतामितरेतरं २६ नाराचानिशिताः संख्येसंपतंतिस्मभारत व्याचान
नामयकराउरगाइवसर्वशः २७ निष्पेतुर्विमलाः शक्त्यस्तेलघ्वीताः समंततः अंबुदेफ्योयथाराजन्प्राजमानाः शतह-
दाः २८ गदाश्चविमलैः पट्टैः पिनद्धाः स्वर्णभूषिताः पतंत्यस्तत्रदृश्यंतेगिरिशृंगोपमाश्रभाः २९ निस्त्रिंशाश्चव्यराजंतवि-
मलांबरसन्निभाः आर्षभाणिचचर्माणिशतचंद्राणिभारत ३० अशोभंतरणोराजन्पतमानानिसर्वशः तेन्योन्यंसमरेसे
नेयुद्धमानेनराधिप ३१ अशोभेतांयथादेवदैत्यसैन्येसमुद्यते अप्यद्रवंतसमरेतेअन्योन्यंसमंततः ३२ रथास्तुरथिभि
स्तूर्णप्रेषिताः परमाहवे युंगैर्युगानिसंश्लिष्ययुयुधुः पार्थिवर्षभाः ३३ दंतिनांयुद्धमानानांसंघर्षात्पावकोभवत् दंतेषुभर-
तश्चेष्टसधूमः सर्वतोदिशः ३४

२४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४

३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० इति श्रीम० भारते भीष्म० अष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ १ २ ३ ४

पासेरमिहताः केचिद्भजयोधाः समंततः पतमानास्मदृश्यंते गिरिशृंगान्नगा इव ३५ पादाताश्चाप्यदृश्यंते निघ्नंतो हि परस्परं
चित्ररूपधराः शूरानरवरप्रासयोधिनः ३६ अन्योन्यं ते समासाद्य कुरुपांडवसैनिकाः शरैर्नानाविधाकारैरेपो नित्युर्यमहायं
३७ तत्र शांतनवो भीष्मोरथयोषेणनादयन् अभ्यागमद्रुणे पांडुन्धनुः शब्देन मोहयन् ३८ पांडवानां रथाश्चापिनदंतो भैरवं
व अभ्यद्रवंत संयत्ता दृष्टुं न पुरोगमाः ३९ ततः प्रवृत्ते युद्धं तेषां च भारत नराश्वरथनागानां व्यतिषक्तं परस्परं ४०
इति श्रीमत्पद्महाभा० भीष्मप० अष्टमदिनयुद्धारंभोऽष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ संजय उवाच भीष्मंतु समरे कुहं प्रतपंतं-
समंततः न शोकः पांडवाद्रुतपंतमिव भास्करं १ ततः सर्वाणि सैन्यानि धर्मपुत्रस्य शासनात् अभ्यधावंत गांगेयं मर्दयंतं शितैः
शरैः २ स तु भीष्मोरणश्लाघी सोमकान्सहस्रं जयान् पांचालांश्च महेश्वासान्यातयामास सायकैः ३ ते वध्यमाना भीष्मेण पां-
चालाः सोमकैः सह भीष्ममेवाभ्ययुस्तूर्णं त्यक्त्वा मृत्कृतं भयं ४ स तेषां रथिनां वीरो भीष्मः शांतनवो बली चिच्छेद समरे रा-
जन्वाहू नय शिरांसि च ५ विरथान् रथिनश्च क्रेपिता देवव्रतस्तव पतितान्युत्तमांगानि हयेभ्यो हयसादिनां ६ निर्मितुष्यांश्च-
मातंगानि हृद्गानि वपर्वतान् अपश्याम महाराज भीष्मास्त्रेण प्रमोहितान् ७ न तत्रासीत्पुमान्कश्चित्पांडवानां विशोपते अ-
न्यत्र रथिनां श्रेष्ठाऽह्मसेनान्महाबलात् ८ सहि भीष्मं समासाद्य चारयामास संयुगे ततो निष्ठानको घोरो भीष्मभीमस-
मागमे ९ बभूव सर्वसैन्यानां घोररूपो भयानकः तथैव पांडवाहृष्टाः सिंहनादमथानदन् १० ततो दुर्योधनो राजा सोदर्यैः परिवारि-
तः भीष्मं जुगोप समरे वर्तमाने महाक्षये ११ भीमस्तु सारथिं हत्वा भीष्मस्य रथिनां वरः प्रदुताश्वैरथे तस्मिन्पूवमाने समंत-
तः १२ कृनाभस्य हस्तेणाशु शिरश्चिच्छेदमारत पूर्णायतनं विस्मृष्टेन सह तोन्यपतद्भुवि १३ हते तस्मिन्महाराज न वसुधैव कुटुम्बकम्
मृष्यंतरणेश्वराः सोदराः सप्तसंयुगे १४ आदित्यकेतुर्वद्धाशी कुंडधारो महोदरः अपराजितः पंडितको विशालाक्षश्च दुर्जयः
१५ पांडवं चित्रसन्नाहा विचित्रकवचायुधाः अभ्यद्रवंत संग्रामे योद्धुकामा रिमर्दनाः १६ महोदरस्तु समरे भीमं विल्याध पत्रिभिः न
वभिर्वज्रसंकाशैर्न मुचिंष्टु ब्रह्मायथा १७ आदित्यकेतुः सप्तत्या बद्धाशीचापि पंचभिः न वत्या कुंडधारस्तु विशालाक्षश्च सप्तभिः

५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८

अपराजितोमहाराजपराजिष्णुर्महाराथः शरैर्वहुभिरानच्छिद्मीमसेनंमहाबलं १९ रणेपडितकश्चैनंविभिर्बाणैःसमर्पयत् स
तन्ममृषेवीरः शत्रुभिर्वधमाहवे २० धनुःप्रपीडयवामेनकरेणामित्रकर्शनः शिरश्चिच्छेदसमरेशरेणानतपर्वणा २१ अपरा
जितस्यस्तनसंतवपुत्रस्यसंयुगे पराजितस्यभीमेननिपपातशिरोमही २२ अथापरेणभस्त्रेनकुण्डधारंमहारथं प्राहिणोन्मृ-
त्कलोकायसर्वसैन्यस्यपश्यतः २३ ततःपुनरमेयात्मासंप्रधायशिलीमुखं प्रेषयामाससमरेपंडितंप्रतिभारत २४ सशरःपं-
डितंहत्वाविवेशधरणीतलं यथानरंनिहत्याशुभुजगःकालचोदितः २५ विशालाक्षशिरश्चित्वापातयामासभूतलेऽत्रिभिःश-
रैरदीनात्मास्मरन्कुशंपुरातनं २६ महोदरंमहेष्वासंनाराचेनस्तनांतरे विव्याधसमरराजिन्महतोन्मथतदुवि २७ आदित्यके
तोश्चिच्छिन्वाबाणेनसंयुगे भस्त्रेनभृशतीक्ष्णेनशिरश्चिच्छेदभारत २८ बह्वाशिनंततोभीमःशरैणानितपर्वणा प्रेषयामा-
ससंकुद्धोयमस्यसदनंप्रति २९ यदुदुवुस्ततस्तेऽन्येषुत्रास्तवविशांपते मन्यमानाहितस्सत्यंसमायांतस्यभाषितं ३० ततोदुर्यो-
धनोराजाभ्रातृव्यसनकर्षितः अब्रवीन्नावकान्सर्वान्भीमोयंबध्यतामिति ३१ एवमेतेमहेष्वासाःपुत्रास्तवविशांपते भ्रातृनृसं-
दृश्यनिहतानस्मरंतहितवचः ३२ यदुक्तवान्महाप्रज्ञः क्षनाहितमनामयं तदिदंसमनुप्राप्तंवचनंसत्यवादिनः ३३ लोभमोह-
समाविष्टःपुत्रपीत्याजनाधिप नबुद्धसेपुरायत्तुतथ्यमुक्तंहितवचः ३४ तवचैववधार्थायपुत्राणांपांडवोबली नूनंजातोमहा-
बाहुर्यथाहंतीहकौरवाच्च ३५ ततोदुर्योधनोराजाभीष्ममासाद्यमारिष दुःखेनमहताविष्टोविललापातिदुःखितः ३६ निहताभ्रा-
तरःशूराभीमसेनेनमेयुधि यतमानास्तथान्येपिहिन्यंतेसर्वसैनिकाः ३७ भवान्मध्यस्थिततथानित्यमस्मानुपेक्षते सोहंकाप-
थमारूढःपश्यदेवमिदंमम ३८ संजयउ० एतच्छ्रुत्वावचः क्रूरं पितादेवव्रतस्तव दुर्योधनमिदंवाक्यमब्रवीत्साश्रुलोचनं
३९ उक्तमेतन्मयापूर्वद्रोणेनविदुरेणच्च गांधार्याचयशस्विन्यातत्त्वतातनबुद्धवान् ४० समयश्चमयापूर्वकृतोवःशत्रुसूद-
न नाहंयुधिविमोक्तव्योनाप्याचार्यःकथंचन ४१ यंयंहिधार्तराष्ट्राणांभीमोद्रक्ष्यतिसंयुगे हनिष्यातिरणेतंतंसत्यमे-
तद्वीमिति ४२ सत्वंराजन्स्थिरोभूत्वादटांकृत्वारणेमतिम् योधयस्वरणेपार्थान्स्वर्गंकृत्वापरायणम् ४३ ४४

नशक्याः पांडवाजेतुंदेवैरेविसवासवैः तस्माद्युद्धेस्थिरांकृत्वामतिंयुद्धास्वभारत ४४ इति श्रीमन्महाभा० श्री० आदित्य-
केतुप्रभृतिवधे एकोननवतितमोऽध्यायः ८९ धृतराष्ट्र उवाच दृष्ट्वा मम हतात्पुत्रान् बहून्नेकेन संजय भीष्मो द्रोणः कृ-
पश्चैव किमकुर्वत संयुगे १ अहन्यहनि मे पुत्राः क्षयंगच्छंतिसंयुगे मन्येह सर्वथा सूनू देवैर्नोपहतो मृशं २ यत्र मे तनयाः
सर्वे ह्रीयंते न जयं त्यक्त यत्र भीष्मस्य द्रोणस्य कृपस्य च महात्मनः ३ सौमदत्ते श्ववीरस्य भगदत्तस्य चोभयोः अश्वत्थाम्नस्त-
था तात शूराणां स महात्मनां ४ अन्येषां चैव शूराणां मध्यगास्तनयामम यदहन्यंत संग्रामे किमन्यद्भागधेयतः ५ न हि दुर्यो-
नो मंदः पुरा प्रोक्तमबुद्धात् वार्यमाणो मया तात भीष्मेण विदुरेण च ६ गांधार्यं चैव दुर्मेधाः सततं हितकाम्यया नाबुद्धात्-
पुरा मोहात्तस्य प्राप्तमिदं फलं ७ यद्भीमसेनः समरे पुत्रान्मम विशेषतः अहन्यहनि संक्रुद्धो नयते यमसादनं ८ संजय उ-
ददंत त्समनुप्राप्तं क्षतुर्वचनमुत्तमं न बुद्धवानसि विभो प्रोच्यमानं हितं तदा ९ निवारय सुतान् द्यूतात्पांडवान्मादुहेति च क-
हृदां हितकामानां ब्रुवतां तत्तदेव च १० न शश्रूषसितद्वाक्यमार्तः पथ्यमिवौषधं तदेव त्वामनुप्राप्तं वचनं साधुभाषितं ११ वि-
दुरद्रोण भीष्माणां तथा न्येषां हितैषिणां अकृत्वा वचनं पथ्यं क्षयंगच्छंतिकोरवाः १२ तदेतत्समनुप्राप्तं पूर्वमेव विशांपते
तस्मान्मोक्षं तत्त्वेन यथायुद्धमवर्तत १३ मध्यान्हे स महारौद्रः संग्रामः समपद्यत लोकक्षयकरो राजस्तन्मोनिगदतः शृणु
१४ ततः सर्वाणि सैन्यानि धर्मपुत्रस्य शासनात् संरब्धान्यभ्यधावन्त भीष्ममेव जिघांसया १५ धृष्टद्युम्नः शिरवंडी च सात्यकि
श्च महारथः युक्तानीकामहाराज भीष्ममेव समभ्ययुः १६ विराटो दुपदश्चैव सहितः सर्वसोमकैः अभ्यद्रवन्त संग्रामे भीष्म-
मेव महारथाः १७ कैकेया धृष्टकेतुश्च कुंतीभोजश्च दंशितः युक्तानीकामहाराज भीष्ममेव समभ्ययुः १८ अर्जुनो द्रौपदेया
श्च चेकितानश्च वीर्यवान् दुर्योधनसमादिष्टान् राज्ञः सर्वान्समभ्ययुः १९ अभिमन्युस्तथा वीरो हौडिंबश्च महारथः भीमसेनश्च
संक्रुद्धस्त्वभ्यधावन्त कौरवान् २० द्विधा मृतैरवध्यन्त पांडवैः कौरवायुधि तथैव कौरवैराजन्वध्यन्त परेरणे २१ द्रोणश्च रथिनां श्रे-
ष्ठः सोमकान् संजयैः सह अभ्यद्रवन्त संक्रुद्धः प्रेषयिष्यन्मम क्षयं २२ तत्राक्रंदो महानासीत् संजयानां महात्मनां वध्यतां समरेरा-
जन्भारद्वाजेन धन्विना २३

द्रोणेननिहतास्तत्रक्षत्रियाबहवोरणे विचेष्टंतोव्यदृश्यंतव्याधिक्रिन्नानराइव २४ कूजतांक्रंदतांचैवस्तनतांचैवसंयुगे अ-
भिसंश्रूयतेशब्दः क्षुत्क्षेशानांनृणामिव २५ तथैवकौरवेयाणांभीमसेनोमहाबलः चकारकदनंधोरंक्रुद्धः कालइवापरः २६
बध्यतांसर्वसैन्यानामन्योन्येनमहाहवे प्रावर्ततनदीघोराशोणितौघतरंगिणी २७ स संग्रामोमहाराजघोररूपोभवन्महान्
कुरूणांपांडवानांचयमराष्ट्रविवर्द्धनः २८ ततोभीमोरणेक्रुद्धोरभसश्चविशेषतः गजानीकंसमासाद्यप्रेषयामासमृत्यवे २९
तत्रभारतभीमेननाराचाभिहतागजाः पेतुःसेदुश्चनेदुश्चदिशःसंपरिवप्त्रसुः ३० छिन्नहस्तामहानागाश्छिन्नगात्राश्चमारिष
क्रौंचवह्निदंतश्चपृथिवीमधिशिशिरे ३१ नकुलःसहदेवश्चहयानीकमभिद्रुतौ तेहयाक्लांचनापीडारुक्मपांडपरिच्छ-
दाः ३२ वध्यमानाव्यदृश्यंतशतशोथसहस्रशः पतद्भिश्चहयैराजन्समाकीर्यतमेदिनी ३३ निर्जिह्वैश्चश्वसद्भिश्चकूज-
द्भिश्चगतास्रभिः हयैर्बभौनरश्चेष्टनानारूपधरैर्धरा ३४ अर्जुनैनहतैःसंख्येतथाभारतराजभिः प्रबभौवसुधाघोरातत्रत
त्रविशांपते ३५ रथैर्भग्नैर्ध्वजैश्छिन्नैश्चुत्रैश्चसमहाप्रभैः चामरव्यजनैश्छिन्नैर्निकृत्तैश्चमहायुधैः ३६ हारैर्निधैः
सक्रेयूरैःशिरोभिश्चसकुंडलैः उष्णीषैरपविद्धैश्चपताकामिश्चसर्वशः ३७ अनुकर्षैःशरैर्मैराजन्यैर्कैश्चसहरश्मिभिः सं-
छुन्नावस्रधाभातिवसंतैकुसुमैरिव ३८ एवमेषक्षयोवृत्तः पांडूनामपिभारत क्रुद्देशांतनवेभीष्मेद्रोणेचरथसन्तमे ३९ अ-
श्वत्थान्निकृपेचैवतथैवकृतवर्मणि तथेतरेषुक्रुद्धेषुतावकानामपिक्षयः ४० इतिश्रीमन्महाभा०भी० अष्टादिनयुद्धेनव-
तितमोऽध्यायः ९० संजयउवाच वर्तमानेतत्पारोक्षेराजन्वीरवरक्षये शकुनिःसोबलःश्रीमान्पांडवान्समुपाद्र-
वत् १ तथैवसात्वतोरान्हादिक्यःपरवीरहा अभ्यद्रवतसंग्रामेपांडवानांवस्रथिनीं २ ततःकांबोजसुरव्यानांनदीजा-
नांचवाजिनां आरट्टानांमहीजानांसिंधुजानांचसर्वशः ३ वनायुजानांशत्रूणांतथापर्वतवासिनां वाजिनांबहुभिःसं-
ख्येसमंतात्पर्यवारयन् ४ येचापरेतिनिरिजाजवनावातरंहसः सुवर्णालंकृतैस्तत्रवर्मवद्भिःसुकल्पितैः ५ हयैर्वान-
जवैर्मुख्यैःपांडवस्यसुतोबली अभ्यवर्तततत्सैन्यंहृष्टरूपंपरंतप ६ अर्जुनस्यसुतःश्रीमानिरावान्नामवीर्यवान् सुता-
यांनागराजस्यजातःपार्थेनधीमता ७

३८ ३९ ४० इतिश्रीमन्म० नवतितमोऽध्यायः ९० १ २ ३ ४ ५ ६ ७

ऐरावतेनसादत्ताञ्जनपत्यामहात्मना पत्योहतेरूपर्षेनरूपणादीनचेतना ८ भार्यार्थितांचजग्राहपार्थःकामवशानुगां
 एवमेषसमुत्पन्नःपरक्षेत्रेर्जुनात्मजः ९ सनागलोकेसंवृद्धोमात्राचपरिरक्षितःपितृव्येनपरित्यक्तःपार्थद्वेषादुरात्मना
 १० रूपवान्वलसंपन्नोऽगुणवान्सत्यविक्रमः इंद्रलोकंजगामाशुत्वातत्रार्जुनंगतं ११ सोमिगम्यमहाबाहुःपितरंसत्य-
 विक्रमःअभ्यवादयदव्यग्रोनियमेनकृतोजलिः १२ न्यवेदयत्तत्त्वात्मानमर्जुनस्यमहात्मनः इरावानस्मिभद्रतेपुत्रश्चाहं
 तवप्रभो १३ मातुःसमागमोयस्तत्सर्वप्रत्यवेदयत् तच्चसर्वयथावृत्तमनुसस्मारपांडवः १४ परिष्वज्यस्तत्चापिसोत्त-
 नःसदृशंगुणैः प्रीतिमानभवत्पार्थोदेवराजनिवेशने १५ सोर्जुनेनसमादिष्टोदेवलोकेतदानृप प्रीतिपूर्वमहाबाहुःस्व-
 कार्यप्रतिभारत १६ युद्धकालेत्वयास्माकंसह्यंदेयमितिप्रभो बाढमित्येवमुक्त्वाचयुद्धकालइहागतः १७ कामवर्णजवैर-
 श्वैःसंवृतोबहुभिर्नृप तेहयाकांचनापीडानानावर्णमनोजवाः १८ उत्पेतुःसहसाराजन्हंसाइवमहोदधौ तेत्वदीयान्समा-
 साद्यहयसंघान्महाजवान् १९ क्रोडैःक्रोडानमिधंतोघोणामिश्रपरस्परं निपेतुःसहसाराजन्स्ववेगाभिहताशुवि २०
 निपतद्भिस्तथारैश्चहयसंघैःपरस्परं शुश्रुवेदारुणःशब्दःरूपर्णपतनेयथा २१ तथैवचमहाराजसमेत्यान्योन्यमाहवे
 परस्परवधंघोरंचक्रुस्तैहयसादिनः २२ तस्मिंस्तथामहाघोरेसंकुलेतुमुलेभृशम् उभयोरपिसंभ्राताहयसंघाःसमंततः
 २३ प्रक्षीणसायकाःशूरानिहताश्वाःसमाहताः विलयंसमनुप्राप्तास्तत्समाणाःपरस्परं २४ ततःक्षीणेहयानीकेकिं-
 चिच्छिष्टेचसंयुगे सौबलस्यानुजाःशूरानिर्गतारणमूर्धनि २५ वायुवेगसमस्पर्शान्वायुवेगसमान्जवे आरुह्यशीलसंप-
 न्नान्वयस्थांस्तुरगोत्तमान् २६ गजोगवाक्षोवृषभश्चर्मवानार्जवःशुकः षडेतेबलसंपन्नानिर्ययुर्महतोबलात् २७ वार्य-
 माणाःशकुनिनास्वैश्चयोधैर्महाबलैः सन्नद्धायुद्धकुशलारौद्ररूपामहाबलाः २८ तदनीकंमहाबाहोभित्वापरमदुर्जयं
 बलेनमहतायुक्ताःस्वर्गायविजयेषिणः २९ विविशस्तेतदाहृष्टागांधारायुद्धदुर्मदाः तान्प्रविष्टास्तदाहृष्टाइरावानपिवीर्य-
 वान् ३० अब्रवीत्समरेयोधान्विविचित्रापरणायुधान् यथैतेधार्तराष्ट्रस्ययोधाःसानुगवाहनाः ३१ ३२ ३३

हन्यन्ते समरे सर्वे तथानीति विधीयतां बाढमित्येव सुक्ताते सर्वे योधा इरावतः ३२ जघ्रुस्तेषां बलानीकं दुर्जयं समरे परैः तदनीकं
मनीकेन समरे वीक्ष्य पातितं ३३ असृष्यमाणस्ते सर्वे सुबलस्यात्मजान् रावन्तं मभिद्रुत्य सर्वतः पर्यवारयन् ३४ ताडयं
तः शितैः प्राप्तेऽश्वोदयन्तः परस्परं तैश्चूराः पर्यधावन्तं कुर्वन्तो महदाकुलं ३५ इरावानपि निर्विद्धः प्राप्तेऽस्तीक्ष्णैर्महात्मभिः स्व
वतारुधिरेणाक्तस्तोत्रैर्विद्ध इव द्विपः ३६ उरस्यपि च पृष्ठे च पार्श्वयोश्च भृशं हतः एको बहुभिरत्यर्थं धैर्याद्राजन् विव्यथे ३७
इरावानथ संकुद्धः सर्वास्तान्निशितैः शरैः मोहयामास समरे विस्थाप्य पुरं जयः ३८ प्रासातुत्कृत्य सर्वं च स्वशरीरादरिदं-
मः तैरेव ताडयामास सुबलस्यात्मजान् ३९ निहृष्य च शितं रवदुंगृहीत्वान् च शरावरं पदातिस्तूर्णमागच्छत् जिघांसुः सो-
बलान्युधि ४० ततः प्रत्यागतप्राणाः सर्वे ते सुबलात्मजाः क्रूयः क्रोधसमाविष्टा इरावन्तं मथाद्रवन् ४१ इरावानथ स्वद्वेन दर्श
यन्त्यापिलाघवं अभ्यधावन्तान्सर्वान्सोबलान्बलदर्पितः ४२ लाघवेनाथ चरन्तः सर्वे ते सुबलात्मजाः अन्तरं नाभ्यगच्छन्त
चरन्तः शीघ्रगैर्हयैः ४३ क्रूयिष्ठमथ तं संख्येयं प्रदृश्य ततः पुनः परिवार्य भृशं सर्वं गृहीतुमुपचक्रमुः ४४ अथाभ्याशगता
नां सरवद्वेना मित्रकर्षिणः असिहस्ताश्चापहस्तास्तेषां गात्राण्यकृतं ४५ आयुधानि च सर्वेषां बाहू नपि विभूषितान् अपतन्त
तानि कृत्वा गामृताभू मोगतासवः ४६ वृषभस्तमहाराजं बहुधा परिरक्षितः असुच्यत महारोद्रान् स्मोदीरावकर्तनात् ४७ ता
न्सर्वान्पतितान् दृष्ट्वा सक्तो दुर्योधनस्तव अभ्यभाषत संकुद्धो राक्षसं घोरदर्शनं ४८ आर्ष्यं शृणु महेष्वासे मायाविनमरिदं मं
वैरिणं भीमसेनस्य पूर्ववक्त्रवधेन वै ४९ पश्य वीरयथा ह्येष फाल्गुनस्य सक्तो बली मायावी विप्रियं घोरमकार्षन्मिबलदा
यं ५० त्वंच कामगमस्तात मायास्त्रे च विशारदः कृतवैरश्च पार्थेन तस्मादेनं रणे जहि ५१ बाढमित्येव सुक्तातुराक्षसो घो
रदर्शनः प्रययौ सिंहनादेन यत्रार्जुनसक्तो युवा ५२ स्वारूढैर्युद्धकुशलैर्विमलप्रासयोधिभिः वीरैः प्रहारिभिर्युक्तैः स्वैर
नीकैः समावृतः ५३ हतशेषैर्महाराजद्विसाहस्रैर्हयोत्तमैः निहतुकामः समरे इरावन्तं महाबलं ५४ इरावानपि संकुद्धस्त्व
रमाणः पराक्रमी हंतुकाममित्रघ्नो राक्षसं प्रत्यवारयत् ५५ तमापतन्तं संप्रेक्ष्य राक्षसः सुमहाबलः त्वरमाणस्ततो माया-
प्रयोक्तुमुपचक्रमे ५६ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६

तेनमायामयाः सृष्टाहयास्तावन्तएवहि आरूढाराक्षसेर्घेरैः शूलपट्टिशपाणिभिः ५७ तेसंरब्धाः समागम्यद्विसाहस्राः प्रहा-
 रिणः अचिराद्मयामासुः प्रेतलोकं परस्परं ५८ तस्मिंस्तु निहिते सैन्ये तावुभौ युद्धदुर्मदौ संग्रामे समतिष्ठेतां यथावेव त्रवास-
 वौ ५९ आद्रवंतमभिप्रेक्ष्य राक्षसं युद्धदुर्मदं इरावान् क्रोधसंरब्धः प्रत्यधावन्महाबलः ६० समभ्याशगतस्याजौ तस्य खड्गेन दु-
 र्मतेः चिच्छेदकार्मुकं दीप्तशरान्वैपंचपंचधा ६१ सनिकृत्तं धनुर्दृष्ट्वा रवंजवेन समाविशत् इरावंतमभिकुद्धं मोहयन्मायया
 तदा ६२ ततोत्तरिक्षमुत्पत्य इरावानपिराक्षसं विमोहयित्वा मायाभिस्तस्य गात्राणि संयुगे ६३ चिच्छेद सर्वधर्मज्ञः काम-
 रूपादुरासदः तथासराक्षसश्रेष्ठः कृत्तः कृत्तः पुनः पुनः ६४ संबभूव महाराजसमवापच यो वनं मायाद्विसहजातेषां वयो-
 रूपंचकामजं ६५ एवंच द्राक्षसस्यांगं छिन्नं छिन्नमजायत इरावानपिराजेन्द्राक्षसंतं महाबलं ६६ परश्वधेन तीक्ष्णेन चि-
 च्छेदच पुनः पुनः स तेन बलिना वीरश्छिद्यमान इव दुमः ६७ राक्षसोऽप्यनदहोरं सशब्दस्तु लोभवत् परश्वधस्तनं रक्षः-
 सस्त्रावरुधिरं बहु ६८ ततश्चुक्रोधबलवांश्चक्रे वेगंच संयुगे आर्ष्यशृंगिस्तथा दृष्ट्वा समरेशां भुसूर्जितं ६९ कृत्वा घोरं मह-
 द्रूपं विग्रहीतुं प्रचक्रमे अर्जुनस्य कृतं वीरमिरावंतं यशस्विनं ७० संग्रामशिरसो मध्ये सर्वेषां तत्र पश्यतां तां दृष्ट्वा तादृशीं
 मायाराक्षसस्य दुरात्मानः ७१ इरावानपि संकुद्धो मायां स्मृष्टुं प्रचक्रमे तस्य क्रोधाभिभूतस्य संयुगेऽनिवर्तिनः ७२ यो न च
 यो मातृकस्तस्य स एनमभिपेदिवान् स नागेर्बहुशो राजन्सर्वतः संवृते रणे ७३ दधारस्तमहद्रूपमनंत इव भोगवान् ततो-
 बहुविधैर्नागैश्छादयामास राक्षसं ७४ छाद्यमानस्तु नागैः स ध्यात्वा राक्षसपुंगवः सौपर्ण्यरूपमास्थाय मक्षयामास पन्न-
 गान् ७५ मायया भक्षिते तास्मिन् नन्वयेतस्य मातृके विमोहितमिरावंतं न्यहनद्राक्षसो सिना ७६ सकुण्डलं समुकुटं पद्मे
 दुसदृशप्रभं इरावतः शिरोरक्षः पातयामास भूतले ७७ तस्मिंस्तु निहिते वीरे राक्षसे नार्जुनात्मजे विशोकाः समपद्यन्त
 धार्तराष्ट्राः सराजकाः ७८ तस्मिन्महति संग्रामे तादृशे भैरवे पुनः महान्व्यतिकरो घोरः सेनयोः समपद्यत ७९ गजाहयाः
 पदाताश्च विमिश्रादंतिभिर्हताः रथाश्चादंतिनश्चैव पत्तिभिस्तत्र सूदिताः ८० तथापत्तिरथोघाश्च हयाश्च बहुवोरणे रथिभि-
 निर्हिताराजंस्तवतेषांच संकुले ८१

अजानन्मर्जुनश्चापि निहतं पुत्रमौरसं जघान समरेश्वरान् राजस्तान् भीष्मरक्षिणः ८२ तथैव तावकाराजन्मसृजयाश्च सहस्रशः जु
ह्वितः समरे प्राणान् निजमुत्तरितरेतरं ८३ मुक्तकेशाविकवचाविरथाश्छिन्नकार्मुकाः बाहुभिः समयुद्धांतसमवेताः परस्परं ८४
तथामर्मातिगोभीष्मो निजघान महारथान् कंपयन् समरे सेनां पांडवानां परंतपः ८५ तेन योधिष्ठिरे सैन्ये बहवो मानवा हताः
दंतिनः सादिनश्चैव रथिनो यद्वास्तथा ८६ तत्र भारतभीष्मस्यरणो दृष्ट्वा पराक्रमं अत्यद्भुतमपश्याम शक्रस्यैव पराक्रमं
८७ तथैव भीमसेनस्य पार्षतस्य च भारत रौद्रमासीद्रणो युद्धं सात्यकस्य च धन्विनः ८८ दृष्ट्वा द्रोणस्य विक्रान्तं पांडवान्
मथमाविशत् एक एव रणेशक्तो निहतं सर्वसैनिकान् ८९ किंपुनः पृथिवीश्वरैर्योधिभ्योऽपि तैः समावृतः इत्यब्रुवन् महा राजरणे
द्रोणेन पीडिताः ९० वर्तमाने तथा रौद्रे संग्रामे भरतर्षभ उभयोः सेनयोः शूरानामुप्यंत परस्परं ९१ आविष्टा इव युद्धांतै-
रक्षोभूतैर्महाबलाः तावकाः पांडवेयाश्च संरब्धास्तात धन्विनः ९२ न स्मपश्याम ह्येकं चित्प्राणान्यः परिरक्षति संग्रामे दै-
त्यसंकाशे तस्मिन् वीरवरक्षये ९३ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मप० इरावद्धो एकनवतितमोऽध्यायः ९१
धृतराष्ट्र उवाच इरावतंतु निहतं दृष्ट्वा पार्थ महारथाः संग्रामे किमकुर्वत तन्ममाचक्ष्व संजय १ संजय उ० इरावतंतु नि-
हतं संग्रामे वीक्ष्य राक्षसः व्यनदत्स्म महानादं भैमसे निर्घटोत्कचः २ न दत्तस्तस्य शब्देन पृथिवीसांगरांबरा सपर्वतवना-
राजश्च चालस्कभृशंतदा ३ अंतरिक्षां दिशश्चैव सर्वाश्च प्रदिशस्तथा तं श्रुत्वा स्म महानादं तव सैन्यस्य भारत ४ उरुस्तंभः समभ-
वद्वेपथुः स्वेद एव च सर्व एव महाराज तावकादीन चेतसः ५ सर्वतः समचेष्टं तं सिंहभीता गजा इव नदित्वा स्म महानादं निर्घा-
तमिव राक्षसः ६ ज्वलितं शूलमुद्यम्य रूपं कृत्वा विभीषणं नाना रूपप्रहरणैर्वृत्तोर राक्षसपुंगवैः ७ आजघान स संक्रुद्धः का-
लांतकयमोपमः तमापतंतं संप्रेक्ष्य संक्रुद्धभीमदर्शनं ८ स्वबलं च भयानस्य प्रायशो विमुरखीकृतं ततो दुर्योधनो राजा घटो-
त्कचमुपाद्रवत् ९ प्रगृह्य विपुलं चापं सिंहवद्दिनदन्मुहुः पृष्ठतो लुप्योच्चैर्न स्ववद्भिः पर्वतोपमैः १० कुंजरैर्दंशसाहसैर्वैर्गानामधि-
पः स्वयं तमापतंतं संप्रेक्ष्य गजानीकेन संवृतं ११ पुत्रं तव महाराज त्वकोपसनिशाचरः ततः प्रवृत्ते युद्धं तु मुलं लोमहर्षणं १२

१३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६

राक्षसानां चराजेन्द्रदुर्योधिनबलस्य च गजानीकं च संप्रेक्ष्य मेघवृन्दमिवोद्यतं १३ अप्रयथावतं संक्रुद्धाराक्षसाः शस्त्रपाण-
यः नदंतो विविधान्नादान्मेघा इव सविद्युतः १४ शरशक्तृष्टिनाराचैर्निघ्नंतो गजयोधिनः भिदिपालैस्तथाशूलैर्मुद्गरेः सपर-
श्वधैः १५ पर्वताग्रैश्च वृक्षैश्च निजघ्नस्ते महागजान् भिन्नकुंभान्विरुधिरान्भिन्नगात्रांश्च वारणान् १६ अपश्याममहारा-
जवध्यमान्निशाचरैः तेषु प्रक्षीयमाणेषु भग्नेषु गजयोधिषु १७ दुर्योधिनो महाराजराक्षसान्सुपाद्रवत् अमर्षव-
शमापन्नस्त्यक्त्वा जीवितमात्मनः १८ मुमोच निशितान्वाणान् नराक्षसेषु परंतप जघान च महेश्वरः प्रधानांस्तत्र राक्ष-
सान् १९ संक्रुद्धो भरतश्चेष्टपुत्रो दुर्योधिनस्तव वेगवतं महारौद्रं विद्युज्जिह्वं प्रमाथिनं २० शरैश्चतुर्भिश्चतुरो निजघा-
नमहाबलः सविस्फार्य महच्चापमिन्द्राशनिसमप्रभं २१ अमिदुद्राववेगेन दुर्योधिनमरिंदमं तमापतंतमुदीक्ष्य कालसू-
ष्टमिवोतकं २२ नवित्यथे महाराज पुत्रो दुर्योधिनस्तव अथैनमब्रवीत्कुहः क्रूरः संरक्तलोचनः २३ अद्यान्तृण्यंगमिष्या-
मिपितृणां मातुरेव च येत्वया सक्तृशंसेन दीर्घकालं प्रवासिताः २४ यच्च ते पांडवाराजं स्थूलघूते पराजिताः याचैव द्रौप-
दीकृष्णा एकवस्त्रारजस्वला २५ सभामानीय दुर्बुद्धे बहुधा क्लेशिता त्वया तव च प्रियकामेन आश्रमस्था दुरात्मना २६ सैं-
धवेन परासृष्टा परिभूय पितृन्मम एतेषामपमानानामन्येषां च कुलाधम २७ अंतमद्यंगमिष्यामि यदि नोत्सृजसे रणं
एवमुक्त्वा तु हौडिंबो महद्विस्फार्य कार्मुकं २८ संदश्य दशनैरोष्ठं सृक्किणीपरिसंलिहन् शरवर्षेण महता दुर्योधिनमवाकि-
रत् पर्वतवारिधाराभिः प्रावृषीव बलाहकः २९ इति श्रीमन्महाभा० भी० हौडिंबयुद्धे दिनवतितमोऽध्यायः ९२
संजय उवाच ततस्तद्वाणवर्षे तु दुःसहदानवैरपि दधारयुधिराजेन्द्रो यथावर्षे महाद्विपः १ ततः क्रोधसमाविष्टो निश्च-
सन्निवपन्नगः संशयं परमं प्राप्तः पुत्रस्ते भरतर्षभ २ मुमोच निशितां स्तीक्ष्णान् नाराचान्पंचविंशतिः ते पतन्सहसारा-
जं स्तस्मिन्नाक्षसपुंगवे ३ आशीविषा इव रुद्धाः पर्वते गंधमादने सतैर्विद्धिः स्ववन्नक्तं प्रभिन्न इव कुंजरः ४ दध्मे मतिं वि-
नाशाय राक्षःसपिशिताशनः जग्राह च महाशक्तिगिरीणां सपिदारिणीम् ५

हाभारते भीष्मप० दिनवतितमोऽध्यायः ९२ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ इति श्रीमन्म-

संप्रदीप्तांमहोक्तामामशनीज्वलितामिव समुद्यच्छन्महाबाहुर्जिघांस्तनयंतव ६ तामुद्यतामभिप्रेक्ष्यवंगानामधिपस्त्वरन्
 कुजरंगिरिसंकाशंराक्षसंप्रत्यचोदयत् ७ सनागप्रवरेणाजौबालिनाशीघ्रगामिना ततोदुर्योधनोरथस्तमार्गंप्रत्यवर्तत ८
 रथंचवारयामासकुंजरेणस्तस्यते मार्गमावारितंहस्वाराज्ञावंगेनधीमता ९ घटोत्कचोमहाराजक्रोधसंरक्तलोचनः
 उद्यतांतांमहाशक्तिंतस्मिंश्चिद्वेपवारणे १० सतयाभिहतोराजंस्तेनबाहुप्रमुक्तया संजातरुधिरोत्पीडःपपातचमसार
 च ११ उत्पत्यचगजाञ्चापिवंगानामीश्वरोबली जवेनसमभिद्रुत्यजगामधरणीतलं १२ दुर्योधनोपिसंप्रेक्ष्यपतितंव-
 रवारणं प्रभस्मचबलंहस्वाजगामपरमां व्यथां १३ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्यआत्मनश्चाभिमानितां प्राप्तेःपक्रमणोराजात-
 स्थोगिरिरिवाचलः १४ संधायचशितंबाणंकालाग्निसमतेजसं सुमोचपरमकुद्धस्तस्मिन्धोरेनिशाचरे १५ तमाप-
 तंतंसंप्रेक्ष्यबाणमिंद्राशानिप्रभं लाघवान्मोचयामासमहात्मावैद्योत्कचः १६ भूयश्चविननादोग्रक्रोधसंरक्तलोचनः
 आसयामाससैन्यानियुगांतेजलदोयथा १७ तंश्रुत्वानिनदोयोरतस्यभीमस्यराक्षसः आचार्यमुपसंगम्यभीष्मःशां-
 तनवोऽब्रवीत् १८ यथेषनिनदोयोरश्रूयतेराक्षसेरितः हैडिंबोयुद्धतेनूनराज्ञादुर्योधनेनह १९ नैषशक्योहिसंग्रामेजे-
 तुंभूतेनकेनचित् तन्नगच्छतमद्वाराज्ञानंपरिरक्षत २० अभिद्रुतोमहाभागोराक्षसेनमहात्मना एतद्विवःपरंकृत्यंसर्वे-
 षानःपरंतपाः २१ पितामहवचःश्रुत्वात्वरमाणामहारथाः उत्तमंजवमास्थायप्रययुर्यत्रकौरवः २२ द्रोणश्चसौमदत्तश्च
 बाल्हीकोथजयद्रथः कपोफूरिश्चवाःशल्यआवंत्यःसहहहलः २३ अश्वत्थामाविकर्णश्चचित्रसेनोविविंशतिः रथाश्वाने
 कसाहस्रायेतेषामनुयायिनः २४ अभिद्रुतंपरीप्सतःपुत्रंदुर्योधनंतव तदनीकमनाधृष्यंपालितंतुमहारथैः २५ आतता-
 यिनमायांतंप्रेक्ष्यराक्षससत्तमः नाकंपतमहाबाहुर्मैनाकड्वपर्वतः २६ प्रगृह्यविपुलचापंज्ञातिभिःपरिवारितः शूलमुद्ग-
 रहस्तैश्चनानाप्रहरणैरपि २७ ततःसमभवद्युद्धंतुमुलंलोमहर्षणं राक्षसानांचसुरव्यस्यदुर्योधिनबलस्यच २८ धनुषांकू-
 जतांशब्दःसर्वतस्तुमुलोरणे अश्रूयतमहाराजवशानांदद्यतामिव २९ अस्त्राणापात्यमानानांकवचेषुशरीरिणां शब्दःस-
 मभवद्वाजर्गिरीणामिवभिद्यतां ३० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

वीरबाहुविस्मृष्टानांतोमराणांविशोपते रूपमासीद्वियत्स्थानांसर्पाणामिवसर्पतां ३१ ततः परमसंकुद्धोविस्फार्यसुमहद्भुतः राक्ष
सैंद्रोमहाबाहुर्विनदन्भैरवंरवं ३२ आचार्यस्यार्द्धचंद्रेणकुद्धश्चिच्छेदकार्मुकं सोमदत्तस्यमल्लेनध्वजंचोन्मथ्यचानदत् ३३ बा-
ल्हीकंचत्रिभिर्बाणैः प्रत्यविध्यत्तनांतरे कृपमेकैनविध्याधचित्रसेनंत्रिभिःशरैः ३४ पूर्णायतविस्मृष्टेनसम्यक्प्रणिहितेनच ज
बुदेशेसमासाद्यविकर्णसमताडयत् ३५ न्यपीदत्सरथोपस्थेशोणितेनपरिलुतः ततः पुनरमेयात्मानाराचान्दशपंचच ३६
भूरिश्रवसिसंकुद्धः प्राहिणोद्भूतर्षभ तेवर्मभित्वातस्याशुप्राविशान्धरणीतलं ३७ विविंशतेश्वद्रोणेश्वयंतारोसमताडयत्
तोपेततूरथोपस्थेरश्मीनुत्सृज्यवाजिनां ३८ सिंधुराज्ञोऽर्द्धचंद्रेणवाराहंस्वर्णभूषितं उन्मथामहाराजद्वितीयेनाच्छिन्न-
द्भुतः ३९ चतुर्भिरथनाराचैरावत्यस्यमहात्मनः जघानचतुरोवाहान्क्रोधसंरक्तलोचनः ४० पूर्णायतविस्मृष्टेनपीतेननिशि
तेनच निर्विभेदमहाराजराजपुत्रंरुहद्भुलं ४१ सगाढविद्धोव्यथितोरथोपस्थउपाविशत् भृशंक्रोधेनचाविष्टोरथस्थोराक्ष
साधिपः ४२ चिक्षेपनिशितांस्तीक्ष्णांश्छुरानाशीविषोपमान् विभिदुस्तेमहाराजशल्ययुद्धविशारदं ४३ इति श्रीमन्म-
हाभारतेभी० हैडिंबयुद्धेभिनवतितमोऽध्यायः ९३ संजयउवाच विमुरवीकृत्यसर्वास्तितावकान्युधिराक्षसः जिघांस
भरतश्चेष्टदुर्योधनमुपाद्रवत् १ तमापतंतं संप्रेक्ष्यराजानंप्रतिवेगितं अभ्यधावन्जिघांसंतस्तावकायुद्धदुर्मदाः २ नालमा-
त्राणिचापानिविकर्षंतोमहारथाः तमेकमभ्यधावंतनदंतःसिंहसंधवत् ३ अथैनंशरवर्षेणसमंतात्पर्यवारयन् पर्वतंवारि
धाराभिःशरदीवबलाहकाः ४ सगाढविद्धोव्यथितस्तोत्रार्दितइवद्विपः उत्पपाततदाकाशंसमंतादैनतेयवत् ५ व्यनदत्सुम
हानादंजीमूतइवशारदः दिशःखंविदिशश्चैवनादयन्भैरवस्वनः ६ राक्षसस्यतुतंशब्दंश्रुत्वाराराजायुधिष्ठिरः उवाचभरत
श्रेष्ठमीमसेनमरिदमं ७ युद्धातेराक्षसो नूनंधार्तराष्ट्रैर्महारथैः यथास्यश्रूयतेशब्दोनदतोभैरवस्वनं ८ अतिभारंचप
प्रयामितस्मिन्नाक्षसपुंगवे पितामहश्चसंकुद्धः पांचालान्हुंतुमुद्यतः ९ तेषांचरक्षणायायुद्धातेफाल्गुनः परैः एत
ज्ज्ञात्वामहाबाहोकार्यद्वयमुपस्थितं १० गच्छरक्षस्वहैडिंबसंशयंपरमंगतं भ्रातुर्वचनमाज्ञायत्वरमाणोदृकोदरः ११

प्रययौ सिंहनादेन त्रासयन्सर्वपार्थिवान् वेगेन महताराजन्पर्वकाले यथोदधिः १२ तमन्वगात्सत्यधृतिः सौचितिर्युद्धदुर्मदः
 श्रेणिमान्वसूदानश्च पुत्रः काश्यपस्य वा विभुः १३ अमिमन्युसुखाश्चैव द्रोपदेयामहारथाः क्षत्रदेवश्च विक्रान्तः क्षत्रधर्मानिथैव च
 १४ अतूपाधिपतिश्चैव नीलः स्वबलमास्थितः महतारथवंशेन हौडि वंपर्यवारयन् १५ कुंजरेश्च स दामनैः षट्सहस्रैः प्रहारि-
 मिः अम्यरक्षन्त स हिताराक्षसेन्द्रघटोत्कचं १६ सिंहनादेन महतानेमिघोषेण चैव ह भूरशब्दनिपातैश्च कपयंतो वसुंधरां १७
 तेषामापतनां श्रुत्वा शब्दं तं तावकं बलं भीमसेनमयोद्विग्नं विवर्णवदनं तथा १८ परिवृत्तं महाराजपरित्यज्य घटोत्कचं ततः प्र-
 वृत्ते युद्धं तत्र तेषां महात्मनां १९ तावकानां परेषां च संग्रामेऽथ निवर्तिनां नानारूपाणि शस्त्राणि विस्तृतं तोमहारथाः २० अ-
 न्योन्यमभिधावंतः संप्रहारं प्रचक्रिरे व्यतिषक्तं महारौद्रं युद्धं भीरुमयावहं २१ हयागजैः समाजग्मुः पादातारथिभिः सह
 अन्योन्यं समरे राजन्प्रार्थयानाः समम्ययुः २२ सहसा चाभवत्तीव्रं सन्निपातान्महद्रजः गजान्धरथपत्तीनां पदनेमिस-
 मुद्धतं २३ धूमारुणं रजस्वीं वरुणभूमिं समावृणोत् नैव स्वेन परे राजन्समजानन्परस्परं २४ पितापुत्रं न जानीते पुत्रो वा-
 पितरं तथा निर्मर्यादे तथा भूते वै शसै लोमहर्षणे २५ शस्त्राणां भरतश्चैव मनुष्याणां च गर्जतां समहानमवच्छब्दः प्रेता-
 नामिव भारत २६ गजवाजिमनुष्याणां शोणितानांतरंगिणी प्रावर्तत नदी तत्र केशशैवलशाडूला २७ नराणां चैव काये-
 भ्यः शिरसां पततारणे शश्रुवे समहं श्रुब्दः पततामश्मनामिव २८ विशिरस्केर्मनुष्यैश्च छिन्नगात्रैश्च वारणैः अश्वैः
 संभिन्नदेहैश्च संकीर्णभ्रूद्वसुंधरा २९ नानाविधानि शस्त्राणि विस्तृतं तोमहारथाः अन्योन्यमभिधावंतः संप्रहारार्थमुद्यताः
 ३० हयाहयान्समासाद्य प्रेषिता हयसादिभिः समाहृत्यरणेन्योन्यं निपेतुर्गतजीविताः ३१ नरानरान्समासाद्य क्रोधरक्तेक्ष-
 णाभृशं उरांस्युरोमिरन्योन्यं समाश्लिष्य निजघ्निरे ३२ प्रेषिताश्च महामात्रैर्वारणाः परवारणैः अभ्यघ्नन्त विषाणां प्रैर्वारि-
 णानेव संयुगे ३३ ते जानरुधिरोत्पीडाः पताकाभिरलंकृताः संसक्ताः प्रत्यदृश्यन्त मेघादिव सविद्युतः ३४ केचिद्विन्नाविषाणा-
 ग्रैर्भिन्नकुंभाश्च तोमरैः विनदन्तोऽभ्यधावंत गर्जमाना घनादिव ३५ केचिद्वसैर्हि धाछिन्नैश्छिन्नगात्रास्तथापरे निपेतुस्तुलेन सिं-
 श्छिन्नपक्षा इवाद्रयः ३६ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६

पार्श्वस्तदाशितैरन्येर्वारणैर्वरवारणाः सुमुचुः शोणितंभूरिधातूनिवमहीधराः ३७ नाराचनिहतास्त्वन्येस्तथाविद्धाश्चतो
मरैः विनदंतोभ्यधावन्तविश्वंगाडवपर्वताः ३८ केचित्क्रोधसमाविष्टामदांधानिरवग्रहाः रथान्हयान्पदातांश्चममर्दुःशतशो
रणे ३९ तथाहयाहयारोहैस्ताडिताः प्रासतोमरैः तेनतेनाभ्यवर्तन्तकुर्वन्तोव्याकुलादिशः ४० रथिनोरथिभिः सार्द्धं कुल
पुत्रास्तनुत्यजः परांशक्तिसमास्थायचक्रुः कर्माण्यभीतवत् ४१ स्वयंवरइवामर्दप्रचक्रुरितरेतरं प्रार्थयानायशोराजन्
स्वर्गवासुद्धशालिनः ४२ तस्मिंस्तथावर्तमानेसंग्रामेलोमहर्षणे धार्तराष्ट्रमहत्सेन्यंप्रायशोविसुखीकृतं ४३ इति श्री-
मन्महाभारतेभी० द्वेडिंबयुद्धेचतुर्नवतितमोऽध्यायः ९४ संजयउवाच स्वसेन्यंनिहतं दृष्ट्वाराजादुर्योधनः स्वयं
अभ्यधावत्संकुद्धोभीमसेनमरिंदमं १ प्रगृह्यसमहन्नापमिंद्रोशानिसमस्वनं महताशरवर्षेणपांडवंसमवाकिरन् २ अर्धचं
द्रंचसंधायसतीक्ष्णलोमवाहिनं भीमसेनस्यचिच्छेदचापंक्रोधसमन्वितः ३ तदंतरंचसंप्रेक्ष्यत्वरमाणोमहारथः प्रसंद
धेशितंबाणंगिरीणामपिदारणं ४ तेनोरसिमहाराजभीमसेनमताडयत् सगाढविधोव्यथितः सृक्किणीपरिसंलिहन् ५
समाललंबेतेजस्वीध्वजंदेमपरिहृतं तथाविमनसंदृष्ट्वाभीमसेनंघटोत्कचः ६ क्रोधेनाभिप्रजज्वालदिधक्षन्निवपावकः
अभिमन्युसुरवाश्चापिपांडवानांमहारथाः ७ समभ्यधावन्क्रोशंतोराजानंजातसंभ्रमाः संप्रेक्ष्येतान्संपततः संक्रुद्धान्
जातसंभ्रमान् ८ भारद्वाजोब्रवीद्वाक्यंतावकानांमहारथान् द्विप्रगच्छन्तमद्रवोराजानंपरिरक्षन् ९ संशयं परमंप्राप्तं
मज्जंतं व्यसनार्णवे एतेकुद्धामहेष्वासाः पांडवानांमहारथाः १० भीमसेनंपुरस्कृत्यदुर्योधनमुपाद्रवन् नानाविधानिश
स्त्राणिविभ्रजंतोजयेधृताः ११ नदंतोभैरवास्त्रादांस्त्रासयन्तश्चभूमिपान् तदाचार्यवचः श्रुत्वासोमदत्तपुरोगमाः १२ तावकाः
समवर्तन्तपांडवानामनीकिनीं कृपोभूरिः श्रवाः शल्योद्रोणपुत्राविविशतिः १३ चित्रसेनोविकर्णश्चसैंधवोथबृहद्बलः
आवंत्यौचमहेष्वासौकौरवंपर्यवारयन् १४ तेविंशतिपदंगत्वासंप्रहारंप्रचाक्रे पांडवाधार्तराष्ट्राश्चपरस्परजिघांसवः
१५ एवमुक्त्वा महाबाहुर्महद्विस्फार्यकार्मुकं भारद्वाजस्ततोभीमंषड्विंशत्यासमार्दयत् १६

सूयश्चैनंमहाबाहुः शरैः शीघ्रमवाकिरत् पर्वतंवारिधाराभिः प्रावृषीवबलाहकः १७ तंप्रत्यविद्धदृशमिमीमसेनः शिलीसुरवेः
 त्वरमाणोमहेयासः सव्येपार्श्वेमहाबलः १८ सगाढविद्वेद्यथितोवयोवृद्धश्चभारत प्रनष्टसंज्ञः सहसारथोपस्थउपाविशत्
 १९ गुरुंप्रव्यथितं हस्वाराजादुर्योधनस्वयं द्रोणायनिश्चसंकुद्धोमीमसेनमभिद्रुतो २० तावापतंतोसंप्रेक्ष्यकालांतकयमोपमो
 मीमसेनोमहाबाहुर्गदामादायसत्वरं २१ अवस्रुत्यरथात्तूर्णतस्थोगिरिरिवाचलः समुद्यम्यगदांशुर्वीथिमदंडोपमारणो २२
 तमुद्यतगदं हस्वाकेलासमिवशृंगिणं कौरवोद्रोणपुत्रश्चसहितावभ्यधावतां २३ तावापतंतोसहितोत्वरितोबलिनावरो
 अभ्यधावतवेगेनत्वरमाणोवृकोदरः २४ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यसंकुद्धंमीमदर्शिनं समभ्यधावस्त्वरिताः कौरवाणामहारथाः २५
 भारद्वाजसुरवाः सर्वेमीमसेनजिघांसया नानाविधानिशास्त्राणिमीमस्योरस्यपातयन् २६ सहिताः पांडवसर्वेपीडयंतः समंत
 तः तंहस्वासंशयंप्राप्तंपीडयमानंमहारथं २७ अभिमन्युप्रभृतयः पांडवानामहारथाः अभ्यधावन्परीक्षंतः प्राणांस्त्य-
 क्त्वास्तदुस्त्यजान् २८ अनूपाधिपतिः शूरोमीमस्यदयितः सरवा नीलोनीलांबुदप्रख्यः संकुद्धोद्रोणिमभ्ययात् २९ स्पृष्ट्वेते
 हिमहेयासो नित्यंद्रोणस्फुटेनसः सविस्फार्यमहच्चापंद्रोणिंविष्याधपत्रिणा ३० यथाशक्रोमहाराजपुराविष्याधदानवं विप्रचित्तिंदु
 राधर्षदेवतानांभयंकरं ३१ येनलोकत्रयंक्रोधाभ्रासितंस्वेनतेजसा तथानीलेननिर्भिन्नः समुक्तेनपतत्रिणा ३२ संजातरुधि-
 रोत्पीडोद्रोणिः क्रोधसमन्वितः सविस्फार्यधनुश्चित्रमिंद्राशानिसमस्वनं ३३ दध्नेनीलविनाशायमतिमतिमतांवरः ततः संधा
 यविमलानुमल्लानुकर्मरिचित्रितान् ३४ जघानचतुरोवाहान्यातयामासचध्वजं सप्तमेनचमल्लेननीलंविष्याधवक्षसि ३५
 सगाढविद्वेद्यथितोरथोपस्थउपाविशत् मोहितं वीक्ष्यराजानं नीलमभ्रचयोपमं ३६ घटोत्कचोमिसंकुद्धोज्ञातिभिः परिवा
 रितः अभिद्रुद्राववेगेनद्रोणिमाहवशोभनं ३७ तथेतरेचाभ्यधावन्नाक्षसायुद्धदुर्मदाः तमापतंतंसंप्रेक्ष्यराक्षसंधोरदर्शिनं
 ३८ अभ्यधावततेजस्वीभारद्वाजात्मजस्त्वरन् निजघानतुसंकुद्धोराक्षसान्मीमदर्शनान् ३९ येभवन्मयतः कुहाराक्षसस्यपु
 रःसराः विमुरवांश्चैवतान्हस्वाद्वोणिचापच्युतैः शरैः ४० अकुह्यतमहाकायोमीमसेनिर्घटोत्कचः प्रादुश्चक्रेततोमायांधोररूपांस्तदारु

मोहयन्समरेद्रोणिमायावीराक्षसाधिपः ततस्तेतावकाः सर्वेमाययाविमुरवीकृताः ४२ अन्योन्यंसमपश्यन्तनिकृतामेदिनीतले विचेष्ट
 माणाः रूपणाः शोणितेनपरिपुताः ४३ द्रोणोदुर्योधनः शल्यश्च श्वत्थामातथैव च प्रायशश्चमहेष्वासायेमधानास्मकौरवाः ४४ वि-
 ध्वस्तारथिनः सर्वेराजानश्चानिपातिताः हयाश्चैव हयारोहाः सान्निहृताः सहस्रशः ४५ तद्दृष्ट्वातावकं सैन्यं विद्रुतं शिबिरं प्रति मम
 प्राक्कोशतोराजंस्तथा देवव्रतस्य च ४६ युद्धाध्वं मापलायध्वं मायेषाराक्षसीरणो घटोत्कचप्रमुक्तेतिनातिष्ठन्तविमोहिताः ४७ नै-
 वतेश्च द्रुपदुर्मातावदतोरावयोर्वचः तांश्च प्रद्रवतो दृष्ट्वा जयं प्राप्ताश्च पाण्डवाः ४८ घटोत्कचेन सहिताः सिंहनादान् चक्रिरे शंख
 दुंदुभिनिर्घोषैः समतान्नेदिरेष्टृशं ४९ एवन्तवबलं सर्वेहैडिंबेन दुरात्मना सूर्यास्तमनवेलायां प्रमग्नं विद्रुतं दिशः ५० इ-
 ति श्रीमन्महाभा० श्री० हैडिंबमायायां पञ्चनवतितमोऽध्यायः ९५ संजय उवाच तस्मिन्महति संक्रंदे राजा दुर्योधनस्तदा
 गांगेयमुपसंगम्य विनयेनाभिवाद्य च १ तस्य सर्वं यथावृत्तमारख्या तु मुपचक्रमे घटोत्कचस्य विजयमात्मनश्च पराजयं २ क
 थयामास दुर्दुर्षो विनिश्चस्य पुनः पुनः अब्रवीच्च तदाराजन्मीष्मंकुरुपितामहं ३ भवन्तं समुपाश्रित्य वासुदेवं यथा परैः पाण्ड-
 वैर्विग्रहोघोरः समारब्धो मया प्रभो ४ एकादशसमारख्याता अक्षोहिण्यश्च यामम निदेशो तव तिष्ठन्ति मया सार्द्धं परन्तप ५
 सोहं भरतशार्दूलभीमसेनपुरोगमैः घटोत्कचं समाश्रित्य पाण्डवैर्युधिनिर्जितः ६ तन्मे दहति गात्राणि शुक्लद्वयमिवानलः
 तदिच्छामि महोभाग त्वत्प्रसादात्परन्तप ७ राक्षसापसदं हंतुं स्वयमेव पितामह त्वां समाश्रित्य दुर्दुर्षं तन्मे कर्तुं त्वमर्हसि ८
 एतच्छ्रुत्वा तु वचनं राजो भरतसत्तमः दुर्योधनमिदं वाक्यं भीष्मः शान्तनवो ब्रवीत् ९ शृणुराजन्ममवचोयत्त्वां वक्ष्यामि कौरव
 यथा त्वयामहाराजवर्तिन्यं परन्तप १० आत्मारक्ष्यो रणो तात सर्वावस्थास्वरिदं म धर्मराजेन संग्रामस्त्वया कार्यः सदानघ
 ११ अर्जुनेन यमाभ्यावाभीमसेनेन वा पुनः धर्मराजं पुरस्कृत्य राजा राजानमर्च्छति १२ अहं द्रोणः कृपो द्रोणिः कृतवर्मा च
 सात्वतः शल्यश्च सोमदत्तिश्च विकर्णश्च महारथः १३ तव च फातरः श्रेष्ठा दुःशासनपुरोगमाः त्वदर्थं प्रतियोत्स्यामो राक्षसं-
 तं महाबलं १४ रौद्रे तस्मिन् राक्षसे द्रेयदिते तु शयोमहान् अयं वागच्छतुरणो तस्य युद्धाय दुर्मतेः १५ १५ १५

१६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९

भगदत्तोमहीपालः पुरंदरसमोयुधि एतावदुक्काराजानंभगदत्तमथाब्रवीत् १६ समक्षं पार्थिवेन्द्रस्य वाक्यं वाक्यविशारदः गच्छुशी
घंमहाराजहेडिंबं युद्धदुर्मदं १७ वारयस्वरणोयतोमिषतांसर्वधन्विनां राक्षसं कूरकर्मिणां च येन्द्रस्तारकं पुरा १८ तव दिव्यानि-
चास्त्राणि विक्रमश्च परतप समागमश्च बहुभिः पुराभूदकरैः सह १९ त्वत्स्य नृपशार्दूल प्रतियोद्धामहाहवे स्वबलेनोद्धृतो
राजन्जहि राक्षसपुंगवं २० एतच्छ्रुत्वा तु वचनं भीष्मस्य एतनापतेः प्रययो सिंहनादेन परानभिमुखो द्रुतं २१ तमाद्रुवंतं सं-
प्रेक्ष्य गर्जन्तमिव तीक्ष्णं अफ्यवर्तन्त संक्रुद्धाः पांडवानां महारथाः २२ भीमसेनो भिमन्युश्च राक्षसश्च द्रोणः कचः द्रौपदेयाः
सत्यधृतिः क्षत्रदेवश्च भारत २३ चेदिपोवसूदानश्च दशार्णाधिपतिस्तथा सप्रतीकेन तांश्चापि भगदत्तोऽप्युपाद्रवत् २४ ततः सम-
भवद्युद्धं घोररूपमयानकं पांडुनां भगदत्तेन यमराष्ट्रविवर्द्धनं २५ प्रयुक्तारथिभिर्वाणाभीमवेगाः स्रुतेजनाः ते निपेतुर्महाराज-
नागेषु चरथेषु च २६ प्रभिन्नैश्च महानागाविनीनाहस्तिसादिभिः परस्परं समासाद्य संनिपेतुरभीतवत् २७ मदीधारेण
संरब्धा विषाणाग्रैर्महाहवे विभिदुर्दंतमुसलैः समासाद्य परस्परं २८ हयाश्च चामरापीडाप्रासपाणिभिरास्थिताः चोदिताः
सादिभिः क्षिप्रं निपेतुर्नरितेतरं २९ पादाताश्च पदात्यो धैर्यादिताः शक्तितोमरैः न्यपतन्त तदाभूमौ शतशो यसहस्रशः ३०
रथिनश्च रथैराजन्कर्णिनालीकसायकैः निहत्य समरे वीरान् सिंहनादान्विनेदिरे ३१ तस्मिंस्तथावर्तमाने संग्रामे लोमहर्षणे
भगदत्तोमहेष्वासो भीमसेनमथाद्रवत् ३२ कुंजरेण प्रभिन्नेन सप्तधास्त्रवतामदं पर्वतेन यथा तीर्थं स्तवमाणेन सर्वशः ३३
किरंश्छुरसहस्राणि सप्रतीकशिरोगतः ऐरावतस्थो मघवान् चारिधारा इवानघ ३४ स भीमं शरधाराभिस्ताडयामास पार्थि-
वः पर्वतं चारिधाराभिस्तपांतेजलदोयथा ३५ भीमसेनस्त संक्रुद्धः पादरक्षान्परः शतान् निजघानमहेष्वासः संरब्धः
शरवृष्टिभिः ३६ तान्दृष्ट्वा निहतान् क्रुद्धो भगदत्तः प्रतापवान् चोदयामास नागेन्द्रं भीमसेनरथं प्रति ३७ सनागः प्रेषित-
स्तेन बाणोज्या चोदितो यथा अफ्यधावतवेगेन भीमसेनमरिदमं ३८ तमापतन्तं संप्रेक्ष्य पांडवानां महारथाः अफ्यव-
र्तन्त वेगेन भीमसेनपुरोगमाः ३९ कैकेयाश्चाभिमन्युश्च द्रौपदेयाश्च सर्वशः दशार्णाधिपतिः शूरः क्षत्रदेवश्च भारिष ४०

३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२

चेदिपश्चिन्नकेतुश्चसंरब्धाः सर्व एवते उत्तमास्त्राणिदिव्यानिदर्शयंतोमहाबलाः ४१ तमेकंकुंजरंकुद्धाः समंतात्पर्यवारयन् सवि-
होदशभिर्बाणैर्व्यरोचतमहाद्विपः ४२ संजातरुधिरोत्पीडोधातुचित्रइवाद्रिराद् दशाणाधिपतिश्चापिगजंभूमिधरोपमं ४३
समास्थितोपिदुद्रावभगदत्तस्यवारणं तमापतंतं समरेगजं गजपतिः सच ४४ दधारसुप्रतीकोपिवेलेवमकरालयं वारि
तंप्रेक्ष्यनागेदं दशाणस्यमहात्मनः ४५ साधुसाधितिसैन्यानिपांडवेयान्यपूजयन् ततः प्राग्ज्योतिषः कुद्धस्तोमरान्वेचतु
र्दश ४६ प्राहिणोत्तस्यनागस्यप्रसुरवेत्तपसत्तम वर्मसुरव्यंतनुत्राणंशातकुम्भपरिष्कृतं ४७ विदार्यप्राविशान्क्षिप्रं वल्मी
कमिवपन्नगाः सगाढविद्धोव्यथितोनागोभरतसत्तम ४८ उपावृत्तमधः क्षिप्रमभ्यवर्ततवेगितः सप्रदुद्राववेगेनप्रण
दन्मौरवरं ४९ संमर्दयानः स्वबलं वायुर्दक्षानिबोजसा तस्मिन्पराजितेनागेपांडवानांमहारथाः ५० सिंहनादंविनद्यो
च्चैर्युद्धायेवोपतस्थिरे ततोभीमंपुरस्कृत्यभगदत्तमुपाद्रवन् ५१ किरंतोविविधान्बाणांश्चुस्त्राणिविविधानिच तेषामा-
पतताराजन्संकुद्धानाममर्षिणां ५२ श्रुत्वासनिनदघोरममर्षाद्भूतसाध्वसः भगदत्तोमहेष्वासः स्वनागं प्रत्यचोदयत् ५३
अकुशांगुष्ठतुदितः सगजप्रवरोयुधि तस्मिन्क्षणे समभवत्संवर्तक इवानलः ५४ रथसंघास्तथानागान्द्वयांश्चहयसादि
भिः पादानांश्चसंकुद्धः शतशोथसहस्रशः ५५ समूहन्त्समरेनागः संप्रधावंस्ततस्ततः तेनसंलौड्यमानंतुपाडवानां
बलमहत् ५६ संचुकोचमहाराजचर्मवाग्नौसमाहितं भग्नंतुस्वबलदृष्ट्वाभगदत्तेनधीमता ५७ घटोत्कचोथसंकुद्धो
भगदत्तमुपाद्रवन् विकटः पुरुषोराजन्दीप्तास्योदीतलोचनः ५८ रूपंविभीषणंकृत्वारोषेणप्रज्वलन्निव जग्राहविम-
लंशूलगिरीणामपिदारणं ५९ नागंजिघांसः सहसाचिक्षेपचमहाबलः सविस्फुलिंगमालाभिः समंतात्परिवेष्टितः ६०
तमापतंतं सहसादृष्ट्वाप्राग्ज्योतिषो नृपः चिक्षेपरुचिरंतीक्ष्णमर्द्धचंद्रसुदारुणं ६१ चिच्छेदतन्महच्छूलंतेनबाणेनवेगवा-
न् उत्पपातद्विधाच्छिन्नंशूलंहेमपरिष्कृतं ६२ महाशनिर्यथाफ्रष्टाशक्रमुक्तानभोगता शूलंनिपतितं हृत्वा द्विधाकृत्तंच-
पार्थिव ६३ रुक्मदंडांमहाशक्तिंजग्राहाग्निशिरवोपमाम् चिक्षेपताराक्षसस्यतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ६४ ६५

तामापतंतीसंप्रेक्ष्यवियत्स्थामशनीमिव उत्पत्यराक्षसस्तूणंजिग्राहचननादच ६५ बभ्रंजचैनांत्वरितोजानुन्यारोप्यभारतं
पश्यतःपार्थिवेद्रस्यतदद्भुतमिवाभवत् ६६ तदवेक्ष्यकृतंकमेराक्षसेनबलीयसा दिविदेवाःसगंधर्वामुनयश्चापिविस्मिताः ६७
पांडवाश्चमहाराजभीमसेनपुरोगमाः साधुसाध्वितिनादेनृथिवीमनुनादयन् ६८ तंतुश्रुत्वामहानादंप्रहृष्टानांमहात्मनां ना
मृष्यतमहेष्टासोभगदत्तःप्रतापवान् ६९ सविस्कार्यमहच्चापमिंद्राशनिसमप्रभं तर्जयामासवेगेनपांडवानांमहारथान् ७०
विसृजन्विमलांस्तीक्ष्णान्भाराचान्विमलप्रभान् भीममेकेनविव्याधराक्षसंनवभिःशरैः ७१ अमिमन्युंत्रिमिश्रैवकैकेयान्यंचमि
स्तथा पूर्णायतविसृष्टेनशरेणानतपर्वणा ७२ बिभेददक्षिणंबाहुंक्षत्रदेवस्यचाहवे पपातसहसातस्यसशरंधनुरुत्तमं ७३
द्रौपदेयांस्ततःपंचपंचभिःसमताडयत् भीमसेनस्यचक्रोधान्निजघानतुरंगमान् ७४ ध्वजंकैसरिणंचास्यचिच्छेदावशिखं
स्त्रिभिः निर्विभेदत्रिमिश्रान्यैःसारथिंचास्यपत्रिभिः ७५ सगाढविद्धोव्यथितोरथोपस्थउपाविशत् विशोकोभरतश्चैष्ठ्य
गदत्तेनसंयुगे ७६ ततोभीमोमहाबाहुर्विरथोरथिनांवरः गदांप्रगृह्यवेगेनप्रचस्कंदरथोत्तमात् ७७ तमुद्यतगदंदृष्ट्वासंभ्रं
गमिवपर्वतं तावकानांभयघोरंसमपद्यतभारत ७८ एतस्मिन्नेवकालेतुपांडवःकृष्णसारथिः आजगाममहाराजनिघ्न-
श्छवृत्समंततः ७९ यत्रतौपुरुषव्याघ्रोपितापुत्रौमहाबलौ प्रागज्योतिषेणसंयुक्तौभीमसेनघटोत्कचौ ८० दृष्ट्वाचपांडवो-
क्त्वातृच्युद्धमानान्महारथान् त्वरितोभरतश्चैष्ठ्यत्रयुक्त्यत्किरंश्छुरान् ८१ ततोदुषेधिनोराजात्वरमाणोमहारथः सेनाम-
चोदयत्क्षिप्रंरथनागाश्वसंकुलां ८२ तामापतंतीसहसाकोरवाणांमहाचमूं अभिदुद्राववेगेनपांडवःश्वेतवाहनः ८३ भगद-
त्तश्चसमरेतेननागेनभारत विसृद्धन्पांडवबलंयुधिष्ठिरमुपाद्रवत् ८४ तदासीत्कमहद्युद्धंभगवत्तस्यमारिष पांचालैःपांड-
वेयैश्चकैकेयैश्चोद्यतायुधैः ८५ भीमसेनोपिसमरेतावुभौकेशवार्जुनौ आश्रावयद्यथावृत्तमिरावद्धमुत्तमं ८६ इति-
श्रीमन्महाभा.भीष्मप.भगदत्तयुद्धेपणवतितमोऽध्यायः ९६ संजयउवाच पुत्रंविनिहतंश्रुत्वाइरावंतंधनंजयः दुःखे-
नमहताविष्टोनिःश्वसन्पन्नगोयथा १ अत्रवीत्समरेराजन्वासुदेवमिदंवचः इदंनूनमहाप्राज्ञोविदुरोदृष्ट्वात्पुरा २ ७७

कुरूणां पांडवानां चक्षुषंघोरं महामतिः सततो निवारितवान्धतराष्ट्रं जनेश्वरं ३ अन्ये च बहवो वीराः संग्रामे मधुसूदनं निहताः
 कौरवैः संख्येतथास्माभिश्च कौरवाः ४ अर्थहेतोर्नरश्रेष्ठं क्रियते कर्मकुत्सितं धिगर्थान्यत्कृते ह्येवं क्रियते ज्ञातिसंक्षयः ५ अधन
 स्य मृतं श्रेयो न च ज्ञातिवधाद्धनं किं नु प्राप्स्यामहे कृष्णाहत्वा ज्ञातीन्समागतान् ६ दुर्योधनापराधेन शकुनेः सोबलस्य च क्षत्रि-
 यानि धनं याति कर्णदुर्मतिर्ब्रितेन च ७ इदानीं च विजानामि सकृत्तं मधुसूदनं कृतं राज्ञामहाबाहो याचमानं स यो धनं ८ राज्या-
 र्द्धं पंचग्रामान्वानाकार्षीत्स च दुर्मतिः दृष्ट्वा हि क्षत्रियांश्चक्षुरांश्च यानां धरणीतले ९ निदामि भृशमात्मानं धिगस्तक्षत्रजीवि-
 कां अशक्तमिति मामेते ज्ञास्यंते क्षत्रियारणे १० युद्धं तु मे नैरुचितं ज्ञातिभिर्मधुसूदन संचोदय हयांश्च छीघ्रं धार्तराष्ट्रं च मूर्ध्नि प्रति
 ११ प्रतरिष्ये महापरां भुजाभ्यां समरोदधिं नायं यापयितुं कालो विद्यते माधव क्वचित् १२ एवमुक्तस्तु पार्थेन केशवः परवीरहा
 चोदयामास तान् श्वान्यादुरान्वातरं हंसः १३ अथ शब्दो महानासीत्तव सेन्यस्य भारत मारुतोद्धृतवेगस्य सागरस्यैव पर्वणि
 १४ अपराण्हे महाराज संग्रामः समपद्यत पर्जन्यसमनिर्घोषो भीष्मस्य सह पांडवैः १५ ततो राजंस्तव स्फुटताभीमसेनमुपा-
 द्रवन् परिवार्यरणे द्रोणं वसवो वासवं यथा १६ ततः शांतनवो भीष्मः कृपश्च रथिनावरः भगदत्तः सुशर्मा च धनंजयमुपाद्रवन्
 १७ हार्दिक्यो बाल्हिकश्चैव सात्यकिं समभिद्रुतो अंबष्ठकस्तनूपतिरभिमन्युमवस्थितः १८ शेषास्त्वन्ये महाराज शेषानेव
 महारथान् ततः प्रवृत्ते युद्धं घोररूपं मया बहं १९ भीमसेनस्तु संप्रेक्ष्य पुत्रांस्तव जनेश्वर प्रज्ज्वालरणे कुक्षौ हविषा हव्य-
 वाडिव २० पुत्रास्तव कौंतेयं छादयां च क्रिंशरैः प्रावृषीव महाराज जलदाइव पर्वतं २१ संच्छाद्य मानो बहुधा पुत्रैस्तव वि-
 शांपते सृक्किणीसंलिहन्वीरः शार्दूल इव दर्पितः २२ व्यूढोरस्तु ततो भीमः पातयामास भारत क्षुरमेणस्तु दीप्तेन सोमव-
 द्रुतजीवितः २३ अपरेण तु मल्लेन पीतेन निशितेन तु अपातयत्कुण्डलिनो सिंहः क्षुद्रमृगं यथा २४ ततः स्फुलिशितान्वा-
 णान्समादत्त शिलीमुखान् ससर्जत्वरया युक्तः पुत्रांस्तप्राप्य मारिष २५ प्रेषिताभीमसेनेन शरास्ते दृढधन्विना अपातयन्त पु-
 त्रांस्ते रथेभ्यः समहारथान् २६ अनाद्यष्टकुण्डमेदं वैराटं दीर्घलोचनं दीर्घबाहुं स्फुटं चतथैव कनकध्वजम् २७ २८ २९

प्रपतन्तिस्मवीरास्तेविरेजुर्मरतर्षभ वसन्तेषुष्पशबलाश्चूताःप्रपतिताइव २८ ततःप्रदुद्रुवुःशेषास्तवपुत्रामहाहवे तंकाल-
मिवमन्यंतोभीमसेनमहाबलं २९ द्रोणस्तसमरेवीरंनिर्दहतंस्ततांस्तव यथाद्रिवारिधाराभिः समंताद्वाकिरञ्छुरैः ३० तत्रा-
द्भुतमपश्यामकुंतीपुत्रस्यपौरुषं द्रोणेनवार्यमाणोपिनिजघ्नेयत्स्ततांस्तव ३१ यथागोवृषभोवर्षसंधारयतिखात्यतत् भी-
मस्तथाद्रोणस्तुक्कंशरवर्षमदीधरत् ३२ अद्भुतंचमहाराजतत्रचक्रेवृकोदरः यत्पुत्रांस्तेवधीत्संरव्येद्रोणंचैवन्यवारयत् ३३ पु-
त्रेषुतववीरेषुचिक्रीडार्जुनपूर्वजः मृगेष्विवमहाराजचरन्व्याघ्रोमहाबलः ३४ यथाहिपशुमध्यस्थोदारयेत्पशून्वृकः वृकोद-
रस्तवस्ततांस्तथाव्यद्रावयद्रोणो ३५ गांगेयोभगदत्तश्चगौतमश्चमहारथः पांडवरंभसंयुद्धेधारयामास्तरज्जुनं ३६ अस्त्रैरस्त्रा-
णिसंवार्थतेषांसोतिरथोरणो प्रवीरांस्तवसेन्येषुप्रेषयामासमृत्यवे ३७ अभिमन्युस्तराजानमंबष्ठलोकविश्रुतं विरथंरथि-
नांश्चेष्टंकारयामाससायकैः ३८ विरथोवह्यमानस्तसौभद्रेणयशास्विना अवपुत्यरथात्तूर्णमंबष्ठोवस्तथाधिपः ३९ असिं-
चिक्षेपसमरेसौभद्रस्यमहात्मनः आरुरोद्धरथंचैवहादिक्यस्यमहाबलः ४० आपतंतंतुनिस्त्रिंशंयुद्धमार्गविशारदः लाघ-
वाद्वांसयामाससौभद्रः परवीरहा ४१ व्यासितंवीक्ष्यनिस्त्रिंशंसौभद्रेणरणेतदा साधुसाधितिसैन्यानांप्रणादोभूद्विशोप-
ते ४२ धृष्टद्युम्नसुरवाःस्त्वन्येतवसेन्यमयोधयन् तथैवतावकाःसर्वेपांडुसैन्यमयोधयन् ४३ तत्राक्रंदोमहानासी-
त्तवतेषांचभारत निघ्नतांहृदमन्योन्यंकुर्वतांकर्मदुष्करं ४४ अन्योन्यंहिरणेश्वराः केशोधाक्षिप्यमानिनः नरवदंतैरयुद्धांत-
मुष्टिभिर्जानुमिस्तथा ४५ तलेष्ट्वैवाथनिस्त्रिंशोर्बाहुमिश्रसंसंस्थितैः विवरंप्राप्यचान्योन्यमनयद्यमसादनं ४६ न्यहन-
च्चपितापुत्रंपुत्रश्चपितरंतथा व्याकुलीकृतसर्वांगायुयुधस्तत्रमानवाः ४७ रणेचारूणिचापानिहेमपृष्ठानिमारिष हता-
नामपविद्धानांकलापाश्चमहाधनाः ४८ जातरूपमयैःपुंस्वैराजतैर्निर्दिताःशराः तैलधौताव्यराजंतनिर्मुक्तमुजगोपमाः
४९ हस्तिदंतत्सरूनरवद्भान्जातरूपपरिष्कृतान् चर्माणिचापविद्धानिरुक्मचित्राणिधन्विनां ५० सुवर्णविकृतप्रासान्पट्टिशा-
हेमभूषितान् जातरूपमयाश्चर्षीःशक्तीश्चकनकैज्वलाः ५१ ससन्नाहाश्चपतितामुसलानिगुरूणिच परिधान्यदृशांश्चैवभि-
डिपालांश्चमारिष ५२

पतितान्विविधांश्चापांश्चिन्नहमपरिष्कृतान् कुथाबहुविधाकाराश्चामरान्यजनानि च ५३ नानाविधानिशस्त्राणि प्रगृह्य पतिता नराः
जीवंत इव दृश्यन्ते गतसत्त्वामहारथाः ५४ गदाविमथितेर्गात्रैर्मसलैर्भिन्नमस्तकाः गजवाजिरथक्षणाः शेरतेनृपतेक्षितौ ५५
तथैवाश्वनृनागाजांशरीरैर्विवभौतदा संच्छन्नावसुधाराजन्यवर्तैरिव सर्वशः ५६ समरेपतितैश्चैव शक्त्युद्दिशरतोमरैः निश्चिं
शैः पट्टिशैः प्रासेरयः कुतैः परम्बधैः ५७ परिघैर्भिन्दिपालैश्च शतघ्नीभिश्च मारिष शरीरैः शस्त्रनिर्भिन्नैः समास्तीर्यतमेदिनी
५८ विशब्देरल्पशब्दैश्च शोणितौघपरिलुतैः गतासुभिरमित्रघ्नविवभौनिचितामही ५९ सतलत्रैः सकेयुरैर्बाहुभिश्च दनोक्षितैः
हस्तिहस्तोपमैश्छिन्नैरुरुभिश्च तरस्विनां ६० बद्धचूडामणिवरैः शिरोभिश्च सकुण्डलैः पातितैर्ऋषभाक्षाणां बभौभारतमेदिनी
६१ कवचैः शोणितादिग्धैर्विप्रकीर्णैश्च कान्चनैः रराजसुभृशंभूमिः शान्तार्चिभिरिवानलैः ६२ विप्रविद्धैः कलापैश्च पतितैश्च शरा-
सनैः विप्रकीर्णैः शरैश्चैव रुक्मपुंरवैः समंततः ६३ रथैश्च सर्वतोभग्नेः किंकिणीजालभूषितैः वाजिभिश्च हतैर्बाणैः स्वस्तजिह्वैः सु-
शोणितैः ६४ अनुकर्षैः पताकामिरुपासंगैर्ध्वजैरपि प्रवीराणामहाशरैर्विप्रकीर्णैश्च पाण्डुरैः ६५ स्वस्तहस्तैश्च मातंगैः शयानैर्वि-
बभौमही नानासुपेरलंकारैः प्रमदेवाभ्यलंकृता ६६ दन्तिभिश्चापरेस्तत्र सप्रासेर्गादवेदनैः करैः शब्दविमुञ्चद्भिः सीलारंचमुहु-
मुहुः ६७ विवभौतद्रुणस्थानं स्यंदमानैरिवाचलैः नानारंगैः कंबलैश्च परिस्तोमैश्च दन्तिनां ६८ वैडूर्यमणिदंडैश्च पतितैरंकु-
शैः शरभैः घंटामिश्च गजेन्द्राणां पतिताभिः समंततः ६९ विपातितविचित्राभिः कुथाभीरांकवैस्तथा ग्रैवेयैश्चिन्नरूपैश्च रुक्म-
कक्षाभिरेव च ७० यत्रैश्च बहुधा छिन्नैः पतितैः सांगदैस्तथा प्रासेश्च विमलैस्तीक्ष्णैर्विमलामिस्तथाष्टिभिः ७१ उष्णीषैश्च-
तथाचित्रैर्विप्रविद्धैस्ततस्ततः विचित्रैर्बाणवर्षैश्च जातरूपपरिष्कृतैः ७२ अश्वास्तरपरिस्तोमैरांकवैर्मृदितैस्तथा नरैश्च चूडामणि-
भिर्विचित्रैश्च महाधनैः ७३ छत्रैस्तथापविद्धैश्च चामरैर्व्यजनैरपि पद्मदुद्युतिभिश्चैव वदनैश्चारुकुण्डलैः ७४ कृतप्रमथुमिर-
त्यर्थवीराणां समलंकृतैः अपविद्धैर्महाराजसुवर्णज्वलकुण्डलैः ७५ ग्रहनक्षत्रशबलाद्यौरिवासीद्वसंधरा एवमेतेम-
हासेनेमृदिते तत्र भारत ७६ परस्परं समासाद्य तव तेषां च संयुगे तेषु श्रान्तेषु भग्नेषु मृदितेषु च भारत ७७ ७८

रात्रिः समभवत्तत्रनापश्यामततोनुगान् ततोवहारंसेन्यानांप्रचक्रुः कुरुपांडवाः ७८ रजनीमुखेषुरोद्रेतुवर्तमानेमहाभये
 अवहारंततः कृत्वासहिताः कुरुपांडवाः न्यविशंतयथाकालं गत्वा स्वाशिविरंतदा ७९ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मप०
 अष्टमदिवसयुद्धं नाम सप्तमवतितमोऽध्यायः ९७ संजय उवाच ततोदुर्योधिनो राजा शकुनिश्चापिसौबलः दुःशास-
 नश्च पुत्रस्ते सूतपुत्रश्च दुर्जयः १ समागम्य महाराज मंत्रं चक्रुर्विवक्षितं कथं पांडुसुताः संख्येजेतव्याः सगणा इति २ त-
 तोदुर्योधिनो राजा सर्वास्तानाह मंत्रिणः सूतपुत्रं समाभाष्य सौबलं च महाबलं ३ द्रौणो भीष्मः कृपः शल्यः सोमदत्तिश्च संयुगे
 न पार्थान् प्रतिबाधंते न जानेतच्च कारणं ४ अवध्यमानास्ते चापिक्षपयन्ति बलं मम सोस्मि क्षीणबलः कर्णक्षीणशस्त्रश्च सं-
 युगे ५ निवृत्तः पांडवैः शूरैरेव ध्येदैर्वैरपि सोहं संशयमापन्नः प्रहरिष्ये कथं रणे तमब्रवीन्महाराज सूतपुत्रो नराधिपं
 ६ कर्ण उवाच माशुचौ भरत श्रेष्ठ करिष्ये हं प्रियंतव भीष्मः शांतनवस्तूर्णमपयातु महारणात् ७ निवृत्ते युधिगांगे
 येन्यस्तशस्त्रे च भारत अहं पार्थान् हि निष्यामि सहितान्सर्वसोमकैः ८ पश्य तोयुधि भीष्मस्य शपे सत्येन ते नृप पांडवे-
 शुदयानित्यं सहि भीष्मः करोति वै ९ अशक्तश्चरणे भीष्मो जेतुमेतान् महारथान् अभिमानीरणे भीष्मो नित्यं चापिरणाप्रि-
 यः १० सकथं पांडवान्युद्धे जेष्यते तात संगतान् सत्वंशीघ्रमि तो गत्वा भीष्मस्य शिविरं प्रति ११ अनुमान्य गुरुं वृद्धं शस्त्र-
 न्यासाय भारत न्यस्तशस्त्रे ततो भीष्मे निहता न्यश्य पांडवान् १२ मयैकेनरणे राजन्सकृद्दृष्ट्वा बांधवान् एवमुक्तस्त-
 कर्णेन पुत्रोदुर्योधिनस्तव १३ अब्रवीद्भ्रातरं तत्र दुःशासनमिदं वचः अनुयात्रयथा सर्वसिज्जं भवतु सर्वशः १४ दुःशासन-
 तथाक्षिप्रं सर्वमेवोपपादय एवमुक्त्वा ततो राजन्कर्णमाह जनेश्वरः १५ अनुमान्यरणे भीष्ममेपोऽहं द्विपदां चरं आगमि-
 ष्येततः क्षिप्रं त्वत्सकाशमरिदम १६ अपयाते ततो भीष्मे प्रहरिष्यसि संयुगे निष्पपाततस्तूर्णं पुत्रस्तव विशांपते १७
 सहितो भ्रातृभिस्तैस्तु देवैरिव शतक्रतुः ततस्तं नृपशार्दूलं शार्दूलसमविक्रमं १८ आरोहयद्धयंतूर्णं भ्राता दुःशासनस्तथा
 अंगदी बद्धमुकुटो हस्ताभरणवान् नृप १९ धार्तराष्ट्रो महाराज विवर्षो स पथिव्रजन् मंडीपुष्पनिकाशेन तपनीयनिभेन च २०

अनुलिप्तः परार्द्धेन चंदनेन सुगंधिना अरजो वरसंवीतः सिंहखेलगतिर्नृपः २१ शशुभे विमलार्चिष्मान्मसीवदिवाकरः तं प्र-
यातं नरव्याघ्रं भीष्मस्य शिविरं प्रति २२ अनुजग्मुर्महेशासाः सर्वलोकस्थधन्विनः आनरश्च महेशासाः स्त्रिदशा इव वासवं २३
हयानन्ये समारुह्य गजानन्ये च भारत रथानन्ये नरश्रेष्ठाः परिवव्रुः समंततः २४ आनशस्त्राश्च सहदोरक्षणाथं महीपतेः प्रा-
दुर्बभूवुः सहिताः शक्रस्येवामरादिवि २५ संपूज्यमानः कुरुभिः कौरवाणां महाबलः प्रययौ सदनं राजा गांगेयस्य यशस्वि-
नः २६ अन्वीयमानः सततं सोदरैः परिवारितः दक्षिणो दक्षिणः काले सवृत्त्यस्वसुजंतदा २७ हस्तिहस्तोपमं पीनं सर्वश-
त्रुनिबर्हणं प्रगृह्णन् जलीन् नृणामुद्यतान्सर्वतो दिशः २८ शश्रावमधुरावाचो नानादेशानि वासिनां संस्तूयमानः सूनैश्च-
मागधैश्च महायशाः २९ पूजयानश्चतान्सर्वान्सर्वलोकेश्वरेश्वरः प्रदीपैः कांचनेस्तत्र गंधतैलावसेचितैः ३० परिवव्रुर्महात्मा
नः प्रज्वलद्भिः समंततः सूनैः परिवृतो राजा प्रदीपैः कांचनैर्ज्वलन् ३१ शशुभे चंद्रमायुक्तो दीप्तैरिव महाग्रहैः कांचनोष्णी-
षिणस्तत्र वेत्रद्वर्झरपाणयः ३२ प्रोत्सादयंतः शनकैस्तज्जनं सर्वतो दिशं संप्राप्य तु न तौराजा भीष्मस्य सदनं शतम् ३३ अव-
तीर्य हयाच्चापि भीष्मं प्राप्य जनेश्वरः अग्निवाद्यतनो भीष्मं निषण्णः परमासने ३४ कांचने सर्वतो मद्रेऽस्य रक्षास्तरणसंवृते
उवाच प्रांजलिभीष्मं वाप्यकंठोऽश्रुलोचनः ३५ त्वां वयं हि समाश्रित्य संयुगेशु त्रुस्तु दन उत्सहे मरणे जेतुं सैद्रानपि सरासरा-
न् ३६ किमु पांडुस्ततान्वीरान्सकृद्गुणबांधवान् तस्मादहं सिगांगेयकृपां कर्तुमिधि प्रभो ३७ जहि पांडुस्ततान्वीरान्महं
द्रुवदानवान् अहं सर्वान्महाराज निहनिष्यामि सोमकान् ३८ पांचालान्कैकयैः सार्द्धं कुरुषांश्चेति भारत त्वद्वचः सत्यमेवा-
स्तु जहि पार्थान्समागतान् ३९ सोमकांश्च महेशासान्सत्यवाग्भवभारत दययायदिवाराज नृप्यभावात्समप्रभो ४० मंद-
भाग्यतया वापि मम रक्षसि पांडवान् अनुजानीहि समरे कर्णमाहवशो मिनं ४१ सजेष्यतिरणे पार्थान्सकृद्गुणबांधवा-
न् स एव मुक्ता नृपतिः पुत्रो दुर्योधनस्तव नोवाच वचनं किंचिद्भीष्मसत्यपराक्रमं ४२ इति श्रीमन्महाभा० भीष्मप०
दुर्योधनवाक्ये अष्टनवतितमोऽध्यायः ९८ संजय उवाच वाक्शल्यैस्तव पुत्रेण सोतिविद्धो महामनाः श्वसमानो यथानागः प्रणु-
नोवाक्शलाकया १

दुःखेनमहताविष्टो नोवाच प्रियमण्वपि सध्यात्वास्तु चिरं कालं दुःखरोषसमन्वितः २ उद्धृत्य च क्षुणीकोपान्निर्दहन्निवभारत
सदेवास्तरुगंधर्वलोकलोकविदां वरः ३ अब्रवीच्च वपुत्रं ससामपूर्वमिदं वचः किं त्वंदुर्योधने वं मां वा कुशल्यैरपकृतसि ४ घट-
मानं यथाशक्तिकुर्वाणं च तव प्रियं जुह्वानं समरे प्राणांस्तव वै प्रियकाम्यया ५ यदा तु पांडवः शूरः स्वांडवेऽग्निमतर्पयत् प-
राजित्यरणेशक्रपर्याप्तं तन्निदर्शनं ६ यदा च त्वामहाबाहो गंधर्वैर्हृतमोजसा अमोचयत्पांडुसूतः पर्याप्तं तन्निदर्शनं ७
द्रवमाणेषु शूरेषु सोदरेषु तव प्रभो सूतपुत्रे च राधेये पर्याप्तं तन्निदर्शनं ८ यच्च नः सहितान्सर्वान् निराटनगरे तदा एक ए-
व समुद्यातः पर्याप्तं तन्निदर्शनं ९ द्रवमाणेषु शूरेषु सोदरेषु तव प्रभो द्रोणं च युधिसिरं बन्धुमां च निजित्य संयुगे वासां सि-
ससमादत्त पर्याप्तं तन्निदर्शनं १० तथा द्रोणिं महद्वासां शारद्वतमथापि च गोघ्नहेजितवान् पूर्वपर्याप्तं तन्निदर्शनं ११ विजित्य
च यदा कर्णसिदा पुरुषमानिनं उत्तरायै ददौ वस्त्रं पर्याप्तं तन्निदर्शनं १२ निवातकवचात्सुद्धेवासवेनापि दुर्जयान् जितवान्समरे
पार्थः पर्याप्तं तन्निदर्शनं १३ कोहि शक्नोरणे जेतुं पांडवं भसंतं दा यस्य गोप्ता जगद्गोप्ता शंखचक्रगदाधरः १४ वास्तु देवो
महाशक्तिः सृष्टिसंहारकारकः सर्वेश्वरो देवदेवः परमात्मा सनातनः १५ उक्तोऽसि बहुशो राजन् नारदाद्यैर्महर्षिभिः त्वंतु मो-
हान्नजानीषे वाच्यावाच्यं सुयोधन १६ सुमूर्षुर्हि नरः सर्वान् वृक्षान् पश्यति कांचनान् तथा त्वमपि गांधारे विपरीतानि पश्यसि
१७ स्वयंवैरं महत्कृत्वा पांडवैः सह संजयैः युद्धं स्वतानघरणे पश्यामः पुरुषो भव १८ अहंतु सोमकान्सर्वान् पांचालांश्च स-
मागतान् निहनिष्ये नरव्याघ्रवर्जयित्वा शिरवांडिनं १९ तैर्वाहं निहतः संख्येगमिष्ये यमसादनं तान्वा निहत्य समरे प्रीति-
दास्याम्य हंतव २० पूर्वाहिस्त्रीसमुत्पन्ना शिरवांडी राजवेश्मनि वरदानात्पुमान्जातः सैषा वै स्त्री शिरवांडिनी २१ तमहं न ह-
निष्यामि प्राणत्यागेऽपि भारत यासौ प्राङ्निर्मिता धात्रा सैषा वै स्त्री शिरवांडिनी २२ स्तरवस्वपि हि गांधारेऽश्वोऽस्मि कर्ता महा-
रणं यं जनाः कथयिष्यन्ति यावत्स्थास्यति मेदिनी २३ एवमुक्तस्तव सुतो निर्जगाम जनेश्वर अभिवाद्य गुरुं मूर्ध्ना प्रय-
यौस्त्वं निवेशन २४ आगत्य तु ततो राजा विसृज्य च महाजनम् प्रविवेश ततस्तूर्णं दायं शत्रुद्वयं करः २५ २६ २७

प्रविष्टः सनिशांतां च गमयामास पार्थिवः प्रमातायां च शर्वर्यां प्रातरुत्थाय तान् नृपः २६ राज्ञः समाज्ञापयत सेनां योजयतेति ह अ
 द्यमीष्मोरणे कुद्धो निहनिष्यति सोमकान् २७ दुर्योधनस्य तच्छ्रुत्वा रात्रौ विलपितं बहु मन्यमानः स तं राजन् प्रत्यादेशमिवात्मनः २८ नि
 वेदं परमंगत्वा विनिघ्न परवाच्यतां दीर्घं दध्योः शांतनवो योऽनुकामोऽर्जुनरणे २९ इंगितेन तु तज्ज्ञात्वा गांगेयेन विचिंतितं दुर्योधनो महा
 राजदुःशासनमचोदयत् ३० दुःशासनरथास्तूर्णयुज्यतां मीष्मरक्षिणः द्वाविंशतिमनीकानि सर्वाण्येवामिचोदय ३१ इदं हि सम-
 नुभासं वर्षपूर्णाभिचिंतितं पांडवानां ससैन्यानां वधो राज्यस्य चागमः ३२ तत्र कार्यतमं मन्ये मीष्मस्येवामिरक्षणं स नो गुप्तः स
 हायः स्याद न्यात्पार्थश्च संयुगे ३३ अब्रवीद्विशद्वद्वात्मानाहं हन्यां शिरवन्दिनं स्त्रीपूर्वको ह्यसो राजस्तस्मादज्योमयारणे ३४
 लोकस्तद्देदयदहं पितुः प्रियचिकीर्षया राज्यं स्फीतमहाबाहोस्त्रियश्च त्यक्तवात्पुरा ३५ नैव चाहं स्त्रियं जातु न स्त्रीपूर्वकं यंचन हन्यां
 युधिनरश्चेष्टसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ३६ अयं स्त्रीपूर्वको राजाश्छिरवन्दीयदितेश्रुतः उद्योगे कथितं यत्तत्तथा जाता शिरवन्दिनी ३७ क-
 न्याभूत्वा पुमान् जातः स च मां योधयिष्यति तस्याहं प्रमुखे बाणान्मुंचेयं कथंचन ३८ युद्धे हि क्षत्रियांस्नातपांडवानां जयेषिणः स
 र्वान न्याहं निष्यामि संप्राप्तान् वणमूर्द्धनि ३९ एवं मां भरतश्चेष्टो गांगेयः प्राह शस्त्रविन् तत्र सर्वात्मना मन्ये गांगेयस्येव पालनं ४० अ-
 रक्ष्यमाणो हि हृको हन्यात्सिंहं महाहवे मातृकेणेव गांगेयं घातयेम शिरवन्दिना ४१ मातुलः शकुनिः शल्यः कृपो द्रोणो विविंशतिः
 यत्तारक्षंतु गांगेयं तस्मिन् गुप्ते ध्रुवो जयः ४२ एतच्छ्रुत्वा तु ते सर्वे दुर्योधनवचस्तदा सर्वतो रथवंशेन गांगेयं पर्यवारयन् ४३ पु-
 त्राश्च तव गांगेयं परिवार्य ययुर्मुदा कंपयंतो सुवद्या च द्योमयं तश्च पांडवान् ४४ ते रथैः स प्रसंयुक्तैर्देतिभिश्च महारथाः परि-
 वार्यरणे मीष्मं दंशिताः समवास्थिताः ४५ यथा देवाः सुरेषु द्वे त्रिदशावज्जधारिणं सर्वे ते स्मव्यातिष्ठन्तरक्षन्तस्तं महारथं ततो दु-
 र्योधनो राजापुनर्भ्रातरमब्रवीत् ४६ सव्यं चक्रं युधामन्युरुत्तमो जाश्च दाक्षिणं गोमारावर्जुनस्यैतावर्जुनौ पि शिरवन्दिनः ४७
 रक्ष्यमाणः स पार्थेन तथा स्माभिर्विवर्जितः यथा मीष्मं न नो हन्याद् दुःशासनतथा कुरु ४८ आतुस्तद्वचनं श्रुत्वा पुत्रो दुःशासनस्तव
 मीष्मं प्रमुखतः कृत्वा प्रययो सह सेनया ४९ मीष्मतुरथवंशेन हस्त्वा समभिसंहतं अर्जुनो रथिनां श्रेष्ठो धृष्टद्युम्नसुवाच ह ५०

शिरवंडिनं नरव्याघ्रं भीष्मस्य प्रसुरवे नृप स्थापय स्वाद्य पांचाल्य तस्य गोसाहमि त्युत ५९ इति श्रीमन्महाभा. श्री. दुर्योधन
दुःशासनसंवादेन वनवतितमोऽध्यायः ९९ संजय उवाच ततः शांतनवो भीष्मो निर्ययो सहसेनया व्यूहं चाव्यूहतमहत्सर्व-
तो भद्रमात्मना १ कृपश्च कृतवर्मान् च शैब्यश्चैव महारथः शकुनिः सैधवश्चैव कांबोजश्च सुदक्षिणः २ भीष्मेण सहिताः सर्वे पुत्रे
श्च तव भारत अग्रतः सर्वसैन्यानां व्यूहस्य प्रसुरवे स्थिताः ३ द्रोणोऽपूरिश्च वाः शल्योऽभगदत्तश्च मारिष दक्षिणं पक्षमाश्रित्य
स्थिता व्यूहस्य दंशिताः ४ अश्वत्थामा सोमदत्तश्चावंत्यौ च महारथौ महत्यासेनया युक्ता वामं पक्षमपालयन् ५ दुर्योधनो
महाराज त्रिगर्तैः सर्वतो वृतः व्यूहमध्ये स्थितो राजन्यां डवान्यति भारत ६ अलंबुषोरथश्चैष्ठ्युता सुश्च महारथः पृष्ठतः सर्व
सैन्यानां स्थितो व्यूहस्य दंशितो ७ एवं च तंतदा व्यूहं कृत्वा भारत तावकाः सन्नद्धाः समदृश्यंत प्रतपंत इवाग्नेयः ८ ततो यु-
धिष्ठिरो राजा भीमसेनश्च पांडवः नकुलः सहदेवश्च माद्रीपुत्रावुभावपि ९ अग्रतः सर्वसैन्यानां स्थिता व्यूहस्य दंशिताः धृष्ट
द्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्च महारथः १० स्थिताः सैन्येन महता परानीकविनाशनाः शिरवंडी विजयश्चैव राक्षसश्च दौलकचः
११ चेकितानो महाबाहुः कुंतीभोजश्च वीर्यवान् स्थितारणे महाराज महत्यासेनया वृताः १२ अभिमन्युर्महेशा सोद्रुपदश्च-
महाबलः कैकेयाभ्रातरश्चैव स्थिता युद्धाय दंशिताः १३ एवं तेषामहा व्यूहं प्रति व्यूहस्य दुर्जयं पांडवाः समरेश्वराः स्थिता
युद्धाय दंशिताः १४ तावकास्तुरगेयताः सहसेनानराधिपाः अस्युद्युरणे पार्थान् भीष्मं कृत्वा यतो नृप १५ तथैव पांडवारा-
जन् भीमसेनपुरोगमाः भीष्मयोद्धुमभीष्मंतः संग्रामे विजयेषिणः १६ द्वेडाः किल किलाशब्दाः क्रकचागोविषाणिकाः मेरी
मृदंगपणवान्नादयंतश्च कुंजरान् १७ पांडवा अभ्यवर्तंत न दंतो मेरवान् नवान् मेरी मृदंगशंखानां दुंदुभीनां च निःस्वनैः १८
उत्क्रुष्टसिंहनादैश्च वलितैश्च पृथग्विधैः वयं प्रति न दंतस्तान गच्छामस्व त्वरान्विताः १९ सहसेवाभिसंक्रुद्धास्तदासीत्तुमुलं म-
हत् ततोऽन्योन्यं प्रधावतः संप्रहारं प्रचक्रिरे २० ततः शब्देन महता प्रचक्रं पेव संधरा पक्षिणश्च महाघोरं व्याहरंतो
विवस्त्रसुः २१ संप्रभश्चोदितः सूर्यो निष्प्रभः समपद्यत ववुश्च वातास्तमुलाः शंसंतः क्रमहृदयम् २२ २३

घोराश्च घोरनिर्हादाः शिवास्तत्रववाशिरे वेदयंत्योमहाराजमहद्देशसमागतं २३ दिशः प्रज्वलिताराजन्यांस्त्वर्षपपातच रु-
धिरेणसमुन्मिश्रमस्थिवर्षतथैवच २४ रुदतांवाहनानांचनेत्रेभ्यः प्रापतज्जलं सुसुबुधश्चक्रन्मूत्रं प्रध्यायंतोविशंपते २५ अं
तर्हितामहानादाः श्रूयंतैर्मरतर्षभ रक्षसांपुरुषादानां नदतांभैरवान्नवान् २६ संपतंतश्चदृश्यंतैर्गोमायुबलवायसाः श्वा
नश्चविविधैर्नर्दैर्वाशंतस्तत्रमारिष २७ ज्वलिताश्चमहोल्कावैसमाहृत्यदिवाकरं निपेतुः सहसामूमौवेदयंत्योमहद्भयं २८ महो
त्यनीकानिमहासमुच्छ्रयेततस्तयोः पांडवधार्तराष्ट्रयोः चकंपिरेशंस्वमृदंगनिःस्वनैः प्रकंपितानीववनानिवायुना २९ नरेंद्रनागा
श्चसमाकुलानामभ्यागतानामशिवेमुहूर्ते बभूवघोषस्तुलश्चमूनांवातोद्धुतानामिवसागराणां ३० इति श्रीमन्महाभा० श्री०
उत्पातदर्शनैशततमोऽध्यायः १०० संजयउवाच अभिमन्युरथोदारः पिशांगैस्तरुगोत्तमैः अभिद्रुद्रावनेजस्वीदुर्योधिन-
बलमहत् १ विकिरंश्छुरवर्षाणिवारिधाराइवांबुदः नशेकुः समरेकुद्धं सौमद्रमरिस्सूदनं २ शस्त्रोधिचंगाहमानंसेनासाग-
रमक्षयं निवारयितुमप्याजोत्वदीयाः कुरुनंदन ३ तेनमुक्तारणैराजंश्छुराः शत्रुनिबर्हणाः क्षत्रियाननयच्छुरान्येतराज-
निवेशनं ४ यमदंडोपमान्योरान्ज्वलिताशीविषोपमान् सौमद्रः समरेकुद्धः प्रेषयामाससायकान् ५ सरथान्पराधिनस्तूर्णह-
यांश्चैवससादिनः गजारोहांश्चसगजान्दारयामासफाल्गुनिः ६ तस्यतत्कुर्वतः कर्ममहत्संख्येमहीपृतः पूजयांचक्रिरेहृष्टाः प्र-
शशांस्त्वफाल्गुनिं ७ तान्यनीकानिसौमद्रोद्रावयामासभारत तूलराशीनिवाकाशेमारुतः सर्वतोदिशं ८ तेनविद्राव्यमा-
णानितवसेन्यानिभारत भ्रातारंनाध्यगच्छंतपंकेमग्नाइवाहिपाः ९ विद्राव्यसर्वसैन्यानितावकानिनरोत्तम अभिमन्युस्थि-
तौराजन्विधूमोन्निरिवज्वलन् १० नचैनंतावकाराजन्विपेहुररिधातिनं प्रदीप्तं पावकंयद्वत्पतंगाः कालचोदिताः ११ प्रहरन्
सर्वशत्रुभ्यः पांडवानांमहारथः अदृश्यतमहेशासः सवज्रइववासवः १२ हेमपृष्ठधनुश्चास्यददृशोविचरदिशः तोयदेषुयथा
राजन्नाजमानाशतहृदाः १३ शराश्चनिशिताः पीतानिश्चरंतिस्मसंयुगे वनात्कुल्लदुमाद्राजन्ममराणामिवव्रजाः १४ तथैवच
रतस्तस्यसौमद्रस्यमहात्मनः रथेनकांचनांगेनददृशन्तैरंजनाः १५ मोहयित्वाकपेद्रोणंद्रौणिचसहहृलं सैधवंचमहेशासो
व्यचरत्तुषुसुच १६ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६

मंडलीकृतमेवास्यधनुः पश्यामभारत सूर्यमंडलसंकाशंदहतस्तववाहिनीं १७ तं हस्वाक्षत्रियाः शूराः प्रपतंतंतरस्विनं द्विफा-
ल्युनमिमं लोकं मे निरेतस्य कर्मभिः १८ तेनार्दितामहाराजभारतीसामहाचमूः व्यक्त्वमत्तत्रतत्रैव योषिन्मदवशादिव १९ द्राव-
यित्वामहासैन्यं कंपयित्वामहारथान् नंदयामासकृद्दोमयं जित्वेव वासवः २० तेन विद्राव्यमाणानितवसेन्यानि संयुगे चक्रु-
रार्तस्वनंधोरं पर्जन्यनिनदोपमं २१ तं श्रुत्वानिनदंधोरंतवसेन्यस्यभारत मारुतोद्धतवेगस्यसागरस्येव पर्वाणि २२ दुर्योधनस्त-
दाराजन्मार्ज्यशृंगिमभाषत एषकाष्णिर्महाबाहो द्वितीय इव फाल्गुनः २३ चमूं द्रावयते क्रोधाद्ब्रूते देवचमूमिव तस्य चान्यन्मप-
श्यामि संयुगे मेषजं महत् २४ ऋते त्वाराक्षसश्चेष्टसर्वविद्यारूपारगं सगत्वा त्वरितं वीरं जहि सोमद्रमाहवे २५ वयं पार्थ ह-
निष्यामो भीष्मद्रोणपुरोगमाः स एव सुक्तो बलवान् राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् २६ प्रययोऽसमरेतूर्णतव पुत्रस्य शासनात् नर्दमा-
नो महानादप्रावृषीव बलाहकः २७ तस्य शब्देन महता पांडवानां बलं महत् प्रचलत्सर्वतो राजन्वातोद्धत इवार्णवः २८ बह-
वश्च महाराज तस्य नादेन भीषिताः प्रियान्प्राणान्परित्यज्य निपेतुर्धरणीतले २९ काष्णिश्चापि मुदा युक्तेः प्रगृह्य सशरंधनुः
चृत्य निवरथोपस्थेतद्रक्षः समुपाद्रवत् ३० ततः सराक्षसः क्रुद्धः संप्राप्येवार्जुनिरणे नातिदूरे स्थितां तस्य द्रावयामास वै चमूं ३१
तां वध्यमानां च तथा पांडवानां महान् चमूं प्रत्युद्ययोरणोरक्षो देवसेनां यथा बलः ३२ विमर्दः स महानासीत् तस्य सेन्यस्य मारिष-
रक्षसाघोररूपेण वध्यमानस्य संयुगे ३३ ततः शरसहस्रेस्तां पांडवानां महान् चमूं व्यद्रावयद्रणेरक्षो दर्शयन् स्वपराक्रमं ३४
सा वध्यमाना च तथा पांडवानां मनीकिनी रक्षसाघोररूपेण प्रदुद्रावरणेभयात् ३५ प्रमृद्य चरणे सेनां पद्मिनी वारणायथा ततो-
भिदुद्रावरणेद्रौ पदेयान्महाबलान् ३६ ते तु क्रुद्धामहेघासाद्रौ पदेयाः प्रहारिणः राक्षसंदुद्रुवुः संख्येग्रहाः पंचरविं यथा ३७
वीर्यवद्भिस्ततस्ते स्तपीडितो राक्षसोत्तमः यथा युगक्षये घोरं चंद्रमाः पंचभिर्ग्रहैः ३८ प्रतिविध्यस्तोरक्षो बिभेद निशितैः शरैः
सर्वपारशैर्वैस्तूर्णमकुंठाग्रैर्महाबलः ३९ स तैर्भिन्नतनुत्राणाः शशभेराक्षसोत्तमः मरीचिभिरिवार्कस्य संस्यूतो जलदो महान्
४० विषक्तैः सशरैश्चापितपनीयपरिच्छिद्यैः आर्यशृंगिर्बभौ राजन्दीप्तशृंग इवाचलः ४१ ततस्तेभ्योतरः पंचराक्षसेन्द्रमहाहवे
विव्यधुर्निशितैर्बाणैस्तपनीयविभूषितैः ४२

सानिर्मिन्नः शरैर्यैरैर्मुजगैः कोपितैरिव अलंबुषोभृशं राजन्मार्गेन्द्र इव चक्रुधे ४३ सोतिविद्धो महाराज सुहृत्तमिव मारिष प्र-
विवेश तमो दीर्घपीडितस्तेर्महारथैः ४४ प्रतिलभ्यततः संज्ञां क्रोधेन द्विगुणीकृतः चिच्छेद सायकांस्तेषां ध्वजांश्चैव धनूंषि च
४५ एकैकपंचमिर्बाणैराजघान समयन्निव अलंबुषोरथोपस्थेनृत्यन्निव महारथः ४६ त्वरमाणः स संरब्धो हयांस्तेषां महा-
त्मनां जघान राक्षसः क्रुद्धः सारथींश्च महाबलः ४७ विभेद च संरब्धः पुनश्चैनान् स संशितैः शरैर्बहुविधाकारैः शत-
शोऽयस हस्तशः ४८ विरथांश्च महेश्वासान् कृत्वा तत्र सराक्षसः अभिदुद्राववेगेन हंतुं कामो निशाचरः ४९ तानर्हितान् तपो
तेन राक्षसेन दुरात्मना दृष्ट्वा र्जुनस्ततः संरब्धे राक्षसं स मुपाद्रवत् ५० तयोः समभवद्युद्धं ह त्रवा स वयोरिव ददृशुस्तव-
काः सर्वे पांडवाश्च महारथाः ५१ तौ समेतौ महायुद्धे क्रोधदीप्तौ परस्परं बहाबलौ महाराज क्रोध संरक्तलोचनौ ५२ पर-
स्परमवेक्षेतां कालानलसमोयुधि तयोः समागमो घोरो बभूव कटुकोदयः यथा देवास्त्रेयुद्धे शक्रशंवरयोः पुरा ५३ इ-
ति श्रीमन्महामा० श्रीष्म० नवमदिवसयुद्धारंभे एकाधिकशततमोऽध्यायः १०१ धृतराष्ट्र उवाच आर्जुनिसमरेभू-
रं विनिघ्नं तं महारथान् अलंबुषः कथं युद्धे प्रत्ययुद्धात संजय १ आर्ष्यं शृंगिकथंचैव सोमद्रः परवीरहा तन्ममाचक्षतत्वेन
यथावृत्तं स्म संयुगे २ भीमो वारथिनां श्रेष्ठो राक्षसो वाघदोक्तचः नकुलः सहदेवो वासात्यकिर्वा महारथः ३ एतदा च द्वमेस-
त्यं कुशलौ त्वसि संजय धनंजयश्च किंचक्रे मम सैन्येषु संयुगे ४ संजय उवाच हंत ते ह प्रवक्ष्यामि संग्रामलोमहर्षणं य-
थाभूद्राक्षसैर्द्रस्य सोमद्रस्य च मारिष ५ अर्जुनश्च यथा संरब्धे भीमसेनश्च पांडवः नकुलः सहदेवश्चरणोचक्रुः पराक्रमं ६
तथैव तावकाः सर्वे भीष्मद्रोणपुरःसराः अद्भुतानि विचित्राणि चक्रुः कर्माण्यभीतवत् ७ अलंबुषस्तु समरे अभिमन्युं म-
हारथं विनद्य समहानादंतर्जयित्वा सुहृर्मुहुः ८ अभिदुद्राववेगेन तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् अभिमन्युश्च वेगेन सिंहवद्दिन-
दन्मुहुः ९ आर्ष्यं शृंगिं महेश्वासां पितुरत्यंतवैरिणं ततः समीयतु संरब्धे त्वरितौ नरराक्षसौ १० रथाभ्यां रथिनौ श्रेष्ठौ यथा-
वैदेवदानवौ मायावीराक्षसश्चेष्टौ दिव्यास्त्रैश्चैव फाल्गुनिः ११ ततः कार्ष्णिर्महाराज निशितैः सायकैस्त्रिभिः आर्ष्यं शृंगिरणे विष्ठा-
पुनर्विव्याध पंचभिः १२ ततमोऽध्यायः १०१ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

अलंबुषोऽपिसंक्रुद्धः काष्णिनिवमिराशतगैः तदिविविधवेगेनतात्रैरिवमहाद्विपं १३ ततः शरसहस्रेणाक्षिप्रकारानिशाचरः अ-
 र्जुनस्यस्ततंसंख्येपीडयामासमारत १४ अभिमन्युस्ततः क्रुद्धो नवमिर्नतपर्वभिः बिभेदनिशितैर्बाणैराक्षसेंद्रमहोरासि
 १५ तेनस्यविविशस्तूर्णकायंनिर्भिद्यमर्मस्त सतेर्विमिन्नसर्वांगः शतशतमेराक्षसोत्तमः १६ पुष्पितैः किंशुकैराजनसंस्ती-
 र्णैवपर्वतः संधारयाणश्चशरान्हेमपुरवान्महाबलः १७ विबभौराक्षस श्रेष्ठः सज्वालइवपर्वतः ततः क्रुद्धोमहाराजआ-
 र्यश्चंगिरमर्षणः १८ महेंद्रप्रतिमंकाष्णिच्छादयामासपत्रिभिः तेनतेविशिरवासुक्तायमदंडोपमादृढः १९ अभिमन्यु-
 विनिर्भिद्यप्राविशंतधरातलं तथैवार्जुनिनामुक्ताः शराः कनकभूषणाः २० अलंबुषंविनिर्भिद्यप्राविशंतधरातलं सौमद्र-
 स्तरणोरक्षः शरैः सन्नतपर्वभिः २१ चक्रेविमुरवमासाद्यमयंशक्रइवाहवे विमुरवंचरणोरक्षोवध्यमानंरणेरिणा २२ प्रादु-
 श्चक्रेमहामायांतामसीपरतापनः ततस्तेतमसासर्वेवृताश्चासन्महीपते २३ नाभिमन्युमपश्यंतनैवस्वान्नपरान्नणो अ-
 भिमन्युश्चतदृष्ट्वाधोरूपमहत्तमं २४ प्रादुश्चक्रेसौरमस्त्रंभास्वरंकुरुनंदनः ततः प्रकाशमभवज्जगत्सर्वमहीपते २५
 तांचाभिजघ्निवान्मायाराक्षसस्यदुरात्मनः संक्रुद्धश्चमहावीर्योराक्षसेंद्रनरोत्तमः २६ छादयामाससमरेशरैः सन्नतपर्व-
 भिः बद्धीस्तथान्यामायाश्चप्रयुक्तास्तेनरक्षसा २७ सर्वास्त्रविदमेयात्मावारयामासफाल्गुनिः हतमायंततोरक्षोवध्य-
 मानंचसायकैः २८ रथंतत्रैवसंत्यज्यप्राद्रवन्महतोभयात् तस्मिन्विनिर्जितेतूर्णंकूटयोधिनिराक्षसे २९ आर्जुनिः समरे
 सैन्यंतावकंसंममर्दह मदांधोगंधनागेन्द्रः सपद्मापद्मिनीमिव ३० ततः शांतनवोभीष्मसैन्यं दृष्ट्वाभिविद्रुतं महताशरव-
 र्षेणसौमद्रंपर्यवारयत् ३१ कौष्ठीकृत्यचतंवीरंधार्तराष्ट्रामहारथाः एकंसूबहवोसुद्धेततक्षः सायकैर्दृढं ३२ सतेषारथि-
 नांवीरः पितुरक्तल्यपराक्रमः सदृशोवास्तुदेवस्यविक्रमेणबलेनच ३३ उभयोः सदृशं कर्मसपितुर्मतुलस्यच रणोबहुविधं-
 चक्रेसर्वशस्त्रभृतांवरः ३४ ततोधनंजयोवीरोविनिघ्नस्तवसेनिकान् आससादरणेषुत्रं पुत्रप्रेक्षरमर्षणः ३५ तथैवसमरेवी-
 रान्पितादेवव्रतस्तव आससादरणेषुपार्थस्वभानुरिवभास्करं ३६ ततः सरथनागाश्वाः पुत्रास्तवजनेश्वर परिवहूरणोभीष्मंजुगुप-
 श्चसमंततः ३७

तथैव पांडवाराजन्परिवार्यधनंजयं रणायमहतेयुक्तादंशिताभरतर्षभ ३८ शारद्वतरस्ततोराजन्भीष्मस्यप्रसुरवेस्थितं अ
र्जुनं पंचविंशत्यासायकानां समाचिनोत् ३९ प्रत्यङ्गम्याथ विव्याध सात्यकिस्तं शितैः शरैः पांडवप्रियकामार्थं शार्दूल इव कुंजरं
४० गौतमोऽपि त्वरायुक्तो माधवं न वभ्रिः शरैः हृदिविव्याध संक्रुद्धः कंकपत्रपरिच्छेदैः ४१ शैने योऽपि ततः क्रुद्धश्चापमानस्य वेगवा
न् गौतमानं करंतूणं समाधत्त शिलीमुखं ४२ तमापतंतं वेगेन शक्राशानि समद्युतिं द्विधा चिच्छेद संक्रुद्धो द्रोणिः परमकोपनः ४३
समुत्सृज्याथ शैने यो गौतमं रथिनां वरः अभ्यद्रव द्रणे द्रोणिं राहुः रवेशाशिनं यथा ४४ तस्य द्रोणस्तथापि द्विधा चिच्छेद भार-
त अथैनं छिन्नधन्वानं ताडयामास सायकैः ४५ सौन्यत्कार्मुकमादाय शत्रुघ्नं भारसाधनं द्रोणिं पश्यामहाराज बाहोरुरसि चार्प-
यत् ४६ सविद्धो व्यथितश्चैव सुहृत् कश्मलान्वितः निषसाद रथोपस्थे ध्वजयष्टिं समाश्रितः ४७ प्रतिलप्यत तः संज्ञां द्रोण
पुत्रः प्रतापवान् वार्ष्णेयं समरे क्रुद्धो नाराचेन समाप्यत् ४८ शैने यं स तु निर्भिद्य प्राविशद्दरणीतलं वसंतकाले बलवान् बि-
लं सर्पिशिशुर्यथा ४९ अथापरेण मल्लेन माधवस्य ध्वजोत्तमं चिच्छेद समरे द्रोणिः सिंहनादं मुमोच ह ५० पुनश्चैनं शरैर्घो-
रैश्छादयामास भारत निदाघांते महाराज यथा मेघो दिवाकरं ५१ सात्यकोऽपि महाराज शरजालं निहत्य तत् द्रोणिमभ्या-
किरत्तूणं शरजालैरनेकधा ५२ तापयामास च द्रोणिं शैने यः परवीरहा विमुक्तो मेघजालेन यथैव तपनस्तथा ५३ शराणां
च स हस्तेण पुनरेव समुद्यतः सात्यकिश्छादयामास ननाद च महाबलः ५४ हत्वा पुत्रं च तं ग्रस्तं राहुणे वनिशाकरं अभ्यद्र-
व तश्चैने यं भारद्वाजः प्रतापवान् ५५ विव्याध च सतीक्ष्णेन पृषत्केन महामृधे परीप्सन् स्वस्तं राजन् वार्ष्णेयेनाभिपीडितं
५६ सात्यकिस्तुरणो हित्वा गुरुपुत्रं महारथं द्रोणं विव्याध विंशत्या सर्वपारशवैः शरैः ५७ तदंतरममेयात्मा कौन्तेयः शत्रु-
तापनः अभ्यद्रव द्रणे क्रुद्धो द्रोणं प्रति महारथः ५८ ततो द्रोणश्च पार्थश्च समेयातां महामृधे यथा बुधश्च शक्रश्च महारा-
ज नभस्तले ५९ इति श्रीमन्महाभा० भीष्म० द्रोणार्जुनसमागमे द्वाधिकशततमोऽध्यायः १०२ धृतराष्ट्र उवाच
कथं द्रोणो महेष्वासः पांडवश्च धनंजयः समीचतूरणे यत्तौ तावुभौ पुरुषर्षभौ १

प्रियोहिपांडवो नित्यं भारद्वाजस्य धीमतः आचार्यश्चरणेनित्यं प्रियः पार्थस्य संजय २ तावुमौरथिनो संख्ये हृष्टो सिंहाविवो
 लकटौ कथं समीयतुर्यत्तौ भारद्वाजधनं जयौ ३ संजय उवाच नद्रोणः समरे पार्थं जानीते प्रियमात्मनः क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य
 पार्थो वासुरुमाहवे ४ नक्षत्रियारणे राजन्वर्जयंति परस्परं निर्मर्यादं हि युद्धं ते पितृभिर्मृतृभिः सह ५ रणे भारत पार्थेन
 द्रोणो विद्वस्त्रिभिः शरैः नाचिंतयच्चतान्बाणान्पार्थचापच्युतान्युधि ६ शरवृष्ट्या पुनः पार्थश्छादयामास तं रणे स प्रजज्वा-
 लरोषेण गहने ग्निरिवोर्जितः ७ ततोर्जुनं रणे द्रोणः शरैः सन्नतपर्वभिः छादयामास राजेन्द्र नचिरादेव भारत ८ ततो दुर्योध-
 नो राजा सुशर्मणि मत्तौ दयत् द्रोणस्य समरे राजन्यार्षिग्रहणकारणात् ९ त्रिगर्तराडपि कुण्डो मृशमायस्य कार्मुकं छा-
 दयामास समरे पार्थं बाणैरयोसुरैः १० ताभ्यामुक्ताः शराराजन्तं रिदो विरेजिरे हंसा इव महाराज शरत्कालेन भरतले ११ ते
 शराः प्राप्य कौंतेयं समंताद्विविधैः प्रभो फलभारतं यद्वत्त्वादुहृदं विहंगमाः १२ अर्जुनस्तरणेनादं विनद्य रथिनां वरः
 त्रिगर्तराजं समरे स पुत्रं विव्यधेशरैः १३ तेवध्यमानाः पार्थेन कालेन वयुगक्षये पार्थमेवाभ्यवर्तत मरणे कृतनिश्चयाः १४
 मुमुक्षुः शरवृष्टिं च पांडवस्य रथं प्रति शरवृष्टिं ततस्तां तु शरवर्षैः समंततः १५ प्रतिजग्राह राजेन्द्र तोयवृष्टिं मिवाचलः तत्रा-
 द्रुतमपश्याम बीभत्सो हस्तलाघवं १६ विमुक्तां बहुभिर्योधिः शस्त्रवृष्टिदुरासदां यदेको वारयामास भारुतो भ्रगणानिव-
 १७ कर्मणा तेन पार्थस्य तुष्टुर्देवदानवाः अथ कुन्दोरणे पार्थस्त्रिगर्तन्प्रति भारत १८ सुमोचास्त्रं महाराज वायव्यं पृतना-
 मुखे प्रादुरासीत् ततो वायुः क्षौमयाणो न भरतले १९ पातयन् चैकरगणान् विनिघ्नंश्चैव सैनिकान् ततो द्रोणो भिवीक्ष्यैव वा-
 यव्यास्त्रं सुदारुणं २० शैलमन्यन् महाराज घोरमस्त्रं सुमोच ह द्रोणेन युधिनिर्मुक्ते तस्मिन्नस्त्रेन राधिप २१ प्रशशाम ततो
 वायुः प्रसन्नाश्च दिशो दश ततः पांडुस्ततो वीरस्त्रिगर्तस्य रथं प्रजान् २२ निरुत्साहान्न पणे चक्रे विसुरवान् विपराक्रमान् ततो
 दुर्योधनश्चैव रूपश्च रथिनां वरः २३ अश्वत्थामा तथा शल्यः कांबोजश्च सुदक्षिणः विंदानुविंदावावर्त्यौ बाल्हिकः सह बाल्हि-
 कः २४ महतारथवंशेन पार्थस्यावारयन् दिशः तथैव भगदत्तश्च श्रुतायुश्च महाबलः २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

गजानीकेनभीमस्यताववारयतांदिशः स्मुरिश्चवाःशालश्चैवसौबलश्च विशांपते २६ शरौघैर्विमलेस्तीक्ष्णोर्मद्रीपुत्राववार-
यन् भीष्मस्तुसहितःसंख्येधार्तराष्ट्रैःससैनिकैः २७ युधिष्ठिरंसमासाद्यसर्वतःपर्यवारयत् आपतंतंगजानीकंदध्वापार्थो
वृकोदरः २८ लेलिहन्सृक्किणीवीरोमृगराडिवकानने भीमस्तरथिनांश्रेष्ठोगदांगृह्यमहाहवे २९ अवपुत्यरथात्तूर्पेतिव-
सेन्यान्यभीषयत् तमुद्दीक्ष्यगदाहस्तंततस्तेगजसादिनः ३० परिववृरणेयत्ताभीमसेनंसमंततः गजमध्यमनुप्राप्तः पांड-
वःसव्यराजत ३१ मेघजालस्यमहतोयथामध्यगतोरविः व्यधमत्सगजानीकंगदयापांडवर्षमः ३२ महाफ्रजालमतुलं
मातरिश्चैवसंततं तेवध्यमानाबलिनाभीमसेनेनदंतिनः ३३ आर्त्तनादंरणेचक्रुर्गर्जंतोजलदाइव बहुधादारितश्चैवविषाणैस्त-
त्रदंतिभिः ३४ फुल्लाशोकनिभःपार्थःशुशुभेरणमूर्द्धनि विषाणेदंतिनंगृह्यनिर्विषाणमथाकरोत् ३५ विषाणेनचतेनैवकुंभे
प्याहृत्यदंतिनं पातयामाससमरेदंडहस्तइवांतकः ३६ शोणिताक्तांगदाबिभ्रन्मेदोमज्जाकृतच्छविः कृताभ्यंगःशोणितेन
रुद्रवत्प्रत्यदृश्यत ३७ एवंचैवध्यमानाश्चहतशेषामहागजाः प्राद्वन्तदिशोराजन्विमृद्भतःस्वकंबलं ३८ द्रवद्विस्तेर्महाना
गैःसमंताद्भरतर्षम दुर्योधनबलंसर्वपुनरासीत्पराङ्मुखं ३९ इतिश्रीमन्महाभा०भी० भीमपराक्रमेव्यधिकशततमोः
ध्यायः १०३ संजयउवाच मध्यदिनेमहाराजसंग्रामःसमपद्यत लोकक्षयकरोरौद्रोभीष्मस्यसहसोमकैः १ गांगेयो
रथिनांश्रेष्ठःपांडवानामनीकिनी व्यधमान्निशितैर्बाणैःशतशोथसहस्रशः २ सममर्दन्तत्सैन्यं पितादेवव्रतस्तव धान्याना
मिवलूनानांप्रकरंगोगणाइव ३ धृष्टद्युम्नःशिरवंडीचविराटोदुपदस्तथा भीष्ममासाद्यसमरेशरैर्जघ्नुमहारथं ४ धृष्टद्यु-
म्नंततोविष्वाविराटंचशरैस्त्रिभिः दुपदस्यचनाराचंप्रेषयामासभारत ५ तेनविद्धामहेष्वासाभीष्मेणामित्रकर्षिणा तु-
क्रुधुःसमरेराजन्पादस्पृष्टाइवोरगाः ६ शिरवंडीतंचविव्याधभारतानांपितामहं स्त्रीमयंमनसाध्यात्वानास्मैप्राहरदन्त्यु-
तः ७ धृष्टद्युम्नस्तुसमरेक्रोधेनाग्निरिक्ज्वलन् पितामहंत्रिभिर्बाणैर्बाह्वोरुरसिचार्पयत् ८ दुपदःपंचविंशत्याविराटोदश-
भिःशरैः शिरवंडीपंचविंशत्याभीष्मंविव्याधसायकैः ९ सौतिविद्धोमहाराजशोणितोयपरिभुतः वसंतपुष्पशबलोरक्ताशोकइवा-
बभौ १०

श्रीमन्महा०भी० व्यधिकशततमोध्यायः १०३

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०

तान्यत्यविह्यद्गंगेयस्त्रिमिस्त्रिमिरजिह्वगैः द्रुपदस्यचमल्लेनधनुश्चिच्छेदमारिष ११ सोन्यत्कार्मुकमादायभीष्मविद्याधपच
मिः सारथिचत्रिमिर्बाणैः सुशितैरणमूर्धनि १२ तथाभीमोमहाराजद्रोपद्याः पंचचात्मजाः कैकेयाभ्रातरः पंचसात्यकिश्चैवसा
त्वतः १३ अभ्यद्रवंतगंगेययुधिष्ठिरपुरोगमाः रिरक्षिषंतः पांचालान्धृष्टद्युम्नपुरोगमान् १४ तथैवतावकाः सर्वभीष्मरक्षार्थ-
मुद्यताः प्रत्युद्ययुः पांडुसेनांसहसैन्यानराधिप १५ तत्रासीत्क्रमहृद्युद्धंतवतेषांचसंकुलं नराश्वरथनागानांयमराष्ट्रविवर्द्धनं
१६ रथीरथिनमासाद्यप्राहिणोद्यमसादनं तथेतरान्समासाद्यनरनागाश्वसादिनः १७ अनयन्परलोकायशरैः सन्नतपर्वभिः
शरैश्चविविधैर्घोरैस्तत्रतत्रविशांपते १८ रथास्तरथिमिहीनाहतसारथयस्तथा विप्रद्रुताश्चसमरेदिशोजग्मुः समंततः १९
मृद्यमानानरान्वाजन्हयाश्चस्रवहून्त्रणे वातायमानादृश्यंतैर्गंधर्वनगरोपमाः २० रथिनश्चरथैर्हीनावर्मिणस्तेजसायुताः कुंड-
लोष्णीषिणः सर्वेनिकांगदविभूषणाः २१ देवपुत्रसमाः सर्वैर्शौर्येशक्रसमायुधि ऋध्यावैश्रवणंचातिनयेनचवृहस्पतिं २२ स-
र्वलोकेश्वराः शूरास्तत्रतत्रविशांपते विप्रद्रुताव्यदृश्यंतप्राकृताइवमानवाः २३ दंतिनश्चनरश्चैष्टहीनाः परमसादिभिः मृदं-
तः स्वान्यनीकानिनिपेतुः सर्वशब्दगाः २४ चर्मभिश्चामरैश्चित्रैः पताकाभिश्चमारिष छत्रैः शितैर्हर्मिदंडैश्चामरैश्चसमंततः
२५ विशीर्णैर्विप्रधावंतोदृश्यंतैस्मादिशोदश नवमेघप्रतीकाशाजलद्रोपमनिस्वनाः २६ तथैवदंतिमिहीनागजारोहावि-
शांपते प्रधावंतोन्वदृश्यंततवतेषांचसंकुले २७ नानादेशसमुत्थांश्चतुरंगान्हेमभूषितान् वातायमानानद्राक्षंशतशोथ
सहस्रशः २८ अश्वारोहान्हतैरश्वैर्गृहीतासीन्समंततः द्रवमाणानपश्यामद्राव्यमाणांश्चसंयुगे २९ गजोगजंसमासाद्य
द्रवमाणंमहाहवे ययोप्रमृद्यतरसापादातान्वाजिनस्तथा ३० तथैवचरथान्वाजन्यममर्दरणोगजः रथांश्चैवसमासाद्यप-
तितांस्तरगान्सुवि ३१ असृङ्गन्समरेराजंस्तरगाश्चनरान्रणे एवतैर्बहुधाराजन्प्रत्यमृद्गन्परस्परं ३२ तस्मिन्नरोद्रेतथा
युद्धेवर्तमानेमहाभये प्रावर्ततनदीधोराशोणितांश्चतुरंगिणी ३३ असिसंधातसंबाधाकेशशैवलशाडुला रथहृदाशरा-
वर्ताहयमीनादुरासदा ३४ शीर्षोपलसमाकीर्णाहस्तिग्राहसमाकुला कवचोष्णीषफेनोधाधनुर्वेगासिकच्छपा ३५

पताकाधजवृक्षादयामर्त्यकूलापहारिणी क्रव्यादहंससंकीर्णायमराष्ट्रविवर्दिनी ३६ तानदीक्षत्रियाः शूरारथनागहयसवेः
प्रतेरुर्बहवोराजन्मयत्यक्तामहारथाः ३७ अपोवाहरणेभीरून्कश्मलेनाभिसंवृतान् यथावैतरणीमेतान्प्रेतराजपुरं प्रति
३८ प्राक्रौशन्दात्रियास्तत्रदृष्ट्वातद्वैशसंमहन् दुर्योधनापराधेनगच्छन्तिक्षत्रियाः क्षयं ३९ गुणवत्सुकथंदेपंधतराष्ट्रोजने-
श्वरः कृतवात्यादुपुत्रेषुपापात्मालोभमोहितः ४० एवं बहुविधावाचः श्रूयन्तेस्मपरस्परं पांडवस्तवसंयुक्ताः पुत्राणां तस्मदा-
रुणाः ४१ तानि शम्यततोवाचः सर्वयोधैरुदाहृताः आगरकृत्सर्वलोकस्थपुत्रोदुर्योधनस्तव ४२ भीष्मद्रोणंकृपंचैवशल्यं
चोवाचभारत युद्धाध्वमनहंकाराः किंचिरंकुरुथेतिच ४३ ततः प्रवृत्तेयुद्धकुरूणांपांडवैः सह अक्षघ्नतकृतराज नक्ष-
घोरं वैशसंतदा ४४ यत्पुराननिगूणहासिवार्यमाणोमहात्मभिः वैचित्रवीर्यतस्येदंफलंपश्यस्मदारुणां ४५ नहिपांडुस-
ताराजन्ससैन्याः सपदानुगाः रक्षतिसमरेप्राणान्कोरवावापिसंयुगे ४६ एतस्मात्कारणाद्द्वोरोवर्ततेस्वजनक्षयः देवाद्वा
पुरुषव्याघ्रतवचापनयान्नृप ४७ इति श्रीमन्महाभा० भीष्मप० संकुलयुद्धेचतुरधिकशततमोऽध्यायः १०४

संजयउवाच अर्जुनस्तान्नरव्याघ्रोसशर्मानुचरान्नृपान् अनयत्येतराजस्यसदनंसायकैः शितैः १ सशर्मान्चिततोबा-
णैः पार्थैर्विव्याधसंयुगे वासुदेवंचसप्तत्यापार्थेचनवभिः पुनः २ तान्निवार्यशरोघेणशक्रसूनुर्महारथः सशर्मणोरणे-
योधान्प्राहिणोद्यमसादनं ३ तैवध्यमानाः पार्थेनकालेनेवयुगक्षये व्यद्वन्तरणोराजन्मयेजातेमहारथाः ४ उत्सृज्य
तुरगान्केचिद्रथान्केचिच्चमारिष गजानन्येसमुत्सृज्यप्राद्वन्तदिशोदश ५ अपरेतुतदादायवाजिनागरथाचणो त्वरया
परयायुक्ताः प्राद्वन्तविशंपते ६ पादानाश्चापिशस्त्राणिसमुत्सृज्यमहारणे निरपेक्षास्मधावन्ततेनतेनस्मभारत ७
वार्यवाणाः सुबहुशस्त्रैर्गतेनसशर्मण तथान्यैः पार्थिवश्रेष्ठैर्नव्यतिष्ठन्तसंयुगे ८ तद्वलंप्रदुतं दृष्ट्वापुत्रोदुर्योधनस्तव
पुरस्कृत्यरणोभीष्मंसर्वसैन्यपुरस्कृतः ९ सर्वोद्योगेनमहताधनंजयमुपाद्वत् त्रिगताधिपतेरर्थजीवितस्यविशंपते
१० सएकः सपरेतस्थोकिरन्बहुविधांश्छरान् भ्रानृभिः सहितः सर्वैः शेषाहिप्रदुतानराः ११ भीष्मप० चतुरधिकशत-

तथैव पांडवाराजसर्वोद्योगेन दंशिताः प्रययुः फाल्गुनार्थाय यत्र भीष्मो व्यतिष्ठत १२ ज्ञायमानारणे वीर्यघोरं गांडीवधन्वनः हाहा
कारकृतोत्साहा भीष्मजमुः समंततः १३ ततस्तालध्वजः शूरः पांडवानां वरूथिनीं छादयामास समरेशरैः सन्नतपर्वभिः १४
एकीभूतास्ततः सर्वे कुरवः सह पांडवैः अयुद्धांतमहाराजमध्यप्राप्ते दिवाकरे १५ सात्यकिः कृतवर्माणं वित्वा पंचभिराश्रुतैः अ
तिष्ठदाहवैशूरः किरन्वाणान्सहस्रशः १६ तथैव दुपदो राजा द्रोणं विस्वाशितैः शरैः पुनर्विव्याध सप्तत्यासाराथिं चास्य पंचभिः १७
भीमसेनस्तराजानं बाल्हीकं प्रपितामहं विध्वानदन्महानादंशादूल इव कानने १८ आर्जुनिश्चित्रसेनेन विद्धो बहुभिराश्रुतैः
चित्रसेनं त्रिभिर्बाणैर्विव्याध समरेश्वरं १९ समागतौ तौ तुरणौ महामात्रौ व्यरोचतां यथा दिवि महाघोरौ राजन्बुधशर्नैश्चरो
२० तस्याश्वाश्चतुरो हत्वा सूतं च नवभिः शरैः ननाद बलवन्मादं सोमदः परवीरहा २१ हताश्वात्तुरथा तूष्णीं सो वसुत्यमहार-
थः आरुरो हरथं तूष्णीं दुर्मुखस्य विशांपते २२ द्रोणश्च दुपदं वित्वा शरैः सन्नतपर्वभिः साराथिं चास्य विव्याध त्वरमाणः पराक्रमी २३
पीड्यमानस्ततो राजा दुपदो वाहिनीमुखे अपायाज्जवनैरश्वैः पूर्ववैरमनुस्मरन् २४ भीमसेनस्तराजानं मुहूर्तादिव बाल्हीकं व्य-
श्वसूतरथं चक्रे सर्वसैन्यस्य पश्यतः २५ ससंभ्रमो महाराज सशयं परमंगतः अवसुत्यततो वाहाद्बाल्हीकः पुरुषोत्तमः २६ आ-
रुरो हरथं तूष्णीं लक्ष्मणस्य महारणे सात्यकिः कृतवर्माणं वारयित्वा महारणे २७ शरैर्बहुविधैराजन्नाससादपितामहं सवित्वा
भारतं षष्ठ्या निशितैर्लोमवाहिभिः २८ नृत्यन्निवरथोपस्थे विधुन्वानो महद्धनुः तस्यायसीं महाशक्तिं चिक्षेप अथ पितामहः
२९ हेमचित्रां महावेगां नागकन्योपमां शक्रां तामापतंतीं सहसामृत्युकल्पं सुदुर्जयां ३० व्यंसयामास वार्ष्णेयो लाघवेन महाय-
शाः अनासाद्य तु वार्ष्णेयं शक्तिः परमदारुणा ३१ न्यपतद्दरणीं पृष्ठे महोक्ते व महाप्रभा वार्ष्णेयस्तततो राजन्स्वां शक्तिं कनकप्रभां
३२ वेगवद्बुधचिक्षेप पितामह रथं प्रति वार्ष्णेयमुजवेगेन प्रणुन्नासामहाहवे ३३ अमिदुद्राववेगेन कालरात्रिर्यथानरं तामा-
पतंतीं सहसा द्विधा चिच्छेद भारत ३४ क्षुरप्राप्त्या स्तनीक्ष्णाभ्यां साव्यशार्थितमेदिनीं छित्वा शक्तिं तु गांगेयः सात्यकिं नवभिः श-
रैः ३५ आजघानोरसि कुक्षः प्रहसंश्छत्रुकर्शनः ततः सरथनागाश्वाः पांडवाः पांडुपूर्वज ३६

परिवर्तुरणेभीष्ममाधवत्राणकारणात् ततः प्रवृत्तेयुद्धं तु मुलं लोमहर्षणं पांडवानां कुरूणां च समरे विजयेषिणां ३७ इति-
 श्रीमन्महाभा० श्रीष्म० पञ्चाधिकशततमोऽध्यायः १०५ संजय उवाच दृष्ट्वा भीष्मरणे कुट्टं पांडवैरभिसंवृतं यथामेधैर्महाराज
 तपांते दिवि भास्करं १ दुर्योधनो महाराज दुःशासनमभाषत एष शूरो महेशासो भीष्मः शूरनिघ्न दनः २ छादितः पांडवैः शूरैः स-
 मंतादुरतर्षभ तस्य कार्यं त्वया वीररक्षणं समहात्मनः ३ रक्ष्यमाणो हि समरे भीष्मोऽस्माकं पितामहः निहन्यात्समरे यत्नान्यांचाला-
 न्यां डवैः सह ४ तत्र कार्यं तमं मन्ये भीष्मस्यैवाभिरक्षणं गोप्ताद्येष महेशासो भीष्मोऽस्माकं महाव्रतः ५ स भवान्सर्वसैन्येन परिवार्य
 पितामहं समरे कर्म कुर्वाणं दुष्करं परिरक्षतु ६ स एव मुक्तः समरे पुत्रो दुःशासनस्तुवं परिवार्य स्थितो भीष्मं सैन्येन महता वृतः ७
 ततः शतसहस्राणां हयानां सुबलात्मजः विमलप्रासहस्तानामृष्टितो मरधारिणां ८ दर्पितानां सुवेशानां बलस्थानां पताकिनां शि-
 क्षितैर्युद्धकुशलैरुपेतानां नरोत्तमैः ९ नकुलसहदेव च धर्मराजं च पांडवं न्यवारयन् नरश्रेष्ठान् परिवार्य समंततः १० ततो दुर्योधनो
 राजा शूराणां हयसादिनां अयुतं प्रेषयामास पांडवानां महारणे ११ तैः प्रविष्टैर्महावेगैर्गुरुत्माद्भिरिवाहवे रुराहताधराराजं श्व-
 कं पेचननाद च १२ रुरशब्दश्च समहान्वाजिनां शश्रुवेतदा महावंशवनस्येव दद्यमानस्य पर्वते १३ उत्पतद्भिश्च तेस्तत्र समुद्धू-
 तं महद्रजः दिवाकररथं प्राप्य च्छादयामास भास्करं १४ वेगवद्भिर्हयैस्तैस्तक्षोभिनां पांडवी च भूः निपतद्भिर्महावेगैर्हंसैरिव
 महत्सरः १५ हेषतांचैव शब्देन न प्राज्ञायत किंचन ततो युधिष्ठिर राजा माद्रीपुत्रौ च पांडवौ १६ प्रत्यघ्नं स्तरसावेगं समरे हयसा-
 दिनां उद्धूतस्य महाराज प्रावृट्कालेति पूर्यतः १७ पौर्णमास्यां बुवेगं यथा वेलामहोदधेः ततस्ते रथिनो राजंश्छुरैः सन्नतप-
 र्वभिः १८ न्यकृतं न्युत्तमांगानि शरेण हयसादिनां ते निपेतुर्महाराज निहता दृढधन्वाभिः १९ नारैरिव महानागा यथा वद्भि-
 रिगच्छुरे तैः पिप्रासैः स्फुरितैः शूरैः सन्नतपर्वभिः २० न्यकृतं न्युत्तमांगानि विचरंतो दिशो दिश आयाहता हयारोहा क्रूर-
 मिर्मरतर्षभ २१ अत्यजन्तुत्तमांगानि फलानीव महादुमाः ससादिनो हयाराजस्तत्र तत्र निघ्नदिताः २२ पतिताः पात्यमानाश्च प्र-
 त्यदृश्यंत सर्वशः वध्यमाना हयाश्चैव प्राद्वंत मया दिताः २३ यथा सिंहसमासाद्य मृगाः प्राणपरायणाः पांडवाश्च महाराज जित्वा शत्रू-
 न्महामृधे २४

दध्मुःशंखाश्चमेरीश्चताडयामासुराहवे ततोदुर्योधनोदीनोदृष्ट्वासैन्यंपराजितं २५ अब्रवीद्भरतश्चेष्टमद्राजमिदंवचः एषपां
दुस्तनोज्येष्ठोयमाभ्यांसहितोरणे २६ पश्यतां वोमहाबाहोसेनां द्रावयति प्रभो तंवारयमहाबाहोवेलेवमकरालयं २७ त्वंहिसं
श्रूयसेत्यर्थमसद्यबलविक्रमः पुत्रस्यतवतद्वाक्यंश्रुत्वाशल्यः प्रतापवान् २८ सययोरथवंशेनयत्रराजायुधिष्ठिरः तदापतद्दे-
सहसाशल्यस्यसुमहद्वलं २९ महौघवेगंसमरेवारयामासपांडवः मद्राजंचसमरेधर्मराजोमहारथः ३० दशभिःसायकै-
स्तूर्णमाजघानस्तनांतरे नकुलःसहदेवश्चतंससमिरजिह्मगैः ३१ मद्राजोपितान्सर्वानाजघानत्रिभिस्त्रिभिः युधिष्ठिरं पुनः
षष्ठ्याविव्याधनिशितैःशरैः ३२ माद्रीपुत्रौचसंभ्रांतौद्वाभ्यांद्वाभ्यामताडयत् ततोभीमोमहाबाहुर्दृष्ट्वा राजानमाहवे ३३ मद्र-
राजरथंप्राप्तंमृत्योरास्यगतंयथा अभ्यपद्यतसंग्रामेयुधिष्ठिरमभिजित् ३४ ततोयुद्धंमहाघोरंभावर्ततस्फुदारुणं अपरांदि-
शमास्थायपतमानेदिवाकरे ३५ इति श्रीमन्महाभा. भा. शल्यधर्मसमागमेषडधिकशततमोऽध्यायः १०६ संज-
यउवाच ततःपितातवकुद्रोनिशितैःसायकोत्तमैः आजघानरणेपार्थान्सहसेनान्समंततः १ भीमंद्वादशभिर्विह्वासात्यकिं
नवभिःशरैः नकुलंचत्रिभिर्विह्वासहदेवंचसप्तभिः २ युधिष्ठिरंद्वादशभिर्विह्वासरसिचार्पयत् धृष्टद्युम्नंततोविह्वानना-
दसुमहाबलः ३ तंद्वादशारव्येर्नकुलोमाधवश्चत्रिभिःशरैः धृष्टद्युम्नश्चसप्तत्याभीमसेनश्चसप्तभिः ४ युधिष्ठिरोद्वादशभिः
प्रत्यविह्वयितामहं द्रोणस्तुसात्यकिंविह्वाभीमसेनमविह्वयत् ५ एकेकंपंचभिर्बाणैर्यमदंडोपमैःशितैः तौचतंप्रतिविह्वये
तांत्रिभिस्त्रिभिरजिह्मगैः ६ तौत्रैरिवमहानागंद्रोणंब्राह्मणपुंगवं सोवीराःकितवाःप्राच्याःप्रतीच्योदीच्यमालवाः ७ अ-
भीषाहाःशूरसेनाःशिवयोथवशातथः संग्रामेनाजहुर्मभिर्वध्यमानाःशितैःशरैः ८ तथैवान्येमहीपालानानादेशसमागताः
पांडवानभ्यवर्तन्तविविधायुधपाणयः ९ तथैवपांडवाराजन्परिवृत्तःपितामहं ससमंतात्परिवृतोरथौघैरपराजितः १० गह-
नेग्निरिवोत्सृष्टःप्रज्ज्वालदहन्परान् रथाग्न्यगारश्चापार्चिरसिशक्तिगर्दधनः ११ शरस्फुलिंगोभीष्माग्निर्ददाहस्त्रियर्षमा-
न् सुवर्णपुरंरैरिषुभिर्गार्दपक्षैःसुतेजनैः १२ कर्णिनालीकनाराचैश्छादयामासतद्वलं अपातयद्भजांश्चैवरथिनश्चाशितैःशरैः १३

मुंडतालवनानीवचकारसरथप्रजान् निर्मनुष्यान्त्रयान्नाजन्गजान्श्वांश्चसंयुगे १४ अकरोत्स महाबाहुः सर्वशस्त्रभृतांवरः तस्य
ज्यातलनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः १५ निशम्यसर्वभूतानिसमकंपतभारत अमोघाद्यपतन्वाणाः पितुस्तेभ्यस्तर्षभ १६ नासज्जंत
तनुत्रेषुभीष्मचापच्युताःशराः हतवीरान्प्रथान्नाजन्संयुक्तान्जवनेर्हयैः १७ अपश्याममहाराजक्रियमाणान्प्रणजिरे चेदिकाशि
करूपाणांसहस्राणिचतुर्दश १८ महारथाः समारव्याताः कुलपुत्रास्तनुत्यजः अपरावर्तिनः सर्वैस्सर्वर्णविकृतध्वजाः १९ संग्रा-
मेभीष्ममासाद्यव्यादितास्यमिवांतकं निमग्नाः परलोकायसवाजिरथकुंजराः २० भग्नाक्षोपस्करान्कांश्चिद्भग्नचक्रांश्चभारत
अपश्याममहाराजशतशोथसहस्रशः २१ सवरुथैरेथैर्मर्गैरथिभिश्चनिपातितैः शरैः सुकवचैश्छिन्नैः पाद्विशैश्चविशांपते २२
गदाभिर्मिडिपालैश्चनिशितैश्चाशिलीमुरैः अनुकर्षैरुपासंगैश्चकैर्मर्गैश्चमारिष २३ बाहुभिः कार्मुकैः खड्गैश्चिरोभिश्चसकुंडलैः
तलत्रैरंगुलित्रैश्चध्वजैश्चविनिपातितैः २४ चापैश्चबहुधाच्छिन्नैः समास्तीर्यतमेदिनी हतारोहागजाराजन्हयाश्चहतसादिनः २५
न्यपतंतगतप्राणाः शतशोथसहस्रशः यतमानाश्चतेवीराद्रवमाणान्महारथान् २६ नाशकुवन्वारयितुंभीष्मबाणप्रपीडितान्
महेंद्रसमवीर्येणवध्यमानामहाचमूः २७ अभज्यतमहाराजनचक्षौसहधावतः आविद्धरथनागाश्चंपतितध्वजसंकुलं २८
अनीकंपांडुपुत्राणांहाहाभूतमचेतनं जघानात्रपितापुत्रंपुत्रश्चपितरंतथा २९ प्रियंसरवायंचाक्रंदेसरवादैवबलात्कृतः विमुक्त
कवचानन्यपांडुपुत्रस्यसैनिकाः ३० प्रकीर्यकेशान्धावतः प्रत्यदृश्यंतसर्वशः तद्भोकुलमिवोद्भूतमुद्भूततरथकूबरं ३१ ददृशेपांडुपु-
त्रस्यसैन्यमार्तस्वरंतदा प्रभज्यमानंसेन्यतुहत्वायादवनंदनः ३२ उवाचपार्थवीभत्सोनिगृह्यरथमुत्तमं अयंसकालःसंप्राप्तः
पार्थयःकांदितस्तव ३३ प्रहरास्मिन्नरव्याघ्रनचेन्मोहाद्विमुह्यसि यत्पुराकथितंवीरराज्ञांतेषांसमागमे ३४ विराटनगरेता-
तसंजयस्यसमीपतः भीष्मद्रोणसुरवान्स्सर्वान्धारतराष्ट्रस्यसैनिकान् ३५ सानुबंधान्हनिष्यामियेमांयोत्स्यंतिसंगरे इतितत्कु-
रुकोतेयसत्यवाक्यमरिदम ३६ क्षत्रधर्ममनुस्मृत्ययुध्यस्वविगतज्वरः इत्युक्तोवासुदेवेनतिर्यग्दृष्टिरधोमुखः ३७ अकामइ-
ववीभत्सरिदंवचनमब्रवीत् अवध्यानांवधंकृत्याराज्यवानरकोत्तरं ३८ दुरवानिवनवासेवाकिंनुमेस्यात्कृतंभवेत् चोदयाम्हा-
न्यतोभीष्मः करिष्येवचनंतव ३९

पातयिष्यामि दुर्दृष्टिमीष्मंकुरुपितामहं सचाश्वात्रजतप्रख्यांश्चोदयामासमाधवः ४० यतोमीष्मस्ततो राजन्तु ध्येद्योरश्मिवानि-
व ततस्तत्पुनरावृत्तं युधिष्ठिरबलमहत् ४१ दृष्ट्वा पार्थ महाबाहुमीष्मायोद्यतमाहवे ततोमीष्मः कुरुश्रेष्ठः सिंहवद्दिनदन्मुहुः ४२
धनं जय रथं शीघ्रं शरवर्षैरवाकिरत् क्षणेन सरथस्तस्य सहयः सहसाराथिः ४३ शरवर्षेण महान प्राज्ञायत भारत वासुदेवस्त्व-
संभ्रान्तो धैर्यमास्थाय सत्वरः ४४ चोदयामास तान् श्वान्वितुन्नान्मीष्मसायकैः ततः पार्थो धनुर्गृह्यदिव्यजलदनिस्वनं ४५ पा-
तयामास मीष्मस्य धनुश्छित्वा शितैः शरैः सच्छिन्नधन्वा कोरव्यः पुनरन्यन्महद्भुतः ४६ निमेषान्तरमात्रेण सज्जं चक्रे पिता तव च
कर्षच्च ततो दोष्यो धनुर्जलदनिस्वनं ४७ अथास्य तदपि कुहूश्चिच्छेदधनुरर्जुनः तस्य तत्पूजयामास लाघवं शांतनोः सुतः ४८
साधुसाधु महाबाहो साधुकुंती सुतेति च समाभाष्यैव मपरं प्रगृह्य रुचिरं धनुः ४९ मुमोच समरे मीष्मः शरान्यार्थ रथं प्रति
अदर्शयद्वासुदेवो हययाने परं बलं ५० मोघी कुर्वंश्चुरांस्तस्य मंडलानि निदर्शयन् शक्रशक्तातेन रव्याघ्रो तोमीष्मशरविस्तृतो ५१
गोवृषाविव संरब्धो विषाणोल्लिखितं कितौ वासुदेवस्तसं प्रेक्ष्य पार्थस्य मृदुयुद्धतां ५२ मीष्मं च शरवर्षाणि सृजन्तमनिशं युधि-
प्रतपन्तमिवादित्यं मध्यमासाद्य सेनयोः ५३ वरान्वरान्विनिघ्नन्तं पांडुपुत्रस्य सैनिकान् युगांतमिव कुर्वाणं मीष्मं योधिष्ठिरैव-
ले ५४ नामृष्यत महाबाहुर्मधवः परवीरहा उत्सृज्य रजतप्रख्यां न्हयान्यार्थस्य मारिष ५५ वासुदेवस्ततो योगी प्रचस्कंद-
महारथात् अमिदुद्राव मीष्मं समुजप्रहरणो बली ५६ प्रतोद पाणिस्तेजस्वी सिंहवद्दिनदन्मुहुः दारयन्निव पद्भ्यां सजगती जग-
दीश्वरः ५७ क्रोधताम्रेक्ष्णः कृष्णो जिघांसर मितद्युभिः त्रसन्ति इव चेतां सितावकानां महाहवे ५८ दृष्ट्वा माधवमाक्रंदे मी-
ष्मायोद्यतमंतिके हतो मीष्मो हतो मीष्मस्तत्र तत्र वचो महत् ५९ अश्रूयत महाराज वासुदेव मया तदा पीतकौशेयसंवीतो
मणिश्यामो जनार्दनः ६० शक्रशक्ते विद्रवन् मीष्मं विद्युन्मालीयथां बुदः ससिंह इव मातंगं यूथर्षम इव र्षभं ६१ अमिदुद्राव-
वेगेन विनद न्यादवर्षभः तमापतन्तं संप्रेक्ष्य पुंडरीकाक्षमाहवे ६२ असंभ्रमं रणे मीष्मो विचर्षमहद्भुतः उवाच चैव गोविं-
दमसंभ्रान्तेन चेतसा ६३ एहो हि पुंडरीकाक्ष देवदेवनमोऽस्तुते मामद्य सात्वतश्रेष्ठ पातयस्व महाहवे ६४ ६५ ६६

त्वयाहिदेवसंग्रामेहतस्यापिममानघ श्रेयएवपरं कृष्णलोकेभवतिसर्वतः ६५ संभावितोस्मिगोविंदत्रैलोक्येनाद्यसंयुगे प्रहर
स्वयथेष्टवेदासोस्मितवचनघ ६६ अन्वगेवततः पार्थस्ममभिद्रुत्यकेशवं निजग्राहमहाबाहुं बाहुभ्यां परिगृह्य वै ६७ निगृह्य
माणः पार्थेन कृष्णो राजीवलोचनः जगामैवैनमादाय वेगेन पुरुषोत्तमः ६८ पार्थस्तु विष्टभ्य बलाच्चरणोपरवीरहा निजग्राह-
हृषाकेशं कथंचिदशमेपदे ६९ ततएवमुवाचार्तः क्रोधपर्याकुलेक्षणं निश्चसंतं यथानागमर्जुनप्रणयात्सरवा ७० निवर्तस्व-
महाबाहो नानृतं कर्तुमर्हसि यत्त्वया कथितं पूर्वनयोत्स्यामीति केशव ७१ मिथ्यावादीति लोकस्त्वांकथाधिष्यति माधव ममैष
भारः सर्वो हि हनिष्यामि पितामहं ७२ शपे केशव शस्त्रेण सत्येन कृतेन च अंतं यथागमिष्यामि शत्रूणां शत्रुसूदन ७३ अ-
द्यैव पश्य दुर्धर्ष पात्यमानं महारथं तारापतिमिवा पूर्णमंतकाले यदृच्छया ७४ माधवस्तव च श्रुत्वा फाल्गुनस्य महात्मनः अ-
किंचिदुत्कासक्रोध आरुरो हरथं पुनः ७५ तौरथस्थौ नरत्वाघ्नो भीष्मः शांतनवः पुनः ववर्ष शरवर्षेण मेघो वृष्ट्या यथाचलं
७६ प्राणानादत्तयोधानां पिता देवप्रतस्तव गमस्तिमिरिवादित्यस्तेजांसि शिशिरात्यये ७७ यथा कुरूणां सैन्यानि बभञ्जु-
र्युधिपांडवाः तथा पांडवसैन्यानि बभञ्जु युधिपिता ७८ हतविद्रुतसैन्यास्तु निरुत्साहा विचेतसः निरीक्षितुं न शोक्ते
भीष्ममप्रतिमंरणे ७९ मध्यगतमिवादित्यप्रतपंतं स्वतेजसा ते वध्यमाना भीष्मेण शतशोथसहस्रशः ८० वीक्षां च कुर्म-
हाराज पांडवा अभयपीडिताः तथा पांडवसैन्यानि द्रुवमाणानि भारत ८१ आतारं नाध्यगच्छंत गावः पंकगता इव पिपीलिका इ-
व कृष्णा दुर्बला बलिनारणे ८२ महारथं भारत दुःप्रकंपं शरोर्मिणं प्रतपंतं नरेद्रान् भीष्मं न शोकः प्रतिवीक्षितुं तेशारविषं सू-
र्यमिवातपतम् ८३ विसृजतस्तु स्युः पांडुसेनामस्तं जगामाथ सहस्ररश्मिः ततो बलानां श्रमकर्षितानां मनोवहारं प्रतिसंबभूव
८४ इति श्रीमन्महाभा० भी० नवमदिवसयुद्धसमाप्तिर्नाम समाधिकशततमोऽध्यायः १०७ संजय उवाच युद्ध-
तामेव तेषां तु भास्करेस्तमुपागते संध्यासमभवद्दोराना पश्याम ततो रणं १ ततो युधिष्ठिरो राजा संध्यां सदृश्य भारत वध्य-
मानं च भीष्मेण त्यक्तास्त्रं भयविह्वलं २ स्वसैन्यं च परावृत्तं पलायनपरायणं भीष्मं च युधिसंरब्धं पीडयंतं महारथं ३

सोमकांश्चजितान्दृष्ट्वानिरुत्साहान्महारथान् चिंतयित्वा ततो राजा अवहारमरोचयत् ४ ततो वहारं सैन्यानां चक्रे राजायुधिष्ठिरः
 तथैव तव सैन्यानां महारोह्यभूतदा ५ ततो वहारं सैन्यानां कृत्वा तत्र महारथाः न्यविशन्त कुरुश्रेष्ठ संग्रामे कृतविह्वताः ६ भी-
 ष्मस्य समरे कर्मचिंतयानास्तु पांडवाः नालभन्त दाशान्तिं भीष्मबाणप्रपीडिताः ७ भीष्मोऽपि समरे जित्वा पांडवान्सहस्रं जयान् पूज्य
 मानस्तव स्तुतैर्वर्धमानश्च भारत ८ न्यविशत् कुरुभिः सार्द्धं दृष्ट्वा रूपैः समन्ततः ततो रात्रिः समभवत् सर्वभूतप्रमोदिनी ९ तस्मि
 न् रात्रिमुखे घोरे पांडवा वृष्णिभिः सह सृजयाश्च दुराधर्षा मंत्राय समुपाविशन् १० आत्मनिः श्रेयसं सर्वं प्राप्तकालं महाबलाः मं
 त्रयामास्वरव्याग्रामंत्रनिश्चयकोविदाः ११ ततो युधिष्ठिर राजा मंत्रयित्वा चिरं नृप वासुदेवं समुद्दीक्ष्य वचनं चेदमाददे १२ कृ-
 ष्णपश्य महात्मानं भीष्मं भीमपराक्रमं गजं नलवनानीव विस्मृत्तं बलं मम १३ न चैवैनं महात्मानमुत्सहामो निरीक्षितुं लेलिह्य
 मानं सैन्येषु प्रवृद्धमिव पावकं १४ यथा घोरो महानागस्तद्वक्त्रकोवैविषो ल्वणाः तथा भीष्मो रणे क्रुद्धस्तीक्ष्णशस्त्रः प्रतापवान् १५
 गृहीतचापः समरे प्रमुचन्निशितांश्छुरान् शक्योजेतुं यमः क्रुद्धो वज्रपाणिश्च देवराट् १६ वरुणः पाशाद्यग्वापि स गदो बाधने-
 श्वरः न तु भीष्मः ससंक्रुद्धः शक्योजेतुं महाहवे १७ सोऽहमेव गते कृष्णानिमग्नः शोकसागरं आत्मनो बुद्धिदौर्बल्याद्भीष्ममा
 साद्य संयुगे १८ वनं यास्यामि दुर्द्धर्षश्च येन तत्र मे गतं न युद्धं रोचते कृष्णा हन्ति भीष्मो हिनः सदा १९ यथा प्रज्वलितं वह्निं पतं
 गः समभिद्रवन् एकतो मृत्युमभ्येति तथा हं भीष्ममेयिवान् २० क्षयं नीतोऽस्मि वाष्णेयिराज्यहेतोः पराक्रमी भ्रातरश्चैव मे शू-
 राः सायकैर्भृशं पीडिताः २१ मत्कृते भ्रातृसोऽहार्द्रा ज्यभ्रष्टावनंगताः परिक्षिप्तान्था कृष्णामत्कृते मधुसूदन २२ जीवितं बहु
 मन्ये हं जीवितं ह्यद्य दुर्लभं जीवितं स्याद्यशेषेण चरिष्ये धर्ममुत्तमं २३ यदि ते ह मनुग्राह्यो भ्रातृभिः सह केशव स्वधर्मस्याविरोधे
 न हितं व्याहरकेशव २४ एवं श्रुत्वा वचस्तस्य कारुण्याद्बहुविस्तरं प्रत्यवाचत ततः कृष्णः सांत्वयानो युधिष्ठिरं २५ धर्मपुत्रविषा
 दं त्वं मा कृथाः सत्यसंगरः यस्य ते भ्रातरः शूरा दुर्जयाः शत्रुसूदनाः २६ अर्जुनो भीमसेनश्च वाय्वग्निसमतेजसो माद्रीपुत्रौ च-
 विक्तांतौ त्रिदशानामिवेश्वरो २७ मां वानियुं ह्वसोऽहार्द्राद्यो त्स्ये भीष्मेण पांडवं त्वय्युक्तो महाराज किं न कुर्यामिहा हवे २८

हनिष्यामिरणेभीष्ममाहयपुरुषर्षभं पश्यतांधार्तराष्ट्राणांयदिनेच्छतिफाल्गुनः ३९ यदिभीष्मेहतेवीरेजयंपश्यसिपांडवं हंता
स्येकरथेनाद्यकुरुद्वंद्वं पितामहं ३० पश्यमेविक्रमंराजन्महेद्रस्येक्संयुगे विमुंचंतंमहास्त्राणिपानयिष्यामितरथात् ३१ यःश
त्रुःपांडुपुत्राणामच्छत्रुःसनसंशयः मदर्थमिवदीयायेयेमदीयास्तवैवते ३२ तवभ्राताममसरवासंबंधीशिष्यएवच मासान्यु
त्कृत्यदास्यामिफाल्गुनार्थेमहीपते ३३ एषचापिनरव्याघ्रोमत्कृतेजीवितंत्यजेत् एषनःसमयस्ताततारथेमपरस्परं ३४ स
मानियुद्धवराजेंद्रयथायोद्धामवास्यहं प्रतिज्ञातमुपलब्धेयत्तत्पार्थेनपूर्वतः ३५ घातयिष्यामिगांगेयमितिलोकस्यसन्नि-
धौ परिरक्ष्यमिदंतावद्वचःपार्थस्यधीमतः ३६ अनुज्ञातंतुपार्थेनमयाकार्येनसंशयः अथवाफाल्गुनस्यैवभारःपरमितोरणे
३७ सहनिष्यतिसंग्रामेभीष्मंपरपुरजय अशक्यमपिकुर्याद्विरणेपार्थःसमुद्यतः ३८ त्रिदशान्वासमुद्युक्तान्सहितान्दैत्य
दानवेः निहन्यादर्जुनःसंख्येकिमुभीष्मन्नराधिप ३९ विपरीतोमहावीर्येगितसत्त्वोत्पजीवनः भीष्मःशांतनवोतूनंकर्तव्यं-
नावबुद्धते ४० युधिष्ठिरउवाच एवमेतन्महाबाहोयथावदसिमाधव सर्वेद्येतेनपर्याप्तास्तववेगविधारणे ४१ नियतंसम-
वास्यामिसर्वमेतद्यथेप्सितं यस्यमेपुरुषव्याघ्रभवान्पक्षेव्यवस्थितः ४२ सेंद्रानपिरणेदेवान्जयेयंजयतांवर त्वयानाथेन
गोविंदकिमुभीष्मंमहारथं ४३ नतुत्वामनृतंकर्तुमुत्सहेस्वात्मगौरवात् अयुद्धमानःसाहाय्येयथोक्तंकुरुमाधव ४४ समय
स्कृतःकश्चिन्ममभीष्मोपासंयुगे मंत्रयिष्येतवार्थायनतुयोत्स्येकथंचन ४५ दुर्योधनार्थेयोत्स्यामिसत्यमेतदितिप्रभो
सहिराज्यस्यमेदातामंत्रस्यैवंचमाधव ४६ तस्माद्देवव्रतंभूयोवधोपायार्थमात्मनः भवतासहिताःसर्वप्रयाममधुसूदन ४७
तद्वयंसहितागत्वाभीष्ममाशूतनरोत्तमं नाचिरात्सर्ववाष्पेयिमंत्रंपृच्छामकोरवं ४८ सवक्ष्यतिहितंवाक्यंसत्यमस्मान्जना-
र्दन यथाचवक्ष्यतेकृष्णातथाकर्तास्मिसंयुगे ४९ सनोजयस्यदात्तास्यान्मंत्रस्यचदृढव्रतः बालाःपित्राविहीनाश्चतेनसं-
वर्द्धितावयं ५० तंचेत्यितामहद्वंद्वंहंतुमिच्छामिमाधव पितुःपितरमिष्टंचधिगस्तद्वज्रजीविकां ५१ संजयउवाच ततो
ब्रवीन्महाराजवाष्पेयःकुरुनंदन रोचतेमेमहाप्राज्ञराजेंद्रतवभाषितं ५२ देवव्रतःकृतीभीष्मःप्रेक्षितेनापिनिर्दहेत् गम्यतां-
सवधोपायप्रपुंसागरगाकृतं ५३

वक्तुमर्हति सत्यं सत्वया पृष्टो विशेषतः तैवयंतत्र गच्छामः प्रष्टुकुरु पितामहं ५४ गत्वा शांतनव वृद्धं मंत्रं पृच्छाम भारत मनोदा
स्यति मंत्रं यं तेन यो तस्यामहे परान् ५५ एवमामन्त्र्य ते वीराः पांडवाः पांडुपूर्वज जग्मुस्ते साहिताः सर्वे वासुदेवश्च वीर्यवान् ५६
विमुक्तशस्त्रकवचाभीष्मस्य सदनं प्रति प्रविश्य च तदा भीष्मं शिरोभिः प्रणिपेदिरे ५७ पूजयंतो महाराज पांडवा भरतर्षभ
प्रणम्य शिरसा चैनं भीष्मं शरणमभ्ययुः ५८ तानुवाच महाबाहु भीष्मः कुरु पितामहः स्वागतं तव वार्ष्णेय स्वागतं ते धनं जय ५९
स्वागतं धर्मपुत्राय भीमाय यमयोस्तथा किं वा कार्यं करोम्यद्युष्माकं प्रीतिवर्द्धनं ६० सर्वात्मनापि कर्तास्मि यद्यपि स्यात्स दुष्करं त
थाब्रुवाणं गांगेयं प्रीतियुक्तं पुनः पुनः ६१ उवाच राजा दीनात्मा प्रीतियुक्तमिदं वचः कथं जयेम सर्वज्ञ कथं राज्यं लभेमहि ६२ प्र
जानां संक्षयोन स्यात्कथं तन्मे वद प्रभो भवान् हि नो वधोपायं ब्रवीतु स्वयमात्मनः ६३ भवंतं समरे वीर विषहेम कथं वयं न हिते सू
क्ष्ममप्यस्ति रंधं कुरु पितामह ६४ मंडले नैव धनुषा दृश्यसे संयुगे सदा आददानं स दधानं विकर्षतं धनुर्न च ६५ पश्यामस्त्वांम
हा बाहोरथे सूर्यमिवापरं रथाश्च नरनागानां हंतारं परवीरहन् ६६ कोद्यतोऽहं ते जेतुं त्वां पुमान् भरतर्षभ वर्षताशरवर्षाणि
संयुगे वैशंसकृतं ६७ क्षयं नीता हि एतना संयुगे महती मम यथा युधि जयेम त्वां यथा राज्यं भृशं मम ६८ मम सैन्यस्य च क्षेमं
तन्मे ब्रूहि पितामह ततो ब्रवीच्छांतनवः पांडवान् पांडुपूर्वजः ६९ न कथंचन कौंतेय मयि जीवति संयुगे जयो भवति सर्वज्ञ सत्य
मेतद्ब्रवीमि ते ७० निर्जिते मयि युद्धे नरणे जेष्यथ पांडवाः क्षिप्रं मयि प्रहरत्स्व यदीच्छथरणे जयं ७१ अनुजानां भिवः पार्थाः
प्रहरत्स्व यथा स्वरं एवं हि संकृतं मन्ये भवतां विदितोऽहं हते मयि हतं सर्वं तस्मादेवं विधीयतां ७२ युधिष्ठिर उवाच ब्रूहि
तस्मादुपायं नो यथा युद्धे जयेमहि भवंतं समरे कुद्धं दंडहस्तमिवांतकं ७३ शक्यो वज्रधरो जेतुं वरुणो यथ मस्तथा न भवान् स
मरे शक्यः सैद्रैरपि सरासरैः ७४ भीष्म उवाच सत्यमेतन्महाबाहो यथा वदसि पांडव नाहं जेतुं रणेशक्यः सैद्रैरपि सरा
सरैः ७५ आत्तशस्त्रोरणो यत्तोगृहीतवरकार्मुकः ततो मां न्यस्तशस्त्रं तु एते हन्त्युर्महारथाः ७६ निक्षिप्तशस्त्रे पतिते विमुक्तकव
चध्वजे द्रवमाणे च भीते च तव चास्मीति वादिनि ७७ स्त्रियां स्त्रीनाम धेये च विकले चैकपुत्रिणि अप्रशस्ते नरे चैव न युद्धं रोचते मम

इमंमेश्वरपुराजेन्द्रसंकल्पपूर्वचिंतितं अमंगल्यध्वजं दृष्ट्वा न युल्लेख्यं कदाचन ७९ य एष द्वौ पक्षौ राजस्तवसे न्ये महारथः शिरवं-
 डी समरामषींश्चिरश्चसमितिजयः ८० यथा मवच्चस्त्रीपूर्वपश्चात्पुंस्त्वसमागतः जानंति च भवंतोऽपि सर्वमेतद्यथा तथं ८१ अ-
 र्जुनः समरेश्वरः पुरस्कृत्य शिरवंडिनं मामेव विशिरेवैस्तीक्ष्णैरभिद्रवतु दंशितः ८२ अमंगल्यध्वजे तस्मिन् स्त्रीपूर्वचविशेषतः
 न प्रहर्तुमभीष्मामि गृहीतेषुः कथंचन ८३ तदंतरं समासाद्य पांडवो मांधनंजयः शरैर्घातयतु क्षिप्रं समंताद्भरतर्षभ ८४ न
 तं पश्यामि लोकेषु मां हन्याद्यः समुद्यतं क्रुते कृष्णान्महाभागात्पांडवाद्वा धनंजयात् ८५ एष तस्मात्पुरोधायकं चिदन्यममाग्र
 तः आत्तशस्त्रोरणेयतो गृहीतवरकार्मुकः ८६ मां पातयतु बीभत्सरैवं तव जयोऽधुवं एतत्कुरुष्व कौंतेय यथोक्तं मम स ब्रत
 संग्रामे धार्तराष्ट्रांश्च हन्याः सर्वान्समागतान् ८७ संजय उवाच ते तु ज्ञात्वा ततः पार्था जग्मुः स्वशिबिरं प्रति अभिवाद्य म
 हात्मानं भीष्मं कुरुपितामहं ८८ तथोक्तवति गांगेये परलोकाय दीक्षिते अर्जुनो दुःखसंतप्तः स व्रीडामिदमब्रवीत् ८९ गुरु
 णा कुलवृद्धेन कृतप्रज्ञेन धीमता पितामहेन संग्रामे कथं योद्धास्मि माधव ९० क्रीडता हि मया बाल्ये वासुदेव महामनाः पांस्क
 रूषितगात्रेण महत्मा कलुषीकृतः ९१ यस्याहमधिरुह्यां कंबालः किल गदाग्रज नातेत्यवोचं पितरं पितुः पांडोर्महात्मनः ९२
 नाहं तातस्तव पितुस्ततोऽस्मितवभारत इति मामब्रवीद्बाल्येयः स वध्यः कथं मया ९३ कामं वध्यतु सैन्यं मे नाहं योत्स्ये महात्म
 ना जयो वास्तवधो वामे कथं वा कृष्णामन्यसे ९४ वासुदेव उवाच प्रतिज्ञाय वधं जिष्णो पुरा भीष्मस्य संसृगे क्षत्रधर्म-
 स्थितः पार्थ कथं नैनं हनिष्यसि ९५ पातयेन्नरयात्पार्थ क्षत्रियं युद्धदुर्मदं नाहत्वा युधिगांगेयं विजयस्तेषां विष्यति ९६ दृष्ट-
 मेतत्पुरा देवैर्गमिष्यति यमक्षयं यद्दृष्टं हि पुरा पार्थ तत्तथा न तदन्यथा ९७ नाहि भीष्मं दुराधर्षं व्यात्ताननमिवांतकं त्वदन्यः
 शक्नुयाद्योद्धुमपिवज्रधरः स्वयं ९८ जहि भीष्मं स्थिरो भूत्वा शृणु चेदं वचो मम यथोवाच पुरा शक्रं महाबुद्धिं हृस्वपतिः ९९
 ज्यायां समपि चेद्दुर्गुणैरपि समन्वितं आततायिनमायांतं हन्याद्वा तं कमात्मनः १०० शाश्वतोऽयं स्थितो धर्मः क्षत्रियाणां धनंज
 य योद्धव्यं रक्षितव्यं च यद्व्यंचानुस्यूमिः १ अर्जुन उवाच शिरवंडी निधनं कृष्ण भीष्मस्य भविताऽधुवं दृष्ट्वैवा हि सदा भीष्मः पां
 चाल्यं विनिवर्तते १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १००० १००१ १००२ १००३ १००४ १००५ १००६ १००७ १००८ १००९ १०१० १०११ १०१२ १०१३ १०१४ १०१५ १०१६ १०१७ १०१८ १०१९ १०२० १०२१ १०२२ १०२३ १०२४ १०२५ १०२६ १०२७ १०२८ १०२९ १०३० १०३१ १०३२ १०३३ १०३४ १०३५ १०३६ १०३७ १०३८ १०३९ १०४० १०४१ १०४२ १०४३ १०४४ १०४५ १०४६ १०४७ १०४८ १०४९ १०५० १०५१ १०५२ १०५३ १०५४ १०५५ १०५६ १०५७ १०५८ १०५९ १०६० १०६१ १०६२ १०६३ १०६४ १०६५ १०६६ १०६७ १०६८ १०६९ १०७० १०७१ १०७२ १०७३ १०७४ १०७५ १०७६ १०७७ १०७८ १०७९ १०८० १०८१ १०८२ १०८३ १०८४ १०८५ १०८६ १०८७ १०८८ १०८९ १०९० १०९१ १०९२ १०९३ १०९४ १०९५ १०९६ १०९७ १०९८ १०९९ ११०० ११०१ ११०२ ११०३ ११०४ ११०५ ११०६ ११०७ ११०८ ११०९ १११० ११११ १११२ १११३ १११४ १११५ १११६ १११७ १११८ १११९ ११२० ११२१ ११२२ ११२३ ११२४ ११२५ ११२६ ११२७ ११२८ ११२९ ११३० ११३१ ११३२ ११३३ ११३४ ११३५ ११३६ ११३७ ११३८ ११३९ ११४० ११४१ ११४२ ११४३ ११४४ ११४५ ११४६ ११४७ ११४८ ११४९ ११५० ११५१ ११५२ ११५३ ११५४ ११५५ ११५६ ११५७ ११५८ ११५९ ११६० ११६१ ११६२ ११६३ ११६४ ११६५ ११६६ ११६७ ११६८ ११६९ ११७० ११७१ ११७२ ११७३ ११७४ ११७५ ११७६ ११७७ ११७८ ११७९ ११८० ११८१ ११८२ ११८३ ११८४ ११८५ ११८६ ११८७ ११८८ ११८९ ११९० ११९१ ११९२ ११९३ ११९४ ११९५ ११९६ ११९७ ११९८ ११९९ १२०० १२०१ १२०२ १२०३ १२०४ १२०५ १२०६ १२०७ १२०८ १२०९ १२१० १२११ १२१२ १२१३ १२१४ १२१५ १२१६ १२१७ १२१८ १२१९ १२२० १२२१ १२२२ १२२३ १२२४ १२२५ १२२६ १२२७ १२२८ १२२९ १२३० १२३१ १२३२ १२३३ १२३४ १२३५ १२३६ १२३७ १२३८ १२३९ १२४० १२४१ १२४२ १२४३ १२४४ १२४५ १२४६ १२४७ १२४८ १२४९ १२५० १२५१ १२५२ १२५३ १२५४ १२५५ १२५६ १२५७ १२५८ १२५९ १२६० १२६१ १२६२ १२६३ १२६४ १२६५ १२६६ १२६७ १२६८ १२६९ १२७० १२७१ १२७२ १२७३ १२७४ १२७५ १२७६ १२७७ १२७८ १२७९ १२८० १२८१ १२८२ १२८३ १२८४ १२८५ १२८६ १२८७ १२८८ १२८९ १२९० १२९१ १२९२ १२९३ १२९४ १२९५ १२९६ १२९७ १२९८ १२९९ १३०० १३०१ १३०२ १३०३ १३०४ १३०५ १३०६ १३०७ १३०८ १३०९ १३१० १३११ १३१२ १३१३ १३१४ १३१५ १३१६ १३१७ १३१८ १३१९ १३२० १३२१ १३२२ १३२३ १३२४ १३२५ १३२६ १३२७ १३२८ १३२९ १३३० १३३१ १३३२ १३३३ १३३४ १३३५ १३३६ १३३७ १३३८ १३३९ १३४० १३४१ १३४२ १३४३ १३४४ १३४५ १३४६ १३४७ १३४८ १३४९ १३५० १३५१ १३५२ १३५३ १३५४ १३५५ १३५६ १३५७ १३५८ १३५९ १३६० १३६१ १३६२ १३६३ १३६४ १३६५ १३६६ १३६७ १३६८ १३६९ १३७० १३७१ १३७२ १३७३ १३७४ १३७५ १३७६ १३७७ १३७८ १३७९ १३८० १३८१ १३८२ १३८३ १३८४ १३८५ १३८६ १३८७ १३८८ १३८९ १३९० १३९१ १३९२ १३९३ १३९४ १३९५ १३९६ १३९७ १३९८ १३९९ १४०० १४०१ १४०२ १४०३ १४०४ १४०५ १४०६ १४०७ १४०८ १४०९ १४१० १४११ १४१२ १४१३ १४१४ १४१५ १४१६ १४१७ १४१८ १४१९ १४२० १४२१ १४२२ १४२३ १४२४ १४२५ १४२६ १४२७ १४२८ १४२९ १४३० १४३१ १४३२ १४३३ १४३४ १४३५ १४३६ १४३७ १४३८ १४३९ १४४० १४४१ १४४२ १४४३ १४४४ १४४५ १४४६ १४४७ १४४८ १४४९ १४५० १४५१ १४५२ १४५३ १४५४ १४५५ १४५६ १४५७ १४५८ १४५९ १४६० १४६१ १४६२ १४६३ १४६४ १४६५ १४६६ १४६७ १४६८ १४६९ १४७० १४७१

तेवयंप्रसुरवेतस्यपुरस्कृत्यशिरवंडिनं गांगेयंपातयिष्यामउपायेनेतिमेमतिः १०३ अहमन्यान्महेष्वासान्वारयिष्यामिसायकैः
 शिरवंड्यपियुधांश्चेष्टमीष्ममेवाभियोधयेत् १०४ श्रुतंहिकुरुसुरव्यस्यनाहं हन्यांशिरवंडिनं कन्याद्येषापुरामूत्वापुरुषः समप
 द्यत १०५ इत्येवंनिश्चयंकृत्वापांडवाः सहबांधवाः अनुमान्यमहात्मानंप्रययुर्हृष्टमानसाः १०६ इति श्रीमन्महाभारते
 भी० नवमदिवसावहारोत्तरमंत्रे अष्टोत्तरशततमोऽध्यायः १०८ धृतराष्ट्र उवाच कथंशिरवंडीगांगेयमत्यवर्ततसंयुगे पां
 डवांश्चकथंभीष्मस्तन्ममाचक्ष्वसंजय १ संजय उ० ततस्तेपांडवाः सर्वसूर्यस्योदयनंप्रति ताड्यमानास्फेरीषुसृदंगेष्वान-
 नकेषुच २ ध्मयत्सुदधिवर्णेषुजलजेषुसमंततः शिरवंडिनंपुरस्कृत्यनिर्याताः पांडवायुधि ३ कृत्वाव्यूहंमहाराजसर्वशत्रु
 निवर्हणं शिरवंडीसर्वसैन्यानामग्रआसीद्विशांपते ४ चक्ररक्षोततस्तस्यभीमसेनधनंजयो पृष्ठतोद्रौपदेयाश्चसौमद्रश्चैव
 वीर्यवान् ५ सात्यकिश्चैकितानश्चतेषांगोषामहारथः धृष्टद्युम्नस्ततः पश्चात्पांचालैरेभिरक्षितः ६ ततोयुधिष्ठिरोराजायमाभ्यां
 सहितः प्रभुः प्रययौसिंहनादेननादयन्मरतर्षभ ७ विराटस्तततः पश्चात्सेनसैन्येनसंवृतः दुपदश्चमहाबाहोततः पश्चादुपा
 द्रवत् ८ कैकेयाभ्यातरः पंचधृष्टकेतुश्चवीर्यवान् जघनंपालयामासुः पांडुसैन्यस्यभारत ९ एवंव्यूहमहासैन्यं पांडवास्तव
 वाहिनीं अभ्यद्रवंतसंग्रामेत्यक्काजीवितमात्मनः १० तथैवकुरवोराजन्भीष्मंकृत्वामहारथं अग्रतः सर्वसैन्यानांप्रययुः पां-
 डवान्प्रति ११ पुत्रैस्तवदुराधपेरिक्षितः सुमहाबलैः ततोद्रोणोमहेष्वासः पुत्रश्चास्यमहाबलः १२ भगदत्तस्ततः पश्चाद्भुजा
 नीकेनसंवृतः कृपश्चकृतवर्माचभगदत्तमनुव्रतो १३ कांबोजराजोबलवांस्ततः पश्चात्सुदक्षिणः मागधश्चजयत्सेनः सौब-
 लश्चहृहद्वलः १४ तथैवान्येमहेष्वासाः सुशर्मप्रसुरवानृपाः जघनंपालयामासुस्तवसैन्यस्यभारत १५ दिवसेदिवसेप्राप्ते-
 भीष्मः शांतनवोयुधि आस्फुरानकरोद्वाहान्येषाचानथराक्षसान् १६ ततः प्रवृत्तेयुद्धंतवतेषांचभारत अन्योन्यनिघ्नतांरा
 जन्यमराष्ट्रविवर्द्धनं १७ अर्जुनप्रसुरवाः पार्थाः पुरस्कृत्यशिरवंडिनं भीष्मंयुद्धेभ्यवर्ततकिरंतोविविधांश्छुरान् १८ तत्रभा-
 रतभीमेनताडितास्तावकाः शरैः रुधिरोधपरिक्लिन्नाः परलोकंययुस्तदा १९ नकुलः सहदेवश्चसात्यकिश्चमहारथः तवसैन्यंसमा
 साद्यपीडयामासुरोजसा २०

६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

पक्षांतरमाहरयस्येति एकस्य रथस्य पंचाशद्गजाः पंचसहस्रं अश्वाः पंचत्रिंशत्सहस्रं पदातयः परिवार इत्यर्थः २३ अत्र रथादीनां प्राधान्याभिप्रायेण परिवारा-
त्पबहुत्वे ज्ञेये साधारणी तु संख्या आदिपर्वण्युक्ता एकोरथोगजस्तेकोनराः पंचपदातयः त्रयश्चतुरगास्तजैः पत्तिरित्यभिधीयत इत्यादिनातामेवानुसरति सेने-
ति तत्र गजानां रथानां चतुस्तयसंख्योक्तिः पूर्वोक्तसंख्योपलक्षणार्था तेन पंचविंशतिशतानि मनुष्याः पंचदशशतं तुरगा इत्यपि ज्ञेयम् एतन्नायां तु पंचसहस्रं
नागास्तावन्तोरथाः पंचविंशतिसहस्रं नराः पंचदशसहस्रं अश्वाः आहिन्यां पंचाशत्सहस्रं नागास्तावन्तोरथाः सार्द्धं लक्षद्वयं नराः सार्द्धं लक्षं अश्वा इति ज्ञेयम् २४

रथस्य नागाः पंचासन्नागस्यासन्नशतं हयाः हयस्य पुरुषाः सप्तभिन्नसंधानकारिणः २३ सेना पंचशतं नागारथास्तावन्त एव च
दशसेना च एतना एतना दशवाहिनी २४ सेना च वाहिनी चैव एतना ध्वजिनी च मूः अक्षौहिणीति पर्यायैर्निरुक्ता च वस्तुथिनी २५ एवं
व्यूढान्यनी कानिकौरवेयेण धीमता अक्षौहिण्योदशैका च संख्याताः सप्तचैव ह २६ अक्षौहिण्यस्तु सप्तैव पांडवानामभूद्बल-
म् अक्षौहिण्योदशैका च कौरवाणामभूद्बलम् २७ नराणां पंच पंचाशदेषा पत्तिर्विधीयते सेनामुरवं च तिस्रस्ता गुल्म इत्यभि-
शब्दितम् २८ त्रयो गुल्मा गणस्त्वासीद्गणास्त्वयुतशो भवन् दुर्योधनस्य सेनास्योत्थमानाः प्रहारिणः २९ तत्र दुर्योधनो राजा
शूरान्बुद्धिमतो नराश्च प्रसमीक्ष्य महाबाहुश्चक्रे सेनापतींस्तदा ३० पृथगक्षौहिणीनां च प्रणेतृन् नरसत्तमान् विधिवत्पूर्वमानीय
पार्थिवानभ्यभाषत ३१ कृपं द्रोणं च शल्यं च सैधवं च जयद्रथम् सुदक्षिणं च कांबोजं कृतवर्माणमेव च ३२ द्रोणपुत्रं च कर्णं च भू-
रिश्मवसमेव च शकुनिं सौबलं चैव बाल्हिकं च महाबलं ३३ दिवसे दिवसे तेषां प्रतिबेलं च भारत चक्रे सविविधाः पूजाः प्रत्यक्षं च
पुनः पुनः ३४ तथा विनियताः सर्वे ये च तेषां पदानुंगाः बभूवुः सैनिकाराजां प्रियं राज्ञश्चिकीर्षवः ३५ इति श्रीमत्महाभारते
उद्योगपर्वणि अभिनिर्वात्रायां पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः १५५ वैशंपायन उवाच ततः शांतनवं भीष्मं प्रांजलिधृतं
तराष्ट्रजः सहस्रैर्वर्महीणलैरिदं वचनमब्रवीत् १ ऋते सेना प्रणेतारं एतना रुमहृत्यपि दीर्यते युद्धमासाद्यपि पीलिकमुदयथा

एवमपि पूर्वोक्ताक्षौहिणी संख्याया विस्मयाद एवेत्याशं क्त्वाह सेनेति सेनादयः शब्दाः पर्यायाः न तु संख्येयामेदमात्रेण ना नार्थाः एकस्मिन्नपि भीमसेने
दशनागसहस्रबलस्मरणात् एवं च बलस्यैवेयं एकादशसप्तैति संख्या न संख्येयस्येति भावः पांडवानां हीनबलत्वेपि असंख्येयं वा सुदेवबलं तत्र सहा-
यीभूतमिति जयो भूदिति द्रष्टव्यम् २५ २६ २७ नराणामिति अयुत इत्यनेन नराणामंतोनास्तीति दर्शितम् २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ इति उवाच १५५

च पंचशततमोऽध्यायः १५५ तत इति १ २

३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० उशनसाशुक्रेण असंहार्यः पितुर्वरदानात् कालेनापि संहर्तुमशक्यः ११ १२ कुमारः कार्तिकेयः १३ १४ पावकिः कार्तिकेयः

नहि जातु द्वयोर्बुद्धिः समाभवति कर्हिचित् शौर्यं च बलनेतृणां स्पर्धते च परस्परम् ३ श्रूयते च महाप्राज्ञ हेहयानमितौ जसः अभ्य
युर्ब्राह्मणाः सर्वे समुच्छितकुशध्वजाः ४ तानभ्ययुस्तदा वैश्याः शूद्राश्चैव पितामह एकतस्तत्र योवर्णा एकतः क्षत्रियर्षभाः ५ ततो
युद्धेष्वभ्युपेतत्र योवर्णाः पुनः पुनः क्षत्रियाश्च जयत्येव बहुलं चैकतो बलम् ६ ततस्ते क्षत्रियानेव प्रच्युद्धिं जसत्तमाः तेभ्यः शशंसुर्ध
मेजायाथातथ्यं पितामह ७ वयमेकस्य शृण्वानामहाबुद्धिमतीरणे भवन्तस्तप्यत्सर्वे स्वबुद्धिवशवर्तिनः ८ ततस्ते ब्राह्मणाश्च कु
रेकसेनापतिं हि जम् नयेषु कुशलं शूरमजयन् क्षत्रियांस्ततः ९ एवं यैकुशलं शूरं हितेप्सितमकल्मषम् सेनापतिं प्रकुर्वन्ति ते जयन्ति र
णेरिपून् १० भवानुशनसा तु ल्योहितैषी च स दामम असंहार्यः स्थितो धर्मे स नः सेनापतिर्भव ११ रश्मिमतामिवादित्यो वीरुधामिव चं
द्रमाः कुबेर इव यक्षाणां देवानामिव वासवः १२ पर्वतानां च थामेरुः रूपर्णः पक्षिणां यथा कुमार इव देवानां वसूनामिव हव्यवाह १३
भवता हि वयं गुप्ताः शत्रुणे वदिवौकसाः अनाधृष्या भविष्यामस्मि दशानामपि ध्रुवम् १४ प्रयातु नो भवानग्रे देवानामिव पावकिः वयं
त्वामनुयास्यामः सौरभेया इव वर्षभम् १५ श्रीष्म उवाच एवमेतन्महाबाहो यथावदसि भारत यथैव हि भवन्तो मे तथैव सम
पांडवाः १६ अपि चैव मया श्रेयोवाच्यं तेषां नराधिप संयोद्धव्यं तवार्थाय यथा मे समयः कृतः १७ न तु पश्यामि योद्धारमात्मनः सह
शंभुवि ऋते तस्मान्न रव्याघ्रात्कुंती पुत्राह नं जयात् १८ सहिवेदमहाबुद्धिर्दिव्यान्त्यस्त्राण्यनेकशः न तु मां विवृतो युद्धे जातु युद्धे
तपांडवः १९ अहं चैव क्षणेनैव निर्मनुष्यमिदं जगत् कुर्यांश्च बलैर्नैव स सरा सरराक्षसम् २० न त्वेवोत्सादनीयामे पांडोः पुत्रा
जनाधिप तस्माद्यो धा नृहनिष्यामि प्रयोगेणा युतं सदा २१ एवमेषां करिष्यामि निधनं कुरुनंदन न च ते मां हनिष्यन्ति पूर्वमेव समा
गमे २२ सेनापतिर्भविष्यामि समयेनापरेण ते भविष्यामि यथा कामं तन्मेश्रो तु मिहार्हसि २३ कर्णो वा युद्धं तां पूर्वमहं वा एषि
वीपते स्पर्धते हि सदा त्वर्थं सतपुत्रो मयारणे २४ कर्ण उवाच नाहं जीवति गांगेये राजन्यो त्वेकथं च न हते भीष्मे तु यो
त्स्यामि सहगां डीवयन्वना २५ वैशंपायन उवाच ततः सेनापतिं चक्रे विधिवद्भूरिदक्षिणं धृतराष्ट्रात्मजो भीष्मसोमिषिको
व्यरोचत २६

व १५ १६ १७ १८ विवृतो विस्मृष्टो भूत्वेत्यर्थः १९ २० न मे मया उत्सादनीयाः नाशयितुं शक्याः सदा प्रत्यहम् २१ २२ २३ २४ २५ २६

२७ २८ पातयंतः सृष्टितानिकुर्वंतः २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ इत्यद्योगेटीकायां षट्पंचा० शततमोऽध्यायः १५६ आपगेयमिति १ २ ३

ततो भेरीश्च शंखश्च शतशोथसहस्रशः वादयामास रथग्रावादकाराजशासनात् २७ सिंहनादाश्च विविधा वाहनानां च निस्व-
नाः प्रादुरासन्ननभश्च वर्षरुधिरकर्दमम् २८ निर्घाताः पृथिवीकंपागजहं हित निस्वनाः आसंश्च सर्वयोधानां पातयंतो मनांस्युत २९
वाचश्चाप्यशरीरिण्यो दिवश्चोल्काः प्रपेदिरे शिवाश्च भयवेदिन्यो नैर्दुर्दासितराभृशम् ३० सेनापत्येयदाराजागांगेयमभिषिक्तवान्
तदेतान्यग्ररूपाणि च भूतुः शतशो नृप ३१ ततः सेनापतिं कृत्वा भीष्मं परबलार्दनम् वाचयित्वा द्विजश्रेष्ठान् गोभिर्निषेधैश्च भृशैः ३२
वर्धमानोजयाशीर्भिर्निर्ययौ सैनिकैर्वृतः आपगेयं पुरस्कृत्य भ्रातृभिः सहितस्तदा ३३ स्कंधावारेण महता कुरुक्षेत्रं जगाम ह ३४
परिक्रम्य कुरुक्षेत्रं कर्णेन सह कौरवः शिविरं मापयामास समेदेशे जनाधिप ३५ मधुरानूरवरे देशे प्रभूतयवसंधने यथैव हास्तिन-
पुरं तद्वच्छिविरमाबभौ ३६ इति श्रीम० उ० अभिनिर्यात्रायां भीष्मसेनापत्ये षट्प० शततमोऽध्यायः १५६ जनमेजय उ०
आपगेयं महात्मानं भीष्मं शस्त्रभृतां वरम् पितामहं भारतानां ध्वजं सर्वमहीक्षिताम् १ बृहस्पतिसमं बुरुवाक्षमया पृथिवीसमं
समुद्रमिव गांभीर्यं हिमवंतमिव स्थिरम् २ प्रजापतिमिवोदार्यं तेजसाभास्करोपमम् महेंद्रमिव शत्रूणां ध्वंसनं शरवृष्टिभिः ३ र-
णयज्ञे प्रवितते स भीमो महर्षणे दीक्षितं चिररात्राय श्रुत्वा तत्र युधिष्ठिरः ४ किमब्रवीन्महाबाहुः सर्वशस्त्रभृतां वरः भीमसेनार्जु-
नौ वापि कृष्णो वा प्रत्यभाषत ५ वैशंपायन उ० आपद्धर्मार्थं कुशलं महर्षिर्बुद्धिर्युधिष्ठिरः सर्वान् भ्रातृन् समानीय वासुदेवं
च शाश्वतम् ६ उवाच वदतां श्रेष्ठः सात्वत्पूर्वमिदं वचः पर्याक्रामत सैन्यानि यत्तास्तिष्ठतदंशिताः ७ पितामहे न वीर्युद्धं पूर्वमेव भवि-
ष्यति तस्मात्सप्तसु सेनासु प्रणेतृन्मम पश्यत ८ कृष्ण उवाच यथार्हं तिमवान्वक्तुमस्मिन्कालेद्युपस्थिते तथेदमर्थव-
द्वाक्यमुक्तं ते भरतर्षभ ९ रोचते मे महाबाहो क्रियतां यदनंतरम् नायकास्तव सेनायां क्रियतामिह सप्त वै १० वैशंपायन उ०
ततोऽपि पदमानाय विराटं शिनिपुंगवम् धृष्टद्युम्नचपांचाल्यं धृष्टकेतुं च पार्थिवम् ११ शिरवंडिनं च पांचाल्यं सहदेवं च मागधम्
एतान्सप्त महाभागान् वीरात्कुहाभिकाक्षिणः १२ सेनाप्रणेतृन्विधिवदभ्यषिचयुधिष्ठिरः सर्वसेनापतिं चात्र धृष्टद्युम्नं च कारह-

द्रोणांत हेतोरुत्पन्नो य इन्द्राज्जात वेदसः सर्वेषामेव तेषां तु समस्तानां महात्मनाम् १४ सेनापतिपतिंचक्रे गुडाकेशं धनंजयम्
अर्जुनस्यापि नेता च संयता चैव वाजिनम् १५ संकर्षणानुजः श्रीमान्महाबुद्धिर्जनार्दनः तदृष्ट्वोपस्थितं युद्धं समासन्नमहा
त्ययम् १६ प्राविशद्रवणं राजन्यां डवानां हलायुधः सहाक्रूरप्रभृतिभिर्गदसांबोद्धवादिभिः १७ रौक्मिणीया हुकस्तैश्चारुदेव्यापु
रोगमैः वृष्णिमुरव्यैरधिगतैर्व्याघैरिव बल्लोत्कटेः १८ अभिगुप्तो महाबाहुर्मरुद्भिरिव वासवः नीलकौशेयवसनः कैलासशिखरो
पमाः १९ सिंहरेल गतिः श्रीमान्मदरक्तांतलोचनः तदृष्ट्वा धर्मराजश्चकेशवश्च महाद्युतिः २० उदतिष्ठततः पार्थो भीमकर्मचक्रो
दरः गांडीवधन्वा ये चान्ये राजानस्तत्र केचन २१ पूजयांचक्रिरे ते वै समायांतं हलायुधम् ततस्तं पांडवो राजा करे पश्य शपाणि
ना २२ वासुदेवपुरोगास्तं सर्व एवाभ्यवादयन् विराट्दुपदो हृद्वावभिवाद्य हलायुधः २३ सुधिष्ठिरेण सहित उपाविशदरिंदमः
ततस्तेषूपविष्टेषु पार्थिवेषु समंततः वासुदेवमभिप्रेक्ष्य रौहिणेयोभ्यमावत २४ भवितायं महारौद्रो दारुणः पुरुषक्षयः दिष्टमेतद्भु
वं मन्येन शक्यमभिवर्तितुम् २५ तस्माद्युद्धात्समुत्तीर्णानपि वः सकृदज्जनान् अरोगानक्षतैर्देहैर्द्रष्टास्मीति मतिर्मम २६ समेतं
पार्थिवं क्षत्रं कालपक्षमसंशयम् विमदश्च महान्भावी मांसशोणितकर्दमः २७ उक्तो मया वासुदेवः पुनः पुनरुपवहरे संबंधिषु
समावृत्तिं वर्तस्व मधुसूदन २८ पांडवा हि यथास्माकं तथा दुर्योधनो नृपः तस्यापि क्रियतां सद्यः सपथेति पुनः पुनः २९ तच्च मेना
करोद्वाक्यं त्वदर्थं मधुसूदनः निर्विष्टः सर्वभावेन धनंजयमवेक्ष्य ह ३० ध्रुवोजयः पांडवानामिति मे निश्चिता मतिः तथाद्यभिनिवे
शोयं वासुदेवस्य भारत ३१ नचाहमुत्सहेरुणा मृते लोकमुदीक्षितुम् ततोहमनुवर्तामि केशवस्य चिकीर्षितम् ३२ उभौ शिष्यौ
हि मे वीरौ गदायुद्धविशारदौ तुल्यस्नेहोऽस्य तोषी मे तथा दुर्योधने नृपे ३३ तस्माद्यास्यामि तीर्थानि सरस्वत्यानि षेवितुम् नहि
शक्यामि कोरव्यान् शयमानानुपेक्षितुम् ३४ एवमुक्त्वा महाबाहुरनुज्ञातश्च पांडवैः तीर्थयात्राय यो रामो निर्वर्त्य मधुसूदनम्
३५ इति श्रीमत्महाभारते उद्योगपर्वणि अभिनिर्वाचायां सप्तपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः १५७

वहरे एकांते २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ इत्युद्योगेटीकायां सप्तपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः १५७

SGDF

एतस्मिन्निति आकूतीनांसंकल्यानां सत्यसंकल्पइत्यर्थः २ ३ ४ ५ ६ मौरवान् आत्रंति मयान् यैरिदानीं शार्ङ्गे धनुषि ज्याक्रियते ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

वैशंपायन उवाच एतस्मिन्नेव काले तु भीष्मकस्य महात्मनः हिरण्यरोम्णोऽर्चयते साक्षादिन्द्रसरवस्य वै १ आकूतीनामधिप
तिर्भोजस्यातियशस्विनः दाक्षिणात्यपतेः पुत्रो दिक्षुरुक्मीति विश्रुतः २ यः किंपुरुषसिंहस्य गंधमादनवासिनः कृत्स्नं शिष्यो धनु
र्वेदं चतुष्पादमवाप्तवाच ३ यो माहेन्द्रं धनुर्लेभे तुल्यं गांडीवतेजसा शार्ङ्गेण च महाबाहुः सम्पन्नं दिव्यलक्षणम् ४ त्रीण्येवैतानि दि
व्यानि धनुषि दिविचारिणाम् वारुणं गांडिवं तत्र माहेन्द्रं विजयं धनुः शार्ङ्गं तु वैष्णवं प्राहुर्दिव्यं तेजोमयं धनुः ५ धारयामास तत्कृष्णः
परसेनाभयावहम् गांडीवं पावकाले मौरवांडवे पाकशासनिः ६ दुमादुक्मी महातेजा विजयं प्रत्यपद्यत संछिद्य मौरवान् याशा
न्निहत्य मुरमोजसा ७ निर्जित्य नरकं भौममाहृत्य मणिकुण्डले षोडशस्त्री सहस्राणिरत्नानि विविधानि च ८ प्रतिपेदे हृषीके
शः शार्ङ्गं च धनुरुत्तमम् रुक्मीतु विजयं लब्ध्वा धनुर्मेघनिभस्वनम् ९ विभीषयन्निवजगत्पांडवान् भववर्तत नामृष्यत पुराणो
सौस्वबाहुबलगर्वितः रुक्मिण्या हरणं वीरो वासुदेवेन धीमता कृत्वा प्रतिज्ञां नाहत्वा निवर्तिष्ये जनार्दनम् ११ ततो न्वधावहा
व्योयं सर्वशस्त्रभृतां वरं सेनया चतुरंगिण्यामहत्या दूरपातया १२ विवित्रायुधवर्मिण्या गंगयेव प्रहृष्टया सप्तमासाद्य वार्ष्णेयं
योगानामीश्वरं प्रभम् १३ व्यंसितो ब्राह्मिणो राजन्नाजगाम सकुण्डिनम् यत्रैव कृष्णो नरणे निर्जितः परवीरहा १४ तत्र भोजकं
नाम कृतं नगरमुत्तमम् सैन्येन महता तेन प्रभूतगजवाजिना १५ पुरंतदु विविरव्यातं नाम्ना भोजकं चतुप सभोजराजः सैन्येन म
हता परिवारितः १६ अक्षौहिण्या महावीर्यः पांडवान् क्षिप्रमागमत् ततः सकवची धन्वी तलीरवद्भीशरासनी १७ ध्वजेनादित्यव
र्णेन प्रविवेश महाचसूम् विदितः पांडवेयानां वासुदेवप्रिये प्सथा १८ युधिष्ठिरस्ततः राजा प्रत्कद्रम्याभ्य पूजयत् स पूजितः पां
दुपुत्रैर्यथान्यायं स संस्तुतः १९ प्रतिगृह्यतु तान्सर्वान् विश्रान्तः सह सैनिकः उवाच मध्ये वीराणां कुंती पुत्रं धनं जयम् २० साहा
य्यं स्मिन् स्थितो युद्धे यदि भीतो सि पांडव करिष्यामि रणे सद्य मसद्यंतव शत्रुभिः २१ नहि मे विक्रमे तुल्यः पुमानस्तीह कश्चन ह
निष्यामि रणे भाग्यन्मे दास्यसि पांडव २२ अपि द्रोणकृपौ वीरो भीष्मकर्णविथोपुनः अथ वा सर्व एवैते तिष्ठन्तु वसुधाधिपाः २३

निहत्यसमरेशंस्तवदास्यामिमेदिनीं इत्कक्तो धर्मराजस्य केशवस्य च संनिधौ २४ शृण्वतां पार्थिवेन्द्राणामन्येषां चैव सर्व
शाः वासुदेवमभिप्रेक्ष्य धर्मराजं च पांडवम् २५ उवाच धीमान् कौंतेयः प्रहस्य सखि पूर्वकम् कौरवाणां कुले जातः पांडोः पुत्रो विदो
षतः २६ द्रोणं व्यपदिशन् शिष्यो वासुदेव सहायवान् भीतो स्मीतिकथं ब्रूयाद धानो गांडिवं धनुः २७ युत्थ्य मानस्य मे वीरगंधर्वैः समहा
बलैः सहायो घोषयात्रायां कस्तदा सीत्सरवामम् २८ तथा प्रतिभयेत स्मिन्देव दानवसंकुले स्वांडवे युत्थ्य मानस्य कः सहायस्तदा भव
त् २९ निवातकवचैर्युद्धे कालकेयैश्च दानवैः तत्र मे युत्थ्य मानस्य कः सहायस्तदा भवत् ३० तथा विराटनगरे कुरुभिः सह संगरे यु
त्थ्य तो वहुभिस्तत्र कः सहायो भवन्मम ३१ उपजीव्य रणो रुद्रं शक्रं वैश्रवणं यमम् वरुणं पावकं चैव रूपं द्रोणं च माधवम् ३२ धारय-
न् गांडिवं दिव्यं धनुस्तेजो मयं ददम् असह्य शरसं युक्तो दिव्यास्त्रपरिह्वितः ३३ कथमस्मद्दिधो ब्रूयाद्भीतो स्मीति यशोहरम्
वचनं नरशाहं लवज्जायुधमपि स्वयम् ३४ नास्मि भीतो महाबाहो सहायार्थश्चनास्ति मे यथा कामं यथा योगं गच्छवान्यत्र तिष्ठवा
श्च निवर्त्य ततः रुक्मीसेनां सागरसंनिभाम् दुर्योधनमुपागच्छ तथैव भरतर्षभ ३५ तथैव चाभिगम्यैनमुवाच वसुधाधिपः प्र
त्यारब्धा तश्च तेनापि स तदा शूरमानिना ३७ द्वावेव तु महाराज तस्माद्युद्धादपेयतुः रोहिणेयश्च वार्ष्णेयो रुक्मीच वसुधाधिपः ३८
गते रामे तीर्थयात्रां भीष्मकस्य स ते तथा उपाविशन् पांडवेयामंत्राय पुनरेव च ३९ समितिर्धर्मराजस्य सा पार्थिवसमाकुला शश
भेतारकैश्चित्राद्यैश्च द्रोणे वभारत ४० इति श्रीमन्महाभा. उद्योगपर्वणि अभिनिर्वात्रायां रुक्मिप्रत्यारब्धानं नामाष्टपंचाशद
धिकश. अध्यायः १५८ जनमेजय उ. तथा व्यूढेष्वनीकेषु यत्तेषु भरतर्षभ किमकुर्वंश्च कुरवः कालेनाभिप्रचोदिताः १ वैशं
पायन उवाच तथा व्यूढेष्वनीकेषु यत्तेषु भरतर्षभ धृतराष्ट्रो महाराज संजयं वाक्यमब्रवीत् २ एहिसंजय सर्वमे आचक्ष्वान
वशेषतः सेनानिवेशो यद्वत्तं कुरुपांडवसेनयोः ३ दिष्टमेव परमन्ये पौरुषं चाप्यनर्थकम् यदहंबुल्यमानोऽपि युद्धदोषान्क्षयोदया-
न् ४ तथापि निहृतिप्रज्ञं पुत्रं दुर्घृतदेविनं न शक्नोमि नियंतुं वा कर्तुं वाहितमात्मनः ५

३८ ३९ ४० इति उद्योगेटीकायां अष्टपंचाशदधि

कशततमोऽध्यायः १५८ तथेति १२ ३ क्षयस्यैव उदयो चैव्यस्तान् क्षयोदयान् ४ निहृतिप्रज्ञं कपटविषयैव प्रज्ञायस्य न धर्मविषयायस्य तम् ५

६७ ८ एनसादोषेणदेवान्कालंवागंतुंउपालब्धुर्नार्हति दृष्टेसंभवस्य दृष्टकृत्यनाया अन्यास्यत्वाद्दृष्टापराधाभावेदेवस्यकालस्यवाउपालंभः कर्तुमु-
चितः ननुतस्मिन्सतीत्यर्थः नसकालंनवादेवंवक्तुमेतदिहार्हतीतिपाठे प्ययमेवार्थः ९१० निकाराःतिरस्काराः ११ वैशसंसमरेनिमित्ते १२ १३ १४

भवत्येवहिमेसूतबुद्धिर्दोषानुदर्शिनी दुर्योधनंसमासाद्यपुनःसापरिवर्तते ६ एवंगतेवैयद्रावितद्रविष्यतिसंजय क्षत्रधर्मःकि-
लरणेतनुत्यागोहिपूजितः ७ संजयउवाच त्वद्युक्तोयमनुप्रश्नोमहाराजयथेच्छसि नतुदुर्योधनेदोषमिममाधातुमर्ह-
सि ८ शृणुघानवशेषेणवदतोममपार्थिव यआत्मनोदुश्चरितादशुभंप्राप्नुयान्नरः नसकालंनवादेवंवक्तुमेतदिहार्हति ९
महाराजमनुष्येषुनिर्दयःसर्वमाचरेत् सवध्यःसर्वलोकस्यनिंदितानिसमाचरेत् १० निकारामनुजश्रेष्ठपांडवेस्त्वत्पतीक्षया
अनुभूताःसहामात्यैर्निहृतेरधिदेवने ११ हयानांचगजानांचराजांचामिततेजसाम् वैशसंसमरेवृत्तंयत्तन्मेशृणुसर्वशः १२
स्थिरोभूत्वामहाप्राज्ञसर्वलोकक्षयोदयम् यथाभूतंमहायुद्धेश्रुत्वाचैकमनाभव १३ नद्येवकर्तापुरुषःकर्मणोःशुभपापयोः
अस्वतंत्रोहिपुरुषःकार्यतेदारुयंत्रवत् १४ केचिदीश्वरनिर्दिष्टाःकेचिदेवयदृच्छया पूर्वकर्मभिरप्यन्यत्रैधर्मेतत्प्रदृश्यते तस्माद-
नर्थमापन्नंस्थिरोभूत्वानिशामय १५ इतिउद्योःएकोऽप्यधिकशततमोऽध्यायः १५९ संजयउवाच हिरणवत्यानिविष्टेषु
पांडवेषुमहात्मसु न्यविशंतमहाराजकौरवेयायथाविधि १ तत्रदुर्योधनोराजानिवेशयबलमोजसा संमानयित्वानृपतीन्
स्यगुल्मांस्तथैवच २ आरक्ष्यस्यविधिंकृत्वायोधानांतत्रभारत कर्णेदुःशासनंचैवशकुनिंचापिसौबलम् ३ आनाय्यनृपतींस्तत्र
मंत्रयाभासभारत तत्रदुर्योधनोराजाकर्णेनसहभारत ४ संभाषित्वाचकर्णेनभ्रात्रादुःशासनेनच सौबलेनचराजेंद्रमंत्रयित्वा
नरर्षभ ५ आहूयोपहरेराजन्तुलूकमिदमब्रवीत् उत्लूकगच्छकैतव्यपांडवान्सहसोमकान् ६ गत्वाममवचोब्रूहिवास्तुदेवस्य
शृण्वतः इदंतत्समनुप्राप्तवर्षपूर्णाभिचिंतितम् ७ पांडवानांकुरूणांचयुद्धंलोकभयंकरम् यदेतत्कथनावाक्यंसंजयोमहदब्रवीत्
८ वास्तुदेवसहायस्यगर्जतःसानुजस्यते मध्येकुरूणांकौंतेयतस्यकालोयमागतः ९ यथावःसंप्रतिज्ञातंतत्सर्वंक्रियतामिति ज्ये-
ष्ठंतथैवकौंतेयब्रूयास्त्वंचनान्मम १०

१५९ इत्युदीःएकोऽप्यधिकशततमोऽध्यायः १५९ हिरणवत्यामिति १ गुल्मान्सेन्यान् २ आरक्ष्यस्य
रक्षिणीयस्यद्रव्यादेः विधिरक्षाविधानं आरक्ष्यंरक्षणीयेस्यादिति विश्वः ३ ४ ५ ६ कथनावाक्यं आत्मप्रज्ञासनं ८ ९ संप्रतिज्ञातंदुःशासनरुधिरपा नादि-

भ्रातृभिः सहितः कथमधर्ममनः कृथा इति संबंधः ११ दातादास्यसिपाविज्यंकरिष्यसीत्यर्थः १२ १३ भोसुरा इति देवान् प्रज्ञादः संबोधति यस्य व्रत
स्य धर्मध्वजो धर्मचिह्नं धर्मपवित्रपाणित्वादि उच्छ्रितः सर्वलोकविदितः १४ १५ मनः शक्तिं हिंसातो निवृत्तिम् १६ विश्रंभं विश्वासम् १७ १८ १९ २०

भ्रातृभिः सहितं सर्वैः सोमकैश्च सकेकयैः कथं वा धार्मिको भूत्वा त्वमधर्ममनः कृथाः ११ यदच्छसिजगत्सर्वं नश्यमानं नृशंसव
त् अभयं सर्वभूतेभ्यो दाता त्वमिति मेमतिः १२ श्रूयते हि पुरागीतः श्लोको यं भरतर्षभ प्रज्ञादेनाथ भद्रं ते ह ते राज्ञ्ये तु देवतैः १३
यस्य धर्मध्वजो नित्यं सुराध्वज इवोच्छ्रितः प्रच्छन्नानि च पापानि बैडालं नाम तद्दुतम् १४ अत्र ते वर्तयिष्यामि आरव्यान् मिदमु
त्तमम् कथितं नारदेनेह पितुर्मम नराधिप १५ मार्जारः किल दुष्टात्मानि श्वेषः सर्वकर्मसु ऊर्ध्वबाहुः स्थितो राजन् गंगातीरे कदाचन
स वै कृत्वा मनः शक्तिं प्रत्ययार्थं शरीरिणाम् १६ करोमि धर्ममित्याह सर्वान्नेव शरीरिणः तस्य कालेन महता विश्रंभं जग्मुरंजजाः १७
समेत्य च प्रशंसन्ति मार्जारं तं विशांपते पूज्यमानस्तुतैः सर्वैः पक्षिभिः पक्षिभोजनः १८ आत्मकार्यं कृतं मेने च र्यायाश्च कृतं फ
लम् अथ दीर्घस्य कालस्य तं देशं मूषिका ययुः १९ ददृशुस्तं च ते तत्र धार्मिकं व्रतचारिणम् कार्येण महता युक्तं दंभयुक्तेन भा
रत २० तेषां मतिरियं राजन्नासीत् तत्र विनिश्चये बहुमित्रा वयं सर्वे तेषां नो मातुलो ह्ययं २१ रक्षां करोतु स तं वृद्धबालस्य सर्वशः
उपगम्य तु ते सर्वे बिडालमिदमब्रुवन् भवत्प्रसादादिच्छामश्च त्वं चैव यथास्मरवम् २२ भवान्नो गतिरव्यग्रा भवान्नः परमः सु
हृत् ते वयं सहिताः सर्वे भवंतं शरणं गताः २३ भवान् धर्मपरो नित्यं भवान् धर्मे व्यवस्थितः स नो रक्षमहाप्राज्ञं त्रिदशानि वव
ज्जगृहत् २४ एवमुक्तस्तुतैः सर्वैर्मूषिकैः स विशांपते प्रत्यवाच ततः सर्वान् मूषिकान् मूषिकांत हृत् २५ ह्योयो गंगं पश्यामि त
पसोरक्षणस्य च अवश्यं तु मया कार्यं वचनं भवतां हितम् २६ युष्माभिरपि कर्तव्यं वचनं मम नित्यशः तपसास्मि परिश्रं
तो दृढं नियममास्थितः २७ न चापि गमने शक्तिकां चित्यश्यामि चिंतयन् सोस्मिनेयः सदा तात नदीकुलमिति परम् २८ तथे
तिते प्रतिज्ञाय मूषिका भरतर्षभ वृद्धबालमथो सर्वं मार्जाराय न्यवेदयन् २९ ततः स पापो दुष्टात्मा मूषिकानथ भक्षयन् पीवर
श्चरुवर्णश्च दृढबंधश्च जायते ३० मूषिकाणां गणश्चान्नं भृशं संक्षीयते यस्य मार्जारो वर्धते चापि तेजो बलसमन्वितः ३१

बहवश्च ते मित्राणि चेति बहुमित्राः बह्वमित्रा इत्यपि पाठः २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ वृद्धाश्च बालाश्च तेषां सभाहारो वृद्धबालम् २९ ३० ३१

३२ ३३ ३४ ३५ ३६ शिरवाअमित्रस्यापिमित्रभावस्वरूपं पक्षांतरम् कृतास्वीकृताशिरवापक्षांतरेवाहाइति मेदिनी ३७ गणश्चमूषिकाणाम् ३८ ३९

ततस्तेमूषिकाः सर्वे समेत्यान्योन्यमब्रुवन् मातुलोवर्धनेनित्यं वयं क्षीयामहे भूवाम् ३२ ततः प्राज्ञतमः कश्चिदिडिंडिको नाम मूषिकः
अब्रवीद्वचनं राजन् मूषिकाणां महागणम् ३३ गच्छतां वो न दीतीरं सहितानां विशेषतः एष्टतो हंगमिष्यामि सैव मातुलेन तु ३४
साधुसाध्वितिते सर्वे पूजयांचक्रिरे तदा चक्रुश्चैव यथान्यायं डिंडिकस्य वचोर्थवत् ३५ अविज्ञानात्ततः सोऽपि डिंडिकं द्रुपयुक्तवान्
ततस्ते सहिताः सर्वे मंत्रयामासुरं जसा तत्र वृद्धतमः कश्चित्कोकिलो नाम मूषिकः ३६ अब्रवीद्वचनं राजन् ज्ञातिमध्ये यथा तथम् न
मातुलो धर्मकामश्च द्यमात्रं कृताशिरवा ३७ न मूलफलभक्षस्य विष्टा भवति लोमशा अस्य गात्राणि वर्धते गणश्च परिहीयते ३८
अद्य समाहृदिवसात् डिंडिकोऽपि न दृश्यते एतच्छ्रुत्वा च चः सर्वे मूषिका विप्रदुदुवुः ३९ बिडालोऽपि सदुष्टात्मा जगामैव यथागत
म् तथा त्वमपि दुष्टात्मा न वै डालं व्रतमास्थितः ४० चरसि ज्ञातिषु सदा बिडालो मूषिकेष्विव अन्यथा किल ते वाक्यमन्यथा कर्म ह
श्यते ४१ दर्शनार्थाय लोकस्य वेदाश्चोपशमश्च ते त्यक्त्वा छद्मत्विदं राजन् क्षत्रधर्मं समाश्रितः ४२ कुरुकार्याणि सर्वाणि धर्मिणोः
सिनरर्षभ बाहुवीर्येण पृथिवीं लब्ध्वा भरतसत्तम ४३ देहिदानं हि जातिभ्यः पितृभ्यश्च यथोचितम् क्लृप्ताया वर्षपूगांश्च मातुर्मा
तृहिते स्थितः ४४ प्रमार्ज्याश्चुरणे जित्वा संमानं परमावह पंचग्रामावृता यत्नान्नास्माभिरपवर्जिताः ४५ युद्धामहे कथं संरक्ष्ये
कोपयेम च पांडवान् त्वत्कृते दुष्टभावस्य संत्यागो विदुरस्य च ४६ जातुषे च एहे दाहं स्मरंस्तं पुरुषो भव यच्च कृष्णामवोचस्त्वमायां
तं कुरु संसदि ४७ अयमस्मि स्थितो राजन् शमाग्रसमराय च तस्यायमागतः कालः समरस्य नराधिप ४८ एतदर्थं मया सर्वकृत
मेतद्युधिष्ठिर किंतु युद्धात्परं लाभं क्षत्रियो बहु मन्यते ४९ किंच त्वं क्षत्रियकुले जातः संप्रथितो भुवि क्षोणादस्त्राणिसंप्राप्य कृपा
ञ्च भरतर्षभ तुल्ययोगीसमबले वासुदेवं समाश्रितः ५० ब्रूयास्त्वं वासुदेवं च पांडवानां समीपतः आत्मारथं पांडवार्यं च यत्तौ मां प्र
तियोधय ५१ सभामध्ये च यद्रूपमायया कृतवानसि तत्तथैव पुनः कृत्वा सार्जुनो मामभिद्व ५२ इन्द्रजालं च मायां वैकुण्ठकावापि भी
षणा आत्तशस्त्रस्य संग्रामे बहन्ति प्रतिगर्जनाः ५४

४० ४१ इदं छद्मजानातशत्रुत्वरूपं धर्मिणो सीत्कपहोराः ४२ ४३ ४४ प्रमार्ज प्रमार्जय ४५ ४६

४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ इन्द्रजालं प्रसिद्धम् माया छलकम् कुहकाकृत्या प्रतिगर्जनाः विपरीतं कोपं बहन्ति प्रापयन्ति न तु प्रयत्नयन्तीत्यर्थः गर्जनं निन्दे कोपे इति

मेदिनी ५४

५५ पर्यायतः भयप्रदर्शनादिरूपप्रकारात् तेन सिद्धिः स्वस्य न तु भवति तथा परोपितेन बुद्धिमातुषी भयात्मिकां न प्राप्नोति ५६ यतो मनसैव ईश्वरेणेव वयं च
शेकर्तव्यानत्वाद्दशैर्विभीषिकयेति भावः नन्विति पाठे पर्यायतः क्रमतः भावस्तु स एव पर्यायः प्रकारेव सरे क्रमे इति मेदिनी ५७ आचक्ष्वे आख्यातवान् ५८
५९ ६० सशृंगकाः शृंगं पुंस्त्वचिन्हं श्मश्रुलत्वलिङ्गवत्त्वादिकं तत्सहिताः षंटाः निर्वर्ध्याः सन्ति येषु तव शौर्यं प्रख्यातमिति भावः ६१ ६२ त्ववरकं त्ववरः प्रौढशृं

वयमप्युत्सहेमघोरं च गच्छेम मायया रसातलं विशामोपि रेंद्रं वा पुरमेव तु ५५ दर्शयेम च रूपाणि स्वशरीरे बहून्यपि न तु प
र्यायतः सिद्धिर्बुद्धिमाप्नोति मातुषीम् ५६ मनसैव हि भूतानि धातैव कुरुते वशो यद्ब्रवीषि च वाष्णो य धातं राष्ट्रान् हरणे ५७ घातयि
त्वा प्रदास्यामि पार्थेभ्यो राज्यमुत्तमम् आचक्ष्वे च मे सर्वं भजयस्त्ववभाषितम् ५८ महिती येन पार्थेन वैरं कः स न्यसाचिना ससत्प
संगरो भूत्वा पाण्डवार्थे पराक्रमी ५९ युत्स्य स्वाधरणेयतः पश्यामः पुरुषो भव यस्तु शत्रुमभिजाय शत्रुद्वंद्वौ रूषमास्थितः ६० करोति
द्विषतां शोकं स जीवति स जीवितम् अकस्माच्चैव ते कृष्णारव्या तं लोके महद्यशः अद्येदानीं विजानीमः सन्ति षंटाः सशृंगकाः ६१ म
हिधो वापि नृपतिस्त्वयि युक्तः कथंचन सन्नाहं संयुगे कर्तुं कंसभृत्ये विशेषतः ६२ तंच त्ववरकं बालं बद्धा शिनमविद्यकम् ६३ उल्ह
कमद्वचो ब्रूहि असकृद्भीमसेनकम् विराटनगरे पार्थयस्त्वं सूदोद्य भूः पुरा ६४ बलुवो नाम विख्यातस्तन्ममैव हि पौरुषम् प्रतिजा
तं सभामध्ये न तन्मिथ्या त्वया पुरा ६५ दुःशासनस्य रुधिरं पीयतां यद्विशक्यते यद्ब्रवीषि च कौंतेय धातं राष्ट्रान् हरणे ६६ निहनिष्या
मितरसातस्य कालो यमागतः त्वं हि भोज्ये पुरस्कार्यो भक्ष्ये पेये च भारत ६७ कस्युद्धं क्वच भोक्तव्यं युत्स्यस्व पुरुषो भव शायिष्यसे ह
तो भूमौ गदामालिङ्ग्य भारत ६८ तद्वथा च सभामध्ये वलितं ते वकोदर उल्हकनकुलं ब्रूहि वचनान्मम भारत ६९ युत्स्य रथाद्यस्थिरो
भूत्वा पश्यामस्तव पौरुषम् युधिष्ठिरानुरागं च हृषं च मयि भारत ७० कृष्णायाश्च परिक्लेशं स्मरेदानीं यथा तथम् ब्रूयास्त्वं सहदेवं
च राजमध्ये वचो मम ७१ युत्स्येदानीं रणेयतः क्लेशान् स्मर च पाण्डव विराटद्रुपदौ चोभौ ब्रूयास्त्वं वचनान्मम नदृष्टपूर्वाभर्तारो भू
त्यैरपि महागुणैः ७२ तथार्थपतिभिर्भृत्या यतः सृष्टाः प्रजास्ततः अश्लाघ्यो यं नरपतिपुं वयोरिति चागतम् ७३

गोन दान्तत्तुल्यं तूपर इति पाठे पिस एवार्थः अश्वश्रुपुरुषमित्यन्ये त्ववरो अश्वश्रुपुरुषे प्रौढशृंगान् दुद्यपीति मेदिनी तेषां भीमसेनो निःश्वश्रुक इति कल्पना भवति अ-
श्वोजस्तूपरो गोभृग इति प्राजापत्या इति श्रुतौ अश्ववादिसाहचर्यान्तूपरोपि पशुरेव अविद्यकं मूढं ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ नष्टेति भर्तारः राजानः ७२ अर्थ
पतिभिः राजभिः यतः कालात्तत आरभ्येत्यर्थः मूढा यूयं मयि गुणवति स्वाभिनिन संतुष्टा स्थः मूढश्च युधिष्ठिरो भवदादिषु निर्गुणेषु पितुष्यतीति भावः ७३

तत्तस्माद्धेतोर्ममवधार्येचप्रयुक्त्यध्वमिति संबंधः ७४ ७५ पापं कर्म कुरु गुरुवधारयं स्वार्थमिति पाठे दुष्करपदादेवायमर्थो ज्ञेयः सकृद्व्यर्थमिति पाठे तु क्रियाविशेषणमिदं सकृद्विः पार्थैश्च सहितं यथा स्यात्तथा युक्त्यस्वेत्यर्थः अथमेवमूलपाठः ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ राज्यमाक्रम्यमादृशा इति शेषः ८४

नेयूयंसंहताभूत्वा तद्व्यर्थमपि च आत्मार्ये पांडवार्थे च प्रयुक्त्यध्वं मया सह ७४ धृष्टद्युम्नं च पांचाल्यं ब्रूयास्त्वं वचनान्मम एष ते
समयः प्राप्तो लब्धव्यश्च त्वया पिसः द्रोणमासाद्य समरे ज्ञास्यसे हितमुत्तमम् युत्स्यस्व सकृद्व्यर्थं कुरु कर्मसु दुष्करम् ७६ शिरवंडि
नमथो ब्रूहि उलूकवचनान्मम स्त्रीति मत्त्वामहाबाहुर्न हनिष्यति कौरवः ७७ गंगेयो धन्विनां श्रेष्ठो युत्स्ये दानोऽस्ति निर्भयः कुरु कर्म
रणे यत्तः पश्यामः पौरुषं तव ७८ एवमुक्ता ततो राजा प्रहस्यो लूकमब्रवीत् धनं जयं पुनर्ब्रूहि वासुदेवस्य शृण्वतः ७९ अस्मान्वा त्वं
पराजित्य प्रशाधि पृथिवीमिमाम् अथवा निर्जितोऽस्मा भीरुणो वीरशयिष्यसि ८० राष्ट्रा निर्वीसन क्लेशं वनवासं च पांडव कृष्णा
याश्च परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ८१ यदर्थं क्षत्रियास्तु ते सर्वे तदिदमागतम् बलं वीर्यं च शौर्यं च परं चाप्यस्त्रलाघवम् ८२ पौरुषं-
दर्शयन् युद्धे कोपस्य कुरु निष्कृतिम् परिक्लिष्टस्य दीनस्य दीर्घकालोषितस्य च ८३ तदयं कस्य न स्फोटैर्दैश्वर्याद्भिशितस्य च कुले जा
तस्य शूरस्य परवित्तेषु गृह्यतः आच्छिन्नं राज्यमाक्रम्य कोपं कस्य न दीपयेत् ८४ यत्तदुक्तं महाकव्यं कर्मणा तद्विभाव्यताम् अकर्म
णा कल्पितेन संतः कुपुरुषं विदुः ८५ अमित्राणां वशे स्थानं राज्यं च पुनरुद्धर हावर्थैः युद्धकामस्य तस्मात्त्वं कुरु पौरुषम् ८६ परा
जितोऽसि द्यूतेन कृष्णा चानायिता सभाम् शक्यो मर्षो मनुष्येण कर्तुं पुरुषमानिना ८७ द्वादशैव तु वर्षाणि वने धिष्यथा द्विवासितः
संवत्सरं विराटस्य दास्यमास्थाय चोषितः ८८ राष्ट्रा निर्वीसन क्लेशं वनवासं च पांडव कृष्णायाश्च परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ८९
अप्रियाणां च वचनं प्रव्रजत्सु पुनः पुनः अमर्षं दर्शयस्व त्वममर्षो ह्येव पौरुषम् ९० क्रोधो बलं तथा वीर्यं ज्ञानयोगोऽस्त्रलाघवम्
इह ते दृश्यतां पार्थ युत्स्यस्व पुरुषो भव ९१ लोहाभिहारो निर्वृत्तः कुरु सेन मर्कटमम् पुष्टास्ते श्वाभृता योधाः श्वो युत्स्यस्व सकेशवः

अकर्मणा अयुद्धेन कल्पितेन स्वप्रशंसामात्रेण ८५ स्थानं स्थितिम् तत्स्थानं राज्ययो रूद्धरणम् पौरुषं पुरुषं कर्म कुरु ८६ ८७ धिष्यथा तृगृहात् ८८ ८९
अप्रियाणां शत्रूणां वक्तुं योग्यं वचनं गौर्गोः न संति पतयो भद्रे षंडतिला एते इत्यादिकं ब्रुवत्सु दुःशासनादिषु अमर्षं कोपं दर्शय ९० ९१ लोहाभिहारः शस्त्राणां
नीराजनादिकं तेषु मंत्रेण देवतावाहनादिकं च अकर्ममिति युद्धयोग्यत्वं भूमेरुक्तम् ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

१३ १४ १५ वेदयोश्चुतिधनुर्वेदयोः अंतगंपारगम् १६ १७ युगंकालचक्रं १८ १९ आभ्यां द्रोणभीष्माभ्यां अभिध्यातो हंतव्यत्वेन निश्चितः दारुणेन भयानकेनास्त्रादिना प
दाभूमिमिति मर्त्य उक्तः १०० ददुरोमंडुकः १ २ नागबलस्य हस्ति सैन्यस्य १०३ ४ पर्यायात् युद्धप्रकारात् ५ ६ ७ पर्यायधर्मेण उपधर्मेण मायादिना अन्येतुराजपुत्रो

असमागम्य भीष्मेण संयुगे किं विकल्पसे आरुरुक्ष्यथामंदः पर्वतं गंधमादनम् १३ एवं कल्पसिकौ ते य अकल्पन् पुरुषो भव सूनपुत्रं सुदु
र्मर्षं शल्यं च बलिनां वरम् १४ द्रोणं च बलिनां श्रेष्ठं शचीपति समं युधि अजित्वा संयुगे पार्थराज्यं कथमिहेच्छसि १५ ब्राह्मेधनुषि चाचा
र्यं वेदयोरंतगंदयोः युधि धुर्यमविक्षोभ्य मनीकचरमच्युतम् १६ द्रोणं महाद्युतिं पार्थजेतुमिच्छसि तन्मृषा न हि शुश्रूमवातेन मेरुमुन्मथि
तंगिरिम् १७ अनिलो वावहेन्मेरुं धौर्वापि निपतेन्महीम् युगं वा परिवर्तेत यद्येवं स्याद्यथा त्वमाम् १८ कौह्यस्ति जीविता कांक्षी प्राप्ये
मम रिमर्दनम् पार्थो वा इतरौ वापि कोन्यस्वस्ति गृहान् प्रजेत् १९ कथमाभ्यामभिध्यातः संस्पृष्टो दारुणेन वा रणे जीवन् प्रमुच्येत पदाभू
मिमुपस्पृशन् १०० किंददुरः कुपशयो यथेमान् बुल्यसे राजचमूं समेताम् दुराधर्षा देवचमू प्रकाशांगुसान् रेंदैस्त्रिदशैरिव घाम् १
प्राच्यैः प्रतीच्यै रथदाक्षिणात्यै रुदीच्यकां बोजशकैः रवशैश्च शाल्वैः समत्यैः कुरुमध्यदेश्यैश्चैः पुलिदैर्देविडांधकांच्यैः २ नानाजनौ
घं युधिसंप्रवृद्धं गांगं यथावेगमपारणीयम् मां च स्थितं नागबलस्य मध्ये युयुत्ससे मंदकिमल्पबुद्धे ३ अक्षय्या विषुधी चैव अग्निदत्तं च
तेरथम् जानीमो हिरणे पार्थकेतुं दिव्यं च भारत ४ अकल्पमानो युल्यस्व कल्पसे जुन किं बहु पर्यायात् सिस्थिरेतस्य नैतत्सिस्थितिक
ल्पनात् ५ यदीदं कल्पना लोके सिस्थेत्कर्म धनं जय सर्वं भवेयुः सिद्धार्थाः कल्पने को हि दुर्गतः ६ जानामिते वासुदेवं सहायं जानामिते गां
डिवं तालमात्रम् जानाम्यहं त्वाद्दृशो नास्ति योद्वा जानानस्ते राज्यमेतद्दुरामि ७ न तु पर्यायधर्मेण सिद्धिं प्राप्नोति मानवः मनसैवा नुक्
लानि विधाता कुरुते वशे ८ त्रयोदशसमाभक्तं राज्यं विलपतस्तव भूयश्चैव प्रशासिष्ये त्वां निहत्य सबांधवम् ९ कृतदागां डिवं ते भू
द्यदादासपणौर्जितः कृतदाभीमसेनस्य बलमासीच्च फल्गुन १० सगदाद्भीमसेनाद्वा फाल्गुनाद्वा सगां डिवात् न वै मोक्षस्तदा बोभू
हिना कृष्णामनिदिताम् ११ सावोदास्ये समापन्तान् मोचयामास पावती अमनुष्यर्षमापन्तान् दासकर्मण्यवस्थितान् १२

यं राज्याहं इति क्रमधर्मस्तेन न किंतु शौर्येणैव सिद्धिमाप्नोतीत्यर्थः मनसा संकल्पेन धातैव कुरुते न तु मनुष्यः ८ ९ हेदासवासव इति पात्रे हे इन्द्रपुत्र १० ११ अम
नुष्यत्वं नीचमनुष्यत्वं अलवणा यवापरिति वदत्यर्थोन्नतम् १२ ५ ५ ५ ५ ५ ५

१३ १४ वेणींकृत्वाषंदवेषः कन्यांनर्तितवानसीत्येतस्मात्परंश्रोण्यांवेण्यांचकक्ष्यांचसंयुगेयः पलायतइत्यर्थं दृश्यते तस्यार्थः यः षंदवेषः अस्त्री अपिस्त्रीवेषभूतः
श्रोणिकक्षावेण्युपलक्षितेषुरत्यवमर्ददंशनस्थानेषुसंयुगेस्मरयुद्धेउपस्थितेसतिपलायते स्त्रीत्वस्मिन्संयुगेस्थिरीभवति अयंतुततोप्यधमइतिभावः कक्षायामि
त्यपेक्षितेआकारलोपआर्षः १५ १६ नमायेतिव्याख्यातएवश्लोकः ११७ ११८ भीष्मेणसहसंग्रामः गिरीशिरौभेदनादिवत्त्वनाशकरइत्यर्थः १९ २० बृहद्वल्लोह

अवोचंयत्संदतिलानहंवस्तथ्यमेवतत् धृताहिवेणीपार्थेनविराट्नगरेतदा १३ सूदकर्मणिचश्रान्तंविराटस्यमहानसे भीमसेने
नकौंतेययत्तुतन्ममपौरुषम् १४ वेणींकृत्वाषंदवेषः कन्यांनर्तितवानसि श्रोण्यांवेण्यांचकक्ष्यांचसंयुगेयः पलायते एवमेषस
दादुंडंक्षत्रियाः क्षत्रियेदधुः १५ नमयाद्वासुदेवस्यनचापितवफाल्गुन राज्यंप्रतिप्रदास्यामियुत्यस्वसहकेशवः १६ नमयाद्दींद्र
जालंवाकुहकावापिभीषिणी आत्तशस्त्रस्यसंग्रामेवहंतिप्रतिगर्जनाः १७ वासुदेवसहस्रंवाफाल्गुनानांशतानिवा आसाद्यमाम
मोघेषुंद्रविध्यंतिदिशोदश १८ संयुगंगच्छभीष्मेणभिंधिवाशिरसागिरिम् तरस्ववामहागाधंबाहुभ्यांपुरुषोदधिम् १९ शारद्वतम
हामीनंविशंतिमहोरगम् भीष्मवेगमपर्यंतद्रोणग्राहदुरासदम् २० कर्णशल्यद्रुपवर्तकां बोजवडवामुखम् बृहद्वल्लोह
यंसौमदत्तितिमिंगिलम् २१ युयुत्सुतोयंभगदत्तमारुतंश्रुतायुहार्दिक्यमहासमुद्रं दुःशासनौघंशलशल्यमत्स्यंक्षत्रिणां
युधनागनक्रम् २२ जयद्रथाद्रिपुरुमित्रगाधंदुर्मर्षणोदंशकुनिप्रपातम् शस्त्रौघमक्षस्यमभिप्रवृद्धंयदावगात्थश्रमनश्चेताः
भविष्यसित्वंहतसर्वबांधवस्तदाभनस्तेपरितापमेष्यति १२३ तदामनस्तेत्रिदिवादिवाभ्युचेर्निवर्तितापार्थमहीप्रशांसनात् प्रशाम्य-
राज्यंहिसदुर्लभंत्वयाबुभूषितःस्वर्गइवातपस्विना १२४ इतिश्रीम० उद्योग० उत्तर० दुर्योधनवाक्येष्वथ० शततमोऽध्यायः १६० संज-
यउवाच सेनानिवेशसंप्राप्तःकेतव्यःपांडवस्यह समागतःपांडवेयैर्युधिष्ठिरमभाषत १ अभिज्ञोदूतवाक्यानांयथोक्तंब्रुवतोम-
म दुर्योधनसमादेशंश्रुत्वानक्रोडुमर्हसि २ युधिष्ठिरउ० उत्लूकनभयंतेस्तिब्रूहित्वंविगतज्वरः यन्मतंधार्तराष्ट्रस्यलुब्धस्या-
दीर्घदर्शिनिः ३ ततोद्युतिमतामध्यपांडवानांमहात्मनाम् संजयानांचमत्स्यानांकृष्णास्यचयशस्विनः ४

द्विः २१ ओघः प्रवाहः पुरुमित्रोदुर्योधन

आतामएवगाधोगांभीर्यस्यपर्यंतोयस्मिन् तेनगादंडुःप्रवेशंदुर्मर्षणोदंदुर्मर्षणोदकंसोपिदुर्योधनभ्रातैव २२ २३ निवर्तितानिवर्तिष्यति प्रशाम्यशान्तोभव प्रशा-
स्येतिपाठेप्रशास्यंचतद्राज्यंचेति समासः बुभूषितः प्रासुमिष्टः आतपस्विनास्वर्गइवत्वयाराज्यंदुर्लभंलभ्युमशक्यं १२४ इतिउ० दी० व० शततमोऽध्यायः १६०

सेनेति १ २ ३ ४ ५

दुपदस्य सपुत्रस्य विराटस्य च संनिधौ भूमिपानां च सर्वेषां मध्ये वाक्यं जगाद ह ५ उलूक उवाच इदं त्वामब्रवीद्राजा धा-
 तैराष्ट्रो महामनाः शृण्वतां कुरुवीराणां तन्निबोध युधिष्ठिर ६ पराजितो सिद्ध्यते न कृष्णा चाना यिता सभाम् शक्यो मर्षो मनुष्ये-
 ण कर्तुं पुरुषमानिना ७ द्वादशैव तु वर्षाणि वने धिष्याद्विवासिताः संवत्सरं विराटस्य दास्यमास्थाय चोषिताः ८ अमर्षं राज्यहरणं
 वनवासं च पाण्डव द्रौपद्याश्च परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ९ अशक्तेन च यच्छसं भीमसेनेन पाण्डव दुःशासनस्य रुधिरं पीयतां यदि-
 शक्यते १० लोहाभिहारो निर्वृत्तः कुरुक्षेत्रे मकदम् समः पन्थाभृतास्ते श्वाः श्वोयुत्स्य स्वसकेशवः ११ असमागम्य भीष्मेण संयु-
 गे किं विवक्ष्यसे आरुरुक्षु रथामंदः पर्वतं गंधमादनम् १२ एवं कथं सिकौतेय अकथ्यन् पुरुषो भव सूतपुत्रं स दुर्मर्षं शल्यं च बलिनां व-
 रम् १३ द्रोणं च बलिनां श्रेष्ठं शचीपतिं संयुधि अजित्वा संयुगे पार्थ राज्यं कथमिहेच्छसि १४ ब्राह्मे धनुषि चाचार्यं वेदयो रंतं गंद्योः
 युधिधुर्यमविस्रोभ्य मनीकचरमच्युतम् १५ द्रोणं महाद्युतिं पार्थ जेतुमिच्छसि तन्मृषा न हि श्नुश्चू मवात्तेन मेरुमुन्मथितं गिरिम् १६
 अनिलो वावहे मेरुं द्यौर्वापि निपते न्यहीम् युगं वा परिवर्तेत यद्येवं स्याद्यथा त्यमाम् १७ को ह्यस्ति जीविता कांक्षी प्राप्ये मम रिमर्दन-
 म् गजो वा जीरथो वापि पुनः स्वस्ति गृहान्त्रजेत् १८ कथमाभ्यामभिध्यातः संहृष्टो दारुणेन वा रणे जीवन् विमुच्येत पदाभूमि-
 गुपस्पृशन् १९ किंदं दुरः कूपशयो यथेमान् बुल्यसे राजचमूं समेताम् दुराधर्षं देवचमूं प्रकाशां गुप्तानं रेंद्रैस्त्रिदशैरिव द्याम् २० प्राच्यैः
 प्रतीच्यै रथ दक्षिणात्यै रुदीच्यै कांबोजशकैः रवशैश्च शाल्वैः समत्यैः कुरुमुख्यदेश्यैर्लक्ष्यैः पुलिंदैर्द्रविडांधकांच्यैः २१ नानाज-
 नौघं युधिसं प्रवृद्धं गांगं यथावेगमपारणीयम् मां च स्थितं नागबलस्य मध्ये युयुत्ससे मंदकिमत्यबुद्धे २२ इत्येव मुत्काराजानंधर्म-
 पुत्रं युधिष्ठिरम् अभ्यावृत्य पुनर्जिष्णुमुलूकप्रत्यभाषत २३ अकथ्यमानो युत्स्य स्वकथ्यसे र्जन किंबहु पर्यायात्सिद्धिरेतस्य नैत-
 त्सित्यति कथनान्त् २४ यदीत्यं कथ्यनाल्लोके सित्येत्कर्म धनं जय सर्वं भवेयुः सिद्धार्थाः कथने को हि दुर्गतः २५ जानामिते वा रु-
 देवं सहायं जानामिते गांडिवं तालमात्रं जानास्येत्त्वा दृशो नास्तियो त्याजानानस्तेराज्यमेतद्दुराभि २६ न तु पर्यायधर्मेण राज्यं प्रा-
 प्नोति मानुषः मनसैवा नु कूलानि विधाता कुरुते वशे २७

अथोदशसमाभक्तंराज्यं विलपतस्तव भूयश्चैवप्रशासिष्येनिहत्यत्वांसबांधवम् २८ कृतदागांडिवंतेभूधत्वंदासपणैर्जितः
 कृतदाभीमसेनस्यबलमासीच्चफाल्गुन २९ सगदाद्भीमसेनाद्वापार्थाद्वापिसगांडिवात् नवैमोक्षस्तदावोभूद्विनाहृष्टाभमिर्दि
 ताम् ३० सावोदास्येसमापन्नान्मोक्षयामासपार्षती अमानुष्यसमायुक्तान्दासकर्मण्यवस्थितान् ३१ अवोचंचयत्संदतिलान
 हंवस्तथ्यमेवतत् धृताहिवेणीपार्थेनविराटनगरेतदा ३२ सूदकर्मणिचश्चांतंविराटस्यमहानसे भीमसेनेनकौंतेययच्चतन्ममपौ
 रुषम् ३३ एवमेतत्सदादंडक्षत्रियाःक्षत्रियेदधुः वेणीकृत्वाषंदवेषः कन्यांनर्तितवानसि ३४ नभयाद्वासुदेवस्यतथापितवफाल्गु
 न राज्यंप्रतिप्रदास्यामिसुख्यस्वसहकेशवः ३५ नमायाहींद्रजालंवाकुहकावाविभीषिका आत्तशस्त्रस्यमेयुद्धेवहंतिप्रतिगर्ज-
 नाः ३६ वासुदेवसहस्रंवाफाल्गुनानांशतानिवा आसाद्यमाममोषेषुद्रविष्यंतिदिशोदश ३७ संयुगंगच्छभीष्मेणभिंधिवाशि
 रसागिरिम् तरेमंवांमहागाधंबाहुभ्यांपुरुषोदधिम् ३८ शारद्वतमहामीनंविंशतिद्रुषाकुलम् बृहद्बलमहानक्रं सौमदतिति
 मिंगिलम् ३९ युयुत्सतोयंभगदत्तमारुतंश्रुतायुहादिक्यमहासमुद्रम् दुःशासनोघंशलशल्यमत्यंरुषेणचित्रायुधनाग
 नक्रम् ४० भीष्मवेगमपर्यंतद्रोणग्राहदुरासदम् कर्णशल्यद्रुषावत्तंकांबोजवडवासुरवम् ४१ जयद्रथादिंपुरुमित्रगादंदुर्म
 षणोदंशकुनिप्रपातम् शस्त्रोघमक्षय्यमतिप्रवृद्धंयदावगाद्यश्मनष्टचेताः ४२ भविष्यसित्वंहतसर्वबांधवस्तदामनस्तेप-
 रितापमेष्यति तदामनस्तेत्रिदिवादिवाक्चेर्निर्वर्तितापार्थमही प्रशासनात् ४३ प्रशास्यराज्यंहिसदुर्लभंत्वयाबुभूषितःस्वर्गइवा
 तपस्विना ४४ इतिश्रीमन्महाभारतेउ० उल्कक्यानेएकषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६१ संजयउवाच ऊल्कस्त्वर्जनं-
 भूयोयथोक्तंवाक्यमब्रवीत् आशीविषमिवकुहंतुदन्वाक्यशलाकया १ तस्यतद्वचनंश्रुत्वारुषिताःपांडवाभृशम् प्रागेवभृशसं-
 क्रुद्धाःकैतव्येनापिधर्षिताः २ आसनेषूदतिष्ठंतबाहूंश्चैवप्रचिक्षिपुः आशीविषाडवकुह्वावीक्षांचक्रुःपरस्परम् ३ अवाकुशिराभी
 मसेनःसमुदैक्षतकेशवम् नेत्राभ्यांलोहितांताभ्यामाशीविषमिवश्वसन् ४ आर्तंवातात्मजंहृष्टाक्रोधेनाभिहतंभृशम् उत्तम
 यन्निवदाशाहःकैतव्यंप्रत्यभाषत ५

६ ७ ८ ९ १० ११ समितिःसभा १२ १३ १४ द्रौपदेयैः सहितोभिमन्युः १५ १६ परिहार्यैः परितोहारायेषांतेपरिहाराः मौक्तिक गुच्छाःमोक्ति

प्रयाहिशीघ्रंकैतव्यब्रूयाश्चैवसुयोधनम् श्रुतंवाक्यंगृहीतोर्थोमतंयत्तेतथास्ततत् ६ एवमुक्तामहाबाहुः केशवोराजसत्तम पुनरेव
महाप्राज्ञंयुधिष्ठिरमुदेक्षत ७ संजयानांचसर्वेषांकृष्णस्यचयशस्विनः दुपदस्यसपुत्रस्यविराटस्यचसंनिधौ ८ भूमिपानांचसर्वेषां
मध्येवाक्यंजगादह उलूकोप्यर्जुनंभूयोयथोक्तंवाक्यमब्रवीत् ९ आशीविषमिवकुट्टं तुदन्वाक्यशलाकया कृष्णादींश्चैवतान्सर्वा
न्यथोक्तंवाक्यमब्रवीत् १० उलूकस्यतुतद्वाक्यं पापंदारुणमीरितम् श्रुत्वावित्तुक्ष्मपार्थोललाटंवाप्यमार्जयत् ११ तदवस्थंतदाह
स्वापार्थंसासमितिर्नृप नामृष्यंतमहाराजपांडवानांमहारथाः १२ अधिक्षेपेणकृष्णस्यपार्थस्यचमहात्मनः श्रुत्वातेपुरुषव्याघ्राःक्रोधा
ज्ज्वलु रच्युताः १३ धृष्टद्युम्नःशिरवंडीचसात्यकिश्चमहारथाः वैकेयाभ्यातरःपंचराक्षसश्चयरोत्तचः १४ द्रौपदेयाभिमन्युश्चधृष्ट
केतुश्चपार्थिवः भीमसेनश्चविक्रान्तोयमजौचमहारथौ १५ उत्तेतुरासन्नात्सर्वेक्रोधसंरक्तलोचनाः बाहून्प्रगृह्यरुचिरान्रक्तचंद
नरूषितान् १६ अंगदैःपारिहार्यैश्चकेयूरैश्चविभूषितान् दंतान्दंतेषुनिषिष्यसृक्किणीपरिलेलिहन् १७ तेषामाकारभावज्ञाःकुं
तीपुत्रोहकोदरः उदतिष्ठसवेगेनक्रोधेनप्रज्वलन्निव १८ उद्धृत्यसहसानेत्रेदंतान्कटकटास्यच हस्तंहस्तेननिषिष्यउलूकंवा
क्यमब्रवीत् १९ अशक्तानामिवास्माकंप्रोत्साहननिमित्तकम् श्रुतंतेवचनंसूरर्वयत्तांदुर्योधनोब्रवीत् तन्मेकथयतोमंदशृणु
वाक्यंदुरासदम् २० सर्वक्षत्रस्यमध्येत्वंयद्वक्षसिसुयोधनम् शृण्वतःसूतपुत्रस्यशकुनेश्चदुरात्मनः २१ अस्माभिःप्रीतिकामै
स्तुभ्रातुर्ज्येष्ठस्यनित्यशः मर्षितंतेदुराचारतत्त्वंनबहुमन्यसे २२ प्रेषितश्चहृषीकेशःशमाकांक्षीकुरुन्यति कुलस्यहितकामेन
धर्मराजेनधीमता २३ त्वंकालचोदितोचूनंगंतुकामोयमक्षयं गच्छस्वाहवमस्माभिस्तच्चश्वोभविताध्रुवम् २४ मयापिचप्रति
ज्ञातोवयःसभ्रातृकस्यते सतथाभवितापापनात्रकार्याविचारणा २५ वेलामतिक्रमेत्सद्यःसागरोवरुणालयः पर्वताश्चविशी
र्यंयुर्मयोक्तंनमृषाभवेत् २६ सहायस्तेयदियमःकुबेरोरुद्रएववा यथाप्रतिज्ञंदुर्बुद्धेप्रकरिष्यंतिपांडवाः २७ दुःशासनस्यरुधिरं
पाताच्चास्मि यथेप्सितम् यश्चेहप्रतिसंरब्धःक्षत्रियोभाभियास्यति २८

कादिजालानिपारिहार्याणिस्वार्थेव्यज् १७ १८ १९ २० २१ २२ २३

२४ २५ २६ २७ यश्चेतिइहदुःशासनरुधिरपानकालेमामांअभियास्यति २८

६

७

८

९

१०

आत्मानं आलमेशपामि अंतरात्मानं ईश्वरं वास्पृष्ट्वा ह आलमेश इति ईश्वरशपथं करोमीत्यर्थः २९ ३० शौडीरः सवर्गः शूरो विक्रान्तः शौहृगवैशूरविक्रान्तो इति
धातू अनीकजनः सैन्यवासीजनः हेपापमह्यं मम ३१ नास्माकमिति धृतराष्ट्रदोषादेवैरंजानम् अन्यथा तेन बाल्ये एव त्वयित्यक्ते सति तन्न स्यादिति भावः

यच्चैतदुक्तं वचनं मया क्षत्रस्य संसदि यथैतद्भविता सत्यं तथैवात्मानमालमेश २९ भीमसेनवचः श्रुत्वा सहदेवोऽप्यमर्षणः क्रो
धसंरक्तनयनस्ततो वाक्यमुवाच ह ३० शौडीरशूरसदृशमनीकजनसंसदि शृणु पापवचो मह्यं यद्वाच्यो हि पिता त्वया ३१ ना
स्माकं भविता भेदः कदाचित्कुरुभिः सह धृतराष्ट्रस्य संबंधो यदि न स्यात् त्वया सह ३२ त्वं तु लोकविनाशाय धृतराष्ट्रकुलस्य च
उत्पन्नो वैरपुरुषश्च कुरुक्षेत्रपापकृत् ३३ जन्मप्रभृति चास्माकं पितृपापपूरुषः अहितानि नृशंसानि नित्यशः कर्तुमिच्छ
ति ३४ तस्य वैरानुषंगस्य गताः स्मृतं स दुर्गमम् अहमादौ निहत्य त्वां शकुनेः संप्रपश्यतः ३५ ततोऽस्मि शकुनिं हन्तामिषतां सर्व
धन्विनां भीमस्य वचनं श्रुत्वा सहदेवस्य चोभयोः ३६ उवाच फाल्गुनो वाक्यं भीमसेनं स्मयन्निव भीमसेन न ते संति येषां वै
रं त्वया सह ३७ मंदागृहेषु सखिनो मृत्युपाशवशंगताः उलूकश्च न ते वाच्यः परुषं पुरुषोत्तम ३८ दूताः किमपराध्यंते यथोक्त
स्यानुभाषिणः एवमुक्त्वा महाबाहुर्भीमि भीमपराक्रमम् ३९ धृष्टद्युम्नमुरवात्वीरान् सह दः समभाषत श्रुतं वस्तस्य पाप
स्य धार्तराष्ट्रस्य भाषितम् ४० कुत्सनं वासुदेवस्य मम चैव विशेषतः श्रुत्वा भवंतः संरब्धा अस्माकं हितकाम्यया ४१ प्रभावा
द्वासुदेवस्य भवतां च प्रयत्नतः समग्रं पार्थिवं क्षत्रं सर्वं न गणयाम्यहम् ४२ भवद्भिः समनुज्ञातो वाक्यमस्य यदुत्तरम् उलू
के प्रापयिष्यामि यद्दृश्यति स यो धनम् ४३ श्वोभूते कलित स्यास्य प्रतिवाक्यं च मूमुर्वे गांडीवेनाभिधास्यामि क्लीबाहिव
चनोत्तराः ४४ ततस्तपार्थिवाः सर्वे प्रशशंसुर्धनं जयम् तेन वाक्योपचारेण विस्मिताराजसत्तमाः ४५ अनुनीय च तान्सर्वान्यथा
न्यायं यथावयः धर्मराजस्तदा वाक्यं तत्प्राप्य प्रत्यभाषत ४६ आत्मानमवमन्तानो न हिंस्यात्पार्थिवोत्तमः तत्रोत्तरं प्रवक्ष्यामि त
व श्रुत्वा षण्णोरतः ४७ उलूकं भरतश्चेष्टः सामपूर्वमथोर्जितम् दुर्योधनस्य तद्वाक्यं निशम्य भरतर्षभाः ४८ अतिलोहितनेत्राभ्यामा
शीविष इव श्वसन् स्मयमान इव क्रोधात्सृक्किणीपरिसलिहन् ४९ जनार्दनमभिप्रेक्ष्य भ्रातृं श्वैवेदमब्रवीत् अभ्यभाषत के
तव्यं प्रगृह्य विपुलं भजम् ५०

३२ ३२ तव पिता अस्माकं अहितानि कर्तुमिच्छतीति संबंधः ३४ ३५ भीमसेनस्योति प्राचीनपाठे श्रुत्वेत्यध्याहारः ३६ ३७

३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५०

५१ पांडवेधितिहेपापपांडवेषुत्वयोक्तं वैडालवतरूपं जिह्मं प्रवर्तते इति तुष्यतु दुर्जनन्यायेनांगीकरोति प्रवर्तते इति पाठे तु स्पष्टोर्थः ५२ पूरयन्वाक्यं तदर्थानु-
ष्ठानेन समर्थयन् ५३ मान्याः मीमांसादोषादयः अमान्याः पुत्राः लक्ष्मणादयः बालवृद्ध नाशमाकार्षीरित्यर्थः ५४ ५५ नपुंसकं नपुंसकत्वं तव ५६ परेषां कर्णा

उलूकगच्छकैतव्यब्रूहितातस्योधनम् कृतघ्नं वैरपुरुषं दुर्मतिकुलपांसनं ५१ पांडवेषु सदा पापनित्यं जिह्मं प्रवर्तते स्ववीर्याद्यः
पराक्रम्य पापमाह्वयते परान् ५२ अभीतः पूरयन्वाक्यमेष वै क्षत्रियः पुमान् संपाषसात्रियो भूत्वा अस्मान्नाह्वयसंयुगे मान्यामा-
न्यान् पुरस्कृत्य युद्धमागाः कुलाधम ५४ आत्मवीर्यं समाश्रित्य भृत्यवीर्यं च कोरव आह्वयस्वरणोपार्थान् सर्वथा क्षत्रियो भव ५५
परवीर्यं समाश्रित्य यः समाह्वयते परान् अशक्तः स्वयमादातुमेतदेव नपुंसकम् ५६ यस्त्वं परेषां वीर्येण आत्मानं बहु मन्यसे कथमेवम-
शक्तस्त्वमस्मान् समभिगर्जसि ५७ कृष्ण उवाच महत्तश्चापि भूयस्ते वक्तव्यः सस्योधनः श्वइदानीं प्रपद्येथाः पुरुषो भवदु-
र्मते ५८ मन्यसे यच्च मूढत्वं न यो त्यतिजनार्दनः सारथ्येन वृतः पार्थैरिति त्वं न विभेषि च ५९ जघन्यकालमप्येतन्न भवेत्सर्वपार्थिवा-
न् निर्दहेयमहं क्रोधात्तृणानीव हुताशनः ६० युधिष्ठिरनियोगात्तु फाल्गुनस्य महात्मनः करिष्ये युत्स्यमानस्य सारथ्यं विजितात्मनः
६१ यद्युत्सतसिलोकांस्त्रीन् यद्याविशसि भूतलम् तत्र तत्रार्जुनरथं प्रभाते द्रक्ष्यसे पुनः ६२ यच्चापि भीमसेनस्य मन्यसे मोघभा-
षितम् दुःशासनस्य रुधिरं पीतमद्यावधारय ६३ नत्वां समीक्षते पार्थोनापिराजा युधिष्ठिरः न भीमसेनो न यमौ प्रतिकूलप्रभा-
षिणम् ६४ इति श्रीमन्मनु उलूकयाने भगवद्वाक्ये द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६२ संजय उवाच दुर्योधनस्य तद्वा-
क्यं निशम्य भरतर्षभः नेत्राभ्यामतिताम्राभ्यां कैतव्यं समुदेक्षत १ सकेशवमभिप्रेक्ष्य गुडाकेशो महायशाः अभ्यभाषत कैतव्यं प्र-
गृह्य विपुलं भुजम् २ स्ववीर्यं यः समाश्रित्य समाह्वयति वै परान् अभीतो युत्स्यते शत्रून् सर्वे पुरुष उच्यते ३ परवीर्यं समाश्रित्य यः स-
माह्वयते परान् क्षत्रबंधुरशक्तत्वाद्गुडाकेशोऽपुरुषाधमः ४ सत्वं परेषां वीर्येण मन्यसे वीर्यमात्मनः स्वयं का पुरुषो मूढपरांश्चक्षुः सुमिच्छ-
सि ५

हीनाम् ५७ ५८ ५९ जघन्यकालं चरमकालेऽपि एतन्न भवेत्तस्मात् तदेवाह सवेत्यादिना श्लोकेन ६० ६१ ६२ ६३ समीक्षते गणयति ६४
इत्युद्योगेटीकायां द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६२ दुर्योधनस्येति समुदेक्षत गुडाकेश इति संबंधः १ २ पूरणात् पुरुष इति पुरुषशब्दनिर्वचनं अ-
न्यथा त्वपुरुष एवेत्यर्थः ३ क्षत्रबंधुः क्षत्रजातिरेव न तु क्षत्रकर्मैत्यर्थः ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

वृद्धं बालहीकं श्रीष्मं च ६७ मिषतां पश्यतां ८ कैतव्येति समेत्य एकीकृत्य निशाव्यपाये श्वोभूते ९ सत्यसंधो श्रीष्मः श्रीष्मवाक्यमेवाह अहं हीति हे कैतव्य अहं हंतेत्यादि मदीयं वाक्यं भारतान् पांडवान् प्रतिगत्वा वदस्व किं कृत्वा स यो धनं स मेत्य मदीयं संदेशं दुर्योधनाय श्रावयित्वा पांडवान् प्रति कथयेत्यर्थः तेन दुर्योधनः सर्वं पांडवानां भयं चोद्देष्टुं तीति भावः १० द्रोणमृतेऽपि द्रोणं विनाप्य सहाय एवाहं लोकं हन्यां ततो श्रीष्मवाक्यात् तेन वभाव एवं भूतो जात इत्यर्थः ११ हंता हनिष्यामि कुरु वृद्धं श्रीष्मं १२ यो युक्तसेनो ध्वजीरथी तं रक्षतेति योजना हीपं मज्जता माधारं १३ १४ १५ १६ अभिमानः श्रेष्ठोऽस्मीति बुद्धिः दर्पः

यस्त्वं वृद्धं सर्वराज्ञां हितबुद्धिं जितेंद्रियम् मरणाय महाप्रज्ञं दीक्षयित्वा विकल्थसे ६ भावस्ते विदितोऽस्माभिर्दुर्बुद्धे कुलपांसन न हनिष्यंति गां गेयं पांडवाद्युणयेति ह ७ यस्य वीर्यं समाश्रित्य धार्तराष्ट्रविकल्थसे हंतास्मि प्रथमं श्रीष्मं मिषतां सर्वधन्विनाम् ८ कैतव्यगत्वा भारतान् समेत्य स यो धनं धार्तराष्ट्रं वदस्व तथेत्युवाचार्जुनः सव्यसाची निशाव्यपाये भविता विमर्दः ९ यद्वो ब्रवीद्वाक्यमदीनसत्त्वो मध्ये कुरु नृष्यन्सत्यसंधः अहं हंता सृजयानामनीकं शाल्वेयकांश्चेति ममैष भारः १० हन्यामहं द्रोणमृतेऽपि लोकं न ते भयं विद्यते पांडवेभ्यः ततो हितेलब्धमिदं च राज्यामापद्गताः पांडवाश्चेति भावः ११ सदर्पपूर्णो न समीक्षसे त्वमनर्थमात्मन्यपि वर्तमानम् तस्मादहं ते प्रथमं समूहे हंता समक्षं कुरु वृद्धमेव १२ सूर्योदये युक्तसेनः प्रतीक्ष्य ध्वजीरथीरक्ष च सत्यसंधम् अहं हि वः पश्यतां हीपमेनं श्रीष्मं रथात्पातयिष्यामि बाणैः १३ श्वोभूते कल्थना वाक्यं विज्ञास्य तिस्रयो धनः आचितं शरजालेन मया हृष्ट्वा पितामहम् १४ यदुक्तं त्वसभामध्ये पुरुषोद्गच्छदर्शनः कुद्धेन श्रीमसेनेन भ्राता दुःशासनस्तव १५ अधर्मज्ञो नित्यवैरी पापबुद्धिर्नृशंसवत् सत्यप्रतिज्ञामचिराद्रक्ष्यसे तां स यो धन १६ अतिमानस्य दर्पस्य क्रोधपारुष्ययोस्तथा नैष्ठुर्यस्यावलेयस्य आत्मसंभावनस्य च नृशंसतायास्तैक्षण्यस्य धर्मविद्वेषणस्य च अधर्मस्यापवादस्य वृद्धाति क्रमणस्य च १८ दर्शनस्य च चक्रस्य कृत्स्नस्यापनयस्य च द्रक्ष्यसित्वं फलं तीव्रमचिरेण स यो धन १९

पराभिभवसमर्थोऽस्मीति धीः क्रोधो भिज्ज्वलनम् पारुष्यं निष्ठुरवाक्यत्वम् नैष्ठुर्यं निःस्नेहता अवलेपो न्येषामवज्ञा आत्मसंभावनं अहमेव ज्ञाता शूरश्चास्मीति बुद्धिः १७ नृशंसतानिर्दयत्वं तीक्ष्णता विषदानादिवीभ्रतकर्मकारित्वम् धर्मविद्वेषणं कपटघृतादिना अधर्मो यथा प्रतिज्ञातं राज्याप्रदानं अतिवादो धर्मिष्ठे धर्मिष्ठत्वारोपो वैडालव्रति कोसीत्यादि वचनम् वृद्धाति क्रमणं विदुरादीनामवमाननं १८ दर्शनं कर्णादिषु जयनिश्चयः चक्रं सेनाया आधिक्यं अपनयः अस्माकं दूरीकरणं एतेषां फलं द्रक्ष्यसि १९

वासुदेवद्वितीये हि मयि कुरुते नराधम आशाते जीविते मूढराज्ये वा केन हेतुना २० शान्ते श्रीष्मे तथा द्रोणे सूतपुत्रे च पातिते निराशोजी-
विते राज्ये पुत्रेषु च भविष्यसि २१ भ्रातृणां निधनं श्रुत्वा पुत्राणां च स योधन भीमसेनेन निहतो दुष्कृतानि स्मरिष्यसि २२ न द्विती-
यां प्रतिज्ञां हि प्रतिजानामि केतव सत्यं ब्रवीम्यहं ह्येतत्सर्वं सत्यं भविष्यति २३ युधिष्ठिरोऽपि केतव्यमुलूकमिदमब्रवीत् उलूकम-
हचो ब्रूहि गत्वा तात स योधनम् २४ स्वेन हृत्तेन मे हृत्तं नाधिगंतुं त्वमर्हसि उभयोरंतरं वेदस्मृतां च तयोरपि २५ न चाहं कामये पाप-
मपि कीदृषि पीलयोः किं पुनर्जातिषु वधं कामयेयं कथंचन २६ एतदर्थं मया तात पंचग्रामावृताः पुरा कथं तव स दुर्बुद्धेन प्रेक्षे व्य-
सनं महत् २७ सत्वं कामपरीतात्मा मूढभावाच्च कथं से तथैव वासुदेवस्य न गृणहासि हितं वचः किंचेदानीं बहूक्तेन युत्स्यस्व सह बा-
धवैः मम विप्रियकर्तारं केतव्य ब्रूहि कौरवम् २९ श्रुतं वाक्यं गृहीतार्थं मितं यत्ते तथास्तु तत् भीमसेनस्ततो वाक्यं भूय आह नृपात्म-
जः उलूकमहचो ब्रूहि दुर्मतिं पापपू रूषम् ३० शठं नै कृत्तिकुं पापं दुराचारं स योधनम् गृध्रोदरे वा वस्तव्यं पुरे वा नागसावहये प्रतिज्ञा-
तं मया यच्च स भामध्ये नराधम ३२ कर्ता हंत हृत्तः सत्यं सत्येनैव शपांमि ते दुःशासनस्य रुधिरं हत्वा पास्याम्यहं मृधे ३३ सक्थिनी त-
व भक्तैव हत्वा हितवसो दुराणं सर्वेषां धार्तराष्ट्राणामहं मृत्युः स योधन ३४ सर्वेषां राजपुत्राणामभिमन्युरसंशयम् कर्मणा तोष-
यिष्यामि भूयश्चैव वचः शृणु ३५ हत्वा स योधनत्वां वै स हितं सर्वसोदरैः आक्रमिष्ये पदामूर्ध्नि धर्मराजस्य पश्यतः ३६ न कुलस्तु त-
तो वाक्यमिदमाहमहीपते उलूक ब्रूहि कौरव्यं धार्तराष्ट्रं स योधनम् ३७ श्रुतं ते गदतो वाक्यं सर्वमेव यथा तथम् तथा कर्तास्मि
कौरव्ययथा त्वमनुशाः सिमाम् ३८ सह देवोऽपि नृपते इदमाहवचो र्थवत् स योधनमतिर्याते वृथैषाते भविष्यति ३९ शोचि-
ष्यसि महाराज स पुत्रजातिबांधवः इमं च क्लेशमस्माकं हृष्टो यत्त्वं विकृत्यसे ४० विराटदुपदौ दृष्ट्वा उलूकमिदमूचतु दासभावं निय-
च्छेव साधोरिति मतिः सदा तौ च दासावदासौ वा पौरुषं यस्य यादृशम् ४१

३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ यत् इमं क्लेशं श्रुत्वा दृष्ट्वा सन् विकृत्यसेत

ततो हेतोः शोचिष्यसे इति संबंधः ४० अश्लाघ्यो हं नरपतिर्युवयोरिति दुर्योधनवाक्यस्योत्तरं विराटदुपदावाहतुरित्याह विरादेति साधोः दासभावं नियच्छेव नितरां
यच्छेव प्रार्थयामहे इषुगमीति ह्लादेशे यमयते विधिलिङि उत्तमस्य द्विवचनम् इति आवयोर्मतिरस्ति तौ च आवां दासावदासौ वेति यस्य तव यादृशं पौरुषं तत्तथैव भवेद-

स्यावतिशेषः ४१

४२ ४३ यथात्वयहेतोः ४४ ४५ ४६ ४७ अनाद्यतं विस्पष्टम् ४८ पूर्वेषां चरितं द्रोणवधेन पितृवैरप्रतियातनं सर्वेषामिति पारोपिस एवार्थः ४९ ५०

शिरवंडी तु ततो वाक्यमुलूकमिदमब्रवीत् वक्तव्यो भवतारजा पापेष्वभिरतः सदा ४२ पश्यत्वं मां रणो राजन् कुर्वाणं कर्मदारुणम्
यस्य वीर्यं समासाद्य मन्यसे विजयं युधि ४३ तमहं पातयिष्यामि रथात्तव पितामहम् अहं भीष्मवधात्सृष्टो नूनं धात्रामहात्मना
४४ सोऽहं भीष्महं निष्यामि मिषतां सर्वधन्विनाम् धृष्टद्युम्नोपि कैतव्यमुलूकमिदमब्रवीत् ४५ सुयोधनो मम वचो वक्तव्यो नृपतेः स्त
तः अहं द्रोणं हनिष्यामि सगणं सहबांधवम् ४६ कर्ता चाहं तथा कर्म यथानान्यः करिष्याति तमब्रवीद्धर्मराजः कारुण्यार्थं वचो महत्
४७ नाहं ज्ञातिवधं राजन् कामयेयं कथंचन तवैव दोषाद्दुर्बुद्धे सर्वमेतत्त्वनाद्यतम् ४८ अवश्यं च मया कार्यं पूर्वेषां चरितं महत् सग
च्छमाचिरं तात उलूकयदि मन्यसे ४९ इह यातिष्ठ मद्रते वयं हितवबांधवाः उलूकस्तततो राजन् धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ५० आमं च्य
प्रययौ तत्र यत्र राजा सुयोधनः उलूकस्तत आगम्य दुर्योधनममर्षणम् ५१ अर्जुनस्य समादेशं यथोक्तं सर्वमब्रवीत् वासुदेवस्य
प्रीमस्य धर्मराजस्य पौरुषम् ५२ नकुलस्य विराटस्य दुपदस्य च भारत सहदेवस्य च वचो धृष्टद्युम्नशिरवंडिनोः ५३ केशवार्जुन
योर्वाक्यं यथोक्तं सर्वमब्रवीत् कैतव्यस्य तु तद्वाक्यं निशम्य भरतर्षभः ५४ दुःशासनं च कर्णं च शकुनिं चापि भारत आज्ञापय त राज्ञ
श्रवणं मित्रबलं तथा ५५ यथा प्रागुदयात्सर्वयुक्तास्तिष्ठन्त्यनीकिनः ततः कर्णसमादिष्टा दूताः संत्वरितारथैः ५६ उष्ट्रचामीभिरप्य
न्ये सदस्यैश्च महाजवैः तूर्णं परिययुः सेनां कृत्स्नां कर्णस्य शासनात् आज्ञापयंतो राज्ञश्च योगः प्रागुदयादिति ५७ इति श्रीम
न्महाभारते उलूकयाने त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६३ संजय उवाच उलूकस्य वचः श्रुत्वा कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः सेनां नि
र्वापयामास धृष्टद्युम्नपुरोगमाम् १ पदातिनीनां गवतीं रथिनीं मश्वहंदिनीम् चतुर्विधबलां भीमामकं पां एधिर्वामिव २ भीम
सेनादिभिर्गुप्तां सार्जुनैश्च महारथैः धृष्टद्युम्नवशां दुर्गां सागरस्तिमितोपमाम् ३ तस्यास्त्वग्रे महेष्वासः पांचाल्यो युद्धदुर्मदः द्रोण
प्रेम्भरनीकानि धृष्टद्युम्नो व्यकर्षत ४ यथा बलं यथोत्साहं रथिनः समुपादिशत् अर्जुनं स्तुतपुत्राय भीमं दुर्योधनाय च ५ धृष्टके
तुं च शल्याय गौतमाय च तमौ जसम् अश्वत्थाम् च नकुलं शैब्यं च कृतवर्मणम् ६

५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ इति उद्योगेरी का
यां त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६३ उलूकस्येति १ २ ३ ४ रथिनः राजन्यान् धृष्टद्युम्नः समुपादिशदिति संबंधः त्वमनेन युध्यस्व त्वमेनेत्येवं तत्तदंशव्यवस्थां
चकारेत्यर्थः ५ ६

सैंधवाय च वार्ष्णेयं युयुधानं समादिशत् शिरवन्दिनं च भीष्माय प्रमुखे समकल्पयत् ७ सहदेवं शकुनये चेकितानं शलाय वै
द्रौपदेयांस्तथापंचत्रिगर्तेभ्यः समादिशत् ८ वृषसेनाय सौभद्रं शोषाणां च महीक्षिताम् ससमर्थं हितमेनेपार्थादभ्यधिकरणे ९
एवं विभज्य योधांस्तान्पृथक्च सहचैव ह ज्वालावर्णो महेशासो द्रोणमंशमकल्पयत् १० द्रुपदो महेशासः सेनापतिपतिस्ततः
विधिवद्ब्रूहि मेधावी युद्धाय हतमानसः ११ यथोद्दिष्टानि सैन्यानि पांडवानामयोजयत् जयाय पांडुपुत्राणां यत्तस्तस्थौरणाजि
रे १२ इति श्रीमन्महाभारते उद्योगपर्वणि सेनापतिनियोगे चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६४ धृतराष्ट्र उवाच प्रति
ज्ञाते फाल्गुने नवधेभीष्मस्य संयुगे किमकुर्वत मे मंदाः पुत्रादुर्योधनादयः १ हतमेव हि पश्यामि गांगेयं पितरं रणे वासुदेवसहायेन
पार्थेन हृदयन्वना २ सचापरिमितप्रज्ञस्तच्छ्रुत्वा पार्थभाषितम् किमुक्तवान् महेशासो भीष्माः प्रहरतां चरः ३ सैनापत्यं च संप्राप्य
कौरवाणां धुरंधरः किमचेष्टत गांगेयो महाबुद्धिपराक्रमः ४ वैशंपायन उवाच ततस्तत्संजयस्तस्मै सर्वमेवन्यवेदयत्
यथोक्तं कुरुवृद्धेन भीष्मेणामिततेजसा ५ संजय उवाच सैनापत्यमनुप्राप्य भीष्माः शान्तनवो नृप दुर्योधनमुवाचैवं
च न हर्षयन्निव ६ नमस्कृत्वा कुमाराय सेनाय न्येशक्तिपाणये अहं सेनापतिस्तेद्यमविष्यामि न संशयः ७ सैनाकर्मण्यभिज्ञोऽस्मि ब्रू
हेषु विविधेषु च कर्मकारयितुं चैव भूतानप्यभूतांस्तथा ८ यात्रायाने च युद्धे च तथा प्रशमनेषु च भृशं वेदमहाराज यथा वेद ब्रूह
स्पतिः ९ ब्रूहानां च समारंभान् देवगांधर्वमानुषान् तैरेहं मोहयिष्यामि पांडवान्येतु तेज्वरः १० सोहं योत्स्यामि तत्वेन पालयंस्तव वा
हिनीम् यथावच्छास्त्रतो राजन् व्येतु ते मानसोज्वरः ११ दुर्योधन उवाच विद्यते मे न गांगेयभयं देवाकरेष्वपि समस्तेषु म
हाबाहो सत्यमेतद्ब्रवीमि ते १२ किं पुनस्त्वयि दुर्धर्षे सैनापत्ये व्यवस्थिते द्रोणे च पुरुषव्याघ्रे स्थिते युद्धाभिनंदिनि १३ भवद्भ्यां पुरुषा
ग्राभ्यां स्थिताभ्यां विजयो मम न दुर्लभा कुरुश्रेष्ठ देवराज्यमपि ध्रुवम् १४ रथसंख्यां तु कालर्त्येन परेषामात्मनस्तथा तथैवातिरथा
नां च वेत्तुमिच्छामि कौरव १५ पितामहो हि कुशलः परेषामात्मनस्तथा श्रोतुमिच्छाम्यहं सर्वैः सहैभिर्वसुधाधिपैः १६

५ ६ ७ भूतान् वेत्तु

नभक्षकान् अभूतान् नैव्यासमागतान् ८ यात्रार्थं याने प्रणणे युद्धे प्रशमनेषु परास्त्राणां प्रतीकारेषु विषयेषु वेदवेदि ९ १० तत्वेन अकापत्येन ११ १२ १३ १४ १५ १६

कांदिग्भूताः श्रान्तपत्राहताश्चाहतचेतसः अन्योन्यमभिसंक्रिययोधास्तेभरतर्षभ ९ भीष्ममेवाभिलीयन्तेसहसर्वैस्त-
 वात्मजैः तेषामार्तायनमभूद्भीष्मः शान्तनवोरणे १० समुत्पततिवित्रस्तारथेभ्योरथिनस्तथा सादिनश्चाश्वपृष्ठेभ्योभूमे-
 श्चापिपदातयः ११ श्रुत्वागोडीवनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः सर्वसैन्यानिभीतानिव्यवालीयन्तभारत १२ अथकांबोज-
 जैरश्वैर्महद्भिः शीघ्रगामिभिः गोपानांबहुसाहस्रैर्वलैर्गोपायनैर्वृतः १३ मदसोवीरगांधारैस्त्रैगतेश्चविशांपते सर्वकालिं-
 गमुख्ये चकलिंगाधिपतिर्वृतः १४ नानानरगणोद्येनदुःशासनपुरःसरः जयद्रथश्चनृपतिः सहितः सर्वराजभिः १५ ह-
 यारोहवराश्वैवतवपुत्रेणचोदिताः चतुर्दशसहस्राणि सौबलं पर्यवारयन् १६ ततस्तेसहिताः सर्वे विभक्तरथवाहनाः पांड-
 वाः समरेजघ्नुः स्तावकान्भरतर्षभ १७ रथिभिर्वारिणोरश्वैः पादातैश्चसमीरितं घोरमायोधनंजज्ञेमहाभ्रसदृशंरजः १८
 तोमरप्रासनाराचगजाश्वरथयोधिनां बलेनमहताभीष्मः समसज्जकिरीटिना १९ आवंत्यः काशिराजेनभीमसेनेनसैंधवः अ-
 जातशत्रुर्मद्राणामृषभेणयशस्विना २० सहपुत्रः सहामात्यः शल्येनसमसज्जत विकर्णः सहदेवेनचित्रसेनः शिखंडिना २१
 मत्स्यादुर्योधनंजग्मुः शकुनिंचविशांपते दुपदश्चेकितानश्चसात्यकिश्चमहारथः २२ द्रोणेनसमसज्जंतसपुत्रेणमहात्मना
 कृपश्चकृतवर्माचघृष्टद्युम्नमभिद्रुतौ एवंप्रव्राजिताश्चानिफ्रांतनागरथानिच समसज्जंतयुद्धानितत्रतत्रसमंततः २४
 निरभ्रेविद्धतस्तीव्रादिशश्चरजसावृताः प्रादुरासन्महोक्ताश्चसनिर्घाताविशांपते २५ प्रादुर्वभौमहावातः पांडुर्वर्षपपातच
 नभर्यन्तर्दधेसूर्यः सैन्येनरजसावृतः २६ प्रमोहः सर्वभूतानामतीवसमपद्यत रजसांवाभिभूतानामस्त्रजालैश्चयुद्धात् २७
 वीरबाहुविरूपाक्षानां सर्वावरणभेदिनां संह्लादः शरजालानामतीवसमपद्यत २८ प्रकाशंचक्रुराकाशमुद्यतानिभुजोत्तमैः
 नक्षत्रविमलाभानिशस्त्राणिभरतर्षभ २९ आर्षभाणिविचित्राणिरुक्मजालावृतानिच संपेतुर्दिदृक्षुः सर्वा कचर्माणि भरतर्ष-
 भ सूर्यवर्णेनश्चिच्छिंशेः पात्यमानानिसर्वशः ३० दिदृक्षुः सर्वास्वदृश्यन्तशरीराणिशिरांसिच भग्नचक्राक्षनीडाश्चनिपातितमहा-
 ध्वजाः ३१ हताश्वाः पृथिवींजग्मुः स्तत्रतत्रमहारथाः परिपेतुर्हयाश्चात्रकेचिच्छुस्त्रकृतघणाः ३२ ५ ५

रथाश्चपरिवर्ततेहतेपुरथयोधिषु शराहताभिन्नेदेहावद्वयोक्राहयोनमाः ३३ युगानिपर्यकर्षततत्रतत्रहिभारत अदृश्यंतस-
सूताश्चसाश्वाःसरथयोधिनः ३४ एकेनवलिनाराजन्वाणेननिहतारणे गंधहस्तमदस्त्रावमाघ्रायबहवोरणे ३५ सन्निपातेबलो
धानांवातमाददिरेगजाः सतोरणमहामात्रैःपतद्विश्वगतास्रभिः ३६ बभूवायोधनंछन्नंनाराचाभिहतेर्गजैः सन्निपातेबलोघा
नांचोदितैर्वरवारणैः ३७ निपेतुर्युधिसंभग्नाःस्रयोधाःसर्वतोगजाः नागराजोपमैर्हस्तेर्नागैराक्षिप्यसंयुगे ३८ व्यदृश्यंतम
हाराजसंभग्नरथकूबराः विशीर्णरथजालाश्चकेशेद्याक्षिप्यदंतिभिः ३९ दुमशारवाइवाविह्यनिष्पिष्टारथिनोरणे रथेषुच-
रथान्पुद्गेसंसक्तान्वरवारणाः ४० विकर्षतोदिशःसर्वाः संपेतुःसर्वशब्दगाः तेषांतथाकर्षतांचगजानांरूपमाबभौ ४१ स
रःस्रनलिनीजालंविषक्तमिवकर्षतां एवंसंच्छादितंतत्रबभूवायोधनंमहत सादिमिश्रपदातैश्चसध्वजैश्चमहारथैः ४२ इ
तिश्रीमन्महाभारतेभीष्म० संकुल युद्धे एकसप्ततितमोऽध्यायः ७१ संजयउवाच शिरवंडीसहस्रस्येनविशोप-
ते भीष्माशुमहेशासमाससादस्रदुर्जयम् १ द्रोणांकुपंविकर्षंचमहेशासान्महाबलान् राज्ञश्चान्यान्रणेश्वरान्बहूनाच्छेदन्नज
यः २ सैधवंचमहेशासंसासात्यंसहबंधुभिः प्राच्यांश्चदाक्षिणात्यांश्चभूमिपान्भूमिपर्षभ ३ पुत्रंचतेमहेशासंदुर्योधनममर्षणं दुः
सहंचैवसमरेभीमसेनोभ्यवर्तत ४ सहदेवश्चशकुनिमुल्हकंचमहारथं पितापुत्रोमहेशासावभ्यवर्ततदुर्जयो ५ युधिष्ठिरो
महाराजगजानीकंमहारथः समवर्ततसंग्रामेपुत्रेणानिकृतस्तव ६ माद्रीपुत्रस्तनकुलःशूरःसंकंदनोयुधि त्रिगर्तानारथो
दारैःसमसज्जतपांडवः ७ अभ्यवर्ततदुर्धर्षाःसमरेशाल्वकेकयान् सात्यकिश्चैकितानश्चसौभद्रश्चमहाबलः ८ धृष्ट-
केतुश्चसमरेराक्षसश्चघटोत्कचः पुत्राणांतेरथानीकंप्रत्यद्ययतुराहवे ९ सेनापतिरमेयात्माधृष्टद्युम्नोमहारथः द्रोणेनस
मरेराजन्समीयायोग्रकर्मणा १० एवमेतेमहेशासास्तावकाःपांडवैःसह समेत्यसमरेशूराःसंग्रहारेप्रचक्रिरे ११ मध्यादिन-
गतेसूर्येनभस्याकुलतांगते कुरवःपांडवेयाश्चनिजघ्नुरितरेतरं १२ ध्वजिनोहेमचित्रांगाविचरंतोरणाजिरे सपताकारथा
रेजुर्वैयाघ्रपरिवारणाः १३ समेतानांचसमरेजिगूषाणांपरस्परं बभूवतुमुलःशब्दःसिंहानामिवगर्जताम् १४ ६१

तितमोऽध्यायः ७१

१

२

३

४

५

६

७

८

९

१०

११

१२

१३

१४

६१

तत्राहुतमपश्यामसंप्रहारंसुदारुणं यदकुर्वन्त्रणेवीराः संजयाः कुरुभिः सह १५ नैवखं नदिशोराजन्सूर्यशत्रुतापन विदि
शोवाप्यपश्यामशरैर्मुक्तैः समंततः १६ शक्तीनां विमलाग्राणां तोमराणां तथास्यतां निस्त्रिंशानां च पीतानां नीलोत्पलनिभाः प्रभाः
१७ कवचानां विचित्राणां भूषणानां प्रभास्तथा खंदिशः प्रदिशः श्वैवमासयामासुरोजसा १८ वपुर्भिश्चनरेन्द्राणां चंद्रसूर्य-
समप्रभैः विरराजत दाराजस्तत्रतत्ररणांगणं १९ रथसिंहानरव्याघ्राः समायांतश्चसंयुगे विरेजुः समरेराजन्प्रहाड्वन-
मस्तले २० भीष्मस्तरथिनां श्रेष्ठो भीमसेनं महाबलं अवारयत संकुद्धः सर्वसैन्यस्य पश्यतः २१ ततो भीष्मविनिर्मुक्ता-
रुक्मपुंरवाः शिलाशिताः अभ्यघ्नन्समरे भीमं तैलधौताः कृतेजनाः २२ तस्य शक्तिं महावेगां भीमसेनो महाबलः कुद्वाशी-
विषसंकाशां प्रेषयामास भारत २३ तामापतंतं सिंहसारुक्मदंडांदुरासदां चिच्छेद समरे भीष्मः शरैः सन्नतपर्वभिः २४ ततो परेण-
भल्लेण पीतेन निशितेन च कार्मुकं भीमसेनस्य द्विधा चिच्छेद भारत २५ सात्यकिस्ततस्तूर्णं भीष्ममासाद्य संयुगे आकर्ण्य हितै-
स्तीक्ष्णैर्निशितैस्तिग्मतेजनैः २६ शरैर्बहुभिरानर्च्छत्पितरं तेजनेश्वरं ततः संधाय वै तीक्ष्णशरं परमदारुणं वार्ष्णेयस्य रथाद्भीष्मः
पातयामास सारथिं २७ तस्याश्वाः प्रदुताराजन्निहतैरथसारथ्यो तेन तेनैव धावंति मनोमारुतरं हसः २८ ततः सैन्यस्य सर्वस्य नि-
स्वनस्तुमुलो भवत् हाहाकारश्च संजज्ञे पांडवानां महात्मना २९ अभिद्रवत गृहीतहयान्यच्छतधा वत इत्यासीत्तुमुलः शब्दो यु-
युधानरथं प्रति ३० एतस्मिन्नेव काले तु भीष्मः शांतनवस्तदा अवधीत्याडवीं सेनामासुरीमिव वृत्रहा ३१ तेवध्यमाना भीष्मेण
पांचालाः सोमकैः सह आर्या युद्धे मतिं कृत्वा भीष्ममेवाभिदुदुवुः ३२ धृष्टद्युम्नसुरवाश्चापि पार्थाः शांतनवरणे अभ्यधावन् जि-
घांसंतस्तवपुत्रस्य वाहिनीं ३३ तथैव तावकाराजन् भीष्मद्रोणसुरवाः परान् अभ्यधावंत वेगेन ततो युद्धमवर्तत ३४ इति-
श्रीमन्महाभाभीष्मपर्वद्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२ संजय उवाच विराटोऽथ त्रिभिर्बाणैर्भीष्ममाच्छन्महारथं विव्याध
तुरगांश्चास्य त्रिभिर्बाणैर्महारथः १ तंप्रत्यविद्धादृशं भीष्मः शांतनवः शरैः रुक्मपुंरवैर्महेद्यासः कृतहस्तो महाबलः २ द्रौ-
णिर्गांडीवधन्वानं भीमधन्वामहारथः अविद्यादिषुभिः पड्भिर्दृढहस्तस्तनान्तरे ३ कार्मुकं तस्य चिच्छेद फाल्गुनः परवीरहा अविद्या-
चभृशं तीक्ष्णैः पत्रिभिः शत्रुकर्शनः ४ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ इति श्रीम० भीष्म० द्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२ १ २ ३ ४

सोः न्यत्कार्मुकमादायवेगवान् क्रोधमूर्च्छितः असृष्यमाणः पार्थेन कार्मुकच्छेदमाहवे ५ अविल्यत्काल्पुनराजन् नवत्यानिशि
 तैः शरैः वासुदेवं च सप्तत्याविव्याध परमेष्ठिभिः ६ ततः क्रोधाभिताम्राक्षः सहकृष्णो न फाल्गुनः दीर्घमुष्णं च निश्वस्य चिंतयित्वा-
 मुहुर्मुहुः ७ धनुः संपीडय वामेन करेणा मित्रकर्षिणः गांडीवधन्वा संक्रुद्धः शितान्सन्नतपर्वणः ८ जीवितोत्तरांशोरान्समाधत्त
 शिलीमुखान् तैस्तूर्णसमरे विद्याद्रौणिं बलवतां वरः ९ तस्य ते कवचं भित्वा पपुः शोणितमाहवे न विव्यथे विनिर्भिन्नो द्रौणिर्गांडीव
 धन्वना १० तथैव च शरान्यार्थे प्रतिमुंचन् विद्वलः तस्योस समरे राजंस्त्रातुमिच्छन् महाघ्नतं ११ तस्य तत्समहत्कर्म शशंसुः कुरु
 सत्तमाः यत्कृष्णाभ्यां समेताभ्यामभ्यापतत संयुगे १२ सहिनित्यमनीकेषु युद्धातेभ्यमास्थितः अस्त्रग्रामं संहारद्रोणात्प्राप्य स
 दुर्लभं १३ ममाचार्यस्तो ह्येष द्रोणस्यातिप्रियः स्तनः ब्राह्मणश्च विशेषेण माननीयो ममेति च १४ समास्थाय मतिं वीरो वीभत्सुः
 शत्रुतापनः कृपां चक्रे रथश्चेष्टोभारद्वाजस्ततः प्रति १५ द्रौणिं त्यक्त्वा ततो युद्धे कौन्तेयः श्वेतवाहनः युयुधेतावकान् निघ्नंस्त्वरमाणः
 पराक्रमी १६ दुर्योधनस्तदशभिर्गाईपत्रैः शिलाशितैः भीमसेनं महेशा संरुक्मपुंरवैः समर्दयत् १७ भीमसेनस्तु संक्रुद्धः परास
 करणं दृढं चित्रं कार्मुकमादत्त शरांश्च निशितान्दश १८ आकर्ण्य प्रहितैस्तीक्ष्णैर्वर्गितैस्तिग्मैर्जितैः अविद्यात्तूर्णमव्यग्रः कुरु
 राजं महोरसि १९ तस्य कांचनसूत्रस्तु शरैः परिघ्नतो मणिः रराजोरसि रवेस्तूर्यो ग्रहैरिव समावृतः २० पुत्रस्तव तेजस्वी भीमसे
 नेन ताडितः नामृष्यत यथानागस्तलशब्दं समीरितं २१ ततः शरैर्महाराजरुक्मपुंरवैः शिलाशितैः भीमं विव्याध संक्रुद्धस्त्रा-
 यमाणो वरूथिनीं २२ तौ युद्धमानौ समरे षष्ठमन्योन्यविद्वमतौ पुत्रौ ते देवसंकाशौ व्यरोचेतां महाबलौ २३ चित्रसेनं न रव्याघ्रः
 सौमद्रः परवीरहा अविल्यन्निशितैर्बाणैः पुरुमित्रं च सप्तभिः २४ सत्यव्रतं च सप्तत्याविस्वाशक्रसमो युधि नृत्यन्निवरणो वी
 रश्चातिर्नः समजीजनत् २५ तं प्रत्यविद्या दशमिश्चित्रसेनः शिलीमुखैः सत्यव्रतश्च नवभिः पुरुमित्रश्च सप्तभिः २६ सविद्धो-
 विक्षरन् रक्तशत्रुसंवारणं महत् चिच्छेद चित्रसेनस्य चित्रं कार्मुकमार्जुनिः २७ भित्वा चास्य तनुत्राणं शरेणोरस्य ताडयत्
 ततस्तेतावका वीराराजपुत्रामहारथाः २८ समेत्य युधिसंरब्धा विव्यधुर्निशितैस्तदा तांश्च सर्वांश्छिरेस्तीक्ष्णैर्जघान परमास्त्रवित्

तस्य दृष्ट्वा तु तत्कर्मपरिवृत्तः कृतास्तव दहतं समरे यो धांस्तव कक्षं यथोत्थ्वं ३० अपेत शिशिरे काले समिद्धमिव पावकम् अभ्य-
 रोचत सौभद्रस्तव सैन्यानि शातयन् ३१ तन्नस्य चरितं दृष्ट्वा पोत्रस्तव विशांपते लक्ष्मणोऽप्यपतन्तूपांसात् त्वती पुत्रमाहवे ३२ अभि-
 मन्त्युक्तसंक्रुद्धो लक्ष्मणं शुभलक्षणम् विव्याध विशिरेवैः षड्विः सारथिंच त्रिभिः शरैः ३३ तथैव लक्ष्मणो राजसौभद्रं निशितैः शरैः
 अविद्यात महाराज तदद्भुतमिवाभवत् ३४ तस्याश्वांश्चतुरो हत्वा सारथिंच महारथः अभ्यद्रवत सौभद्रो लक्ष्मणो निशितैः शरैः
 ३५ हताश्वेतुरथेतिष्ठन् लक्ष्मणः परवीरहा शक्तिंचिद्वेपसंक्रुद्धः सौभद्रस्य रथं प्रति ३६ तामापतन्तीं सहसा धोरूपां दुरास-
 दां अभिमन्त्युः शरैस्तीक्ष्णैश्चिच्छेदमुजगोपमां ३७ ततः स्वरथमारोप्य लक्ष्मणं गौतमस्तदा अपोवाहरथेनाजौ सर्वसैन्य-
 स्य पश्यतः ३८ ततः समाकुले तस्मिन् वर्तमाने महाभये अभ्यद्रवन्निधांसतः परस्परवधोषिणः ३९ तावकाश्च महेशासाः पां-
 डवाश्च महारथाः जुद्धतः समरे प्राणान् निजमु रितरेतरं ४० मुक्तकेशा विक्रवचा विरथाश्छिन्नकार्मुकाः बाहुभिः समयुद्धां
 तसंजयाः कुरुभिः सह ४१ ततो भीष्मो महाबाहुः पांडवानां महात्मनां सेनां जघान संक्रुद्धो दिव्यैरस्त्रैर्महाबलः ४२ हतैश्चरै-
 र्गजेस्तत्र नैरैरश्वैश्च पातितैः रथिभिसादिभिश्च वसमास्तीर्य तमेदिनी ४३ इति श्रीमन्महाभा० श्री० इंद्रयुद्धे त्रिसप्तति
 तमोऽध्यायः ७३ संजय उवाच अथ राजन् महाबाहुः सात्यकिर्युद्धदुर्मदः विक्रव्यसमरे चापं पारसाधनमुत्तमं १
 प्राशुंचत्पुंस्वसंयुक्तांश्छुरानाशी विषोपमान् प्रगाढं लघुचित्रं च दर्शयन् हस्तलाघवं २ तस्य विक्षिपतश्चापं शरानन्यांश्च सुचतः
 आदृष्टानस्य भूयश्च संदधानस्य चापरान् ३ क्षिपतश्च शरैस्तस्य रणशत्रून् विनिघ्नतः ददृशे रूपमत्यर्थमेघस्यैव प्रवर्षतः ४ तसु
 दीर्यतमालोक्य राजा दुर्योधनस्तदा रथानामयुतं तस्य प्रेषयामास भारत ५ तांस्तु सर्वान् महेशासान् सात्यकिः सत्यविक्रमः
 जघान परमेष्ठा सो दिव्येनास्त्रेण वीर्यवान् ६ सकृत्वादारुणं कर्म प्रगृहीतशरासनः आससाद ततो वीरो भूरिश्रवसमाहवे ७
 सहिसदृश्य सेनां तां युयुधानेन पीडितां अभ्यधापत संक्रुद्धः कुरूणां कीर्तिवर्द्धनः ८ इंद्रायुधसवर्णं तु सविस्फार्य महद्भु-
 व्यसृज ह्रजसंकाशांश्छुरानाशी विषोपमान् ९ सहस्रशो महाराज दर्शयन् पाणि लाघवं शरांस्तान्मृत्युसंस्पर्शान् सात्यकेरूपदा-
 नुगाः १० महाभा० श्रीष्म० त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ७३ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०

नविषेहस्तदाराजन्दुदुवुस्तेसमंततः विहायसमरेराजन्सात्यकिंयुद्धदुर्मदं ११ तद्वस्वायुयुधानस्यसुतादशमहाबलाः महा-
रथाः समारव्याताश्चित्रवर्मायुधध्वजाः १२ समासाद्यमहेष्वासंभूरिश्चवसमाहवे उचुः सर्वसुसंरब्धायूपकेतुमहाहवे १३ भो-
भोः कौरवदायादसहस्माभिर्महाबल एहियुद्धस्वसंग्रामेसमस्तैः पृथगेववा १४ अस्मान्वात्वंपराजित्ययशः प्राप्नुहि संयुगे
वयंत्वांवापराजित्यप्रीतिंदास्यामहेपितुः १५ एवमुक्तस्तदाभूरेस्तानुवाचमहाबलः वीर्यश्लाघीनरश्चेष्टस्तान्दस्वासमवास्थि-
तान् १६ साध्विदंकथ्यतेवीरायद्येवंमतिरद्यवः युद्धध्वंसहितायत्तानिहनिष्यामिवोरणे १७ एवमुक्तामहेष्वासास्तेवीराः क्षि-
प्रकारिणः महताशरवर्षेणअभ्यवर्षन्परिंदमाः १८ अपराण्हेमहाराजसंग्रामस्तुलोभवत् एकस्यचबहूनांचसमेतानांर-
णाजिरे १९ तमेकरथिनांश्चेष्टंशरेस्तेसमवाकिरन् प्रावृषीवयथामेरुंसिषितुर्जलदानृप २० तैस्तमुक्तांश्छुरौघांस्तान्यमदं-
डाशानिप्रभान् असंप्राप्तानसंभ्रांतश्चिच्छेदशतमहारथः २१ तत्राद्भुतमपश्यामः सौमदत्तेः पराक्रमं यदेकोबहुभिर्युद्धेसमस-
ज्जदभीतवत् २२ विसृज्यशरवृष्टिंतांदशराजन्महारथाः परिवार्यमहाबाहुंनिहतुमुपचक्रमुः २३ सौमदत्तिस्ततःकुद्धस्तेषां-
चापानिभारत चिच्छेददशभिर्बाणैर्निमेषेणमहारथः २४ अथेषांछिन्नधनुषांमल्लैः सन्नतपर्वभिः चिच्छेदसमरेराजंश्छि-
रांसिभरतर्षभ २५ तेहतान्यपतन्सूमौवज्जरुग्णाइवद्रुमाः तान्दस्वानिहतान्वीरान्पुत्रान्महाबलान् २६ वार्ष्णेयोविनद-
न्नाजन्भूरिश्चवसमभ्यगात् रथंरथेनसमरेपीडयित्वामहाबलौ २७ तावन्योन्यस्यसमरेनिहत्यरथवाजिनः विरथावभिव-
ल्गंतौसमेयातांमहारथौ २८ प्रगृहीतमहारवद्भौतौचर्मवरधारिणौ शतशतभातेनरव्याघ्रौयुद्धायसमवस्थितौ २९ ततः सा-
त्यकिमभ्येत्यनिस्त्रिंशवरधारिणं भीमसेनस्ततैराजन्त्रयमारोपयत्तदा ३० तवापितनयोराजन्भूरिश्चवसमाहवे आरोप-
यद्रथंतूर्णंपश्यतांसर्वधान्विनां ३१ तस्मिंस्तथावर्तमानेरणेभीष्ममहारथं अयोधयंतसंरब्धाः पांडवाभरतर्षभ ३२ लोहि-
तायतिवादित्येत्वरमाणोधनंजयः पंचविंशतिसाहस्वान्निजघानमहारथान् ३३ तेहिदुर्योधनादिष्टास्तदापार्यनिबर्हणे अ-
प्राप्येवगतानाशंशलभाइवपावके ३४ ततोमत्स्याःकैकयाश्चधनुर्वेदविशारदाः परिववूरणोपार्यसहस्रंमहारथम् ३५

३६ ३७ ३८ ३९ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मः पंचमदिवसयुद्धं नाम चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ७४ १ २ ३ ४ ५ ६

जगामास्तमथादित्योरजोमेघैः समुत्थितैः एतस्मिन्नेव काले तुरसूर्येऽस्तमुपगच्छति सर्वेषामेव सैन्यानां प्रमोहः समपद्यत ३६ अव
हारंततश्चक्रे पिता देवघ्नस्तव संध्याकाले महाराज सैन्यानां श्रान्तवाहनः ३७ पांडवानां कुरूणां च परस्परसमागमे ते सेनेभ्यः सविग्ने
ययतुः स्वं निवेशनं ३८ ततः स्वशिविरंगत्वा न्यविशंस्तत्र भारत पांडवाः संजयैः सार्द्धं कुरवश्च यथाविधि ३९ इति श्रीमन्महाभा
रतः भीष्मपर्वणि पंचमदिवसयुद्धं नाम चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ७४ संजय उवाच विद्वत्यते ततो राजन् सहिताः कुरुपांडवाः
व्यतीतायां तु शर्वर्यां पुनर्युद्धाय निर्ययुः १ ततः शब्दो महानासीत्तव तेषां च भारत युज्यतां रथमुख्यानां कल्प्यतां चापि दंतिनां २
सन्नस्यतां पदातीनां हयानां चैव भारत शंखदुंदुभिनिर्घोषास्तमुलाः सर्वतो भवन् ३ ततो युधिष्ठिरो राजा धृष्टद्युम्नमभाषत व्यूहं-
व्यूहमहाबाहो मकरं शत्रुतापनं ४ एवमुक्तस्तु पार्थेन धृष्टद्युम्नो महारथः व्यादिदेश महाराज रथिनो रथिनां वरः ५ शिरोभूदु-
पदस्तस्य पांडवश्च धनंजयः चक्रः पीसहदेवश्च नकुलश्च महारथः ६ तुंडमासीन्महाराज भीमसेनो महाबलः सोमद्रोद्रौ पदेया
श्च राक्षसश्च घटोत्कचः ७ सात्यकिर्धर्मराजश्च व्यूहग्रीवां समाश्रिताः दृष्टमासीन्महाराज विराटो वाहिनीपतिः ८ धृष्टद्युम्ने-
न सहितो महत्यासेनयावृतः कैकेयाभ्यां ततः पंचवामपक्षं समाश्रिताः ९ धृष्टकेतुर्नरव्याघ्रश्चेकितानश्च वीर्यवान् दक्षिणपक्ष
माश्रित्य स्थिता व्यूहस्य दक्षिणे १० पादयोस्तु महाराज स्थितः श्रीमान् महारथः कुंतीभोजः शतानीको महत्यासेनयावृतः ११ शि
खंडी तु महेष्वासः सोमकैः संवृतो बली इरावांश्च नृपः पुच्छे मकरस्य व्यवस्थितौ १२ एवमेतं महाव्यूहं व्यूहं भारत पांडवाः सूर्योद
ये महाराज पुनर्युद्धाय दंशिताः १३ कौरवान्पुनर्युत्पूर्णं हस्त्यश्चरथपत्तिभिः समुच्छिन्ते ध्वजैश्च शस्त्रैश्च विमलैः शितैः १४
व्यूहं दृष्ट्वा तु तस्मै न्यपिता देवघ्नस्तव कौंचेन महाराजन् प्रत्यव्यूहतवाहिनीं १५ तस्य तुंडे महेष्वासो भारद्वाजो भ्यवर्तत अ-
श्वत्थामा कृपश्चैव चक्ररास्तानरेश्वर १६ कृतवर्मतिरुसहितः कांबोजवरबाल्हीकैः शिरश्चासीन्नरश्रेष्ठः श्रेष्ठः सर्वधनुष्मतां १७
ग्रीवायां शूरसेनस्ततव पुत्रश्च भारत दुर्योधनो महाराजराजभिर्बहुभिर्वृतः १८ प्राकुज्योतिषस्तु सहितो मद्रसो वीरकैकयैः १९
रस्यभून्नरश्रेष्ठ महत्यासेनयावृतः १९ स्वसेनया च सहितः कशर्मा प्रस्थलाधिपः वामपक्षं समाश्रित्य दंशितः समवास्थितः २०

तुषारायवनाश्चैव शकेश्वरसहचूलिकैः दक्षिणं पक्षमाश्रित्य स्थिता व्यूहस्य भारत २१ श्रुतायुश्च शतायुश्च सौमदन्तिश्च मारिष
व्यूहस्य जघने तस्य रक्षमाणाः परस्परं २२ ततो युद्धाय संजग्मुः पांडवाः कौरवैः सह सूर्योदये महाराज ततो युद्धमवर्तत २३ प्रती-
यूरथिनो नागानागांश्च रथिनो ययुः हयारोहा हयारोहान् रथिनश्चापिसादिनः २४ सादिनश्च हयान् राजन्कुंजराश्च महारणे ह-
स्त्यारोहान् रथान् राजन् रथिनश्चापिसादिनः २५ रथिनः पत्तिभिः सार्द्धं सादिनश्चापि पत्तिभिः अन्योन्यं समरे राजन् प्रत्यधा वन्तम-
र्षिताः २६ भीमसेनार्जुनयमैर्गुप्ताश्चान्यैर्महारथैः शोभते पांडवी सेनानक्षत्रैरिव शर्वरी २७ तथा भीष्मकपद्रोणशल्यदुर्योधनादि-
भिः तवापि विबभौ सेनाग्रहैर्द्यौरिव संघता २८ भीमसेनस्तु कौन्तेयो द्रोणं दृष्ट्वा पराक्रमी अभ्ययाज्जवनैरश्वैर्भारद्वाजस्य वा-
हिनीं २९ द्रोणस्तु समरे कुद्वोभीमं नवभिरायसैः विव्याध समरे राजन् मर्माण्युद्विष्य वीर्यवान् ३० दृढाहतस्ततो भीमो भारद्वाजे-
न संयुगे सारथिं प्रेषयामास यमस्य सदनं प्रति ३१ स संगृह्य स्वयं वाहान् भारद्वाजः प्रतापवान् व्यध मत्पांडवी सेनां तूलराशिमि-
वानलः ३२ ते वध्यमाना द्रोणेन भीष्मेण च नरोत्तम सृजयाः कैकयैः सार्द्धं पलायनपराभवन् ३३ तथैव तावकं सैन्यं भीमार्जुनप-
रिक्षतं मुह्यते तत्र तत्रैव समदेव वरांगना ३४ अभिद्येतांततो व्यूहौ तस्मिन्वीरवरक्षये आसीद्यतिकरौ घोरस्तव तेषां च भारत
३५ तदद्भुतमपश्याम तावकानां परैः सह एकायनगताः सर्वे यदयुद्धांतं भारत ३६ प्रतिसंधाय चास्त्राणितेन्योन्यस्य विशांपते
युयुधुः पांडवाश्चैव कौरवाश्च महामृधे ३७ इति श्रीमन्महाभारते भीष्म ० षष्ठदिनयुद्धारंभे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ७५
धृतराष्ट्र उवाच एवं बहुगुणं सैन्यमेव बहुविधं परं व्यूहमेतद्यथाशास्त्रममोघं चैव संजय १ तुष्टमस्माकमत्यंतमभिकामंचनः
सदा प्रवृत्तमव्यसनोपेतपुरस्ताद्दृष्टविक्रमं २ नातिवृद्धमबालं च न कृशं न च पीवरं लघुवृत्ताय तत्रायं सारगात्रमनामयं ३
आतसन्नाहशस्त्रं च बहुशस्त्रपरिग्रहं असिगृहे निधुद्धे च गदायुद्धे च कोविदं ४ प्रासर्षितो मरेष्वाजो परिघेष्वायसेषु च भिदि
पालेषु शक्तिषु सुसलेषु च सर्वशः ५ कंपनेषु च चापेषु कणपेषु च सर्वशः क्षेपणेषु च चित्रेषु सुष्ठुद्धेषु च क्षमं ६ अपरोक्षं
च विद्यासु व्यायामेषु कृतश्रमं शस्त्रग्रहणाविद्यासु सर्वासु परिनिष्ठितं ७ आरोहे पर्यवस्कंदे सरणे सांतरक्षुते सम्यक् प्रहरणे
याने व्यपयाने च कोविदं ८ ३६ ३७ इति श्रीमन्म० भी० पंचसप्ततितमोऽध्यायः ७५ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८

नागाश्वरथयानेषु बहुशः सुपरीक्षितं परीक्ष्य च यथान्यायं वेतनेनोपपादितं ९ नगोष्ठ्या नोपकारेण न संबंधनिमित्ततः न सो
हृदबलेनापि न कुलीनपरिग्रहेः १० समृद्धजनमार्यंचतुष्टसत्कृतवां धवं कृतोपकारभूयिष्ठं यशस्विचमनस्विच ११ सजवे-
श्चनरेर्मुख्येर्बहुशो मुख्यकर्मभिः लोकपालोपमेस्तातपालितं लोकविश्रुतैः १२ बहुभिः क्षत्रियैर्गुप्तं पृथिव्यां लोकसंमतैः अ-
स्मानभिगतैः कामान्सबलैः सपदानुरैः १३ महोदधिमिवापूर्णमापगाभिः समंततः अपद्वैः पदिसंकाशैरथेन गीश्वसंवृतं
१४ नानायोधजनं भीमं वाहनोर्मितरंगिणं क्षेपण्यसिगदाशक्तिशरप्रासैः समाकुलं १५ ध्वजभूषणसंवाधं रत्नपट्टकसंचितं
वाहनैः परिधावद्भिर्वायुवेगविकंपितं १६ अपारमिव गर्जतं सागरप्रतिमं महत् द्रोणभीष्माभिसंगुप्तं च कृतवर्मणा १७
रूपदुःशासनाभ्यांच जयद्रथमुख्येस्तथा भगदत्तविकर्णाभ्यां द्रोणिसेबलबाल्हिकैः १८ गुप्तं प्रवीरैर्लोकस्य सारवद्भिर्महा-
त्मभिः यदहन्यत संग्रामे दिष्टमत्र पुरातनं १९ नैतादृशं समुद्योगं दृष्टवंतोऽथ मानुषाः ऋषयो वामहाभागाः पुराणाभ्युविसं-
जय २० ईदृशोऽपि बलघोरस्तयुक्तः शास्त्रार्थसंपदा वध्यते यत्र संग्रामे किमन्यद्भागधेयतः २१ विपरीतमिदं सर्वं प्रतिभाति
स्मसंजय यत्रेदृशं बलं घोरं नानरद्युधि पांडवान् २२ अथवा पांडवार्थयि देवास्तत्र समागताः युद्धं ते मामकं सैन्यं यथा विद्वा-
निसंजय २३ उक्तो हि विदुरेणेह हितं पथ्यंच नित्यशः न च गृणहाति तन्मदः पुत्रोदुर्योधनो मम २४ तस्य मन्येमतं पूर्वसर्वज्ञस्य
महात्मनः आसीद्यथागतं तात येन दृष्टमिदं पुरा २५ अथवा भाव्यमेवं हि संजय तेन सर्वथा पुराधात्रायथास्पृष्टं तत्तथा न-
तदन्यथा २६ इति श्रीमन्महाभा० श्री० धृतराष्ट्रचिंतायां षट्सप्ततितमोऽध्यायः ७६ संजय उवाच आत्मदोषात्तथा
राजन् प्राप्तं व्यसनमीदृशं न हि दुर्योधनस्तात पश्यते भरतर्षभ १ यानित्वं दृष्टवान् राजन् धर्मसंकरकाणिते तव दोषात्पुराह-
तं द्यूतमेतद्विशांपते २ तव दोषेण युद्धं च प्रवृत्तं सह पांडवैः त्वमेवाद्यफलं भुङ्क्त्वा किल्बिषमात्मनः ३ आत्मनैव कृतं क-
र्म आत्मनैवोपभुज्यते इह वाप्येत्यवाराजस्त्वया प्राप्तं यथा तथ ४ तस्माद्राजन् स्थिरो भूत्वा प्राप्येदं व्यसनमहत् शृणु युद्धं
धातृत्वं शंसतो मम मारिष ५ भीमसेनः सुनिशितैर्बाणैर्भित्वा महाचमूम् आससाद ततो वीरः सर्वान् दुर्योधनानुजान् ६

दुःशासनंदुर्विषहंदुःसहंदुर्मदंजयं जयसेनं विकर्णं च विप्रसेनं सुदर्शनं ७ चारुचित्रं सुवर्माणं दुष्कर्णं कर्णमिव च एतानन्या
 श्वसुबहून्सभीपस्थान्महारथान् ८ धार्तराष्ट्रान्संकुद्धान्दृष्ट्वोभीमो महाबलः भीष्मेण समरे गुप्तां प्रविवेश महाचमूं ९ अ
 थालोक्य प्रविष्टं मूचुस्ते सर्व एव हि जीवग्राहं निगूणहीमो वयमेतं नराधिपाः १० सतेः परिवृतः पार्थे भ्रातृभिः कृतनिश्चयेः
 प्रजासंहरणे सूर्यः क्रूरैरिव महाग्रहैः ११ संप्राप्य मध्यं व्यूहस्य नभीः पांडवमाविशत् यथा देवास्करे युद्धे महेंद्रः प्राप्य दानवान् १२
 ततः शतसहस्राणि रथिनां सर्वशस्त्रिणां उद्यतानि शरैर्धैरैस्तमेकमनुवव्रिरे १३ सतेषां प्रवरान्यो धान्दस्त्यश्चरथसादिनः जघा-
 न समरेशूरो धार्तराष्ट्रान् चिंतयन् १४ तेषां व्यवसितं ज्ञात्वा भीमसेनो जिघृक्षतां समस्तानां वधे राजन् मतिं चक्रे महाबलः १५
 ततो रथं समुत्सृज्य गदामादाय पांडवः जघान धार्तराष्ट्राणां तं बलौघमहार्णवं १६ भीमसेने प्रविष्टे तु धृष्टद्युम्नोऽपि पार्षतः द्रोणमु-
 त्सृज्य तरसा प्रययौ यत्र सो बलः १७ निवार्य महतीं सेनां तावकानां न रर्षभः आससाद रथं तूष्णीं भीमसेनस्य संयुगे १८ दृष्ट्वा
 विशोकं समरे भीमसेनस्य सारथिं धृष्टद्युम्नो महाराज दुर्मना गतचेतनः १९ अपृच्छत् बाष्पं संरुद्धो निश्चसन्वाचमीरयन् म
 म प्राणैः प्रियतमः कभीम इति दुःखितः २० विशोकस्तमुवाचे दधृष्टद्युम्नं कृतांजलिः स स्थाप्य मामिह बली पांडवः सुमहाबलः
 २१ प्रविष्टो धार्तराष्ट्राणामेको बलमहार्णवं मामुक्त्वा पुरुषव्याघ्रप्रीति युक्तमिदं वचः २२ प्रतिपालय मां सूत नियम्याश्वान्मुहूर्त-
 कं यावदेतानि हन्यद्य इमे मद्वधोद्यताः २३ ततो दृष्ट्वा गदाहस्तं प्रधावंतं महाबलं सर्वेषामेव सेन्यानां संहर्षः समजायत
 २४ तस्मिन्सुतुमुले युद्धे वर्तमाने महाभये मित्वाराजन् महाव्यूहं प्रविवेश सरवातव २५ विशोकस्य वचः श्रुत्वा धृष्टद्युम्नोऽपि-
 पार्षतः प्रत्यवाच ततः सूतरण मध्ये महाबलः २६ नहि मे जीवितेनापि विद्यते ह्यप्रयोजनं भीमसेनं रणे हित्वा स्नेहमूत्सृज्य पां-
 डवैः २७ यदियामि विनाभीमं किं मां क्षत्रं वदिष्यति एकाय न गते भीमे मयि चावस्थिते युधि २८ अस्वस्ति तस्य कुर्वन्ति देवाः शक्र
 पुरोगमाः यः सहायान्परित्यज्य स्वस्तिमाना व्रजे हृहान् २९ समे भीमः सरवाचेव संबन्धी च महाबलः भक्तो मे भक्तिमांश्चाहंत-
 स्मिन्नरिनिषूदन ३० सो हंतत्र गमिष्यामि यत्र यातो वृकोदरः निघ्नंतं मारिपून्पश्य दानवानि ववासवम् ३१ ६२ ६२

एवमुक्त्वा ततो वीरो ययो मध्येन भारत भीमसेनस्य मार्गेषु गदाप्रमाथितेर्गजेः ३२ सददर्शितदाभीमं दहतं तं रिपुवाहिनीं वातो वृक्षा-
निव बहून्प्रभंजं तं रणे नृपान् ३३ ते हन्यमानाः समरे रथिनः सादिनस्तथा पादातादंतिनश्चैव चक्रुर्गतस्वरं महत् ३४ हाहाकारश्च
संजज्ञे तव सैन्यस्य मारिष वध्यते भीमसेनेन कृतिना चित्रयोधिना ३५ ततः कृतास्त्रास्ते वीरापरिवार्य वृकोदरम् अभीताः समकुर्वन्त
शस्त्रवृष्टिं समन्ततः ३६ अभिद्रुतं शस्त्रभृतां वरिष्ठं समन्ततः पांडवलोकवीरम् सैन्येन घोरेण स्रंसं हतेन हस्त्वा बलीपार्षतो भीमसे-
नं ३७ अथोपगच्छच्छरविक्षतां गंपदातिनं क्रोधविषं वर्मत आश्वासयन् पार्षतो भीमसेनं गदाहस्तं कालमिवांतकाले ३८ निः
शल्यमेनं च चकार तूर्णमारोपयन् चात्सरथे महात्मा ऋशं परिष्वज्य च भीमसेनमाश्वासयामास च शत्रुमध्ये ३९ भ्रातृनथोपेत्य तवा
पि पुत्रस्तस्मिन् विमर्दं सहसाभ्युवाच अयं दुरात्मा द्रुपदस्य पुत्रः समागतो भीमसेनेन सार्द्धं ४० तं यामसर्वे सहितानि हंतुं मानोरिपुः
प्रार्थयतामनीकं श्रुत्वाथ वाक्यं तममृष्यमाणा ज्येष्ठा ज्ञया चोदिता धार्तराष्ट्राः ४१ वधाय निष्येतु रुरुदायुधास्ते युगक्षये केतवो यद्
दुग्धाः प्रगृह्यन् वित्राणि धनुषि वीराज्यानेभिर्घोषैः प्रविकल्पयन्तः ४२ शरैरवर्षन् द्रुपदस्य पुत्रं यथा बुदाभूधरं वारिजालैः निहत्य तां
श्चापिशरैः कृतीक्ष्णैर्न विव्यथे समरे चित्रयोधी ४३ समभ्युदीर्णाश्च तवात्मजांस्तथानिशम्य वीरानभितस्थि वान्वणो जिघांसु-
ग्रं द्रुपदात्मजो युवाप्रमोहनास्त्रं युज्ये महारथः ४४ कुक्षौ भृशं तव पुत्रेषु राजन् दैत्येषु यद्दत्तं समरे महेंद्रः ततो व्यमुह्यं तं रणे नृवी-
राः प्रमोहनास्त्राहतबुद्धिसत्त्वाः ४५ प्रदुद्रुवुः कौरवाश्चैव सर्वे सवाजिनागाः सरथाः समन्तात् परीतकालानिव नष्टसंज्ञान्मो-
होपेतांस्तव पुत्रान् निशम्य ४६ एतस्मिन्नेव काले तु द्रोणः शस्त्रभृतां वरः द्रुपदं विमिरासाद्य शरैर्विव्याध दारुणैः ४७ सोतिवि-
हस्तदारजन् रणाद्रोणेन पार्थिवः अपाया द्रुपदो राजन् पूर्ववैरमनुस्मरन् ४८ जित्वा द्रोणस्तु द्रुपदं शरवन्दध्मो प्रतापवान् तस्य
शरवस्वनं श्रुत्वा विभ्रंसः सर्वसोमकाः ४९ अथ शुश्रावते जस्वी द्रोणः शस्त्रभृतां वरः प्रमोहनास्त्रेण रणे मोहितानात्मजांस्तव ५०
ततो द्रोणो राजगृहीत्व रितो भ्याययोरणात् तत्रापश्यन् महेशासो भारद्वाजः प्रतापवान् ५१ धृष्टद्युम्नश्च भीष्मश्च विचरतो महारणे
मोहाविष्टाश्च ते पुत्रानपश्यत्समहारथः ५२ ततः प्रज्ञास्त्रमादाय मोहनास्त्रं व्यशातयत् अथ प्रत्यागतं प्राणास्तव पुत्रामहारथाः ५३

पुनर्युद्धाय समरे प्रययुर्भीमिपार्षतो ततो युधिष्ठिरः प्राह समाहूय स्वसेनिकान् ५४ गच्छंतु पदवीं शक्त्या भीमपार्षतयोर् युधि
 भद्रप्रसुरवावीरारथा द्वादशदंशिताः ५५ प्रवृत्तिमधिगच्छंतु न हि सुहृद्वातिमेमनः त एवं समनुज्ञाताः शूरा विक्रान्तयोर्धिनः ५६
 बाढमित्येवमुक्त्वा तु सर्वे पुरुषमानिनः मध्यं दिनं गते सूर्ये प्रययुः सर्व एव हि ५७ कैकेयाद्रोपदेयाश्च धृष्टकेतुश्च वीर्यवान् अ-
 भिमन्युं पुरस्कृत्य महत्या सेनया वृताः ५८ ते कृत्वा समरे व्यूहं सूचीमुखं मरिंदमाः विभिदुर्धातिराष्ट्राणां तद्रथानीकमाहवे ५९
 तान् प्रयातान् महेशासान् भिमन्युपुरोगमान् भीमसेनभया विष्टा धृष्टद्युम्नविमोहिता ६० न संधारयितुं शक्ता तव सेनानराधिप
 मदमूर्च्छान्विता त्मा हि प्रमदेवा ध्वनिस्थिता ६१ तेभ्यो यमहेशासाः सुवर्णविकृतध्वजाः परीप्संतोभ्यधा वंत धृष्टद्युम्नवृकोद-
 रौ ६२ तौ च दृष्ट्वा महेशासान् भिमन्युपुरोगमान् बभूवुर्मुदा युक्तौ निघ्नंतौ तव वाहिनीं ६३ दृष्ट्वा च सहसा यातं पांचालो गुरुमा-
 त्मनः नाशंसत वधं वीरः पुत्राणां तव पार्षतः ६४ ततो रथसमारोप्य कैकेयस्य वृकोदरं अभ्यधा वत्ससं कुद्रोद्रोणमिध्वरूप-
 रगं ६५ तस्यापि पततस्तूर्णभारद्वाजः प्रतापवान् कुद्रश्चिच्छेदमल्लेन धनुः शत्रुनिषूदनः ६६ अन्यांश्च शतशो बाणान् प्रेषया-
 मास पार्षते दुर्योधनहितार्थाय मर्तुः पिंडमनुस्मरन् ६७ अथान्यद्वनुरादाय पार्षतः परवीरहा द्रोणं विव्याध सप्तत्यारुक्मपुं-
 रैः शिलाशितैः ६८ तस्य द्रोणः पुनश्चापं विच्छेदामित्रकर्षिणः हयांश्च चतुरस्तूर्णं चतुर्भिः सायकोत्तमैः ६९ वैवस्वतक्षययो-
 रं प्रेषयामास भारत सारथिं चास्य मल्लेन प्रेषयामास मृत्यवे ७० हताश्वात्सरथान्तूर्णमिव पुत्यमहारथः आरुरोह महाबा-
 हुरभिमन्योर्महारथं ७१ ततः सरथनागाश्वासमकंपतवाहिनीं पश्यतो भीमसेनस्य पार्षतस्य च पश्यतः ७२ तत्प्रभग्नबलं
 दृष्ट्वा द्रोणेनामित तेजसा नाशकुवन्वारयितुं समस्तास्ते महास्थाः ७३ वध्यमानं तु तत्सेन्यं द्रोणेन निशितैः शरैः व्यभ्रमन्तत्र
 तत्रैव द्रोभ्यमाण इवार्णवः ७४ तथा दृष्ट्वा च तत्सेन्यं जहृषे च बलंतव दृष्ट्वा चार्यं च संकुद्रं दहंतं रिपुवाहिनीं चुक्रुशुः सर्वतो
 योधाः साधुसाध्विति भारत ७५ इति श्रीमन्महाभा. श्री. सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ७७ संजय उवाच ततो दुर्योध-
 नो राजामोहात्प्रत्यागतस्तदा शरवर्षैः पुनर्भीमं प्रत्यवारयदच्युतं १ एकीकृताः पुनश्चैव तव पुत्रामहारथाः समेत्य समरे भी-
 मं योधयामास कुरुघाताः २ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ इति भा. श्री. सप्तसप्ततितमोऽध्यायः

भीमसेनोपिसमरेसंप्राप्यस्वरथं पुनः समारुह्य महाबाहुर्धयो यत्र तवात्मजः ३ प्रगृह्य च महावेगः परासुकरणं दृढं चित्रं श-
 रासनं संरव्येशरैर्विव्याध ते सुतं ४ ततो दुर्योधनो राजन् भीमसेनं महाबलं नाराचेन सुतीक्ष्णो नभःशर्मण्यताडयत् ५ सो
 निविद्धो महेष्वासस्तव पुत्रेण धन्विना संरक्तनयनः क्रोधाद्देगादाकृष्य कार्मुकं ६ दुर्योधनं त्रिभिर्बाणैर्बाह्वोरु रसि चार्पयत् स
 तथा मिहतो राजन्नाचलद्विरिराडिव ७ तौ दृष्ट्वा समरे कुद्धो विनिघ्नं तौ परस्परं दुर्योधनानुजाः सर्वभूराः सत्यक्तजीविताः ८
 संस्मृत्य भवितुं पूर्वनिग्रहे भीमकर्मणाः निश्चयं परमं कृत्वानि गृहीतुं प्रचक्रुः ९ तानापतत एवाजौ भीमसेनो महाबलः अभ्यु-
 द्य यौ महाराज गजः प्रतिगजानिव १० भृशं कुह्यते जस्वी नाराचेन समार्पयत् चित्रसेनं महाराज तव पुत्रं महायशाः ११ त-
 थे तरास्तव सुतांस्ताडयामास भारत शरैर्बहुविधैः संरव्यैरुक्मपुंरैः सुवेगितैः १२ ततः संस्थाप्य समरे स्वान्यनीकानि सर्वशः
 अभिमन्युप्रभृतयस्ते द्वादशमहारथाः १३ प्रेषिता धर्मराजेन भीमसेनपदानुगाः प्रत्यक्षयुर्महाराजराजपुत्रान्महारथान् १४
 दृष्ट्वा रथस्थांस्तान्श्चुरान्सूर्याग्निसमतेजसः सर्वानेव महेष्वासान् भ्राजमानान् स्थिरयावतान् १५ महाहवे दीप्यमानान्सुवर्णविकृतोज्ज-
 लान् तत्यजुः समरे भीमतव पुत्रा महाबलाः तान्नामृष्यत कौन्तेयो जीवमाना गता इति १६ इति श्रीमन्महाभारते भी० भीमयुद्धे
 अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ७८ संजय उवाच अन्वीय च पुनः सर्वं स्तव पुत्रानपीडयत् अभिमन्युश्च समरे भीमसेनेन संयुतः
 १ पार्षतेन च संप्रेक्ष्य तव सेन्यं महारथः दुर्योधनप्रभृतयः प्रगृहीतशरासनाः २ भृशमश्वैः प्रजवितैः प्रययुर्यत्र ते रथाः अपरा-
 क्ते ततो राजन् प्रावर्तत महान्वणः ३ तावकानां च बलिनां परेषां चैव भारत अभिमन्युर्विकर्णस्य हयान् हत्वा महाहवे ४ अथैनं पंच-
 विशत्याक्षद्रकाणां समाचिनोत् हताश्वं रथमुत्सृज्य विकर्णस्तमहारथः ५ आरुरो हरयं राजंश्चित्रसेनस्य भास्वरं स्थितावेक-
 रथे तौ तु भ्रातरौ कुरुवर्द्धनौ ६ आर्जुनिः शरवर्षेण छादयामास भारत दुर्जयोथ विकर्णश्च काष्ठीं पंचमिरायसैः ७ विव्याध ते नना-
 कं पत्काष्ठीर्मरु रिवस्थितः दुःशासनस्तु समरे कैकेयान् पंचमारिष ८ योधयामास राजेन्द्र तदद्भुतमिवाभवत् द्रौपदेयारणे कु-
 द्वादुर्योधनमवारयन् ९ एकैकस्मिन्निरान्छत्पुत्रं तव विशांपते पुत्रोपितव दुर्दृष्टान्द्रौपद्यास्तनयान् १० ११ १२

सायकैर्निशितैराजन्नाजधानपृथक्पृथक् तैश्चापिविद्वः शशमेरुधरेणसमुक्षितः ११ गिरिः प्रस्त्रवणैर्यद्वज्जिरिधातुविमिश्रितैः
 श्रीष्मोपिसमरेराजन्पाण्डवानां वरूथिनीं १२ कालयामासबलवान्पालः पशुगणानिव ततो गांढीवनिर्घोषः प्रादुरासीद्विशोपते
 १३ दक्षिणेन वरूथिन्याः पार्थस्यारीन्विनिघ्नतः उत्तस्थुः समरेतत्रकबंधानिसहस्रशः १४ कुरूणांचापिसैन्येषु पाण्डवानांच भा-
 रत शोणितोदंशरावर्ते गजद्वीपं हयोर्मिणं १५ रथनोभिर्नरव्याघ्राः प्रतेरुः सैन्यसागरं छिन्नहस्ताविकवचाविदेहाश्चनरोत्त-
 माः १६ पतितास्तत्र दृश्यन्ते शतशोथसहस्रशः निहतैर्मत्तमातंगैः शोणितोद्यपरिपुतैः १७ भूभातिभरतश्चेष्टपर्वतैराचिता यथा
 तन्नाद्रुतमपश्यामतवतेषांच भारत १८ नतत्रासीत्युमान्कश्चिद्योयोद्धुनामिकांक्षते एवं युयुधिरेवीराः प्रार्थयानामहद्यशः
 तावकाः पाण्डवैः सार्द्धं कांक्षमाणा जयं युधि १९ इति श्रीमन्महाभा० भा० संकुल युद्धे एकोनाशीतितमोऽध्यायः ७९
 संजय उवाच ततो दुर्योधनो राजालोहितायतिमास्करे संग्रामरमसो भीमं हंतुं कामोभ्यधावत १ तमयांतमभिप्रेक्ष्य नृवीरं
 दृढवैरिणं भीमसेनः स संकुद्धदं वचनमब्रवीत् २ अयंसकालः संग्रामो वर्षपूगाभिकांक्षितः अद्य त्वां निहनिष्यामि यदि नोत्सृ-
 जसेरणं ३ अद्य कुंत्याः परिक्लेशं वनवासं च कल्मशः द्रौपद्याश्च परिक्लेशं प्रणोत्स्यामि हते त्वयि ४ यत्पुरामत्सरोष्मूत्वा पाण्डवानव-
 मन्यसे तस्य पापस्य गांधारे पश्यत्यसनमागतं ५ कर्णस्य मतमास्थाय सौबलस्य च यत्पुरा अचिंत्य पाण्डवान्कामाद्यथेष्टं कृतवान-
 सि ६ यान्चमानं च यन्मोहाद्वाशार्हमवमन्यसे उत्सूकस्य समादेशं यद्ददासि च तद्वृषवत् ७ तेन त्वां निहनिष्यामि सहितं सर्वबांधवैः
 शमीकरिष्ये तत्पापं यत्पुरा कृतवानसि ८ एवमुक्त्वा धनुर्घोरं विकृष्योद्ग्राम्य चासकृत् समादाय शरान्योरान्महाशानिसमप्रभा-
 न् ९ षड्विंशत्तरसाकुहोऽमुमो चाफ्रस्यो धनैर्ज्वलिताग्निशिरवाकारान्वज्रकल्पानजिह्मगान् १० ततोऽस्य कार्मुकं द्वाभ्यां सू-
 तं द्वाभ्यां च विव्यधे चतुर्भिर्जवनान्श्चाननयद्यमसादनं ११ द्वाभ्यां च स विकृष्टाभ्यां शराभ्यामरिमर्दनः चिच्छेद समरे छत्रं रा-
 जस्तस्य रथोत्तमात् १२ त्रिभिश्च तस्य चिच्छेदं ज्वलंतं ध्वजमुत्तमं छित्वा तं च ननादोच्चैस्तव पुत्रस्य पश्यतः १३ रथाच्च स ध्वजः
 श्रीमान्नानारत्नविभूषितः पपात सहसा भूमौ विद्युज्जलधरादिव १४ ज्वलंतं सूर्यसंकाशं नागं मणिमयं शम्भं ध्वजं कुरुपतेऽस्मि
 नंददृशः सर्वपार्थिवाः १५ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

१६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९

अथैनंदशभिर्वाणैस्तोत्रैरिवमहागजं आजघानरणेभीमः स्मयन्निवमहारथः १६ ततस्तुराजासिंधूनांरथश्रेष्ठोमहाबलः दुर्यो-
धनस्यजग्राहपाणिंसत्पुरुषैः सह १७ कृपश्चरथिनांश्रेष्ठः कौरव्यममितोजसं आरोपयद्रथंराजन्दुर्योधनममर्षणं १८ सगा-
ढविद्धोव्यथितोभीमसेनेनसंयुगे निषसादरथोपस्थेराजादुर्योधनस्तदा १९ परिवार्यरणेभीमंहंतुकामोजयद्रथः रथैरनेक-
साहस्रैर्भीमस्यावारयद्दिशः २० धृष्टकेतुस्ततोराजन्नभिमन्युश्चर्वीर्यवान् कैकेयाद्रौपदेयाश्चतवपुत्रानयोधयन् २१ चित्र-
सेनः सचित्रश्चचित्रांगश्चित्रदर्शनः स्रुचारुश्चारुचित्रश्चतथानंदोपनंदकौ २२ अष्टावेतेमहेष्वासाः स्रुकुमारायशास्विनः अ-
भिमन्युरथंराजन्समंतात्पर्यवारयन् २३ आजघानततस्तूर्णमभिमन्युर्महामनाः एकैकंपंचभिर्विध्वाशरैः सन्नतपर्वभिः २४
वज्रमृत्युप्रतीकोशैर्विचित्रायुधनिःसृतेः अमृष्यमाणास्तेसर्वेसौभद्रंरथसन्तमं २५ ववर्षुर्मार्गणैस्तीक्ष्णैर्गिरिर्मैरुमिवांबुदाः
सपीड्यमानः समरेकतास्त्रोयुद्धदुर्मदः २६ अभिमन्युर्महाराजतावकान्समकंपयत् यथादेवास्करेयुद्धेवजपाणिर्महाकरान्
२७ विकर्णयित्वाभस्त्रान्प्रेषयामासभारत चतुर्दशरथश्रेष्ठोघोराणाशीविषोपमान् २८ सतैर्विकर्णस्यरथात्पातयामासवी-
र्यवान् ध्वजंसूतंहयांश्चापंनृत्यमानइवाहवे २९ ततश्चान्यांश्छुरान्पीतानकुंठाग्रानजिह्मगान् प्रेषयामाससौभद्रोविकर्णा-
यमहाबलः ३० तेविकर्णसिमासाद्यकंकवर्हणवाससः मित्वादेहंगताभूमिंश्चसंतइवपन्नगाः ३१ तेशाराहेमपुंरवाग्राव्यदृश्यं
तमहीतले विकर्णरुधिरक्लिन्नावमंतइवशोणितं ३२ विकर्णवीक्ष्यनिर्भिन्नंतस्यैवान्येसहोदराः अभ्यद्रवंतसमरेसौभद्रप्रसु-
खान्नथान् ३३ अभियायतथैवाशुरथांस्तान्सूर्यवर्चसः अविध्यन्समरेन्योन्यंसंरब्धायुद्धदुर्मदाः ३४ दुर्मुखः श्रुतकर्माणांवि-
ध्वासप्तभिराशुगैः ध्वजमेकेनचिच्छेदसारथिंचास्यसप्तभिः ३५ अश्वान्जांबूनंदैर्जलैः प्रच्छन्नान्वातरंहसः जघानषड्दि-
रासाद्यसारथिंचास्यपातयत् ३६ सहताश्वेरथेतिष्ठंश्चतुर्कर्ममहाबलः शक्तिंचिदोपसंक्रुद्धोमहोल्कांज्वालितामिव ३७ सादु-
र्मुखस्यविपुलंवर्ममित्वायशास्विनः विदार्यप्राविशद्भूमिंदोष्यमानास्वतेजसा ३८ तंहृत्वाविरथंतत्रसुतसोमोमहाबलः पश्य-
तांसर्वसैन्यानांरथमारोपयत्स्वकम् ३९ श्रुतकीर्तिर्महावीरोजयसेनंस्मृतं तव अप्ययात्समरेराजनंहंतुकामोयशास्विनं ४०

३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२

तस्यविद्विषयतश्चापंशुतकीर्तेर्महात्मनः चिच्छेदसमरेराजन्जयसेनस्तव ४१ द्दुरमेणस्तनीक्षणेनप्रहसन्निवभारत तद्
 स्वाच्छिन्नधन्वानंशतानीकः सहोदरं ४२ अभ्यपद्यततेजस्वीसिंहवद्विनदन्मुहुः शतानीकस्तसमरेदंविस्फार्यकार्मुकं ४३ वि
 व्याधदशभिस्तूर्णजयसेनंशिलीमुरवेः ननादस्महानादंशभिन्मइववारणः ४४ अथान्येनस्तनीक्षणेनसर्वावरणभेदिना ज-
 यसेनंशतानीकौविव्याधसमरेभृशं ४५ तथातस्मिन्वर्तमानेदुष्कर्णोभ्रातुरंतिके चिच्छेदसशरंचापंनकुलेः क्रोधमूर्छितः ४६
 अथान्यद्वनुरादायभारसाधनमुत्तमं समादनशरान्योरांश्छतानीकोमहाबलः ४७ तिष्ठतिष्ठेतिचामंयदुष्कर्णोभ्रातुरग्रतः सु
 मोचास्मैशितान्बाणान्ज्वलितान्यन्नगानिव ४८ ततोस्थधनुरेकेनद्व्याभ्यांस्तुतंचमारिष चिच्छेदसमरेतूर्णंतंचविव्याधसप्त-
 भिः ४९ अश्वान्मनोजवांस्तस्यकल्पापान्नीतकल्मषः जघाननिशितैस्तूर्णैर्षांद्वादशभिः शरैः ५० अथापरेणमह्येनसयुक्ते
 नारिघातिना दुष्कर्णसमरेराजन्क्रुद्धोविव्याधपत्रिणा ५१ सपपातततोभूमौवज्ररुग्ण इवद्रुमः दुष्कर्णेनिहतंदृष्ट्वापंचराज
 न्महारथाः ५२ जिघांसंतःशतानीकंसमंतात्पर्यवारयन् आद्यमानंशरघातैः शतानीकंयशस्विनं ५३ अभ्यधावंतसंक्रुद्धाः के
 केयाः पंचसोदराः तानभ्यापततः प्रेक्ष्यतवपुत्रामहारथान् ५४ प्रत्यक्षयुर्महाराजगजा इवमहागजान् दुर्मुरवोदुर्जयश्चैवत
 थादुर्धर्षणोयुवा ५५ शत्रुंजयः शत्रुसहः सर्वेक्रुद्धायशस्विनः प्रत्यक्षातामहाराजकैकेयान्भ्रातरः समं ५६ रथैर्नगरसंका
 शैर्हयैर्युक्तेर्मनोजवैः नानावर्णविचित्राभिः पताकाभिरलंकृतैः ५७ वरचापधरावीराविचित्रकवचध्वजाः विविशस्तेपरसै-
 न्यंसिंहा इववनाह्वनं ५८ तेषांस्तुमुलंयुद्धंयतिषत्करथद्विपं अवर्ततमहारौद्रनिघ्नतामितरेतरं ५९ अन्योन्यागस्कृतांरा
 जन्यमराष्ट्रविवर्द्धनं मुहूर्तास्तमितेसूर्येचक्रुर्दंस्फुटारुणं ६० रथिनस्सादिनश्चैवव्यकीर्यंतसहस्रशः ततःशान्तनवः क्रुद्धः शरैः
 सन्नतपर्वभिः ६१ नाशयामासतांसेनांभीष्मस्तेषांमहात्मनां पांचालानांचसैन्यानिशरैर्निन्येयमक्षयं ६२ एवंभित्त्वामहेष्वासः
 पांडवानामनीकिनीं कृत्वावहारंसैन्यानांययौस्वशिरंप्रति ६३ धर्मराजोपिसंप्रेक्ष्यष्टष्टयुग्मवृकोदरो मूर्ध्निचैतावुपाधायसं-
 हृष्टः शिविरंययौ ६४ इतिश्रीमन्महाभारतेभीष्मपर्वणष्टमदिवसयुद्धसमाप्तिर्नामअशीतितमोऽध्यायः ८० ४९

संजय उवाच अथ शूरामहाराज परस्पर कृतागसः जग्मुः स्वशिविराण्येव रुधिरेण समुक्षिताः १ विश्रम्य च यथान्यायं पू-
जयित्वा परस्परं सन्नद्धाः समदृश्यत भूयो युद्धचिकीर्षया २ ततस्तव सुतो राजंश्चिंतयामि परिश्रुतः प्रस्रवच्छोपिताक्तो गं-
प्रच्छेदं पितामहं ३ सैन्यानि घोराणि भयानकानि व्यूढानि सम्यग्बहुलध्वजानि विदार्य हत्वा च निपीड्य शूरास्ते पांडवानां त्वरि-
ता महारथाः ४ संमोह्य सर्वान् युधिकीर्तिमंतो व्यूहं त्वन्मकरं वज्रकल्पं प्रविश्य मीमेन निबर्हितास्मि घोरेः शरैर्मृत्युदंडप्रकाशैः
५ क्रुद्धं समुद्दीक्ष्य भयेन राजन्संमूर्च्छितो नलमेषांति मद्य इच्छे प्रसादान्नवसत्यसंध्यासुं जयं पांडवेयांश्च हंतुं ६ तेनेव मुक्तः
प्रहसन् महात्मा दुर्योधनं जातमनुविदित्वा तं प्रत्यवाचा विमना मनस्वी गंगासुतः शस्त्रभृतां वरिष्ठः ७ परेण यत्नेन विगाह्य सेनां
सर्वात्मना हंतवराजपुत्र इच्छामि दातुं विजयं सरवं च न चात्मानं छादयेह त्वदर्थं ८ एते तुरोदावहवो महारथाय शस्त्रिनः शूरत-
माः कृतास्त्राः ये पांडवानां समरे सहाया जितकूमाः क्रोधविषं वमंतः ९ तेनेह शक्याः सहसा विजेतुं वीर्योन्नताः कृतवैरास्त्वया-
च अहं ह्येतान्प्रतियोत्स्यामि राजन्सर्वात्मना जीवितं त्यज्य वीर १० रणे तवार्थाय महाबलुभावन जीवितं रक्षितव्यं मयाद्य सर्वा-
स्त्वार्थाय स देवदैत्या लोकां दहेयं किमु शत्रूंस्तवेह ११ तान् पांडवान्यो धादिष्यामि राजन् प्रियं च ते सर्वमहं करिष्ये श्रुत्वैव चैतत्प-
रमप्रतीतो दुर्योधनः शान्तनवे बभूव १२ सर्वाणि सैन्यानि ततः प्रदृष्टो निर्गच्छते त्याह नृपांश्च सर्वान् तदा ज्ञायातात विनिर्घस्युर्दुतं
रथाश्च पादातगजायुतानि १३ प्रहर्षयुक्तानि तु तानि राजन् महांति नाना युधशस्त्रवति स्थितानि नागाश्च पदानि मंति विरेजुराजौ
तवराजन्बलानि १४ वृद्धैः स्थिताश्चापि संप्रयुक्ताश्च काशिरैदंति गणाः समंतात् शास्त्रास्त्रविद्धिर्नरदेवयोधैरनुष्ठिताः सैन्यग-
णास्त्वदीयाः १५ रथैश्च पादातगजाश्च संघैः प्रयाद्विराजौ विधिवत्पुण्यैः समुद्धतं तैस्त रुणां कवर्णैरजो बभौ छादयन् सूर्यरश्मी-
न् १६ रजुः पदातारथदंति संस्थावाते रिताभ्याम्यमाणाः समंतात् नानारंगाः समरे तत्राजन्मेघैर्युक्ता विद्युतः खेययेव १७ धत्तुं-
षिविस्फारयतां नृपाणां बभूव शब्दस्तुमुलोऽतिघोरः निर्मथ्यतो देवमहासुरौघैर्यथा पविस्थादियुगेतदानीं १८ तदुग्रनादं बहुव-
र्णरूपं तवात्मजानां समुदीर्णवर्णं बभूव सैन्यं रिपुसैन्यं हंतुं युगांतमेघौघनिभं तदानीं १९ इति श्रीम. श्री. श्रीभद्रयोधनसंवा-
दे एकाशीतितमोऽध्यायः ८१ १६ १७ १८ १९ इति श्रीमन्महाभा. श्री. एकाशीतितमोऽध्यायः ८१ ७१

संजय उवाच अथात्मजंतवपुनर्गंगेयोध्यानमास्थितं अब्रवीद्भरतश्रेष्ठसंप्रहर्षकरं वचः १ अहंद्रोणश्चशाल्यश्चकृतवर्माच-
सात्वतः अश्वत्थामाविकर्णश्चसोमदत्तोयसंधवैः २ विंदानुविंदावावंत्यौबाल्हिकः सहबाल्हिकैः त्रिगर्तराजोऽथबलीमागधश्च
सुदुर्जयः ३ बृहद्बलश्चकोशल्यश्चित्रसेनोविविशतिः रथाश्चबहुसाहस्राः शोभमानामहाध्वजाः ४ देशजाश्चहयाराजन्सार्ह-
टाहयसादिभिः गजेन्द्राश्चमदोन्नद्धाः प्रमिन्नकरटासुरवाः ५ पादाताश्चरथाः शूरानानाप्रहरणायुधाः नानादेशसमुत्पन्नास्त्व
दर्थयोद्धुमुद्यताः ६ एतेचान्येचबहवस्त्वदर्थेत्यक्तजीविताः देवानपिरणेजेतुंसमर्थाइतिमेमतिः ७ अवश्यंतुमयाराजंस्तव
वान्यंहितंसदा अशक्याः पांडवाजेतुंदेवैरपिसवासवैः ८ वासुदेवसहायाश्चमहेंद्रसमविक्रमाः सर्वथाऽहंतुराजेन्द्रकरिष्ये
वचनंतव ९ पांडवान्वारणेजेष्येमांवाजेष्यन्तिपांडवाः एवमुक्त्वा ददौचास्मैविशाल्यकरणींशुभां १० ओषधीर्वीर्यसंपन्नांविश
ल्यश्चभवत्तदा ततः प्रभातेविमलेस्वेनसैन्येनवीर्यवान् ११ अव्यूहतस्वयंव्यूहंभीष्मोव्यूहविशारदः मंडलंमनुजश्रेष्ठोनानाश-
स्त्रसमाकुलं १२ संपूर्णयोधसुरव्यैश्चतथादंतिपदातिभिः रथैरनेकसाहस्रैः समंतात्परिवारितं १३ अश्वद्वंदैर्महाद्रिश्चकृष्टितो
मरधारिभिः नागेनागेरथाः सप्तसप्तचाश्चारथैरथैः १४ अन्वश्वदंशधानुकाधानुकेससचारिणः एवंव्यूहमहाराजतवसे-
न्यमहारथैः १५ स्थितंरणायमहतेभीष्मेणयुधिपालितं दशाम्बानांसहस्राणिदंतिनांचतथैवच १६ रथानामयुतंचापिपु
त्राश्चतवदंशिताः चित्रसेनादयः शूराअभ्यरक्षन्तितामहं १७ रक्ष्यमाणश्चतेः शूरैर्गोप्यमानाश्चतेनते सन्नद्धाः समदृश्यं
तराजानश्चमहाबलाः १८ दुर्योधनस्तुसमरेदंशितोरथमास्थितः व्यफ्राजतश्चियाजुष्टोयथाशक्रस्त्रिविष्टपे १९ ततःश-
ब्दोमहानासीत्पुत्राणांतवभारत रथघोषश्चविपुलोवादित्राणांचनिस्वनः २० भीष्मेणधार्तराष्ट्राणांव्यूढः प्रत्यङ्मुखोययो
मंडलः समहाव्यूहोदुर्मेघोमित्रघातिनां २१ सर्वतःशुश्रूभेराजन्रपोरीणांदुरासदः मंडलंतुसमालोक्यव्यूहंपरमदारुणं
२२ स्वयंयुधिष्ठिरोराजाव्यूहंवज्रमथाकरोत् तथाव्यूढेघनीकेषुयथास्थानमवास्थिताः २३ रथिनःसादिनश्चैवसिंहनादमथा
नदन् बिभित्सवस्ततोव्यूहनिर्घुर्युद्धकाक्षिणः २४ इतरंतरयोः शूराःसहसैन्याःप्रहारिणः भारद्वाजोययोमत्स्यंद्रोणिश्चापिशि-
खंडिनं २५

२६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९

स्वयंदुर्योधिनोराजापार्षतंसमुपाद्रवत् नकुलः सहदेवश्चराजन्मदेशमीयतुः २६ विंदानुविंदावावंत्योयुधामन्युमभिद्रुतो सर्वे
नृपास्तुसमरेधनंजयमयोधयन् २७ भीमसेनंरणोयत्तोहादिक्यः समवारयत् चित्रसेनं विकर्णं च तथा दुर्मर्षणं विभुः २८ आ-
र्जुनिः समरे राजंस्तव पुत्रानयोधयत् प्राज्योतिषंतुराजानं हौडिंबोराक्षसोत्तमः २९ अभिद्रुद्राववेगेन मत्तो मत्तमिव द्विपं अ-
लंबुषस्तदाराजन्सात्यकिं युद्धदुर्मदं ३० ससैन्यं समरे कुक्षोराक्षसः समभिद्रवत् मूरिश्रवारणो यत्तो दृष्टकेतुमयोधयत्
३१ श्रुतायुषंतुराजानंधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः चेकितानश्च समरे कृपमेवान्वयोधयत् ३२ शेषाः प्रतिययुर्यत्ता भीमसेनं महा-
रथं ततो राजसहस्राणि परिवव्रुर्धनंजयं ३३ शक्तितो मरनाराचगदापरिघपाणयः अर्जुनस्तु मृशं कुक्षोवाप्येयमिदमब्र-
वीत् ३४ पश्य माधव सैन्यानि धातराष्ट्रस्य संयुगे व्यूढानि व्यूहविदुषा गांगेयेन महात्मना ३५ युद्धाभिकामांश्चतुरांश्च पश्य-
माधव दंशितान् त्रिगर्तराजं सहितं भ्रातृभिः पश्य केशव ३६ अद्यैतान्घातयिष्यामि पश्य तस्ते जनार्दन यदुमे मां यदुश्चेष्ट-
योद्धुकामारणाजिरे ३७ एतावदुक्काकोतैर्योधनुज्यामवमृज्य च ववर्ष शरवर्षाणि नराधिप गणान्प्रति ३८ तैर्पितं परमेष्वा-
साः शरवर्षैरपूरयन् तडागं वारिधाराभिर्यथा प्रावृषितो यदाः ३९ हाहाकारो महानासीत् तव सैन्ये विशोपते छाद्यमानो भृशं
कृष्णो शरैर्दृष्ट्वा महारणे ४० देवादेवर्षयश्चैव गंधर्वाश्च महोरगाः विस्मयं परमं जमुर्दृष्ट्वा कृष्णो तथा चितो ४१ ततः क्रुद्धो
र्जनो राजन् नैद्रमस्त्रमुदैरयत् तत्राद्भुतमपश्याम विजयस्य पराक्रमं ४२ शस्त्रवृष्टिं परैर्मृत्तांशरौघैर्यदवारयत् न च शस्त्रैर-
निर्मिन्नः कश्चिदासीद्विशोपते ४३ एषां राजसहस्राणां हयानां दंतिनां तथा हाभ्यां शरैस्त्रिभिश्चान्यान्यान्पार्थो विव्याध मा-
रिष ४४ ते हन्यमानाः पार्थेन भीष्मशान्तनवं ययुः अगाधे मज्जमानानां भीष्मस्त्रातातदाभवत् ४५ आपतद्भिश्च तैस्तत्र प्र-
भग्नं तावकं बलं संचुक्ष्मे महाराजवातैरिव महार्णवः ४६ इति श्रीमन्महाभा० भी० सप्तमदिवसयुद्धारंभे द्वाशीतितमोऽ-
ध्यायः ८२ संजय उवाच तथा प्रवृत्ते संग्रामे निवृत्ते च सुशर्मणि प्रभग्नेषु च वीरेषु पांडवेन महात्मना १ द्रुपदस्य माणो-
बले तूपांसागरप्रतिमेतव प्रत्युघाते च गांगेये त्वरितं विजयं प्रति २ दृष्ट्वा दुर्योधनो राजन् रणे पार्थस्य विक्रमं त्वरमाणः सम-
भ्येत्य सर्वं स्तान् ब्रवीन् नृपान् ३ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ इति श्रीमन्महाभा० द्वाशीतितमोऽध्यायः ८२ १ २ ३

तेषांच प्रमुखेश्वरं सशर्माणं महाबलं मध्ये सर्वस्य सैन्यस्य कृशं संहर्षयन्वचः ४ एष भीष्मः शांतनवो यो योऽङ्गकामो धनंजयं सर्वा-
 त्मानां कुरुश्रेष्ठस्त्यक्त्वा जीवितमात्मनः ५ तं प्रयातं परान्वीरान् सर्वसैन्येन भारत संघन्ताः समरे सर्वपालयध्वं पितामहं ६ वा-
 दमित्येवमुक्त्वा तु तान्यनीकानि सर्वशः नरेन्द्राणां महाराज अनुजग्मुः पितामहं ७ ततः प्रयातः सहस्राभीष्मः शांतनवोर्जुनं
 रणो भारतमायांतमाससाद महाबलं ८ महाश्वेताश्वयुक्तेन भीमवानरकेतुना महता मेघनादेन रथेनातिविराजता ९ सम-
 रे सर्वसैन्यानामुपयातं धनंजयं अमवन्तु मुलोनादो मया हृस्वाकिरीटिनं १० अभीषुहस्तं कृष्णं च हृस्वादित्यमिवापरं म-
 ध्यादिनगते सूर्येन शोकुरमिवीदितुं ११ तथा शांतनवं भीष्मं श्वेताश्वं श्वेतकार्मुकं नशोकुः पांडवाद्रुषं श्वेतं ग्रहमिवोदितं
 १२ ससर्वतः परिहृतं स्त्रिगर्तैः रुमहात्मभिः क्वातुमिस्तव पुत्रैश्च तथा न्यैश्च महारथैः १३ भारद्वाजस्तु समरे कृशं विव्या-
 ध पत्रिणा ध्वजं चास्य शरेणाजोधनुश्चैकेन चिच्छिदे १४ तदपास्य धनुश्छिन्नं विराटो वाहिनीपतिः अन्यदा दत्तवेगेन ध-
 नुभरिसहं दृढम् १५ शरांश्चाशीविषाकारान् ज्वलितान् पन्नगानिव द्रोणं त्रिभिः प्रविव्याध चतुर्भिश्चास्य बाजिनः १६
 ध्वजमेकेन विव्याध सारथिं चास्य पंचभिः धनुश्चैकेषुणा विव्यन्त ब्राह्मणं क्रुद्धा द्विजर्षभः १७ तस्य द्रोणो वधीदश्वं श्छरैः स-
 न्नतपर्वभिः अष्टाभिर्भरतश्रेष्ठसूतमकेन पत्रिणा १८ सहताश्वादवलुत्यस्य दनाद्वतसारथिः आरुरो हरथं तूर्णं पुत्रस्य रथि-
 नांवरः १९ ततस्तौ तु पितापुत्रौ भारद्वाजं रथे स्थितौ महता शरवर्षेण वारयामासतुर्बलात् २० भारद्वाजस्ततः क्रुद्धः शरमा-
 शीविषोपमं चिक्षेप समरे तूर्णं शिरवं प्रतिजनेश्वर २१ सतस्य हृदयं भित्वा पीत्वा शोणितमाहवे जगाम धरणीं बाणोलोहितार्द्रक-
 तच्छविः २२ सपपातरणो तूर्णं भारद्वाजशराहतः हित्वा धनुः शरांश्चैव पितुरेव समीपतः २३ हतं स्वमात्मजं हृस्वाविराटः प्रा-
 दवद्भयात् उत्सृज्य समरे द्रोणं व्यात्ताननमिवांतकं २४ भारद्वाजस्ततस्तूर्णं पांडवानां महाचमूं वारयामास समरेशातशो-
 थसहस्रशः २५ शिरवंड्यपि महाराज द्रोणिमासाद्य संयुगे आजघान म्रुवोर्मध्ये नारचौ स्त्रिमिराश्रुगैः २६ सबभौ न-
 रशार्दूलोललाटे संस्थितौ स्त्रिभिः शिरवैरेकां च नमयैर्मरुस्त्रिभिरिवोच्छ्रितैः २७ अश्वत्थामा ततः क्रुद्धो निमेषाद्वाच्छिरव-
 डिनः सूतरं च मथोराजं स्तरगानायुधध्वजं २८

२९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१

शरैर्बहुभिराच्छिद्यपातयामाससंयुगे सहताम्बादवलुत्यरथाद्वैरथिनांवरः २९ खड्गमादायनिशितंविमलंचशरावरं श्येनव
द्विचरकुङ्कुमः शिरवंडीशत्रुतापनः ३० सरवङ्गस्यमहाराजचरतस्तस्यसंयुगे नांतरंदहशोद्रौणिस्तदद्भुतमिवाभवत् ३१ त-
तःशरसहस्राणिबहूनिभरतर्षभ प्रेषयामाससमरेद्रौणिः परमकोपनः ३२ तामापतंतीसमरेशरवृष्टिंस्फुटारुणां असि
नातीक्ष्णधारेणचिच्छेदबलिनांवरः ३३ ततोस्यविमलंद्रौणिः शतचंद्रमनोरमं चर्माच्छिनदसिंचास्यखंडयामाससंयुगे
३४ शरंचबहुशोराजस्तंचविव्याधपत्रिभिः शिरवंडीतुततः खड्गंरवंडितंतेनसायकैः ३५ आविह्वल्यसृजन्तूर्णज्वलंतमि
वपन्नगं तमापतंतं सहसावज्राशानिसम स्वनं ३६ चिच्छेदसमरेद्रौणि दृश्यिन्पाणिलाघवं शिरवंडिनंचविव्याधशरैर्बहु
भिरायसैः ३७ शिरवंडीतुभृशंराजस्ताड्यमानः शितैः शरैः आरुरोहंरथतूर्णमाधवस्यमहात्मनः ३८ सात्यकिश्चापिसं
कुक्षोराक्षसंतंमहाहवे अलंबुषंशरैर्घोरैर्विव्याधबलिनंबली ३९ राक्षसेंद्रस्ततस्तस्यधनुश्चिच्छेदभारत अर्धचंद्रेणस
मरेतंचविव्याधसायकैः ४० मायांचराक्षसीकृत्वाशरवर्षैरवाकिरत् तत्राद्भुतमपश्यामशौनेयस्यपराक्रमं ४१ नासंश्रम
द्यत्समरेवध्यमानः शितैः शरैः ऐंद्रमस्त्रंचवाष्पेयोयोजयामासभारत ४२ विजयाद्यदनुप्राप्तंमाधवेनमहात्मना तदस्त्रं-
भस्मसात्कृत्वामायांताराक्षसीनिंदा ४३ अलंबुषंशरैर्घोरैरभ्याकिरतसर्वशः पर्वतंवारिधाराभिः प्रावृषीवबलाहकः ४४
तंतथापीडितंतेनमाधवेनयशस्विना प्रदुद्रावमयाद्रक्षोहित्वासात्यकिमाहवे ४५ तमजेयंराक्षसेंद्रंसंख्येमघवताअपि शौनेयः
प्राणदज्जित्वायोधानांतवपश्यतां ४६ अवधीत्तावकांश्चापिसात्यकिः सत्यविक्रमः निशितैर्बहुभिर्वीणैस्तेद्रवंतमयार्दिताः
४७ एतस्मिन्नेवकालेतुद्रुपदस्यात्मजोबली धृष्टद्युम्नोमहाराजतवपुत्रंजनेश्वरं ४८ छादयामाससमरेशरैः सन्नतपर्वभिः
सं छाद्यमानोविशिरैर्वेष्टंष्टद्युम्नेनमारिष ४९ विव्यथेनचराजेंद्रतवपुत्रोजनेश्वरः धृष्टद्युम्नंचसमरेतूर्णविव्याधपत्रिभिः
५० षष्ठ्याचविंशताचैवतदद्भुतमिवाभवत् तस्यसेनापतिः कुक्षोधनुश्चिच्छेदमारिष ५१ हयांश्चचतुरः शीघ्रनिजघानमहाब-
लः शरैश्चैनंस्तनिशितैः क्षिप्रंविव्याधसप्तभिः ५२ सहताम्बान्महाबाहुरवलुत्यरथाद्वली पदातिरसिसुद्यम्यप्राधावत्पार्षतंपति

४२ • ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४

शकुनिस्तसमभ्येत्य राजगृहीमहाबलः राजानं सर्वलोकस्य रथमारोपयत्स्वकं ५४ ततो च पंपराजित्यपार्षतः परवीरहा निज
मेतावकं सैन्यं वज्रपाणिरिवास्तरान् ५५ कृतवर्मरिपो भीमं शरैरेव चर्चन्महारथं प्रच्छादयामास च तं महामेघोरविंशया ५६ त-
तः प्रहस्य समरे भीमसेनः परंतपः प्रेषयामास संकुद्धः सायकान् कृतवर्मणे ५७ तैर्हन्यमानोतिरथः सात्वतः शस्त्रकोविदः
नाकपंतमहाराज भीममाच्छिच्छित्तैः शरैः ५८ तस्याश्वांश्चतुरो हत्वा भीमसेनो महाबलः सारथिं पातयामास ध्वजं च स प-
रिहृतं ५९ शरैर्बहुविधैश्चैनमाचिनोत्परवीरहा शकलीकृतसर्वांगश्चाविद्धः समदृश्यत ६० हताश्वाच्चरथाच्चूर्णं पृषकस्य र-
थं ययौ श्यालस्य ते महाराज तव पुत्रस्य पश्यतः ६१ भीमसेनोऽपि संकुद्धस्तव सैन्यं समादवत् निजघान च संकुद्धो दंडपाणि
रिवांतकः ६२ इति श्रीमन्महाभा० श्रीष्म० द्वैरथयुद्धे व्यशीतितमोऽध्यायः ८३ धृतराष्ट्र उवाच सबहूनि विचित्राणि
द्वैरथानि च संजय पांडुनां मामकैः साहसैश्चोषंत वज्रज्यतः १ न चैव मामकं केचिद्दृष्टं शंससि संजय नित्यं पांडुस्तान् हृष्टा
नमग्नान्श्चैव शंससि २ जीयमानान् चिमनसो मामकान् विगतौजसः वदसे संयुगे सूतदिष्टमेव न संशयः ३ संजय उवाच यथा
शक्तियथोत्साहं युद्धे चेष्टंति तावकाः दर्शयंतः परं शक्त्या पौरुषं पुरुषर्षभाः ४ गंगायाः स्फुरन्द्यावै स्वादुभूतं यथोदकं महोद-
धियुगाभ्यासाद्धवणात्वं नित्यच्छति ५ तथा तत्पौरुषं राजंस्तावकानां महात्मनां प्राप्य पांडुस्तान् वीरान् व्यथिषति संयुगे ६
घटमानान् यथा शक्ति कुर्वाणान् कर्मदुष्करं न दोषेण कुरुश्चेष्टस्वान्यो धानां तु मर्हसि ७ तवापराधात्सु महान्सपुत्रस्य विशांपते
पृथिव्याः प्रक्षयो घोरो यमराष्ट्रविवर्द्धनः ८ आत्मदोषात्समुत्पन्नं शोचितुं नार्हसे नृप न हिरक्षंति राजानः सर्वथात्रापि जी-
वितुं ९ युद्धेन स कृतां लोकानिच्छंति वसुधाधिपाः चमूं विगाह्य युद्धंति नित्यं स्वर्गपरायणाः १० पूर्वाण्येतु महाराज प्रा-
वर्तत जनक्षयः तन्ममैकमना भूत्वा शृणु देवास्तरुपमं ११ आवंत्येतु महेशासौ महात्मानो महाकृती इरावन्तमभिप्रेक्ष्य
समेयातारणोत्कटौ १२ तेषां प्रवृत्ते युद्धं तु मुलं लोमहर्षिणम् इरावांस्तु स संकुद्धो भ्रातरौ देवस्तपिणौ १३ विज्या
धनिशितैरतूणं शरैः सन्नतपर्वभिः तावेतं प्रत्यविद्धो मां समरे चित्रयोधिनौ १४

युद्धातां हितनोराजन्विशेषो न स्मदृश्यते यतनां शत्रुनाशाय कृतप्रतिकृतैः विष्णोः १५ इरावां स्तरणोराजन्नुविंदस्य सायकैः च
 तुर्भिश्चतुरोवाहमनयद्यमसादनं १६ मल्लाभ्यां चरुतीक्ष्णाभ्यां धनुः केतुं च मारिषं चिच्छेदसमरे राजंस्तदद्भुतमिवाभवत् १७
 त्यक्तानुविंदो रथं विंदस्य रथमास्थितः धनुर्गृहीत्वा सह दंभारसाहमनुत्तमम् १८ तावेकस्थोरणे वीरावावंत्यौ बलिनांबरो
 शरात्सुसुचतुस्तूर्णमिरावतिमहात्मनि १९ ताभ्यामुक्तामहावेगाः शराः कनकभूषणाः दिवाकररथं प्राप्य च्छादयामासुरं व
 रं २० इरावां स्तरणो कुहो भ्रातरौ तौ महारथौ ववर्षशरवर्षेण सारथिं चाभ्यपातयत् २१ तस्मिन्निपतिते राजन् गतसत्वे रथसार
 थौ रथः प्रदुद्रावदिशः समुद्रान्तहयस्तनः २२ तौ सजित्वा महाराजनागराजसूतासूतः पौरुषं रव्यापयंस्तूर्णव्यधमत्तववाहि
 नीं २३ सावध्यमाना समरे धार्तराष्ट्री महाचमूः वेगान् बहुविधांश्चक्रे विषं पीत्वेवमानवः २४ हैडिंबोराक्षसेंद्रसूतभगदत्तं समा
 द्रवत् रथेनादित्यवर्णेन सध्वजेन महाबलः २५ ततः प्राग्ज्योतिषोराजानागराजं समास्थितः यथावज्जधरः पूर्वसंग्रामे तार
 कामये २६ तत्र देवाः सगंधर्वाः क्रुषयश्च समागताः विशेषं न स्म विविदुर्हैडिंबभगदत्तयोः २७ यथास्तरपतिः शक्रस्त्रासयामास
 दानवान् तथैव समरे राजा द्रावयामास पांडवान् २८ तेन विद्राव्यमाणास्ते पांडवाः सर्वतोदिशं भ्रातारं नाभ्यविंदंतस्वेधनीके
 षु भारत २९ भैमसेनिरथस्थंतु तत्रापश्याम भारत शेषा विमनसो भूत्वा प्राद्वन्त महारथाः ३० निवृत्तेषु तु पांडूनां पुनः सैन्येषु
 भारत आसीन्निष्ठा नकोद्योरस्तव सैन्यस्य संयुगे ३१ घटोत्कचस्तनोराजन्मगदत्तं महारणे शरैः प्रच्छादयामास मैरुंगिरिमिवां
 बुदः ३२ निहत्य तान्छुरान्नाजाराक्षसस्य धनुश्च्युतान् भैमसेनिरणे तुर्णं सर्वमर्मस्वताडयत् ३३ सताड्यमानो बहुभिः शरैः स
 न्तपर्वभिः न विव्यथे राक्षसेंद्रो भिद्यमान इवाचलः ३४ तस्य प्राग्ज्योतिषः कुहस्तो मरान्सचतुर्दश प्रेषयामास समरे तांश्च
 चिच्छेद राक्षसः ३५ सतांश्चित्वा महाबाहुस्तो मरान्निशितैः शरैः भगदत्तं च विव्याध सप्तत्याकं कपत्रिभिः ३६ ततः प्राग्ज्यो
 तिषोराजा प्रहसन्निव भारत तस्याश्वांश्चतुरोराजन्पातयामास सायकैः ३७ सहतांश्चेतिष्ठन् राक्षसेंद्रः प्रतापवान् श-
 क्तिं विक्षेपवेगेन प्राग्ज्योतिषगजं प्रति ३८ तामापतन्तीं सहसा हेमदंडां प्रवेजितां त्रिधा चिच्छेद नृपतिः सात्वकीर्यत मोदिनीं ३९

शक्तिं विनिहतां हस्वाहैर्दिवः प्राद्वद्वात् यथेद्रेणरणे पूर्वन्मुचिर्देत्यसन्नमः ४० तं विजित्यरणेशं विनांतरव्यातपोरुषं अजे
यं समरे राजन्यमेनवरुणेन च ४१ पांडवीसमरे सेनां सममर्दसकुंजरः यथावनगजो राजन्मृदंश्चरति पादिनीं ४२ मद्रेश्वरश्च
समरेयमाभ्यां सह संगतः स्वस्त्रीयौ छादयां च केशरौ धैः पंडुनंदनौ ४३ सहदेवस्तं समरे मातुलं दृश्य संगतं अवारयच्छ-
रौ धेणुमेघो यद्दिव्यकरं ४४ छाद्यमानः शरौ धेणुहृष्टरूपतरो भवत् तयोश्चाप्यभवत्प्रीतिरतुल्यमातृकारणात् ४५ ततः
प्रहस्य समरेन कुलस्य महारथः अश्वान्वै चतुरो राजश्चतुर्भिः सायकोत्तमैः ४६ प्रेषयामास समरेयमस्य सदं प्रति हताश्व
तुरथा चूर्णमिव क्षुत्यमहारथः ४७ आरुरोहत तोयानं भ्रातुरेव यशस्विनः एकस्थो तुरणेश्वरौ दृढे विक्षिप्य कार्मुके ४८ म-
द्राज रथं कुहौ छादयामास तुः क्षणात् संच्छाद्यमानो बहुभिः शरैः सन्नतपर्वभिः ४९ स्वस्त्रीयाभ्यां नरव्याघ्रौ नाकं पतयथा
चलः प्रहसन्निवतां चापिशरदृष्टिं जघान ह ५० सहदेवस्ततः कुहूः शरमुद्यम्य वीर्यवान् मद्राजमपि प्रेक्ष्य प्रेषयामास भार-
त ५१ सशरः प्रेषितस्तेन गरुत्मानिव वेगवान् मद्राजं विनिर्मिद्य निपपात महीतले ५२ सगाढविद्रोव्यधितोरथोपस्थे महार-
थः निषसाद महाराजकश्मलं च जगाम ह ५३ तं विसंज्ञं निपतितं सूतः संप्रेक्ष्य संयुगे अपोवाहरथेनाजौ यमाभ्यामतिपीडि-
तं ५४ हस्वामद्रेश्वर रथं धार्तराष्ट्राः पराङ्मुखं सर्वे विमनसो भूत्वा नेदमस्तीत्यचितयन् ५५ निर्जित्य मातुलं संरये माद्रीपुत्रौ
महारथौ दध्मतुर्मुदितौ शरयो सिंहनादैर्विनेदतुः ५६ अभ्यद्रवेतां सहस्रो तव सैन्यं विशांपते यथादैत्यचमूराजनिद्रोपेन्द्रा
विवामरौ ५७ इति श्रीमन्महाभारते भी० द्वादशोऽध्यायः ८४ संजय उवाच ततो युधिष्ठिरा-
जामध्यं प्राप्ते दिवाकरे श्रुतायुषमपि प्रेक्ष्य चोदयामास वाजिनः १ अभ्यधावत्ततो राजा श्रुतायुषमरिंदमं विनिमन्साय
कैस्तीक्ष्णैर्नवभिर्नतपर्वभिः २ ससंवार्य रणो राजन् रोषितो धर्मसूनुना शरान्सप्तमहेधासः कौंतेयाय समर्पयत् ३ तैत-
स्य कवचं भित्वा पपुः शोणितमाहवे असूनिव विचिन्वन्तो देहेतस्य महात्मनः ४ पांडवस्तु भृशं विद्वस्तेन राज्ञा महात्मना
रणे वराहकर्णेन राजानं ह्यधिविबधे ५ अथापरेण भस्मेन केतुं तस्य महात्मनः रथश्चेष्टोरथा चूर्णं भूमौ पार्थेन्यपातयत् ६

केतुं निपातितं दृष्ट्वा श्रुतायुः सतु पार्थिवः पांडवं विशिखेस्तीक्ष्णैराजन्विव्याध समभिः ७ ततः क्रोधात्पुत्रज्ज्वालधर्मराजो युधिष्ठिरः
यथायुगांते भूतानि धदयन्निबहुताशनः ८ क्रुद्धं तु पांडवं दृष्ट्वा देवगंधर्वराक्षसाः प्रविव्यथुर्महाराजव्याकुलं चाप्यभूज्जगत् ९ सर्वे-
षां चैव भूतानां मिदमासीन्मनोगतं श्रील्लोकानयसंकुद्धो नृपो यंधदयतीति वै १० ऋषयश्चैव देवाश्च चक्रुः स्वस्त्ययनं महत् लोका-
नां नृपशांत्यर्थं क्रोधि ते पांडवे तदा ११ स च क्रोधसमाविष्टः सृक्षिणीं परिमल्लिहन् दधारात्पुत्रपुर्धोरं युगांतादित्यसंनिभं १२ ततः
सर्वाणि सैन्यानि तावकानि विशांपते निराशान्यमवस्तत्र जीवितं प्रतिभारत १३ स तु धैर्येण तं कोपं सन्निवार्य विशांपते श्रुतायुषः प्र-
चिच्छेदमुष्टिदेशे महद्भुः १४ अथैनं छिन्नधन्वानं नाराचेन स्तनान्तरे निर्विभेदं रणो राजा सर्वसैन्यस्य पश्यतः १५ सत्वरं चरणौ
राजं स्तस्य बाह्वन्महात्मनः निजघान शरैः क्षिप्रं सूतं चक्रमहाबलः १६ हताश्वं तुरथं त्यक्त्वा दृष्ट्वा राजा श्वपौरुषं विप्रदुद्राववेगे-
न श्रुतायुः समरात्तदा १७ तस्मिन्जिते महेशासे धर्मपुत्रेण संयुगे दुर्योधनबलं राजन्सर्वमासीत्परादुभुखं १८ एतत्कृत्वाम-
हाराजधर्मराजो युधिष्ठिरः व्यात्ताननो यथाकालस्तव सैन्यं जघान ह १९ चेकितानश्च दार्षण्ययोगो तमं रथिनां वरं प्रेक्षतां सर्वसै-
न्यानां छादयामास सायकैः २० सन्निवार्य शरांस्तं स्तक्रुपः शारद्वतो युधि चेकितानं रणो यत्तं राजन्विव्याध पत्रिभिः २१ अ-
थापरेण मल्लेन धनुश्चिच्छेदमारिषः सारथिं चास्य समरे क्षिप्रं हस्तो न्यपातयत् २२ हयांश्चास्य वधीद्राजन्मुभौ तो पाणिं सारथी
सौ व पुत्ररथात्तूष्णं गदां जग्राह सात्वतः २३ सतया वीरघातिन्या गदया गदिनां वरः गौतमस्य हयान् हत्वा सारथिं चाप्यपातयन्
२४ भूमिष्ठे गौतमस्तस्य शरांश्चिक्षेप षोडश तेशराः सात्वतं भित्वा प्राविशत धरातलं २५ चेकितानस्ततः क्रुद्धः पुनश्चिक्षेप
तां गदां गौतमस्य वधाकां क्षीद्विष्ये वपुरंदरः २६ तामापतंतीं विपुलामश्मगभीमहागदां शरैरेकसाहस्रैर्वीरयामास गौतमः
२७ चेकितानस्ततः खड्गं कोशादुद्धृत्य भारत लाघवं परमास्थाय गौतमं समुपाद्रवत् २८ गौतमोऽपि धनुस्त्यक्त्वा प्रगृह्यासिं स सं-
यतः वेगेन महता राजंश्चेकितानमुपाद्रवत् २९ तावुभौ बलसंपन्नौ निस्त्रिंशद्वरधारिणौ निस्त्रिंशाभ्यां कृतीक्ष्णाभ्याम-
न्योन्यं संततक्षतुः ३० निस्त्रिंशवेगाभिहतौ न तस्मै पुरुषर्षभो धरणीमनुसंप्राप्तौ सर्वभूतनिषेविताम् ३१ ५१

मूर्च्छयाभिपरीतांगोव्याथामेनविमोहितो ततोऽस्यधावद्देगेनकरकर्षः कृत्तया ३२ चेकितानंतथाभूतहृत्वासमरदुर्मदं रथमा-
रोपयच्चैनंसर्वसैन्यस्यपश्यतः ३३ तथैवशकुनिःशूरः श्यालस्तवविशोपते आरोपयद्रथंतूष्णीगोतमंरथिनावरं ३४ सोमदन्ति-
तथाकुन्दोदृष्टकेतुर्महाबलः नवत्यानिशितैर्वाणोरान्नविद्याधवक्षसि ३५ सोमदन्तिरुरस्थैस्तेभृशंबाणेरशोभत मध्यंदिने
महाराजरश्मिभिस्तपनोयथा ३६ सूरिश्चवास्तसमरेदृष्टकेतुर्महारथं हतस्तुतहयंचक्रेविरथंसायकोत्तमैः ३७ विरथंचै-
नमालोक्यहतान्श्वंहतसारथिं महताशरवर्षेणच्छादयामाससंयुगे ३८ सचतंरथमुत्सृज्यदृष्टकेतुर्महामनाः आरुरोह-
ततोयानंशतानीकस्यमारिष ३९ चित्रसेनोविकर्णश्चराजत्तुर्मर्षणस्तथा रथिनोहेमसन्नाहाः सोमद्रमभिदुदुबुः ४० अ-
भिमन्योस्ततस्तेस्तुयोरस्युद्धमवर्तत शरीरस्ययथाराजन्वानपित्तकफैस्त्रिभिः ४१ विरथांस्तवपुत्रांस्तुक्त्वारजन्महाहवे
नजघाननरव्याघ्रः स्मरन्भीमवचस्तदा ४२ ततोराज्ञांबहुशतैर्गजाश्वरथयाधिभिः संवृतंसमरेभीष्मदैवैरपिदुरासदं ४३
प्रयातंशीघ्रमुद्दीक्ष्यपरित्रातुंस्मृतांस्तव अभिमन्युंसमुद्दिश्यबालमेकमहारथं ४४ वास्तुदेवमुवाचेदंकोतैयः श्वेतवाहनः
चोदयाश्चान्दृषीकेशयत्रैतेबहुलारथाः ४५ एतेहिबहवःशूराः कृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः यथाहन्त्युर्ननः सेनांतथामाधवचोदय
४६ एवमुक्तःसवार्ण्यैः कोतैयेनामितौजसा रथंश्वेतैर्हयैर्युक्तंप्रेषयामाससंयुगे ४७ निष्ठानकोमहानासीत्तवसैन्यस्यमा-
रिष यदर्जुनोरणेकुद्धः संयतस्नावकान्प्रति ४८ समासाद्यतुकोतैयोरान्नस्तान्भीष्मराक्षिणः कशर्माणमथोरान्निदंवच-
नमब्रवीत् ४९ जानामित्वांयुधिष्ठिरमत्यंतंपूर्ववैरिणं अनयस्याद्यसप्राप्तंफलंपश्यस्फदारुणं ५० अद्यत्वांदर्शयिष्यामिपूर्व-
प्रेतान्पितामहान् एवंप्रजल्पतस्तस्यबीभत्सोःशत्रुतापन ५१ श्रुत्वापिपरुषंवाक्यंस्फशर्भारथयूथपः नचैनमब्रवीत्किंचि-
च्छुभंवाद्यदिवाशक्तं ५२ अभिगत्यार्जुनंवीरंराजभिर्बहुभिर्वृतः पुरस्तात्पृष्ठतश्चैवपार्श्वतश्चैवसर्वतः ५३ परिवार्यार्जुनं
संरव्येतवपुत्रामहारथाः शरैः सच्छादयामासमेघादिवदिवाकरं ५४ ततः प्रवृत्तेयोरः संग्रामः शोणितोदकः तावकानां
चसमरेपांडवानांचभारत ५५ इतिश्रीमन्महाभारतेभीष्मपर्वणिशुशर्माऽर्जुनसमागमेपंचाशीतितमोऽध्यायः ८५

संजय उवाच स तु द्यमानस्तु शरैर्धनं जयः पदाहतो नाग इव म्वसन्बली बाणेन बाणेन महारथानां चिच्छेद चापानिरणो-
 स ह्य १ चिच्छेद चापानि च तानिराज्ञां तेषां रणो वीर्यवतां क्षणेन विव्याध बाणैर्युगपन्महात्मानिः शेषतां तेष्वथ मन्यमानः २
 निपेतुराजौ रुधिरप्रदिग्धास्ते ताडिताः शक्रकृतेन राजन् विभिन्नगात्राः पतितोत्तमांगा गतासवाश्छिन्नतनुवकायाः ३ महीग-
 ताः पार्थबलाभिभूता विचित्ररूपा युगपद्विनेशतः दृष्ट्वा हतां स्तात्पुधिराजपुत्रांस्त्रिगर्तराजः प्रययोरथेन ४ तेषां रथानामथ
 पृष्ठगोपाद्वा त्रिंशदन्येष्वपतंत पार्थ तथैव तेषां परिवार्य पार्थ विकृष्य चापानि महावराणि ५ अवीक्ष्य च्चाणमहो घट्ट्या-
 यथा गिरितोयधराजलोधैः सपीड्यमानस्तु शरैर्घट्ट्या धनं जयस्तात्पुधिजातरोषः ६ षष्ठ्या शरैः संयति तैलधौ तैर्जघान तान-
 व्यथ पृष्ठगोपान् षष्ठिरथांस्तानवजित्य संख्ये धनं जयः प्रीतमना यशस्वी ७ अथात्वरङ्गीष्मवधाय जिष्णुर्वलानिराज्ञां स-
 मरे निहत्य त्रिगर्तराजो निहतान् समीक्ष्य महात्मना तानथ बंधुवर्गान् ८ रणोत्पूरस्कृत्य नराधिपांस्तान् जगाम पार्थ त्वरितो
 वधाय अभिद्रुतं चास्त्रविदां वरिष्ठं धनं जयं वीक्ष्य शिरां डिमुरख्याः ९ अभ्युद्युस्ते शितशस्त्रहस्तारिरक्षिपंतोरथ मर्जुनस्य
 पार्थोपिताना पततः समीक्ष्य त्रिगर्तराज्ञा सहितान् नृवीरान् १० विध्यं सयित्वा समहाधनुष्मान् गांडीवमुक्तैर्निशितैः षष्ठ्यैः श्री-
 ष्मं यियास्तं युधिसं ददर्श दुर्योधनसैंधवादींश्च राज्ञः ११ आवारयिष्णुनथ संप्रयाय मुहूर्तमायो ध्यरथेन वीरः उत्सृज्य राजान-
 मनंत वीर्ये जयद्रथादींश्च नृपान् महो जाः १२ ययौ ततो भीमबलो मनस्वी गंगेयमजौ शरचापपाणिः युधिष्ठिरश्चोग्रबलो म-
 हात्मा समाययौ त्वरितौ जातकोपः १३ मद्राधिपं समभित्य ज्यसंख्ये स्वभागमाप्तं तमनंत कीर्तिः सार्द्धं समाद्रीकृत भीमसेने-
 भीष्मं ययौ शांतनवं रणाय १४ तैः संप्रयुक्तः समहारथाग्र्यैर्गंगाकृतः समरोचित्रयोधी न विव्यथे शांतनवो महात्मा समागतैः
 पांडुसुतैः समस्तैः १५ अथैत्य राजायुधिसत्यसंधो जयद्रथोत्पुग्रबलो मनस्वी चिच्छेद चापानि महारथानां प्रसह्य तेषां धनु-
 षा वरेण १६ युधिष्ठिरं भीमसेनं यमौ च कृष्णां च पार्थ युधिजातकोपः दुर्योधनो वैरविषो महात्मा जघान बाणैरनलप्रकाशैः
 १७ कृपेण शल्येन शलेन चैव तथा विभो चित्रसेनेन चाजौ विद्धाः शरैस्तेभिर्विहृद्कोपैर्देवायथादैत्यगणैः समेतैः १८ १९

छिन्नायुधं शांतनवेन राजा शिरवंडिनं प्रेक्ष्य च जातकोपः अजातशत्रुः समरे महात्मा शिरवंडिनं कुट्टमुवाच वाक्यं १९ उक्त्वा
तथा त्वं पितुरग्रतो मामहं हनिष्यामि महाव्रतं भीष्मं शरोधैर्विमलार्कवर्णैः सत्यं वदामीति कृताप्रतिज्ञा २० त्वयानर्चनां स-
फलां करोषि देवव्रतं यन्न निहंसि युद्धे मिथ्या प्रतिज्ञो भवमानुवीररक्षस्व धर्मं च यशः कुलं च २१ प्रेक्षस्व भीष्मं युधिभीम-
वेगं सर्वोत्तमं तं मम सैन्यसंघान् शरोधजालैरति तिग्मतेजनैः कालो यथा कालकृतः क्षणेन २२ निकृन्त चापः समरे न पेक्षः परा-
जितः शांतनवेन राजा विहाय बंधून् यत् सो दरांश्च कृयास्य सेनानुरूपं तवेदं २३ दृष्ट्वा हि भीष्मं तमनंतवीर्यं भग्नं च सैन्यं द्रवमा-
णमेतत् भीतोऽसि नूनं दुपदस्य पुत्रं तथा हि ते मुखवर्णोऽप्रहृष्टः २४ आज्ञायमानेन धनं जयेन महाहवे पश्य युक्तं नृवीरं क-
थं हि भीष्मात्पथितः पृथिव्यां भयं त्वमद्य प्रकरोषि वीर २५ स धर्मराजस्य वचो निशम्य रुद्रसाक्षरं विप्रलापापविद्धं प्रत्यादेशं म-
न्यमानो महात्मा प्रतत्त्वरे भीष्मवधाय राजन् २६ तमापतंतं हि महाजवेन शिरवंडिनं भीष्ममभिद्रवत आवारयामास हि शल्य-
एन मस्त्रेण घोरेण सुदुर्जयेन २७ स चापि दृष्ट्वा समुदीर्यमाणमस्त्रं युगांताग्निसमप्रकाशं नासं प्रमुह्यद्दुपदस्य पुत्रो राजन्म-
हेंद्रप्रतिमप्रभावः २८ तस्थौ च तत्रैव महाधनुष्मांश्चरन्तदस्त्रं प्रतिबाधमानः अथाददेवारुणामन्यदस्त्रमुग्रं शिरवंडी प्रति-
घातमस्य २९ तदस्त्रमस्त्रेण निवार्यमाणं स्वस्थाः सराददृशुः पार्थिवाश्च भीष्मस्तराजन्समरे महात्मा धनुः सचित्रं ध्वजमे-
व चापि ३० छित्त्वा नदत्पांडुस्तस्य वीरो युधिष्ठिरस्याजमीदस्य राज्ञः ततः समुत्सृज्य धनुः सबाणं युधिष्ठिरं वीक्ष्य भयाभि-
भूतं ३१ गदां प्रगृह्याथ पपात संख्येजयद्रथं भीमसेनः पदातिः तमापतंतं महाजवेन जयद्रथः सगदं भीमसेनं ३२ विव्या-
ध घोरे र्धमदंडकल्पैः शितैः शरैर्वैनवभिः समंतात् अचिंतयित्वा सशरांस्तरस्वीवृकोदरः क्रोधपरीतचेताः ३३ जघान-
वाहान्समरे समस्तान्पारावतान् सिंधुराजस्य संख्ये ततो भिवीक्ष्या प्रतिमप्रभावस्तवात्मजस्त्वरमाणोरथेन ३४ अभ्याय-
यो भीमसेनं निहतुं समुद्यतास्त्रः सरराजं कल्पः भीमोप्यथैनं सहसा विनद्य प्रत्यक्षं योगदयातर्जमानः ३५ समुद्यतां-
तां यमदंडकल्यां दृष्ट्वा गदां ते कुरवः समंतात् विहाय सर्वे तव पुत्रमुग्रं भीमं गदांतां परिहर्तुकामाः ३६

अपक्रान्तास्तुलेसंविमर्देस्तदा रुणेभारतमोहनीये अमूढचेतास्त्वयचित्रसेनो महागदामापततीं निरीक्ष्य ३७ रथं स-
 मुत्सृज्य पदातिराजो प्रगृह्य रवद्विमलचर्म अवपुतः सिंह इवाचलाग्राज्जगाम तं भूमिपभूमिदेशं ३८ गदापिसाप्राप्य र-
 थं स्तुचित्रं साश्वं ससूतं विनिहत्य संरथ्ये जगाम भूमिं ज्वलितामहोल्काप्रां बराद्गामिव संचरती ३९ आश्चर्यरूपं स्महत्त्वं
 दीयादृष्ट्वैव तद्भूतः संप्रहृष्टः सर्वे विनेदुः सहिताः समन्तात् प्रजिरेत वपुत्रं ससैन्याः ४० इति श्रीमन्महाभारते श्री-
 चित्रसेनरथभंगे षडशीतितमोऽध्यायः ८६ संजय उवाच विरथंतु समासाद्य चित्रसेनं मनस्विनं रथमारोपयामास वि-
 कर्णस्तनयस्तव १ तस्मिंस्तथावर्तमाने तु मुले संकुले भृशं श्रीष्मः शांतनवस्तूर्णं युधिष्ठिरमुपाद्रवत् २ ततः सरथनागाश्वाः
 समकंपंत संजयाः सृत्योरास्यमनुप्राप्तं मे निरेच युधिष्ठिरं ३ युधिष्ठिरोपिकौरव्यो यमाभ्यां सहितः प्रभुः महेष्वासं नरव्या-
 द्रं श्रीष्मं शांतनवं ययौ ४ ततः शरसहस्राणि प्रमुच्यतां डवो युधि श्रीष्मं संच्छादयामास यथामेघो दिवाकरं ५ तेन सम्य-
 क्प्रणीतानि शरजालानि भागशः प्रतिजग्राह गां गेयः शांतशोथसहस्रशः ६ तथैव शरजालानि श्रीष्मेणास्तानि मारिष आ-
 काशे समदृश्यन्तरवगमानां व्रजा इव ७ निमेषार्द्धाच्च कौंतेयं श्रीष्मं शांतनवो युधि अदृश्यं समरे चक्रेशरजालानि भागशः ८
 ततो युधिष्ठिरो राजा कौरव्यस्य महात्मनः नाराचं प्रेषयामास क्रुद्ध आशीविषोपमं ९ असंप्राप्तं तु तं तत्र दक्षरप्रेषामहारथः
 विच्छेद समरे राजन् श्रीष्मस्तस्य धनुश्च्युतं १० तंतुच्छित्त्वारणो श्रीष्मो नाराचं कालसमितं निजघ्नो कौरवे द्रस्य द्रव्यान्कांचन-
 मूषणान् ११ हताश्वं तुरथं त्यक्त्वा धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः आरुरोहरथं तूर्णं नकुलस्य महात्मनः १२ यमावपि च संक्रुद्धौ ससा-
 साद्यरणे तदा शरैः संच्छादयामास श्रीष्मः परपुरंजयः १३ तौ तु दृष्ट्वा महाराज श्रीष्मबाणप्रपीडितौ जगामाथ परोचितौ
 श्रीष्मस्य वधकांक्षया १४ ततो युधिष्ठिरो वश्यान् राज्ञस्तान्समचोदयत् श्रीष्मं शांतनवं संरथ्ये निहतेति स्फटद्गणान् १५ त-
 तस्ते पार्थिवाः सर्वे श्रुत्वा पार्थिवमापितं महतारथवंशेन परिववृष्टः पितामहं १६ स समन्तात् परिहृतः पिता देवघ्नस्तव चिक्री-
 डधनुषा राजन्यातयानो महारथान् १७ तंचरन्तरणे पार्था ददृशुः कौरवं युधि मृगमध्ये प्रविश्येव यथा सिंहं महावने १८

तर्जयानंरणोष्पूरांस्त्रासयानं चसायकैः दृष्ट्वात्रेकर्महाराजसिंहं मृगगणाइव १९ रणोभरतसिंहस्य ददृशुः क्षत्रियागतिं अ
 ज्ञेर्वायुसहायस्य यथा कक्षं दिधक्षतः २० शिरांसिरथिनां भीष्मः पातयामास संयुगे तालेभ्य इव पद्मानि फलानि कुशलो नरः
 २१ पतद्भिश्च महाराजशिरोभिर्धरणीतले बभूव तु सुलः शब्दः पततामश्मनामिव २२ तस्मिन्स्तु सुले युद्धे वर्तमाने भयानके स
 वैषामेव सैन्यानामासीद्वातिकरो महान् २३ भिन्नेषु तेषु व्यूहेषु क्षत्रिया इतरेतरं एकमेकं समाहूय युद्धायैवोपतस्थिरे २४
 शिरवंडी तु समासाद्य भरतानां पितामहं अभिदुद्राववेगेन तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् २५ अनादृत्य ततो भीष्मस्तं शिरवंडिनमाह-
 वे प्रययौ सृजयान् क्रुद्धः स्त्रीत्वं चित्य शिरवंडिनः २६ सृजयास्तततो हृष्टा दृष्ट्वा भीष्मं महारथं सिंहनादान् बहुविधांश्चक्रुः
 शंखविमिश्रितान् २७ ततः प्रवृत्तेषु द्वयतिपत्तरथा द्विपं अपरां दिशमास्थाय स्थिते सवितरि प्रभो २८ धृष्टद्युम्नोथ पां-
 चाल्यः सात्यकिश्च महारथः पीडयंतौ मृशं सैन्यं शक्तितो मरुदृष्टिभिः २९ शरैर्बहुविधैराजन्नाजघ्नुस्तावकान् नृणो तेहन्य-
 मानाः समरे तावकाः पुरुषर्षभ ३० आर्यो युद्धे मतिं कृत्वा न त्यजंति स्म संयुगे यथोत्साहं च समरे जघ्नुर्लोकं महारथाः ३१ त-
 त्राक्रंदो महानासीत्तावकानां महात्मनां वध्यतां समरे राजन् पार्षते न महात्मना ३२ तं श्रुत्वा निनदं घोरं तावकानां महारथो
 विंदानुविंदावावंत्यो पार्षतं प्रत्यक्षस्थितौ ३३ तौ तस्य तुरगान् हत्वा त्वरमाणौ महारथौ छादयामास तुरुभौ शरवर्षेण पार्षतं
 ३४ अवलुत्याथ पांचाल्योरथाचूर्णं महाबलः आरुरो हरथं तूर्णं सात्यकेः सुमहात्मनः ३५ ततो युधिष्ठिरो राजामहत्या से-
 नया घृतः आवंत्यो समरे क्रुद्धावधावत परंतपो ३६ तथैव तव पुत्रोऽपि सर्वोद्योगेन मारिष विंदानुविंदो समरे परिवार्यावत स्थि-
 वान् ३७ अर्जुनश्चापि संक्रुद्धः क्षत्रियान् क्षत्रियर्षभ अयोधयत संग्रामे वज्रपाणि रिवारुणान् ३८ द्रोणश्च समरे क्रुद्धः पु-
 त्रस्य प्रियकृत्तव व्यधमत्सर्वपांचालांस्तूलराशिमिवानलः ३९ दुर्योधनपुरोगास्तपुत्रास्तव विशांपते परिवार्यरणे भीष्मं यु-
 युधुः पांडवैः सह ४० ततो दुर्योधनो राजालोहितायतिमास्करे अब्रवीत्तावकान्सर्वोस्त्वरध्वमिति भारत ४१ युद्धानां तु तथा
 तेषां कुर्वतां कर्मदुष्कृतं अस्तगिरिमथारुढेन प्रकाशति मास्करे ४२ ५ ५ ५ ५ ५

प्रावर्तत नदी घोराशोणितौघतरंगिणी गोमायुशतसंकीर्णाक्षणेनक्षणादामुरवे ४३ शिवाभिरशिवाभिश्चमंतीभिः समंततः यो
रमायोधनंजज्ञेभूतसंघसमाकुलं ४४ राक्षसाश्चपिशाचाश्चतथान्येपिशिताशनाः समंततोव्यदृश्यंतशतशोथसहस्रशः ४५ अ
र्जुनोयसुशर्मादीनराज्ञःसहपदानुगान् विजित्यपुननामध्येययौस्वशिविरंप्रति ४५ युधिष्ठिरोपिकौरव्योफ्रातृभिः सहितस्तदा
ययौस्वशिविरंराजनृनिशायांसेनयावृतः ४७ भीमसेनोपिराजेद्रुर्योधनमुरवान्नथान् अवजित्यनृपाः संख्येययौस्वशिविरंप्रति ४८
दुर्योधनोपिनृपतिः परिवार्यमहारणे भीष्मंशांतनवंतूर्णंप्रयातः शिविरंप्रति ४९ द्रोणोद्रोणिः कृपः शल्यः कृतवर्माचसात्वतः परिवा
यंचमूं सर्वेप्रययुः शिविरंप्रति ५० तथैवसात्यकीराजनृधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः परिवार्यरणेयोधान्ययतुः शिविरंप्रति ५१ एवमेतेम
हाराजतावकाः पांडवैः सह पर्यवर्तंतसहितानिशाकालेपरंतपाः ५२ ततः स्वशिविरंगत्वापांडवाः कुरवस्तथा न्यविशंतमहारा-
जपूजयंतः परस्परं ५३ रक्षांकृत्वात्मनःशूराहस्वागुल्मान्यथाविधि अपनीयचशल्यंस्तेस्मात्वाचविधिवज्जलैः ५४ कृतस्व-
स्त्ययनाः सर्वेस्तूयमानाश्चबंदिभिः गीतवादित्रशब्देनचिक्रीडुस्तेयशस्विनः ५५ सुहृतादिवतत्सर्वमभवत्स्वर्गसंमितं नहियुद्ध
कथांकोचित्तत्रचक्रुर्महारथाः ५६ तेप्रसूमेबलेतत्रपरिश्वांतजनेनृप हस्त्यश्चबहुलेराजनृपेक्षणीयेवभूवतुः ५७ इति-
श्रीमन्महाभारतेभी० सप्तमदिवसयुद्धसमाप्तिर्नामसप्ताशीतितमोऽध्यायः ८७ संजयउवाच परिणाम्यनिशांतान्तुसुरव
सुप्ताजनेश्वराः कुरवः पांडवाश्चैवपुनर्युद्धायनिर्ययुः १ ततःशब्दोमहानासीत्सैन्ययोरुभयोरपि निर्गच्छमानयोः संख्येसा
गरप्रतिमोमहान् २ ततोदुर्योधनोराजाचित्रसेनोविविंशतिः भीष्मश्चरथिनांश्चेष्टोभारद्वाजःसर्वेद्विजः ३ एकीभूताः ससं
यन्ताः कौरवाणामहाराथाः व्यूहायनिदधूराजन्याडवान्प्रतिदंशिताः ४ भीष्मः कृत्वामहाव्यूहंपितातवविशांपते सागरप्रति-
मंघोरंवाहनोर्मितरंगिणं ५ अग्रतः सर्वेसैन्यानांभीष्मः शांतनवोययौ मालवैर्दाक्षिणात्यैश्चआवंत्यैश्चसमन्वितः ६ ततो न
तरमेवासीद्भारद्वाजः प्रतापवान् पुलिंदैः पारदैश्चापितथाक्षद्रकमालवैः ७ द्रोणादनंतरोयत्तोभगदत्तः प्रतापवान् मागधै
श्चकलिंगैश्चपिशाचैश्चविशांपते ८ प्राग्ज्योतिषादनृपः कौशल्योथहहलः मेकलैस्त्रैपुरैश्चैवचिबुकैश्चसमन्वितः ९

१० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३

बृहद्बलस्ततः शूरस्त्रैर्गतः प्रस्थलाधिपः कांबोजैर्बहुभिः सार्द्धं प्रवरेष्वसहस्रशः १० द्रौणिस्तरभसः शूरस्त्रिगतानिनुभारत प्र-
ययो सिंहनादेन नादयानोधरातलं ११ तथा सर्वेण सैन्येन राजा दुर्योधनस्तदा द्रौणेरनंतरं प्रायात्सोदरैः परिवारितः १२ दुर्यो-
धनादनुततः कृपः शारद्वतोययो एवमेषमहाव्यूहः प्रययो सागरोपमः १३ रेजुस्तत्रपताकाश्च श्वेताच्छत्राणिवाविभो अंग
दान्यथा चित्राणि तोमराणि धनुषि च १४ तंतुद्वयमहाव्यूहं तावकानां महारथः युधिष्ठिरो ब्रवीत्तूर्णपार्षतं पृतनापतिं १५
पश्यव्यूहं महेशानिर्मितं सागरोपमं प्रतिव्यूहं त्वमपि मे कुरुपार्षतसत्वरं १६ ततः सपार्षतः शूरो व्यूहं चक्रे सदारुणं शृं-
गादकं महाराज परव्यूहविनाशकं १७ शृंगाभ्यां भीमसेनश्च सात्यकिश्च महारथः रथैरेकसाहस्रैस्तथा हयपदातिभिः
१८ नाम्यामभून्नरश्रेष्ठः श्वेताश्वः कृष्णासारथिः मध्ये युधिष्ठिरो राजा माद्रीपुत्रौ च पांडवौ १९ तथैतरे महेशासाः सहस्रै-
न्यामहारथाः व्यूहं तं पूरयामासुर्व्यूहशस्त्रविशारदाः २० अभिमन्युस्ततः पश्चाद्विराटश्च महारथः द्रौपदेयाश्च सहस्र
राक्षसश्च घटोत्कचः २१ एवमेतं महाव्यूहं व्यूह्य भारतपांडवाः अतिष्ठन् समरे शूरा योद्धुकामा जयैषिणः २२ मेरीशब्दाश्च
तुमुला विमिश्राः शरवनिः स्वनेः ह्वेडिता स्फोटितोत्क्रुष्टैः स्रग्भीमाः सर्वतोदिशः २३ ततः शूरा समासाद्य समरे ते परस्परं ने-
त्रैरनिमिषैराजन् न वेक्षन्त परस्परं २४ नामभिस्ते मनुष्येन्द्रपूर्वयोधाः परस्परं युद्धाय समवर्तन्त समाहूयेतरेतरं २५ ततः प्र-
वृत्ते युद्धे रुरूपं भयानकं तावकानां परेषां च निघ्नतामितरेतरं २६ नाराचानि शिताः संख्ये संपतन्ति स्म भारत व्याचान-
नामयकरा उरगा इव सर्वशः २७ निष्पेतुर्विमलाः शक्त्यस्ते लघ्वीताः समन्ततः अंबुदेफ्यो यथाराजन् भ्राजमानाः शतह-
दाः २८ गदाश्च विमलैः पट्टैः पिनद्धाः स्वर्णभूषिताः पतन्त्यस्तत्र दृश्यन्ते गिरिशृंगोपमाश्रभाः २९ निस्त्रिंशाश्च व्यराजन्त वि-
मलांबरसन्निभाः आर्षभाणि च चर्मणि शतचंद्राणि भारत ३० अशोभन्तरणो राजन्पतमानानि सर्वशः तेन्योन्यं समरे से-
ने युद्धमानेन राधिप ३१ अशोभेतां यथा देवदैत्यसैन्ये समुद्यते अप्यद्रवन्त समरे ते अन्योन्यं समन्ततः ३२ रथास्तुरथिभि-
स्तूर्णप्रेषिताः परमाहवे युगैर्युगानि संहिल्य युयुधुः पार्थिवर्षभाः ३३ दंतिनां युद्धमानानां संघर्षात्पावको भवत् दंतेषु भर-
तश्चेष्टसधूमः सर्वतोदिशः ३४

२४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४

३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० इति श्रीम० भारतेभीष्म० अष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ १ २ ३ ४

पासेरमिहताः केचिद्भजयोधाः समंततः पतमानास्मदृश्यंते गिरिशृंगान्नगा इव ३५ पादाताश्चाप्यदृश्यंते निघ्नंतो हि परस्परं
चित्ररूपधराः शूरानरवरप्रासयोधिनः ३६ अन्योन्यं ते समासाद्य कुरुपांडवसैनिकाः शरैर्नानाविधाकारैरेपो नित्युर्यमहायं
३७ तत्र शांतनवो भीष्मोरथयोषेणनादयन् अभ्यागमद्रुणे पांडुन्धनुः शब्देन मोहयन् ३८ पांडवानोरथाश्चापिनदंतो भैरवं
व अभ्यद्रवंत संयत्ता दृष्टुं न पुरोगमाः ३९ ततः प्रवृत्ते युद्धं तव तेषां च भारत नराश्वरथनागानां व्यतिषक्तं परस्परं ४०
इति श्रीमत्पद्महाभा० भीष्मप० अष्टमदिनयुद्धारंभे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ संजय उवाच भीष्मंतु समरे कुद्धं प्रतपंतं-
समंततः न शोकः पांडवाद्रुतपंतमिव भास्करं १ ततः सर्वाणि सैन्यानि धर्मपुत्रस्य शासनान् अभ्यधावंत गांगेयं मर्दयंतं शितैः
शरैः २ स तु भीष्मोरणश्लाघासोमकान्सहस्रं जयान् पांचालांश्च महेश्वासान्यातयामास सायकैः ३ ते वध्यमाना भीष्मेण पां-
चालाः सोमकैः सह भीष्ममेवाभ्ययुस्तूर्णं त्यक्त्वा मृत्कृतं भयं ४ स तेषां रथिनां वीरो भीष्मः शांतनवो बली चिच्छेद समरे रा-
जन्वाहू नय शिरांसि च ५ विरथान् रथिनश्च क्रेपिता देवव्रतस्तव पतितान्युत्तमांगानि हयेभ्यो हयसादिनां ६ निर्मनुष्यांश्च-
मातंगानि हृत्सानि वपर्वतान् अपश्याम महाराज भीष्मास्त्रेण प्रमोहितान् ७ न तत्रासीत्पुमान्कश्चित्पांडवानां विशांपते अ-
न्यत्र रथिनां श्रेष्ठाऽह्मसेनान्महाबलात् ८ सहि भीष्मं समासाद्य चारयामास संयुगे ततो निष्ठानको घोरो भीष्मभीमस-
मागमे ९ बभूव सर्वसैन्यानां घोररूपो भयानकः तथैव पांडवाहृष्टाः सिंहनादमथानदन् १० ततो दुर्योधनो राजा सोदर्यैः परिवारि-
तः भीष्मं जुगोप समरे वर्तमाने महाक्षये ११ भीमस्तु सारथिं हत्वा भीष्मस्य रथिनां वरः प्रदुताश्वैरेतस्मिन्प्लवमाने समंत-
तः १२ कृनामस्य हस्तेणाशु शिरश्चिच्छेदमारत पूर्णायतनं विस्मृष्टेन सह तोन्यपतद्भुवि १३ हते तस्मिन्महाराज नवपुत्रे महारथे ना-
मृष्यंतरणे शूराः सोदराः सप्तसंयुगे १४ आदित्यकेतुर्वह्नाशीकुंडधारो महोदरः अपराजितः पंडितको विशालाक्षश्च दुर्जयः
१५ पांडवं चित्रसन्नाहाविचित्रकवचायुधाः अभ्यद्रवंत संग्रामे योद्धुकामा रिमर्दनाः १६ महोदरस्तु समरे भीमं विल्याध पत्रिभिः न
वभिर्वज्रसंकाशैर्नमुचिं हृत्रहायथा १७ आदित्यकेतुः सप्तत्या बह्नाशीचापि पंचभिः नवत्याकुंडधारस्तु विशालाक्षश्च सप्तभिः

५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८

अपराजितोमहाराजपराजिष्णुर्महाराथः शरैर्वहुभिरानच्छिद्नीमसेनमहाबलं १९ रणेपडितकश्चैनंविभिर्बाणैःसमर्पयत् स
तन्नमसृषेवीरः शत्रुभिर्वधमाहवे २० धनुःप्रपीडयवामेनकरेणामित्रकर्शनः शिरश्चिच्छेदसमरेशरेणानतपर्वणा २१ अपरा
जितस्यस्तनसंतवपुत्रस्यसंयुगे पराजितस्यभीमेननिपपातशिरोमही २२ अथापरेणमल्लेनकुंडधारमहारथं प्राहिणोन्मृ-
त्कलोकायसर्वसैन्यस्यपश्यतः २३ ततःपुनरमेयात्मासंप्रधायशिलीमुखं प्रेषयामाससमरेपंडितंप्रतिभारत २४ सशरःपं-
डितंहत्वाविवेशधरणीतलं यथानरंनिहत्याशुभुजगःकालचोदितः २५ विशालाक्षशिरश्चित्वापातयामासभूतलेऽत्रिभिःश-
रैरदीनात्मास्मरन्कुशंपुरातनं २६ महोदरमहेष्वासंनाराचेनस्तनांतरे विव्याधसमरराजिन्सहतोन्मथतदुवि २७ आदित्यके
तोश्चंचिच्छित्वाबाणेनसंयुगे मल्लेनभृशतीक्ष्णेनशिरश्चिच्छेदभारत २८ बद्धाशिनंततोभीमःशरेणामितपर्वणा प्रेषयामा-
ससंकुद्धोयमस्यसदनंप्रति २९ यदुदुवुस्ततस्तेऽन्येषुत्रास्तवविशांपते मन्यमानाहितस्सत्यंसमायांतस्यभाषितं ३० ततोदुर्यो-
धनोराजाभ्रातृव्यसनकर्षितः अब्रवीन्नावकान्सर्वान्भीमोयंवध्यतामिति ३१ एवमेतेमहेष्वासाःपुत्रास्तवविशांपते भ्रातृनृसं-
दृश्यनिहतानस्मरन्तहितवचः ३२ यदुक्तवान्महाप्रज्ञः क्षनाहितमनामयं तदिदंसमनुप्राप्तंवचनंसत्यवादिनः ३३ लोभमोह-
समाविष्टःपुत्रपीत्याजनाधिप नबुद्धसेपुरायतुतथ्यमुक्तंहितवचः ३४ तवचैववधार्थायपुत्राणांपांडवोबली नूनंजातोमहा-
बाहुर्यथाहंतीहकौरवान् ३५ ततोदुर्योधनोराजाभीष्ममासाद्यमारिष दुःखेनमहताविष्टोविललापातिदुःखितः ३६ निहताभ्रा-
तरःशूराभीमसेनेनमेयुधि यतमानास्तथान्येपिहिन्यन्तेसर्वसैनिकाः ३७ भवान्मध्यस्थिततथानित्यमस्मानुपेक्षते सोहंकाप-
थमारूढःपश्यदेवमिदंमम ३८ संजयउ० एतच्छ्रुत्वावचः क्रूरंपितादेवव्रतस्तव दुर्योधनमिदंवाक्यमब्रवीत्साश्रुलोचनं
३९ उक्तमेतन्मयापूर्वद्रोणेनविदुरेणच गांधार्थाचयशस्विन्यातत्त्वतातनबुद्धवान् ४० समयश्चमयापूर्वकृतोवःशत्रुसूद-
न नाहंयुधिविमोक्तव्योनाप्याचार्यःकथंचन ४१ यंयंहिधार्तराष्ट्राणांभीमोद्रक्ष्यतिसंयुगे हनिष्यातिरणेतंतंसत्यमे-
तद्वीमिति ४२ सत्वरंराजन्स्थिरोभूत्वादटांकृत्वारणेमतिम् योधयस्वरणेपार्थान्स्वर्गंकृत्वापरायणम् ४३ ४४

नशक्याः पांडवाजितुंदेवैरेविसवासवैः तस्माद्युद्धेस्थिरांकृत्वामतिंयुद्धास्वभारत ४४ इति श्रीमन्महाभा० श्री० आदित्य-
केतुप्रभृतिवधे एकोननवतितमोऽध्यायः ८९ धृतराष्ट्र उवाच दृष्ट्वा मम हतात्पुत्रान् बहूनेकेन संजय भीष्मो द्रोणः कृ-
पश्चैव किमकुर्वत संयुगे १ अहन्यहनि मे पुत्राः क्षयं गच्छंति संयुगे मन्येह सर्वथा सूनू देवैर्नोपहतो मृशं २ यत्र मे तनयाः
सर्वे ह्रीयंते न जयं त्यक्त यत्र भीष्मस्य द्रोणस्य कृपस्य च महात्मनः ३ सौमदत्ते श्ववीरस्य भगदत्तस्य चोसयोः अश्वत्थाम्नस्त-
था तात शूराणां समहात्मनां ४ अन्येषां चैव शूराणां मध्यगास्तनयामम यदहन्यंत संग्रामे किमन्यद्भागधेयतः ५ न हि दुर्यो-
नो मंदः पुरा प्रोक्तमबुद्धात् वार्यमाणो मया तात भीष्मेण विदुरेण च ६ गांधार्या चैव दुर्मेधाः सततं हितकाम्यया नाबुद्धात्-
पुरा मोहात्तस्य प्राप्तमिदं फलं ७ यद्भीमसेनः समरे पुत्रान्मम विशेषतः अहन्यहनि संक्रुद्धो नयते यमसादनं ८ संजय उ-
इदंतत्समनुप्राप्तं क्षतुर्वचनमुत्तमं न बुद्धवानसि विभो प्रोच्यमानं हितं तदा ९ निवारय सुतान् द्यूतात्पांडवान्मादुहेति च क-
हृदा हितकामानां ब्रुवतां तत्तदेव च १० न शश्रूषसितद्वाक्यमार्तः पथ्यमिवौषधं तदेव त्वामनुप्राप्तं वचनं साधुभाषितं ११ वि-
दुरद्रोण भीष्माणो तथा न्येषां हितैषिणा अकृत्वा वचनं पथ्यं क्षयं गच्छंति कौरवाः १२ तदेतत्समनुप्राप्तं पूर्वमेव विशोपते
तस्मान्मोक्षेण तत्त्वेन यथा युद्धमवर्तत १३ मध्यान्हे समहारा रौद्रः संग्रामः समपद्यत लोकक्षयकरो राजस्तन्मै निगदतः शृणु
१४ ततः सर्वाणि सैन्यानि धर्मपुत्रस्य शासनात् संरब्धान्यभ्यधावन्त भीष्ममेव जिघांसया १५ धृष्टद्युम्नः शिरवंडी च सात्यकि
श्च महारथः युक्तानीकामहाराज भीष्ममेव समभ्ययुः १६ विराटो द्रुपदश्चैव सहितः सर्वसोमकैः अभ्यद्रवन्त संग्रामे भीष्म-
मेव महारथाः १७ कैकेया धृष्टकेतुश्च कुंतीभोजश्च दंशितः युक्तानीकामहाराज भीष्ममेव समभ्ययुः १८ अर्जुनो द्रौपदेया
श्च चेकितानश्च वीर्यवान् दुर्योधनसमादिष्टान् राज्ञः सर्वान्समभ्ययुः १९ अभिमन्युस्तथा वीरो हौडिंबश्च महारथः भीमसेनश्च
संक्रुद्धस्त्वभ्यधावन्त कौरवान् २० द्विधा मृतैरवध्यन्त पांडवैः कौरवा युधि तथैव कौरवैराजन् वध्यन्त परेरणे २१ द्रोणश्च रथिनां श्रे-
ष्ठः सोमकान् संजयैः सह अभ्यद्रवन्त संक्रुद्धः प्रेषधिष्यन्त्यमक्षयं २२ तत्राक्रंदो महानासीत् संजयानां महात्मनां वध्यतां समरे रा-
जन्भारद्वाजेन धन्विना २३ १ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३

द्रोणेननिहतास्तत्रक्षत्रियाबहवोरणे विचेष्टंतोव्यदृश्यंतव्याधिक्रिन्नानराइव २४ कूजतांक्रंदतांचैवस्तनतांचैवसंयुगे अ-
भिसंश्रूयतेशब्दः क्षुत्क्षेशानांनृणामिव २५ तथैवकौरवेयाणांभीमसेनोमहाबलः चकारकदनंधोरंक्रुद्धः कालइवापरः २६
वध्यतांसर्वसैन्यानामन्यान्येनमहाहवे प्रावर्ततनदीघोराशोणितौघतरंगिणी २७ स संग्रामोमहाराजघोररूपोभवन्महान्
कुरूणांपांडवानांचयमराष्ट्रविवर्द्धनः २८ ततोभीमोरणेक्रुद्धोरभसश्चविशेषतः गजानीकंसमासाद्यप्रेषयामासमृत्यवे २९
तत्रभारतभीमेननाराचाभिहतागजाः पेतुःसेदुश्चनेदुश्चदिशः संपरिवप्त्रसुः ३० छिन्नहस्तामहानागाश्छिन्नगात्राश्चमारिष
क्रौंचवह्निदंतश्चपृथिवीमधिशिशिरे ३१ नकुलः सहदेवश्चहयानीकमभिद्रुतौ तेहयाक्लांचनापीडारुक्मपांडपरिच्छ-
दाः ३२ वध्यमानाव्यदृश्यंतशतशोथसहस्रशः पतद्भिश्चहयैराजन्समाकीर्यतमेदिनी ३३ निर्जिह्वैश्चश्वसद्भिश्चकूज-
द्भिश्चगतास्रभिः हयैर्बभौनरश्मेष्टनानारूपधरैर्धरा ३४ अर्जुनैनहतैः संख्येतथाभारतराजभिः प्रबभौवसुधाघोरातत्रत
त्रविशांपते ३५ रथैर्भग्नैर्ध्वजैश्छिन्नैश्चुत्रैश्चसमहाप्रभैः चामरव्यजनैश्छिन्नैर्निकृत्तैश्चमहायुधैः ३६ हारैर्निष्कैः
सक्रेयूरैः शिरोभिश्चसकुंडलैः उष्णीषैरपविद्धैश्चपताकामिश्चसर्वशः ३७ अनुकर्षैः शरैर्मैराजन्यैर्कैश्चसहरश्मिभिः सं-
छुन्नावसुधाभातिवसंतैकुसुमैरिव ३८ एवमेषक्षयोवृत्तः पांडूनामपिभारत क्रुद्धेशांतनवेभीष्मेद्रोणेचरथसन्तमे ३९ अ-
श्वत्थाम्निकृपेचैवतथैवकृतवर्माणि तथेतरेषुक्रुद्धेषुतावकानामपिद्वयः ४० इतिश्रीमन्महाभा०भी० अष्टादिनयुद्धेनव-
तितमोऽध्यायः ९० संजयउवाच वर्तमानेतत्पारौद्रेराजन्वीरवरक्षये शकुनिःसोबलःश्रीमान्पांडवान्समुपाद्र-
वत् १ तथैवसात्वतोरान्हादिक्यः परवीरहा अभ्यद्रवतसंग्रामेपांडवानांवसुधैर्नि २ ततःकांबोजसुरव्यानांनदीजा-
नांचवाजिनां आरट्टानांमहीजानांसिंधुजानांचसर्वशः ३ वनायुजानांशत्रूणांतथापर्वतवासिनां वाजिनांबहुभिः सं-
ख्येसमंतात्पर्यवारयन् ४ येचापरेतिनिरिजाजवनावातरंहसः सुवर्णालंकृतैस्तत्रवर्मवद्भिः सुकल्पितैः ५ हयैर्वान-
जवैर्मुख्यैः पांडवस्यसुतोबली अभ्यवर्तततत्सैन्यंदृष्टरूपंपरंतप ६ अर्जुनस्यसुतःश्रीमानिरावान्नामवीर्यवान् सुता-
यांनागराजस्यजातःपार्थेनधीमता ७

३८ ३९ ४० इतिश्रीमन्म० नवतितमोऽध्यायः ९० १ २ ३ ४ ५ ६ ७

ऐरावतेनसादत्ताञ्जनपत्यामहात्मना पत्योहतेरूपर्षेणरूपणादीनचेतना ८ भार्यार्थितांचजग्राहपार्थःकामवशानुगां
 एवमेषसमुत्पन्नःपरक्षेत्रेर्जुनात्मजः ९ सनागलोकेसंवृद्धोमात्राचपरिरक्षितःपितृव्येनपरित्यक्तःपार्थद्वेषादुरात्मना
 १० रूपवान्वलसंपन्नोऽगुणवान्सत्यविक्रमः इंद्रलोकंजगामाशुश्रुत्वातत्रार्जुनंगतं ११ सोमिगम्यमहाबाहुःपितरंसत्य-
 विक्रमः अस्यवादयदव्यग्रोऽनियमेनकृतांजलिः १२ न्यवेदयत्तत्त्वात्मानमर्जुनस्यमहात्मनः इरावानस्मिभद्रंतेपुत्रश्चाहं
 तवप्रभो १३ मातुःसमागमोयस्तत्सर्वप्रत्यवेदयत् तच्चसर्वयथावृत्तमनुसस्मारपांडवः १४ परिष्वज्यस्तत्चापिसोत्स-
 नःसदृशंगुणैः प्रीतिमानमवत्यार्थोदेवराजनिवेशने १५ सोर्जुनेनसमादिष्टोदेवलोकेतदानृप प्रीतिपूर्वमहाबाहुःस्व-
 कार्यप्रतिभारत १६ युद्धकालेत्वयास्माकंसह्यंदेयमितिप्रभो बाढमित्येवमुक्त्वाचयुद्धकालइहागतः १७ कामवर्णजवैर-
 श्वैःसंवृतोबहुभिर्नृप तेहयाकांचनापीडानानावर्णमनोजवाः १८ उत्पेतुःसहसाराजन्हंसाइवमहोदधौ तेत्वदीयान्समा-
 साद्यहयसंघान्महाजवान् १९ क्रोडैःक्रोडानमिधंतोघोणामिश्रपरस्परं निपेतुःसहसाराजन्स्ववेगाभिहताशुवि २०
 निपतद्भिस्तथारतैश्चहयसंघैःपरस्परं शुश्रुवेदारुणःशब्दःरूपर्णपतनेयथा २१ तथैवचमहाराजसमेत्यान्योन्यमाहवे
 परस्परवधंघोरंचक्रुस्तहयसादिनः २२ तस्मिंस्तथामहाघोरेसंकुलेतुमुलेभृशम् उभयोरपिसंभ्राताहयसंघाःसमंततः
 २३ प्रक्षीणसायकाःशूरानिहताश्वाःसमाहताः विलयंसमनुप्राप्तास्तत्समाणाःपरस्परं २४ ततःक्षीणेहयानीकेकिं-
 चिच्छिष्टेचसंयुगे सौबलस्यानुजाःशूरानिर्गतारणमूर्धनि २५ वायुवेगसमस्पर्शान्वायुवेगसमान्जवे अारुह्यशीलसंप-
 न्नान्वयस्यांस्तुरगोत्तमान् २६ गजोगवाक्षोवृषभश्चर्मवानार्जवःशुकः षडेतेबलसंपन्नानिर्ययुर्महतोबलात् २७ वार्य-
 माणाःशकुनिनारैश्चयोधैर्महाबलैः सन्नद्धाद्युद्धकुशलारौद्ररूपामहाबलाः २८ तदनीकमहाबाहोमित्वापरमदुर्जयं
 बलेनमहतायुक्ताःस्वर्गायविजयेषिणः २९ विविशस्तेतदाहृष्टागांधारायुद्धदुर्मदाः तान्प्रविष्टास्तदाहृष्टाइरावानपिवीर्य-
 वान् ३० अब्रवीत्समरेयोधान्विविचित्रापरणायुधान् यथैतेधार्तराष्ट्रस्ययोधाःसानुगवाहनाः ३१ ३२ ३३

हन्यन्ते समरे सर्वे तथानीति विधीयतां बाढमित्येवमुक्ताते सर्वे योधा इरावतः ३२ जघ्रुस्तेषां बलानीकं दुर्जयं समरे परैः तदनीक
मनीकेन समरे वीक्ष्य पातितं ३३ असृष्यमाणस्ते सर्वे सुबलस्यात्मजान् रावन्तमभिद्रुत्य सर्वतः पर्यवारयन् ३४ ताडयं
तः शितैः प्राप्तेऽश्वोदयन्तः परस्परं तैश्चूराः पर्यधावन्तकुर्वन्तो महदाकुलं ३५ इरावानपि निर्विद्धः प्राप्तेऽस्तीक्ष्णैर्महात्मभिः स्व
वतारुधिरेणाक्तस्तोत्रैर्विद्ध इव द्विपः ३६ उरस्यपि च पृष्ठे च पार्श्वयोश्च भृशं हतः एको बहुभिरत्यर्थं धैर्याद्राजन् विव्यथे ३७
इरावानथ संकुद्धः सर्वास्तान्निशितैः शरैः मोहयामास समरे विस्थाप्य पुरं जयः ३८ प्रासानुत्कृत्य सर्वं च स्वशरीरादरिंद-
मः तैरेव ताडयामास सुबलस्यात्मजान् ३९ निहृष्य च शितं रवदुंगृहीत्वा च शरावरं पदातिस्तूर्णमागच्छत् जिघांसुः सो-
बलान्युधि ४० ततः प्रत्यागतप्राणाः सर्वे ते सुबलात्मजाः क्रूयः क्रोधसमाविष्टा इरावन्तमथाद्रवन् ४१ इरावानथ स्वद्वेन दर्श-
यन्पाणिलाघवं अभ्यधावन्तान्सर्वान्सोबलान्बलदर्पितः ४२ लाघवेनाथ चरन्तः सर्वे ते सुबलात्मजाः अंतरं नाभ्यगच्छन्त
चरन्तः शीघ्रगैर्हयैः ४३ क्रूयिष्ठमथ तं संख्येयं प्रदृश्य ततः पुनः परिवार्य भृशं सर्वं गृहीतुमुपचक्रमुः ४४ अथाभ्याशगता
नांसर्वद्वेना मित्रकर्षिणः असिहस्ताश्चापहस्तास्तेषां गात्राण्यकृतं ४५ आयुधानि च सर्वेषां बाहू नपि विभूषितान् अपतन्त
तानि कृत्वा गामृताभू मोगतासवः ४६ वृषभस्तमहाराजबहुधा परिरक्षितः असुच्यत महारोद्रान् स्मोदीरावकर्तनात् ४७ ता-
न्सर्वान्यतितान्दृष्ट्वा सक्तो दुर्योधनस्तव अभ्यभाषत संकुद्धो राक्षसं घोरदर्शनं ४८ आर्ष्यं शृणु महेष्वासे मायाविनमरिंदमं
वैरिणं मीमसे नस्य पूर्ववद्वधेन वै ४९ पश्य वीरयथा त्वेष फाल्गुनस्य सक्तो बली मायावी विप्रियं घोरमकार्षन्मिबलक्ष-
यं ५० त्वंच कामगमस्तात मायास्त्रे च विशारदः कृतवैरश्च पार्थेन तस्मादेनं रणे जहि ५१ बाढमित्येवमुक्ता तुराक्षसो घो-
रदर्शनः प्रययौ सिंहनादेन यत्रार्जुनसक्तो युवा ५२ स्वारूढैर्युद्धकुशलैर्विमलप्रासयोधिभिः वीरैः प्रहारिभिर्युक्तैः स्वैर-
नीकैः समावृतः ५३ हतशेषैर्महाराजद्विसाहस्रैर्हयोत्तमैः निहतुकामः समरे इरावन्तं महाबलं ५४ इरावानपि संकुद्धस्त्व-
रमाणः पराक्रमी हंतुकाममित्रघ्नो राक्षसं प्रत्यवारयत् ५५ तमापतन्तं संप्रेक्ष्य राक्षसः क्रमहाबलः त्वरमाणस्ततो माया-
प्रयोक्तुमुपचक्रमे ५६ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६

तेनमायामयाः सृष्टाहयास्तावन्तएवहि आरूढाराक्षसैर्घोरैः शूलपट्टिशपाणिभिः ५७ तेसंरब्धाः समागम्यद्विसाहस्राः प्रहा-
 रिणः अचिराद्मयामासुः प्रेतलोकं परस्परं ५८ तस्मिंस्तु निहिते सैन्ये तावुभौ युद्धदुर्मदौ संग्रामे समतिष्ठेतां यथावेव त्रवास-
 वौ ५९ आद्रवंतमभिप्रेक्ष्य राक्षसं युद्धदुर्मदं इरावान् क्रोधसंरब्धः प्रत्यधावन्महाबलः ६० समभ्याशगतस्याजौ तस्य खड्गेन दु-
 र्मतेः चिच्छेदकार्मुकं दीप्तशरान्वैपंचपंचधा ६१ सनिकृत्तं धनुर्दृष्ट्वा रवंजवेन समाविशत् इरावंतमभि कुदं मोहयन्मायया
 तदा ६२ ततोत्तरिक्षमुत्पत्य इरावानपिराक्षसं विमोहयित्वा मायाभिस्तस्य गात्राणि संयुगे ६३ चिच्छेद सर्वधर्मज्ञः काम-
 रूपां दुरासदः तथा सराक्षसं श्रेष्ठः कृत्तः कृत्तः पुनः पुनः ६४ संबभूव महाराज समवाप च यौवनं मायाद्विसहजातेषां वयो-
 रूपं च कामजं ६५ एवन्तद्राक्षसस्यांगं छिन्नं छिन्नमजायत इरावानपिराजेन्द्राक्षसं तं महाबलं ६६ परश्वधेन तीक्ष्णेन चि-
 च्छेद च पुनः पुनः स तेन बलिना वीरश्छिद्यमान इव दुमः ६७ राक्षसोऽप्यनदहोरं सशब्दस्तु लोभवत् परश्वधक्षतं रक्षः-
 सस्त्रावरुधिरं बहु ६८ ततश्चुक्रोधबलवांश्चक्रे वेगं च संयुगे आर्ष्यशृंगिस्तथा दृष्ट्वा समरेशां भुसूर्जितं ६९ कृत्वा घोरं मह-
 द्रूपं विग्रहीतुं प्रचक्रमे अर्जुनस्य स्तनं वीरमिरावंतं यशस्विनं ७० संग्रामशिरसो मध्ये सर्वेषां तत्र पश्यतां तां दृष्ट्वा तादृशीं
 मायाराक्षसस्य दुरात्मानः ७१ इरावानपि संकुदो मायां स्मृष्टुं प्रचक्रमे तस्य क्रोधाभिभूतस्य संयुगेऽनिवर्तिनः ७२ योन्व-
 यो मातृकस्तस्य स एनमभिपेदिवान् स नागैर्बहुशो राजन्सर्वतः संवृतोरणे ७३ दधारस्तमहद्रूपमनंत इव भोगवान् ततो-
 बहुविधैर्नागैश्छादयामास राक्षसं ७४ छाद्यमानस्तु नागैः स ध्यात्वा राक्षसपुंगवः सौपर्ण्यरूपमास्थाय मक्षयामास पन्न-
 गान् ७५ मायया भक्षिते तास्मिन् नन्वयेतस्य मातृके विमोहितमिरावंतं न्यहनद्राक्षसो सिना ७६ सकुण्डलं समुकुटं पद्मे
 दुसदृशप्रभं इरावतः शिरोरक्षः पातयामास भूतले ७७ तस्मिंस्तु निहिते वीरे राक्षसे नार्जुनात्मजे विशोकाः समपद्यन्त
 धार्तराष्ट्राः सराजकाः ७८ तस्मिन्महति संग्रामे तादृशे भैरवे पुनः महान्व्यतिकरो घोरः सेनयोः समपद्यत ७९ गजाहयाः
 पदाताश्च विमिश्रादंतिभिर्हताः रथाश्चादंतिनश्चैव पत्तिभिस्तत्र सूदिताः ८० तथापतिरथो घाश्च हयाश्च बहवोरणे रथिभि-
 निर्हिताराजंस्तवतेषां च संकुले ८१

अजानन्नुर्जुनश्चापि निहतं पुत्रमोरसं जघान समरे शूरान् राजस्तान् भीष्मरक्षिणः ८२ तथैव तावकाराजन्सृजयाश्च सहस्रशः जु
ह्वितः समरे प्राणान् निजमुत्तरितरेतरं ८३ मुक्तकेशाविकवचाविरथाश्छिन्नकार्मुकाः बाहुभिः समयुद्धांतसमवेताः परस्परं ८४
तथा मर्मातिगोभीष्मो निजघान महारथान् कंपयन् समरे सेनां पांडवानां परंतपः ८५ तेन योधिष्ठिरे सैन्ये बहवो मानवा हताः
दंतिनः सादिनश्चैव रथिनो यद्वास्तथा ८६ तत्र भारतभीष्मस्यरणो दृष्ट्वा पराक्रमं अत्यद्भुतमपश्याम शक्रस्यैव पराक्रमं
८७ तथैव भीमसेनस्य पार्षतस्य च भारत रौद्रमासीद्रणो युद्धं सात्यकस्य च धन्विनः ८८ दृष्ट्वा द्रोणस्य विक्रान्तं पांडवान्
भयमाविशत् एक एव रणेशक्तो निहतं सर्वसैनिकान् ८९ किंपुनः पृथिवीशूरैर्योधिभ्योऽपि समावृतः इत्यब्रुवन् महा राजरणे
द्रोणेन पीडिताः ९० वर्तमाने तथा रौद्रे संग्रामे भरतर्षभ उभयोः सेनयोः शूरानां मृष्यंत परस्परं ९१ आविष्टा इव युद्धांतै-
रक्षोभूतैर्महाबलाः तावकाः पांडवेयाश्च संरंध्रास्ता त धन्विनः ९२ न स्मपश्याम ह्येकं चित्प्राणान्यः परिरक्षति संग्रामे दै-
त्यसंकाशे तस्मिन् वीरवरक्षये ९३ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मप० इरावद्वधे एकनवतितमोऽध्यायः ९१
धृतराष्ट्र उवाच इरावतंतु निहतं दृष्ट्वा पार्थ महारथाः संग्रामे किमकुर्वत तन्ममाचक्ष्व संजय १ संजय उ० इरावतंतु नि-
हतं संग्रामे वीक्ष्य राक्षसः व्यनदत्स्म महानादं भैमसे निर्घटोत्कचः २ न दत्तस्तस्य शब्देन पृथिवी सांगरांबरा सपर्वतवना-
राजंश्च चालस्फुशंतदा ३ अंतरिक्षां दिशश्चैव सर्वाश्च प्रदिशस्तथा तं श्रुत्वा स्म महानादं तव सैन्यस्य भारत ४ ऊरुस्तंभः समभ-
वद्वेपथुः स्वेद एव च सर्व एव महाराज तावकादीन चेतसः ५ सर्वतः समचेष्टं तं सिंहभीता गजा इव नदित्वा स्म महानादं निर्घा-
तमिव राक्षसः ६ ज्वलितं शूलमुद्यम्य रूपं कृत्वा विभीषणं नाना रूपप्रहरणैर्वृत्तौ राक्षसपुंगवैः ७ आजघान स संक्रुद्धः का-
लांतकयमोपमः तमापतंतं संप्रेक्ष्य संक्रुद्धभीमदर्शनं ८ स्वबलं च भयान्तस्य प्रायशो विमुरखीकृतं ततो दुर्योधनो राजा घटो-
त्कचमुपाद्रवत् ९ प्रगृह्य विपुलं चापं सिंहवद्दिनदन्मुहुः पृष्ठतो लुप्योच्चैर्न स्ववद्भिः पर्वतोपमैः १० कुंजरैर्दंशसाहसैर्वैर्गानामधि-
पः स्वयं तमापतंतं संप्रेक्ष्य गजानीकेन संवृतं ११ पुत्रतव महाराज त्वकोपसनिशाचरः ततः प्रवृत्ते युद्धं तु मुलं लोमहर्षणं १२

भ० एकनवतितमोऽध्यायः ९१ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

१३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६

राक्षसानां चराजेन्द्रदुर्योधिनबलस्य च गजानीकं च संप्रेक्ष्य मेघवृन्दमिवोद्यतं १३ अप्रयथावतं संक्रुद्धा राक्षसाः शस्त्रपाण-
यः नदंतो विविधान्नादान्मेघा इव सविद्युतः १४ शरशच्छिन्नानाश्चैर्निघ्नंतो गजयोधिनः भिदिपालैस्तथाशूलैर्मुद्गैरेः सपर-
श्वधैः १५ पर्वताग्रैश्च वृक्षैश्च निजमुस्ते महागजान् भिन्नकुंभान्विरुधिरान्भिन्नगात्रांश्च वारणान् १६ अपश्याम महारा-
ज वध्यमान् निशाचरैः तेषु प्रक्षीयमाणेषु भग्नेषु गजयोधिषु १७ दुर्योधनो महाराज राक्षसान्सुपाद्रवत् अमर्षव-
शमापन्नस्त्यक्त्वा जीवितमात्मनः १८ सुमोच निशितान्वाणान् राक्षसेषु परंतप जघान च महेश्वरः प्रधानांस्तत्र राक्ष-
सान् १९ संक्रुद्धो भरतश्चेष्टपुत्रो दुर्योधनस्तव वेगवतं महारौद्रं विद्युज्जिह्वं प्रमाथिनं २० शरैश्चतुर्भिश्चतुरो निजघा-
नमहाबलः सविस्फार्य महच्चापमिन्द्राशनिसमप्रभं २१ अमिदुद्राववेगेन दुर्योधनमरिंदमं तमापतंत सुदीक्ष्य कालसू-
ष्टमिवोतकं २२ नवित्यथ महाराज पुत्रो दुर्योधनस्तव अथैनमब्रवीत् क्रुद्धः क्रूरः संरक्तलोचनः २३ अद्यान्तु ण्यंगमिष्या-
मिपितृणां मातुरेव च ये त्वया सन्नुशंसेन दीर्घकालं प्रवासिताः २४ यच्च ते पांडवाराजं स्थूलघूते पराजिताः याचैव द्रौप-
दी कृष्णा एकवस्त्रारजस्वला २५ सभामानीय दुर्बुद्धे बहुधा क्लेशिता त्वया तव च प्रियकामेन आश्रमस्था दुरात्मना २६ सैं-
धवेन परासृष्टा परिभूय पितृन्मम एतेषामपमानानामन्येषां च कुलाधम २७ अंतमद्य गमिष्यामि यदि नोत्सृजसे रणं
एवमुक्त्वा तु हौडिंबो महद्विस्फार्य कार्मुकं २८ संदश्य दशनैरोष्ठं सृक्किणीपरिसंलिहन् शरवर्षेण महता दुर्योधनमवाकि-
रत् पर्वतवारिधाराभिः प्रावृषीव बलाहकः २९ इति श्रीमन्महाभा० भी० हौडिंबयुद्धे दिनवतितमोऽध्यायः ९२
संजय उवाच ततस्तद्वाणवर्षंतु दुःसहदानवैरपि दधारयुधिराजेन्द्रो यथावर्षे महादिपः १ ततः क्रोधसमाविष्टो निश्व-
सन्निवपन्नगः संशयं परमं प्राप्तः पुत्रस्ते भरतर्षभ २ सुमोच निशितां स्तीक्ष्णान् नाराचान् पंचविंशतिः ते पतन्सहसारा-
जं स्तस्मिन्नाक्षसपुंगवे ३ आशीविषा इव क्रुद्धाः पर्वते गंधमादने सतैर्विद्धैः स्ववन्नक्तं प्रभिन्न इव कुंजरः ४ दध्मे मतिं वि-
नाशा यराक्षः सपिशिताशनः जग्राह च महाशक्तिगिरीणां सपिदारिणीम् ५

हाभारते भीष्मप० दिनवतितमोऽध्यायः ९२

१

२

३

४

५

६

७

८

इति श्रीमन्म-

२७ २८ २९ इति श्रीमन्म-

संप्रदीप्तांमहोक्तामामशनीज्वलितामिव समुद्यच्छन्महाबाहुर्जिघांस्तनयंतव ६ तामुद्यतामभिप्रेक्ष्यवंगानामधियस्त्वरन्
 कुजरंगिरिसंकाशंराक्षसंप्रत्यचोदयत् ७ सनागप्रवरेणाजौबालिनाशीघ्रगामिना ततोदुर्योधनोरथस्तमार्गंप्रत्यवर्तत ८
 रथंचवारयामासकुंजरेणस्तस्यते मार्गमावारितंहस्वाराज्ञावंगेनधीमता ९ घटोत्कचोमहाराजक्रोधसंरक्तलोचनः
 उद्यतांतांमहाशक्तिंतस्मिंश्चिद्वेपवारणे १० सतयाभिहतोराजंस्तेनबाहुप्रमुक्तया संजातरुधिरोत्पीडःपपातचमसार
 च ११ उत्पत्यचगजाञ्चापिवंगानामीश्वरोबली जवेनसमभिद्रुत्यजगामधरणीतलं १२ दुर्योधनोपिसंप्रेक्ष्यपतितंव-
 रवारणं प्रभस्मचबलंहस्वाजगामपरमां व्यथां १३ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्यआत्मनश्चाभिमानितां प्राप्तेःपक्रमणोराजात-
 स्थोगिरिरिवाचलः १४ संधायचशितंबाणंकालाग्निसमतेजसं मुमोचपरमकुद्धस्तस्मिन्धोरेनिशाचरे १५ तमाप-
 तंतंसंप्रेक्ष्यबाणमिंद्राशानिप्रभं लाघवान्मोचयामासमहात्मावैद्यटोत्कचः १६ भूयश्चविननादोग्रक्रोधसंरक्तलोचनः
 आसयामाससैन्यानियुगांतेजलदोयथा १७ तंश्रुत्वानिनदोयोरतस्यभीमस्यराक्षसः आचार्यमुपसंगम्यभीष्मःशां-
 तनवोऽब्रवीत् १८ यथेषनिनदोयोरश्रूयतेराक्षसेरितः हौडिंबोयुद्धतेनूनंराज्ञादुर्योधनेनह १९ नैषशक्योहिसंग्रामेजे-
 तुंभूतेनकेनचित् तत्रगच्छतमद्वाराजानंपरिरक्षत २० अमिद्रुतोमहाभागोराक्षसेनमहात्मना एतद्विवः परं कृत्यं सर्वे-
 षानः परंतपाः २१ पितामहवचः श्रुत्वात्वरमाणामहारथाः उत्तमंजवमास्थायप्रययुर्यत्रकौरवः २२ द्रोणश्चसौमदत्तश्च
 बाल्हीकोथजयद्रथः कपोफूरिश्चवाः शल्यआवंत्यः सहद्रुहलः २३ अश्वत्थामाविकर्णश्चचित्रसेनोविविंशतिः रथाश्चाने
 कसाहस्रायेतेषामनुयायिनः २४ अमिद्रुतंपरीप्सतः पुत्रंदुर्योधनंतव तदनीकमनाधृष्यंपालितंतुमहारथैः २५ आतता-
 यिनमायांतंप्रेक्ष्यराक्षससत्तमः नाकंपतमहाबाहुर्मैनाकड्वपर्वतः २६ प्रगृह्यविपुलचापंज्ञातिभिः परिवारितः शूलमुद्ग-
 रहस्तेश्चनानाप्रहरणैरपि २७ ततः समभवद्युद्धंतुमुलंलोमहर्षणं राक्षसानांचसुरव्यस्यदुर्योधनबलस्यच २८ धनुषांकू-
 जतांशब्दः सर्वतस्तुमुलोरणे अश्रूयतमहाराजवशानांदद्यतामिव २९ अस्त्राणापात्यमानानांकवचेषुशरीरिणां शब्दः स
 मभवद्वाजर्गिरीणामिवभिद्यतां ३० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

वीरबाहुविस्मृष्टानांतोमराणांविशांपते रूपमासीद्वियत्स्थानांसर्पाणामिवसर्पतां ३१ ततः परमसंकुद्धोविस्फार्यसमहृद्भुः राक्ष
संद्रोमहाबाहुर्विनदन्भैरवंरवं ३२ आचार्यस्यार्द्धचंद्रेणकुद्धश्चिच्छेदकार्मुकं सोमदत्तस्यमल्लेनध्वजंचोन्मथ्यचानदत् ३३ बा-
ल्हीकंचत्रिभिर्बाणैः प्रत्यविध्यत्तनांतरे कृपमेकैनविध्याधचित्रसेनंत्रिभिःशरैः ३४ पूर्णायतविस्मृष्टेनसम्यक्प्रणिहितेनच ज
बुदेशोसमासाद्यविकर्णसमताडयत् ३५ न्यपीदत्सरथोपस्थेशोणितेनपरिलुक्तः ततः पुनरमेयात्मानाराचान्दशपंचच ३६
भूरिश्रवसिसंकुद्धः प्राहिणोद्भूतर्षभ तेवर्मभित्वातस्याशुप्राविशन्धरणीतलं ३७ विविंशतेश्वद्रोणेश्वयंतारोसमताडयत्
तोपेततूरथोपस्थेरश्मीनुत्सृज्यवाजिनां ३८ सिंधुराज्ञोऽर्द्धचंद्रेणवाराहंस्वर्णभूषितं उन्मथामहाराजद्वितीयेनाच्छिन्न-
हृत् ३९ चतुर्भिरथनाराचैरावत्यस्यमहात्मनः जघानचतुरोवाहान्क्रोधसंरक्तलोचनः ४० पूर्णायतविस्मृष्टेनपीतेननिशि
तेनच निर्विभेदमहाराजराजपुत्रं बृहद्बलं ४१ सगाढविद्धोव्यथितोरथोपस्थउपाविशत् भृशंक्रोधेनचाविष्टोरथस्थोराक्ष
साधिपः ४२ चिक्षेपनिशितांस्तीक्ष्णांश्छुरानाशीविषोपमान् विभिदुस्तेमहाराजशल्ययुद्धविशारदं ४३ इति श्रीमन्म-
हाभारतेभी० हैडिंबयुद्धेभिनवतितमोऽध्यायः ९३ संजयउवाच विमुरवीकृत्यसर्वांस्ततावकान्युधिराक्षसः जिघांस
भरतश्चेष्टदुर्योधनमुपाद्रवत् १ तमापतंतं संप्रेक्ष्यराजानं प्रतिवेगितं अभ्यधावन् जिघांसंतस्तावकायुद्धदुर्मदाः २ नाल्ममा-
त्राणिचापानिविकर्षंतोमहारथाः तमेकमभ्यधावंतनदंतः सिंहसंघवत् ३ अथैनंशरवर्षेणसमंतात्पर्यवारयन् पर्वतंवारि
धाराभिः शरदीवबलाहकाः ४ सगाढविद्धोव्यथितस्तोत्रार्दितइवद्विपः उत्पपाततदाकाशंसमंतादैनतेयवत् ५ व्यनदत्सम
हानादंजीमूतइवशारदः दिशः रवंविदिशश्चैवनादयन्भैरवस्वनः ६ राक्षसस्यतुतंशब्दंश्रुत्वाराराजायुधिष्ठिरः उवाचभरत
श्रेष्ठमीमसेनमरिदमं ७ युद्धातेराक्षसो नूनंधार्तराष्ट्रेर्महारथैः यथास्यश्रूयतेशब्दोनदतोभैरवस्वनं ८ अतिभारंचप
प्रयामितस्मिन्नाक्षसपुंगवे पितामहश्चसंकुद्धः पांचालान्हुंतुमुद्यतः ९ तेषांचरक्षणायायुद्धातेफाल्गुनः परैः एत
ज्ज्ञात्वामहाबाहोकार्यद्वयमुपस्थितं १० गच्छरक्षस्वहैडिंबसंशयंपरमंगतं भ्रातुर्वचनमाज्ञायत्वरमाणो वृकोदरः ११

प्रययौ सिंहनादेन त्रासयन्सर्वपार्थिवान् वेगेन महताराजन्यर्वकालेयथोदधिः १२ तमन्वगात्सत्यधृतिः सौचितिर्युद्धदुर्मदः
 श्रेणिमान्वसूदानश्चपुत्रः काश्यस्यवाविभुः १३ अमिमन्युमुखश्चैवद्रोपदेयामहारथाः क्षत्रदेवश्चविक्रान्तः क्षत्रधर्मानिथैवच
 १४ अचूपाधिपतिश्चैवनीलः स्वबलमास्थितः महतारथवंशेनहैडिबंपर्यवारयन् १५ कुंजरेश्चसदामत्तेः षट्सहस्रैः प्रहारि-
 मिः अम्यरक्षंतसहिताराक्षसेंद्रघटोत्कचं १६ सिंहनादेन महतानेमिघोवेणचैवह क्रूरशब्दनिपातैश्चकंपयंतोवसंधरां १७
 तेषामापतनांश्रुत्वाशब्दंतंतावकंबलं भीमसेनमयोद्विग्नंविवर्णवदनंतथा १८ परिवृत्तंमहाराजपरित्यज्यघटोत्कचं ततःप्र-
 वृत्तेयुद्धंतत्रतेषांमहात्मनां १९ तावकानांपरेषांचसंग्रामेश्चनिवर्तिनां नानारूपाणिशस्त्राणिविस्तृतोमहारथाः २० अ-
 न्योन्यमभिधावंतः संप्रहारंप्रचक्रिरे व्यतिषक्तंमहारौद्रयुद्धमीरुमयावहं २१ हयागजैः समाजग्मुः पादाताराथिभिः सह
 अन्योन्यंसमरेराजन्प्रार्थयानाः समम्ययुः २२ सहसाचामवत्तीघंसन्निपातान्महद्रजः गजाम्बरथपत्तीनांपदनेमिस-
 मुद्धतं २३ धूमारुणंरजस्तीव्रंरणभूमिसमावृणोत् नैवस्वेनपरेराजन्समजानन्यरस्परं २४ पितापुत्रंनजानीतेपुत्रोवा-
 पितरंतथा निर्मर्यादेतथाभूतेवैशसेलोमहर्षणे २५ शस्त्राणांभरतश्चेष्टमनुष्याणांचगर्जतां समहानभवच्छब्दः प्रेता-
 नामिवभारत २६ गजवाजिमनुष्याणांशोणितानांतरंगिणी प्रावर्ततनदीतत्रकेशशैवलशाडूला २७ नराणांचैवकाये-
 भ्यः शिरसांपततारणे शश्रुवेसमहांश्छुब्दः पततामश्मनामिव २८ विशिरस्केर्मनुष्यैश्चच्छिन्नगात्रैश्चवारणैः अश्वैः
 संभिन्नदेहैश्चसंकीर्णभूद्वसंधरा २९ नानाविधानिशस्त्राणिविस्तृतोमहारथाः अन्योन्यमभिधावंतः संप्रहारार्थमुद्यताः
 ३० हयाहयान्समासाद्यप्रेषिताहयसादिभिः समाहृत्यरणेन्योन्यंनिपेतुर्गतजीविताः ३१ नरानरान्समासाद्यक्रोधरक्तेक्ष-
 णाभृशं उरांस्युरोमिरन्योन्यंसमाश्लिष्यनिजघ्निरे ३२ प्रेषिताश्चमहामात्रैर्वारणाः परवारणैः अभ्यघ्नंतविषाणाग्रैर्वारि-
 णानेवसंयुगे ३३ तेजातरुधिरोत्पीडाः पताकाभिरलंकृताः संसक्ताः प्रत्यदृश्यंतमेघाड्वसविद्युतः ३४ केचिद्विन्नाविषाणा-
 ग्रैर्भिन्नकुंभाश्चतौमरैः विनदंतोभ्यधावंतगर्जमानाघनाइव ३५ केचिद्वसैर्हिधाछिन्नैश्छिन्नगात्रास्तथापरे निपेतुस्तुलेतस्मिं
 श्छिन्नपक्षाइवादयः ३६ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६

पार्श्वस्तद्वारितैरन्येर्वारणैर्वरवारणाः सुसुचुः शोणितंभूरिधातूनिवमहीधराः ३७ नाराचनिहतास्त्वन्येस्तथाविद्वाश्चतो
मरैः विनदंतोभ्यधावन्तविश्वंगाडवपर्वताः ३८ केचित्क्रोधसमाविष्टामदांधानिरवग्रहाः रथान्हयान्पदातांश्चममर्दुःशतशो
रणे ३९ तथाहयाहयारोहैस्ताडिताः प्रासतोमरैः तेनतेनाभ्यवर्तन्तकुर्वन्तोव्याकुलादिशः ४० रथिनोरथिभिः सार्द्धं कुल
पुत्रास्तनुत्यजः परांशक्तिसमास्थायचक्रुः कर्माण्यभीतवत् ४१ स्वयंवरइवामर्दप्रचक्रुरितरेतरं प्रार्थयानायशोराजन्
स्वर्गंवासुदृशालिनः ४२ तस्मिंस्तथावर्तमानेसंग्रामेलोमहर्षणे धार्तराष्ट्रमहत्सेन्यंप्रायशोविमुस्वीकृतं ४३ इति श्री-
मन्महाभारते श्री० द्वेडिंबयुद्धे चतुर्नवतितमोऽध्यायः ९४ संजयउवाच स्वसेन्यंनिहतं दृष्ट्वाराजादुर्योधनः स्वयं
अभ्यधावत्संकुद्धोभीमसेनमरिंदमं १ प्रगृह्यस्महच्चापमिंद्रोशानिसमस्वनं महताशरवर्षेणपांडवंसमवाकिरत् २ अर्धचं
द्रंचसंधायसृतीक्ष्णलोमवाहिनं भीमसेनस्यचिच्छेदचापंक्रोधसमन्वितः ३ तदंतरंचसंप्रेक्ष्यत्वरमाणोमहारथः प्रसंद
धेशितंबाणंगिरीणामपिदारणं ४ तेनोरसिमहाराजभीमसेनमताडयत् सगाढविधोव्यथितः सृक्किणीपरिसंलिहन् ५
समाललंबेतेजस्वीध्वजंदेमपरिहृतं तथाविमनसंदृष्ट्वाभीमसेनंघटोत्कचः ६ क्रोधेनाभिप्रजज्वालदिधक्षन्निवपावकः
अभिमन्युसुरवाश्चापिपांडवानांमहारथाः ७ समभ्यधावन्क्रोशंतोराजानंजातसंभ्रमाः संप्रेक्ष्येतान्संपततः संक्रुद्धान्
जातसंभ्रमान् ८ भारद्वाजोब्रवीद्वाक्यंतावकानांमहारथान् द्विप्रगच्छन्मद्वोराजानंपरिरक्षन् ९ संशयं परमंप्राप्तं
मज्जंतं व्यसनार्णवे एतेकुद्धामहेष्वासाः पांडवानांमहारथाः १० भीमसेनंपुरस्कृत्यदुर्योधनमुपाद्रवन् नानाविधानिश
स्त्राणिविभ्रजंतोजयेधृताः ११ नदंतोभैरवास्त्रादांस्त्रासयन्तश्चभूमिपान् तदाचार्यवचः श्रुत्वासोमदत्तपुरोगमाः १२ तावकाः
समवर्तन्तपांडवानामनीकिनीं कृपोभूरिः श्रवाः शल्योद्रोणपुत्राविविशतिः १३ चित्रसेनोविकर्णश्चसैंधवोथबृहद्बलः
आवंत्यौचमहेष्वासौकौरवंपर्यवारयन् १४ तेविंशतिपदंगत्वासंप्रहारंप्रचाक्रे पांडवाधार्तराष्ट्राश्चपरस्परजिघांसवः
१५ एवमुक्त्वा महाबाहुर्महद्विस्फार्यकार्मुकं भारद्वाजस्ततोभीमंषड्विंशत्यासमार्दयत् १६ १७ १८ १९

सूयश्चैनंमहाबाहुः शरैः शीघ्रमवाकिरत् पर्वतंवारिधाराभिः प्रावृषीवबलाहकः १७ तंप्रत्यविद्धदृशमिमीमसेनः शिलीसुरवेः
 त्वरमाणोमहेष्वासः सव्येपार्श्वेमहाबलः १८ सगाढविद्वोव्यथितोवयोवृद्धश्चभारत प्रनष्टसंज्ञः सहसारथोपस्थउपाविशत्
 १९ गुरुंप्रव्यथितंहस्वाराजादुर्योधनस्वयं द्रोणायनिश्चसंकुद्धोमीमसेनमभिद्रुतो २० तावापतंतोसंप्रेक्ष्यकालांतकयमोपमो
 मीमसेनोमहाबाहुर्गदामादायसत्वरं २१ अवस्रुत्यरथात्तूर्णतस्थोगिरिरिवाचलः समुद्यम्यगदांशुर्वीथिमदंडोपमारणो २२
 तमुद्यतगदं दृष्ट्वाकेलासमिवशृंगिणं कौरवोद्रोणपुत्रश्चसहितावभ्यधावतां २३ तावापतंतोसहितोत्वरितोबलिनावरो
 अभ्यधावतवेगेनत्वरमाणोवृकोदरः २४ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यसंकुद्धंमीमदर्शिनं समभ्यधावस्त्वरिताः कौरवाणामहारथाः २५
 भारद्वाजसुरवाः सर्वेमीमसेनजिघांसया नानाविधानिशास्त्राणिमीमस्योरस्यपातयन् २६ सहिताः पांडवसर्वेपीडयंतः समंत
 तः तंहस्वासंशयंप्राप्तंपीडयमानंमहारथं २७ अभिमन्युप्रभृतयः पांडवानांमहारथाः अभ्यधावन्परीक्षंतः प्राणांस्त्य-
 क्त्वास्तदुस्त्यजान् २८ अनूपाधिपतिः शूरोमीमस्यदयितः सरवा नीलोनीलांबुदप्रख्यः संकुद्धोद्रोणिमभ्ययात् २९ स्पृष्ट्वा
 हिमहेष्वासो नित्यंद्रोणस्फुटेनसः सविस्फार्यमहच्चापंद्रोणिंविब्याधपत्रिणा ३० यथाशक्रोमहाराजपुराविब्याधदानवं विप्रचित्तिंदु
 राधर्षदेवतानांभयंकरं ३१ येनलोकत्रयंक्रोधाभ्रासितंस्वेनतेजसा तथानीलेननिर्भिन्नः समुक्तेनपत्रिणा ३२ संजातरुधि-
 रोत्पीडोद्रोणिः क्रोधसमन्वितः सविस्फार्यधनुश्चित्रमिंद्राशानिसमस्वनं ३३ दधेनीलविनाशायमतिमतिमतांवरः ततः संधा
 यविमलानुमल्लानुकर्मारचित्रितान् ३४ जघानचतुरोवाहान्यातयामासचध्वजं सप्तमेनचमल्लेननीलंविब्याधवक्षसि ३५
 सगाढविद्वोव्यथितोरथोपस्थउपाविशत् मोहितं वीक्ष्यराजानंनीलमग्नचयोपमं ३६ घटोत्कचोमिसंकुद्धोज्ञातिभिः परिवा
 रितः अभिद्रुद्राववेगेनद्रोणिमाहवशोभनं ३७ तथेतरेचाभ्यधावन्नाक्षसायुद्धदुर्मदाः तमापतंतंसंप्रेक्ष्यराक्षसंधोरदर्शिनं
 ३८ अभ्यधावततेजस्वीभारद्वाजात्मजस्त्वरन् निजघानतुसंकुद्धोराक्षसान्मीमदर्शनान् ३९ येभवन्मयतः क्रुद्धाराक्षसस्यपु
 रःसराः विमुरवांश्चैवतान्दृष्ट्वाद्वोणिचापच्युतैः शरैः ४० अकुर्वत्तमहाकायोमीमसेनिर्घटोत्कचः प्रादुश्चक्रेततोमायांधोररूपांस्तदारु

मोहयन्समरेद्रोणिंमायावीराक्षसाधिपः ततस्तेनावकाः सर्वेमाययाविमुरवीकृताः ४२ अन्योन्यंसमपश्यन्तनिकृतामेदिनीतले विचेष्ट
 माणाः कृपणाः शोणितेनपरिपुताः ४३ द्रोणोदुर्योधनः शल्यश्च स्वत्थामानथैव च प्रायशश्चमहेष्वासायेप्रधानास्मकौरवाः ४४ वि-
 ध्वस्तारथिनः सर्वेराजानश्चानिपातिताः हयाश्चैव हयारोहाः सान्निहृताः सहस्रशः ४५ तद्दृष्ट्वातावकंसैन्यंविद्रुतंशिविरंप्रति मम
 प्राक्कोशतोराजंस्तथादेवव्रतस्य च ४६ युद्धाध्वंमापलायध्वंमायेषाराक्षसीरणो घटोत्कचप्रमुक्तेतिनातिष्ठन्तविमोहिताः ४७ नै-
 वतेश्च द्रुपदुर्भीतावदतोरावयोर्वचः तांश्चप्रद्रवतोदृष्ट्वाजयंप्राप्ताश्चपांडवाः ४८ घटोत्कचेनसहिताः सिंहनादान्प्रचक्रिरे शंख
 दुंदुभिनिर्घोषैः समंतान्नेदिरेफृशं ४९ एवंतवबलंसर्वेहैडिंबेनदुरात्मना सूर्यास्तमनवेलायांप्रभग्नंविद्रुतंदिशः ५० इ-
 ति श्रीमन्महाभा० श्री० हैडिंबमायायांपञ्चनवतितमोऽध्यायः ९५ संजयउवाच तस्मिन्महतिसंक्रंदेराजादुर्योधनस्तदा
 गांगेयमुपसंगम्यविनयेनाभिवाद्य च १ तस्यसर्वंयथावृत्तमारव्यातुमुपचक्रमे घटोत्कचस्यविजयमात्मनश्चपराजयं २ क
 थयामासदुर्द्वर्षोविनिश्चस्यपुनःपुनः अब्रवीच्चतदाराजन्मीष्मंकुरुपितामहं ३ भवंतंसमुपाश्रित्यवासुदेवंयथापरैः पांड-
 वैर्विग्रहोघोरः समारब्धोमयाप्रभो ४ एकादशसमारव्याताअक्षोहिण्यश्चयामम निदेशेतवतिष्ठन्तिमयासार्द्धपरंतप ५
 सोहंभरतशार्दूलभीमसेनपुरोगमैः घटोत्कचसमाश्रित्यपांडवैर्युधिनिर्जितः ६ तन्मेदहतिगात्राणिशुक्लवृक्षमिवानलः
 तदिच्छामिमहाभागत्वत्प्रसादात्परंतप ७ राक्षसापसदंहंतुंस्वयमेवपितामह त्वांसमाश्रित्यदुर्द्वर्षतन्मेकर्तुंत्वमर्हसि ८
 एतच्छ्रुत्वातुवचनंराज्ञोभरतसत्तमः दुर्योधनमिदंवाक्यंभीष्मः शांतनवोब्रवीत् ९ शृणुराजन्ममवचोयत्त्वांवक्ष्यामिकौरव
 यथात्वयामहाराजवर्तितव्यंपरंतप १० आत्मारक्ष्योरणेतातसर्वावस्थास्वरिदंम धर्मराजेनसंग्रामस्त्वयाकार्यःसदानघ
 ११ अर्जुनेनयमाभ्यावाभीमसेनेनवापुनः धर्मराजपुरस्कृत्यराजाराजानमच्छति १२ अहंद्रोणः कृपोद्रोणिः कृतवर्माच
 सात्वतः शल्यश्चसौमदत्तिश्चविकर्णश्चमहारथः १३ तवचक्रातरः श्रेष्ठादुःशासनपुरोगमाः त्वदर्थेप्रतियोत्स्यामोराक्षसं-
 तंमहाबलं १४ रौद्रेतस्मिन्राक्षसेद्रेयदितेनुशयोमहान् अयंवागच्छतुरणेतस्ययुद्धायदुर्मतेः १५

१६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९

भगदत्तोमहीपालः पुरंदरसमोयुधि एतावदुक्काराजानंभगदत्तमथाब्रवीत् १६ समक्षं पार्थिवं द्रुपदाकथं वाक्यविशारदः गच्छशी-
घं महाराज हे डिंबं युद्धदुर्मदं १७ वारयस्वरणोयतोमिषतां सर्वधन्विनां राक्षसं कूरकर्मिणां च ये द्रुपदास्तारकं पुरा १८ तव दिव्यानि-
चास्त्राणि विक्रमश्च परतप समागमश्च बहुभिः पुराभूदकरैः सह १९ त्वत्स्य नृपशार्दूल प्रतियोद्धामहाहवे स्वबलेनोद्धितो
राजन्जहि राक्षसपुंगवं २० एतच्छ्रुत्वा तु वचनं भीष्मस्य एतनापतेः प्रययो सिंहनादेन परानभिमुखो द्रुतं २१ तमाद्रवतं सं-
प्रेक्ष्य गर्जन्तमिव तोयदं अफ्यवर्तन्त संक्रुद्धाः पांडवानां महारथाः २२ भीमसेनो भिमन्तुश्च राक्षसश्च द्रोणोऽपदेयाः
सत्यधृतिः क्षत्रदेवश्च भारत २३ चेदिपोवस्तदानश्च दशार्णाधिपतिस्तथा सप्रतीकेन तांश्चापि भगदत्तोऽप्युपाद्रवत् २४ ततः सम-
भवच्छ्रद्धांघोररूपमयानकं पांडुनां भगदत्तेन यमराष्ट्रविवर्द्धनं २५ प्रयुक्ता रथिभिर्वाणाभीमवेगाः स्रुतेजनाः ते निपेतुर्महाराज-
नागेषु चरथेषु च २६ प्रभिन्नैश्च महानागाविनीनाहस्तिसादिभिः परस्परं समासाद्य संनिपेतुरभीतवत् २७ मदोधारोष-
संरब्धा विषाणाग्रैर्महाहवे विभिदुर्दंतमुसलैः समासाद्य परस्परं २८ हयाश्च चामरापीडाप्रासपाणिभिरास्थिताः चोदिताः
सादिभिः क्षिप्रं निपेतुर्नरितेतरं २९ पादाताश्च पदात्यौघैस्ताडिताः शक्तितोमरैः न्यपतन्त तदाभूमौ शतशो यसहस्रशः ३०
रथिनश्च रथैराजन्कर्णिनालीकसायकैः निहत्य समरे वीरान् सिंहनादान्विनेदिरे ३१ तस्मिंस्तथावर्तमाने संग्रामे लोमहर्षणे
भगदत्तोमहेष्वासो भीमसेनमथाद्रवत् ३२ कुंजरेण प्रभिन्नेन सप्तधास्त्रवतामदं पर्वतेन यथा तोयं स्त्रवमाणेन सर्वशः ३३
किरंश्छुरसहस्राणि सप्रतीकशिरोगतः ऐरावतस्थो मघवान् वारिधारा इवानघ ३४ स भीमं शरधाराभिस्ताडयामास पार्थि-
वः पर्वतं वारिधाराभिस्तपांतेजलदोयथा ३५ भीमसेनस्त संक्रुद्धः पादरक्षान्परः शतान् निजघानमहेष्वासः संरब्धः
शरवृष्टिभिः ३६ तान्दृष्ट्वा निहतान् क्रुद्धो भगदत्तः प्रतापवान् चोदयामास नागैर्द्रुभीमसेनरथं प्रति ३७ सनागः प्रेषित-
स्तेन बाणोज्या चोदितो यथा अफ्यधावतवेगेन भीमसेनमरिदमं ३८ तमापतन्तं संप्रेक्ष्य पांडवानां महारथाः अफ्यव-
र्तन्त वेगेन भीमसेनपुरोगमाः ३९ कैकेयाश्चाभिमन्तुश्च द्रोणोऽपदेयाश्च सर्वशः दशार्णाधिपतिः शूरः क्षत्रदेवश्च भारिष ४०

३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२

चेदिपश्चिन्नकेतुश्चसंरब्धाः सर्व एवते उत्तमास्त्राणिदिव्यानिदर्शयंतोमहाबलाः ४१ तमेकंकुंजरंकुद्धाः समंतात्पर्यवारयन् सवि-
होदशभिर्बाणैर्व्यरोचतमहाद्विपः ४२ संजातरुधिरोत्पीडोधातुचित्रइवाद्रिराद् दशाणाधिपतिश्चापिगजभूमिधरोपमं ४३
समास्थितोपिदुद्रावभगदत्तस्यवारणं तमापतंतं समरेगजंगजपतिः सच ४४ दधारसप्रतीकोपिवेलेवमकरालयं वारि
तंप्रेक्ष्यनागेद्वंदशाणस्यमहात्मनः ४५ साधुसाधितिसैन्यानिपांडवेयान्यपूजयन् ततः प्राग्ज्योतिषः कुद्धस्तोमरान्वेचतु
र्दश ४६ प्राहिणोत्तस्यनागस्यप्रसुरवेत्तपसत्तम वर्मसुरव्यंतनुत्राणंशातकुम्भपरिष्कृतं ४७ विदार्यप्राविशान्तिप्रवल्मी
कमिवपन्नगाः सगाढविह्वल्यथितोनागोभरतसत्तम ४८ उपावृत्तमधःक्षिप्रमभ्यवर्ततवेगितः सप्रदुद्राववेगेनप्रण
दन्मौरवरं ४९ संमर्दयानः स्वबलंवायुर्दक्षानिबोजसा तस्मिन्पराजितेनागेपांडवानांमहारथाः ५० सिंहनादंविनद्यो
च्चैर्युद्धायेवोपतस्थिरे ततोभीमंपुरस्कृत्यभगदत्तमुपाद्रवन् ५१ किरंतोविविधान्बाणांश्चस्त्राणिविविधानिच तेषामा-
पतताराजन्संकुद्धानाममर्षिणां ५२ श्रुत्वासनिनदघोरममर्षाद्भूतसाध्वसः भगदत्तोमहेष्वासः स्वनागं प्रत्यचोदयत् ५३
अकुशांगुष्टतुदितः सगजप्रवरोयुधि तस्मिन्क्षणेसमभवत्संवर्तकइवानलः ५४ रथसंघास्तथानागान्दयांश्चहयसादि
भिः पादातांश्चसंकुद्धः शतशोथसहस्रशः ५५ समृद्धन्तसमरेनागः संप्रधावंस्ततस्ततः तेनसंलौड्यमानंतुपाडवानां
बलमहत् ५६ संतुकोचमहाराजचर्मवाग्नौसमाहितं भग्नंतुस्वबलदृष्ट्वाभगदत्तेनधीमता ५७ घटोत्कचोथसंकुद्धो
भगदत्तमुपाद्रवत् विकटः पुरुषोराजन्दीप्तास्योदीतलोचनः ५८ रूपंविभीषणंकृत्वारोपेणप्रज्वलन्निव जग्राहविम-
लंशूलगिरीणामपिदारणं ५९ नागंजिघांसः सहसाचिक्षेपचमहाबलः सविस्फुलिंगमालाभिः समंतात्परिवेष्टितः ६०
तमापतंतंसहसादृष्ट्वाप्राग्ज्योतिषोत्तपः चिक्षेपरुचिरंतीक्ष्णमर्द्धचंद्रसुदारुणं ६१ चिच्छेदतन्महच्छूलंतेनबाणेनवेगवा
न् उत्पपातद्विधाच्छिन्नंशूलंहेमपरिष्कृतं ६२ महाशनिर्यथाफ्रष्टाशक्रमुक्तानभोगता शूलंनिपतितैहस्वाद्विधाकृतंच-
पार्थिव ६३ रुक्मदंडांमहाशक्तिंजग्राहाग्निशिरवोपमाम् चिक्षेपताराक्षसस्यतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ६४ ६५

तामापतंतीसंप्रेक्ष्यवियत्स्थामशनीमिव उत्पत्यराक्षसस्तूणंजिघ्राहचननादच ६५ बभ्रंजचैनांत्वरितोजानुन्यारोप्यभारतं
पश्यतःपार्थिवेन्द्रस्यतदद्भुतमिवाभवत् ६६ तदवेक्ष्यकृतंकमेराक्षसेनबलीयसा दिविदेवाःसगंधर्वामुनयश्चापिविस्मिताः ६७
पांडवाश्चमहाराजभीमसेनपुरोगमाः साधुसाध्वितिनादेनृथिवीमनुनादयन् ६८ तंतुश्रुत्वामहानादंप्रहृष्टानांमहात्मनां ना
मृष्यतमहेष्टासोभगदत्तःप्रतापवान् ६९ सविस्कार्यमहच्चापमिंद्राशनिसमप्रभं तर्जयामासवेगेनपांडवानांमहारथान् ७०
विसृजन्विमलांस्तीक्ष्णान्भाराचान्विमलप्रभान् भीममेकेनविव्याधराक्षसंनवभिःशरैः ७१ अमिमन्युंत्रिमिश्रैवकैकेयान्यंचमि
स्तथा पूर्णायतविसृष्टेनशरेणानतपर्वणा ७२ बिभेददक्षिणंबाहुंक्षत्रदेवस्यचाहवे पपातसहसातस्यसशरंधनुरुत्तमं ७३
द्रौपदेयांस्ततःपंचपंचभिःसमताडयत् भीमसेनस्यचक्रोधान्निजघानतुरंगमान् ७४ ध्वजंकेशरिणंचास्यचिच्छेदाविशिखै
स्त्रिभिः निर्विभेदत्रिमिश्रान्यैःसारथिंचास्यपत्रिभिः ७५ सगाढविद्धोव्यथितोरथोपस्थउपाविशत् विशोकोभरतश्चेष्टम
गदत्तेनसंयुगे ७६ ततोभीमोमहाबाहुर्विरथोरथिनांवरः गदांप्रगृह्यवेगेनप्रचस्कंदरथोत्तमात् ७७ तमुद्यतगदंदृष्ट्वासंभ्रं
गमिवपर्वतं तावकानांभयघोरंसमपद्यतभारत ७८ एतस्मिन्नेवकालेतुपांडवःकृष्णसारथिः आजगाममहाराजनिघ्नं-
श्छूतूत्समंततः ७९ यत्रतौपुरुषव्याघ्रोपितापुत्रौमहाबलौ प्रागज्योतिषेणसंयुक्तौभीमसेनघटोत्कचौ ८० दृष्ट्वाचपांडवो-
क्त्वातूचयुद्धमानान्महारथान् त्वरितोभरतश्चेष्टतत्रयुल्यत्किरंश्छुरान् ८१ ततोदुषेधिनोराजात्वरमाणोमहारथः सेनाम
चोदयत्क्षिप्रंरथनागाश्वसंकुलां ८२ तामापतंतीसहसाकोरवाणांमहाचमूं अमिदुद्राववेगेनपांडवःश्वेतवाहनः ८३ भगद
त्तश्चसमरेतेननागेनभारत विसृद्धन्पांडवबलंयुधिष्ठिरमुपाद्रवत् ८४ तदासीत्कमहद्युद्धंभगवत्तस्यमारिष पांचालैःपांड
वेयैश्चकैकेयैश्चोद्यतायुधैः ८५ भीमसेनोपिसमरेतावुभौकेशवार्जुनौ आश्रावयद्यथावृत्तमिरावद्धमुत्तमं ८६ इति-
श्रीमन्महाभा० श्रीभूप० भगदत्तयुद्धेपणवतितमोऽध्यायः ९६ संजयउवाच पुत्रंविनिहतंश्रुत्वाइरावंतंधनंजयः दुःखे-
नमहताविष्टोनिःश्वसन्पन्नगोयथा १ अत्रवीत्समरेराजन्वासुदेवमिदंवचः इदंभूतंमहाप्राज्ञोविदुरोदृष्ट्वात्पुरा २ ७७

कुरूणां पांडवानां चक्षुषंघोरं महामतिः सततो निवारितवान्धतराष्ट्रं जनेश्वरं ३ अन्ये च बहवो वीराः संग्रामे मधुसूदनं निहताः
 कौरवैः संख्येतथास्माभिश्च कौरवाः ४ अर्थहेतोर्नरश्रेष्ठं क्रियते कर्मकुत्सितं धिगर्थान्यत्कृते ह्येवं क्रियते ज्ञातिसंक्षयः ५ अधन
 स्य मृतं श्रेयो न च ज्ञातिवधाद्धनं किं नु प्राप्स्यामहे कृष्णाहत्वा ज्ञातीन्समागतान् ६ दुर्योधनापराधेन शकुनेः सोबलस्य च क्षत्रि-
 यानि धनं याति कर्णदुर्मतिर्ब्रितेन च ७ इदानीं च विजानामि सकृत्तं मधुसूदनं कृतं राज्ञामहाबाहो याचमानं स यो धनं ८ राज्या-
 र्धं पंचग्रामान्वानाकार्षीत्स च दुर्मतिः दृष्ट्वा हि क्षत्रियांश्चक्षुरांश्च यानां धरणीतले ९ निदामि मृशमात्मानं धिगस्तक्षत्रजीवि-
 कां अशक्तमिति मामेते ज्ञास्यंते क्षत्रियारणे १० युद्धं तु मे नैरुचितं ज्ञातिभिर्मधुसूदनं संचोदय हयांश्च छीघ्रं धार्तराष्ट्रं च मूर्ध्नि प्रति
 ११ प्रतरिष्ये महापरां भुजाभ्यां समरोदधिं नायं यापयितुं कालो विद्यते माधव क्वचित् १२ एवमुक्तस्तु पार्थेन केशवः परवीरहा
 चोदयामास तान् श्वान् पांडुरान्वातरं हंसः १३ अथ शब्दो महानासीत्तव सेन्यस्य भारत मारुतोद्धूतवेगस्य सागरस्येव पर्वणि
 १४ अपराण्हे महाराज संग्रामः समपद्यत पर्जन्यसमनिर्घोषो भीष्मस्य सह पांडवैः १५ ततो राजंस्तव स्फुटताभीमसेनमुपा-
 द्रवन् परिवार्यरणे द्रोणं वसवो वासवं यथा १६ ततः शान्तनवो भीष्मः कृपश्च रथिनावरः भगदत्तः सुशर्मा च धनंजयमुपाद्रवन्
 १७ हार्दिक्यो बाल्हिकश्चैव सात्यकिं समभिद्रुतो अंबष्ठकस्तनूपतिरभिमन्युमवस्थितः १८ शेषास्त्वन्ये महाराज शेषानेव
 महारथान् ततः प्रवृत्ते युद्धं घोररूपं मया बहं १९ भीमसेनस्तु संप्रेक्ष्य पुत्रांस्तव जनेश्वर प्रज्ज्वालरणे कुक्षौ हविषा हव्य-
 वाडिव २० पुत्रास्तव कौन्तेयं छादयां च क्रिंशरैः प्रावृषीव महाराज जलदा इव पर्वतं २१ संच्छाद्य मानो बहुधा पुत्रैस्तव वि-
 शांपते सृक्किणीसंलिहन्वीरः शार्दूल इव दर्पितः २२ व्यूढोरस्तु ततो भीमः पातयामास भारत क्षुरमेणुस्तु क्षीणसोभव
 द्रुतजीवितः २३ अपरेण तु मल्लेन पीतेन निशितेन तु अपातयत्कुण्डलिनं सिंहः क्षुद्रमृगं यथा २४ ततः स्तनिशितान्वा-
 णान्समादत्त शिलीमुखान् ससर्जत्वरयायुक्तः पुत्रांस्तप्राप्य मारिष २५ प्रेषिता भीमसेनेन शरास्ते दृढधन्विना अपातयन्त पु-
 त्रांस्ते रथेभ्यः समहारथान् २६ अनाद्यष्टकुण्डभेदं वैराटं दीर्घलोचनं दीर्घबाहुं सुबाहुं च तथैव कनकध्वजम् २७ २८ २९

प्रपतन्तिस्मवीरास्तेविरेजुर्मरतर्षभ वसन्तेषुष्पशबलाश्चूताःप्रपतिताइव २८ ततःप्रदुद्रुवुःशेषास्तवपुत्रामहाहवे तंकाल-
मिवमन्यन्तोभीमसेनमहाबलं २९ द्रोणस्तुसमरेवीरंनिर्दहतंस्तुतांस्तव यथाद्रिंवारिधाराभिः समन्ताद्वाकिरञ्छुरैः ३० तत्रा-
द्भुतमपश्यामकुन्तीपुत्रस्यपौरुषं द्रोणेनवार्यमाणोपिनिजघ्नेयत्स्तुतांस्तव ३१ यथागोवृषभोवर्षसंधारयतिखात्यतत् भी-
मस्तथाद्रोणस्तुक्तंशरवर्षमदीधरत् ३२ अद्भुतंचमहाराजतत्रचक्रेवृकोदरः यत्पुत्रांस्तेवधीत्संरव्येद्रोणंचैवन्यवारयत् ३३ पु-
त्रेषुतववीरेषुचिक्रीडार्जुनपूर्वजः मृगेष्विवमहाराजचरन्व्याघ्रोमहाबलः ३४ यथाहिपशुमध्यस्थोदारयेत्पशून्वृकः वृकोद-
रस्तवस्तुतांस्तथाव्यद्रावयद्रोणो ३५ गांगेयोभगदत्तश्चगौतमश्चमहारथः पांडवरंभसंयुद्धेधारयामास्तरज्जुनं ३६ अस्त्रैरस्त्रा-
णिसंवार्थतेषांसोतिरथोरणो प्रवीरांस्तवसेन्येषुप्रेषयामासमृत्यवे ३७ अभिमन्युस्तराजानमंबष्ठलोकविश्रुतं विरथंरथि-
नांश्चेष्टंकारयामाससायकैः ३८ विरथोवद्व्यमानस्तुसौभद्रेणयशास्विना अवपुत्यरथात्तूर्णमंबष्ठोवस्तथाधिपः ३९ असिं-
चिह्नेपसमरेसौभद्रस्यमहात्मनः आरुरोहरथंचैवहादिक्यस्यमहाबलः ४० आपतंतंतुनिस्त्रिंशंयुद्धमार्गविशारदः लाघ-
वाद्वांसयामाससौभद्रः परवीरहा ४१ व्यसितंवीक्ष्यनिस्त्रिंशंसौभद्रेणरणेतदा साधुसाध्वितिसेन्यानांप्रणादोभूद्विशोष-
ते ४२ धृष्टद्युम्नसुरवाःस्त्वन्येतवसेन्यमयोधयन् तथैवतावकाःसर्वेपांडुसेन्यमयोधयन् ४३ तत्राक्रंदोमहानासी-
त्तवतेषांचभारत निघ्नतांहृदमन्योन्यंकुर्वतांकर्मदुकरं ४४ अन्योन्यंहिरणेश्वराः केशोधाक्षिप्यमानिनः नरवदंतैर्युद्धांत-
मुष्टिभिर्जानुमिस्तथा ४५ तलेश्चैवाथनिस्त्रिंशोर्बाहुमिश्रस्तुसंस्थितैः विवरंप्राप्यचान्योन्यमनयद्यमसादनं ४६ न्यहन-
च्चपितापुत्रंपुत्रश्चपितरंतथा व्याकुलीकृतसर्वांगायुयुधस्तत्रमानवाः ४७ रणेचारूणिचापानिहेमपृष्ठानिमारिष हता-
नामपविद्धानांकलापाश्चमहाधनाः ४८ जातरूपमयैःपुंस्वैराजतैर्निर्दिताःशराः तैलधौताव्यराजंतनिर्मुक्तमुजगोपमाः
४९ हस्तिदंतत्सरुन्मरुवद्भान्जातरूपपरिष्कृतान् चर्माणिचापविद्धानिरुक्मचित्राणिधन्विनां ५० सुवर्णविकृतप्रासान्पट्टिशा-
हेमभूषितान् जातरूपमयाश्चर्षीःशर्क्तीश्चकनकैज्वलाः ५१ सुसन्नाहाश्चपतितामुसलानिगुरूणिच परिधान्यदृशांश्चैवभि-
डिपालांश्चमारिष ५२

पतितान्विविधांश्चापांश्चिद्वहमपरिष्कृतान् कुथाबहुविधाकाराश्चामरान्व्यजनानि च ५३ नानाविधानिशस्त्राणि प्रगृह्य पतिता नराः
जीवंत इव दृश्यन्ते गतसत्त्वामहारथाः ५४ गदाविमथितेर्गात्रैर्मसलैर्भिन्नमस्तकाः गजवाजिरथक्षणाः शेरतेनृपतेक्षितौ ५५
तथैवाश्वनृनागाजांशरीरैर्विवभौतदा संच्छन्नावसुधाराजन्यवर्तैरिव सर्वशः ५६ समरेपतितैश्चैव शक्त्युद्दिशरतोमरैः निश्चिं
शैः पट्टिशैः प्रासेरयः कुतैः परम्बधैः ५७ परिघैर्भिर्दिपालैश्च शतघ्नीभिश्च मारिष शरीरैः शस्त्रनिर्भिन्नैः समास्तीर्यतमेदिनी
५८ विशब्दैरल्पशब्दैश्च शोणितौघपरिल्लुतैः गतासुभिरमित्रघ्नविवभौनिचितामही ५९ सतलत्रैः सकेयूरैर्बाहुभिश्च दनोक्षितैः
हस्तिहस्तोपमैश्छिन्नैरुरुभिश्च तरस्विनां ६० बद्धचूडामणिवरैः शिरोभिश्च सकुण्डलैः पातितैर्ऋषभाक्षाणां बभौभारतमेदिनी
६१ कवचैः शोणितादिग्धैर्विप्रकीर्णैश्च कान्चनैः रराजसुभृशंभूमिः शांतार्चिभिरिवानलैः ६२ विप्रविद्धैः कलापैश्च पतितैश्च शरा-
सनैः विप्रकीर्णैः शरैश्चैव रुक्मपुंरवैः समंततः ६३ रथैश्च सर्वतोभग्नेः किंकिणीजालभूषितैः वाजिभिश्च हतैर्बाणैः स्वस्तजिह्वैः सु-
शोणितैः ६४ अनुकर्षैः पताकामिरुपासंगैर्ध्वजैरपि प्रवीराणामहाशरैर्विप्रकीर्णैश्च पाण्डुरैः ६५ स्वस्तहस्तैश्च मातंगैः शयानैर्वि-
बभौमही नानासुपेरलंकारैः प्रमदेवाभ्यलंकृता ६६ दन्तिभिश्चापरेस्तत्र प्रासेर्गादिवेदनैः करैः शब्दविमुञ्चद्भिः सीलारंचमुहु-
मुहुः ६७ विवभौतद्रुणस्थानं स्यंदमानैरिवाचलैः नानारंगैः कंबलैश्च परिस्तोमैश्च दन्तिनां ६८ वैडूर्यमणिदंडैश्च पतितै रंकु-
शैः शरभैः घंटामिश्च गजेन्द्राणां पतिताभिः समंततः ६९ विपातितविचित्राभिः कुथाभीरांकवैस्तथा ग्रैवेयैश्चिन्नरूपैश्च रुक्म-
कक्षाभिरिव च ७० यंत्रैश्च बहुधा छिन्नैः पतितैः सांगदैस्तथा प्रासेश्च विमलैस्तीक्ष्णैर्विमलामिस्तथाष्टिभिः ७१ उष्णीषैश्च-
तथाचित्रैर्विप्रविद्धैस्ततस्ततः विचित्रैर्बाणवर्षैश्च जातरूपपरिष्कृतैः ७२ अश्वास्तरपरिस्तोमैरांकवैर्मृदितैस्तथा नरैश्च चूडामणि-
भिर्विचित्रैश्च महाधनैः ७३ छत्रैस्तथापविद्धैश्च चामरैर्व्यजनैरपि पद्मदुद्युतिभिश्चैव वदनैश्चारुकुण्डलैः ७४ कृतप्रमथुभिर-
त्यर्थवीराणां समलंकृतैः अपविद्धैर्महाराजसुवर्णज्वलकुण्डलैः ७५ ग्रहनक्षत्रशबलाद्यौरिवासीद्वसंधरा एवमेतेम-
हासेनेमृदिते तत्र भारत ७६ परस्परं समासाद्य तव तेषां च संयुगे तेषु श्रान्तेषु भग्नेषु मृदितेषु च भारत ७७ ७८

७८ ७९ इति श्रीमन्महाभा० भीष्म० सप्तनवतितमोऽध्यायः ९७ १ २ ३ ४ ५ ६ ७

रात्रिः समभवत्तत्रनापश्यामततोनुगान् ततोवहारंसेन्यानां प्रचक्रुः कुरुपांडवाः ७८ रजनीमुखेपुरोद्रेतुवर्तमाने महाभये
अवहारंततः कृत्वा सहिताः कुरुपांडवाः न्यविशंतयथाकालं गत्वा स्वाशिविरंतदा ७९ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मप०
अष्टमदिवसयुद्धं नाम सप्तनवतितमोऽध्यायः ९७ संजय उवाच ततोदुर्योधिनो राजा शकुनिश्चापिसौबलः दुःशासन-
नश्च पुत्रस्ते सूनुश्च पुत्रश्च दुर्जयः १ समागम्य महाराज मंत्रं चक्रुर्विवक्षितं कथं पांडुसुताः संख्येजेतव्याः सगणा इति २ त-
तोदुर्योधिनो राजा सर्वास्तानाह मंत्रिणः सूनुपुत्रसमाभाष्य सौबलं च महाबलं ३ द्रौणो भीष्मः कृपः शल्यः सोमदन्तिश्च संयुगे
न पार्थान् प्रतिबाधंते न जानेत चकारणं ४ अवध्यमानास्ते चापि क्षपयंति बलं मम सोस्मि क्षीणबलः कर्णक्षीणशस्त्रश्च सं-
युगे ५ निवृत्तः पांडवैः शूरैरेव ध्येदैवैरपि सोहं संशयमापन्नः प्रहरिष्ये कथं रणे तमब्रवीन्महाराज सूनुपुत्रो नराधिपं
६ कर्ण उवाच माशुचौ भरत श्रेष्ठ करिष्ये हं प्रियंतव भीष्मः शांतनवस्तूर्णमपयातु महारणात् ७ निवृत्ते युधिगांगे
ये न्यस्तशस्त्रे च भारत अहं पार्थान् हनिष्यामि सहितान्सर्वसोमकैः ८ पश्य तोयुधि भीष्मस्य शपे सत्येन ते नृप पांडवे-
षु दयानित्यं सहि भीष्मः करोति वै ९ अशक्तश्चरणे भीष्मो जेतुमेतान् महारथान् अभिमानीरणे भीष्मो नित्यं चापिरणाप्रि-
यः १० सकथं पांडवान् युद्धे जेष्यते तात संगतान् सत्वंशीघ्रमि तो गत्वा भीष्मस्य शिविरं प्रति ११ अनुमान्य गुरुं वृद्धं शस्त्र-
न्यासाय भारत न्यस्तशस्त्रे ततो भीष्मे निहता न्यश्य पांडवान् १२ मयैकेनरणे राजन्ससकृद्द्रुपाबांधवान् एवमुक्तस्त-
कर्णेन पुत्रोदुर्योधिनस्तव १३ अब्रवीद्भ्रातरं तत्र दुःशासनमिदं वचः अनुयात्रयथा सर्वसिज्जं भवतु सर्वशः १४ दुःशासन
तथाक्षिप्रं सर्वमेवोपपादय एवमुक्त्वा ततो राजन्कर्णमाह जनेश्वरः १५ अनुमान्यरणे भीष्ममेषोऽहं द्विपदां चरं आगमि-
ष्येततः क्षिप्रं त्वत्सकाशमरिदम १६ अपयाते ततो भीष्मे प्रहरिष्यसि संयुगे निष्पपाततस्तूर्णं पुत्रस्तव विशांपते १७
सहितोऽप्रातृभिस्तैस्तु देवैरिव शतक्रतुः ततस्तं नृपशार्दूलं शार्दूलसमविक्रमं १८ आरोहयद्धयंतूर्णं प्रातादुःशासनस्तथा
अंगदी बद्धमुकुटो हस्ताभरणवान् नृप १९ धार्तराष्ट्रो महाराज विवर्षो सपथिव्रजन् मंडीपुष्पनिकाशेन तपनीयनिमनेन च २०

८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

अनुलिप्तः परार्द्धेन चंदनेन सुगंधिना अरजो वरसंवीतः सिंहखेलगतिर्नृपः २१ शशुभो विमलार्चिष्मान्मसीवदिवाकरः तं प्र-
 यातं नरव्याघ्रं भीष्मस्य शिविरं प्रति २२ अनुजग्मुर्महेशासाः सर्वलोकस्य धन्विनः आनरश्च महेशासाः स्निग्धशाडववासवं २३
 हयानन्ये समारुह्य गजानन्ये च भारत रथानन्ये नरश्रेष्ठाः परिवव्रुः समंततः २४ आनशस्त्राश्च सहदोरक्षणाथं महीपतेः प्रा-
 दुर्बभूवुः सहिताः शक्रस्येवामरादिवि २५ संपूज्यमानः कुरुभिः कौरवाणां महाबलः प्रययौ सदनं राजा गांगेयस्य यशस्वि-
 नः २६ अन्वीयमानः सततं सोदरैः परिवारितः दक्षिणो दक्षिणः काले संवृत्य स्वमुज्जंतदा २७ हस्तिहस्तोपमं पीनं सर्वश-
 त्रुनिबर्हणं प्रगृह्णन् जलीन् नृणामुद्यतान्सर्वतो दिशः २८ शश्रावमधुरावाचो नानादेशानि वासिनां संस्तूयमानः सूनैश्च-
 मागधैश्च महायशाः २९ पूजयानश्च तान्सर्वान्सर्वलोकेश्वरेश्वरः प्रदीपैः कांचनेस्तत्र गंधतैलावसेचितैः ३० परिवव्रुर्महात्मा
 नः प्रज्वलद्भिः समंततः सतैः परिवृतो राजा प्रदीपैः कांचनैर्ज्वलन् ३१ शशुभे चंद्रमायुक्तो दीप्तैरिव महाग्रहैः कांचनोष्णी-
 षिणस्तत्र वेत्रं द्वाद्भिरपाणयः ३२ प्रोत्सादयंतः शनकैस्तज्जनं सर्वतो दिशं संप्राप्य तु न तौराजा भीष्मस्य सदनं शतम् ३३ अव-
 तीर्य हयाच्चापि भीष्मं प्राप्य जनेश्वरः अग्निवाद्यतनो भीष्मं निषण्णः परमासने ३४ कांचने सर्वतो मद्रस्यर्द्धास्तरणसंवृते
 उवाच प्रांजलिभीष्मं बाष्पकं तोशुलोचनः ३५ त्वां वयं हि समाश्रित्य संयुगेशु त्रुस्तु दन उत्सहे मरणे जेतुं सैद्रानपि सरासरा-
 न् ३६ किमु पांडुस्तान् वीरान्सकृद्द्रुणबांधवान् तस्मादहं सिगांगेयकृपां कर्तुं मधिप्रभो ३७ जहि पांडुस्तान् वीरान्महं
 द्रुवदानवान् अहं सर्वान्महाराज निहनिष्यामि सोमकान् ३८ पांचालान्कैकयैः सार्द्धैः कुरुषुश्चेति भारत त्वद्वचः सत्यमेवा-
 स्तु जहि पार्थान्समागतान् ३९ सोमकाश्च महेशासान्सत्यवाग्भवभारत दययाय दिवाराज नृप्यभावात्समप्रभो ४० मंद-
 भाग्यतया वापि मम रक्षसि पांडवान् अनुजानीहि समरे कर्णमाहवशो मिनं ४१ सजेष्यतिरणे पार्थान्सकृद्द्रुणबांधवा-
 न् स एव मुक्ता नृपतिः पुत्रो दुर्योधिनस्तव नोवाच वचनं किंचिद्भीष्मसत्यपराक्रमं ४२ इति श्रीमन्महाभा० भीष्मप०
 दुर्योधनवाक्ये अष्टमवतितमोऽध्यायः ९८ संजय उवाच वाक्शाल्यैस्तव पुत्रेण सोतिविद्धो महामनाः श्वसमानो यथानागः प्रणु-
 न्नो वाक्शलाकया १

दुःखेनमहताविष्टो नोवाच प्रियमणवपि सध्यात्वास्तु चिरं कालं दुःखरोषसमन्वितः २ उद्धृत्य च क्षुणीकोपान्निर्दहन्निवभारत
सदेवास्तरंगधर्वलोकलोकविदां वरः ३ अब्रवीत्तव पुत्रं ससामपूर्वमिदं वचः किं त्वंदुर्योधने वं मां वा कुशल्यैरपकृतसि ४ घट-
मानयथाशक्तिकुर्वाणं च तव प्रियं जुह्वानं समरे प्राणांस्तव वै प्रियकाम्यया ५ यदा तु पांडवः शूरः स्वांडवेऽग्निमतर्पयत् प-
राजित्यरणेशक्रपर्याप्तं तन्निदर्शनं ६ यदा च त्वामहाबाहो गंधर्वैर्हृतमोजसा अमोचयत्पांडुसुतः पर्याप्तं तन्निदर्शनं ७
द्रवमाणेषु शूरेषु सोदरेषु तव प्रभो सूतपुत्रे च राधेये पर्याप्तं तन्निदर्शनं ८ यच्च नः सहितान्सर्वान् निराटनगरे तदा एक ए-
व समुद्यातः पर्याप्तं तन्निदर्शनं ९ द्रवमाणेषु शूरेषु सोदरेषु तव प्रभो द्रोणं च युधिसिरं बन्धुमां च निजित्य संयुगे वासां सि-
ससमादत्त पर्याप्तं तन्निदर्शनं १० तथा द्रोणिं महेश्वरं शरद्वतमथापि च गोघ्नं हेजितवान् पूर्व पर्याप्तं तन्निदर्शनं ११ विजित्य
च यदा कर्णसिंहा पुरुषमानिनं उत्तरायै ददौ वस्त्रं पर्याप्तं तन्निदर्शनं १२ निवातकवचात्सु देवासवेनापि दुर्जयान् जितवान्समरे
पार्थः पर्याप्तं तन्निदर्शनं १३ कौहिशक्तेरणे जेतुं पांडवं भसंतं दा यस्य गोप्ता जगद्गोप्ता शंखचक्रगदाधरः १४ वासुदेवो
महाशक्तिः सृष्टिसंहारकारकः सर्वेश्वरो देवदेवः परमात्मा सनातनः १५ उक्तोऽसि बहुशो राजन् नारदाद्यैर्महर्षिभिः त्वंतु मो-
हान्नजानीषे वाच्यावाच्यं सुयोधन १६ सुमूर्षुर्हि नरः सर्वान् वृक्षान् पश्यति कांचनान् तथा त्वमपि गांधारे विपरीतानि पश्यसि
१७ स्वयंवैरं महत्कृत्वा पांडवैः सह संजयैः युद्धं स्वतानघरणे पश्यामः पुरुषो भव १८ अहंतु सोमकान्सर्वान् पांचालांश्च स-
मागतान् निहनिष्ये नरव्याघ्रवर्जयित्वा शिरवांडिनं १९ तैर्वाहं निहतः संख्येगमिष्ये यमसादनं तान्वा निहत्य समरे प्रीति-
दास्याम्य हंतव २० पूर्वा हि स्त्री समुत्पन्ना शिरवांडी राजवेश्मनि वरदानात्सुमान्जातः सैषा वै स्त्री शिरवांडिनी २१ तमहं न ह-
निष्यामि प्राणत्यागेऽपि भारत यासौ प्राङ्निर्मिता धात्रा सैषा वै स्त्री शिरवांडिनी २२ स्वरवंसपिहि गांधारे श्वोऽस्मि कर्ता महा-
रणं यं जनाः कथयिष्यन्ति यावत्स्थास्यति मेदिनी २३ एवमुक्तस्तव सुतो निर्जगाम जनेश्वर अभिवाद्य गुरुं मुग्धाप्रय-
यौ स्वनिवेशन २४ आगत्य तु ततो राजा विसृज्य च महाजनम् प्रविवेश ततस्तूर्णं क्षयं शत्रुक्षयं करः २५ २६ २७

प्रविष्टः सनिशांतां च गमयामास पार्थिवः प्रप्ता तां च शर्वयं प्रातरुत्थाय तान् नृपः २६ राज्ञः समाज्ञापयत सेनां योजयतेति ह अ
 द्यमीष्मरणे कुद्धो निहनिष्यति सोमकान् २७ दुर्योधनस्य तच्छ्रुत्वा रात्रौ विलपितं बहु मन्यमानः स तं राजन् प्रत्यादेशमिवात्मनः २८ नि
 वेदं परमंगला विनिघ्न परवाच्यतां दीर्घं दध्योः शान्तनवो योऽनुकामोऽर्जुनरणे २९ इंगितेन तु तज्ज्ञात्वा गांगेयेन विचिंतितं दुर्योधनो महा
 राजदुःशासनमचोदयत् ३० दुःशासनरथास्तूर्णयुज्यतां मीष्मरक्षिणः द्वाविंशतिमनीकानि सर्वाण्येवामिचोदय ३१ इदं हि सम-
 नुप्राप्तं वर्षपूर्णाभिचिंतितं पांडवानां ससैन्यानां वधो राज्यस्य चागमः ३२ तत्र कार्यतमं मन्ये मीष्मस्येवामिरक्षणं स नो गुप्तः स
 हायः स्याद न्यात्पार्थश्च संयुगे ३३ अब्रवीद्विशद्वद्वात्मानाहं हन्यां शिरवडिनं स्त्रीपूर्वको ह्यसौ राजस्तस्मादज्योमयारणे ३४
 लोकस्तद्देदयदहं पितुः प्रियचिकीर्षया राज्यं स्फीतमहाबाहो स्त्रियश्च त्यक्तवात्पुरा ३५ नैव चाहं स्त्रियं जातु न स्त्रीपूर्वकं यंचन हन्यां
 युधिनरश्चेष्टसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ३६ अयं स्त्रीपूर्वको राजाश्छिरवंडीयदितेश्रुतः उद्योगे कथितं यत्तत्तथा जाता शिरवडिनी ३७ क-
 न्यामूत्वा पुमान् जातः स च मां योधयिष्यति तस्याहं प्रमुखे बाणान्मुंचेयं कथंचन ३८ युद्धे हि क्षत्रियांस्तां पांडवानां जयेषिणः स
 र्वान न्याहं निष्यामि संप्राप्तान् वणमूर्ध्नि ३९ एवं मां भरतश्चेष्टो गांगेयः प्राह शस्त्रविन् तत्र सर्वात्मना मन्ये गांगेयस्यैव पालनं ४० अ
 रक्ष्यमाणो हि हृको हन्यात्सिंहं महाहवे मातृकेणेव गांगेयं घातयेम शिरवडिना ४१ मातुलः शकुनिः शल्यः कृपो द्रोणो विविंशतिः
 यत्तारक्षंतु गांगेयं तस्मिन् गुप्ते ध्रुवो जयः ४२ एतच्छ्रुत्वा तु ते सर्वे दुर्योधनवचस्तदा सर्वतो रथवंशेन गांगेयं पर्यवारयन् ४३ पु-
 त्राश्च तव गांगेयं परिवार्य ययुर्मुदा कंपयंतो सुवद्यांच द्योमयं तश्च पांडवान् ४४ ते रथैः स प्रसंयुक्तैर्देतिभिश्च महारथाः परि-
 वार्यरणे मीष्मं दंशिताः समवास्थिताः ४५ यथा देवास्करे युद्धे त्रिदशावज्रधारिणं सर्वे ते स्मव्यातिष्ठंत रक्षंतस्तं महारथं ततो दु-
 र्योधनो राजापुनर्भ्रातरमब्रवीत् ४६ सव्यं चक्रं युधामन्युरुत्तमो जाश्च दाक्षिणं गोमारावर्जुनस्यैतावर्जुनोऽपि शिरवडिनः ४७
 रक्ष्यमाणः स पार्थेन तथास्माभिर्विवर्जितः यथा मीष्मं न नो हन्याद्दुःशासनतथा कुरु ४८ स्मृतुस्तद्वचनं श्रुत्वा पुत्रो दुःशासनस्तव
 मीष्मं प्रमुखतः कृत्वा प्रययो सह सेनया ४९ मीष्मतुरथवंशेन हस्त्वा सभामि संवृतं अर्जुनो रथिनां श्रेष्ठो धृष्टद्युम्नमुवाच ह ५०

शिरवंडिनं नरव्याघ्रं भीष्मस्य प्रसुरवे नृप स्थापय स्वाद्य पांचाल्य तस्य गोसाहमि त्युत ५९ इति श्रीमन्महाभा. श्री. दुर्योधन
दुःशासनसंवादेन वनवतितमोऽध्यायः ९९ संजय उवाच ततः शांतनवो भीष्मो निर्ययो सहसेनया व्यूहं चाव्यूहतमहत्सर्व-
तो भद्रमात्मना १ रूपश्च कृतवर्मान् च शैव्यश्चैव महारथः शकुनिः सैधवश्चैव कांबोजश्च सुदक्षिणः २ भीष्मेण सहिताः सर्वे पुत्रे
श्च तव भारत अग्रतः सर्वसैन्यानां व्यूहस्य प्रसुरवे स्थिताः ३ द्रोणोऽपूरिश्च वाः शल्यो भगदत्तश्च मारिष दक्षिणं पक्षमाश्रित्य
स्थिता व्यूहस्य दंशिताः ४ अश्वत्थामा सोमदत्तश्चावंत्यो च महारथौ महत्यासेनया युक्ता वामं पक्षमपालयन् ५ दुर्योधनो
महाराज त्रिगतैः सर्वतो वृतः व्यूहमध्ये स्थितो राजन्यां डवान्यति भारत ६ अलंबुषोरथश्चैष्ठ्युतायुश्च महारथः पृष्ठतः सर्व
सैन्यानां स्थितो व्यूहस्य दंशितो ७ एवं च तं तदा व्यूहं कृत्वा भारत तावकाः सन्नद्धाः समदृश्यंत प्रतपंत इवाग्नयः ८ ततो यु-
धिष्ठिरो राजा भीमसेनश्च पांडवः नकुलः सहदेवश्च माद्रीपुत्रावुभावपि ९ अग्रतः सर्वसैन्यानां स्थिता व्यूहस्य दंशिताः धृष्ट
द्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्च महारथः १० स्थिताः सैन्येन महता परानीकविनाशनाः शिरवंडी विजयश्चैव राक्षसश्च घटोत्कचः
११ चेकितानो महाबाहुः कुंतीभोजश्च वीर्यवान् स्थितारणो महाराज महत्यासेनया वृताः १२ अभिमन्युर्महेशा सोद्रुपदश्च-
महाबलः कैकेयाभ्रातरश्चैव स्थिता युद्धाय दंशिताः १३ एवं तेपि महाव्यूहं प्रति व्यूहस्य दुर्जयं पांडवाः समरेश्वराः स्थिता
युद्धाय दंशिताः १४ तावकास्तुरण्येयताः सहसेनानराधिपाः अस्युद्युरण्येयार्थान् भीष्मं कृत्वा गतो नृप १५ तथैव पांडवारा-
जन् भीमसेनपुरोगमाः भीष्मयोद्धुमभीप्संतः संग्रामे विजयेषिणः १६ द्वेडाः किल किलाशब्दाः क्रकचागोविषाणिकाः मेरी
मृदंगपणवान्नादयंतश्च कुंजरान् १७ पांडवा अभ्यवर्तंत नदंतो मेरवान् नवान् मेरीमृदंगशंखानां दुंदुभीनां च निःस्वनैः १८
उत्क्रुष्टसिंहनादैश्च वलितैश्च पृथग्विधैः वयं प्रति नदंतस्तान गच्छामस्व त्वरान्विताः १९ सहसेवाभिसंक्रुद्धास्तदासीत्तुमुलं म-
हत् ततोऽन्योन्यं प्रधावतः संप्रहारं प्रचक्रिरे २० ततः शब्देन महता प्रचक्रं पेव संधरा पक्षिणश्च महाघोरं व्याहरंतो
विवस्त्रसुः २१ संप्रभश्चोदितः सूर्यो निष्प्रभः समपद्यत ववुश्च वातास्तमुलाः शंसंतः समहद्भयम् २२ २३

घोराश्च घोरनिर्हादाः शिवास्तत्रववाशिरे वेदयंत्योमहाराजमहद्देशसमागतं २३ दिशः प्रज्वलिताराजन्यांस्त्वर्षपपातच रु-
धिरेणसमुन्मिश्रमस्थिवर्षतथैवच २४ रुदतांवाहनानांचनेत्रेभ्यः प्रापतज्जलं सुसुबुधश्चक्रन्मूत्रं प्रध्यायंतोविशंपते २५ अं
तर्हितामहानादाः श्रूयंतेभरतर्षभ रक्षसांपुरुषादानां नदतांभैरवान्नवान् २६ संपतंतश्चदृश्यंतेगोमायुबलवायसाः श्वा
नश्चविविधैर्नर्दैर्वाशंतस्तत्रमारिष २७ ज्वलिताश्चमहोल्कावैसमाहृत्यदिवाकरं निपेतुः सहसामूमौवेदयंत्योमहद्भयं २८ महो
त्यनीकानिमहासमुच्छ्रयेततस्तयोः पांडवधार्तराष्ट्रयोः चकंपिरेशंस्वमृदंगनिःस्वनैः प्रकंपितानीववनानिवायुना २९ नरेन्द्रनागा
श्चसमाकुलानामभ्यागतानामशिवेमुहूर्ते बभूवघोषस्तुलश्चमूनांवातोद्धुतानामिवसागराणां ३० इति श्रीमन्महाभा० श्री०
उत्पातदर्शनेशततमोऽध्यायः १०० संजयउवाच अभिमन्युरथोदारः पिशांगैस्तरुगोत्तमैः अभिद्रुद्रावनेजस्वीदुर्योधन-
बलमहत् १ विकिरंश्छुरवर्षाणिवारिधाराइवांबुदः नशोकुः समरेकुद्धं सौमद्रमरिस्सूदनं २ शस्त्रोधिचंगाहमानंसेनासाग-
रमक्षयं निवारयितुमप्याजोत्वदीयाः कुरुनंदन ३ तेनमुक्तारणेराजंश्छुराः शत्रुनिबर्हणाः क्षत्रियाननयच्छुरान्येतराज-
निवेशनं ४ यमदंडोपमान्योरान्ज्वलिताशीविषोपमान् सौमद्रः समरेकुद्धः प्रेषयामाससायकान् ५ सरथान्पराधिनस्तूर्णह-
यांश्चैवससादिनः गजारोहांश्चसगजान्दारयामासफाल्गुनिः ६ तस्यतत्कुर्वतः कर्ममहत्संख्येमहीपृतः पूजयांचक्रिरेहृष्टाः प्र-
शशंस्त्वफाल्गुनिं ७ तान्यनीकानिसौमद्रोद्रावयामासभारत तूलराशीनिवाकाशेमारुतः सर्वतोदिशं ८ तेनविद्राव्यमा-
णानितवसेन्यानिभारत भानारंनाध्यगच्छंतपंकेमग्नाइवाहिपाः ९ विद्राव्यसर्वसैन्यानितावकानिनरोत्तम अभिमन्युस्थि-
तौराजन्विधूमोग्निरिवज्वलन् १० नचैनंतावकाराजन्विपेहुररिधातिनं प्रदीप्तं पावकंयदत्यतंगाः कालचोदिताः ११ प्रहरन्
सर्वशत्रुभ्यः पांडवानांमहारथः अदृश्यतमहेशासः सवज्रइववासवः १२ हेमपृष्ठधनुश्चास्यददृशोविचरदिशः तोयदेषुयथा
राजन्नाजमानाशतहृदाः १३ शराश्चनिशिताः पीतानिश्चरंतिस्मसंयुगे वनात्कुल्लदुमाद्राजन्ममराणामिवव्रजाः १४ तथैवच
रतस्तस्यसौमद्रस्यमहात्मनः रथेनकांचनांगेनददृशन्नेतिरंजनाः १५ मोहयित्वाकपेद्रोणंद्रोणिंचसहृद्वलं सैधवंचमहेवासो
व्यचरत्सुसुप्तुच १६ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६

मंडलीकृतमेवास्यधनुः पश्यामभारत सूर्यमंडलसंकाशांदहतस्तववाहिनीं १७ तद्वत्त्वाक्षत्रियाः शूराः प्रपतंतंतरस्विनं द्विफा-
ल्युनमिमंलोकं मे निरेतस्य कर्मभिः १८ तेनार्दितामहाराजभारतीसामहाचमूः व्यक्त्वमत्तत्रतत्रैवयोषिन्मदवशादिव १९ द्राव-
यित्वामहासैन्यं कंपयित्वामहारथान् नंदयामासकृद्दोमयंजित्वेववासवः २० तेनविद्राव्यमाणानितवसेन्यानि संयुगे चक्रु-
रार्तस्वनंधोरं पज्जन्यनिनदोपमं २१ तंश्रुत्वानिनदंधोरंतवसेन्यस्यभारत मारुतोद्धतवेगस्यसागरस्येवपर्वणि २२ दुर्योधनस्त-
दाराजन्मार्घ्यशृंगिमभाषत एषकाष्णिर्महाबाहो द्वितीय इव फाल्गुनः २३ चमूं द्रावयते क्रोधाद्ब्रूते देवचमूमिव तस्य चान्यन्मप-
श्यामि संयुगे मेषजं महत् २४ ऋते त्वाराक्षसश्चैष सर्वविद्यारूपारगं सगत्वा त्वरितं वीरं जहि सोमद्रमाहवे २५ वयं पार्थ ह-
निष्यामो भीष्मद्रोणपुरोगमाः स एव सुक्तो बलवान् राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् २६ प्रययोः समरेतूर्णतव पुत्रस्य शासनात् नर्दमा-
नो महानादप्रावृषीव बलाहकः २७ तस्य शब्देन महता पांडवानां बलं महत् प्रचलत्सर्वतो राजन्वातोद्धत इवार्णवः २८ बह-
वश्च महाराज तस्य नादेन भीषिताः प्रियान्प्राणान्परित्यज्य निपेतुर्धरणीतले २९ काष्णिश्चापि मुदा युक्तेः प्रगृह्य सशरंधनुः
चृत्य निवरथोपस्थेतद्रक्षः समुपाद्रवत् ३० ततः सराक्षसः क्रुद्धः संप्राप्येवार्जुनिरणे नातिदूरे स्थितांतस्य द्रावयामास वै चमूं ३१
तां वध्यमानां च तथा पांडवानां महान् चमूं प्रत्युद्ययोरणोरक्षो देवसेनां यथा बलः ३२ विमर्दः समहानासीत्तस्य सैन्यस्य मारिष-
रक्षसाघोररूपेण वध्यमानस्य संयुगे ३३ ततः शरसहस्रेस्तां पांडवानां महान् चमूं व्यद्रावयद्रणेरक्षो दर्शयन् स्वपराक्रमं ३४
सा वध्यमानां च तथा पांडवानां मनीकिनी रक्षसाघोररूपेण प्रदुद्रावरणे मयात् ३५ प्रमृद्य चरणे सेनां पद्मिनी वारणायथा ततो-
भिदुद्रावरणे द्रौपदेयान्महाबलान् ३६ ते तु क्रुद्धा महेष्वासाद्रौपदेयाः प्रहारिणः राक्षसंदुद्रुवुः संरव्येग्रहाः पंचरविं यथा ३७
वीर्यवद्भिस्ततस्ते स्तपीडितो राक्षसोत्तमः यथा युगक्षये घोरैश्चंद्रमाः पंचभिर्ग्रहैः ३८ प्रतिविध्यस्तनोरक्षो बिभेद निशितैः शरैः
सर्वपारशैर्वैस्पूर्णमकुंठाग्रैर्महाबलः ३९ स तैर्भिन्नतनुत्राणाः शशभेराक्षसोत्तमः मरीचिभिरिवार्कस्य संस्पृतो जलदो महान्
४० विषक्तेः सशरैश्चापितपनीयपरिच्छदेः आर्यशृंगिर्बभौ राजन्दीप्तशृंग इवाचलः ४१ ततस्तेभ्योतरः पंचराक्षसेन्द्रमहाहवे
विव्यधुर्निशितैर्बाणैस्तपनीयविभूषितैः ४२

सानिर्मिन्नः शरैर्यैरैर्मुजगैः कोपितैरिव अलंबुषो मृशं राजन्नागेन्द्र इव चुक्रुधे ४३ सोतिविद्धो महाराज सुहृत्तमिव मारिष प्र-
विवेश तमो दीर्घपीडितस्तेर्महारथैः ४४ प्रतिलभ्यततः संज्ञां क्रोधेन द्विगुणीकृतः चिच्छेद सायकांस्तेषां ध्वजांश्चैव धनूंषि च
४५ एकैकपंचमिर्बाणैराजघानस्मयन्निव अलंबुषोरथोपस्थेनृत्यन्निव महारथः ४६ त्वरमाणः स्रंसंरब्धो हयांस्तेषां महा-
त्मनां जघान राक्षसः क्रुद्धः सारथींश्च महाबलः ४७ विभेद च स्रंसंरब्धः पुनश्चैनान्स्रंसंशितैः शरैर्बहुविधाकारैः शत-
शोऽथ सहस्रशः ४८ विरथांश्च महेश्वासान्कृत्वा तत्र सराक्षसः अभिदुद्राववेगेन हंतुं कामो निशाचरः ४९ तानर्हितान्बणो-
नेन राक्षसेन दुरात्मना दृष्ट्वा र्जुनस्ततः संरव्ये राक्षसं स मुपाद्रवत् ५० तयोः समभवद्युद्धं तत्र वासवयोरिव ददृशुस्तव-
काः सर्वे पांडवाश्च महारथाः ५१ तौ समेतौ महायुद्धे क्रोधदीप्तौ परस्परं बहाबलौ महाराज क्रोधसंरक्तलोचनौ ५२ पर-
स्परमवेक्षेतां कालानलसमोयुधि तयोः समागमो घोरो बभूव कटुकोदयः यथा देवास्सरेयुद्धे शक्रशंवरयोः पुरा ५३ इ-
ति श्रीमन्महामा० श्रीष्म० नवमदिवसयुद्धारंभे एकाधिकशततमोऽध्यायः १०१ धृतराष्ट्र उवाच आर्जुनिसमरेभू-
रं विनिघ्नं तं महारथान् अलंबुषः कथं युद्धे प्रत्ययुद्धात् संजय १ आर्ष्यं शृंगिकथंचैव सौमद्रः परवीरहा तन्ममाचक्षतत्वेन
यथावृत्तं स्म संयुगे २ भीमो वारथिनां श्रेष्ठो राक्षसो वाघटोत्कचः नकुलः सहदेवो वासात्यकिर्वा महारथः ३ एतदान् च द्वमेस-
त्यं कुशलौ ह्यसि संजय धनंजयश्च किंचक्रे मम सैन्येषु संयुगे ४ संजय उवाच हंत ते हं प्रवक्ष्यामि संग्रामलोमहर्षणं य-
थाभूद्राक्षसेन्द्रस्य सौमद्रस्य च मारिष ५ अर्जुनश्च यथा संरव्ये भीमसेनश्च पांडवः नकुलः सहदेवश्चरणोचक्रुः पराक्रमं ६
तथैव तावकाः सर्वे भीष्मद्रोणपुरःसराः अद्भुतानि विचित्राणि चक्रुः कर्माण्यभीतवत् ७ अलंबुषस्तु समरे अभिमन्युं म-
हारथं विनद्य समहानादंतर्जयित्वा सुहृत्सुहृदुः ८ अभिदुद्राववेगेन तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् अभिमन्युश्च वेगेन सिंहवद्दिन-
दन्तुहुः ९ आर्ष्यं शृंगिं महेश्वासां पितुरत्यंतवैरिणं ततः समीयतु संरव्ये त्वरितौ नरराक्षसौ १० रथाभ्यां रथिनौ श्रेष्ठौ यथा-
वैदेवदानवौ मायावीराक्षसश्चेष्टो दिव्यास्त्रैश्चैव फाल्गुनिः ११ ततः कार्ष्णिर्महाराज निशितैः सायकैस्त्रिभिः आर्ष्यं शृंगिरणे विश्वा-
पुनर्विव्याध पंचभिः १२ ततमोऽध्यायः १०१ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

अलंबुषोऽपिसंकुद्धः कार्ष्णिनिवमिराशतगैः तदिविविधवेगेनतांत्रैरिवमहाद्विपं १३ ततः शरसहस्रेणाक्षिप्रकारानिशाचरः अ-
 र्जुनस्यस्ततंसंख्येपीडयामासमारत १४ अभिमन्युस्ततः क्रुद्धो नवमिर्नतपर्वभिः विभेदनिशितैर्वाणोराक्षसेंद्रमहोरासि
 १५ तैस्तस्यविविशस्तूर्णकायनिर्मिद्यमर्मस्त सतैर्विमिन्नसर्वांगः शतशतमेराक्षसोत्तमः १६ पुष्पितैः किंशुकैराजनसंस्ती-
 र्णैवपर्वतः संधारयाणश्च शरान्हेमपुरवान्महाबलः १७ विबभौराक्षस श्रेष्ठः सज्वालइवपर्वतः ततः क्रुद्धो महाराजआ-
 र्यश्चंगिरमर्षणः १८ महेंद्रप्रतिमंकार्ष्णिच्छादयामासपत्रिभिः तेनतेविशिरवासुक्तायमदंडोपमादृढः १९ अभिमन्यु-
 विनिर्मिद्यप्राविशंतधरातलं तथैवार्जुनिनामुक्ताः शराः कनकमूषणाः २० अलंबुषंविनिर्मिद्यप्राविशंतधरातलं सौमद्र-
 स्तरणोरक्षः शरैः सन्नतपर्वभिः २१ चक्रेविमुरवमासाद्यमयंशक्रइवाहवे विमुरवंचरणोरक्षोवध्यमानंरणेरिणा २२ प्रादु-
 श्चक्रेमहामायांतामसीपरतापनः ततस्तेतमसासर्वेवृताश्चासन्महीपते २३ नाभिमन्युमपश्यंतनैवस्वान्नपरान्नणे अ-
 भिमन्युश्चतदृष्ट्वाघोररूपमहत्तमं २४ प्रादुश्चक्रेसौरमस्त्रंभास्वरंकुरुनंदनः ततः प्रकाशमभवज्जगत्सर्वमहीपते २५
 तांचाभिजघ्निवान्मायाराक्षसस्यदुरात्मनः संक्रुद्धश्चमहावीर्योराक्षसेंद्रनरोत्तमः २६ छादयामाससमरेशरैः सन्नतपर्व-
 भिः बद्धीस्तथान्यामायाश्चप्रयुक्तास्तेनरक्षसा २७ सर्वास्त्रविदमेयात्मावारयामासफाल्गुनिः हतमायंततोरक्षोवध्य-
 मानंचसायकैः २८ रथंतत्रैवसंत्यज्यप्राद्रवन्महतोभयात् तास्मिन्विनिर्जितेतूर्णंकूटयोधिनिराक्षसे २९ आर्जुनिः समरे
 सैन्यंतावकंसंममर्दह मदांधोगंधनागेन्द्रः सपद्मापद्मिनीमिव ३० ततः शांतनवोभीष्मसैन्यं दृष्ट्वाभिविद्रुतं महताशरव-
 र्षेणसौमद्रंपर्यवारयत् ३१ कौष्ठीकृत्यचतंवीरंधार्तराष्ट्रामहारथाः एकंसूबहवोसुद्धेततक्षः सायकैर्दृढं ३२ सतेषांरथि-
 नांवीरः पितुरक्तल्यपराक्रमः सदृशोवास्तुदेवस्यविक्रमेणबलेनच ३३ उभयोः सदृशं कर्मसपितुर्मातुलस्यच रणेबहुविधं-
 चक्रेसर्वशस्त्रभृतांवरः ३४ ततोधनंजयोवीरोविनिघ्नस्तवसेनिकान् आससादरणेषुत्रं पुत्रप्रेक्षरमर्षणः ३५ तथैवसमरेवी-
 रान्पितादेवव्रतस्तव आससादरणेषुपार्थस्वभानुरिवभास्करं ३६ ततः सरथनागाश्वाः पुत्रास्तवजनेश्वर परिववूरणोभीष्मजुगुप-
 श्चसमंततः ३७

तथैव पांडवाराजन्परिवार्यधनंजयं रणायमहतेयुक्तादंशिताभरतर्षभ ३८ शारद्वतस्ततोराजन्भीष्मस्यप्रसुरवेस्थितं अ
र्जुनं पंचविंशत्यासायकानां समाचिनोत् ३९ प्रत्यङ्गम्याथ विव्याध सात्यकिस्तं शितैः शरैः पांडवप्रियकामार्थं शार्दूल इव कुंजरं
४० गौतमोऽपि त्वरायुक्तो माधवं न वभ्रिः शरैः हृदिविव्याध संकुद्धः कंकपत्रपरिच्छेदैः ४१ शैने योऽपिततः क्रुद्धश्चापमानस्य वेगवा
न् गौतमांतकरंतूणं समाधत्त शिलीमुखं ४२ तमापतंतं वेगेन शक्राशानि समद्युतिं द्विधा चिच्छेद संकुद्धो द्रोणिः परमकोपनः ४३
समुत्सृज्याथ शैने यो गौतमं रथिनां वरः अभ्यद्रव द्रणे द्रोणिं राहुः रवेशाशिनं यथा ४४ तस्य द्रोणस्तथापि द्विधा चिच्छेद भार-
त अथैनं छिन्नधन्वानं ताडयामास सायकैः ४५ सौन्यत्कार्मुकमादाय शत्रुघ्नं भारसाधनं द्रोणिं पश्यामहाराज बाहोरुरसि चार्प-
यत् ४६ सविद्धो व्यथितश्चैव सुहृन्तं कश्मलान्वितः निषसाद रथोपस्थे ध्वजयष्टिं समाश्रितः ४७ प्रतिलप्यततः संज्ञां द्रोण
पुत्रः प्रतापवान् वर्षाण्यं समरे कुद्धो नाराचेन समाप्यत् ४८ शैने यं स तु निर्भिद्य प्राविशद्भरणीतलं वसंतकाले बलवान् बि-
लं सर्पिशिशुर्यथा ४९ अथापरेण मल्लेन माधवस्य ध्वजोत्तमं चिच्छेद समरे द्रोणिः सिंहनादं मुमोच ह ५० पुनश्चैनं शरैर्घो-
रैश्छादयामास भारत निदाघांते महाराज यथा मेघो दिवाकरं ५१ सात्यकोऽपि महाराज शरजालं निहत्य तत् द्रोणिमभ्या-
किरत्तूणं शरजालैरनेकधा ५२ तापयामास च द्रोणिं शैने यः परवीरहा विमुक्तो मेघजालेन यथैव तपनस्तथा ५३ शराणां
च स हस्तेण पुनरेव समुद्यतः सात्यकिश्छादयामास ननाद च महाबलः ५४ हत्वा पुत्रं च तं ग्रस्तं राहुणे वनिशाकरं अभ्यद्र-
व तश्चैने यं भारद्वाजः प्रतापवान् ५५ विव्याध च सतीक्ष्णेन पृषत्केन महामृधे परीप्सन् स्वस्तं राजन् वर्षाण्येनामिपीडितं
५६ सात्यकिस्तुरणो हित्वा गुरुपुत्रं महारथं द्रोणं विव्याध विंशत्या सर्वपारशवैः शरैः ५७ तदंतरममेयात्मा कौन्तेयः शत्रु-
तापनः अभ्यद्रव द्रणे कुद्धो द्रोणं प्रति महारथः ५८ ततो द्रोणश्च पार्थश्च समेयातां महामृधे यथा बुधश्च शक्रश्च महारा-
ज नभस्तले ५९ इति श्रीमन्महाभा० भीष्म० द्रोणार्जुनसमागमे द्वाधिकशततमोऽध्यायः १०२ धृतराष्ट्र उवाच
कथं द्रोणो महेष्वासः पांडवश्च धनंजयः समीयतूरणे यत्तौ तावुभौ पुरुषर्षभौ १

प्रियोहिपांडवो नित्यं भारद्वाजस्य धीमतः आचार्यश्चरणेनित्यं प्रियः पार्थस्य संजय २ तावुमौरथिनो संख्ये हृष्टो सिंहाविवो
 लकटौ कथं समीयतुर्यत्तौ भारद्वाजधनं जयौ ३ संजय उवाच नद्रोणः समरे पार्थं जानीते प्रियमात्मनः क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य
 पार्थो वायुरुमाहवे ४ नक्षत्रियारणे राजन् वर्जयंति परस्परं निर्मर्यादं हि युद्धं ते पितृभिर्मृतभिः सह ५ रणे भारत पार्थेन
 द्रोणो विद्वस्त्रिभिः शरैः नाचिंतयच्च तान् बाणान् पार्थ चापं च्युतान् युधि ६ शरवृष्ट्या पुनः पार्थं श्लाघयामास तं रणे स प्रजज्वा-
 लरोषेण गहने ग्निरिवोर्जितः ७ ततोर्जुनं रणे द्रोणः शरैः सन्नतपर्वभिः श्लाघयामास राजेन्द्र नचिरादेव भारत ८ ततो दुर्योध-
 नो राजा सुशर्मणि मचोदयत् द्रोणस्य समरे राजन्यार्षिग्रहणकारणात् ९ त्रिगर्तराडपि कुहो फृशमायस्य कर्मकं छा-
 दयामास समरे पार्थं बाणैरयो सुरैः १० ताम्यामुक्ताः शराराजन्तं रिद्वे विरेजिरे हंसा इव महाराज शरकालेन मस्तले ११ ते
 शराः प्राप्य कौंतेयं समंताद्विविक्तः प्रभो फलं भारतं यद्वत्त्वादु हृदं विहंगमाः १२ अर्जुनस्तरणेनादं विनद्य रथिनां वरः
 त्रिगर्तराजं समरे स पुत्रं विव्यधे शरैः १३ तेवध्यमानाः पार्थेन कालेन वयुगक्षये पार्थमेवाभ्यवर्तत मरणे कृतनिश्चयाः १४
 मुमुचुः शरवृष्टिं च पांडवस्य रथं प्रति शरवृष्टिं तं तस्मांतु शरवर्षैः समंततः १५ प्रतिजग्राह राजेन्द्र तोयवृष्टिं मिवाचलः तत्रा-
 द्रुतमपश्याम बीभत्सो हस्तलाघवं १६ विमुक्तां बहुभिर्योधिः शस्त्रवृष्टिं दुरासदां यदेको वारयामास मारुतो भगणानिव
 १७ कर्मणा तेन पार्थस्य तुष्टुर्देवदानवाः अथ कुहोरणे पार्थस्त्रिगर्तं प्रति भारत १८ सुमोचास्त्रं महाराज वायव्यं पृतना-
 मुखे प्रादुरासीत् ततो वायुः क्षौभयाणो न मस्तले १९ पातयन् वै सरगणान् विनिघ्नंश्चैव सैनिकान् ततो द्रोणो भिवीक्ष्यैव वा-
 यव्यास्त्रं सुदारुणं २० शैलमन्यन् महाराज घोरमस्त्रं सुमोच ह द्रोणेन युधि निर्मुक्ते तस्मिन्नस्त्रेन राधिप २१ प्रशशाम ततो
 वायुः प्रसन्नाश्च दिशो दश ततः पांडुस्ततो वीरस्त्रिगर्तं स्थिरं प्रजान् २२ निरुत्साहान् त्रणे चक्रे विसुरवान् विपराक्रमान् ततो
 दुर्योधनश्चैव रूपश्च रथिनां वरः २३ अश्वत्थामा तथा शल्यः कांबोजश्च सुदक्षिणः विंदानुविंदावावत्यौ बाल्हिकः सह बाल्हि-
 कः २४ महतारथवंशेन पार्थस्यावारयन् दिशः तथैव भगदत्तश्च श्रुतायुश्च महाबलः २५ २६ २७ २८

२६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ इति

गजानीकेनभीमस्यताववारयतांदिशः पुरिश्चवाःशालश्चैवसौबलश्च विशांपते २६ शरौघैर्विमलैस्तीक्ष्णैर्मर्द्वापुत्राववार-
यन् भीष्मस्तुसहितःसंख्येधार्तराष्ट्रैःससैनिकैः २७ युधिष्ठिरंसमासाद्यसर्वतःपर्यवारयत् आपतंतंगजानीकंदृष्ट्वापार्थो
वृकोदरः २८ लेलिहन्सृक्किणीवीरोमृगराडिवकानने भीमस्तरथिनांश्रेष्ठोगदांगृह्यमहाहवे २९ अवपुत्यरथात्तूर्णतव-
सैन्यान्भीषयत् तमुद्दीक्ष्यगदाहस्तंततस्तेगजसादिनः ३० परिवहूरणेयत्ताभीमसेनंसमततः गजमध्यमनुप्राप्तः पांड-
वःसव्यराजत ३१ मेघजालस्यमहतोयथामध्यगतोरविः व्यधमत्संगजानीकंगदयापांडवर्षमः ३२ महाफ्रजालमतुलं
मातरिश्चैवसंततं तेवध्यमानाबलिनाभीमसेनेनदंतिनः ३३ आर्त्तनादंरणोचक्रुर्गर्जंतोजलदाइव बहुधादारितश्चैवविषाणैस्त-
त्रदंतिभिः ३४ फुल्लाशोकनिभःपार्थःशशभेरणमूर्द्धनि विषाणेदंतिनंगृह्यनिर्विषाणमथाकरोत् ३५ विषाणेनचतेनैवकुंभे
प्याहृत्यदंतिनं पातयामाससमरेदंडहस्तइवांतकः ३६ शोणिताक्तांगदाबिभ्रन्मेदोमज्जाकृतच्छविः कृताभ्यंगःशोणितेन
रुद्रवत्प्रत्यदृश्यत ३७ एवमेवध्यमानाश्चहतशेषामहागजाः प्राद्वन्तदिशोराजन्विमृद्भतःस्वकंबलं ३८ द्रवद्भिस्तेर्महाना
गैःसमंताद्भरतर्षभ दुर्योधनबलंसर्वपुनरासीत्पराङ्मुखं ३९ इतिश्रीमन्महाभा०भी० भीमपराक्रमेव्यधिकशततमोः
ध्यायः १०३ संजयउवाच मध्यदिनेमहाराजसंग्रामःसमपद्यत लोकक्षयकरोरौद्रोभीष्मस्यसहसोमकैः १ गांगेयो
रथिनांश्रेष्ठःपांडवानामनीकिनी व्यधमन्निशितैर्बाणैःशतशोथसहस्रशः २ सममर्दन्तत्सैन्यं पितादेवव्रतस्तव धान्याना
मिवलूनानांप्रकरंगोगणाइव ३ धृष्टद्युम्नःशिरवंडीचविराटोदुपदस्तथा भीष्ममासाद्यसमरेशरैर्जघ्नुमहारथं ४ धृष्टदु-
म्नंततोविष्वाविराटंचशरैस्त्रिभिः दुपदस्यचनाराचंप्रेषयामासभारत ५ तेनविद्धामहेष्वासाभीष्मेणामित्रकर्षिणा चु-
क्रुधुःसमरेराजन्पादस्पृष्टाइवोरगाः ६ शिरवंडीतंचविव्याधभारतानांपितामहं स्त्रीमयंमनसाध्यात्वानास्मैप्राहरदन्त्यु-
तः ७ धृष्टद्युम्नस्तुसमरेक्रोधेनाग्निरिक्ज्वलन् पितामहं त्रिभिर्बाणैर्बाह्वोरुरसिचार्पयत् ८ दुपदःपंचविंशत्याविराटोदश
भिःशरैः शिरवंडीपंचविंशत्याभीष्मंविव्याधसायकैः ९ सौतिविद्धोमहाराजशोणितोयपरिभुतः वसंतपुष्पशबलोरक्ताशोकइवा
बभौ १०

श्रीमन्महा०भी० व्यधिकशततमोध्यायः १०३

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०

तान्यत्यविह्यद्गंगेयस्त्रिमिस्त्रिमिरजिह्वगैः द्रुपदस्यचमल्लेनधनुश्चिच्छेदमारिष ११ सोन्यत्कार्मुकमादायभीष्मंविद्याधपच
मिः सारथिचत्रिमिर्बाणैः सुशितैरणमूर्धनि १२ तथाभीमोमहाराजद्रोपद्याः पंचचात्मजाः कैकेयाभ्रातरः पंचसात्यकिश्चैवसा
त्वतः १३ अभ्यद्रवंतगंगेययुधिष्ठिरपुरोगमाः रिरक्षिपंतः पांचालानृधृष्टद्युम्नपुरोगमान् १४ तथैवतावकाः सर्वभीष्मरक्षार्थ-
मुद्यताः प्रत्युद्ययुः पांडुसेनांसहसैन्यानराधिप १५ तत्रासीत्समहद्युद्धंतवतेषांचसंकुलं नराश्वरथनागानांयमराष्ट्रविवर्द्धनं
१६ रथीरथिनमासाद्यप्राहिणोद्यमसादनं तथेतरान्समासादनरनागाश्वसादिनः १७ अनयन्परलोकायशरैः सन्नतपर्वभिः
शरैश्चविविधैर्घोरैस्तत्रतत्रविशांपते १८ रथास्तरथिमिर्हीनाहतसारथयस्तथा विप्रद्रुताश्चसमरेदिशोजग्मुः समंततः १९
मृद्यमानानरान्वाजन्हयाश्चस्रवहून्त्रणे वातायमानादृश्यंतैर्गंधर्वनगरोपमाः २० रथिनश्चरथैर्हीनावर्मिणस्तेजसायुताः कुंड-
लोष्णीषिणः सर्वेनिकांगदविभूषणाः २१ देवपुत्रसमाः सर्वशौर्येशक्रसमायुधि ऋध्यावैश्रवणंचातिनयेनचवृहस्पतिं २२ स-
र्वलोकेश्वराः शूरास्तत्रतत्रविशांपते विप्रद्रुताव्यदृश्यंतप्राकृताइवमानवाः २३ दंतिनश्चनरश्चैष्टहीनाः परमसादिभिः मृद्वं-
तः स्वान्यनीकानिनिपेतुः सर्वशब्दगाः २४ चर्मभिश्चामरैश्चित्रैः पताकाभिश्चमारिष छत्रैः शितैर्हर्मिदंडैश्चामरैश्चसमंततः
२५ विशीर्णैर्विप्रधावंतोदृश्यंतैस्मादिशोदश नवमेघप्रतीकाशाजलद्रोपमनिस्वनाः २६ तथैवदंतिमिर्हीनागजारोहावि-
शांपते प्रधावंतोन्वदृश्यंततवतेषांचसंकुले २७ नानादेशसमुत्थांश्चतुरंगान्हेमभूषितान् वातायमानानद्राक्षंशतशोथ
सहस्रशः २८ अश्वारोहान्हतेरश्मैर्गृहीतासीन्समंततः द्रवमाणानपश्यामद्राव्यमाणांश्चसंयुगे २९ गजोगजंसमासाद्य
द्रवमाणंमहाहवे ययोप्रमृद्यतरसापादातान्वाजिनस्तथा ३० तथैवचरथान्वाजन्यममर्दरणोगजः रथांश्चैवसमासाद्यप-
तितांस्तरगान्सुवि ३१ असृङ्गन्समरेराजंस्तरगाश्चनरान्त्रणे एवतैर्बहुधाराजनुप्रत्यमृद्गनुपरस्परं ३२ तस्मिन्नरोद्रेतथा
युद्धेवर्तमानेमहाभये प्रावर्ततनदीघोराशोणितांश्चतुरंगिणी ३३ असिसंधातसबाधाकेशशैवलशाडूला रथहृदाशरा-
वर्ताहयमीनादुरासदा ३४ शीर्षोपलसमाकीर्णाहस्तिग्राहसमाकुला कवचोष्णीषफेनौघाधनुर्वेगासिकच्छपा ३५

पताकाधजवृक्षादयामर्त्यकुलापहारिणी कव्यादहंससंकीर्णायमराष्ट्रविवर्दिनी ३६ तांनदीक्षत्रियाः शूरारथनागहयसवेः
प्रतेरुर्बहवोराजन्मयत्यक्तामहारथाः ३७ अपोवाहरणेभीरून्कश्मलेनाभिसंवृतान् यथावैतरणीपेतान्प्रेतराजपुरं प्रति
३८ प्राक्कोशन्दात्रियास्तत्रदृष्ट्वातद्वैशसंमहत् दुर्योधनापराधेनगच्छन्तिक्षत्रियाः क्षयं ३९ गुणवत्सुकथंदेपंधतराष्ट्रोजने-
श्वरः कृतवात्यादुपुत्रेषुपापात्मालोभमोहितः ४० एवंबहुविधावाचः श्रूयन्तेस्मपरस्परं पांडवस्तवसंयुक्ताः पुत्राणां तस्मदा-
रुणाः ४१ तानि शम्यततोवाचः सर्वयोधैरुदाहृताः आगरकृत्सर्वलोकस्थपुत्रोदुर्योधनस्तव ४२ भीष्मद्रोणंकृपंचैवशल्यं
चोवाचभारत युद्धाध्वमनहंकाराः किंचिरंकुस्थेतिच ४३ ततः प्रवृत्तेयुद्धकुरूणांपांडवैः सह अक्षघ्नतकृतराज न्क-
घोरवैशसंतदा ४४ यत्पुराननिगूणहासिवार्यमाणोमहात्मभिः वैचित्रवीर्यतस्येदंफलं पश्यसुदारुणां ४५ नहिपांडुस-
ताराजन्ससैन्याः सपदानुगाः रक्षतिसमरेप्राणान्कोरवावापिसंयुगे ४६ एतस्मात्कारणाद्दोरोवर्तन्तेस्वजनक्षयः दैवाद्वा
पुरुषव्याघ्रतवचापनयान्नृप ४७ इति श्रीमन्महाभा० भीष्मप० संकुलयुद्धेचतुरधिकशततमोऽध्यायः १०४

संजयउवाच अर्जुनस्तान्नरव्याघ्रोसशर्मानुचरान्नृपान् अनयत्येतराजस्यसदनंसायकैः शितैः १ सशर्माचिततोबा-
णैः पार्थविव्याधसंयुगे वासुदेवंचसप्तत्यापार्थचनवभिः पुनः २ तान्निवार्यशरोघेणशक्रसूनुर्महारथः सशर्मणोरणे-
योधान्प्राहिणोद्यमसादनं ३ तैवध्यमानाः पार्थेनकालेनेवयुगक्षये व्यद्वन्तरणोराजन्मयेजातेमहारथाः ४ उत्सृज्य
तुरगान्केचिद्रथान्केचिच्चमारिष गजानन्येसमुत्सृज्यप्राद्वन्तदिशोदश ५ अपरेतुतदादायवाजिनागरथान्चणे त्वरया
परयायुक्ताः प्राद्वन्तविशंपते ६ पादाताश्चापिशस्त्राणिसमुत्सृज्यमहारणे निरपेक्षास्मधावन्ततेनतेनस्मभारत ७
वार्यवाणाः सुबहुशस्त्रैर्गतेनसशर्मण तथान्यैः पार्थिवश्रेष्ठैर्नव्यतिष्ठन्तसंयुगे ८ तद्वलंप्रदुतं दृष्ट्वापुत्रोदुर्योधनस्तव
पुरस्कृत्यरणोभीष्मंसर्वसैन्यपुरस्कृतः ९ सर्वोद्योगेनमहताधनंजयमुपाद्वत् त्रिगताधिपतेरर्थजीवितस्यविशंपते
१० सएकः सपरेतस्थोकिरन्बहुविधांश्छरान् भ्रानृभिः सहितः सर्वैः शेषाहिप्रदुतानराः ११ भीष्मप० चतुरधिकशत-

तथैव पांडवाराजसर्वोद्योगेन दंशिताः प्रययुः फाल्गुनार्थाय यत्र भीष्मो व्यतिष्ठत १२ ज्ञायमानारणे वीर्यघोरं गांडीवधन्वनः हाहा
कारकृतोत्साहा भीष्मजमुः समंततः १३ ततस्तालध्वजः शूरः पांडवानां वरूथिनीं छादयामास समरेशरैः सन्नतपर्वभिः १४
एकीभूतास्ततः सर्वे कुरवः सह पांडवैः अयुद्धांतमहाराजमध्यप्राप्ते दिवाकरे १५ सात्यकिः कृतवर्माणं वित्वा पंचभिराश्रुतैः अ
तिष्ठदाहवैशूरः किरन्वाणान्सहस्रशः १६ तथैव दुपदो राजा द्रोणं विस्वाशितैः शरैः पुनर्विव्याध सप्तत्यासाराथिं चास्य पंचभिः १७
भीमसेनस्तराजानं बाल्हीकं प्रपितामहं विध्वानदन्महानादंशादूल इव कानने १८ आर्जुनिश्चित्रसेनेन विद्धो बहुभिराश्रुतैः
चित्रसेनं त्रिभिर्बाणैर्विव्याध समरेश्वरं १९ समागतौ तौ तुरणौ महामात्रौ व्यरोचतां यथा दिवि महाघोरौ राजन्बुधशर्नैश्चरौ
२० तस्याश्वाश्चतुरो हत्वा सूतं च नवभिः शरैः ननाद बलवन्नादं सोमदः परवीरहा २१ हताश्वात्तुरथा तूष्णीं सो वसुत्यमहार-
थः आरुरो हरथं तूष्णीं दुर्मुखस्य विशांपते २२ द्रोणश्च दुपदं वित्वा शरैः सन्नतपर्वभिः साराथिं चास्य विव्याध त्वरमाणः पराक्रमी २३
पीड्यमानस्ततो राजा दुपदो वाहिनीमुखे अपायाज्जवनैरश्वैः पूर्ववैरमनुस्मरन् २४ भीमसेनस्तराजानं मुहूर्तादिव बाल्हीकं व्य-
श्वसूतरथं चक्रे सर्वसैन्यस्य पश्यतः २५ ससंभ्रमो महाराज सशयं परमंगतः अवसुत्यततो वाहाद्बाल्हीकः पुरुषोत्तमः २६ आ-
रुरो हरथं तूष्णीं लक्ष्मणस्य महारणे सात्यकिः कृतवर्माणं वारयित्वा महारणे २७ शरैर्बहुविधैराजन्नाससादपितामहं सवित्वा
भारतं षष्ठ्या निशितैर्लोमवाहिभिः २८ नृत्यन्निवरथोपस्थे विधुन्वानो महद्धतुः तस्यायसीं महाशक्तिं चिक्षेप अथ पितामहः
२९ हेमचित्रां महावेगां नागकन्योपमां शक्रां तामापतंतीं सहसामृत्युकल्प्यां सुदुर्जयां ३० व्यंसयामास वार्ष्णेयो लाघवेन महाय-
शाः अनासाद्यतु वार्ष्णेयं शक्तिः परमदारुणा ३१ न्यपतद्दरणीं पृष्ठे महोक्ते व महाप्रभा वार्ष्णेयस्तततो राजन्स्वां शक्तिं कनकप्रभां
३२ वेगवद्बुधचिक्षेप पितामह रथं प्रति वार्ष्णेयमुजवेगेन प्रणुन्नासामहाहवे ३३ अमिदुद्राववेगेन कालरात्रिर्यथानरं तामा-
पतंतीं सहसा द्विधा चिच्छेद भारत ३४ क्षुरप्राभ्यां स्तनीक्ष्णाभ्यां साव्यशौर्यतमे दिनीं छित्वा शक्तिं तु गांगेयः सात्यकिं नवभिः श-
रैः ३५ आजघानोरसि कुद्धः प्रहसंश्छत्रुकर्शनः ततः सरथनागाश्वाः पांडवाः पांडुपूर्वज ३६

परिवर्तुरणेभीष्ममाधवत्राणकारणात् ततः प्रवृत्तेयुद्धं तु मुलं लोमहर्षणं पांडवानां कुरूणां च समरे विजयेषिणां ३७ इति-
 श्रीमन्महाभा० श्रीष्म० पञ्चाधिकशततमोऽध्यायः १०५ संजय उवाच दृष्ट्वा भीष्मरणे कुट्टं पांडवैरभिसंवृतं यथामेधैर्महाराज
 तपांते दिवि भास्करं १ दुर्योधनो महाराज दुःशासनमभाषत एष शूरो महेशासो भीष्मः शूरनिषूदनः २ छादितः पांडवैः शूरैः स-
 मंतादुरतर्षभ तस्य कार्यं त्वया वीररक्षणं समहात्मनः ३ रक्ष्यमाणो हि समरे भीष्मोऽस्माकं पितामहः निहन्यात्समरे यत्नान्याचाला-
 न्याडवैः सह ४ तत्र कार्यं तमं मन्ये भीष्मस्यैवाभिरक्षणं गोप्ता ह्येष महेशासो भीष्मोऽस्माकं महाव्रतः ५ स भवान्सर्वसैन्येन परिवार्य
 पितामहं समरे कर्म कुर्वाणं दुष्करं परिरक्षतु ६ स एव मुक्तः समरे पुत्रो दुःशासनस्तुवं परिवार्य स्थितो भीष्मं सैन्येन महता वृतः ७
 ततः शतसहस्राणां हयानां स्रबलात्मजः विमलप्रासहस्तानामृष्टितोमरधारिणां ८ दर्पितानां स्रवेशानां बलस्थानां पताकिनां शि-
 क्षितैर्धुक्कुशलैरुपेतानां नरोत्तमैः ९ नकुलसहदेव च धर्मराजं च पांडवं न्यवारयन् नरश्रेष्ठान् परिवार्य समंततः १० ततो दुर्योधनो
 राजा शूराणां हयसादिनां अयुतं प्रेषयामास पांडवानां महारणे ११ तैः प्रविष्टैर्महावेगैर्गुरुत्माद्भिरिवाहवे रुराहताधराराजं श्व-
 कं पेचननादत्त १२ रुरशब्दश्च समहान्वाजिनां शश्रुवेतदा महावंशवनस्येव दद्यमानस्य पर्वते १३ उत्पतद्भिश्च तेस्तत्र समुद्धू-
 तं महद्रजः दिवाकररथं प्राप्य च्छादयामास भास्करं १४ वेगवद्भिर्हयैस्तैस्तक्षोभिनां पांडवी च स्रूः निपतद्भिर्महावेगैर्हंसैरिव
 महत्सरः १५ हेषतां चैव शब्देन न प्राज्ञायत किंचन ततो युधिष्ठिरं राजा माद्रीपुत्रौ च पांडवौ १६ प्रत्यघ्नं स्तरसावेगं समरे हयसा-
 दिनां उद्धतस्य महाराज प्रावृट्कालेति पूर्यतः १७ पौर्णमास्यां बुवेगं यथा वेलामहोदधेः ततस्ते रथिनो राजंश्छुरैः सन्नतप-
 र्वभिः १८ न्यकृतं न्युत्तमांगानि शरेण हयसादिनां ते निपेतुर्महाराज निहता दृढधन्वाभिः १९ नारैरिव महानागा यथा वद्भि-
 रिगच्छुरे तैः पिप्रासैः स्फुरितैः शूरैः सन्नतपर्वभिः २० न्यकृतं न्युत्तमांगानि विचरंतो दिशो दिश आत्ता हता हयारोहा क्रूर-
 मिर्मरतर्षभ २१ अत्यजन्तुत्तमांगानि फलानीव महाद्रुमाः ससादिनो हयाराजस्तत्र तत्र निषूदिताः २२ पतिताः पात्यमानाश्च प्र-
 त्यदृश्यंत सर्वशः वध्यमाना हयाश्चैव प्राद्वंत मया दिताः २३ यथा सिंहा समासाद्य मृगाः प्राणपरायणाः पांडवाश्च महाराज जित्वा शत्रू-
 न्महामृधे २४

दध्मुःशंखाश्चमेरीश्चताडयामासुराहवे ततोदुर्योधनोदीनोदृष्ट्वा सैन्यं पराजितं २५ अब्रवीद्भरतश्चेष्टमद्राजमिदं वचः एष पां
दुस्तो ज्येष्ठो यमाभ्यां सहितो रणे २६ पश्यतां वो महाबाहो सेनां द्रावयति प्रभो तं वारय महाबाहो विलेवमकरालयं २७ त्वंहि स
श्रूयसेत्यर्थमसद्य बलविक्रमः पुत्रस्य तव तद्वाक्यं श्रुत्वा शल्यः प्रतापवान् २८ स यथोरथं वंशेन यत्र राजा युधिष्ठिरः तदापतद्दे-
सहसा शल्यस्य सक्तमहद्वलं २९ महौ घवेगं समरे वारयामास पांडवः मद्राजं च समरे धर्मराजो महारथः ३० दशभिः सायकै
स्तूर्णमाजघानस्तनांतरे नकुलः सहदेवश्च तं सप्तमिरजिह्मगैः ३१ मद्राजो पितान्सर्वानाजघान त्रिभिस्त्रिभिः युधिष्ठिरं पुनः
षष्ठ्या विव्याध निशितैः शरैः ३२ माद्रीपुत्रौ च संभ्रांतौ द्वाभ्यां द्वाभ्यामताडयत् ततो भीमो महाबाहुर्दृष्ट्वा राजानमाहवे ३३ मद्र
राजरथं प्राप्तं मृत्योरास्यगतं यथा अभ्यपद्यत संग्रामे युधिष्ठिरमभिजित् ३४ ततो युद्धं महाघोरं प्रावर्तत स दारुणं अपरादि
शमास्थाय पतमाने दिवाकरे ३५ इति श्रीमन्महाभा० भा० शल्यधर्मसमागमेषडधिकशततमोऽध्यायः १०६ संज
य उवाच ततः पितृतवक्रुद्धो निशितैः सायकोत्तमैः आजघान रणे पार्थान्सहसेनान्समंततः १ भीमं द्वादशभिर्विल्लासात्य किं
नवभिः शरैः नकुलं च त्रिभिर्विल्लास हृदे वंच सप्तभिः २ युधिष्ठिरं द्वादशभिर्विल्लास हृदोरुसि चार्पयत् धृष्टद्युम्नं ततो विल्लानना-
दसमहाबलः ३ तं द्वादशारव्येन कुलोमाधवश्च त्रिभिः शरैः धृष्टद्युम्नश्च सप्तत्या भीमसेनश्च सप्तभिः ४ युधिष्ठिरो द्वादशभिः
प्रत्यविद्यात्पितामहं द्रोणस्तु सात्यकिं विल्लास भीमसेनमविद्यात् ५ एकैकं पंचभिर्बाणैर्यमदंडोपमैः शितैः तौ च तं प्रति विल्ल्ये
तां त्रिभिस्त्रिभि रजिह्मगैः ६ तौ चैरिव महानागं द्रोणं ब्राह्मणपुंगवं सोवीराः कितवाः प्राच्याः प्रतीच्यो दीच्यमालवाः ७ अ-
भीषाहाः शूरसेनाः शिवयोथ वशातयः संग्रामेनाजहुर्भीष्मं वध्यमानाः शितैः शरैः ८ तथैवान्ये महीपालानानादेशसमागताः
पांडवानभ्यवर्तन्त विविधा युधपाणयः ९ तथैव पांडवाराजन्परिवृष्टः पितामहं ससमंतात्परिवृतो रथो धैरे पराजितः १० गह
नैर्ग्निरिवोत्सृष्टः प्रज्ज्वालदहन्परान् रथाग्न्यगारश्चापार्चिरसि शक्तिगर्देधनः ११ शरस्फुलिंगो भीष्माग्निर्ददाह द्वात्रिंशर्षमा
न् सुवर्णपुरं वैरिषुभिर्गार्द्धपक्षैः स्रुतेजनैः १२ कर्णिनालीकनाराचैश्छादयामास तद्वलं अपातयद्भजांश्चैव रथिनश्चाशिवैः शरैः १३

मुंडतालवनानीवचकारसरथव्रजान् निर्मनुष्यान्त्रयान्नाजन्गजान्श्वांश्चसंयुगे १४ अकरोत्स महाबाहुः सर्वशस्त्रभृतांवरः तस्य
ज्यातलनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः १५ निशम्यसर्वभूतानिसमकंपतभारत अमोघाद्यपतन्वाणाः पितुस्तेभ्यस्तर्षभ १६ नासज्जंत
तनुवेषुभीष्मचापच्युताःशराः हतवीरान्त्रयान्नाजन्संयुक्तान्जवनेर्हयैः १७ अपश्याममहाराजद्वियमाणात्रणाजिरे चोदिकाशि
करूपाणांसहस्राणिचतुर्दश १८ महारथाः समारब्धाःकुलपुत्रास्तनुत्यजः अपरावर्तिनः सर्वैस्सर्वर्णविकृतध्वजाः १९ संग्रा-
मेभीष्ममासाद्यव्यादितास्यमिवांतकं निमग्नाः परलोकायसवाजिरथकुंजराः २० भग्नाक्षोपस्करान्कांश्चिद्भग्नचक्रांश्चभारत
अपश्याममहाराजशतशोथसहस्रशः २१ सवरुथैरेथैर्मर्गैरथिभिश्चनिपातितैः शरैः सुकवचैश्छिन्नैः पाद्विशैश्चविशांपते २२
गदाभिर्भिडिपालैश्चनिशितैश्चाशिलीसुरैः अनुकर्षैरुपासंगैश्चकैर्मर्गैश्चमारिष २३ बाहुभिः कार्मुकैः खड्गैश्चरोमिश्चसकुंडलैः
तलत्रैरंगुलित्रैश्चध्वजैश्चविनिपातितैः २४ चापैश्चबहुधाच्छिन्नैः समास्तीर्यतमेदिनी हतारोहागजाराजन्हयाश्चहतसादिनः २५
न्यपतंतगतप्राणाः शतशोथसहस्रशः यतमानाश्चतेवीराद्रवमाणान्महाराथान् २६ नाशकुवन्वारयितुंभीष्मबाणप्रपीडितान्
महेन्द्रसमवीर्येणवध्यमानामहाचमूः २७ अभज्यतमहाराजनचक्षौसहधावतः आविद्धरथनागाश्वपतितध्वजसंकुलं २८
अनीकंपांडुपुत्राणांहाहाभूतमचेतनं जघानात्रपितापुत्रपुत्रश्चपितरंतथा २९ प्रियंसरवायंचाक्रंदेसरवादैवबलात्कृतः विमुक्त
कवचानन्यपांडुपुत्रस्यसैनिकाः ३० प्रकीर्यकेशान्धावतः प्रत्यदृश्यंतसर्वशः तद्भोकुलमिवोद्भूतमुद्भूततरथकूबरं ३१ ददृशेपांडुपु-
त्रस्यसैन्यमार्तस्वरंतदा प्रभज्यमानंसेन्यतुहत्वायादवनंदनः ३२ उवाचपार्थवीभत्सोनिगृह्यरथमुत्तमं अयंसकालःसंप्राप्तः
पार्थयःकांदितस्तव ३३ प्रहरास्मिन्नरव्याघ्रनचेन्नोहाद्विमुह्यसि यत्पुराकथितंवीरराज्ञांतेषांसमागमे ३४ विराटनगरेता-
तसंजयस्यसमीपतः भीष्मद्रोणसुरवान्स्सर्वान्धारतराष्ट्रस्यसैनिकान् ३५ सानुबंधान्हनिष्यामियेमांघोत्स्यंतिसंगरे इतितत्कु-
रुकोतेयसत्यवाक्यमरिदम ३६ क्षत्रधर्ममनुस्मृत्ययुध्यस्वविगतज्वरः इत्युक्तोवासुदेवेनतिर्यग्दृष्टिरधोमुखः ३७ अकामइ-
ववीभत्सरिदंवचनमब्रवीत् अवध्यानांवधंकृत्याराज्यवानरकोत्तरं ३८ दुरवानिवनवासेवाकिंनुमेस्यात्कृतमवेत् चोदयाम्भा-
न्यतोभीष्मःकरिष्येवचनंतव ३९

पातयिष्यामि दुर्धर्षीष्मं कुरुपितामहं सचाश्वात्रजतप्रख्यां श्रोदयामास माधवः ४० यतो भीष्मस्ततो राजन्तु ध्येद्योरश्मिवानि-
व ततस्तत्पुनरावृत्तं युधिष्ठिरबलं महत् ४१ दृष्ट्वा पार्थ महाबाहुं भीष्मा योद्यतमाहवे ततो भीष्मः कुरुश्रेष्ठः सिंहवद्दिनदन्मुहुः ४२
धनं जय रथं शीघ्रं शरवर्षैरेवा किरत् क्षणेन सरथस्तस्य सहयः सहस्रा रथिः ४३ शरवर्षेण महान् प्राज्ञायत भारत वासुदेवस्त्व-
संभ्रान्तो धैर्यमास्थाय सत्वरः ४४ चोदयामास तान् श्वान्वितुन्नान् भीष्मसायकैः ततः पार्थो धनुर्गृह्यदिव्यजलदनिस्वनं ४५ पा-
तयामास भीष्मस्य धनुश्छित्वा शितैः शरैः सच्छिन्नधन्वा कोरव्यः पुनरन्यन्महद्भुतः ४६ निमेषान्तरमात्रेण सज्जं चक्रे पिता तव च
कर्षचततो दोष्यं धनुर्जलदनिस्वनं ४७ अथास्य तदपि कुहूश्चिच्छेदधनुरर्जुनः तस्य तत्पूजयामास लाघवं शांतनोः सुतः ४८
साधुसाधु महाबाहो साधुकुंती सुतेति च समामाष्येवमपरं प्रगृह्य रुचिरं धनुः ४९ मुमोच समरे भीष्मः शरान्पार्थ रथं प्रति
अदर्शयद्वासुदेवो हययाने परं बलं ५० मोघी कुर्वंश्चुरांस्तस्य मंडलानि निदर्शयन् शतशतमातेन रव्याघ्रो तो भीष्मशरविद्वत्तो ५१
गोवृषाविव संरब्धौ विषाणोल्लिखितं कितौ वासुदेवस्तसं प्रेक्ष्य पार्थस्य मृदुयुद्धतां ५२ भीष्मं च शरवर्षाणि सृजन्तमनिशं युधि-
प्रतपंतमिवादित्यं मध्यमासाद्य सेनयोः ५३ वरान्वरान्विनिघ्नंतं पांडुपुत्रस्य सैनिकान् युगांतमिव कुर्वाणं भीष्मं यो धिष्ठिरैव-
ले ५४ नामृष्यत महाबाहुर्मधिवः परवीरहा उत्सृज्य रजतप्रख्यां ह्यन्यार्थस्य मारिष ५५ वासुदेवस्ततो योगी प्रचस्कंद-
महारथात् अमिदुद्राव भीष्मं समुजप्रहरणो बली ५६ प्रतोद पाणिस्तेजस्वी सिंहवद्दिनदन्मुहुः दारयन्निव पद्भ्यां सजगती जग-
दीश्वरः ५७ क्रोधताम्रेक्ष्णः कृष्णो जिघांसर मितद्युभिः त्रसन्ति इव चेतां सितावकानां महाहवे ५८ दृष्ट्वा माधवमाक्रंदे भी-
ष्मा योद्यतमंतिके हतो भीष्मो हतो भीष्मस्तत्र तत्र वचो महत् ५९ अश्रूयत महाराज वासुदेव मया तदा पीतकौशेयसंवीतो
मणिश्यामो जनार्दनः ६० शतशते विद्रवन् भीष्मं विद्युन्मालीयथां बुदः ससिंह इव मातंगं यूथर्षम इव र्षभं ६१ अमिदुद्राव-
वेगेन विनद न्यादवर्षभः तमापतंतं संप्रेक्ष्य पुंडरीकाक्षमाहवे ६२ असंभ्रमं रणे भीष्मो विचकर्ष महद्भुतः उवाच चैव गोविं-
दमसंभ्रान्तेन चेतसा ६३ एहो हि पुंडरीकाक्ष देवदेवनमोऽस्तुते मामद्य सात्वतश्रेष्ठ पातयस्व महाहवे ६४ ५१ ५२

त्वयाहिदेवसंग्रामेहतस्यापिममानघ श्रेयएवपरं कृष्णलोकेभवतिसर्वतः ६५ संभावितोस्मिगोविंदत्रैलोक्येनाद्यसंयुगे प्रहर
स्वयथेष्टवेदासोस्मितवचानघ ६६ अन्वगेवततः पार्थस्मामिद्रुत्यकेशवं निजग्राहमहाबाहुं बाहुभ्यां परिगृह्य वै ६७ निगृह्य
माणः पार्थेन कृष्णो राजीवलोचनः जगामैवैनमादाय वेगेन पुरुषोत्तमः ६८ पार्थस्तु विष्टम्य बलाच्चरणौ परवीरहा निजग्राह-
हृषीकेशं कथंचिदशमेपदे ६९ ततएवमुवाचार्तः क्रोधपर्याकुलेक्षणं निश्चसंतं यथानागमर्जुनप्रणयात्सरवा ७० निवर्तस्व-
महाबाहो नानृतं कर्तुमर्हसि यत्त्वया कथितं पूर्वमन्योत्स्यामीति केशव ७१ मिथ्यावादीति लोकस्त्वांकथाधिष्यति माधव ममैष
भारः सर्वो हि हनिष्यामि पितामहं ७२ शपे केशव शस्त्रेण सत्येन कृतेन च अंतं यथागमिष्यामि शत्रूणां शत्रुसूदन ७३ अ-
द्यैव पश्य दुर्धर्ष पात्यमानं महारथं तारापतिमिवा पूर्णमिंतकाले यदृच्छया ७४ माधवस्तु वचः श्रुत्वा फाल्गुनस्य महात्मनः अ-
किंचिदुत्कासक्रोध आरुरो हरथं पुनः ७५ तौरथस्थौ न रत्याघ्नो भीष्मः शान्तनवः पुनः ववर्ष शरवर्षेण मेघो वृष्ट्या यथाचलं
७६ प्राणानादत्तयोधानां पिता देवप्रतस्तव गमस्ति मिषिवा दित्यस्ते जांसि शिशिरात्यये ७७ यथा कुरूणां सैन्यानि बभूवुः
युधिपांडवाः तथा पांडवसैन्यानि बभूवुः युधिपिता ७८ हतविद्रुतसैन्यास्तु निरुत्साहा विचेतसः निरीक्षितुं न शोक्ते
भीष्ममप्रतिमंरणे ७९ मध्यगतमिवादित्यप्रतपंतं स्वतेजसा ते वध्यमाना भीष्मेण शतशोथसहस्रशः ८० वीक्षान्च कुर्म-
हाराज पांडवा अभयपीडिताः तथा पांडवसैन्यानि द्रुवमाणानि भारत ८१ आतारं नाध्यगच्छत गावः पकगता इव पिपीलिका इ-
व कृष्णा दुर्बला बलिनारणे ८२ महारथं भारत दुःप्रकंपं शरोर्मिणं प्रतपंतं नरेद्रान् भीष्मं न शोकः प्रतिवीक्षितुं तेशारविषं सू-
र्यमिवातपंतम् ८३ विसृजतस्तु स्युः पांडुसेनामस्तं जगामाथ सहस्ररश्मिः ततो बलानां श्रमकश्चितानां मनोवहारं प्रतिसंबभूव
८४ इति श्रीमन्महाभा० भी० नवमदिवससु द्वादशमातिनाम समाधिकशततमोऽध्यायः १०७ संजय उवाच युद्ध-
तामेव ते पांतु मास्करेस्तमुपागते संध्यासमभवद्दोराना पश्याम ततो रणं १ ततो युधिष्ठिरो राजा संध्यां सदृश्यं भारत वध्य-
मानं च भीष्मेण त्यक्त्वा स्वभयविकलं २ स्वसैन्यं च परावृत्तं पलायनपरायणं भीष्मं च युधिसंरब्धं पीडयंतं महारथं ३

१८३

२९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२

हनिष्यामिरणेभीष्ममाहयपुरुषर्षभं पश्यतांधार्तराष्ट्राणांयदिनेच्छतिफाल्गुनः २९ यदिभीष्मेहतेवीरेजयंपश्यसिपांडव हंता
स्येकरथेनाद्यकुरुद्वंद्वं पितामहं ३० पश्यमेविक्रमंराजन्महेद्रस्येक्संयुगे विमुंचंतंमहास्त्राणिपानयिष्यामितरथात् ३१ यःश
त्रुःपांडुपुत्राणामच्छत्रुःसनसंशयः मदर्थमिवदीयायेयेमदीयास्तवैवते ३२ तवभ्राताममसरवासंबंधीशिष्यएवच मासान्यु
त्कृत्यदास्यामिफाल्गुनार्थेमहीपते ३३ एषचापिनरव्याघ्रोमत्कृतेजीवितंत्यजेत् एषनःसमयस्ताततारथेमपरस्परं ३४ स
मानियुद्धवराजेंद्रयथायोद्धामवाम्यहं प्रतिज्ञातमुपलब्धेयत्तत्पार्थेनपूर्वतः ३५ घातयिष्यामिगांगेयमितिलोकस्यसन्नि-
धौ परिरक्ष्यमिदंतावद्वचःपार्थस्यधीमतः ३६ अनुज्ञातंतुपार्थेनमयाकार्येनसंशयः अथवाफाल्गुनस्यैवभारःपरमितोरणे
३७ सहनिष्यतिसंग्रामेभीष्मंपरपुरजय अशक्यमपिकुर्याद्विरणेपार्थःसमुद्यतः ३८ त्रिदशान्वासमुद्युक्तान्सहितान्दैत्य
दानवेः निहन्यादर्जुनःसंख्येकिमुभीष्मन्नराधिप ३९ विपरीतोमहावीर्येगितसत्त्वोत्पजीवनः भीष्मःशांतनवोतूनंकर्तव्यं-
नावबुद्धते ४० युधिष्ठिरउवाच एवमेतन्महाबाहोयथावदसिमाधव सर्वेद्येतेनपर्याप्तास्तववेगविधारणे ४१ नियतंसम-
वास्यामिसर्वमेतद्यथेप्सितं यस्यमेपुरुषव्याघ्रमवान्यक्षेव्यवस्थितः ४२ सेंद्रानपिरणेदेवान्जयेयंजयतांवर त्वयानाथेन
गोविंदकिमुभीष्मंमहारथं ४३ नतुत्वामनृतंकर्तुमुत्सहेस्वात्मगौरवात् अयुद्धमानःसाहाय्येयथोक्तंकुरुमाधव ४४ समय
स्कृतःकश्चिन्ममभीष्मेणसंयुगे मंत्रयिष्येतवार्थायनतुयोत्स्येकथंचन ४५ दुर्योधनार्थेयोत्स्यामिसत्यमेतदितिप्रभो
सहिराज्यस्यमेदातामंत्रस्यैवचमाधव ४६ तस्माद्देवव्रतंभूयोवधोपायार्थमात्मनः भवतासहिताःसर्वेप्रयाममधुसूदन ४७
तद्वयंसहितागत्वाभीष्ममाशून्नरोत्तमं नाचिरात्सर्ववाष्पेयिमंत्रंएच्छामकोरवं ४८ सवक्ष्यतिहितंवाक्यंसत्यमस्मान्नना-
र्दन यथाचवक्ष्यतेकृष्णातथाकर्तास्मिसंयुगे ४९ सनोजयस्यदात्तास्यान्मंत्रस्यचदृढव्रतः बालाःपित्राविहीनाश्चतेनसं-
वर्द्धितावयं ५० तंचेत्यितामहद्वंद्वंहंतुमिच्छामिमाधव पितुःपितरमिष्टंचधिगस्तद्वज्रजीविकां ५१ संजयउवाच ततो
ब्रवीन्महाराजवाष्पेयःकुरुनंदन रोचतेमेमहाप्राज्ञराजेंद्रतवभाषितं ५२ देवव्रतःकृतीभीष्मःप्रेक्षितेनापिनिर्दहेत् गम्यतां-
सवधोपायप्रष्टुंसागरगासूतं ५३

४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३

वक्तुमर्हति सत्यं सत्वया पृष्टो विशेषतः तेवयंतं वगच्छामः प्रष्टुकुरु पितामहं ५४ गत्वा शांतं नववृद्धं मंत्रं पृच्छाम भारत सनोदा
 स्यति मंत्रं यं तेन यो तस्यामहे परान् ५५ एवमामन्थते वीराः पांडवाः पांडुपूर्वज जग्मुस्ते सहिताः सर्वे वासुदेवश्च वीर्यवान् ५६
 विमुक्तशस्त्रकवचाभीष्मस्य सदनं प्रति प्रविश्य च तदा भीष्मं शिरोभिः प्रणिपेदिरे ५७ पूजयंतो महाराज पांडवा भरतर्षभ
 प्रणम्य शिरसा चैनं भीष्मं शरणमभ्ययुः ५८ तानुवाच महाबाहुर्भीष्मः कुरुपितामहः स्वागतं ते ववा र्थेयि स्वागतं ते धनं जय ५९
 स्वागतं धर्मपुत्राय भीमाय यमयोस्तथा किं वा कार्यं करोम्यद्युष्माकं प्रीतिवर्द्धनं ६० सर्वात्मनापि कर्तास्मि यद्यपि स्यात्स दुष्करं त
 था ब्रुवाणं गांगेयं प्रीतियुक्तं पुनः पुनः ६१ उवाच राजा दीनात्मा प्रीतियुक्तमिदं वचः कथं जयेम सर्वज्ञ कथं राज्यं लभेमहि ६२ प्र
 जानां संक्षयो न स्यात्कथं ते नो वद प्रभो भवान् हि नो वधो पायं ब्रवीतु स्वयमात्मनः ६३ भवंतं समरे वीरविषहं मकथं वयं न हिते सू
 क्ष्ममप्यस्ति रंधं कुरुपितामह ६४ मंडले नैव धनुषा दृश्यसे संयुगे सदा आददानं संधानं विकर्षणं धनुर्न च ६५ पश्यामस्त्वांम
 हा बाहोरथे सूर्यमिवापरं रथाश्च नरनागानां हंतारं परवीरहन् ६६ कोद्यतोऽहं ते जेतुं त्वां पुमान् भरतर्षभ वर्षताशरवर्षाणि
 संयुगे वैशंसकृतं ६७ क्षयं नीता हि एतानां संयुगे महती मम यथायुधि जयेम त्वां यथा राज्यं भृशं मम ६८ मम सैन्यस्य च क्षेमं
 तन्मे ब्रूहि पितामह ततो ब्रवीच्छांतं नवः पांडवान् पांडुपूर्वजः ६९ न कथंचन कौंतेय मयि जीवति संयुगे जयो भवति सर्वज्ञ सत्य
 मेतद्ब्रवीमि ते ७० निर्जितैर्मयि युद्धे नरणो जेष्यथ पांडवाः क्षिप्रं मयि प्रहरत्स्व यदीच्छथरणे जयं ७१ अनुजानां भिवः पार्थाः
 प्रहरत्स्व यथा स्वरं एवं हि संकृतं मन्ये भवतां विदितो ह्यहं हते मयि हतं सर्वं तस्मादेवं विधीयतां ७२ युधिष्ठिर उवाच ब्रूहि
 तस्मादुपायं नो यथायुद्धे जयेमहि भवंतं समरे कुट्टं दंडहस्तमिवांतकं ७३ शक्यो वज्रधरो जेतुं वरुणो यथ मस्तथा न भवान्स
 मरेशक्यः सैद्रैरपि सरासरैः ७४ भीष्म उवाच सत्यमेतन्महाबाहो यथा वदसि पांडव नाहं जेतुं रणेशक्यः सैद्रैरपि सरा
 सरैः ७५ आत्तशस्त्रोरणो यत्तौ गृहीतवरकार्मुकः ततो मां न्यस्तशस्त्रं तु एते हन्युर्महारथाः ७६ निक्षिप्तशस्त्रे पतिते विमुक्तकव
 चध्वजे द्रवमाणे च भीते च तव चास्मीति वादिनि ७७ स्त्रियां स्त्रीनाम धेये च विकले चैकपुत्रिणि अप्रशस्ते नरे चैव न युद्धं रोचते मम

इमंमेश्वरपुराजेन्द्रसंकल्पपूर्वचिंतितं अमंगल्यध्वजं दृष्ट्वानयुल्लेख्यं कदाचन ७९ य एष द्वोपक्षराजंस्तवसे न्ये महारथः शिरवं-
डी समरामषीश्वरश्च समितिजयः ८० यथा मवच्चस्त्रीपूर्वपश्चात्पुंस्त्वं समागतः जानंति च भवंतोऽपि सर्वमेतद्यथा तथं ८१ अ-
र्जुनः समरेश्वरः पुरस्कृत्य शिरवंडिनं मामेव विशिरेवैस्तीक्ष्णैरभिद्रवतु दंशितः ८२ अमंगल्यध्वजे तस्मिन् स्त्रीपूर्वे च विशेषतः
नमहर्तुमभीष्मामि गृहीतेषुः कथंचन ८३ तदंतरं समासाद्य पांडवो मांधनंजयः शरैर्घातयतु क्षिप्रं समंताद्भरतर्षभ ८४ न
तं पश्यामि लोकेषु मां हन्याद्यः समुद्यतं क्रुते कृष्णान्महाभागात्पांडवाद्वा धनंजयात् ८५ एष तस्मात्पुरोधायकं चिदन्यममाग्र
तः आत्तशस्त्रोरणे यत्तौ गृहीतवरकार्मुकः ८६ मां पातयतु बीभत्सरं वतवजयोद्धुवं एतत्कुरुष्व कौंतेय यथोक्तं मम स ब्रत
संग्रामे धार्तराष्ट्राश्च हन्याः सर्वान्समागतान् ८७ संजय उवाच ते तु ज्ञात्वा ततः पार्था जग्मुः स्वशिबिरं प्रति अभिवाद्य म
हात्मानं भीष्मं कुरुपितामहं ८८ तथोक्तवति गांगेये परलोकाय दीक्षिते अर्जुनो दुःखसंतप्तः स व्रीडामिदमब्रवीत् ८९ गुरु
णा कुलवृद्धेन कृतप्रज्ञेन धीमता पितामहेन संग्रामे कथं योद्धास्मि माधव ९० क्रीडता हि मया बाल्ये वासुदेव महामनाः पांस्क
रूपितगात्रेण महत्मा कलुषीकृतः ९१ यस्याहमधिरुह्यां कंबालः किल गदाग्रज नातेत्यवोचं पितरं पितुः पांडोर्महात्मनः ९२
नाहं तातस्तव पितुस्ततोऽस्मितवभारत इति मामब्रवीद्बाल्येयः स वध्यः कथं मया ९३ कामं वध्यतु सैन्यं मे नाहं योत्स्ये महात्म
ना जयो वास्तवधो वामे कथं वा कृष्णामन्यसे ९४ वासुदेव उवाच प्रतिज्ञाय वधं जिष्णो पुराभीष्मस्य संसृगे क्षत्रधर्म-
स्थितः पार्थ कथं नैनं हनिष्यसि ९५ पातयेन्नरयात्पार्थ क्षत्रियं युद्धदुर्मदं नाहत्वा युधिगांगेयं विजयस्तेषां विष्यति ९६ दृष्ट-
मेतत्पुरा देवैर्गमिष्यति यमक्षयं यहृष्टं हि पुरा पार्थ तत्तथा न तदन्यथा ९७ न हि भीष्मदुराधर्षं व्यात्तान न मिवांतकं त्वदन्यः
शत्रुयाद्योद्धुमपिवज्रधरः स्वयं ९८ जहि भीष्मं स्थिरो भूत्वा शृणु चेदं वचो मम यथोवाच पुराशक्रं महाबुद्धिर्हृहस्पतिः ९९
ज्यायां समपि चेद्दुर्गुणैरपि समन्वितं आततायिनमायांतं हन्याद्वा त कमात्मनः १०० शाश्वतोऽयं स्थितो धर्मः क्षत्रियाणां धनंज
य योद्धव्यं रक्षितव्यं च यद्व्यं चानुस्यूभिः १ अर्जुन उवाच शिरवंडी निधनं कृष्णभीष्मस्य भविताद्भुवं दृष्ट्वेवाहिसदाभीष्मः पां
चाल्यं विनिवर्तते १०२ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

तेवयंप्रसुरवेतस्यपुरस्कृत्यशिरवंडिनं गांगेयंपातयिष्यामउपायेनेतिमेमतिः १०३ अहमन्यान्महेष्वासान्वारयिष्यामिसायकैः
 शिरवंड्यपियुधांश्चेष्टमीष्ममेवाभियोधयेत् १०४ श्रुतंहिकुरुसुरव्यस्यनाहं हन्यांशिरवंडिनं कन्याद्येषापुरामूत्वापुरुषः समप-
 द्यत १०५ इत्येवंनिश्चयंकृत्वापांडवाः सहबांधवाः अनुमान्यमहात्मानं प्रययुर्हृष्टमानसाः १०६ इति श्रीमन्महाभारते
 भी० नवमदिवसावहारोत्तरमंत्रे अष्टोत्तरशततमोऽध्यायः १०८ धृतराष्ट्र उवाच कथंशिरवंडीगांगेयमत्यवर्ततसंयुगे पां-
 डवांश्चकथंभीष्मस्तन्ममाचक्ष्वसंजय १ संजय उ० ततस्तेपांडवाः सर्वसूर्यस्योदयनंप्रति ताड्यमानास्समेरीषुमृदंगेष्वान-
 नकेषु च २ ध्मयत्सुदधिवर्णेषुजलजेषुसमंततः शिरवंडिनंपुरस्कृत्यनिर्याताः पांडवायुधि ३ कृत्वाव्यूहं महाराजसर्वशत्रु-
 निवर्हणं शिरवंडीसर्वसैन्यानामग्रआसीद्विशांपते ४ चक्ररक्षोततस्तस्यभीमसेनधनंजयो पृष्ठतोद्रौपदेयाश्चसौमद्रश्चैव
 वीर्यवान् ५ सात्यकिश्चेकितानश्चतेषांगोतामहारथः धृष्टद्युम्नस्ततः पश्चात्पांचालैरेभिरक्षितः ६ ततोयुधिष्ठिरोराजायमाभ्यां
 सहितः प्रभुः प्रययौसिंहनादेननादयन्मरतर्षभ ७ विराटस्तततः पश्चात्सेनसैन्येनसंवृतः दुपदश्चमहाबाहोततः पश्चादुपा-
 द्रवत् ८ कैकेयाभ्यातरः पंचधृष्टकेतुश्चवीर्यवान् जघनंपालयामासः पांडुसैन्यस्यभारत ९ एवंव्यूहमहासैन्यं पांडवास्तव-
 वाहिनीं अभ्यद्रवंतसंग्रामेत्यक्काजीवितमात्मनः १० तथैवकुरवोराजन्भीष्मंकृत्वामहारथं अग्रतः सर्वसैन्यानांप्रययुः पां-
 डवान्प्रति ११ पुत्रैस्तवदुराधर्षैरक्षितः सुमहाबलैः ततोद्रोणोमहेष्वासः पुत्रश्चास्यमहाबलः १२ भगदत्तस्ततः पश्चाद्भुजा-
 नीकेनसंवृतः कृपश्चकृतवर्माचभगदत्तमनुव्रतो १३ कांबोजराजोबलवांस्ततः पश्चात्सुदक्षिणः मागधश्चजयत्सेनः सौब-
 लश्चबृहद्वलः १४ तथैवान्येमहेष्वासाः सुशर्मप्रसुरवानृपाः जघनंपालयामासस्तवसैन्यस्यभारत १५ दिवसेदिवसेप्राप्ते-
 भीष्मः शांतनवोयुधि आस्तरानकरोद्वाहन्येषाचानथराक्षसान् १६ ततः प्रवृत्तेयुद्धंतवतेषांचभारत अन्योन्यनिघ्नतांरा-
 जन्यमराष्ट्रविकर्द्धनं १७ अर्जुनप्रसुरवाः पार्थाः पुरस्कृत्यशिरवंडिनं भीष्मंयुद्धेभ्यवर्ततकिरंतोविविधांश्छुरान् १८ तत्रभा-
 रतभीमेनताडितास्तावकाः शरैः रुधिरोघपरिक्लिन्नाः परलोकंययुस्तदा १९ नकुलः सहदेवश्चसात्यकिश्चमहारथः तवसैन्यंसमा-
 साद्यपीडयामासुरोजसा २०

६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

पक्षांतरमाहरयस्येति एकस्य रथस्य पंचाशद्गजाः पंचसहस्रं अश्वाः पंचत्रिंशत्सहस्रं पदातयः परिवार इत्यर्थः २३ अत्र रथादीनां प्राधान्याभिप्रायेण परिवारा-
त्पबहुत्वे ज्ञेये साधारणी तु संख्या आदिपर्वण्युक्ता एकोरथोगजस्तेकोनराः पंचपदातयः त्रयश्चतुरगास्तजैः पत्तिरित्यभिधीयत इत्यादिनातामेवानुसरति सेने-
ति तत्र गजानां रथानां चतुस्तयसंख्योक्तिः पूर्वोक्तसंख्योपलक्षणार्था तेन पंचविंशतिशतानि मनुष्याः पंचदशशतं तुरगा इत्यपि ज्ञेयम् एतन्नार्था तु पंचसहस्रं
नागास्तावन्तो रथाः पंचविंशतिसहस्रं नराः पंचदशसहस्रं अश्वाः बाहिन्यां पंचाशत्सहस्रं नागास्तावन्तो रथाः सार्द्धं लक्षद्वयं नराः सार्द्धं लक्षं अश्वा इति ज्ञेयम् २४

रथस्य नागाः पंचासन्नागस्यासन् शतं हयाः हयस्य पुरुषाः सप्तभिन्नसंधानकारिणः २३ सेना पंचशतं नागारथास्तावन्त एव च
दशसेना च एतना एतना दशवाहिनी २४ सेना च वाहिनी चैव एतना ध्वजिनी च मूः अक्षौहिणीति पर्यायैर्निरुक्ता च वस्तु धिनी २५ एवं
व्यूढान्यनी कानिकोरवेयेण धीमता अक्षौहिण्योदशैका च संख्याताः सप्तचैव ह २६ अक्षौहिण्यस्तु सप्तैव पांडवानामभूद्बल-
म् अक्षौहिण्योदशैका च कौरवाणामभूद्बलम् २७ नराणां पंच पंचाशदेषा पत्तिर्विधीयते सेनासुरवं च तिस्रस्ता गुल्म इत्यभि-
शब्दितम् २८ त्रयो गुल्मा गणस्त्वासीद्गणास्त्वयुतशो भवन् दुर्योधनस्य सेनासुरयोत्थमानाः प्रहारिणः २९ तत्र दुर्योधनो राजा
शूरान्बुद्धिमतो नराश्च प्रसमीक्ष्य महाबाहुश्चक्रे सेनापतींस्तदा ३० पृथगक्षौहिणीनां च प्रणेतृन्तरसत्तमान् विधिवत्पूर्वमानीय
पार्थिवानभ्यभाषत ३१ कृपं द्रोणं च शल्यं च सैधवं च जयद्रथम् सुदक्षिणं च कांबोजं कृतवर्माणमेव च ३२ द्रोणपुत्रं च कर्णं च भू-
रिश्मवसमेव च शकुनिं सौबलं चैव बाल्हिकं च महाबलं ३३ दिवसे दिवसे तेषां प्रतिबेलं च भारत चक्रे सविविधाः पूजाः प्रत्यक्षं च
पुनः पुनः ३४ तथा विनियताः सर्वे ये च तेषां पदानुगाः बभूवुः सैनिकाराजां प्रियं राज्ञश्चिकीर्षवः ३५ इति श्रीमत्महाभारते
उद्योगपर्वणि अभिनिर्वाचायां पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः १५५ वैशंपायन उवाच ततः शांतनवं भीष्मं प्रांजलिधृतं
तराष्ट्रजः सहस्रैर्वर्महीपा लैरिदं वचनमब्रवीत् १ ऋते सेना प्रणेतारं एतना रुमहृत्यपि दीर्यते युद्धमासाद्यपि पीलिकमुदयथा

एवमपि पूर्वोक्ताक्षौहिणी संख्याया विस्मयाद एवेत्याशंक्याह सेनेति सेनादयः शब्दाः पर्यायाः न तु संख्येयामेदमात्रेणाना नार्थाः एकस्मिन्नपि भीमसेने
दशनागसहस्रबलस्मरणात् एवं च बलस्यैवेयं एकादशसप्तैति संख्या न संख्येयस्येति भावः पांडवानां हीनबलत्वेपि असंख्येयं वासुदेवबलं तत्र सहा-
यीभूतमिति जयोभूदिति द्रष्टव्यम् २५ २६ २७ नराणामिति अयुत इत्यनेन नराणामंतोनास्तीति दर्शितम् २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ इति उवाच

च पंचशततमोऽध्यायः १५५ तत इति १ २

३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० उशनसाशुक्लेण असंहार्यः पितुर्वरदानात् कालेनापि संहर्तुमशक्यः ११ १२ कुमारः कार्तिकेयः १३ १४ पावकिः कार्तिकेयः

नहि जातु द्वयोर्बुद्धिः समाभवति कर्हिचित् शौर्यं च बलनेतृणां स्पर्धते च परस्परम् ३ श्रूयते च महाप्राज्ञ हेहयानमितो जसः अभ्य
युर्ब्राह्मणाः सर्वे समुच्छितकुशध्वजाः ४ तानभ्ययुस्तदा वैश्याः शूद्राश्चैव पितामह एकतस्तत्र यो वर्णा एकतः क्षत्रियर्षभाः ५ ततो
युद्धेषु भज्यन्तत्र यो वर्णाः पुनः पुनः क्षत्रियाश्च जयन्त्येव बहुलं चैकतो बलम् ६ ततस्तो क्षत्रियानेव प्रच्छुर्हि जसत्तमाः तेभ्यः शशंसुर्ध
र्मज्ञायाथातथ्यं पितामह ७ वयमेकस्य शृण्वानामहाबुद्धिमतीरणे भवन्तस्तप्यस्व सर्वे स्वबुद्धिवशवर्तिनः ८ ततस्ते ब्राह्मणाश्च कु
रेकसेनापतिर्हि जम् नयेषु कुशलं शूरमजयन्तस्त्रियांस्ततः ९ एवं यकुशलं शूरं हिते पितमकल्मषम् सेनापतिं प्रकुर्वन्ति ते जयन्ति र
णेरिपून् १० भवानुशनसा तु ल्योहितैषी च स दामम असंहार्यः स्थितो धर्मे स नः सेनापतिर्भव ११ रश्मिमतामिवादित्यो वीरुधामिव चं
द्रमाः कुबेर इव यक्षाणां देवानामिव वासवः १२ पर्वतानां च थामेरुः रूपर्णः पक्षिणां यथा कुमार इव देवानां वसूनामिव हव्यवाट् १३
भवता हि वयं गुप्ताः शत्रुणे वदिवौकसाः अनाद्यव्याभविष्यामस्मि दशानामपि ध्रुवम् १४ प्रयातु नो भवानग्रे देवानामिव पावकिः वयं
त्वामनुयास्यामः सौरभेया इव वर्षभम् १५ श्रीष्म उवाच एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि भारत यथैव हि भवन्तो मे तथैव मम
पांडवाः १६ अपि चैव मया श्रेयोवाच्यं तेषां नराधिप संयोद्धव्यं तवार्थाय यथा मे समयः कृतः १७ न तु पश्यामि योद्धारमात्मनः सह
शंभुवि ऋते तस्मान्न रव्याघ्रात्कुंती पुत्राह नं जयात् १८ सहिवेद महाबुद्धिर्दिव्यान्त्यस्त्राण्यनेकशः न तु मां विवृतो युद्धे जातु युद्धे
तपांडवः १९ अहं चैव क्षणेनैव निर्मनुष्यमिदं जगत् कुर्यांश्च बलैर्नैव स सरा सरराक्षसम् २० न त्वेवोत्सादनीयामे पांडोः पुत्रा
जनाधिप तस्माद्यो धातुहनिष्यामि प्रयोगेणा युतं सदा २१ एवमेषां करिष्यामि निधनं कुरुनंदन न च ते मां हनिष्यन्ति पूर्वमेव समा
गमे २२ सेनापतिर्भविष्यामि समयेनापरेण ते भविष्यामि यथा कामं तन्मेश्रो तु मिहार्हसि २३ कर्णो वा युत्थ्यतां पूर्वमहं वा एषि
वीपते स्पर्धते हि सदा त्वर्थं सतपुत्रो मयारणे २४ कर्ण उवाच नाहं जीवति गांगेये राजन्यो त्वेकथं च न हते भीष्मे तु यो
त्स्यामि सहगां डीवयन्वना २५ वेशं पायन उवाच ततः सेनापतिं चक्रे विधिवद्भूरिदक्षिणं धृतराष्ट्रात्मजो भीष्मसो भिषिको
व्यरोचत २६

व १५ १६ १७ १८ विवृतो विस्मयो भूत्वेत्यर्थः १९ २० न मे मया उत्सादनीयाः नाशयितुं शक्याः सदा प्रत्यहम् २१ २२ २३ २४ २५ २६

२७ २८ पातयंतः सूर्धितानिकुर्वंतः २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ इत्यद्योगेटीकायां षट्पंचा० शततमोऽध्यायः १५६ आपगेयमिति १ २ ३

ततो भेरीश्च शंखश्च शतशोथसहस्रशः वादयामास रज्यग्रावादकाराजशासनात् २७ सिंहनादाश्च विविधा बाहूनां च निस्व-
नाः प्रादुरासन्ननभश्च वर्षरुधिरकर्दमम् २८ निर्घाताः पृथिवीकंपागजहं हित निस्वनाः आसंश्च सर्वयोधानां पातयंतो मनांस्युत २९
वाचश्चाप्यशरीरिण्यो दिवश्चोल्काः प्रपेदिरे शिवाश्च भयवेदिन्यो नैर्दुर्दासितराभृशम् ३० सेनापत्येयदाराजागांगेयमभिषिक्तवान्
तदेतान्युग्ररूपाणि बभूवुः शतशो नृप ३१ ततः सेनापतिं कृत्वा भीष्मं परबलार्दनम् वाचयित्वा द्विजश्रेष्ठान् गोभिर्निषेधैश्च भृशैः ३२
वर्धमानोजयाशीर्भिर्निर्ययौ सैनिकैर्वृतः आपगेयं पुरस्कृत्य भ्रातृभिः सहितस्तदा ३३ स्कंधावारेण महता कुरुक्षेत्रं जगाम ह ३४
परिक्रम्य कुरुक्षेत्रं कर्णेन सह कौरवः शिविरं मापयामास समेदेशे जनाधिप ३५ मधुरानूरवरे देशे प्रभूतयवसंधने यथैव हास्तिन-
पुरं तद्वच्छिविरमाबभौ ३६ इति श्रीम० उ० अभिनिर्यात्रायां भीष्मसैनापत्ये षट्पंचा० शततमोऽध्यायः १५६ जनमेजय उ०
आपगेयं महात्मानं भीष्मं शस्त्रभृतां वरम् पितामहं भारतानां ध्वजं सर्वमहीक्षिताम् १ बृहस्पतिसमं बृहदाक्षमया पृथिवीसमं
समुद्रमिव गांभीर्यं हिमवंतमिव स्थिरम् २ प्रजापतिमिवोदार्यं तेजसाभास्करोपमम् महेंद्रमिव शत्रूणां ध्वंसनं शरवृष्टिभिः ३ र-
णयज्ञे प्रवितते स्रग्भीमेलोमहर्षणे दीक्षितं चिररात्राय श्रुत्वा तत्र युधिष्ठिरः ४ किमब्रवीन्महाबाहुः सर्वशस्त्रभृतां वरः भीमसेनार्जु-
नौ वापि कृष्णो वा प्रत्यभाषत ५ वैशंपायन उ० आपद्धर्मार्थं कुशलं लोमहर्षिर्बुद्धिर्युधिष्ठिरः सर्वान् भ्रातृन् समानीय वासुदेवं
च शाश्वतम् ६ उवाच वदतां श्रेष्ठः सात्वत्पूर्वमिदं वचः पर्याक्रामत सैन्यानि यत्तास्तिष्ठत दंशिताः ७ पितामहे न वीर्युद्धं पूर्वमेव भवि-
ष्यति तस्मात्सप्तस्रुसेनासु प्रणेतुं नमपश्यत ८ कृष्ण उवाच यथार्हं तिमवान्वक्तुमस्मिन्कालेद्युपस्थिते तथेदमर्थव-
द्वाक्यमुक्तं ते भरतर्षभ ९ रोचते मे महाबाहो क्रियतां यदनंतरम् नायकास्तव सेनायां क्रियतामिह सप्त वै १० वैशंपायन उ०
ततोऽपि पदमानाय विराटं शिनिपुंगवम् धृष्टद्युम्नचपांचाल्यं धृष्टकेतुं च पार्थिवम् ११ शिरवंडिनं च पांचाल्यं सहदेवं च मागधम्
एतान्सप्त महाभागान् वीरात्कुहाभिकाक्षिणः १२ सेनाप्रणेतृन् विधिवदभ्यषिचद्युधिष्ठिरः सर्वसेनापतिं चात्र धृष्टद्युम्नं च कारह-

द्रोणांत हेतोरुत्पन्नो य इन्द्राज्जातवेदसः सर्वेषामेव तेषां तु समस्तानां महात्मनाम् १४ सेनापतिपतिंचक्रे गुडाकेशं धनंजयम्
अर्जुनस्यापि नेता च संयता चैव वाजिनम् १५ संकर्षणानुजः श्रीमान्महाबुद्धिर्जनार्दनः तदृष्ट्वोपस्थितं युद्धं समासन्नमहा
त्ययम् १६ प्राविशद्भवनं राजन्यां डवानां हलायुधः सहाक्रूरप्रभृतिभिर्गदसांबोद्धवादिभिः १७ रौक्मिणीया हुक्कृतैश्चारुदेव्यापु
रोगमैः वृष्णिमुरव्यैरधिगतैर्व्याघैरिव बल्लोत्कटेः १८ अभिगुप्तो महाबाहुर्मरुद्भिरिव वासवः नीलकौशेयवसनः कैलासशिखरे
पमः १९ सिंहरेल गतिः श्रीमान्मदरक्तांतलोचनः तदृष्ट्वा धर्मराजश्चकेशवश्च महाद्युतिः २० उदतिष्ठततः पार्थो भीमकर्माविको
दरः गांडीवधन्वा ये चान्ये राजानस्तत्र केचन २१ पूजयांचक्रिरे ते वै समायांतं हलायुधम् ततस्तं पांडवो राजा करे पश्य शपाणि
ना २२ वासुदेवपुरोगास्तं सर्व एवाभ्यवादयन् विराट्दुपदो हृद्वावभिवाद्य हलायुधः २३ युधिष्ठिरेण सहित उपाविशदरिंदमः
ततस्तेषूपविष्टेषु पार्थिवेषु समंततः वासुदेवमभिप्रेक्ष्य रौहिणेयोभ्यमावत २४ भवितायं महारौद्रो दारुणः पुरुषक्षयः दिष्टमेतद्भु
वं मन्ये न शक्यमभिवर्तितुम् २५ तस्माद्युद्धात्समुत्तीर्णानपि वः सकृदज्जनान् अरोगानक्षतैर्देहैर्द्रष्टास्मीति मतिर्मम २६ समेतं
पार्थिवं क्षत्रं कालपक्वमसंशयम् विमदश्च महान्भावी मांसशोणितकर्दमः २७ उक्तो मया वासुदेवः पुनः पुनरुपवहरे संबंधिषु
समावृत्तिं वर्तस्व मधुसूदन २८ पांडवा हि यथास्माकं तथा दुर्योधनो नृपः तस्यापि क्रियतां सद्यः सपथेति पुनः पुनः २९ तच्च मेना
करोद्वाक्यं त्वदर्थं मधुसूदनः निर्विष्टः सर्वभावेन धनंजयमवेक्ष्य ह ३० ध्रुवोजयः पांडवानामिति मे निश्चिता मतिः तथाद्यभिनिवे
शोयं वासुदेवस्य भारत ३१ न चाहमुत्सहे कृष्णामृते लोकमुदीक्षितुम् ततो ह मनुवर्तामि केशवस्य चिकीर्षितम् ३२ उभौ शिष्यौ
हि मे वीरौ गदायुद्धविशारदौ तुल्यस्महोस्म्यतो भीमे तथा दुर्योधने नृपे ३३ तस्माद्यास्यामि तीर्थानि सरस्वत्यानि षेवितुम् न हि
शक्यामि कोरव्यान्नश्यमानानुपेक्षितुम् ३४ एवमुक्त्वा महाबाहुरनुज्ञातश्च पांडवैः तीर्थयात्रां च यो रामो निर्वर्त्य मधुसूदनम्
३५ इति श्रीमत्महाभारते उद्योगपर्वणि अभिनिर्वाचायां सप्तपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः १५७

वहरेणकांते २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ इत्युद्योगेटीकायां सप्तपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः १५७

SGDF

एतस्मिन्निति आकूतीनांसंकल्यानां सत्यसंकल्पइत्यर्थः २ ३ ४ ५ ६ मौरवान् आत्रतंति मयान् यैरिदानीं शार्ङ्गे धनुषि ज्याक्रियते ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

वैशंपायन उवाच एतस्मिन्नेव काले तु भीष्मकस्य महात्मनः हिरण्यरोम्णोऽर्चयते साक्षादिन्द्रसरवस्य वै १ आकूतीनामधिप
तिर्भोजस्याति यशस्विनः दाक्षिणात्यपतेः पुत्रो दिक्षुरुक्मीति विश्रुतः २ यः किंपुरुषसिंहस्य गंधमादनवासिनः कृत्स्नं शिष्यो धनु
र्वेदं चतुष्पादमवाप्तवाच ३ यो माहेन्द्रं धनुर्लेभे तुल्यं गांडीवतेजसा शार्ङ्गेण च महाबाहुः सम्प्रितं दिव्यलक्षणम् ४ त्रीण्येवैतानि दि
व्यानि धनुषि दिविचारिणाम् वारुणं गांडिवं तत्र माहेन्द्रं विजयं धनुः शार्ङ्गं तु वैष्णवं प्राहुर्दिव्यं तेजोमयं धनुः ५ धारयामास तत्कृष्णः
परसेनाभयावहम् गांडीवं पावकाले मौरवांडवे पाकशासनिः ६ दुमादुक्मी महातेजा विजयं प्रत्यपद्यत संछिद्य मौरवान्पाशा
न्निहत्य मुरमोजसा ७ निर्जित्य नरकं भौममाहृत्य मणिकुण्डले षोडशस्त्री सहस्राणिरत्नानि विविधानि च ८ प्रतिपेदे हृषीके
शः शार्ङ्गं च धनुरुत्तमम् रुक्मीतु विजयं लब्ध्वा धनुर्मेघनिभस्वनम् ९ विभीषयन्निवजगत्पांडवानभ्यवर्तत नामृष्यत पुरा यो
सौस्वबाहुर्बलगर्वितः रुक्मिण्या हरणं वीरो वासुदेवेन धीमता कृत्वा प्रतिज्ञां नाहत्वा निवर्तिष्ये जनार्दनम् ११ ततो न्वधावहा
व्योयं सर्वशस्त्रभृतां वरं सेनया चतुरंगिण्यामहत्या दूरपातया १२ विवित्रायुधवर्मिण्या गंगयेव प्रहृष्टया ससमासाद्य वार्ष्णेय
योगानामीश्वरं प्रभम् १३ व्यंसितो ब्राह्मिणो राजन्नाजगाम सकुण्डिनम् यत्रैव कृष्णो नरणे निर्जितः परवीरहा १४ तत्र भोजकं
नाम कृतं नगरमुत्तमम् सैन्येन महता तेन प्रभूतगजवाजिना १५ पुरंतद्वु विविरव्यातं नाम्ना भोजकं चतुप सभोजराजः सैन्येन म
हता परिवारितः १६ अक्षौहिण्या महावीर्यः पांडवान् क्षिप्रमागमत् ततः सकवची धन्वी तलीरवद्भीशरासनी १७ ध्वजेनादित्यव
र्णेन प्रविवेश महाचसूम् विदितः पांडवेयानां वासुदेवप्रिये प्लथा १८ युधिष्ठिरस्ततः राजा प्रत्यङ्गम्याभ्यपूजयत् सपूजितः पां
दुपुत्रैर्यथान्यायं स संस्तुतः १९ प्रतिगृह्यतु तान्सर्वान्विश्रान्तः सहसैनिकः उवाच मध्ये वीराणां कुंती पुत्रं धनं जयम् २० साहा
य्यं स्मिन् स्थितो युद्धे यदि भीतो सि पांडव करिष्यामि रणे सद्य मसद्यंतव शत्रुभिः २१ नहि मे विक्रमे तुल्यः पुमानस्तीह कश्चन ह
निष्यामि रणे भाग्यन्मे दास्यसि पांडव २२ अपि द्रोणकृपौ वीरौ भीष्मकर्णवथोपुनः अथ वा सर्व एवैते तिष्ठन्तु वसुधाधिपाः २३

निहत्यसमरेशंस्तवदास्यामिमेदिनीं इत्थक्तो धर्मराजस्य केशवस्य च संनिधौ २४ शृण्वतां पार्थिवेन्द्राणामन्येषां चैव सर्व
शाः वासुदेवमभिप्रेक्ष्य धर्मराजं च पांडवम् २५ उवाच धीमान्कौंतेयः प्रहस्य सखि पूर्वकम् कौरवाणां कुले जातः पांडोः पुत्रो विप्रो
षतः २६ द्रोणं व्यपदिशन् शिष्यो वासुदेव सहायवान् भीतो स्मीतिकथं ब्रूयाद धानो गांडिवं धनुः २७ युत्थ्य मानस्य मे वीरगंधर्वैः समहा
बलैः सहायो घोषयात्रायां कस्तदा सीत्सरवामम् २८ तथा प्रतिभयेत स्मिन्देव दानवसंकुले रवांडवे युत्थ्य मानस्य कः सहायस्तदा भव
त् २९ निवातकवचैर्युद्धे कालकेयैश्च दानवैः तत्र मे युत्थ्य मानस्य कः सहायस्तदा भवत् ३० तथा विराटनगरे कुरुभिः सह संगरे यु
त्थ्य तो वहुभिस्तत्र कः सहायो भवन्मम ३१ उपजीव्य रण रुद्रं शक्रं वैश्रवणं यमम् वरुणं पावकं चैव रूपं द्रोणं च माधवम् ३२ धारय-
न् गांडिवं दिव्यं धनुस्तेजो मयं ददम् अक्षय्यशरसं युक्तो दिव्यास्त्रपरिहृंहितः ३३ कथमस्मद्दिधो ब्रूयाद्भीतो स्मीति यशोहरम्
वचनं नरशार्दूलवज्रायुधमपि स्वयम् ३४ नास्मि भीतो महाबाहो सहायार्थश्चनास्ति मे यथाकामं यथायोगं गच्छवान्यत्र तिष्ठवा
श्च निवर्त्य ततः रुक्मीसेनां सागरसंनिभाम् दुर्योधनमुपागच्छ तथैव भरतर्षभ ३५ तथैव चाभिगम्यैनमुवाच वसुधाधिपः प्र
त्यारव्यात्तश्च तेनापि स तदा शूरमानिना ३७ द्वावेव तु महाराज तस्माद्युद्धादपेयतुः रोहिणेयश्च वार्ष्णेयो रुक्मी च वसुधाधिपः ३८
गते रामे तीर्थयात्रां भीष्मकस्य स ते तथा उपाविशन् पांडवेयामंत्राय पुनरेव च ३९ समितिर्धर्मराजस्य सा पार्थिवसमाकुला शश
भेतारकैश्चित्राद्यैश्च द्रोणे वभारत ४० इति श्रीमन्महाभा. उद्योगपर्वणि अभिनिर्वात्रायां रुक्मिप्रत्यारव्यानं नामाष्टपंचाशद
धिकश. अध्यायः १५८ जनमेजय उ. तथा व्यूढेष्वनीकेषु यत्तेषु भरतर्षभ किमकुर्वंश्च कुरुवः कालेनाभिप्रचोदिताः १ वैशं
पायन उवाच तथा व्यूढेष्वनीकेषु यत्तेषु भरतर्षभ धृतराष्ट्रो महाराज संजयं वाक्यमब्रवीत् २ एहिसंजय सर्वमे आचक्ष्वान
वशेषता सेनानिवेशे यद्वत्तं कुरुपांडवसेनयोः ३ दिष्टमेव परमन्ये पौरुषं चाप्यनर्थकम् यदहंबुल्यमानोऽपि युद्धदोषान्क्षयोदया-
न् ४ तथापि निहृतिप्रज्ञं पुत्रं दुर्घृतदेविनं न शक्नोमि नियंतुं वा कर्तुं वाहितमात्मनः ५

३८ ३९ ४० इति उद्योगेटीकायां अष्टपंचाशदधि

कशततमोऽध्यायः १५८ तथेति १२ ३ क्षयस्यैव उदयोच्येभ्यस्तान् क्षयोदयान् ४ निहृतिप्रज्ञं कपटविषयेव प्रज्ञायस्य न धर्मविषयायस्य तम् ५

६७ एनसादोषेणदेवान्कालंवागंतुंउपालब्धुंनार्हतिदृष्टेसंभावस्यदृष्टकृत्यनायाअन्यास्यत्वादृष्टापराधाभावेदेवस्यकालस्यवाउपालंभःकर्तुमुचितःननुतस्मिन्सतीत्यर्थःनसकालंनवादेवंवक्तुमेतदिहार्हतीतिपाठेप्ययमेवार्थः९१०निकाराःतिरस्काराः११वैशसंसमरेनिमित्ते१२१३१४

भवत्येवहिमेसूतबुद्धिर्दोषानुदर्शिनीदुर्योधनंसमासाद्यपुनःसापरिवर्तते६एवंगतेवैयद्रावितद्रविष्यतिसंजयक्षत्रधर्मःकिं
लरणेतनुत्यागोहिपूजितः७संजयउवाचत्वद्युक्तोयमनुप्रश्नोमहाराजयथेच्छसिननुदुर्योधनेदोषमिममाधातुमर्ह
सि८शृणुघानवशेषेणवदतोममपार्थिवयआत्मनोदुश्चरितादशुभंप्राप्नुयान्नरःनसकालंनवादेवंवक्तुमेतदिहार्हति९
महाराजमनुष्येषुनिर्द्ययःसर्वमाचरेत्सर्वध्याःसर्वलोकस्यनिंदितानिसमाचरेत्१०निकारामनुजश्रेष्ठपांडवेस्त्वत्पतीक्षया
अनुभूताःसहामात्यैर्निर्हृतेरधिदेवने११हयानांचगजानांचराजांचामिततेजसाम्वैशसंसमरेवृत्तंयत्तन्मेशृणुसर्वशः१२
स्थिरोभूत्वामहाप्राज्ञसर्वलोकक्षयोदयम् यथाभूतंमहायुद्धेश्रुत्वाचैकमनाभव१३नद्येवकर्तापुरुषःकर्मणोःशुभपापयोः
अस्वतंत्रोहिपुरुषःकार्यतेदारुयंत्रवत्१४केचिदीश्वरनिर्दिष्टाःकेचिदेवयदृच्छयापूर्वकर्मभिरप्यन्यत्रैधर्मेतत्प्रदृश्यतेतस्माद
नर्थमापन्नंस्थिरोभूत्वानिशामय१५इति०उद्यो०एको०षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः१५९संजयउवाचहिरण्वत्यानिविष्टेषु
पांडवेषुमहात्मसुन्यविशंतमहाराजकौरवेयायथाविधि१तत्रदुर्योधनोराजानिवेशयबलमोजसासंमानयित्वानृपतीन्
स्यगुल्मांस्तथैवच२आरक्ष्यस्यविधिंकृत्वायोधानांतत्रभारतकर्णेदुःशासनंचैवशकुनिंचापिसौबलम्३आनाय्यनृपतींस्तत्र
मंत्रयाभासभारततत्रदुर्योधनोराजाकर्णेनसहभारत४संभाषित्वाचकर्णेनभ्रात्रादुःशासनेनचसौबलेनचराजेंद्रमंत्रयित्वा
नरर्षभ५आहूयोपहरेराजन्तुलूकमिदमब्रवीत्उलूकगच्छकैतव्यपांडवान्सहसोमकान्६गत्वामभवचोब्रूहिवास्तुदेवस्य
शृण्वतःइदंतत्समनुप्राप्तंवर्षपूगाभिचिंतितम्७पांडवानांकुरूणांचयुद्धंलोकभयंकरम् यदेतत्कथनावाक्यंसंजयोमहदब्रवीत्
८वास्तुदेवसहायस्यगर्जतःसानुजस्यतेमध्येकुरूणांकौंतेयतस्यकालोयमागतः९यथावःसंप्रतिज्ञातंतत्सर्वंक्रियतामिति ज्ये
ष्ठंतथैवकौंतेयब्रूयास्त्वंचनान्मम१०

१५ इत्यु०टी०एको०षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः१५९ हिरण्वत्यामिति १ गुल्मान्सैन्यान् २ आरक्ष्यस्य रक्षिणीयस्यद्रव्यादेः विधिरक्षाविधानं आरक्ष्यंरक्षणीयेस्यादिति विश्वः ३ ४ ५ ६ कथनावाक्यं आत्मप्रज्ञासनं ८ ९ संप्रतिज्ञातंदुःशासनरुधिरपा नादि

भ्रातृभिः सहितः कथमधर्ममनः कथा इति संबंधः ११ दातादास्यसिपारिव्रज्यं करिष्यसीत्यर्थः १२ १३ भोसुरा इति देवान् प्रद्वादः संबोधति यस्य व्रत
स्य धर्मध्वजो धर्मचिह्नं दर्भपवित्रपाणित्वादि उच्छ्रितः सर्वलोकविदितः १४ १५ मनः शक्तिं हिंसातो निवृत्तिम् १६ विश्रंभं विश्वासम् १७ १८ १९ २०

भ्रातृभिः सहितं सर्वैः सोमकैश्च सकेकयैः कथं वा धार्मिको भूत्वा त्वमधर्ममनः कथाः ११ यइच्छसिजगत्सर्वं नश्यमानं नृशंसव
त् अभयं सर्वभूतेभ्यो दाता त्वमिति मेमतिः १२ श्रूयते हि पुरा गीतः श्लोको यं भरतर्षभ प्रद्वादेनाथ भद्रं ते ह ते राज्ये तु देवतैः १३
यस्य धर्मध्वजो नित्यं सुराध्वज इवोच्छ्रितः प्रच्छन्नानि च पापानि बैडालं नाम तद्भुतम् १४ अत्र ते वर्तयिष्यामि आख्यानमिदमु
त्तमम् कथितं नारदेनेह पितुर्ममनराधिप १५ मार्जारः किल दुष्टात्मानि श्वेषः सर्वकर्मसु ऊर्ध्वबाहुः स्थितो राजन् गंगातीरे कदाचन
स वै कृत्वा मनः शक्तिं प्रत्ययार्थं शरीरिणाम् १६ करोमि धर्ममित्याह सर्वान्नेव शरीरिणः तस्य कालेन महता विश्रंभं जग्मुरंजजाः १७
समेत्य च प्रशंसन्ति मार्जारं तं विशांपते पूज्यमानस्तुतैः सर्वैः पक्षिभिः पक्षिभोजनः १८ आत्मकार्यं कृतं मेने चर्यायाश्च कृतं फ
लम् अथ दीर्घस्य कालस्य तं देशं मूषिका ययुः १९ ददृशुस्तं च ते तत्र धार्मिकं व्रतचारिणम् कार्येण महता युक्तं दंभयुक्तेन भा
रत २० तेषां मतिरियं राजन्नासीत् तत्र विनिश्चये बहुमित्रा वयं सर्वे तेषां नो मातुलो ह्ययं २१ रक्षां करोतु स तं वृद्धबालस्य सर्वशः
उपगम्य तु ते सर्वे बिडालमिदमब्रुवन् भवत्प्रसादादिच्छामश्च तं चैव यथास्मरवम् २२ भवान्नो गतिरव्यग्रा भवान्नः परमः सु
हृत् ते वयं सहिताः सर्वे भवंतं शरणं गताः २३ भवान् धर्मपरो नित्यं भवान् धर्मे व्यवस्थितः स नो रक्षमहाप्राज्ञ त्रिदशानि ब्रह्
ज्यभृत् २४ एवमुक्तस्तुतैः सर्वैर्मूषिकैः स विशांपते प्रत्यवाच ततः सर्वान् मूषिकान् मूषिकांत हृत् २५ ह्योयो गंगं पश्यामि त
पसोरक्षणस्य च अवश्यं तु मया कार्यं वचनं भवतां हितम् २६ युष्माभिरपि कर्तव्यं वचनं मम नित्यशः तपसास्मि परिश्रं
तो दृढं नियममास्थितः २७ न चापि गमने शक्तिकां चित्यश्यामि चिंतयन् सोस्मिनेयः सदा तात नदीकुलमिदं परम् २८ तथे
तिते प्रतिज्ञाय मूषिका भरतर्षभ वृद्धबालमथो सर्वं मार्जाराय न्यवेदयन् २९ ततः स पापो दुष्टात्मा मूषिकानथ भक्षयन् पीवर
श्चरुवर्णश्च दृढबंधश्च जायते ३० मूषिकाणां गणश्चात्र भृशं संक्षीयते यस्य मार्जारो वर्धते चापि तेजो बलसमन्वितः ३१

बहवश्च ते मित्राणि चेति बहुमित्राः बह्वमित्रा इत्यपि पाठः २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ वृद्धाश्च बालाश्च तेषां सभाहारो वृद्धबालम् २९ ३० ३१

३२ ३३ ३४ ३५ ३६ शिरवाअमित्रस्यापिमित्रभावस्वरूपं पक्षांतरम् कृतास्वीकृताशिरवापक्षांतरेवाहाइति मेदिनी ३७ गणश्चमूषिकाणाम् ३८ ३९

ततस्तेमूषिकाः सर्वे समेत्यान्योन्यमब्रुवन् मातुलोवर्धते नित्यं वयं क्षीयामहे भूयाम् ३२ ततः प्राज्ञतमः कश्चिदिडिंडिको नाम मूषिकः
अब्रवीद्वचनं राजन् मूषिकाणां महागणम् ३३ गच्छतां वो न दीतीरं सहितानां विशेषतः पृष्ठतो हंगमिष्यामि सैव मातुले न तु ३४
साधुसाध्वितिते सर्वे पूजयांचक्रिरे तदा चक्रुश्चैव यथान्यायं डिंडिकस्य वचोर्थवत् ३५ अविज्ञानात्ततः सोऽयं डिंडिकं द्युपयुक्तवाचं
ततस्ते सहिताः सर्वे मंत्रयामासुरं जसा तत्र वृद्धतमः कश्चित्कोकिलो नाम मूषिकः ३६ अब्रवीद्वचनं राजन् ज्ञातिमध्ये यथा तथम् न
मातुलो धर्मकामश्च द्यमात्रं कृताशिरवा ३७ न मूलफलभक्षस्य विष्टा भवति लोमशा अस्य गात्राणि वर्धन्ते गणाश्च परिहीयन्ते ३८
अद्य समाहृदिव सातु डिंडिकोऽपि न दृश्यते एतच्छ्रुत्वा च चः सर्वे मूषिका विप्रदुदुवुः ३९ बिडालोऽपि सदुष्टात्मा जगामैव यथागत
म् तथा त्वमपि दुष्टात्मा न वै डालं व्रतमास्थितः ४० चरसि ज्ञातिषु सदा बिडालो मूषिकेष्विव अन्यथा किल ते वाक्यमन्यथा कर्म ह
श्यते ४१ दर्शनार्थाय लोकस्य वेदाश्चोपशमश्च ते त्यक्त्वा छद्मत्विदं राजन् क्षत्रधर्मं समाश्रितः ४२ कुरुकार्याणि सर्वाणि धर्मिणोः
सिनरर्षभ बाहुवीर्येण पृथिवीलब्ध्वा भरतसत्तम ४३ देहिदानं हि जातिभ्यः पितृभ्यश्च यथोचितम् क्लृप्ताया वर्षपूगांश्च मातुर्मा
तृहिते स्थितः ४४ प्रमार्ज्याश्चुरणे जित्वा संमानं परमावह पंचग्रामावृता यत्नान्नास्माभिरपवर्जिताः ४५ युद्धामहे कथं संरक्ष्ये
कोपयेम च पांडवान् त्वत्कृते दुष्टभावस्य संत्यागो विदुरस्य च ४६ जातुषे च एहे दाहं स्मरंस्तं पुरुषो भव यच्च कृष्णामवो चस्त्वमायां
तं कुरु संसदि ४७ अयमस्मि स्थितो राजन् शमाय समराय च तस्यायमागतः कालः समरस्य नराधिप ४८ एतदर्थं मया सर्वकृत
मेतद्युधिष्ठिर किंतु युद्धात्परं लाभं क्षत्रियो बहु मन्यते ४९ किंच त्वं क्षत्रियकुले जातः संप्रथितो भुवि क्लृप्तादस्त्राणिसंप्राप्य कृपा
ञ्च भरतर्षभ तुल्ययोगोऽस्य बले वासुदेवं समाश्रितः ५१ ब्रूयास्त्वं वासुदेवं च पांडवानां समीपतः आत्मारथं पांडवार्यं च यत्तौ मां प्र
तियोधय ५२ सभामध्ये च यद्रूपमायया कृतवानसि तत्तथैव पुनः कृत्वा सार्जुनो मामभिदध ५३ इंद्रजालं च मायां वैकुण्ठकावापि भी
षणा आत्तशस्त्रस्य संग्रामे बहति प्रतिगर्जनाः ५४

४० ४१ इदं छद्मजानातशत्रुत्वरूपं धर्मिणो सीत्कपहोसः ४२ ४३ ४४ प्रमार्ज प्रमार्जय ४५ ४६

४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ इंद्रजालं प्रसिद्धम् माया छलकम् कुहकाकृत्या प्रतिगर्जनाः विपरीतं कोपं बहति प्रापयति न तु पर्यजनयंतीत्यर्थः गर्जनं निनंदे कोपे इति

मेदिनी ५४

५५ पर्यायतः भयप्रदर्शनादिरूपप्रकारात् तेन सिद्धिः स्वस्य ननु भवति तथापरोपितेन बुद्धिमानुषीभ्यामिहिकांन प्राप्नोति ५६ यतो मनसैव ईश्वरेणेव वयं च
शो कर्तव्यानत्वाद्दशैर्विभीषिकयेति भावः नन्विति पाठे पर्यायतः क्रमतः भावस्तु स एव पर्यायः प्रकारेव सरे क्रमे इति मेदिनी ५७ आचक्ष्वे आख्यातवान् ५८
५९ ६० सशृंगकाः शृंगं पुंस्त्वचिन्हं श्मश्रुलत्वलिङ्गवत्त्वादिकं तत्सहिताः षंटाः निर्वीर्याः सन्ति येषु तव शौर्यं प्रख्यातमिति भावः ६१ ६२ त्ववरकं त्ववरः प्रौढशृं

वयमप्युत्सहेमघांरवंचगच्छेममाग्रया रसातलं विशामोपि रेंद्रं वापु रमेव तु ५५ दर्शयेम चरूपाणि स्वशरीरे बहून्यपि न तु प
र्यायतः सिद्धिर्बुद्धिमान्मोतिमानुषीम् ५६ मनसैव हि भूतानि धातेव कुरुते वशो यद्वीषिचवाणो यधार्तराष्ट्रानहरणे ५७ घातयि
त्वाप्रदास्यामि पार्थेभ्यो राज्यमुत्तमम् आचक्ष्वे च मे सर्वं भजयस्तव भाषितम् ५८ मद्दिती येन पार्थेन वैरं कः स न्यसाचिना ससत्प
संगरो भूत्वा पांडवार्थे पराक्रमी ५९ युत्स्य स्वाधरणेयत्तः पश्यामः पुरुषो भव यस्तु शत्रुमभिजाय शत्रुद्वंद्वौ रूषमास्थितः ६० करोति
द्विषतां शोकं स जीवति स जीवितम् अकस्माच्चैव ते कृष्णारव्या तं लोके महद्यशः अद्येदानीं विजानीमः सन्ति षंटाः सशृंगकाः ६१ म
द्दिधोवापि नृपतिस्त्वयि युक्तः कथंचन सन्नाहं संयुगे कर्तुं कंसमृत्ये विशेषतः ६२ तंच त्ववरकं बालं बद्धा शिनमविद्यकम् ६३ उल्क
कमद्वचो ब्रूहि असह्यद्वीमसेनकम् विराटनगरं पार्थयस्त्वं सूदोद्य भूः पुरा ६४ बलुवो नाम विख्यातस्तन्ममैव हि पौरुषम् प्रतिज्ञा
तं सभामध्ये न तन्मिथ्यात्वया पुरा ६५ दुःशासनस्य रुधिरं पीयतां यद्विशक्यते यद्वीषिचकौ ते यधार्तराष्ट्रानहरणे ६६ निहनिष्या
मितरसातस्य कालो यमागतः त्वं हि भोज्ये पुरस्कार्यो भक्ष्ये पेये च भारत ६७ कस्युद्धं कचभोक्तव्यं युत्स्यस्व पुरुषो भव शायिष्यसे ह-
तो भूमौ गदामालिङ्ग्य भारत ६८ तद्वथा च सभामध्ये वलितं ते वकोदर उल्कनकुलं ब्रूहि वचनान्मम भारत ६९ युत्स्य रथाद्यस्थिरो
भूत्वा पश्यामस्तव पौरुषम् युधिष्ठिरानुरागं च द्वेषं च मयि भारत ७० कृष्णायाश्च परिक्लेशं स्मरेदानीं यथा तथम् ब्रूयास्त्वं सहदेवं
च राजमध्ये वचो मम ७१ युत्स्येदानीं रणेयत्तः क्लेशान् स्मर च पांडव विराटद्रुपदौ चोभौ ब्रूयास्त्वं वचनान्मम नदृष्टपूर्वाभर्तारो भू-
त्यैरपि महागुणैः ७२ तथार्थपतिभिर्भृत्या यतः सृष्टाः प्रजास्ततः अश्लाघ्यो यं नरपतिर्युवयोरिति चागतम् ७३

गोन दान्तत्तुल्यं तूपर इति पाठेऽपि स एवार्थः अश्वश्रुपुरुषमित्यन्ये त्ववरो अश्वश्रुपुरुषे प्रौढशृंगान् दुद्यपीति मेदिनी तेषां भीमसेनो निःश्वश्रुक इति कल्पना भवति अ-
श्वोजस्तूपरो गोभृग इति प्राजापत्या इति श्रुतौ अश्वदिसाहचर्यान्तूपरोपि पशुरेव अविद्यकं मूढं ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ नष्टेति भर्तारः राजानः ७२ अर्थ
पतिभिः राजभिः यतः कालात्तत आरभ्येत्यर्थः मूढा यूयं मयि गुणवति स्वा मिनिन संतुष्टाः स्युः मूढश्च युधिष्ठिरो भवदादिषु निर्गुणेषु पितुष्यतीति भावः ७३

तत्तस्माद्धेतोर्ममवधार्येचप्रयुक्त्यध्वमिति संबंधः ७४ ७५ पापं कर्म कुरु गुरुवधारयं स्वार्थमिति पाठे दुष्करपदादेवायमर्थो ज्ञेयः सकृत्स्वार्थमिति पाठे तु क्रियाविशेषणमिदं सकृद्भिः पार्थैश्च सहितं यथा स्यात्तथा युक्त्यस्वेत्यर्थः अथमेवमूलपाठः ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ राज्यमाक्रम्यमादृशा इति शेषः ८४

नेयूयंसंहताभूत्वा तद्व्यर्थं ममापि च आत्मार्यं पांडवार्थं च प्रयुक्त्यध्वं मया सह ७४ धृष्टद्युम्नं च पांचाल्यं ब्रूयात्स्वं वचनान्मम एष ते
समयः प्राप्तो लब्धव्यश्च त्वया पिसः द्रोणमासाद्य समरे ज्ञास्ये सहितमुत्तमम् युत्स्यस्व सकृत् कार्यं कुरु कर्मसु दुष्करम् ७६ शिरवंडि
नमथो ब्रूहि उलूकवचनान्मम स्त्रीति मत्सामहाबाहुर्न हनिष्यति कौरवः ७७ गंगेयो धन्विनां श्रेष्ठो युत्स्ये दानीं स्तुतिर्भयः कुरु कर्म
रणेयतः पश्यामः पौरुषं तव ७८ एवमुक्त्वा ततो राजा प्रहस्यो लूकमब्रवीत् धनं जयं पुनर्ब्रूहि वासुदेवस्य शृण्वतः ७९ अस्मान्वात्वं
पराजित्य प्रशाधि पृथिवीमिमाम् अथवा निर्जितोस्मा भीरुणो वीरशयिष्यसि ८० राष्ट्रां निर्वीसन क्लेशं वनवासं च पांडव कृष्णा
याश्च परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ८१ यदर्थं क्षत्रियास्तु ते सर्वे तदिदमागतम् बलं वीर्यं च शौर्यं च परं चाप्यस्त्रलाघवम् ८२ पौरुषं-
दर्शयन् युद्धे कोपस्य कुरु निष्कृतिम् परिक्लिष्टस्य दीनस्य दीर्घकालोषितस्य च ८३ तदयं कस्य न स्फोटैर्दैवैश्चर्याद्भिशितस्य च कुले जा
तस्य शूरस्य परवित्तेषु गृह्यतः आच्छिन्नं राज्यमाक्रम्य कोपं कस्य न दीपयेत् ८४ यत्तदुक्तं महाकथं कर्मणा तद्भिभाव्यताम् अकर्म
णा कथितेन संतः कुपुरुषं विदुः ८५ अमित्राणां वशे स्थानं राज्यं च पुनरुद्धर हावर्थी युद्धकामस्य तस्मात्त्वं कुरु पौरुषम् ८६ परा
जितो सिद्धतेन कृष्णा चानायिता सभाम् शक्यो मर्षां मनुष्येण कर्तुं पुरुषमानिना ८७ द्वादशैव तु वर्षाणि वनेधिष्यथा द्विवासितः
संवत्सरं विराटस्य दास्यमास्थाय चोषितः ८८ राष्ट्रां निर्वीसन क्लेशं वनवासं च पांडव कृष्णायाश्च परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ८९
अप्रियाणां च वचनं प्रव्रजत्स पुनः पुनः अमर्षं दर्शयस्व त्वममर्षो ह्येव पौरुषम् ९० क्रोधो बलं तथा वीर्यं ज्ञानयोगोऽस्त्रलाघवम्
इह ते दृश्यतां पार्थ युत्स्यस्व पुरुषो भव ९१ लोहाभिहारो निर्वृत्तः कुरु सेवमकर्मदम् पुष्टास्ते श्वाभूता योधाः श्वो युत्स्यस्व सकेशवः

अकर्मणा अयुद्धेन कथितेन स्वप्रशंसामात्रेण ८५ स्थानं स्थितिम् तत्स्थानं राज्ययो रूद्धरणम् पौरुषं पुरुषं कर्म कुरु ८६ ८७ धिष्यथा तद्गृहात् ८८ ८९
अप्रियाणां शत्रूणां वक्तुं योग्यं वचनं गौर्गोः न संति पतयो भद्रे पंडिते लाएने इत्यादिकं ब्रुवत्स दुःशासनादिषु अमर्षं कोपं दर्शय ९० ९१ लोहाभिहारः शस्त्राणां
नीराजनादिकं तेषु मंत्रेण देवतावाहनादिकं च अकर्ममिति युद्धयोग्यत्वं भूमेरुक्तम् ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

१३ १४ १५ वेदयोः श्रुतिधनुर्वेदयोः अंतर्गंगारगम् १६ १७ युगंकालचक्रं १८ १९ आभ्यां द्रोणप्रीष्माभ्यां अभिध्यातो हंतव्यत्वेन निश्चितः दारुणेन भयानकेनास्त्रादिना पा
दाभूमिमिति मर्त्य उक्तः १०० ददुरो मंडुकः १ २ नागबलस्य हस्ति सैन्यस्य १०३ ४ पर्यायात् युद्धप्रकारात् ५ ६ ७ पर्यायधर्मेण उपधर्मेण मायादिना अन्येन राजपुत्रो

असमागम्य श्रीष्णेण संयुगे किं विकल्पसे आरुरुक्ष्यथामंदः पर्वतं गंधमादनम् १३ एवं कल्पसिकौ ते य अकल्पन्तु रूषो भव सतपुत्रं सुदु
र्मर्षं शल्यं च बलिनां वरम् १४ द्रोणं च बलिनां श्रेष्ठं शचीपति समं युधि अजित्वा संयुगे पार्थ राज्ञ्यं कथमिहेच्छसि १५ ब्राह्मेधनुषि चाचा
र्यं वेदयोरंतर्गंगयोः युधि धुर्यमविक्षोभ्य मनीकचरमच्युतम् १६ द्रोणं महाद्युतिं पार्थ जेतुमिच्छसि तन्मृषा न हि शुश्रूमवातेन मेरुमुन्मथि
तंगिरिम् १७ अनिलो वा वहेन्मेरुं धौर्वापि निपतेन्महीम् युगं वा परिवर्तेत यद्येवं स्याद्यथा त्वमाम् १८ कौह्यस्ति जीविता कांक्षी प्राप्ये
मम रिमदनम् पार्थो वा इतरौ वापि कोन्यस्वस्ति गृहान् प्रजेत् १९ कथमाभ्यामभिध्यातः संस्पृष्टो दारुणेन वा रणे जीवन् प्रमुच्येत पदाभू
मिमुपस्पृशन् १०० किंददुरः कुपशयो यथेमान् बुल्यसे राजचमूं समेताम् दुराधर्षं देवचमू प्रकाशां गुप्तान् रेंद्रैस्त्रिदशैरिव घाम् १
प्राच्यैः प्रतीच्यै रथ दक्षिणात्यै रुदीच्यकां बोजशकैः स्वशैश्च शाल्वैः समत्यैः कुरुमध्यदेश्यैर्मूच्छैः पुलिदैर्द्विडां धकांच्यैः २ नानाजनौ
पंयुधिसंप्रवृद्धं गंगं यथा वेगमपारणीयम् मां च स्थितं नागबलस्य मध्ये युयुत्सु सेमंदकिमल्पबुद्धे ३ अक्षय्या विषुधी चैव अग्निदत्तं च
तेरथम् जानीमो हिरणे पार्थ केतुं दिव्यं च भारत ४ अकल्पमानो युल्यस्व कल्पसे जुन किं बहु पर्यायात् सिस्थिरेतस्य नैतत्सिस्थितिक
ल्पनात् ५ यदीदं कल्पना लोके सिस्थे त्वर्म धनं जय सर्वं भवेयुः सिद्धार्थाः कल्पने को हि दुर्गतः ६ जानामिते वासुदेवं सहायं जानामिते गां
डिवं तालमात्रम् जानाम्यहं त्वाद्दृशो नास्ति योद्वा जानानस्ते राज्ञ्यमेतद्दुरामि ७ न तु पर्यायधर्मेण सिद्धिं प्राप्नोति मानवः मनसैवा नुक्क
लानि विधाता कुरुते वशे ८ त्रयोदशसमाभक्तं राज्यं विलपतस्तव भूयश्चैव प्रशासिष्ये त्वां निहत्य सबांधवम् ९ कृतदागोडिवंते भू
द्यदादासपणैर्जितः कृतदाभीमसेनस्य बलमासीच्च फाल्गुन १० सगदाद्भीमसेनाद्वा फाल्गुनाद्वा सगां डिवात् न वै मोक्षस्तदा बोभू
हिना कृष्णामनिदिताम् ११ सावोदास्ये समापन्ना न्मोचयामास पावती अमनुष्यर्षमापन्ना न्दासकर्मण्यवस्थितान् १२

यं राज्याहं इति क्रमधर्मस्तेन न किंतु शौर्येणैव सिद्धिमाप्नोतीत्यर्थः मनसा संकल्पेन धातैव कुरुते न तु मनुष्यः ८ ९ हेदासवासव इति पात्रे हे इन्द्रपुत्र १० ११ अम
नुष्यत्वं नीचमनुष्यत्वं अलवणाय वा हरिति वदत्यर्थो न नञ् १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२

१३ १४ वेणींकृत्वाषंदवेषः कन्यांनर्तितवानसीत्येतस्मात्परं श्रोण्यांवेण्यांचकक्ष्यांचसंयुगेयः पलायतइत्यर्थं दृश्यते तस्यार्थः यः षंदवेषः अस्त्री अपि स्त्री वेषभूतः
श्रोणिकक्षावेण्युपलक्षितेषुरत्यवमर्दंशनस्थानेषु संयुगेस्मरयुद्धे उपस्थिते सति पलायते स्त्रीत्वस्मिन्संयुगे स्थिरीभवति अयंतु ततोप्यधमइति भावः कक्षायामि
त्यपेक्षिते आकारलोप आर्षः १५ १६ नमायेति व्याख्यात एव श्लोकः ११७ ११८ श्रीष्मेण सह संग्रामः गिरीं शिरोभेदनादिवत्स्वनाशकर इत्यर्थः ११ २० बृहद्बलो ह

अवोचंयत्संदतिलानहंवस्तथ्यमेवतत् धृताहिवेणीपार्थेन विराटनगरेतदा १३ सूदकर्मणि च श्रान्तं विराटस्य महानसे भीमसेने
न कौंतेय यत्तु तन्मम पौरुषम् १४ वेणींकृत्वाषंदवेषः कन्यांनर्तितवानसि श्रोण्यांवेण्यांचकक्ष्यांचसंयुगेयः पलायते एवमेषस
दादंडं क्षत्रियाः क्षत्रिये दधुः १५ नमयाद्वा स देवस्य न चापितव फाल्गुन राज्यं प्रति प्रदास्यामि युत्यस्व सह केशवः १६ नमयाद्वा हींद
जालं वा कुहकावापि भीषिणी आत्तशस्त्रस्य संग्रामेव हंति प्रतिगर्जनाः १७ वासुदेव सहस्रं वा फाल्गुनानां शतानि वा आसाद्य माम
मोघेषुं द्रविष्यति दिशो दश १८ संयुगं गच्छ भीष्मेण भिंधिवा शिरसा गिरिम् तरस्व वामहागा धं बाहुभ्यां पुरुषो दधिम् १९ शारदूतम
हामीनं विविशंति महोरगम् भीष्मवेगमपर्यंतं द्रोणग्राहदुरासदम् २० कर्णशल्य द्रुपदवर्तकां बोजवडवामुखम् बृहद्बलमहोच्छ्रा
यं सौमदत्तिति मिंगिलम् २१ युयुत्सुतोयं भगदत्तमारुतं श्रुता युहादिक्थमहासमुद्रं दुःशासनौघं शल्यमत्यसं षेणचित्रो
युधनागनक्रम् २२ जंघद्वयादि पुरुमित्रगाधं दुर्मर्षणो दंशकुनिप्रपातम् शस्त्रौघमक्षय्यमभिप्रवृद्धं यदावगात्थ श्रमनश्चेताः
भविष्यसि त्वंहत सर्वबांधवस्तदा मजस्ते परितापमेव्यति १२३ तदामनस्ते त्रिदिवादिवाभ्युचेर्निवर्तिता पार्थ महीप्रशासनात् प्रशाम्य-
राज्यं हि स दुर्लभं त्वया बुभूषितः स्वर्गद्वानपस्विना १२४ इति श्रीम उद्योग उल् दुर्योधनवाक्येष्वंशततमोऽध्यायः १६० संज-
य उवाच सेनानिवेशसंप्राप्तः केतव्यः पांडवस्य ह समागतः पांडवेयैर्युधिष्ठिरमभाषत १ अभिज्ञो दूतवाक्यानां यथोक्तं ब्रुवतो म-
म दुर्योधन समादेशं श्रुत्वा न क्रोडुमर्हसि २ युधिष्ठिर उ० उल्कनभयंतेस्ति ब्रूहि त्वं विगतज्वरः यन्मतं धार्तराष्ट्रस्य लुब्धस्या-
दीर्घदर्शिनाः ३ ततोद्युतिमतां मध्ये पांडवानां महात्मनाम् संजयानां च मत्स्यानां कृष्णस्य च यशस्विनः ४

द्विः २१ ओघः प्रवाहः पुरुमित्रो दुर्योधन

क्राताम एव गाधो गांभीर्यस्य पर्यंतो यस्मिन् तेन गादंडुः प्रवेशं दुर्मर्षणो दंशकुनिप्रपातम् २२ २३ निवर्तिता निवर्तिष्यति प्रशाम्य शान्तो भव प्रशा-
स्येति पाठे प्रशास्यं च तदाज्यं चेति समासः बुभूषितः प्रासुमिष्टः आनपस्विना स्वर्गद्वानपस्विना १२४ इति उ० टी० व० अ० शततमोऽध्यायः १६०

सेनेति १ २ ३ ४ ५

दुपदस्य सपुत्रस्य विराटस्य च संनिधौ भूमिपानां च सर्वेषां मध्ये वाक्यं जगाद ह ५ उलूक उवाच इदं त्वामब्रवीद्राजा धा-
 तैराष्ट्रो महामनाः शृण्वतां कुरुवीराणां तन्निबोध युधिष्ठिर ६ पराजितो सिद्ध्यते न कृष्णा चाना यिता सभाम् शक्यो मर्षो मनुष्ये-
 ण कर्तुं पुरुषमानिना ७ द्वादशैव तु वर्षाणि वने धिष्याद्विवासिताः संवत्सरं विराटस्य दास्यमास्थाय चोषिताः ८ अमर्षं राज्यहरणं
 वनवासं च पाण्डव द्रौपद्याश्च परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ९ अशक्तेन च यच्छसं भीमसेनेन पाण्डव दुःशासनस्य रुधिरं पीयतां यदि-
 शक्यते १० लोहाभिहारो निर्वृत्तः कुरुक्षेत्रे मकदं सप्तमः पंथाभ्युतास्ते श्वाः श्वोयुत्स्य स्वसकेशवः ११ असमागम्य भीष्मेण संयु-
 गे किं विवक्ष्यसे आरुरुक्षुः स्याम दः पर्वतं गंधमादनम् १२ एवं कथं सिकौतेय अकथ्यन् पुरुषो भव सूत पुत्रं स दुर्मर्षं शल्यं च बलिनां व-
 रम् १३ द्रोणं च बलिनां श्रेष्ठं शचीपतिः संयुधि अजित्वा संयुगे पार्थ राज्यं कथमिहेच्छसि १४ ब्राह्मे धनुषि चाचार्यं वेदयो रंत गंधयोः
 युधिधुर्यमविस्रोभ्य मनीकचरमच्युतम् १५ द्रोणं महाद्युतिं पार्थ जेतुमिच्छसि तन्मृषा न हि श्मश्रू मवाप्तेन मेरुमुन्मथितं गिरिम् १६
 अनिलो वावहे मेरुं द्यौर्वापि निपते न्महीम् युगं वा परिवर्तेत यद्येवं स्याद्यथा त्यमाम् १७ को ह्यस्ति जीविता कांक्षी प्राप्ये मम रिमर्दन-
 म् गजो वा जीरथो वापि पुनः स्वस्ति गृहान् न्रजेत् १८ कथमाभ्यामभिध्यातः संहृष्टो दारुणेन वा रणे जीवन् विमुच्येत पदाभूमि-
 मुपस्पृशन् १९ किंदुर्दुरः कूपशयो यथेमान् बुल्यसे राजचमूं समेताम् दुराधर्षं देवचमूं प्रकाशां गुप्तान् रेंद्रैस्त्रिदशैरिव द्याम् २० प्राच्यैः
 प्रतीच्यै रथ दक्षिणात्यै रुदीच्यै कांबोजशकैः रवशैश्च शाल्वैः समत्यैः कुरुमुख्यदेश्यैर्लक्ष्यैः पुलिंदैर्द्विडांधकांच्यैः २१ नानाज-
 नौघं युधिसं प्रवृद्धं गांगं यथावेगमपारणीयम् मां च स्थितं नागबलस्य मध्ये युयुत्ससे मंदकिमत्यबुद्धे २२ इत्येव मुत्काराजानंधर्म-
 पुत्रं युधिष्ठिरम् अभ्यावृत्य पुनर्जिष्णुमुलूकप्रत्यभाषत २३ अकथ्यमानो युत्स्य स्वकथ्यसे र्जन किंबहु पर्यायात्सिद्धिरेतस्य नैत-
 त्सित्यति कथ्यनात् २४ यदीत्यं कथ्यनाल्लोके सित्येत्कर्म धनं जय सर्वं भवेयुः सिद्धार्थाः कथ्यने को हि दुर्गतः २५ जानामिते वा रु-
 देवं सहायं जानामिते गांडिवं तालमात्रं जानास्येत्त्वा दृशो नास्ति यो त्याजानानस्तेराज्यमेतद्दुरामि २६ न तु पर्यायधर्मेण राज्यं प्रा-
 प्नोति मानुषः मनसैवा नु कूलानि विधाता कुरुते वशे २७

अथोदशसमाभक्तंराज्यं विलपतस्तव भूयश्चैवप्रशासिष्येनिहत्यत्वांसबांधवम् २८ कृतदागांडिवंतेभूधत्वंदासपणैर्जितः
 कृतदाभीमसेनस्यबलमासीच्चफाल्गुन २९ सगदाद्भीमसेनाद्वापार्थाद्वापिसगांडिवात् नवैमोक्षस्तदावोभूद्विनाकृष्णामनिर्दि
 ताम् ३० सावोदास्येसमापन्नान्मोक्षयामासपार्षती अमानुष्यसमायुक्तान्दासकर्मण्यवस्थितान् ३१ अवोचंचयत्संदतिलान
 हंवस्तथ्यमेवतत् धृताद्विवेणीपार्थेनविराटनगरेतदा ३२ सूदकर्मणिचश्चांतंविराटस्यमहानसे भीमसेनेनकौंतेययच्चतन्ममपौ
 रुषम् ३३ एवमेतत्सदादंडंक्षत्रियाःक्षत्रियेदधुः वेणीकृत्वाषंदवेषः कन्यांनर्तितवानसि ३४ नभयाद्वासुदेवस्यतथापितवफाल्गु
 न राज्यंप्रतिप्रदास्यामिसुख्यस्वसहकेशवः ३५ नमायाहींदजालंवाकुहकावाविभीषिका आत्तशस्त्रस्यमेयुद्धेवहंतिप्रतिगर्ज-
 नाः ३६ वासुदेवसहस्रंवाफाल्गुनानांशतानिवा आसाद्यमाममोषेषुंद्रविष्यंतिदिशोदश ३७ संयुगंगच्छभीष्मेणभिंधिवाशि
 रसागिरिम् तरेमंवांमहागाधंबाहुभ्यांपुरुषोदधिम् ३८ शारद्वतमहामीनंविंशतिद्रुषाकुलम् बृहद्वलमहानक्रंसौमदतिति
 मिंगिलम् ३९ युयुत्सतोयंभगदत्तमारुतंश्रुतायुहादिक्यमहासमुद्रम् दुःशासनोद्यंशलशल्यमत्यंरुषेणचित्रायुधनाग
 नक्रम् ४० भीष्मवेगमपर्यंतद्रोणग्राहदुरासदम् कर्णशल्यद्रुषावत्तंकांबोजवडवासुरवम् ४१ जयद्रथादिंपुरुमित्रगादंदुर्म
 षणोदंशकुनिप्रपातम् शस्त्रोद्यमक्षय्यमतिप्रवृद्धंयदावगाद्यश्मनष्टचेताः ४२ भविष्यसित्वंहतसर्वबांधवस्तदामनस्तेप-
 रितापमेष्यति तदामनस्तेत्रिदिवादिवाक्चेर्न्निवर्तितापार्थमहीप्रशासनात् ४३ प्रशास्यराज्यंहिसदुर्लभंत्वयाबुभूषितःस्वर्गइवा
 तपस्विना ४४ इतिश्रीमन्महाभारतेउ० उल्कक्यानेएकषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६१ संजयउवाच ऊल्कस्त्वर्जनं-
 भूयोयथोक्तंवाक्यमब्रवीत् आशीविषमिवकुहंतुदन्वाक्यशलाकया १ तस्यतद्वचनंश्रुत्वारुषिताःपांडवाभृशम् प्रागेवभृशसं-
 क्रुद्धाःकैतव्येनापिधर्षिताः २ आसनेषूदतिष्ठंतबाहूंश्चैवप्रचिक्षिपुः आशीविषाद्वकुह्वावीक्षांचक्रुःपरस्परम् ३ अवाकुशिराभी
 मसेनःसमुदैक्षतकेशवम् नेत्राभ्यांलोहितांताभ्यामाशीविषमिवश्वसन् ४ आर्तंवातात्मजंहृष्टाक्रोधेनाभिहतंभृशम् उत्स्य
 यन्निवदाशार्हःकैतव्यंप्रत्यभाषत ५

प्रयाहिशीघ्रंकेतव्यब्रूयाश्चैवसुयोधनम् श्रुतंवाक्यंगृहीतोर्थोमतंयत्तेतथास्ततत् ६ एवमुक्तामहाबाहुः केशवोराजसत्तम पुनरेव
महाप्राज्ञंयुधिष्ठिरमुदेक्षत ७ संजयानांचसर्वेषांकृष्णस्यचयशस्विनः दुपदस्यसपुत्रस्यविराटस्यचसंनिधौ ८ भूमिपानांचसर्वेषां
मध्येवाक्यंजगादह उलूकोप्यर्जुनंभूयोयथोक्तंवाक्यमब्रवीत् ९ आशीविषमिवकुट्टंतुदन्वाक्यशलाकया कृष्णादींश्चैवेतान्सर्वा
न्यथोक्तंवाक्यमब्रवीत् १० उलूकस्यतुतद्वाक्यंपापंदारुणमीरितम् श्रुत्वावित्तुक्षमोपार्थोललाटंचाप्यमार्जयत् ११ तदवस्थंतदाह
स्वापार्थंसासमितिर्नृप नामृष्यंतमहाराजपांडवानांमहारथाः १२ अधिक्षेपेणकृष्णस्यपार्थस्यचमहात्मनः श्रुत्वातेपुरुषव्याघ्राःक्रोधा
ज्ज्वलु रन्त्युताः १३ धृष्टद्युम्नःशिरवंडीचसात्यकिश्चमहारथाः वैकेयाभ्यातरःपंचराक्षसश्चयरोत्तचः १४ द्रौपदेयाभिमन्युश्चधृष्ट
केतुश्चपार्थिवः भीमसेनश्चविक्रान्तोयमजौचमहारथौ १५ उत्तेतुरासन्नात्सर्वेक्रोधसंरक्तलोचनाः बाहून्प्रगृह्यरुचिरान्रक्तचंद
नरूषितान् १६ अंगदैःपारिहार्यैश्चकेयूरैश्चविभूषितान् दंतान्दंतेषुनिधिष्यसृक्किणीपरिलेलिहन् १७ तेषामाकारभावज्ञाःकुं
तीपुत्रोहकोदरः उदतिष्ठसवेगेनक्रोधेनप्रज्वलन्निव १८ उद्धृत्यसहसानेत्रेदंतान्कटकटाश्च हस्तंहस्तेननिधिष्यउलूकंवा
क्यमब्रवीत् १९ अशक्तानामिवास्माकंप्रोत्साहननिमित्तकम् श्रुतंतेवचनंसूरर्वयत्तांदुर्योधनोब्रवीत् तन्मेकथयतोमंदशृणु
वाक्यंदुरासदम् २० सर्वक्षत्रस्यमध्येत्वंयद्वक्षसिसुयोधनम् शृण्वतःसूतपुत्रस्यशकुनेश्चदुरात्मनः २१ अस्माभिःप्रीतिकामै
स्तुभ्रातुर्ज्येष्ठस्यनित्यशः मर्षितंतेदुराचारतत्त्वंनबहुमन्यसे २२ प्रेषितश्चहृषीकेशःशमाकांक्षीकुरुन्यति कुलस्यहितकामेन
धर्मराजेनधीमता २३ त्वंकालचोदितोचूनंगंतुकामोयमक्षयं गच्छस्वाहवमस्माभिस्तच्चश्वोभविताध्रुवम् २४ मयापिचप्रति
ज्ञातोवयःसभ्रातृकस्यते सतथाभवितापापनात्रकार्याविचारणा २५ वेलामतिक्रमेत्सद्यःसागरोवरुणालयः पर्वताश्चविशी
र्यंभुर्मयोक्तंनमृषाभवेत् २६ सहायस्तेयदियमःकुबेरोरुद्रएववा यथाप्रतिज्ञंदुर्बुद्धेप्रकरिष्यंतिपांडवाः २७ दुःशासनस्यरुधिरं
पाताच्चास्मियथेप्सितम् यश्चेहप्रतिसंरब्धःक्षत्रियोभाभियास्यति २८

कादिजालानिपारिहार्याणिस्वार्थेष्वज् १७ १८ १९ २० २१ २२ २३

२४ २५ २६ २७ यश्चेतिइहदुःशासनरुधिरपानकालेमामांअभियास्यति २८

६

७

८

९

१०

आत्मानं आलमेशपामि अंतरात्मानं ईश्वरं वासु ह्याह आलमेश इति ईश्वरशपथं करोमीत्यर्थः २९ ३० शौडीरः सवर्गः शूरो विक्रान्तः शौहृगवैश्वर विक्रान्तो इति
धातू अनीकजनः सैन्य वासीजनः हेपापमह्यं मम ३१ नास्माकमिति धृतराष्ट्रदोषादेवैरंजातम् अन्यथा तेन बाल्ये एव त्वयित्यक्ते सति तन्न स्यादिति भावः

यच्चैतदुक्तं वचनं मया क्षत्रस्य संसदि यथैतद्भविता सत्यं तथैवात्मानमालमेश २९ भीमसेनवचः श्रुत्वा सहदेवोऽप्यमर्षणः क्रो
धसंरक्तनयनस्ततो वाक्यमुवाच ह ३० शौडीरश्चरसदृशमनीकजनसंसदि शृणु पापवचो मह्यं यद्वाच्यो हि पिता त्वया ३१ ना
स्माकं भविता भेदः कदाचि लुरुभिः सह धृतराष्ट्रस्य संबंधो यदि न स्यात् त्वया सह ३२ त्वं तु लोकविनाशाय धृतराष्ट्रकुलस्य च
उत्पन्नो वैरपुरुषः च कुरुक्षेत्रपापकृत् ३३ जन्मप्रभृति चास्माकं पितृपापपूरुषः अहितानि नृशंसानि नित्यशः कर्तुमिच्छ
ति ३४ तस्य वैरानुषंगस्य गताः स्युः संसदुर्गमम् अहमादौ निहत्य त्वां शकुनेः संप्रपश्यतः ३५ ततोऽस्मि शकुनिं हन्तामिषतां सर्व
धन्विनां भीमस्य वचनं श्रुत्वा सहदेवस्य चोभयोः ३६ उवाच फाल्गुनो वाक्यं भीमसेनं स्मयन् विव भीमसेन न ते संति येषां वै
रं त्वया सह ३७ मंदागृहेषु सखिनो मृत्युपाशवशंगताः उलूकश्च न ते वाच्यः परुषं पुरुषोत्तम ३८ दूताः किमपराध्यं ते यथोक्त
स्यानुभाषिणः एवमुक्त्वा महाबाहुर्भीमि भीमपराक्रमम् ३९ धृष्टद्युम्न मुरवात्वीरा न्कहृदः समभाषत श्रुतं वस्तस्य पाप
स्य धार्तराष्ट्रस्य भाषितम् ४० कुत्सनं वासुदेवस्य मम चैव विशेषतः श्रुत्वा भवंतः संरब्धा अस्माकं हितकाम्यया ४१ प्रभावा
द्वासुदेवस्य भवतां च प्रयत्नतः समग्रं पार्थिवं क्षत्रं सर्वं न गणयाम्यहम् ४२ भवद्भिः समनुज्ञातो वाक्यमस्य यदुत्तरम् उलू
के प्रापयिष्यामि यद्दृश्यं तिसृयो धनम् ४३ श्वोभूते कलित स्यास्य प्रतिवाक्यं च मूमुर्वे गांडीवेनाभिधास्यामि क्लीबाहिव
चनोत्तराः ४४ ततस्तपार्थिवाः सर्वे प्रशशंसुर्धनं जयम् तेन वाक्योपचारेण विस्मिताराजसत्तमाः ४५ अनुनीय च तान्सर्वान्यथा
न्यायं यथावयः धर्मराजस्तदा वाक्यं तत्प्राप्यं प्रत्यभाषत ४६ आत्मानमवमन्तानो न हिंस्यात्पार्थिवोत्तमः तत्रोत्तरं प्रवक्ष्यामि त
व श्रुत्वा षण्णोरतः ४७ उलूकं भरतश्चैष्टः सामपूर्वमथोर्जितम् दुर्योधनस्य तद्वाक्यं निशम्य भरतर्षभाः ४८ अतिलोहितनेत्राभ्यामा
शीविष इव श्वसन् स्मयमान इव क्रोधात्सृक्किणीपरिसंलिहन् ४९ जनार्दनमभिप्रेक्ष्य भ्रातृं श्वैवेदमब्रवीत् अभ्यभाषत के
तव्यं प्रगृह्य विपुलं भुजम् ५०

३२ ३२ तव पिता अस्माकं अहितानि कर्तुमिच्छतीति संबंधः ३४ ३५ भीमसेनस्योति प्राचीनपाठेषु त्वेत्यध्याहारः ३६ ३७

३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५०

५१ पांडवेष्विति हे पापपांडवेषु त्वयोक्तं वैडालव्रतरूपं जिह्मं प्रवर्तते इति तुष्यतु दुर्जनन्यायेनांगीकरोति प्रवर्तते इति पाठे तु स्पष्टोर्थः ५२ पूरयन्वाक्यं तदर्थानु-
ष्ठानेन समर्थयन् ५३ मान्याः मीमांसादोषादयः अमान्याः पुत्राः लक्ष्मणादयः बालवृद्ध नाशमाकार्षीरित्यर्थः ५४ ५५ नपुंसकं नपुंसकत्वं तव ५६ परेषां कर्णा

उलूकगच्छकैतव्यब्रूहि तात स्रयोधनम् कृतघ्नं वैरपुरुषं दुर्मतिकुलपांसनं ५१ पांडवेषु सदा पापनित्यं जिह्मं प्रवर्तसे स्ववीर्याद्यः
पराक्रम्य पापमाह्वयते परान् ५२ अभीतः पूरयन्वाक्यमेष वै क्षत्रियः पुमान् संपाषसात्रियो भूत्वा अस्मान्नाह्वयसंयुगे मान्यामा-
न्यान् पुरस्कृत्य युद्धमागाः कुलाधम ५४ आत्मवीर्यं समाश्रित्य भृत्यवीर्यं च कोरव आह्वयस्वरणोपार्थान् सर्वथा क्षत्रियो भव ५५
परवीर्यं समाश्रित्य यः समाह्वयते परान् अशक्तः स्वयमादातुमेतदेव नपुंसकम् ५६ यस्त्वं परेषां वीर्येण आत्मानं बहु मन्यसे कथमेवम-
शक्तस्तु मस्मान्समभिगर्जसि ५७ कृष्ण उवाच महत्तश्चापि भूयस्ते वक्तव्यः स स्रयोधनः श्वइदानीं प्रपद्येथाः पुरुषो भवदु-
र्मते ५८ मन्यसे यच्च मूढत्वं न यो त्यतिजनार्दनः सारथ्येन वृतः पार्थैरिति त्वं न विभेषि च ५९ जघन्यकालमप्येतन्न भवेत्सर्वपार्थिवा-
न् निर्दहेयमहं क्रोधात्तृणानीव हुताशनः ६० युधिष्ठिरनियोगात्तु फाल्गुनस्य महात्मनः करिष्ये युत्स्यमानस्य सारथ्यं विजितात्मनः
६१ यद्युत्सतसिलोकांस्त्रीन् यद्याविशसि भूतलम् तत्र तत्रार्जुनरथं प्रभाते द्रक्ष्यसे पुनः ६२ यच्चापि भीमसेनस्य मन्यसे मोघभा-
षितम् दुःशासनस्य रुधिरं पीतमद्यावधारय ६३ नत्वां समीक्षते पार्थोनापिराजा युधिष्ठिरः न भीमसेनो न यमौ प्रतिकूलप्रभा-
षिणम् ६४ इति श्रीमन्मनु उलूक्याने भगवद्वाक्ये द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६२ संजय उवाच दुर्योधनस्य तद्वा-
क्यं निशम्य भरतर्षभः नेत्राभ्यामतिताम्राभ्यां कैतव्यं समुदेक्षत १ सकेशवमभिप्रेक्ष्य गुडाकेशो महायशाः अभ्यभाषत कैतव्यं प्र-
पद्य विपुलं भुजम् २ स्ववीर्यं यः समाश्रित्य समाह्वयति वै परान् अभीतो युत्स्यते शत्रून् सर्वे पुरुष उच्यते ३ परवीर्यं समाश्रित्य यः स-
माह्वयते परान् क्षत्रबंधुरशक्तत्वाद्गुडाकेशपुरुषाधमः ४ सत्वं परेषां वीर्येण मन्यसे वीर्यमात्मनः स्वयं कापुरुषो मूढपरांश्चक्षुः सुभिच्छ-
सि ५

दीनाम् ५७ ५८ ५९ जघन्यकालं चरमकालेऽपि एतन्न भवेत् मा भूत् तदेवाह सवेत्यादिना श्लोकेन ६० ६१ ६२ ६३ समीक्षते गणयति ६४
इत्युद्योगेटीकायां द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६२ दुर्योधनस्येति समुदेक्षत गुडाकेश इति संबंधः १ २ पूरणात् पुरुष इति पुरुषशब्दनिर्वचनं अ-
न्यथा त्वपुरुष एवेत्यर्थः ३ क्षत्रबंधुः क्षत्रजातिरेव न तु क्षत्रकर्मैत्यर्थः ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

वृद्धं बालहीकं श्रीष्मं च ६७ मिषतां पश्यतां ८ कैतव्येति समेत्य एकीकृत्य निशाव्यपाये श्वोभूते ९ सत्यसंधो श्रीष्मः श्रीष्मवाक्यमेवाह अहं हीति हे कैतव्य अहं हंतेत्यादि मदीयं वाक्यं भारतान् पांडवान् प्रतिगत्वा वदस्व किं कृत्वा स यो धनं स मेत्य मदीयं संदेशं दुर्योधनाय श्रावयित्वा पांडवान् प्रति कथयेत्यर्थः तेन दुर्योधनः सर्वं पांडवानां भयं चोदेयतीति भावः १० द्रोणमृतेऽपि द्रोणं विनाप्य सहाय एवाहं लोकं हन्यां ततो श्रीष्मवाक्यात् तेन वभाव एवं भूतो जात इत्यर्थः ११ हंता हनिष्यामि कुरु वृद्धं श्रीष्मं १२ यो युक्तसेनो ध्वजीरथी तं रक्षतेति योजना हीपं मज्जता माधारं १३ १४ १५ १६ अभिमानः श्रेष्ठोऽस्मीति बुद्धिः दर्पः

यस्त्वं वृद्धं सर्वराज्ञां हितबुद्धिं जितेंद्रियम् मरणाय महाप्रज्ञं दीक्षयित्वा विकथ्यसे ६ भावस्ते विदितोऽस्माभिर्दुर्बुद्धे कुलपांसन न हनिष्यंति गां गेयं पांडवाद्युणयेति ह ७ यस्य वीर्यं समाश्रित्य धार्तराष्ट्रविकथ्यसे हंतास्मि प्रथमं श्रीष्मं मिषतां सर्वधन्विनाम् ८ कैतव्यगत्वा भारतान् समेत्य स यो धनं धार्तराष्ट्रं वदस्व तथेत्युवाचार्जुनः स व्यसाची निशाव्यपाये भविता विमर्दः ९ यद्ब्रवीद्वाक्यमदीनसत्त्वो मध्ये कुरु नृष्यं सत्यसंधः अहं हंता सृजयानामनीकं शाल्वेयकांश्चेति ममैष भारः १० हन्यामहं द्रोणमृतेऽपि लोकं न ते भयं विद्यते पांडवेभ्यः ततो हितेलब्धमिदं च राज्यामापद्गताः पांडवाश्चेति भावः ११ सदर्पपूर्णो न समीक्षसे त्वमनर्थमात्मन्यपि वर्तमानम् तस्मादहं ते प्रथमं समूहे हंता समक्षं कुरु वृद्धमेव १२ सूर्योदये युक्तसेनः प्रतीक्ष्य ध्वजीरथीरक्ष च सत्यसंधम् अहं हिवः पश्यतां हीपमेनं श्रीष्मं रथात्पातयिष्यामि बाणैः १३ श्वोभूते कथ्यं वाक्यं विज्ञास्यति स यो धनः आचितं शरजालेन मया हृष्ट्वा पितामहम् १४ यदुक्तं स भामध्ये पुरुषोद्भूतदर्शनः कुद्धेन श्रीमसेनेन भ्राता दुःशासनस्तव १५ अधर्मज्ञो नित्यवैरी पापबुद्धिर्नृशंसवत् सत्यप्रतिज्ञामचिराद्रक्ष्यसे तां स यो धन १६ अतिमानस्य दर्पस्य क्रोधपारुष्ययोस्तथा नैष्ठुर्यस्यावलेयस्य आत्मसंभावनस्य च नृशंसतायास्तैक्षण्यस्य धर्मविद्वेषणस्य च अधर्मस्यापवादस्य वृद्धातिक्रमणस्य च १८ दर्शनस्य च चक्रस्य कृत्स्नस्यापनयस्य च द्रक्ष्यसि त्वं फलं तीव्रमचिरेण स यो धन १९

पराभिप्रवसमर्थोऽस्मीति धीः क्रोधो भिज्ज्वलनम् पारुष्यं निष्ठुरवाक्यत्वम् नैष्ठुर्यं निःस्नेहता अवलेपो न्येषामवज्ञा आत्मसंभावनं अहमेव ज्ञाता शूरश्चास्मीति बुद्धिः १७ नृशंसतानिर्दयत्वं तीक्ष्णता विषदानादिवीभ्रतकर्मकारित्वम् धर्मविद्वेषणं कपटघृतादिना अधर्मो यथा प्रतिज्ञांतराज्याप्रदानं अतिवादो धर्मिष्ठे धर्मिष्ठत्वारोपो वैडालव्राति कोसीत्यादि वचनम् वृद्धातिक्रमणं विदुरादीनामवमाननं १८ दर्शनं कर्णादिषु जयनिश्चयः चक्रं सेनाया आधिक्यं अपनयः अस्माकं दूरीकरणं एतेषां फलं द्रक्ष्यसि १९

वासुदेवद्वितीये हि मयि क्रुद्धेन राधम आशाते जीविते मूढराज्ये वा केन हेतुना २० शान्ते भीष्मे तथा द्रोणे सूतपुत्रे च पातिते निराशो जी-
विते राज्ये पुत्रेषु च भविष्यसि २१ भ्रातृणां निधनं श्रुत्वा पुत्राणां च स योधन भीमसेनेन निहतो दुष्कृतानि स्मरिष्यसि २२ न द्विती-
यां प्रतिज्ञां हि प्रतिजानामि केतव सत्यं ब्रवीम्यहं ह्येतत्सर्वं सत्यं भविष्यति २३ युधिष्ठिरोऽपि केतव्यमुलूकमिदमब्रवीत् उलूकम-
हचो ब्रूहि गत्वा तात स योधनम् २४ स्वेन हृत्तेन मे हृत्तं नाधिगंतुं त्वमर्हसि उभयोरंतरं वेदसूत्रं तान्तरयोरपि २५ न चाहं कामये पाप-
मपि कीदृषि पीलयोः किं पुनर्जातिषु वयं कामयेयं कथंचन २६ एतदर्थं मया तात पंचग्रामावृताः पुरा कथं तव स दुर्बुद्धेन प्रेक्षे व्य-
सनं महत् २७ सत्वं कामपरीतात्मा मूढभावाच्च कथं मे तथैव वासुदेवस्य न गृणहासि हितं वचः किंचेदानीं बहूक्तेन युह्यस्व सह बा-
धवैः मम विप्रियकर्तारं केतव्य ब्रूहि कौरवम् २९ श्रुतं वाक्यं गृहीतार्थं मितं यत्ते तथास्तु तत् भीमसेनस्ततो वाक्यं भूय आह नृपात्म-
जाः उलूकमहचो ब्रूहि दुर्मतिं पापपू रूषम् ३० शठं नै कृत्तिकुं पापं दुराचारं स योधनम् गृध्रोदरे वा वस्तव्यं पुरे वा नागसावहये प्रतिज्ञा-
तं मया यच्च स भामि ध्येन राधम ३२ कर्ता हंत हृत्तः सत्यं सत्येनैव शपांमि ते दुःशासनस्य रुधिरं हत्वा पास्याम्यहं मृधे ३३ सक्थिनी त-
व भक्तैव हत्वा हितवसो दरां सर्वेषां धार्तराष्ट्राणामहं मृत्युः स योधन ३४ सर्वेषां राजपुत्राणामभिमत्युरसं शयम् कर्मणा तोष-
यिष्यामि भूयश्चैव वचः शृणु ३५ हत्वा स योधनत्वां वै स हितं सर्वसोदरैः आक्रमिष्ये पदामूर्ध्नि धर्मराजस्य पश्यतः ३६ न कुलस्तु त-
तो वाक्यमिदमाहमहीपते उलूक ब्रूहि कौरव्यं धार्तराष्ट्रं स योधनम् ३७ श्रुतं ते गदतो वाक्यं सर्वमेव यथा तथम् तथा कर्तास्मि
कौरव्ययथा त्वमनुशाः सिमाम् ३८ सह देवोऽपि नृपते इदमाहवचो र्थवत् स योधनमतिर्याते वृथैषाते भविष्यति ३९ शोचि-
ष्यसि महाराज स पुत्रजातिबांधवः इमं च क्लेशमस्माकं हृष्टो यत्त्वं विकृत्यसे ४० विराटदुपदौ दृष्ट्वा उलूकमिदमूचतु दासप्रावं निय-
च्छेव साधोरिति मतिः सदा तौ च दासावदासौ वा पौरुषं यस्य यादृशम् ४१

३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ यत् इमं क्लेशं श्रुत्वा दृष्ट्वा सन् विकृत्यसेत

ततो हेतोः शोचिष्यसे इति संबंधः ४० अश्लाघ्यो हं नरपतिर्युवयोरिति दुर्योधनवाक्यस्योत्तरं विराटदुपदावाहतुरित्याह विराटेति साधोः दासप्रावं नियच्छेव नितरां
यच्छेव प्रार्थयामहे इषुगमीति ह्लादेशे यमयते विधिलिङि उत्तमस्य द्विवचनम् इति आवयोर्मतिरस्ति तौ च आवां दासावदासौ वेति यस्य तव यादृशं पौरुषं तत्तथैव भवोद्-

क्ष्याव इति शेषः ४१

Set Gargishwar Dig

४२ ४३ यथात्वधहेतोः ४४ ४५ ४६ ४७ अनाद्यतं विस्पष्टम् ४८ पूर्वेषां चरितं द्रोणवधेन पितृवैरप्रतियातनं सर्वेषामिति पारोपिस एवार्थः ४९ ५०

शिरवंडी तु ततो वाक्यमुलूकमिदमब्रवीत् वक्तव्यो भवताराजापापेष्वभिरतः सदा ४२ पश्यत्वं मां रणो राजन् कुर्वाणं कर्मदारुणम्
यस्य वीर्यं समासाद्य मन्यसे विजयं युधि ४३ तमहं पातयिष्यामि रथात्तव पितामहम् अहं भीष्मवधात्सृष्टो नूनं धात्रामहात्मना
४४ सोऽहं भीष्मं हनिष्यामि मिषतां सर्वधन्विनाम् धृष्टद्युम्नोपि कैतव्यमुलूकमिदमब्रवीत् ४५ सुयोधनो मम वचो वक्तव्यो नृपतेः स्तु-
तः अहं द्रोणं हनिष्यामि सगणं सहबांधवम् ४६ कर्ता चाहं तथा कर्म यथानान्यः करिष्याति तमब्रवीद्धर्मराजः कारुण्यार्थं वचो महत्
४७ नाहं ज्ञातिवधं राजन् कामयेयं कथंचन तवैव दोषाद्दुर्बुद्धे सर्वमेतत्त्वनाद्यतम् ४८ अवश्यं च मया कार्यं पूर्वेषां चरितं महत् सग-
च्छमाचिरं तात उलूकयदि मन्यसे ४९ इह यातिष्ठ मद्रते वयं हितवर्धांधवाः उलूकस्तततो राजन् धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ५० आमं च्य-
प्रययौ तत्र यत्र राजा सुयोधनः उलूकस्तत आगम्य दुर्योधनममर्षणम् ५१ अर्जुनस्य समादेशं यथोक्तं सर्वमब्रवीत् वासुदेवस्य
प्रीमस्य धर्मराजस्य पौरुषम् ५२ नकुलस्य विराटस्य दुपदस्य च भारत सहदेवस्य च वचो धृष्टद्युम्नशिरवंडिनोः ५३ केशवार्जुन
योर्वाक्यं यथोक्तं सर्वमब्रवीत् कैतव्यस्य तु तद्वाक्यं निशम्य भरतर्षभः ५४ दुःशासनं च कर्णं च शकुनिं चापि भारत आज्ञापय तराज्ञ-
श्च बलं मित्रबलं तथा ५५ यथा प्रागुदयात्सर्वयुक्तास्तिष्ठन्त्यनीकिनः ततः कर्णसमादिष्टा दूताः संत्वरितारथैः ५६ उष्ट्रचामीभिरप्य-
न्ये सदस्यैश्च महाजवैः तूर्णं परिययुः सेनां कृत्स्नां कर्णस्य शासनात् आज्ञापयंतो राज्ञश्च योगः प्रागुदयादिति ५७ इति श्रीम-
न्महाभारते उलूकयाने त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६३ संजय उवाच उलूकस्य वचः श्रुत्वा कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः सेनां नि-
र्वापयामास धृष्टद्युम्नपुरोगमाम् १ पदातिनीनां गवतीं रथिनीं मश्वहंदिनीम् चतुर्विधबलां भीमामकंपां पृथिवीमिव २ भीम-
सेनादिभिर्गुप्तां सार्जुनैश्च महारथैः धृष्टद्युम्नवशां दुर्गां सागरस्तिमितोपमाम् ३ तस्यास्त्वग्रे महेशासः पांचाल्यो युद्धदुर्मदः द्रोण-
प्रेम्सरनीकानि धृष्टद्युम्नो व्यकर्षत ४ यथा बलं यथोत्साहं रथिनः समुपादिशत् अर्जुनं स्तुतपुत्राय भीमं दुर्योधनाय च ५ धृष्टके-
तुं च शल्याय गौतमाय च तमौ जसम् अश्वत्थाम् च नकुलं शैब्यं च कृतवर्मणम् ६

५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ इति उद्योगेरी का

यां त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६३ उलूकस्येति १ २ ३ ४ रथिनः राजन्यान् धृष्टद्युम्नः समुपादिशदिति संबंधः त्वमनेन युध्यस्व त्वमेनेनेत्येवं तत्तदंशव्यवस्थां
चकारेत्यर्थः ५ ६

७ ८ ९ अंशंकल्पयत् स्वकीयमिति शेषः १० ११ १२ इति उद्योगेटीकायां चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६४ प्रतिज्ञाते इति १ २ ३ ४

पु.
५

सैंधवाय च वार्ष्णेयं युयुधानं समादिशत् शिरवन्दिनं च भीष्माय प्रमुखे समकल्पयत् ७ सहदेवं शकुनये च कितानं शलाय चै
द्रौपदेयांस्तथापंचत्रिगर्तेभ्यः समादिशत् ८ वृषसेनाय सौभद्रं शोषाणां च महीक्षिताम् ससमर्थं हितमेनेपार्थादभ्यधिकरणे ९
एवं विभज्य योधांस्तान्पृथक्च सहचैव ह ज्वालावर्णो महेशासो द्रोणमंशमकल्पयत् १० द्रुपदो महेशासः सेनापतिपतिस्ततः
विधिवद्ब्रूह्यमेधावी युद्धाय द्युतमानसः ११ यथोद्दिष्टानि सैन्यानि पांडवानामयोजयत् जयाय पांडुपुत्राणां यत्तस्तस्यौरणाजि
रे १२ इति श्रीमन्महाभारते उद्योगपर्वणि सेनापतिनियोगे चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६४ धृतराष्ट्र उवाच प्रति
ज्ञाते फाल्गुने नवधेभीष्मस्य संयुगे किमकुर्वत मे मंदाः पुत्रादुर्योधनादयः १ हतमेव हि पश्यामि गांगेयं पितरं रणे वासुदेवसहायेन
पार्थेन हृदयन्वना २ सचापरिमितप्रज्ञस्तच्छ्रुत्वा पार्थभाषितम् किमुक्तवान् महेशासो भीष्माः प्रहरतां वरः ३ सैनापत्यं च संप्राप्य
कौरवाणां धुरंधरः किमचेष्टत गांगेयो महाबुद्धिपराक्रमः ४ वैशंपायन उवाच ततस्तत्संजयस्तस्मै सर्वमेव न्यवेदयत्
यथोक्तं कुरुवृद्धेन भीष्मेणामिततेजसा ५ संजय उवाच सैनापत्यमनुप्राप्य भीष्माः शान्तनवो नृप दुर्योधनमुवाचैवं
च न हर्षयन्निव ६ नमस्कृत्वा कुमाराय सेनाय न्येशक्तिपाणये अहं सेनापतिस्तेद्यमविष्यामि न संशयः ७ सैनाकर्मण्यभिज्ञोऽस्मि ब्रू
हेषु विविधेषु च कर्मकारयितुं चैव भूतानप्यभूतांस्तथा ८ यात्रायाने च युद्धे च तथा प्रशमनेषु च भूरां वेदमहाराज यथा वेद ह
स्पतिः ९ ब्रूहानां च समारंभान् देवगांधर्वमानुषान् तैरहं मोहयिष्यामि पांडवान्व्येतु तेज्वरः १० सोहं योत्स्यामि तत्वेन पालयंस्तव वा
हिनीम् यथावच्छास्त्रतो राजन् व्येतु ते मानसो ज्वरः ११ दुर्योधन उवाच विद्यते मे न गांगेयभयं देवाकरेष्वपि समस्तेषु म
हाबाहो सत्यमेतद्ब्रवीमि ते १२ किं पुनस्त्वयि दुधर्षि सैनापत्ये व्यवस्थिते द्रोणे च पुरुषव्याघ्रे स्थिते युद्धाभिनंदिनि १३ भवद्भ्यां पुरुषा
ग्याभ्यां स्थिताभ्यां विजयो मम न दुर्लभा कुरुश्रेष्ठ देवराज्यमपि ध्रुवम् १४ रथसंख्यां तु कालव्येन परेषामात्मनस्तथा तथैवातिरथा
नां च वेत्तुमिच्छामि कौरव १५ पितामहो हि कुशलः परेषामात्मनस्तथा श्रोतुमिच्छाम्यहं सर्वैः सहैभिर्वसुधाधिपैः १६

५ ६ ७ भूतान् वेत्तु

नभक्षकान् अभूतान् नैव्यासमागतान् ८ यात्रार्थं याने प्रणणे युद्धे प्रशमनेषु परास्त्राणां प्रतीकारेषु विषयेषु वेदवेदि ९ १० तत्वेन अकापट्येन ११ १२ १३ १४ १५ १६

१६९

१७ १८ रथोदारः रथेष्वेव उदारो न तु महारथस्तादृशा एव दुःशासनादय इति भावः १९ २० २१ २२ नत्वात्मन इति स्वस्यासंख्येयत्वं सूचितम् २३ २४
२५ २६ २७ रथयूथपामहारथाः तेषां यूथपोऽतिरथः २८ सिंधुराजो जयद्रथो द्विरथः २९ ३० ३१ ३२ इत्यद्योगेटी० पंचषष्ट्यधिकशततमोऽध्या-

भीष्म उवाच गांधारेऽश्वपुंराजेन्द्ररथसंख्यास्त्वेव लोके ये रथाः पृथिवीपालतथैवातिरथाश्च ये १७ बहूनी ह सहस्राणि प्रयुतान्यर्बु
दानि च रथानां तव सेनायां यथासुरत्वं तु मेऽश्वपु १८ भवानग्रे रथोदारः सहस्रैर्वैः सहोदरैः दुःशासनप्रभृतिभिर्भ्रातृभिः शतसंमि
तैः १९ सर्वैकतप्रहरणाच्छेदभेदविशारदाः रथोपस्थे गजस्कंधे गदाप्रासासि चर्मणि २० संयन्तारुप्रहतारः कृतास्त्राभारसाधनाः
इधस्त्रोद्रोणशिष्याश्च कृपस्य च शरद्वतः २१ एते ह निष्पत्तिरणे पांचालान्युद्धदुर्मदान् कृतकिल्बिषाः पांडवैर्धार्तराष्ट्रामनस्विनः २२
तथा ह भरतश्चेष्टसर्वसेनापतिस्तव शत्रून् विध्वंसयिष्यामि कदर्थं हित्य पांडवान् २३ नत्वात्मनो गुणान्वक्तुमर्हामि विदितोऽस्मि ते कृ
तवर्मा त्वतिरथो भोजः शस्त्रप्रभृतां वरः २४ अर्थसिद्धित्वरणे करिष्यति न संशयः शस्त्रविद्विरनाधृष्यो दूरपाती हृदा युधः २५ हनिष्य
ति च मृतैः पांमहेन्द्रोदानवानि च मदराजो महेष्वासः शल्यो मेति रथो मतः २६ स्पर्धते वासुदेवेन नित्यं यो वैरणे रणे भागिने यान्निजां
स्त्यक्ता शल्यस्तेति रथो मतः २७ एष यो त्यति संग्रामे पांडवांश्च महारथान् सागरोर्मिसमैर्बाणैः प्लावयन्निवशात्रवान् भूरिश्च
वाः कृतास्त्रश्च तव चापि हितः सुहृत् २८ सोमदत्तिर्महेष्वासोरथयूथपयूथपः बलक्षयमभिघ्राणां समहांतं करिष्यति २९ सिंधुरा
जो महाराजमतो मे द्विगुणोरथः यो त्यते समरे राजन्विक्रांतोरथसत्तमः ३० द्रौपदीहरणो राजन्यरिक्लिष्टश्च पांडवैः संस्मरंस्तं परिक्रु
शं यो त्यते परवीरहा ३१ एतेन हितदाराजंस्तप आस्थाय दारुणम् सुदुर्लभो वरो लब्धः पांडवान्योद्धुमाहवे ३२ स एष रथशार्दूलः स्त
द्वैरसंस्मरन् रणे यो त्यते पांडवैस्तातप्राणांस्त्यक्ता सुदुस्त्यजान् ३३ इति श्रीमन्महाभारते उ० रथातिरथसंख्यायां पंचषष्ट्य
धिकशततमोऽध्यायः १६५ भीष्म उवाच सुदक्षिणस्तकांबोजोरथ एकगुणो मतः तवार्थसिद्धिमाकांक्षन् यो त्यते समरे परैः १
एतस्य रथसिंहस्य तवार्थं राजसत्तम पराक्रमं यथेन्द्रस्य द्रक्ष्यंति कुरवो युधि २ एतस्य रथवंशो हितिग्मवेगप्रहारिणः कांबोजानां म
हाराज शलभानामिवायती ३ नीलोमाहिष्मतीवासी नीलवर्मारथस्तव रथवंशेन कदनं शत्रूणां वै करिष्यति ४

यः १६५ सुदक्षिण इति १ २ ३ रथवंशेन रथसंघेन सहित इति शेषः वंशः पुंसि कुले वेणोः प्लावयववर्गयोरिति मेदिनी ४

५. ६. ७. ८. ९. समुद्धततरंगिणीम् उच्छ्रितपताकांसेनाम् उच्छ्रिततरंगवतीगंगां च १०. सत्यरथो नाम पंचानां सुरवंशेषः ११. व्यलीकं अप्रियम् १२. १३. १४.

कृतवैरैः पुरा चैव सह देवेन मारिष्योत्स्यते स ततं राजंस्तवार्थं कुरु नंदन ५ विंदानुविंदावावंत्यौ समतोरथसत्तमौ कृतिनौ समरेतातद्व
दवीर्यपराक्रमौ ६ एते तौ पुरुषव्याघ्रौ रिपुसैन्यं प्रधक्ष्यतः गदाप्रासासिनाराचैस्तोमरैश्च करच्युतैः ७ युद्धाभिकामौ समरे क्रीडन्ताविव यू
थपौ युथमध्ये महाराजविचरन्तौ कृतांतवत् ८ त्रिगर्ताभ्रातरः पंचरथोदारामतामम कृतवैराश्च पार्थैस्ते विराटनगरे तदा ९ मक
राइवराजेंद्रसमुद्धततरंगिणीम् गंगां विक्षोभयिष्यन्ति पार्थानां युधिवाहिनां १० ते रथाः पंचराजेंद्रयेषां सत्यरथो सुरवम् एते यो-
त्स्यन्ति संग्रामे संस्मरन्तः पुरा कृतम् ११ व्यलीकं पांडवे येन भीमसेनानुजेन हृदि शोविजयताराजन् श्वेतवाहेन भारत १२ ते ह निष्यन्ति
पार्थानां तानासाद्य महारथान् वरान्वरान्महेष्वासान् क्षत्रियाणां धुरंधरान् १३ लक्ष्मणस्तव पुत्रश्च तथा दुःशासनस्य च उभौ तौ
पुरुषव्याघ्रौ संग्रामेषु पलायिनौ १४ तरुणौ सुकुमारौ च राजपुत्रौ तरस्विनौ युद्धानां च विशेषज्ञौ प्रणेतारौ च सर्वशः १५ रथौ तौ कुरु
शार्दूलमतौ मेरुसत्तमौ क्षत्रधर्मरतौ वीरौ महत्कर्मकरिण्यतः १६ दंडधारौ महाराज रथ एको न रर्षभ योत्स्यते तव संग्रामे स्वेन सै-
न्येन पालितः १७ बृहद्बलस्तथाराजा कोशल्योरथसत्तमः रथो मम तस्मात् महावेगपराक्रमः १८ एष योत्स्यति संग्रामे स्वान्वंधून्
संप्रहर्षयन् उग्रायुधो महेशासौ धार्तराष्ट्रहितेरतः १९ रूपः शारदतो राजन् ययूथपयूथपः प्रियान्त्राणान्परित्यज्य प्रधक्ष्यति रिपून्
व २० गौतमस्य महर्षेर्य आचार्यस्य शरद्वतः कार्तिकेय इवाजेयः शरस्तं वात्सतो भवत् २१ एष सेनाः सुबहुला विविधा युधकार्मु-
काः अग्निवत्समरेतातचरिष्यति हि निर्दहन् २२ इति श्रीमन्महाभारते उ० रथातिरथसंख्यायां षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः
१६६ भीष्म उवाच शकुनिर्मातुलस्ते सौरथ एको न राधिप प्रयुज्य पांडवैर्वैरं योत्स्यते नात्र संशयः १ एतस्य सेना दुर्धर्षा स
मरे प्रतियायिनः विहृता युधभूयिष्ठा वायुवेगसमाजवे २ द्रोणपुत्रो महेशासः सर्वानेवातिधन्विनः समरे चित्रयोधी च दृढा-
स्त्रश्च महारथः ३ एतस्य हि महाराज यथा गाडीवधन्वनः शरासनविनिर्मुक्ताः संसक्ता यातिसायकाः ४ नैष शक्यो मया वीरः संख्या-
तुरथसत्तमः निर्दहेदपिलोकां स्त्रीनिच्छन्नेष महारथः ५ क्रोधस्तेजश्च तपसा संभृतो श्रमवासिना द्रोणेनानुगृहीतश्च दिव्यैरस्त्रैरुदार

धीः ६

१७०

१५. १६. १७. १८. १९. २०. २१. २२.

इत्कद्योगेटीषट्शततमोऽध्यायः १६६ शकुनिरिति १ विहृतानि नानाविधानि आयुधानि तैर्भूयिष्ठा २३ ४५ आश्रमेत्याकार

स्य पूर्व रूपमार्षम् ६

दोषस्त्वस्यमहानेकोयेनेवभरतर्षभ नमेरथोनातिरथोमतःपार्थिवसत्तम ७ जीवितं प्रीयमत्यर्थमायुष्कामः सदा द्विजः न ह्य
स्यसदृशः कश्चिदुभयोः सेनयोरपि ८ हन्यादेकरथेनैष देवानामपि वाहिनीम् वपुष्मांस्तलघोषेण स्फोटयेदपि पर्वतान् ९ असं
ख्येयगुणो वीरः प्रहंतादारुणद्युतिः दंडपाणिरिव स ह्यः कालवत्प्रचरिष्यति १० युगांताग्निसमः क्रोधात्सिंहग्रीवो महाद्युतिः एष
भास्तयुद्धस्य एष्टंशमयिष्यति ११ पिता त्वस्य महातेजा वृद्धोऽपि युवभिर्वरः रणे कर्ममहत्कर्ता अन्नमेनास्ति संशयः १२ अस्त्रवेगा
निलोद्भूतः सेनाकक्षे धनोत्थितः पांडुपुत्रस्य सैन्यानि प्रधक्ष्यति रणे धृतः १३ यूथयूथपयूथानां यूथपोयं न रर्षभः भरद्वाजात्मजः
कर्ता कर्मतीव्रं हितं तव १४ सर्वमूर्धाभिषिक्तानामाचार्यः स्थविरो गुरुः गच्छेदंतं संजयानां प्रियस्त्वस्य धनं जयः १५ नैष जातु महे
ष्वासः पार्थमक्षिष्कारिणं हन्यादाचार्यकंदीप्तं संसृत्य गुणनिर्जितम् १६ श्लाघते यं सदा वीरपार्थस्य गुणविस्तरैः पुत्रादप्यधि
कुंचेनं भारद्वाजो नुपश्यति १७ हन्यादेकरथेनैव देवगंधर्वमानुषान् एकीभूतानपि रणे दिव्यैरस्त्रैः प्रतापवान् १८ पौरवो राजशा
दुलस्तव राजन्महारथः मतो मम रथोदारः परवीररथारूजः १९ स्वेन सैन्येन महता प्रतपन् शत्रुवाहिनीम् प्रधक्ष्यति स पंचालान् क
क्षेमग्निगतिर्यथा २० सत्यश्रवारथस्त्वेको राजपुत्रो बृहद्बलः तव राजन् रिरिपुबले कालवत्प्रचरिष्यति २१ एतस्य यो धारा जेन्द्रविचि
त्रकवचायुधाः विचरिष्यंतिसंग्रामे निघ्नंतः शत्रुवांस्तव २२ वृषसेनोरथस्तेऽग्न्यः कर्णपुत्रो महारथः प्रधक्ष्यति रिपूणां ते बलं तु बलि
नां वरः २३ जलसंधो महातेजा राजन् रथवरस्तव त्यक्ष्यते समरे प्राणान्माधवः परवीरहा २४ एष यो त्यति संग्रामे गजस्कंधविशा
रदः रथेन वामहाबाहुः क्षपयन् शत्रुवाहिनीम् २५ रथ एष महाराज मतो मेराज सत्तम त्वदर्थं त्यक्ष्यते प्राणान्सह सैन्यो महारणे २६
एष विक्रान्तयोधी च चित्रयोधी च संगरे वीनभीश्चापितेराज च शत्रुभिः सह यो त्यते २७ बाल्हीकोतिरथश्चैव समरे चानिवर्तनः मम
राजन्मतो युद्धेशूरो वैवस्वतोपमः २८ न ह्येष समं प्राप्य निवर्तेत कथंचन यथा स तत गोराजन् सह हन्यात् परान्नणे २९ सेनापतिर्म
हाराज सत्यवांस्तमहारथः रणे षड्रुतकर्माचरथी पररथारूजः ३० एतस्य समं हृत्स्वानव्यथास्ति कथंचन उत्तमयन्नुसतस्येष परान् रथ
पथे स्थितान् ३१

३२ ३३ ३४ गजांकुशधरेषु गजयुद्धकुशलेषु श्रेष्ठः सप्तमीशोऽदिरितिसमासः ३५ ३६ संविदं मेचीम् ३७ ३८ इति उद्योगेटी. सप्तषष्ठ्यधिकशततमो
ध्यायः १६७ अचल इति १ २ ३ ४ विचेतनः मूर्खः घृणीर्निन्दकः करणानां सहजकवचादीनां ७ ८ प्रमादीस्वीयकल्पनावाक्यविस्मरत इति च ९ १०

एषचारिषु विक्रान्तः कर्मसत्पुरुषोचितम् कर्ता विमर्दस्महत्त्वदर्थे पुरुषोत्तमः ३२ अलंबुषोराक्षसेन्द्रः क्रूरकर्ममहारथः हनिष्य
ति परान् राजन्पूर्ववैरमनुस्मरन् ३३ एषराक्षससैन्यानां सर्वेषां रथसन्तमः मायाविद्वद्वैरश्च समरे विचरिष्यति ३४ प्राग्ज्योतिषा
धिपो वीरो भगदत्तः प्रतापवान् गजांकुशधरश्चेष्टोरथे चैव विशारदः ३५ एतेन युद्धमभवत्पुरागांडीवधन्वनः दिवसान् क्रबहून् राज
न्नुभयोजयि गृहिणोः ३६ ततः सरवायं गांधारे मानयन्त्या कशासनिम् अकरोत्संविदं तेन पांडवेन महात्मना ३७ एष योत्स्यति संग्रामे
गजस्कंधविशारदः ऐरावतगतो राजा देवानामिव वासवः ३८ इति श्रीमन्महाभारते उरथातिरथसंख्यायां सप्तषष्ठः तमोऽध्यायः
१६७ श्रीष्म उवाच अचलो वृषकश्चैव सहितो भ्रातरावुभौ रथौ तव दुराधर्षौ शत्रून् विध्वंसयिष्यतः १ बलवन्तौ न रव्याघ्रौ
दृढक्रोधौ प्रहारिणौ गांधारमुख्यौ तरुणौ दर्शनीयौ महाबलौ २ सरवाते दयितो नित्यं य एष रणकर्मकेशः उत्साहयति राजंस्त्वां विग्र
हं पांडवैः सह ३ पुरुषः कल्पनो नीचः कर्णो वै कर्तनस्तव मंत्रीनेता च बंधुश्च मानी चात्यंतमुच्छ्रितः ४ एष नैव रथः कर्णो न चाप्यतिर
थोरणे विद्युक्तः कवचेनैष सहजेन विचेतनः ५ कुंडलाभ्यां च दिव्याभ्यां विद्युक्तः सततं घृणी अभिशापाच्च रामस्य ब्राह्मणस्य च भा
षणात् ६ करणानां वियोगाच्च तेन मेधरथो मतः नैष फाल्गुनमासाद्य पुनर्जीवन्विमोक्ष्यते ७ ततो ब्रवीत्युनर्द्रोणः सर्वशस्त्रभृतां व
रः एवमेतद्यथा त्यत्वं न मिथ्यास्तिकदाचन ८ रणोरणे भिमानी च विमुखश्चापि दृश्यते घृणी कर्णः प्रमादी च तेन मेधरथो मतः ९
एतच्छ्रुत्वा तुराधेयः क्रोधादुत्फाल्य लोचने उवाच श्रीष्म राधेयस्तदन्वाग्भिः प्रतोदवत् १० पितामहयथेष्टं मां वा कशोरैरुपहंतसि
अनागसं सदा द्वेषादेव मेव पदे पदे ११ मर्षयामि च तत्सर्वं दुर्योधनकृतेन वै त्वं तु मां मन्यसे मंदं यथा कापुरुषं तथा १२ भवानर्धरथो
मह्यं मतो वै नात्र संशयः सर्वस्य जगतश्चैव गांगेयेन मृषा वदेत् १३ कुरूणां महितो नित्यं न च राजा वबुध्यते कौहिनामसमानेषु राज
सूदारकर्मरक्त तेजोवधमिमं कुर्याद्विभेदयिषुराहवे १४ यथा त्वं गुणविद्वेषादपरागंचि कीर्षसि न हायने न पलिते न विनैर्न च बंधुभिः

११ १२ भवान्कर्णोऽर्धरथो मह्यं मम मत इति गांगेयो वदेत्तन्मृषेति सर्वस्य जगतो मत इति संबंधः त्वदाक्यात्सर्वे पितामहमवमस्यंत इति भावः १३ विभेदयिषुर्भेदक
तुमिच्छुः १४ अपरागं द्वेषं १५

१६ १७ प्रकुरुतेप्रकारंभेदंकुरुतेप्रकारस्तत्त्वभेदयोरिति विश्वः १८ १९ मौलाः पारंपर्यागताः तेपिभिन्नाः संतोदुःसंधेयाभवन्तिकिसुनाना पृथक् भू-
ताः संत एककार्यार्थसमुत्थिता इति २० २१ कचचेति युद्धे वृद्धः कचमंत्रेषु मूर्खश्च अशक्तत्वात् नष्टबुद्धित्वाच्चायोग्य इति भावः २२ २३ २४ २५ येति वृद्धा

महारथत्वं संख्यातुं शक्यं क्षत्रस्य कोरव बलज्येष्ठं स्मृतं क्षत्रं मंत्रज्येष्ठा द्विजातयः १६ धनज्येष्ठाः स्मृता वैश्याः शूद्रास्तवयसाधि-
काः यथेच्छकं स्वयं ब्रूयादथानतिरथांस्तथा १७ कामद्वेषसमायुक्तो मोहात्प्रकुरुते भवान् दुर्योधनमहाबाहो साधुसम्यगवेदय-
तां १८ त्यजतां दुष्टभावो यं भीष्मः किल्बिषकृत्तव भिन्ना हि सेनानृपते दुःसंधेया भवत्युत १९ मौला हिषुरुषव्याध किमुनाना
समुत्थिताः २० एषां द्वैधं समुत्पन्नं यो धानां युधिभारत तेजो बधोनः क्रियते प्रत्यक्षेण विशेषतः २१ रथानां कचविज्ञानं कचभी-
ष्मोत्पचेतनः अहमावारयिष्यामि पांडवानामनीकिनीम् २२ आसाद्य माममोघेषुंगमिष्यन्ति दिशो दश पांडवाः सह पांचालाः
शार्दूलं वृषभा इव २३ कचयुद्धं विमर्दो वामंत्रे सव्याहृतानि च कचभीष्मो गतवयामंदात्मा कालचोदितः २४ एकाकी स्पृहते
नित्यं सर्वेण जगता सह न चान्यं पुरुषं कंचिन्मन्यते मोघदर्शनः २५ श्रोतव्यं रवलुवृद्धानामिति शास्त्रनिदर्शनम् न त्वेव ह्यतिवृ-
द्धानां पुनर्बालाहिते मताः २६ अहमेको ह निष्यामि पांडवानामनीकिनीम् स युद्धे राजशार्दूलयशो भीष्मंगमिष्यति २७ कृतः से-
नापतिस्त्वेषस्त्वया भीष्मो नराधिप सेनापतौ यशोगंतानतु यो धान् कथंचन २८ नाहं जीवति गांगेये यो त्वेराजन् कथंचन
हते भीष्मे तु यो ह्यस्मि सर्वैरेव महारथैः २९ भीष्म उवाच समुद्यतो यं भारो मे समहान् सागरो यमः धार्तराष्ट्रस्य सं-
ग्रामे वर्षपूगाभिचिंतितः ३० तस्मिन् न भ्यासिते काले संग्रामे लोमहर्षणे मिथो भेदो न मे कार्यस्तेन जीवसि सूतज ३१ न ह्य-
हं त्वद्य विक्रम्य स्थविरोपिशिशोस्तव युद्धश्रद्धामहं छिद्यां जीवितस्य च सूतज ३२ जामदग्न्येन रामेण महास्त्राणि विमुञ्चतां
न मे व्यथा कृता काचित् त्वंतु मे किं करिष्यसि ३३ कामं नैतत्प्रशंसन्ति संतः स्वबलसंस्तवम् वक्ष्यामि तु त्वांसंतप्तो निहीनकुलपांस-
न ३४ समेतं पार्थिवं क्षत्रं काशिराजस्वयं वरे निर्जित्यै करयेनैव याः कन्यास्त रसाहताः ३५ ईदृशानां सहस्त्राणि विशिष्टानामथो
पुनः मयैकेन निरस्तानि ससैन्या निरणाजिरे ३६

स्ते पुनर्बाला एव मे मतास्तादृशं श्रायं भीष्म इत्यर्थः २६ २७ त्वयि हं तरिकुतो भीष्मं यशो-
गमिष्यतीत्याशंक्याह कृत इति २८ २९ ३० न हि छिंद्यामित्यन्वयः भेदभयादेवाहं त्वद्धं न कुर्यामित्यर्थः अरांकायां लकारः ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६

त्वांप्राप्यचैरंपुरुषंकुरुणामनयोमहान् उपस्थितोविनाशाययतस्वपुरुषोभव ३६ युत्स्वस्वसमरेपार्थयेनविस्पर्द्धसेसह द्रक्ष्यामि
त्वांविनिमुक्तमस्माद्युद्धात्क्रुदुर्मते ३७ तमुवाचततोराजाधार्तराष्ट्रःप्रतापवान् मांसमीक्षस्वगांगेयकार्यंहिमहदुद्यतं ३८ चिंत्य
तामिदमेकाग्रंममनिश्चयसंपरम् उभावपिभवन्तौमेमहत्कर्मकरिष्यतः ३९ भूयश्चश्रोतुमिच्छामिपरेषांरथसत्तमान् येचैवातिरथा
स्तत्रयेचैवरथयूथपाः ४० बलाबलममित्राणांश्रोतुमिच्छामिकौरव प्रमातायारजन्यांवैदंयुद्धंमविष्यति ४१ इतिश्रीमन्म
उद्योगपर्वणिरथातिरथसंख्यायांभीष्मकर्णकलहोऽष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः १६८ भीष्मउवाच एतेरथास्तवारव्यातास्तथैवाति
रथानृप येचाप्यर्धरथाराजन्यांपांडवानामतःशृणु १ यदिकौनूरुहलंतेद्यपांडवानांबलेनृप रथसंख्यांशृणुष्वत्वंसहैभिर्वसुधाधिपैः २
स्वयंराजारथोदारःपांडवःकुंतिनंदनः अश्विबलसमरेनातचरिष्यतिनसंशयः ३ भीमसेनस्कराजेंद्ररथोष्ठगुणसंमितः नतस्यास्तिसमो
युद्धेगदयासायकैरपि ४ नागायुतबलोमानीतेजसानसमानुषः मारुपुत्रौचरथिनौद्वावेवपुरुषर्षभौ ५ अश्विनाविवरूपेणतेज
साचसमन्वितौ एतेचभूसुरवगताःस्मरंतःक्लेशमुत्तमम् ६ रुद्रवत्प्रचरिष्यन्तितत्रमेनास्तिनसंशयः सर्वएवमहात्मानःशालस्तंभा
इवोद्गताः ७ प्रादेशेनाधिकाःपुंभिरन्यैस्तेचप्रमाणतः सिंहसंहननाःसर्वेपांडुपुत्रामहाबलाः ८ चरितब्रह्मचर्याश्चसर्वेतातन
पस्विनः ह्रीमंतःपुरुषव्याघ्राव्याघ्राइवबल्लोत्कटाः ९ जवेप्रहारेसंमर्देसर्वेवातिमानुषाः सर्वैर्जितामहीपालादिग्जयेभरतर्षभ
नचैषांपुरुषाःकेचिदायुधानिगदाःशरान् विषहंतिसदाकर्तुमधिज्यान्यपिकौरव ११ उद्यतांवागदाशुवीःशरान्वासेभुमाहवे जलल
क्ष्यस्यहरणेभोज्येपांसुविकर्षणे १२ बालैरपिभवन्तस्तैःसर्वेवविशोषिताः एतत्सेन्यंसमासाद्यसर्वेवबल्लोत्कटाः १३ विध्वंसयिष्यं
तिरणोमास्मृतैःसहसंगमः एकैकशस्तेसंमर्देहन्तुःसर्वान्महीक्षितः १४ प्रत्यक्षंतवराजेंद्रराजसूयेयथाभवत् द्रौपद्याश्चपरिक्लेशं
द्यूतेचपुरुषागिरः १५ तेस्मरंतश्चसंग्रामेचरिष्यन्तिचरुद्रवन् लोहिताक्षोगुडाकेशोनारायणसहायवान् १६

त उद्यंतुमितिपाठांतरंभोज्येकौटिल्येऽस्यरूपं पांसुविकर्षणेपांसुविकर्षणेभूमौमुष्टियुद्धेइत्यर्थः १२ १३ १४ १५

उद्गच्छतांक्षिपतामिति याव

६१

६२

६३

उभयोः सेनयोर्वीरोरथोनास्तीतितादृशः नहिदेवेषुवापूर्वमनुष्येषुरगेषु च १७ राक्षसेष्वथयक्षेषुनरेषुकुतएवतु भूतोयवाभवि-
 ष्योवारथः कश्चिन्मयाश्रुतः १८ समायुक्तोमहाराजरथः पार्थस्यधीमतः वासुदेवश्चसंयंतायोद्धाचैवधनंजयः १९ गांडीबंचध-
 नुर्दिव्यंतेचाश्वावातरंहसः अभैद्यंकवचंदिव्यमक्षयौचमहेषुधी २० अस्त्रग्रामश्चमाहेंदोरोद्रः कौबेरएवच याम्यश्चवारुण-
 श्चैवगदाश्चोग्रप्रदर्शनाः २१ वज्रादीनिचमुरव्यानिनानाप्रहरणानिच दानवानांसहस्राणिहिरण्यपुरवासिनाम् २२ हतान्ये-
 करथेनाजौकस्तस्यसदृशोरथः एषहन्त्यादिसंरंभीबलवान्सत्यविक्रमः २३ तवसेनामहाबाहुः स्वांचैवपरिपालयन् अहंचैनंप्र-
 त्युदियामाचार्योवाधनंजयम् २४ नतृतीयोस्तिराजेंद्रसेनयोरुभयोरपि यएनंत्रारवर्षाणिवर्षतमुदियादधी २५ जीमूतइवधर्मा-
 नेमहावातसमीरितः समायुक्तस्तकौतियोवासुदेवसहायवान् २६ तरुणश्चकृतीचैवजीर्णावावामुभावपि - वैशंपायनउ-
 एतच्छ्रुत्वातुभीष्मस्यराज्ञांदध्वंसिरेतदा कांचनांगदिनः पीनाभुजाश्चंदनरूषिताः २७ मनोभिः सहसंवैगैः संस्मृत्यचपुरातनम्
 सामर्थ्यं पांडवेयानांयथाप्रत्यक्षदर्शनात् २८ इतिश्रीमन्महाभारतुद्योगरथातिरथसंख्यायांऊनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः
 १६९ भीष्मउवाच द्रौपदेयामहाराजसर्वपंचमहारथाः वैरादिरुत्तरश्चैवरथोदारोमतोमम १ अभिमन्युर्महाबाहूरथयूथ-
 पयूथपः समः पार्थेनसमरेवासुदेवेनचारिहा २ लक्ष्मश्चश्वित्रयोधीचमनस्वीचहृदव्रतः संस्मरन्वेपरिक्लेशंस्वपितुर्विक्रमिष्यति
 ३ सात्यकिर्माधवः शूरोरथयूथपयूथपः एषवृष्णिप्रवीराणाममर्षीजितसाध्वसः ४ उत्तमौजास्तथाराजन्थोदारोमतोमम यु-
 धामन्युश्चविक्रान्तोरथोदारोमतोमम एतेषांबहुसाहस्यारथानागाहयास्तथा योत्स्यंतेतेतनूस्यत्काकुंतीपुत्रप्रियेप्सया ६ पांडवैः
 सहराजेंद्रतवसेनासुभारत अभिमारुतवद्राजन्नाह्वयंतः परस्परम् ७ अजेयौसमरेवद्रौविराटद्रुपदौतथा महारथोमहावीर्यो-
 मतोमेपुरुषर्षभो ८ वयोवृद्धावपिहितोक्षत्रधर्मपरायणौ यतिष्येतेपरंशक्त्यास्थितौवीरगतेपथि ९ संबंधकेनराजेंद्रतौतुवीर्य-
 बलान्वयान् आर्यव्रतौमहेष्वासौस्नेहवीर्यसिताबुभौ १० कारणंप्राप्यतुनराः सर्वएवमहाभुजाः शूरावाकानरावापिभवन्तिकुरुपुंगव
 ११ एकायनगतावेतौपार्थिवौहृदयन्विनौ प्राणांस्त्यक्तापरंशक्त्याघटितासौपरंतप १२

एकायनगतौ मरणौ कशरणौ घटितारौ घटनं संघट्टं करिष्यतः १३ त्यक्तात्मानौ त्यक्तदेहौ १४ इत्युद्योगे टी. सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७० पांचालेति १ नाशय-
नपूर्वसंस्थितिम् प्राचीनं स्त्रीत्वेनावस्थानं अदर्शयन् पौरुषं दर्शयन्नित्यर्थः यद्वा पूर्वसंस्थितं पूर्वव्यूहसंस्थानं नाशयन् सैन्यानि विद्रावयन्नित्यर्थः २ ३ ४ ५ ६

एथ गक्षोहिणीभ्यां तावुभौ संयति दारुणौ संबंधिभावं रक्षंतौ महत्कर्म करिष्यतः १३ लोकवीरौ महेशौ त्यक्तात्मानौ च भारत प्रत्य-
यंपरिरक्षंतौ महत्कर्म करिष्यतः १४ इति श्रीमन्म. उद्योगपर्वणि रथातिरथसंख्यायां सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७० श्री
ष्य उवाच पांचालस्य सुतो राजा राजन्पुंरपुरं जयः शिरवंडीरथमुख्यो मे मतः पार्थस्य भारत १ एष यो त्यतिसंग्रामे नाशयन् पूर्वसंस्थि-
तिम् परं यशो विप्रथयंस्तव सेनासु भारत २ एतस्य बहुलाः सेनाः पांचालाश्च प्रभद्रकाः तेनासौरथवंशेन महत्कर्म करिष्यति ३ धृष्टद्यु-
म्नश्च सेनानीः सर्वसेनासु भारत मतो मेति रथो राजन् द्रोणशिष्यो महारथः ४ एष यो त्यतिसंग्रामे स्रूयन्वै परान्रणे भगवानिव संकु-
हः पिनाकीयुगसंक्षये ५ एतस्य तद्रथानीकं कथयंति रणप्रियाः बहुत्वात् सागरप्रख्यं देवानामिव संयुगे ६ क्षत्रधर्मतुराजेंद्रमतो मे धर-
थो नृप धृष्टद्युम्नस्य तनयो बाल्यान्नातिकृतश्रमः ७ शिशुपालसुतो वीरश्चेदिराजो महारथः धृष्टकेतुर्महेशासः संबंधी पांडवस्य ह ८
एष चेदिपतिः शूरः सहपुत्रेण भारत महारथानां सुकरं महत्कर्म करिष्यति ९ क्षत्रधर्मो मतो महाराजन्परपुरं जयः क्षत्रदेवस्तुराजेंद्र-
पांडवेषुरथोत्तमः १० जयंतश्चामितौ जाश्च सत्यजिच्च महारथः महारथामहात्मानः सर्वपांचालसत्तमाः ११ यो त्यते समरे तातं सं-
व्याडवकुंजराः अजो भोजश्च विक्रांतौ पांडवार्थे महारथौ १२ यो त्यते बलिनो शूरो परं शक्त्या क्षयिष्यतः शीघ्रास्त्रौ चित्रयोद्धारौ
कृतिनो हृदविक्रमौ १३ कैकेयाः पंचराजेंद्रभ्रातरौ हृदविक्रमाः सर्वे चैव रथोदाराः सर्वलोहितकध्वजाः १४ काशिकः सुकुमा-
रश्च नीलोयश्चापरो नृप सूर्यदत्तश्च शंखश्च मदिराश्वश्च नामतः १५ सर्वे एव रथोदाराः सर्वे चाहवलक्षणाः सर्वारूढविदुषः स-
र्वे महात्मानो मता मम १६ वार्धक्षेमिर्महाराजमतो मम महारथः चित्रायुधश्च नृपतिर्मतो मे रथसत्तमः १७ सहिसंग्रामशो-
भी च भक्तश्चापिकिरीटिनः चैकितानः सत्यधृतिः पांडवानां महारथौ द्वाविमौ पुरुषव्याघ्रौ रथोदारौ म तौ मम १८ व्याघ्रदत्तश्च
राजेंद्रचंद्रसेनश्च भारत मतौ मम रथोदारौ पांडवानां न संशयः १९

७ ८ ९ १० ११ १२ क्षयिष्यतः सामर्थ्यं दर्शयिष्यतः ऐश्वर्यार्थो यं क्षयतिः १३ १४ १५ विदुषः विद्वांसः १६ १७ १८ १९ २० २१

२० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ इतिउद्योगेटीकायांएकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७१ रोचमाना इति १ भीमसेनस्येति क्रोधोदीपना

सेनाबिंदुश्चराजेंद्रक्रोधहंता चनामतः यः समो वासुदेवेन भीमसेनेन वा विभो २० स योत्स्यति हि विक्रम्य समरे तव सैनिकैः मां च
द्रोणं हृपंचैव यथासंमन्यते भवान् २१ तथा स समरश्लाघी मंतव्यो रथसत्तमः काश्यः परमशीघ्रास्त्रः श्लाघनीयो नरोत्तमः २२ रथ एक
गुणो मह्यं ज्ञेयः परपुरंजयः अयं च युधिविक्रान्तो मंतव्योष्टगुणो रथः २३ सत्यजित्समरश्लाघी दुपदस्यात्मजो युवागतः सोतिरथत्वं हि धृष्ट
द्युम्नेन संमितः २४ पांडवानां यशस्कामः परं कर्म करिष्यति अनुरक्तश्च शूरश्च रथो यमपरो महान् २५ पांडुराजो महावीर्यः पांडवानां धुरं
धरः दृढधन्वामहेष्वासः पांडवानां महारथः २६ श्रेणिमान् कौरव श्रेष्ठो वसुदानश्च पार्थिवः उभावेतावतिरथौ मतो परपुरंजयो २७
इति श्रीमन्महाभारते उद्योगपर्वणि रथातिरथसंख्यायां एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७१ भीष्म उवाच रोचमानो महा
राज पांडवानां महारथः योत्स्यते मरवत्संख्ये परसैन्येषु भारत १ पुरुजित्कुंतिभोजश्च महेश्वासो महाबलः मातुलो भीमसेनस्य स
चमेतिरथो मतः २ एष वीरो महेश्वासः कृती च निपुणश्च ह चित्रयोधी च शक्तश्च मतो मे रथपुंगवः ३ स योत्स्यति हि विक्रम्य मघवानि व
दानवैः यो धायेचास्य विरव्याताः सर्वे युद्धविशारदाः ४ भागिनेयकृते वीरः सकरिष्यति संगरे स्रमहत्कर्म पांडूनां स्थितः प्रियहिते र
तः ५ भीमसेनिर्महाराज हैडिंबोराक्षसेश्वरः मतो मे बहुमायावीरयूथपयूथपः ६ योत्स्यते समरे तात मायावीसमरप्रियः ये चास्य रा
क्षसा वीराः सचिवावशवर्तिनः ७ एते चान्ये च बहुबो नानाजनपदेश्वराः समेताः पांडवस्यार्थे वासुदेवपुरोगमाः ८ एते प्राधान्यतो राज
स्यां डवस्य महात्मनः रथाश्चातिरथाश्चैव ये चान्ये धरथा नृप ९ नेष्यंति समरे सेनां भीमां योधिष्ठिरानृप महेंद्रेण वीरेण पात्यमानां कि
शटिना १० तैरहं समरे वीरमायाविद्रिज्यैषिभिः योत्स्यामि जयमाकांक्षन् नयवानि धनंरणे ११ वासुदेवं च पार्थं च चक्रगांडीवधारिणौ
संध्यागता विवाकैर्दू समेष्वेते रथोत्तमौ १२ ये चैव ते रथोदाराः पांडुपुत्रस्य सैनिकाः सहसैन्या न हंतांश्च प्रतीयां रणमूर्धनि १३ एते र
थाश्चातिरथाश्च तृप्येयथा प्रधानं नृप कीर्तिता मया तथा परे ये धरथाश्च केचित् तथैव तेषामपि कौरवेंद्र १४ अर्जुनं वासुदेवं च ये चान्ये
तत्र पार्थिवाः सर्वास्तान् वारयिष्यामि यावद्रक्ष्यामि भारत १५

र्थं भीमसेनसाम्यार्थं वा विशेषणम् २३ ४५ ६७ ८ ९ १० ११ रथोत्तमो उत्तमोऽधि

दत्तोरथो ययोस्तौ आहिताग्नादित्वा दुत्तमपदस्य परनिपातः यद्धारथे रथयुद्धे उत्तमो उत्कृष्टतमौ १२ १३ १४ पाठांतरे धक्ष्यामि शक्तिं धारयामि १५

१६ १७ १८ देवव्रतत्वं ब्रह्मचारिव्रतत्वम् स्त्रीसंमुखे गमने हि दृष्टिर्मेथुनं स्यात् स्त्री पूर्वदर्शनेऽपि मनसा न दीयस्त्रीभावस्मरणेन विकारः स्यादिति भावः १९

लोकस्तं वेदयदहंपितुः प्रियचिकीर्षया प्राप्तं राज्यं परित्यज्य ब्रह्मचर्यव्रते स्थितः १७ चित्रांगदं कौरवाणामाधिपत्वेभ्यषेचयम्
विचित्रवीर्यं च शिशुं यौवराज्येभ्यषेचयम् १८ देवव्रतत्वं विज्ञाप्य पृथिव्यां सर्वराजसः नैव हन्यात्स्त्रियं जातु न स्त्री पूर्वकदाचन १९ स
हिरुनी पूर्वकोराजन् शिरवंडीयदितेश्रुतः कन्याभूत्वा पुमान् ज्ञातो न योत्स्येतेन भारत २० सर्वस्व न्याह निष्यामि पार्थिवान् भरतर्षभ
यान्समेष्ट्यामि समरे न तु कुंती कृतान्तरप २१ इति श्रीमन्महाभारते उद्योगपर्वथातिरथसंख्यासर्गनाम द्विसप्तत्यंशतमोऽध्यायः
१७२ दुर्योधन उ० किमर्थं भरतश्चैव नैव हन्यात् शिरवंडिनम् उद्यतेषु मथो हस्तासमरेषा ततायिनम् १ पूर्वमुक्ता महाबाहो पांचा
लान्सहस्रीमकैः हनिष्यामीति गांगेयतन्मे ब्रूहि पितामह २ भीष्म उवाच शृणु दुर्योधन कथां संहर्षिर्वसुधाधिपैः यदर्थं युधि
प्रेक्ष्य नाहं हन्यात् शिरवंडिनम् ३ महाराजो ममापिता शांतनुर्लोकविश्रुतः दिष्टांतमाप धर्मात्मा समये भरतर्षभः ४ ततो हं भरतश्चैव प्रति
ज्ञां परिपालयन् चित्रांगदं भ्रातरं वै महाराज्येभ्यषेचयम् ५ तस्मिंश्च निधनं प्राप्तं सत्यवत्यामते स्थितः विचित्रवीर्यं राजानमभ्यषिचय
थाविधि ६ मया भिषिक्तो राजेन्द्र वीर्यायानपि धर्मतः विचित्रवीर्यो धर्मात्मा मामेव समुदेक्षत ७ तस्य दारक्रियां तात चिकीर्षुरहमप्यु
त अनुरूपादि वकुलादित्येव च मनोदधे ८ तथा श्रौषं महाबाहो तिस्रः कन्याः स्वयंवराः रूपेणाप्रतिमाः सर्वाः काशिराजसुतास्तदा ९
अंबां चैवांबिकां चैव तथैवांबालिकां मपि राजानश्च समाहूताः पृथिव्यां भरतर्षभ अंबाज्येष्ठा भवतासां अंबिका त्वय्यमध्यमा १० अं
बालिका च राजेन्द्राजकन्या यवीर्यसी सोहमेकरथेनैव गतः काशिपतेः पुरीम् ११ अपश्यंता महाबाहो तिस्रः कन्याः स्वलंकृताः राजश्चै
व समाहूता न्यार्थिवान् पृथिवीपते १२ ततो हं तान् नृपान्सर्वानाहूय समरे स्थितान् रथमारोपयामास कन्यास्तां भरतर्षभ १३ वीर्यशुल्का
श्च तां ज्ञात्वा समारोप्य रथं तदा अवीचं पार्थिवान्सर्वानहंत त्रसमागतान् १४ भीष्मः शांतनवः कन्याहरतीति पुनः पुनः ते यतध्वं
रं शक्त्या सर्वे मोक्षाय पार्थिवाः प्रसह्य हि हरा म्येषमिषतां वीरर्षभाः १५ ततस्ते पृथिवीपालाः समुत्पेतु रुदायुधाः योगो योग इति
क्रुद्धाः सारथीनभ्यचोदयन् १६ ते रथैर्गजसंकाशैर्गजैश्च गजयोधिनः पुष्टैश्चाश्वैर्महीपालाः समुत्पेतु रुदायुधाः १७

२० २१ इति उद्योगप

१७४

वर्णिनीकायां द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७२ किमर्थमिति १ २ ३ दिष्टांतं मरणम् ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ मिषतां पश्यतां अनादरेष

षी १७५ १६ १७

ततस्ते पृथिवीपालाः सर्वे एव विशांपते रथघ्रातेन महता सर्वतः पर्यवारयन् १८ तानहं शरवर्षेण समंतात् पर्यवारयम् सर्वान्त्पांश्चाप्य
जयं देवराडिव दानवान् १९ अपातयं शरैर्दीप्तिः प्रहसन् भरतर्षभ तेषामापततां चित्रान्धजान् हेमपरिष्कृतान् एकैकेन हि बाणेन भू-
मौपातिवानहम् हयांस्तेषां गजांश्चैव सारथींश्चाप्यहंरणे २१ ते निवृत्ताश्च भगनाश्च दृष्ट्वा तल्लायवं मम अथाहं हारितनपुरमायां जित्वा
महीक्षितः २२ ततो हंताश्च कन्यावैभ्रातुरर्थाय भारत तच्च कर्म महाबाहो सत्यवत्यै न्यवेदयम् २३ इति श्रीमन्म० उद्योगप० अं
बोपारव्याने त्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७३ श्रीष्म उवाच ततो हं भरत श्रेष्ठ मातरं वीरमातरम् अभिगम्योपसंगृह्य दा-
शेयीमिदमब्रुवन् १ इमाः काशिपतेः कन्यामयानिर्जित्य पार्थिवान् विचित्रवीर्यस्य कृते वीर्यं शुक्लाहता इति २ ततो मूर्धन्युपाघ्राय पर्य-
स्तनयनानृप आह सत्यवती हृष्टादिष्ट्या पुत्रजितं त्वया ३ सत्यवत्यास्त्वनुमते विवाहे समुपस्थिते उवाच वाक्यं स ग्रीडाज्येष्ठा काशिपतेः सु-
ता ४ श्रीष्मत्वमसि धर्मज्ञः सर्वशास्त्रविशारदः श्रुत्वा च वचनं धर्म्यं मह्यं कर्तुमिहाहसि ५ मया शाल्वपतिः पूर्वमनसा भिद्यतो वरः तेन चा-
स्मिहता पूर्वमहस्यविदिने पितुः ६ कथं मामन्य कामोत्तरं राजन् धर्ममतीत्य वै वासयेथा गृहे श्रीष्मकौरवः सन्विशेषतः ७ एतद्दृष्ट्वा विनिश्चि-
त्य मनसा भरतर्षभ यत्समं ते महाबाहो तदिहारब्धुमहसि ८ समांप्रतीक्ष्य ते व्यक्तशाल्वराजो विशांपते तस्मान्मां त्वं कुरु श्रेष्ठ समनु-
ज्ञातुमहसि ९ कृपां कुरु महाबाहो मयि धर्मभूतौ वर त्वं हि सत्यवतो वीर पृथिव्यामिति नः श्रुतम् १० इति श्रीमन्महाभारते उ० अंबोपा-
रव्याने चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७४ श्रीष्म उवाच ततो हं समनुज्ञाप्य कालीं गधवतीं तदा मंत्रिणश्च त्विजश्चैव
तथैव च पुरोहितान् १ समनुज्ञासिषं कन्यामंबां ज्येष्ठानराधिप अनुज्ञाता ययौ सा तु कन्या शाल्वपतेः पुरम् २ वृद्धोर्द्विजातिभिर्गुप्ता
धान्या चानुगता तदा अतीत्य च तमध्वानमासाद्य नृपतिं तथा ३ सा तमासाद्य राजानं शाल्वं वचनमब्रवीत् आगताहं महाबाहो त्वा-
मुद्दिश्य मह्यमते ४ तामब्रवीच्छाल्वपतिः स्मयन्निव विशांपते त्वयान्यपूर्वयानाहं भार्यार्थं विरवर्णिनि ५ गच्छ भद्रे पुनस्तत्र सकाशं
श्रीष्मकस्य वै नाहमिच्छामि भीष्मेण गृहीतां त्वां प्रसह्य वै ६ त्वं हि श्रीष्मेण निर्जित्य नीता प्रीतिमतीतदा परासृश्य महायुद्धे निर्जित्य पृथिवी-
पतीन् ७

ल्लाः वीर्यमेव शुक्लं मौल्यं यासां ताः २३ ४ मह्यं मम ५ ६ ७ ८ ९ सत्यवतो नित्यं ब्रह्मचारी १० इत्युद्योगेटीकायां चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७४ तत इति १ समनुज्ञासिषं समनुज्ञातवान्

अडभावउगार्धः ३४ ५६ परासृश्य हस्ते घृत्वानीता ७

नाहंत्वय्यन्यपूर्वायां भार्याथीवरवर्णिनि कथमस्मद्विधोराजापरपूर्वप्रवेशयेत् ८ नारीं विदितविज्ञानः परेषां धर्ममादिशन् यथे
ष्टंगम्यतां भद्रमात्वां कालोत्पगादयम् ९ अंबातमब्रवीद्राजन्ननंगशरपीडिता नैवं वदमहीपालनैतदेवं कथंचन १० नास्मिप्रीतिम
तीनीताभीष्मेषामित्रकर्शन बलान्नीतास्मिरुदतीविद्राव्यपृथिवीपतीच ११ भजस्वमांशाल्वपते भक्त्या बालामनागसम् भक्तानां
हिपरित्यागोनधर्मेषु प्रशस्यते १२ साहमामंन्यगांगेयं समरेष्वनिवर्तिनम् अनुज्ञाता च ते नैव ततो हं भृशमागता १३ न स भीष्मो महा
बाहुर्मामिच्छति विशांपते भ्रातृहेतोः समारंभो भीष्मस्येति श्रुतं मया १४ भगिन्यो मम ये नीते अंबिकां बालिकेनृप प्रादाद्विचित्रवी
र्याय गांगेयो हियवीयसे १५ यथाशाल्वपतेनान्यं वरं ध्यायामिकंचन त्वामृते पुरुषव्याघ्रतथामूर्धानमालभे १६ न चान्यपूर्वारा
जेन्द्रत्वमहंसमुपस्थिता सत्यं ब्रवीमि शाल्वे तत्सत्येनात्मानमालभे १७ भजस्वमां विशालाक्षस्वयंकन्यामुपस्थिताम् अनन्यपूर्वा
राजेन्द्रत्वसादाभिकांक्षिणीम् १८ तामेवं भाषमाणां तु शाल्वः काशिपतेः सुताम् अत्यजद्रतश्चेष्टजीर्णाल्पचमिवोरगः १९ एवं बहु
विधैर्व्यैर्याच्यमानस्तयानृपः नाश्रद्धच्छाल्वपतिः कन्यायां परतर्षभ २० ततः सामन्युनाविष्टाज्येष्ठाकाशिपतेः सुता अब्रवीत्
साश्रुनयना बाष्पविलुतयागिरा २१ त्वया त्यक्ता गमिष्यामि यत्र तत्र विशांपते तत्र मे गतयः संतु संतः सत्यं यथा ध्रुवम् २२ एवं तां भा
षमाणां तु कन्यां शाल्वपतिस्तदा परितत्याजकौरव्यकरुणं परिदेवतीम् २३ गच्छ गच्छेति तां शाल्वः पुनः पुनरभाषत विभेमि भी-
ष्मात्कश्चाणित्वंच भीष्मपरिग्रहः २४ एवमुक्ता तु सा तेन शाल्वेनादीर्घदर्शिना निश्चक्रामपुराहीनारुदतीकुररीयथा २५ भी-
ष्म उवाच निष्क्रामंती तु नगराच्चिंतयामास दुःस्विता पृथिव्यां नास्ति युवतिर्विषमस्य तरामया २६ बंधुभिर्विप्रहीणास्मि शाल्वे
न च निराकृता न च शक्यं पुनर्गंतुं मया वारणसाब्दयम् २७ अनुज्ञाता तु भीष्मेषां शाल्वमुद्दिश्य कारणम् किं नु गहं मयात्मानमथ
भीष्मदुरासदम् २८ अथवा पितरं मूढं यो मे कार्ष्णित्वयं वरम् मया यं स्वकृतो दोषो याहं भीष्मरथान्नदा २९ प्रवृत्तेदारुणो युद्धे शाल्वो
र्थनापतं पुरा तस्येयं फलनिर्वृतिर्यदापन्नास्मि मूढवत् ३० धिग्भीष्मां धिक्च मे मंदं पितरं मूढचेतसम् येनाहं वीर्यशक्तेन पण्य स्त्रीव
प्रवारिता ३१

तीम् २३ २४ अदीर्घदर्शिनैति शाल्वस्याधर्मः सूचितः २५ २६ वारणसाब्दयं हस्तिनासमानारव्यं हस्तिनापुरम् २७ २८ २९ ३० ३१ ५

३२ ३३ ३४ ३५ ३६ शैरवावत्यः शिरवावानुवद्विस्तस्माध्यानिश्चोतस्मार्तकर्माणिशैरवावतानितेषुसाधुः शैरवावत्यः कर्मणिनिष्णातः आरण्यकेउ
पनिषदिगुरुः ब्रह्मविदित्यर्थः ३७ ३८ ३९ प्रात्राज्यं प्रव्रज्यासंन्यासः तत्रोचितं कर्मप्रात्राज्यम् ४० ४१ ४२ तापस्यं तपसेहितं धर्मजातम् ४३ दृष्टान्तोलोकि

धिदुर्माधिकशाल्वराजानंधिकधातारमथापिवा येषांदुर्नातभावेनप्राप्तास्म्यापदमुत्तमाम् ३२ सर्वथाभागधेयानिस्वानिप्राप्नोति
मानवः अनयस्यास्यतुमुखंभीष्मःशान्तनवोमम ३३ साभीष्मोप्रतिकर्तव्यमहंपश्यामिसंप्रतम् तपसावायुधावापिदुःखहेतुःस
मेमतः ३४ कोनुभीष्मयुधाजेतुमुत्सहेतमहीपतिः एवंसापरिनिश्चित्यजगामनगराद्वहिः ३५ आश्रमं पुण्यशीलानां तापसानामहा
त्मनाम् ततस्तामवसद्रात्रिंतापसेः परिवारिता ३५ आचरन्त्यौच्यथावृत्तंसर्वमात्मनिभारत विस्तरेणमहाबाहोनिखिलेन
शुचिस्मिता ३६ हरणंचविसर्गंचशाल्वेनचविसर्जनम् ३६ ततस्तत्रमहानासीद्वाहणः संशितव्रतः शैरवावत्यस्तपोवृद्धशास्त्रेचा
रण्यकेगुरुः ३७ आर्तातामाहसमुनिः शैरवावत्योमहातपाः निःश्वसंतींसतींबालांदुःखशोकपरायणाम् ३८ एवंगतेतुकिंभद्रेश-
क्यंकर्तुं तपस्विभिः आश्रमस्थैर्महाभागेतपोयुक्तैर्महात्मभिः ३९ साल्वेनमब्रवीद्राजचक्रियतांमदनुग्रहः प्रात्राज्यमहमिच्छा
मितपस्तप्यामिदुश्चरम् ४० मयैवयानिकर्माणिपूर्वदेहेतुमूढया कृतानिचूनंपापानितेषामेतत्फलंभवम् ४१ नोत्सहेतुपुन
र्गंतुंस्वजनंप्रतितापसाः प्रत्यारव्यातानिरानंदाशाल्वेनचनिराकृता ४२ उपदिष्टमिहेच्छामितापस्यंवीतकल्मषाः शुष्माभिर्देव
संकाशैः कृपाभवतुवोमयि ४३ सतामाश्वासयत्कन्यांदृष्टान्तागमहेतुभिः सांत्वयामासकार्यंचप्रतिजज्ञोद्विजैःसह ४४ इतिश्री
मन्महाभारतेउ०अंबोपारव्यानेपंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७५ भीष्मउवाच ततस्तेतापसाःसर्वकार्यवंतोभवंस्त
दा तांकन्यांचिंतयंतस्तेकिंकार्यमितिधर्मिणः १ केचिदाहुःपितुर्वेश्मनीयतामितितापसाः केचिदस्मदुपालंभेमतिंचकुर्विताप-
साः २ केचिच्छाल्वपतिंगत्वानियोज्यमितिमेनिरे नेतिकेचिद्यवस्यंतिप्रत्यारव्याताहितेनसा ३ एवंगतेतुकिंशक्यंभद्रकर्तुंमनीषि
भिः पुनरुत्तुश्चतांसर्वतापसाःसंशितव्रताः ४ अलंप्रव्रजितेनेहभद्रेश्मणुहितंवचः इतो गच्छस्वभद्रंतपितुरेवनिवेशनम् ५ प्रति
पत्यनिराजासपितातेयदनंतरम् तत्रवत्स्यसिकल्याणिसुरवंसर्वगुणान्विता ६

कोदाहरणम् आगमो वेदः हेतुयुक्तिः तैः प्रारब्धकर्मभोगसा

परिहार्यत्वं ज्ञात्वा समाश्वस्ता भवेत्कृतेत्यर्थः ४४

इतिउद्योगेटीकायांपंचसप्तत्युत्तमोऽध्यायः १७५ ततइति १ २ ३ ४ ५ ६ ७

७ ८ ९ दोषाविद्यन्ते आश्रमे प्रव्राज्यायाम् ते दाषाः पितुर्गृहे न भवेयुः संदर्शितं रुणीं च त्वां दृष्ट्वा मुनयो वामो हं प्राप्यंति त्वं वा धर्मात्स्वलिष्यसीति भावः १०

न च तेन्या गतिर्नार्या भवेद्द्रव्यथा पिता पतिर्वापि गतिर्नार्याः पिता वावरवर्णिनि ७ गतिः पतिः समस्थाया विषमे च पिता गतिः प्रव
ज्या हि स्रुदुःखेयं स कुमार्थविशेषतः ८ राजपुत्र्याः प्रकृत्या च कुमार्थास्तव भाविनि भद्रे दोषा हि विद्यन्ते बहवो वरवर्णिनि ९ आश्र
मे वैवसं त्यास्तेन भवेयुः पितुर्गृहे ततस्त्वन्ये ब्रुवन्वाक्यं तापसास्तां तपस्विनीम् १० त्वामिहैकाकिनीं दृष्ट्वा निर्जने गहने वने प्रार्थयि
ष्यन्ति राजानस्तस्मान्नैवं मनः कृथाः ११ अंबोवाच न शक्ये काशिनगरं पुनर्गन्तुं पितुर्गृहान् अवज्ञाता भविष्यामि बांधवानां न संश
यः १२ उषितास्मि तथा बाल्ये पितुर्वै शमनितापसाः नाहं गमिष्ये भद्रं वस्तत्र यत्र पिता मम १३ तपस्तप्तुमभीप्सामि तापसे परिरक्षिता
यथा परेपि मे लोके न स्यादेवं महात्ययः दौर्भाग्यं तापसे श्रेष्ठास्तस्मात्तपस्याम्यहं तपः १४ भीष्म उवाच इत्येवं तेषु विप्रेषु चिं
तयत्स यथा तथम् राजर्षिस्तद्वनं प्राप्त तपस्वी होत्रवाहनः १५ ततस्ते तापसाः सर्वे पूजयन्ति स्म तं नृपम् पूजाभिः स्वागताद्याभिरास
नेनोदकेन च १६ तस्योपविष्टस्य सतो विश्रान्तस्योपशृण्वतः पुनरेव कथां चक्रुः कन्यां प्रति वनौकसाः १७ अंबायास्तां कथां श्रुत्वा का
शिराजः श्वभारत राजर्षिः समहाते जाबभूवो द्विगमानसः १८ तां तथावादिनीं श्रुत्वा दृष्ट्वा च समहातपाः राजर्षिः कृपया विष्टो महा
त्मा होत्रवाहनः १९ सवेपमान उत्थाय मातुस्तस्याः पिता तदा तां कन्यामं कुमारोप्यपर्याशवासयत प्रभो २० सतामपृच्छत्कात्स्न्येन व
सनोत्पत्तिमादितः सा च तस्मै यथावृत्तं विस्तरेणान्यवेदयत् २१ ततः सराजर्षिरभूदुःखशोकसमन्वितः कार्यं च प्रतिपेदे तन्मनसा
समहातपाः २२ अब्रवीद्देपमानश्च कन्यामार्तो स्रुदुःखितः मागाः पितुर्गृहं भद्रे मातुस्ते जनको ह्यहम् २३ दुःखं छिंद्यामहं ते वैमयि
वर्तस्व पुत्रिके पर्याप्तं ते मनो वत्सेयदेवं परिश्रुष्यसि २४ गच्छ महच नाद्रामं जामदग्न्यतपस्विनम् रामस्ते समहदुःखं शोकं चैवापने
ष्यति २५ हनिष्यतिरणे भीष्मं न करिष्यति चेद्दहः तं गच्छ भार्गवश्चैष्टं कालाग्निं समतेजसम् २६ प्रतिष्ठापयिता स त्वां समेपथि महात
पाः ततस्तत्सुखं वरं बाष्पमुत्सृजंती पुनः पुनः २७ अब्रवीत्पितरं मातुः सा तदा होत्रवाहनम् अभिवादयित्वा शिरसा गमिष्ये तव शासना
त् २८ अपि नामाद्यपश्येयमार्थं तं लोकविश्रुतम् कथं च तीव्रं दुःखं मे नाशयिष्यति भार्गवः एतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं यथायास्यामि तत्र वै २९
इति ३० षट्सप्तत्यधिकशतं अध्यायः १७६

११ १२ १३ महात्ययः सरवनाशः महउद्धव उत्सव इति कोशः १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ इत्युषट्सं शततमोऽध्यायः

होत्रवाहनउवाच रामंद्रक्ष्यसिभद्रत्वंजामदग्न्यमहावने उग्रेतपसिबर्तंतसत्यरांधंमहाचलम् १ महेंद्रवैगिरिश्रेष्ठंरामो नित्यमुपा-
 स्तिह ऋषयोवेदविदांसोगंधर्वाप्सरसस्तथा २ तत्रगच्छस्वभद्रंतेब्रूयाश्चैनंवचोमम अभिवाद्यचतंभूर्भानपोहृदं हृदवतम् ३ ब्रूया
 श्रेणंपुनर्भद्रेयत्तेकार्यमनीषितम् मयिसंकीर्तितेरामःसर्वतत्तेकरिष्यति ४ ममरामःसरवावत्सेप्रीतियुक्तःसुहृच्चमे जमदग्निसूतो
 वीरःसर्वशस्त्रभृतांवरः ५ एवंब्रुवतिकन्यांतुपार्थिवेहोत्रवाहने अकृतव्रणाःप्रादुरासीदामस्यानुचरःप्रियः ६ ततस्तेमुनयःसर्वेस
 मुत्तस्थुःसहस्रशः सचराजावयोहृदस्रंजयोहोत्रवाहनः ७ ततोदृष्ट्वाकृतातिथ्यमन्योन्यंतेवचोक्ताः सहिताभरतश्रेष्ठनिषेदुःपरिवा
 यंतम् ८ ततस्तेकथयामासुःकथास्तास्तामनोरमाः धन्यादिव्याश्वराजेंद्रप्रीतिहर्षमुदायुतः ९ ततःकथांतेराजर्षिर्महात्माहोत्रवाहनः
 रामंश्रेष्ठंमहर्षीणामपृच्छदकृतव्रणम् १० कसंप्रतिसहाबाहोजामदग्न्यःप्रतापवान् अकृतव्रणशक्योवेदेषुवेदविदांवर ११ अकृ
 तव्रणउवाच भवंतमेवसततंरामःकीर्तयतिप्रभो संजयोमेप्रियसरवोराजर्षिरितिपार्थिव १२ इहरामःप्रभातेश्वोभवितेतिम
 तिर्मम द्रष्टास्येनमिहायांतंतवदर्शनकांक्षया १३ इयंचकन्याराजर्षेकिमर्थंवनमागता कस्यचेयंतवचकाभवतीच्छामिवेदितुम् १४
 होत्रवाहनउवाच दौहित्रीयंममविभोकाशिराजसूताप्रिया ज्येष्ठास्वयंवरातस्थोभगिनीभ्यांसहानघ १५ इयमंवेतिविरव्याता
 ज्येष्ठाकाशिपतेःसूता अंबिकांबालिकेकन्येकनीयस्यौतपोधन १६ समेतंपार्थिवंक्षत्रंकाशिपुयंततोभवत् कन्यानिमित्तंविप्रर्षेनत्रासी
 दुत्सवोमहान् १७ ततःकिलमहावीर्योभीष्मःशान्तनवो नृपान् अधिक्षिप्यमहातेजास्तिस्त्रःकन्याजहारताः १८ निर्जित्यपृथिवीपाला
 नथभीष्मोगजाक्षयम् आजगामविश्रुद्धात्माकन्याभिःसहभारत १९ सत्यवत्यैनिवेद्याथविवाहंसमनंतरम् भ्रातुर्विचित्रवीर्यस्य
 समाज्ञापयतप्रभः २० तत्तुवैवाहिकंदृष्ट्वाकन्येयंसमुपार्जितम् अब्रवीत्तत्रगांगेयमंत्रिमध्येद्विजर्षभा २१ मयाशाल्वपतिर्वीरोमन
 साभिहतःपतिः नमामर्हसिधर्मज्ञदातुंभ्रात्रेन्यमानसाम् २२ तच्छ्रुत्वावचनंभीष्मःसमंन्यसहमंत्रिभिः निश्चित्यविससर्जमांसत्यव
 त्यामतेस्थितः २३ अनुज्ञातातुभीष्मेणशाल्वंसौभपतिततः कन्येयमुदितातत्रकालेवचनमब्रवीत् २४

२५ २६ उत्पत्तिकारणम् २७ २८ २९ ३० इत्युद्योगोदीकायां सप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७७ दुःखद्वयं दुःखकरद्वयम् भीष्मशाल्वारब्धं
यद्वा निर्मत्तकत्वं एकं दुःखम् त्वच्छत्रोर्वधश्चेति तापसानां दुःखद्वयं तथापि शत्रुद्वयमध्ये कतरस्य कं प्रति कर्तव्यं हेतुं यत्नं चिकीर्षसि यद्वा एकैकस्य गतिहा निर्मे

विसर्जितास्मि भीष्मेण धर्ममां प्रतिपादय मनसा भिन्नतः पूर्वमया त्वं पार्थिवर्षम् २५ प्रत्याचरत्योच शाल्वोऽस्याश्चरित्वस्यामिशोके
तः सेयंतपो वनं प्राप्ता तापस्येभिरताभृशम् २६ मया च प्रत्यभिज्ञा तावं शस्य परिकीर्तनात् अस्य दुःखस्य चोत्पत्तौ भीष्ममेवेह मन्यते
२७ अंबोवाच भगवन्नेवमेवेह यथाह पृथिवीपतिः शरीरकर्ता मातुर्मे संजयो होत्रवाहनः २८ न ह्युत्सहे स नगरं प्रतियातुं तपो
धन अपमानमया चैव व्रीडया च महासुने २९ यत्तु मां भगवान्नामो वक्ष्यति द्विजसत्तम तन्मैकार्यं तमं कार्यमिति मे भगवन्मतिः ३०
इति श्रीमन्महाभारत उ० अंबोपारत्याने सप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७७ अकृतघ्न उवाच दुःखद्वयमिदं भद्रे कतरस्य
चिकीर्षसि प्रतिकर्तव्यमबले तत्त्वं त्वत्सोवदस्व मे १ यदि सौभपतिर्भद्रे नियोक्तव्यो मतस्तव नियोक्ष्यति महात्मा सरामस्त्वद्वितका
स्यया २ अथापगेयं भीष्मं त्वं रामेणोच्छसिधीमता रणे विनिर्जितं द्रष्टुं कुर्यात्तदपि भार्गवः ३ संजयस्य वचः श्रुत्वा तव चैव शचिस्मिते
यदत्र ते भृशं कार्यं तदद्यैव विचिंत्यतां ४ अंबोवाच अपनीतास्मि भीष्मेण भगवन्नविजानता नाभिजानाति मे भीष्मो ब्र
ह्मन् शाल्वगतं मनः ५ एतद्विचार्य मनसा भवानेतद्विनिश्चयम् विचिन्तोतु यथान्यायं विधानं क्रियतां तथा ६ भीष्मे वा कुरुशादूले
शाल्वराजेथवा पुनः उपयोरेव वा ब्रह्मसुक्तं यत्तत्समाचर ७ निवेदितं मया ह्येतद्दुःखमूलं यथा तथम् विधानं तत्र भगवन्कर्तुमर्हसि
युक्तिः ८ अकृतघ्न उवाच उपपन्नमिदं भद्रे यदेवं वरवर्णिनि धर्मं प्रति वचो ब्रूयाः शृणु चैवं वचो मम ९ यदित्वा मापगे
यो वै न नयेद्भजसाह्वम् शाल्वस्त्वां शिरसा भीरुगृणहीयाद्रामचोदितः १० तेन त्वं निर्जिता भद्रे यस्मान्नीतासि भाविनि संशयः शा
ल्वराजस्य तेन त्वयि स मध्यमे ११ भीष्मः पुरुषमानी च जितकाशी तथैव च तस्मात्प्रतिक्रिया युक्ता भीष्मे कारयितुं तव १२ अं
बोवाच ममाप्येष सदा ब्रह्मन् हृदिकामो भिवर्तते घातयेयं यदि रणे भीष्ममित्येव नित्यदा १३ भीष्मं वा शाल्वराजं वा यं वा दोषे
ण गच्छसि प्रशाधितं महाबाहो यत्कृतं हंस दुःखिता १४

रणं वेति दुःखद्वयं ज्ञेयम् १ नियोक्तव्यस्तव पाणिग्रहणार्थमिति शेषः २ भीष्मस्य तु
सत्यप्रतिज्ञस्य त्वत्स्वरार्थं जयमात्रं कर्तव्यं न तु तावता तव हितमित्याशयेनाह अथेति ३ ४ ५ विधानं प्रतीकारं म ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४

१५ १६ १७ १८ १९ आसातां लिङि द्विवचनम् २० २१ २२ परमंतवविवक्षितं यत्तमेऽवश्यं वक्तव्यमित्यर्थः २३ शिरसोऽग्रेष्ठो शिरः प्रधानेऽनेनाग्रइति मेदिनी २४ २५ सृं

मीष्म उवाच एवं कथयतामेव तेषां सदिवसोगतः रात्रिश्च भरतश्चैष्ठसरवशीतोष्णमारुता १५ ततो रामः प्रादुरासीत् सज्जलनिवतेजसा शिष्यैः परिवृतो राजन् जटावीरधरो मुनिः १६ धनुष्यागिरदीनात्सारवद्गुं बिभ्रत् परश्वधी विरजाराजशार्दूलसृजयंसोभययान्त्पम् १७ ततस्तं तापसा दृष्ट्वा सच राजामहातपाः तस्थुः प्राञ्जलयो राजन् सा च कन्या तपस्विनी १८ पूजयामास रव्यग्रामधुपर्केण भार्गवम् अर्चितश्च यथान्यायं निषसाद स देवतैः १९ ततः पूर्वव्यतीतानि कथयंतोऽस्मता वृषभो आसातां जामदग्न्यश्च सृजयश्चैव भारत २० तथा कथां ते राजर्षिर्भृगुश्चैष्ठमहाबलम् उवाच मधुरं कालैरामं वचनमर्थवत् २१ रामेयं मम दौहित्री काशिराजसुता प्रभो अस्याः शृणु यथा तत् कार्यं कार्यविशारद २२ परमं कथ्यतां चेति तं रामः प्रत्यभाषत ततः साभ्यवदद्गमं ज्वलंतमिव पावकम् २३ ततो मिवाद्यचरणौ रामस्य शिरसोऽग्रेष्ठौ स्पृष्ट्वा पद्मदलाभाभ्यां पाणिभ्यामग्रतः स्थिता २४ रुरोद सा शोकवती बाष्पव्याकुललोचना प्रपदेशरणं चैव शरणं भृगुनंदनम् २५ राम उवाच यथा लं सृजयस्यास्य तथा मे त्वं नृपात्मजे ब्रूहि यत्ते मनोदुःस्वकरिष्ये वचनंतव २६ अंबोवाच भगवन् शरणं त्वाद्यप्रपन्नस्मि महाव्रतम् शोकपंकार्णवान् मग्रांघोरादुद्धर मां विभो २७ मीष्म उवाच तस्याश्च दृष्ट्वा रूपं च वपुश्चाभि न वंपुनः सौकुमार्यं परं चैव रामश्चिंतापरो भवत् २८ किमियं वक्षतीत्येवं विममर्श भृगूदहः अतिदध्यौ चिरं रामः रूपयाभिपरिप्लुतः २९ कथयतामिति साभूयो रामेणोक्ता श्रुचिस्मिता सर्वमेव यथा तत्वं कथयामास भार्गवे ३० तच्छ्रुत्वा जामदग्न्यस्त राजपुत्र्या वचस्तदा उवाच तां वरारोहां निश्चितार्थं विनिश्चयम् ३१ राम उवाच प्रेषयिष्यामि मीष्माय कुरु श्रेष्ठाय भाविनि करिष्यति वचोमह्यं शुलाचमनराधिपः ३२ न चैत्तरिष्यति वचोमयोक्तं जगद्ग्रीवसुतः धक्ष्याम्यहं रणे भद्रे सामात्यं शस्त्रतजसा ३३ अथवा ते मतिस्तत्र राजपुत्रिनवर्तते यावच्छाल्वपतिर्वीरं योजयाम्यत्र कर्मणि ३४ अंबोवाच विसर्जिता हं मीष्मेण श्रुत्वेव भृगुनंदन शाल्वराजगतां भावं मम पूर्वमनीषितम् ३५ सौभराजमुपेत्याहमवोचं दुर्वचं वचः न च मां प्रत्यगृह्णात्स चारित्र्यपरिशंकितः ३६ एतत्सर्वं विनिश्चित्य स्वबुद्ध्या भृगुनंदन यदत्रौपयिकं कार्यं तच्चिंतयितुमर्हसि ३७ ममतु व्यसनस्यास्य मीष्मो मूलं महाव्रतः येनाहं वशमानीताः समुत्क्षिप्य बलात् तदा ३८

जयस्य दौहित्रीति शेषः २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४०

३९ लुब्धोयतोमांहतवान् नीचोयतोमदंगीकारंस्वयंनकृतवान् अकामुकस्यकन्याहरणंदोषइतिभावः ४० क्रियमाणायाः बलादाहरणेनहिंस्यमानायाः कृहि-

भीष्मंजहिमहाबाहोयत्कृतेदुरवमीदृशम् प्राप्ताहंभृगुशार्दूलचराम्यप्रियमुत्तमम् ३९ सहिलुब्धश्चनीचश्चजितकाशीचभार्गव
तस्मात्प्रतिक्रियांकर्तुंयुक्तातस्मैत्वयानघ ४० एषमेक्रियमाणायाभारतेचतदाविभो अपमवद्दिसंकल्योयातयेयंमहाव्रतम् ४१ त
स्मात्कामंममाद्येसंशमसंपादयानघ जहिभीष्ममहाबाहोयथावत्त्रपुरंदर ४२ इतिश्रीमन्महाभारत०३०अंबोपारव्यानेरामांबासं
वादेऽष्टसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७८ भीष्मउवाच एवमुक्तस्तदारामोजहिभीष्ममितिप्रभो उवाचरुदतींकन्यांचो
दयंतीं पुनः पुनः १ काश्येनकामंशृणुहमिशस्त्रं वैवरवर्णिनि ऋजेब्रह्मविदांहतोः किमन्यत्करवाणिते २ वाचाभीष्मश्चशाल्वश्चममरा
जिवशानुगौ भविष्यतो नवद्यांगितत्करिष्यामिमाशुचः ३ ननुशस्त्रंघृहीष्यामिकथंचिदपिभाविनि ऋतेनियोगाद्विप्राणामेषमेस
मयःकृतः ४ अंबोवाच ममदुरवंभगवताव्यपनेयंयतस्ततः तच्चभीष्मप्रसूतंमेतंजहीश्वरमाचिरम् ५ रामउवाच
काशिकन्येपुनर्ब्रूहिभीष्मस्तेचरणानुभो शिरसावंदनार्होपिगृहीष्यतिगिरामम् ६ अंबोवाच जहिभीष्मंरणोरामगर्जंतवा
रणयथा समाहूतोरणोरामममचेदिच्छसिप्रियम् प्रतिश्रुतंचयदपितत्सत्यंकर्तुमर्हसि ७ भीष्मउवाच तयोःसंवदतारेवं
राजन्नामांबयोस्तदा ऋषिःपरमधर्मात्माइदंवचनमब्रवीत् ८ शरणागतांमहाबाहोकन्यांनत्यक्तुमर्हसि यदिभीष्मोरणोरामस
माहूतस्त्वयामृधे ९ निर्जितोस्मीतिवाब्रूयात्कुर्याद्वावचनंतव कृतमस्याभवेत्कार्यंकन्यायाभृगुनंदन १० वाक्यंसत्यंचतेवीरभ
विष्यतिकृतंविभो इयंचापिप्रतिज्ञातेतदाराममहामुने ११ जित्वावैक्षत्रियान्सर्वांब्राह्मणेषुप्रतिश्रुता ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्र
श्चैवरणेयदि १२ ब्रह्मद्विद्वितातंवैहनिष्यामीतिभार्गव शरणार्थेप्रपन्नानांभीतानांशरणार्थिनाम् १३ नशक्यामिपरित्यागंक
र्तुंजीवन्कथंचन यश्चकृत्संरणेक्षत्रंविजेष्यतिसमागतम् १४ दीप्तात्मानमहंतंचहनिष्यामीतिभार्गव सएवंविजयीरामभीष्मःकुरु
कुलोदहः तेनयुत्थस्वसंग्रामेसमेत्यभृगुनंदन १५ रामउवाच स्मराम्यहंपूर्वकृतांप्रतिज्ञामृषिसत्तम तथैवचकरिष्यामि
यथासामैवलप्स्यते १६ कार्यमेतन्महद्ब्रह्मकाशिकन्यामनोगतम् गमिष्यामिस्वयंतत्रकन्यामादाययत्रसः १७

सायंस्वादिः ४१ ४२ इत्यु०टीकायांअष्टसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७८ एवमिति १ काश्येकाशिराजकन्ये २ ३ ४ ५ ६ ७ ऋषिःअकृतव्रणः पातांतरेतुस्यष्टमेवसः

कीर्त्यते ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७

यदिभीष्मोरणश्चाधीनकरिष्यतिमेवचः हनिष्याम्येनमुद्रितमितिमेनिश्चितामतिः १८ नहिबाणामयोत्सृष्टाः सज्जन्तीहशरीरिणां
 कायेषुविदितंतुभ्यंपुराक्षत्रियसंगरे १९ एवमुक्तातनोरामःसहतेर्ब्रह्मवादिभिःप्रयाणायमतिं कृत्वा समुत्तस्थौमहातपाः २० ततस्तेतामुषि
 त्वातुरजनींतत्रतापसाः हुताग्रयोजसज्जप्याःप्रतरथुर्मज्जिघांसया २१ अभ्यगच्छतनोरामःसहतेर्ब्रह्मवादिभिः कुरुक्षेत्रंमहाराजकन्य
 यासहभारत २२ न्यविशंतततःसर्वेपरिगृह्यसरस्वतीम् तापसास्तेमहात्मानोभृगुश्चेष्टपुरस्कृताः २३ इतिश्रीमन्महाभा० उद्यो०
 अंबोपारव्यानेकुरुक्षेत्रागमनं नाम एकोनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १७९ भीष्मउवाच ततस्तृतीयेदिवसेसंदिदेशव्यवस्थि
 तः कुरुप्रियंसमेराजन्प्राप्तोऽस्मीतिमहाव्रतः १ तमागतमहंश्रुत्वाविषयांतेमहाबलम् अभ्यगच्छंजवेनाशुप्रीत्यातेजोनिधिंप्रभुम् २
 गांपुरस्कृत्यराजेन्द्रब्राह्मणैःपरिवारितः ऋत्विग्भिर्देवकल्यैश्चतथैवचपुरोहितैः ३ समामभिगतंदृष्ट्वाजामदग्न्यःप्रतापवान् प्रतिज-
 ग्राहतांपूजावचनंचेदमब्रवीत् ४ रामउवाच भीष्मकांबुद्धिमास्थायकाशिराजसूतातदा अकामेनत्वयानीतापुनश्चैव
 विसर्जिता ५ विभ्रंशितात्वयाहीयंधर्मादास्तेयशस्विनी परामृष्टात्वयाहीमांकोहिगंतुमिहार्हति ६ प्रत्याख्याताहिशाल्वेनत्वया
 नीतेतिभारत तस्मादिमांमन्नियोगात्प्रतिगृहीष्वभारत ७ स्वधर्मेपुरुषव्याघ्रराजपुत्रीलभत्वियम् नयुक्तस्त्वमानोयराजन्कर्तुं
 त्वयानघ ८ ततस्तवैविमनसमुद्गीक्ष्याहमथाब्रुवम् नाहमेनांपुनर्दद्यांब्रह्मन्भ्रात्रेकथंचन ९ शाल्वस्याहमितिप्राहपुरामामेवभागं
 व मयाचैवाभ्यनुज्ञातागतेयंनगरंप्रति १० नभयान्नाप्यनुक्रोशान्नाथलोभान्नकाम्यया क्षात्रंधर्ममहंजह्यामितिमेवतमाहितम्
 ११ अथमामब्रवीद्रामः क्रोधपर्याकुलेक्षणाः नकरिष्यसिचेदेतद्वाक्यमेनरपुंगव १२ हनिष्यामिसहामात्यंत्वामद्येतिपुनःपुनः संरंभा
 दब्रवीद्रामः क्रोधपर्याकुलेक्षणाः १३ तमहंगीर्भिरिष्टाभिः पुनःपुनरिंदम अयाचंभृगुशार्दूलंनचैवप्रशशामसः १४ प्रणम्यतमहं
 मूर्धाभूयोब्राह्मणसत्तमम् अब्रुवंकारणंकिंतद्यस्त्वंयुद्धंप्रयच्छसि १५ इधस्त्रंममबालस्यभवतैवचतुर्विधम् उपदिष्टंमहाबाहो
 शिष्योस्मितवभार्गव १६ ततोमामब्रवीद्रामः क्रोधसंरक्तलोचनः जानीषेमांगुरुंभीष्मगृणहासीमांनचैवह १७ सूतांकाश्यस्यको
 रत्यमत्प्रियार्थंमहामते नहिमेविद्यतेशांतिरन्यथाकुरुनंदन १८

१९ २० २१ २२ २३ २४ अवलितस्य हसस्य २५ २६ २७ २८ २९ यः पुमानस्मिन्नरेयथा प्रीत्या द्वेषेण वा वर्तते स नरस्तस्मिन् तथैव प्रीतिं द्वेषं वा प्रवर्तयन् ३० ननु त्वामर्थे प्रवर्तयन् अहं त्वयि प्रीतिमेव करोमीत्याशंक्याह अर्थे वेति अर्थे गुरुवाक्याद्धारकरणे धर्मे पितृप्रीत्यर्थं स्वीकृते ब्रह्मचर्ये विषये देशकालानुसारेण समर्थो विवेककुशलः तत्र धर्मलोपेन गुरुवाक्यात् प्राप्यमाणोऽर्थः श्रेयानुत्तनेत्यर्थे संशयवानुत्तगुरुवाक्यविरोधेनापि पात्यमानो धर्मः श्रेया

गृहाणे मां महाबाहोरक्षस्व कुलमात्मनः त्वया विभ्रंशिता हीयं भर्तारिनाधिगच्छति १९ तथा ब्रुवंतं तमहं रामं परपुरं जयम् नैतदेवं पुनर्भावि ब्रह्मर्षे किं श्रमेण ते २० गुरुत्वं त्वयि संप्रेक्ष्य जामदग्न्यपुरातनम् प्रसादयेत्वां भगवंस्त्यक्तैषा तु पुरामया २१ को जातु परभावां हि नारीं व्यालीमिव स्थिताम् वासयेत गृहे जानन्मूढाणां दोषान्महात्मान् २२ न भयाद्वासवस्यापि धर्मं जह्यां महाव्रत प्रसीद मावायद्वा ते कार्यं तत्कुरु माचिरम् २३ अयं चापि विशुद्धात्मन् पुराणेश्वर इति विभो मरुतेन महाबुद्धेर्गीतः श्लोको महात्मना २४ गुरोरप्यवलितस्य कार्याकार्यमजानतः उत्सथ प्रतिपन्नस्य परित्यागो विधीयते २५ सत्त्वं गुरुरिति प्रेम्णा मया संमानितो भूवाम् गुरुवृत्तिं न जानीषे तस्माद्योत्स्यामि वै त्वया २६ गुरुं न हन्यां समरे ब्राह्मणं च विशेषतः विशेषतस्तपो वृद्धमेवं क्षांतं मया तव २७ उद्यतेषु मथो हृष्ट्वा ब्राह्मणं क्षत्रबन्धुवत् यो हन्यात्स मरे क्रुद्धं युध्यंतमपलायिनम् २८ ब्रह्महत्या न तस्य स्यादिति धर्मेषु निश्चयः क्षत्रियाणां स्थितो धर्मः क्षत्रियो स्मिन् तपोधन २९ यो यथा वर्तते यस्मिंस्तस्मिन्नेव प्रवर्तयन् नाधर्मं समवाप्नोति न चाश्रेयश्च विंदति ३० अर्थे वायदिवा धर्मे समर्थो देशकालवित् अर्थसंशयमापन्नः श्रेयान्निःसंशयो नरः ३१ यस्मात्संशयितेऽर्थे यथान्यायं प्रवर्तसे तस्माद्योत्स्यामि सहितस्त्वयाराममहाहवे ३२ पश्य मे बाहुवीर्यं च विक्रमं चातिमानुषम् एवंगते पितु मया यच्छक्यं भृगुनंदन ३३ तत्करिष्ये कुरुक्षेत्रे यो त्वेविप्रतया सह दूंदेरामयथेष्टं ते सज्जीभव महाद्युते ३४ तत्र त्वं निहतो राम मया शरशतार्दितः प्राप्यसे निर्जितां लोकान् शस्त्रपूतो महारणे ३५ सगच्छ विनिवर्तस्व कुरुक्षेत्रं रणप्रियम् तत्रैष्यामि महाबाहो युद्धाय त्वांतपोधन ३६ अपि यत्र त्वयारामकृतं शौचं पुरापितुः तत्राहमपि हत्वा त्वां शौचं कर्तास्मि भार्गव ३७

नुत्तनेति धर्मे संशयवान् एतयोर्मध्ये अर्थे संशयमापन्नो र्थमननुतिष्ठ न् श्रेयान् परिशेषात् धर्मे तु निःसंशयो धर्ममेवानुतिष्ठन् श्रेयानित्यर्थः ३१ अयथान्यायमिति छेदः न्यायातिक्रमेण मां प्रवर्तयसे ३२ बाहुवीर्यं बाणप्रक्षेपादौ एवंगते एव स्थिते त्वयि ३३ ३४ ३५ ३६ अपि यत्रेति पितृवदुक्रमरणेऽप्याशौचप्राप्तौ सत्यांतत्रैव तीर्थे शौचं संचैलस्त्वा नादिना दशमेऽदि शुद्धिं स्वस्य करिष्यामीत्यर्थः शौचं संधिरांजलिदानमित्यर्वाचीनाः ३७ ५

पौराणपुराकृतम् ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ बलाकाकाः तेषामशनं अन्नभूतम् ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० सूपस्करं सुवर्गं स्वधिष्ठानं सचक्रं वैव्याघ्रं

तत्ररामसमागच्छत्वरितं युद्धदुर्मद व्यपनेष्यामितेदर्पपौराणं ब्राह्मणब्रुवः ३८ यच्चापिकथसेरामबहुशः परिवत्सरे निर्जिताः क्षत्रियालो
केमयैकेनेति तच्छृणु ३९ न तदा जातवान् श्रीष्मः क्षत्रियो वापि महिधः पश्चाज्जातानिते जांसित्पणेषु ज्वलितं त्वया ४० यस्ते युद्धमयं दर्पं
कामं च व्यपनाशयेत् सोहं जातो महाबाहो श्रीष्मः परपुरंजयः ४१ व्यपनेष्यामितेदर्पं युद्धेरामनसं शयः श्रीष्म उवाच ततो
मामब्रवीद्रामः प्रहसन्निवभारत दिष्ट्या श्रीष्ममया सार्धं योद्धुमिच्छसि संगरे ४२ अयं गच्छामि कौरव्यकुरुक्षेत्रं त्वया सह भाषितं ते क
रिष्यामि तत्र गच्छ परंतप ४३ तत्र त्वानिहतं माना मया शरशताचितम् जान्हवी पश्यतां श्रीष्म गृध्रकंकबलाशनम् ४४ कृपणं त्वामभि
प्रेक्ष्य सिद्धचारणसेविता मया विनिहतं देवीरोदतामद्य पार्थिव ४५ अतदर्हामहाभागा भगीरथसूतानघा यात्वा मजीजनन्मंदं युद्ध
कासुकमातुरम् ४६ एहि गच्छ मया श्रीष्म युद्धकासुकदुर्मद गृहाण सर्वकौरव्यरथादिभरतर्षभ ४७ इति ब्रुवाणं तमहं रामं परपुरंजयम्
प्रणम्य शिरसारा ममेवमस्त्वित्यथा ब्रुवम् ४८ एवमुक्त्वा ययौरामः कुरुक्षेत्रं युयुत्सया प्रविश्य नगरं चाहं सत्यवत्यै न्यवेदयम् ४९ ततः
कृतः स्वस्त्ययनो मात्राच प्रतिनंदितः हिजातीन्वाच्यपुण्याहं स्वस्ति चैव महद्युते ५० रथमास्थाय रुचिरं राजतं पांडुरैर्हयैः सूपस्करं स्व
धिष्ठानं वैव्याघ्रपरिवारणम् ५१ उपपन्नं महाशस्त्रैः सर्वोपकरणान्वितम् तत्कुलीनेन वीरेण हयशास्त्रविदारणे ५२ यत्तं सूतेन शिष्टेन
बहुशो दृष्टकर्मणा दंशितः पांडुरेणाहं कवचेन वपुष्मता ५३ पांडुरं कर्मुकं गृह्य प्रायां भरतसत्तम पांडुरेणातपत्रेण धियमाणेन सूर्धनि
५४ पांडुरैश्चापिव्यजनैर्वीज्यमानो नराधिप शक्रुवासाः शितोष्णीषः सर्वशक्रुविभूषणः ५५ स्तूयमानो जयाशीर्भिर्निष्क्रम्य
गजसाह्वयात् कुरुक्षेत्रं रणक्षेत्रमुपायां भरतर्षभ ५६ ते हयाश्चोदितास्तेन सूतेन परमाहवे अवहन्मां भृशं राजन्मनोमारुतरं हसः ५७
गत्वा हंत कुरुक्षेत्रं सचरामः प्रतापवान् युद्धाय सहसाराजन्पराक्रांतौ परस्परम् ५८ ततः संदर्शनेतिष्ठं रामस्यातितपस्विनः प्रगृह्य
शंखप्रवरं ततः प्राध ममुत्तमम् ५९ ततस्तत्र हिजाराजं स्तापसाश्ववनौकसः अपश्यन्तरणोदिव्यं देवाः सेंद्रगणास्तदा ६० ततो दिव्या
निमात्यानि प्रादुरासंस्ततस्ततः वादित्राणि च दिव्यानि मेघवृंदानि चैव ह ६१ ततस्ते तापसाः सर्वे भार्गवस्यानुयायिनः प्रेक्षकाः समपद्यंत
परिवार्य रणाजिरम् ६२

व्याघ्रचर्मतदेव परिवारणं आच्छादनं यस्य तम् ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ भार्गवस्य रामस्य ६२ ५३ ६३

ततोमामब्रवीद्देवीसर्वभूतहितौषणी मातास्वरूपिणीराजनृकिमिदंतेचिकीर्षितम् ६३ गत्वाहंजामदग्न्यंतुप्रयाचिष्येकुरुदह श्रीष्मेण
सहमायोत्सीः शिष्येणेतिपुनःपुनः ६४ मामैवंपुत्रनिर्वंधंकुरुविप्रेणपार्थिवं जामदग्न्येनसमरेयोहुमित्यवमर्त्यत् ६५ किन्नवैक्षत्रिय
हणोहरतुल्यपराक्रमः विदितःपुत्ररामस्तेयतस्त्वयोत्थुमिच्छसि ६६ ततोहमब्रुवंदेवीमभिवाद्यकृतोजलिः सर्वतद्भरतश्रेष्ठयथावृत्तंस्वयं
वरे ६७ यथाचरामोरजेन्द्रमथापूर्वप्रचोदितः काशिराजसूतायाश्चयथाकर्मपुरातनम् ६८ ततःसाराममभ्येत्यजननीमेमहानदी म
दर्थंतमृषिर्वीक्ष्यक्षमयामासभार्गवम् ६९ श्रीष्मेणसहमायोत्सीः शिष्येणेतिवचोब्रवीत् सचतामाहयाचंतींश्रीष्ममेवनिवर्तय नचमे
कुरुतेकाममित्यहंतमुपागमम् ७० वेशंपायनउ० ततोर्गंगासुतस्नेहाद्दीप्संपुनरुपागमत् नचास्याश्चाकरोद्वाक्यैक्रोधपर्याकु
लेक्षणाः ७१ अथाहउच्यतधर्मात्माभृगुश्रेष्ठोमहातपाः आकृयामासचतदायुद्धाद्यद्विजसत्तमः ७२ इतिश्री० उद्यो० अंबोपारव्याने
अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८० श्रीष्मउवाच तमहंस्मयन्निवरणंप्रत्यभाषं व्यवस्थितम् भूमिष्ठंनोत्सहेयोदुर्भवंतरथ
मास्थितः १ आरोहस्यंदनंवीरकवचंचमहाभुज बधानसमरेरामयदियोदुर्मयेच्छसि २ ततोमामब्रवीद्रामः स्मयमानोरणाजिरे
रथोमेमेदिनीश्रीष्मवाहावेदाः सदश्ववत् ३ सूतश्चमातरिश्वावैकवचंचवेदमातरः ससंवीतोरणोताभिर्योत्स्येहंकुरुनंदन ४ एवंब्रुवा
णोर्गंगांधारेरामोमांसत्यविक्रमः शरव्रातेनमहतासर्वतःप्रत्यवारयत् ५ ततोपश्यंजामदग्न्यंरथमध्येव्यवस्थितम् सर्वायुधवरेश्रीम
स्यदुतोपमदर्शने ६ मनसाविहितेपुण्येविस्तीर्णेनगरोपमे दिव्याश्वयुजिसन्नद्धेकांचनेनविभूषिते ७ कवचेनमहाबाहोसोमा
कंकृतलक्षणे धनुर्धरोबद्धतूणोबद्धगोधांगुलित्रवान् ८ सारथ्यंकृतवांस्तत्रयुयुत्सोरकृतव्रणाः सरवावेदविदत्यंतं दधितो-
भार्गवस्यह ९ आकृयानःसमायुद्धेमनोहर्षयतीवमे पुनःपुनरभिक्रोशन्नभियाहीतिभार्गवः १० तमादित्यमिवोद्यंतमनाद्युध्यंम-
हाबलम् क्षत्रियांतकरंराममेकमेकःसमासदम् ११ ततोहंबाणपातेषुत्रिषुवाहान्निगृह्यवै अवतीर्यधनुर्न्यस्यपदातिर्ऋषिसत्तम
म् १२ अभ्यगच्छंतदाराममर्चिष्यन्द्विजसत्तमम् अभिवाद्यचैनंविधिवद्ब्रुवंवाक्यमुत्तमम् १३

व१ २३ वेदमातरोगायत्रीसावित्रीसरस्वत्यः ४ सव्यतिक्रमेतिपाठेऽलंघितक्रमः ५ अदुतोपमंअमृतोपमंदर्शनंचस्यतस्मिन् ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

१४ १५ १६ ननु ते जयमाशास्मीत्युक्तिः भूतिमिच्छता त्वया प्रागेव मदभिवंदनस्य जयहेतोः कृतत्वादिति भावः तच्चैव मे तत्कुरु श्रेष्ठकर्तव्यं भूतिमिच्छतेत्य

योत्येतत्पारणोरामसदृशो नाधिकेन वा गुरुणा धर्मशीलेन जयमाशास्वमेविभो १४ राम उवाच एवमेतत्कुरु श्रेष्ठकर्तव्यं
भूतिमिच्छता धर्मो ह्येष महाबाहो विशिष्टैः सह युध्यताम् १५ शपेयं त्वानं च देवमा गच्छेथा विशांपते सुख्यस्त्वत्वरणे यत्तो धैर्यमालं
व्यकौरव १६ ननु ते जयमाशास्मे त्वां विजेतुमहं स्थितः गच्छ युध्यस्व धर्मेण प्रीतोस्मि चरितेन ते १७ ततो हंतं नमस्कृत्य रथमारुह्य
सत्वरः प्राध्मापयं रणेशं रवं पुनर्हं मपरिहृतम् १८ ततो युद्धं समभवन्मम तस्य च भारत दिवसान्स्फुटं बहूनां जत्र परस्परजिगीषया १९
समेतस्मिन् रणे पूर्वं प्राहरत्कंकपत्रिभिः षष्ठाशतैश्च न वभिः शराणां न तपर्वणाम् २० चत्वारस्तेन मेवाहाः सूतश्चैव विशांपते प्रति
रुद्धस्तथैवाहं समरे दंशितः स्थितः २१ नमस्कृत्य च देवेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो विशेषतः तमहं स्मयन्निवरणे प्रत्यभाषं व्यवस्थितम् २२ आ
चार्यतामानिता मे निर्मयदित्यपित्वयि भूयश्च शृणु मे ब्रह्मन्संपदं धर्मसंग्रहे २३ ये ते वेदाः शरीरस्था ब्राह्मण्यं यच्च ते महव तपश्च ते मह
त्तप्तं न तेभ्यः प्रहराम्यहम् २४ प्रहरेक्षत्रधर्मस्य यत्वं राम समाश्रितः ब्राह्मणः क्षत्रियत्वं हियाति शरून् समुद्यमात् २५ पश्य मे धनुषो
वीर्यं पश्य वाक्कोर्वलं मम एष ते कार्मुकं वीरच्छिनद्भिनिशितेषुणा २६ तस्याहं निशितं भलं चिक्षेप भरतर्षभ तेनास्य धनुषः कोटि
छित्वा भूमावपातयम् २७ तथैव च पृथक्कानां शतानि न तपर्वणाम् प्राहिण्वं कंकपत्राणां जामदग्न्यरथं प्रति २८ काये विषक्तास्त
तदा वायुना समुदीरिताः चेरुः क्षरंतोरुधिरं नागा इव च तेशराः २९ क्षतजोक्षितसर्वांगः क्षरन्सरुधिरं रणे बभौ रामस्तदाराजन्मेरुर्धा
तुमिवोत्सृजन् ३० हेमं तां तेशोक इव रक्तस्तव कमंडितः बभौ रामस्तथाराजन् प्रफुल्ल इव किंशुकः ३१ ततो न्यदत्तुरादाय रामः क्रोधस
मन्वितः हेमपुंरवान्स्फुरि शितां च शरांस्तान् हि ववर्ष सः ३२ ते समासाद्य भारौ द्रावहु धावर्मभेदिनः अकंपयन् महावेगाः सर्पानिलवि
षोपमाः ३३ तमहं समवष्टभ्य पुनरात्मानमाहवे शतसंरच्यैः शरैः क्रुद्धस्तदारा मम वाकिरम् ३४ सतैरग्न्यर्कसंकाशैः शरैराशीविषो
पमैः शितैरभ्यर्दितो रामोर्मदचेता इवाभवत् ३५ ततो हं रूपया विष्टो विष्टभ्यात्मानमात्मना धिग्धिगित्यब्रुवं युद्धं क्षत्रधर्मं च भा
रत ३६ असकृच्च ब्रुवं राजन् शोकवेगपरिभुतः अहो वत कृतं पापं मये दक्षत्रधर्मणा ३७

नेन सूचितम् १७ १८ १९ २० २१ २२ मेमयामानिता २३ २४ २५ २६ चिक्षेपेति पारोक्ष्यार्थे लिट्प्रयोगः हेत्याहुतत्वं सूचनार्थः २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३

३४ ३५ ३६ ३७

गुरुर्हिजातिर्यर्मात्मायदयंपीडितः शरैः ततो न प्राहरंभूयोजामदग्न्याचभारत ३८ अथावताप्यपृथिवीं पूषादिवससंक्षये जगामा
स्तसहस्रांस्तुस्ततो युद्धमुपारमत ३९ इति श्रीमन्म. उद्योग. अंबोपारव्याने श्रीष्मरामयुद्धे एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८१
श्रीष्मउवाच आत्मनस्ततः स्नातो हयानां च विशांपते मम चापनयामास शल्याचकुशलसंमतः १ स्नातोपवृत्तैः स्नारैर्लब्धतोयैरवि
क्लैः प्रभाते चोदिते सूर्ये ततो युद्धमवर्तत २ दृष्ट्वा मां तूर्णमायांतं दंशितं स्यंदने स्थितम् अकरोदथ मत्पथं रामः सज्जं प्रतापवान् ३ ततो
हं राममायांतं दृष्ट्वा समरकांक्षिणम् धनुश्चेष्टं समुत्तुज्य सहसा वतरं रथात् ४ अभिवाद्य तथैवाहं रथमारुह्य भारत युयुत्सुर्जामदग्न्या
स्य प्रसुरवे वीतभीतिस्थितः ५ ततो हं शरवर्षेण महता समवाकिरम् सच मां शरवर्षेण वर्षे तं समवाकिरत् ६ संक्रुद्धो जामदग्न्यस्त पुनरेव स
नोजितान् संप्रैषीन्मेशरान् घोरान् दीप्तास्यानुरगानिव ७ ततो हं निशितैर्भल्लैः शतशोय सहस्रशः अद्धिदं सहस्राराजन्तं तरिक्षे पुनः पुनः
ततस्त्वस्त्राणि दिव्यानि जामदग्न्यः प्रतापवान् मयि प्रयोजयामास तान्यहं प्रत्यषेधयम् ९ अस्त्रैरेव महाबाहो चिकीर्षन् नृणां क्रिया
म् ततो दिवि महान्नादः प्रादुरासीत् समंततः १० ततो हं मस्त्रं वायव्यं जामदग्न्ये प्रयुक्तवान् प्रत्याजघ्रे च तद्रामो गृह्य कास्त्रेण भारत ११ त
तो हं मस्त्रमाग्रेयमनुमन्थ्य प्रयुक्तवान् वारुणे नैव तद्रामो वारयामास मे विशुः १२ एवमस्त्राणि दिव्यानि रामस्याहमवारयम् रामश्च मम
तेजस्वी दिव्यास्त्रविदरिंदमः १३ ततो मां सव्यतो राजन रामः कुर्वन् हि जौत्तमः उरस्य विह्वय संक्रुद्धो जामदग्न्यः प्रतापवान् १४ ततो हं म
रुतश्रेष्ठसन्त्यषीदं रथोत्तमे ततो मां कश्मलाविष्टं सूतसूतं सुदावहत् १५ ग्लायंतं भरतश्रेष्ठरामबाणप्रपीडितम् ततो मामपयातं वैभु
शं विद्धमचेतसम् १६ रामस्यानुचरा हृष्टाः सर्वे दृष्ट्वा विचुक्रुशः अकृतव्रणप्रभृतयः काशिकन्याचभारत १७ ततस्तलब्धसंज्ञो हं ज्ञा
त्वा सूतमथाब्रुवम् याहि सूतय तो रामः सज्जो हंगतवेदनः १८ ततो मामवहत्सूतो हयैः परमशोभितैः नृत्यद्भिर्विकौरव्यमारुतप्रति
मैर्गतौ १९ ततो हं राममासाद्य बाणवर्षैश्च विकौरव अवाकिरं स संरब्धः संरब्धं च जिगीषया २० तानापतत एवासौ रामो बाणानजिघ्र
गान् बाणैरेवाच्छिन्नचूर्णमैकैकं त्रिभिराहवे २१ ततस्ते सृदिताः सर्वे मम बाणाः स्रसंशिताः रामबाणैर्हि धाच्छिन्ताः शतशोय सहस्रशः

ततः पुनः शरं दीप्तं संक्रम्य कालसंमितम् असृजं जामदग्न्याय रामाया हं जिघांसया २३ तेन त्वमिह तोगादं वाणवेगवशंगतः सुमोह
समरे रामो भूमौ च निपपातह २४ ततो हाहाकृतं सर्वं रामे भूतलमाश्रिते जगद्भारतसंविग्रं यथा कपतने भवेत् २५ तत एनं समुद्दिग्नाः स
र्व एवाभिदुद्रुवुः तपोधनास्ते सह साकाश्या च कुरुनंदन २६ तत एनं परिषज्य शनैराश्वासयंस्तदा पाणिभिर्जलशीतैश्च जयाशीर्भिश्च
कौरव २७ ततः सविह्वलं वाक्यं राम उत्याच ब्रवीत् तिष्ठ भीष्म हंतोसीति वाणं संधाय कार्मुके २८ समुक्तो न्यपतत्तूर्णं सव्ये पाश्वर्मे
हाहवे येनाहं भृशमुद्दिग्नो व्याधूणि तद्वदुमः २९ इत्वा हयंस्ततो रामः शीघ्रास्त्रेण महाहवे अवाकिरन्मां विश्रब्धो वाणैस्तैर्लोम
वाहिभिः ३० ततो ह मपि शीघ्रास्त्रं समरप्रतिवारणम् अवासृजं महाबाहो ते तं राधिष्ठिताः शराः ३१ रामस्य मम चैवाशुव्योमावृत्य स
मंततः नमस्सूर्यः प्रतपति शस्त्रजालसमावृतः ३२ मातरि श्वततस्तस्मिन्मेघरुद्ध इवाभवत् ततो वायोः प्रकंपाच्च सूर्यस्य च गमस्तिष्ठिः
३३ अभिघातप्रभावाच्च पावकः समजायत तेशराः स्वसमुत्थेन प्रदीप्ताश्चित्रमानुजा ३४ भूमौ सर्वे तदाराजचमस्मभूताः प्रपेदिरे त
दाशतसहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ३५ असुतान्यथ रवर्वाणि निरवर्वाणि च कौरव रामः शराणां संकुद्धो मयितूर्णं न्यपातयत् ३६ त
तो हंतानपिरणेशरैराशीविषोपमैः सच्छिद्य भूमौ नृपते पातयेयं न गानिव ३७ एवं तदभवद्युद्धं तदा भरतसत्तम संध्याकाले व्यतीते तु
व्यपायात्सच मे गुरुः ३८ इति श्रीमन्महाभारते उद्योगोऽं बो पारव्याने द्वाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८२ भीष्म उवाच
समागतस्य रामेण पुनरेवातिदारुणम् अन्येद्युस्तमुलं युद्धमभवद्भरतर्षभ १ ततो दिव्यास्त्राविच्छूरो दिव्यान्यस्त्राण्यनेकशः अयो
जयत्सधर्मात्मा दिवसे दिवसे विभुः २ तान्यहंत्य प्रतीघातैरस्त्रैरस्त्राणि भारत व्यध मंतुमुले युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा सुदुस्त्यजात् ३ अस्त्रै
रस्त्रेषु बहुधा हतेष्वेव च भारत अयुत्यत महातेजास्त्यक्तप्राणः संसंयुगे ४ ततः शक्तिं प्राहिणो ह्योररूपामस्त्रैरुद्धे जामदग्न्यो महात्मा
कालोत्सृष्टां प्रज्वलितामिवोल्कां संदीप्तायां तेजसा व्याप्य लोकम् ५ ततो हंतामिषुभिर्दीप्यमानां समायांती मंतकालार्कदीप्ताम्
छित्वा त्रिधा पातयामास भूमौ ततो ववौ पवनः पुण्यगंधिः ६ तस्यां छिन्नायां क्रोधदीप्तो थरामः शक्तीर्घोराः प्राहिणो ह्यदृशान्याः ता
सां रूपं भारत नो तशक्यं तेजस्विता ह्लाधवाश्चैव वक्तुम् ७

८ ९ १० ११ निरुक्ताः छिन्नाः हेहयेशप्रमाथीकार्तवीर्यस्यहंता १२ १३ शररुक्ताः बाणैश्छिन्नाः १४ १५ अस्तंमहीध्रंअस्ताचलम् १६ इतिउ

किंत्वेवाहंविह्वलःसंप्रदृश्यदिग्भ्यःसर्वास्तामहोल्काइवाग्नेः नानारूपास्तेजसोग्रेणदीप्तायथादित्याद्वादशलोकसंक्षये ८ ततोजालं
बाणमयंविवृत्तंसंदृश्यमित्वाशरजालेनराजन् द्वादशेषून्प्राहिणव्रणणेहंततःशक्तीरप्यधमंधोररूपाः ९ ततोराजन्जामदग्न्योम
हात्माशक्तीर्घोराव्याक्षिपद्देमदंडाः विचित्रिताःकांचनपट्टनद्वायथामहोल्काज्वलितास्तथाताः १० ताश्चाप्युग्राश्चर्मणावारयित्वा
रवद्वेनाजौपातयित्वा नरेन्द्र बाणैर्दिव्यैर्जामदग्न्यस्यसंख्येदिव्यानश्वानभ्यवर्षंससूतान् ११ निर्मुक्तानांपन्नगानांसरूपाहृस्वाशक्ती
र्हेमचित्रानिरुक्ताः प्रादुश्यकेदिव्यमस्त्रंमहात्माक्रोधाविष्टोहेहयेशप्रमाथी १२ ततः श्रेण्यःशलभानामिवोग्राःसमापेतुर्विशिखा
नांप्रदीप्ताः समाचिनोच्चापिभृशंशरीरंहयान्सूतंसस्थंचैवमत्स्यम् १३ रथःशरैर्मैनिचितःसर्वतोभूतथाहथाःसारथिश्चैवराजन्
युगंरथेषाचतथैवचक्रेतथैवाक्षःशररुक्तोपभग्नः १४ ततस्तस्मिन्बाणवर्षेव्यतीतेशरीरेणप्रत्यवर्षंयुरुतं सविक्षतोभार्गणैर्ब्रह्मरा
शिर्देहादसक्तंमुमुचेभूरिरक्तम् १५ यथारामोबाणजालाभितसस्तथैवाहंसदशंगादविद्धः ततोयुद्धंव्यरमञ्चापराणहेभानावस्तं
प्रतियातेमहीध्रम् १६ इतिश्रीमन्महाभारतेउ०अंबोपारव्यानेत्र्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८३ श्रीभृशवाच ततः
प्रप्रातेराजेंद्रसूर्येविमलतांगते भार्गवस्यमयासार्धंपुनर्युद्धमवर्तत १ ततोभ्रांतेरथेतिष्ठन्नामःप्रहरतांवरः ववर्षशरजालानि
मयिमेघइवाचले २ ततःसूतोममसूहृच्छरवर्षेणताडितः अपयातोरथोपस्थान्मनोममविषादयन् ३ ततःसूतोममात्यर्थंकश्म
लंप्राविशन्महत् पृथिव्यांचशराघातान्निपपातमुमोहच ४ ततःसूतोजहात्याणान्रामबाणप्रपीडितः मुहूर्तादिवराजेंद्रमांच
भीराविशन्तदा ५ ततःसूतेहतेतस्मिन्क्षिपतस्तस्यमेशरान् प्रमत्तमनसौरामःप्राहिणोन्मृत्युसंमितान् ६ ततःसूतव्यसनिनं
विभ्रुतंमांसभार्गवः शरेणाप्यहनद्गाढंविह्वलबलवद्भुजः ७ समेभुजान्तरेराजन्निपत्यरुधिराशनः मयैवसहराजेंद्रजगामवसूधा
तलम् ८ मत्वातुनिहतंरामस्ततोमांसमरतर्षभ मेघबहिननादोच्चैर्जहद्वेषेचपुनःपुनः ९ तथातुपतितेराजन्मयिरामोमुदायुतः उदको
शन्महानादंसहतेस्नुपायिभिः १० ममतत्राभवन्नेतुकुरवःपार्श्वतःस्थिताः आगता अपियुद्धंतज्जनास्तत्रदिहक्षवः आर्तिपरमिकांजगमु
स्तैतदापतितेमयि ११

द्योतीकायांत्र्यशीत्यधिकशतमोऽध्यायः १८३ ततइति १ अभांतेमेघमंडलसमीपे २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११

द्विजान् ब्राह्मणरूपधरां च वसून् १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० भूरिसहस्रदेस्वर्णसहस्राणां दातरि भूरिर्नावास्तदेवे च परमेष्ठिनि वानरिनपुंसकं सवर्णे च प्राज्ये स्या
हा च्यलिंगक इति मेदिनी २१ सकंपनाः सविद्युतः २२ बलाः बलाकाः २३ २४ २५ २६ २७ २८ मंत्रमयाः मरीचयो मंडलं च यस्य स तथा तथा च श्रुतिः सैषा च यथेव

ततो पश्यं पतितो राजसिंह द्विजान् द्यौः सूर्यं हुताशनाभान् ते मांसमन्तात्परिवार्यतस्थुः स्वबाहुभिः परिवार्याजिमध्ये १२ रक्ष्यमाण
श्च ते विप्रैर्नाहं भूमिमुपास्पृशम् अंतरिक्षे धृतो ह्यस्मितैर्विप्रैर्बाधवैरिव १३ श्वसन्निवांतरिक्षे च जलबिंदुभिरुक्षितः ततस्ते ब्राह्मणा
राजन्नुवंपरिगृह्य माम् १४ मा भैरिति समंसर्वे स्वस्तिते स्वस्ति चासकृत् ततस्तेषामहं वाग्भिस्तर्पितः सहस्रोत्थितः मातरं सरितां श्रे
ष्ठाम पश्यं रथमास्थिताम् १५ हयाश्च मे संगृहीतास्तया सन्महानद्या संयति कौरवेन्द्र पादौ जनन्याः प्रतिगृह्य चाहं तथा पितृणां रथमभ्य
रोहम् १६ ररक्षसामांसरयं हयांश्चोपस्कराणि च तामहं प्रांजलिभूत्वा पुनरेव व्यसर्जयम् १७ ततो हं स्वयमुद्यम्य हयांस्तान्वातरं हसः
अयुध्यं जामदग्न्येन निवृत्ते हनि भारत १८ ततो हं भरतश्चैष्ठवेगवंतं महाबलम् अमुंचं समरे बाणं रामाय हृदयच्छिदम् १९ ततो जगाम व
सुधां मम बाणप्रपीडितः जानुभ्यां धनुस्तद्वज्ररामो मोहवशंगतः २० ततस्तस्मिन्निपतिते रामे भूरिसहस्रदे आवब्रुर्जलदाव्योमक्षरं
तोरुधिरं बहु २१ उल्काश्च शतशः पेतुः सनिर्याताः सकंपनाः अर्कं च सहसा दीप्तं स्वभानुरभिसंघृणोत् २२ ववुश्च वाताः परुषाश्च लिता
च वसंधरा गृध्रा बलाश्च कंकाश्च परिपेतुर्मुदायुताः २३ दीप्तायां दिशि गोमायुर्दारुणं मुहुरुन्मदत् अनाहता दुंदुभयो विनेदुर्भूशनि
स्वनाः २४ एतदौत्पातिकं सर्वं घोरमासीद्दृश्यं करम् विसंज्ञकल्ये धरणीं गते रामे महात्मनि २५ ततो वै सहस्रोत्थाय रामो मामभ्यवर्त
त पुनर्युत्थाय कौरव्यविह्वलः क्रोधमूर्च्छितः २६ आददानो महाबाहुः कार्मुकं बलसंनिभम् शरमप्याददानं तं राममेव न्यवारयन् २७
महर्षयः कृपायुक्ता क्रोधाविष्टो यथा गैवः समेहरदमेयात्मा शरं कालानलोपमम् २८ ततो रविर्मदमरीचि मंडलोजगामास्तं पांसुं
जावगूढः निशाच्यगाहत्करवशीतमाकृता ततो युद्धं प्रत्यवहारयावः २९ एवं राजन् वहारो बभूव ततः पुनर्विमले भूत्सु घोरम् क
ल्यंकल्यं विंशतिर्वैदिनानि तथैव चान्यानि दिनानि त्रीणि ३० इति श्रीमन्महा० उद्यो० अंबोपारव्याने रामभीष्मयुधि० गंगाहयसंग्र
हे चतुरशीं शत० अध्यायः १८४ भीष्म उ० ततो हं निशिराजेंद्रप्रणम्य शिरसा तदा ब्राह्मणानां पितृणां च देवतानां च सर्वशः १

विद्यातपतीति प्रत्यवहारयावः समासं कृतवन्तौ आवामिति शेषः २९ विमले दिवसे वितमसीत्यर्थः कल्यंकल्यं प्रातः प्रातः ३० इत्यु० टी० च वशीन्मो० अध्यायः १८४ ततो
हमिति १

रहिते एकौ २ ३४ निशानि शिदर्शयतुं ५ ६ ७ ८ ९ १० प्रत्यभिज्ञापरिचयः तं प्राप्य से पूर्वस्मिन्वक्तृभावे ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९

नक्तंचरणीभूतानां राजन्यानां विशांपते शयनं प्राप्य रहिते मनसा समर्चितयं २ जामदग्न्येन मे युद्धमिदं परमदारुणम् अहानिच
बहुन्यद्यवर्तते स महात्सयम् ३ नचरामं महावीर्यं शक्रो मिरणसूर्यनि विजेतुं समरे विप्रं जामदग्न्यं महाबलम् ४ यदि शक्यो मया
जेतुं जामदग्न्यः प्रतापवान् देवतानि प्रसन्नानि दर्शयंतु निशामम ५ ततो निशि चराजेंद्रप्रसक्तः शरविह्वलः दक्षिणेन हपाश्वेन प्रभा
तसमये तदा ६ ततो हविप्रसुरव्येस्तेर्यैरस्मि पतितो रथात् उत्थापितो धृतश्चैव माभैरिति च सांत्वितः ७ त एव मां महाराज स्वप्ने
दर्शनमेत्यवै परिवार्याब्रुवन्वाक्यं तन्निबोध कुरुदह ८ उत्तिष्ठ माभैर्गंगेय न भयं ते स्ति किंचन रक्षामहेत्वां कौरव्यस्वशरीरं हि नो भ
वान् ९ तत्वां रामोरणे जेतो जामदग्न्यः कथंचन तमेव समरे रामं विजेता भरतर्षभ १० इदमस्त्रं स दयितं प्रत्यभिज्ञास्यते भवान् विदि
तं हितवाप्येतत्पूर्वस्मिन् देहधारणे ११ प्राजापत्यं विश्वकृतं प्रस्थापनां मभारत नदीदं वेदरामोऽपि पृथिव्यां वा पुमान् क्वचित् १२ तत्स्मर
स्वमहाबाहो भृशं संयोजयस्व उपस्थास्यति राजेंद्र स्वयमेव तवानघ १३ येन सर्वान् महावीर्यान् शशिसिंघसिकोरव नचरामः क्षयं गता
तेनास्त्रेण नराधिप १४ एनसान्तु संयोगं प्राप्य से जातु मानद स्वप्यते जामदग्न्योसौ त्वह्मण बलपीडितः १५ ततो जित्वा त्वमेवैनं पुनरु
त्थापयिष्यसि अस्त्रेण दयितेनाजौ भीष्मसंबोधनेन वै १६ एवं कुरुष्व कौरव्यप्रभाते रथमास्थितः प्रसक्तं वासुतं वेतितुल्यं मन्यामहे वय
म् १७ नचरामेण मर्त्यं कदाचिदपि पार्थिव ततः समुत्पन्नमिदं प्रस्थापयिष्यतामिति १८ इत्युक्तांतर्हि ताराजन्सर्व एव द्विजोत्तमाः अष्टौ
सदृशरूपास्ते सर्वे भासुरसूर्ययः १९ इति श्री उ० अंबो० स्वप्नोपदे० पंचांशत० अध्यायः १८५ भीष्म उ० ततो रात्रौ व्यतीतायां प्रतिबुद्धो
स्मिभारत ततः संचित्य वै स्वप्नमवाप हर्षमुत्तमम् १ ततः समभवद्युद्धं ममतस्य च भारत तु मुलं सर्वभूतानां लोमहर्षणमद्रुतम् २ त
तो बाणमयं वर्षं वर्षमधिपार्गवः न्यवारय महंतं च शरजालेन भारत ३ ततः परमसंकुद्धः पुनरेव महातपाः ह्यस्तनेन च कोपेन शक्तिं वै
प्राहिणोन्मयि ४ इंद्राशनि समस्पर्शाय मदंडसमप्रभाम् ज्वलंतीं मग्निवत्संरव्येलेलिहानां समंततः ५ ततो भारत शार्दूलधिष्ण्यमाका
शगंयथा सामामभ्यवधीच्छूर्णं जन्तुदेशो कुरुदह ६ अथास्रमस्त्रवह्नोरंगिरिगैरिक्थातुवत् रामेण स महाबाहो क्षतस्य क्षतजक्षणा ७

इत्युद्योगे टीकायां पंचाशीत्यधिकवा० अध्यायः १८५ तत इति १२ ३४ ५ धिष्यं नक्षत्रम् धिष्यं स्थानाग्नि सद्यः शक्ता वसे चेति मेदिनी जन्तुदेशो कंतकक्षयो रंतराले ६

अस्त्रशोणितं पाठांतरे स्तुगपितदेव ७ ८ ९

ततो हंजामदग्न्यायभृशं क्रोधसमन्वितः चिक्षेपं सृत्कसंकाशं बाणं सर्पविषोपमम् ८ सतेनाभिहतो वीरो ललाटे हिजसत्तमः अशो
भतमहाराजसंशृंग इव पर्वतः ९ ससंरब्धः समावृत्य शरं कालांतकोपमम् संदधे बलवत्कृष्यधोरं शत्रुनिबर्हणम् १० सवक्षसिपपातो
ग्रः शरो व्याल इव श्वसच्च महीराजंस्ततः श्वाहमगमं रुधिराविलः ११ संप्राप्य तु पुनः संज्जामदग्न्यायधीमते प्राहिण्वं विमलां शक्तिं ज्व
लंतीमशनीमिव १२ सातस्य हिजमुरव्यस्य निपपातफ्रज्जांतरे विह्वलश्चाभवद्राजन्वेपथुश्चैनमाविशत् १३ तत एनं परिष्वज्य सरवा
विप्रो महातपाः अकृतघ्नः शभैर्विकैराश्वासयदनेकधा १४ समाश्वस्तस्ततो रामः क्रोधामर्षसमन्वितः प्रादुश्चक्रे तदा ब्राह्मं परमा
स्त्रं महाव्रतः १५ ततस्तत्प्रतिधातार्थं ब्राह्ममेवास्त्रमुत्तमम् मया प्रयुक्तं जज्वाल युगांतमिव दर्शयत् १६ तयोर्ब्रह्मास्त्रयोरासीदंतरा वै स
मागमः असंप्राप्यैव रामं च मां च भारत सत्तम १७ ततो व्योम्नि प्रादुरभूत्तेज एव हि केवलम् भूतानि चैव सर्वाणि जग्मुरातिविशोपते
१८ ऋषयश्च सगंधर्वा देवताश्चैव भारत संतापं परमं जग्मुरस्मत्तेजोभिपीडिताः १९ ततश्च चालपृथिवी सपर्वतवनदुमा संतप्ता-
नि च भूतानि विषादं जग्मुरुत्तमम् २० प्रजज्वालनभो राजन् धूमायं ते दिशो दश नस्थातुमंतरिक्षे च शोकुराकाशगास्तदा २१ ततो हा
हाकृतलोके स देवा सुरराक्षसे इदमंतरमित्येवं मोक्तुं कामोस्मि भारत २२ प्रस्वापमस्त्रं त्वरितो वचनाद्ब्रह्मवादिनाम् विचित्रं च तदस्त्रं
मे मनसि प्रत्यभात्तदा २३ इति श्रीमन्महाभारते उ० अंबो पारव्याने रामब्रह्मास्त्रप्रयोगे षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८६
भीष्म उवाच ततो हलं हलाशब्दो दिविराजन्महान् भूत् प्रस्वापं भीष्ममास्त्राक्षीरिति कौरवनंदन १ अयुं जमेव चैवाहंतदस्त्रं भू
गुनंदने प्रस्वापं मां प्रयुं जानं नारदो वाक्यमब्रवीत् २ एते विद्यति कौरव्यदिविदेत्यगणाः स्थिताः ते वां निवारयं वद्य प्रस्वापं मां प्रयोजय
३ रामस्तपस्वी ब्रह्मण्यो ब्राह्मणश्च गुरुश्च ते तस्यावसानं कौरव्यमास्त्रं कार्षीः कथंचन ४ ततो पश्यं दिविष्ठान्वैतान् शौ ब्रह्मवादिनः ते
मां स्मयंतो राजेंद्र शनैर्दिदमब्रुवन् ५ यथा ह भारत श्रेष्ठ नारदस्ते तथा कुरु एतद्दिपरमं श्रेयो लोकानां भरतर्षभ ६ ततश्च प्रतिसंहस्य
तदस्त्रं स्वापनं महत् ब्रह्मास्त्रं दीपयांचक्रे तस्मिन् युधियथाविधि ७ ततो य रामो रुषितो राजसिंहहृत्स्वातदस्त्रं विनिवर्तितं वै जितोऽ-
स्मि भीष्मेति स मंदबुद्धिरित्येव वाक्यं सहसा व्यमुचत् ८

मोऽध्यायः १८६ दिविदेवानामिति शेषः १ २ ३ ४ ५ ६ चक्रे कृतवानहं हे भीष्म स मंदबुद्धिरहं

जितोस्मीतिसंबंधः ८ ६

ततोपश्यसितरंजामदग्न्यः पितुस्तथापितरंचास्यमान्यं तेतत्रचैनंपरिवार्यतस्थुरूचुश्चैनंसांत्वपूर्वतदानीम् ९ पितरऊचुः
मास्मैवसाहसंतातपुनःकाषीःकथंचन श्रीष्मेणसंयुगंगंतुंक्षत्रियेणविशेषतः १० क्षत्रियस्यतुधर्मोयद्युद्धंभृगुनंदन स्वाध्यायोव्रत
चर्याचिब्राह्मणानांपरंधनम् ११ इदंनिमित्तेकस्मिंश्चिदस्माभिःप्रागुदाहृतम् शस्त्रधारणमत्कृतं तच्चाकार्यं कृतं त्वया १२ वत्सपर्याप्तमे
तावद्दीष्मेणसहसंयुगे विमर्दस्तेमहाबाहोव्यपयाहिरणादितः १३ पर्याप्तमेतद्ददंतेतवकार्मुकधारणम् विसर्जयैतदुर्ध्वतपस्तप्य
स्वभार्गव १४ एषश्रीष्मःशान्तनवोदेवैःसर्वैर्निवारितः निवर्तस्वरणादस्मादितिचैवप्रसादितः १५ रामेणसहमायोत्सीगुरुणेतिपुनःपु
नः नहिरामोरणेजेतुंत्वयान्याय्यःकुरुहह १६ मानंकुरुष्वगांगेयब्राह्मणस्यरणाजिरे वयंतुगुरवस्तभ्यंतस्मात्वावारयामहे १७ श्री
ष्मोवसूनामन्यतमोदिष्ट्याजीवसिपुत्रक गांगेयःशान्तनोःपुत्रोवसुरेषमहायशाः १८ कथंशक्यस्त्वयाजेतुंनिवर्तस्वेहभार्गव अर्जुनः
पांडव श्रेष्ठः पुरंदरसक्तोबली १९ नरःप्रजापतिवीरःपूर्वदेवःसनातनः सव्यसाचीतिविरव्यातस्त्रिपुलोकेषुवीर्यवान् श्रीष्मम्
त्यर्यथाकालंविहितोवैस्वयंभुवा २० श्रीष्मउवाच एवमुक्तःसपितृभिःपितृन्नामोब्रवीदिदम् नाहंसुधिनिवर्तेयमिति
मेव्रतमाहितम् २१ ननिवर्तितपूर्वश्चकदाचिद्वणमूर्धनि निवर्त्यतामापगोयःकामंसुद्धासितामहाः २२ नत्वहंविनिवर्तिष्येयुद्धादस्मा
त्कथंचन ततस्तेमुनयोराजन्तृचीकप्रसुरवास्तदा २३ नारदेनैवसहिताःसमागम्येदमब्रुवन् निवर्तस्वरणात्तातमानयस्वद्विजोत्तम
म् २४ नेत्यवोचमहंतांश्चक्षत्रधर्मव्यपेक्षया ममव्रतमिदंलोकेनाहंसुद्धात्कदाचन २५ विमुरवोविनिवर्तेयंपृष्ठतोभ्याहतःशरैः नाहं
लोभान्नकार्पण्यान्नभयान्नार्थकारणात् २६ त्यजेयंशाश्वतंधर्ममितिमेनिश्चितामतिः ततस्तेमुनयःसर्वेनारदप्रसुरवाचप २७
भागीरथीचमेमातारणमध्यंप्रपेदिरे तथैवात्तशरोधन्वीतथैवदृढनिश्चयः २८ स्थिरोहमाहवेयोद्धुंततस्तेराममब्रुवन् २९ समेत्य
सहिताभूयःसमरेभृगुनंदनम् नावनीतंहिहृदयंविप्राणांशाम्यभार्गव २९ रामरामनिवर्तस्वयुद्धादस्माद्विजोत्तम अवध्योवैत्व
याश्रीष्मस्त्वंचश्रीष्मस्यभार्गव ३० एवंब्रुवंतस्तेसर्वेप्रतिरुध्यरणाजिरम् न्यासयांचक्रिरेशस्त्रंपितरोभृगुनंदनम् ३१

ततो हंपुनरेवाथ तानष्टौ ब्रह्मवादिनः अद्राक्षं दीप्यमानान् वैग्रहान्ष्टाविवोदिताम् ३२ ते मांसप्रणयं वाक्यमब्रुवन् समरे स्थितं प्रौहिता
ममहाबाहो गुरुलोकहितं कुरु ३३ दृष्ट्वा निवर्तितं रामं सह द्वाक्येन तेन वै लोकानां च हितं कुर्वन् न ह मप्याददेव चः ३४ ततो हं राममा
साद्य वचं देभ्यः शविक्षतः रामश्चाभ्युत्सयन् प्रेम्णा मीमुवाच महानृपाः ३५ त्वत्समो नास्ति लोके स्मिन्क्षत्रियः पृथिवीतले गम्यतां
भीष्मयुद्धे स्मिंस्तोषितो हं षष्ठ्यं त्वया ३६ मम चैव समक्षं तां कन्यामाहूय भार्गवः उक्तवान् दीनया वाचा मध्ये तेषां महात्मनाम् ३७
इति श्रीमन्महाभारते उ० अंबोपारव्याने रामभीष्मयुद्धनिवृत्तौ सप्ताशीत्यधिकश० अध्यायः १८७ राम उवाच प्रत्यक्षमेत
ल्लोकानां सर्वेषां मेव भाविनि यथा शक्त्या मया युद्धं कृतं वै पौरुषं परम् १ न चैवमपि शक्नोमि भीष्मं शस्त्रभृतां वरम् विशेषयितु
मत्यर्थमुत्तमास्त्राणि दर्शयन् २ एषामे परमाशक्तिरेतन्मे परमं बलम् यथेष्टं गम्यतां भद्रं किमन्यद्वा करोमि ते ३ भीष्ममेव प्रपद्य
स्वनतेन्या विद्यते गतिः निर्जितो ह्यस्मि भीष्मेण महारूपाणि प्रमुञ्चता ४ एवमुक्त्वा ततो रामो विनिश्चयस्य महामनाः तूष्णीमा
सीत्ततः कन्याप्रोवाच षष्ठ्यं गुणं दनम् ५ भगवन्नेव मे वै तद्यथा ह भगवांस्तथा अजेयो युधि भीष्मो यमपि देवैरुदारधीः ६ यथा शक्ति
यथोत्साहं मम कार्यं कृतं त्वया अनिवार्यं रणे वीर्यमस्त्राणि विविधानि च ७ न चैव शक्यते युद्धे विशेषयितुं मंततः न चाहमेनं या
स्यामि पुनर्भीष्मं कथंचन ८ गमिष्यामि तु तत्राहं यत्र भीष्मं तपोधन समरे पातयिष्यामि स्वयमेव षष्ठ्यं गूढम् ९ एवमुक्त्वा ययौ क
न्यारोषव्याकुललोचना तापस्ये धृतसंकल्पा समिचिंतयतीवधम् १० ततो महेन्द्रं सह तैर्मुनिभिर्भृगुसन्तमः यथागतं तथा सो
गात्वा मुषामं च्यभारत ११ ततो रथं समाकृत्वा स्तूयमानो हि जातिभिः प्रविश्य नगरं मात्रे सत्यवत्येन्यवेदयम् १२ यथावृत्तं महारा
जसा च मां प्रत्यनंदत पुरुषांश्चादिशंप्राज्ञा च कन्यावृत्तांत कर्मणि १३ दिवसे दिवसे ह्यस्या गत्वा जानीत चेष्टितम् प्रत्याहरंश्च
मेयुक्ताः स्थिताः प्रियहिते सदा १४ यंदैव हि वनं प्रायात्सा कन्या तपसे धृता तदैव व्यथितो दीनो गतचेता इवाभवम् १५ न हि मां
क्षत्रियः कश्चिद्दीर्येण व्यजयद्युधि ऋते ब्रह्मविदस्तात तपसा संशितव्रतात् १६ अपि चैतन्मपाराजन्नारदेऽपि निवेदितम् व्या
से चैव तथा कार्यं तौ चोभौ मामवोचताम् १७

नविषादस्तथा कार्योभीष्मकशिक्षतांप्रति दैवंपुरुषकारेणकोनिवर्तितुमुत्सहेत् १८ साकन्यातुमहाराजप्रविश्याश्रममंडल
म् यमुनातीरमाश्रित्यतपस्तेपेतिमानुषम् १९ यमुनाजलमाश्रित्यसंवत्सरमथापरम् उपवासंनिराहारापारयामासभाविनी २०
निराहाराकृशाकृद्वाजटिलामलपंकिनी षण्मासान्वायुमक्ष्माचस्थाणुभूतातपोधना २१ शीर्णपर्णेनचैकैकैपारयामाससाप
रम् संवत्सरंतीव्रकोपापादांगुष्ठाग्रधिष्ठिता २२ एवंद्वादशवर्षाणितापयामासरोदसी निवर्त्यमानापिचसाज्ञातिभिर्नैवशक्यते
२३ ततो गमहत्सभूमिंसिद्धचारणसेविताम् आश्रमं पुण्यशीलानां तापसानां महात्मनाम् २४ तत्र पुण्येषु तीर्थेषु साप्लुतांगी दिवा
निशम् व्यचरत्काशिकन्यासायथाकामविचारिणी २५ नदाश्रमे महाराजतथोलूकाश्रमेशभे त्वनस्याश्रमे चैव ब्रह्मणस्थान एव च
२६ प्रयागे देवयजने देवारण्येषु चैव ह भोगवत्यां महाराजकौशिकस्याश्रमे तथा २७ मांडव्यस्याश्रमे राजनदिलीपस्याश्रमे तथा रामह
देचकौरव्यपेलगर्गस्य चाश्रमे २८ एतेषु तीर्थेषु तदा काशिकन्याविशोपते आस्तावयत गात्राणि व्रतमास्थाय दुष्करम् २९ तामब्रवी
चकौरव्यमममाताजले स्थिता किमर्थं क्लिश्यसे मदेतथ्यमेव वदस्व मे ३० सैनामथाब्रवीद्राजन्कृतांजलिरनिदिता भीष्मेण समरेरा
मो निर्जितश्चाकृलोचने ३१ कोन्यस्तमुत्सहेज्जेतुमुद्यतेषु महीपतिः साहंभीष्मविनाशाय तपस्तप्येऽसदारुणम् ३२ विचरामि महीं
देवियथाहन्वामहन्तुपम् एतद्दुतमहं देवि परमस्मिन्वथाहि मे ३३ ततो ब्रवीत्सागरगाजिह्वं चरसि भाविनि नैषकामो न वद्वांगिशक्यः
प्राप्तुं त्वया बलं ३४ यदि भीष्मविनाशाय काश्ये चरसि वैव्रतम् व्रतस्था च शरीरं त्वं यदि नाम विमोक्ष्यसि ३५ नदीभविष्यसि शम्भे कु
टिला वार्षिकोदका दुस्तीर्थाननुविज्ञेया वार्षिकीनाष्टमासिकी ३६ भीमग्राहवती घोरासर्वभूतभयंकरी एवमुत्काततो राजन्का
शिकन्यां न्यवर्तत ३७ मातामम महाभागास्मयमानेव भावि नीकदाचिदष्टमे मासिकदाचिद्दशमे तथा नप्राप्तीतो दकमपि पुनः सा
वरवर्णिनी ३८ सावत्सभूमिकौरव्यतीर्थलोभात्ततस्ततः पतिता परिधावन्ती पुनः काशिपतेः सुता ३९ सानदी वत्सभूम्यां तु प्रथि
ता चेति भारत वार्षिकी ग्राहबहुला दुस्तीर्णा कुटिला तथा ४० साकन्यातपसा तेन देहार्धेन व्यजायत नदी च राजन्वत्सेषु कन्या चैवाभव
त्तदा ४१ इति उ० अंबानपस्यायां अष्टाशीत्य० अध्यायः १८८

वर्षास्वेववहतीति वार्षिकी ३६ ३७ ३८ पतितागता परिधावन्ती पर्यदन्ती ३९ ४० ४१ इत्यु० टी० अष्टाध्यायः

तत इति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ शान्तं शौर्यधर्मरहितम् ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ यमुनामभितः यमुनादीपे इत्यर्थः १९

भीष्म उवाच ततस्तेतापसाः सर्वे तपसे धृतनिश्चयाम् दृष्ट्वा न्यवर्तयंस्तान् किं कार्यमिति चाब्रुवन् १ तानुवाच ततः कन्या तपोवृद्धा
 नृषींस्तदा निराकृतास्मि भीष्मेण श्रितापतिधर्मतः २ वधार्थं तस्य दीक्षामेन लोकार्थं तपोधनाः निहत्य भीष्मं गच्छेयं शांतिमित्येव
 निश्चयः ३ यत्र तांदुःखवचसतिमिमां प्राप्तास्मि शाश्वतीम् पतिलोकादिहीना च नैव स्त्री न पुमानिह ४ नाहत्वा युधिगांगेयं निवर्ति
 ष्येतपोधनाः एष मे हृदिसंकल्पो यदिदं कथितं मया ४५ स्त्रीभावे परिनिर्विण्णा पुंस्त्वार्थे कृतनिश्चया भीष्मे प्रतिचिकीर्षामि नास्मि
 वार्येति वै पुनः ६ तां देवो दर्शयामास शूलपाणि रुमापतिः मध्ये तेषां महर्षीणां स्वेन रूपेण तापसीम् ७ छंदमाना वरेणाथ सा वब्रे मसरा
 जयं हनिष्यसीति तां देवः प्रत्युवाच मनस्विनीम् ८ ततः सा पुनरेवाथ कन्या रुद्रमुवाच ह उपपद्येत्कथं देवस्त्रिया युधिजयो मम ९
 स्त्रीभावेन च मे गाढं मनः शान्तमुमापते प्रतिश्रुतश्च भूतेश त्वया भीष्मपराजयः १० यथा स सत्यो भवति तथा कुरु वृषध्वज यथा हन्यां
 समागम्य भीष्मं शान्तं वयुधि ११ तामुवाच महादेवः कन्यां किल वृषध्वजः नमो वागनृतं प्राह सत्यं भद्रे भविष्यति १२ हनिष्यसि रणे भी
 ष्मं पुरुषत्वं च लप्स्यसे स्मरिष्यसि च तत्सर्वं देहमन्यं गतासती १३ दुपदस्य कुले जाता भविष्यसि महारथः शीघ्रास्त्राश्चित्रयोधी च भ
 विष्यसि सुसंमतः १४ यथोक्तमेव कल्पाणिसर्वमेतद् भविष्यति भविष्यसि पुमान्पश्चात्कस्मान्चित्कालपर्ययात् १५ एवमुक्ता महादेवः
 कृपदी वृषभध्वजः पश्यतामेव विप्राणां तत्रैवांतरधीयत १६ ततः सा पश्यतां तेषां महर्षीणामनिदिता समाहृत्य वनान्तस्मात्काष्ठानि च
 रवर्णिनी १७ चितां कृत्वा तु महतीं प्रदाय च हुताशनम् प्रदीपे ग्नौ महाराज रोषदीपेन चेतसा १८ उक्ता भीष्मवधायेति प्रविवेश हुता
 शनम् ज्येष्ठा काशिसुताराज च यमुनामभितो नदीम् १९ इति श्रीमत्तुलसीदास उद्योगपर्व अंबोपारख्यान अंबाप्रवेशोऽननवत्यधिकश
 ततमोऽध्यायः ५८९ दुर्योधन उवाच कथं शिरवंडी गांगेय कन्या भूत्वा पुरा तदा पुरुषो भूद्युधिश्चेष्टतन्मे ब्रूहि पितामह २
 भीष्म उवाच भार्या तु तस्य राजेन्द्र दुपदस्य महीपतेः महिषी दयिता त्वासीदपुत्रा च विशांपते २ एतस्मिन्नेव काले तु दुपदो वैम
 हीपतिः अपत्यार्थं महाराज तोषयामास शंकरम् ३ अस्मद्द्वयार्थं निश्चित्य तपोधोरं समास्थितः ऋते कन्यां महादेव पुत्रो मे स्यादिति ब्रू
 वन् ४

इति उद्योगपर्वणि टीकायां ऊननवत्यधिकशततमोऽध्यायः ५८९

कथं शिरवंडीति १ २ ३ ४ ५

६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९

स्त्रीपुमान्पूर्वस्त्रीसैवपश्चात्पुमान्पूर्वकालैकसर्वेति समासः ५ ६ ७ ८ दुपदं प्रविवेशहतेन सह मिथुनी भावं जगाम ९ विधिदृष्टेन शास्त्रदृष्टेन कर्मणा गर्भा
धानरत्नेन पार्षतस्य गर्भं दधार इति संबंधः १० ११ अभिप्रायकृतान्वासनानिर्मितान् दोहदानित्यर्थः १२ १३ प्राजायत प्रसूतवती १४ १५ १६ १७ १८ १९

भगवत्पुत्रमिच्छामि भीष्मं प्रतिचिकीर्षया इत्युक्तो देवदेवेन स्त्रीपुमान्स्तेषां विष्यति ५ निवर्तस्व महीपाल नैतज्जालन्यथा भवेत्
सतु गत्वा च नगरं भार्यामिदमुवाच हृद्कृतो यत्नो महान् देवितपसाराधितो मया कन्याभूत्वा पुमान्भावी इति चोक्तो स्मि शंभुना ७ पु
नः पुनर्याच्यमानो दिष्टमित्यब्रवीच्छिवः नतदन्यच्च भविता भवितव्यं हिततथा ८ ततः सानियता भूत्वा क्रतुकाले मनस्विनी प
त्नी दुपदराजस्य दुपदं प्रविवेश ह ९ लेभे गर्भं यथा कालं विधिदृष्टेन कर्मणा पार्षतस्य महीपाल यथा मां नारदो ब्रवीत् १० ततो दधार
सा देवी गर्भं राजीवलोचना तां सराजा प्रियां भार्यां दुपदः कुरुनंदन ११ पुत्रस्नेहान्महाबाहुः सखं पर्यचरत्तदा सर्वानभिप्रायकृतान्
भार्यालिभत कौरव १२ अपुत्रस्य सतो राज्ञो दुपदस्य महीपतेः यथा कालं तु सा देवी महिषी दुपदस्य ह १३ कन्यां प्रवररूपां तु प्राजायत
नराधिप अपुत्रस्य तुराज्ञः सा दुपदस्य मनस्विनी १४ रत्नापयामास राजेंद्र पुत्रो ह्येष ममेति वै ततः सराजा दुपदः प्रच्छन्ना या नरा
धिप १५ पुत्रवत्पुत्रकार्याणि सर्वाणि समकारयत् रक्षणं चैव मंत्रस्य महिषी दुपदस्य सा १६ चकार सर्वयत्नेन ब्रुवाणा पुत्र इत्यत
न च तां वेदनगरे कश्चिदन्यत्र पार्षतात् १७ श्रद्धधानो हितहाक्यं देवस्याच्युत तेजसः छादयामास तां कन्यां पुमानिति च सो ब्रवीत् १८
जातकर्माणि सर्वाणि कारयामास पार्थिवः पुंवद्विधानयुक्तानि शिरवंडीति च तां विदुः १९ अहमेकस्तु चारेण वचनान्तारदस्य च
ज्ञातवान् देववाक्येन अंबायास्तपसा तथा २० इति श्रीमन्म. उद्योग. अंबोपाख्याने शिरवंड्युत्पत्तौ नवत्यधिकशततमोऽध्या
यः १९० भीष्म उवाच चकार यत्नं दुपदः स्मृतायाः सर्वकर्मसु ततो लेख्यादिषु तथा शिल्पेषु च परंतप १ इष्टस्त्रे चैव राजेंद्र
द्रोण शिल्पो बभूव ह तस्य माता महाराजराजानं वरवर्णिनी २ चोदयामास भार्यां कन्यायाः पुत्रवत्तदा ततस्तां पार्षतो ह स्त्वा कन्यां
संप्राप्तयौवनाम् ३ स्त्रियं मत्वा ततश्चिंतां प्रपेदे सह भार्यया ३ दुपद उवाच कन्याममेयं संप्राप्ता यौवनं शोकवर्धिनी मया प्र
च्छादिता चेयं वचनाच्छूलपाणिनः ४ भार्या उवाच नतन्मिथ्या महाराज भविष्यति कथंचन त्रैलोक्यकर्ता किस्माद्विदुषा वक्तु
मिहार्हति ५

२० इत्यु. टी. नवत्यंशततमोऽध्यायः १९० चकार इति १ २ ३ शूलयुक्तः पाणिः शूलपाणिः सोस्यास्ती शूलपाणी तस्य शूलपाणिनः श्रीत्यादित्वान्तर्ययि इति

६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ धात्रीणां पितृगृहादागतानां सरवीनां च १४ ता एव धान्यः स्वाः प्रेष्यादासीः प्रेषयामासुः दशार्णपतिमिति शो

यदितेरोचते राजन् वक्ष्यामि शृणु मेव चः श्रुत्वेदानीं प्रपद्येथाः स्वां मतिं पृषतात्मज ६ क्रियतामस्य यत्नेन विधिवद्धारसंग्रहः भवितात
द्वचः सत्यमिति मे निश्चितामतिः ७ ततस्तौ निश्चयं कृत्वा तस्मिन्कार्ये दंपती वरयांचक्रतुः कन्यां दशार्णाधिपतेः सूताम् ८ ततो राजा दु
पदो राजसिंहः सर्वान् राज्ञः कुलतः संनिशम्य दशार्णकस्य नृपतेस्तनूजां शिरवंडिने वरयामास दारां ९ हिरण्यवर्मेति च पोषो सौ दशार्ण
कः स्मृतः स च प्रादान्महीपालः कन्यां तस्मै शिरवंडिने १० स च राजा दशार्णेषु महानासीत् स दुर्जयः हिरण्यवर्मा दुर्धर्षो महासेनो महामनाः
११ कृते विवाहे तु तदा सा कन्याराजसत्तम्यौवनं समनुप्राप्ता सा च कन्या शिरवंडिनी १२ कृतदारः शिरवंडी च कां पितृपुनरागमत् ततः
सा चेदतां कन्यां कंचित्कालं स्त्रियं किल हिरण्यवर्मणः कन्या ज्ञात्वा तां तु शिरवंडिनीम् १३ धात्रीणां च सरवीनां च व्रीडमानान्यवेदयत्
कन्यां पंचालराजस्य सूतां तां वै शिरवंडिनीम् १४ ततस्ताराजशार्दूलधान्यो दशार्णिकास्तदा जग्मुरातिपरां प्रेष्याः प्रेषयामासुरेव च १५ ततो
दशार्णाधिपतेः प्रेष्याः सर्वान्यवेदयन् विप्रलंभं यथावृत्तं स च त्रुकोपार्थिवः १६ शिरवंड्यपि महाराजपुंवद्राजकुले तदा विजहार मुदा यु
क्तः स्त्रीत्वमेव निरोहयन् १७ ततः कतिपया हस्यतच्छ्रुत्वा भरतर्षभ हिरण्यवर्मराजेंद्रोषादार्तिजगाम ह १८ ततो दशार्णको राजा
तीव्रकोपसमन्वितः दूतं प्रस्थापयामास दुपदस्य निवेशनम् १९ ततो दुपदमासाद्य दूतः कांचनवर्मणः एकैकांतमुत्सार्य रहो वचनमब्र
वीत् २० दशार्णराजो राजंस्त्वाभिदं वचनमब्रवीत् अभिषंगात्प्रकुपितो विप्रलब्धस्त्वयानघ २१ अवमन्यसे मां च नृपते नूनं दुर्मित्रितंतव य
न्मे कन्यां स्वकन्यार्ये मोहाद्या चितवानसि २२ तस्याद्यविप्रलंभस्य फलं प्राप्नुहि दुर्मते एषत्तां सजनामात्यमुद्धरामि स्थिरो भव २३
इति श्रीमन्महाभारत उद्यो० अंबोपारव्याने दूतप्रेषणे एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९१ श्रीष्मत् ० एवमुक्तस्य दूतेन दुपदस्य त
दानृप चोरस्येव गृहीतस्य न प्रावर्तत भारती १ स यत्नमकरोती विसंबंधिन्यनुमानने दूतैर्मधुरसंभाषेनैतदस्तीतिसंदिशन् २ सरा
जाभूय एवाथ ज्ञात्वा तत्त्वमथागमत् कन्येति पांचालसूतां त्वरमाणो विनिर्ययौ ३ ततः संप्रेषयामास मित्राणामपि तौ जसाम् दुहितु
विप्रलंभं तं धात्रीणां वचनात्तदा ४ ततः समुदयं कृत्वा बलानां राजसत्तमः अभियाने मतिचक्रे दुपदं प्रति भारत ५

षः १५ विप्रलंभं वचनाम् १६

१७ १८ १९ उत्सार्यनीत्वा २० अभिषंगात्पराभवात् २१ २२ उद्धरामि उच्छेत्स्यामि २३ इत्यु० टी० एकज० अध्यायः १९१ एवमिति १२ अगमत् ज्ञातवान् ३४ स
मुदयं समुदायम् ५

६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ भार्याया अदंष्ट्रत्वं जानन् स्वस्य निर्दोषतां व्यापयितुं उभयकृतं
मप्यपराधं लोकमध्ये भार्यायामेवासंजयितुं तामाह शिरवंडिनीति यद्यप्यहं शिरवंड्यर्थे त्वया शिरवंडिन्या च वंचितस्तथापि त्वं मा भैः शिरवंडिनि विषये विधास्येयुव

ततः संमंत्रयामास मंत्रिभिः समहीपतिः हिरण्यवर्मा राजेन्द्रपांचाल्यं पार्थिवं प्रति ६ तत्र वै निश्चितं तेषामभूद्राज्ञां महात्मनाम् तथ्यं
भवति चेदेतत्कन्याराजन् शिरवंडिनी ७ बह्वापंचालराजानमानयिष्यामहे वयम् अन्यं राजानमाधाय पांचालेषु नरेश्वरं ८ घातयि
ष्यामन् नृपतिं पांचालं स शिरवंडिनम् ९ ततश्च भूतमाज्ञाय पुनर्दूतान्नराधिपः प्रास्थापयत्सार्धं ताय निहन्मीति स्थिरोभव १० श्री
ष्मउवाच सहिप्रकृत्या वै भीतः किल्बिषीचनराधिपः भयंतीघ्नमनुप्राप्नोदुपदः पृथिवीपतिः ११ विसृज्य दूतान् दाशार्णेदुपदः
शोकमूर्छितः समेत्य भार्यां रहिते वाक्यमाह नराधिपः १२ भयेन महता विष्टो हृदि शोकेन चाहतः पांचालराजो दयितां मातरं वै शि
रवंडिनः अभियास्यति मां कोपात् संबंधीसमहाबलः हिरण्यवर्मानृपतिः कर्षमाणो बह्वृथिनीम् १४ किमिदानीं करिष्यावो मूढौ क
न्यामि मां प्रति शिरवंडी किल पुत्रस्ते कन्येति परिशंकितः १५ इति संचिंत्य यत्नेन समित्रः सबलानुगः वंचितोऽस्मीति मन्वानो मां
किलोद्धर्तुमिच्छति १६ किमत्र तथ्यं स श्रोणिमिथ्या किं ब्रूहि शोभने श्रुत्वा त्वत्तः शम्भो वाक्यं संविधास्याम्यहं तथा १७ अहं हि संश
यं प्राप्तो बलाचेयं शिरवंडिनी त्वंचराज्ञिमहत्कृच्छ्रं संप्राप्तावरवर्णिनि १८ सा त्वं सर्वविमोक्षाय तत्त्वमारव्याहि पृच्छतः तथा विद
ध्यां स श्रोणि कृत्य माशुशुचिस्मिते १९ शिरवंडिनि च मा भैस्त्वं विधास्ये तत्र तत्त्वतः रूपया हं वरारोहे वंचितः पुत्रधर्मतः २० मया दाशा
र्णको राजा वंचितः समहीपतिः तदा चक्ष्वमहाभागे विधास्ये तत्र यद्वितं २१ जानता हि नरेन्द्रेण रव्यापनार्थं परस्य वै प्रकाशं चोदिता दे
वी प्रत्यवाच महीपतिम् २२ इति श्रीमन्म.उ.अंबोपारव्यानेदुपदप्रश्नोद्दिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९२ श्रीष्मउ. त
तः शिरवंडिनो माता यथा तत्त्वं नराधिप आचक्ष्वमे महाबाहो भर्त्रे कन्यां शिरवंडिनीम् १ अपुत्रयामहाराजन् सपत्नीनां भयादिदम्
कन्या शिरवंडिनी जाता पुरुषो वै निवेदितः २ त्वया चैव नरश्रेष्ठ तन्मे प्रीत्यानुमोदितम् पुत्रकर्मकृतं चैव कन्याया पार्थिववर्षम् ३

यो धारणं पोषणं च करिष्ये न तु हिंसां विष्ये इत्यर्थः यद्वा हे शिरवंडिनि त्वं मा भैः हे वरारोहे भार्ये त्वंच मा भैरिति द्वयोरपि अभयं दत्वा जनमध्ये पृच्छति २० मयेति विधा
स्ये करिष्ये २१ परस्य शत्रोर्लोकस्य च २२ इति उद्योगपर्वणि टीकायां दिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९२ तत इति १ २ ३ ४ ५

४ ५ संबंधकंसमर्थयुक्तमेवसांबधिकंमयाकृतंनप्रतारणाकृतेतिउपपाद ६ ७ ८ ९ देवीराज्ञी १० साधुमताकल्याणवतापिदेवानांप्रतिपत्तिः पूजानित्यं क
र्तव्येतिशेषः किमुदुःखवार्णवंप्राप्यकर्तव्येतिस्मात् भवान्गुरुत्वेदेवाराधनार्थं ब्राह्मणान् अर्चयतां पूजयतु ११ भूरिदक्षिणंयथास्यात्तथाप्रतिषेधनेपरावृत्त्यर्थं १२ १३

भार्याचोदात्तयाराजन् दशार्णाधिपतेः कृता मयाचप्रत्यभिहितं देववाक्यार्थदर्शनात् ४ कन्याभूत्वा पुमान् भावीत्येवं चैतदुपेक्षितम् ए
तच्छ्रुत्वा दुपदोयज्ञसेनः सर्वतत्वं मंत्रविद्वो निवेद्य मंत्रं राजामत्रयामास राजन् यथा युक्तं रक्षणे वै प्रजानां संबंधकं चैव समर्थं तस्मिन् दशा
र्णकैवैतत्पतो नरेन्द्र स्वयंकृत्वा विप्रलंभं यथा वन्मंत्रैकाग्र्यो निश्चयं वै जगाम ६ स्वभावगुप्तं नगरमापत्काले तु भारत गोपयामास राजेन्द्र स
र्वतः समलंकृतम् ७ आर्तिचपरमं राजा जगाम सह भार्याया दशार्णपतिना सार्धं विरोधे भरतर्षभ ८ कथं संबंधिना सार्धं न मे स्याद्विप्र
होमहात् इति संचिंत्य मनसा देवतामर्चयत्तदा ९ तंतु दृष्ट्वा तदाराजन् देवी देवपरंतदा अर्चो प्रयुजानमथो भार्या वचनमब्रवीत् १० दे
वानां प्रतिपत्तिश्च सत्यं साधुमतासताम् किमुदुःखं तं प्राप्य तस्मादर्चयतां गुरुन् ११ देवतानि च सर्वाणि पूज्यं तां भूरिदक्षिणम् अग्र्य
श्चापि हूयं तां दशार्णप्रतिषेधने १२ अयुद्धेन निवृत्तिं च मनसा चिंतय प्रभो देवतानां प्रसादेन सर्वमेतद्भविष्यति १३ मंत्रिभिर्मंत्रितं सा
हं त्वया पृथुललोचन पुरस्यास्या विनाशाय यच्च राजंस्तथा कुरु १४ दैवं हि मानुषोपेतं भृशं सित्यति पार्थिव परस्परविरोधाद्विसिद्धि
रस्ति न चैतयोः १५ तस्माद्विधाय नगरे विधानं सचिवैः सह अर्चय स्वयथाकामं देवतानि विशांपते १६ एवं संभाषमाणौ तु दृष्ट्वा शोकपरा
यणौ शिरवंदिनी तदा कन्या ब्रीडिते वतपस्विनी १७ ततः सा चिंतयामास मत्कृते दुःखिता बुभौ इमाविति ततश्च क्रमेण प्राणविनाश
ने १८ एवं सानिश्चयं कृत्वा भृशं शोकपरायणा निर्जगाम गृहं त्यक्त्वा गहनं निर्जनं वनम् १९ यक्षेणाधिमताराजन् स्थूणकर्णेन पालित
म् तद्वया देवचजनो विसर्जयति तदनम् २० तत्र च स्थूणा भवनं स्रग्धामृत्तिकलेपनम् लाजोल्लापिकधूमाद्यसुच्यप्राकारतोरणम्
२१ तत्प्रविश्य शिरवंडी सा दुपदस्यात्मजानृप अनश्माना बहूति यं शरीरमुदशोषयत् २२ दर्शयामास तां यक्षः स्थूणो ममार्दवसंयुतः कि
मर्थो यंतवारं भाः करिष्ये ब्रूहि माचिरम् २३ अशक्य मिति सा यक्षपुनः पुनरुवाच ह करिष्यामीति वै क्षिप्रं प्रत्यवाचाथ गुरुकः २४

१४ १५ १६ १७ १८ १९ २० स्रग्धामृत्तिकलेपनं स्रग्धाचूर्णसैव मृत्तिका तया लेपनं यस्य लाजोल्लापिकः लाजानि उशीराणि पल्लवपुष्पानि सूच
यतीति लाजोल्लापिकः उशीरपरिमलयुक्तधूमाद्यमित्यर्थः उशीरे लाजमुद्दिष्टमिति विश्वः २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

धनेश्वरस्यानुचरोवरदोस्मिन्पात्मजे अदेयमपि दास्यामि ब्रूहि यत्ते विवक्षितम् २५ ततः शिरवंडीतत्सर्वमखिलेन न्यवेदयत् तस्मै
यक्षप्रधानाय स्थूणाकर्णाय भारत २६ शिरवंड्युवाच अपुत्रो मे पिता यक्षनचिरान्ताशमेष्यति अभियास्यतिसक्रोधोद
शार्णाधिपतिर्हितम् २७ महाबलो महोत्साहः स हेमकवचो नृपः तस्मादक्षस्वमां यक्षमातरं पितरं च मे २८ प्रतिज्ञातो हि भवता दुः
स्वप्रतिशमो मम भवेयं पुरुषो यक्षत्वस्य सादादनिर्दिष्टः २९ यावदेव सराजवै नोपयाति पुरं मम तावदेव महायक्षप्रसादं कुरु शुद्धक
३० इति श्रीमन्महाभारते उ० अंबो पारव्याने त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९३ भीष्म उवाच शिरवंडिवाक्यं श्रुत्वा यस्य
यक्षो भरतर्षभ प्रोवाच मनसा चिंत्य दैवेनोपनिर्णीतः १ भवितव्यं तथा तद्धिममदुःखाय कोरव भद्रे कामं करिष्यामि समयं तु निषो-
धमे २ किंचित्कालांतरं दास्ये पुंल्लिंगं स्वमिदं तव आगतं व्यंतया काले सत्यं चैव वदस्व मे ३ प्रभुः संकल्पसिद्धोऽस्मि कामचारी विहंगमः
मत्प्रसादात् पुरं चैव त्राहि बंधूंश्च केवलम् ४ स्त्रीलिंगं धारयिष्यामि तवेदं पार्थिवात्मजे सत्यं मे प्रतिजानीहि करिष्यामि प्रियं तु व ५
शिरवंड्युवाच प्रतिदास्यामि भगवन् पुंल्लिंगं तव स्रवत किंचित्कालांतरं स्त्रीत्वं धारयस्व निशाचर ६ प्रतियाते दशाणे तु पार्थिवे
हेमवर्मणि कन्यैव हि भविष्यामि पुरुषस्त्वं भविष्यसि ७ भीष्म उवाच इत्कत्का समयं तत्र चक्राते तावुभौ नृप अन्योन्य
स्याः प्रिसंदेहे तौ संक्रामयतां ततः ८ स्त्रीलिंगं धारयामास स्थूणा यक्षो य भारत यक्षरूपं च तद्दीप्तं शिरवंडीप्रत्यपद्यत ९ ततः शि-
रवंडीपाचाल्यः पुंस्त्वमासाद्य पार्थिव विवेश नगरं हृष्टः पितरं च समासदत् यथावत्तं तु तत्सर्वमाचरत्योदुपदस्यतत् दुपदस्तस्य त-
च्छ्रुत्वा हर्षमाहारयत्परम् १० स भार्यस्तच्च सस्मार महेश्वरवचस्तदा ततः संप्रेषयामास दशाणाधिपतेर्नृप ११ पुरुषोयं मम सक्तः
श्रद्धतां मे भवानिति अथ दाशार्णको राजा सहसाभ्यागमत्तदा १२ पांचालराजं दुपदं दुःखशोकसमन्वितः ततः कांपिल्यमासा-
द्य दशाणाधिपतिस्ततः १३ प्रेषयामास सत्कृत्य दूतं ब्रह्मविदां वरम् ब्रह्मिष्ठं च नाहूत पाचाल्यं तं नृपाय मम १४ यन्मे कन्यां स्वकन्यार्ये
वृत्तवानसि दुर्मते फलं तस्यावलेपस्य द्रक्ष्यस्य धनसंशयः १५

काशगामी ४ ५ ६ ७ समयं शपथम् संदेहे लिंगे सम्यक् दित्येते उपचीये

तेरतिकाले प्रथेते इति व्युत्पत्तेः अभिसंदोहे इति पाठेऽपि संदुध्यते प्रजाः आप्यामिति व्युत्पत्त्याते एव ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६

१६ १७ १८ १९ २० २१ २२ उत्तरं उत्कृष्टतरम् २३ २४ २५ आगमः परीक्षा २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ लाज्यैः उशीरजैः पा
ठांतरे लाज्यैः रुशीरैः भक्ष्यलडुकेक्षदंडादिदंतव्यापारग्राह्यम् अन्नं अदनीयं ओदनपायसरवंडशर्करादिभोज्यं लेह्यरूपम् पेयं सरासवादि आमिषं मांसं अभ्यर्हितत्वा

एवमुक्तश्च तेनासौ ब्राह्मणो राजसत्तम दूतः प्रयातो नगरं दशार्णनृपचोदितः १६ तत आसादयामास पुरोधाम् दुपदं पुरे तस्मै पांचालको
राजा गामर्घ्यं च ससत्कृतम् १७ प्रापयामास राजेन्द्रसहतेन शिरवंडिना तां पूजां नाभ्यनंदत्सवाक्यं चेदमुवाच ह १८ यदुक्तं तेन वीरेण
राज्ञा कांचनवर्मणा यत्तेहमधमाचारदुहित्रास्य भिवंचितः १९ तस्य पापस्य करणफलं प्राप्नुहि दुर्मते देहि युद्धं नरपते ममाद्यरणमूर्ध
नि २० उद्धरिष्यामि ते सद्यः सामात्यसक्तबांधवम् तदुपालंभसंयुक्तं श्रावितः किल पार्थिवः २१ दशार्णपतिना चोक्तो मंत्रिमध्ये पुरोधसा
अभवद्भरतश्चेष्टदुपदः प्रणयानतः २२ यदाहं मां भवान् ब्रह्मन् संबंधिवचनाद्वचः अस्योत्तरं प्रतिवचोदूतो राज्ञेव दिष्यति २३ ततः संप्रेष
यामास दुपदोपि महात्मने हिरण्यवर्मणे दूतं ब्राह्मणं वेदपारगम् २४ तमागम्य तुराजानं दशार्णाधिपतिं तदा तदाक्यमाददे राजन् यदुक्तं
दुपदेन ह २५ आगमः क्रियतां व्यक्तः कुमारो यस्य सतो मम मिथ्यैतदुक्तं केनापि तदश्रद्धेयमित्युत २६ ततः सराजाम् दुपदस्य श्रुत्वा विमर्षयुक्तो
युवतीर्वरिष्ठाः संप्रेषयामास सत्चारुरूपाः शिरवंडिनं स्त्रीपुमान् वेति वेत्तुम् २७ ताः प्रेषितास्तत्त्वभावं विदित्वा प्रीत्या राज्ञे तच्छशं सहस्रं सर्वं
शिरवंडिनं पुरुषं कौरवेन्द्रदशार्णराजाय महानुभावम् २८ ततः कृत्वा तुराजास आगमं प्रीतिमानथ संबंधिना समागम्य दृष्ट्वा स मुवास ह
१२९ शिरवंडिने च मुदितः प्रादाद्विजं जनेश्वरः हस्तिनोऽश्वं श्वगाश्चैव दास्योथ बहुलास्तथा ३० पूजितश्च प्रतिययौ निर्भर्त्स्य तनयां कि
ल विनीतं किल्बिषे प्रीतेहं मवर्मणि पार्थिवे ३१ प्रतियाते दशार्णे तु हृष्टरूपा शिरवंडिनी कस्यचित्त्वथ कालस्य कुबेरो नरवाहनः लोक
यात्रां प्रकुर्वाणः स्थूणस्यागान्निवेशनम् ३२ सतद्गृहस्योपरिवर्तमान आलोकयामास धनाधिगोमा स्थूणस्य यक्षस्य निवेशवेश्मस्व
लंकृतं मात्यगुणैर्विचित्रैः ३३ लाज्यैश्च गंधैश्च तथा वितानैर्भ्यर्चितं धूपनधूपितं च ध्वजैः पताकाभिरलंकृतं च भक्ष्यान्नपेयामिषदंत
होमम् ३३ ततः स्थानंतरस्य दृष्ट्वा तु सर्वतः समलंकृतम् मणिरत्नसुवर्णानां मालाभिः परिपूरितम् ३४ नानाकुसुमगंधाद्यंसिक्तं समृष्ट
शोभितम् अथाब्रवीद्यक्षपतिस्तान्यक्षाननुगांस्तदा ३५ स्वलंकृतमिदं वेश्मस्थूणस्यामितविक्रमाः नोपसर्पति मां चैव कस्मादद्य समंदधीः

३६

दस्य भक्ष्यात्पृथक्करणम् एतान्येव दंतहोमं दंतैर्हृष्यंत इति व्युत्पत्त्याऽभ्यवहार्याणि यस्मिन् तं भक्ष्यान्नपेयामिषदंतहोमं आमिषमप्रमेयमिति पाठस्तत्पूर्वकल्पितः

३४ ३५ ३६

यस्माज्जानन्समंदात्मा मामसौ नोपसर्पति तस्मात्तस्मै महादेवो धार्यः स्यादिति मे मतिः ३७ यक्षा ऊचुः द्रुपदस्य सुताराजन्
राज्ञो जाता शिरवन्दिनी तस्यानिमित्ते कस्मिंश्चित्प्रादात्सुरुषलक्षणम् ३८ अग्रहील्लक्षणं स्त्रीणां स्त्रीपूतातिष्ठते गृहे नोपसर्पति ते
वासोसवीडस्त्रीसरूपवान् ३९ एतस्मात्कारणादाजन्स्थूणो न त्वाद्यसर्पति श्रुत्वा कुरुयथान्यायं विमानमिह तिष्ठताम् ४० आनी
यतां स्थूण इति ततो यक्षाधिपो ब्रवीत् कर्तास्मिनि ग्रहंतस्य प्रत्युवाच पुनः पुनः ४१ सोऽप्यगच्छतयक्षेन्द्रमाहूतः पृथिवीपते स्त्रीसरू
पो महाराज तस्थौ वीडा समन्वितः ४२ तं शशापाय संक्रुद्धो धनदः कुरुनंदन एवमेव भवत्वस्य स्त्रीत्वं पापस्य गुह्यकाः ४३ ततो ब्रवीद्य
क्षपतिर्महात्मा यस्माददास्तव मन्ये हयक्षान् शिरवन्दिनी लक्षणं पापबुद्धे स्त्रीलक्षणं चाग्रहीः पापकर्मन् ४४ अप्रवृत्तं स दुर्बुद्धे यस्मादे
तत्त्वया कृतम् तस्मादद्य प्रभृत्येव स्त्रीत्वं सापुरुषः स्तथा ४५ ततः प्रसादयामासुर्यक्षा वैश्रवणं किल स्थूणस्यार्थं कुरुष्वानं शापस्येति पु
नः पुनः ४५ ततो महात्मा यक्षेन्द्रः प्रत्युवाच नुगामिनः सर्वान्यक्षगणां स्तातशापस्यांतर्चिकीर्षया ४६ शिरवन्दिनि हते यक्षास्त्वरूपं प्रति
पत्स्यते स्थूणो यक्षो निरुद्धो भवत्विति महामनाः ४७ इत्युक्त्वा भगवान् देवो यक्षराजः स पूजितः प्रययौ सहितः सर्वैर्निमेषांतरचारिभिः
४८ स्थूणस्तु शापं संप्राप्य तत्रैव न्यवसत्तदा समये चागमत्तूर्णं शिरवन्दी तं क्षपाचरं ४९ सोऽभिगम्या ब्रवीद्वाक्यं प्राप्तोऽस्मि भगवन्निति त
मब्रवीत्तत्स्थूणः प्रीतोऽस्मीति पुनः पुनः ५० आर्जवेनागतं हस्माराज पुत्रं शिरवन्दिनम् सर्वमेव यथावत्तमाच चक्षे शिरवन्दिने ५१
यक्ष उवाच शसो वैश्रवणेनाहं त्वहं ते पार्थिवात्मजे गच्छेदानीं यथाकामं चर लोकान्यथा स्फुरवम् ५२ दिष्टमेतत्पुरा मन्ये न शक्यमिति
वर्तितुम् गमनं तव चे तोहि पौलस्त्यस्य च दर्शनम् ५३ भीष्म उवाच एवमुक्तः शिरवन्दी तु स्थूणयक्षेण भारत प्रत्याजगाम न
गरं हर्षेण महता वृतः ५४ पूजयामास विविधैर्गंधमाल्यैर्महाधनेः द्विजातीन् देवताश्चैव चैत्यानथ चतुष्पथान् ५५ द्रुपदः सह पुत्रेण सि
द्धार्थेन शिरवन्दिना मुदं च परमां लोभे पांचाल्यः सह बांधवैः ५६ शिष्यार्थं प्रददौ चाथ द्रोणाय कुरुपुंगव शिरवन्दिनं महाराज पुत्रं स्त्रीपूर्वि
णं तदा ५७ प्रतिपेदे चतुष्पादं धनुर्वेदं नृपात्मजः शिरवन्दी सह युष्माभिर्धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ५८ मम त्वेन चरास्तात यथा वत्स्यत्येव दयन्
जडांधवधिराकाराये युक्ता द्रुपदे मया ५९

५५ ५६ ५७ चतुष्पादं ग्रहणधारणप्रयोगप्रतीकारैः चतुर्भिः पादैर्पुक्तम् ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४

एवमेषमहाराजस्त्रीपुमान्दुपदात्मजः ससंभृतः कुरुश्रेष्ठशिरवंडीरथसत्तमः ६० ज्येष्ठाकाशिपतेः कन्याअंबानामेतिविश्रुता दुपदस्यकुले
जाता शिरवंडीभरतवर्षम् ६१ नाहमेनंधनुष्याणि युयुत्सुसमुपस्थितम् सुहूर्तमपिपश्येयंप्रहरेयंनचाप्युत ६२ व्रतमेतन्ममसदाप-
थित्यामपिविश्रुतम् स्त्रियांस्त्रीपूर्वकेचैवस्त्रीनान्निस्त्रीस्वरूपिणि ६३ नमुंचेयमहंबाणमतिकौरवनंदन नहन्यामहमेतेनकारणेनशि-
रवंडिनम् ६४ एतत्तन्वमहंचेदजन्मतातशिरवंडिनः ततोनेनंहनिष्यामिसमरेष्वाततायिनम् ६५ यदिभीष्मः स्त्रियंहन्यात्संतः कुर्युवि-
गर्हणम् नैनंतस्माद्धनिष्यामिदृष्ट्वापिसमरेस्थितम् ६६ वैशंपायनउ० एतच्छ्रुत्वातुकौरव्योराजादुर्योधनस्तदा सुहूर्त-
मिवसध्यात्वाभीष्मेयुक्तममन्यत ६७ इतिश्रीमन्महाभारतेउद्यो० अंबोपारव्यानेचतुर्नवत्य० शततमोऽध्यायः १९४ संज-
यउवाच प्रभातायांतुशर्वर्योपुनरेषस्तस्व मध्येसर्वस्यसैन्यस्यपितामहमपृच्छत १ पांडवेयस्यगांगेययदेतत्सैन्यमुद्यतम्
प्रभूतनरनागानां महारथसमाकुलम् २ भीमार्जुनप्रभृतिभिर्महेशासैर्महाबलैः लोकपालसमैर्गुप्तं दृष्टुंनपुरोगमैः ३ अप्रदृश्य-
मनावार्यमुद्भूतमिवसागरम् सेनासागरमक्षोभ्यमपिदेवैर्महाहवे ४ केनकालेनगांगेयक्षपयेथामहाद्युते आचार्योवामहेशासः क-
पोवाकमहाबल ५ कर्णोवासमरश्लाघीद्रोणिर्वाह्निजसत्तमः दिव्यास्त्रविदुषः सर्वेभवंतोहिबलेमम ६ एतदिच्छाम्यहंज्ञातुंपरंकौ-
तूहलंहिमे हृदिनित्यंमहाबाहोवक्तुमर्हसितन्मम ७ भीष्मउवाच अनुरूपंकुरुश्रेष्ठत्वय्येतत्पृथिवीपते बलाबलममित्राणां
तेषांयदिहपृच्छसि ८ शृणुराजन्ममरणेयाशक्तिः परमाभवेत् शास्त्रवीर्येरण्यञ्च भुजयोश्चमहाभुज ९ आर्जवेनैवयुद्धेनयोद्ध-
व्यइतरीजनः मायायुद्धेनमायावीइत्येतद्धर्मनिश्चयः १० हन्यामहंमहाभागपांडवानामनीकिनीम् दिवसेदिवसेकृत्वाभागंप्रागा-
द्विकंमम ११ योधानांदशसाहस्रंकृत्वाभागंमहाद्युते सहस्रंरथिनामेकमेषभागोमतोमम १२ अनेनाहंविधानेनसन्नत्यः सत-
तोस्थितः क्षपयेहंमहत्सैन्यंकालेनानेनभारत १३ मुंचेयंयदिवास्त्राणिमहांतिसमरेस्थितः शतसाहस्रधातीनिहन्यांमासेनभारत १४
संजयउवाच श्रुत्वाभीष्मस्यतदाक्यंराजादुर्योधनस्ततः परंपृच्छतराजेंद्रद्रोणमंगिरसांवरम् १५

आचार्यकेनकालेनपांडुपुत्रस्यसैनिकान् निहत्याइतितंद्रोणःप्रत्यवाचहसन्निव १६ स्थविरोस्मिमहाबाहोमंदप्राणविचेष्टितः श
स्त्राग्निनानिर्दह्येयंपांडवानामनीकिनीम् १७ यथाभीष्मःशांतनवोभासेनेतिमतिर्मम एषामेपरमाशक्तिरेतन्मेपरमंबलम् १८ द्वाभ्या
मेवतुमासाभ्यांरूपःशारदतोब्रवीत् द्रौणिस्तदशरात्रेणप्रतिजज्ञेबलक्षयम् १९ कर्णस्तपंचरात्रेणप्रतिजज्ञेमहास्त्रवित् तच्छ्रुत्वास्मृत
पुत्रस्यवाक्यंसागरगास्रतः २० जहाससस्वनंहासंवाक्यंचेदमुवाचह नहियावद्रणेपार्थिवाणशंखधनुर्धरम् २१ वासुदेवसमायुक्तंर
थेनायांतमाहवे समागच्छसिराधेयतेनैवमभिमन्यसे शक्यमेवंचभूयश्चत्वयावक्तुंयथैष्टतः २२ इतिश्रीमन्महाभारतेउद्योगप
र्वणिभारतयुद्धप्रमाणंनामपंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९५ वैशंपायनउवाच एतच्छ्रुत्वातुकोतैयःसर्वान्भ्रातृनुपहरे
आहूयभरतश्चेष्टददंवचनमब्रवीत् १ युधिष्ठिरउवाच धार्तराष्ट्रस्यसैन्येषुयेचारपुरुषामम तेप्रवृत्तिप्रयच्छंतिममेषांयुषि
तांनिशाम् २ दुर्योधनःकिलाष्टच्छदापगेयंमहाव्रतम् केनकालेनपांडूनांहन्याःसैन्यमितिप्रभो ३ भासेनेतिचतेनोक्तोधातराष्ट्रःसुदु
र्मतिः तावताचापिकालेनद्रोणोपिप्रतिजज्ञिवान् ४ गौतमोद्दिगुणंकालमुक्तवानितिनःश्रुतम् द्रौणिस्तदशरात्रेणप्रतिजज्ञेमहास्त्रवि
त् ५ तथादिव्यास्त्रवित्कर्णःसंपृष्टःकुरुसंसदि पंचभिर्दिवसैर्हंतुंससैन्यंप्रतिजज्ञिवान् ६ तस्मादहमपीच्छामिश्रोतुमर्जुनतेवचः का
लेनकियताशत्रून्क्षपयेरितिफाल्गुन ७ एवमुक्तोगुडाकेशःपार्थिवेनधनंजयः वासुदेवंसमीक्ष्येदंवचनंप्रत्यभाषत ८ सर्वएतेमहात्मा
नःकृतास्त्राश्वित्रयोधिनः असंशयमहाराजहन्युरेवसंशयः ९ अपैतुतेमनस्तापोयथासत्यब्रवीम्यहम् हन्यामेकरथेनैववासुदेवसहा
यवान् १० सामरानपिलोकांस्त्रीन्सर्वांस्थावरजंगमान् भूतंभव्यंभविष्यंचनिमेषादितिमेमतिः ११ यत्तद्द्वोरपशुपतिःप्रादादस्त्रंमहन्म
म कैरातेद्वंद्वयुद्धेतुतदिदमयिवर्तते १२ यद्युगांतेपशुपतिःसर्वभूतानिसंहरन् प्रयुंक्तेपुरुषव्याघ्रतदिदमयिवर्तते १३ तन्नजानातिगांगे
योनद्रोणोनचगौतमः नचद्रोणस्तोराजचकुतएवतुस्तजः १४ नतुयुक्तरणोहंतुंदिव्यैरस्त्रैःपृथग्जनम् आर्जवेनैवयुद्धेनविजेष्या
मोवयंपरान् १५ तथेमेपुरुषव्याघ्राःसहायास्तवपार्थिव सर्वेदिव्यास्त्रविद्वांसःसर्वेयुद्धाभिकांक्षिणः १६

वेदांतावभृथस्नाताः वेदग्रहणांत एवदारक्रिययासहैवयागंकृतवंत इत्यर्थः १७ १८ १९ २० २१ २२ इति उद्योगपर्वणि टीकायां षण्णवत्यधिकशतत

वेदांतावभृथस्नाताः सर्व एते पराजिताः निहत्युः समरे सेनां देवानामपि पांडव १७ शिरवंडी युयुधानश्च धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः भीमसेना
यमोचो भीमो युधामन्युश्च मौजसौ १८ विराट्द्रुपदौ चो भीमो भीष्मद्रोणसमौ युधि शंखश्चैव महाबाहुर्हैर्दं विस्वमहाबलः १९ पुत्रोऽस्यांजन
पर्वानुमहाबलपराक्रमः शेनेयश्च महाबाहुः सहायोरणकोविदः २० अभिमन्युश्च बलवान्द्रौपद्याः पंचचात्मजाः स्वयंचापिसमर्थोऽसि
त्रैलोक्योत्सादनेऽपि २१ क्रोधाद्यं पुरुषं पश्येस्तथा शक्रसमद्युते सक्षिप्रं न भवेद्यत्कृतमिति त्वां वेदिकोरव २२ इति श्रीमत्संयोग
युद्धविचारोनाम षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९६ वैशंपायन उवाच ततः प्रभाते विमले धार्तराष्ट्रेण चोदिताः दुर्योधनेन राजा
नः प्रययुः पांडवान्यति १ आल्लाव्यशत्रुचयः सर्वेऽस्त्रग्विणः शकुन्वांससः गृहीतशस्त्राश्च जिनः स्वस्तिवाच्यदुताग्नयः २ सर्वे ब्रह्मविदः शूराः
सर्वेऽस्त्रचरितव्रताः सर्वे कामकृतश्चैव सर्वे चाहवलक्षणा ३ आहवेषु परां लोकान् जिगीषंतो महाबलाः एकाग्रमनसः सर्वेऽश्वधानाः परस्पर
रम् ४ विंदानुविंदावावंत्यो कैकेया बाल्हिकैः सह प्रययुः सर्व एवैते भारद्वाजपुरोगमाः अश्वत्थामा शांतनवः सैन्धवोथ जयद्रथः दाक्षिणा
त्याः प्रतीच्याश्च पार्वतीयाश्च येनृपाः ५ गांधारराजः शकुनिः प्राच्योदीच्याश्च सर्वशः शकाः किरातायवनाः शिवयोथ वशातयः ७ स्वैस्वै रनी
कैः सहिताः परिवार्य महारथम् एते महारथाः सर्वे द्वितीयैर्निर्ययुर्वले ८ कृतवर्मा सहानी कस्त्रिगर्तश्च महारथः दुर्योधनश्च नृपतिर्भात
भिः परिवारितः ९ शलौभूरिश्च वाः शल्यः कोशल्योथ हृहद्रथः एतेऽपश्चादनुगता धार्तराष्ट्रपुरोगमाः १० ते समेत्य यथान्यायं धार्तराष्ट्रा
महाबलाः कुरुक्षेत्रस्य पश्चाद्देव्यवतिष्ठंतं दंशिताः ११ दुर्योधनस्तु शिबिरं कारयामास भारत यथैव हास्तिनपुरं द्वितीयं समलंकृतम् १२
नविशेषं विजानंति पुरस्य शिबिरस्य वा कुशला अपिराजेंद्रनरानगरवासिनः १३ तादृशान्येव दुर्गाणि राज्ञामपि महीपतिः कारयामा
स कौरव्यः शतशोथ सहस्रशः १४ पंचयोजनमुत्सृज्य मंडलं तद्राजिरम् सेनानिवेशास्ते राजन्नाविशं श्रुतसंघशः १५

मोऽध्यायः १९६

ततः प्रभाते इति १ आल्लाव्यस्नात्वा २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ उत्सृज्य उत्कर्षेण स्रष्ट्वा पंचयोजनं वर्तुलं परिधिं कृत्वेत्यर्थः सेनानिवेशाः सेनिकाः वणिक्शूराश्वा

दयः १५

तत्रनेष्टिथीपात्तायथोत्साहं यथाबलम् विविशः शिविराण्यत्रद्रव्यवंतिसहस्रशः १६ तेषांदुर्योधनो राजाससैन्यानांमहात्मनाम्
व्यादिदेशसवाद्यानांभक्ष्यभोज्यमनुत्तमम् १७ सनागाश्वमनुष्याणांयेचशिल्पोपजीविनः येचान्येनुगतास्तत्रसूतमागधवर्दिनः १८
वणिजोगणिकाश्चारायेचैवप्रेक्षकाजनाः सर्वास्तान्कोरवो राजाविधिवत्सत्यवैक्षत १९ इतिश्रीम०उद्योगपर्वणिकोरवसैन्यनिर्याणे
सप्तनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९७ वैशंपायनउ० तथैवराजाकौन्तेयोधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः धृष्टद्युम्नसुरवान्वीरांश्चोदयामास
भारत १ चेदिकाशिकरूपाणांनेतारंहृदविक्रमम् सेनापतिममित्रघ्नंरुष्टकेतुमथादिशत् २ विराटंद्रुपदंचैवयुयुधानंशिरवंदिनम्
पांचाल्यौचमहेशसौयुधामन्यूत्तमौजसौ ३ तैश्चराश्विन्नवर्माणस्तमकुंडलधारिणः आज्यावसिक्ताज्वलिताधिष्ण्यानीबहुताशनाः ४
अशोभंतमहेशासाग्रहाःप्रज्वलितादिव अथसैन्यंयथायोगंपूजयित्वानरर्षभः ५ दिदेशतान्यनीकानिप्रयाणायमहीपतिः तेषांयुधि
ष्ठिरो राजाससैन्यानांमहात्मनाम् ६ व्यादिदेशसवाद्यानांभक्ष्यभोज्यमनुत्तमम् सगजाश्वमनुष्याणांयेचशिल्पोपजीविनः अभिम
न्युंबहंतंचद्रौपदेयांश्चसर्वशः ७ धृष्टद्युम्नसुरवानेतान्प्राहिणोत्पांडुनंदनः भीमंचयुयुधानंचपांडवंचधनंजयम् द्वितीयंप्रेषयामासब
लस्कंधंयुधिष्ठिरः ८ भांडंसमारोपयतांचरतांसंप्रधावताम् दृष्टानांतत्रयोधानांशब्दोदिवमिवास्पृशत् ९ स्वयमेवततःपश्चाद्विराट्द्रु
पदान्वितः अथापरैर्महीपालैःसहप्रायान्महीपतिः १० भीमधन्वायनीसेनाधृष्टद्युम्नेनपालिता गंगेवपूर्णस्तिमितास्यंदमानात्यदृश्य
त ११ ततःपुनरनीकानिन्ययोजयत्तबुद्धिमान् मोहयन्धृतराष्ट्रस्यपुत्राणांबुद्धिनिश्चयम् १२ द्रौपदेयान्महेशासानभिमन्युंचपांडवः नकु
लंसहदेवंचसर्वांश्चैवप्रभद्रकान् १३ दशचाश्वसहस्राणिद्विसहस्राणिदेतिनाम् अयुतंचपदातीनारथाःपंचशतंतथा १४ भीमसेन
स्यदुर्धर्षप्रथमंप्राविशद्वलम् मध्यमेचविराटंचजयत्सेनंचपांडवः १५ महारथौचपांचाल्यौयुधामन्यूत्तमौजसौ वीर्यवंतौमहात्मानौ
गदाकार्मुकधारिणौ १६ अन्वयातांतदामध्येवास्त्रदेवधनंजयौ बभूवुरितिसंरब्धाःकृतप्रहरणानराः १७

पकरणं ११० भीमधन्वानः अयंतेप्रचरंत्यस्यामितिभीमधन्वायनी ११ १२ १३ १४ १५ १६ कृतप्रहरणाः कृतयुद्धाः १७

१८ १९ २० २१ २२ २३ शकटाभांडवन्ति अनांसि आपणोवणिक्समुदायः वेशः वेश्याजनः यानं युद्धयोग्यं वाहनं युग्यं केवलं वाहनं फल्गुबालादिकं क
लत्रं रूपादिकम् २५ कोशोपनं कोष्ठो धान्यादिसामग्री संगृह्यणकीकृत्य २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ इति श्रीमत्सदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्थर

तेषां विंशतिसाहस्राहयाः शूरैरधिष्ठिताः पञ्चनागसहस्राणि रथवंशाश्च सर्वशः १८ पदानयश्च ये शूराः कार्मुकासिगदाधराः सहस्रशो न्वयुः
पश्चादग्रतश्च सहस्रशः १९ युधिष्ठिरो यत्र सैन्ये स्वयमेव बलार्णवे तत्र ते पृथिवीपालाः पृथिविष्ठं पर्यवस्थिताः २० तत्र नागसहस्राणि ह
यानामयुतानि च तथारथसहस्राणि पदातीनां च भारत २१ चेकितानः स्वसैन्येन महता पार्थिवर्षम धृष्टकेतुश्च चेदीनां प्रणेता पार्थि
वो ययौ २२ सात्यकिश्च महेशासौ वृष्णीनां प्रवरो रथः वृत्तः शतसहस्रेण रथानां प्रणुदन्बली २३ क्षत्रहाक्षत्रदेवश्च रथस्थो पुरुषर्षभो ज
घनं पालयंतौ च पृष्ठतोऽनुप्रजग्मतुः २४ शकटापणवेशाश्च यानं युग्यं च सर्वशः तत्र नागसहस्राणि हयानामयुतानि च २५ फल्गुसर्वक
लत्रं च यत्किंचित्कृशदुर्बलम् २५ कोशसंचयवाहांश्च कोष्ठागारं तथैव च गजानीकेन संगृह्य शनैः प्रायाद्युधिष्ठिरः २६ तमन्वयात्सत्यधृतिः
सौचित्तिर्युद्धदुर्मदः श्रेणिमान् वसुदानश्च पुत्रः काश्यपस्य वा विष्णुः २७ रथा विंशतिसाहस्रा ये तेषामनुयायिनः हयानां दशकोट्यश्च मह
तां किंकिणीकिनाम् २८ गजा विंशतिसाहस्रा इषादंताः प्रहारिणः कुलीनाभिन्नकरदामे वा इव विसर्पिणः २९ षष्टिर्नागसहस्राणि दशा
न्यानि च भारत युधिष्ठिरस्य चान्यासन् युधिसेनासससस ३० क्षरंत इव जीसूताः प्रभिन्नकरदामुरवाः राजानमन्वयुः पश्चाच्च लंत
इव प्रवृत्ताः ३१ एवंतस्य बलं भीमं कुंतीपुत्रस्य धीमतः यदाश्रित्याथ युयुधे धार्तराष्ट्रं स योधनम् ३२ ततो न्येशतशः पश्चात्सहस्रायुतशो
नराः नर्दंतः प्रययुस्तेषामनीकानि सहस्रशः ३३ तत्रं मेरी सहस्राणि शंखानामयुतानि च न्यवादयंतं संहृष्टाः सहस्रायुतशो नराः ३४
॥ इति श्रीमन्महाभारतेशतसाहस्र्यां संहितायां वैष्णवसिक्त्यां उद्योगपर्वणि सेनानिर्याणं नामाष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९८
जनमेजय उवाच कथं युधिष्ठिरे वीराः कुरुपांडवसोमकाः पार्थिवाः स महात्मानो नानादेशसमागताः १ अयं भीष्मपर्वप्रतिसंधिः ॥

वंशावतंसगोविंदसरिस्तुनोः श्रीनीलकंठस्य कृतौ भारतभावदीपे उद्योगपर्वपर्यप्रकाश समाप्तिर्नाम अष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९८
समाप्तं चेदुद्योगपर्व ७ श्रीवेदव्यासाय नमः ७ ७ ७ ७ ७

श्रीकृष्णार्पणमस्तु

Shri Ganesha Digital Foundation

इति श्रीमन्महाभारते उद्योगपर्व समाप्तं ५